

श्री ब्रह्ममहापुराण
THE BRAHMAMAHĀPURĀṆAM

THE BRAHMAMAHĀPURĀṆAM

श्रीब्रह्ममहापुराणम्
THE BRAHMAMAHĀPURĀNAM

महापुराणम्

१. ब्रह्महमपुराणम्	११. लिंगमहापुराणम्
२. पद्ममहापुराणम्	१२. वाराहमहापुराणम्
३. विष्णुमहापुराणम्	१३. स्कन्दमहापुराणम्
४. शिवमहापुराणम्	१४. वामनमहापुराणम्
५. भागवतमहापुराणम्	१५. कूर्ममहापुराणम्
६. नारदीयमहापुराणम्	१६. मत्स्यमहापुराणम्
७. मार्कण्डेयमहापुराणम्	१७. गरुडमहापुराणम्
८. अग्निमहापुराणम्	१८. ब्रह्माण्डमहापुराणम्
९. भविष्यमहापुराणम्	१९. वायुमहापुराणम्
१०. ब्रह्मवैवर्तमहापुराणम्	२०. विष्णुसमोत्तर पुराण
वासुकी पुराण ::	देवीभागवत
हरिवंश पुराण ::	भृंगोक्षपुराण
एकाग्रपुराण	

केमराज श्रीकृष्णदासेन सम्पादितस्य मुम्बई श्री वेंकटेश्वरस्टोम मुद्रणालयेन प्रकाशितस्य पुनर्मुद्रणम्

श्रीब्रह्ममहापुराणम्

THE BRAHMAMAHĀPURĀNAM

दिल्लीविश्वविद्यालयान्तर्गतहिन्दूमहाविद्यालये डा० राजेन्द्रनाथशर्मा

भूमिका पाठशोधनाभ्यांपरिकृतम्

नागसरणीसह सम्पादितश्लोकानुक्रमणा च सहितम्

NAG PUBLISHERS

11 A/U.A (POST OFFICE BUILDING) JAWAHARNAGAR, DELHI-7.

(This publication has been brought out with the financial assistance from the Government of India, Ministry of Education and Culture)

(If any defect is found in this volume please return the copy by V.P.P. for postage to the Publisher for free exchange).

© NAG PUBLISHERS

1. 11A/U.A. (Post Office Bldg.) JAWAHARNAGAR, DELHI-7
2. 8A/U.A. 3, JAWAHARNAGAR, DELHI-110007
3. JALALPURMAFI (Chunar, Mirzapur), U.P.

1985

PRICE : Rs. 60-00

(PRINTED IN INDIA)

Published by Nag Sharan Singh for Nag Publishers, Jawahar Nagar, Delhi-7
Text printed at Gitan Offset Printers, 308/2, Shahzada Bagh, Dayabasti Delhi-35

Introduction

Referring to the *Brahma-Purāṇa*, the *Matsya-Purāṇa* says, "That the whole of which was formerly repeated by *Brahmā* to *Marīci* is called *Brahma-Purāṇa*".¹ In all the lists of the *Purāṇas*, the *Brahma* is placed at the head of the series, and is hence sometimes also entitled the *Ādi* or first *Purāṇa*. It is also designated as the *Saura*, as it is in great part appropriated to the worship of *Sūrya*, the Sun. The immediate narrator of the *Brahma-Purāṇa* is *Lomaharṣaṇa* who communicates it to the *Ṛṣis* or sages assembled at *Naimiṣāraṇya* as it was originally revealed by *Brahmā* not to *Marīci*, but to *Dakṣa*, another of the patriarchs. Hence its denomination of the *Brahma-Purāṇa*.²

Date : The date of the *Brahma-Purāṇa* is a vexed problem. According to *Dr. Hazara*, its date can be placed between

10th and 12th C.A.D. because the citations from the *Brahma-Purāṇa*, found in the works of *Jimūtavāhana*, *Aparārka*, *Ballālasena*, *Devannabhaṭṭa* and *Haradatta* are not traceable in the extant *Brahma-Purāṇa*; but it quotes full chapters from the *Mahābhārata*, *Viṣṇu*, *Vāyu* and *Mārkaṇḍeya Purāṇas*.³ Since some of its verses are traced in the *Tirthacintāmaṇi* of *Vācaspati Miśra* of 15 C. A. D., so it can be dated after 13 C.A.D.⁴ Prof. Wilson observes that the adoration of *Viṣṇu* as *Jagannātha* began to flourish in its greatest vigour after the 12th C.A.D. The worship of the Sun is also comparatively modern; the great temple known as the Black Pagoda being built in A.D. 1241. The internal evidences which the work presents, therefore, make it very probable that the *Brahma-Purāṇa* was composed in the 14th or 15th C.A.D. It must have been after the worship of *Jagannātha* predominated,

and the worship of Śiva and Sun had fallen into disrepute.⁶

Place of Composition : Several chapters are devoted to the description of the sanctity of Utkala or Orissa, arising, in the first instance, from the worship of the Sun, in various forms, in the country, the description of which, including legendary accounts of Aditi, the wife of the twelve Ādityas, or children of Aditi, the wife of Kaśyapa, and story of Vaivasvata's birth from the Sun by his wife Sañjñā, extends to the twenty-eight chapters. The sanctity of Utkala continues, however, to constitute the subject of the book, forming the loosely connecting link of a variety of legends, the scene of which is laid in this province. Thus we have a description of the forest in Utkala called Ekāmra, which is considered most holy from its being the favourite haunt of Śiva; and this suggests the legend of Dakṣa's sacrifice, the story of Umā and Śiva. The accounts of tirthas like Viraja, Kapila and others connected with Viṣṇu or Puruṣottamakṣetra, of the conversation between Viṣṇu and Mārkaṇḍeya, adoration of Jagannātha, Balarāma and Subhadrā, of the advantages of living and dying at Puruṣottamakṣetra, the story of Kandu and pilgrimage to Gundica (Journey of Jagannātha, Saṅkarṣaṇa and Subhadrā

on Āṣāḍha Śukla dvitīyā in a chariot suggest that Purāṇa was compiled in the Utkala country.⁶

A separate section consisting of 105 chapters, devoted to the glorification of Gautama points that the Brahma-Purāṇa's Uttarabhāga was composed at a place where Godāvarī flowed through the Daṇḍakāraṇya which is considered the holiest place in India. Here in Janasthāna, on the bank of Gautamī, the scion of Janaka performed a sacrifice. The Gautamī-Māhātmya (chapters 11-105) was certainly composed by some body living about the river Godāvarī.⁷

Contents : The Ānandāśrama series recension of the Brahma-Purāṇa contains 13783 ślokas spread over 245 chapters. The present edition (originally Venkateswara edition) of the extant Purāṇa consists of 243 chapters. It comprises of two portions. The first part dealing in 138 chapters, with importance, and minute description of the place of the Utkal country. The second gives an account of the Gautamī river flowing through Daṇḍakāraṇya, and sacred places on its banks, in 105 chapters.

The first verse of the first chapter of the Brahma-Purāṇa

forming an address to Viṣṇu under the appellations of Hari and Puruṣottama, sufficiently declares its sectarian bias and indicates it to be Vaiṣṇava work. It is not, however, included in the classification of the Padma-Purāṇa amongst Vaiṣṇava works but is referred to the Śākta class, in which the worship of Śakti, the personified female principle, is more particularly inculcated, and in which the Rājasa property or property of passion, is predominant.

After the invocation, it is said that the Ṛṣis, seated at Naimiṣāranya, were visited by Lomahaṛṣaṇa, the Sūta, to whom in particular the Purāṇa was imparted. The sages ask him to repeat to them the Brahma-Purāṇa, as it was repeated, he says, by Brahmā, in reply to a similar request which was once made by Dakṣa, and other particulars. The first chapter of the Purāṇa describes the creation, which is attributed to Nārāyaṇa or Viṣṇu, as one with Brahma or Īśvara. He makes universe from the indiscrete cause which is one with matter and spirit and development of which then proceeds conformably to the Sāṃkhya philosophy. The first product from Pradhāna, the chief principle or base of all substances, is

Mahat, the great or intellectual principle whence proceeds Ahaṃkāra, consciousness or individuality. From this is produced the rudiments of the elements, and from them are developed the gross or perceptible elements of which water is the menstrum of the rest and first sensible ingredient in the formation of the world. The appearance of Brahmā on the waters and the actual manifestation of the system of the universe, are described in the same manner as in Manu, and partly in the same words.

Then follows an account of the birth of the first Manu Svāyambhuva and his wife Śatarūpā and their descendants to the origin of Dakṣa, from Pracetas by Mūriśū, are next described, and are followed by a chief notice of the birth of Dakṣa's sixty daughters and the multiplication of beings of the intercourse of the sages. The next come accounts of the progeny of Dakṣa's daughters, especially of those wedded to Kaśyapa, comprising gods, demigods, demons, men, animals and plants; or in a word all creatures, real or fabulous.

In the second chapter occurs the history of Pṛthu; and in the third an account of the fourteen Manvantaras or reigns of

the Manus followed by a brief description of the Mahāpralaya and the Alpa-pralaya. We have then a particular account of the origin of Vaivasvat Manu, and of his descendants, constituting the solar dynasty, or lives of princes of the descendants from the Sun, stopping with Vajranābha or Vṛhadbala.

Chapters from 5-11 take into account the history of the princes of the lunar dynasty to the period of the great war and Kṛṣṇa, (12-15) the legend of his being accused of purloining a wonderful jewel is narrated at length.

In several chapters (16-22) is given a brief description of the divisions of the earth and of the several Dvīpas and Pātālas or the regions under the earth, and of different hells, of the spheres above the earth, and the size and distance of the planets and constellations and the influence of the sun and moon in producing rain and fertility. These extend to the twenty-second chapter.

Chapters 23-25 take up the subject of Tīrthas or places to which pilgrimage should be performed, of which few only are particularised and the list is interrupted by a short geographical description of Bhāratavarṣa or India, its

mountains, rivers, inhabitants and merits.

The portion which may be considered as characteristic of this Purāṇa, then commences, and relates to the sanctity of Utkala or Orissa (26-69), arising in the first instance, from the worship of the Sun, in various forms, legendary accounts of the origin of twelve Ādityas or children of Aditi, the wife of Kaśyapa, and the story of Vaivasvata's birth from the Sun by his wife Sañjñā extends to the thirtyfirst chapter.

The sanctity of Utkala continues, however, to constitute the subject of the book, forming the loosely connecting thread of a variety of legends, the scene of which is laid in the province. Thus we have a description of the forest in Utkala called Ekāmra, which is considered most holy from its being the favourite haunt of Śiva; and this suggests the legend of Dakṣa's sacrifice, the birth of Umā as the daughter of Himālaya (ch. 32) and her marriage with Śiva, the destruction of the deity of love, the disrespect shown by Dakṣa to Śiva and the punishment inflicted by ministers of that deity upon the patriarch and his abettors. The Ekāmra wood, it appears, was the place to which Śiva repaired after these

transactions and hence its holiness. It is so called from a mango tree (*Āmra*) which flourished there in a former Kalpa or great age (chs. 33-39). According to the description that follows the legends above mentioned in great detail, its circuit was filled with gardens, tanks, palaces, and temples, the latter dedicated to various *liṅgas*; and it comprised of many *tīrthas* or holy places as *Viraja*, *Kapila* and others (ch. 40). Connected with it also the tract sacred to *Viṣṇu* or *Puruṣottama-Kṣetra* (chs. 41-46) which is next described. Then follows an account of *Indradyumna* on this occasion, are fully narrated and the account extends to the 46th chapter.

The text then passes rather abruptly to description of *Mārkaṇḍeya* and his conversation with *Viṣṇu*. At the season of the destruction of the world, *Viṣṇu* tells the Muni that he is identical with all things, and that *Śiva* is the same as himself (chs. 47-53). The special object of the legend is, however, to account for the sanctity of a pool in *Puruṣottama-Kṣetra* called the lake of *Mārkaṇḍeya*. From its being attached to a temple with a *Liṅga* erected by Muni with the permission of *Viṣṇu*, bathing in the tank, is a work of merit, (ch. 54). Notices

of other pools, trees and temples, with legends concerning their origin and directions for bathing, praying, and worshipping at various shrines have been taken (chs. 55-67); copious instruction are given for the adoration of *Puruṣottama*, of *Jagannātha*, *Balarāma*, and *Subhadrā*; and a legend of the image of the former is introduced, in which it is said that it was originally made for *Indra*, but carried off from his capital by *Rāvaṇa*, that on the conquest of *Laṅkā* by *Rāma*, he left it with *Vibhīṣaṇa* and that it was presented by him to *Samudra* (Ocean) by whom it was set up on the coast of *Orissa*. The advantages of living and dying at *Puruṣottama-Kṣetra* are then expatiated upon (chs. 68-69) and it is said that many *Ṛṣis* or sages, resided there at the recommendation of *Brahmā*. Amongst them was sage *Kaṇḍu* and mention of his name leads to the story of *Pramloca*, the nymph of heaven, who was sent by *Indra* to interrupt *Kaṇḍu*'s austerities, but became enamoured of him, and sojourned with him for many ages upon earth.

The praises of *Vāsudeva* or *Kṛṣṇa* introduce an account of some of the *Avatāras* of *Viṣṇu*, of *Brahmā*'s origin from him and production and death of the demon *Madhu* and *Kaiṭabha*.

All this however is but preliminary to a narrative of the birth and actions of Kṛṣṇa, including the usual legends of Balarāma Pradyumna and Anirudha and ending with the death of Kṛṣṇa and destruction of Dvārakā. These subjects extend from chapters 70-104, and are not only in their very language the same as those which are found in the fifth book of Viṣṇu Purāṇa.

A series of chapters then ensues on Śrāddhas or obsequial sacrifices, ceremonies and moral observances, on duties of the several castes and on the merit of worshipping Viṣṇu especially on the Ekādaśī, or eleventh day of moon's increase, which topic is illustrated by several inspired legends. These subjects occupy sixteen chapters (chs. 105-120). This includes the description of hells, punishment meted to sinners, city of Yama, types of sins, good product for the attainment of good lokas, the glorification of Dharma, rebirth, and actions good and bad.

Then follows a particular detail of the divisions of time, and the duration and influence of the four Yugas or ages, introductory to description of the degeneracy of mankind in

the last of Kali age, and the periodical destruction of the world (chs. 121-125).

Next Vyāsa describes absolute and final destruction or the eternal cessation of existent things by the exemption of an individual himself from all existence; and this leads to a question from the sages as to the nature of Yoga, or the practice of that obstruction by which final liberation is secured. Vyāsa proceeding correctly to describe the means of obtaining emancipation. With this aim, he gives a sketch of the Sāṃkhya system of philosophy, first in his own words and then in the words of sage Vasīṣṭha as addressed formerly to king Janaka, their conversation also contain a description of the practices of Yogin, as suppression of breath and particular postures, intended to withdraw his senses more completely from external objects. After giving an account of the condition of Sāttvika or perfect man, attained by these means and his becoming identified with Vāsudeva or Kṛṣṇa, the work concludes with a panegyric upon itself and dwells on the vast benefits derived by all classes of men from presuming it or hearing it read.⁸

In the present edition, the second part which is called *Gautamī Māhātmya*, consisting of 105 chapters, is a distinct work by itself. It appears to be later addition of the *Brahma-Purāṇa* because it divides the chapters on *Puruṣottamakṣetra-Māhātmya*. This *Māhātmya* was attached to *Brahma-Purāṇa* later than the chapter on *Utkala*, for the *Nāradya Purāṇa* (1.92) which gives the contents of the present *Brahma-Purāṇa* including the *Māhātmyas* of *Puruṣottama-Kṣetra* and *Ekāmra-Kṣetra* does not mention the *Gautamī-Māhātmya* *

The *Gautamī-Māhātmya* contains an account of the sacred places or *Tīrthas* situated on the bank of river *Gautamī* flowing through the forest named *Daṇḍakāraṇya*. This *Māhātmya* opens with the description of the number of *Tīrthas*, sacred places, their fourfold characteristics, nature and divisions. The second chapter relates the story of the demon *Tārakāsura*. Being troubled by *Tārakāsura*, the gods approached *Viṣṇu* and prayed to him for protection. *Viṣṇu* sent them to *Himālaya* to persuade *Śiva* to marry the daughter of *Himālaya*. They sent *Kāmadeva* for this purpose to *Śiva*. He was reduced to ashes by the fire ensuing from

his third eye. On the request of gods *Śiva* decided to marry *Pārvatī*. The third chapter deals with the description of *Himālaya*, marriage of *Śiva* with *Pārvatī*, the birth of *Kārttikeya* from the semen of *Brahma*, obtaining of *Kamaṇḍalu* by *Brahma* from *Śiva* for washing the child. In the fourth chapter is narrated the story of the *Vāmana* incarnation of *Viṣṇu* and killing of *Bali*. The origination of the water of *Gaṅgā* from the foot of *Viṣṇu* washed by *Brahmā* from the water of *Kamaṇḍalu*, and bearing of the waters of *Gaṅgā* in the matted locks by *Śiva*. The fifth treats of the order of *Pārvatī* or *Gaṇeśa* to remove *Gaṅgā* from the head of *Śiva*, going of *Pārvatī* and *Vināyaka* to the hermitage of sage *Gautama*, the falling dead of the mother of *Vināyaka*, who was in the form of cow, in the *Satī-kṣetra*, an account of the driving away by *Gautama*, the order of *Vināyaka* to *Gautama* to bring *Gaṅgā* for the removal of this sin, and going of the sage to *Kailāśa* for the appeasement of *Śiva*. The chapters 6-7 describe meditation of *Gautama*, seeing of *Śiva* and *Gaurī* by him, request of the sage for *Gaṅgā*, taking *Gaṅgā* from the matted locks of *Śiva* to *Brahmagiri*, the flowing of *Gaṅgā* on the earth in the form of *Godāvarī*.

procedure of bathing in the Godāvari-Tīrtha and its importance.

The eighth chapter gives an account of the king Saṁvāra whose sons were killed by Kapila and taking of Gaṅgā . Pātāla by Bhagīratba to purify the ancestors burnt by the curse of Kapila.

Then commences (chs. 9-104) the detailed description of Varāha, Kapota, Kumāra, Vṛttikā, Daśāśvamedha, Paisāca, Kṣudha, Mahendra, Janasthāna, Cakra Bhānu, Garuḍa, Govardhana, Dhutapāpa, Viśvāmītra, Śakra, Paulastya, Agni, Rāmacana, Suparṇa Kadrusaṅgama, Sarasvatī saṅgama, Paṭca, Samaya etc. Gaṅgā-saṅgama, Amṛta-saṅgama, Vṛddha-saṅgama, Ilā etc., Pipaleśvara, Nāga, Mitra, Śeṣa, Vaśavā, Indra, Āpastamba, Yama, Aśvattha, Dhanya, Vīdarbha-Revata-Saṅgama, Pūrṇa, Rāma, Putra, Tapa, Deva Tapovana, Yakṣaṇika, Śukla, Vaṇi-saṅgama, Lakṣmī, Khaṇḍa, Ātreya, Kapila, Devasthāna Siddha, Paruṣi, Mārkaṇḍeya, Apsarā, Koṭi Narasiṁha, Nīmanabhedha, Nadi-jata-Bhava, Saptati, Sahasra-kuṇḍa, Daśaśāstra Śāṅkha, Kiṣkindhā, Vyāsa, Vānaras, Devagaṇa, Kuśa, Tarpaga.

Ciccika, Bhadra, Pātri Vipranārāyaṇa, Bhilla, Cākṣusa, Urvaśi, Samudra, Bhimeśvara, Bārhaspatya, tīrthas with illustrations from stories.

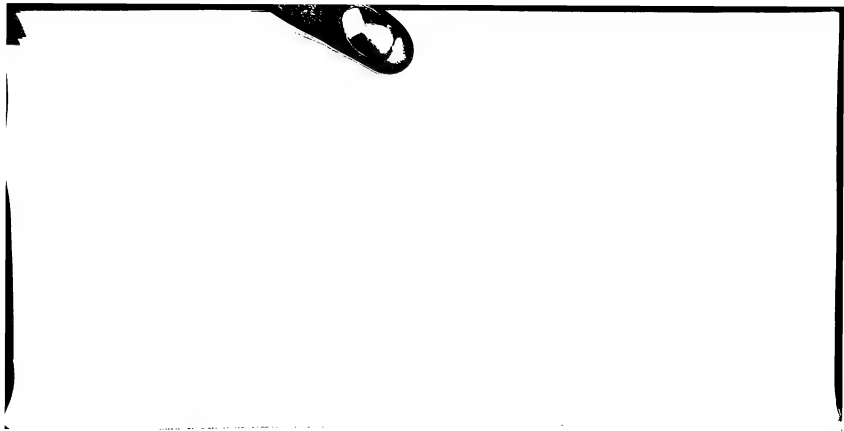
The last chapter (105) takes up the subjects like Brahma-Kamaṇḍalu, Brahmagiri, the dialogue of Pārvatī-Gajānana, granting of boon to Gautama by Śiva, merits of visit to Gautamī-Kṣetra, because of the worship of Śiva, by inhabitants on the banks of Gautamī, benefits derived by all classes of men from persuing it, or hearing it.

This analysis of the Brahma-Purāṇa shows that the Brahma Purāṇa as we have it today treats of for the most part, the Māhātmyas or legends of the sanctity of Utkala or Orissa and of the Gautamī-Kṣetra, sacred places on the bank of river Gautamī or Gaṅgā . It preaches the worship of Sūrya, Viṣṇu, and Śiva. Excepting the chapters on Koṅārka, Ekāmra-Kṣetra and Virajakṣetra, the extent Brahma-Purāṇa is Vaiṣṇava from beginning to end. There can be no doubt to the Vaiṣṇava authorship of the Brahma-Purāṇa ¹⁰

Dr. Rajendra Nath Sharma
Reader, Sanskrit Dept.,
Hindu College, Delhi University,
Delhi.

REFERENCES

1. Matsya-Purāṇa, 53.13, Nag Publishers, Delhi.
2. Wilson, (H.H.) Analysis of the Purāṇas, Nag Publishers, Preface.
3. Hazara (R.C.) Pauranic Records of Hindu Rites and Customs. Dacca, 1940, pp. 145-56.
4. Chaube (A) Dharmaśāstra kā Itihāsa, Vol. IV (Hindi translation of Kane's History of Dharmaśāstra), Lucknow 1973 p. 416. Upadhyaya (B), Purāṇa Vimarśa, Varanasi 1965, pp. 537-38.
5. Wilson (H.H.) op. cit pp. 18-19.
6. Upadhyaya (B) op. cit., p. 537.
7. Chaube (A.), op. cit., p. 416; Hazara (R.C.) op. cit., pp. 145-156.
8. Wilson. (H.H.) Analysis, op. cit., pp. 8-16; Viṣṇu-Purāṇa, Preface.
9. Hazara (R.C.) op. cit. pp. 145-156.
10. Ibid.

अथ श्रीब्रह्मपुराणस्थितविषयानुक्रमणिका प्रारभ्यते ।

अध्यायाः	विषयाः	अध्यायाः	विषयाः
१	मङ्गलाचरणम्, त्रैमिषारण्ये मृतं प्रति शौनकादीनां पुराणविषयकः प्रश्नः, सुतस्य सृष्टिकथनारम्भः, ब्रह्मण उत्पत्तिः, ततो मरीच्यादिसमुद्भवः, संक्षेपतः स्वायम्भुववंशवर्णनम्, दक्षकन्यासंततिवर्णनम्, षष्टिकन्यानां विवाहवर्णनम्, देवासुरोत्पत्तिः, तत्संततिवर्णने मरुदुत्पत्तिः, भूतसर्गश्रवणफलञ्च ॥	देवाय रेवंतीकन्यामदानम्, कुबलाश्वनृपस्य धुन्धुमासवधायुन्धुमारोति नाम, धुन्धुमारवंशवर्णनम्, तदंशे सत्यव्रतचरितवर्णनञ्च ॥	
२	अंगपुत्रस्य वेननृपस्य दुश्चरिताबलोकनेन प्रस्तानां ऋषीणां वेनाय शापदानम्, ऋषिशापान्मृतस्य वेननृपस्य बाहुमन्यनात् पृथोर्जन्म, तस्य राज्याभिषेकः, पृथुकृतं वसुधादोहनम्, तत्त्वसंगेन वत्सपात्रक्षीरदोग्धृणां विस्तरेण वर्णनञ्च ॥	६ सत्यव्रतस्य त्रिशंकुनामभातिकारणम्, विश्वामित्रानुग्रहेण त्रिशंकांर्मनुष्यतन्वेष स्वर्गारोहणम्, हरिश्चन्द्रोत्पत्तिः, सगरनृपस्य वाजिमेषयज्ञे यक्षियाश्वमनालोचयतां गगनवाचा भुवस्तलं गतानां षष्टिसहस्रसगरपुत्राणां कपिलकोपानलदग्धानां तदंशोत्पन्नभगीरथाहृतगंगातोपसंबन्धेनोद्धारणम्, नलराजान्तमिष्याकुवंशीयनृपपरंपरावर्णनञ्च ॥	
३	स्वायम्भुवादिवतुर्दशमन्वन्तरे मनुपुत्रदेवर्षीणां निरूपणम्, संक्षेपतो महामलयात्पत्न्यपत्यवर्णनञ्च ॥	७ ब्रह्मणो मानसादुत्पन्नस्यात्रेणव्रतः पतितस्य रेतसो दक्षदिग्देवताभिर्ग्रहणालान्यः सोमोत्पत्तिः, ब्रह्मणः प्रसादाद्वाजीपथिस्वामित्वलाभसंतुष्टस्य सोमस्य राजसूय यज्ञकरणम्, चंद्रकृतं बृहस्पतिभार्याहरणम्, चन्द्रतस्तारायां बुधोत्पत्तिश्च ॥	
४	सूर्यवंशकथनप्रसंगेन भगवत आदित्यात्मज्ञायां भ्रातृदेवयमयमुनोत्पत्तिः, आदित्यस्य तेजोविशेषमसहमानायाः संज्ञायाः स्वप्रियसुतान् सवर्णांषे निवेद्य वटवारूपिण्याः कुरुदेशगमनम्, विश्ववतः छायायां सार्वर्णिशर्नश्चरजन्म, विश्वस्वयमसंवादः, पश्चात् अश्वरूपेण सूर्यस्य संज्ञया संगमादश्विनोत्पत्तिः, इतिहासश्रवणफलञ्च ॥	८ बुधादितायां पुरूरवोर्जन्म, पुरूरवसश्चरितवर्णनम्, तदंशीयगाधिराजस्य कन्यया सत्यवत्या ऋचाकमुनेर्विवाहः, चरुद्वयप्यासात् सत्यवत्यां जमदग्न्युत्पत्तिः, जमदग्नेः रेणुकायां रामोत्पत्तिः, गाधेर्विश्वामित्रोत्पत्तिः, तत्सुतदेवरातादीनां वर्णनञ्च ॥	
५	वैवस्वतमनुवंशे भैत्रावरुणप्रसादेनोत्पत्तिः, इलाया जुधेन संगमस्तस्मात्पुरूरवसो जन्म, इलायाः पुरुषत्वावाप्तौ सुधुम्नेति नाम, तदंशकथनम्, रेवतस्य बल-	९ आपुपुत्रस्य रजेश्चरितवर्णनम्, देवदानवयुद्धे इन्द्रपदं मान्नुकामेन रजिना देवकृते युद्धे दैत्यपराभवः, रजोरिन्द्रपदलाभः, तत्पश्चाद्वाजिपुत्रैरिन्द्रपदाहरणम्, कालेनेदकृतस्तेषां वधः, अनेनसः सन्ततिवर्णनम्, धनुपुत्रस्य धन्वन्तरेभरद्वाजादापुत्रैर्दलाभः, अलकनृपस्य निकुंभशापान्ते पुनर्बाराणस्यवस्थापनकरणञ्च ॥	

अध्यायः

विषयः

- १० नहुषाद्ययातिप्रभृतिपुत्रोत्पत्तिः, ययातेः पुत्रोत्पत्तिवर्णनम्, शुक्रशापादकालमाता
जरा ग्रहीतुमनिच्छोर्दोषययातिप्रतिपादितशापवर्णनम् ॥
- ११ पुरुवंशवर्णनम्, तदंशे दुष्यन्तोत्पत्तिः, दुष्यन्ताच्छकुन्तलायां भरतजन्म,
तदंशोयानां सर्वेषां नृपाणां भारताभिधानम्, जहदुत्तंगगाशापकथनम्, सोम-
वंशीयशान्तनुमभृतीनां नृपाणां जनमेजयान्तं वर्णनम्, कार्तवीर्योपवर्णनम्,
तं प्रत्यापवमुनिशापमदानम् ॥
- १२ वसुदेवजन्मकथनम्, वसुदेवस्य चतुर्दशपत्नीनां निरूपणम्, वसुदेवादेवक्या
कृष्णजन्म, रोहिण्यां बलभद्रोत्पत्तिः, कालयवनभयात् कृष्णरामप्रभृति-
यादवानां मथुरां विहाय समुद्रान्ते द्वारकायां निवासवर्णनम् ॥
- १३ आश्वर्यजनकज्यामघनृपचरित्रवर्णनम्, बभ्रुदेवावृषमाहात्म्यवर्णनम्, देवकस्य
सतकुमारोत्पत्तिः, कंसजन्मकथनम् ॥
- १४ निम्नपुत्रस्य सत्राजितस्य भगवतः सहस्ररश्मेराधनार्यमन्तकरत्नावसिः
स्यमन्तकविषये वृथापवाददूषितस्य कृष्णस्य मणिशोधनाय प्राप्तितस्य
जाम्बवता सह तद्गुहायां बाहुयुद्धम्, तत्रैव जाम्बवत्या सह विवाहः
क्षत्रराजात्स्यमन्तकानयनम्, सत्राजितसुतासत्यभामाकृष्णविवाहम् ॥
- १५ स्यमन्तककृते शतधन्वनः करेण सत्राजितवधनिरूपणम्, अक्रुरात्स्यमन्तक-
सुपालभ्य पुनः सर्वसमक्षं कृष्णकृते तस्मै स्यमन्तकप्रतिपादनम् ॥
- १६ भृगोलवर्णनम्, सप्तद्वीपवर्णनम्, जंबूद्वीपवर्णनम्, मेरुवर्णनम्, भारतादिनववर्ष
वर्णनम्, मर्यादापर्वतवर्णनम् ॥
- १७ भारतवर्षप्रमाणम्, तदन्तर्गतनवभेदवर्णनम्, नद्युपनद्युत्पत्तिनिरूपणम्, जंबूद्वी-
पप्राशास्यवर्णनम् ॥

अध्यायः

विषयः

- १८ ब्रह्म, शाक, शास्मली, कुश, कौश, पुष्करद्वीपानां संक्षेपतो वर्णनम्,
तत्तद्वीपस्थितानामायुरुपभोगादिवर्णनम्, लोकालोकपर्वतवर्णनम् ॥
- १९ अतलादिसप्तपातालवर्णनम्, पातालमूलस्थितान्तर्वीर्यनिरूपणम् ॥
- २० रौरवादि नरकानां निरूपणम्, पापिनामनेकविधपापतोऽनेकविधरौरवादिपु-
यातनानिरूपणम्, पापिनां पातकक्षलनाय हरिस्मरणप्राप्यक्षितवर्णनम्, स्वर्ग-
नरकव्याख्यानम् ॥
- २१ धरित्र्याकाशयोः प्रमाणवर्णनम्, सौरादिमण्डलप्रमाणनिरूपणम्, भूरादिसप्त-
लोकानां प्रमाणकथनम्, अव्याकृतान्महदादीनामुत्पत्तिनिरूपणम् ॥
- २२ शिशुमारचक्रनिरूपणम्, ध्रुवसंस्थाननिरूपणम्, सूर्यकिरणतो मेषमण्डलश्च
जलगृष्टिवर्णनम् ॥
- २३ तीर्थवर्णनप्रसंगेन जितेन्द्रियाणां तीर्थफलावाप्तिकथनम्, संक्षेपतस्तोर्थनाम-
निरूपणम्, तीर्थमाहात्म्यपठनश्रवणफलकथनम् ॥
- २४ मुनीनां कृष्णद्वैपायनेन सह संवादं मोक्षप्रदक्षेत्रविषयप्रभकरणम्, व्यासार्जुन-
संवादो भृगुवादीनां वक्ष्येण क्षेत्रविषयकः प्रश्नश्च ॥
- २५ भारतखण्डप्राशङ्ग्यवर्णनम्, तत्स्थगिरिनदीनां वर्णनम्, तदन्तर्गतनानाविध-
देशवर्णनम्, तन्माहात्म्यफलकथनम् ॥
- २६ ओण्डदेशस्थद्विजवर्णनम्, कोणादित्याभिधनुमाहात्म्यवर्णनम्, आदिपञ्चा-
विधानकथनम्, मदनभोजिकात्पयात्राप्रशंसनम्, रामभरनामकमहेश्वरलिङ्ग
माहात्म्यनिरूपणम् ॥
- २७ भगवतः सहस्ररश्मेः पूजनध्यानभक्तिमाहात्म्यवर्णनम्, विजयासप्तम्यां सुपां-
राधनेन विशिष्टफलावाप्तिनिरूपणम् ॥

अध्यायाः

विषयाः

- २८ भास्करस्येन्द्रादिद्वादशमूर्तिभ्यो जगद्गुणस्यादिकथनम्, तत एव शङ्खनाशनत्रिविध-
प्रजोत्पत्तिकथनम्, मित्राभिधादित्यस्य नारदेन सह ब्रह्मध्यानविषयसंवाद-
निरूपणम्, उक्ताख्यायिकाफलनिरूपणञ्च ॥
- २९ वसन्तादिकृतसु सूर्यस्य कपिलादिवर्णस्वीकृतिनिरूपणम्, आर्द्रादित्यादिसामान्य-
द्वादशनामानिरूपणम्, विशेषतो विकर्तनादिनाम्नामेकविंशतिसंख्यकानां
कीर्तनम्, तत्फलकथनञ्च ॥
- ३० दैत्यपीडितानां दैवतानां दुःखविनाशनायाराधितस्य सवितुरदित्या गर्भतोऽवतर-
णम्, मार्तण्डाभिधसूर्यसाहाय्येन देवकृतोऽमुरपरामर्शः, संज्ञासूर्ययोर्विवाहः,
सूर्यसंततिवर्णनम्, छायां निधाय संज्ञायाः पितृगृहे गमनवर्णनम्, त्वष्टृकृत-
सूर्यतेजःशासनवर्णनञ्च ॥
- ३१ अंधकारविमूढब्रह्मादिकृतसूर्यस्तूर्तिनिरूपणम्, रव्यष्टोत्तरशतनामकथनम्, तत्फल-
कथनञ्च ॥
- ३२ रुद्रमाहात्म्यवर्णने संक्षेपतो दक्षध्यानम्, दक्षयज्ञे शिवापमानमसंहत्याः सत्या
निधनेन कुपितस्य शिवस्य दक्षस्य च मिथः शापदानम्, तपसा तोषितस्य
ब्रह्मणो वरप्रदानेन हिमवतो मेनकायामुमासंभवः, तपस्यन्तांशुमां प्रति
ब्रह्मणो वरप्रदानञ्च ॥
- ३३ गौरीहृदयपरीक्षणाय विकृतं रूपमास्याप शिवस्यागतस्य पार्वत्या सह संवादः,
तैनेव रूपेण आगतस्य शिवस्य हिमवता सह संवादः, विकृतरूपिणं तं शिवं ज्ञा-
त्वा पार्वतीकृतं शिववरणम्, तत्रैव शिवस्यान्तर्धानम्, ग्रहप्रस्तबालकाकंदितं
श्रुत्वा सरःसमीपमागतायाः स्वतपःप्रदानेन बालकं ग्रहान्मोचयन्त्याः पुनस्त-
प्तकामाया उमायाः पुरतः शिवाभिर्भावः, पार्वत्यै वरप्रदानञ्च ॥

अध्यायाः

विषयाः

- ३४ स्वयंवरागतदेवतामध्यमागतायाः पार्वत्या अंकमारुडस्य बालरूपस्य शिवस्यो-
परि क्रोधावेशेनैन्द्रादिदेवतानां शस्त्राणि क्षेपुमिच्छन्नां स्तम्भनवर्णनम्,
सर्वदेवमोक्षेच्छुब्रह्मकृतशिवस्तुतिवर्णनम्, स्वरूपमास्थितस्य शिवस्य पादयोः
पार्वतीकृतमालापणम्, महोत्सवेन शिवपार्वतीविवाहवर्णनञ्च ॥
- ३५ भवस्य पार्वत्या सह जायमाने विवाहे प्रहंषितेन्द्रादिकृतमहेश्वरस्तुतिः, महेश्वरस्य
गौर्या सह हिमालयनिवासवर्णनञ्च ॥
- ३६ मदनस्य शिवनेत्रगवह्निना दाहः, करुणं विलपन्यै रत्यै उमाप्रहेश्वरवरप्रदानम्,
गौरीश्रियेच्छया नानाविधस्थलेषु शिवाविहारवर्णनम्, शिवसंबन्धेन मेनकाकृतः
पार्वत्युपहासः, मातृकृतोपहासमसंहत्याः प्रियायाः कृते स्वर्गणैः सह भवस्य
हिमालयं विहाय मेरुनगगमनञ्च ॥
- ३७ गंगाद्वारे दक्षस्य प्रजापतेरश्वमेधयज्ञवर्णनम्, यज्ञविध्वंसनापोत्पादितस्य
वीरभद्रस्य दक्षयज्ञं प्रति प्रवेशः, तत्कृतो यज्ञविध्वंसः, मृगरूपमास्थाय
यज्ञस्याकाश उपतनम्, कुद्रस्य गणेशस्य ललाटतटसमुद्भूतस्यैन्द्रविदारग्न्यु-
त्पत्तिः, अग्न्युद्भूतरूपकृतयज्ञविध्वंस्वर्णनम्, ब्रह्मकृता शिवकोपनिवृत्तिः,
शिवादक्षस्य वरमातिकथनञ्च ॥
- ३८ दक्षकृतशिवाष्टमहसूनामस्तोत्रकथनम्, सर्वपां शान्तये चराचरेषु शिवकृतज्वर-
विभागवर्णनम्, ज्वरोत्पत्तिभ्रवणफलनिरूपणम्, दक्षकृतशिवस्तुतिकल-
कथनञ्च ॥
- ३९ ऐकेश्वरनामकक्षेत्रवर्णनम्, तत्रत्यपात्राविधिनिरूपणञ्च ॥
- ४० विरजस्यतविरजाघटतीर्थपात्रावर्णनम्, उत्कलक्षेत्रस्य पुरुषोत्तमवर्णनञ्च ॥

- ४१ पुरुषोत्तममाहात्म्यमसंगेनावन्तिकापुरीवर्णनम्, तत्रैव महाकालाख्याशिवमाहात्म्य-
वर्णनम्, सिमावर्णनम्, गोविन्दस्वामिविष्णुमाहात्म्यवर्णनम् ॥
- ४२ अवन्तिकापतिविष्णुभक्तैर्द्रुम्ननृपवर्णनम्, नृपत्योज्यपिनी विहाय नागरिकैः
सह दक्षिणादधितटगमनम् ॥
- ४३ मेरुशिखरावस्थितविष्णुलक्ष्मीसंवादे विष्णुकृतं पुरुषोत्तमक्षेत्रवर्णनम्, पुरुषोत्तम
क्षेत्रस्यन्यग्रोधवर्णनम्, न्यग्रोधदक्षिणभागे प्रासादास्थितविष्णुप्रतिमाव-
लोकनेन विष्णुलोकप्राप्तिकथनम्, मूर्त्याच्छादनार्थं यमकृतविष्णुस्तुतिः,
प्रतिमाच्छादनानन्तरं यमस्य स्वलोकगमनम् ॥
- ४४ पुरुषोत्तमक्षेत्रदर्शनेन संतुष्टयैर्द्रुम्ननृपतेरत्रैव मनोगतं संपादनीयमिति मनो-
भिलाषवर्णनम् ॥
- ४५ दूताहूतकलिङ्गादिप्राण्डालिकैः सह सम्मन्त्र्यैर्द्रुम्नस्य पुरुषोत्तमक्षेत्रे परमोत्तमा-
सादकरणम्, वस्त्राभरणाद्यनेकविधदानपूर्वकं राज्ञोऽप्यभेदपञ्चकरणम् ॥
- ४६ भगवत्प्रतिमावाप्तयेऽर्हतिं सर्वभोगान्वरित्यग्य चिन्तयता राज्ञा कृता भगव-
त्स्तुतिः, स्तुतिपठनादिकथनम् ॥
- ४७ चिन्तातुरस्य नृपतेः स्वप्ने भगवद्दर्शनम्, भगवते राज्ञे प्रतिमामागुपायकथनम्,
प्रभाते असहायस्य राज्ञो महाशुभशातनायोद्यतस्य समुद्रतीरे विमेषधारि-
विष्णुविश्वकर्मदर्शनम्, राज्ञो निश्चयं विदित्वा विष्णुवाङ्मयविश्वकर्मणो
महावृक्षकाष्ठमूर्तित्रयनिर्माणकथनम्, मूर्त्यवलोकनसंज्ञातहर्षस्य राज्ञः कौशुवा-
मिति प्रभकरणम् ॥

- ४८ बाह्यदेवोद्गमिति निर्वेद्य राज्ञे वरान्मनोभिलाषितांश्च दत्त्वा तत्रैव भगवतो-
न्तर्धानम्, समुद्रतटे राजकृतं मूर्तित्रयस्थापनम्, भगवत्प्रादेन संसारिक-
सुखान्नुपभुज्य राज्ञो विष्णुपदावाप्तिकथनम्, पुरुषोत्तमक्षेत्रान्तर्गतपञ्चतीर्थ-
यात्रावर्णनम् ॥
- ४९ प्रलयसमये बहुविधक्लेशान्पाकुलचित्तस्य मार्कण्डेयस्य वटदर्शनम् ॥
- ५० महाप्रलयमेधैराग्रावितायां भुज्यकार्णवजले निमज्जतो मार्कण्डेयः कृपेर्भगवद्दर्श-
नम्, मार्कण्डेयं प्रति वटपत्रस्थितवालमुकुटदर्शनम्, भगवत्कृतमु-
न्याश्वासनम् ॥
- ५१ बालरूपस्य भगवत उदरे मार्कण्डेयप्रवेशः, तत्र परितः पश्यतो मुनेः पृथ्वी-
दर्शनम्, मुखतो वह्निर्निःसरणम् ॥
- ५२ हरेरुदराद्वहिरागतेन मार्कण्डेयमुनिना कृता भगवत्स्तुतिः ॥
- ५३ विष्णुमार्कण्डेयसंवादः, शिवलिंगस्थापयितुमिच्छते मुनये हरिक्षेत्रे हरक्षेत्र-
करणापादिश्य भगवतोन्तर्धानम् ॥
- ५४ पञ्चतीर्थविधिनिर्ूपणम्, मार्कण्डेयहृदस्मान्मन्त्रं श्रुत्वा, वटपूजनविधानम्, पुरुषो-
त्तमदर्शनमाहात्म्यनिरूपणम् ॥
- ५५ नरसिंहपूजाविधानम्, नरसिंहदर्शनमाहात्म्यनिरूपणम् ॥
- ५६ कपालगोतममुनेर्मृतपुत्रस्य पुनरुन्मेषनाय श्वेतनृपस्य प्रतिज्ञा, शिवाराधनेन
मुनिस्तस्य मृतस्य संजीवनम्, वैष्णवपदावाप्तये प्रासादं निर्वप्य तत्र श्वेत-
शिलामयी विष्णुमूर्तिं संस्थाप्य श्वेतनृपकृतं विष्णुस्तवनम्, श्वेतमाधवात्तस्य
वरावाप्तिम् ॥

- ५७ नारायणाष्टाक्षरमनुप्रशंसनम्, नारायणकवचम्, समुद्रस्नानविधिपितृतर्पणादिविधिनिरूपणञ्च ॥
- ५८ शरीरशोधनपूर्वकं भगवत आवाहनादिमन्त्रसहितं पूजाविधिनिरूपणम् ॥
- ५९ सुभद्रारामसहितकृष्ण (जगन्नाथ) माहात्म्यवर्णनम्, समुद्रस्नानमाहात्म्यवर्णनञ्च ॥
- ६० पञ्चतीर्थमाहात्म्यनिरूपणम् ।
- ६१ महाज्यैष्ठ्याप्रशंसनम् ।
- ६२ कृष्णस्य स्नानविधिकथनम्, देवताकृतभगवत्स्तववर्णनम् । ज्येष्ठपौर्णमास्यां पुरुषोत्तमदर्शनादृणां महाफलावाप्तिकथनञ्च ॥
- ६३ गुंटिकायात्रामाहात्म्यनिरूपणम् ।
- ६४ यात्राविधिकथनम्, यात्राद्भगवत्पूजाविधि कथनम्, द्वादशयात्राफलमाहात्म्यकथनञ्च ॥
- ६५ विष्णुलोकवर्णनम्, विष्णुमन्दिरवर्णनम्, विष्णुस्वरूपवर्णनम्, विष्णुलोकमहत्त्ववर्णनम्, विष्णुलोकगन्तृनरनिर्णयनिरूपणञ्च ॥
- ६६ पुरुषोत्तममाहात्म्यनिरूपणम् ॥
- ६७ अनंतवासुदेवमाहात्म्यवर्णनम्, ब्रह्मणो वचनाद्विश्वकर्माणः शिलामयवासुदेवप्रतिमाकरणवर्णनम्, देवैः सह संग्रामं देवैर्द्रं निर्जित्य वासुदेवप्रतिमां गृहीत्वा पुष्पकेन सह रावणस्य लंकागमनम्, रावणाद्विभीषणस्य वासुदेवमूर्त्यवाप्तिः, सपुत्रबलवाहनं रावणं युद्धे निहत्य सह प्रतिमया रामस्य साकितपुरागमनवर्णनम्, मूर्तिं समुद्रमध्ये निधाय रामस्य परलोकप्रयाणम्, द्वापरे पुरुषोत्तमक्षेत्रे समुद्रतो मूर्तिमुद्धृत्य कृष्णकृतमूर्त्यवस्थापनवर्णनञ्च ॥

- ६८ पुरुषोत्तमक्षेत्रमाहात्म्यवर्णनम् ॥
- ६९ देवेंद्राक्षया गोमतीतीरस्थितकण्डुमुनितपोविघ्नविधापिन्या प्रम्लोचया स्वर्चयया सह तद्रूपमोहितस्य कंडोर्मुनेर्विषयोपभोगवर्णनम्, बहुकालातिक्रमे स्वर्गगमनं याचन्त्याः प्रम्लोचयाः ज्ञातस्वतपःक्षयसंज्ञातविषादकंडुकृतनिर्भत्सनावर्णनम्, मुनिसमाहितप्रम्लोचागर्भस्य स्वेदरूपेण वृक्षोपरि पतनात्ततो मारिषाभिवक्तव्योत्पत्तिवर्णनम्, तपःसयस्त्रिभुवनं कण्डुमुनेः पुरुषोत्तमक्षेत्रे विष्ण्वाराधनवर्णनम्, तपःसंतुष्टस्य भगवतः प्रत्यक्षदर्शनान्मुनिकृतेशस्तववर्णनम्, वरप्रभावान्मुनेः कंडोर्मांसप्राप्तिवर्णनम्, इतिहसश्रवणपठनफलकथनञ्च ॥
- ७० बादरायणं प्रति श्रीकृष्णावतारविषये संदिहानमुनिकृतप्रभनिरूपणम् ॥
- ७१ मुनिप्रश्रवणसंज्ञातकौतुकश्रोत्र्यासकृतनतिपूर्वकेशनानावतारवर्णनम्, चतुर्व्यूहकथनञ्च ॥
- ७२ भराक्रान्तधराकरुणम्लिापसंज्ञातकृपस्य ब्रह्मणो देवैः सह क्षीरोदधितीरमास्थितस्य भगवत्स्तुतिकरणम्, भूभारहरणाय ममैती सितकृष्णकेशी भूतले घतरिप्यतो देवैरपि तत्साहाय्यार्थं भूतले यादवेव्यंशेनावतीरतयमिति ब्रह्मणे भगवत्कथनम्, देवक्या अष्टमो गर्भस्त्वप्याणहर इति कंसं प्रति नारदकथनम्, कंसकृतं कारागृहं वसुदेवदेवक्योः स्थापनम्, देवकीजातपदसुतानां कंसकृतं शिलापौषणेन मारणम्, विष्णुयोगनिद्रासंवादे भाविकार्यसंबन्धेन महामार्यां प्रति भगवत आज्ञाकरणञ्च ॥

॥ २ ॥

अध्यायः

विषयः

- ७३ मायाकृतं देवक्युदराद्रोद्भिन्मुदरे सप्तमगर्भस्थापनम्, यशोदोदरे मायाप्रवेशः देव-
क्युदरे भगवत्प्रवेशादेवकृतदेवकीस्तुतिवर्णनम्, देवकृतपुष्पवृष्ट्याकुले कारा-
गृहाम्भ्यतरे भगवदवतरणवर्णनम्, गोकुले यशोदासपने स्तनं निधाय कन्यकां
गृहीत्वा वसुदेवस्य कारागारं मत्स्यागमनम्, दूतनिवेदनाकारागृहगतचलादानीत
कन्यकापोथनोद्यतकंसहस्तान्मायायाः स्वस्वरूपधारणपूर्वकं बियट्टमनम्,
वद्विपुरुषत्रयः किं मम हननेनेति कंसं निर्भर्त्स्य देवस्तुताया मायायाः स्वर्ग-
गमनवर्णनम् ॥
- ७४ कन्यावदनोत्पलवचनोद्भिन्नकंसकृतं प्रलंबादिदैत्यान्प्रति बालपातनिदेशकरणम्,
सांवपूर्वकं कंसकृतकारागारनिवद्धवसुदेवदेवकीमांशनवर्णनम् ॥
- ७५ राज्ञे वार्षिकं करं दत्त्वा मधुरापाशुपितानां नन्दादिगोपानां वसुदेवाज्ञया गोकुलं प्र-
त्यागमनम्, कृष्णकृतः पूतनाराक्षसीवधः, नन्दकृतं बालकस्वस्वपनम्, बाल
पादप्रहारिण शकटस्य परिवृत्याधः पतनम्, यशोदाकृतशकटपूजनवर्णनम् ॥
- ७६ वसुदेवाभ्यर्थितगर्गमुनिकृतं गोकुले प्रच्छन्नतया बालकयोनामकरणम्, यशोदाकृ-
तं कृष्णस्य दामबंधनम्, कृष्णकृतं यमलार्जुननिपातनम्, महोत्पातसंज्ञातभि-
यां गोपानां वृद्धेः सह संमंथ्य वृन्दावनप्रवेशवर्णनम्, वृन्दावनशोभावर्णनम्, तत्र
गोपसुतः सह रामकृष्णयोर्बालकौडावर्णनम् ॥
- ७७ रामं विना गोपैः सह कालीयहृदसमोप कृष्णस्य गमनम्, हृदं कृष्णप्रवेशः, तत्र
कुड्मकालीयकृतं दंशनपूर्वकं कृष्णतनुबंधनम्, गोपबालकयनात्रंदयशोदादिगोप
गोपानां हृदसमीप आगमनम्, कालीयभोगवेष्टितकृष्णदंशनेन सर्वेषां विलापक-
रणम्, कृष्णपादप्रहारजत्रं कालीयमुखादधिगच्छावकपनम्, भर्तृदुःखदुःखितना-

अध्यायः

विषयः

- गयलीकृतकृष्णस्तुतिः, कालीयकृतकृष्णस्तुतिः, समुद्रगमनविषयो नागैः सह
कालीयं प्रति कृष्णनिदेशः, सपरिवारस्य कालीयस्य समुद्रगमनम्, हृदादुत्तीर्ण-
स्य कृष्णस्य दंशनेन सर्वेषां महानंदकथनम् ॥
- ७८ तालफलस्पृहावतां गोपानां मनोरथपूर्तये कृष्णरामकृतं तालफलपातनम्, फलपा-
तनसंज्ञातरुषो धेनुकस्य सपरिवारस्य कृष्णरामाभ्यां निधनम्, भाण्डिरवने गा-
धारयतां गोपानां वाद्यवाहकक्रीडावर्णनम्, तत्र बलदेवकृतगोपवेषप्रलंबामुर
वधनिरूपणम् ॥
- ७९ इन्द्रयागोद्यतगोपानां नन्दादीनां कृष्णकृतं इन्द्रयागतः परावर्तनम्, गोवर्धन-
यागार्थं शुक्तितो गोपानां कृष्णस्य प्रोत्साहनदानम्, कृष्णवचनात्रंदादि-
गोपानां गोवर्धनं प्रति पूजनपूर्वकं वलिदानम्, बहुविधविभ्रांश्रणसंतर्पणम्,
गोभिः सह प्रदक्षिणां कुर्वतो गोपान प्रति शैलरूपस्य कृष्णस्याम्भसं दर्शनम्,
गोपेभ्यो वस्त्रदानम्, गोपानां गोष्ठं प्रति पुनरागमनवर्णनम् ॥
- ८० निजयज्ञविनाशकुपितस्य मववतो गोकुलविनाशाय सावर्तकं मयाज्ञाकरणम्,
मेघासारपीडितगावस्य गोपगोपपरिरक्षणाय, कृष्णकृतगोवर्धनोद्धरणम्,
सम्राजानन्तरं शांतायां वृष्टी निर्मले नभसि च गोपादीन्वह्निर्निःसार्य कृष्ण-
कृतं गोवर्धनस्य स्वस्थाने स्थापनम्, कृष्णं संस्तुत्य गोवाक्पादिद्रुकृतः कृष्ण-
स्याभिषेकः, अर्जुनरक्षणविषयकं द्रुपार्थनामगोकृत्य कृष्णस्य स्वभवनगमनवर्ण-
नम्, इन्द्रस्य स्वर्गगमनवर्णनम् ॥
- ८१ शरच्छोभाविभोक्तनसंज्ञातहर्षकृष्णमुरलीःवनश्रवणमोहितगोपानां कुचवनं
गर्भां गमनवर्णनम्, तत्रैकतानवृत्तीनां गोपानां कृष्णस्य च रामक्रीडावर्णनम्,
वृषभरूपमाभ्यायागतस्यारिष्टामुरस्य कृष्णकृतवधवर्णनम् ॥

अनु०

॥ ४ ॥

- ८२ नारदवचनाद्वलकृष्णनाशाय चाणूरमुष्टिकौ नियोज्य धनुर्पागोस्त्वमिवेण राम-
कृष्णानयनार्थं कंसकृतमङ्गुरमेवणम्, अश्वरूपमास्थाय केशिदैत्यस्य वृंदा-
वनागमनम्, कृष्णकृतकेशिवधवर्णनम्, नारदकृष्णसंवादवर्णनम् ॥
- ८३ गोकुलागमनाय मथुरातो निर्गतस्याक्रस्य मनोरथवर्णनम्, गोकुले कृष्णदर्शन-
संज्ञातहर्षस्याक्रस्य भगवद्दर्शनपूर्वकं कृष्णसंनिधावागमनवर्णनम् ॥
- ८४ कृष्णकृताक्रसन्कारवर्णनम्, अक्रमुखात्कंसोक्तं श्रुत्वा कृष्णस्य कंसवधार्थं नि-
श्चयः, मथुरां प्रति रामकृष्णाक्ररागमनम्, यमुनाजलेऽक्रं प्रति भगवद्वर्णनम्,
अक्रकृतकृष्णस्तुतिवर्णनम्, मथुरामागत्य सर्वतः शोभां विलोकयता कृष्णेन
कृतो रजकवधः नानाविधवस्त्राणि प्रगृह्य मालाकारपूजितस्य कृष्णस्य
नगरसंचारवर्णनम् ॥
- ८५ कृष्णस्य कुञ्जां प्रत्यंगरागयाचनम्, कुञ्जोपरि कृष्णकृतानुग्रहवर्णनम्, धनु-
र्भगवर्णनम्, कुवलयापीडं हत्वा रामकृष्णयोः सभायां चाणूरमुष्टिकाभ्यां
सह मल्लयुद्धवर्णनम्, ती हत्वा कंससुनाम्नोर्वधवर्णनम्, वसुदेवकृतभगवत्स्तव
वर्णनम् ॥
- ८६ वसुदेवदेवकीकृष्णसंवादवर्णनम्, उपसेनं प्रति कृष्णकृतराज्याभिषेचनवर्णनम्,
सांदीपनिगुरोर्विद्याभासाद्य रामकृष्णकृतमृततत्पुत्राहरणवर्णनम् ॥
- ८७ द्विवारं जरासंधनृपेण सह रामकृष्णयोर्युद्धवर्णनम्, जरासंधपराजयकथनम् ॥
- ८८ कालयवनोत्पत्तिवर्णनम्, समुद्रमध्ये यादवक्षणायां द्वारकानिर्माणवर्णनम्, मथु-
रायां यादवसंस्थाप्य कृष्णस्य कालयवनवेष्टितमथुरातो अहिर्निर्गत्य
पलायनवर्णनम्, सुवृकुन्दात्कालयवननाशवर्णनम्, सुवृकुन्दकृतभगवत्स्तु-
तिवर्णनम् ॥

- ८९ भगवतो वरानासाद्य तपसे सुवृकुन्दस्य गंधमादनगमनवर्णनम्, ज्ञातिदर्शनेत्सु-
कवलभद्रस्य गोकुलगमनवर्णनम् ॥
- ९० बलदेवस्य गोपेभिः सह वनविहारवर्णनम्, बलदेवहलाकृष्टपुत्राकृतचलपूज-
नवर्णनम्, यशोदानंदादीनांश्चास्य बलस्य द्वारकायामागमनम्, रेवत्या सह
बलदेवस्य विवाहवर्णनम् ॥
- ९१ कृष्णस्य रुक्मिणं निंज्याहृतया भीष्मककन्यया रुक्मिण्या सह विवाहवर्णनम्,
प्रद्युम्नजन्मवर्णनम्, सूतिकागृहादाहृत्य शंकरासुरेण प्रद्युम्नस्य समुद्रप्रक्षेपण
वर्णनम्, मत्स्योदगात्प्रद्युम्नस्य शंकरगृहेऽवस्थानम्, रत्या नारदनिर्देशादधि-
तस्य प्रद्युम्नस्य शंबरं सह युद्धवर्णनम्, शंबरं निहत्य रत्या सह प्रद्युम्न-
द्वारकागमनवर्णनम्, श्रीकृष्णनारदसंवादम् ॥
- ९२ रुक्मिणीपुत्रनामवर्णनम्, अष्टाधिकशतपांडशसहस्रस्त्रीणां मध्येऽष्टमदिर्पिनामक-
थनम्, अनिरुद्धविवाहवर्णनम्, विवाहे रुक्मिबलदेवयोर्द्यूतवर्णनम्, तत्रैव वय-
देवकृतरुक्मिवधवर्णनम् ॥
- ९३ इन्द्रप्रार्थनया प्राग्भ्योतिषपुरातकृष्णस्य मुरनरकवधवर्णनम्, धरणीदत्तानि
कुंडलाभ्यादाय तान्पादित्यै प्रदानुं भगवत्स्त्रिदशालयगमनवर्णनम् ॥
- ९४ असुराद्वत्कुंडललाभसंतुष्टादिति कृतभगवत्स्तुतिवर्णनम्, सत्यभामावचनाद्वृत्ता-
रिजातप्रसंगेन दैवैः सह भगवतो युद्धवर्णनम्, युद्धनितसत्यावचनलज्जितेन्द्र-
कृतकृष्णवर्णनम् ॥
- ९५ इन्द्रकृतकृष्णस्तुतिवर्णनम्, द्वारकामागत्य पारिजातारोपणवर्णनम्, नानारूपाणि
विधाय पांडशसहस्रधिकशतस्त्रीभिः सह कृष्णस्य विवाहवर्णनम् ॥

- १६ सत्यभामादिमहिषी सुतनामकथनम्, स्वमहृष्टानिरुद्धहेतवे विद्वलामुषामा लेख्य दशनिनाशस्य तदानयनाय चित्रलेखाया द्वारकागमनवर्णनम् ॥
- १७ शंकरबाणासुरसंवादकथनम्, कन्यान्तःपुरे चित्रलेखाया अनिरुद्धानयनकथनम्, उपया सहानिरुद्धविवाहकथनम्, बाणकृतानिरुद्धबन्धनकथनम्, नारदवचना-
कृष्णस्य ससैन्यस्य बाणनगररोधनवर्णनम्, हरिशंकरयुद्धवर्णनम्, बाण-
भुजकर्तनवर्णनम्, सपत्नीकानिरुद्धेन सह भगवतो द्वारकागमनवर्णनम् ॥
- १८ भगवच्चिह्नधारिणीं दूतद्वारा आकारितस्य भगवतो युद्धवर्णनम्, कृष्णकृत
पौष्टकान्मित्रकाशिराजवधवर्णनम्, काशिराजपुत्रेण शिवमाराध्योत्पा-
दितायाः कृत्याया नाशपूर्वकं सुदर्शनकृतकाशीपुरीदाहवर्णनम् ॥
- १९ सांवकृतदुष्यंधनकन्याहरणवर्णनम्, बद्धसांवमोचनार्थं समागतस्य दुष्यंधनादि-
भिरपमानितस्य वलभद्रस्य लांगलेन हस्तिनापुरकर्षणवर्णनम्, भीतकौ-
रवपूजितस्य रामस्य सभार्यसंविन सह द्वावर्तौ प्रत्यागमनवर्णनम् ॥
- १०० बलदेवकृतनरकसुहृद्विदयानरवधवर्णनम् ॥
- १०१ ब्रह्मशापान्त्रिविधधारिसांवोदराहोमयमुसलोत्पत्तिवर्णनम्, समुद्रमंथनलोहपि-
ष्टतः समुद्रतीरे परकोत्पत्तिकथनम्, महोत्पातशक्तितानां यादवानां प्रभासगम-
नवर्णनम्, सुरापानमत्तानामेरकैः परस्परं प्रहरतां रामेण सह विनाशवर्णनम्,
द्वारकानिवासिवृद्धस्त्रीपुत्राणां द्वारकापरित्यागाय दारुकं प्रति कृष्णस्य संदे-
शकथनम् ॥
- १०२ मुसलावशिष्टलोहखचितसायकप्रवृत्तस्य भगवतः प्रसादाल्लुब्धस्य स्वर्लोकावा-
तिकथनम्, भगवत्स्वर्गारोहणवर्णनम् ॥

- १०३ रुक्मिण्याद्यष्टमहिषीनामनिप्रवेशवर्णनम्, आभीरैः पराजितार्जुनसमक्षं कृष्ण
स्त्रीहरणवर्णनम्, सिन्धुार्जुनस्य व्यासकृताधासनवर्णनम्, षोडशसहस्राधिकशत
स्त्रीणां पूर्वन्मनि सुपष्टावकशापेतिहासकथनम्, परीक्षितं राज्ये संस्थाप्य
व्यासवचनात्पांडवानां महामस्थानवर्णनम् ॥
- १०४ संक्षेपतो भगवद्दशवतारवर्णनम्, भगवदवतारचरितभवनपठनफलकथनम् ॥
- १०५ पापकृतामुल्कान्तिकालादारभ्य यममार्गे नानाविधपातनाप्राप्तिवर्णनम्, नरक
नामवर्णनम्, दक्षिणद्वारसहितयमपुरीवर्णनम् ॥
- १०६ नानाविधपातकवर्णनम्, पापिनो यमाचित्रगुप्तवचनकथनम्, पापिनां पातकानुरो-
धेन नरकेषु महापातनाप्राप्तिकथनम् ॥
- १०७ व्यासं प्रति नरकदुःस्वनिवारणाय मुनिकृतप्रभवर्णनम्, मुगतिप्रदधर्माचारवर्णनम् ॥
- १०८ धर्मश्रेष्ठचवर्णनम्, श्रीरोत्पत्तिवर्णनम्, पुण्यपापानुरोधेन नानाविधदेहप्राप्तिवर्णनम्,
पुण्यपापवर्णनम् ॥
- १०९ व्यासमहर्षये शुभप्राप्तिविषये मुनिकृतप्रभवर्णनम्, सर्वदानेष्वन्नदानप्रशंसनम्, अन्न
दानाद्भुतमलोकावातिकथनम् ॥
- ११० आद्विधिभिरूपणे सोमनायामासकेभ्यः पितृभ्यो दत्तशशधरशापकथनम्, पितुः
शापात्सोमनायाः कोकाख्यनदीभवनकथनम्, राक्षसभिषा शिलां शिरसि कृत्वा
कोकानदीजले बस्थितानां पितृणां दुःस्वनिवारणाय तत्कृतस्तुतिमंत्रस्य हरेः
कोटरूपस्य आद्वकरणवर्णनम् ॥
- १११ आद्वकृत्पवर्णनम्, प्रतिपद्भ्यमानं तिथिपुत्रं त्र्यहं कृतपितृआद्वफलवर्णनम्, त्रयनादि
आद्ववर्णनम् आद्वे देवपदार्थवर्णनम् ॥

अध्यायाः

विषयाः

- ११२ सपिंडीकरणविधिनिरूपणम्, आहूतयोग्यब्राह्मणवर्णनम्, पिण्डदानवर्णनम् ॥
११३ मलमूत्रोत्सर्गाचमनविधिकथनम्, द्वादहायोग्यकन्यावर्णनम्, ऋतुगमनकथनम्, देव-
पूजनदेवतपितृर्षणवैश्वदेवविधिकथनम्, निवासयोग्यस्थानदेशकथनम्, सूतक
विचारकथनम् ॥
११४ समासेन वर्णाश्रमधर्मकथनम् ॥
११५ असदाचरणेन दिनानां शूद्रत्वावाप्तिकथनम्, शूद्रस्य सदाचाराद्विजत्वावाप्ति-
कथनम् ॥
११६ नराणां सद्गतिप्रापकाचारवर्णनम्, स्वर्गप्राप्तिहेतुभूताचारवर्णनम्, मनोधर्मफल-
वर्णनम्, कर्मफलोदयवर्णनम् ॥
११७ स्वधर्मनिरतानां देवलोकावाप्तिकथनम्, अधर्मनिरतानां कृपणानां नरकप्राप्ति
कथनम् ॥
११८ मनुवंशेष्वतीर्णस्य वासुदेवस्य माहात्म्यवर्णनम्, वासुदेवपूजाफलकथनम्, व्यास-
मुनिमतिपादितकृष्णपूजाफलकथनम् ॥
११९ कृष्णपूजाकानां क्रमेण नानाविधलोकेषु सुखोपभोगानुपभुज्यान्ते भगवत्साधुज्य
लाभकथनम् ॥
१२० प्रतिमासमेकादशयोर्नार्दनपूजनोपोषणगानजागरस्तोत्ररात्रादिकर्तुः परमपदा-
वाप्तिकथनम्, एकादश्यां रात्रौ भगवद्गीतगानार्थं हरिमंदिरं गन्तुमुद्यतस्य
चाण्डालस्य पथि राक्षसेन सह संवादवर्णनम्, सत्यं पालापितुं चाण्डालस्य
पुनराक्षससमीपं जागमनम्, राक्षसस्य पूर्वमन्य कथनम्, पूर्वकं प्रजागरपुण्य
याचनम्, प्रजागरपुण्यादाक्षसस्योत्तमगतिलाभः, चाण्डालपूर्वजन्मवृत्तकथनम्,
मूर्खब्राह्मणोर्ध्वशीतिहासकथनम् ॥

अध्यायाः

विषयाः

- १२१ भास्करादिदेवताराधनकथनम्, भगवन्मायया विष्णुभक्तिवहिर्मुंस्त्वकथनम्,
कामदमनदिजेतिहासकथनम्, नारदस्य भगवान्मायादशनितिहासकथनम्,
कपालमोचनतीर्थवर्णनम्, भगवत्प्रसादात्कामदमनद्विजस्य स्वर्गगमन
कथनम् ॥
१२२ महामलयवर्णनम्, कलिस्वरूपवर्णनम्, कलिगतभविष्यकथनम् ॥
१२३ युगान्तस्वरूपवर्णनम्, धर्मेनाशनिमित्तकथनम्, भविष्यवर्णनम् ॥
१२४ प्राकृतप्रतिसंचरकथनम्, कल्पमानकथनम्, त्रैलोक्यकल्पकथनम् ॥
१२५ प्राकृतलयस्वरूपकथनम् ॥
१२६ शिरोरोगप्रतिशयापादिशरीराभ्यात्मिकतापकथनम्, कामक्रोधादिमानस
तापकथनम्, मृगपत्न्यादिजनितादिभौतिकतापकथनम्, गर्भनन्मजरादि
जनिताधिदेविकतापकथनम्, भस्मितजीवदुःखावस्थावर्णनम्, बाल्यनराभ
रणावस्थावर्णनम्, पापकर्मिणः, नरकप्राप्तिकथनम्, मुक्तिज्ञानमाहात्म्यकथनम्
१२७ योगदाढ्याय योगशान्त्राध्ययननिरूपणम्, योगनिषिद्धस्थलकथनम्, योगाभ्यास
फलकथनम् ॥
१२८ विस्तरेण योगसाम्पन्निकथनम् ब्रह्मावर्ता इन्द्रियनिग्रहिणां योगिनां ब्रह्मावाप्ति
निरूपणम् ॥
१२९ ज्ञानिनां मोक्षावाप्तिकथनम् कर्मिणां स्वर्गादिलोकेषु पुण्यफलभोगावाप्तिकथनम्,
आकाशादिपञ्चमहाभूतगुणकथनम् ॥
१३० गुणसर्जनवर्णनम्, विशिष्टधर्मनिरूपणम्, क्षमादिभिः कामादीनां नाशवर्णनम् ॥
१३१ योगसाम्पन्नमतज्ञानिनां दयायाचरणसाम्पन्नकथनम्, विशेषतो योगप्रसादाकथनम्,
योगिनां धन्योद्धारकथनम्, योगाभ्यासाज्जारापणपदावाप्तिकथनम् ॥

- १३२ मोक्षस्य दीर्घवर्णनम्, देहस्थितपञ्चदोषवर्णनम्, सांख्यज्ञानमाहात्म्यवर्णनम्, सांख्ययोगधृष्टानामुत्तमकुलोत्पत्तिवर्णनम्, मुनिभ्यः सांख्यज्ञानसंपादनाय व्यासकथनञ्च ॥
- १३३ क्षराक्षराविचारविषये वसिष्ठकरालजनकसंवादवर्णनम्, जगदीश्वरयोः क्षराक्षरत्ववर्णनम्, चतुर्विंशतितत्त्वकथनम्, तामसादीनां नरकादिप्राप्तिकथनञ्च ॥
- १३४ क्षराक्षरज्ञानाभावे नानाविधजन्मप्रदसंसारप्राप्तिकथनम्, अभिमानवतां नानाविधसाधनकथनञ्च ॥
- १३५ अर्थज्ञानं विना ग्रंथाध्येतॄणां वैपर्ययकथनम्, ययार्थज्ञानमन्तरा लोभादादकुतर्नरक

- प्राप्तिकथनम्, अक्षराक्षरलक्षणकथनम्, योगलक्षणकथनम्, सांख्यज्ञानकथनम्, क्षेत्रक्षेत्रज्ञलक्षणवर्णनञ्च ॥
- १३६ विद्याविद्ययोः स्वरूपकथनम्, अक्षरक्षरयोः पुनर्विस्तरेण वर्णनम्, प्रकृतिपरिवर्जनादात्मनो विशुद्धिवर्णनम्, सांख्ययोगयोरभेदकथनञ्च ॥
- १३७ अजस्यापि विकारवशान्नानात्वकथनम्, एकत्वानानात्वलक्षणकथनम्, ज्ञानविज्ञानसंज्ञितमोक्षकथनम्, एतज्ज्ञानाधिकारिकथनम्, आनुपूर्व्यां ज्ञानावाप्तिपरम्पराकथनञ्च ॥
- १३८ पुराणश्रवणसंजातानन्दमहापिंकृतव्यासप्रशंसाकथनम्, व्यासानुज्ञया मर्यमुनीनां स्वाश्रमगमनकथनम्, पुराणश्रवणपठनफलकथनञ्च ॥

इतः परं गौतमीमाहात्म्यानुक्रमणिका.

॥ अथ श्रीब्रह्मपुराणान्तर्गतगौतमीमाहात्म्यस्थितविषयानुक्रमणिका प्रारभ्यते ॥

अध्यायाः	विषयाः	अध्यायाः	विषयाः
१	ब्रह्मणो मुनिभिः सुतस्य शौनकादिभिश्च संवादे ब्रह्मणे तीर्थसंख्याविषयकनारदप्रश्नः, चतुर्विधतीर्थलक्षणम्, तीर्थस्वरूपकथनम्, तीर्थभेदवर्णनम् ॥	६	कैलासगिरौ गौतममुनेरेकाग्रमनसा स्तुवतो गौरीमहेश्वरदर्शनम्, गंगाप्रसूते गौतमस्य शिष्याभ्यर्थना, शिष्यकृतं गौतमसमीपे गंगाप्रशंसनम्, शिवाङ्गवा- वस्थितां जटामादाय गौतमस्य ब्रह्मगिरावागमनम् ॥
२	तारकभीतामरस्तवसंतुष्टस्य विष्णोरादेशेन देवानां शिवविवाहसिद्ध्यर्थं हि- माचलसंनिधौ हैमवतीपाचनम्, सर्वदेवतानुमत्या मदनस्य शिवसमीपमागमनम्, बाणप्रहारकटुपित्तचित्तस्य हरस्य त्रितीयेनैवद्विना मदनस्य भस्मावशेषो- करणम्, देवताप्रार्थितस्य शिवस्यानुमत्या विवाहनिश्चयश्च ॥	७	गौतमप्रार्थनया पञ्चदशाकृतिभिर्गंगाया जगन्नृपप्रसरणम्, गोदावरीतीर्थस्नानवि- धिमाहात्म्यकथनम् ॥
३	हिमवद्दर्शनम्, शिवविवाहवर्णनम्, गौरीग्या गौर्याः सौन्दर्यमोहितस्य ब्रह्मणः सुतवीर्यतो बालस्त्रित्यसंभूतिः, एनः प्रक्षालनाय ब्रह्मणः शिवात्मकमण्डलप्राप्तिश्च ॥	८	अपुत्रस्य सगरनृपस्य मुनिप्रसादादेकाधिकपाटिसहस्रसुतावाम्निः, हयमन्थीयमश्व मनयेत्य सगरपुत्राणामाकाशवाण्या नर्त्तनं विदार्य रमातलगमनम्, कपिल- सत्रिषाविन्द्रनिवद्धाश्च दर्शनात्परमकुपितानां तेषां मुनिकोपयज्ञा भस्माभवनम्, नारदायुजनिधनं भुक्त्वा अंशुमद्वस्तेन यज्ञिषाभानयनात्सगरस्य यज्ञसमाप्तिः, तदन्वयजातस्य भगीरथस्य पूर्वजानुदुर्गुं कैलासे शिष्यापासनकरणम्, स्तुति संतोषितशिष्याङ्गामादाय कपिलशापानलदग्धपूर्वजोद्धाराय भगीरथस्य रसातलगमनम् ॥
४	त्रैलोक्यपतेर्षलैरर्थासहिष्णुदेवताभ्यर्थनयैर्धर्ममाहर्तुं आदिष्या वामनावतारः, यज्ञवाटमागतस्य वामनस्य बालिनिकटे विषादभरणोपाचनम्, दानोदकं हस्ते गृहीत्वा वामनस्य तत्रैव त्रैविक्रमत्वम्, ब्रह्मणा कर्मण्डलूदकेन पूजितान् भगवच्चरणान्निर्गतस्य गंगातोयस्य हरजटानुदगमनम् ॥	९	वराहतीर्थवर्णनम् ॥
५	गंगायाः शिष्यशिरोवतारणार्थं विनायकाय पार्वतीनिर्देशः, गौतमाश्रमवर्णनम्, स्कन्देन जयया च सहितस्य विनायकस्य गौतमाश्रमगमनम्, गोरूपधारिण्या जयायाः शालिलेनैव गौतमनिवारणान्मृतवत्पतनम्, पापक्षयार्थं मुन्यनुमोदि- तस्य विनायकस्य गौतमाय गंगानयनरूपनिष्कृतिकथनम्, विनायकादीन्मण्य शिवमीणनाय गौतमस्य कैलासगमनम् ॥	१०	ब्रह्मगिरिस्थितलुञ्चकतीहासकथनम्, कान्ताविरहेण दुःखितस्य कपोतस्य लुञ्चकजालपतितया कपोत्या भाषण्या सह संवादे अतिथिमशंसनम्, लुञ्चकस्यार्थं कपोतस्यार्थां प्रवृत्तनम्, लुञ्चकमोचितायाः कपोत्याः पातिप्रत्य प्रशंसनपूर्वकं देहत्याजनम्, स्वर्गं गच्छतोद्गत्यालुञ्चकस्य गंगास्नानार्थं प्रेरणम्, गंगास्नानालुञ्चकस्य स्वर्गगमनम्, कपोततीर्थवर्णनम् ॥

- ११ विषयासक्तस्य कुमारस्य भोगार्थमाहूतानां देवस्त्रीणां मातृसदृशरूपदर्शनादिवयान्नरित्वस्य गंगायां स्नानं कुमारतीर्थवर्णनञ्च ॥
- १२ पदकृतिकानां पतिभिर्गृहाग्निरस्तानां कार्तिकपञ्चम्याद्गंगास्नानतः स्वर्गावाप्तिः कृतिकातीर्थवर्णनञ्च ॥
- १३ गुरोर्गौतम्याश्च मसादतो भौवनस्य नृपतेरेकाश्चमेधकणेन दशाश्वमेधकटावाप्तिः, दशाश्वमेधतीर्थवर्णनञ्च ॥
- १४ वैशाखतीर्थवर्णनम् ॥
- १५ गौतमैश्वर्यमसहिष्णोः कण्वस्य संपददर्जनाय गंगां प्राति गमनम्, कण्वकृतगंगा-क्षुधास्तुतिः, तत्कृतं ऋषये वरदानम्, क्षुधातीर्थवर्णनञ्च ॥
- १६ अहत्यारूपमोहितस्य देवराजस्य गौतमरूपेण अहत्यासंगतम् त्रैलोक्यमहत्स्यदाभ्यां शापदानम्, गौतमीस्नानाच्छापनिर्मुक्तिः, अहत्यासंगमभेदतीर्थवर्णनञ्च ॥
- १७ बरुणधन्वेन गौतमीतीरे बहुविधाश्वमेधादिपञ्चकरणेन जूनकस्य शुक्तिमुक्ति-लाभः, जनस्थानतीर्थवर्णनञ्च ॥
- १८ मृतपुत्रार्थं विलपतो विश्वपरवैश्यस्य करुणयाक्रंदितं भुवोद्विग्नस्य यमस्य स्वर्कार्यं परित्यज्य गौतमीतीरगमनम्, यमस्य भगवद्विद्यानिरतस्य रक्षणाय तत्समीपे हरिकृतं चक्रमक्षेपणम्, यमस्य तपोभंगाय गणिकामिथस्ववैश्या-भ्रमणम्, तस्या गानं श्रुत्वा नैवे उन्मील्य कालस्य विलोकनम्, विलोकनादेव नदीचमागताया गौतमीसंगमाद्गणिकायाः स्वर्गगमनम्, सूर्यवचना-त्संगमेस्नात्वा यमस्य पुनः स्वलोकागमनम्, चक्रतीर्थगणिकासंगमतीर्थवर्णनञ्च

- १ भानोस्तेजसा धर्षितायाम्बाध्यादृच्छायां गृहे निधाय पितृगृहे गमनम्, पितृगृहात् भूर्भुवः गच्छति पित्रा निर्दिष्टायास्तस्या बडवाक्षेपेन कुरुदेशगमनम्, ज्ञात्वा पत्नीवृत्तान्तं सवितुरश्वरूपेण कुरुदेशगमनम्, ऋषीव शब्दा गंगातीरे अश्वरूपिणोस्तयोः संगमादश्विनोरुत्पत्तिः, त्वष्टृकृतसूर्ययोगः ज्ञातनम्, तत्रैव तापीयमुनागंगासंगमः, अरुणावरुणासंगमाश्वभानुतीर्थवर्णनञ्च ॥
- २० गरुडसर भगवता शिरसि करागुलिनिधानाद्भुवर्गगतम्, गंगायां स्नात्वा हः रिहरावभ्यर्च्य गरुडस्य यथापूर्वरूपावाप्तिः, गरुडतीर्थवर्णनञ्च ॥
- २१ कारणवशाद्भद्रिकृतं गोहरणम्, गंगातीरे गोसर्वं विधाय सर्वेषां पुनर्गौर्वाप्तिः गोवर्धनतीर्थवर्णनञ्च ॥
- २२ सनाज्जातमल्लोमांतापुत्रयोर्द्वयेणेन समागमः, गालवमुनिप्रेरितयोरुभयोर्गौतमीस्नानापापनिर्मुक्तिः, धौतपापतीर्थवर्णनञ्च ॥
- २३ क्षुधातुरस्य कौशिकस्याप्यत्र शिष्येर्भूतशकलेव गोहरणम्, कौशिकस्य श्वमांसपूरितां स्थालीं विलोक्य स्थनरूपं विधाय इन्द्रस्य शर्याहरणम्, कौशिकेन्द्रसंवादः, इन्द्राज्ञया मेघकृतामृतवृष्टिः, विश्वान्विजतीर्थवर्णनञ्च ॥
- २४ श्वेतमानेतुं गतानां यमदूतानां वृत्तमनासाद्यमःशुं कृतानः माहिणोः नद्य मृगयोर्वधः, क्षुपितस्य यमस्य नान्द्विनायकादिभिर्गुडम्, कार्तिकेयाद्यनस्य निधनम्, शिवमसादेन यमस्य पुनरुज्जीवनम्, मृगपूतीर्थवर्णनञ्च ॥
- २५ पूर्वशिष्ययोगस्तुतवैशम्पुं रघुं गृहं प्रमिथ, ऋष्यशृङ्गस्य गौतमातिके गमनम्, गौतमवचनाद्गंगातीरे शिवमाराध्य संजोयनीलाभः, शुक्रतीर्थवर्णनञ्च ॥

अध्यायः

विषयः

२६ ब्रह्महत्या विभज्य इन्द्रस्य गीतममांडभ्यभयाद्गंगानलमुदृत्य ब्रह्मकृतमभिषेचन-
म्, इन्द्राभिषेकसंभूतयोः पुण्यासिकयोगंगासंगमः, पुण्यासिकासंगमेन्द्रतीर्थ-
वर्णनञ्च ॥

२७ रावणपराजितस्य कुबेरस्य पुलस्त्याङ्गया गौतमीतीरे शिवमाराध्य धनेशत्वात्तर-
दिगीशत्वावाप्तः पौलस्त्यतीर्थवर्णनञ्च ॥

२८ मनुदे.याजातवेदादक्षयोर्वधं ज्ञात्वा गंगाम्भसि वह्नेः प्रवेशः, देवताप्रार्थनया
गंगोदकादमेवहिनिःसरणम्, अप्रतिधर्वणनञ्च ॥

२९ ऋणत्रयापनोदाय कक्षीवतः पुत्राभ्यां दारकरणनिदेशः उभयोर्विवाहे ज्ञादरं दद्यात्
गौतमीस्नानार्थं पित्रादेशः, ऋणमोचनतीर्थवर्णनञ्च ॥

३० अस्मदर्थतपसा मयवर्षाविनाशाय पुत्रमुत्पादयेति कश्यपस्य पादयोर्वालाशि-
ल्याभ्यर्चना, सुपर्णाया कक्षां च गर्भमाधाय कश्यपस्यान्वयगमनम्, कश्च सुपर्ण-
योर्नदीवशात् श्रुत्वा कश्यपस्य गंगातीरे दिवस्तवनकरणम्, शिवमजादाहये-
र्भायांमाप्तिः, सुपर्णाकृतसंगमतीर्थवर्जनञ्च ॥

३१ पुरुरवसा संगतायाः सरस्वत्या ब्रह्माणायाः प्रदीत्यादिः, श्रीरवभावर्गनम्, गंगा-
सरस्वतीसंगमे पुरुरवसस्तपस्पतो मोक्षनिरूपणम्, सरस्वतीसंगमतीत्य-
वर्णनम् ॥

३२ मृगरूपेण कस्यां यमिन्तु तत्पश्चादावतो ब्रह्मणो वयार्थं शिष्यस्य व्यापतनुभारणम्
तत्कर्मदृष्ट्वा पंचकस्यानो नदीरूपेण गंगासंगमः, पंचदीर्घवर्गः नद्यः ॥

१३ प्रियव्रतपक्षे हिरण्यदानभागमनादग्न्यादिदेवतानां शम्भुद्विधापुत्रस्य
प्रवेशनम्, वसिष्ठकृतदेवनिवारणापुनर्पक्षे व्रतनम्, शम्भुद्विधावर्णनम्

अध्यायः

विश्याः

३४ बहुरूपकोपाद्विरिञ्चदस्य जलोदरमात्रौ पितृविकीर्तनं पुत्रं शुनःशेषं ग्रहाणां रोहितस्य
नरमेधारभः, गंगातीरे आकाशवाण्या विना वज्रशूलं तव यज्ञः पूर्ण इति
शुभा यज्ञसमाप्तौ विश्वामित्रकृतं शुनःशेषस्य पुत्रत्वेन स्वविकरणम्, विद्या-
मित्रादित्यैव वर्गनञ्च ॥

१५ सरस्वतीं गन्धर्वभ्यो वित्तैर्य देवानां सोमप्राप्तिनिरूपणम्. गंगासंगतनदनदं
वर्णनञ्च ॥

३६ देवदेत्यानां सद्गुहमन्थनम्, सागराद्भूतं निष्कास्य देत्यान्व्रविश्या अमृतप्राप्ता-
नाय विष्णुना सह देवानां भूकन्दारगमनम्, सूर्याचन्द्रेणसोमंयेवस्थितम्याभूत्
कंठस्थ राहोर्दिष्णुकृतं शिरच्छेदनम्, देवकृतराहभिषेचनम्, अमृतासंगमतायै
वर्गनञ्च ॥

१७ वृद्धगौतमस्य वृद्धायाः प्रार्थनया विभावता सकाशात् प्रवृत्तिविद्याप्राप्तिः, अनामस्य तत्स्थस्य गौतमस्य वृद्धया विवाहः, वृद्धाया गंगाभिषेकात् सौख्यप्राप्तिः, गौतमस्य सौन्दर्ययोगः, वृद्धासंगमनीयवर्णनञ्च ॥

३८ इत्यस्य यक्षपैरोद्दीर्घकथनं यक्षपञ्चाद्या हृग्णिरूपमास्थायानतिस्य स्त्रीरूपमात्रि
 दुष्यस्य इत्यादि विवाहस्तस्मात्पुरुषावांजन्म, पुरुषयसं स्वदुष्टकथनम्, पुरुषय
 सो हि ष्यति जगन्त्या सह गमनम् तत्र क्षियनाराध्य तदनुद्वेगः-लज्जाः पुंस्वा
 वाप्तिः, इत्यादिर्तत्त्ववर्गद्वय ॥

३९. दक्षयज्ञं शिवानंदाश्रयेण पाशुपतयोगतो दाक्षायण्या देहविसर्जनम्, वीरभद्रकृतं यज्ञविर्यसनवेर्गनम्, दक्षकृतं शिवशुतिवर्णनम्, अमुगसमुद्भूतपीडाभिरसनादेर्देशैः पार्थनस्य विष्णोश्चक्रनामयं शिवपारथनम्, शिवमसादाच्चक्रमाश्रित्य तीर्थवर्णनञ्च ॥

अध्यायाः

विषयाः

- ४० दैत्यविनाशाय देवानां दधीचेरस्थिभिरत्ननिर्माणम्, मुनिपत्न्या पुत्रं पिप्पलसमी-
पे निधाय पत्न्या सह गमनम्, वृक्षेभ्यः पित्रोर्दत्तमाकर्ण्य पिप्पलादस्य देववि-
नाशाय शिवात्कृत्योत्पादनम्, कृत्याभीतानां देवानां शिवमार्थना, शिववचनात्प
शातस्य पित्रोर्दर्शनम्, गार्हस्थ्यं संपाद्य देवतामसादान्मुनेः स्वर्गावाप्तिः, वड-
वानाम्न्याः कृत्याया नदीरूपेण गंगासंगमः, पिप्पलेभरतीर्थवर्णनञ्च ॥
- ४१ गुरसेनस्य सोमवंशीयनरपतेर्भार्यायां सप्तोत्पत्तिः, विजयनरपतेः कन्याया भोगव-
त्याः शस्त्रेण सह विवाहः, सर्पस्य भोगवत्यै भार्यायै शिवज्ञापकधनम्, गंगास्ना-
नात्पूर्ववद्विष्यत्प्राप्तिः, नागतीर्थवर्णनञ्च ॥
- ४२ देवायै ब्रह्मणा स्तुतस्य शिवस्य दैत्यैः सह युद्धे धर्मतो मानुषास्तुत्पत्तिः, रसातले
गवा मातृकृतदैत्यवधनिरूपणम्, रसातलादागत्य मानुषा गंगातीरे निवासः
मातृतीर्थवर्णनञ्च ॥
- ४३ ब्रह्मणः पञ्चमशिरो निकृत्य तदस्ते कृत्वा च पर्यटता शिवेन कृतं गंगातीरे गमनम्,
ब्रह्मतीर्थवर्णनञ्च ॥
- ४४ गंगायां देवसत्रे विनायकस्तवनाद् यज्ञानां निर्वहणसमापनम्, अविघ्नतीर्थवर्णनञ्च ॥
- ४५ शेषब्रह्मसंवादः, स्तुतिभीतार्कच्छवाच्छेषस्य शूलावगमः, शूलनासुराग्निहृत् तस्य
स्वस्थाननिवासः, शेषतीर्थवर्णनञ्च ॥
- ४६ मृत्युशमितरि ऋषिसत्रे यज्ञविधाताय देववचनादसुरागमनम्, गंगातीरे मायुना सह
यज्ञरक्षणाय ऋषिकृतं शिवस्तवनम्, शिवमसादाद्यज्ञे वर्तमाने ऋषिशारादे-
वास्तुरवैरम्, वडवाया मृत्युभार्याया अभिषेकतोयेन वडवानदीभवनम्, तस्या
गंगासंगमः, संगमे महानलास्यशिवलिंगस्थापनम्, वडवातीर्थवर्णनञ्च ॥

अध्यायाः

विषयाः

- ४७ पितुर्वचनादतस्य गंगातीरे स्तुतिप्रसन्नान्महेशादात्मज्ञानप्राप्तिः, आत्मतीर्थवर्णनञ्च
- ४८ विश्वस्य न्यग्भावार्थं दैवैः प्रार्थितस्य कुम्भसंभवमुनेर्दक्षिणदिशि गंगातीरे
यज्ञकरणम्, अश्वत्थपिप्पलाभिधयो राक्षसयोः सौरिहस्तेन वधः, अश्वत्थादि-
तीर्थवर्णनञ्च ॥
- ४९ ओषधिवृक्षसंवादः, गंगायाः सोमस्यौषधिभिर्विवाहकरणम्, सोमतीर्थवर्णनञ्च ॥
- ५० धान्यतीर्थवर्णनम् ॥
- ५१ गुरुवचनात्कठेन कुरुपाया भरद्वाजभागिन्या विवाहः, शिवमसादादेवत्याः कठ-
भार्यायाः सौन्दर्यावाप्तिः, विदर्भारिवतासंगमतीर्थवर्णनञ्च ॥
- ५२ स्त्रीवेषधारितमराक्षसकृतो धन्वन्तरिपुत्रस्य तपोभंगः, विष्णुस्तवनात् धन्व-
न्तरोर्द्विपदप्राप्तिः, इन्द्रकृतो हरिहरस्तवः, बृहस्पतिकृत इन्द्राभिषेकः, पूर्ण-
तीर्थवर्णनञ्च ॥
- ५३ मृगयायां दशरथस्य ब्रह्महत्यात्रयप्राप्तिः, रामस्य अरण्यवासेन दशरथस्य
मरणम्, ब्रह्महत्यापातकात् दशरथस्य नरकयातनावाप्तिः, यमाकिकराज्या
रामेण दशरथस्य संवादः, रामस्य गंगायां स्नानात्विडद्वानाच्च दशरथोद्धारः,
रामतीर्थादिवर्णनञ्च ॥
- ५४ इन्द्रानिलुत्रार्थं दितिकृतकण्यपप्रार्थनम्, कण्यपाद्गर्भं धृत्वा दिव्या नियमपालनम्,
मयेंद्रमुहूर्त्तवधनम्, मातुरुदरे प्राविश्य इन्द्रस्य गर्भच्छेदनम्, गंगातीरे कण्य-
पादानां गमनम्, शिवमसादान्मस्तौ देव-वप्राप्तिः, पुत्रतीर्थादिवर्णनञ्च ॥

अनु०

अध्यायाः

विषयाः

- ५५ कपोतोलूकयोर्षुद्धवर्णनम्, कपोतीकृतमग्निस्तोत्रम्, उलूकीकृतयमस्तोत्रम्, यमाग्निकृतं कपोतोलूकयोर्षुद्धसमापनम्, यमाग्नेयादितीर्थवर्णनञ्च ॥
- ५६ अपामग्नेर्वा श्रेष्ठमिति विवदमानानां विष्णुं स्तुवता ऋषीणामाकाशवाचा संदेह निवृत्तिः, तपस्तीर्थवर्णनञ्च ॥
- ५७ हयमेधयज्ञे सपुरोहितस्याष्टिवेणनृपस्य मिथुदैत्येन रसातलप्रापणम्, देवापिनाम्नः पुरोहितपुत्रस्य गंगातीरे शिवस्तवनम्, शिवारूपेण दैत्यं हत्वा नन्दिना देवापिपित्रादीनामानयनम्, पुनर्हयमेधकरणम् यज्ञे देवापयेग्न्यादिभिर्वरप्रदानम्, देवतीर्थवर्णनञ्च ॥
- ५८ अग्नेः स्वाहायां शिववीर्यान्मिथुनोत्पत्तिः, सुवर्णासुवर्णाख्यपोरग्न्यपत्ययोः सुरशापः, ब्रह्मवचनादग्नेर्गंगातीरे शिवाराधनम्, शिववरप्रदानम्, गंगातीरे लिंगरूपेण शिवारवस्थानम्, शार्दूलदैत्यं हत्वा विष्णुकृतं सुवर्णाया आहरणम्, तपोवनादितीर्थवर्णनञ्च ॥
- ५९ केनासंगमवर्णनम्, हिरण्यसुतमहाशनिदैत्येन कृतं पराभवपूर्वकं इन्द्रस्य पाताले स्थापनम्, कन्याप्रदानेन वरुणस्य महाशनिना सख्यम्, वरुणवचनादिद्वं विभुष्य दैत्यकृतमिन्द्रस्य निर्भत्सनाकरणम्, शचीवचनाद्वीतम्यामिन्द्रकृतं शिवाराधनम्, शिववचनादिष्ण्वाराधनम्, गंगोदकाग्नातस्य शिवविष्णुरूप-पुरुषस्य पाताले गत्वा दैत्यहननम्, इन्द्रादितीर्थवर्णनञ्च ॥
- ६० आपस्तंबाश्रमेऽस्यमुनिगमनम्, सर्वदेवेषु कः श्रेष्ठः इत्यापस्तंबस्यागस्त्यमुनिं प्रति प्रश्नः, शिव एष सर्वदेवेषु सिद्धिद इत्यगस्त्यवचनम्, गीतम्यामापस्तंबाय स्तुतिप्रसन्नशिवकृतवरदानम्, आपस्तंबतीर्थवर्णनञ्च ॥

अध्यायाः

विषयाः

- ६१ देवगौरक्षणे निमुक्तौ सरमां लोभयित्वा दैत्यकृतं गोहरणम्, सरमायै इन्द्रस्य शापदानम्, देवप्रार्थनया दैत्यान्हत्वा विष्णोर्गवानयनम्, सरमापुत्रयोः प्रार्थनया शापविमोचनाय यमस्य सूर्येण संवादः, गंगायां स्नानात्सरमायाः शापविमोचनम्, यमादितीर्थवर्णनञ्च ॥
- ६२ विश्वावसुस्वसारं प्रति ऋषिशापः, विश्वावसुप्रार्थनया गंगायां स्नानाच्छापविमोचनम्, यक्षिणीसंगमादितीर्थवर्णनञ्च ॥
- ६३ भरद्वाजस्य यज्ञे पुरोडाशं भक्षयतां राक्षसस्य गोदावरीनलामृताभिषेकात् शुक्लत्वप्राप्तिः, यज्ञसमापनम्, शुक्लतीर्थवर्णनञ्च ॥
- ६४ वसिष्ठप्रमुखमुनीनां यज्ञे यज्ञविघ्नकारिदैत्यानां विष्णुदत्तचक्रेण विनाशः, महायज्ञसमापनम्, अमुररक्ताविलचक्रस्य गंगाम्भसि प्रक्षालनम्, चक्रतीर्थादि-वर्णनञ्च ॥
- ६५ ब्रह्मविष्णवोर्मयः स्वमहात्म्यविवादे शिवलिंगोत्पत्तिः, अंतमलञ्चा असत्यवचनाद्ब्रह्मवर्णां प्रति शापः, पुनः शापविमोचनकथनम्, बाणीसंगमादितीर्थवर्णनञ्च ॥
- ६६ मौद्गल्याभिधद्रिनस्य रहसि विष्णुना नित्यं संवादः, श्रृंगेरेरितस्य दिनस्य दारिद्र्यसंबन्धे विचारः, विष्णवे गरुडानीतकणिशदानाम्मौद्गल्यस्य सर्वेश्वरप्राप्तिः, विष्णुतीर्थवर्णनञ्च ॥
- ६७ स्वस्वैर्न्येष्ट्यविषये लक्ष्मीदरिद्रासंवादः, ब्रह्मवचनात् गंगासमीपे तपोगमनम्, गंगाकृतलक्ष्मीमाहात्म्यवर्णनम्, ब्रह्मकृतगीतमीशप्रशंसनम्, लक्ष्मीतीर्थादि-वर्णनञ्च ॥

अध्यायाः

विषयाः

- ६८ मधुच्छन्दसा पुरोहितेन सह शर्पातेदिग्भियार्थं गमनम्, पुरोहितेन सह नृपस्य मार्गे संवादः, मधुच्छन्दःकृतं सूर्याराधनम्, भावुतीर्थादिवर्णनञ्च ॥
- ६९ कण्वमुतस्य पैलूषमुनेश्चरितवर्णनम्, सङ्गतापीर्थादिवर्णनञ्च ॥
- ७० आत्रेयमुनेर्ब्रह्मवरादिन्द्रवसंमतिः, दैवोपतापान्दुनेरिन्द्रव्यागः, आत्रेयादितीर्थवर्णनञ्च ॥
- ७१ कपिलमुनिचरितवर्णनम्, तत्प्रसंगेन वृष्टुचरितकथनम्, कपिलासंगमादितीर्थवर्णनञ्च ॥
- ७२ संहिकेयस्य राहोः सुतस्य मेघहासदैत्यस्य चरितवर्णनम्, तत्कृततपोवर्णनम्, देवस्थानादितीर्थवर्णनञ्च ॥
- ७३ रावणस्य कमलासनाच्छिष्याष्टोत्तरशतनामप्राप्तिः, रावणतपोवर्णनम्, शिवतस्तस्यासिप्राप्तिः, सिद्धतीर्थादिवर्णनञ्च ॥
- ७४ अत्रिमुनिचरितवर्णनम्, अत्रेयत्यावाप्तिः, आत्रेयीज्वलनयोः संवादः, परण्णीसंगमादितीर्थवर्णनञ्च ॥
- ७५ मार्कण्डेयादिऋषीणां ब्रह्मणा सह ज्ञानकर्मविषये संवादः, मार्कण्डेयादितीर्थमाहात्म्यवर्णनञ्च ॥
- ७६ ययातिनृपचरितवर्णनम्, कालंजरादितीर्थवर्णनञ्च ॥
- ७७ गंभीरातिगंभीराभिधाप्सरोयुगकृत विश्वामित्रतपोभजनम्, विश्वामित्रज्ञापात्तयोर्नदीत्वमाप्तिः, अप्सरोयुगसंगमतीर्थवर्णनञ्च ॥
- ७८ कण्वमुनिपुत्रवाहीकचरितवर्णनम्, कोटितीर्थवर्णनञ्च ॥

अध्यायाः

विषयाः

- ७९ नरसिंहकृतहिरण्यकशिपुवधवर्णनम्, त्रैलोक्यस्थितदैत्यान्धवा नरसिंहस्य गंगायामागमनम्, तत्र स्नानादिकर्तृगामनेकाविषकलमाप्तिवर्णनम्, नारसिंहादितीर्थवर्णनञ्च ॥
- ८० पुत्रविक्रपाप्यैशार्च्यं तनुं गतस्याजीगर्तद्विजस्य शुनःशेषकृतगीतमीजलप्रक्षेपात्तस्य विष्णुपदावाप्तिः, पैशाचादितीर्थवर्णनञ्च ॥
- ८१ उर्वर्याः स्वर्गगमनेन दुःसितं पुरुषसं प्रति वसिष्ठमुपदेशकरणम्, वसिष्ठवचनाद्वाज्ञो गंगायां शिवाराधनत उर्वशीलोकावाप्तिः, निम्नभेदादितीर्थवर्णनञ्च ॥
- ८२ चन्द्रकृततारापहरणम्, गुरुवचनात्तारानयने शुक्रमतिज्ञा, चंद्रं प्रति शुक्रशारः, ताराविशुद्धये गंगायां स्नानम्, नन्दीतटादितीर्थवर्णनञ्च ॥
- ८३ भावतीर्थादिसप्ततितीर्थवर्णनम् ॥
- ८४ रावणादीनि रक्षसि निहत्यायोध्यामागतस्य रामस्य राज्याभिषेकः, लोकापवादत्रासनं दुःसितस्य रामस्य वचनाद्वाल्मीकिमुन्याश्रमे लक्ष्मणकृतनीलापरित्यागः, रामाश्रमे लक्ष्मणपरागमनम्, सीतापानविषयकोटिगङ्गादीनां द्वास्पात्तप्रति प्रभः, सहस्रकुंडादितीर्थवर्णनञ्च ॥
- ८५ दक्षिणार्थं अंगिरस्यः सूर्यकृतं भूमिदानम्, कनिलामंनमादितीर्थवर्णनञ्च ॥
- ८६ ब्रह्मणं भक्षयितुमुद्यतानां देवानां विष्णुमुद्वेगवः शिवकृतनन्दः, शिवदीर्घादिदशमहंतीर्थवर्णनञ्च ॥

अध्यायः

किर्याः

- ८७ रावणवशेन सीतादिभिः सह रामस्य गीतमी प्रत्यागमनम्, रामकृतगीतमी-
प्रशंसनम्, रामवानरकृतगीतमीस्तानशिवलिंगावर्णनम्, लिंगविसर्जना-
यायोध्यापतेर्वायुमुताप निदेशः, विसर्जनासमर्थ मारुतिं वीक्ष्य रामकृतलिंग-
प्रार्थना, किञ्चिन्वातीर्थवर्णनञ्च ॥
- ८८ मात्रनुज्ञां विना तपसे गतानां विघ्नैः पुनः पुनर्हन्त्यमानानामंगिरसां कुम्भसंभव-
मुनिवचनाद्व्रौतम्यां स्नानात्तपःसिद्धिवर्णनम्, तेषां देवतो भाविवेदव्यासत्व-
वरप्राप्तिः, व्यासतीर्थवर्णनञ्च ॥
- ८९ सप्तम्या दासभावमापन्नाया विनताया वचनात्सुर्यलोकं गीतानां सर्पाणां तत्तेज-
मा दग्धप्रायाणां तेषां कृते गरुडस्य पातालगमनम्, तत्रत्यपयःप्राप्तयेन स-
र्पाणां पुनः पूर्ववदवस्थानम्, प्रोक्षितपयसा वंजरातद्युत्पत्तिः, वंजरासंगमती-
र्थवर्णनञ्च ॥
- ९० देवासुरयुद्धे गीतमीतीरे हरिहरस्तुत्या वर्णनम्, गीतमीहरीशप्रसादायुद्धे देवानां
जयप्राप्तिवर्णनम्, देवागमतीर्थवर्णनञ्च ॥
- ९१ आकाशवायुतया ब्रह्मणो यज्ञसंभारवर्णनम्, यज्ञपथार्थं विष्णुस्तवनम्, विराडुत्प-
त्तिः, यज्ञोपकरणविसर्जनम्, कुशतर्पणादित्तीर्थवर्णनञ्च ॥
- ९२ स्वजयसिद्धये वीरपुरुषमाप्तुं देवकृतशिवस्तवनम्, मन्युसंज्ञकपुरुषमुपलभ्य सा,
मर्त्यपरीक्षणाय देववचनम्, मन्युस्वरूपवर्णनम्, मन्युसंभवेण देवानां जयावा-
प्तिः, मन्युतीर्थवर्णनञ्च ॥

अध्यायः

किर्याः

- ९३ परशुनामकराक्षसस्य द्विजवेपेण शाकत्याश्रमे तत्राशार्थ आगमनम्, भोजनावसरे
तत्राशार्थमागतो राक्षस इति रक्षसो वचनम्, परशोरपूर्वद्विजस्वरूपदर्शनम्, शा-
कत्यकथनात्सरस्वतीस्तुतिः, परशोरुत्तमलोकावाप्तिः, सरस्वतीतीर्थ-
वर्णनञ्च ॥
- ९४ पवमाननृपस्य चिञ्चिकपाक्षिणा सह संवादः, चिञ्चिकस्य पूर्ववृत्तकथनम्, स्वमु-
त्तपर्यं श्वेतपर्वतस्थगदाधरसमीपं मां नयेति पक्षिणः प्रार्थना, चिञ्चिकस्य
गंगायां स्नात्वा गदाधरदर्शनम्, गंगास्तवनात्तस्य स्वर्गप्राप्तिः, चिञ्चिकतीर्थ-
वर्णनञ्च ॥
- ९५ सूर्यकन्याया विष्टोर्विश्वरूपेण विवाहः, पित्रादीनां शान्ततासिद्धये यमं प्रति
हर्षणमंभः, यमवचनाद्व्रौतम्यां हर्षणगमनम्, विष्णुगीतमीप्रसादाद्भट्टः प्राप्तिः
भट्टतीर्थवर्णनञ्च ॥
- ९६ जटायुसंपातिनोः सूर्यमंडलपर्यंतमुत्पतनात्तत्तेजसा दग्धयोः गिरिमूर्धनि निपतन-
म्, मूर्त्यकृतं पशुमीवनम्, तत्र विष्णुवादिदेवगमनम्, पतत्रितीर्थवर्णनञ्च ॥
- ९७ आसन्दिवनामकद्विजपुत्रमादाय राक्षस्याः पलायनम्, कस्यचिद्वाक्छेदकस्य कन्य-
या सहासन्दिवाविवाहः, रहासि भार्याकथनादासीदिवकृतविष्णुस्तवनम्,
नारायणकृतं राक्षसांहननम्, विघ्ननारायणतीर्थवर्णनञ्च ॥
- ९८ अभिष्टुतराज्ञो हयमेधारभः, ब्रह्मवेपेण दैत्यानां हयमेधे आगमनम्, विश्वरूप-
वचनात्पुष्टुरसुरापसारणम्, भान्वादितीर्थवर्णनञ्च ॥

अध्यायः

विषयः

अध्यायः

विषयः

अनु०

९९ शिवं संपूज्य भिक्षाटनाय देवनामकाद्विजस्य गमनम्, व्याधस्य शिवपूजाप्रकारः, पूजाविध्वंसमालोक्य द्विजस्य क्रोधकरणम्, आदिकेशशिवस्य वेदेन सह संवादः, व्याधाय शिववरप्रदानम्, भिन्नतीर्थवर्णनञ्च ॥

१०० गौतमकुण्डलयोर्द्विजवैश्ययोर्धनोपाजनाय देशान्तरगमनम्, धर्मप्रशंसनाकुण्डलस्य चक्षुर्नाशकथनम्, वैभोषणिस्थापितसंजवर्गलतास्पर्शतः सर्वावयवसंपूर्तिः, जायन्धाया महारानुपकन्यायाश्चक्षुःप्राप्तिः, कुण्डलस्य नृपकन्याया विवाहो राज्यसंप्राप्तिश्चक्षुस्तथिर्वर्णनञ्च ॥

१०१ इन्द्रममितिसंवादः, तयोर्देवनवर्णनम्, चित्रसेनापरानयः, मधुच्छंदसा सह प्रमितिपुत्रसंवादः, गंगायां हरिहरप्रसादाभ्यामिति पुनः राज्यप्राप्तिः उर्वशीतीर्थवर्णनञ्च ॥

१०२ गंगायाः सागरेण संवादः, गंगायाः सप्तधा भवनम्, साद्रुततीर्थवर्णनञ्च ॥

१०३ सप्तधा विभागमाप्ताया गंगाया नामकथनम्, ऋषिसत्रे देहरिपोर्विभ्ररूपस्यागमनम्, विभ्ररूपसिंहादः, भीमेश्वरतीर्थवर्णनञ्च ॥

१०४ गंगासागरसंगमवर्णनम्, सोमतीर्थवर्णनम्, देवार्चकृतसोमस्तवः, आदियवार्हस्पत्यादितीर्थवर्णनञ्च ॥

१०५ ब्रह्मकर्मण्डल-विष्णुपद-महेशजटा-ब्रह्मगिरि-पूर्वसमुद्रेषु गंगायाः क्रमेणावरधानकथनम्, तीर्थचतुर्विध्यवर्णनम्, तीर्थस्य युगक्रमतो देवासुरार्पमानुपत्वप्राप्तिवर्णनम्, पार्वतीगजाननसंवादे ब्रह्मगिरिमारभ्य सागरान्तं गौतमीतीरास्थितिमहं न त्यक्ष्यामीति गौतमाय शिववरप्रदानम्, शिवनिरूपितगौतमीयात्राप्रशंसनम्, विघ्नाधिपविघ्नपाशबद्धानां मनुजानां समीपवर्तिगौतमीस्नानाद्यभावकथनम्, गोदातीरनिवासिशिवार्चनाभावहेतुवर्णनम्, गौतमीमाहात्म्यश्रवणपटनफलकथनञ्च ॥

॥* वेद्योपनामकसदाशिवनन्दनेन या रंगनाथविदुषा रचिता श्रमेण ॥
ब्राह्मी पुराणविषयक्रमसूचिका सा गौरीहराभिकमलेऽयं समापितेयम् ॥

॥ समाप्ता श्रीब्रह्मपुराणविषयानुक्रमणिका ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॐ ॥ अथ महर्षिः श्रीवेदव्यासप्रणीतं ब्रह्मपुराणमारभ्यते ॥ ॐ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ ॥ नारायणं नम
 स्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं स्रस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ यस्मात्सर्वमिदं प्रपञ्चरचितं मायाजगच्चायते यस्मिन्तिष्ठति लीयते तु
 समये कल्पानुकल्पे पुनः ॥ यं ध्यात्वा मुनयः प्रपञ्चरहितं विन्दन्ति मोक्षं ध्रुवं तं वन्दे पुरुषोत्तमाख्यममलं नित्यं विशुं निश्चलम् ॥ २ ॥
 यं ध्यायन्ति बुधाः समाधिसमये शुद्धं वियत्सन्निभं नित्यानन्दमयं प्रसन्नममलं सर्वेश्वरं निर्गुणम् ॥ व्यक्ताव्यक्तपरं प्रपञ्चरहितं ध्यानेकगम्यं विशुं
 तं संसारविनाशहेतुमजरं वन्दे हरिं मुक्तिदम् ॥ ३ ॥ सुपुण्ये नैमिषारण्ये पवित्रेऽथ मनोहरे ॥ नानामुनिजनाकीर्णे नानापुण्योपशोभिते ॥ ४ ॥
 शालेश्च कर्णिकारेश्च पनसैर्धवखादिरैः ॥ आम्रजम्बूकपित्थैश्च न्यग्रोधैर्देवदारुभिः ॥ ५ ॥ अश्वत्थैः पारिजातैश्च चन्दनागुरुपाटलैः ॥ बकुलैः सप्त
 पर्णैश्च पुंनागैर्नागकेशरैः ॥ ६ ॥ शालैस्तालैस्तमालैश्च नारिकेलैस्तथाऽजुनैः ॥ अन्यैश्च बहुभिर्वृक्षैश्चम्पकाद्यैश्च शोभिते ॥ ७ ॥ नानापक्षिगणा
 कीर्णे नानामृगगणैर्युते ॥ नानाजलाशयैः पुण्यैर्दोर्धिकाद्यैरलंकृते ॥ ८ ॥ ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्चान्यैश्च जातिभिः ॥ वानप्रस्थैर्गृहस्थैश्च यति
 भिर्ब्रह्मचारिभिः ॥ ९ ॥ संपन्नैर्गोकुलैश्चैव सर्वत्र समलंकृते ॥ यवगोधूमचणकेर्माषसुद्रतिलैश्चुभिः ॥ १० ॥ शालिभिश्च तथा मेधैः सस्यैश्चान्यैश्च
 शोभिते ॥ तत्र दीप्ते हुतवहे हूयमाने महामखे ॥ ११ ॥ यजतां नैमिषेयाणां सत्रे द्वादशवार्षिके ॥ आजग्मुस्तत्र मुनयस्तथाऽन्येऽपि द्विजातयः ॥ १२ ॥
 तानागतान्द्विजास्ते तु पूजां चक्रुर्यथोचिताम् ॥ तेषु तत्रोपविष्टेषु ऋत्विग्भिः सहितेषु च ॥ १३ ॥ तत्राऽऽजगाम सूतस्तु मतिमाद्योमहर्षणः ॥ तं दृष्ट्वा ते
 मुनिवराः पूजां चक्रुर्मुदान्विताः ॥ १४ ॥ सोऽपि तान्प्रतिपूज्यैव संविवेश वरासने ॥ कथां चक्रुस्तदाऽन्योन्यं सूतेन सहिता द्विजाः ॥ १५ ॥ कथान्ते वै
 व्यासशिष्यं पप्रच्छुः संशयं मुदा ॥ ऋत्विग्भिः सहिताः सर्वे सदस्यैः सह दीक्षिताः ॥ १६ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ पुराणांगमशास्त्राणि सेतिहासानि
 मत्तम ॥ जानासि देवदैत्यानां चरितं जन्म कर्म च ॥ १७ ॥ न तेऽस्त्यविदितं किञ्चिद्देदे शास्त्रे च भारते ॥ पुराणे मोक्षशास्त्रे च सर्वज्ञोऽसि
 महामते ॥ १८ ॥ यथापूर्वमिदं सर्वमुत्पन्नं सचराचरम् ॥ ससुरासुरगन्धर्वं सयक्षारगरोक्षसम् ॥ १९ ॥ श्रोतुमिच्छामहे सूत ब्रूहि सर्वं यथा जगत् ॥
 बभूव भूयश्च यथा महाभाग भविष्यति ॥ २० ॥ यतश्चैव जगत्सूतं यतश्चैव चराचरम् ॥ लीनमासीत्तथा यत्र लयमेष्यति यत्र च ॥ २१ ॥ लोम
 दर्पण उवाच ॥ अविकाराय गुह्याय नित्याय परमात्मने ॥ सदैकरूपरूपाय विष्णवे सर्वजिष्णवे ॥ २२ ॥ नमो हिरण्यगर्भाय इरये शंकराय च ॥
 वासुदेवाय ताराय सर्गस्थित्यन्तकर्मणे ॥ २३ ॥ एकानेकस्वरूपाय स्थूलसूक्ष्मात्मने नमः ॥ अव्यक्तव्यक्तभूताय विष्णवे मुक्तिदेतवे ॥ २४ ॥ सर्गः

स्थितिर्विनाशानां जगतो यो जगन्मयः ॥ मूलभूतो नमस्तस्मै विष्णवे परमात्मने ॥ २५ ॥ आधारभूतं विश्वस्य महत्त्वात्पञ्चमीप्सः ॥ प्रणम्य सर्वं
भूतस्थमच्युतं पुरुषोत्तमम् ॥ २६ ॥ ज्ञानस्वरूपमत्यन्तं निर्मलं परमार्थतः ॥ तमेवार्थस्वरूपेण भ्रान्तिदर्शनतः स्थितम् ॥ २७ ॥ यद्विष्णुं प्रसिद्धानं विश्वस्य
स्थितौ सगै तथा प्रभुम् ॥ सर्वज्ञं जगतामीशमजमक्षयमव्ययम् ॥ २८ ॥ आद्यं सूक्ष्मं च विश्वेशं ब्रह्मादीन्प्रणिपत्य वै ॥ इतिहासपुराणज्ञं वेदवेदाङ्गपारगम्
॥ २९ ॥ सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञं पराशरसुतं प्रभुम् ॥ गुरुं प्रणम्य वक्ष्यामि पुराणं वेदसंमितम् ॥ ३० ॥ कथयामि यथा पूर्वं दक्षाद्यैर्मुनिसत्तमैः ॥ पृष्टः
प्रोवाच भगवानब्जयोनिः पितामहः ॥ ३१ ॥ शृणुध्वं संप्रवक्ष्यामि कथां पापप्रमोचिनीम् ॥ कथ्यमानां मया चित्रां बह्वर्थां श्रुतिवित्तागम् ॥ ३२ ॥
यश्चेमां धारयेन्नित्यं शृणुयाद्वाऽप्यभीक्ष्णशः ॥ स्ववैश्वधारणं कृत्वा स्वर्गलोके महीयते ॥ ३३ ॥ अव्यक्तं कारणं यत्तन्नित्यं मदसाक्षान्मकम् ॥ प्रधानं
पुरुषस्तस्मात्त्रिममे विश्वमीश्वरः ॥ ३४ ॥ तं बुध्यध्वं मुनिश्रेष्ठा ब्रह्माणममितीजसम् ॥ सृष्टारं सर्वभूतानामजं नारायणं परम् ॥ ३५ ॥ अहंकारस्तु
महत्तस्तस्माद्भूतानि जज्ञिरे ॥ भूतभेदाश्च भूतेभ्य इति सर्गः सनातनः ॥ ३६ ॥ विस्तारावयवं चैव यथाप्रज्ञं यथाश्रुतम् ॥ कर्त्तव्यमानं शृणुध्वं वः सर्वे
पां कीर्तिवर्धनम् ॥ ३७ ॥ कीर्तितं स्थिरकीर्तिनां सर्वेषां पुण्यकर्मणाम् ॥ ततः स्वयंभूर्भगवान्सिसृक्षुर्विविधाः प्रजाः ॥ ३८ ॥ अप एव ससर्जाऽऽदौ तासु वीर्यं
मथासृजत् ॥ आपो नारा इति प्रोक्ता आपो वै नरसूनवः ॥ ३९ ॥ अयनं तस्य ताः पूर्वतेन नारायणः स्मृतः ॥ हिरण्यगर्भमभवत्तदण्डमुदके शयम् ॥ ४० ॥
तत्र जज्ञे स्वयं ब्रह्मा स्वयंभूरिति नः श्रुतम् ॥ हिरण्यवर्णो भगवानुपित्वा परिवत्सरम् ॥ ४१ ॥ तदण्डमकरोद्ध्वं दिवं भुवमथापि च ॥ तयोः शक
लयोर्मध्य आकाशमकरोत्प्रभुः ॥ ४२ ॥ अप्सु पारिप्लवां पृथ्वीं दिशश्च दशधा ॥ तत्र कालं मनो वाचं कामं क्रोधमथो रतिम् ॥ ४३ ॥
ससर्ज सृष्टिं तद्रूपां सष्टुमिच्छन्प्रजापतीन् ॥ मरीचिमव्यङ्गिरसौ पुलस्त्यं पुलहं क्रतुम् ॥ ४४ ॥ वसिष्ठं च महातेजाः सोऽसृजत्सप्त मानसान् ॥
सप्त ब्रह्माण इत्येते पुराणे निश्चयं गताः ॥ ४५ ॥ नारायणात्मकानां तु सप्तानां ब्रह्मजन्मनाम् ॥ ततोऽसृजत्पुरा ब्रह्मा रुद्रं रोषात्मसंभवम् ॥ ४६ ॥
सनत्कुमारं च विशुं पूर्वेषामपि पूर्वजम् ॥ सप्तस्वेता अजायन्त प्रजा रुद्राश्च भो द्विजाः ॥ ४७ ॥ स्कन्दः सनत्कुमारश्च तेजः संक्षिप्य तिष्ठतः ॥
तेषां सप्त महावंशा दिव्या देवगणान्विताः ॥ ४८ ॥ क्रियावन्तः प्रजावन्तो महर्षिभिरलंकृताः ॥ विद्युतोऽशनिमेघाश्च रोहितेन्द्रधनूपि च ॥ ४९ ॥
वयांसि च ससर्जाऽऽदौ पर्जन्यं च ससर्ज ह ॥ ऋचो यजूंषि सामानि निर्ममे यज्ञसिद्धये ॥ ५० ॥ साध्यान्यास्तथा देवानित्येवमनुशुश्रुम् ॥
उच्चावचानि भूतानि गात्रेभ्यस्तस्य जज्ञिरे ॥ ५१ ॥ आय तं च प्रजासर्गं सृजतोऽपि प्रजापतेः ॥ सृज्यमानाः प्रजा नैव विवर्धन्ते यदा तदा ॥ ५२ ॥

द्विधा कृत्वाऽऽत्मनो देहमर्धेन पुरुषोऽभवत् ॥ अर्धेन नारी तस्यां तु सोऽमृजद्विविधाः प्रजाः ॥ ५३ ॥ दिवं च पृथिवीं चैव महिम्ना व्याप्य तिष्ठति ॥
 विराजममृजद्विष्णुः सोऽमृजत्पुरुषं विराट् ॥ ५४ ॥ पुरुषं तं मनुं विद्यात्तस्य मन्वन्तरं स्मृतम् ॥ द्वितीयं मानसस्यैतन्मनोरन्तरमुच्यते ॥ ५५ ॥
 स वैराजः प्रजासर्गे ससर्ज पुरुषः प्रभुः ॥ नारायणविसर्गस्य प्रजास्तस्याप्ययोनिजाः ॥ ५६ ॥ आयुष्मान्कीर्तिमान्धन्यः प्रजावांश्च भवेन्नरः ॥
 आदिसर्गं विदित्वेमं यथेष्टां चाऽऽप्नुयाद्भूतिम् ॥ ५७ ॥ सिसृक्षुस्तु प्रजास्त्वेवमाणवो वै प्रजापतिः ॥ लेभे स पुरुषः पत्नीं शतरूपामयोनिजाम् ॥
 ॥ ५८ ॥ आपवस्य महिम्ना तु दिवमावृत्य तिष्ठतः ॥ धर्मेणैव मुनिश्रेष्ठाः शतरूपा व्यजायत ॥ ५९ ॥ सा तु वर्षायुतं तत्त्वा तपः परमदुश्चरम् ॥
 भर्तारं दीप्ततपसं पुरुषं प्रत्यपद्यत ॥ ६० ॥ स वै स्वायंभुवो विप्राः पुरुषो मनुच्यते ॥ तस्यैकसप्ततियुगं मन्वन्तरमिहोच्यते ॥ ६१ ॥ वैराजा
 त्पुरुषाद्विरं शतरूपा व्यजायत ॥ प्रियव्रतोत्तानपादौ वीरात्काम्या व्यजायत ॥ ॥ काम्या नाम मुनिश्रेष्ठाः कर्दमस्य प्रजापतेः ॥ काम्या
 पुत्रान्तु चत्वारः सम्राट् कुक्षिर्विराट् प्रभुः ॥ ६३ ॥ उत्तानपादं जग्राह पुत्रमत्रिः प्रजापतिः ॥ उत्तानपादाच्चतुरः सृजता सुषुवे सुतान् ॥ ६४ ॥
 धर्मस्य कन्या सुश्रोणी सृजता नाम विश्रुता ॥ उत्पन्ना वाजिमेधेन ध्रुवस्य जननी शुभा ॥ ६५ ॥ ध्रुवं च कीर्तिमन्तं च आयुष्मन्तं वसुं तथा ॥
 उत्तानपादोऽजनयत्सृजतायां प्रजापतिः ॥ ६६ ॥ ध्रुवो वर्षसहस्राणि त्रीणि दिव्यानि भो द्विजाः ॥ तपस्तेपे महाभागः प्रार्थयन्सुमहद्वशः ॥ ६७ ॥
 तस्मै ब्रह्मा ददौ प्रीतः स्थानमात्मसमं प्रभुः ॥ अचलं चैव पुरतः सतर्षीणां प्रजापतिः ॥ ६८ ॥ तस्याभिमानं वृद्धिं च महिमानं निरीक्ष्य वै ॥
 देवासुराणामाचार्यः श्लोकं प्रागुशना जगौ ॥ ६९ ॥ अहोऽस्य तपसो वीर्यमहो श्रुतमहोऽद्भुतम् ॥ यमद्य पुरतः कृत्वा ध्रुवं सतर्षयः स्थिताः ॥
 ॥ ७० ॥ तस्माच्छ्लोष्टं च भव्यं च ध्रुवाच्छंभुर्व्यजायत ॥ श्लिष्टेराधत्त सुच्छाया पञ्च पुत्रानकल्मषान् ॥ ७१ ॥ रिपुं पुरंजयं पुत्रं वृकलं वृकते
 जसम् ॥ रिपोराधत्त बृहती चांक्षुषं सर्वतेजसम् ॥ ७२ ॥ अजीजनत्पुष्करिण्यां वैरिण्यां चांक्षुषं मनुम् ॥ प्रजापतेरात्मजायामरण्यस्य महात्मनः ॥
 ॥ ७३ ॥ मनोरजायन्त दश नड्वलायां महोजसः ॥ कन्यायां मुनिशार्दूला वैराजस्य प्रजापतेः ॥ ७४ ॥ कुत्सः पुरुः शतयुग्नस्तपस्वी सत्य
 तर्कविः ॥ अग्निपुत्रोतिरात्रश्च सुद्युम्नश्चेति ते नव ॥ ७५ ॥ अभिमन्युश्च दशमो नड्वलायां महोजसः ॥ पुरोरजनयत्पुत्रान्पद्माश्रेयी महाप्रभान् ॥
 ॥ ७६ ॥ अङ्गं सुमनसं ख्यातिं क्रतुमद्भिरसं गयम् ॥ अङ्गात्सुनीथाऽपत्यं वै वेनमेकं व्यजायत ॥ ७७ ॥ अपचारेण वेनस्य प्रकोपः सुमहान्
 भूत् ॥ प्रजार्थमृषयो यस्य ममन्थुर्दक्षिणं करम् ॥ ७८ ॥ वेनस्य मथिते पाणौ संवभूव महानृपः ॥ तं दृष्ट्वा मुनयः प्राहुरेष वै मुदिताः प्रजाः ॥ ७९ ॥

वसपु०

॥ २ ॥

करिष्यति महातेजा यशश्च प्राप्स्यते महत् ॥ स धन्वी कवर्चा जातो ज्वलज्ज्वलनसुप्रभः ॥ ८० ॥ पृथुर्वैन्यस्तथा चेमां ररक्ष क्षत्रपूर्वजः ॥
राजसूयाभिषिक्तानामाद्यः स वसुधाधिपः ॥ ८१ ॥ तस्माच्चैव समुत्पन्नो निष्णो मृतमागधो ॥ तेनयं गौर्मुनिश्चेष्टा दुग्धा सस्यानि भूभृता ॥ ८२ ॥
प्रजानां वृत्तिकामेन देवैः सर्षिगणैः सह ॥ पितृभिर्दानवैश्चैव गन्धर्वैरप्सरोगणैः ॥ ८३ ॥ सर्षेः पुण्यजनैश्चैव वीरुद्भिः पर्वतैस्तथा ॥ तेषु तेषु
च पात्रेषु दुह्यमाना वसुंधरा ॥ ८४ ॥ प्रादाद्यथेप्सितं क्षीरं तेन प्राणानधारयन् ॥ पृथोस्तु पुत्रौ धर्मज्ञौ यज्ञान्तेऽन्तर्धिपातिनौ ॥ ८५ ॥
शिखण्डिनी हविर्धानमन्तर्धानाद्वजायत ॥ हविर्धानात्पडाग्रेयो धिषणाऽजनयत्सुतान् ॥ ८६ ॥ प्राचीनवर्हिषं शुक्रं गयं कृष्णं व्रजाजिनौ ॥
प्राचीनवर्हिर्भगवान्महानासीत्प्रजापतिः ॥ ८७ ॥ हविर्यानांन्मुनिश्चेष्टा येन संवर्धिताः प्रजाः ॥ प्राचीनवर्हिर्भगवान्पृथिवीतलचारिणीः ॥ ८८ ॥
समुद्रतनयायां तु कृतदारोऽभवत्प्रभुः ॥ महत्स्तपसः पारे सवर्णायां महीपतिः ॥ ८९ ॥ सवर्णाऽऽधत्त सासुद्री दश प्राचीनवर्हिषः ॥ सर्वा
न्प्रचेतसो नाम धनुर्वेदस्य पारगान् ॥ ९० ॥ अपृथग्धर्मचरणास्तेऽपुस्तुतेऽपि महत्तपः ॥ दश वर्षसहस्राणि समुद्रसलिलेशयाः ॥ ९१ ॥
तपश्चरत्सु पृथिवीं प्रचेतःसु महीरुहाः ॥ अरक्षमाणाभावबुर्बभूवाथ प्रजाक्षयः ॥ ९२ ॥ नाशकन्मारुतो वातुं वृतं समभवद्भूमैः ॥ दश वर्षसहस्रा
णि न शेकुश्चेष्टितुं प्रजाः ॥ ९३ ॥ तदुपश्रुत्य तपसा युक्ताः सर्वे प्रचेतसः ॥ मुखेभ्यो वायुमग्निं च समुज्जर्जातमन्यवः ॥ ९४ ॥ उन्मूलानथ वृक्षांस्तु
कृत्वा वायुरशोषयत् ॥ तानग्निरदहद्वोर एवमासीद्दुमक्षयः ॥ ९५ ॥ दुमक्षयमथो ब्रूता किञ्चिच्छिष्टेषु शाखिषु ॥ उपगम्याब्रवीदेतानथ सोमः
प्रजापतीन् ॥ ९६ ॥ कोपं यच्छत राजानः सर्वे प्राचीनवर्हिषः ॥ वृक्षशून्या कृता पृथ्वी शाम्येतामग्निमारुतौ ॥ ९७ ॥ रत्नभृता च कन्येयं वृक्षाणां
वरवर्णिनी ॥ भविष्यं जानता तात धृता गर्भेण वै मया ॥ ९८ ॥ मारिषा नाम कन्यैषा वृक्षाणामिति निर्मिता ॥ भार्या वोऽस्तु महाभागाः सोमवं
शविवर्धिनी ॥ ९९ ॥ युष्माकं तेजसोऽर्धेन मम चार्धेन तेजसा ॥ अस्यामुत्पत्स्यते विद्वान्दक्षो नाम प्रजापतिः ॥ १०० ॥ स इमां दग्धभूयिष्ठां
युष्मत्तेजोमयेन वै ॥ अग्निनाऽग्निसमो भूयः प्रजाः संवर्धयेष्यति ॥ १०१ ॥ ततः सोमस्य वचनाज्जगद्गुप्ते तपोधनाः ॥ संहृत्य कोपं वृक्षेभ्यः पत्रौ
धर्मेण मारिषाम् ॥ १०२ ॥ दशभ्यस्तु प्रचेतोभ्यो मारिषायां प्रजापतिः ॥ दक्षो जज्ञे महातेजाः सोमस्यांशेन भो द्विजाः ॥ १०३ ॥ अचरांश्च
चरांश्चैव द्विपदोऽथ चतुष्पदः ॥ स सृष्ट्वा मनसा दक्षः पश्चादसृजत स्त्रियः ॥ १०४ ॥ ददौ दश स धर्माय कश्यपाय त्रयोदश ॥ शिष्टाः सोमाय
राज्ञे च नक्षत्राख्या ददौ प्रभुः ॥ १०५ ॥ तासु देवाः खगा गावो नागा दितिजदानवाः ॥ गन्धर्वाप्सरसश्चैव जज्ञिरेऽन्याश्च जातयः ॥ १०६ ॥

अ० १

॥ २ ॥

ततः प्रभृति विप्रेन्द्राः प्रजा मैथुनसंभवाः ॥ संकल्पादर्शनात्स्पर्शात्पूर्वेषां प्रोच्यते प्रजा ॥ १०७ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ देवानां दानवानां च गन्धर्वो
 रगरक्षसाम् ॥ संभवस्तु श्रुतोऽस्माभिर्दक्षस्य च महात्मनः ॥ १०८ ॥ अङ्गुष्ठाद्ब्रह्मणो जज्ञे दक्षः किल शुभव्रतः ॥ वामाङ्गुष्ठात्तथा चैव तस्य पत्नी
 व्यजायत ॥ १०९ ॥ कथं प्राचेतसत्वं स पुनर्लोभे महातपाः ॥ एतं नः संशयं सूत व्याख्यातुं त्वमिहार्हसि ॥ दौहित्रश्चैव सोमस्य कथं शशुरतां
 गतः ॥ ११० ॥ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ उत्पत्तिश्च निरोधश्च नित्यं भूतेषु भो द्विजाः ॥ ऋषयोऽत्र न मुह्यन्ति विद्यावन्तश्च ये जनाः ॥ १११ ॥
 युगे युगे भवन्त्येते पुनर्दक्षादयो नृपाः ॥ पुनश्चैव निरुध्यन्ते विद्वांस्तत्र न मुह्यति ॥ ११२ ॥ ज्यैष्ठ्यं कानिष्ठचमप्येषां पूर्वं नाऽऽसीद्विजोत्तमाः ॥ तप
 एव गरीयोऽभूत्प्रभावश्चैव कारणम् ॥ ११३ ॥ इमां विसृष्टिं दक्षस्य यो विद्यात्सचराचराम् ॥ प्रजावानायुषा पूर्णः स्वर्गलोके महीयते ॥ ११४ ॥
 ॥ मुनय ऊचुः ॥ देवानां दानवानां च गन्धर्वोरगरक्षसाम् ॥ उत्पत्तिं विस्तरेणैव लोमहर्षण कीर्तय ॥ ११५ ॥ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ प्रजाः
 सृजेति व्यादिष्टः पूर्वं दक्षः स्वयंभुवा ॥ यथा ससर्ज भूतानि तथा शृणुत भो द्विजाः ॥ ११६ ॥ मानसान्येव भूतानि प्रजापतिरवासृजत् ॥ ऋषी
 न्देवान्सगन्धर्वान्सुरान्यक्षराक्षसान् ॥ ११७ ॥ यदाऽस्य मानसी विप्रा न व्यवर्धत वै प्रजा ॥ तदा संचिन्त्य धर्मात्मा प्रजाहेतोः प्रजापतिः
 ॥ ११८ ॥ स मैथुनेन धर्मेण सिसृक्षुर्विविधाः प्रजाः ॥ असिकनीमावहत्पत्नीं वीरणस्य प्रजापतेः ॥ ११९ ॥ सुतां सुतपसा युक्तां महतीं लोकधा
 रिणीम् ॥ अथ पुत्रसहस्राणि वैरण्यां पञ्च वीर्यवान् ॥ १२० ॥ असिकन्यां जनयामास दक्ष एव प्रजापतिः ॥ तांस्तु दृष्ट्वा महाभागान्संविधं
 यिपून्प्रजाः ॥ १२१ ॥ देवर्षिः प्रियसंवादो नारदः प्राब्रवीदिदम् ॥ नाशाय वचनं तेषां शापायैवाऽऽत्मनस्तथा ॥ १२२ ॥ यं कश्यपः सुतवरं पार
 मेष्ठ्यं व्यजीजनत् ॥ पक्षस्य वै दुहितरि दक्षशापभयान्मुनिः ॥ १२३ ॥ पूर्वं स हि समुत्पन्नो नारदः परमेष्ठिनः ॥ असिकन्यामथ वैरण्यां भूयो
 देवर्षिसत्तमः ॥ १२४ ॥ तं भूयो जनयामास पितेव मुनिपुंगवम् ॥ तेन दक्षस्य पुत्रा वै हर्यश्वा इति विश्रुताः ॥ १२५ ॥ निर्मथ्य नाशिताः सर्वे
 विधिना च न संशयः ॥ तस्योद्यतस्तदा दक्षो नाशायामितविक्रमः ॥ १२६ ॥ ब्रह्मर्षीन्पुरतः कृत्वा याचितः परमेष्ठिना ॥ ततोऽभिसंधिश्चक्रे वै
 दक्षस्य परमेष्ठिना ॥ १२७ ॥ कन्यार्या नारदो मह्यं तव पुत्रो भवेदिति ॥ ततो दक्षः सुतां प्रादात्प्रियां वै परमेष्ठिने ॥ स तस्यां नारदो जज्ञे भूयः
 शापभयादपिः ॥ मुनय ऊचुः ॥ कथं प्रणाशिताः पुत्रा नारदेन महर्षिणा ॥ प्रजापतेस्तु भगवच्छ्रोतुमिच्छाम तत्त्वतः ॥ १२८ ॥ लोमहर्षण
 उवाच ॥ दक्षस्य पुत्रा हर्यश्वा विवर्धयिष्वः प्रजाः ॥ समायाता महावीर्या नारदस्तानुवाच ह ॥ १२९ ॥ बालिशो बत यूयं वै नास्या जानीत वै

जसपु०

॥ ३ ॥

ध्रुवः ॥ प्रमाणं सङ्कामा वै प्रजाः प्राचेतसात्मजाः ॥ १३० ॥ अन्तरुध्वमधश्चैव कथं सृजथ वै प्रजाः ॥ ते तु तद्वचनं श्रुत्वा प्रयाताः सर्वतो दिशम् ॥ १३१ ॥ अद्यापि न निवर्तन्ते समुद्रेभ्य इवाऽऽपगाः ॥ हर्यशेष्वथ नष्टेषु दक्षः प्राचेतसः पुनः ॥ १३२ ॥ वैरण्यामथ पुत्राणां सहस्रमसृ जत्प्रभुः ॥ विवर्धयिषवस्ते तु शबलाश्चास्तथा प्रजाः ॥ १३३ ॥ पूर्वोक्तं वचनं ते ऽपि नारदेन प्रचोदिताः ॥ अन्योन्यमूचुस्ते सर्वे सम्यगाह महा नृपिः ॥ १३४ ॥ भ्रातॄणां पदवीं ज्ञातुं गन्तव्यं नात्र संशयः ॥ ज्ञात्वा प्रमाणं पृथ्व्याश्च सुखं सक्षयामहे प्रजाः ॥ १३५ ॥ तेऽपि तेनैव मार्गेण प्रया ताः सर्वतो दिशम् ॥ अद्यापि न निवर्तन्ते समुद्रेभ्य इवाऽऽपगाः ॥ १३६ ॥ तदा प्रभृति वै भ्राता भ्रातुरन्वेपणे द्विजाः ॥ प्रयातो नश्यति क्षिप्रं तत्र कार्यं विपश्चिता ॥ १३७ ॥ तान्श्चैव नष्टान्विज्ञाय पुत्रान्दक्षः प्रजापतिः ॥ पष्टिं ततोऽसृजत्कन्या वैरण्यामिति नः श्रुतम् ॥ १३८ ॥ तास्तदा प्रतिजग्राह भार्यार्थं कश्यपः प्रभुः ॥ सोमो धर्मश्च भो विप्रास्तथैवान्ये महर्षयः ॥ १३९ ॥ ददौ स दश धर्माय कश्यपाय त्रयोदश ॥ सप्तविंशति सोमाय चतस्रोऽरिष्टनेमिने ॥ १४० ॥ द्वे चैव बहुपुत्राय द्वे चैवाङ्गिरसे तथा ॥ द्वे कृशाश्वाय विदुषे तासां नामानि मे शृणु ॥ १४१ ॥ अरुन्धती वसुयोमी लम्बा बाला मरुत्वती ॥ संकल्पा च मुहूर्ता च साध्या विश्वा च भो द्विजाः ॥ १४२ ॥ धर्मपत्न्यो दश त्वेतास्तास्वपत्यानि बोधत ॥ विश्वेदेवास्तु विश्वायाः साध्याः साध्यान्यजायत ॥ १४३ ॥ मरुत्वत्यां मरुत्वन्तो वसोस्तु वसवः सुताः ॥ भानोस्तु भानवः पुत्रा मुहूर्तास्तु मुहूर् तजाः ॥ १४४ ॥ लम्बायाश्चैव घोषोऽथ नागवीथी च यामिजा ॥ पृथिव्या विषयं सर्वमरुन्धत्यां व्यजायत ॥ १४५ ॥ संकल्पायास्तु विश्वात्मा जज्ञे संकल्प एव हि ॥ नागवीथ्यां च यामिन्यां वृषलश्च व्यजायत ॥ १४६ ॥ स राजा सोमपत्नीश्च दक्षः प्राचेतसो ददौ ॥ सर्वा नक्षत्रनाम्न्यस्ता ज्योतिषे परिकीर्तिताः ॥ १४७ ॥ ये त्वन्ये रूपातिमन्तो वै देवा ज्योतिःपुरोगमाः ॥ वसवोऽष्टौ समाख्यातास्तेषां वक्ष्यामि विस्तरम् ॥ १४८ ॥ अयो ध्रुवश्च सोमश्च धवश्चैवानिलोऽनलः ॥ प्रत्यूषश्च प्रभासश्च वसवो नामभिः स्मृताः ॥ १४९ ॥ अयस्य पुत्रो वैतण्ड्यः श्रमः श्रान्तो मुनिस्तथा ॥ ध्रुवस्य पुत्रो भगवान्कालो लोकप्रकालनः ॥ १५० ॥ सोमस्य भगवान्बर्चां वर्चस्वी येन जायते ॥ धवस्य पुत्रो द्रविणो हुतहव्यवहस्तथा ॥ मनो हरायाः शिशिरः प्राणोऽथ रमणस्तथा ॥ १५१ ॥ अनिलस्य शिवा भार्या तस्याः पुत्रो मनोजवः ॥ अविज्ञातगतिश्चैव द्वौ पुत्रावनिलस्य च ॥ १५२ ॥ अग्निपुत्रः कुमारस्तु शरस्तम्बे श्रिया वृतः ॥ तस्य शाखो विशाखश्च नगमेयश्च पृष्ठजः ॥ १५३ ॥ अपत्यं कृत्तिकानां तु कार्तिकेय इति स्मृतः ॥ प्रत्यूषस्य विदुः पुत्रमूर्षिं नाम्नाऽथ देवलम् ॥ १५४ ॥ द्वौ पुत्रौ देवलस्त्वापि क्षमावन्तौ मनीषिणौ ॥ बृहस्पतेस्तु भगिनी वरस्त्री

अ० १

॥ ३ ॥

ब्रह्मवादिनी ॥ १५५ ॥ योगसिद्धा जगत्कृत्स्नमसक्ता विचचार ह ॥ प्रभासस्य तु सा भाया वसूनामष्टमस्य तु ॥ १५६ ॥ विश्वकर्मा महाभागो
 यस्यां जज्ञे प्रजापतिः ॥ कर्ता शिल्पसहस्राणां त्रिदशानां च वार्धकिः ॥ १५७ ॥ भूषणानां च सर्वेषां कर्ता शिल्पवतां वरः ॥ यः सर्वेषां विमा
 नानि देवतानां चकार ह ॥ १५८ ॥ मानुषाश्चोपजीवन्ति यस्य शिल्पं महात्मनः ॥ सुरभी कश्यपाद्बुद्धानेकादश विनिर्ममे ॥ १५९ ॥ महादेवप्र
 सादेन तपसा भाविता सती ॥ अजैकपादहिर्बुध्न्यस्त्वष्टा रुद्रश्च वीर्यवान् ॥ १६० ॥ हरश्च बहुरूपश्च त्र्यम्बकश्चापराजितः ॥ वृषाकपिश्च शंभुश्च
 कपर्दी रैवतस्तथा ॥ १६१ ॥ मृगव्याधश्च शर्वश्च कपाली च द्विजोत्तमाः ॥ एकादशैते विख्याता रुद्रास्त्रिभुवनेश्वराः ॥ १६२ ॥ शतं त्वेवं समा
 ख्यातं रुद्राणाममितौजसाम् ॥ पुराणे मुनिशार्दुला यैर्यातं सचराचरम् ॥ १६३ ॥ दाराञ्छुणुध्वं विप्रेन्द्राः कश्यपस्य प्रजापतेः ॥ आदितिर्दिति
 देनुश्चैव अरिष्टा सुरसा खसा ॥ १६४ ॥ सुरभिर्विनता चैव ताम्रा क्रोधवशा इरा ॥ कद्रुर्मुनिश्च भो विप्रास्तास्वपत्यानि बोधत ॥ १६५ ॥ पूर्वम
 न्वन्तरे श्रेष्ठा द्वादशाऽऽसन्सुरोत्तमाः ॥ तुषिता नाम तेऽन्योन्यमृचुर्वैवस्वतेऽन्तरे ॥ १६६ ॥ उपस्थितेऽतियशसश्चाक्षुषस्यान्तरे मनोः ॥ हितार्थं
 सर्वलोकानां समागम्य परस्परम् ॥ १६७ ॥ आगच्छत द्रुतं देवा अदितिं संप्रविश्य वै ॥ मन्वन्तरे प्रमूयामस्तत्र श्रेयो भविष्यति ॥ १६८ ॥
 एवमुक्त्वा तु ते सर्वे चाक्षुषस्यान्तरे मनोः ॥ मारीचात्कश्यपाज्जातास्त्वदित्यां भूरितेजसः ॥ १६९ ॥ तत्र विष्णुश्च शक्रश्च जज्ञाते पुनरेव हि ॥
 अर्यमा चैव धाता च त्वष्टा पूषा तथैव च ॥ १७० ॥ विवस्वान्सविता चैव मित्रो वरुण एव च ॥ अंशो भगश्चातितेजा आदित्या द्वादश स्मृताः ॥
 ॥ १७१ ॥ चाक्षुषस्यान्तरे पूर्वमासंस्ते तुषिताः सुराः ॥ वैवस्वतेऽन्तरे ते वा आदित्या द्वादश स्मृताः ॥ १७२ ॥ सप्तविंशति याः प्रोक्ताः सोम
 पत्न्यो महाव्रताः ॥ तासामपत्यान्यभवन्दीप्तान्यभितेजसः ॥ १७३ ॥ अरिष्टनेमिपत्नीनामपत्यानीह षोडश ॥ बहुपुत्रस्य विदुषश्चतस्रो विद्युत
 स्मृताः ॥ १७४ ॥ चाक्षुषस्यान्तरे पूर्वं ऋचो ब्रह्मर्षिसत्कृताः ॥ कुशाश्वस्य च देवपेदेवप्रहरणाः स्मृताः ॥ १७५ ॥ एते युगसहस्रान्ते जायन्ते
 पुनरेव हि ॥ सर्वे देवगणाश्चात्र त्रयस्त्रिंशत्तु कामजाः ॥ १७६ ॥ तेषामपि च भो विप्रा निरोधोत्पत्तिरुच्यते ॥ यथा सूर्यस्य गगन उदयास्तमया
 विह ॥ १७७ ॥ एवं देवनिकायास्ते संभवन्ति युगे युगे ॥ दित्याः पुत्रद्वयं जज्ञे कश्यपादिति नः श्रुतम् ॥ १७८ ॥ हिरण्यकशिपुश्चैव हिरण्यासश्च
 वीर्यवान् ॥ सिंहिका चाभवत्कन्या विप्रचित्तेः परिग्रहः ॥ १७९ ॥ सिंहिकेया इति ख्याता यस्याः पुत्रा महाबलाः ॥ हिरण्यकशिपोः पुत्राश्चत्वारः
 प्रथितौजसः ॥ १८० ॥ द्वादश अनुद्वादश प्रद्वादशैव वीर्यवान् ॥ सद्वादश चतुर्थोऽभूद्वादपुत्रो ह्रदस्तथा ॥ १८१ ॥ ह्रदस्य पुत्रो मायावी शिवः कालस्तथैव

वै० पु०

॥ ४ ॥

च॥ विरोचनश्च प्राह्वादिर्वलिर्जज्ञे विरोचनात् ॥ १८२ ॥ बलेः पुत्रशतं त्वासीद्वाणज्येष्ठं तपोधनाः ॥ धृतराष्ट्रश्च सूर्यश्च चन्द्रमाश्चेन्द्रतापनः ॥ १८३ ॥ कुम्भ-
नाभो गर्दभाक्षः कुक्षिरित्येवमादयः ॥ बाणस्तेषामतिबलो ज्येष्ठः पशुपतेः प्रियः ॥ १८४ ॥ पुरा कल्पे तु बाणेन प्रसाद्योमार्पतिं प्रभुम् ॥ पार्श्वतो विहरि-
ष्यामि इत्येवं याचितो वरः ॥ १८५ ॥ हिरण्याक्षमुताः पञ्च विद्वांसश्च महाबलाः ॥ भर्भरः शकुनिश्चैव भूतसंतापनस्तथा ॥ १८६ ॥ महानाभश्च विक्रान्तः
कालनाभस्तथैव च ॥ अभवन्दनुपुत्राश्च शतं तीव्रपराक्रमाः ॥ १८७ ॥ तपस्विनो महावीर्याः प्राधान्येन ब्रवीमि तान् ॥ द्विसूधां शङ्खकर्णश्च तथा ह्यश-
रा विभुः ॥ १८८ ॥ अयोमुखः शम्बरश्च कपिलो वामनस्तथा ॥ मारीचिर्मघवांश्चैव इत्थलः सृमणस्तथा ॥ १८९ ॥ विशोभणश्च केतुश्च केतुवीर्यशत-
ह्रदौ ॥ इन्द्रजित्सर्वजिज्ञैव वज्रनाभस्तथैव च ॥ १९० ॥ एकचक्रो महाबाहुस्तारकश्च महाबलः ॥ वैश्वानरः पुलोमा च विद्रावणमहाशिराः ॥ १९१ ॥
स्वर्भानुर्वृषपर्वा च विप्रचित्तिश्च वीर्यवान् ॥ सर्व एते दनोः पुत्राः कश्यपादभिजाज्ञिरे ॥ १९२ ॥ विप्रचित्तिप्रधानास्ते दानवाः सुमहाबलाः ॥ एतेषां
यदपत्यं तु न तच्छक्यं द्विजोत्तमाः ॥ १९३ ॥ प्रसंख्यातुं बहुत्वाच्च पुत्रपौत्रमनन्तकम् ॥ स्वर्भानोस्तु प्रभा कन्या पुलोमस्तु शची मुता ॥ १९४ ॥
उपदानवी ह्यशिराः शर्मिष्ठा वार्षपर्वणी ॥ पुलोमा कालका चैव वैश्वानरसुते उभे ॥ १९५ ॥ बह्वपत्ये महासत्त्वे मरीचेस्तु परिग्रहः ॥ तयोः पुत्रसह-
स्राणि षष्टिर्दानवनन्दनाः ॥ १९६ ॥ चतुर्दशशतानन्यान्निहण्यपुरवासिनः ॥ मारीचिर्जनयामास महता तपसाऽन्वितः ॥ १९७ ॥ पुलोमाः
कालकेयाश्च दानवास्त्वतिदारुणाः ॥ सिंहिकायामथोत्पन्ना विप्रचित्तेः मुतास्तथा ॥ दैत्यदानवसंयोगाज्जातास्तीव्रपराक्रमाः ॥ १९८ ॥ सिंहिकेया इति
ख्यातास्त्रयोदश महाबलाः ॥ वंश्यः शल्यश्च बलिनौ नलश्चैव तथा बलः ॥ १९९ ॥ वातापिर्मुचिश्चैव इत्थलः सृमणस्तथा ॥ अञ्जिको नरकश्चैव
कालनाभस्तथैव च ॥ २०० ॥ सरमानस्तथा चैव स्वरकल्पश्च वीर्यवान् ॥ मूषकश्चैव तु हुण्डश्च ह्रदपुत्रौ बभूवतुः ॥ २०१ ॥ मारीचः सुन्दपुत्रस्तु ताड-
कायां व्यजायत ॥ एते वै दानवाः श्रेष्ठा दनोर्विशविर्वधनाः ॥ २०२ ॥ तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च शतशोऽप्य सहस्रशः ॥ संह्लादस्य तु दैत्यस्य निवातकवचाः
कुले ॥ २०३ ॥ समुत्पन्नाः सुमहता तपसा भावितात्मनः ॥ वैद्युताः सुमहाभागास्ताम्रायां परिकीर्तिताः ॥ तिस्रः कोटयः सुनास्तेषां मणि-
वत्यां निवासिनः ॥ २०४ ॥ अवध्यास्तेऽपि देवानामर्जुनेन निपातिताः ॥ क्रौञ्ची श्येनी च भासी च सुग्रीवी शुचिगृध्रिका ॥ क्रौञ्ची तु जनया-
मास उलूकप्रत्युलूककान् ॥ २०५ ॥ श्येनी श्येनांस्तथा भासी भासान्गृध्रांश्च गृध्रपि ॥ शुचिरीदकान्पक्षिगणान्सुग्रीवी तु द्विजोत्तमाः ॥ २०६ ॥
अश्वानुष्टान्गार्दभांश्च ताम्रावंशः प्रकीर्तितः ॥ विनतायास्तु द्वौ पुत्रौ विख्यातौ गरुडाख्यौ ॥ २०७ ॥ गरुडः पनर्ता श्रेष्ठो दारुणः स्वेन क्रमेणा ॥

अ० १

॥ ४ ॥

सुरसायाः सहस्रं तु सपांणाममितौजसाम् ॥ २०८ ॥ अनेकशिरसां विप्राः खेर्चणां महात्मनाम् ॥ काद्रवेयास्तु बलिनः सहस्रममितौजसः ॥
 ॥ २०९ ॥ सुपर्णवशगा नागा जज्ञिरे नैकमस्तकाः ॥ येषां प्रधानाः सततं शेषवासुकितक्षकाः ॥ २१० ॥ ऐरावतो महापद्मः कम्बलाश्वतराबुभौ
 एलापत्रश्च शङ्खश्च कर्कोटकधनंजयौ ॥ २११ ॥ महानीलमहाकर्णौ धृतराष्ट्रबलाहकौ ॥ कुहरः पुष्पदंष्ट्रश्च दुर्मुखः सुमुखस्तथा ॥ २१२ ॥
 शंखश्च शंखपालश्च कपिलो वामनस्तथा ॥ नहुषः शंखरोमा च मणिरित्येवमादयः ॥ २१३ ॥ तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च शतशोऽथ सहस्रशः ॥ चतु
 र्दशसहस्राणि कूराणामनिलारिणाम् ॥ २१४ ॥ गणः क्रोधवशो विप्रास्तस्य सर्वे च दंष्ट्रिणः ॥ स्थलपक्षिणो ह्यनन्ताश्च धरायाः प्रसवाः स्मृताः ॥
 ॥ २१५ ॥ गास्तु वै जनयामास सुरभिर्महिषीस्तथा ॥ इरा वृक्षलता वल्लीस्तृणजातीश्च सर्वशः ॥ २१६ ॥ खशा तु यक्षरक्षांसि मुनिर
 प्सरस्तथा ॥ अरिष्टा तु महासत्वान् गन्धर्वानमितौजसः ॥ २१७ ॥ एते कश्यपदायादाः कीर्तिताः स्थाणुजङ्गमाः ॥ येषां पुत्राश्च पौत्राश्च
 शतशोऽथ सहस्रशः ॥ २१८ ॥ एष मन्वन्तरे विप्राः सर्गः स्वरोचिषे स्मृतः ॥ वैवस्वतेऽतिमहति वारुणे विततं क्रतौ ॥ २१९ ॥ जुह्वानस्य
 ब्रह्मणो वै प्रजासर्ग इहोच्यते ॥ पूर्वं यत्र समुत्पन्नान् ब्रह्मर्षीन्सप्त मानसान् ॥ २२० ॥ पुत्रत्वे कल्पयामास स्वयमेव पितामहः ॥ ततो विरोधे देवां
 नां दानवानां च भो द्विजाः ॥ २२१ ॥ दितिर्विनष्टपुत्रा वै तोषयामास कश्यपम् ॥ कश्यपस्तु प्रसन्नात्मा सम्यगाराधितस्तथा ॥ २२२ ॥ वरेण
 छन्दयामास सा च वरे वरं तदा ॥ पुत्रमिन्द्रवधायाय समर्थममितौजसम् ॥ २२३ ॥ स च तस्यै वरं प्रादात्प्रार्थितः सुमहातपाः ॥ दत्त्वा च वरमव्य
 यो मारीचस्तामभाषत ॥ २२४ ॥ इन्द्रं पुत्रो निहन्ता ते गर्भं वै शरदां शतम् ॥ यदि धारयसे शौचतत्परा व्रतमास्थिता ॥ २२५ ॥ तथेत्य
 भिहितो भक्त्या तया देव्या महातपाः ॥ धारयामास गर्भं तु शुचिः सा मुनिसत्तमाः ॥ २२६ ॥ ततोऽभ्युपागमदित्यां गर्भमाधाय कश्यपः ॥
 रोचयद्वै गणं श्रेष्ठं देवानाममितौजसाम् ॥ २२७ ॥ तेजः संहत्य दुर्धर्मवध्यममरैरपि ॥ जगाम पर्वतायैव तपसे संशितव्रतः ॥ २२८ ॥
 तस्याश्चैवान्तरप्रेप्सुरभवत्पाकशासनः ॥ जाते वर्षशते चास्या ददर्शान्तरमच्युतः ॥ २२९ ॥ अकृत्वा पादयोः शौचं दितिः शयनमाविशत् ॥ निद्रां
 चाऽहारयामास तस्याः कुक्षिं प्रविश्य सः ॥ २३० ॥ वज्रपाणिस्ततो गर्भं सप्तधा तं न्यकृन्तयत् ॥ स पाटयमानो गर्भोऽथ वज्रेण प्ररूरोद ह ॥ २३१ ॥
 सा रोदीरिति तं वालं शक्रः पुनरथाब्रवीत् ॥ सोऽभवत्सप्तधा गर्भस्तमिन्द्रो रुषितः पुनः ॥ २३२ ॥ एकेकं सप्तधा चक्रे वज्रेणैवारिकर्षणः ॥ मरुतो नाम
 ते बाला बभूवुर्द्विजसत्तमाः ॥ २३३ ॥ यथोक्तं वै मघवता तथैव मरुतोऽभवन् ॥ देवाश्चैकोनपञ्चाशत्सहाया वज्रपाणिनः ॥ २३४ ॥ तेषामेवं प्रवृत्तानां

ब्रह्मपु०

॥ ५ ॥

भूतानां द्विजसत्तमाः ॥ रोचयन्वै गणश्रेष्ठं देवानाममितौजसाम् ॥ २३५ ॥ निकायेषु निकायेषु हरिः प्रादात्प्रजापतीन् ॥ क्रमशस्तानि राज्यानि पृथु
पूर्वाणि भो द्विजाः ॥ २३६ ॥ स हरिः पुरुषो वीरः कृष्णो विष्णुः प्रजापतिः ॥ पर्जन्यस्तपनोऽनन्तस्तस्य सर्वमिदं जगत् ॥ २३७ ॥ भूतसर्गमिमं
सम्यग्जानतो द्विजसत्तमाः ॥ नाऽऽवृत्तिभयमस्तीह परलोकभयं कुतः ॥ २३८ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे देवासुरेत्पत्तिकथनं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥
॥ लोमहर्षण उवाच ॥ अभिविच्याधिराजेन्द्रं पृथुं वैन्यं पितामहः ॥ ततः क्रमेण राज्यानि व्यादेधुमुपचक्रमे ॥ १ ॥ द्विजानां वीर्यां चैव नक्ष
त्रग्रहयोस्तथा ॥ यज्ञानां तपसां चैव सोमं राज्येऽभ्यषेचयत् ॥ २ ॥ अपां तु वरुणं राज्ये राज्ञां वैश्रवणं पतिम् ॥ आदित्यानां तथा विष्णुं वसु
नामथ पावकम् ॥ ३ ॥ प्रजापतीनां दक्षं तु मरुतामथ वासवम् ॥ दैत्यानां दानवानां वै भद्रादममितौजसम् ॥ ४ ॥ वैवस्वतं पितृणां च यमं
राज्येऽभ्यषेचयत् ॥ यक्षाणां राक्षसानां च पार्थिवानां तथैव च ॥ ५ ॥ सर्वभूतपिशाचानां गिरीशं शूलपाणिनम् ॥ शैलानां हिमवन्तं च नदीना
मथ सागरम् ॥ ६ ॥ गन्धर्वाणामधिपतिं चक्रे चित्ररथं प्रभुम् ॥ नागानां वासुकिं चक्रे सर्पाणामथ तक्षकम् ॥ ७ ॥ वारणानां तु राजानमैरावत
मथाऽऽदिशत् ॥ उच्चैःश्रवसमश्वानां गरुडं चैव पक्षिणाम् ॥ ८ ॥ मृगाणामथ शार्दूलं गोवृषं तु गवां पतिम् ॥ वनस्पतीनां राजानं पूक्षभेवाभ्यषे
चयत् ॥ ९ ॥ एवं विभज्य राज्यानि क्रमेणैव पितामहः ॥ दिशां पालानथ ततः स्थापयामास स प्रभुः ॥ १० ॥ पूर्वस्यां दिशि पुत्रं तु वैराजस्य
प्रजापतेः ॥ दिशः पालं सुधन्वानं राजानं सोऽभ्यषेचयत् ॥ ११ ॥ दक्षिणस्यां महात्मानं कर्दमस्य प्रजापतेः ॥ पुत्रं शङ्खपदं नाम राजानं सोऽ
भ्यषेचयत् ॥ १२ ॥ पश्चिमस्यां दिशि तथा रजसः पुत्रमच्युतम् ॥ केतुमन्तं महात्मानं राजानं सोऽभ्यषेचयत् ॥ १३ ॥ तथा हिरण्यरोमाणं
पर्जन्यस्य प्रजापतेः ॥ उदीच्यां दिशि दुर्धर्षं राजानं सोऽभ्यषेचयत् ॥ १४ ॥ तैरियं पृथिवी सर्वा सप्तद्वीपा सप्ततना ॥ यथाप्रदेशमद्यापि धर्मेण
प्रतिपाल्यते ॥ १५ ॥ राजसूयाभिषिक्तस्तु पृथुरेतैर्नराधिपैः ॥ वेददृष्टेन विधिना राजा राज्ये नराधिपः ॥ १६ ॥ ततो मन्वन्तरेऽतीते चाक्षुषेऽमि
ततेजसि ॥ वैवस्वताय मनवे पृथिव्यां राज्यमादिशत् ॥ १७ ॥ तस्य विस्तरमाख्यास्ये मनोर्वैवस्वतस्य ह ॥ भवतां चाऽऽनुकूल्याय यदि श्रोतु
मिहेच्छथ ॥ महदेतदधिष्ठानं पुराणे परिनिष्ठितम् ॥ १८ ॥ मुनय ऊचुः ॥ विस्तरेण पृथोर्जन्म लोमहर्षण कीर्तय ॥ यथा महात्मना तेन दुग्धा
चेयं वसुंधरा ॥ १९ ॥ यथा च पितृभिर्दुग्धा यथा देवैर्महर्षिभिः ॥ यथा दैत्यैश्च नागैश्च यथा यक्षैर्यथा द्रुमैः ॥ २० ॥ यथा शैलैः पिशाचैश्च
गन्धर्वैश्च द्विजोत्तमैः ॥ राक्षसैश्च महासत्त्वैर्यथा दुग्धा वसुंधरा ॥ २१ ॥ तेषां पात्रविशेषाश्च वक्तुमर्हसि सुव्रत ॥ वत्सक्षीरविशेषाश्च दोग्धारं चानु

अ० २

॥ ५ ॥

पूर्वशः ॥ २२ ॥ यस्माच्च कारणात्पाणिर्वैनस्य मथितः पुरा ॥ कुद्वैर्महर्षिभिस्तात कारणं तच्च कीर्तय ॥ २३ ॥ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ शृणुध्वं
 कीर्तयिष्यामि पृथोर्वैनस्य विस्तरम् ॥ एकाग्राः प्रयताश्चैव शृणुध्वं वै द्विजर्षभाः ॥ २४ ॥ नाशुचेः क्षुद्रमनसो नाशिष्यस्याव्रतस्य च ॥ कीर्तं
 येयमिदं विप्राः कृतघ्नायाहिताय च ॥ २५ ॥ स्वर्ग्यं यशस्यमायुष्यं धन्यं वेदैश्च संमितम् ॥ रहस्यमृषीभिः प्रोक्तं शृणुध्वं वै यथा तथा ॥ २६ ॥
 यश्चेमं कीर्तयेन्नित्यं पृथोर्वैनस्य विस्तरम् ॥ ब्राह्मणेभ्यो नमस्कृत्य न स शोचेत्कृताकृतम् ॥ २७ ॥ आसीद्धर्मस्य संगोप्ता पूर्वमत्रिसमः प्रभुः ॥
 अत्रिर्वंशे समुत्पन्नस्त्वङ्गो नाम प्रजापतिः ॥ २८ ॥ तस्य पुत्रोऽभवद्वेनो नात्यर्थं धर्मकोविदः ॥ जातो मृत्युमुतायां वै मुनीथायां प्रजापतिः
 ॥ २९ ॥ स मातामहदोषेण तेन कालात्मजात्मजः ॥ स्वधर्मं पृष्ठतः कृत्वा कामलोभेऽप्यवर्तत ॥ ३० ॥ मर्यादां भेदयामास धर्मोपेतां स पार्थिवः ॥
 वेदधर्मानतिक्रम्य सोऽधर्मनिरतोऽभवत् ॥ ३१ ॥ निःस्वाध्यायवषट्काराः प्रजास्तस्मिन्प्रजापतौ ॥ प्रवृत्तं न पपुः सोमं द्रुतं यज्ञेषु देवताः ॥ ३२ ॥
 न यष्टव्यं न होतव्यमिति तस्य प्रजापतेः ॥ आसीत्प्रतिज्ञा क्रूरं विनाशे प्रत्युपस्थिते ॥ ३३ ॥ अहमिज्यश्च यथा च यज्ञश्चेति क्रतुद्वहः ॥ मयि
 यज्ञो विधातव्यो मयि होतव्यमित्यपि ॥ ३४ ॥ समतिक्रान्तमर्यादमाददानमसांप्रतम् ॥ ऊचुर्महर्षयः सर्वे मरीचिप्रमुखास्तदा ॥ ३५ ॥ वयं
 दीक्षां प्रवेक्ष्यामः संवत्सरगणान्वहून् ॥ अधर्मं कुरु मा वेन एष धर्मः सनातनः ॥ ३६ ॥ राजन्नत्रेः प्रसूतस्त्वं प्रजापतिरसंशयम् ॥ प्रजाश्च पाल
 यिष्येऽहमितीह समयः कृतः ॥ ३७ ॥ तांस्तथा ब्रुवतः सर्वान्महर्षीन्ब्रवीत्तदा ॥ वेनः प्रहस्य दुर्बुद्धिरिममर्थमनर्थवित् ॥ ३८ ॥ ॥ वेन उवाच ॥
 स्रष्टा धर्मस्य कश्चान्यः श्रोतव्यं कस्य वा मया ॥ श्रुतवीर्यतपःसत्यैर्मया वा कः समो भुवि ॥ ३९ ॥ प्रभवं सर्वभूतानां धर्माणां च विशेषतः ॥
 संमूढा न विदुर्नूनं भवन्तो मां विचेतसः ॥ ४० ॥ इच्छन्दहेयं पृथिवीं ग्रावयेयं जलेस्तथा ॥ धां वै भुवं च रुन्धेयं नात्र कार्या विचारणा
 ॥ ४१ ॥ यदा न शक्तास्ते मोहादवलेपाच्च पार्थिवम् ॥ अपनेतुं तदा वेनं ततः कुद्धा महर्षयः ॥ ४२ ॥ तं निगृह्य महात्मानो विस्फुरन्तं महाबलम् ॥
 ततोऽस्य सत्यमूर्खं ते ममन्धुर्जातमन्यवः ॥ ४३ ॥ तस्मिन्निर्मथ्यमाने वै राज्ञ ऊगौ तु जज्ञिवान् ॥ ह्रस्वोऽतिमात्रः पुरुषः कृष्णश्चाति बभूव ह ॥ ४४ ॥
 स भीतः प्राञ्जलिर्भूत्वा तस्थिवाग्निद्वजसत्तमाः ॥ तमत्रिर्विद्वलं दृष्ट्वा निर्पादेत्यब्रवीत्तदा ॥ ४५ ॥ निषादवंशकर्ताऽसौ बभूव वदतां वराः ॥
 धीवरानसृजन्नापि वेनकल्मषसंभवान् ॥ ४६ ॥ ये चान्ये विन्ध्यनिलयास्तुषारास्तुदुरास्तथा ॥ अधर्मरुचयो विप्रास्ते तु वै वेनकल्मषाः ॥ ४७ ॥
 ततः पुनर्महान्मानः पाणिं वेनस्य दक्षिणम् ॥ अरणीमिव संख्या ममन्धुर्जातान्यवः ॥ ४८ ॥ पृथुस्तस्मात्समुत्पन्नः करान्बलनसंनिभः ॥

अथ पु०

॥ ६ ॥

दीप्यमानः स्ववपुषा साक्षादग्निरिव ज्वलन् ॥ ४९ ॥ अथ सोऽजगवं नाम धनुर्गृह्य महारवम् ॥ शरांश्च दिव्यान्नसार्थं कवचं च महाप्रभम् ॥
॥ ५० ॥ तस्मिन्नातेऽथ भूतानि संप्रहृष्टानि सर्वशः ॥ समापेतुर्महाभागा वेनस्तु त्रिदिवं ययौ ॥ ५१ ॥ समुत्पन्नेन भो विप्राः
सत्पुत्रेण महात्मना ॥ ज्ञातः स पुरुषव्याघ्रः पुंनामो नरकात्तदा ॥ ५२ ॥ तं समुद्राश्च नद्यश्च रत्नान्यादाय सर्वशः ॥ तोयानि
चाभिषेकार्थं सर्वं एवोपतस्थिरे ॥ ५३ ॥ पितामहश्च भगवान्देवैराङ्गिरसैः सह ॥ स्थावराणि च भूतानि जङ्गमानि च सर्वशः ॥ ५४ ॥
समागम्य तदा वैन्यमभ्यापिञ्चनराधिपम् ॥ महता राजराजेन प्रजास्तेनानुरजिताः ॥ ५५ ॥ सोऽभिषिक्तो महातेजा विधिवद्धर्मकोविदैः ॥ आ
धिराज्ये तदा राज्ञां पृथुर्वैन्यः प्रतापवान् ॥ ५६ ॥ पित्राऽपरजितास्तस्य प्रजास्तेनानुरजिताः ॥ अनुरागात्ततस्तस्य नाम राजाऽभ्यजायत ॥
॥ ५७ ॥ आपस्तस्तम्बिरे तस्य समुद्रमभियास्यतः ॥ पर्वताश्च ददुर्मार्गं ध्वजभङ्गश्च नाभवत् ॥ ५८ ॥ अकृष्टपच्या पृथिवी सिध्यन्त्यत्रानि
चिन्तया ॥ सर्वकामदुघा गावः पुटके पुटके मधु ॥ ५९ ॥ एतस्मिन्नेव काले तु यज्ञे पैतामहे शुभे ॥ सूतः स्रुत्यां समुत्पन्नः सौत्येऽहनि महा
मतिः ॥ ६० ॥ तस्मिन्नेव महायज्ञे जज्ञे सूतोऽथ मागधः ॥ पृथोः स्तवार्थं तौ तत्र समाहूतौ महर्षिभिः ॥ ६१ ॥ तावृक्षरूपयः सर्वे स्तूयता
मेष पार्थिवः ॥ कर्मतदनु रूपं वा पात्रं चायं नराधिपः ॥ ६२ ॥ तावृक्षतुस्तदा सर्वास्तानृषीन्सूतमागधौ ॥ आवां देवानृषींश्चैव प्रीणयावः स्वक
र्माभिः ॥ ६३ ॥ न चास्य विद्मो वै कर्म नाम वा लक्षणं यशः ॥ स्तोत्रं येनास्य कुर्याव राज्ञस्तेजस्विनो द्विजाः ॥ ६४ ॥ ऋषिभिस्तौ नियुक्तौ
तु भविष्यैः स्तूयतामिति ॥ यानि कर्माणि कृतवान्पृथुः पश्चान्महाबलः ॥ ६५ ॥ ततः प्रभृति त्रैलोक्ये स्तवेषु मुनिसत्तमाः ॥ आशीर्वादाः प्रयु
ज्यन्ते सूतमागधवन्दिभिः ॥ ६६ ॥ तयोः स्तवात्तु सुप्रीतः पृथुः प्रादात्प्रजेश्वरः ॥ अनूपदेशं सूताय मगधं मागधाय च ॥ ६७ ॥ तं दृष्ट्वा परम
प्रीताः प्रजाः प्रोचुर्मनीषिणः ॥ वृत्तीनामेष वो दाता भविष्यति नराधिपः ॥ ६८ ॥ ततो वैन्यं महात्मानं प्रजाः समभिदुद्रवुः ॥ त्वं नो वृत्तिं विधत्स्वे
ति महर्षिवचनात्तदा ॥ ६९ ॥ सोऽभिद्रुतः प्रजाभिस्तु प्रजाहितचिकीर्षया ॥ धनुर्गृह्य पृषत्कांश्च पृथिवीमाद्रवद्वली ॥ ७० ॥ ततो वैन्यमयत्रस्ता
गौर्भूत्वा प्राद्रवन्मही ॥ तां पृथुर्धनुरादाय द्रवन्तीमन्वधावत् ॥ ७१ ॥ सा लोकान्ब्रह्मलोकादीन्गत्वा वैन्यमयात्तदा ॥ प्रददर्शाग्रतो वैन्यं प्रगृही
तशरासनम् ॥ ७२ ॥ ज्वलद्भिर्निशितैर्वाणैर्दांसितेजसमच्युतम् ॥ महायोगं महात्मानं दुर्धर्षममरैरपि ॥ ७३ ॥ अलभन्ती तु सा ज्ञाणं वैन्य
मेवान्वपद्यत ॥ कृताञ्जलिपुटा भूत्वा पूज्या लोकैस्त्रिभिस्तदा ॥ ७४ ॥ उवाच वैन्यं नाधर्मं स्त्रीवधे परिपश्यसि ॥ कथं धारयिता चासि

अ० २

॥ ६ ॥

प्रजा राजन्विना मया ॥ ७५ ॥ मयि लोकाः स्थिता राजन्मयेदं धार्यते जगत् ॥ मद्विनाशे विनश्येयुः प्रजाः पार्थिव विद्धि तत् ॥ ७६ ॥ न
 मामर्हसि हन्तुं वै श्रेयश्चेत्त्वं चिकीर्षसि ॥ प्रजानां पृथिवीपाल शृणु चेदं वचो मम ॥ ७७ ॥ उपायतः समारब्धाः सर्वे सिद्धयन्त्युपक्रमाः ॥
 उपायं पश्य येन त्वं धारयेथाः प्रजामिमाम् ॥ ७८ ॥ हत्वाऽपि मां न शक्तस्त्वं प्रजानां पोषणे नृप ॥ अनुकूला भविष्यामि यच्छ कोपं
 महामते ॥ ७९ ॥ अवध्यां च स्त्रियं प्राहुस्तिर्यग्योनिगतेष्वपि ॥ संपश्यन्पृथिवीपाल न धर्मं त्यक्तुमर्हसि ॥ ८० ॥ एवं बहुविधं वाक्यं श्रुत्वा
 राजा महामनाः ॥ कोपं निगृह्य धर्मात्मा वसुधामिदमब्रवीत् ॥ ८१ ॥ ॥ पृथुर्वाच ॥ एकस्यार्थे तु यो हन्यादात्मनो वा परस्य वा ॥ बहु
 न्वा प्राणिनोऽथैकं भवेत्तस्येह पातकम् ॥ ८२ ॥ सुखमेधन्ति बहवो यस्मिस्तु निहतेऽशुभे ॥ तस्मिन्हते नास्ति भद्रे पातकं चोपपातकम् ॥
 ८३ ॥ सोऽहं प्रजानिमित्तं त्वां हनिष्यामि वसुंधरे ॥ यदि मे वचनाब्राह्म करिष्यसि जगद्धितम् ॥ ८४ ॥ त्वां निहत्वाद्य वाणेन मच्छासनपरा
 इमुखीम् ॥ आत्मानं प्रथयित्वाऽहं प्रजा धारयिता स्वयम् ॥ ८५ ॥ सा त्वं शासनमास्थाय मम धर्मभृतां वरे ॥ संजीवय प्रजाः सर्वाः समर्था
 ह्यसि धारणे ॥ ८६ ॥ दुहितृत्वं च मे गच्छ तत एनमहं शरम् ॥ नियच्छेयं त्वद्विधायमुद्यन्तं वोरदर्शनम् ॥ ८७ ॥ ॥ वसुधोवाच ॥ सर्वमे
 तदहं वीर विधास्यामि न संशयः ॥ वत्सं तु मम संयच्छ क्षरेयं येन वत्सला ॥ ८८ ॥ समां च कुरु सर्वत्र मां त्वं धर्मभृतां वर ॥ यथा विस्यन्द
 मानं मे क्षीरं सर्वत्र भावयेत् ॥ ८९ ॥ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ तत उत्सारयामास शैलाश्छतसहस्रशः ॥ धनुष्कोट्या तदा वैन्यस्तेन शैला
 विवर्धिताः ॥ ९० ॥ न हि पूर्वविसर्गे वै विषमे पृथिवीतले ॥ संविभागः पुराणां वा ग्रामाणामभवत्तदा ॥ ९१ ॥ न सस्यानि न गोरक्ष्यं
 न कृषिर्न वणिक्पथः ॥ नैव सत्यानृतं चाऽऽसीन्न लोभो न च मत्सरः ॥ ९२ ॥ वैवस्वतेऽन्तरे तस्मिन्सांप्रतं समुपस्थिते ॥ वैन्यात्प्रभृति वै
 विप्राः सर्वस्यैतस्य संभवः ॥ ९३ ॥ यत्र यत्र समं त्वस्या भूमेरासीत्तदा द्विजाः ॥ तत्र तत्र प्रजाः सर्वा निवासं समरोचयन् ॥ ९४ ॥
 आहारः फलमूलानि प्रजानामभवत्तदा ॥ कृच्छ्रेण महता युक्त इत्येवमनुशुश्रुम ॥ ९५ ॥ स कल्पयित्वा वत्सं तु मनुं स्वायंभुवं प्रभुम् ॥
 स्वपाणौ पुरुषव्याघ्रो दुदोह पृथिवीं ततः ॥ ९६ ॥ सस्यजातानि सर्वाणि पृथुर्वैन्यः प्रतापवान् ॥ तेनात्रेन प्रजाः सर्वाः वर्तन्तेऽद्यापि
 सर्वशः ॥ ९७ ॥ ऋषयश्च तदा देवाः पितरोऽथ सरीसृपाः ॥ दैत्या यक्षाः पुण्यजना गन्धर्वाः पर्वता नगाः ॥ ९८ ॥ एते पुरा द्विजश्रेष्ठा दुदुह
 र्णां किल ॥ क्षीरं वत्सश्च पात्रं च तेषां दोग्धा पृथक्पृथक् ॥ ९९ ॥ ऋषीणामभवत्सोमो वत्सो दोग्धा बृहत्पतिः ॥ क्षीरं तेषां तपो ब्रह्म

वसपु०
॥ ७ ॥

पात्रं छन्दांसि भो द्विजाः ॥ १०० ॥ देवानां काञ्चन पात्रं वत्सस्तेषां शतक्रतुः ॥ क्षीरमोजस्करं चैव दोग्धा च भागवात्रविः ॥ १०१ ॥ पितॄणां राजतं पात्रं यमो वत्सः प्रतापवान् ॥ अन्तकश्चाभवद्दोग्धा क्षीरं तेषां सुधा स्मृता ॥ १०२ ॥ नागानां तक्षको वत्सः पात्रं चालाबुसंज्ञकम् ॥ दोग्धा त्वैरावतो नागस्तेषां क्षीरं विषं स्मृतम् ॥ १०३ ॥ असुराणां मधुर्दोग्धा क्षीरं मायामयं स्मृतम् ॥ विरोचनस्तु वत्सोऽभूदायसं पात्रमेव च ॥ १०४ ॥ यक्षाणामामपात्रं तु वत्सो वैश्रवणः प्रभुः ॥ दोग्धा रजतनाभस्तु क्षीरान्तर्धानमेव च ॥ १०५ ॥ सुमाली राक्षसेन्द्राणां वत्सः क्षीरं च शोणितम् ॥ दोग्धा रजतनाभस्तु कपालं पात्रमेव च ॥ १०६ ॥ गन्धर्वाणां चित्ररथो वत्सः पात्रं च पङ्कजम् ॥ दोग्धा च मुरुचिः क्षीरं तेषां गन्धः शुचिः स्मृतः ॥ १०७ ॥ शैलं पात्रं पर्वतानां क्षीरं रत्नौषधीस्तथा ॥ वत्सस्तु हिमवानासीद्दोग्धा मेरुर्महागिरिः ॥ १०८ ॥ पुक्षो वत्सस्तु वृक्षाणां दोग्धा शालस्तु पुष्पितः ॥ पालाशपात्रं क्षीरं च छिन्नदग्धप्ररोहणम् ॥ १०९ ॥ सेयं धात्री विधात्री च पावनी च वसुंधरा ॥ चराचरस्य सर्वस्य प्रतिष्ठा योनिरेव च ॥ ११० ॥ सर्वकामदुघा दोग्ध्री सर्वसस्यप्ररोहिणी ॥ आसीदियं समुद्रान्ता मेदिनी पारिविश्रुता ॥ १११ ॥ मधुकैटभयोः कृत्स्ना मे दसा समभिज्ञता ॥ तेनेयं मेदिनी देवी उच्यते ब्रह्मवादिभिः ॥ ११२ ॥ ततोऽभ्युपागमद्राज्ञः पृथोर्वैन्यस्य भो द्विजाः ॥ दुहितृत्वमनुप्राप्ता देवी पृथ्वीति चोच्यते ॥ ११३ ॥ पृथुना प्रविभक्ता च शोधिता च वसुंधरा ॥ सस्याकरवती स्फीता पुरपत्तनशालिनी ॥ ११४ ॥ एवंप्रभावो वैन्यः स राजाऽऽसीद्राजसत्तमः ॥ नमस्यश्चैव पूज्यश्च भूतग्रामैर्न संशयः ॥ ११५ ॥ ब्राह्मणैश्च महाभागैर्वेदेदेदाङ्गपारगैः ॥ पृथुरेव नमस्कार्यो ब्रह्मयानिः सनातनः ॥ ११६ ॥ पार्थिवैश्च महाभागैः पार्थिवत्वमिहेच्छुभिः ॥ आदिराजो नमस्कार्यः पृथुर्वैन्यः प्रतापवान् ॥ ११७ ॥ योधैरपि च विक्रान्तैः प्रातुकामैर्जयं युधि ॥ आदिराजो नमस्कार्यो वृत्तिदाता महायशः ॥ ११८ ॥ यो हि योद्धा रणं याति कीर्तयित्वा पृथुं नृपम् ॥ स चोररूपात्संग्रामात्क्षेत्री भवति कीर्त्तमान् ॥ ११९ ॥ वैश्यैरपि च वित्तार्थवैश्यवृत्तिविधायभिः ॥ पृथुरेव नमस्कार्यो वृत्तिदाता महायशः ॥ १२० ॥ तथैव शूद्रेः शुचिभिस्त्रिवर्णपरिचारिभिः ॥ पृथुरेव नमस्कार्यः श्रेयः परमिहेप्सुभिः ॥ १२१ ॥ एते वत्सविशेषाश्च दोग्धारः क्षीरमेव च ॥ पात्राणि च मयोक्तानि किं भूयो वर्णयामि वः ॥ १२२ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे पथोजन्ममाहात्म्यकथनं नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ऋषय उचुः ॥ मन्वन्तराणि सर्वाणि विस्तरेण महामते ॥ तेषां पूर्वविस्मृष्टं च लोमहर्षण कीर्तयाम् ॥ १ ॥ यावन्तो मनवश्चैव यावन्तं कालमेव च ॥ मन्वन्तराणि भोः मृतं श्रोतुमिच्छाम तत्ततः ॥ २ ॥ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ न शक्यो विस्तरो विप्रा वक्तुं वर्णशतैरपि ॥ मन्वन्तराणां सर्वेषां संक्षेपाच्छृणुत द्विजाः ॥ ३ ॥

२० ३

॥ ७ ॥

स्वायंभुवो मनुः पूर्वं मनुः स्वरोचिषस्तथा ॥ उत्तमस्तामसश्चैव रैवतश्चाक्षुषस्तथा ॥ ४ ॥ वैवस्वतश्च भो विप्राः सांप्रत मनुरुच्यते ॥ सावर्णिश्च
 मनुस्तद्भद्रैभ्यो रौच्यस्तथैव च ॥ ५ ॥ तथैव मेरुसावर्ण्यंश्चत्वारो मनवः स्मृताः ॥ अतोता वर्तमानाश्च तथैवानागता द्विजाः ॥ ६ ॥ कीर्तिता
 मनवस्तुभ्यं मयैवैते यथा श्रुताः ॥ ऋषींस्त्वेषां प्रवक्ष्यामि पुत्रान्देवगणास्तथा ॥ ७ ॥ मरीचिरत्रिभंगवानङ्गिराः पुलहः क्रतुः ॥ पुलस्त्यश्च वसि
 ष्ठश्च सप्तैते ब्रह्मणः सुताः ॥ ८ ॥ उत्तरस्यां दिशि तथा द्विजाः सप्तर्षयस्तथा ॥ आग्नीध्रश्चाग्निवाहुश्च मेध्यो मेधातिथिर्वसुः ॥ ९ ॥ ज्योतिष्मान्दु
 तिमान्हव्यो मनुपुत्रस्तथैव च ॥ मनोः स्वायंभुवंस्यैते दश पुत्रा महौजसः ॥ १० ॥ एतद्वै प्रथमं विप्रा मन्वन्तरमुदाहृतम् ॥ और्वो वसिष्ठपुत्रश्च
 स्तम्भः कश्यप एव च ॥ ११ ॥ प्राणो बृहस्पतिश्चैव दत्तोऽत्रिश्चयवनस्तथा ॥ एते महर्षयो विप्रा वादुश्रोक्ता महाव्रताः ॥ १२ ॥ देवाश्च
 तुषिता नाम स्मृताः स्वरोचिषेऽन्तरे ॥ हविष्मन् सुकृतिर्ज्योतिरापो मूर्तिरपि स्मृतः ॥ १३ ॥ प्रतीतश्च नभस्यश्च नभ ऊर्जस्तथैव च ॥ स्वरोचि
 पस्य पुत्रास्ते मनोर्विप्रा महात्मनः ॥ १४ ॥ कीर्तिताः पथिवीपाला महावीर्यपराक्रमाः ॥ द्वितीयमेतत्कथितं विप्रा मन्वन्तरं मया ॥ १५ ॥ इदं
 तृतीयं वक्ष्यामि तद्वध्यध्वं द्विजोत्तमाः ॥ वसिष्ठपुत्राः सप्ताऽसन्वासिष्ठा इति विद्युताः ॥ १६ ॥ हिरण्यगर्भस्य सुता ऊर्जा नाम सुतेजसः ॥
 ऋषयोऽत्र मया प्रोक्ताः कीर्त्यमानात्रिवोधत ॥ १७ ॥ औत्तमेयान्मुनिश्रेष्ठा दश पुत्रान्मनोरिमान् ॥ इष ऊर्जस्तनूर्जस्तु मधुर्माधव एव च ॥ १८ ॥
 शुचिः शुक्रः सहश्चैव नभस्यो नभ एव च ॥ भानवस्तत्र देवाश्च मन्वन्तरमुदाहृतम् ॥ १९ ॥ मन्वन्तरं चतुर्थं वः कथयिष्यामि सांप्रतम् ॥ काव्यः
 पृथुस्तथैवाग्निर्जहुर्धाता द्विजोत्तमाः ॥ २० ॥ कपीवानकपीवांश्च तत्र सप्तर्षयो द्विजाः ॥ पुराणे कीर्तिता विप्राः पुत्राः पौत्रा द्विजोत्तमाः ॥ २१ ॥
 सत्या देवगणाश्चैव तामसस्यान्तरे मनोः ॥ द्युतिस्तपस्यः सुतपास्तपोभूतः सनातनः ॥ २२ ॥ तपोरतिरकल्माषस्तन्वी धन्वी परंतपः ॥ तामस
 स्य मनोरेते दश पुत्राः प्रकीर्तिताः ॥ २३ ॥ वायुप्रोक्ता मुनिश्रेष्ठाश्चतुर्थं चैतदन्तरम् ॥ देववाहुर्दुधश्च मुनिर्वेदशिरास्तथा ॥ २४ ॥ हिरण्यरोमा
 पर्जन्य ऊर्ध्ववाहुश्च सोमजः ॥ सत्यनेत्रस्तथाऽऽज्य एते सप्तर्षयोऽपरे ॥ २५ ॥ देवाश्चाभुक्तरजस्तथा प्रकृतयः स्मृताः ॥ परिपुत्रश्च रैभ्यश्च मनो
 रन्तरमुच्यते ॥ २६ ॥ अथ पुत्रानिमांस्तस्य बुध्यध्वं गदतो मम ॥ धृतिमानव्ययो युक्तस्तत्त्वदर्शी निरुत्सुकः ॥ २७ ॥ आरण्यश्च प्रकाशश्च
 निर्मोहः सत्यवाक्कृती ॥ रैवतस्य मनोः पुत्राः पञ्चमं चैतदन्तरम् ॥ २८ ॥ पष्टं तु संप्रवक्ष्यामि तद्वध्यध्वं द्विजोत्तमाः ॥ भृगुर्नभो
 विवस्वांश्च सुधामा विरजास्तथा ॥ २९ ॥ अतिनामा सद्दिणुश्च सप्तैते च महर्षयः ॥ चाक्षुषस्यान्तरे विप्रा मनोर्देवास्त्रिवमे

महापु०

॥ ८ ॥

स्मृताः ॥ ३० ॥ अप्रभूताश्च ऋषयः पृथक्त्वेन दिवौकसः ॥ लेखाश्च नामतो विप्राः पञ्च देवगणाः स्मृताः ॥ ३१ ॥ ऋषे
ज्जिरसः पुत्रा महात्मानो महौजसः ॥ नाडुलेया मुनिश्रेष्ठा दश पुत्रास्तु विश्रुताः ॥ ३२ ॥ रुरुप्रभृतयो विप्राश्चाक्षुषस्यान्तरे मनोः ॥ पष्ठ
मन्वन्तरं प्रोक्तं सप्तमं तु निबोधत ॥ ३३ ॥ अत्रिर्वसिष्ठो भगवान्कश्यपश्च महानृपिः ॥ गौतमोऽथ भरद्वाजो विश्वामित्रस्तथैव च ॥ ३४ ॥
तथैव पुत्रो भगवानृचीकस्य महात्मनः ॥ सप्तमो जमदग्निश्च ऋषयः सांप्रतं दिवि ॥ ३५ ॥ साध्या रुद्राश्च विश्वे च वसवो मरुतस्तथा ॥ आदि
त्याश्चाश्विनौ चापि देवौ वैवस्वतौ स्मृतौ ॥ ३६ ॥ मनोर्वैवस्वतस्यैते वर्तन्ते सांप्रतेऽन्तरे ॥ इक्ष्वाकुप्रमुखाश्चैव दश पुत्रा महात्मनः ॥ ३७ ॥
एतेषां कीर्तितानां तु महर्षीणां महौजसाम् ॥ तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च दिक्षु सर्वासु भो द्विजाः ॥ ३८ ॥ मन्वन्तरेषु सर्वेषु प्रथिताः सप्त सप्तकाः ॥
लोके धर्मव्यवस्थार्थं लोकसंरक्षणाय च ॥ ३९ ॥ मन्वन्तरे व्यतिक्रान्ते चत्वारः सप्तका गणाः ॥ कृत्वा कर्म दिवं यान्ति ब्रह्मलोकमनामयम् ॥
॥ ४० ॥ ततोऽन्ये तपसा युक्ताः स्थानं तत्पूरयन्त्युत ॥ अतीता वर्तमानाश्च क्रमेणैतेन भो द्विजाः ॥ ४१ ॥ अनागताश्च सप्तैते स्मृता दिवि
महर्षयः ॥ मनोरन्तरमासाद्य सावर्णस्योदिता द्विजाः ॥ ४२ ॥ रामो व्यासस्तथाऽऽत्रेयो दीप्तिमन्तो बहुश्रुताः ॥ भारद्वाजस्तथा द्रौणिरश्वत्था
मा महायुतिः ॥ ४३ ॥ गौतमश्चाजरश्चैव शरद्वात्राम गौतमः ॥ कौशिको गालवश्चैव और्वः काश्यप एव च ॥ ४४ ॥ सावर्णस्य मनोः पुत्रा
भविष्या मुनिसत्तमाः ॥ वैरी चैवाध्वरीवांश्च शमनो धृतिमान्वसुः ॥ ४५ ॥ अरिष्टश्चाप्यधृष्टश्च वाजी सुमतिरेव च ॥ एते सप्त महात्मानो वीराश्च
द्विजपुंगवाः ॥ ४६ ॥ एतेषां कल्यमुत्थाय कीर्तनात्सुखमेधते ॥ यशश्चाऽऽप्नोति सुमहदायुष्मांश्च भवेन्नरः ॥ ४७ ॥ एतान्युक्तानि भो विप्राः
सप्तसप्त च तत्त्वतः ॥ मन्वन्तराणि संक्षेपाच्छृणु तान्यागतान्यपि ॥ ४८ ॥ सावर्णां मनवो विप्राः पञ्च तांश्च निबोधत ॥ एको वैवस्वतस्तेषां
चत्वारस्तु प्रजापतेः ॥ ४९ ॥ परमेष्ठिसुता विप्रा मेरुसावर्ण्यतां गताः ॥ दक्षस्यैते हि दौहित्राः प्रियायास्तनया नृपाः ॥ ५० ॥ महता तपसा
युक्ता मेरुपृष्ठे महौजसः ॥ रुचेः प्रजातेः पुत्रो रौच्यो नाम मनुः स्मृतः ॥ ५१ ॥ भूत्यां चोत्पादितो देव्यां भौत्यो नाम रुचेः सुतः ॥ अनाग
ताश्च सप्तैते कल्पेऽस्मिन्मनवः स्मृताः ॥ ५२ ॥ तैरियं पृथिवी सर्वा सप्तद्वीपा सपत्तना ॥ पूर्णं युगसहस्रं तु परिपाल्या द्विजोत्तमाः ॥ ५३ ॥
प्रजापतेश्च तपसा संहारस्तेषु नित्यशः ॥ युगानि सप्ततिस्तानि साग्राणि कथितानि च ॥ ५४ ॥ कृतत्रेतादियुक्तानि मनोरन्तरकुच्यते न चतु
देशैते मनवः कथिताः कीर्तिवर्धनाः ॥ ५५ ॥ वेदेषु सपुराणेषु सर्वेषु प्रभविष्णवः ॥ प्रजानां पतयो विप्रा धन्यमेषां प्रकीर्तनम् ॥ ५६ ॥

अ० ३

॥ ८ ॥

मन्वन्तरेषु संहाराः संहारान्तेषु संभवाः ॥ न शक्यतेऽन्तस्तेषां वै कर्तुं वर्षशतैरपि ॥ ५७ ॥ विसर्गस्य व्रजानां वै संहारस्य च भो द्विजाः ॥
मन्वन्तरेषु संहाराः श्रूयन्ते द्विजसत्तमाः ॥ ५८ ॥ सशेषास्तत्र तिष्ठन्ति देवाः सप्तर्षिभिः सह ॥ तपसा ब्रह्मचर्येण श्रुतेन च समन्विताः ॥
॥ ५९ ॥ पूर्णे युगसहस्रे तु कल्पो निःशेष उच्यते ॥ तत्र भूतानि सर्वाणि दग्धान्यादित्यरश्मिभिः ॥ ६० ॥ ब्रह्माणमग्रतः कृत्वा सहाऽऽदित्य
गणैर्द्विजाः ॥ प्रविशन्ति सुरश्रेष्ठं हरिं नारायणं प्रभुम् ॥ ६१ ॥ संहारं सर्वभूतानां कल्पान्तेषु पुनः पुनः ॥ अव्यक्तः शाश्वतो देवस्तस्य सर्वमिदं
जगत् ॥ ६२ ॥ अत्र वः कीर्तयिष्यामि मनोर्वैवस्वतस्य वै ॥ विसर्गं मुनिशार्दूलः सांप्रतस्य महाद्युतेः ॥ ६३ ॥ अत्र वंशप्रसङ्गेन कथ्यमानं
पुरातनम् ॥ यत्रोत्पन्नो महात्मा सं हरिर्वृष्णिकुले प्रभुः ॥ ६४ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे मन्वन्तरकीर्तनं नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ लोमहृष
ण उवाच ॥ विवस्वान्कश्यपाज्ज्ञे दाक्षायण्यां द्विजोत्तमाः ॥ तस्य भार्याऽभवत्संज्ञा त्वाष्ट्री देवी विवस्वतः ॥ १ ॥ सुरेश्वरीति विख्याता त्रिषु
लोकेषु भामिनी ॥ सा वै भार्या भगवतो मार्तण्डस्य महात्मनः ॥ २ ॥ भर्तृरूपेण नातुष्यद्रूपयौवनशालिनी ॥ संज्ञा नाम स्वतपसा सुदीप्तेन
समन्विता ॥ ३ ॥ आदित्यस्य हि तद्रूपं मण्डलस्य सुतेजसा ॥ गात्रेषु परिदग्धं वै नातिकान्तमिवाभवत् ॥ ४ ॥ न खल्वयं मृतोण्डस्य इति
स्नेहादभाषत ॥ अजानन्काश्यपस्तस्मान्मार्तण्ड इति चोच्यते ॥ ५ ॥ तेजस्त्वभ्यधिकं तस्य नित्यमेव विवस्वतः ॥ येनातितापयामास त्रींशो
कान्कश्यपात्मजः ॥ ६ ॥ त्रीण्यपत्यानि भो विप्राः संज्ञायां तपतां वरः ॥ आदित्यो जनयामास कन्यां द्वौ च प्रजापती ॥ ७ ॥ मनुर्वैवस्वतः
पूर्वं श्राद्धदेवः प्रजापतिः ॥ यमश्च यमुना चैव यमजौ संबभूवतुः ॥ ८ ॥ श्यामवर्णं तु तद्रूपं संज्ञा दृष्ट्वा विवस्वतः ॥ असहन्ती तु स्वां छायां
सवर्णां निर्ममे ततः ॥ ९ ॥ मायामयी तु सा संज्ञा तच्छायायाः समुत्थिता ॥ प्राञ्जलिः प्रणता भूत्वा छायां संज्ञां द्विजोत्तमाः ॥ १० ॥
उवाच किं मया कार्यं कथयस्व शुचिस्मिते ॥ स्थिताऽस्मि तव निर्देशे शाधि मां वरवर्णिनि ॥ ११ ॥ संज्ञोवाच ॥ अहं यास्यामि भद्रं ते
स्वमेव भवनं पितुः ॥ त्वयैव भवने मह्यं वस्तव्यं निर्विशङ्कया ॥ १२ ॥ इमौ च बालकौ मह्यं कन्या चेयं सुमध्यमा ॥ संभाग्यास्ते न चाऽऽ
स्येयमिदं भगवते शुभे ॥ १३ ॥ सवर्णोवाच ॥ आकचप्रहणाद्देवि आशापान्नैव कर्हिचिद् ॥ आरुग्यास्यामि नमस्तुभ्यं गच्छ देवि यथासुखम् ॥ १४ ॥
लोमहर्षण उवाच ॥ समादिश्य सवर्णां तु तथेत्युक्ता तया च सा ॥ त्वष्टुः समीपमगमद्वीडितेव तपस्विनी ॥ १५ ॥ पितुः समीपगा सा तु पित्रा निर्भ
त्तिसता शुभा ॥ भर्तुः समीपं गच्छेति निषुक्ता च पुनः पुनः ॥ १६ ॥ आगच्छद्ब्रह्मा भूत्वाऽऽच्छाद्य रूपमनिन्दिता ॥ कुरुनयोत्तरान्गत्वा तृणान्यथ

ब्रह्मपु०

॥ ९ ॥

चचार ह ॥१७॥ द्वितीयायां तु संज्ञायां संज्ञेयमिति चिन्तयन् ॥ आदित्यो जनयामास पुत्रमात्मसमं तदा ॥१८॥ पूर्वजस्य मनोर्विप्राः सदृशोऽयमिति प्रभुः ॥ मनु रेवाभवन्नाम्ना सावर्ण इति चोच्यते ॥१९॥ द्वितीयो यः सुतस्तस्याः स विज्ञेयः शनैश्चरः ॥ संज्ञा तु पार्थिवी विप्राः स्वस्य पुत्रस्य वै तदा ॥२०॥ चकाराभ्यधिकं स्नेहं न तथा पूर्वजेषु वै ॥ मनुस्तस्या अक्षमत यमस्तस्या न चक्षमे ॥२१॥ स वै रोपाच्च बाल्याच्च भाविनोऽर्थस्य वाऽनघ ॥ पदा संतर्जयामास संज्ञां वैवस्वतो यमः ॥ २२ ॥ तं शशाप ततः क्रोधात्सावर्णजननी तदा ॥ चरणः पततामेव तवेति भृशदुःखिता ॥ २३ ॥ यमस्तु तत्पितुः सर्वं प्राञ्जलिः प्रत्यवेदयत् ॥ भृशं शापभयोद्विग्नः संज्ञावाक्यैर्विशङ्कितः ॥ २४ ॥ शापोऽयं विनिवर्तेत प्रोवाच पितरं द्विजाः ॥ मात्रा स्नेहेन सर्वेषु वर्तितव्यं सुतेषु वै ॥ २५ ॥ सेयमस्मानपास्येह विवस्वन्संबुभूषति ॥ तस्यां मयोद्यतः पादो न तु देहे निपातितः ॥ २६ ॥ बाल्याद्रा यदि वा लौल्यान्मोहात्तत्क्षन्तुमर्हसि ॥ शतोऽहमस्मि लोकेश जनन्या तपतां वर ॥ तव प्रसादाच्चरणो न पतेन्मम गोपते ॥ २७ ॥ ॥ विवस्वानुवाच ॥ असंशयं पुत्र महद्भविष्यत्यत्र कारणम् ॥ येन त्वामाविशत्क्रोधो धर्मज्ञं सत्यवादिनम् ॥ २८ ॥ न शक्यमेतन्मिथ्या तु कर्तुं मातृवचस्तव ॥ कृमयो मांसमादाय यास्यन्त्यवनिमेव च ॥ २९ ॥ कृतमेवं वचस्तथ्यं मातुस्तव भविष्यति ॥ शापस्य परिहारेण त्वं च त्रातो भविष्यसि ॥ ३० ॥ आदित्यश्चाब्रवीत्संज्ञां किमर्थं तनयेषु वै ॥ तुल्येष्वभ्यधिकः स्नेह एकस्मिन्क्रियते त्वया ॥ ३१ ॥ सा तत्परिहरन्ती तु नाऽऽचक्षे विवस्वते ॥ स चाऽऽत्मानं समाधाय योगात्तथ्यमपरयत ॥ ३२ ॥ तां शप्तुकामो भगवान्नाशाय मुनिसत्तमाः ॥ ३३ ॥ ततः सर्वं यथावृत्तमाचक्षे विवस्वते ॥ विवस्वानथ तच्छ्रुत्वा क्रुद्धस्त्वष्टारमभ्यगात् ॥ ३४ ॥ दृष्ट्वा तु तं यथान्यायमर्चयित्वा विभावसुम् ॥ निर्दग्धुकामं रोषेण सान्त्वयामास वै तदा ॥ ३५ ॥ ॥ त्वष्टोवाच ॥ तवातितेजसोऽविष्टमिदं रूपं न शोभते ॥ (असहन्ती च संज्ञा सा वने चरति शाङ्गले ॥ ३६ ॥ दृष्ट्वा हि तां भवानद्य स्वां भार्यां शुभचारिणीम् ॥ ह्याध्यां योगबलेपेतां योगमास्थाय गोपते) ॥ ३७ ॥ अनुकूलं तु ते देव यदि स्यान्मम संमतम् ॥ रूपं निर्वर्तयाम्यद्य तव कान्तमरिदम् ॥ ३८ ॥ ततोऽभ्युपगमात्तस्य मार्तण्डस्य विवस्वतः ॥ भ्रमिमारोप्य तत्तेजः शातयामास वै तदा ॥ ३९ ॥ ततो निर्भासितं रूपं तेजसा संहतेन वै ॥ कान्तात्कान्ततरं द्रष्टुर्भावं शुशुभे तदा ॥ ४० ॥ ददर्श योगमास्थाय स्वां भार्यां वडवां ततः ॥ अष्टव्यां सर्वभूतानां तेजसा नियमेन च ॥ ४१ ॥ वडवावपुषा विप्राश्चरन्तीगकुतोभयाम् ॥ सोऽश्वरूपेण भगवांस्तां मुखे समभावयत् ॥ ४२ ॥

अ० ४

॥ ९ ॥

मैथुनाय विवेष्टन्तीं परपुंसोऽवशङ्क्या ॥ सा तन्निरवमच्छुकं नासिकाभ्यां विवस्वतः ॥ ४३ ॥ देवौ तस्यामजायेतामश्विनौ भिषजां वरौ ॥
 नासत्यश्चैव दक्षश्च स्मृतौ द्रावशिनाविति ॥ ४४ ॥ मार्तण्डस्याऽऽत्मजावेतावष्टमस्य प्रजापतेः ॥ तां तु रूपेण कान्तेन दर्शयामास
 भास्करः ॥ ४५ ॥ सा तु दृष्ट्वैव भर्तारं तुतोषः सुनिसत्तमाः ॥ यमस्तु कर्मणा तेन भृशं पीडितमानसः ॥ ४६ ॥ धर्मेण रञ्जयामास धर्मराज इमाः
 प्रजाः ॥ स लेभे कर्मणा तेन शुभेन परमद्युतिः ॥ ४७ ॥ पितृणामाधिपत्यं च लोकपालत्वमेव च ॥ मनुः प्रजापतिस्त्वामीति सावर्णिः स
 तपोधनाः ॥ ४८ ॥ भाव्यः समागते तस्मिन्मनुः सावर्णिकेऽन्तरे ॥ मेरुपृष्ठे तपो नित्यमद्यापि स चरत्युत ॥ ४९ ॥ भ्राता शनैश्चरस्तस्य
 ग्रहत्वं स तु लब्धवान् ॥ त्वष्टा तु तेजसा तेन विष्णोश्चक्रमकल्पयत् ॥ ५० ॥ तदप्रतिहतं युद्धे दानवान्तचिकीर्षया ॥ यवीयसी तु चाथासीद्यमी
 कन्या यशस्विनी ॥ ५१ ॥ अभवच्च सरिच्छ्रेष्ठा यमुना लोकभाविनी ॥ मनुश्चेत्युच्यते लोके सावर्णं इति चोच्यते ॥ ५२ ॥ द्वितीयो यः सुतस्तस्य
 मनोभ्राता शनैश्चरः ॥ ग्रहत्वं स च लेभे वै सर्वलोकाभिपूजितः ॥ ५३ ॥ य इदं जन्म देवानां शृणुयाद्धारयीत वा ॥ आपदं प्राप्य मुच्येत प्राप्नु
 याच्च महद्यशः ॥ ५४ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे आदित्योत्पत्तिकथनं नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ मनोर्वैवस्वतस्याऽऽस
 न्पुत्रा वै नेव तत्समाः ॥ इक्ष्वाकुश्चैव नाभागो धृष्टः शर्यातिरेव तु ॥ १ ॥ नरिष्यन्तश्च पण्डितैः प्रांशु रिष्टश्च सप्तमः ॥ करूपश्च पृषधश्च नवते
 सुनिसत्तमाः ॥ २ ॥ अकरोत्पुत्रकामस्तु मनुरिष्टं प्रजापतिः ॥ मित्रावरुणयोर्विप्राः पूर्वमेव महामतिः ॥ ३ ॥ अनुत्पन्नेषु वदुषु पुत्रेष्वेतेषु भो
 द्विजाः ॥ तस्यां च वर्तमानायामिष्ट्यां च द्विजसत्तमाः ॥ ४ ॥ मित्रावरुणयोरंशे मनुराहुतिमाजुहोत् ॥ तत्र दिव्याम्बरधरा दिव्याभरणभूषिता ॥ ५ ॥
 दिव्यसंनहना चैव इला जज्ञ इति श्रुतिः ॥ तामिलेतीति होवाच मनुर्दण्डधरस्तदा ॥ ६ ॥ अनुगच्छस्व मां भद्रे तमिला प्रत्युवाच ह ॥ धर्मयुक्त
 मिदं वाक्यं पुत्रकामं प्रजापतिम् ॥ ७ ॥ इलोवाच ॥ मित्रावरुणयोरंशे जाताऽस्मि वदतां वर ॥ तयोः सकाशं यास्यामि न मां धर्महतां कुरु ॥ ८ ॥
 सैवमुक्त्वा मनुं देवं मित्रावरुणयोरिला ॥ गत्वाऽन्तिकं वरारोहा प्राञ्जलिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ ९ ॥ अंशेऽस्मिन्पुत्रयोर्जाता देवौ किं करवाणि वाम् ॥
 मनुना चाहमुक्ता वै अनुगच्छस्व मामिति ॥ १० ॥ तां तथावादिनीं साध्वीमिलां धर्मपरायणाम् ॥ मित्रश्च वरुणश्चोभातुचतुस्तु द्विजोत्तमाः ॥ ११ ॥
 अनेन तव धर्मेण प्रश्रयेण दमेन च ॥ सत्येन चैव सुश्रोणि प्रीतो च वरवर्णिनि ॥ १२ ॥ आवयोस्त्वं महाभागे ख्यातिं कन्येति यास्यासि ॥
 ॥ १३ ॥ मनोर्वैशक्रः पुत्रस्त्वमेव च भविष्यसि ॥ सुद्युम्न इति विख्यातस्त्रिषु लोकेषु विश्रुतः ॥ १४ ॥ जगत्प्रियो धर्मशीलो मनोर्वैशविवर्धनः ॥

ब्रह्मपु०

॥ १० ॥

निवृत्ता सा तु तच्छ्रुत्वा गच्छन्ती पितुरन्तिकात् ॥ १५ ॥ बुधेनान्तरमासाद्य मैथुनायोपमन्त्रिता ॥ सोमपुत्राद्बुधादिप्रास्तस्यां जज्ञे पुरुरवाः ॥
 ॥ १६ ॥ जनयित्वा ततः सा तमिला सुद्युमन्तां गता ॥ सुद्युमन्स्य तु दायादास्त्रयः परमधार्मिकाः ॥ १७ ॥ उत्कलश्च गयश्चैव विनताश्च भो
 द्विजाः ॥ उत्कलस्योत्कला विप्रा विनताश्चस्य पश्चिमा ॥ १८ ॥ दिक्षु पूर्वा मुनिशार्दूला गयस्य तु गया स्मृता ॥ प्रविष्टे तु मनौ विप्रा दिवाकर
 मरिंदमम् ॥ १९ ॥ दशधा तत्पुनः क्षत्रमकरोत्पृथिवीमिमाम् ॥ इक्ष्वाकुर्ज्येष्ठदायादो मध्यदेशमवाप्तवान् ॥ २० ॥ कन्याभावान् सुद्युमनो नैत
 द्राज्यमवाप्तवान् ॥ वसिष्ठवचनात्त्वासीत्प्रतिष्ठाने महात्मनः ॥ २१ ॥ (सुद्युमन् कारयामास प्रतिष्ठाने नृपक्रियाम् ॥ धृष्णुकश्चांम्वरीषश्च दण्डक
 श्वेति ते समाः ॥ यश्चकारमहात्मा वै दण्डकारण्यमुत्तमम् ॥ यत्र प्रविष्टमात्रस्तु नरः पापात्प्रमुच्यते ॥ सुद्युमन्श्च दिवं यात ऐलमुत्पाद्य भो द्विजाः ॥)
 प्रतिष्ठा धर्मराजस्य सुद्युमन्स्य द्विजोत्तमाः ॥ तत्पुरुरवसे प्रादाद्राज्यं प्राप्य महायशाः ॥ २२ ॥ मानवेयो मुनिश्रेष्ठाः स्त्रीपुंसोर्लक्षणैर्युतः ॥ धृत
 वांस्तामिलेत्येवं सुद्युमेति च विश्रुतः ॥ २३ ॥ नारिण्यन्ताः शकाः पुत्रा नाभागस्य तु भो द्विजाः ॥ अम्बरीषोऽभवत्पुत्रः पार्थिवर्षभसत्तमः
 ॥ २४ ॥ धृष्टस्य धार्ष्टकं क्षत्रं रणे दत्तं बभूव ह ॥ करूपस्य च कारूपाः क्षत्रिया युद्धदुर्मदाः ॥ २५ ॥ नाभागधृष्टपुत्राश्च क्षत्रिया वैश्यतां गताः ॥
 प्रांशोरेकोऽभवत्पुत्रः प्रजापतिरिति स्मृतः ॥ २६ ॥ नारिण्यन्तस्य दायादो राजा दण्डधरो यमः ॥ शर्यातेर्मिथुनं त्वासीदानतो नाम विश्रुतः ॥
 ॥ २७ ॥ पुत्रः कन्या सुकन्या च या पत्नी च्यवनस्य ह ॥ आनर्तस्य तु दायादो रैवो नाम महाद्युतिः ॥ २८ ॥ आनर्तविषयश्चैव पुत्री चास्य
 कुशस्थली ॥ रैवस्य रैवतः पुत्रः ककुद्भी नाम धार्मिकः ॥ २९ ॥ ज्येष्ठः पुत्रः स तस्याऽऽसीद्वाज्यं प्राप्य कुशस्थलीम् ॥ स कन्यासहितः श्रुत्वा
 गान्धर्वं ब्रह्मणोऽन्तिके ॥ ३० ॥ मुहूर्तभूतं देवस्य तस्यौ बहुयुगं द्विजाः ॥ आजगाम तु चैवाथ स्वां पुरीं यादवैर्वृताम् ॥ ३१ ॥ कृतां द्राग्वती
 नाम्ना बहुद्वारां मनोरमाम् ॥ भोजवृण्यन्धकैर्गुप्तां वासुदेवपुरोगमैः ॥ ३२ ॥ ततस्तद्रैवतो ज्ञात्वा यथातत्त्वं द्विजोत्तमाः ॥ कन्यां तां वलदेवाय
 सुव्रतां नाम रेवतीम् ॥ ३३ ॥ दत्त्वा जगाम शिखरं मेरोस्तपसि संस्थितः ॥ रेमे रामोऽपि धर्मात्मा रेवत्या सहितः सुखी ॥ ३४ ॥ मुनय ऊचुः ॥
 कथं बहुयुगे काले समतीति महामते ॥ न जरा रेवतीं प्राप्ता रैवतं वा ककुद्भिनम् ॥ ३५ ॥ मेरुं गतस्य वा तस्य शर्यातेः संतानिः कथम् ॥
 स्थिता पृथिव्यामद्यापि श्रोतुमिच्छाम तत्त्वतः ॥ ३६ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ न जरा क्षुत्पिपासा वा न मृत्युर्मुनिसत्तमाः ॥ ऋतुचक्रं प्रभवति
 ब्रह्मलोके सदाऽनघाः ॥ ककुद्भिनः स्वर्लोकं तु रैवतस्य गतस्य ह ॥ ३७ ॥ हता पुण्यजनैर्विप्रा राज्ञेः सा कुशस्थली ॥ तस्य भ्रातृशते त्वासीद्वा

अ० ५

॥ १० ॥

मिकस्य महात्मनः ॥ ३८ ॥ तद्वध्यमानं रक्षोभिर्दिशः प्राकामदप्युत ॥ विद्रुतस्य च विप्रेन्द्रास्तस्य भ्रातृशतस्य वै ॥ ३९ ॥ अन्ववायस्तु
 सुमहांस्तत्र तत्र द्विजोत्तमाः ॥ तेषामेते मुनिश्रेष्ठाः शर्याता इति विश्रुताः ॥ ४० ॥ (शत्रिया गुणसंपन्ना दिक्षु सर्वासु विश्रुताः) ॥ सर्वशः सर्व
 गहनं प्रविष्टास्ते महोजसः ॥ ४१ ॥ नाभागरिष्टपुत्रो द्वौ वैश्यौ ब्राह्मणतां गतौ ॥ करूपस्य तु कारूपाः शत्रिया युद्धदुर्मदाः ॥ ४२ ॥ पुपुषो
 हिंसयित्वा तु गुरोर्गा द्विजसत्तमाः ॥ शापाच्छूद्रत्वमापन्नो नवैते परिकीर्तिताः ॥ ४३ ॥ वैवस्वतस्य तनया मनोर्वै मुनिसत्तमाः ॥ भुवतस्तु
 मनोर्विप्रा इक्ष्वाकुरभवत्सुतः ॥ ४४ ॥ तस्य पुत्रशतं त्वासीदिक्ष्वाकोभूरिदक्षिणम् ॥ तेषां विकुक्षिर्ज्येष्ठस्तु विक्रमेण समन्वितः ॥ ४५ ॥ प्रातः
 परमधर्मज्ञः सोऽयोध्याधिपतिः प्रभुः ॥ शकुनिप्रमुखास्तस्य पुत्राः पञ्चशतं स्मृताः ॥ ४६ ॥ उत्तरापथदेशस्य रक्षितारो महाबलाः ॥ चत्वारि
 शदशाष्टौ च दक्षिणस्यां तथा दिशि ॥ ४७ ॥ शशादप्रमुखाश्चान्ये रक्षितारो द्विजोत्तमाः ॥ इक्ष्वाकुस्तु विकुक्षिं वै अष्टकायामथाऽऽदिशत् ॥ ४८ ॥
 मांसमानय श्राद्धार्थं शशान्दत्त्वा महाबल ॥ श्राद्धकर्मणि चोदित अकृते श्राद्धकर्मणि ॥ ४९ ॥ भक्षयित्वा शशं विप्राः शशादो मृगयां गतः ॥
 इक्ष्वाकुणा परित्यक्तो वसिष्ठवचनात्प्रभुः ॥ ५० ॥ इक्ष्वाकौ संस्थिते विप्राः शशादस्तु नृपोऽभवत् ॥ शशादस्य तु दायादः ककुत्स्थो नम वीर्य
 वान् ॥ ५१ ॥ अनेनास्तु ककुत्स्थस्य पृथुश्चानेनसः स्मृतः ॥ विराधस्तु पृथोः पुत्रस्तस्मादार्द्रस्त्वजायत ॥ ५२ ॥ आर्द्रस्य युवनाश्वस्तु श्राव
 स्तस्तत्सुतो द्विजाः ॥ जज्ञे श्रावस्तको राजा श्रावस्ती येन निर्मिता ॥ ५३ ॥ श्रावस्तस्य तु दायादो बृहदश्वो महीपतेः ॥ कुवलाश्वः सुतस्तस्य राजा
 परमधार्मिकः ॥ ५४ ॥ यः स धुन्धुवधाद्राजा धुन्धुमारत्वमागतः ॥ ५५ ॥ मुनय उचुः ॥ धुन्धोर्वेधं महाप्राज्ञ श्रोतुमिच्छाम तत्त्वतः ॥ यथा स कुवलाश्वोऽपि
 धुन्धुमारत्वमागतः ॥ ५६ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ कुवलाश्वस्य पुत्राणां शतमुत्तमधन्विनाम् ॥ सर्वे विद्यासु निष्णाता बलवन्तो दुरासदाः ॥ ५७ ॥
 वभ्रुवुर्धार्मिकाः सर्वे यज्वानो भूरिदक्षिणाः ॥ कुवलाश्वं सुतं राज्ये बृहदश्वोऽभ्यषेचयत् ॥ ५८ ॥ पुत्रसंक्रामितश्रीस्तु वनं राजा विवेश सः ॥ तमुत्तङ्गोऽथ
 विप्रार्थः प्रयान्तं प्रत्यवारयत् ॥ ५९ ॥ उत्तङ्ग उवाच ॥ भवता रक्षणं कार्यं तच्च कर्तुमिहार्हसि ॥ निरुद्विग्नस्तपश्चर्तुं न हि शक्नोमि पार्थिव ॥ ६० ॥
 ममाऽऽश्रमसमीपे वै समेषु मरुधन्वसु ॥ समुद्रो वालुकापूर्ण उद्दालक इति स्मृतः ॥ ६१ ॥ देवतानामवध्यश्च महाकायो महाबलः ॥ अन्तर्भूमिगतस्तत्र
 वालुकान्तर्हितो महान् ॥ ६२ ॥ राक्षसस्य मधोः पुत्रो धुन्धुर्नाम महासुरः ॥ शेते लोकविनाशाय तप आस्थाय दारुणम् ॥ ६३ ॥ संवत्सरस्य
 पर्यन्ते स विश्वासं विमुञ्चति ॥ तदा तदा मही तत्र चलति स्म नराधिप ॥ ६४ ॥ तस्य निःश्वासवातेन रज उद्धूयते महत् ॥ आदित्यपथमावृत्य सप्ताहं

बसपु०

॥ ११ ॥

धूमिकम्पनम् ॥ ६५ ॥ सविस्फुल्लिङ्गं साङ्गारं सधूममतिदारुणम् ॥ तेन तात न शक्नोमि तस्मिन्स्थातुं स्व आश्रमे ॥ ६६ ॥ तं मारय महाकायं
लोकानां हितकाम्यया ॥ लोकाः स्वस्था भवन्त्वद्य तस्मिन्निनिहते त्वया ॥ ६७ ॥ त्वं हि तस्य वधायिकः समर्थः पृथिवीपते ॥ विष्णुना च
वरो दत्तो मह्यं पूर्वयुगे नृपः ॥ ६८ ॥ यस्तं महासुरं रौद्रं हनिष्यति महाबलम् ॥ तस्य त्वं वरदानेन तेजश्चाऽऽप्याययिष्यसि ॥ ६९ ॥ न हि
धुन्धुर्महातेजास्तेजसाऽल्पेन शक्यते ॥ निर्दग्धुं पृथिवीपाल चिरं युगशतैरपि ॥ ७० ॥ वीर्यं च सुमहत्तस्य देवैरपि दुरासदम् ॥ स एवमुक्तो
राजर्षिरुत्तङ्गेन महात्मना ॥ कुवलाश्वं सुतं प्रादात्तस्मै धुन्धुनिवर्हणे ॥ ७१ ॥ बृहदश्व उवाच ॥ भगवन्त्यस्तशस्त्रोऽहमयं तु तनयो मम ॥ भवि
ष्यति द्विजश्रेष्ठ धुन्धुमारो न संशयः ॥ ७२ ॥ स तं व्यादिश्य तनयं राजर्षिर्धुन्धुमारणे ॥ जगाम पर्वतायैव नृपतिः शंसितव्रतः ॥ ७३ ॥
॥ लोमहर्षण उवाच ॥ कुवलाश्वस्तु पुत्राणां शतेन सह भो द्विजाः ॥ प्रायादुत्तङ्गसहितो धुन्धोस्तस्य निवर्हणे ॥ ७४ ॥ तमाविश्य तदा विष्णुस्ते
जसा भगवान्प्रभुः ॥ उत्तङ्गस्य नियोगाद्द्वै लोकानां हितकाम्यया ॥ ७५ ॥ तस्मिन्प्रयाते दुर्धर्षे दिवि शब्दो महानभूत् ॥ एष श्रीमानवध्योऽद्य धुन्धु
मारो भविष्यति ॥ ७६ ॥ दिव्यैर्गन्धैश्च माल्यैश्च समन्तात्समवाकिरन् ॥ देवदुन्दुभयश्चैव प्रणेदुर्हि तदा भृशम् ॥ ७७ ॥ स गत्वा जयतां श्रेष्ठस्तनयः
सह वीर्यवान् ॥ समुद्रं खानयामास बालुकान्तरमव्ययम् ॥ ७८ ॥ तस्य पुत्रैः खनद्भिश्च बालुकान्तर्हितस्तदा ॥ धुन्धुरासादितो विप्रा दिशमावृत्य
पश्चिमाम् ॥ ७९ ॥ मुखजेनाग्निना क्रोधाढ्योऽनुद्वर्तयन्निव ॥ वारि सुत्वाव वेगेन महोदधिरिवोदये ॥ ८० ॥ सौमस्य मुनिशार्दूला वरोर्मिकलिलो
महान् ॥ तस्य पुत्रशतं दग्धं त्रिभिरून् तु रक्षसा ॥ ८१ ॥ ततः स राजा द्युतिमात्राक्षसं तं महाबलम् ॥ आससाद महातेजा धुन्धुं धुन्धुविनाश
नः ॥ ८२ ॥ तस्य वारिमयं वेगमापीय स नराधिपः ॥ योगी योगेन बह्निं च शमयामास वारिणा ॥ ८३ ॥ निहत्य तं महाकायं बलनोदकराक्षसम्
उत्तङ्गं दर्शयामास कृतकर्मा नराधिपः ॥ ८४ ॥ उत्तङ्गस्तु वरं प्रादात्तस्मै राज्ञे महात्मने ॥ ददौ तस्याक्षयं वित्तं शत्रुभिश्चापराजयम् ॥ ८५ ॥
धर्मे रतिं च सततं स्वर्गे वासं तथाऽक्षयम् ॥ पुत्राणां चाक्षयाल्लोकान्स्वर्गे ये रक्षसा हताः ॥ ८६ ॥ तस्य पुत्रास्त्रयः शिष्टा दृढाश्चो ज्येष्ठ उच्यते ॥
चन्द्राश्वकपिलाश्वौ तु कनीयांसौ कुमारकौ ॥ ८७ ॥ धौन्धुमारोदृढाश्वस्य हर्यश्वश्चाऽऽत्मजः स्मृतः ॥ हर्यश्वस्य निकुम्भोऽभूत्क्षत्रधर्मरतः सदा
॥ ८८ ॥ संहताश्चो निकुम्भस्य सुतो रणविशारदः ॥ अकृशाश्वकृशाश्वौ तु संहताश्वसुतौ द्विजाः ॥ ८९ ॥ तस्य ह्रमवती कन्या सा तु ख्याता
दृषद्वती ॥ विल्यातस्त्रिषु लोकेषु पुत्रश्चास्याः प्रमेनजित् ॥ ९० ॥ लेभे प्रमेनजिद्वार्या गौरी नाम पतिव्रताम् ॥ अभिशप्ता तु मा भर्वा नदी व

अ० ५

॥ ११ ॥

बाहुदाऽभवत् ॥ ९१ ॥ तस्य पुत्रो महानासीद्युवनाश्वो नृपाधिपः ॥ मांघाता युवनाश्वस्य त्रिलोकविजयी सुतः ॥ ९२ ॥ तस्य चैत्रधी भार्या
 शशविन्दोः सुताऽभवत् ॥ साध्वी विन्दुमती नाम रूपेणासदृशी भुवि ॥ ९३ ॥ पतिव्रता च ज्येष्ठा च भ्रातृणामयुतस्य वै ॥ तस्यामुत्पादयामास
 मांघाता द्वौ सुतौ द्विजाः ॥ ९४ ॥ पुरुकुत्सं च धर्मज्ञं मुचुकुन्दं च पार्थिवम् ॥ पुरुकुत्समुतस्त्वासीन्नसदस्युर्महीपतिः ॥ ९५ ॥ नर्मदायामथो
 त्पन्नः संभूतस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ संभूतस्य तु दायादः सुधन्वा रिपुमर्दनः ॥ ९६ ॥ सुधन्वनः सुतश्चापि त्रिधन्वा रिपुमर्दनः ॥ राज्ञस्त्रिधन्वनस्त्वासी
 द्विद्वान्द्वयारुणः प्रभुः ॥ तस्य सत्यव्रतो नाम कुमारोऽभून्महाबलः ॥ ९७ ॥ पाणिग्रहणमन्त्राणां विघ्नं चक्रे सुदुर्मतिः ॥ येन भार्या कृतोद्वाहा
 हता चैव परस्य ह ॥ ९८ ॥ वाल्यात्कामाच्च मोहाच्च साहसाच्चापलेन च ॥ जहार कन्यां कामार्तः कस्यचित्पुरवामिनः ॥ ९९ ॥ अधर्मशत्रु
 कुना तेन तं स त्रय्यारुणोऽत्यजत् ॥ अपध्वंसेति बहुशो वदन्क्रोधसमन्वितः ॥ १०० ॥ सोऽव्रवीत्पितरं त्यक्तः क्व गच्छामीति वै मुहुः ॥
 पिता च तमथोवाच श्वपाकैः सह वर्तय ॥ १०१ ॥ नाहं पुत्रेण पुत्रार्थं त्वयाऽद्य कुलपांसन ॥ इत्युक्तः स निराक्रामन्नगगद्वचनात्पितुः ॥ १०२ ॥
 न च तं वारयामास वसिष्ठो भगवानृषिः ॥ स तु सत्यव्रतो विप्राः श्वपाकावसथान्तिके ॥ १०३ ॥ पित्रा त्यक्तोऽवसद्भीरुः पिताऽप्यस्य वनं ययौ ॥ तत
 स्तस्मिन्स्तु विषये नावर्षत्पाकशासनः ॥ १०४ ॥ समा द्वादश भो विप्रास्तेनावर्मेण वै तदा ॥ दारांस्तु तस्य विषये विश्वामित्रो महातपाः ॥ १०५ ॥
 संन्यस्य सागरान्ते तु चकार विपुलं तपः ॥ तस्य पत्नी गले बध्वा मध्यमं पुत्रमौरसम् ॥ १०६ ॥ शेषस्य मरणार्थाय व्यक्रीणाद्वांशतेन वै ॥ तं च
 बद्धं गले दृष्ट्वा विक्रयार्थं नृपात्मजः ॥ १०७ ॥ महर्षिपुत्रं धर्मात्मा मोक्षयामास भो द्विजाः ॥ सत्यव्रतो महाबाहुर्भरणं तस्य चाकरोत् ॥ १०८ ॥
 विश्वामित्रस्य तुष्ट्यर्थमनुकम्पार्थमेव च ॥ सोऽभवद्बालवो नाम्ना गलवन्धान्महातपाः ॥ महर्षिः कौशिको धीमांस्तेन वीरेण मोक्षितः ॥ १०९ ॥
 इति श्रीब्रह्मपुराणे सूर्यवंशानिरूपणं नाम पञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ लोमहर्षेण उवाच ॥ सत्यव्रतस्तु भगवान् कृपयाथ प्रतिज्ञया ॥ विश्वामित्रकलत्रं
 तु वभार विनये स्थितः ॥ १ ॥ हत्वा मृगान्वराहांश्च महिषांश्च वनेचरान् ॥ विश्वामित्राश्रमाभ्याशे मांसं वृक्षे ववन्ध च ॥ २ ॥ उपांशुव्रतमास्थाय
 दीक्षां द्वादशवार्षिकीम् ॥ पितुर्नियोगादवसत्तस्मिन्वनगते नृपे ॥ ३ ॥ अयोध्यां चैव राज्यं च तथैवान्तःपुरं मुनिः ॥ याज्योपाध्यायसं
 योगाद्दसिष्ठः पर्यरक्षत ॥ ४ ॥ सत्यव्रतस्तु वाल्याच्च भाविनोऽर्थस्य चानघाः ॥ वसिष्ठेऽभ्यधिकं मन्त्रं धारयामास नित्यदा ॥ ५ ॥ पित्रा
 द्वि तं तदा राप्तात्त्यज्यमानं प्रियं सुतम् ॥ न वारयामास मुनिर्वसिष्ठः कारणेन ह ॥ ६ ॥ पाणिग्रहणमन्त्राणां निष्ठा स्यात्सतमे पदे ॥ न च

ब्रह्मपु०

॥ १२ ॥

सत्यव्रतस्तस्माद्वतवान्सप्तमे पदे ॥ ७ ॥ जानन्धर्मं वसिष्ठस्तु न मां ज्ञातीति भो द्विजाः ॥ सत्यव्रतस्तदा रोषं वसिष्ठे मनसाऽकरोत् ॥ ८ ॥
गुणबुद्ध्या तु भगवान्वसिष्ठः कृतञ्जस्तथा ॥ न च सत्यव्रतस्तस्य तमुपांशुमबुध्यत ॥ ९ ॥ तस्मिन्नपरितोषश्च पितुरासीन्महात्मनः ॥
तेन द्वादशवर्षाणि नावर्षत्पाकशासनः ॥ १० ॥ तेन त्विदानीं बहता दीक्षां तां दुर्वहं भुवि ॥ कुलस्य निष्कृतिविप्राः कृता सा वै भवे
दिति ॥ ११ ॥ न तं वसिष्ठो भगवान्पित्रा त्यक्तं न्यवारयत् ॥ अभिवेक्ष्याम्यहं पुत्रमस्येत्येवं यतिमुनिः ॥ १२ ॥ स तु द्वादश वर्षाणि तां
दीक्षामुद्रहन्वली ॥ अविद्यमाने मांसे तु वसिष्ठस्य महात्मनः ॥ १३ ॥ सर्वकामदुर्घां दोग्ध्रौ स ददर्श नृपात्मजः ॥ तां वै क्रोधाच्च मोहाच्च श्रमा
च्चैव क्षुधाऽन्वितः ॥ १४ ॥ देशधर्मगतो राजा जघान मुनिसत्तमाः ॥ तन्मांसं स स्वयं चैव विश्वामित्रस्य चाऽऽत्मजान् ॥ १५ ॥ भोजयामास
तच्छ्रुत्वा वसिष्ठोऽप्यस्य जुहुधे ॥ १६ ॥ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ पातयेयमहं क्रूर तव शङ्कमसंशयम् ॥ यदि ते द्वाविमौ शङ्क न स्यातां वै कृतौ
पुनः ॥ १७ ॥ पितृश्चापरितोषेण गुरुदोग्ध्रीवधेन च ॥ अप्रोक्षितोपयोगाच्च त्रिविधस्ते व्यतिक्रमः ॥ १८ ॥ एवं त्रीण्यस्य शङ्कानि तानि दृष्ट्वा महा
तपाः ॥ त्रिशङ्कुरिति होवाच त्रिशङ्कुस्तेन स स्मृतः ॥ १९ ॥ विश्वामित्रस्य दाराणामनेन भरणं कृतम् ॥ तेन तस्मै वरं प्रादान्मुनिः प्रीतस्त्रिशं
कवे ॥ २० ॥ छन्दमानो वरेणाथ वरं ब्रूवे नृपात्मजः ॥ सशरीरो ब्रजे स्वर्गमित्येवं याचितो वरः ॥ २१ ॥ अनावृष्टिभये तस्मिन्गते द्वादशवा
वर्षिके ॥ पित्र्ये राज्येऽभिषिच्याथ याजयामास तं मुनिः ॥ २२ ॥ मिषतां देवतानां च वसिष्ठस्य च कौशिकः ॥ दिवमारोपयामास सशरीरं
महातपाः ॥ २३ ॥ तस्य सत्यरथा नाम पत्नी कैकेयवंशजा ॥ कुमारं जनयामास हरिश्चन्द्रमकल्मषम् ॥ २४ ॥ स वै राजा हरिश्चन्द्रश्चैशंकव
इति स्मृतः ॥ आहतां राजसूयस्य सम्राडिति ह विश्रुतः ॥ २५ ॥ हरिश्चन्द्रस्य पुत्रोऽभूद्रोहितो नाम पार्थिवः ॥ हरितो रोहितस्याथ चंचुर्हारि
त उच्यते ॥ २६ ॥ विजयश्च मुनिश्रेष्ठाश्चंचुपुत्रो बभूव ह ॥ जेता स सर्वपृथिवीं विजयस्तेन स स्मृतः ॥ २७ ॥ रुरुकस्तनयस्तस्य राजधर्मा
र्थकोविदः ॥ रुरुकस्य वृकः पुत्रो वृकाद्वाहुस्तु जज्ञिवान् ॥ २८ ॥ हेहयास्तालजंवाश्च निरस्यन्ति स्म तं नृपाः ॥ तत्पत्नी गर्भमादाय और्वस्या
ऽऽश्रममाविशत् ॥ २९ ॥ नात्यर्थं धार्मिकश्चैव स ह धर्मयुगेऽभवत् ॥ सगरस्तु सुतो बाहोजज्ञे सह गरेण वै ॥ ३० ॥ और्वस्याऽऽश्रममासाद्य भा
गवेणाभिरक्षितः ॥ आग्नेयमस्त्रं लब्ध्वा च भार्गवात्सगरो नृपः ॥ ३१ ॥ जिगाय पृथिवीं हत्वा तालजंघान्सहैहयान् ॥ शकानां पट्वानां च धर्म
निरसदच्युतः ॥ सत्रियाणां मुनिश्रेष्ठाः पारदानां च धर्मवित् ॥ ३२ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ कथं सह गरेण स वने समजायत ॥ किमर्थं च शकादीनां

अ० ६

॥ १२ ॥

क्षत्रियाणां महौजसाम् ॥ ३३ ॥ धर्मान्कुलोचितात्राजा कुद्धो निरसदच्युतः ॥ एतन्नः सर्वमाचक्ष्व विस्तरेण महामते ॥ ३४ ॥ ॥ लोमहर्षण
 उवाच ॥ बाहोर्व्यसनिनः सर्वं हतं राष्ट्रमभूत्किल ॥ हैहयैस्तोलजैश्च शकैः सार्यं द्विजोत्तमाः ॥ ३५ ॥ यवनाः पारदाश्चैव काम्बोजाः पडवास्त
 था ॥ एते ह्यपि गणाः पञ्च हैहयार्थे पराक्रमन् ॥ ३६ ॥ हतराज्यस्तदा राजा स वै बाहुर्वनं ययौ ॥ पत्न्या चानुगतो दुःखी तत्र प्राणानवाप्त
 जत् ॥ ३७ ॥ पत्नी तु यादवी तस्य सगर्भां पृष्ठतोऽन्वगात् ॥ सपत्न्या च गरस्तस्यै दत्तः पूर्वं किलानवाः ॥ ३८ ॥ सा तु भर्तुश्चितां कृत्वा
 वने तामभ्यरोहत् ॥ और्वस्तां भार्गवो विप्राः कारुण्यात्समवारयत् ॥ ३९ ॥ तस्याऽऽश्रमे च गर्भः स गरेणैव सह च्युतः ॥ व्यजायत महाबाहुः
 सगरो नाम पार्थिवः ॥ ४० ॥ और्वस्तु जातकर्मादींस्तस्य कृत्वा महात्मनः ॥ अध्याप्य वेदशास्त्राणि ततोऽहं प्रत्यपादयत् ॥ ४१ ॥ आग्नेयं तु
 महाभागा अमरैरपि दुःसहम् ॥ स तेनास्त्रवलेनाऽऽजौ वलेन च समन्वितः ॥ ४२ ॥ हैहयान्विजवानाऽऽशु कुद्धो रुद्रः पञ्चनिव ॥ आजहार
 च लोकेषु यशः कीर्तिमतां वरः ॥ ४३ ॥ ततः शकांश्च यवनान्काम्बोजान्पारदांस्तथा ॥ पडवांश्चैव निःशेषान्कर्तुं व्यवसितो नृपः ॥ ४४ ॥ ते
 वध्यमाना वीरेण सगरेण महात्मना ॥ वसिष्ठं शरणं गत्वा प्रणिपेतुर्मनीषिणम् ॥ ४५ ॥ वसिष्ठस्तथ तान्दृष्ट्वा समयेन महाद्युतिः ॥ सगरं वार
 यामास तेषां दत्त्वाऽभयं तदा ॥ ४६ ॥ सगरस्तां प्रतिज्ञां तु शुरोर्वार्यं निशम्य च ॥ धर्मं जवान तेषां च वेपानन्यांश्चकार ह ॥ ४७ ॥
 अर्थं शकानां शिरसो मुण्डयित्वा व्यसर्जयत् ॥ यवनानां शिरः सर्वं काम्बोजानां तथैव च ॥ ४८ ॥ पारदा मुक्तकेशाश्च पडवाः श्म
 श्रुधारिणः ॥ निस्वाध्यायवषट्काराः कृतास्तेन महात्मना ॥ ४९ ॥ शका यवनकाम्बोजाः पारदाश्च द्विजोत्तमाः ॥ कालसर्पा माहिपका दयः
 श्रोलाः सकेरलाः ॥ ५० ॥ सर्वे ते क्षत्रिया विप्रा धर्मस्तेषां निराकृतः ॥ वसिष्ठवचनाद्राज्ञा सगरेण महात्मना ॥ ५१ ॥ स धर्मविजयी राजा
 विजित्येमां वसुंधराम् ॥ अश्वं प्रचारयामास वाजिमेधाय दीक्षितः ॥ ५२ ॥ तस्य चारयतः सोऽश्वः समुद्रे पूर्वदक्षिणे ॥ वेलासमीपेऽपहतो
 भूमिं चैव प्रवेशितः ॥ ५३ ॥ स तं देशं तदा पुत्रैः खानयामास पार्थिवः ॥ आसेदुस्ते तदा तत्र खन्यमाने महानृगे ॥ ५४ ॥ तमादि
 पुरुषं देवं हरिं कृष्णं प्रजापतिम् ॥ विष्णुं कपिलरूपेण स्वपन्तं पुरुषं तदा ॥ ५५ ॥ तस्य चक्षुःसमुत्थेन तेजसा प्रतिबुध्यतः ॥ दग्धाः सर्वे
 मुनिश्रेष्ठाश्चत्वारस्तवशेषिताः ॥ ५६ ॥ बहिर्केतुः सुकेतुश्च तथा धर्मरथो नृपः ॥ शूरः पञ्चनदश्चैव तस्य वंशकरा नृपाः ॥ ५७ ॥
 प्रादञ्च तस्मै भगवान्हरिनारायणो वरम् ॥ अक्षयं वंशमिक्ष्वाकोः कीर्तिं चाप्यनिवर्तिनीम् ॥ ५८ ॥ पुत्रं समुद्रं च विभुः स्वर्गं वासं तथाऽक्षयम् ॥

समुद्रश्चावमादाय ववन्दे तं महीपतिम् ॥ ५९ ॥ सागरत्वं च लेभे स कर्मणा तेन तस्य इ ॥ तं चाऽऽश्चमेधिकं सोऽश्वं समुद्रादुपलब्धवान् ॥ ६० ॥
 आजहाराश्वमेधानां शतं स तु महायशः ॥ पुत्राणां च सहस्राणि पष्टिस्तस्येति नः श्रुतम् ॥ ६१ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ सगरस्याऽऽत्मजा वीराः
 कथं जाता महाबलाः ॥ विकान्ताः पष्टिसाहस्रा विधिना केन सुतज ॥ ६२ ॥ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ द्वे भार्ये सगरस्याऽऽस्तां तपसा दग्धकि
 त्विषे ॥ ज्येष्ठा विदर्भदुहिता केशिनी नाम नामतः ॥ ६३ ॥ कनीयसी तु महती पत्नी परमधर्मिणी ॥ अरिष्टनेमिदुहिता रूपेणाप्रातिमा भुवि
 ॥ ६४ ॥ और्वस्ताभ्यां वरं प्रादात्तदुध्यध्वं द्विजोत्तमाः ॥ पष्टिं पुत्रसहस्राणि गृह्णात्वेका तपस्विनी ॥ ६५ ॥ एकं वंशधरं त्वेका यथेष्टं वरयत्विति ॥
 तत्रेका जगृहे पुत्रान्पष्टिसाहस्रसंमिताम् ॥ ६६ ॥ एकं वंशधरं त्वेका तथेत्याह ततो मुनिः ॥ केशिन्यसूत सगरादसमञ्जसमात्मजम् ॥ राजा
 पञ्चजनो नाम बभूव स महाद्युतिः ॥ ६७ ॥ इतरा सप्तुवे तुर्म्बी वीजपूर्णामिति श्रुतिः ॥ तत्र पष्टिसहस्राणि गर्भास्ते तिलसंमिताः ॥ ६८ ॥
 संवभ्रुर्यथाकालं ववृधुश्च यथासुखम् ॥ घृतपूर्णेषु कुम्भेषु तान्गर्भांन्निदधे ततः ॥ ६९ ॥ धात्रीश्चैकैकशः प्रादात्तावतीः पोषणे नृपः ॥ ततो
 दशसु मासेषु समुत्तस्थुर्यथाक्रमम् ॥ ७० ॥ कुमारस्ते यथाकालं सगरप्रीतिवर्धनाः ॥ पष्टिपुत्रसहस्राणि तस्यैवमभवन्दिजाः ॥ ७१ ॥ गर्भादलात्रु
 मध्याद्वै जातानि पृथिवीपतेः ॥ तेषां नारायणं तेजः प्रविष्टानां महात्मनाम् ॥ ७२ ॥ एकः पञ्चजनो नाम पुत्रो राजा बभूव ह ॥ सुतः पञ्च
 जनस्याऽऽसीदंशुमात्राम वीर्यवान् ॥ ७३ ॥ दिलीपस्तस्य तनयः खड्गाङ्ग इति विश्रुतः ॥ येन स्वर्गादिहाऽऽगत्य मुहूर्तं प्राप्य जीवितम् ॥ ७४ ॥
 त्रयोऽभिसंधिता लोका बुद्ध्या सत्वेन चानघाः ॥ दिलीपस्य तु दायादो महाराजो भगीरथः ॥ ७५ ॥ यः स गङ्गां सरिच्छेष्टामवातारयत प्रभुः ॥
 समुद्रमानवभैनां दुहितृत्वमकल्पयत् ॥ ७६ ॥ तस्माद्भगीरथी गङ्गा कथ्यते वंशचिन्तकैः ॥ भगीरथसुतो राजा श्रुत इत्यभिविश्रुतः ॥ ७७ ॥
 नाभागस्तु श्रुतस्याऽऽसीत्पुत्रः परमाधार्मिकः ॥ अम्बरीषस्तु नाभाभिः सिन्धुद्वीपपिताऽभवत् ॥ ७८ ॥ अयुताजित्तु दायादः सिन्धुद्वीपस्य
 वीर्यवान् ॥ अयुताजित्तुस्तस्वासीदुपणो महायशः ॥ ७९ ॥ दिव्याश्वहृदयज्ञो वै राजा नलसखो बली ॥ ऋतुपर्णसुतस्त्वासी
 दात्तर्पणमहायशः ॥ ८० ॥ सुदासस्तस्य तनयो राजा इन्द्रसखोऽभवत् ॥ सुदासस्य सुतः प्रोक्तः सोदासो नाम पार्थिवः ॥
 ॥ ८१ ॥ रुयातः कल्माषपादो वै राजा मित्रसहोऽभवत् ॥ कल्माषपादस्य सुतः सर्वकर्मोति विश्रुतः ॥ ८२ ॥ अनरण्यस्तु पुत्रो
 ऽभूद्विश्रुतः सर्वकर्मणः ॥ अनरण्यसुतो निम्रो निम्रो द्वौ बभूवतुः ॥ ८३ ॥ अनमित्रो रघुश्चैव पार्थिवर्णभसत्तमौ ॥ अनमित्रमुतो राजा विद्वान्दु

लिदुहोऽभवत् ॥ ८४ ॥ दिलीपस्तस्य पुत्रोऽभूद्रामस्य प्रपितामहः ॥ दीर्घबाहुर्दिलीपस्य रघुर्नाम्ना सुतोऽभवत् ॥ ८५ ॥ अयोध्यायां महाराजो
 रघुराऽऽसीन्महाबलः ॥ अजस्तु राघवो जज्ञे तस्माद्दशरथोऽभवत् ॥ ८६ ॥ रामो दशरथाज्ज्ञे धर्मात्मा सुमहायशः ॥ रामस्य तनयो जज्ञे
 कुश इत्यभिविश्रुतः ॥ ८७ ॥ अतिथिस्तु कुशाज्ज्ञे धर्मात्मा सुमहायशः ॥ अतिथेस्त्वभवत्पुत्रो निषयो नाम वीर्यवान् ॥ ८८ ॥ निषधस्य
 नलः पुत्रो नभः पुत्रो नलस्य तु ॥ नभस्य पुण्डरीकस्तु क्षेमधन्वा ततः स्मृतः ॥ ८९ ॥ क्षेमधन्वसुतस्त्वासीद्देवानीकः प्रतापवान् ॥ आसीदही
 नशुर्नाम देवानीकात्मजः प्रभुः ॥ ९० ॥ अहीनगोस्तु दायादः सुधन्वा नाम पार्थिवः ॥ सुधन्वनः सुतश्चापि ततो जज्ञे शलो नृपः ॥ ९१ ॥
 उक्त्यो नाम स धर्मात्मा शलपुत्रो बभूव ह ॥ वज्रनाभः सुतस्तस्य नलस्तस्य महात्मनः ॥ ९२ ॥ नलौ द्वावेव विख्यातौ पुराणे मुनिसत्तमाः ॥
 वीरसेनात्मजश्चैव यश्चैश्वाकुलोद्बहः ॥ ९३ ॥ इक्ष्वाकुवंशप्रभवाः प्राधान्येन प्रकीर्तिताः ॥ एते विवस्वतो वंशे राजानो भूरितेजसः ॥ ९४ ॥
 पठन्सम्भगिमां सृष्टिमादित्यस्य विवस्वतः ॥ श्राद्धदेवस्य देवस्य प्रजानां पुष्टिदस्य च ॥ प्रजावानेति सालोक्यमाप्नुयाच्च विवस्वतः ॥ ९५ ॥ इति श्रीब्र
 ह्मपुराणे आदित्यवंशानुकीर्तनं नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ पिता सोमस्य भो विप्रा जज्ञेऽत्रिभगवानृषिः ॥ ब्रह्मणो मानसात्पूर्वं
 प्रजासर्गं विधित्सतः ॥ १ ॥ अनुत्तरं नाम तपो येन ततं महत्पुरा ॥ ग्रीणि वर्षसहस्राणि दिव्यानीति हि नः श्रुतम् ॥ २ ॥ ऊर्ध्वमाचक्रमे तस्य
 रतः सोमत्वमीयिवत् ॥ नेत्राभ्यां वारिं सुस्त्राव दशधा द्योतयन्दिशः ॥ ३ ॥ तं गर्भं विधिना हृष्टा दश देव्यो दधुस्ततः ॥ समेत्य धारयामा
 सुर्न च ताः समशक्नुवन् ॥ ४ ॥ यदा न धारणे शक्तास्ता गर्भस्य दिशो दश ॥ ततस्ताभिः सहैवाशु निषपात वसुंधराम् ॥ ५ ॥ पतितं सोममा
 लोक्य ब्रह्मा लोकपितामहः ॥ रथमारोपयामास लोकानां हितकाम्यया ॥ ६ ॥ तस्मिन्निपतिते देवाः पुत्रेऽत्रेः सुमहात्मनः ॥ तुष्टुवर्णः पुत्रा
 स्तथाऽन्ये मुनिसत्तमाः ॥ ७ ॥ तस्य संस्तूयमानस्य तेजः सोमस्य भास्वतः ॥ आध्यायनाय लोकानां भावयामास सर्वतः ॥ ८ ॥ स तेन रथमुख्येन साग
 रान्तां वसुंधराम् ॥ त्रिःसतकृत्वोऽतियशाश्चकाराभिप्रदक्षिणाम् ॥ ९ ॥ तस्य यत्स्त्रावितं तेजः पृथिवीं समपद्यत ॥ ओषध्यस्ताः समुद्रता याभिः संधा
 र्यते जगत् ॥ १० ॥ स लब्धतेजा भगवान्संस्तवैस्तैश्च कर्माभिः ॥ तपस्तेपे महाभागः पद्मानां दशतीर्दश ॥ ११ ॥ ततस्तस्मै ददौ राज्यं ब्रह्मा ब्रह्म
 विदां वरः ॥ वीजोपधीनां विप्राणामर्पा च मुनिसत्तमाः ॥ १२ ॥ स तत्प्राप्य महाराज्यं सोमः सौम्यवतां वरः ॥ समाजह्ने राजभूयं सदस्रशतदक्षिणम् ॥ १३ ॥
 दक्षिणामददात्सोमस्त्रीहो कानिति नः श्रुतम् ॥ तेभ्यो ब्रह्मर्षिमुख्येभ्यः सदस्येभ्यश्च भो द्विजाः ॥ १४ ॥ हिरण्यगर्भो ब्रह्माऽत्रिभृगुश्च ऋत्विजोऽ

भवन् ॥ सदस्योभूदरिस्तत्र मुनिभिर्बहुभिर्भुतः ॥ १५ ॥ सिनीवाली कुहूश्चैव द्युतिः पुष्टिः प्रभा वसुः ॥ कीर्तिर्भूतिश्च लक्ष्मीश्च नव देव्यः सिवे
 विरे ॥ १६ ॥ प्राप्यावभृथमव्यग्रः सर्वदेवर्षिपूजितः ॥ विरराजाधिराजेन्द्रो दशधा भासयन्दिशः ॥ १७ ॥ तस्य तत्प्राप्य दुष्प्राप्यमैश्वर्यमूषि
 सत्कृतम् ॥ विवभ्राम मतिस्तृताविनयादनयाहता ॥ १८ ॥ बृहस्पतेः स वै भार्यामैश्वर्यमदमोदितः ॥ जहार तरसा सोमो विमत्याङ्गिरसः
 सुतम् ॥ १९ ॥ स याच्यमानो देवैश्च तथा देवर्षिभिर्मुहुः ॥ नैव व्यसर्जयत्तारां तस्मै चाङ्गिरसे तदा ॥ २० ॥ उशना तस्य जग्राह पाण्णि
 माङ्गिरसस्य ह ॥ रुद्रश्च पाण्णि जग्राह गृहीत्वाऽजगवं धनुः ॥ २१ ॥ तेन ब्रह्मशिरो नाम परमास्त्रं महात्मना ॥ उदिश्य देवानुत्सृष्टं येनैषां
 नाशितं यशः ॥ २२ ॥ तत्र तद्युद्धमभवत्प्रख्यातं तारकामयम् ॥ देवानां दानवानां च लोकक्षयकरं महत् ॥ २३ ॥ तत्र शिष्टास्तु ये देवा
 स्तुपिताश्चैव ये द्विजाः ॥ ब्रह्माणं शरणं जग्मुरादिदेवं सनातनम् ॥ २४ ॥ तदा निवार्योशनसं तं वै रुद्रं च शंकरम् ॥ ददावाङ्गिरसे तारां स्वय
 मेव पितामहः ॥ २५ ॥ तामन्तःप्रसवां हृष्टा कुद्धः प्राह बृहस्पतिः ॥ मदीयायां न ते योनौ गर्भो धार्यः कथंचन ॥ २६ ॥ इषीकास्तम्बमा
 साद्य गर्भं सा चोत्ससर्ज ह ॥ जातमात्रः स भगवान्देवानामाक्षिपद्रुपुः ॥ २७ ॥ ततः संशयमापन्नास्तारामृषुः सुरोत्तमाः ॥ सत्यं ब्रूहि सुतः
 कस्य सोमस्याथ बृहस्पतेः ॥ २८ ॥ पृच्छ्यमाना यदा देवैर्नाऽऽह सा विबुधान्किल ॥ तदा तां शम्भुमारब्धः कुमारो दस्युहन्तमः ॥ २९ ॥
 तं निवार्य तदा ब्रह्मा तारां पप्रच्छ संशयम् ॥ यदत्र तथ्यं तद्ब्रूहि तारे कस्य सुतस्त्वयम् ॥ ३० ॥ उवाच प्राञ्जलिः सा तं सोमस्येति पितामहम् ॥
 तदा तं स्मृतिं चाऽऽप्राय सोमो राजा प्रजापतिः ॥ ३१ ॥ बुध इत्यकरोब्राम तस्य बालस्य धीमतः ॥ प्रतिकूलं च गगने समभ्युत्तिष्ठते बुधः ॥
 ॥ ३२ ॥ उत्पादयामास तदा पुत्रं वै राजपुत्रिकाम् ॥ तस्यापत्यं महातेजा बभूवैलः पुरुरवाः ॥ ३३ ॥ उर्वश्यां जज्ञिरे यत्तय पुत्राः सप्त महा
 त्मनः ॥ एतस्मिन्स्य वो जन्म कीर्तितं कीर्तिवर्धनम् ॥ ३४ ॥ यंशमस्य मुनिश्रेष्ठाः कीर्त्यमानं निबोधत ॥ धन्यमायुष्यमारोग्यं पुण्यं संक
 ल्पसाधकम् ॥ ३५ ॥ सोमस्य जन्म श्रुत्वैव पापेभ्यो विप्रमुच्यते ॥ ३६ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे सोमोत्पत्तिकथनं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥
 ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ बुधस्य तु मुनिश्रेष्ठा विद्वान्पुत्रः पुरुरवाः ॥ तेजस्वी दानशीलश्च यज्वा विपुलदक्षिणः ॥ १ ॥ ब्रह्मवादी पराक्रान्तः
 शत्रुभिर्युधि दुर्दमः ॥ आहता चाग्निहोत्रस्य यज्ञानां च महीपतिः ॥ २ ॥ सत्यवादी पुण्यमतिः सम्यक्संश्रुतमैधुनः ॥ अतीव त्रिषु लोकेषु यशसाऽ
 प्रतिमः सदा ॥ ३ ॥ विश्वं हि ब्रह्मतपसा तदा तस्मिन्समर्पितम् ॥ उर्वशी वरयामास हित्वा मानं यशस्विनी ॥ ४ ॥ तथा सहावसद्राजा दश

वर्षाणि पञ्च च ॥ पञ्चषट् सप्त चाष्टौ च उर्वश्यासह भो द्विजाः ॥ ५ ॥ वने चैत्ररथे रम्ये तदा मन्दाकिनीतटे ॥ अलकायां विशालायां नन्दने
 च वनोत्तमे ॥ ६ ॥ उत्तरान्स कुरुन्प्राप्य मनोरमफलद्रुमान् ॥ गन्धमादनपादेषु मेरुपृष्ठे तथोत्तरे ॥ ७ ॥ एतेषु वनमुख्येषु सुरैराचरितेषु च ॥
 उर्वश्या सहितो राजा रेमे परमया मुदा ॥ ८ ॥ देशे पुण्यतमे चैव महर्षिभिरभिष्टुते ॥ राज्यं स कारयामास प्रयागे पृथिवीपतिः ॥ ९ ॥ एवं
 प्रभावो राजाऽऽसीदैलस्तु नरसत्तमः ॥ उत्तरे जाह्नवीतीरे प्रतिष्ठाने महायशाः ॥ १० ॥ ऐलपुत्रा वभ्रुवुस्ते सप्त देवसुतोपमाः ॥ दिवि जाता महा
 त्मान आयुर्धोमानमावसुः ॥ ११ ॥ विश्वयुश्चैव धर्मात्मा श्रुतायुश्च तथाऽपरः ॥ दृढायुश्च वनायुश्च ब्रह्मायुश्चोर्वशीस्तुताः ॥ १२ ॥ अमावसोस्तु
 दायादो भीमो राजाऽथ राजराट् ॥ श्रीमान्भीमस्य दायादो राजाऽसीत्काञ्चनप्रभः ॥ १३ ॥ विद्रांस्तु काञ्चनस्यापि सुहोत्रोऽभून्महाबलः ॥ सौहो
 त्रिरभवजहुः केशिन्या गर्भसंभवः ॥ १४ ॥ आजह्ने यो महत्सत्रं सर्पमेधं महामखम् ॥ पतिलोभेन यं गङ्गा पतित्वेन ससार ह ॥ १५ ॥ नेच्छतः
 प्लावयामास तस्य गङ्गा तदा सदः ॥ स तथा प्लावितं दृष्ट्वा यज्ञवाटं समन्ततः ॥ १६ ॥ सौहोत्रिरशपद्रुङ्गां क्रुद्धो राजा द्विजोत्तमाः ॥ एष ते विफलं
 यत्नं पिवन्नम्भः करोम्यहम् ॥ १७ ॥ अस्य गङ्गेऽवलेपस्य सद्यः फलमवाप्नुहि ॥ राजर्षिणा ततः पीतां गङ्गां दृष्ट्वा महर्षयः ॥ १८ ॥ उपनिन्युर्म
 हाभागां दुहितृत्वेन जाह्नवीम् ॥ युवनाथस्य पुत्रीं तु कावेरीं जडुरावहत् ॥ १९ ॥ युवनाथस्य शापेन गङ्गाधेन विनिर्गता ॥ कावेरीं सरितां
 श्रेष्ठां जह्नेर्भार्यामनिन्दिताम् ॥ २० ॥ जहुस्तु दयितं पुत्रं सुनन्दं नाम धार्मिकम् ॥ कावेरीं जनयामास अजकस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ २१ ॥
 अजकस्य तु दायादो बलाकाश्चो महीपतिः ॥ वभ्रुव मृगयाशीलः कुशस्तस्याऽऽत्मजोऽभवत् ॥ २२ ॥ कुशपुत्रा वभ्रुवुर्हि चत्वारो देववर्चसः ॥
 कुशिकः कुशनाभश्च कुशाग्रो मूर्तिमांस्तथा ॥ २३ ॥ पद्मवैः स निराक्रामद्राजा वनचरस्तदा ॥ कुशिकस्तु तपस्तेपे पुत्रमिन्द्रममं प्रभुम् ॥ २४ ॥
 लभेयमिति तं शक्रस्त्रासादभ्येत्य जज्ञिवान् ॥ पूर्णे वर्षसहस्रे वै ततः शक्रो ह्यपश्यत् ॥ २५ ॥ अत्युग्रतापसं दृष्ट्वा सहस्राक्षः पुरंदरः ॥ समर्थ
 पुत्रजनने स्वयमेवान्वपद्यत् ॥ २६ ॥ पुत्रत्वं कल्पयामास देवेन्द्रः सुरसत्तमः ॥ स गाधिरभवद्राजा मघवान्कौशिकः स्वयम् ॥ २७ ॥ पौरु
 कुत्सा च तद्रार्या गाधिस्तस्यामजायत ॥ गाधेः कन्या महाभागा नाम्ना सत्यवती शुभा ॥ २८ ॥ तां गाधिः काव्यपुत्राय ऋचीकाय ददौ प्रभुः ॥
 तस्याः प्रीतः स वै भर्ता भार्गवो भृगुनन्दनः ॥ २९ ॥ पुत्रार्थं साधयामास चरुं गाधेस्तथैव च ॥ उवाचाऽऽहूय तां भार्यामृचीको भार्गव
 स्तदा ॥ ३० ॥ उपयोज्यश्चरुरयं त्वया मात्रा त्वयं तव ॥ तस्यां जनिष्यते पुत्रो दीप्तिमान्क्षत्रियर्षभः ॥ ३१ ॥ अजेयः क्षत्रियैर्लोकैः क्षत्रिय

वसु.

॥ १५ ॥

पुंभसूदनः ॥ तवापि पुत्रं कल्याणि धृतिमन्तं तपोधनम् ॥ ३२ ॥ शमात्मकं द्विजश्रेष्ठं चरुरेव विधास्यति ॥ एवमुक्त्वा तु तां भार्यामृचीको
भृगुनन्दनः ॥ ३३ ॥ तपस्यभिरतो नित्यमरण्यं प्रविवेश ह ॥ गाधिः सदारस्तु तदा ऋचीकाश्रममभ्यगात् ॥ ३४ ॥ तीर्थयात्राप्रसङ्गेन सुतां
द्रष्टुं नरेश्वरः ॥ चरुद्वयं गृहीत्वा तु ऋषेः सत्यवती तदा ॥ ३५ ॥ चरुमादाय यत्नेन सा तु मात्रे न्यवेदयत् ॥ माता तु तदभेदेन दुहि
त्रे स्वं चरुं ददौ ॥ ३६ ॥ तस्याश्चरुमथाज्ञानादात्मसंस्थं चकार ह ॥ अथ सत्यवती गर्भं क्षत्रियान्तकरं तदा ॥ ३७ ॥ धारयामास दीप्तिं वपुषा
घोरदर्शना ॥ तानृचीकस्ततो दृष्ट्वा योगेनाभ्युत्सृत्य च ॥ ३८ ॥ ततोऽब्रवीद्विजश्रेष्ठः स्वां भार्यां वरवर्णिनीम् ॥ मात्राऽसि वञ्चिता भद्रे चरु
व्यत्यासहेतुना ॥ ३९ ॥ भविष्यति हि पुत्रस्ते क्रूरकर्माऽतिदारुणः ॥ भ्राता जनिष्यते चापि ब्रह्मभूतस्तपोधनः ॥ ४० ॥ विश्वं हि तपसा ब्रह्म
मया तस्मिन्समर्पितम् ॥ एवमुक्त्वा महाभागा भर्त्रा सत्यवती तदा ॥ ४१ ॥ प्रसादयामास पतिं पुत्रो मे नेदशो भवेत् ॥ ब्राह्मणापसदस्त्वत्त इत्यु
क्तो मुनिरब्रवीत् ॥ ४२ ॥ नैप संकल्पितः कामो मया भद्रे तथाऽस्त्विति ॥ उग्रकर्मा भवेत्पुत्रः पितुर्मातुश्च कारणात् ॥ ४३ ॥ पुनः सत्यवती
वाक्यमेवमुक्त्वाऽब्रवीदिदम् ॥ इच्छन्लोकानपि मुने सृजेथाः किं पुनः सुतम् ॥ ४४ ॥ शमात्मकमृजुं त्वं मे पुत्रं दातुमिहार्हसि ॥ काममेवंविधः
पौत्रो मम स्यात्तव च प्रभो ॥ ४५ ॥ यद्यन्यथा न शक्यं वै कर्तुमेतद्विजोत्तम ॥ ततः प्रसादमकरोत्स तस्यास्तपसो बलात् ॥ ४६ ॥ पुत्रे
नास्ति विशेषो मे पौत्रे वा वरवर्णिनि ॥ त्वया यथोक्तं वचनं तथा भद्रे भविष्यति ॥ ४७ ॥ ततः सत्यवती पुत्रं जनयामास भार्गवम् ॥ तपस्य
भिरतं दान्तं जमदग्निं शमात्मकम् ॥ ४८ ॥ भृगोश्चरुविपर्यासं ऐन्द्रवैष्णवयोः पुरा ॥ यजनाद्वैष्णवार्थांशे जमदग्निरजायत ॥ सा हि सत्यवती
पुण्या सत्यधर्मपरायणा ॥ ४९ ॥ कौशिकीति समाख्याता प्रवृत्तेयं महानदी ॥ इक्ष्वाकुवंशप्रभवो रेणुर्नाम नगाधिपः ॥ ५० ॥ तस्य कन्या
महाभागा कामली नाम रेणुका ॥ रेणुकायां तु कामल्यां तपोविद्यासमन्वितः ॥ ५१ ॥ आर्चाको जनयामास जामदग्न्यं सुदारुणम् ॥ सर्वविद्या
न्तर्गं श्रेष्ठं धनुर्वेदस्य पारगम् ॥ ५२ ॥ रामं क्षत्रियहन्तारं प्रदीप्तमिव पावकम् ॥ और्वस्यैवमृचीकस्य सत्यवत्यां महायशाः ॥ ५३ ॥ जम
दग्निस्तपोवीर्याब्जो ब्रह्मविदां वरः ॥ (मध्यमश्च शुनःशेफः शुनःपुच्छः कनिष्ठकः ॥) ॥ ५४ ॥ विश्वामित्रं तृदायादं गाधिः कुशिकनन्दनः ॥
जनयामास पुत्रं तु तपोविद्याशमात्मकम् ॥ ५५ ॥ प्राप्य ब्रह्मर्षिसमतां योऽयं ब्रह्मर्षितां गतः ॥ विश्वामित्रस्तु यमार्त्तामा दत्त्वा विश्वश्वः स्पृष्टः ॥
॥ ५६ ॥ जज्ञे भृगुप्रसादेन कौशिकादंशवर्धनः ॥ विश्वामित्रस्य च सुता देवरातादयः स्मृताः ॥ ५७ ॥ प्रकृतावशिष्टाः कैकेयुःपुत्राः दानवः ॥

५० ८

॥ १५ ॥

परम् ॥ देवरातः कतिश्चैव यस्मात्कात्यायनाः स्मृताः ॥ ५८ ॥ शालावत्यां हिरण्याक्षो गेणुजंज्ञेऽथ गेणुकः ॥ मांकुनिर्गालवश्चैव मुद्रलश्चैव
 विश्रुतः ॥ ५९ ॥ मधुच्छन्दो जयश्चैव देवलश्च तथाऽष्टकः ॥ कच्छपो हारितश्चैव विश्वामित्रस्य ते सुताः ॥ ६० ॥ तेषां स्थातानि गोत्राणि
 कौशिकानां महात्मनाम् ॥ प्राणिनो बभ्रवश्चैव ध्यानजं प्यास्तथैव च ॥ ६१ ॥ पार्थिवा देवराताश्च शालङ्कायनवाष्कलाः ॥ लोहिता यमदूताश्च
 तथा कारूपकाः स्मृताः ॥ ६२ ॥ (सौश्रवाः कौशिकाश्चैव तथाऽन्ये सैन्धवायनाः ॥ देवला रेणवश्चैव याज्ञवल्क्याश्च जपेणः ॥ औदुम्बराण्यु
 मिष्णावास्तारकायणचुडुलाः ॥ शालवत्या हिरण्याक्षाः सांज्ञृत्या गालवास्तथा ॥ नागायणिर्नरश्चान्यो विश्वामित्रस्य धीमतः ॥ ऋष्यन्तर
 विरान्ताश्च कौशिका बहवः स्मृताः ॥ पौरवस्य मुनिश्रेष्ठा ब्रह्मर्षेः कौशिकस्य च ॥ संवन्धोऽप्यस्य वंशेऽस्मिन्ब्रह्मक्षत्रस्य विश्रुतः ॥ ६३ ॥ विश्वा
 मित्रात्मजानां तु शुनःशेफोऽप्रजः स्मृतः ॥ भार्गवः कौशिकत्वं हि प्रातः स मुनिसत्तमः ॥ ६४ ॥ विश्वामित्रस्य पुत्रस्तु शुनःशेफोऽभवत्किल ॥
 हरिश्चन्द्रस्य यज्ञे तु पशुत्वे विनियोजितः ॥ ६५ ॥ देवैर्दत्तः शुनःशेफो विश्वामित्राय वै पुनः ॥ देवैर्दत्तः स वै यस्माद्देवरातस्ततोऽभवत् ॥ ६६ ॥
 देवरातादयः सप्त विश्वामित्रस्य वै सुताः ॥ दृषद्वतीसुतश्चापि विश्वामित्रस्तथाऽष्टकः ॥ ६७ ॥ अष्टकस्य सुतो लौहिः प्रोक्तो जहुगणो मया ॥ अत ऊर्ध्वं
 प्रवक्ष्यामि वंशमायोर्महात्मनः ॥ ६८ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे सोमवंशेऽमावसुवंशानुकीर्तनं नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ आयोः पुत्राश्च
 ते पञ्च सर्वे वीरा महारथाः ॥ स्वभानुतनयायां च प्रभायां जज्ञिरे नृपाः ॥ १ ॥ नहुषः प्रथमं जज्ञे वृद्धशर्मा ततः परम् ॥ रम्भो रजिरनेनाथ त्रिपु लोके
 शु विश्रुतः ॥ २ ॥ रजिः पुत्रशतानीह जनयामास पञ्च वै ॥ राजेयमिति विख्यातं क्षत्रमिन्द्रभयावहम् ॥ ३ ॥ यत्र देवासुरे युद्धे समुत्पन्ने तु दारुणे ॥
 देवाश्चैवासुराश्चैव पितामहमथान्ववन् ॥ ४ ॥ देवासुरावूचतुः ॥ आवयोर्भगवन्युद्धे को विजेता भविष्यति ॥ ब्रूहि नः सर्वभूतेश श्रोतुमिच्छाम तत्त्वतः ॥ ५ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ येषामर्थाय संग्रामे रजिरात्तायुधः प्रभुः ॥ योत्स्यते ते विजेयन्ति त्रिंशोऽङ्गान्नात्र संशयः ॥ ६ ॥ यतो रजिर्धृतिस्तत्र श्रीश्च
 तत्र यतो धृतिः ॥ यतो धृतिश्च श्रीश्चैव धर्मस्तत्र जयस्तथा ॥ ७ ॥ ते देवा दानवाः प्रीता देवेनोक्ता रजिं तदा ॥ अभ्ययुर्जयमिच्छन्तो वृष्टानास्तं
 नरर्षभम् ॥ ८ ॥ स हि स्वभानुदौहित्रः प्रभायां समपद्यत ॥ राजा परमतेजस्वी सोमवंशविधर्षनः ॥ ९ ॥ ते दृष्टमनसः सर्वे रजिं वै देवदानवाः ॥
 ऊचुरस्मज्जयाय त्वं गृहाण वरकार्मुकम् ॥ १० ॥ अथोवाच रजिस्तत्र तयोर्वै देवदैत्ययोः ॥ अर्थज्ञः स्वार्थमुद्दिश्य यशः त्वं च प्रकाशयन् ॥ ११ ॥
 रजिरुवाच ॥ यदि दैत्यगणान्सर्वाञ्जित्वा वीर्येण वासव ॥ इन्द्रो भवामि धर्मेण ततो योत्स्यामि संयुगे ॥ १२ ॥ देवाः प्रथमतो विप्राः प्रतीयु

॥ १३ ॥ मानसाः ॥ एवं यथेष्टं नृपते कामः संपद्यतां तव ॥ १३ ॥ श्रुत्वा सुरगणानां तु वाक्यं राजा रजिस्तदा ॥ पप्रच्छासुरमुख्यास्तु यथा देवान्
 पृच्छत ॥ १४ ॥ दानवा दर्पसंपूर्णाः स्वार्थमेवावगम्य ह ॥ प्रत्यूचुस्तं नृपवरं साभिमानमिदं वचः ॥ १५ ॥ दानवा ऊचुः ॥ अस्माकमिन्द्रः
 प्रह्लादो यस्यायं विजयामहे ॥ अस्मिस्तु समरे राजंस्तिष्ठ त्वं राजसत्तम ॥ १६ ॥ स तथेति ब्रुवन्नेव देवैरप्यतिचोदितः ॥ भविष्यसीन्द्रो
 जित्वैनं देवैरुक्तस्तु पार्थिवः ॥ १७ ॥ जघान दानवान्सर्वान्येऽवध्या वज्रपाणिनः ॥ स विप्रनष्टां देवानां परमश्रीः त्रियं वशी ॥ १८ ॥ निहत्य
 दानवान्सर्वानाजहार रजिः प्रभुः ॥ ततो रजि महावीर्यं देवैः सह शतक्रतुः ॥ १९ ॥ रजिपुत्रोऽहमित्युक्त्वा पुनरेवाब्रवीद्वचः ॥ इन्द्रोऽसि नात
 देवानां सर्वेषां नात्र संशयः ॥ २० ॥ यस्याहमिन्द्रः पुत्रस्ते ख्यातिं यास्यामि कर्मभिः ॥ स तु शक्रवचः श्रुत्वा वञ्चिनस्तेन मायया ॥ २१ ॥
 तथैवेत्यब्रवीद्राजा प्रीयमाणः शतक्रतुम् ॥ ततस्तस्मिंस्तु राजर्षौ दिवं प्राप्ते महीपतौ ॥ २२ ॥ दायाद्यमिन्द्रादाजह राज्यं तत्तनया रजेः ॥ एव
 पुत्रशतान्यस्य तद्वै स्थानं शतक्रतोः ॥ २३ ॥ समाकामन्त बहुधा स्वर्गलोकं त्रिविष्टपम् ॥ ते यदा तु सुसंमूढा रागोन्मत्ता विश्रमिणः ॥ २४ ॥
 ब्रह्मद्विषश्च संवृत्ता हतवीर्यपराक्रमाः ॥ ततो लेभे स्वमैश्वर्यमिन्द्रः स्थानं तथोत्तमम् ॥ २५ ॥ हत्वा रजिसुतान्सर्वान्कामकोचपराधयान् ॥ य
 इदं च्यावनं स्थानात्प्रतिष्ठानं शतक्रतोः ॥ शृणुयाद्धारयेद्वाऽपि न स दौर्गत्यमाप्नुयात् ॥ २६ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ रम्भाऽनपत्यम् तस्यैव
 वंशं वक्ष्याम्यनेनसः ॥ अनेनसः सुतो राजा प्रतिशत्रो महायशः ॥ २७ ॥ प्रतिशत्रुसुतश्चाऽऽसीत्सृजयो नाम विश्रुतः ॥ सृजयस्य जयः पुत्रो विजय
 स्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ २८ ॥ विजयस्य कृतिः पुत्रस्तस्य हर्यत्त्वतः सुतः ॥ हर्यत्त्वतसुतो राजा सहदेवः प्रतापवान् ॥ २९ ॥ सहदेवस्य धर्मात्मा नदीन
 इति विश्रुतः ॥ नदीनस्य जयत्सेनो जयत्सेनस्य संकृतिः ॥ ३० ॥ संकृतेरपि धर्मात्मा क्षत्रवृद्धो महायशः ॥ अनेनसः समान्वयः क्षत्रवृद्धस्य
 चापरः ॥ ३१ ॥ क्षत्रवृद्धात्मजस्तत्र सुनहोत्रो महायशः ॥ सुनहोत्रस्य दायादाह्वयः परमधार्मिकः ॥ ३२ ॥ काश्यपः शब्दश्च त्रयं नो तथा गन्धमदः
 प्रभुः ॥ पुत्रो गुत्समदस्यापि शुनको यस्य शौनकः ॥ ३३ ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रियाश्चैव वैश्याः शूद्रास्तथैव च ॥ शब्दान्मज आशिषोऽन्ननयन्मनस्य
 काश्यपः ॥ ३४ ॥ काश्यस्य काशिपो राजा पुत्रो दीर्घतपास्तथा ॥ धनुस्तु दीर्घतपसो विद्वान्धन्वन्तरिस्तनः ॥ ३५ ॥ तपामोऽन्नं सुमदो
 जातो वृद्धस्य धीमतः ॥ पुनर्धन्वन्तरिर्देवो मानुषेष्विह जन्मनि ॥ ३६ ॥ तस्य गेहे समुत्पन्नो देवो धन्वन्तरिन्मदा ॥ काशिनाजो मरुताजः
 त्वरोगप्रणाशनः ॥ ३७ ॥ आयुर्वेदं भरद्वाजात्प्राप्येह स भिषक्क्रियः ॥ तमएवा पुनर्वस्य शिष्येभ्यः प्रत्यपादयत् ॥ ३८ ॥ धन्वन्तरिन्मनु

॥ १ ॥

॥ १६ ॥

तनयः केतुमानिति विश्रुतः ॥ अथ केतुमतः पुत्रो वीरो भीमरथः स्मृतः ॥ ३९ ॥ पुत्रो भीमरथस्यासीदिवोदासः प्रजेश्वरः ॥ दिवोदासस्तु
धर्मात्मा वाराणस्यधिपोऽभवत् ॥ ४० ॥ एतस्मिन्नेव काले तु पुरीं वाराणसीं द्विजाः ॥ शून्यां निवेशयामास क्षेमको नाम राक्षसः ॥ ४१ ॥
शता हि सा मतिमता निकुम्भेन महात्मना ॥ शून्या वर्षसहस्रं वै भवित्री तु न संशयः ॥ ४२ ॥ तस्यां हि शतमात्रायां दिवोदासः प्रजेश्वरः ॥
विषयान्ते पुरीं रम्यां गोमत्यां संन्यवेशयत् ॥ ४३ ॥ भद्रश्रेण्यस्य पूर्वं तु पुरी वाराणसी ह्यभूत् ॥ भद्रश्रेण्यस्य पुत्राणां शतमुत्तमधन्विनाम् ॥
॥ ४४ ॥ हत्वा निवेशयामास दिवोदासो नराधिपः ॥ भद्रश्रेण्यस्य तद्राज्यं हतं येन बलीयसा ॥ ४५ ॥ भद्रश्रेण्यस्य पुत्रस्तु दुर्दमो नाम विश्रुतः ॥
दिवोदासेन बालेति घृणयाऽसौ विसर्जितः ॥ ४६ ॥ हैहयस्य तु दायाद्यं हतवान् वै महीपतिः ॥ आजह पितृदायाद्यं दिवोदासहतं बलात् ॥ ४७ ॥
भद्रश्रेण्यस्य पुत्रेण दुर्दमेन महात्मना ॥ वैरस्यान्तो महाभागाः कृतश्चाऽऽत्मीयतेजसा ॥ ४८ ॥ दिवोदासाद्वपद्रव्यां वीरो जज्ञे प्रतर्दनः ॥ तेन
बालेन पुत्रेण प्रहतं तु पुनर्वलात् ॥ ४९ ॥ प्रतर्दनस्य पुत्रौ द्वौ वत्सभगौ सुविश्रुतौ ॥ शत्रुजिद्रत्सपुत्रोऽथ तस्य पुत्रो ऋतध्वजः ॥ ५० ॥ अल
र्कस्तस्य पुत्रस्तु ब्रह्मण्यः सत्यसंगरः ॥ अलर्कं प्रति राजपिं श्लोको गीतः पुरातनैः ॥ ५१ ॥ पष्टिवर्षसहस्राणि पष्टिवर्षशतानि च ॥ युवा रूपेण
संपन्नः प्रागासीच्च कुलोद्भवः ॥ ५२ ॥ लोपामुद्राप्रसादेन परमायुरवाप सः ॥ तस्याऽऽसीत्सुमहद्राज्यं रूपयौवनशालिनः ॥ ५३ ॥ शापस्यान्ते
महाबाहुर्हत्वा क्षेमकराक्षसम् ॥ रम्यां निवेशयामास पुरीं वाराणसीं पुनः ॥ ५४ ॥ संनतेरपि दायादः सुनीथो नाम धार्मिकः ॥ सुनीथस्य तु
दायादः क्षेमो नाम महायशः ॥ ५५ ॥ क्षेमस्य केतुमान्पुत्रः सुकेतुस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ सुकेतुतनयश्चापि धर्मकेतुरिति श्रुतिः ॥
॥ ५६ ॥ धर्मकेतोस्तु दायादः सत्यकेतुर्महारथः ॥ सत्यकेतुस्तथापि विभुनां प्रजेश्वरः ॥ ५७ ॥ आनर्तश्च विभोः पुत्रः सुकुमारश्च
तत्सुतः ॥ सुकुमारस्य पुत्रस्तु धृष्टकेतुः सुधार्मिकः ॥ ५८ ॥ धृष्टकेतोस्तु दायादो वेणुहोत्रः प्रजेश्वरः ॥ वेणुहोत्रस्तथापि भगो
नाम प्रजेश्वरः ॥ ५९ ॥ वत्सस्य वत्सभूमिस्तु भर्गभूमिस्तु भार्गजः ॥ एते त्वद्विरसः पुत्रा जाता वंशेऽथ भार्गवे ॥ ६० ॥
ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्यास्तेजोयुक्ताः सहस्रशः ॥ इत्येते काश्यपाः प्रोक्ता नहुपस्य निबोधत ॥ ६१ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे सोमवंशे वृद्धक्षत्रप्रसूति
निरूपणं नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ उत्पन्नाः पितृकन्यायां विरजायां महीजसः ॥ नहुपस्य तु दायादाः पडिन्द्रेपेन्द्रे
जसः ॥ १ ॥ यतिर्ययातिः शर्यातिरायातिर्यातिरेव च ॥ सुयातिः पष्टस्तेषां ययातिः पाथवोऽभवत् ॥ २ ॥ यतिर्ज्यैष्ठस्तु तेषां वै ययातिस्तु ततः

वसु०
॥ १७ ॥

परम् ॥ ककुत्स्थकन्यां गां नाम लेभे परमवार्मिकः ॥ यतिस्तु मोक्षमास्थाय ब्रह्मभूतोऽभवन्भुनिः ॥ ३ ॥ तेषां ययातिः पश्चानां विजित्य वसु
धामिमाम् ॥ देवयानीमुशनसः सुतां भार्यामवाप सः ॥ ४ ॥ शर्मिष्ठायासुरीं चैव तनयां वृषपर्वणः ॥ यदुं च तुर्वसुं चैव देवयानी व्यजायत ॥
॥ ५ ॥ द्रुह्यं चानुं च पूरुं च शर्मिष्ठा वार्षपर्वणी ॥ तस्मै शक्रो ददौ प्रीतो रथं परमभास्वरम् ॥ ६ ॥ लाङ्गं च काश्वनं दिव्यं दिव्यैः परमवाजि
भिः ॥ युक्तं मनोजवैः शुभ्रैर्येन कार्यं समुद्रहृत् ॥ ७ ॥ स तेन रथमुख्येन पट्टाजिणाजयन्महीम् ॥ ययातिर्युधि दुर्वर्पस्तथा देवान्सदानवान् ॥ ८ ॥
स रथः कौरवाणां तु सर्वेषामभवत्तदा ॥ संवर्तवसुनाम्रस्तु कौरवाञ्जनमेजयात् ॥ ९ ॥ कुरोः पुत्रस्य राजेन्द्र राज्ञः पारीक्षितस्य ह ॥ जगाम स
रथो नारां शापाद्गर्गस्य धीमतः ॥ १० ॥ गर्गस्य हि सुतं बालं स राजा जनमेजयः ॥ वाकूरं हिसयामास ब्रह्महत्यामवाप सः ॥ ११ ॥ स लोह
गन्धी राजर्षिः परिधावन्नितस्ततः ॥ पौरजानपदैस्त्यक्तो न लेभे शर्म कर्हिचित् ॥ १२ ॥ ततः स दुःस्वसंतप्तो नालभत्संविदं कचित् ॥ विप्रेन्द्रं
शौनकं राजा शरणं प्रत्यपद्यत ॥ १३ ॥ याजयामास यज्ञेन शौनको जनमेजयम् ॥ अश्वमेधेन राजानं पावनार्थं द्विजोत्तमाः ॥ १४ ॥ स लोह
गन्धो व्यनशत्तस्यावभृथमेत्य ह ॥ स च दिव्यरथो राज्ञो वशश्चेदिपतेस्तदा ॥ १५ ॥ दत्तः शक्रेण तुष्टेन लेभे तस्माद्बृहद्रथः ॥ बृहद्रथात्क्रमेणैव
गतो बार्हद्रथं नृपम् ॥ १६ ॥ ततो हत्वा जरासन्धं भीमस्तं रथमुत्तमम् ॥ प्रददौ वासुदेवाय प्रीत्या कौरवनन्दनः ॥ १७ ॥ सप्तद्वीपां ययातिस्तु
जित्वा पृथ्वीं ससागराम् ॥ व्यभजत्स्वं तदा राज्यं पुत्राणां नाहुषस्तदा ॥ १८ ॥ ययातिर्दिशि पूर्वस्यां यदुं ज्येष्ठं न्ययोजयत् ॥ मध्ये पूरुं च
राजानमभ्यापिञ्चत्स नाहुषः ॥ १९ ॥ दिशि दक्षिणपूर्वस्यां तुर्वसुं मतिमाह्वयः ॥ तैरियं पृथिवी सर्वा जतद्वीपा सप्ततना ॥ २० ॥ यथाप्रदेशम
द्यापि धर्मेण प्रतिपालयते ॥ प्रजास्तेषां पुरस्तात्तु वक्ष्यामि युनिसत्तमाः ॥ २१ ॥ यतुर्न्यस्य पृथक्कांश्च पञ्चभिः पुरुषपैः ॥ जरावानभवद्राजा
भारमावेश्य बन्धुषु ॥ २२ ॥ निक्षितशस्त्रः पृथिवीं चचार पृथिवीपतिः ॥ प्रीतिमानभवद्राजा ययातिरपराजितः ॥ २३ ॥ एवं विभज्य
पृथिवीं ययातिर्यदुमब्रवीत् ॥ जरां मे प्रतिगृह्णीष्व पुत्र कृत्यान्तरेण वै ॥ २४ ॥ तरुगस्तव रूपेण चरेयं पृथिवीमिमाम् ॥ जरां
त्वयि समाधाय तं यदुः प्रत्युवाच ह ॥ २५ ॥ यदुक्त्वाच ॥ अनिर्दिष्टा मया भिक्षा ब्राह्मणस्य प्रतिश्रुता ॥ अनपाकृत्य तां राजन्न
ग्रहाप्यामि ते जराम् ॥ २६ ॥ जरायां बहवो दोषाः पानभोजनकारिताः ॥ तस्माज्जरां न ते राजन्प्रद्वीतुमर्हमुत्सहे ॥ २७ ॥ सन्ति ते बहवः
पुत्रा मत्तः प्रियतरा नृप ॥ प्रतिग्रहीतुं धर्मज्ञ पुत्रन्यं वृगीष्व वै ॥ २८ ॥ न एवमर्हो यदुना राजा क्रोपसमन्वितः ॥ उवाच वदतां श्रेष्ठो यया

अ० १०

॥ १७ ॥

तिर्गह्यन्मुतम् ॥ २९ ॥ ययातिरुवाच ॥ क आश्रमस्तवान्योऽस्ति को वा धर्मो विधीयते ॥ मामनादृत्य दुर्बुद्धे यदहं तव देशिकः ॥ ३० ॥
एवमुक्त्वा मुतं विप्राः शशापेन स मन्युमान् ॥ अराज्यास्ते प्रजा मूढ भविष्यन्ति न संशयः ॥ ३१ ॥ द्रुह्यं च तुर्वंसु चैवाप्यनुं च द्विजसत्तमाः ॥
एवमेवाब्रवीद्राजा प्रत्याख्यातश्च तैरपि ॥ ३२ ॥ शशाप तानपि क्रुद्धो ययातिरपराजितः ॥ यथावत्कथितं सर्वं मयाऽस्य द्विजसत्तमाः ॥ ३३ ॥
एवं शप्त्वा सुतान्सर्वाश्चतुरः पुरुपूर्वजान् ॥ तदेव वचनं राजा पुरुमप्याह भो द्विजाः ॥ ३४ ॥ तरुणस्तत्र रूपेण चरेयं पृथिवीमिमाम् ॥ जरा
त्वयि समाधाय त्वं पुरो यदि मन्यसे ॥ ३५ ॥ स जरां प्रतिजग्राह पितुः पुरुः प्रतापवान् ॥ ययातिरपि रूपेण पुरोः पर्यचरन्महीम् ॥ ३६ ॥
स मार्गमाणः कामानामन्तं नृपतिसत्तमः ॥ विश्वाच्या सहितो रेमे वने चैत्ररथे प्रभुः ॥ ३७ ॥ यदा त्वत्तः कामेषु भोगेषु च नराधिपः ॥ तदा
पुरोः सकाशाद्दे स्वां जरां प्रत्यपद्यत ॥ ३८ ॥ यत्र गाथा मुनिश्रेष्ठा गीताः किल ययातिना ॥ योभिप्रत्याहरेत्कामान्सर्वशोऽङ्गानि कूर्मवत् ॥ ३९ ॥
न जातु कामः कामानामुपभोगेन शम्यति ॥ हविषा कृष्णवर्त्मैव भूय एवाभिवर्धते ॥ ४० ॥ यत्पृथिव्यां ब्रीहियवं हिरण्यं पशवः
स्त्रियः ॥ नालमेकस्य तत्सर्वमिति कृत्वा न मुह्यति ॥ ४१ ॥ यदा भावं न कुरुते सर्वभूतेषु पापजम् ॥ कर्मणा मनसा वाचा ब्रह्म संपद्यते
तदा ॥ ४२ ॥ यदाऽन्येभ्यो न विभेति यदा चास्मान्न विभ्यति ॥ यदा नेच्छति न द्वेष्टि ब्रह्म संपद्यते तदा ॥ ४३ ॥ या दुस्त्यजा दुर्मतिभिर्वा
न जीर्यन्ति जीर्यतः ॥ योऽसौ प्राणान्तिको रोगस्तां तृष्णां त्यजतः सुखम् ॥ ४४ ॥ जीर्यन्ति जीर्यतः केशा दन्ता जीर्यन्ति जीर्यतः ॥
धनाशा जीविताशा च जीर्यतोऽपि न जीर्यति ॥ ४५ ॥ यच्च कामसुखं लोके यच्च दिव्यं महत्सुखम् ॥ तृष्णाक्षयसुखस्यैतं नार्हन्ति
षोडशीं कलाम् ॥ ४६ ॥ एवमुक्त्वा स राजर्षिः सदारः प्राविशद्रनम् ॥ कालेन महता चापि चचार त्रिपुलं तपः ॥ ४७ ॥ शृणुतु
तपस्तप्त्वा तपसोऽन्ते महायशाः ॥ अनश्रन्देहसुसृज्य सदारः स्वर्गमाप्तवान् ॥ ४८ ॥ तस्य वंशे मुनिश्रेष्ठाः पञ्च राजर्षिसत्तमाः ॥ यदा
सा पृथिवी सर्वा सूर्यस्येव गभस्तिभिः ॥ ४९ ॥ यदोस्तु वंशं वक्ष्यामि शृणुष्वं राजसत्कृतम् ॥ यत्र नारायणो जज्ञे हरिर्ब्रह्मिणिकुलोद्भवः ॥ ५० ॥
शृण्वन्प्रजावानायुष्मान्कीर्तिमाश्च भवेन्नरः ॥ ययातिचरितं नित्यमिदं शृण्वन्निद्रजोत्तमाः ॥ ५१ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे सोमवंशे ययातिचरितं
निरूपणं नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ब्राह्मणा ऊचुः ॥ पुरोर्वंशं वयं सुत श्रोतुमिच्छाम तत्त्वतः ॥ द्रुह्यस्यानोर्यदोश्चैव तुर्वंसोश्च पृथक्पृथक्
क ॥ १ ॥ ॥ लोमहर्षेण उवाच ॥ शृणुष्वं मुनिशावैलाः पुरोर्वंशं महात्मनः ॥ विस्तेरेणाऽऽनुपूर्व्यां च प्रथमं वदतो मम ॥ २ ॥ पुरोः पुत्रः

सुवीरोऽधून्मनस्युस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ राजा चाभयदो वाम मनस्योरभवत्सुतः ॥ ३ ॥ तथैवाभयदस्याऽऽसीत्सुयन्त्रा च महीपतिः ॥ सुधन्वनः
 सुबाहुस्तु रौद्राश्वस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ ४ ॥ रौद्राश्वस्य दशार्णेषुः कृकण्युस्तथैव च ॥ कक्षेयुः स्यण्डिलेयुश्च सत्रतेयुस्तथैव च ॥ ५ ॥ ऋचेयुश्च
 जलेयुश्च स्थलेयुश्च महायशाः ॥ धनेयुश्च वनेयुश्च पुत्रकाश्च दश स्त्रियः ॥ ६ ॥ भद्रा शूद्रा च मद्रा च शलदा मलदा तथा ॥ खलदा च ततो
 विप्रा नलदा सुरसाऽपि वा ॥ ७ ॥ तथा गोचपला च खीरत्नकूटा च ता दश ॥ ऋषिर्जातोऽत्रिवंशे च तासां भर्ता प्रभाकरः ॥ ८ ॥ भद्रायां
 जनयामास सुतं सोमं यशस्विनम् ॥ स्वर्भानुना हते सूर्ये पतमाने दिवो महीम् ॥ ९ ॥ तमोभिभूते लोके च प्रभा येन प्रवर्तिता ॥ स्वस्ति तेऽ
 स्तिवति चोक्तवा वै पतमानो दिवाकरः ॥ १० ॥ वचनात्तस्य विप्रर्षेर्न पपात दिवो महीम् ॥ अत्रिथ्रेष्ठानि गोत्राणि यश्चकार महातपाः ॥ ११ ॥
 यज्ञेष्वग्नेर्वलं चैव देवैर्यस्य प्रतिष्ठितम् ॥ स तासु जनयामास पुत्रिकास्वात्मकामजान् ॥ १२ ॥ दश पुत्रान्महासत्त्वास्तपस्थये रतास्तथा ॥ ते
 तु गोत्रकरा विप्रा ऋषयो वेदपारगाः ॥ १३ ॥ स्वस्त्यात्रेया इति ख्याताः किंच त्रिधनवर्जिताः ॥ कक्षेयोस्तनयास्त्वासंख्य एव महारथाः ॥
 ॥ १४ ॥ सभानरश्चाक्षुषश्च परमन्युस्तथैव च ॥ सभानरस्य पुत्रस्तु विद्वान्कालानलो नृपः ॥ १५ ॥ कालानलस्य धर्मज्ञः सृञ्जयो नाम वै
 सुतः ॥ सृञ्जयस्याभवत्पुत्रो वीरा राजा पुरंजयः ॥ १६ ॥ जनमेजयो मुनिथ्रेष्ठाः पुरंजयसुतोऽभवत् ॥ जनमेजयस्य राजर्षेर्महाशालोऽभवत्सु
 तः ॥ १७ ॥ देवेषु यः परिज्ञातः प्रतिष्ठितयशा भुवि ॥ महामना नाम सुतो महाशालस्य धार्मिकः ॥ १८ ॥ जज्ञे वीरः सुरगणैः पूजितः
 स महामनाः ॥ महामनास्तु पुत्रौ द्वौ जनयामास भो द्विजाः ॥ १९ ॥ उशीनरं च धर्मज्ञं तितिक्षुं च महाबलम् ॥ उशीनरस्य पत्न्यस्तु पञ्च
 राजर्षिवंशजाः ॥ २० ॥ नृगा कृमिर्नैवा दवा पञ्चमी च दृषद्वती ॥ उशीनरस्य पुत्रास्तु पञ्च तासु कुलोद्भवाः ॥ २१ ॥ तपसा चैव महता
 जाता वृक्षस्य चाऽऽत्मजाः ॥ नृगायास्तु नृगः पुत्रः कृम्यां कृमिरजायत ॥ २२ ॥ नवायास्तु नवः पुत्रो दवायाः सुव्रतोऽभवत् ॥ दृषद्वत्यास्तु
 संजज्ञे शिविरोशीनरो नृपः ॥ २३ ॥ शिवेस्तु शिवयो विप्रा यौधेयास्तु नृगस्य ह ॥ नवस्य नवराष्ट्रं तु कृमेस्तु कृमिला पुरी ॥ २४ ॥ सुव्रत
 स्य तथाम्बष्टाः शिविपुत्रात्रिवोधत ॥ शिवेस्तु शिवयः पुत्राश्चत्वारो लोकविश्रुताः ॥ २५ ॥ वृषदर्भः सुवीरश्च कैकेयो मद्रकस्तथा ॥ तेषां जनपदाः
 स्फीताः कैकेय मद्रकास्तथा ॥ २६ ॥ वृषदर्भः सुवीरश्च तितिक्षोस्तु प्रजास्तिवमाः ॥ तितिक्षुरभवद्राजा पूर्वस्यां दिशि भो द्विजाः ॥ २७ ॥
 उपद्रथो महावीर्यः फेनस्तस्य सुतोऽभवत् ॥ फेनात्सु सुतपा जज्ञे ततः सुतपसो बलिः ॥ २८ ॥ जातो मानुषयोनी तु स राजा काञ्चनेपुषिः ॥

महायोगी स तु बलिर्वभूव नृपतिः पुरा ॥ २९ ॥ पुत्रानुत्पादयामास पञ्च वंशकरान्भुवि ॥ अङ्गः प्रथमतो जज्ञे वङ्गः सुहस्तथैव च ॥ ३० ॥
पुण्ड्रः कलिङ्गश्च तथा बालेयं क्षत्रमुच्यते ॥ बालेया ब्राह्मणाश्चैव तस्य वंशकरा भुवि ॥ ३१ ॥ बलेश्च ब्रह्मणा दत्तो वरः प्रीतेन भो द्विजाः ॥
महायोगित्वमायुश्च कल्पस्य परिमाणतः ॥ ३२ ॥ बले चाप्रतिमत्वं वै धर्मतत्त्वार्थदर्शनम् ॥ संग्रामे चाप्यजेयत्वं धर्मे चैव प्रधानताम् ॥ ३३ ॥
त्रैलोक्यदर्शनं चापि प्राधान्यं प्रसवे तथा ॥ चतुरो नियतान्वर्णास्त्वं च स्थापयितेति च ॥ ३४ ॥ इत्युक्तो विभुना राजा बलिः शान्तिमुपाययौ ॥
कालेन महता विप्राः स्वर्गस्थानमुपागमत् ॥ ३५ ॥ तेषां जनपदाः पञ्च अङ्गा वङ्गाश्च सुहकाः ॥ कलिङ्गाः पुण्ड्रकाश्चैव प्रजास्त्वङ्गस्य सुम्प्रतम् ॥ ३६ ॥
अङ्गपुत्रो महानासीद्राजेन्द्रो दधिवाहनः ॥ दधिवाहनपुत्रस्तु राजा दिविरथोऽभवत् ॥ ३७ ॥ पुत्रो दिविरथस्याऽऽसीच्छक्रतुल्यपराक्रमः ॥ विद्रा
न्स्वर्गरथो नाम तस्य चित्ररथः सुतः ॥ ३८ ॥ तेन स्वर्गरथेनाथ तदा कालंजरे गिरौ ॥ यजता सह शक्रेण सोमः पीतो महात्मना ॥ ३९ ॥
अथ चित्ररथस्यापि पुत्रो दशरथोऽभवत् ॥ लोमपाद इति ख्यातो यस्य शान्ता सुताऽभवत् ॥ ४० ॥ तस्य दाशरथिर्वीरश्चतुरङ्गो महायशः ॥
ऋष्यशृङ्गप्रसादेन जज्ञे कुलविवर्धनः ॥ ४१ ॥ चतुरङ्गस्य पुत्रस्तु पृथुलाक्ष इति स्मृतः ॥ पृथुलाक्षमुतो राजा चम्पो नाम महायशः ॥ ४२ ॥
चम्पस्य तु पुरी चम्पा या मालिन्यभवत्पुरा ॥ पूर्णभद्रप्रसादेन हर्यङ्गस्तत्सुतोऽभवत् ॥ ४३ ॥ ततो वैभाण्डकिश्चैव वारणं शक्रवार
णम् ॥ अवतारयामास महौ मंत्रैर्वाहनमुत्तमम् ॥ ४४ ॥ हर्यङ्गस्य सुतस्तत्र राजा भद्ररथः स्मृतः ॥ पुत्रा भद्ररथस्याऽऽसीद्वृहत्कर्मा
प्रजेश्वरः ॥ ४५ ॥ बृहद्दर्भः सुतस्तस्य यस्माज्जज्ञे बृहन्मनाः ॥ बृहन्मनास्तु राजेन्द्रो जनयामास वै सुतम् ॥ ४६ ॥ नाम्ना जय
द्रथं नाम यस्माद्वरथो नृपः ॥ आसीद्वरथस्यापि विश्वजिजनमेजयः ॥ ४७ ॥ दायादस्तस्य वैकर्णो विकर्णस्तस्य चाऽऽजमजः ॥
तस्य पुत्रशतं त्वासीदङ्गानां कुलवर्धनम् ॥ ४८ ॥ एतेऽङ्गवंशजाः सर्वे राजानः कीर्तिता मया ॥ सत्यव्रता महात्मानः प्रजावन्तो महारथाः ॥ ४९ ॥
ऋचेयोस्तु मुनिश्रेष्ठा रौद्राश्चतनयस्य वै ॥ शृणुध्वं संप्रवक्ष्यामि वंशं राज्ञस्तु भो द्विजाः ॥ ५० ॥ ऋचेयोस्तनयो राजा मतिनारो महीपतिः ॥
मतिनारसुतास्त्वांसंख्यः परमधार्मिकाः ॥ ५१ ॥ वसुरोधः प्रतिरथः सुबाहुश्चैव धार्मिकः ॥ सर्वे वेदविदश्चैव ब्रह्मण्याः सत्यवादिनः ॥ ५२ ॥ इला
नाम तु यस्याऽऽसीत्कन्या वै मुनिसत्तमाः ॥ ब्रह्मवादिव्यथ स्त्री सा तं सुस्तामभ्यगच्छत् ॥ ५३ ॥ तंसोः सुतोऽथ राजर्षिर्धर्मनेत्रः प्रतापवान् ॥
ब्रह्मवादी पराक्रान्तस्तस्य भार्योपदानवी ॥ ५४ ॥ उपदानवी ततः पुत्राश्चतुरोऽजनयच्छुभान् ॥ दुष्यन्तमथ सुष्मन्तं प्रवीरमनघं तथा ॥ ५५ ॥ दुष्य

न्तस्य तु द्यादो भरतो नाम वीर्यवान् ॥ स सर्वदमनो नाम नागाद्युतबलो महान् ॥ ५६ ॥ चक्रवर्ती सुतो जज्ञे दुष्यन्तस्य महात्मनः ॥ शकु
 न्तलायां भरतो यस्य नाम्ना तु भारतम् ॥ ५७ ॥ भरतस्य विनष्टेषु तनयेषु महीपतेः ॥ मातृणां तु प्रकोपेण मया तत्कथितं पुरा ॥ ५८ ॥ बृहस्प
 तेराद्विरसः पुत्रो विप्रो महाशुनिः ॥ अयाजयद्भरद्वाजो महाद्वेः कतुभिर्विभुः ॥ ५९ ॥ पूर्वं तु वितथे तस्य कृते वै पुत्रजन्मनि ॥ ततोऽथ वितथो
 नाम भरद्वाजात्सुतोऽभवत् ॥ ६० ॥ ततोऽथ वितथे जाते भरतस्तु दिवं ययौ ॥ वितथं चाभिषिच्यथ भरद्वाजो वनं ययौ ॥ ६१ ॥ स चापि
 वितथः पुत्राभनयामास पञ्च वै ॥ सुहोत्रं च सुहोतारं गयं गर्गं तथैव च ॥ ६२ ॥ कपिलं च महात्मानं सुहोत्रस्य सुतद्वयम् ॥ काशिकं च महा
 सत्त्वं तथा गृत्समर्तिं नृपम् ॥ ६३ ॥ तथा गृत्समतेः पुत्रा ब्राह्मणाः क्षत्रिया विशाः ॥ काशिकस्य तु काशेयः पुत्रो दीर्घतपास्तथा ॥ ६४ ॥ बभूव
 दीर्घतपसो विद्वान्धन्वन्तरिः सुतः ॥ धन्वन्तरेस्तु तनयः केतुमानिति विश्रुतः ॥ ६५ ॥ तथा केतुमतः पुत्रो विद्वान्भीमरथः स्मृतः ॥ पुत्रो भीम
 रथस्यापि वाराणस्याधिपोऽभवत् ॥ ६६ ॥ दिवोदास इति ख्यातः सर्वक्षत्रप्रणाशनः ॥ दिवोदासस्य पुत्रोभृद्दीरो राजा प्रतर्दनः ॥ ६७ ॥ प्रतर्द
 नस्य पुत्रौ द्वौ वत्सो भार्गव एव च ॥ अलर्को राजपुत्रस्तु राजा सन्मतिमानपि ॥ ६८ ॥ हेहयस्य तु दायाद्यं हतवान्वै महीपतिः ॥ आजह्वे पितृ
 दायाद्यं दिवोदासहृतं बलात् ॥ ६९ ॥ भद्रश्रेण्यस्य पुत्रेण दुर्दमेन महात्मना ॥ दिवोदासेन बालेति घृणयाऽसौ विसर्जितः ॥ ७० ॥ अष्टारथो नाम
 नृपः सुतो भीमरथस्य वै ॥ तेन पुत्रेण बालस्य प्रहृतं तस्य भो द्विजाः ॥ ७१ ॥ वैरस्यान्तं मुनिश्रेष्ठाः क्षत्रियेण विधित्सता ॥ अलर्कः काशिरा
 जस्तु ब्रह्मण्यः सत्यसंगरः ॥ ७२ ॥ षष्टिं वर्षसहस्राणि षष्टिं वर्षशतानि च ॥ युवा रूपेण संपन्न आसीत्काशिकुलोद्ब्रह्मः ॥ ७३ ॥ लोपासुद्राप्रसा
 देन परमायुरवाप सः ॥ वयसोऽन्ते मुनिश्रेष्ठा हत्वा क्षेमकराक्षसम् ॥ ७४ ॥ रम्यां निवेशयामास पुरीं वाराणसीं नृपः ॥ अलर्कस्य तु दायादः
 क्षेमको नाम पार्थिवः ॥ ७५ ॥ क्षेमकस्य तु पुत्रो वै वर्षकेतुस्ततोऽभवत् ॥ वर्षकेतोश्च दायादो विभुर्नाम प्रजेश्वरः ॥ ७६ ॥ अनर्तस्तु विभोः
 पुत्रः सुकुमारस्ततोऽभवत् ॥ सुकुमारस्य पुत्रस्तु सत्यकेतुर्महारथः ॥ ७७ ॥ सुतोऽभवन्महातेजा राजा परमधार्मिकः ॥ वत्सस्य वत्सभूमिस्त
 भर्गभूमिस्तु भार्गवात् ॥ ७८ ॥ एते त्वज्जिरसः पुत्रा जाता वंशेऽथ भार्गवे ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्च मुनिसत्तमाः ॥ ७९ ॥ आजमीढः
 परो वंशः श्रूयतां द्विजसत्तमाः ॥ सुहोत्रस्य बृहत्पुत्रो बृहत्स्तनयास्त्रयः ॥ ८० ॥ अजमीढो द्विमीढश्च पुरुमीढश्च वीर्यवान् ॥ अजमीढन्द
 पत्न्यस्तु तिस्रो वै यशसाऽन्विताः ॥ ८१ ॥ नीली च केशिनी चैव धूमिनी च वराङ्गनाः ॥ अजमीढस्य केशिन्यां जज्ञे जडुः प्रतापवान् ॥ ८२ ॥

आजह्ने यो महासत्रं सर्वमेधमखं विभुम् ॥ पतिलोभेन यं गङ्गा विनीतेव ससार ह ॥ ८३ ॥ नेच्छतः प्लावयामास तस्य गंगा च तत्सदः ॥
 तं तथा प्लावितं दृष्ट्वा यज्ञवाटं समन्ततः ॥ ८४ ॥ जहुरप्यत्रवीद्वद्वा कुद्धो विप्रास्तदा नृपः ॥ एष ते त्रिषु लोकेषु संक्षिप्याऽपः पिबाम्यहम् ॥
 अस्य गङ्गेऽवलेपस्य सद्यः फलमवाप्नुहि ॥ ८५ ॥ ततः पीतां महात्मानो दृष्ट्वा गंगां महर्षयः ॥ उपनिन्युर्महाभागा दुहितृत्वेन जाह्नवीम् ॥ ८६ ॥
 युवनाश्वस्य पुत्रो तु कावेरीं जहुरावहत् ॥ गंगाशापेन देहार्धं यस्याः पश्चान्नदीकृतम् ॥ ८७ ॥ जह्नेस्तु दधितः पुत्रो ह्यजको नाम वीर्यवान् ॥
 अजकस्य तु दायादो बलाकाश्चो महीपतिः ॥ ८८ ॥ बभूव षृगयाशीलः कुशिकस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ पङ्क्तैः सह संवृद्धो राजा वनचरैः सह ॥ ८९ ॥
 कुशिकस्तु तपस्तेपे पुत्रमिन्द्रसमं विभुम् ॥ लभेयमिति तं शक्रस्त्रासादभ्येत्य जज्ञिधान् ॥ ९० ॥ स गाधिरभवद्राजा मघवा कौशिकः स्वयम् ॥
 विश्वामित्रस्तु गाधेयो विश्वामित्रात्तथाऽष्टकः ॥ ९१ ॥ (विश्ववाधिः श्वजिच्चैव तथा सत्यवती द्विजाः ॥ ऋचीकाञ्चमदग्निस्तु सत्यवत्यामजायत ॥
 विश्वामित्रस्य तु मुता देवरातादयः स्मृताः ॥ प्रख्यातास्त्रिषु लोकेषु तेषां नामानि भो द्विजाः ॥ देवरातः कतिश्चैव यस्मात्कात्यायनः स्मृतः ॥
 शालवत्यां हिरण्याक्षो रेणुर्यस्याय रेणुका ॥ सांकृत्यां गालवा विप्रा मौद्गल्याश्चेति विश्रुताः ॥ तेषां ख्यातानि गोत्राणि कौशिकानां महात्मनाम् ॥
 पाणिनो वभ्रवश्चैव ध्यान्जण्यास्तथैव च ॥ पार्थिवा देवराताश्च शालङ्कायनसौश्रवाः ॥ लोहिता यामभूताश्च तथा कारीपयः स्मृताः ॥
 विश्रुताः कौशिका विप्रास्तथाऽन्ये सैन्धवायनाः ॥ ऋष्यन्तरविवाह्याश्च कौशिका बहवः स्मृताः ॥ पौरवस्य मुनिश्रेष्ठा ब्रह्मर्षेः कौशिकस्य च ॥
 संबन्धोऽस्याथ वंशेऽस्मिन्ब्रह्मसूत्रस्य विश्रुतः ॥ विश्वामित्रात्मजानां तु शुनःशेफोऽग्रजः स्मृतः ॥ भार्गवः कौशिकत्वं हि प्राप्तः स मुनि
 पुंगवः ॥ देवरातादयश्चापि विश्वामित्रस्य वै मुताः ॥ दृपद्वतीमुतश्चापि विश्वामित्रस्तथाऽष्टकः) ॥ अष्टकस्य सुतो लौहिः प्रोक्तो जह्नुगणो
 मया ॥ आजमीढोऽपरो वंशः श्रूयतां मुनिसत्तमाः ॥ ९२ ॥ अजमीढात्तु नीलिन्यां सुशान्तिरुदपद्यत ॥ पुरुजातिः सुशान्तेश्च बाह्याश्वः
 पुरुजातितः ॥ ९३ ॥ बाह्याश्वतनयाः पञ्च बभूवुरमरोपमाः ॥ मुद्गलः सृजयश्चैव राजा बृहदिषुस्तथा ॥ ९४ ॥ यवीनरश्च विकान्तः
 क्रुमिलाश्वश्च पञ्चमः ॥ पञ्चैते रक्षणायालं देशानामिति विश्रुताः ॥ ९५ ॥ पञ्चानां ते तु पञ्चालाः स्फीता जनपदावृताः ॥ अलं संरक्षणे
 तेषां पञ्चाला इति विश्रुताः ॥ ९६ ॥ मुद्गलस्य तु दायादो मौद्गल्यः सुमहायशाः ॥ इन्द्रसेना यतो गर्भं बध्न्यश्वं प्रत्यपद्यत ॥ ९७ ॥
 (पुत्रः सत्यधृतिनाम धनुर्वेदस्य पारगः ॥ तस्य सत्यधृते रेतो दृष्ट्वाऽप्सरसमग्रतः ॥ अवस्कन्धं शरस्तम्बे मिथुनं समपद्यत ॥ कृपया तच्च जगृहे

ब्रह्मपु०

॥ २० ॥

शंतनुर्भृग्यां गतः ॥ कृपः स्मृतः स वै तस्माद्वीतमी च कृपी स्मृता ॥ एते शारद्वताः प्रोक्ता एते ते गौतमाः स्मृताः ॥ अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि
दिवोदासस्य संततिम् ॥ दिवोदासस्य दायादो ब्रह्मर्षिर्मित्रपुर्वपः ॥ मित्रयोस्तु ततः सोमो भैत्रेयास्ते ततः स्मृताः ॥ एतेऽपि संश्रिताः पक्षं क्षत्रो
त्पन्नास्तु भार्गवम् ॥) आसीत्यञ्जनः पुत्रः सञ्जयस्य महात्मनः ॥ सुतः पञ्चजनस्यापि सोमदत्तो महीपतिः ॥ ९८ ॥ सोमदत्तस्य दायादः
सहदेवो महायशाः ॥ सहदेवसुतश्चापि सोमको नाम विश्रुतः ॥ तथा दृत्समतेः पुत्रो ह्यजमीढो महाबलः ॥ ९९ ॥ अजमीढसुतो जातः क्षीणे
वंशे तु सोमकः ॥ सोमकस्य सुतो जन्तुर्यस्य पुत्रशतं बभौ ॥ १०० ॥ तेषां यवीयान्पृथतो द्रुपदस्य पिता प्रभुः ॥ आजमीढाः स्मृता ह्येते महात्मा
नस्तु सोमकाः ॥ १०१ ॥ महिषी त्वजमीढस्य धूमिनी पुत्रगृद्धिनी ॥ पतिव्रता महाभागा कुलजा मुनिसत्तमा ॥ १०२ ॥ सा च पुत्रार्थिनी देवी
व्रतचर्यासमन्विता ॥ ततो वर्षायुतं चक्रे तपः परमदुश्चरम् ॥ १०३ ॥ हुत्वाऽग्निं विधिवत्सा तु पवित्रा मितभोजना ॥ अग्निहोत्रकुशेष्वेव सुष्वाप
मुनिसत्तमाः ॥ १०४ ॥ धूमिन्या स तथा देव्या त्वजमीढः समीयिवान् ॥ ऋक्षं संजनयामास धूम्रवर्णं सुदर्शनम् ॥ १०५ ॥ ऋक्षात्संवरणो जज्ञे
कुरुः संवरणात्ततः ॥ यः प्रयागादतिक्रम्य कुरुक्षेत्रं चकार ह ॥ १०६ ॥ पुण्यं च रमणीयं च पुण्यकृद्भिर्निषेवितम् ॥ तस्यान्ववायः सुमहान्यस्य
नाम्ना तु कौरवाः ॥ १०७ ॥ कुरोश्च पुत्राश्चत्वारः सुधन्वा सुधनुस्तथा ॥ परीक्षिच्च महाबाहुः प्रवरश्चारिमेजयः ॥ १०८ ॥ परीक्षितस्तु दायादो धा
र्मिको जनमेजयः ॥ श्रुतसेनोऽप्रसेनश्च भीमसेनश्च नामतः ॥ १०९ ॥ (सुधन्वनस्तु दायादः सुहोत्रो मतिमान्स्मृतः ॥ च्यवनस्तस्य पुत्रस्तु राजा
धर्मार्थकोविदः ॥ च्यवनात्कृतयज्ञस्तु इष्टा यज्ञस्तु धर्मवित् ॥ विश्रुतं जनयामास पुत्रमिन्द्रसखं नृपम् ॥ चैथोपरिवरं वीरं वसुं नाम्नाऽन्तरिक्षगम् ॥
चैथोपरिवरान्ज्ञे गिरिका सप्त मानवान् ॥ महारथो मगधराट् विश्रुतो यो बृहद्रथः ॥ प्रत्यग्रथः ऋथश्चैव यमाहुर्मणिवाहनम् ॥ शाकलश्च जुहुश्चैव
मत्स्यः काली च सप्तमः ॥ बृहद्रथस्य दायादः कुशाग्रो नाम विश्रुतः ॥ कुशाग्रस्याऽऽत्मजो विद्वानृपभो नाम वीर्यवान् ॥ जहोस्तु कथयिष्यामि
वंशं सर्वगुणान्वितम् ॥ जुहुस्त्वजनयत्पुत्रं सुरथं नाम भूमिपम् ॥) एते सर्वे महाभागा विक्रान्ता बलशालिनः ॥ जनमेजयस्य पुत्रस्तु सुरथो मति
मास्तथा ॥ ११० ॥ सुरथस्य तु विक्रान्तः पुत्रो जज्ञे विदूरथः ॥ विदूरथस्य दायाद ऋक्ष एव महाबलः ॥ १११ ॥ द्वितीयस्तु भरद्वाजात्राम्ना
तेनैव विश्रुतः ॥ द्रावृक्षौ सोमवंशोऽस्मिन्द्वावेव च परीक्षितौ ॥ ११२ ॥ भीमसेनास्त्रयो विप्रा द्वौ चापि जनमेजयौ ॥ ऋक्षस्य तु द्वितीयस्य
भीमसेनोऽभवत्सुतः ॥ ११३ ॥ प्रतीपो भीमसेनात्तु अतीपस्य तु शन्तनुः ॥ देवापिर्वाहिकश्चापि त्रैय एव महारथाः ॥ ११४ ॥ शन्तनुस्त्व

अ० ११

॥ २० ॥

भवद्राजा वंशोऽस्मिन्वै द्विजोत्तमाः ॥ बाहिकस्य तु राजपर्वेशं शृणुत भो द्विजाः ॥ ११५ ॥ बाहिकस्य सुतश्चैव सोमदत्तो महाप्रशाः ॥ जज्ञिरे
 सोमदत्तात्तु भूरिभूरिश्रवाः शलः ॥ ११६ ॥ उपाध्यायस्तु देवानां देवापिरभवन्मुनिः ॥ च्यवनस्य पुत्रः कृतक इष्ट आसीन्महात्मनः ॥ ११७ ॥
 शन्तनुस्त्वभवद्राजा कौरवाणां धुरंधरः ॥ शन्तनोः संप्रवक्ष्यामि वंशं त्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ ११८ ॥ गाङ्गं देवव्रतं नाम पुत्रं सोऽजनयत्प्रभुः ॥
 स तु भीष्म इति ख्यातः पाण्डवानां पितामहः ॥ ११९ ॥ काली विचित्रवीर्यं तु जनयामास भो द्विजाः ॥ शन्तनोर्दधितं पुत्रं धर्मात्मानम
 कल्मषम् ॥ १२० ॥ कृष्णद्वैपायनश्चैव क्षेत्रे वैचित्रवीर्यके ॥ धृतराष्ट्रं च पाण्डुं च विदुरं चाप्यजीजनत् ॥ १२१ ॥ धृतराष्ट्रेण गान्धार्या पुत्रा
 उत्पादिताः शतम् ॥ तेषां दुर्योधनः श्रेष्ठः सर्वेषामपि स प्रभुः ॥ १२२ ॥ पाण्डोर्धनंजयः पुत्रः सौभद्रस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ अभिमन्योः परीक्षित
 ततः पारीक्षितः सुतः ॥ १२३ ॥ पारीक्षितस्य काश्यां वै द्वौ पुत्रौ संवभृवतुः ॥ चन्द्रापीडश्च नृपतिः सूर्यापीडश्च मोक्षवित ॥ १२४ ॥ चन्द्रापीडश्च
 पुत्राणां शतमुत्तमधन्विनाम् ॥ जानमेजयमित्येवं क्षात्रं भुवि परिश्रुतम् ॥ १२५ ॥ तेषां ज्येष्ठस्तु तत्राऽऽसीत्पुरे वारणसाह्वये ॥ सत्यकर्णो महाबाहुर्यज्ञा
 विपुलदक्षिणः ॥ १२६ ॥ सत्यकर्णस्य दायदः श्वेतकर्णः प्रतापवान् ॥ अपुत्रः स तु धर्मात्मा प्राविवेश तपोवनम् ॥ १२७ ॥ तस्माद्वनगताद्दर्मं यादवी प्रत्यप
 द्यत ॥ सुबाहोर्दुहिता सुभ्रूमांलिनी ग्राहमालिनी ॥ १२८ ॥ संभूते स च गर्भे च श्वेतकर्णः प्रजेश्वरः ॥ अन्वगच्छत्कृतं पूर्वं महाप्रस्थानमच्युतम् ॥ १२९ ॥
 सा तु दृष्ट्वा प्रियं तं च मालिनीं पृष्ठतोऽन्वगात् ॥ सुचारोर्दुहिता साध्वी वने राजीवलोचना ॥ १३० ॥ पथि सा सुपुत्रे वाला सुकुमारं कुमा
 रकम् ॥ तमपास्य च तत्रैव राजानं साऽन्वगच्छत् ॥ १३१ ॥ पतिव्रता महाभागा द्रौपदीव पुरा सती ॥ कुमारः सुकुमारोऽसौ गिरिकुंजे रुरोद
 ह ॥ १३२ ॥ दयार्थं तस्य मेघास्तु प्रादुरासन्महात्मनः ॥ श्रविष्ठायास्तु पुत्रौ द्वौ पैप्पलादिश्च कौशिकः ॥ १३३ ॥ दृष्ट्वा कृपान्वितो गृह्य तं
 प्राक्षालयतां जले ॥ निपृष्टो तस्य पार्श्वौ तु शिलायां रुधिरप्लुतो ॥ १३४ ॥ अजश्यामः स पार्श्वभ्यां घृष्टाभ्यां सुसमाहितः ॥ अजश्यामौ तु तत्पार्श्वौ
 देवेन संवभृवतुः ॥ १३५ ॥ अयाजपार्श्व इति वै चक्राते नाम तस्य तौ ॥ स तु रोमकशालायां द्विजाभ्यां परिवर्धितः ॥ १३६ ॥ रोमकस्य तु
 भार्या तमुद्बहत्पुत्रकारणात् ॥ रोमक्याः स तु पुत्रोऽभूद्वाह्मणौ सचिवौ तु तौ ॥ १३७ ॥ तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च युगपत्तुल्यजीविनः ॥ स एष पौरवो
 वंशः पाण्डवानां प्रतिष्ठितः ॥ १३८ ॥ श्लोकोऽपि चात्र गीतोऽयं नाहुषेण ययातिना ॥ जरासंक्रमणे पूर्व भृशं प्रीतेन धीमता ॥ १३९ ॥ आच
 न्द्राकैवहा भूमिर्भवेदियमसंशयम् ॥ अपौरवा मही नैव भविष्यति कदाचन ॥ १४० ॥ एष वः पौरवो वंशो विख्यातः कथितो मया ॥ तुर्वसोश्च

प्रवक्ष्यामि दुहोश्चानोर्यदोस्तथा ॥ १४१ ॥ तुर्वसोश्च सुतो वह्निर्गोभानुस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ गोभानोस्तु सुतो राजा त्रैशानुरपराजितः ॥ १४२ ॥
 करधमस्तु त्रैशानोर्मरुतस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ अन्यस्त्वाविक्षितो राजा मरुतः कथितो मया ॥ १४३ ॥ अनपत्योऽभवद्राजा यज्वा विपुलदक्षि
 णः ॥ दुहिता संयता नाम तस्याऽऽसीत्पृथिवीपतेः ॥ १४४ ॥ दक्षिणार्थं तु सा दत्ता संवर्ताय महात्मने ॥ दुष्यन्तं पौरवं चापि लेभे पुत्रमकल्म
 षम् ॥ १४५ ॥ एवं ययातिशापेन जरासंकमणे तदा ॥ पौरवं तुर्वसोर्वंशं प्रविवेश द्विजोत्तमाः ॥ १४६ ॥ दुष्यन्तस्य तु दायादः कर्हरोमः
 प्रजेश्वरः ॥ कर्हरोमादथाह्नीदश्चत्वारस्तस्य चाऽऽत्मजाः ॥ १४७ ॥ पाण्डचश्च केरलश्चैव कोलश्चोलश्च पार्थिवः ॥ तेषां जनपदाः स्फीताः पा
 ण्ड्याश्चोलाश्च केरलाः ॥ दुहोश्च तनयो राजन्वभ्रुसेतुश्च पार्थिवः ॥ १४८ ॥ अङ्गारसेतुस्तत्पुत्रो मरुतां पतिरुच्यते ॥ यौवनाश्वेन समरे कृच्छ्रेण
 निहतो बली ॥ १४९ ॥ युद्धं सुमहदप्यासीन्मासान्परिचरदश ॥ अङ्गारसेतोर्दायादो गान्धरो नाम पार्थिवः ॥ १५० ॥ ख्यायते यस्य नाम्ना वै
 गान्धारविषयो मदान् ॥ गान्धारदेशजाश्चैव तुरगा वाजिनां वराः ॥ १५१ ॥ अनोस्तु पुत्रो धर्मोऽभूद्धृतस्तस्याऽऽत्मजोऽभवत् ॥ धृताच्छतद्रुहो जज्ञे
 प्रचेतास्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ १५२ ॥ प्रचेतसः सुचेतास्तु कीर्तितास्तनया मया ॥ बभ्रुवस्तु यदोः पुत्राः पञ्च देवसुतोपमाः ॥ १५३ ॥ सहस्रदः पयोदश्च
 क्रोधा नीलोऽजिकस्तथा ॥ सहस्रदस्य दायादस्त्रयः परमधार्मिकाः ॥ १५४ ॥ हैहयश्च हयश्चैव राजा वेणुहयस्तथा ॥ हैहयस्याभवत्पुत्रो धर्मेनेत्र
 इति श्रुतः ॥ १५५ ॥ धर्मेनेत्रस्य कार्तस्तु साहजस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ साहजनी नाम पुरी तेन राज्ञा निवेशिता ॥ १५६ ॥ आसीन्माहिष्मतः पुत्रो भद्रश्रे
 ण्यः प्रतापवान् ॥ भद्रश्रेण्यस्य दायादो दुर्दमो नाम विश्रुतः ॥ १५७ ॥ दुर्दमस्य सुतो धीमान्कनको नाम नामतः ॥ कनकस्य तु दायादाश्चत्वारो
 लोकविभुताः ॥ १५८ ॥ कृतवीर्यः कृतोजाश्च कृतकर्मा तथैव च ॥ कृताग्रिस्तु चतुर्थोऽभूत्कृतवीर्यात्तथाजुनः ॥ १५९ ॥ योऽसौ बाहुसहस्रेण सप्तद्वीपे
 श्वरोभवत् ॥ जिगाय पृथिवीमेको रथेनाऽऽदित्यवर्चसा ॥ १६० ॥ स हि वर्षायुतं तस्या तपः परमदुश्चरम् ॥ दत्तमारा धयामास कार्तवीर्योऽत्रिसंभवम् ॥
 ॥ १६१ ॥ तस्मै दत्तो वरान्प्रादाच्चतुरो भूरीतेजसः ॥ पूर्वं बाहुसहस्रं वै प्रार्थितं सुहृद्भरम् ॥ १६२ ॥ अधर्मेऽधीयमानस्य सद्रिस्तत्र निवारणम् ॥ उग्र
 ण पृथिवीं जित्वा धर्मेणैवानुरज्जनम् ॥ १६३ ॥ सङ्ग्रामान्सुबहुजित्वा हत्वा चारिन्सहस्रशः ॥ सङ्ग्रामे वर्तमानस्य वयं चाभ्यधिकाद्रेणे ॥ १६४ ॥
 तस्य बाहुसहस्रं तु युध्यतः किल भो द्विजाः ॥ योगाद्योगश्चस्येव प्रादुर्भवति मायया ॥ १६५ ॥ तेनेयं पृथिवी सर्वा सप्तद्वीपा सपत्तना ॥
 सप्तसुद्रा सनगरा उग्रैः विधिना जिता ॥ १६६ ॥ तेन सप्तसु द्वीपेषु सप्त यज्ञशतानि वै ॥ प्राप्तानि विधिना राज्ञा श्रूयन्ते मुनिसत्तमाः ॥ १६७ ॥

सर्वे यज्ञा मुनिश्रेष्ठाः सहस्रशतदक्षिणाः ॥ सर्वे काञ्चनगृपाश्च सर्वे काञ्चनवेदयः ॥ १६८ ॥ सर्वदेवैर्मुनिश्रेष्ठा विमानस्थैरलंकृतैः ॥ गन्धर्वै-
 रप्सरोभिश्च नित्यमेकैपशोभिताः ॥ १६९ ॥ यस्य यज्ञे जगौ गाथां गन्धर्वो नारदस्तथा ॥ वरीदासात्मजो विद्वान्महिम्ना तस्य वि-
 स्मृतः ॥ १७० ॥ नारद उवाच ॥ न नूनं कार्तवीर्यस्य गतिं यास्यन्ति पार्थिवाः ॥ यज्ञैर्दानैस्तपोभिर्वा विक्रमेण श्रुतेन च ॥ १७१ ॥ स हि
 सप्तसु द्वीपेषु चर्मा खड्गी शरासनी ॥ रथी द्वीपाननुचरन्योगी संदृश्यते नृभिः ॥ १७२ ॥ अनष्टद्रव्यता चैव न शोको न च विभ्रमः ॥ प्रभावेण
 महाराज्ञः प्रजा धर्मेण रक्षतः ॥ १७३ ॥ स सर्वरत्नभोगाढ्यश्चक्रवर्ती बभूव ह ॥ स एव पशुपालोऽभूत्क्षेत्रपालः स एव च ॥ १७४ ॥ स एव वृष्ट्या
 पर्जन्यो योगित्वादर्जुनोऽभवत् ॥ स वै बाहुसहस्रेण ज्याघातकठिनत्वचा ॥ १७५ ॥ भाति रश्मिसहस्रेण शरदीव च भास्करः ॥ स हि नागान्म-
 नुष्येषु माहिष्मत्यां महाद्युतिः ॥ १७६ ॥ कर्कोटकसुताजित्वा पुर्यां तस्यां न्यवेशयत् ॥ स वै वेगं समुद्रस्य प्रावृट्कालेऽम्बुजेक्षणः ॥ १७७ ॥
 क्रीडन्निव भुजोद्भिन्नं प्रतिस्रोतश्चकार ह ॥ लुण्ठिता क्रीडता तेन नदी तद्राममालिनी ॥ १७८ ॥ चलद्गमिसहस्रेण शङ्किताऽभ्येति नर्मदा ॥ तस्य बाहु-
 सहस्रेण क्षिप्यमाणे महोदधौ ॥ १७९ ॥ भयान्निलीना निश्रेष्ठाः पातालस्था महामुराः ॥ चूर्णाकृतमहावीचिं चलन्मर्मानमहातिमिम् ॥ १८० ॥ मारुता
 विद्धफेनौघमावर्तक्षोभसंकुलम् ॥ प्रावर्तयत्तदा राजा सहस्रेण च बाहुना ॥ १८१ ॥ देवासुरसमाक्षितः क्षीरोदमिव मन्दरः ॥ तत्संक्षोभेण चकितास्तादृश्या
 गमनशङ्किताः ॥ १८२ ॥ सहस्रोत्पतिता भीता भीमं दृष्ट्वा नृपोत्तमम् ॥ नतानिश्चलमूर्धानो वभ्रुवुस्ते महोरगाः ॥ १८३ ॥ सायाह्ने कदलीखण्डाः कम्पिता
 इव वायुना ॥ सर्वे बद्ध्वा धनुर्ज्याभिरुत्सिक्तं पञ्चभिः शरैः ॥ १८४ ॥ लङ्केशं मोहयित्वा तु सबलं रावणं बलात् ॥ निर्जित्य वशमानीय माहिष्मत्यां
 बबन्ध तम् ॥ १८५ ॥ श्रुत्वा तु बद्धं पौलस्त्यं रावणं त्वजुनेन ह ॥ ततो गत्वा पुलस्त्यस्तमर्जुनं ददृशे स्वयम् ॥ १८६ ॥ मुमोच रक्षः पौलस्त्यं
 पुलस्त्येनानुयाचितः ॥ यस्य बाहुसहस्रस्य बभूव ज्यातलस्वनः ॥ १८७ ॥ युगान्ते तोयदस्येव स्फुरतो ह्यशनोरेव ॥ अहो वत मृधे वीर्ये भागे
 वस्य यदच्छिनत् ॥ १८८ ॥ राज्ञो बाहुसहस्रं तु हैमं तालवनं यथा ॥ तृपितेन कदाचित्स भिक्षितश्चित्रभानुना ॥ १८९ ॥ स भिक्षामददद्दीरः सप्त
 द्वीपान्विभावसोः ॥ पुराणि ग्रामघोषांश्च विषयांश्चैव सर्वशः ॥ १९० ॥ जज्वलुस्तस्य सर्वाणि चित्रभानुदिधक्षया ॥ स तस्य पुरुषेन्द्रस्य प्रभावेण
 महात्मनः ॥ १९१ ॥ ददाह कार्तवीर्यस्य शैलश्चैव वनानि च ॥ स शुन्यमाश्रमं रम्यं वरुणस्याऽऽत्मजस्य वै ॥ १९२ ॥ ददाह बलवद्भीताश्चित्र
 भानुः स हैहयः ॥ यं लेभे वरुणः पुत्रं पुरा भास्वन्तमुत्तमम् ॥ १९३ ॥ वसिष्ठो नाम स मुनिः ख्यात आपव इत्युत ॥ यत्रापवस्तु तं क्रोधा

५२ ॥

च्छतवानर्जुनं विभुः ॥ १९४ ॥ यस्मात्र वर्जितमिदं वनं ते मम हृदय ॥ तस्मात्ते दुष्करं कर्म कृतमन्यो हनिष्याति ॥ १९५ ॥ रामो नाम
महाबाहुर्जामदभ्यः प्रतापवान् ॥ छित्वा बाहुसहस्रं ते प्रमथ्य तरसा बली ॥ १९६ ॥ तेजस्वी ब्राह्मणस्त्वां तु वधिष्याति स भार्गवः ॥ अनष्टद
न्यता यस्य बभूवामित्रकर्षिणः ॥ १९७ ॥ प्रतापेन नरेन्द्रस्य प्रजा धर्मेण रक्षतः ॥ प्राप्तस्ततोऽस्य मृत्युर्वै तस्य शापान्महामुनेः ॥ १९८ ॥
वरस्तथैव भो विप्राः स्वयमेव वृतः पुरा ॥ तस्य पुत्रशतं त्वासीत्पञ्च शेषा महात्मनः ॥ १९९ ॥ कृतास्त्रा बलिनः शूरा धर्मात्मानो यशस्वि
नः ॥ शूरसेनश्च शूरश्च वृषणो मधुपध्वजः ॥ २०० ॥ जयध्वजश्च नाम्नाऽऽसीदावन्त्यो नृपतिर्मेहान् ॥ कार्तवीर्यस्य तनया वीर्यवन्तो महा
बलाः ॥ २०१ ॥ जयध्वजस्य पुत्रस्तु तालजङ्घो महाबलः ॥ तस्य पुत्रशतं ख्यातास्तालजंघा इति श्रुताः ॥ २०२ ॥ तेषां कुले मुनिश्रेष्ठा हे
हयानां महात्मनाम् ॥ वीतिहोत्राः सुव्रताश्च भोजाश्चावन्तयः स्मृताः ॥ २०३ ॥ तौण्डिकेराश्च विख्यातास्तालजंघास्तथैव च ॥ भर्ताश्च सुजा
ताश्च बहुत्वान्नानुकीर्तिताः ॥ २०४ ॥ वृषप्रभृतयो विप्रा यादवाः पुण्यकर्मिणः ॥ वृषो वंशधरस्तत्र तस्य पुत्रोऽभवन्मधुः ॥ २०५ ॥ मधोः पुत्र
शतं त्वासीद्वृषणस्तस्य वंशकृत् ॥ वृषणाद्वृण्ययः सर्वे मधोस्तु माधवाः स्मृताः ॥ २०६ ॥ यादवा यदुनाम्ना ते निरुच्यन्ते च देहयाः ॥
न तस्य वित्तनाशः स्यान्नष्टं प्रति लभेच्च सः ॥ २०७ ॥ कार्तवीर्यस्य यो जन्म कथयेदिह नित्यशः ॥ एते यवानिपुत्राणां पञ्च वंशः द्विजोत्त
माः ॥ २०८ ॥ कीर्तिता लोकवीराणां ये लोकान्धारयन्ति वै ॥ भूतानीव मुनिश्रेष्ठाः पञ्च स्थावरजङ्गमान् ॥ २०९ ॥ श्रुत्वा पञ्च विमर्गान्तु
राजा धर्मार्थकोविदः ॥ वशी भवति पञ्चानामात्मजानां तथेश्वरः ॥ २१० ॥ लभेत्पञ्च वरांश्चैव दुर्लभानिह लौकिकान् ॥ जायुः कीर्तिन्तथा
पुत्रानैश्वर्यं भूतिमेव वै ॥ २११ ॥ धारणाच्छृण्वणाच्चैव पञ्चवर्गस्य भो द्विजाः ॥ क्रोष्टोर्वशं मुनिश्रेष्ठाः शृणुष्वं गदन्तां सम ॥ २१२ ॥ यदोर्वशं
रस्याय यज्विनः पुण्यकर्मिणः ॥ क्रोष्टोर्वशं हि श्रुत्वैव सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ यस्यान्ववायजो विष्णुर्हरेर्वृष्णि कुलोद्भवः ॥ २१३ ॥ इति श्री
ब्रह्मपुराणे ययातिवंशानुकीर्तनं नामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ गान्धारी चैव माद्री च क्रोष्टोर्भायं बभूवतुः ॥ गान्धारी
जनयामास अनमित्रं महाबलम् ॥ १ ॥ माद्री युधाजितं पुत्रं ततोऽन्यं देवमीदुपम् ॥ तेषां वंशस्त्रिधा भूता वृष्णीनां कुलवर्षिनः ॥ २ ॥
साध्याः पुत्रौ तु जज्ञाते शुभौ वृष्ण्यन्धकावुभौ ॥ जज्ञाते तनयौ वृष्णेः श्वफल्कश्चित्रकस्तथा ॥ ३ ॥ श्वफल्कस्तु मुनिश्रेष्ठा धर्मात्मा यत्र वने ॥
नास्ति व्याधिभयं तत्र नावर्षभयमेव च ॥ ४ ॥ कदाचित्काशिराजस्य विषये मुनिसत्तमाः ॥ त्रीणि वर्षाणि विषये नावर्षत्पाकशामनः ॥ ५ ॥

अ० १२

॥ २२ ॥

स तत्र चाऽऽनयामास श्वफल्कं परमाचितम् ॥ श्वफल्कपरिवर्तेन वर्षं हरिवाहनः ॥ ६ ॥ श्वफल्कः काशिरानस्य सुतां भायामविन्दत ॥ गा
 न्दिनीं नाम गां सा तु ददौ विप्राय नित्यशः ॥ ७ ॥ दाता यज्वा च वीरश्च श्रुतवानतिथिप्रियः ॥ अक्रूरः सुपुत्रे तस्माच्छ्वफल्काद्वारिदक्षिणः ॥
 ॥ ८ ॥ उपमद्वस्तथा मद्रुमेदुरश्चार्मेजयः ॥ अविक्षितस्तथाऽक्षेपः शत्रुप्रश्चारिमर्दनः ॥ ९ ॥ धर्मधृग्यतिधर्मा च धर्मांशाऽन्धकरस्तथा ॥
 आवाहप्रतिवाहौ च सुन्दरी च वराङ्गना ॥ १० ॥ अक्रूरेणोग्रसेनायां सुगाय्यां द्विजसत्तमाः ॥ प्रसेनश्चोपदेवश्च जज्ञाते देववर्चसौ ॥ ११ ॥ चित्र
 कस्याभवन्पुत्राः पृथुर्विपृथुरेव च ॥ अश्वश्रीवोऽश्वबाहुश्च स्वपार्श्वकगवेषणौ ॥ १२ ॥ अरिष्टनेमिरश्वस्तु सुधर्मा धर्मभृत्तथा ॥ सुबाहुर्वहुवाहुश्च
 श्रविष्ठाश्रवणे स्त्रियौ ॥ १३ ॥ असिक्न्यां जनयामास शूरं वै देवमीदृषम् ॥ महिष्यां जज्ञिरे शूरा भोज्यायां पुरुषा दश ॥ १४ ॥ वसुदेवो
 महाबाहुः पूर्वमानकदुन्दुभिः ॥ जज्ञे यस्य प्रसूतस्य दुन्दुभ्यः प्राणदन्दिनि ॥ १५ ॥ आनकानां च संद्वादः सुमहानभवद्विनि ॥ पपात पुष्प
 वर्षश्च शूरस्य भवने महत् ॥ १६ ॥ मनुष्यलोके कृत्स्नेऽपि रूपे नास्ति समो भुवि ॥ यस्याऽऽसीत्पुरुषाग्र्यस्य कान्तिश्चन्द्रमसो यथा ॥ १७ ॥
 देवभागस्ततो जज्ञे तथा देवश्रवाः पुनः ॥ अनाधृष्टिः कनवको वत्सवानथ गृञ्जमः ॥ १८ ॥ श्यामः शर्माको गण्डूषः पञ्च वास्य वराङ्गनाः ॥ पृथु
 कीर्तिः पृथा चैव श्रुतदेवा श्रुतश्रवा ॥ १९ ॥ राजाधिदेवी च तथा पञ्चैता वीरमातरः ॥ आवत्यः श्रुतदेवायां जगद्गुः सुपुत्रे सुतः ॥ श्रुतश्रवायां चैवस्तु
 शिशुपालोऽभवन्नृपः ॥ २० ॥ हिरण्यकशिपुर्योऽसौ दैत्यराजोऽभवत्पुरा ॥ पृथुकीर्त्या तु संजज्ञे तनयो वृद्धशर्मणः ॥ २१ ॥ करुपाधिपतिर्वीरो दन्त
 वक्रो महाबलः ॥ पृथां दुहितरं चक्रे कुन्तिस्तां पाण्डुरावहत् ॥ २२ ॥ यस्यां स धर्मविद्राजा धर्माज्जज्ञे युधिष्ठिरः ॥ भीमसेनस्तथा वातादिन्द्राच्चैव
 धनंजयः ॥ २३ ॥ लोके प्रतिरथो वीरः शक्रतुल्यपराक्रमः ॥ अनमित्राच्छिनिर्जज्ञे कनिष्ठादृष्णिनन्दनात् ॥ २४ ॥ शैनयः सत्यकस्तस्माद्युयुधानश्च
 सात्यकिः ॥ उद्धवो देवभागस्य महाभागः सुतोऽभवत् ॥ २५ ॥ पण्डितानां परं प्राहुर्देवश्रवसमुत्तमम् ॥ अश्मक्यां प्रातवान्पुत्रमनाधृष्टिर्यशस्विनम् ॥
 ॥ २६ ॥ निवृत्तशत्रुं शत्रुघ्नं श्रुतदेवा त्वजायत ॥ श्रुतदेवात्मजातस्तु नैपादिर्यः परिश्रुतः ॥ २७ ॥ एकलव्यो मुनिश्रेष्ठा निषादः परिवर्धितः ॥ वत्सावते
 त्वपुत्राय वसुदेवः प्रतापवान् ॥ अद्विर्ददौ सुतं वीरं शौरिः कौशिकमौरसम् ॥ २८ ॥ गण्डूपाय त्वपुत्राय विष्वक्सेनो ददौ सुतान् ॥ चारुदेष्णं
 सुदेष्णं च पञ्चालं कृतलक्षणम् ॥ २९ ॥ असंभ्रामेण यो वीरो नाऽऽवर्तत कदाचन ॥ रौक्मिणेयो महाबाहुः कनीयान्द्विजसत्तमाः ॥ ३० ॥ वायसानां
 सहस्राणि यं यान्तं पृष्ठतोऽन्वयुः ॥ चारूनद्योपभोक्ष्यामश्चारुदेष्णहतानिति ॥ ३१ ॥ तन्निजस्तन्निजपालश्च सुतो कनवकस्य तौ ॥ वीरश्चाश्वहनु

वसुपु०

॥ २३ ॥

श्वैव वीरी तावथ गृज्जिमौ ॥ ३२ ॥ श्यामपुत्रः शमीकस्तु शमीको राज्यमावहत् ॥ जुगुप्समानो भोजत्वाद्राजसूयमवाप सः ॥ ३३ ॥ अजात
शत्रुः शत्रूणां जज्ञे तस्य विनाशनः ॥ वसुदेवसुतान्वीरान्वर्णयिष्याम्यतः परम् ॥ ३४ ॥ वृष्णेस्त्रिविधमेवं तु बहुशास्त्रं ग्रहैजसम् ॥ धारयन्विपुलं
वंशं नानर्थैरिह पूज्यते ॥ ३५ ॥ याः पत्न्यो वसुदेवस्य चतुर्दश वरांगनाः ॥ पौरवी रोहिणी नाम मदिरादिस्तथा पराः ॥ ३६ ॥ वैशाखी च
तथा भद्रा सुनाम्नी चैव पञ्चमी ॥ सहदेवा शान्तिदेवा श्रीदेवी देवराक्षिता ॥ ३७ ॥ वृकदेव्युपदेवी च देवकी चैव सप्तमी ॥ सुततुर्वङ्गा चैव द्वे एते
परिचारिके ॥ ३८ ॥ पौरवी रोहिणी नाम बाहिकस्याऽऽत्मजाऽभवत् ॥ ज्येष्ठा पत्नी मुनिश्रेष्ठा दयिताऽऽनकदुन्दुभेः ॥ ३९ ॥ लोभे ज्येष्ठं सुतं रामं
शारणं शठमेव च ॥ दुर्दमं दमनं शुभ्रं पिण्डारकमुशीनरम् ॥ ४० ॥ चित्रा नाम कुमारी च रोहिणीतनया नव ॥ चित्रा सुभद्रेति पुनर्विख्याता मुनि
सत्तमाः ॥ ४१ ॥ वसुदेवाच्च देवक्यां जज्ञे शौरिर्महायशाः ॥ रामाच्च निशठो जज्ञे रेवत्यां दयितः सुतः ॥ ४२ ॥ सुभद्रायां रथी पार्था दभिमन्युरजायत ॥
अक्रूत्काशिकन्यायां सत्यकेतुरजायत ॥ ४३ ॥ वसुदेवस्य भार्यासु महाभागासु सप्तसु ॥ ये पुत्रा जज्ञिरे शूरा नामतस्तान्निबोधत ॥ ४४ ॥ भोजश्च
विजयश्चैव शान्तिदेवासुताबुभौ ॥ वृकदेवः सुनामायां गदश्चाऽऽस्तां सुताबुभौ ॥ ४५ ॥ अगावहं महात्मानं वृकदेवीं व्यजायत ॥ कन्या त्रिगर्तराजस्य
भार्या वै शिशिरायणेः ॥ ४६ ॥ जिज्ञासां पौरुषे चक्रे न चस्केन्दे च पौरुषम् ॥ कृष्णायससमप्रख्यो वर्षे द्वादशमे तथा ॥ ४७ ॥ मिथ्याभिः शस्तो
गार्ग्यस्तु मन्थुनाऽभिसमीरितः ॥ घोषकन्यामुपादाय मेधुनायोपचक्रमे ॥ ४८ ॥ गोपाली चाप्सरास्तस्य गोपस्त्रीषेपधारिणी ॥ धारयामास गा
र्ग्यस्य गर्भं दुर्धरमच्युतम् ॥ ४९ ॥ मानुष्यां गर्गभार्यायां नियोगाच्छूलपाणिनः ॥ स कालयवनो नाम जज्ञे शूरो महाबलः ॥ ५० ॥ वृत्तपूर्वार्ध
कायस्तु सिंहसंहननो युवा ॥ अपुत्रस्य स राज्ञस्तु ववृधेऽन्तःपुरे शिशुः ॥ ५१ ॥ यवनस्य मुनिश्रेष्ठाः स कालयवनोऽभवत् ॥ आयुध्यमानो
नृपतिः पर्यपृच्छद्विजोत्तमम् ॥ ५२ ॥ वृष्ण्यन्धककुलं तस्य नारदोऽकथयद्विभुः ॥ अक्षौहिण्या तु सैन्यस्य मधुरामभ्ययात्तदा ॥ ५३ ॥ दूतं
संप्रेषयामास वृष्ण्यन्धकनिवेशनम् ॥ ततो वृष्ण्यन्धकाः कृष्णं पुरस्कृत्य महामतिम् ॥ ५४ ॥ समेता मन्त्रयामासुर्यवनस्य तदाभयात् ॥ कृत्वा
च निश्चयं सर्वे पलायनमरोचयन् ॥ ५५ ॥ विहाय मधुरां रम्यां मानयन्तः पिनाकिनम् ॥ कुशस्थलीं द्वाग्वतीं निवेशयितुमीप्सवः ॥ ५६ ॥ इति
कृष्णस्य जन्मेदं यः शुचिर्नियतेन्द्रियः ॥ पर्वसु श्रावयेद्विद्वाननृपणः स सुखी भवेत् ॥ ५७ ॥ इति श्रीवृद्धपुराणे कृष्णजन्मानुकीर्तनं नाम द्वादशा
ध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ क्रोद्धोरथाभवत्पुत्रो वृजिनीवान्महात्पशाः ॥ वार्जिनीवतमिच्छन्ति स्वादिं स्वाहाकृतां वग्म ॥ १ ॥

ज० १३

॥ २३ ॥

स्वाहिपुत्रोऽभवद्राजा उषद्वन्दता वरः ॥ महाक्रतुमिरिजे यो विविधैर्भूरिदक्षिणेः ॥ २ ॥ ततः प्रसूतिमिच्छन्वै उपद्वः सोऽयमात्मजम् ॥ जज्ञे चित्र
 रथस्तस्य पुत्रः कर्मभिरन्वितः ॥ ३ ॥ आसीच्चैत्ररथिवीरो यज्वा विपुलदक्षिणः ॥ शशविन्दुः परं वृत्तं राजर्षीणामनुष्ठितः ॥ ४ ॥ पृथुश्रवाः पृथुयशा
 राजाऽऽसीच्छाशविन्दवः ॥ शंसन्ति च पुराणज्ञाः पार्थश्रवसमन्तरम् ॥ ५ ॥ अन्तरस्य सुयज्ञस्तु सुयज्ञतनयोऽभवत् ॥ उपतो यज्ञमखिलं स्वयम्
 च कृतादरः ॥ ६ ॥ शिनेयुरभवत्पुत्र उपतः शत्रुतापनः ॥ मरुतस्तस्य तनयो राजर्षिरभवन्नृपः ॥ ७ ॥ मरुतोऽलभत ज्येष्ठं सुतं कम्बलवार्हपम् ॥
 चचार विपुलं धर्मममर्षोत्प्रत्यभागपि ॥ ८ ॥ स सत्प्रसूतिमिच्छन्वै पुत्रं कम्बलवार्हपः ॥ वभूव रुक्मकवचः शतप्रसवतः सुतः ॥ ९ ॥
 निहत्य रुक्मकवचः शतं कवाचिनां रणे ॥ धन्विनां निशितैर्बाणैरवाप श्रियमुत्तमाम् ॥ १० ॥ जज्ञे च रुक्मकवचात्पराजित्परवीरहा ॥ जज्ञिरे
 पञ्च पुत्राश्च महावीर्याः पराजिताः ॥ ११ ॥ रुक्मेषुः पृथुरुक्मश्च ज्यामघः पालितो हरिः ॥ पालितं च हरिं चैव विदेहेभ्यः पिता ददौ ॥ १२ ॥
 रुक्मेषुरभवद्राजा पृथुरुक्मस्य संश्रयात् ॥ ताभ्यां प्रवाजितो राजा ज्यामघोऽवसदाश्रमे ॥ १३ ॥ प्रशान्तश्च तदा राजा ब्राह्मणैश्चावबोधितः ॥
 जगाम धनुरादाय देशमन्यं ध्वजी रथी ॥ १४ ॥ नर्मदाकूलमेकाकी मेखलां मृत्तिकावतीम् ॥ ऋक्षवन्तं गिरिं जित्वा शुक्तिमत्यामुवाच सः ॥ १५ ॥
 ज्यामघस्याभवद्भार्या शैव्या बलवती सती ॥ अपुत्रोऽपि च राजा स नान्यां भार्यामविन्दत ॥ १६ ॥ तस्याऽऽसीद्विजयो युद्धे तत्र कन्यामवाप सः ॥
 भार्यामुवाच संव्रतः स्नुषेयं ते जनेश्वरः ॥ १७ ॥ एतच्छ्रुत्वाऽब्रवीदेनं कस्य देव स्नुषेति वै ॥ अब्रवीत्तदुपश्रुत्य ज्यामघो राजसत्तमः ॥ १८ ॥ राजोवाच ॥
 यस्ते जनिष्यते पुत्रस्तस्य भार्योपपादिता ॥ १९ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ उग्रेण तपसा तस्याः कन्यायाः सा व्यजायत ॥ पुत्रं विदर्भं सुभगा शैव्या
 परिणता सती ॥ २० ॥ राजपुत्र्यां तु विद्वांसौ स्नुषायां कथकैशिकौ ॥ पश्चाद्विदर्भोऽजनयच्छूरो रणविशारदौ ॥ २१ ॥ भीमो विदर्भस्य सुतः
 कुन्तिस्तस्याऽऽत्मजोऽभवत् ॥ कुन्तेर्धृष्टः सुतो जज्ञे रणधृष्टः प्रतापवान् ॥ २२ ॥ धृष्टस्य जज्ञिरे शूरास्त्रयः परमधार्मिकाः ॥ आवन्तश्च दशार्हश्च
 बली विपहरश्च सः ॥ २३ ॥ दशार्हस्य सुतो व्योमा व्योमो जीमूत उच्यते ॥ जीमूतपुत्रो विकृतिस्तस्य भीमरथः सुतः ॥ २४ ॥ अथ भीमरथ
 स्याऽसीत्पुत्रो नवरथस्तथा ॥ तस्य चाऽऽसीदशरथः शकुनिस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ २५ ॥ तस्मात्करम्भः कारम्भिर्देवरातोऽभवन्नृपः ॥ देवक्षत्रोऽ
 भवत्तस्य देवक्षत्रिर्महायशाः ॥ २६ ॥ देवगर्भसमो जज्ञे देवक्षत्रस्य नन्दनः ॥ मधूनां वंशकृद्राजा मधुर्मधुरवागपि ॥ २७ ॥ मधोर्जज्ञेऽथ वेदभ्यां
 पुरुद्वान्पुरुषोत्तमः ॥ ऐक्ष्वाकी चाभवद्भार्या मधोस्तस्यां व्यजायत ॥ २८ ॥ सत्वान्सर्वगुणोपेतः सात्वतां कीर्तिवर्धनः ॥ इमां विस्तीर्ण विज्ञाय

बलपु०

॥ २४ ॥

ज्यामघस्य महात्मनः ॥ युज्यते परमश्रीत्या प्रजावांश्च भवेत्सदा ॥ २९ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ सात्वतात्सत्त्वसंपन्नात्कौशल्यां सुपुत्रे सुतान् ॥
भागिनं भजमानं च दिव्यं देवावृधं नृपम् ॥ ३० ॥ अन्धकं च महाबाहुं वृष्णिं च यदुनन्दनम् ॥ तेषां विसर्गाश्चत्वारो विस्तरेणेह कीर्तिताः ॥ ३१ ॥
भजमानस्य सृञ्जण्यां बाह्यका चोपबाह्यका ॥ आस्तां भायें तयोस्तस्मान्जाज्ञिरे बहवः सुताः ॥ ३२ ॥ क्रिमिश्च क्रमणश्चैव धृष्टः शूरः पुरंजयः ॥ एते
बाह्यकसृञ्जण्यां भजमानाद्रिजज्ञिरे ॥ ३३ ॥ आयुताजित्सहस्राजिच्छताजित्त्वथ दासकः ॥ उपबाह्यकसृञ्जण्यां भजमानाद्रिजज्ञिरे ॥ ३४ ॥ यज्वा
देवावृधो राजा चचार विपुलं तपः ॥ पुत्रः सर्वगुणोपेतो मम स्यादिति निश्चितः ॥ ३५ ॥ संयुज्यमानस्तपसा पर्णाशाया जलं स्पृशन् ॥ सदो
पस्पृशतस्तस्य चकार प्रियमापगा ॥ ३६ ॥ चिन्तयाऽभिपरीता सा न जगामैव निश्चयम् ॥ कल्याणत्वात्त्रपतेस्तस्य सा निम्नगोत्तमा ॥ ३७ ॥
नाध्यगच्छतु तां नारीं यस्यामेवंविधः सुतः ॥ भवेत्तस्मात्स्वयं गत्वा भवाम्यस्य सहानुगा ॥ ३८ ॥ अथ भूत्वा कुमारी सा विभ्राणा परमं वपुः ॥ वर
यामास नृपतिं तामियेष च स प्रभुः ॥ ३९ ॥ तस्यामावत् गर्भं स तेजस्विनमुदारधीः ॥ अथ सा दशमे मासि सुपुत्रे सरितां वरा ॥ ४० ॥ पुत्रं सर्वगु
णोपेतं बभ्रुं देवावृधं द्विजाः ॥ अत्र वंशे पुराणज्ञा गायन्तीति परिश्रुतम् ॥ ४१ ॥ गुणान्देवावृधस्यापि कीर्तयन्तो महात्मनः ॥ यथैवाग्रे तथा दूरात्प
श्यामस्तावदन्तिकत् ॥ ४२ ॥ बभ्रुः श्रेष्ठो मनुष्याणां देवदेवावृधः समः ॥ पाण्डिश्च पट्टं च पुरुषाः सहस्राणि च सप्त च ॥ ४३ ॥ एतेऽमृतत्वं प्राप्ता वै
बभ्रुर्देवावृधादपि ॥ यज्वा दानपतिर्धीमान्ब्रह्मण्यः स दृढायुधः ॥ ४४ ॥ तस्यान्ववायः सुमहान्भोजा ये सार्तिकावताः ॥ अन्धकात्काश्यपदुहिता चतुरोऽ
लभताऽऽत्मजान् ॥ ४५ ॥ कुरुरं भजमानं च ससकं बलवर्हिषम् ॥ कुरुरस्य सुतो वृष्टिर्वृष्टेस्तु तनयस्तथा ॥ ४६ ॥ कपोतरोमा तस्याथ तित्तिरिस्तनयोऽ
भवत् ॥ जज्ञे पुनर्वसुस्तस्मादभिजिच्च पुनर्वसोः ॥ ४७ ॥ तथा वै पुत्रमिथुनं वभ्रुवाभिजितः किल ॥ आहुकः श्राहुकश्चैव स्यातां स्यातिमतां वरौ ॥ ४८ ॥
इमां चोदाहरन्त्यत्र गार्थां प्रति तमाहुकम् ॥ श्वेतेन परिवारेण किशोरप्रतिमो महान् ॥ ४९ ॥ अशीतिवर्मणा युक्त आहुकः प्रथमं व्रजेत् ॥ नापुत्र
वान्नाशतदो नासहस्रशतायुषः ॥ ५० ॥ नाशुद्धकर्मा नायज्वा यो भोजमभितो व्रजेत् ॥ पूर्वस्यां दिशि नागानां भोजस्य प्रययुः किल ॥ ५१ ॥
सोमात्सङ्गानुकर्षाणां ध्वजिनां सवरूथिनाम् ॥ रथानां मेघघोषाणां सहस्राणि दशैव तु ॥ ५२ ॥ रौप्यकाञ्चनकक्षाणां सहस्राण्येकविंशतिः ॥ ताव
येव सहस्राणि उत्तरस्यां तथा दिशि ॥ ५३ ॥ आभूमिपाला भोजस्तु सन्ति ज्याकिङ्किणीकिनः ॥ आहुः किं चाप्यवन्तिभ्यः स्वसारं ददुरन्यकाः ॥ ५४ ॥
आहुकस्य तु काश्यायां द्वौ पुत्रौ संवभ्रुवतुः ॥ देवकश्चोत्तसेनश्च देवगर्भसमाभौ ॥ ५५ ॥ देवकस्याभवन्पुत्राश्चत्वारस्त्रिदशोपमाः ॥ देववानुपदेवश्च

अ० १३

॥ २४ ॥

सदेवो देवरक्षितः ॥ ५६ ॥ कुमार्यः सप्त चास्याथ वसुदेवाय ता ददौ ॥ देवकी शान्तिदेवा च सुदेवा देवरक्षिता ॥ ५७ ॥ वृकदेव्युपदेवी च
सुनाम्री चैव सप्तमी ॥ नवोग्रसेनस्य सुतास्तेषां कंसस्तु पूर्वजः ॥ ५८ ॥ न्यग्रोधश्च सुनामा च तथा कङ्कः सुभूषणः ॥ राष्ट्रपालोऽथ सुतनुरना
वृष्टिस्तु पुष्टिमान् ॥ ५९ ॥ तेषां स्वसारः पञ्चाऽऽसन्कंसा कंसवती तथा ॥ सुतनू राष्ट्रपाली च कंका चैव वराङ्गना ॥ ६० ॥ उग्रसेनः सहा
पत्यो व्याख्यातः कुकुरोद्भवः ॥ कुकुराणामिमं वंशं धारयन्नमितौजसाम् ॥ आत्मनो विपुलं वंशं प्रजावानामुयाव्रतः ॥ ६१ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे वृष्णि
वंशनिरूपणं नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ भजमानस्य पुत्रो वै रथमुख्यो विदूरथः ॥ राजाधिदेवः शूरस्तु विदूरथसुतोऽ
भवत् ॥ ११ ॥ राजाधिदेवस्य सुता जज्ञिरे वीर्यवत्तराः ॥ दत्तातिदत्तौ बलिनौ शोणाश्वः श्वेतवाहनः ॥ १२ ॥ शमी च दण्डशर्मा च दन्तशत्रुश्च शत्रुजित् ॥
श्रवणा च श्रविष्ठा च स्वसारौ संबभूवतुः ॥ ३ ॥ शमिपुत्रः प्रतिछत्रः प्रतिछत्रस्य चाऽऽत्मजः ॥ स्वयंभोजः स्वयंभोजाद्ददीकः संबभूव ह ॥
॥ ४ ॥ तस्य पुत्रा बभूवुर्हि सर्वे भीमपराक्रमाः ॥ कृतवर्माऽग्रजस्तेषां शतधन्वा तु मध्यमः ॥ ५ ॥ देवान्तश्च नरान्तश्च भिषग्वैतरणश्च यः ॥
सुदान्तश्चातिदान्तश्च निकाश्यः कामदम्भकः ॥ ६ ॥ देवान्तस्याभवत्पुत्रो विद्वान्कम्बलवर्हिषः ॥ असमौजाः सुतस्तस्य नासमौजाश्च तावुभौ ॥ ७ ॥
अजातपुत्राय सुतान्प्रददावसमौजसे ॥ सुदंष्ट्रश्च सुचारुश्च कृष्ण इत्यन्धकाः स्मृताः ॥ ८ ॥ गान्धारी चैव माद्री च क्रोष्टुभायै बभूवतुः ॥
गान्धारी जनयामास ह्यनमित्रं महाबलम् ॥ ९ ॥ माद्री युधाजितं पुत्रं ततो वै देवमीदुषम् ॥ अनमित्रममित्राणां जेतारमपराजितम् ॥ १० ॥
अनमित्रसुतो निग्रो निग्रतो द्वौ बभूवतुः ॥ प्रसेनश्चाथ सत्राजिच्छत्रुसेनाजितावुभौ ॥ ११ ॥ प्रसेनो द्वारवत्यां तु निवसन्तस् महामणिम् ॥
दिव्यं स्यमन्तकं नाम स सूर्यादुपलब्धवान् ॥ १२ ॥ तस्य सत्राजितः सूर्यः सखा प्राणसमोऽभवत् ॥ स कदाचिन्निशापाये रथेन रथिनां वरः ॥
॥ १३ ॥ तोयकूलमपः स्पष्टमुपस्थातुं ययौ रविम् ॥ तस्योपतिष्ठतः सूर्यं विवस्वानग्रतः स्थितः ॥ १४ ॥ विस्पष्टमूर्तिर्भगवांस्तेजोमण्डलवा
न्विभुः ॥ अथ राजा विवस्वन्तमुवाच स्थितमग्रतः ॥ १५ ॥ यथैव न्योमि पश्यामि सदा त्वां ज्योतिषां पते ॥ तेजोमण्डलिनं देवं तथैव
पुरतः स्थितम् ॥ १६ ॥ को विशेषोऽस्ति मे त्वत्तः सहायत्वं गतस्य वै ॥ एतच्छ्रुत्वा तु भगवान्मणिरत्नं स्यमन्तकम् ॥ १७ ॥ स्वकण्ठा
दवमुच्यथ एकान्ते न्यस्तवान्विभुः ॥ ततो विश्वहन्तं तं ददर्श नृपतिस्तदा ॥ १८ ॥ प्रीतिमानय तं दृष्ट्वा सुहूर्तं कृतवान्कथाम् ॥ तमभि
प्रस्थितं भूयो विवस्वन्तं स सत्राजित् ॥ १९ ॥ लोकालुद्रासयन्स्वामिन्येन त्वं सततं विभो ॥ तदेतन्मणिरत्नं मे भगवन्दातुमर्हसि ॥ २० ॥

अक्षरं

॥ २५ ॥

ततः स्यमन्तकमणिं दत्तवान्भास्करस्तदा ॥ स तमावध्य नगरीं प्रविवेश महीपतिः ॥ २१ ॥ तं जनाः पर्यधावन्त सूर्योऽयं गच्छतीति ह ॥
 स्वां पुरीं स विसिष्माय राजा त्वन्तःपुरं तथा ॥ २२ ॥ तं प्रसेनजितं दिव्यं मणिरत्नं स्यमन्तकम् ॥ ददौ भ्रात्रे नरपतिः प्रेम्णा सत्राजिदुत्त-
 मम् ॥ २३ ॥ स मणिः स्यन्दते रुक्मं वृष्ण्यन्धकनिवेशने ॥ कालवर्षी च पर्जन्यो न च व्याधिभयं ह्यभूत् ॥ २४ ॥ लिप्सां चक्रे प्रसेनस्य
 मणिरत्ने स्यमन्तके ॥ गोविन्दो न च तं लेभे शक्तोऽपि न जहार सः ॥ २५ ॥ कदाचिन्मृगयां यातः प्रसेनस्तेन भूषितः ॥ स्यमन्तककृते
 सिंहाद्वधं प्राप वनेचरात् ॥ २६ ॥ अथ सिंहं प्रधावन्तमृक्षराजो महाबलः ॥ निहत्य मणिरत्नं तदादाय प्राविशद्वहाम् ॥ २७ ॥ ततो वृष्ण्यन्ध-
 काः कृष्णं प्रसेनवधकारणात् ॥ प्रार्थनां तां मणेरुद्धा सर्वे एव शशाङ्गिरे ॥ २८ ॥ स शङ्क्यमानो धर्मात्मा ह्यकारी तस्य कर्मणः ॥ आहरिष्ये
 मणिमिति प्रतिज्ञाय वनं ययौ ॥ २९ ॥ यत्र प्रसेनो मृगयां व्यचरत्तत्र चाप्यथ ॥ प्रसेनस्य पदं गृह्य पुरुषैरासकारिभिः ॥ ३० ॥ ऋक्षवन्तं गिरि-
 वरं विन्ध्यं वा गिरिसत्तमम् ॥ अन्वेषयन्परिश्रान्तः स ददर्श महामनाः ॥ ३१ ॥ साश्वं हतं प्रसेनं तु नाविन्दत च तन्मणिम् ॥ अथ सिंहः
 प्रसेनस्य शरीरस्याविदूरतः ॥ ३२ ॥ ऋक्षेण निहतो दृष्टः पदैर्ऋक्षस्तु सूचितः ॥ पदैस्तैरन्वितायाथ गृहमृक्षस्य माधवः ॥ ३३ ॥ स हि ऋक्ष-
 विले वाणीं शुश्राव प्रमदेरिताम् ॥ धात्र्या कुमारमादाय सुतं जाम्बवतो द्विजाः ॥ ३४ ॥ क्रीडयन्त्या च मणिना मा रोदीरित्यथेरिताम् ॥ ३५ ॥
 ॥ धात्र्युवाच ॥ सिंहः प्रसेनमवधीर्त्सिहो जाम्बवता हतः ॥ सुकुमारक मा रोदीस्तव ह्येष स्यमन्तकः ॥ ३६ ॥ व्यक्तिस्तस्य शब्दस्य तृणमेव
 विलं ययौ ॥ प्रविश्य तत्र भगवांस्तदृक्षविलमञ्जसा ॥ ३७ ॥ स्थापयित्वा विलद्वारे यदूर्ध्वं दृष्ट्वा ललिना सह ॥ शार्ङ्गधन्वा विलस्यं तु जाम्बवन्तं ददर्श
 सः ॥ ३८ ॥ युयुधे वासुदेवस्तु विले जाम्बवता सह ॥ बाहुभ्यामेव गोविन्दो दिवसानेकं विशतिम् ॥ ३९ ॥ प्रविष्टेऽथ विले कृष्णे बलदेवपुरःसराः ॥
 पुरीं द्वारवर्तमित्य हतं कृष्णं तदा जगुः ॥ ४० ॥ वासुदेवोऽपि निर्जित्य जाम्बवन्तं महाबलम् ॥ लेभे जाम्बवतीं कन्यामृक्षराजस्य संमताम् ॥ ४१ ॥
 मणिं स्यमन्तकं चैव जग्राहाऽऽत्मविशुद्धये ॥ अनुनीयर्क्षराजं तु निर्ययौ च ततो विलात् ॥ ४२ ॥ उपायाद्वारकां कृष्णः स विनीतैः पुरःसरैः ॥
 एवं स मणिमाहृत्य विशोऽध्याऽऽत्मानमच्युतः ॥ ४३ ॥ ददौ सत्राजिते चैव सर्वसात्वतसंसदि ॥ एवं मिथ्याभिशम्तेन कृष्णेनामित्रवातिना ॥
 ॥ ४४ ॥ आत्मा विशोधितः पापाद्विनिर्जित्य स्यमन्तकम् ॥ सत्राजितो दश त्वासन्भार्यास्तासां शतं सुताः ॥ ४५ ॥ ख्यातिमन्तस्त्रयस्तेषां
 भगंकारस्तु पूर्वजः ॥ वीरो वातमतिश्चैव वसुमेधस्तथैव च ॥ ४६ ॥ कुमार्यश्चापि तिस्रो वै दिक्षु ख्याता द्विजोत्तमाः ॥ सत्यभामोत्तमा तासां

व्रतिनी च दृढव्रता ॥ ४७ ॥ तथा प्रस्वापिनी चैव भार्या कृष्णाय तां ददौ ॥ सभाक्षो भङ्गकारिस्तु नावेयश्च नरोत्तमो ॥ ४८ ॥ जज्ञाते गुणसं
 पन्नो विश्रुतो रूपसंवृतौ ॥ मायाः पुत्रस्तु जज्ञेऽथ वृष्णिपुत्रो युवाजितः ॥ ४९ ॥ जज्ञाते तनयौ वृष्णेः शफल्कश्चित्रकस्तथा ॥ शफल्कः
 काशिराजस्य सुतां भार्यामविन्दत ॥ ५० ॥ गान्दिनी नाम तस्यास्तु गाश्वास्य प्रददौ पिता ॥ तस्यां जज्ञे महाबाहुः श्रुतवानिति विश्रुतः ॥ ५१ ॥
 अक्रूरोऽथ महाभागो जज्ञे विपुलदक्षिणः ॥ उपमद्वस्तथा मदगुर्मुदरश्चारिर्मदनः ॥ ५२ ॥ आरिक्षेपस्तथोपेक्षः शत्रुहा चारिमेजयः ॥ धर्मभृच्चापि
 धर्मा च गृध्रभोजान्धकस्तथा ॥ ५३ ॥ आवाहप्रतिवाहौ च सुन्दरी च वराङ्गना ॥ विश्रुताश्चस्य महिषी कन्या चास्य वसुंधरा ॥ ५४ ॥ रूप
 यौवनसंपन्ना सर्वसत्त्वमनोहरा ॥ अक्रूरेणोग्रसेनायां सुतौ वै कुलनन्दनौ ॥ ५५ ॥ वसुदेवश्चोपदेवो जज्ञाते देववर्चसौ ॥ चित्रकस्याभवन्पुत्राः
 पृथुर्विपृथुरेव च ॥ ५६ ॥ अश्वघ्रीवोऽश्वबाहुश्च सुपाश्वर्कगवेषणौ ॥ अरिष्टनेमिश्च सुता धर्मो धर्मभृदेव च ॥ ५७ ॥ सुबाहुर्वहुवाहुश्च
 श्रविष्ठाश्रवणे स्त्रियौ ॥ इमां मिथ्याभिशास्ति यः कृष्णस्य समुदाहृताम् ॥ ५८ ॥ वेद मिथ्याभिशापास्तं न स्पृशन्ति कदाचन ॥ ५९ ॥
 इति श्रीब्रह्मपुराणे स्यमन्तकप्रत्याननयननिरूपणं नाम चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ यत्तु सत्राजिते कृष्णो मणिरत्नं स्यम
 न्तकम् ॥ ददावहारयद्वभुर्भोजेन शतधन्वना ॥ १ ॥ सदा हि प्रार्थयामास सत्यभामामनिन्दिताम् ॥ अक्रूरोऽन्तरमन्विष्यन्मणिं चैव स्यमन्तक
 म् ॥ २ ॥ सत्राजितं ततो हत्वा शतधन्वा महाबलः ॥ रात्रौ तं मणिमादाय ततोऽक्रूराय दत्तवान् ॥ ३ ॥ अक्रूरस्तु तदा विप्रा रत्नमादाय चोत्त
 मम् ॥ समयं कारयांचक्रे नाऽऽवेद्योऽहं त्वयेत्युत ॥ ४ ॥ वयमभ्युपवत्स्यामः कृष्णेन त्वां प्रार्थितम् ॥ ममाद्य द्वाका सर्वा वशे तिष्ठत्यसंशयम् ॥
 ५ ॥ इते पितरि दुःखार्ता सत्यभामा मनस्विनी ॥ प्रययौ रथमारुह्य नगरं वारणावतम् ॥ ६ ॥ सत्यभामा तु तद्वृत्तं भोजस्य शतधन्वनः ॥
 भर्तुर्निवेद्य दुःखार्ता पार्श्वस्थाऽश्रूण्यवर्तयत् ॥ ७ ॥ पाण्डवानां च दग्धानां हरिः कृत्वोदकक्रियाम् ॥ कुल्यार्थे चापि पाण्डूनां न्ययोजयत
 सात्यकिम् ॥ ८ ॥ ततस्त्वरितमागम्य द्वाकां मधुसूदनः ॥ पूर्वजं हलिनं श्रीमानिदं वचनमब्रवीत् ॥ ९ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ हतः प्रसेनः
 सिंहेन सत्राजिच्छतधन्वना ॥ स्यमन्तकस्तु मद्रामी तस्य प्रभुरहं विभो ॥ १० ॥ तदारोह रथं शीघ्रं भोजं हत्वा महारथम् ॥ स्यमन्तको महाबा
 हो अस्माकं स भविष्यति ॥ ११ ॥ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ ततः प्रवृत्ते युद्धं तुमुलं भोजकृष्णयोः ॥ शतधन्वा ततोऽक्रूरं सर्वतोदिशमैक्षत ॥
 १२ ॥ संरब्धौ तावुभौ तत्र दृष्ट्वा भोजजनार्दनौ ॥ शक्तोऽपि शापाद्धादिक्यमक्रूरो नान्वपद्यत ॥ १३ ॥ अपयाने ततो बुद्धिं भोजश्चक्रे भया

बसु०

॥ २६ ॥

दितः ॥ योजनानां शतं साग्रं हृदया प्रत्यपद्यत ॥ १४ ॥ विख्याता हृदया नाम शतयोजनगामिनी ॥ भोजस्य वडवा विप्रा यया कृष्णमयो
 धयत् ॥ १५ ॥ शीर्णां जवेन हृदयामध्वनः शतयोजने ॥ दृष्ट्वा रथस्य स्वां वृद्धिं शतधन्वानमर्दयत् ॥ १६ ॥ ततस्तस्या हतायास्तु श्रमात्स्वे
 दाच्च भो द्विजाः ॥ खमुत्पेतुरथ प्राणाः कृष्णो राममथाब्रवीत् ॥ १७ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ तिष्ठेह त्वं महाबाहो दृष्टदोषा हया मया ॥
 पद्भ्यां गत्वा हरिष्यामि मणिरत्नं स्यमन्तकम् ॥ १८ ॥ पद्भ्यामेव ततो गत्वा शतधन्वानमच्युतः ॥ मिथिलामभितो विप्रा जवान परमास्त्र
 वित् ॥ १९ ॥ स्यमन्तकं च नापश्यद्भत्वा भोजं महाबलम् ॥ निवृत्तं चाब्रवीत्कृष्णं मणिं देहीति लाङ्गली ॥ २० ॥ नास्तीति कृष्णश्चोवाच
 ततो रामो रुषाऽन्वितः ॥ धिक्शब्दपूर्वमसकृत्प्रत्युवाच जनार्दनम् ॥ २१ ॥ ॥ बलराम उवाच ॥ भ्रातृत्वान्मर्पयाम्येव स्वस्ति तेऽस्तु ब्रजाम्य
 हम् ॥ कृत्यं न मे द्वारकया न त्वया न च वृष्णिभिः ॥ २२ ॥ प्रविवेश ततो रामो मिथिलामरिमर्दनः ॥ सर्वकामैरुपहृतैर्मिथिलेनाभिपूजितः ॥
 ॥ २३ ॥ एतस्मिन्नेव काले तु बभ्रुर्मतिमतां वरः ॥ नानारूपान्कतून्सर्वानाजहार निरर्गलान् ॥ २४ ॥ दीक्षामयं स कवचं रक्षार्थं प्रविवेश
 ह ॥ स्यमन्तककृते प्राज्ञो गान्दीपुत्रो महायशः ॥ २५ ॥ अथ रत्नानि चान्यानि धनानि विविधानि च ॥ पाटं वर्षाणि धर्मात्मा यज्ञे
 ष्वेव न्ययोजयत् ॥ २६ ॥ अक्रूरयज्ञा इति ते ख्यातास्तस्य महात्मनः ॥ वह्नव्रदक्षिणाः सर्वे सर्वकामप्रदायिनः ॥ २७ ॥ अथ दुर्योधनो
 राजा गत्वा स मिथिलां प्रभुः ॥ गदाशिक्षां ततो दिव्यां बलदेवाद्वाप्तवान् ॥ २८ ॥ संप्रसाद्य ततो रामो वृष्ण्यन्धकमहारथैः ॥ आनीते
 द्वारकामेव कृष्णेन च महात्मना ॥ २९ ॥ अक्रूरश्चान्धकैः सार्धमायातः पुरुषर्षभः ॥ हत्वा सत्राजितं सुप्तं सहवन्धुं महाबलः ॥ ३० ॥
 ज्ञातिभेदभयात्कृष्णस्तमुपेक्षितवांस्तदा ॥ अपयाते तदाऽक्रूरे नावर्षत्पाकशासनः ॥ ३१ ॥ अनावृष्ट्या तदा राप्त्रमभवद्बहुधा कृशम् ॥ ततः प्रसादयामा
 सुरक्रूरं कुकुरान्धकाः ॥ ३२ ॥ पुनर्द्वारवर्ती प्राप्ते तस्मिन्दानपतो ततः ॥ प्रवर्षं सहन्नाक्षः कक्षं जलनिधेस्तदा ॥ ३३ ॥ कन्यां च वासुदेवाय
 स्वसारं शीलसंमताम् ॥ अक्रूरः प्रददौ धीमान्प्रीत्यर्थं मुनिसत्तमाः ॥ ३४ ॥ अथ विज्ञाय योगेन कृष्णो बभ्रुगतं मणिम् ॥ मभामध्यगतः प्राह
 तमक्रूरं जनार्दनः ॥ ३५ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ यत्तद्वत्नं मणिवरं तव हस्तगतं विभो ॥ तत्प्रयच्छ च मानार्हं मयि माऽनार्यकं कृथाः
 ॥ ३६ ॥ षष्टिवर्षगते काले यो रोषोऽभून्ममानघ ॥ स संरुढोऽसकृत्प्राप्तस्ततः कालात्ययो महान् ॥ ३७ ॥ स ततः कृष्णवचनात्सर्वसात्त्वतसं
 सदि ॥ प्रददौ ते मणिं बभ्रुरङ्गेशेन महामतिः ॥ ३८ ॥ ततस्तमाजवात्प्राप्ते बभ्रोहस्तादरिदमः ॥ ददौ हृष्टमनाः कृष्णस्तं मणिं बभ्रवे पुनः ॥ ३९ ॥

अ० १५

॥ २६ ॥

स कृष्णहस्तात्संप्राप्तं मणिरत्नं स्यमन्तकम् ॥ आबध्य गान्दिनीपुत्रो विरराजांशुमानिव ॥ ४० ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे सोमवंशकथनं नाम पञ्चद-
 शोऽध्यायः ॥ १५ ॥ मुनय ऊचुः ॥ अहो सुमहदाख्यानं भवता परिकीर्तितम् ॥ भारतानां च सर्वेषां पार्थिवानां तथैव च ॥ १ ॥ देवानां दानवानां
 च गन्धर्वोरगरक्षसाम् ॥ दैत्यानामथ सिद्धानां गुह्यकानां तथैव च ॥ २ ॥ अत्यद्भुतानि कर्माणि विक्रमा धर्मनिश्चयाः ॥ विविधाश्च कथा दिव्या
 जन्म चाग्न्यमनुत्तमम् ॥ ३ ॥ सृष्टिः प्रजापतेः सम्यक्त्वया प्रोक्ता महामते ॥ प्रजापतीनां सर्वेषां गुह्यकाप्सरसां तथा ॥ ४ ॥ स्थावरं जङ्गमं सर्वं
 सुत्पन्नं विविधं जगत् ॥ त्वया प्रोक्तं महाभाग श्रुतं चैतन्मनोहरम् ॥ ५ ॥ कथितं पुण्यफलदं पुराणं श्रद्धया गिरा ॥ मनःकर्णासुगं सम्यक्प्रीणात्य
 मृतसंमितम् ॥ ६ ॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामः सकल मण्डल भुवः ॥ वक्तुमर्हसि सर्वज्ञ परं कौतूहलं महत् ॥ ७ ॥ यावन्तः सागरा द्वीपास्तथा
 वर्षाणि पर्वताः ॥ वनानि सारितः पुण्यदेवादीनां महामते ॥ ८ ॥ यत्प्रमाणमिदं सर्वं यदाधारं यदात्मकम् ॥ संस्थानमस्य जगतो यथावद्भुतं
 हंसि ॥ ९ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ मुनयः श्रूयतामेतत्संक्षेपाद्भदतो मम ॥ नास्य वर्षशतेनापि वक्तुं शक्योऽतिविस्तरः ॥ १० ॥ जम्बूद्वीपश्चाद्वयौ
 द्वीपौ शाल्मलश्चापरो द्विजाः ॥ कुशः क्रौञ्चस्तथा शाकः पुष्करश्चैव सप्तमः ॥ ११ ॥ एते द्वीपाः समुद्रैस्तु सप्त सप्तभिगवृताः ॥ लवणशुसुरासर्पि-
 र्दधिदुग्धजलैः समम् ॥ १२ ॥ जम्बूद्वीपः समस्तानामेतेषां मध्यसंस्थितः ॥ तस्यापि मध्ये विप्रेन्द्रा मेरुः कनकपर्वतः ॥ १३ ॥ चतुरशीतिमाह-
 स्त्रेयोजनैस्तस्य चोच्छ्रयः ॥ प्रविष्टः षोडशाधस्ताद्वात्रिंशन्मूर्ध्नि विस्तृतः ॥ १४ ॥ मूले षोडशाहस्रैर्विस्तारस्तस्य सर्वतः ॥ भूपद्मस्यास्य शैलो
 ऽसौ कर्णिकाकारसंस्थितः ॥ १५ ॥ हिमवान्हेमकूटश्च निषधस्तस्य दक्षिणे ॥ नीलः श्वेतश्च शृङ्गी च उत्तरे वर्षपर्वताः ॥ १६ ॥ लक्षप्रमाणो द्वौ
 मध्ये दश हीनास्तथाऽपरे ॥ सहस्रद्वितयोच्छ्रयास्तावद्विस्तारिणश्च ते ॥ १७ ॥ भारतं प्रथमं वर्षं ततः किंपुरुषं स्मृतम् ॥ हरिवर्षं तथैवान्यन्मेरो
 र्दक्षिणतो द्विजाः ॥ १८ ॥ रम्यकं चोत्तरं वर्षं तस्यैवानु हिरण्मयम् ॥ उत्तराः कुरवश्चैव यथा वै भारतं तथा ॥ १९ ॥ नवसाहस्रमेकैकमेतेषां द्विज-
 सत्तमाः ॥ इलावृतं च तन्मध्ये सौवर्णो मेरुश्छिद्यतः ॥ २० ॥ मेरोश्चतुर्दिशं तत्र नवसाहस्रविस्तृतम् ॥ इलावृतं महाभागाश्चत्वारश्चात्र पर्वताः
 ॥ २१ ॥ विष्कम्भा वितता मेरोर्योजनायुतविस्तृताः ॥ पूर्वेण मन्दरो नाम दक्षिणे गन्धमादनः ॥ २२ ॥ विपुलः पश्चिमे पार्श्वे सुपार्श्वश्चोत्तरे
 स्थितः ॥ कदम्बस्तेषु जम्बूश्च पिप्पलो वट एव च ॥ २३ ॥ एकादशशतायामाः पादपा गिरिकेतवः ॥ जम्बूद्वीपस्य सा जम्बूनामहेतुर्द्विजोत्तमाः
 ॥ २४ ॥ महागजप्रमाणानि जम्बूवास्तस्याः फलानि वै ॥ पतन्ति भूभृतः पृष्ठे शीर्यमाणानि सर्वतः ॥ २५ ॥ रसेन तेन विख्याता तत्र जम्बूनदी

ति वै ॥ सारिप्रवर्तते सा च पीयते तन्निवासिभिः ॥ २६ ॥ न स्वेदो न च दौर्गन्ध्यं न जरा नेन्द्रियक्षयः ॥ तत्पानस्वस्थमनसां जनानां तत्र
 जायते ॥ २७ ॥ तीरमृत्तदसं प्राप्य सुखवायुविशोषिता ॥ जाम्बूनदाख्यं भवति सुवर्णं सिद्धभूषणम् ॥ २८ ॥ भद्राश्वं पूर्वतो मेरोः केतुमालं च
 पश्चिमे ॥ वर्षे द्वे तु मुनिश्रेष्ठास्तयोर्मध्ये त्विलावृतम् ॥ २९ ॥ वनं चैत्ररथं पूर्वं दक्षिणे गन्धमादनम् ॥ वैभ्राजं पश्चिमे तद्वदुत्तरे नन्दनं स्मृतम् ॥ ३० ॥ अरु
 णोदं महाभद्रमसितोदं समानसम् ॥ सरास्येतानि चत्वारि देवभोग्यानि सर्वदा ॥ ३१ ॥ शान्तवांश्चकुम्भश्च कुररी माल्यवांस्तथा ॥ वैकुण्ठप्रमुखा मेरोः
 पूर्वतः केसराचलाः ॥ ३२ ॥ त्रिकूटः शिशिरश्चैव पतङ्गो रुचकस्तथा ॥ निषधादयो दक्षिणतस्तस्य केसरपर्वताः ॥ ३३ ॥ शिखिवासः सवैदूर्यः कापिलो
 गन्धमादनः ॥ जातुधिप्रमुखास्तद्वत्पश्चिमे केसराचलाः ॥ ३४ ॥ मेरोरनन्तरास्ते च जठरादिष्ववास्थिताः ॥ शङ्खकूटोऽथ ऋषभो हंसो नागस्तथाऽपरेः
 ॥ ३५ ॥ कालभ्राद्याश्च तथा उत्तरे केसराचलाः ॥ चतुर्दश सहस्राणि योजनानां महापुरी ॥ ३६ ॥ मेरोरुपरि विप्रेन्द्रा ब्रह्मणः कथिता दिवि ॥
 तस्यां समन्ततश्चाद्यौ दिशासु विदिशासु च ॥ ३७ ॥ इन्द्रादिलोकपालानां प्रख्याताः प्रवराः पुरः ॥ विष्णुपादविनिष्क्रान्ता प्लावयन्तीन्दुमण्डलम् ॥
 ॥ ३८ ॥ समन्ताद्ब्रह्मणः पुर्यां गङ्गा पतति वै दिवः ॥ सा तत्र पतिता दिक्षु चतुर्धा प्रत्यपद्यत ॥ ३९ ॥ सीता चालकनन्दा च चक्षुर्भद्रा च वै
 क्रमात् ॥ पूर्वेण सीता शैलाच्च शैलं यान्त्यन्तरिक्षगा ॥ ४० ॥ ततश्च पूर्ववर्षेण भद्राश्वेनैति साऽर्णवम् ॥ तथैवालकनन्दा च दक्षिणेनैत्य भार
 तम् ॥ ४१ ॥ प्रयाति सागरं भूत्वा सप्तभेदा द्विजोत्तमाः ॥ चक्षुश्च पश्चिमगिरीनतीत्य सकलास्ततः ॥ ४२ ॥ पश्चिमं केतुमालाख्यं वर्षमन्वेति
 साऽर्णवम् ॥ भद्रा तथोत्तरगिरीतुत्तरांश्च तथा कुरू ॥ ४३ ॥ अतीत्योत्तरमम्भोधिं समभ्येति द्विजोत्तमाः ॥ आनीलनिषधायामौ माल्यवद्गन्ध
 मादनौ ॥ ४४ ॥ तयोर्मध्यगतो मेरुः कर्णिकाकारसंस्थितः ॥ भारताः केतुमालाश्च भद्राश्वाः कुरवस्तथा ॥ ४५ ॥ पत्राणि लोकशैलस्य मर्या
 दाशैलबाह्वतः ॥ जठरो देवकूटश्च मर्यादापर्वतावुभौ ॥ ४६ ॥ तौ दक्षिणोत्तरायामावानीलनिषधायतौ ॥ गन्धमादनकैलासौ पूर्वपश्चात् तावुभौ
 ॥ ४७ ॥ अशीतियोजनायामावर्णवान्तर्व्यवस्थितौ ॥ निषधः पारियात्रश्च मर्यादापर्वतावुभौ ॥ ४८ ॥ तौ दक्षिणोत्तरायामावानीलनिषधायतौ ॥
 मेरोः पश्चिमदिग्भागे यथा पूर्वं तथा स्थितौ ॥ ४९ ॥ त्रिशृङ्गो जारुधिश्चैव उत्तरौ वर्षपर्वतौ ॥ पूर्वपश्चायतावेतावर्णवान्तर्व्यवस्थितौ ॥ ५० ॥
 इत्येते हि मया प्रोक्ता मर्यादापर्वता द्विजाः ॥ जठरावस्थिता मेरोर्येषां द्वौ द्वौ चतुर्दिशम् ॥ ५१ ॥ मेरोश्चतुर्दिशं ये तु प्रोक्ताः केसरपर्वताः ॥
 शीतान्ताद्या द्विजास्तेषामतीव हि मनोहराः ॥ ५२ ॥ शैलानामन्तरद्रोण्यः सिद्धचारणसेविताः ॥ सुरम्याणि तथा तासु काननानि पुराणि

च ॥ ५३ ॥ लक्ष्मीविष्ण्वग्निसूर्येन्द्रदेवानां मुनिसत्तमाः ॥ तास्त्रायतनवर्याणि जुष्टानि नरकिंनरैः ॥ ५४ ॥ गन्धर्वयक्षरक्षांसि तथा देतेयदानवाः ॥
 क्रीडन्ति तामु रम्यासु शैलद्रोणीष्वहर्निशम् ॥ ५५ ॥ भौमा ह्येते स्मृताः स्वर्गा धर्मिणामालया द्विजाः ॥ नैतेषु पापकर्तारो यान्ति जन्मशते
 रपि ॥ ५६ ॥ भद्राश्चे भगवान्विष्णुरास्ते हयशिरा द्विजाः ॥ वाराहः केतुमाले तु भारते कूर्मरूपधृक् ॥ ५७ ॥ मत्स्यरूपश्च गोविन्दः कुरु
 ध्वास्ते सनातनः ॥ विश्वरूपेण सर्वत्र सर्वः सर्वेश्वरो हरिः ॥ ५८ ॥ सर्वस्याऽऽधारभूतोऽसौ द्विजा आस्तेऽखिलात्मकः ॥ यानि किंपुरुषाद्यानि
 वर्षाण्यष्टौ द्विजोत्तमाः ॥ ५९ ॥ न तेषु शोको नाऽऽयासो नोद्वेगः क्षुद्रयादिकम् ॥ स्वस्थाः प्रजा निरातङ्गाः सर्वदुःखविवर्जिताः ॥ ६० ॥ दश
 द्वादशवर्षाणां सहस्राणि स्थिरायुषः ॥ नैतेषु भौमान्यन्यानि क्षुत्पिपासादि नो द्विजाः ॥ ६१ ॥ कृतत्रेतादिका नैव तेषु स्थानेषु कल्पना ॥ सर्वे
 ष्वेतेषु वर्षेषु सप्त सप्त कुलाचलाः ॥ नद्यश्च शतशस्तेभ्यः प्रसृता या द्विजोत्तमाः ॥ ६२ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे भुवनकोशद्वीपवर्णनं नाम षोडशोऽ
 ध्यायः ॥ १६ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ उत्तरेण समुद्रस्य हिमाद्रेश्चैव दक्षिणे ॥ वर्षं तद्भारतं नाम भारती यत्र संततिः ॥ १ ॥ नवयोजनसाहस्रो विस्ता
 रश्च मुनीश्वराः ॥ कर्मभूमिरयं स्वर्गमपवर्गं च इच्छताम् ॥ २ ॥ महेन्द्रो मलयः सङ्घः शुक्तिमानृक्षपर्वतः ॥ विन्ध्यश्च पारियात्रश्च सप्तात्र कुल
 पर्वताः ॥ ३ ॥ अतः संप्राप्यते स्वर्गो मुक्तिमस्मात्प्रयाति वै ॥ तिर्यक्त्वं नरकं चापि यान्त्यतः पुरुषा द्विजाः ॥ ४ ॥ इतः स्वर्गश्च मोक्षश्च मध्यं
 चान्ते च गच्छति ॥ न खल्वन्यत्र मर्त्यानां कर्म भूमौ विधीयते ॥ ५ ॥ भारतस्यास्य वर्षस्य नव भेदान्निशामय ॥ इन्द्रद्वीपः कसेरुमांस्ता
 व्रपणो गभस्तिमान् ॥ ६ ॥ नागद्वीपस्तथा सौम्यो गन्धर्वस्त्वथ वारुणः ॥ अयं तु नवमस्तेषां द्वीपः सागरसंवृतः ॥ ७ ॥ योजनानां सहस्रं च
 द्वीपोऽयं दक्षिणोत्तरात् ॥ पूर्वे किरातास्तिष्ठन्ति पश्चिमे यवनाः स्थिताः ॥ ८ ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्या मध्ये शूद्राश्च भागशः ॥ इज्यायुद्धवाणिज्याद्यै
 र्वृत्तिमन्तो व्यवस्थिताः ॥ ९ ॥ शतद्रुचन्द्रभागाद्या हिमवत्पादानिःसृताः ॥ वेदस्मृतिमुखाश्चान्याः पारियात्रोद्भवा मुने ॥ १० ॥ नर्मदासुरसाद्याश्च नद्यो
 विन्ध्यविनिःसृताः ॥ तापीपयोष्णीनिर्विन्ध्याकावेरीप्रमुखा नदीः ॥ ११ ॥ ऋक्षपादोद्भवा ह्येताः श्रुताः पापं हरन्ति याः ॥ गोदावरीभीमरथीकृष्णवे
 ण्यादिकास्तथा ॥ १२ ॥ सद्यपादोद्भवा नद्यः स्मृताः पापभयापहाः ॥ कृतमालाताव्रणार्णप्रमुखा मलयोद्भवाः ॥ १३ ॥ त्रिसाध्यऋषिकुल्याद्या महेन्द्रप्रभवाः
 स्मृताः ॥ ऋषिकुल्याकुमाराद्याः शुक्तिमत्पादसंभवाः ॥ १४ ॥ आसां नद्युपनद्यश्च सन्त्यन्यास्तु सहस्रशः ॥ तारिक्मे कुरुपञ्चालमध्यदेशादयो जनाः
 ॥ १५ ॥ पूर्वदेशादिकाश्चैव कामरूपनिवासिनः ॥ पौण्ड्राः कलिङ्गा मगधा दाक्षिणात्याश्च सर्वशः ॥ १६ ॥ तथा परान्त्याः सौराष्ट्राः शूद्राभीरास्त

महपू०

॥ २८ ॥

थाऽर्जुदाः॥मारुका मालवाश्चैव पारियात्रनिवासिनः॥१७॥सौवीराः सैन्धवापन्नाः शाल्वाः शाकलवासिनः॥मद्रारामास्तथाऽम्बुष्ठाः पारसीकादयस्तथा
॥ १८ ॥ आसां पिबन्ति सलिलं वसन्ति सरितां सदा ॥ समोपेता महाभागा हृष्टपुष्टजनाकुलाः ॥ १९ ॥ चत्वारि भारते वर्षे युगान्यत्र महामुने ॥
कृतं वेता द्वापरं च कलिश्चान्यत्र न क्वचित् ॥ २० ॥ तपस्तप्यन्ति यतयो ब्रह्मते चात्र यज्विनः ॥ दानानि चात्र दीयन्ते परलोकार्थमादरात्
॥ २१ ॥ पुरुषैर्यज्ञपुरुषो जम्बूद्वीपे सदेज्यते ॥ यज्ञैर्यज्ञमयो विष्णुरन्यद्वीपेषु चान्यथा ॥ २२ ॥ अत्रापि भारतं श्रेष्ठं जम्बूद्वीपे महामुने ॥ यतो
हि कर्मभूरेषा अतोऽन्या भोगभूमयः ॥ २३ ॥ अत्र जन्मसहस्राणां सहस्रैरपि सत्तम ॥ कदाचिच्छभते जन्तुर्मानुष्यं पुण्यसंचयात् ॥ २४ ॥
गायन्ति देवाः किल गीतकानि धन्यास्तु ये भारतभूमिभागे ॥ स्वर्गापवर्गास्पदहेतुभूते भवन्ति भूयः पुरुषा मनुष्याः ॥ २५ ॥ कर्मण्यसंकल्पि
ततत्फलानि संन्यस्य विष्णौ परमात्मरूपे ॥ अवाप्य तां कर्ममहीमनन्ते तस्मिँल्लेयं ये त्वमलाः प्रयान्ति ॥ २६ ॥ जानीम नेतत्कुत्रयं (?)
विलीने स्वर्गप्रदे कर्मणि देहबन्धम् ॥ प्राप्स्यन्ति धन्याः खलु ते मनुष्या ये भारतेनेन्द्रियविप्रहीनाः ॥ २७ ॥ नववर्षं च भो विप्रा जम्बूद्वीपमिदं
मया ॥ लक्षयोजनविस्तारं संक्षेपात्कथितं द्विजाः ॥ २८ ॥ जम्बूद्वीपं समावृत्य लक्षयोजनविस्तरः ॥ भो द्विजा वलयाकारः स्थितः
क्षारोदधिर्बहिः ॥ २९ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे भुवनकोशे जम्बूद्वीपनिरूपणं नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ क्षारोदेन यथा
द्वीपो जम्बूसंज्ञोऽभिवेष्टितः ॥ संवेष्ट्य क्षारमुदधिं पुनर्द्वीपस्तथा स्थितः ॥ १ ॥ जम्बूद्वीपस्य विस्तारः शतसाहस्रसंमितः ॥ स एव द्विगुणो
विप्राः पुनर्द्वीपेऽप्युदाहृतः ॥ २ ॥ सप्त मेधातिथेः पुत्राः पुनर्द्वीपेश्वरस्य वै ॥ श्रेष्ठः शान्तमयो नाम शिशिरस्तदनन्तरम् ॥ ३ ॥ सुखोदयस्तथाऽ
नन्दः शिवः क्षेमक एव च ॥ ध्रुवश्च सप्तमस्तेषां पुनर्द्वीपेश्वरा हि ते ॥४॥ पूर्वं शान्तभयं वर्षं शिशिरं सुखदं तथा ॥ आनन्दं च शिवं चैव क्षेमकं
ध्रुवमेव च ॥ ५ ॥ मर्यादाकारकास्तेषां तथाऽन्ये वर्षपर्वताः ॥ सप्तैव तेषां नामानि शृणुध्वं मुनिसत्तमाः ॥ ६ ॥ गोमेदश्चैव चन्द्रश्च नारदो दुन्दु
भिस्तथा ॥ सोमकः सुमनाः शैलो वैभ्राजश्चैव सप्तमः ॥ ७ ॥ वर्षाचलेषु रम्येषु वर्षेष्वेतेषु चानघाः ॥ वसन्ति देवगन्धर्वसहिताः सतितं प्रजाः
॥ ८ ॥ तेषु पुण्या जानपदाश्चिराच्च सुयते जनः ॥ नाऽऽधयो व्याधयो वाऽपि सर्वकालं सुखं हि तत् ॥९॥ तेषां नद्यश्च सप्तैव वर्षाणां तु समुद्रगाः ॥
नामतस्ताः प्रवक्ष्यामि श्रुताः पापं हरन्ति याः ॥ १० ॥ अनुत्तमा शिखी चैव विपाशा त्रिदिवा क्रमुः ॥ अमृता मुकृता चैव समेतास्तत्र निभगाः
॥ ११ ॥ एते शैलास्तथा नद्यः प्रधानाः कथिता द्विजाः ॥ क्षुद्रनद्यस्तथा शैलास्तत्र सन्ति सदस्रशः ॥ १२ ॥ ताः पिबन्ति सदा इष्टा नदीर्जन

म० १८

॥ २८ ॥

पदास्तु ते ॥ अवसर्पिणी नदी तेषां न चैवोत्सर्पिणी द्विजाः ॥ १३ ॥ न तिष्ठति युगावस्था तेषु स्थानेषु सप्तसु ॥ त्रेतायुगसमः कालः सर्वदेव
 द्विजोत्तमाः ॥ १४ ॥ पुस्तद्वीपादिके विप्राः शाकद्वीपान्तिकेषु वै ॥ पञ्चवर्षसहस्राणि जना जीवन्त्यनामयाः ॥ १५ ॥ धर्मश्चतुर्विधस्तेषु वर्णाश्रम
 विभागजः ॥ वर्णाश्च तत्र चत्वारस्तान्बुधाः प्रवदामि वः ॥ १६ ॥ आर्यकाः कुरवश्चैव विविधा भाविनश्च ते ॥ विप्रसत्रियवैश्यास्ते शूद्राश्च मुनि
 सत्तमाः ॥ १७ ॥ जम्बूवृक्षप्रमाणस्तु तन्मध्ये सुमहातरुः ॥ पुस्तस्तन्नामसंज्ञोऽयं पुस्तद्वीपो द्विजोत्तमाः ॥ १८ ॥ इज्यते तत्र भगवांस्त्रैर्वर्णैरायका
 दिभिः ॥ सोमरूपी जगत्स्रष्टा सर्वः सर्वेश्वरो हरिः ॥ १९ ॥ पुस्तद्वीपप्रमाणेन पुस्तद्वीपः समावृतः ॥ तथैवेक्षुरसोदेन परिवेषानुकारिणा ॥ २० ॥
 इत्येतद्वो मुनिश्रेष्ठाः पुस्तद्वीपमुदाहृतम् ॥ संक्षेपेण मया भूयः शाल्मलं मे निबोधत ॥ २१ ॥ शाल्मलस्येश्वरो वीरो वपुष्मास्तु ततो द्विजाः ॥ तेषां
 तु नामसंज्ञानि सप्तवर्षाणि तानि वै ॥ २२ ॥ श्वेतोऽथ हरितश्चैव जीमूतो रोहितस्तथा ॥ वैद्युतो मानसश्चैव सुप्रभश्च द्विजोत्तमाः ॥ २३ ॥ शाल्म
 लेन समुद्रोऽसौ द्वीपेनेक्षुरसोदकः ॥ विस्ताराद्दिगुणेनाथ सर्वतः संवृतः स्थितः ॥ २४ ॥ तत्रापि पर्वताः सप्त विज्ञेया रत्नयोनयः ॥ वर्षाभिव्यञ्ज
 कास्तस्य तथा सप्तैव निम्नगाः ॥ २५ ॥ कुमुदश्चोन्नतश्चैव तृतीयस्तु बलाहकः ॥ द्रोणो यत्र महौषध्यः स चतुर्थो महीधरः ॥ २६ ॥ कङ्कस्तु पञ्चमः
 षष्ठो महिषः सप्तमस्तथा ॥ ककुद्भान्पर्वतवरः सरित्रामान्यतो द्विजाः ॥ २७ ॥ श्रोणी तोया वितृष्णा च चक्राशुका विमोचनी ॥ निवृत्तिः सप्तमी
 तासां स्मृतास्ताः पापशान्तिदाः ॥ २८ ॥ श्वेतं च लोहितं चैव जीमूतं हरितं तथा ॥ वैद्युतं मानसं चैव सुप्रभं नाम सप्तमम् ॥ २९ ॥ सप्तैतानि
 तु वर्षाणि चातुर्वर्ण्यं युतानि च ॥ वर्णाश्च शाल्मलेये च वर्तन्त्येषु द्विजोत्तमाः ॥ ३० ॥ कपिलाश्चारुणाः पीताः कृष्णाश्चैव पृथक्पृथक् ॥ ब्राह्मणाः
 क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्चैव यजन्ति तम् ॥ ३१ ॥ भगवन्तं समस्तस्य विष्णुमात्मानमव्ययम् ॥ वायुभूतं मत्तश्रेष्ठैर्यज्विनो यज्ञसंस्थितम् ॥ ३२ ॥
 देवानामत्र सानिध्यमतीव सुमनोहरे ॥ शाल्मलिश्च महावृक्षो नामनिर्वृत्तिकारकः ॥ ३३ ॥ एष द्वीपः समुद्रेण सुरोदेन समावृतः ॥ विस्ताराच्छा
 र्मलेश्चैव समेन तु समन्ततः ॥ ३४ ॥ सुरोदकः परिवृतः कुशाद्वीपेन सर्वतः ॥ शाल्मलस्य तु विस्ताराद्दिगुणेन समन्ततः ॥ ३५ ॥ ज्योतिष्मतः
 कुशाद्वीपे सप्तपुत्रान्निबोधत ॥ उद्भिदो वेणुर्माश्चैव स्वैरथो रन्ध्रनो धृतिः ॥ ३६ ॥ प्रभाकरोऽथ कपिलस्तन्नाम्ना वर्षपर्वतः ॥ तस्मिन्वसन्ति मनुजाः
 सह दैतेयदानवैः ॥ ३७ ॥ तथैव देवगन्धर्वा यक्षकिंपुरुषादयः ॥ वर्णास्तत्रापि चत्वारो निजानुष्ठानतत्पराः ॥ ३८ ॥ दमिनः शुष्मि
 णः स्नेहा मन्देहाश्च द्विजोत्तमाः ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्चानुक्रमोदिताः ॥ ३९ ॥ यथोक्तकर्मकर्तृत्वात्स्वाधिकारक्षयाय ते ॥

बलपु०

॥ २९ ॥

तत्र ते तु कुशद्वीपे ब्रह्मरूपं जनार्दनम् ॥ ४० ॥ यजन्तः क्षपयन्त्युग्रमधिकारफलप्रदम् ॥ विद्रुमो हेमशैलश्च द्युतिमान्पुष्टिमांस्तथा ॥ ४१ ॥
कुशशयो हरिश्चैव सप्तमो मन्दराचलः ॥ वर्षाचलास्तु सप्तैते द्वीपे तत्र द्विजोत्तमाः ॥ ४२ ॥ नद्यश्च सप्त तासां तु शृणु नामान्यनुकमात् ॥ धृत
पापा शिवा चैव पवित्रा संमतिस्तथा ॥ ४३ ॥ विद्युदम्भो मही चान्या सर्वपापहरास्त्विमाः ॥ अन्याः सहस्रशस्तत्र धुन्नद्यस्तथाऽचलाः ॥ ४४ ॥
कुशद्वीपे कुशस्तम्बः संज्ञया तस्य तत्समृतम् ॥ तत्प्रमाणेन स द्वीपो घृतोदेन समावृतः ॥ ४५ ॥ घृतोदश्च समुद्रोऽसौ कौञ्चद्वीपेन संवृतः ॥ कौञ्चद्वी
पो मुनिश्रेष्ठाः श्रूयतां चापरो महान् ॥ ४६ ॥ कुशद्वीपस्य विस्ताराद्विगुणो यस्य विस्तरः ॥ कौञ्चद्वीपे द्युतिमतः पुत्राः सप्त महात्मनः ॥ ४७ ॥
तन्नामानि च वर्षाणि तेषां चक्रे महीपतिः ॥ कुशगो मन्दगश्चोष्णः पीवरोऽथान्धकारकः ॥ ४८ ॥ मुनिश्च दुन्दुभिश्चैव सप्तैते तत्सुता
द्विजाः ॥ तत्रापि देवगन्धर्वसेविताः सुमनोरमाः ॥ ४९ ॥ वर्षाचला मुनिश्रेष्ठास्तेषां नामान्यतः परम् ॥ कौञ्चश्च वामनश्चैव तृतीयश्चान्धकारकः
॥ ५० ॥ देवव्रतो धर्मश्चैव तथाऽन्यः पुण्डरीकवान् ॥ दुन्दुभिश्च महाशैलो द्विगुणास्ते परस्परम् ॥ ५१ ॥ द्वीपाद्वीपेषु वै शैलास्तथा
द्वीपानि ते तथा ॥ वर्षेष्वेतेषु रम्येषु वर्षशैलवरेषु च ॥ ५२ ॥ निवसन्ति निरातङ्गाः सह देवगणैः प्रजाः ॥ पुष्कला पुष्करा अन्यास्ते
ख्याताश्च द्विजोत्तमाः ॥ ५३ ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्चानुकमोदिताः ॥ तत्र नद्यो मुनिश्रेष्ठा याः पिबन्ति शृणुष्व ताः ॥ ५४ ॥
सप्त प्रधानाः शतशस्तत्राऽन्याः क्षेत्रनिम्नगाः ॥ गौरी कुमुद्वती चैव संध्या रात्रिर्मनोजवा ॥ ५५ ॥ ख्यातिश्च पुण्डरीका च सप्तैता वर्षानि
भ्रगाः ॥ तत्रापि वर्षेभंगवान्पुष्कराद्यैर्जनार्दनः ॥ ५६ ॥ योगिरुद्रस्वरूपस्तु इज्यते यज्ञसंनिधौ ॥ कौञ्चद्वीपः समुद्रेण दधिमण्डोदकेन तु ॥
॥ ५७ ॥ आवृतः सर्वतः कौञ्चद्वीपतुल्येन मानतः ॥ दधिमण्डोदकश्चापि शाकद्वीपेन संवृतः ॥ ५८ ॥ कौञ्चद्वीपस्य विस्ताराद्विगुणेन द्विजो
त्तमाः ॥ शाकद्वीपेश्वरस्यापि भव्यस्य सुमहात्मनः ॥ ५९ ॥ सप्तैव तनयास्तेषां ददौ वर्षाणि सप्त सः ॥ जलदश्च कुमारश्च सुकुमारो मनीरकाः ॥
॥ ६० ॥ कुसुमोदश्च मोदाकिः सप्तमश्च महाद्रुमः ॥ तत्संज्ञान्येव तत्रापि सप्त वर्षाण्यनुकमात् ॥ ६१ ॥ तत्रापि पर्वताः सप्त वर्षविच्छेदकारकः ॥
पूर्वे तत्रोदयगिरिर्जलधारस्तथाऽपरः ॥ ६२ ॥ तथा रैवतकः श्यामस्तथैवाम्भोगिरिर्द्विजाः ॥ आस्तिकेयस्तथा रम्यः केसरी पर्वतोत्तमः ॥ ६३ ॥
शाकश्चात्र महावृक्षः सिद्धगन्धर्वसेवितः ॥ यत्पत्रवातसंस्पर्शादाहादो जायते परः ॥ ६४ ॥ तत्र पुण्या जनपदाश्चातुर्वर्ण्यसमन्विताः ॥ निवसन्ति
महात्मानो निसर्तेष्वा निरामयाः ॥ ६५ ॥ नद्यश्चात्र महापुण्याः सर्वपापभयापहाः ॥ सुकुमारी कुमारी च नलिनी रेणुका च या ॥ ६६ ॥ इक्षुश्च

अ० १८

॥ २९ ॥

धेनुका चैव गभस्ती सप्तमी तथा ॥ अन्यास्त्वयुतशस्तत्र क्षुद्रनद्यो द्विजोत्तमाः ॥ ६७ ॥ महीवरास्तथा सन्ति शतशोऽथ सहस्रशः ॥ ताः पिव
 न्ति मुदा युक्ता जलदादिषु ये स्थिताः ॥ ६८ ॥ वर्षेषु ये जनपदाश्चतुर्थार्थसमन्विताः ॥ नद्यश्चात्र महापुण्याः स्वर्गादभ्येत्य मेदिनीम् ॥ ६९ ॥
 धर्मदानिनं तेष्वस्ति न संहर्षो न शुक्तया ॥ मर्यादाव्युत्क्रमश्चापि तेषु देशेषु सप्तसु ॥ ७० ॥ मगाश्च मागधाश्चैव मानसा मन्दगास्तथा ॥ मगा
 ब्राह्मणभूयिष्ठा मागधाः क्षत्रियास्तु ते ॥ ७१ ॥ वैश्यास्तु मानसास्तेषां शूद्रा ज्ञेयास्तु मन्दगाः ॥ शाकद्वीपस्थितैर्विष्णुः सूर्यरूपधरो हरिः ॥ ७२ ॥
 ययौकैरिज्यते सम्यक्कर्मभिर्नियतात्मभिः ॥ शाकद्वीपस्ततो विप्राः क्षीरोदेन समन्ततः ॥ ७३ ॥ शाकद्वीपप्रमाणेन वलयेनेव वेष्टितः ॥ क्षीरा
 विधः सर्वतो विप्राः पुष्कराख्येन वेष्टितः ॥ ७४ ॥ द्वीपेन शाकद्वीपात् द्विगुणेन समन्ततः ॥ पुष्करे सवनस्यापि महावीतोऽभवत्सुतः ॥ ७५ ॥
 धातकिश्च तयोस्तद्वदे वर्षे नामसंज्ञिते ॥ महावीतं तथैवान्यद्घातकीखण्डसंज्ञितम् ॥ ७६ ॥ एकश्चात्र महाभागाः प्रख्यातो वर्षपर्वतः ॥ मानसोत्तर
 संज्ञो वै मध्यतो वलयाकृतिः ॥ ७७ ॥ योजनानां सहस्राणि ऊर्ध्वं पञ्चाशदुच्छ्रितः ॥ तावदेव च विस्तीर्णः सर्वतः परिमण्डलः ॥ ७८ ॥ पुष्करद्वी
 पवल्यं मध्येन विभजन्निव ॥ स्थितोऽसौ तेन विच्छिन्नं जातं तद्वीपकद्वयम् ॥ ७९ ॥ वलयाकरमेकैकं तयोर्मध्ये महागिरिः ॥ दशवर्षसहस्राणि
 तत्र जीवन्ति मानवाः ॥ ८० ॥ निरामया विशोकाश्च रागद्वेषविवर्जिताः ॥ अधमोत्तमौ न तेष्वस्तां न वध्यवयकौ द्विजाः ॥ ८१ ॥ ईर्ष्याऽ
 मूया भयं रोषो दोषो लोभादिकं न च ॥ महावीतं बहिर्वर्षं धातकीखण्डमण्डितम् ॥ ८२ ॥ मानसोत्तरशैलस्य देवदैत्यादिसेवितम् ॥ सत्यानृते
 न तत्रास्तां द्वीपे पुष्करसंज्ञिते ॥ ८३ ॥ न तत्र नद्यः शैला वा द्वीपे पुष्करसंज्ञिते ॥ तुल्यवेपास्तु मनुजा देवैस्तत्रैकरूपिणः ॥ ८४ ॥ वर्णा
 श्रमाचारहीनं धर्माहरणवर्जितम् ॥ त्रयीवार्तादण्डनीतिशुश्रूषारहितं च तत् ॥ ८५ ॥ वर्षद्वयं ततो विप्रा भोमस्वर्गोऽयमुच्यते ॥ सर्वस्य सुखदः
 कालो जरारोगविवर्जितः ॥ ८६ ॥ पुष्करे धातकीखण्डे महावीते च वै द्विजाः ॥ न्यग्रोधः पुष्करद्वीपे ब्रह्मणः स्थानमुत्तमम् ॥ ८७ ॥ तस्मि
 न्निरवसति ब्रह्मा पूज्यमानः सुरासुरैः ॥ स्वाद्दुदकेनोदधिना पुष्करः परिवेष्टितः ॥ ८८ ॥ समेन पुष्करस्यैव विस्तारान्मण्डलात्तथा ॥ एवं द्वीपाः
 समुद्रेस्तु सप्त सप्तभिरावृताः ॥ ८९ ॥ द्वीपश्चैव समुद्रश्च समानौ द्विगुणौ परौ ॥ पर्यासि सर्वदा सर्वसमुद्रेषु समानि वै ॥ ९० ॥ न्यूनातिरिक्ता तेषां
 कदाचिन्नेव जायते ॥ स्थालीस्थमग्निसंयोगादुद्विक्तं सलिलं यथा ॥ ९१ ॥ तथेन्दुबुद्धौ सलिलं समुद्रेषु समं हि वै ॥ अन्यूनानतिरिक्ताश्च वर्षन्त्यापो
 ह्नसन्ति च ॥ ९२ ॥ उदयास्तमनेष्विन्दोः पक्षयोः शुक्लकृष्णयोः ॥ दशोत्तराणि पञ्चैव अङ्गुलानां शतानि च ॥ ९३ ॥ अपां वृद्धिसयौ दृष्टौ समुद्राणां द्वि

बलपु०

॥ ३० ॥

जोत्तमाः ॥ भोजनं पुष्करद्वीपे तत्र स्वयमुपस्थितम् ॥ ९४ ॥ भुञ्जन्ति षडसं विश्वाः प्रजाः सर्वाः सदैव हि ॥ स्वाद्वक्त्रस्य परितो दृश्यते लोकसंस्थिताः ॥
 ॥ ९५ ॥ द्विगुणा काञ्चनी भूमिः सर्वजन्तुविवर्जिता ॥ लोकालोकस्ततः शैलो योजनायुतविस्तृतः ॥ ९६ ॥ उच्छ्रयेणापि तावन्ति सहस्राण्यवलो-
 सः ॥ ततस्तमः समावृत्य तं शैलं सर्वतः स्थितम् ॥ ९७ ॥ तमश्चाण्डकटाहेन समन्तात्परिवेष्टितम् ॥ पञ्चाशत्कोटिविस्तारा सेयमुर्वी द्विजोत्तमाः
 ॥ ९८ ॥ सहैवाण्डकटाहेन सद्दीपाऽब्धिमहीधरा ॥ सेयं धात्री विधात्री च सर्वभूतगुणाधिका ॥ आधारभूता सर्वेषां जगतां सा द्विजोत्तमाः ॥ ९९ ॥
 इति श्रीब्रह्मपुराणे समुद्रद्वीपपरिमाणवर्णनं नामाष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ विस्तार एष कथितः पृथिव्या मुनिसत्तमाः ॥
 सप्ततिस्तु सहस्राणि तदुच्छ्रायोऽपि कथ्यते ॥ १ ॥ दशसाहस्रमेकैकं पातालं मुनिसत्तमाः ॥ अतलं वितलं चैव नितलं सुतलं तथा ॥ २ ॥
 तलातलं रसातलं पातालं चापि सप्तमम् ॥ कृष्णा शुक्लाऽरुणा पीता शर्करा शैलकाञ्चनी ॥ ३ ॥ भूमयो यत्र विप्रेन्द्रा वरप्रासादशोभिनाः ॥
 तेषु दानवदैत्यानां जातयस्तु सहस्रशः ॥ ४ ॥ नागानां च महाङ्गानां ज्ञातयश्च द्विजोत्तमाः ॥ स्वर्लोकादपि रम्याणि पातालानीति नारदः ॥ ५ ॥
 प्राह स्वर्गसदोमध्ये पातालेभ्यो गतो दिवम् ॥ आढादकारिणः शुभ्रा मणयो यत्र सुप्रभाः ॥ ६ ॥ नागाभरणभूषाश्च पातालं केन तत्समम् ॥
 दैत्यदानवकन्याभिरितश्चेतश्च शोभिते ॥ ७ ॥ पाताले कस्य न प्रीतिर्विमुक्तस्यापि जायते ॥ दिवाऽर्करश्मयो यत्र प्रभास्तन्वन्ति नाऽऽतप-
 म् ॥ ८ ॥ शशिनश्च न शीताय निशि द्योताय केवलम् ॥ भक्ष्यभोज्यमहापानमुदितैश्चापि भोगिभिः ॥ ९ ॥ यत्र न ज्ञायते कालो गतोऽपि दनु-
 जादिभिः ॥ वनानि नद्यो रम्याणि सरांसि कमलाकराः ॥ १० ॥ पुंस्कोकिलादिलापाश्च मनोज्ञान्वन्म्वराणि च ॥ भूषणान्यतिरम्याणि गन्धा-
 द्यमनुलेपनम् ॥ ११ ॥ वीणावेषुमृदङ्गानां निःस्वनाश्च सदा द्विजाः ॥ एतान्यन्यानि रम्याणि भाग्यभोग्यानि दानवैः ॥ १२ ॥ दैत्योरगैश्च
 भुज्यन्ते पातालान्तरगोचरैः ॥ पातालानामधश्चाऽऽस्ते विष्णोर्यां तामसी तनुः ॥ १३ ॥ शेषाल्या यद्वृणान्वक्तुं न शक्ता दैत्यदानवाः ॥
 योऽनन्तः पथ्यते सिद्धैर्देवदेवैर्षुजितः ॥ १४ ॥ सहस्रशिरसा व्यक्तः स्वस्तिकामलभूषणः ॥ फणामणिसहस्रेण यः स विद्योतयन्दिशः ॥ १५ ॥
 सर्वान्करोति निर्वायान्दिताय जगतोऽसुरान् ॥ मदार्याणितनेत्रोऽसौ यः सदैवैककुण्डलः ॥ १६ ॥ किरीटी स्रग्धरो भाति सामिश्रेत इवाचलः ॥
 नीलवासा मदोत्सिक्तः श्वेतहारोपशोभितः ॥ १७ ॥ साभ्रगङ्गाप्रपातोऽसौ कैलासाद्रिवोन्नतः ॥ लाङ्गलासक्तहस्ताभो विभ्रन्मुशालमुत्तमम् ॥
 ॥ १८ ॥ उपास्यते स्वयं कान्त्या यो वारुण्या च मूर्तया ॥ कल्पान्ते यस्य वक्त्रेभ्यो विषानलशिखोज्ज्वलः ॥ १९ ॥ संकर्षणात्मको रुद्रो

॥ ३१ ॥

॥ ३० ॥

निष्कम्यात्ति जगत्रयम् ॥ स विभ्रच्छिखरीभूतमरोषं क्षितिमण्डलम् ॥ २० ॥ आस्ते पातालमूलस्थः शेषोऽशेषसुरार्चितः ॥ तस्य वीर्यं प्रभावश्च
 स्वरूपं रूपमेव च ॥ २१ ॥ न हि वर्णयितुं शक्यं ज्ञातुं वा त्रिदशैरपि ॥ यस्यैषा सकला पृथ्वी फणामणिशिखारुणा ॥ २२ ॥ आस्ते
 कुसुममालेव कस्तूरीयं वदिष्यति ॥ यदा विजृम्भतेऽनन्तो मदावृणोतलोचनः ॥ २३ ॥ तदा चलति भूरेषा साद्रितोयाधिकानना ॥ गन्धर्वा
 ऽसरसः सिद्धाः किंनोरगराक्षसाः ॥ २४ ॥ नान्तं गुणानां गच्छन्ति ततोऽनन्तोऽयमव्ययः ॥ यस्य नागवधूहस्तैर्लेपितं हरिचन्दनम् ॥
 ॥ २५ ॥ मुहुः श्वासानिलायस्तं याति दिक्पटवासताम् ॥ यमाराध्य पुराणर्षिर्गणैर्ज्योतीर्षिषु तत्त्वतः ॥ २६ ॥ ज्ञातवान्सकलं चैव निमित्तप
 ठितं फलम् ॥ तेनेयं नागवर्षेण शिरसा विधृता मही ॥ विभर्ति सकलोल्लोकांसदेवासुरमानुषान् ॥ २७ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे पातालप्रमाणकी
 र्त्तनं नामैकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ ततश्च नरका विप्रा वभूवुः सलिलादधः ॥ पापिनो येषु पात्यन्ते ताञ्छृणुध्वं
 द्विजोत्तमाः ॥ १ ॥ रौरवः शौकरो रोधस्तानो विशसनस्तथा ॥ महाज्वालस्तप्तकुम्भो महालोभो विमोहनः ॥ २ ॥ रुधिरान्धो वैतरणी कृमीशः
 कृमिभोजनः ॥ असिपत्रवनः कृष्णो लालाभक्षश्च दारुणः ॥ ३ ॥ तथा पूयवहः पापो वह्निज्वालो ह्यधःशिराः ॥ सदंशः कृष्णसूत्रश्च
 तमश्वावीचिरेव च ॥ ४ ॥ श्मभोजनोऽथाप्रतिष्ठो ह्यावीचिश्च तथाऽपरः ॥ इत्येवमादयश्चान्ये नरका भृशदारुणाः ॥ ५ ॥ यमस्य विषये घोराः
 शस्त्राग्निभयदायिनः ॥ पतन्ति येषु पुरुषाः पापकर्मरताश्च ये ॥ ६ ॥ कूटसाक्षी तथा सम्यक्पक्षपातेन यो वदेत् ॥ यश्चान्यदनुत्तं वक्ति स नरो
 याति रौरवम् ॥ ७ ॥ भ्रूणहा गुरुदन्ता च गोम्रश्च मुनिसत्तमाः ॥ यान्ति ते रौरवं घोरं यश्चोच्छ्वासनिरोधकः ॥ ८ ॥ सुरापो ब्रह्महा हर्ता सुवर्णस्य च
 शूकरे ॥ प्रयाति नरके यश्च तैः संसर्गमुपैति च ॥ ९ ॥ राजन्यवेश्यहन्ता च तथैव गुरुतल्पगः ॥ तप्तकुम्भे स्वसृगामी हन्ति राजभटं च यः ॥ १० ॥
 साध्वीविक्रयकृन्मद्यपालः केसरविक्रयी ॥ तप्तलोहे पतन्त्येते यश्च भक्तं परित्यजेत् ॥ ११ ॥ सुतां स्तुषां चापि गत्वा माहाज्वाले निपात्यते ॥ अव
 मन्ता गुरुणां यो यश्चाऽऽक्रोष्टा नराधमः ॥ १२ ॥ वेददूषयिता यश्च वेदविक्रयकश्च यः ॥ अगम्यगामी यश्च स्यात्ते यान्ति शबलं द्विजाः ॥ १३ ॥
 चौरा विमोहे पतति मर्यादादूषकस्तथा ॥ देवद्विजपितृद्वेष्टा रत्नदूषयिता च यः ॥ १४ ॥ स याति कृमिभक्ष्ये वै कृमीशे तु दुरिष्टकृत् ॥ पितृदेवा
 तिथीन्यस्तु पर्यश्राति नराधमः ॥ १५ ॥ लालाभक्ष्ये स यात्युग्रे शरकर्ता च वेधके ॥ करोति कर्णिनो यश्च यश्च खट्वादिकृन्नरः ॥ १६ ॥
 गच्छन्त्येते विशसने नरके भृशदारुणे ॥ असत्प्रतिग्रहीता च नरके यात्यधोमुखे ॥ १७ ॥ अयाज्ययाजकस्तत्र तथा नक्षत्रसूचकः ॥ कृमिपूये

नरकपु.
॥ ३१ ॥

नरश्चैको याति मिष्टान्नभुक्सदा ॥ १८ ॥ लाक्षामासरसानां च तिलानां लवणस्य च ॥ विक्रेता ब्राह्मणो याति तमेव नरकं द्विजाः ॥ १९ ॥
मार्जारकुङ्कुटच्छागश्वराहविहंगमान् ॥ पोषयन्नरकं याति तमेव द्विजसत्तमाः ॥ २० ॥ रङ्गोपजीवी कैवर्तः कुण्डाशी गरदस्तथा ॥ सूची माहि
षिकश्चैव पर्वगामी च यो द्विजः ॥ २१ ॥ अगारदाही मित्रघ्नः शकुनियामयाजकः ॥ रुधिरान्धे पतन्त्येते सामं विक्रीणते च ये ॥ २२ ॥ मधुहा
ग्रामहन्ता च याति वैतरणीं नरः ॥ रेतःपानादिकर्तारो मर्यादाभेदिनश्च ये ॥ २३ ॥ ते कृच्छ्रे यान्त्यशौचाश्च कुहकाजीविनश्च ये ॥ असिपत्रवनं
याति वनच्छेदी वृथैव यः ॥ २४ ॥ औरघ्निका मृगव्याधा वह्निज्वाले पतन्ति वै ॥ यान्ति तत्रैव ते विप्रा यश्चापाकेषु वह्निदः ॥ २५ ॥ व्रतोपलो
पको यश्च स्वाश्रमाद्विच्युतश्च यः ॥ संदेशचातनामध्ये पततस्तावुभावपि ॥ २६ ॥ दिवा स्वप्नेषु रयन्दन्ते ये नरा ब्रह्मचारिणः ॥ पुत्रैरध्यापिता ये
तु ते पतन्ति श्वभोजने ॥ २७ ॥ एते चान्ये च नरकाः शतशोऽथ सहस्रशः ॥ येषु दुष्कृतकर्माणः पच्यन्ते यातनागताः ॥ २८ ॥ तथैव पापा
न्येतानि तथाऽन्यानि सहस्रशः ॥ भुज्यन्ते जातिपुरुषैर्नरकान्तरगोचरैः ॥ २९ ॥ वर्णाश्रमविरुद्धं च कर्म कुर्वन्ति ये नराः ॥ कर्मणा मनसा
वाचा निरयेषु पतन्ति ते ॥ ३० ॥ अधःशिरोभिर्दृश्यन्ते नारकैर्दिवि देवताः ॥ देवाश्चाधोमुखान्सर्वानधः पश्यन्ति नारकान् ॥ ३१ ॥ स्थावराः
क्रमयोऽब्जाश्च पक्षिणः पशवो नराः ॥ धार्मिकास्त्रिदशस्तद्वन्मोक्षिणश्च यथाक्रमम् ॥ ३२ ॥ सहस्रभागः प्रथमाद्वितीयोऽनुक्रमात्तथा ॥ सर्वं
ह्येते महाभागा यावन्मुक्तिसमाश्रिताः ॥ ३३ ॥ यावन्तो जन्तवः स्वर्गे तावन्तो नरकौकसः ॥ पापकृद्वाति नरकं प्रायश्चित्तपराङ्मुखः ॥ ३४ ॥
पापानामनुरूपाणि प्रायश्चित्तानि यद्यथा ॥ तथा तथैव संस्मृत्य प्रोक्तानि परमर्षिभिः ॥ ३५ ॥ पापे गुरुणि गुरुणि स्वल्पान्यल्पे च तद्विदः ॥ प्रायश्चि
त्तानि विप्रेन्द्रा जगुः स्वायंभुवादयः ॥ ३६ ॥ प्रायश्चित्तान्यशेषाणि तपःकर्मात्मकानि वै ॥ यानि तेषामशेषाणां कृष्णानुस्मरणं पदम् ॥ ३७ ॥
कृते पापेऽनुतापो वै यस्य पुंसः प्रजायते ॥ प्रायश्चित्तं तु तस्मैकं हरिसंस्मरणं परम् ॥ ३८ ॥ प्रातर्निशी तथा संध्यामध्याह्नादिषु संस्मरन् ॥ नारा
यणमवाप्नोति सद्यः पापक्षयान्नरः ॥ ३९ ॥ विष्णुसंस्मरणात्क्षीणसमस्तक्लेशसंचयः ॥ मुक्तिं प्रयाति स्वर्गातिस्तस्य विप्रानुमीयते ॥ ४० ॥
वासुदेवे मनो यस्य जपहोमार्चनादिषु ॥ तस्यान्तरायो विप्रेन्द्रा देवेन्द्रत्वादिकं फलम् ॥ ४१ ॥ क नाकपृष्ठगमनं पुनरावृत्तिलक्षणम् ॥ क जपो
वासुदेवेति मुक्तिबीजमनुत्तमम् ॥ ४२ ॥ तस्मादर्हनिशं विष्णुं संस्मरन्पुरुषो द्विजः ॥ न याति नरकं शुद्धः संक्षीणाखिलपातकः ॥ ४३ ॥ मनः
प्रीतिकरः स्वर्गो नरकस्तद्विपर्ययः ॥ नरकस्वर्गसंज्ञे वै पापपुण्ये द्विजोत्तमाः ॥ ४४ ॥ वस्त्वेकमेव दुःखाय सुखायेष्योद्भवाय च ॥ कोपाय च

अ० २०

॥ ३१ ॥

यतस्तस्माद्वस्तु दुःखात्मकं कुतः ॥ ४५ ॥ तदेव प्रीतये भूत्वा पुनर्दुःखाय जायते ॥ तदेव कोपालयतः प्रसादाय च जायते ॥ ४६ ॥ तस्मादुः
 खात्मकं नास्ति न च किञ्चित्सुखात्मकम् ॥ मनसः परिणामोऽयं सुखदुःखादिलक्षणः ॥ ४७ ॥ ज्ञानमेव परं ब्रह्म ज्ञानं वन्धाय चेध्यते ॥ ज्ञाना
 त्मकमिदं विश्वं न ज्ञानाद्विद्यते परम् ॥ ४८ ॥ विद्याविद्ये हि भो विप्रा ज्ञानमेवावधार्यताम् ॥ एवमेतन्मयाऽऽख्यातं भवतां मण्डलं भुवः ॥ ४९ ॥
 पातालानि च सर्वाणि तथैव नरका द्विजाः ॥ समुद्राः पर्वताश्चैव द्वीपा वर्षाणि निम्नगाः ॥ संक्षेपात्सर्वमाख्यातं किं भूयः श्रोतुमिच्छथ ॥ ५० ॥
 इति श्रीब्रह्मपुराणे पातालनरककीर्तनं नाम विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ कथितं भवता सर्वमस्माकं सकलं तथा ॥ भुवर्लोक
 दिकौल्लोकाश्चोत्तुमिच्छामहे वयम् ॥ १ ॥ तथैव ग्रहसंस्थानं प्रमाणानि यथा तथा ॥ समाचक्ष्व महाभाग यथावच्छोमहर्षण ॥ २ ॥ ॥ लोमहर्षण
 उवाच ॥ रविचन्द्रमसोऽर्धावन्मयूखैरवभास्यते ॥ ससमुद्रसरिच्छैला तावती पृथिवी स्मृता ॥ ३ ॥ यावत्प्रमाणा पृथिवी विस्तारपरिमण्डला ॥
 नभस्तावत्प्रमाणं हि विस्तारपरिमण्डलम् ॥ ४ ॥ भूमेर्योजनलक्षे तु सौरं विप्रास्तु मण्डलम् ॥ लक्षे दिवाकराच्चापि मण्डलं शशिनः स्थितम् ॥ ५ ॥
 पूर्णे शतसहस्रे तु योजनानां निशाकरात् ॥ नक्षत्रमण्डलं कृत्स्नमुपरिष्ठात्प्रकाशते ॥ ६ ॥ द्विलक्षे चोत्तरे विप्रा बुधो नक्षत्रमण्डलात् ॥ तावत्प्रमाण
 भागे तु बुधस्याप्युशना स्थितः ॥ ७ ॥ अङ्गारकोऽपि शुक्रस्व तत्प्रमाणे व्यवस्थितः ॥ लक्षद्वयेन भौमस्य स्थितो देवपुरोहितः ॥ ८ ॥ सौरि
 हत्पतेरूर्ध्वं द्विलक्षे समवस्थितः ॥ सप्तर्षिमण्डलं तन्माल्लक्षमेकं द्विजोत्तमाः ॥ ९ ॥ ऋषिभ्यस्तु सहस्राणां शतादूर्ध्वं व्यवस्थितः ॥ मेदीभूतः
 समस्तस्य ज्योतिश्चक्रस्य वै भुवः ॥ १० ॥ त्रैलोक्यमेतत्कथितं संक्षेपेण द्विजोत्तमाः ॥ इज्याफलस्य भूरेपा इज्या चात्र प्रतिष्ठिता ॥ ११ ॥
 ध्रुवादूर्ध्वं महर्लोको यत्र ते कल्पवासिनः ॥ एकयोजनकोटीषु महर्लोको विधीयते ॥ १२ ॥ द्वे कोट्यौ तु जनोलोको यत्र ते ब्रह्मणः सुताः ॥
 सनन्दनाद्याः कथिता विप्राश्चामलचेतसः ॥ १३ ॥ चतुर्गुणोत्तरं चोर्ध्वं जनोलोकात्तपः स्मृतम् ॥ वैराजा यत्र ते देवाः स्थिता देहविवर्जिताः
 ॥ १४ ॥ षड्गुणेन तपोलोकात्सत्यलोको विराजते ॥ अपुनर्मरिचं यत्र ब्रह्मलोको हि संस्मृतः ॥ १५ ॥ पादगम्यं तु यत्किञ्चिद्वस्त्वस्ति पृथिवीम
 यम् ॥ स भूर्लोकः समाख्यातो विस्तारोऽस्य मयोदितः ॥ १६ ॥ भूमिसूर्यान्तरं यच्च सिद्धादिमुनिसेवितम् ॥ भुवर्लोकस्तु सोऽप्युक्तो द्वितीयो
 मुनिसत्तमाः ॥ १७ ॥ ध्रुवसूर्यान्तरं यत्तु नियुतानि चतुर्दश ॥ स्वर्लोकः सोऽपि कथितो लोकसंस्थानचिन्तकैः ॥ १८ ॥ त्रैलोक्यमेतत्कृतकं विप्रै
 स्तु परिपश्यतै ॥ जनस्तपस्तथा सत्यमिति चाकृतकं त्रयम् ॥ १९ ॥ कृतकाकृतको मध्ये महर्लोक इति स्मृतः ॥ शून्यो भवति कल्पान्ते योऽस्य

न्तं न विनश्यति ॥ २० ॥ एते सप्त महालोका मया वः कथिता द्विजाः ॥ पातालानि च सप्तैव ब्रह्माण्डस्यैव विस्तरः ॥ २१ ॥ एतदण्डकटा
हेन तिर्यग्ध्वमधस्तथा ॥ कपित्थस्य यथा बीजं सर्वतो वै समावृतम् ॥ २२ ॥ दशोत्तरेण पयसा द्विजाश्चाण्डं च तद्वृतम् ॥ स चाम्बुपरिवारोऽसौ
वह्निना परिवेष्टितः ॥ २३ ॥ वह्निस्तु वायुना वायुर्विप्रास्तु नभसाऽऽवृतः ॥ आकाशोऽपि मुनिश्रेष्ठा महता परिवेष्टितः ॥ २४ ॥ दशोत्तराण्यशो
षाणि विप्राश्चैतानि सप्त वै ॥ महान्तं च समावृत्य प्रधानं समवस्थितम् ॥ २५ ॥ अनन्तस्य न तस्यान्तः संख्यानं चापि विद्यते ॥ तदनन्तमसं
ख्यातं प्रमाणेनापि वै यतः २६ ॥ हेतुभूतमशेषस्य प्रकृतिः सा परा द्विजाः ॥ अण्डानां तु सहस्राणां सहस्राण्ययुतानि च ॥ २७ ॥ ईदृशानां तथा
तत्र कोटिकोटिशतानि च ॥ दारुण्यमिर्यथा तैलं तिले तद्वत्पुमानिह ॥ २८ ॥ प्रधानेऽवस्थितो व्यापी चेतनात्मनिवेदनः ॥ प्रधानं च पुमांश्चैव
सर्वभूतात्मभूतया ॥ २९ ॥ विष्णुशक्त्या द्विजश्रेष्ठा धृतौ संश्रयधर्मिणौ ॥ तयोः सैव पृथग्भावे कारणं संश्रयस्य च ॥ ३० ॥ क्षोभकारणभूता च
सर्गकाले द्विजोत्तमाः ॥ यथा शैत्यं जले वातो विभर्ति कणिकागतम् ॥ ३१ ॥ जगच्छक्तिस्तथा विष्णोः प्रधानपुरुषात्मकम् ॥ यथा च पादपो
मूलस्कन्धशाखादिसंयुतः ॥ ३२ ॥ आद्यबीजात्प्रभवति बीजान्यन्यानि वै ततः ॥ प्रभवन्ति ततस्तेभ्यो भवन्त्यन्ये परे द्रुमाः ॥ ३३ ॥ तेऽपि
तल्लक्षणद्रव्यकारणानुगताः स्मृताः ॥ एवमव्याकृतात्पूर्वं जायन्ते महदादयः ॥ ३४ ॥ विशेषान्तास्ततस्तेभ्यः संभवन्ति सुरादयः ॥ तेभ्यश्च पुत्रा
स्तेषां तु पुत्राणामपरे सुताः ॥ ३५ ॥ बीजादृक्षप्ररोहेण यथा नापचयस्तरोः ॥ भूतानां भूतसर्गेण नैवास्त्यपचयस्तथा ॥ ३६ ॥ संनिधानाद्यथाऽऽ
काशकालाद्याः कारणं तरोः ॥ तथैवापरिणामेन विश्वस्य भगवान्हरिः ॥ ३७ ॥ ब्रीहिवीजे यथा मूलं नालं पत्राङ्कुरौ तथा ॥ काण्डकोपस्तथा पुष्पं
क्षीरं तद्वच्च तण्डुलः ॥ ३८ ॥ तुषाः कणाश्च सन्तो वै यान्त्याविर्भावमात्मनः ॥ प्ररोहहेतुसामर्थ्यमासाद्य मुनिसत्तमाः ॥ ३९ ॥ तथा कर्मस्वनेकेषु
देवाद्यास्तनवः स्थिताः ॥ विष्णुशक्तिं समासाद्य प्ररोहमुपयान्ति वै ॥ ४० ॥ स च विष्णुः परं ब्रह्म यतः सर्वमिदं जगत् ॥ जगच्च यो यत्र चेदं
यस्मिंश्च लयमेण्यति ॥ ४१ ॥ तद्ब्रह्म परमं धाम सदसत्परमं पदम् ॥ यस्य सर्वमभेदेन जगदेतच्चराचरम् ॥ ४२ ॥ स एव मूलप्रकृतिर्व्यक्तरूपी
जगच्च सः ॥ तस्मिन्नेव लयं सर्वं याति तत्र भवन्ति वै ॥ ४३ ॥ कर्ता क्रियाणां स च इज्यते क्रतुः स एव तत्कर्मफलं च तस्य यत् ॥ यागादि
यत्साधनमप्यशेषतो हरेर्न किञ्चिदतिरिक्तमस्ति तत् ॥ ४४ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे भूभुवःस्वरादिकीर्तनं नामैकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ लोमहर्षण
उवाच ॥ तारामयं भगवतः शिशुमाराकृति प्रभोः ॥ दिवि रूपं हरेर्यत्तु तस्य पुच्छे स्थितो ध्रुवः ॥ १ ॥ सैष भ्रमन्भ्रामयाति चन्द्रादित्यादिकान्म

हान् ॥ भ्रमन्तमनु तं यान्ति नक्षत्राणि च चक्रवत् ॥ २ ॥ सूर्योचन्द्रमसौ तारा नक्षत्राणि ग्रहैः सह ॥ वातानीकमयैर्वन्धैर्ध्रुवे वृद्धानि तानि वै ॥ ३ ॥ शिशुमारकृति प्रोक्तं यद्रूपं ज्योतिषां दिवि ॥ नारायणः परं धाम तस्याऽऽधारः स्वयं हृदि ॥ ४ ॥ उत्तानपादतनयस्तमाराध्य प्रजापतिम् ॥ स ताराशिशुमारस्य ध्रुवः पुच्छे व्यवस्थितः ॥ ५ ॥ आधारः शिशुमारस्य सर्वाध्यक्षो जनादेनः ॥ ध्रुवस्य शिशुमारश्च ध्रुवे भानुर्व्यवस्थितः ॥ ६ ॥ तदाधारं जगच्चेदं सदेवासुरमानुषम् ॥ येन विप्रा विधानेन तन्मे शृणुत सांप्रतम् ॥ ७ ॥ विवस्वानष्टभिर्मासैर्ग्रसत्यम्भो रसात्मकम् ॥ वर्षं त्यम्बु ततश्चात्रमन्नादमखिलं जगत् ॥ ८ ॥ विवस्वानंशुभिस्तीक्ष्णैरादाय जगतो जलम् ॥ सोमं पुष्यत्यथेन्दुश्च वायुनाडीमयैर्दिवि ॥ ९ ॥ जलैर्विक्षिप्यतेऽग्नेषु धूमाग्न्यनिलमूर्तिषु ॥ न भ्रश्यन्ति यतस्तेभ्यो जलान्यभ्राणि तान्यतः ॥ १० ॥ अभ्रस्थाः प्रपतन्त्यापो वायुना समुदीरिताः ॥ संस्कारं कालजनितं विप्राश्चाऽऽसाद्य निर्मलाः ॥ ११ ॥ सरित्समुद्रा भौमास्तु तथाऽऽपः प्राणिसंभवाः ॥ चतुष्प्रकारा भगवानादत्ते सविता द्विजाः ॥ १२ ॥ आकाशगङ्गासलिलं तथाऽऽहत्य गभस्तिमान् ॥ अनभ्रगतमेवोर्व्या सद्यः क्षिपति रश्मिभिः ॥ १३ ॥ तस्य संस्पर्शानिर्युतपा पपङ्क्तो द्विजोत्तमाः ॥ न याति नरकं मर्त्यो दिव्यं स्नानं हि तत्स्मृतम् ॥ १४ ॥ दृष्टसूर्यं हि तद्धारि पतत्यभ्रैर्विना दिवः ॥ आकाशगङ्गासलिलं तद्गोभिः क्षिप्यते रवेः ॥ १५ ॥ कृत्तिकादिषु ऋक्षेषु विषमेष्वम्बु यदिवः ॥ दृष्ट्वाऽर्कं पतितं ज्ञेयं तद्गङ्गं दिग्गजोऽजितम् ॥ १६ ॥ युग्मक्षेषु तु यत्तोयं पतत्यर्कोद्गतं दिवः ॥ तत्सूर्यरश्मिभिः सद्यः समादाय निरस्यते ॥ १७ ॥ उभयं पुण्यमत्यर्थं नृणां पापहरं द्विजाः ॥ आकाशगङ्गासलिलं दिव्यं स्नानं द्विजोत्तमाः ॥ १८ ॥ यत्तु मेघैः समुत्सृष्टं वारि तत्प्राणिनां द्विजाः ॥ पुष्पात्योषधयः सर्वा जीवनायामृतं हि तत् ॥ १९ ॥ तेन वृद्धिं परां नीतः सकलश्रौषधीगणः ॥ साधकः फलपाकान्तः प्रजानां तु प्रजायते ॥ २० ॥ तेन यज्ञान्यथाप्रोक्तान्मानवाः शास्त्रचक्षुषः ॥ कुर्वतेऽहरहश्चैव देवानाप्याययन्ति ते ॥ २१ ॥ एवं यज्ञाश्च वेदाश्च वर्णाश्च द्विजपूर्वकाः ॥ सर्वदेवानिकायाश्च पशुभूतगणाश्च ये ॥ २२ ॥ वृष्ट्या धृतमिदं सर्वं जगत्स्थावरजङ्गमम् ॥ साऽपि निष्पाद्यते वृष्टिः सवित्रा मुनिसत्तमाः ॥ २३ ॥ आधारभूतः सवितुर्ध्रुवो मुनिवरोत्तमाः ॥ ध्रुवस्य शिशुमारोऽसौ सोऽपि नारायणाश्रयः ॥ २४ ॥ हृदि नारायणस्तस्य शिशुमारस्य संस्थितः ॥ विभर्ता सर्वभूतानामादिभूतः सनातनः ॥ २५ ॥ एवं मया मुनिश्रेष्ठा ब्रह्माण्डं समुदाहृतम् ॥ भूतसमुद्रादिभिर्युक्तं किमन्यच्छ्रोतुमिच्छथ ॥ २६ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे ध्रुवसंस्थितिनिरूपणं नाम द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ मुनय उज्जुः ॥ पृथिव्यां यानि तीर्थानि धन्यान्यायतनानि च ॥ वक्तुमर्हसि धर्मज्ञ श्रोतुं नो वर्तते मनः ॥ १ ॥ लोम

अक्षरं
॥ ३३ ॥

हर्षण उवाच ॥ यस्य हस्तौ च पादौ च मनश्चैव सुसंयतम् ॥ विद्या तपश्च कीर्तेश्च स तीर्थफलमश्नुते ॥ २ ॥ मनो विशुद्धं पुरुषस्य तीर्थ
वाचां तथा चेन्द्रियनिग्रहश्च ॥ एतानि तीर्थानि शरीरजानि स्वर्गस्य मार्गं प्रतिबोधयन्ति ॥ ३ ॥ चित्तमन्तर्गतं दुष्टं तीर्थस्नानेनैव शुध्यति ॥ शत
शोऽपि जलेर्धौतं सुराभाण्डमिवाशुचि ॥ ४ ॥ न तीर्थानि न दानानि न व्रतानि न चाऽऽश्रमाः ॥ दुष्टशयं दम्भरुचि न पुनन्यजितेन्द्रियम् ॥ ५ ॥
इन्द्रियाणि वशे कृत्वा यत्र यत्र वसेन्नरः ॥ तत्र तत्र कुरुक्षेत्रं प्रयागं पुष्करं तथा ॥ ६ ॥ तस्माच्छृणुध्वं वक्ष्यामि तीर्थान्यायतनानि च ॥ संक्षे
पेण मुनिश्रेष्ठाः पृथिव्यां यानि कानि वै ॥ ७ ॥ विस्तरेण न शक्यन्ते वक्तुं वर्दशतैरपि ॥ प्रथमं पुष्करं तीर्थं नैमिषारण्यमेव च ॥ ८ ॥ प्रयागं च
प्रवक्ष्यामि धर्मारण्यं द्विजोत्तमाः ॥ धेनुकं चम्पकारण्यं सैन्धवारण्यमेव च ॥ ९ ॥ पुण्यं च सगरारण्यं दण्डकारण्यमेव च ॥ गया प्रभासं श्रीतीर्थं
दिव्यं कनखलं तथा ॥ १० ॥ भृगुतुङ्गं हिरण्याक्षं भीमारण्यं कुशस्थली ॥ लोहागलं सकेदारं मन्दरारण्यमेव च ॥ ११ ॥ महालयं कोटितीर्थं
सर्वपापहरं तथा ॥ रूपतीर्थं शूकरञ्च चक्रतीर्थं महाफलम् ॥ १२ ॥ व्यासतीर्थं सोमतीर्थं तीर्थं शाखोटकं तथा ॥ तीर्थं कोकामुखं पुण्यं बदरीशै
लमेव च ॥ १३ ॥ सोमतीर्थं तुङ्गकूटं तीर्थं स्कन्दाश्रमं तथा ॥ सूर्यप्रभं धेनुसरः सप्तमायुष्मिकं तथा ॥ १४ ॥ धर्मोद्भवं कोटितीर्थं सार्वकामिक
मेव च ॥ सूर्यप्रभं महाकुण्डं तीर्थं सोमाभिषेचनम् ॥ १५ ॥ महाश्रोत्रं कोरकं च पञ्चधारं त्रिधारकम् ॥ सप्तधारैकधारं च तीर्थं चामरकुण्ट
कम् ॥ १६ ॥ शालग्रामञ्चक्रतीर्थं कदलीद्वदमुत्तमम् ॥ विद्युत्प्रभं देवहूदं तीर्थं विष्णुप्रभन्तथा ॥ १७ ॥ शङ्खप्रभं देवकुण्डं तीर्थं यत्रा
युधं तथा ॥ वस्त्रापदं बर्हपदं लोकारोहणमेव च ॥ १८ ॥ स्वयंवटं भद्रवलं कौशांबञ्च दिवाकरम् ॥ द्वीपं सारस्वतन्देवं विजयं कामजं तथा ॥
॥ १९ ॥ सोल्लयाहोपचारञ्च चवरम्बनपूर्णवत् ॥ स्नानकुण्डं प्रयागं च गुहाविष्णुपदन्तथा ॥ २० ॥ कन्याकुण्डं वायुकुण्डं जम्बुमार्गन्तथो
त्तमम् ॥ गभस्तितीर्थञ्च तथा ययातिपत्तनं शुचि ॥ २१ ॥ कोटितीर्थं भद्रवटं महाकालवनं तथा ॥ नर्मदा च परंतीर्थं तीर्थं वीजं तथायुद्धम् ॥
॥ २२ ॥ पञ्चतीर्थं सवासिष्ठं तीर्थं वैप्रियसंज्ञकम् ॥ तीर्थञ्च वार्षिकं नाम तथा पञ्चिरकं शुभम् ॥ २३ ॥ सुतीर्थं ब्रह्मरुद्रञ्च तीर्थं कन्याकुमा
रिका ॥ शक्रतीर्थं पञ्चनदं रेणुकातीर्थमेव च ॥ २४ ॥ पैतामहञ्च विमलं रौद्रपादं तथोत्तमम् ॥ मणिमन्तञ्च कामाख्यं कृष्णतीर्थं कुलिङ्गकम् ॥ २५ ॥
॥ श्रीशक्रयजनञ्चैव तथैव ब्रह्मबालुका ॥ पुण्यं व्यासं पुण्डरीकं मणिमन्तं तथोत्तमम् ॥ २६ ॥ दीर्घमन्तं हंसपादं तीर्थञ्च शयनं तथा ॥
दशाश्वमेधं केदारं तमसोद्रेदमेव च ॥ २७ ॥ रुद्रकूपं संयमनी तीर्थं संज्ञावनासिकम् ॥ स्यमन्तपञ्चकं तीर्थं ब्रह्मतीर्थं सुदर्शनम् ॥ २८ ॥ सततं

अ० २३

१. ३३ ॥

पृथिवीतीर्थं पारिप्लवपृथुदकौ ॥ दशाश्वमेधिकं तीर्थं साक्षिदं विजयं तथा ॥ २९ ॥ कोटितीर्थं पंचनदं वाराहं यक्षिणीहृदम् ॥ पुण्डरीकं सोमतीर्थं
 मुञ्जावटस्थोत्तमम् ॥ ३० ॥ वदरीवनमासीनं ववूरवणमेव च ॥ स्वर्णोक्तद्वारकं तीर्थं कपिलातीर्थमेव च ॥ ३१ ॥ सूर्यतीर्थं वरुस्थानं भवान्न
 मेव च ॥ तीर्थं च यत्साराक्षस्यं ब्रह्मतीर्थं सुतीर्थकम् ॥ ३२ ॥ कामेश्वरं मातृतीर्थं तीर्थं शातवनं तथा ॥ स्थानं भौमस्य हंसस्य सारसं सर
 सं तथा ॥ ३३ ॥ दशाश्वमेधं केदारं ब्रह्मज्ञम् रमेव च ॥ सप्तर्षिकुण्डं च तथा तीर्थं देव्याः सुसंयतम् ॥ ३४ ॥ इहास्पदं कोटिकृतं किंवातं किंजयं
 तथा ॥ कारण्डवन्तु विश्वं च त्रिविष्टपमथापरम् ॥ ३५ ॥ पाणिखातं मिश्रकं च मधुकंटमनोमये ॥ कौशिकी देवतीर्थं च कन्यातीर्थमथोत्तमम् ॥
 ॥ ३६ ॥ ब्रह्मतीर्थं मनस्तीर्थं तीर्थं चैवात्र पावनम् ॥ सौगन्धिकं वनञ्चैव मणितीर्थं सरस्वती ॥ ३७ ॥ ईशानतीर्थं प्रवरं पावनं पंचयज्ञकम् ॥
 त्रिशूलधारं माहेन्द्रं देवस्थानं महालयम् ॥ ३८ ॥ शाकम्भरी देवतीर्थं सुवर्णाख्यं कपीमदम् ॥ क्षीरेश्वरं विरूपाक्षं भृगुतीर्थं कुशोद्भवम् ॥ ३९ ॥
 ब्रह्मावर्तं ब्रह्मयोनिर्नीलपर्वतमेव वा ॥ भद्रकर्णं हृदञ्चैव शक्रकर्णं हृदं तथा ॥ ४० ॥ सप्तसारस्वतं चैव तीर्थमौशनसं तथा ॥ कपालमोचनं चैव
 अवकीर्णं च पंचकम् ॥ ४१ ॥ चतुःसामुद्रिकं चैव सत्कांचनसहस्रिकम् ॥ रेणुकं पंचकूटकं विमोचनमथैनसान् ॥ ४२ ॥ स्थाणुतीर्थं कुरास्तीर्थं
 स्वर्गद्वारं कुशध्वजम् ॥ विश्वेश्वरं वामकरं तथा नारायणाश्रमम् ॥ ४३ ॥ गंगाह्रदं वटं चैव वदरीपावनं तथा ॥ इन्द्रमार्गणकेशत्रं जिगिकावास
 मेव च ॥ ४४ ॥ सोमतीर्थञ्च भो विप्राः कोटितीर्थञ्च पुण्यदम् ॥ कोटितीर्थस्थली चैव भद्रकालीह्रदं तथा ॥ ४५ ॥ अरुन्धतीवनं चैव ब्रह्मावर्तं
 तथोत्तमम् ॥ अश्वदेवी कुञ्जवनं यमुनाप्रभवं तथा ॥ ४६ ॥ वीरप्रमोक्षं सिद्धार्थं मायाविद्योद्भवं तथा ॥ महाह्रदो वेतसिका रूपं सुन्दरिकाश्रमम् ॥
 ॥ ४७ ॥ ब्रह्मणी सुमहतीर्थं गंगोद्भवसरस्वती ॥ तीर्थञ्च वाहुका नाम विमलाशोकमेव च ॥ ४८ ॥ गौतमैरावतीतीर्थं तीर्थं शतसहस्रिकम् ॥
 भर्तृस्थानं कोटितीर्थं वरा चैवाथ कापिली ॥ ४९ ॥ तीर्थं पञ्चनदं चैव मार्कण्डेयस्य धीमतः ॥ सोमतीर्थं शिवोदञ्च तीर्थं मत्स्योदरी तथा ॥ ५० ॥
 सूर्यप्रभं सूर्यतीर्थं सोमकं वनमेव च ॥ अरुणास्पदं वामनकं सूर्यतीर्थं सवालुकम् ॥ ५१ ॥ तीर्थं चैवाविमुक्तारुख्यं नीलकण्ठह्रदं तथा ॥ पिशाच
 मोचनं चैव सुभद्राह्रदमेव च ॥ ५२ ॥ कुण्डं हि विमलं तस्य तीर्थञ्चण्डीश्वरस्य च ॥ श्रेष्ठस्थानह्रदं चैव समुद्रं रूपमेव च ॥ ५३ ॥ जैगीषव्यवनं
 चैव हरिकेशवनं तथा ॥ अजामुखरसञ्चैव घण्टाकर्णह्रदं तथा ॥ ५४ ॥ पुण्डरीकह्रदञ्चैव वापिका कप्टकस्य च ॥ श्मशानस्तम्भं कुम्भञ्च विनायक
 ह्रदं तथा ॥ ५५ ॥ कपं सिद्धोद्भवञ्चैव पुण्यं ब्रह्मसरस्तथा ॥ भद्रावासं तथा तीर्थं नागतीर्थं ससोमकम् ॥ ५६ ॥ भक्तद्वारं क्षीरसरः येन तथैव दुर्गाकम् ॥

ब्रह्मावर्तं कुशावर्तं दधिकर्णोदयात्मकम् ॥५७॥ शृङ्गतीर्थं महातीर्थं तीर्थश्रृङ्गं महानदी ॥ दिव्यं ब्रह्मसरः पुण्यं गन्तव्यं सत्यम् ॥५८॥ दक्षिण
 श्रोतारं चैव गोमयं हयशान्तिकम् ॥ कपिलाह्वदं गृध्रकूटं सावित्रीह्रदमेव च ॥५९॥ अघनाशनं गीतवनं योनिद्वारश्च धेनुकम् ॥ धन्वकं लोहिका
 ख्यश्च मातङ्गह्रदमेव च ॥६०॥ पितृकूपं रुद्रकूपं मतितीर्थं सुमालिनम् ॥ ब्रह्मस्थानं सप्तकुण्डं मणिराह्वदं तथा ॥६१॥ सुद्रलस्याश्रमश्चैव सुद्रल
 ह्रदमेव च ॥ तीर्थं जनककूपाख्यं पुण्यं विनशनं तथा ॥६२॥ शोकाख्यं भारतं चैव तीर्थं ज्येष्ठाधिकं तथा ॥ विश्वेश्वरं पुण्यशतं कन्यासंवेधमेव च ॥६३॥
 निधिरामभवश्चैव वसिष्ठाश्रममेव च ॥ देवकूटश्च कूपश्च कौशिकाश्रममेव च ॥६४॥ कुलकर्णह्रदं चैव कौशिकीदुममेव च ॥ धर्मतीर्थं काञ्चनं
 च तीर्थमौदालकं तथा ॥६५॥ दण्डात्मा मालिनी तीर्थं तीर्थं च वनचण्डिका ॥ सन्ध्यातीर्थं कालतीर्थं कपिलालोहितार्णवम् ॥६६॥ शोणोद्र
 वं वंशगुल्मं रामभट्टीकतीर्थकम् ॥ पुण्यावर्तह्रदं श्रीमतीर्थं बदरिकाश्रमम् ॥६७॥ रामतीर्थं वितस्ता च मेरुजातीयमेव च ॥ रोहिण्याः कूपव
 रदमिन्द्रद्युम्नसरस्तथा ॥६८॥ सावसर्गं समाहेन्द्रं श्रीतीर्थं श्रीनदी तथा ॥ इषुतीर्थं वार्षिकं च कौबेरह्रदमेव च ॥६९॥ कन्यातीर्थं च गोकर्ण
 गोपतिस्थानमेव च ॥ सम्बर्तं चापि विश्वासं सप्तगोदावरीह्रदम् ॥७०॥ बदरीह्रदमन्यच्च ब्रह्मस्थानविवर्द्धनम् ॥ जातीह्रदं देवह्रदं कुशप्रथनमे
 व च ॥७१॥ सर्वदेववतश्चैव कन्याश्रमह्रदं तथा ॥ महाराजह्रदं पुण्यं शक्रतीर्थं च कुन्दकम् ॥७२॥ अङ्गारतीर्थं तथा रुद्रारण्यकमेव च ॥
 मेधाविनं देवह्रदं तीर्थश्चामरवर्त्तनम् ॥७३॥ मन्दाकिनीह्रदं पुण्यं क्षमम्माहेश्वरं तथा ॥ गंगातीर्थं त्रिपुररुपं भीमताण्डववासुखम् ॥७४॥ पृथुकूटं
 शाल्वकूटं शोणं रोहितकं पुनः ॥ कपिलाह्रदं समाल्यश्च वासिष्ठं कपिलाह्रदम् ॥७५॥ तथान्यद्दालखिल्यानां सप्तर्षीणां तथा परम् ॥ तथाऽन्यच्च
 महर्षीणामखण्डितह्रदं तथा ॥ तीर्थेष्वेतेषु विधिवत्सम्यक्श्रद्धासमन्वितः ॥७६॥ स्नानं करोति यो मर्त्यः सोपवासो जितेन्द्रियः ॥ देवानृषीन्मनुष्यां
 ष्च पितृन्संतर्प्य च क्रमात् ॥७७॥ अभ्यर्च्य देवतास्तत्र स्थित्वा च रजनीत्रयम् ॥ पृथक्पृथक्फलं तेषु प्रतितीर्थेषु भो द्विजाः ॥७८॥ प्राप्नोति ह्य
 मेधस्य नरो नास्त्यत्र संशयः ॥ यस्त्विदं शृणुयात्त्रितयं तीर्थमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ पठेच्च श्रावयेद्वाऽपि सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥७९॥ इति श्रीब्रह्मपुरा० तीर्थनाम
 माहात्म्यवर्णनं नाम त्रयोविंशोऽध्यायः ॥२३॥ मुनय उवाच ॥ पृथिव्यामुत्तमां भूमिं धर्मकामार्थमोक्षदाम् ॥ तीर्थानामुत्तमं तीर्थं ब्रूहि नो वदतां वर ॥१॥
 ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ इमं प्रश्नं मम गुरुं पप्रच्छुर्मुनयः पुरा ॥ तमहं संप्रवक्ष्यामि यत्पृच्छध्वं द्विजोत्तमाः ॥२॥ स्वाश्रमे सुमहापुण्ये नाना
 पुष्पोपशोभिते ॥ नानाद्रुमलताकीर्णे नानामृगगणैर्युते ॥३॥ पुत्रागैः कर्णिकारैश्च सरलैर्देवदारुभिः ॥ शालैस्तालैस्तमालैश्च पनमेधैर्वत्स

दिरैः ॥ ४ ॥ पाटलाशोकवकुलेः करवीरैः सचम्पकैः ॥ अन्यैश्च विविधैर्वृक्षैर्नानापुष्पोपशोभितैः ॥ ५ ॥ कुरुक्षेत्रे समासीनं व्यासं मतिमतां वरम् ॥
 महाभारतकर्तारं सर्वशास्त्रविशारदम् ॥ ६ ॥ अध्यात्मनिष्ठं सर्वज्ञं सर्वभूतहिते रतम् ॥ पुराणागमवक्तारं वेदवेदाङ्गपारगम् ॥ ७ ॥ पराशरसुतं
 शान्तं पद्मपत्रायतेक्षणम् ॥ द्रष्टुमभ्याययुः प्रीत्या मुनयः शंसितव्रताः ॥ ८ ॥ कश्यपो जमदग्निश्च भरद्वाजोऽथ गोतमः ॥ वसिष्ठो जैमिनिर्धौम्यो
 मार्कण्डेयश्च वाल्मिकिः ॥ ९ ॥ विश्वामित्रः शतानन्दो वात्स्यो गर्गोऽथ आसुरिः ॥ सुमन्तुर्भागवो नाम कण्वो मेधातिथिर्गुरुः ॥ १० ॥ माण्डव्य
 श्यवनो धृमो ह्यसितो देवलस्तथा ॥ मौद्गल्यस्तृणवाहुश्च पिप्पलादोऽकृतव्रणः ॥ ११ ॥ संवर्तः कौशिको रैभ्यो मैत्रयो दारितस्तथा ॥ शाण्डिल्यश्च
 तथाऽगस्त्यो दुर्वासा लोमशस्तथा ॥ १२ ॥ नारदः पर्वतश्चैव वेशंपायनगालवो ॥ भार्गवः पूरणः सूतः पुलस्त्यः कपिलस्तथा ॥ १३ ॥ उलूकः
 पुलहो वायुर्देवस्थानश्च तुंबुरुः ॥ सनत्कुमारः पैलश्च कृष्णः कृष्णानुभौतिकः ॥ १४ ॥ एतैर्मुनिवरैश्चान्यैर्वृतः सत्यवतीसुतः ॥ रराज स मुनि
 र्धोमान्नक्षत्रैरिव चन्द्रमाः ॥ १५ ॥ तानागतान्मुनीन्सर्वान्पूजयामास वेदवित् ॥ तेऽपि तं प्रतिपूज्यैव कथां चक्रुः परस्परम् ॥ १६ ॥ कथान्ते ते
 मुनिश्रेष्ठाः कृष्णं सत्यवतीसुतम् ॥ पप्रच्छुः संशयं सर्वे तपोवननिवासिनः ॥ १७ ॥ मुनय ऊचुः ॥ मुने वेदाश्च शास्त्राणि पुराणागमभारतम् ॥
 भूतं भव्यं भविष्यं च सर्वं जानासि वाङ्मयम् ॥ १८ ॥ कष्टेऽस्मिन्दुःखबहुले निःसारे भवसागरे ॥ रागग्राहाकुले रौद्रे विषयोदकसंग्रहे ॥ १९ ॥
 इन्द्रियावर्तकलिले दृष्टोर्मिशतसंकुले ॥ मोहपङ्खाविले दुर्गे लोभगम्भीरदुस्तरे ॥ २० ॥ निमज्जजगदालोक्य निरालम्बमचेतनम् ॥ पृच्छा
 मस्त्वां महाभाग ब्रूहि नो मुनिसत्तम ॥ २१ ॥ श्रेयः किमत्र संसारे भैरवे लोमहर्षणे ॥ उपदेशप्रदानेन लोकानुद्धर्तुमर्हासि ॥ २२ ॥ दुर्लभं परमं
 क्षेत्रं वक्तुमर्हासि मोक्षदम् ॥ पृथिव्यां कर्मभूमिं च श्रोतुमिच्छामहे वयम् ॥ २३ ॥ कृत्वा किल नरः सम्यक्कर्म भूमौ यथोदितम् ॥ प्राप्नोति
 परमां सिद्धिं नरकं च विकर्मतः ॥ २४ ॥ मोक्षक्षेत्रे तथा मोक्षं प्राप्नोति परमं सुधीः ॥ तस्माद्ब्रूहि महाप्राज्ञ यत्तृष्टोऽसि द्विजोत्तमः ॥ २५ ॥
 श्रुत्वा तु वचनं तेषां मुनीनां भावितात्मनाम् ॥ व्यासः प्रोवाच मतिमान्भूतभव्यभविष्यवित् ॥ २६ ॥ व्यास उवाच ॥ शृणुध्वं मुनयः सर्वे
 वक्ष्यामि यदि पृच्छथ ॥ यः संवादोऽभवत्पूर्वमृषीणां ब्राह्मणा सह ॥ २७ ॥ मेरुपृष्ठे तु विस्तीर्णे नानारत्नविभूषिते ॥ नानद्रुमलताकीर्णे नाना
 पुष्पोपशोभिते ॥ २८ ॥ नानापक्षिरुते रम्ये नानाप्रसवसंकुले ॥ नानासत्वसमाकीर्णे नानाश्चर्यसमन्विते ॥ २९ ॥ नानावर्णशिलाकीर्णे नाना
 धातुविभूषिते ॥ नानामुनिजनाकीर्णे नानाश्रमसमन्विते ॥ ३० ॥ तत्राऽऽसीनं जगन्नाथं जगद्योनिं चतुर्मुखम् ॥ जगत्पतिं जगद्गन्धं जगदाधार

मीश्वरम् ॥ ३१ ॥ देवदानवगन्धर्वैर्यक्षविद्याधरोरगैः ॥ मुनिसिद्धाप्सरामिभ्य वृतमन्वैर्दिवालयैः ॥ ३२ ॥ केचित्स्तुवन्ति तं देवं केचिद्विधायन्ति
चाग्रतः ॥ केचिद्वाद्यानि वाद्यन्ते केचिन्नृतयन्ति चापरे ॥ ३३ ॥ एवं प्रमुदिते काले सर्वभूतसमागमे ॥ नानाकुसुमगन्धाढ्ये दक्षिणानिलसेविते
॥ ३४ ॥ भृगवाद्या मुनयो देवं प्राणिपत्य पितामहम् ॥ इममर्थमृषिवराः पप्रच्छुः पितरं द्विजाः ॥ ३५ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ भगवच्छ्रोतुमिच्छामः
कर्मभूमिं महीतले ॥ वक्तुमर्हसि देवेश मोक्षक्षेत्रं च दुर्लभम् ॥ ३६ ॥ व्यास उवाच ॥ तेषां वचनमाकर्ण्य प्राह ब्रह्मा सुरेश्वरः ॥ पप्रच्छुस्ते यथा
प्रश्नं तत्सर्वं मुनिसत्तमाः ॥ ३७ ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभूवर्णनसंवादे प्रश्ननिरूपणं नाम चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
शृणुध्वं मुनयः सर्वे यद्वो वक्ष्यामि सांप्रतम् ॥ पुराणं वेदसंवद्धं भुक्तिमुक्तिप्रदं शुभम् ॥ १ ॥ पृथिव्यां भारतं वर्षं कर्मभूमिरुदाहता ॥ कर्मणः
फलभूमिश्च स्वर्गं च नरकं तथा ॥ २ ॥ तस्मिन्वर्षे नरः पापं कृत्वा धर्मं च भो द्विजाः ॥ अवश्यं फलमाप्नोति अशुभस्य शुभस्य च ॥ ३ ॥
ब्राह्मणाद्याः स्वकं कर्म कृत्वा सम्यक्संयताः ॥ प्राप्नुवन्ति परां सिद्धिं तस्मिन्वर्षे न संशयः ॥ ४ ॥ धर्मं चार्थं च कामं च मोक्षं च द्विजसत्तमाः ॥
प्राप्नोति पुरुषः सर्वं तस्मिन्वर्षे तु संयतः ॥ ५ ॥ इन्द्राद्याश्च सुराः सर्वे तस्मिन्वर्षे द्विजोत्तमाः ॥ कृत्वा सुशोभनं कर्म देवत्वं प्रतिपेदिरे ॥ ६ ॥
अन्येऽपि लेभिरे मोक्षं पुरुषाः संयतेन्द्रियाः ॥ तस्मिन्वर्षे बुधाः शान्ता वीतरागा विमत्सराः ॥ ७ ॥ ये चापि स्वर्गे तिष्ठन्ति विमानेन गत
ज्वराः ॥ तेऽपि कृत्वा शुभं कर्म तस्मिन्वर्षे दिवं गताः ॥ ८ ॥ निवासं भारते वर्षं आकांक्षन्ति सदा सुराः ॥ स्वर्गापवर्गफलदे तत्पश्यामः
कदा वयम् ॥ ९ ॥ मुनय ऊचुः ॥ यदेतद्भवता प्रोक्तं कर्म नान्यत्र पुण्यदम् ॥ पापाय वा सुरश्रेष्ठ वर्जयित्वा च भारतम् ॥ १० ॥ नतः स्वर्गश्च
मोक्षश्च मध्यमं तच्च गम्यते ॥ न नान्यत्र च मर्त्यानां भूमौ कर्म विधीयते ॥ ११ ॥ तस्माद्विस्तरतो ब्रह्मब्रह्माकं भारतं वद ॥ यदि तेहि दयाऽ
स्मासु यथावस्थितिरेव च ॥ १२ ॥ तस्माद्वर्षमिदं नाथ ये वाऽस्मिन्वर्षपर्वताः ॥ भेदाश्च तस्य वर्षस्य ब्रूहि सर्वानशेषतः ॥ १३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
शृणुध्वं भारतं वर्षं नवभेदेन भो द्विजाः ॥ समुद्रान्तरिता ज्ञेयास्ते समाश्च परस्परम् ॥ १४ ॥ इन्द्रद्वीपः कशेरुश्च ताम्रवर्णो गभस्तिमान् ॥ नाग
द्वीपस्तथा सौम्यो गान्धर्वो वारुणस्तथा ॥ १५ ॥ अयं तु नवमस्तेषां द्वीपः सागरसंवृतः ॥ योजनानाञ्च साहस्रं द्वीपोऽयं दक्षिणोत्तरः ॥ १६ ॥
पूर्वे किराता यस्याऽऽसन्पश्चिमे यवनास्तथा ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्चात्र स्थिता द्विजाः ॥ १७ ॥ इज्यायुद्धवणिज्याद्यैः कर्मभिः कृतपा
वनाः ॥ तेषां मद्यवहारश्च एभिः कर्मभिर्गम्यते ॥ १८ ॥ स्वर्गापवर्गहेतुश्च पुण्यं पापं च वै तथा ॥ महेन्द्रो मलयः सदाः शुक्तिमान्शुभपर्वतः ॥ १९ ॥

विन्ध्यश्च पारियात्रश्च सतैवात्र कुलाचलाः ॥ तेषां सहस्रशश्चान्ये धूधरा ये समीपगाः ॥ २० ॥ विस्तारोच्छ्रयिणो रम्या विपुलाश्चित्रसानवः ॥
 कोलाहलः स वैभ्राजो मन्दरो दर्दलाचलः ॥ २१ ॥ वाताध्वगो दैवतश्च मैनाकः सुरसस्तथो ॥ तुङ्गप्रस्थो नागगिरिर्गोवनः पाण्डुराचलः ॥ २२ ॥
 पुष्पगिरिर्वैजयन्तो रैवतोऽर्बुद एव च ॥ ऋण्यमूकस्तु गोमन्थः कृतशैलः कृताचलः ॥ २३ ॥ श्रीपर्वतश्चकोरश्च शतशोऽन्ये च पर्वताः ॥
 तैर्विमिश्रा जनपदा म्लेच्छाद्याश्चैव भागशः ॥ २४ ॥ तैः पीयन्ते सरिच्छेष्टास्ता बुध्यध्वं द्विजोत्तमाः ॥ गङ्गा सरस्वती सिन्धुश्चन्द्रभागा
 तथाऽपरा ॥ २५ ॥ यमुना शतद्रुर्विपाशा वितस्तैरावती कुहूः ॥ गोमती धूतपाषा च बाहुदा च दृषद्वती ॥ २६ ॥ विपाशा देविका चक्षुर्निष्ठीवा
 गण्डकी तथा ॥ कौशिकी चाऽऽपगा चैव हिमवत्पादनिःसृताः ॥ २७ ॥ देवस्मृतिर्देववती वातघ्नी सिन्धुरेव च ॥ वेण्या तु चन्दना चैव सदानीरा मही
 तथा ॥ २८ ॥ चर्मण्वती वृषी चैव त्रिदिशा वेत्रवत्यपि ॥ शिप्रा द्रवन्ती च तथा पारियात्रानुगाः स्मृताः ॥ २९ ॥ शोणा महानदी चैव नर्मदा
 सुरथा क्रिया ॥ मन्दाकिनी दशाणां च चित्रकूटा तथाऽपरा ॥ ३० ॥ चित्रोत्पला वेत्रवती करमोदा पिशाचिका ॥ तथाऽन्याऽतिलघुश्रोणी
 विपाशा शैवला नदी ॥ ३१ ॥ समेरुजा शुक्तिमती शकुनी त्रिदिवा क्रमुः ॥ ऋतपादप्रसूता चैव तथाऽन्या वेगवाहिनी ॥ ३२ ॥ शिप्रा पयोष्णी
 निर्विन्ध्या तापी चैव सरिद्ररा ॥ वेणा वैतरणी चैव सिनीवाली कुमुद्वती ॥ ३३ ॥ तोया चैव महागौरी दुर्गा चान्तःशिला तथा ॥ विन्ध्यपाद
 प्रसूतास्ता नद्यः पुण्यजलाः शुभाः ॥ ३४ ॥ गोदावरी भीमरथी कृष्णवेणा तथाऽऽपगा ॥ तुङ्गभद्रा सुप्रयोगा तथाऽन्या पापनाशिनी ॥ ३५ ॥ सह्यपाद
 विनिष्क्रान्ता इत्येताः सरितां वराः ॥ कृतमाला ताम्रपर्णी पुष्पवत्युपलावती ॥ ३६ ॥ मलयाद्रिसमुद्रताः पुण्याः शीतजलास्त्विमाः ॥ पितृसोमर्षि
 कुल्या च वज्रुला त्रिदिवा च या ॥ ३७ ॥ लाङ्गलिनी वंशकरा महेन्द्रप्रभवाः स्मृताः ॥ सुविकाला कुमारी च मनुगा मन्दगामिनी ॥ ३८ ॥ क्षया
 पलाशिनी चैव शुक्तिमत्प्रभवाः स्मृताः ॥ सर्वाः पुण्याः सरस्वत्यः सर्वा गङ्गाः समुद्रगाः ॥ ३९ ॥ विश्वस्य मातरः सर्वाः सर्वाः पापहराः
 स्मृताः ॥ अन्याः सहस्रशः सन्ति क्षुद्रनद्यो द्विजोत्तमाः ॥ ४० ॥ प्रावृट्कालवहाः सन्ति सदा कालवहाश्च याः ॥ मत्स्याः कुमुदमारुयाश्च
 ऋतुलाः काशिकोशलाः ॥ ४१ ॥ अन्ध्रकाश्च कलिङ्गाश्च मराकाश्च वृकैः सह ॥ मध्यदेशा जनपदाः प्रायशोऽमी प्रकीर्तिताः
 ॥ ४२ ॥ सह्यस्य चोत्तरे यस्तु यत्र गोदावरी नदी ॥ पृथिव्यामपि कृत्स्नायां स प्रदेशो मनोरमः ॥ ४३ ॥ गोवर्धनपुरं रम्यं भार्गवस्य
 महात्मनः ॥ बाहीकराटधानाश्च सुतीराः कालतोयदाः ॥ ४४ ॥ अपरान्ताश्च शुद्राश्च बाढिकाश्च सकेरलाः ॥ गान्धारा यवनाश्चैव

वसः ॥
५ ३६ ॥

सिन्धुसौवीरमद्रकाः ॥ ४५ ॥ शतदुहाः कलिगाश्च पारदा हरिभूषिकाः ॥ माठराश्च कनकाः कैकेया दम्भमालिकाः ॥ ४६ ॥ सन्निवोपमे
शाश्च वैश्यशूद्रकुलानि च ॥ काम्बोजाश्च विप्रेन्द्रा वर्वाश्च सलौकिकाः ॥ ४७ ॥ वीराश्च तुवाराश्च पडवाधायता नराः ॥ अत्रियाश्च
भरद्वाजाः पुष्कलाश्च दशेरकाः ॥ ४८ ॥ लम्पकाः शुनशोकाश्च कुलिका जाङ्गलैः सह ॥ औषध्यश्चलचन्द्राश्च किरातानां च जातयः ॥ ४९ ॥
तोमरा हंसमार्गाश्च काश्मीराः करुणास्तथा ॥ शूलिकाः कुहकाश्च मागधाश्च तथैव च ॥ ५० ॥ एते देशा उदीच्यास्तु प्राच्यान्देशान्निबोधत ॥
अन्धा वामङ्कुराकाश्च वल्लकाश्च मखान्तकाः ॥ ५१ ॥ तथाऽपरेऽङ्गा वङ्गाश्च मलदा मालवर्तिकाः ॥ भद्रतुङ्गाः प्रतिजया भार्याङ्गाश्चापमर्दकाः ॥ ५२ ॥
प्राग्ज्योतिषाश्च मद्राश्च विदेहास्ताम्रलितकाः ॥ मल्ल मगधका नन्दाः प्राच्या जनपदास्तथा ॥ ५३ ॥ अथापरे जनपदा दक्षिणापथवासिनः ॥
पूर्णाश्च केवलाश्च गोलार्गूलास्तथैव च ॥ ५४ ॥ ऋषिका सुषिकाश्च कुमारा रामठाः शकाः ॥ महाराष्ट्रा माहिषकाः कलिङ्गाश्च सर्वशः ॥
॥ ५५ ॥ आभीराः सह वैशिक्या अटव्याः सरवाश्च ये ॥ पुलिन्दाश्च मौलेया वैदर्भा दण्डकैः सह ॥ ५६ ॥ पौलिका मौलिकाश्च अश्मका
भोजवर्धनाः ॥ कौलिकाः कुन्तलाश्च दम्भका नीलकालकाः ॥ ५७ ॥ दाक्षिणात्यास्त्वमी देशा ह्यपरान्तान्निबोधत ॥ शूर्पारकाः कालिचना
लोलास्तालकटेः सह ॥ ५८ ॥ इत्येते ह्यपरान्ताश्च शृणुध्वं विन्ध्यवासिनः ॥ मलजाः कर्कशाश्च मेलकाश्चोलकैः सह ॥ ५९ ॥ उत्तमाणां
दशाणांश्च भोजाः किष्किन्धकैः सह ॥ तोषलाः कोशलाश्च त्रैपुरा वैदिशास्तथा ॥ ६० ॥ तुम्बुरास्तु चराश्च यवनाः पवनैः सह ॥ अभया
रुण्डिकेराश्च चर्चरा होत्रधर्तयः ॥ ६१ ॥ एते जनपदाः सर्वे तत्र विन्ध्यनिवासिनः ॥ अतो देशान्प्रवक्ष्यामि पर्वताश्रयिणश्च ये ॥ ६२ ॥ नीहा
रास्तुपमार्गाश्च कुरवस्तुङ्गणाः खसाः ॥ कर्णप्रवरणाश्च ऊर्गा दर्वाः सकुञ्चकाः ॥ ६३ ॥ चित्रमार्गा मालवाश्च किरातास्तोमरैः सह ॥ कृतवेता
दिकश्चात्र चतुर्गुणकृतो विधिः ॥ ६४ ॥ एवं तु भारतं वर्षं नृवसंस्थानसंस्थितम् ॥ दक्षिणे परतो यस्य पूर्वे चैव महोदधिः ॥ ६५ ॥ हिमवान्तरे
णास्य कार्मुकस्य यथा गुणः ॥ तदेतद्भारतं वर्षं सर्वबीजं द्विजोत्तमाः ॥ ६६ ॥ ब्रह्मत्वममरेशत्वं देवत्वं मरुतां तथा ॥ मृगयक्षाप्सरयोनिं तद्भूतसर्प
सरीसृपाः ॥ ६७ ॥ स्थावरणां च सर्वेषामितो विप्राः शुभाशुभैः ॥ प्रयान्ति कर्मभूविप्रा नान्या लोकेषु विद्यते ॥ ६८ ॥ देवानामपि भो विप्राः
सदैवैष मनोरथः ॥ भारतं भवमाप्स्यामो देवत्वात्प्रच्युताः शितौ ॥ ६९ ॥ मानुष्यं कुरुते यत्तु तत्र शक्यं सुरासुरैः ॥ तत्कर्म निरतैस्तैस्तु तत्क
र्मक्षपणोन्मुक्तैः ॥ ७० ॥ न भारतसमं वर्षं पृथिव्यामस्ति भो द्विजाः ॥ यत्र विप्रादयो वर्णाः प्राप्नुवन्त्याभिवाञ्छितम् ॥ ७१ ॥ धन्यास्ते भारते वर्षे

अ० २५

॥ ३६ ॥

जायन्ते ये नरोत्तमाः ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां प्राप्नुवन्ति महाफलम् ॥ ७२ ॥ प्राप्यते यत्र तपसः फलं परमदुर्लभम् ॥ सर्वदानफलं चैव सर्वं
 यज्ञफलं तथा ॥ ७३ ॥ तीर्थयात्राफलं सम्यक् गुरुसेवाफलं तथा ॥ देवताराधनफलं गार्हस्थ्ये चैव यत्फलम् ॥ ७४ ॥ यत्र देवाः सदा दृष्टा
 जन्म वाञ्छन्ति शोभनम् ॥ नानाव्रतफलं चैव नानाशास्त्रफलं तथा ॥ ७५ ॥ आर्द्रसादिफलं सम्यक्फलं सर्वाभिवाञ्छितम् ॥ ब्रह्मचर्यफलं चैव
 स्वाध्यायेन च यत्फलम् ॥ ७६ ॥ यत्फलं वनवासेन संन्यासेन च यत्फलम् ॥ इष्टापूर्तफलं चैव तथाऽन्यच्छुभकर्मणाम् ॥ ७७ ॥ प्राप्यते भारते
 वर्षे न चान्यत्र द्विजोत्तमाः ॥ कः शक्नोति गुणान्वक्तुं भारतस्याखिलान्द्रिजाः ॥ ७८ ॥ एवं सम्यङ्मया प्रोक्तं भारतं वर्षमुत्तमम् ॥ सर्वपापहरं
 पुण्यं धन्यं बुद्धिविवर्धनम् ॥ ७९ ॥ य इदं शृणुयान्नित्यं जपेद्वा नियतेन्द्रियः ॥ सर्वपापैर्विनिर्मुक्तो विष्णुलोकं स गच्छति ॥ ८० ॥ इति श्री
 ब्रह्मपुराणे स्वयंभूषिसंवादे भारतवर्षानुकीर्तनं नाम पञ्चविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तत्राऽऽस्ते भारते वर्षे दक्षिणादिधिसंस्थितः ॥
 ओण्डदेश इति ख्यातः स्वर्गमोक्षप्रदायकः ॥ १ ॥ समुद्रादुत्तरं यावद्रम्यं विरजमण्डलम् ॥ देशोऽसौ गुणशीलानां गुणैः सर्वैरलंकृतः ॥ २ ॥
 तत्र देशप्रसूता ये ब्राह्मणाः संयतेन्द्रियाः ॥ तपःस्वाध्यायनिरता वन्द्याः पूज्याश्च ते सदा ॥ ३ ॥ श्राद्धे दाने विवाहे च यज्ञे वाऽऽचार्यकर्म
 णि ॥ प्रशस्ताः सर्वकार्येषु तत्र देवोद्भवा नराः ॥ ४ ॥ षट्कर्मनिरतास्तत्र ब्राह्मणा वेदपारगाः ॥ इतिहासविदश्चैव पुराणार्थविशारदाः ॥ ५ ॥
 सर्वशास्त्रार्थकुशला यज्वानो वीतमत्सराः ॥ अग्निहोत्ररताः केचित्केचित्स्मार्ताभितत्पराः ॥ ६ ॥ पुत्रदारधनैर्युक्ता होतारः सत्यवादिनः ॥
 निवसन्त्युत्कले पुण्ये यज्ञोत्सवविभूषिते ॥ ७ ॥ इतरेऽपि त्रयो वणाः क्षत्रियाद्याः सुसंयताः ॥ स्वकर्मनिरताः शान्तास्तत्र तिष्ठन्ति धार्मिकाः ॥
 ॥ ८ ॥ कोणादित्य इति ख्यातस्तस्मिन्देवो दिवाकरः ॥ यं दृष्ट्वा भास्करं मर्त्यैः सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ९ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ श्रोतुमिच्छाम
 तद्ब्रूहि क्षेत्रं सूर्यस्य सांप्रतम् ॥ तस्मिन्देशे सुरश्रेष्ठ यत्राऽऽस्ते स दिवाकः ॥ १० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ लवणस्योदधेस्तीरे पवित्रे सुमनोहरे ॥ सर्वत्र
 बालुकाकीर्णे देशे सर्वगुणान्विते ॥ ११ ॥ चम्पकाशोकवकुलैः करवीरैः सपाटलैः ॥ पुत्रागैः कर्णिकारैश्च वकुलैर्नागकैसरैः ॥ १२ ॥ तगरैर्धवबाणैश्च
 आतिमुक्तैः सकुञ्जकैः ॥ मालतीकुन्दपुष्पैश्च तथाऽन्यैर्मल्लिकादिभिः ॥ १३ ॥ केतकीवनखण्डैश्च सर्वतुङ्गसुमोज्ज्वलैः ॥ कदम्बैर्लंकुचैः शालैः पनसै
 र्देवदारुभिः ॥ १४ ॥ सरलैर्मुचुकुन्दैश्च चन्दनैश्च सितेतरैः ॥ अश्वत्थैः मत्तपर्णैश्च आर्द्रैराघ्रातकैस्तथा ॥ १५ ॥ तालैः पूगफलैश्चैव नारिकेलैः कपित्थकैः ॥
 अन्यैश्च विविधैर्वृक्षैः सर्वतः समलंकृतम् ॥ १६ ॥ क्षेत्रं तत्र उबेः पुण्यमास्ते जगति विश्रुतम् ॥ समन्ताद्योजनं सायं भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ १७ ॥

आस्ते तत्र स्वयं देवः सहस्रांशुर्दिवाकरः ॥ कोणादित्य इति ख्यातो भुक्तिभुक्तिप्रदायकः ॥ १८ ॥ माघे मासि सिते पक्षे सप्तम्यां संयतेन्द्रियः ॥
 कृतोपवासो यस्तत्र स्नात्वा तु मकरालये ॥ १९ ॥ कृतशौचो विशुद्धात्मा स्मरन्देवं दिवाकरम् ॥ सागरे विधिवत्स्नात्वा सूर्योपान्ते समाहितः ॥ २० ॥
 देवानृषीन्मनुष्यांश्च पितृन्संतर्प्य च द्विजाः ॥ उत्तीर्य वाससी धौते परिधाय सुनिर्मले ॥ २१ ॥ आचम्य प्रयतो भूत्वा तीरे तस्य महोदधेः ॥ उप
 विश्योदये काले प्राङ्मुखः सवितुस्तदा ॥ २२ ॥ विलिख्य पद्मं मेधावी रक्तचन्दनवारिणा ॥ अष्टपत्रं केसराढ्यं वर्तुलं चोर्ध्वकर्णिकम् ॥ २३ ॥
 तिलतण्डुलतोयं च रक्तचन्दनसंयुतम् ॥ रक्तपुष्पं सदूर्भं च प्रक्षिपेत्ताम्रभाजने ॥ २४ ॥ ताम्राभावेऽर्कपत्रस्य पुटे कृत्वा तिलादिकम् ॥ पिधाय
 तन्मुनिश्रेष्ठाः पात्रं पात्रेण विन्यसेत् ॥ २५ ॥ करन्यासाङ्गविन्यासं कृत्वाऽङ्गैर्हृदयादिभिः ॥ आत्मानं भास्करं ध्यात्वा सम्यक्श्रद्धासमन्वितः
 ॥ २६ ॥ मध्ये चाग्निदले धीमात्रैर्ऋते श्वसने दले ॥ कामारिगोचरे चैव सुमध्ये चैव पूजयेत् ॥ २७ ॥ प्रभूतं विमलं देवप्राराध्य परमं सुखम् ॥
 संपूज्य पद्मश्चावाह्य गगनात्तत्र भास्करम् ॥ २८ ॥ कर्णिकोपरि संस्थाप्य ततो मुद्रां प्रदर्शयेत् ॥ कृत्वा स्नानादिकं सर्वं ध्यात्वा तं सुसमाहितः
 ॥ २९ ॥ सितपद्मोपरि रविं तेजोबिम्बे व्यवस्थितम् ॥ पिंगाक्षं द्विभुजं रक्तं पद्मपत्रारुणाम्बरम् ॥ ३० ॥ सर्वलक्षणसंयुक्तं सर्वाभरणभूषितम् ॥
 सुरूषं वरदं शान्तं प्रभामण्डलभूषितम् ॥ ३१ ॥ उद्यन्तं भास्करं दृष्ट्वा सान्द्रासिन्दूरसंनिभम् ॥ ततस्तत्पात्रमादाय जानुभ्यां धरणीं गतः ॥ ३२ ॥
 कृत्वा शिरसि तत्पात्रमेकचित्तस्तु वाग्यतः ॥ त्र्यक्षरेण तु मन्त्रेण सूर्यायार्घ्यं निवेदयेत् ॥ ३३ ॥ अदीक्षितस्तु तस्यैव नाम्नैर्वा र्घ्यं प्रयच्छति ॥ श्रद्धया
 भावयुक्तेन भक्तिग्राह्यो रविर्यतः ॥ ३४ ॥ अग्निनिर्ऋतिनाय्यीशमध्यपूर्वादिदिक्षु च ॥ हच्छिरश्च शिखावर्मनेत्राण्यस्त्रं च पूजयेत् ॥ ३५ ॥ दत्त्वाऽर्घ्यं
 गन्धधूपं च दीपं नैवेद्यमेव च ॥ जप्त्वा स्तुत्वा नमस्कृत्वा मुद्रां बद्धा विसर्जयेत् ॥ ३६ ॥ ये चाऽर्घ्यं संप्रयच्छन्ति सूर्याय नियतेन्द्रियाः ॥
 ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः स्त्रियः शूद्राश्च संयताः ॥ ३७ ॥ भक्तिभावेन सततं विशुद्धेनान्तरात्मना ॥ ते भुक्त्वाऽभिमतान्भोगान्प्राप्नुवन्ति परां गतिम् ॥
 ॥ ३८ ॥ त्रैलोक्यदीपकं देवं भास्करं गगनेचरम् ॥ ये संस्मरन्ति मनुजास्ते त्र्युः सुखस्य भाजनम् ॥ ३९ ॥ यावन्न दीयते चार्घ्यं भास्कराय
 यथोदितम् ॥ तावन्न पूजयेद्विष्णुं शंकरं वा सुरेश्वरम् ॥ ४० ॥ तस्मात्प्रयत्नमास्थाय दद्यादर्घ्यं दिने दिने ॥ आदित्याय शुचिभूतं पुष्पैर्गन्धैर्म
 नोरमैः ॥ ४१ ॥ एवं ददाति यश्चार्घ्यं सप्तम्यां सुसमाहितः ॥ आदित्याय शुचिः स्नातः स लभेदीप्सितं फलम् ॥ ४२ ॥ रोगी विमुच्यते रोगाद्विज्ञा

र्थी लभते धनम् ॥ विद्यां प्राप्नोति विद्यार्थी सुतार्थी सुतवान्भवेत् ॥ ४३ ॥ यं यं काममभिध्यायन्सूर्यायार्घ्यं प्रयच्छति ॥ तस्य तस्य फलं सम्य
 कप्राप्नोति पुरुषः सुधीः ॥ ४४ ॥ स्नात्वैवं सागरे दत्त्वा सूर्यायार्घ्यं प्रणम्य च ॥ नरो वा यदि वा नारी सर्वकामफलं लभेत् ॥ ४५ ॥ (सूर्य
 गङ्गाम्भसि स्नातः कुशैः संसिच्य सूर्यानि ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो नरो याति त्रिविष्टपम् ॥) ततः सूर्यालयं गच्छेत्पुष्पमादाय वाग्यतः ॥ प्रविश्य
 पूजयेद्भानुं कृत्वा तु त्रिः प्रदक्षिणम् ॥ ४६ ॥ तान्त्रिकैर्वैदिकैर्मन्त्रैर्बुधो भानोस्तिथौ तथा ॥ पूजयेत्परया भक्त्या कोणार्कं मुनिसत्तमाः ॥ गन्धैः पुष्पै
 स्तथा दीपैर्धूपैर्नैवेद्यकैरपि ॥ ४७ ॥ दण्डवत्प्रणिपातैश्च जयशब्दैस्तथा स्तवैः ॥ एवं संपूज्य तं देवं सहस्रांशुं जगत्प्रभुम् ॥ ४८ ॥ दशानामश्वमे
 धानां फलं प्राप्नोति मानवः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो युवा दिव्यवपुर्धरः ॥ ४९ ॥ सप्तावरान्सप्त परान्वंशानुद्धृत्य भो द्विजाः ॥ विमानेनार्कवर्णेन काम
 गेन सुवर्चसा ॥ ५० ॥ उपगीयमानो गन्धर्वैः सूर्यलोकं स गच्छति ॥ भुक्त्वा तत्र वरान्भोगान्यावदाभूतसंप्लवम् ॥ ५१ ॥ पुण्यक्षयादिहाऽऽयातः
 प्रवरे योगिनां कुले ॥ चतुर्वेदी भवेद्विप्रः स्वधर्मनिरतः श्लाचिः ॥ ५२ ॥ योगं विवस्वतः प्राप्य ततो मोक्षमवाप्नुयात् ॥ चैत्रे मासि सिते पक्षे यात्रां
 दमनभञ्जिकाम् ॥ ५३ ॥ यः करोति नरस्तत्र पूर्वोक्तं स फलं लभेत् ॥ शयनोत्थापने भानोः संक्रान्त्या विषुवायने ॥ ५४ ॥ वारे रवेस्तिथौ चैव पर्व
 कालेऽथवा द्विजाः ॥ ये तत्र यात्रां कुर्वन्ति पुरुषाः संयतेन्द्रियाः ॥ ५५ ॥ विमानेनार्कवर्णेन सूर्यलोकं व्रजन्ति ते ॥ आस्ते तत्र महादेवस्तीरिन्दन
 दीपतेः ॥ ५६ ॥ रामेश्वर इति ख्यातः सर्वकामफलप्रदः ॥ ये तं पश्यन्ति कामारिं स्नात्वा सम्यङ् महोदधौ ॥ ५७ ॥ गन्धैः पुष्पैस्तथा धूपैर्दीपैर्नैवेद्यकै
 र्वरैः ॥ प्रणिपातैस्तथा स्तोत्रैर्गीतैर्वाद्यैर्मनोहरैः ॥ ५८ ॥ राजसूर्यफलं सम्यग्वाजिमेषफलं तथा ॥ प्राप्नुवन्ति महात्मानः संसिद्धिं परमां तथा ॥ ५९ ॥
 कामगेन विमानेन किङ्किणीजालमालिना ॥ उपगीयमाना गन्धर्वैः शिवलोकं व्रजन्ति ते ॥ ६० ॥ आभूतसंप्लवं यावद्भुक्त्वा भोगान्मनोरमान् ॥
 पुण्यक्षयादिहाऽऽगत्य चातुर्वेदा भवन्ति ते ॥ ६१ ॥ शांकरं योगमासाद्य ततो मोक्षं व्रजन्ति ते ॥ यस्तत्र सवितुः क्षेत्रे प्राणास्त्यजति मानवः ॥ ६२ ॥
 स सूर्यलोकमास्थाय देववन्मोदते दिवि ॥ पुनर्मानुषतां प्राप्य राजा भवति धार्मिकः ॥ ६३ ॥ योगं रवेः समासाद्य ततो मोक्षमवाप्नुयात् ॥ एवं मया मुनि
 श्रेष्ठाः क्षेत्रं प्रोक्तं सुदुर्लभम् ॥ ६४ ॥ कोणार्कस्योदधेस्तीरे भुक्तिमुक्तिफलप्रदम् ॥ ६५ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे सूर्यवृषिसंवादे कोणादित्यमाहात्म्यवर्णनं
 नान पट्वर्शोऽध्यायः ॥ २६ ॥ मुनय उचुः ॥ श्रुतोऽस्माभिः सुरश्रेष्ठ भवता यदुदाहृतम् ॥ भास्करस्य परं क्षेत्रं भुक्तिमुक्तिफलप्रदम् ॥ १ ॥ न वृत्ति
 मधिगच्छामः शृण्वन्तः सुखदां कथाम् ॥ भवद्भक्तोद्भवां पुण्यामादित्यस्यावनाशिनीम् ॥ २ ॥ अतः परं सुरश्रेष्ठ ब्रूहि नो वदतां वर ॥ देवपूजाफलं

यच्च यच्चदानफलं भवेत् ॥ ३ ॥ प्रणिपाते नमस्कारे तथा चैव प्रदक्षिणे ॥ दीपधूपप्रदाने च संमार्जनविधौ च यत् ॥ ४ ॥ उपवासे च यत्पुण्यं यत्पुण्यं नक्त भोजने ॥ अर्चश्च कीदृशः प्रोक्तः कुत्र वा संप्रदीयते ॥ ५ ॥ कथं च क्रियते भक्तिः कथं देवः प्रसीदति ॥ एतत्सर्वं सुरश्रेष्ठ श्रोतुमिच्छामहे वयम् ॥ ६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अर्घ्यं पूजादिकं सर्वं भास्करस्य द्विजोत्तमाः ॥ भक्तिं श्रद्धां समाधिं च कथ्यमानं निबोधत ॥ ७ ॥ मानसी भावना भक्तिरिष्टा श्रद्धा च कीर्त्यते ॥ ध्यानं समाधिरित्युक्तं शृणुध्वं सुसमाहिताः ॥ ८ ॥ तत्कर्थां श्रावयेद्यस्तु भक्तिमान्पूजयेत्तु वा ॥ अग्निशुश्रूषकश्चैव स वै भक्तः सनातनः ॥ ९ ॥ तच्चित्तस्तन्मनाश्चैव देवपूजारतः सदा ॥ तत्कर्मकृद्रवेद्यस्तु स वै भक्तः सनातनः ॥ १० ॥ वेदार्थं क्रियमाणानि यः कर्माण्यनुमन्यते ॥ कीर्तनाद्वा परो विप्राः स वै भक्तः परो नरः ॥ ११ ॥ नाभ्यसूयेत तद्रक्तात्र निन्द्याच्चान्यदेवताम् ॥ आदित्यव्रतचारी च स वै भक्ततरो नरः ॥ १२ ॥ गच्छंस्तिष्ठन्स्वपन्निप्रबुद्धनिमग्नमिषन्नपि ॥ यः स्मरेद्भास्करं नित्यं स वै भक्तः परो नरः ॥ १३ ॥ एवं विधा त्वियं भक्तिः सदा कार्या विजानता ॥ भक्त्या समाधिना चैव तत्त्वेन मनसा तथा ॥ १४ ॥ क्रियते नियमो यस्तु दानं विप्राय दीयते ॥ प्रतिगृह्णन्ति तं देवा मनुष्याः पितृभिर्युताः ॥ १५ ॥ पत्रं पुष्पं फलं तोयं यद्रक्त्या समुपाहृतम् ॥ प्रतिगृह्णन्ति तद्देवा नास्तिकान्वर्जयन्ति च ॥ १६ ॥ भावशुद्धिः प्रयोक्तव्या नियमाचारसंयुता ॥ क्रियते भावशुद्ध्या यत्तत्सर्वं सफलं भवेत् ॥ १७ ॥ स्तुतिजप्योपहारेण पूजयाऽपि विवस्वतः ॥ उपवासेन भक्त्या वै सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ १८ ॥ प्रणिधाय शिरो भूम्यां नमस्कारं करोति यः ॥ तत्क्षणात्सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ १९ ॥ भक्तियुक्तो नरो योऽसौ रवेः कुर्यात्प्रदक्षिणाम् ॥ प्रदक्षिणीकृता तेन सप्तद्वीपा वसुंधरा ॥ २० ॥ सूर्यं मनसि यः कृत्वा कुर्याद्भ्योमप्रदक्षिणाम् ॥ प्रदक्षिणीकृतास्तेन सर्वे देवा भवन्ति हि ॥ २१ ॥ एकाहारो नरो भूत्वा षष्ठ्यां योऽर्चयते रविम् ॥ नियमव्रतचारी च रवेर्भक्तिसमान्वितः ॥ २२ ॥ सप्तम्यां च महाभागाः सोऽश्वमेधफलं लभेत् ॥ अहोरात्रोपवासेन पूजयेद्यस्तु भास्करम् ॥ २३ ॥ अग्निप्रभेण यानेन सूर्यलोकं स गच्छति ॥ सप्तम्यामुत षष्ठ्यां वा स याति परमां गतिम् ॥ २४ ॥ कृष्णपक्षस्य सप्तम्यां सोपवासो जितेन्द्रियः ॥ २४ ॥ सर्वरत्नोपहारेण पूजयेद्यस्तु भास्करम् ॥ पद्मप्रभेण यानेन सूर्यलोकं स गच्छति ॥ २५ ॥ शुक्लपक्षस्य सप्तम्यामुपवासपरो नरः ॥ सर्वशुक्लोपहारेण पूजयेद्यस्तु भास्करम् ॥ २६ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः सूर्यलोकं स गच्छति ॥ अर्कसंपुटसंपुक्तमुदकं प्रसृतं पिबेत् ॥ २७ ॥ क्रमवृद्ध्या चतुर्विंशमेकैकं क्षपयेत्पुनः ॥ द्वाभ्यां संवत्सराभ्यां तु समाप्तनियमो भवेत् ॥ २८ ॥ सर्वकामप्रदा ह्येषा प्रशस्ता ह्यर्कसप्तमी ॥ शुक्लपक्षस्य सप्तम्यां यदाऽऽदित्यदिनं

भवेत् ॥ २९ ॥ सप्तमी विजया नाम तत्र दत्तं महत्फलम् ॥ स्नानं दानं तपो होम उपवासस्तथैव च ॥ ३० ॥ सर्वं विजयसप्तम्यां महापातकना-
 शनम् ॥ ये चाऽऽदित्यदिने प्राप्ते श्राद्धं कुर्वन्ति मानवाः ॥ ३१ ॥ यजन्ति च महाश्वेतं ते लभन्ते महाफलम् ॥ तेषां धर्म्याः क्रियाः सर्वाः सदैवो-
 दिश्य भास्करम् ॥ ३२ ॥ न कुले जायते तेषां दरिद्रो व्याधितोऽपि वा ॥ श्वेतया रक्तया वाऽपि पीतमृत्तिकयाऽपि वा ॥ ३३ ॥ उपलेपनकतां-
 तु चिन्तितं लभते फलम् ॥ चित्रभानुं विचित्रैस्तु कुसुमैश्च सुगन्धिभिः ॥ ३४ ॥ पूजयेत्सोपवासो यः सकामानीप्सिताहंभेत् ॥ घृतेन दीपं प्रज्वाल्य
 तिलतैलेन वा पुनः ॥ ३५ ॥ दीर्घायुर्वपुषायुक्तः चक्षुषा न स हीयते ॥ दीपदानपरो नित्यं ज्ञानदीपेन दीप्यते ॥ स्पष्टबुद्धीन्द्रियश्चापि स कदाचि-
 त्प्रमुच्यते ॥ ३६ ॥ तिलाः पवित्राः परमास्तिलानां दानमुत्तमम् ॥ अग्निकार्ये च दीपे च महापातकनाशनम् ॥ ३७ ॥ दीपं ददाति यो नित्यं
 देवतायतनेषु च ॥ चतुष्पथेषु रथ्यासु रूपवान्सुभगो भवेत् ॥ ३८ ॥ हविर्भिः प्रथमः कल्पो द्वितीयश्चौषधीरसैः ॥ वसामेदोस्थिनियांसैर्न तु देयः
 कदाचन ॥ ३९ ॥ भवेदूर्ध्वगतिर्दीपो न कदाचिदधोगतिः ॥ दाता दीप्यति चाप्येवं न तिर्यग्गतिमाप्नुयात् ॥ ४० ॥ ज्वलमानं सदा दीपं न हरेन्नापि
 नाशयेत् ॥ दीपहतां नरो बन्धं नाशं क्रोधं तमो ब्रजेत् ॥ ४१ ॥ दीपदाता स्वर्गलोके दीपमालेव राजते ॥ यः समालभते नित्यं कुङ्कुमागुरुच-
 न्दनैः ॥ ४२ ॥ संपद्यते नरश्रेष्ठो धनेन यशसा श्रिया ॥ रक्तचन्दनसंमिश्रे रक्तपुष्पैः शुचिर्नरः ॥ ४३ ॥ उदयेऽर्घ्यं सदा दत्त्वा सिद्धिं संवत्स-
 रालभेत् ॥ उदयात्परिवर्तेत यावदस्तमने स्थितः ॥ ४४ ॥ जपत्रभिमुखः किञ्चिन्मंत्रं स्तोत्रमथापि वा ॥ आदित्यव्रतमेतत्तु महापातकनाश-
 नम् ॥ ४५ ॥ अर्घ्येण सहितं चैव सर्वं साङ्गं प्रदापयेत् ॥ उदये श्रद्धया युक्तः सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ४६ ॥ सुवर्णधेन्वनद्वाहवसुधावस्त्रसं-
 युतम् ॥ अर्घ्यप्रदाता लभते सप्तजन्मानुगं फलम् ॥ ४७ ॥ अग्नौ तोयेऽन्तरिक्षे च शुचौ भूम्यां तथैव च ॥ प्रतिमायां तथा पिण्ड्यां देयम्
 धर्मं प्रयत्नतः ॥ ४८ ॥ नापसव्यं न सव्यं च दद्यादभिमुखः सदा ॥ सघृतं गुग्गुलं चाऽपि रवेर्भक्तिसमन्वितः ॥ ४९ ॥ दद्यादभिमुखं
 सर्वमर्चनं भक्तिमान्नरः ॥ तत्क्षणात्सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ श्रीवासं देवदारुं च सज्जकं च तथैव च ॥ ५० ॥ कर्पूरागरुधूपानि
 दत्त्वा वै स्वर्गगामिनः ॥ अयने तूत्तरे सूर्यमथवा दक्षिणायने ॥ ५१ ॥ पूजयित्वा विशेषेण सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ विषुवेषूपरागेषु
 षडशीतिमुखेषु च ॥ ५२ ॥ पूजयित्वा विशेषेण सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ एवं बेलासु सर्वासु अवेलासु च मानवः ॥ ५३ ॥ भक्त्या
 पूजयते योऽर्कं सोऽर्कलोके महीयते ॥ कृसरैः पायसैः पूपैः फलमूलघृतोदनैः ॥ ५४ ॥ बलिं दत्त्वा च सूर्याय सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ घृतेन

॥ ३९ ॥

तर्पणं कृत्वा सर्वश्रेष्ठो भवेन्नरः ॥ ५५ ॥ क्षरिण तर्पणं कृत्वा मनस्तापैर्न युज्यते ॥ दध्रा तु तर्पणं कृत्वा कार्यसिद्धिं लभेन्नरः ॥ ५६ ॥
 स्नानार्थमाहरेद्यस्तु जलं भानोः समाहितः ॥ तीर्थाद्वा शुचिवाप्या वा स याति परमां गतिम् ॥ ५७ ॥ छत्रं ध्वजं वितानं वा पताकां चामराणि
 च ॥ श्रद्धया भानवे दत्त्वा गतिमिष्टामवाप्नुयात् ॥ ५८ ॥ यद्यद्व्ययं नरो भक्त्या आदित्याय प्रयच्छति ॥ तत्तस्य शतसाहस्रमुत्पादयति भास्करः
 ॥ ५९ ॥ मानसं वाचिकं वाऽपि कायजं यच्च दुष्कृतम् ॥ सर्वं सूर्यप्रणामेन तदशेषं व्यपोहति ॥ ६० ॥ एकाहेनापि यद्भानोः पूजायाः प्राप्यते
 फलम् ॥ यथोक्तदक्षिणैरिष्टैर्न तत्कृतुशतैरापि ॥ ६१ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभूतृपिसंवादे सूर्यपूजानियमभक्तिमाहात्म्यवर्णनं नाम सप्तविंशोऽध्यायः
 ॥ २७ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ अहो देवस्य माहात्म्यं श्रुतमेवं जगत्पतेः ॥ भास्करस्य सुरश्रेष्ठ वदतस्तेषु दुर्लभम् ॥ १ ॥ भूयः प्रहृदि देवेश यत्पृ
 च्छामो जगत्पते ॥ श्रोतुमिच्छामहे ब्रह्मन्परं कौतूहलं हि नः ॥ २ ॥ गृहस्थो ब्रह्मचारी च वानप्रस्थोऽथ भिक्षुकः ॥ य इच्छेन्मोक्षमास्थातुं
 देवतां कां यजेत सः ॥ ३ ॥ कुतो ह्यस्य ध्रुवः स्वर्गः कुतो निःश्रेयसं परम् ॥ स्वर्गतश्चैव किं कुर्याद्येन न च्यवते पुनः ॥ ४ ॥ देवानां चात्र को
 देवः पितृणां चात्र कः पिता ॥ यस्मात्पश्तरं नास्ति तन्मे ब्रूहि सुरेश्वर ॥ ५ ॥ कुतः सृष्टमिदं विश्वं ब्रह्मन् स्थावरजङ्गमम् ॥ प्रलये च कमभ्येति
 तद्भवान्वक्तुमर्हति ॥ ६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ उद्यत्रेवैष कुरुते जगद्वितीमिरं करैः ॥ नातः परतरो देवः कश्चिदन्यो द्विजोत्तमाः ॥ ७ ॥ अनादिनिधनो
 ह्येष पुरुषः शाश्वतोऽव्ययः ॥ तापयत्येष त्रीँलोकान्भ्रमन्नरिमभिरुत्तदणः ॥ ८ ॥ सर्वदेवतयो ह्येष तपतां तपनो वरः ॥ सर्वस्य जगतो नाथः सर्व
 साक्षी शुभाशुभे ॥ ९ ॥ संक्षिपत्येष भूतानि तथा विरुजते पुनः ॥ एष भाति तपत्येष वर्तत्येष गभस्तिभिः ॥ १० ॥ एष धाता विधाता च
 भूतादिभूतभावनः ॥ न ह्येष क्षयमायाति न ह्येष क्षयमण्डलः ॥ ११ ॥ पितृणां हि पिता ह्येष देवतानां हि देवता ॥ ध्रुवं स्थानं स्मृतं ह्येतद्यस्मात्प्र
 च्यवते पुनः ॥ १२ ॥ सर्गकाले जगत्कृत्स्नमादित्यात्संप्रचक्षते ॥ प्रलये च तमभ्येति भास्करं दीप्तिजसम् ॥ १३ ॥ योगिनश्चाप्यसंख्यातास्त्य
 क्त्वा गृहकलेवरम् ॥ वायुभूता विशन्त्यारिमस्तेजोराशौ दिवाकरे ॥ १४ ॥ अस्य रश्मिसहस्राणि शाखा इव विहंगमाः ॥ वसन्त्याश्रित्य मुनयः
 संसिद्धा दैवतैः सह ॥ १५ ॥ गृहस्था जनकाद्याश्च राजानो योगधर्मिणः ॥ बालस्त्रित्यादयश्चैव ऋषयो ब्रह्मवादिनः ॥ १६ ॥ वानप्रस्थाश्च ये
 चान्ये व्यासाद्या भिक्षवस्तथा ॥ योगमास्थाय सर्वे ते प्रविष्टाः सूर्यमण्डलम् ॥ १७ ॥ शुक्रो व्याससुतः श्रीमान्योगधर्ममवाप्य सः ॥ आदित्य
 किरणान्गत्वा ह्यपुनर्योगमास्थितः ॥ १८ ॥ शब्दमात्रश्रुतिमुखा ब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ प्रत्यसोऽयं परो देवः सूर्यस्तिमिरनाशनः ॥ १९ ॥

३० २८

॥ ३९ ॥

तस्मादन्यत्र भक्तिर्हि न कार्या शुभमिच्छता ॥ दृष्टं न बाधते यस्माददृष्टं नित्यमेव हि ॥ २० ॥ ततो भवद्भिः सततमभ्यर्च्यो भगवात्रभिः ॥ स
 हि माता पिता चैव कृत्स्नस्य जगतो गुरुः ॥ २१ ॥ अनाद्यो लोकनाथोऽपौ रश्मिमाली जगत्पतिः ॥ मित्रत्वे च स्थितो यस्मात्तपते यो द्विजोत्तमाः
 ॥ २२ ॥ अनादिनिधनो ब्रह्मा नित्यमक्षय एव च ॥ सृष्ट्वा ससागरान्द्वीपान्भुवनानि चतुर्दश ॥ २३ ॥ लोकानां स हितार्थाय स्थितश्चन्द्रसरित्ते ॥ सृष्ट्वा
 प्रजापतीन्सर्वान्सृष्ट्वा च विविधाः प्रजाः ॥ २४ ॥ ततः शतसहस्रांशुरव्यक्तश्च पुनः स्वयम् ॥ कृत्वा द्वादशावाऽऽत्मानमादित्यमुपपद्यते ॥ २५ ॥
 इन्द्रो धाता च पर्जन्यस्त्वष्टा पूषाऽर्यमा भगः ॥ विवस्वान्विष्णुरंशश्च वरुणो मित्र एव च ॥ २६ ॥ आभिर्द्वादशभिस्तेन सूर्येण परमात्मना ॥
 कृत्स्नं जगदिदं व्याप्तं मूर्तिभिश्च द्विजोत्तमाः ॥ २७ ॥ तस्य या प्रथमा मूर्तिरादित्यस्येन्द्रसंज्ञिता ॥ स्थिता सा देवराजत्वे देवानां रिपुनाशिनी ॥ २८ ॥
 द्वितीया तस्य या मूर्तिर्नाम्ना धातेति कीर्तिता ॥ स्थिता प्रजापतित्वे च विविधाः सृजते प्रजाः ॥ २९ ॥ तृतीया तस्य मूर्तिर्या पर्जन्य इति विश्रुता ॥
 मेघेष्ववस्थिता सा तु वर्षते च गभस्तिभिः ॥ ३० ॥ चतुर्थी तस्य या मूर्तिर्नाम्ना त्वष्टेति विश्रुता ॥ स्थिता वनस्पतौ सा तु ओषधीषु च सन्तः ॥
 ॥ ३१ ॥ पञ्चमी तस्य या मूर्तिर्नाम्ना पूषेति विश्रुता ॥ अत्रे व्यवस्थिता सा तु प्रजां पुष्पाति नित्यशः ॥ ३२ ॥ मूर्तिः पृथी रवेर्या तु अर्यमा इति
 विश्रुता ॥ वायोः संवरणा सा तु देवेष्ववस्थिता ॥ ३३ ॥ भानोर्या सतमी मूर्तिर्नाम्ना मगेति विश्रुता ॥ भूतेष्ववस्थिता सा तु शरीरेषु च देहिनाम् ॥
 ॥ ३४ ॥ मूर्तिर्या त्वष्टमी तस्य विवस्वानिति विश्रुता ॥ अग्नौ प्रतिष्ठिता सा तु पचत्यन्नं शरीरिणाम् ॥ ३५ ॥ नवमी चित्रभानोर्या मूर्तिर्विष्णुश्च नामतः ॥
 प्रादुर्भवति सा नित्यं देवानां रिपुनाशिनी ॥ ३६ ॥ दशमी तस्य या मूर्तिरंशुमानिति विश्रुता ॥ वायौ प्रतिष्ठिता सा तु प्रह्लादयति वै प्रजाः ॥ ३७ ॥
 मूर्तिस्त्वेकादशी भानोर्नाम्ना वरुणसंज्ञिता ॥ जलेष्ववस्थिता सा तु प्रजा रक्षति नित्यशः ॥ ३८ ॥ मूर्तिर्या द्वादशी भानोर्नाम्ना मित्रेति संज्ञिता ॥
 लोकानां सा हितार्थाय स्थिता चन्द्रसरित्ते ॥ ३९ ॥ वायुभक्षस्तपस्तेपे स्थितो मैत्रेण चक्षुषा ॥ अनुगृह्णन्सदा भक्तान्वरेणानां विधेस्तु सः ॥
 ॥ ४० ॥ एवमार्थं हि तत्स्थानं पश्चात्सविन स्थापितम् ॥ तत्र मित्रः स्थितो यस्मात्तस्मान्मित्रवनं स्मृतम् ॥ ४१ ॥ आभिर्द्वादशभिस्तेन सवित्रा
 परमात्मना ॥ कृत्स्नं जगदिदं व्याप्तं मूर्तिभिश्च द्विजोत्तमाः ॥ ४२ ॥ तस्माद्वैद्यो नमस्यश्च द्वादशस्थासु मूर्तिषु ॥ भक्तिमद्भिर्नरेर्नित्यं तद्रतेना
 न्तरात्मना ॥ ४३ ॥ इत्येवं द्वादशाऽऽदित्यान्नमस्कृत्वा तु मानवः ॥ नित्यं श्रुत्वा पठित्वा च सूर्यलोके महीयते ॥ ४४ ॥ ॥ मुनय ऊजुः ॥
 यदि तावदयं सूर्यश्चाऽऽदिदेवः सनातनः ॥ ततः कस्मात्तपस्तेपे वैरेषुः प्राकृतो यथा ॥ ४५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एतद्गः संयक्ष्यामि परं गुह्यं

विभावसोः ॥ पृष्ठं मित्रेण यत्पूर्वं नारदाय महात्मने ॥ ४६ ॥ प्राङ्मयोक्तास्तु पुष्पभ्यं रवेर्द्वादश भूतयः ॥ मित्रश्च वरुणश्चोभौ तासां तपसि संस्थितौ ॥ ४७ ॥ अम्भसो वरुणस्तासां तस्थौ पश्चिमसागरे ॥ मित्रो मित्रवने तस्मिन्वायुभक्षश्चरतपः ॥ ४८ ॥ अथ मेरुगिरिः शृंगात्प्रच्युतो गन्धमादनम् ॥ नारदस्तु महायोगी सर्वलोकेश्वरन्वरी ॥ ४९ ॥ आजगामाथ तत्रैव यत्र मित्रोऽचरत्तपः ॥ तं पृष्ठा तु तपस्यन्तं तस्य कौतूहलं बभूव ॥ ५० ॥ योऽस्य श्रवण्यश्चैव व्यक्ताव्यक्तः सनातनः ॥ धृतमेकात्मकं येन त्रैलोक्यं सुमहात्मना ॥ ५१ ॥ यः पिता सर्वदेवानां पराणामपि यः परः ॥ अयजदेवतां कां वा पितृन्वा कानसौ यजेत् ॥ इति संचिन्त्य मनसा तं देवं नारदोऽब्रवीत् ॥ ५२ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ वेदेषु सपुराणेषु सांगोपाणेषु गीयसे ॥ त्वमजः शाश्वतो धाता महामूर्तिरनुत्तमः ॥ ५३ ॥ भूतं भव्यं भविष्यच्च त्वयि सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥ चत्वारश्चाऽऽश्रमा देवगृहस्थाद्यास्तथैव हि ॥ ५४ ॥ यजन्ति त्वामहरहर्नानामृत्तिसमाश्रितम् ॥ पिता माता च सर्वस्य देवतं त्वं हि शाश्वतम् ॥ ५५ ॥ यजसे पितरं कं त्वं देवं वाऽपि न विद्यहे ॥ ५६ ॥ ॥ मित्र उवाच ॥ अवाच्यमेतद्वक्तव्यं परं गुह्यं सनातनम् ॥ त्वयि भक्तिमति ब्रह्मन्प्रवक्ष्यामि यथातथम् ॥ ५७ ॥ यत्तत्सूक्ष्मविज्ञेयमव्यक्तमचलं ध्रुवम् ॥ इन्द्रियैरिन्द्रियार्थैश्च सर्वभूतैर्विवर्जितम् ॥ ५८ ॥ सद्मन्तरात्मा धृतानां क्षेत्रज्ञश्चैव कथ्यते ॥ त्रिगुणव्यतिरेकोऽसौ पुरुषश्चैव कल्पितः ॥ ५९ ॥ हिरण्यगर्भो भगवान्सैव बुद्धिरिति स्मृतः ॥ महानिति च योगेषु प्रधानमिति कथ्यते ॥ ६० ॥ सांख्ये च कथ्यते योगे नामभिर्बहुधात्मकः ॥ स च त्रिरूपो विश्वात्मा एकाक्षर इति स्मृतः ॥ ६१ ॥ धृतमेकात्मकं तेन त्रैलोक्यमिदमात्मना ॥ अशरीरः शरीरेषु सर्वेषु निवसत्यसौ ॥ ६२ ॥ वसन्नापि शरीरेषु न स लिप्यति कर्मभिः ॥ ममान्तरात्मा तव च ये चान्ये देहसंस्थिताः ॥ ६३ ॥ सर्वेषां साक्षिभूतोऽसौ न प्राज्ञः केनचित्कचित् ॥ सगुणो निर्गुणो विश्वो ज्ञानगम्यो ह्यसौ स्मृतः ॥ ६४ ॥ सर्वतः पाणिपादान्तः सर्वतोऽक्षिशिरोमुखः ॥ सर्वतः श्रुतिमाह्निके सर्वमावृत्य तिष्ठति ॥ ६५ ॥ विश्वसूधां विश्वभुजो विश्वपादाक्षिनासिकः ॥ एकश्चरति वे क्षेत्रे स्वरचारी यथासुखम् ॥ ६६ ॥ क्षेत्राणीह शरीराणि तेषां चैव यथासुखम् ॥ तानि वेत्ति स योगात्मा ततः क्षेत्रज्ञ उच्यते ॥ ६७ ॥ अव्यक्तं च पुरे शेते पुरुषस्तेन चोच्यते ॥ विश्वं बहुविधं ज्ञेयं सर्वं सर्वत्र उच्यते ॥ ६८ ॥ तस्मात्स बहुरूपत्वाद्विश्वरूप इति स्मृतः ॥ तस्यैकस्य महत्त्वं हि स चैकः पुरुषः स्मृतः ॥ ६९ ॥ महापुरुषशब्दं हि विभक्त्यैकः सनातनः ॥ सत्त्वबुद्धिक्रियापन्नः सृजत्यात्मानमात्मना ॥ ७० ॥ शतधा सहस्रधा चैव तथा शतसहस्रधा ॥ कोटिशश्च करोत्येष प्रत्यगात्मानमात्मना ॥ ७१ ॥ आकाशात्पतितं तोयं याति स्वाद्गन्तरं यथा ॥ भूमे रसविशेषेण तथा गुणरसात्

सः ॥ ७२ ॥ एक एव यथा वायुर्देहेष्वेव हि पञ्चधा ॥ एकत्वं च पृथक्त्वं च तथा तस्य न संशयः ॥ ७३ ॥ स्थानान्तरविशेषाच्च यथाऽग्निलभते
 पराम् ॥ संज्ञां यथा ध्रुवाद्येषु ब्रह्माद्येषु तथा वयम् ॥ ७४ ॥ यथा दीपसहस्राणि दीप एकः प्रसूयते ॥ तथा रूपसहस्राणि स एकः संप्रसूयते ॥
 ७५ ॥ यदा च बुध्यत्यात्मानं तदा भवति केवलः ॥ एकत्वप्रलये चास्य बहुत्वं च प्रवर्तते ॥ ७६ ॥ नित्यं हि नास्ति जगति भूतं स्थावरज
 द्धमम् ॥ अक्षयश्चाप्रमेयश्च सर्वगश्च स उच्यते ॥ ७७ ॥ तस्मादव्यक्तमुत्पन्नं त्रिगुणं मुनिसत्तमाः ॥ अव्यक्ताव्यक्तभावस्था या सा प्रकृति
 रुच्यते ॥ ७८ ॥ तां योनिं ब्रह्मणो विद्धि योऽसौ सदसदात्मकः ॥ लोके च पूज्यते योऽसौ देवे पित्र्ये च कर्मणि ॥ ७९ ॥ नास्ति तस्मात्परो
 ह्यन्यः पिता देवोऽपि वा द्विजाः ॥ आत्मना स तु विज्ञेयस्तत्तत्तं पूजयाम्यहम् ॥ ८० ॥ स्वर्गस्थापि हि ये केचित्तं नमस्यन्ति
 देहिनः ॥ ते च गच्छन्ति देवर्षे तेनोद्दिष्टफलां गतिम् ॥ ८१ ॥ तं देवाः स्वाश्रमस्थाश्च नानामूर्तिसमाश्रिताः ॥ भक्त्या संपूजयन्त्याद्यं
 गतिश्चैषां ददाति सः ॥ ८२ ॥ स हि सर्वगतश्चैव निर्गुणश्चैव कथ्यते ॥ एवं श्रुत्वा तथा ज्ञात्वा पूजयामि दिवाकरम् ॥ ८३ ॥
 ये च तद्भाविता लोक एकतत्त्वं समाश्रिताः ॥ एतदप्यधिकं तेषां यदेकं प्रविशन्त्युत ॥ ८४ ॥ इति गुह्यसमुद्देशस्तव नारद कीर्तितः ॥
 अस्मद्भक्त्याऽपि देवर्षे त्वयाऽपि परमं स्मृतम् ॥ ८५ ॥ सर्वैश्च मुनिभिर्वाऽपि पुराणे यैरिदं श्रुतम् ॥ सर्वे ते परमात्मानं पूजयन्ति दिवाक
 रम् ॥ ८६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवमेतत्पुराऽऽख्यातं नारदाय तु भानुना ॥ मयाऽपि वः समाख्याता कथा भानोर्द्विजोत्तमाः ॥ ८७ ॥
 इदमाख्यानमारुयेयं मयाऽऽख्यातं द्विजोत्तमाः ॥ न ह्यानादित्यभक्ताय इदं देयं कदाचन ॥ ८८ ॥ यश्चैतच्छ्रावयेन्नित्यं यश्चैव शृणुयान्नरः ॥ स सह
 सार्चिषं देवं प्रविशोन्नत्र संशयः ॥ ८९ ॥ मुच्येताऽऽर्सेस्तथा रोगाच्छ्रुत्वेमामादितः कथाम् ॥ जिज्ञासुर्लभते ज्ञानं गतिमिष्टां तथैव च ॥ ९० ॥
 क्षणेन लभतेऽध्वानमिदं यः पठते मुने ॥ यो यं कामयते कामं स तं प्राप्नोत्यसंशयम् ॥ ९१ ॥ तस्माद्ब्रवाद्भिः सततमभ्यर्च्यो भगवाब्रविः ॥ स
 च धाता विधाता च सर्वस्य जगतो गुरुः ॥ ९२ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभुक्पुंसिवाद् आदित्यमाहात्म्यवर्णनं नामाष्टविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ आदित्यमूलमखिलं त्रैलोक्यं मुनिसत्तमाः ॥ भवत्यस्माज्जगत्सर्वं सदेवासुरमानुषम् ॥ १ ॥ रुद्रोपेन्द्रमहेन्द्राणां विमेन्द्र त्रिदिवौ
 कसाम् ॥ महापुतिमतां चैव तेजो वै सार्वलौकिकम् ॥ २ ॥ सर्वात्मा सर्वलोकेशो देवदेवः प्रजापतिः ॥ सूर्य एव त्रिलोकस्य मूलं परमदेवतम् ॥
 ॥ ३ ॥ अग्नौ प्रास्ताऽऽवृत्तिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते ॥ आदित्याज्जायते वृष्टिर्बृष्टेऽन्नं ततः प्रजाः ॥ ४ ॥ सूर्यात्प्रसूयते सर्वं तत्र चैव प्रलीयते ॥

नावाभावो हि लोकानामादित्याग्निःसृतो पुरा ॥ ५ ॥ एतत्तु ध्यानिनां ध्यानं मोक्षश्चाप्येव मोक्षिणाम् ॥ तत्र गच्छन्ति निर्वाणं जायन्तेऽस्मात्पुनः
 पुनः ॥ ६ ॥ क्षणा मुहूर्ता दिवसा निशा पक्षाश्च नित्यशः ॥ मासाः संवत्सराश्चैव ऋतवश्च युगानि च ॥ ७ ॥ अथाऽऽदित्यादृते ज्येष्ठा कालसंख्या न
 विद्यते ॥ कालादृते न नियमो नाम्नौ विहरणक्रिया ॥ ८ ॥ ऋतूनां प्रविभागश्च कुतः पुष्पफलं कुतः ॥ कुतो वै सस्यनिष्पत्तिस्तृणौषधिगणः कुतः ॥ ९ ॥
 अभावो व्यवहाराणां जन्तूनां दिवि चेह च ॥ जगत्प्रभावाद्दिशते भास्कराद्वारितस्करात् ॥ १० ॥ नावृष्ट्या तपते सूर्यो नावृष्ट्या परिशुष्यति ॥
 नावृष्ट्या परिधिं धत्ते वारिणा दीप्यते रविः ॥ ११ ॥ वसन्ते कपिलः सूर्यो ग्रीष्मे काञ्चनसन्निभः ॥ श्वेतो वर्षासु वर्णेन पाण्डुः शरदि भास्करः ॥
 ॥ १२ ॥ हेमन्ते ताम्रवर्णाभः शिशिरे लोहितो रविः ॥ इत्थं वर्णाः समाख्याताः सूर्यस्य ऋतुसंभवाः ॥ १३ ॥ ऋतुस्वभाववर्णैश्च सूर्यः क्षेमसु
 भिक्षकृत् ॥ तथाऽऽदित्यस्य नामानि सामान्यानीह द्वादश ॥ १४ ॥ द्वादशैव पृथक्त्वेन तानि वक्ष्याम्यशेषतः ॥ आदित्यः सविता सूर्यो मिहिरो
 ऽर्कः प्रभाकरः ॥ १५ ॥ मार्तेण्डो भास्करो भानुश्चित्रभानुर्दिवाकरः ॥ रविर्द्वादशभिस्तेषां ज्येष्ठः सामान्यनामभिः ॥ १६ ॥ विष्णुर्धाता भगः पूषा
 मित्रेन्द्रौ वरुणोऽयंमा ॥ विवस्वानंशुर्मास्त्वष्टा पर्जन्यो द्वादशः स्मृतः ॥ १७ ॥ इत्येते द्वादशाऽऽदित्याः पृथक्त्वेन व्यवस्थिताः ॥ उत्तिष्ठन्ति
 सदा ह्येते मासैर्द्वादशभिः क्रमात् ॥ १८ ॥ विष्णुस्तपति चैत्रे तु वैशाखे चार्यमा तथा ॥ विवस्वाञ्ज्येष्ठमासे तु आपाटे चांशुमान्स्मृतः ॥ १९ ॥
 पर्जन्यः श्रावणे मासि वरुणः प्रौष्ठसंज्ञके ॥ इन्द्र आश्वयुजे मासि धाता तपति कार्तिके ॥ २० ॥ मार्गशीर्षे तथा मित्रः पोषे पूषा दिवाकरः ॥
 माघे भगस्तु विज्ञेयस्त्वष्टा तपति फाल्गुने ॥ २१ ॥ शतैर्द्वादशभिर्विष्णुरंशुभिर्दीप्यते सदा ॥ दीप्यते गोमहस्त्रेण शतैश्च त्रिभिरयंमा ॥ २२ ॥
 द्विःसप्तकैर्विवस्वास्तु अंशुमान्पञ्चभिस्त्रिभिः ॥ विवस्वानिव पर्जन्यो वरुणश्चार्यमा तथा ॥ २३ ॥ मित्रवद्भगवांस्त्वष्टा सहस्त्रेण शतेन च ॥ इन्द्रस्तु
 द्विगुणैः षड्भिर्धातैकादशभिः स्मृतः ॥ २४ ॥ सहस्त्रेण तु मित्रो वै पूषा तु नवभिः शतैः ॥ उत्तरोपक्रमेऽर्कस्य वर्धन्ते रश्मयस्तथा ॥ २५ ॥ दक्षिणो
 पक्रमे भूयो ह्रसन्ते सूर्यरश्मयः ॥ एवं रश्मिसहस्त्रेण सूर्यलोकस्यसंग्रहः ॥ २६ ॥ विद्यते ऋतुमासाद्य संग्रहो बहुधा पुनः ॥ एवं नाम्नां चतुर्विंशदिक
 एषां प्रकीर्तितः ॥ विस्तरेण सहस्रं तु पुनरन्यत्प्रकीर्तितम् ॥ २७ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ ये तन्नामसहस्त्रेण स्तुवन्त्यर्कं प्रजापते ॥ तेषां भवति किं
 पुण्यं गतिश्च परमेश्वर ॥ २८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शृणुध्वं मुनिशार्दूलाः सारभूतं सनातनम् ॥ अलं नामसहस्त्रेण पठन्नेवं स्तवं शुभम् ॥ २९ ॥ यानि
 नामानि मुद्यानि पवित्राणि शुभानि च ॥ तानि वः कीर्तयिष्यामि शृणुध्वं भास्करस्य वै ॥ ३० ॥ विकर्तनो विवस्वाश्च मार्तेण्डो भास्करो

रविः ॥ लोकप्रकाशकः श्रीमालोकचक्षुर्महेश्वरः ॥ ३१ ॥ लोकसाक्षी त्रिलोकेशः कर्ता इतां तमिस्रहा ॥ तपनस्तापनश्चैव शुचिः सप्ताश्ववाहनः ॥
 ॥ ३२ ॥ गभस्तिहस्तो ब्रह्मण्यः सर्वदेवनमस्कृतः ॥ एकविंशतिरित्येष स्तव इष्टः सदा रवेः ॥ ३३ ॥ शरीरारोग्यदश्चैव धनवृद्धिचशस्करः ॥
 स्तवराज इति स्यात्तस्मिन् लोकेषु विश्रुतः ॥ ३४ ॥ य एतेन द्विजश्रेष्ठा द्विसंध्येऽस्तमनोदये ॥ स्तौति सूर्यं शुचिर्भूत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ३५ ॥
 मानसं वाचिकं वाऽपि देहजं कर्मजं तथा ॥ एकजप्येन तत्सर्वं नश्यत्यर्कस्य संनिधौ ॥ ३६ ॥ एकजप्यश्च होमश्च संध्योपासनमेव च ॥ धूपमन्त्रोर्घ्यं
 मन्त्रश्च बलिमन्त्रस्तथैव च ॥ ३७ ॥ अन्नप्रदाने दाने च प्रणिपाते प्रदक्षिणे ॥ पूजितोऽयं महामन्त्रः सर्वपापहरः शुभः ॥ ३८ ॥ तस्माद्युयं प्रयत्नेन स्तवे
 नानेन वै द्विजाः ॥ स्तुवीर्ध्वं वरदं देवं सर्वकामफलप्रदम् ॥ ३९ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभुवऋषिसंवादे मार्तण्डस्थैकविंशतिनामानुर्कृतं नामैकोनविं
 शोऽध्यायः ॥ २९ ॥ मुनय ऊचुः ॥ निर्युणः शाश्वतो देवस्त्वया प्रोक्तो दिवाकरः ॥ पुनर्द्वादशधा जातः श्रुतोऽस्माभिस्त्वयोदितः ॥ १ ॥ स कथं तेजसो राशिः
 स्त्रिया गर्भे महाद्युतिः ॥ संभूतो भास्करो देवस्तत्र नः संशयो महान् ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ पण्डितस्य दुहिता बभूवुः श्रेष्ठशोभनाः ॥ अदितिर्दितिर्दनुश्चैव
 विनताद्यास्तथैव च ॥ ३ ॥ दक्षस्ताः प्रददौ कन्याः कश्यपाय त्रयोदश ॥ अदितिर्जनयामास देवास्त्रिभुवनेश्वरान् ॥ ४ ॥ दैत्यान्दिदितिर्दनुश्चोपान्दा
 नवान्वलदपितान् ॥ विनताद्यास्तथा चान्याः सुषुवुः स्थाणुजङ्गमान् ॥ ५ ॥ आसाश्च पुत्रदोहित्रैः पौत्रदोहित्रकादिभिः ॥ व्यासमेतज्जगत्सर्वं तेषां
 तासां च वै मुने ॥ ६ ॥ तेषां कश्यपपुत्राणां प्रधाना देवतागणाः ॥ सात्त्विका राजसाश्चान्ये तामसाश्च गणाः स्मृताः ॥ ७ ॥ देवान्यज्ञभुजश्चक्रे
 तथा त्रिभुवनेश्वरान् ॥ स्रष्टा ब्रह्मविदां श्रेष्ठः परमेष्ठी प्रजापतिः ॥ ८ ॥ तानवाचन्त सहिताः सापत्न्यादैत्यदानवाः ॥ (राक्षसाश्च ततो युद्धं तेषां
 मासीत्सुदारुणम् ॥ दिव्यं वर्षसहस्रन्तु तत्रातप्यन्त देवताः ॥ बलिनश्चाभवन्पुद्गे जयिनो दैत्यदानवाः ॥) ततो निराकृतान्पुत्रान्दैतयेदानवै
 स्तथा ॥ ९ ॥ इतं त्रिभुवनं दृष्ट्वा अदितिर्मुनिसत्तमाः ॥ आच्छिन्नयज्ञभागाश्च क्षुया संपीडितामभृशाम् ॥ १० ॥ आराधनाय सवितुः परं यत्नं
 प्रचक्रमे ॥ एकाम्रा नियताहारा परं नियममाश्रिता ॥ तुष्टाव तेजसां राशिं गगनस्थं दिवाकरम् ॥ अदितिरुवाच ॥ ११ ॥ नमस्तुभ्यं परं सूक्ष्मं
 प्रणम्यं विभ्रतेऽतुलम् ॥ धाम धामवतामीशं धामाधारं च शाश्वतम् ॥ १२ ॥ जगतामुपकाराय तथाऽहं नौमि गोपते ॥ आददानस्य यद्रूपं तीव्रं तस्मै
 नमाम्यहम् ॥ १३ ॥ ग्रहीतुमष्टमासेषु कलिनाम्बुमयं रसम् ॥ विभ्रतस्तव यद्रूपमतितीव्रं नताऽस्मि तत् ॥ १४ ॥ संध्योरुभयोर्वैतद्व्रजसा संयु
 तं तं समे ॥ मनोरथं च योदद्यान्नमस्तस्मै गुणात्मने ॥ यद्रूपमृग्यजुःसाम्नामैक्येन तपते तव ॥ १५ ॥ विश्वमेतन्नयीसंज्ञं नमस्तस्मै प्रभावते ॥ यत्तु

बलपु०

॥ ४२ ॥

तस्मात्परं रूपमोभित्युक्त्वाऽभिसंहितम् ॥ अस्थूलं स्थूलममलं नमस्तस्मै सनातन ॥ १६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं सा निसृता देवी चक्रे स्तोत्रमह
निशम् ॥ निराहारा विवस्वन्तमारिराययिषुद्विजाः ॥ १७ ॥ ततः कालेन महता भगवांस्तपनो द्विजाः ॥ प्रत्यक्षतामगात्तस्या दाक्षायण्या द्विजो
त्तमाः ॥ १८ ॥ सा ददर्श महाकूटं तेजोऽश्वरसंवृतम् ॥ भूमौ च संस्थितं भातुं ज्वालामालातिषुःसहम् ॥ १९ ॥ तं दृष्ट्वा च ततो देवी साध्वसं परमं
गता ॥ २० ॥ अदितिरुवाच ॥ जगदाद्य प्रसीदेति न त्वां पश्यामि गोपते ॥ प्रसादं कुरु पश्येयं यदूर्पं ते दिवाकरः ॥ भक्तानुकम्पक विभो त्वद्भक्तान्पा
हि मे सुतान् ॥ २१ ॥ ततः स तेजसस्तस्मादाविर्भूतो विभावसुः ॥ अदृश्यत तदाऽऽदित्यस्तप्तताम्रोपमः प्रभुः ॥ २२ ॥ तत्र तां प्रणतां देवीं
तस्या संदर्शने द्विजाः ॥ प्राह भास्वान्वृणुष्वैकं वरं मत्तो यमिच्छसि ॥ २३ ॥ प्रणता शिरसा सा तु जानुपीडितमेदिनी ॥ प्रत्युवाच विवस्व
न्तं वरदं समुपस्थितम् ॥ २४ ॥ अदितिरुवाच ॥ देव प्रसीद पुत्राणां हतं त्रिभुवनं मम ॥ यज्ञभागाश्च देतेयेर्दानैश्च बलाधिकैः ॥ २५ ॥
तन्निमित्तं प्रसादं त्वं कुरुष्व मम गोपते ॥ अंशेन तेषां भ्रातृत्वं गत्वा तान्नाशय द्विषः ॥ २६ ॥ यथा मे तनया भूयो यज्ञभागभुजः प्रभो ॥
भवेयुरधिपाश्चैव त्रैलोक्यस्य दिवाकर ॥ २७ ॥ तथाऽनुकम्पां पुत्रेषु सुप्रसन्नो रवे मम ॥ कुरु प्रपन्नार्तिहर कार्यकर्ता त्वमच्युत ॥ २८ ॥
ततस्तामाह भगवान्भास्करो वारितस्करः ॥ प्रणतामदिति विशाः प्रसादमुमुखो विभुः ॥ २९ ॥ सहस्रांशेन ते गर्भः संभूयाहमशेषतः ॥ त्वत्पुत्र
शत्रून्दक्षोऽहं नाशयाम्याशु निर्वृतः ॥ ३० ॥ इत्युक्त्वा भगवान्भास्वानन्तर्धानमुपागतः ॥ निवृत्ता साऽपि तपसः संप्राप्ताखिलवाञ्छिता ॥ ३१ ॥
ततो रश्मिसहस्रात्तु सुपुत्राख्यो रवेः करः ॥ ततः संवत्सरस्यान्ते तत्कामपूरणाय सः ॥ ३२ ॥ निवासं सविता चक्रे देवमातुस्तदोदरे ॥
कृच्छ्रचान्द्रायणादींश्च सा चक्रे सुसमाहिता ॥ ३३ ॥ शुचिना धारयाम्येतं दिव्यं गर्भमिति द्विजाः ॥ ततस्तां कश्यपः प्राह किञ्चित्कोपडुताक्षरम् ॥
॥ ३४ ॥ किं मारयासि गर्भाण्डमिति नित्योपवासिनी ॥ सा च तं प्राह गर्भाण्डमेतत्पश्येति कोपना ॥ न मारितं विपश्चर्या मृत्युरेव भविष्यति
॥ ३५ ॥ इत्युक्त्वा तं ततो गर्भमुत्ससर्ज सुदारुणम् ॥ जाज्वल्यमानं तेजोभिः पत्युर्वचनकोपिता ॥ ३६ ॥ तं दृष्ट्वा कश्यपो गर्भमुद्यद्भास्करवर्च
सम् ॥ तुष्टाव प्रणतो भूत्वा वाग्भिराद्याभिरादरात् ॥ ३७ ॥ संस्तूयमानः स तदा गर्भाण्डात्प्रकटोऽभवत् ॥ पद्मपत्रसवर्णाभस्तेजसा व्याप्तदिङ्मुखः ॥
॥ ३८ ॥ अथान्तरिक्षादाभाष्य कश्यपं मुनिसत्तमम् ॥ सभार्यं मेघगम्भीरा वायुवाचाशरीरिणी ॥ ३९ ॥ बाबुवाच ॥ मारितन्ते यतः प्रोक्तमेतदण्डं त्व
याऽदितेः ॥ तस्मान्मुने सुदस्तेऽयं मार्तण्डाख्यो भविष्यति ॥ ४० ॥ हनिष्यत्यसुर्गंश्चायं यज्ञभागहर्गस्त्वरीन् ॥ देवा निशम्येति श्रुत्वा गगनात्समुपा

॥ ४० ॥

॥ ४२ ॥

गतम् ॥ ४१ ॥ प्रहर्षमतुलं याता दानवाश्च हतौजसः ॥ ततो युद्धाय दैतेयानाञ्जुहाव शतक्रतुः ॥ ४२ ॥ सह वैवैमुंदा युक्तो दानवाश्च तमभ्ययुः ॥
 तेषां युद्धमभूद्धोरं देवानामसुरैः सह ॥ ४३ ॥ शस्त्रास्त्रवृष्टिसंदीप्तसमस्तभुवनान्तरम् ॥ तस्मिन्पुद्गे भगवता मार्तण्डेन निरीक्षिताः ॥ ४४ ॥
 तेजसा दह्यमानास्ते भस्मीभूता महासुराः ॥ ततः प्रहर्षमतुलं प्राप्ताः सर्वे दिवौकसः ॥ ४५ ॥ तुष्टुवस्तेजसां योनिं मार्तण्डमदितिं तथा ॥ स्वा
 धिकारांस्ततः प्राप्ता यज्ञभार्गाश्च पूर्ववत् ॥ ४६ ॥ भगवानपि मार्तण्डः स्वाधिकारमथाकरोत् ॥ कदम्बपुष्पवद्भास्वानधश्चोर्ध्वं च रश्मिभिः ॥
 वृतोऽग्निपिण्डसदृशो येनाभाति स्फुटं वपुः ॥ ४७ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ कथं कान्ततरं पश्चाद्रूपं संलब्धवान्नाविः ॥ कदम्बगोलकाकारं तन्नो ब्रूहि
 जगत्पते ॥ ४८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ त्वष्टा तस्मै ददौ कन्यां संज्ञां नाम विवस्वते ॥ प्रसाद्य प्रणतो भूत्वा विश्वकर्मा प्रजापतिः ॥ ४९ ॥ त्रीण्य
 पत्यान्यसौ तस्यां जनयामास गोपतिः ॥ द्वौ पुत्रौ सुमहाभागौ कन्यां च यमुनां पुनः ॥ ५० ॥ यत्तेजोऽभ्यधिकं तस्य मार्तण्डस्य विवस्वतः ॥
 तेनातितापयामास त्रीँलोकान्सचराचरान् ॥ ५१ ॥ तद्रूपं गोलकाकारं दृष्ट्वा संज्ञा विवस्वतः ॥ असदन्ती मद्भस्तेजः स्वां छायां वाक्यमब्रवीत्
 ॥ ५२ ॥ ॥ संज्ञोवाच ॥ अहं यास्यामि भद्रं ते स्वमेव भवनं पितुः ॥ निर्विकारं त्वयाऽत्रैव स्थेयं मच्छासनाच्छुभे ॥ ५३ ॥ इमौ च बालकौ
 महां कन्या च वरवर्णिनी ॥ संभाव्या नैव चाऽऽख्येयमिदं भगवते त्वया ॥ ५४ ॥ ॥ छायोवाच ॥ आ केशप्रदणाद्देवि आ शापादत्रैव कर्हि
 चित् ॥ आख्यास्यामि मतं तुभ्यं गम्यतां यत्र वाञ्छितम् ॥ ५५ ॥ इत्युक्ता ब्रीडिता संज्ञा जगाम पितृमन्दिरम् ॥ वत्सराणां सदृशं तु वसमाना
 पितृगृहे ॥ ५६ ॥ भर्तुः समीपं याहीति पित्रोक्ता सा पुनः पुनः ॥ आगच्छद्वडवा भूत्वा कुरूनयोत्तरांस्ततः ॥ ५७ ॥ तत्र तेपे तपः साध्वी निरा
 हारा द्विजोत्तमाः ॥ पितुः समीपं यातायां संज्ञायां वाक्यतत्परा ॥ ५८ ॥ तद्रूपधारिणी छाया भास्करं समुपस्थिता ॥ तस्यां च भगवा
 न्सूर्यः संज्ञेवमिति चिन्तयन् ॥ ५९ ॥ तथैव जनयामास द्वौ पुत्रौ कन्यकां तथा ॥ संज्ञा तु पार्थिवी तेषामात्मजानां यथाऽकरोत् ॥ ६० ॥
 स्नेहं न पूर्वजातानां तथा कृतवती तु सा ॥ मनुस्तस्मान्तर्वास्तस्या यमस्तस्या न चक्षमे ॥ ६१ ॥ बहुधा पीड्यमानस्तु पितुः पत्न्या सुदुः
 खितः ॥ स वै क्रोधाच्च बाल्याच्च भाविनोऽर्थस्य वै बलात् ॥ पदा संतर्जयामास न तु देहे न्यपातयत् ॥ ६२ ॥ ॥ छायोवाच ॥ पदा तर्जयसे
 यस्मात्पितुर्भावी गरीयसीम् ॥ तस्मात्तवैष चरणः पतिष्यति न संशयः ॥ ६३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यमस्तु तेन शापेन भृशं पीडितमानसः ॥
 मनुना सह धर्मात्मा पित्रे सर्वं न्यवेदयत् ॥ ६४ ॥ ॥ यम उवाच ॥ स्नेहेन तुल्यमस्मात्सु माता देव न वर्तते ॥ विसृज्य ज्यायसं भक्त्या कनी

यासं बुभूषति ॥ ६५ ॥ तस्यां समुद्यतः पादो न तु देहे निपातितः ॥ बाल्याद्वा यदि वा मोहात्तद्भवान्क्षन्तुमर्हति ॥ ६६ ॥ शतोऽहं तात
कोपेन जनन्या तनयो यतः ॥ ततो मन्ये न जननीमिमां वै तपतां वर ॥ ६७ ॥ तव प्रसादाच्चरणो न पतेद्भगवन्वथा ॥ मातृशापादयं देव तथा
चिन्तय गोपते ॥ ६८ ॥ ॥ रविरुवाच ॥ असंशयं पुत्र महद्भविष्यत्यत्र कारणम् ॥ येन त्वामाविशत्कोधो धर्मज्ञं धर्मशालिनम् ॥ ६९ ॥ सर्वे
यामेव शापानां प्रतिघातो हि विद्यते ॥ न तु मात्राभिशापानां क्वचिच्छापनिवर्तनम् ॥ ७० ॥ न शक्यमेतन्मिथ्या तु कर्तुं मातुर्वचस्तव ॥
किंचित्तेऽहं विधास्यामि तव शापापनोदनम् ॥ ७१ ॥ कृमयो मांसमादाय प्रयास्यन्ति महीतलम् ॥ कृतं तस्या वचः सत्यं त्वं च त्रातो भवि
ष्यसि ॥ ७२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ आदित्यस्त्वब्रवीच्छायां किमर्थं तनयेषु वै ॥ तुर्येष्वप्यधिकः स्नेह एकं प्रति कृतस्त्वया ॥ ७३ ॥ नूनं नैषां त्वं
जननी संज्ञाख्याऽपि क्वचिद्गता ॥ निर्गुणेष्वप्यपत्येषु माता शापं न दास्यति ॥ ७४ ॥ सा तत्परिहरन्ती च शापाद्रीता तदा रवेः ॥ कथ
यामास वृत्तान्तं स श्रुत्वा श्वशुरं ययौ ॥ ७५ ॥ स चादि त्य यथान्यायमर्चयित्वा विभावसुम् ॥ निर्दग्धुकामं कोपेन सान्त्वयामास सुव्रतः ॥ ७६ ॥
॥ विश्वकर्मावाच ॥ तवातितेजसा व्याप्तमिदं रूपं सुदुःसहम् ॥ असहन्ती तु तत्संज्ञा वने चरति वै तपः ॥ ७७ ॥ द्रक्ष्यते तां भवानद्य स्वां
भार्या शुभचारिणीम् ॥ रूपार्थं भवतोऽरण्ये चरन्तीं सुमहत्तपः ॥ ७८ ॥ श्रुतं मे ब्रह्मणो वाक्यं यदि ते देव रोचते ॥ रूपं निर्वर्तयाम्यद्य तव
कान्तं दिवस्पते ॥ ७९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततस्तथेति तं प्राह त्वष्टारं भगवान्ब्रविः ॥ ततो विवस्वतो रूपं प्रागासीत्परिमण्डलम् ॥ ८० ॥
विश्वकर्माऽभ्यनुज्ञातः शाकद्वीपे विवस्वता ॥ भ्रमिमारोप्य तत्तेजःशातनायोपचक्रमे ॥ ८१ ॥ भ्रमताऽशेषजगतां नाभिभूतेन भास्वता ॥ समु
द्राद्रिवनोपता त्वारुरोह मही नभः ॥ ८२ ॥ गगनं चाखिलं विप्राः सचन्द्रग्रहतारकम् ॥ अधोगतं महाभागा बभूवाऽऽक्षिप्तमाकुलम् ॥
॥ ८३ ॥ विक्षिप्तसलिलाः सर्वे बभूवुश्च तथाऽर्णवाः ॥ व्यभिद्यन्त महाशैलाः शीर्णसानुनिबन्धनाः ॥ ८४ ॥ ध्रुवाधाराण्यशेषाणि
धिष्ण्यानि मुनिसत्तमाः ॥ वृटचद्रश्मिनिबन्धीनि बन्धनानि अधो ययुः ॥ ८५ ॥ वेगभ्रमणसंपातवायुक्षिताः सहस्रशः ॥ व्यशीर्यन्त महा
मेघा घोरारावविराविणः ॥ ८६ ॥ भास्वद्भ्रमणविभ्रान्तभूम्याकाशरसातलम् ॥ जगदाकुलमत्यर्थं तदाऽऽसीन्मुनिसत्तमाः ॥ ८७ ॥ त्रैलोक्यं स
कलं वीक्ष्य भ्रममाणं सुरर्षयः ॥ देवाश्च ब्रह्मणा सार्धं भास्वन्तमभितुष्टुः ॥ ८८ ॥ आदिदेवोऽसि देवानां जातस्त्वं भूतये भुवः ॥ सर्गस्थि
त्यन्तकालेषु त्रिधा भेदेन तिष्ठसि ॥ ८९ ॥ स्वास्ति तेऽस्तु जगन्नाथ धर्मवर्षं दिवाकर ॥ इन्द्रादयस्तदा देवा लिल्यमानमथास्तुवन् ॥ ९० ॥

जय देव जगत्स्वामिभ्यः शेषजगत्पते ॥ ऋषयश्च ततः सप्त वसिष्ठाविपुरोगमाः ॥ ९१ ॥ तुष्टुर्विविधैः स्तोत्रैः स्वस्ति स्वस्तीतिवादिनः ॥ वेदो
क्तिभिरथाग्याभिर्वालखिल्याश्च तुष्टुवुः ॥ ९२ ॥ अङ्गिराद्याश्च भास्वन्तं लिख्यमानं मुदा युताः ॥ त्वं नाथ मोक्षिणां मोक्षो ध्येयस्त्वं ध्यानिनां परः ॥ ९३ ॥
त्वं गतिः सर्वभूतानां कर्मकाण्डविवर्तिनाम् ॥ संपूज्यस्त्वं तु देवेश शं नोऽस्तु जगतां पते ॥ ९४ ॥ शं नोऽस्तु द्विपदे नित्यं शं नश्चास्तु चतुष्पदे ॥
ततो विद्याधरणा यक्षराक्षसपन्नगाः ॥ ९५ ॥ कृताञ्जलिपुटाः सर्वे शिरोभिः प्रणता रविम् ॥ ऊचुस्ते विविधा वाचो मनःश्रोत्रमुखवाहाः ॥ ९६ ॥
सह्यं भवतु तेजस्ते भूतानां भूतभावन ॥ ततो हाहाश्च हूहश्च नारदस्तुम्बुरुस्तथा ॥ ९७ ॥ उपगायितुमारब्धा गान्धर्वकुशला रविम् ॥ पङ्कजमध्यम
गान्धारग्रामत्रयविशारदाः ॥ ९८ ॥ मूर्च्छनाभिश्च तालैश्च संप्रयोगैः सुखप्रदम् ॥ विश्वाची च घृताची च उर्वश्यथ तिलोत्तमा ॥ ९९ ॥ मेनका सह
जन्या च रम्भा चाप्सरसां वरा ॥ ननृतुर्जगतामीशे लिख्यमाने विभावसौ ॥ १०० ॥ भावहावविलासाद्यान्कुर्वन्त्योऽभिनयान्वहून् ॥ प्रावाद्यन्त तत
स्तत्र वीणावेण्यादिझर्झराः ॥ १०१ ॥ पणवाः पुष्कराश्चैव मृदङ्गाः पटहानकाः ॥ देवदुन्दुभयः शंखाः शतशोऽथ सहस्रशः ॥ १०२ ॥ गायद्विश्चैव
नृत्यद्विर्गन्धर्वैश्चाप्सरोगणैः ॥ तूर्यवादित्रनिर्घोषैः सर्वं कोलाहलीकृतम् ॥ १०३ ॥ ततः कृताञ्जलिपुटा भक्तिनम्रात्ममूर्तयः ॥ लिख्यमाने सहस्रांशौ
प्रणमुः सर्वदेवताः ॥ १०४ ॥ ततः कोलाहले तस्मिन्सर्वभूतसमागमे ॥ तेजसः शातनं चक्रे विश्वकर्मा शनैः शनैः ॥ १०५ ॥ आजानुलिखितश्चासौ
निपुणं विश्वकर्मणा ॥ नाभ्यनन्दतु लिखनं ततस्तेनावतारितः ॥ १०६ ॥ न तु निर्भेत्सितं रूपं तेजसो हननेन तु ॥ कान्तात्कान्ततरं रूपमधिकं
शुशुभे ततः ॥ १०७ ॥ इति हिमजलघर्मकालहेतोर्हरकमलासनविष्णुसंस्तुतस्य ॥ तदुपरि लिखनं निशम्य भानोर्ब्रजति दिवाकरलोकमायुषोऽन्ते
॥ १०८ ॥ एवं जन्म रवेः पूर्वं बभूव मुनिसत्तमाः ॥ रूपं च परमं तस्य मया संपरिकीर्तितम् ॥ १०९ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभूवृषिसंवादे
मातण्डस्य जन्मशरीरलिखनं नाम त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ भूयोऽपि कथयास्माकं कथां सूर्यसमाश्रिताम् ॥ न तस्मिन्निधिगच्छामः
शृण्वन्तस्सुखदां कथाम् ॥ १ ॥ योऽयं दीप्तो महातेजा वह्निराशिसमप्रभः ॥ एतद्वेदितुमिच्छामः प्रभावोऽस्य कुतः प्रभो ॥ २ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
तमोभूतेषु लोकेषु नष्टे स्थावरजङ्गमे ॥ प्रकृतेर्गुणहेतुस्तु पूर्वं बुद्धिरजायत ॥ ३ ॥ अहंकारस्ततो जातो महाभूतप्रवर्तकः ॥ वाय्वाग्निरापः खं भूमि
स्ततस्तत्त्वण्डमजायत ॥ ४ ॥ तस्मिन्नण्डे त्विमे लोकाः सप्त चैव प्रतिष्ठिताः ॥ पृथिवी सप्तभिर्द्विपैः समुद्रैश्चैव सप्तभिः ॥ ५ ॥ तत्रैवावस्थितो ब्रह्मासी
दहं विष्णुर्महेश्वरः ॥ विमृष्टास्तामसाः सर्वे प्रध्यायन्ति तमीश्वरम् ॥ ६ ॥ ततो वै सुमहातेजाः प्रादुर्भूतस्तमोनुदः ॥ ध्यानयोगेन चास्माभिर्विज्ञातः

सविता तदा ॥ ७ ॥ ज्ञात्वा च परमात्मानं सर्वं एव पृथक्पृथक् ॥ दिव्याभिस्तुतिभिर्देवः स्तुतोऽस्माभिस्तदेश्वरः ॥ ८ ॥ आदिदेवोऽसि देवानां
 मेध्यां च त्वमीश्वरः ॥ आदिकर्ताऽसि भूतानां देवदेवो दिवाकरः ॥ ९ ॥ जीवनः सर्वभूतानां देवगन्धर्वरक्षसाम् ॥ मुनिकिन्नरशिद्धानां तथैवोरगप
 सिनाम् ॥ १० ॥ त्वं ब्रह्मा त्वं महादेवस्त्वं विष्णुस्त्वं प्रजापतिः ॥ वायुरिन्द्रश्च सोमश्च विवस्वान्वरुणस्तथा ॥ ११ ॥ त्वं कालः सृष्टिकर्ता च हता
 भर्ता तथा प्रभुः ॥ सरितः सागराः शैला विष्टुदिन्द्रघनूनि च ॥ १२ ॥ प्रलयः प्रभवश्चैव व्यक्ताव्यक्तः सनातनः ॥ ईश्वरात्परतो विद्या विद्यायाः
 परतः शिवः ॥ १३ ॥ शिवात्परतरो देवस्त्वमेव परमेश्वरः ॥ सर्वतःपाणिपादान्तः सर्वतोक्षिशिरोमुखः ॥ १४ ॥ सहस्रांशुः सहस्रास्यः सहस्रचर
 णेक्षणः ॥ भूतादिर्भूभुवः स्वश्च महः सत्यं तपो जनः ॥ १५ ॥ प्रदीप्तं दीपनं दिव्यं सर्वलोकप्रकाशकम् ॥ दुर्निरीक्ष्यं सुरेन्द्राणां यद्रूपं तस्य ते
 नमः ॥ १६ ॥ सुरसिद्धगणैर्लुप्तं भृग्वत्रिपुलहादिभिः ॥ स्तुतस्य परमव्यक्तं यद्रूपं तस्य ते नमः ॥ १७ ॥ वेद्यं वेदविदां नित्यं सर्वज्ञानसमन्वितम् ॥
 सर्वदेवाधिदेवस्य यद्रूपं तस्य ते नमः ॥ १८ ॥ विश्वकृद्भिश्चभूतं च वैश्वानरसुरार्चितम् ॥ विश्वस्थितमवेद्यं च यद्रूपं तस्य ते नमः ॥ १९ ॥ परं
 यज्ञात्परं वेदात्परं लोकात्परं दिवः ॥ परमात्मेत्याभिख्यातं यद्रूपं तस्य ते नमः ॥ २० ॥ अविज्ञेयमनालक्ष्यमध्यानगतमव्ययम् ॥ अनादिनिधनं
 चैव यद्रूपं तस्य ते नमः ॥ २१ ॥ नमो नमः कारणकारणाय नमो नमः पापविमोचनाय ॥ नमो नमस्तेऽदितिर्वदिताय नमो नमो रोगविनाश
 नाय ॥ २२ ॥ नमो नमः सर्ववरप्रदाय नमो नमः सर्वसुखप्रदाय ॥ नमो नमः सर्वधनप्रदाय नमो नमः सर्वमतिप्रदाय ॥ २३ ॥ स्तुतः स भगवा
 नेवं तेजसं रूपमास्थितः ॥ उवाच वाचा कल्याण्या को वरो वः प्रदीयताम् ॥ २४ ॥ देवा ऊचुः ॥ तवार्तितैजसं रूपं न कश्चित्सोढुमुत्सहेत् ॥
 सहनीयं तद्रूपं हिताय जगतः प्रभो ॥ २५ ॥ एवमस्त्विति सोऽप्युक्त्वा भगवानादिकृत्प्रभुः ॥ लोकानां कार्यासिद्धयर्थं धर्मवर्षहिमप्रदः ॥ २६ ॥
 ततः सांख्याश्च योगाश्च ये चान्ये मोक्षकाङ्क्षिणः ॥ ध्यायन्ति ध्यायिनो देवं हृदयस्थं दिवाकरम् ॥ २७ ॥ सर्वलक्षणहीनोऽपि युक्तो वा सर्वपा
 तकैः ॥ सर्वं तु तरते पापं देवमर्कं समाश्रितः ॥ २८ ॥ अग्निहोत्रं च वेदाश्च यज्ञाश्च बहुदक्षिणाः ॥ भानोर्भक्तिनमस्कारकलां नार्हन्ति षोडशी
 म् ॥ २९ ॥ तीर्थानां परमं तीर्थं मङ्गलानां च मङ्गलम् ॥ पवित्रं च पवित्राणां प्रपद्यन्ते दिवाकरम् ॥ ३० ॥ शक्यैः
 संस्तुतं देवं ये नमस्यन्ति भास्करम् ॥ सर्वकल्मषानिर्मुक्ताः सूर्यलोकं व्रजन्ति ते ॥ ३१ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ चिरात्प्रभृति नो ब्रह्म
 ज्छ्रोतुमिच्छा प्रवर्तते ॥ नाम्नामष्टशतं हृदि यत्त्वयोक्तं पुरा रवेः ॥ ३२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अष्टोत्तरशतं नाम्नां शृणुध्वं गदतो मम ॥

भास्करस्य परं गुह्यं स्वर्गमोक्षप्रदं द्विजाः ॥ ३३ ॥ ॐ सूर्योऽयं मा भगस्त्वष्टा पूषाऽर्कः सविता रविः ॥ गभस्तिमानजः कालो नृसुधांता प्रभाकरः ॥ ३४ ॥
 पृथिव्यापश्च तेजश्च त्वं वायुश्च परायणम् ॥ सोमो बृहस्पतिः शुक्रो बुधोऽङ्गारक एव च ॥ ३५ ॥ इन्द्रो विष्वान्दीप्तांशुः शुचिः शौरिः शनै
 श्वरः ॥ ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च स्कन्दो वैश्रवणो यमः ॥ ३६ ॥ वैद्युतो जाठरश्चाग्निरैन्धनस्तेजसां पतिः ॥ धर्मध्वजो वेदकर्ता वेदाङ्गो वेदवा
 हनः ॥ ३७ ॥ कृतं त्रेता द्वापरश्च कलिः सर्वांमराश्रयः ॥ कलाकाष्ठामुहूर्ताश्च क्षपा यामास्तथा क्षणाः ॥ ३८ ॥ संवत्सरकरोऽश्वत्थः काल
 चक्रो विभावसुः ॥ पुरुषः शाश्वतो योगी व्यक्ताव्यक्तः सनातनः ॥ ३९ ॥ कालाध्यक्षः प्रजाध्यक्षो विश्वकर्मा तमोनुदः ॥ वरुणः सागरां
 शश्च जीमूतो जीवनोऽरिहा ॥ ४० ॥ भूताश्रयो भूतपतिः सर्वलोकनमस्कृतः ॥ सद्य विवर्तको यज्ञी सर्वस्याऽऽदिरलोलुपः ॥ ४१ ॥ अनन्तः कपिलो
 भानुः कामदः सर्वतोमुखः ॥ जयो विशालो वरदः सर्वभूतहिते रतः ॥ ४२ ॥ मनः सुपर्णो भूतादिः शीघ्रगः प्राणधारणः ॥ धन्वन्तरिधूमकेतु
 रादिदेवोऽदितेः सुतः ॥ ४३ ॥ द्वादशात्मा रविर्दक्षः पिता माता पितामहः ॥ स्वर्गद्वारं प्रजाद्वारं मोक्षद्वारं त्रिविष्टपम् ॥ ४४ ॥ देहकर्ता प्रशान्ता
 त्मा विश्वात्मा विश्वतोमुखः ॥ चराचरात्मा सुहृमात्मा मेत्रेयः करुणान्वितः ॥ ४५ ॥ एतद्वै कीर्तनीयस्य सूर्यस्यामिततेजसः ॥ नाम्नामष्टशतं रम्यं मया
 प्रोक्तं द्विजोत्तमाः ॥ ४६ ॥ सुरगणपितृयक्षसेवितं ह्यसुरनिशाकरसिद्धवन्दितम् ॥ वरकनककुताशनप्रभं प्रणिपतितोऽस्मि हिताय भास्करम् ॥
 ॥ ४७ ॥ सूर्योदये यः सुसमाहितः पठेत्स पुत्रदारान्धनरत्नसंचयान् ॥ लभेत जातिस्मरतां नरः सदा स्मृतं च मेधां च स विन्दते पराम् ॥ ४८ ॥
 इमं स्तवं देववरस्य यो नरः प्रकीर्तयेच्छुद्धमनाः समाहितः ॥ विमुच्यते शोकद्वामिसागराच्छ्रुते कामान्मनसा यथेप्सितान् ॥ ४९ ॥
 इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभूषिसंवादे सूर्यनमोष्टोत्तरशतं नामैकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ योऽसौ सर्वगतो देवस्त्रिपुरारिस्त्रिलोचनः ॥
 उमाप्रियकरो रुद्रश्चन्द्रार्धकृतशेखरः ॥ १ ॥ विद्राव्य विबुधान्सर्वान्सिद्धविद्याधरानृषीन् ॥ गन्धर्वयक्षनागांश्च तथाऽन्यांश्च समाहितान् ॥ २ ॥
 जघान पूर्वं दक्षस्य यजतो धरणीतले ॥ यज्ञं समृद्धं रत्नाब्जं सर्वसंभारसंभृतम् ॥ ३ ॥ यस्य प्रतापसंव्रस्ताः शक्राद्यास्त्रिदिवौकसः ॥ शान्तिं न
 लेभिरे विप्राः पुनस्तं शरणं गताः ॥ ४ ॥ स आस्ते तत्र वरदः शूलपाणिर्वृषध्वजः ॥ पिनाकपाणिर्मंगवान्दक्षयज्ञविनाशनः ॥ ५ ॥ महादे
 वोत्कले देशे कृत्तिवासा वृषध्वजः ॥ एकाग्रके मुनिश्रेष्ठाः सर्वकामप्रदो हरः ॥ ६ ॥ मुनय ऊजुः ॥ किमर्थं स भवो देवः सर्वभूतहिते रतः ॥
 जघान यज्ञं दक्षस्य देवैः सर्वैरलंकृतम् ॥ ७ ॥ न ह्यरुपं कारणं तत्र प्रभो मन्यामहे वयम् ॥ श्रोतुमिच्छामहे ब्रूहि परं कौतूहलं हि नः ॥ ८ ॥

॥ ब्रह्मोवाच ॥ दक्षस्याऽऽसन्नष्ट कन्या याश्चैव पतिसंगताः ॥ स्वेभ्यो गृहेभ्यश्चाऽऽनीय ताः पिताऽभ्यर्चयद्गृहे ॥ ९ ॥ ततस्त्वभ्यर्चिता विप्रा
निवसन्त्यः पितुर्गृहे ॥ तासां ज्येष्ठा सती नाम पत्नी या त्र्यम्बकस्य वै ॥ १० ॥ नाऽऽजुहावाऽऽत्मजां तां वै दक्षो रुद्रमभिद्विषन् ॥ अकरोत्सन्नतिं
दक्षे न च कांचिन्महेश्वरः ॥ ११ ॥ जामाता अशुरे तस्मिन्स्वभावात्तेजासि स्थितः ॥ ततो ज्ञात्वा सती सर्वास्तास्तु प्राप्ताः पितुर्गृहम् ॥ १२ ॥
आजगामाप्यनाहूता सा सती स्वपितुर्गृहम् ॥ ताभ्यो हीनां पिता चक्रे सत्याः पूजामसंमताम् ॥ ततोऽब्रवीत्सा पितरं देवी क्रोधादमर्षिता ॥ १३ ॥
॥ सत्युवाच ॥ यवीयसीभ्यः श्रेष्ठाऽहं किं न पूजसि मां विभो ॥ असत्कृतामविज्ञाय कृतवानसि गर्हिताम् ॥ अहं ज्येष्ठा वरिष्ठा च मां त्वं
सत्कर्तुमर्हसि ॥ १४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवमुक्तोऽब्रवीदेनां दक्षः संरक्तलोचनः ॥ १५ ॥ दक्ष उवाच ॥ त्वत्तः श्रेष्ठा वरिष्ठाश्च पूज्या बालाः
सुता मम ॥ तासां ये चैव भर्तारस्ते मे बहुमताः सति ॥ १६ ॥ ब्रह्मिष्ठाश्च व्रतस्थाश्च महायोगाः सुधार्मिकाः ॥ गुणैश्चैवाधिकाः श्लाघ्याः सर्वे
ते त्र्यम्बकात्सति ॥ १७ ॥ वसिष्ठोऽत्रिः पुलस्त्यश्च अङ्गिराः पुलहः क्रतुः ॥ भृगुर्मरीचिश्च तथा श्रेष्ठा जामातरो मम ॥ १८ ॥ तैश्चापि स्प
र्धते शर्वो नित्यं ते चैव तं प्रति ॥ तेन त्वां न बुभूषामि प्रतिकूलो हि मे भवः ॥ १९ ॥ इत्युक्त्वास्तदा दक्षः संप्रमूढेन चेतसा ॥ शापार्थमा
त्मनश्चैव येनोक्ता वै महर्षयः ॥ तथोक्ता पितरं सा वै क्रुद्धा देवी तमब्रवीत् ॥ २० ॥ सत्युवाच ॥ वाङ्मनः कर्मभिर्यस्माददुष्टं तं विगर्हसि ॥
तस्मात्तज्जाम्यहं देहमिमं तात तवाऽऽत्मजम् ॥ २१ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततस्तेनापमानेन सती दुःखादमर्षिता ॥ अब्रवीद्वचनं देवी नमस्कृत्य
स्वयंभुवे ॥ २२ ॥ सत्युवाच ॥ यत्राहमुपपद्ये वै पुनर्देहेन भास्वता ॥ तत्राप्यहमसंमूढा संभूता धार्मिकी पुनः ॥ गच्छेयं धर्मपत्नीत्वं
त्र्यम्बकस्यैव धीमतः ॥ २३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तत्रैवाथ समासीना रुष्टाऽऽत्मानं समादधे ॥ धारयामास चाऽऽग्नेयीं धारणामात्मनाऽऽत्मनि ॥ २४ ॥
ततः स्वात्मानमुत्थाप्य वायुना समुदीरितः ॥ सर्वाङ्गेभ्यो विनिःसृत्य वद्विर्भस्म चकार ताम् ॥ २५ ॥ तदुपश्रुत्य निधनं सत्या देव्याः स शूल
धृक् ॥ संवादं च तयोर्बुद्ध्वा याथातथ्येन शंकरः ॥ दक्षस्य च विनाशाय चुकोप भगवान्प्रभुः ॥ २६ ॥ श्रीशंकर उवाच ॥ यस्मादवमता दक्ष
सहसैवाऽऽगता सती ॥ प्रशस्ताश्चेतराः सर्वास्त्वत्सुता भर्तृभिः सह ॥ २७ ॥ तस्माद्वैवस्वते प्राप्ते पुनरेते महर्षयः ॥ उत्पत्स्यन्ति द्वितीये वै तव
यज्ञे ह्ययोनिजाः ॥ २८ ॥ हुते वै ब्रह्मणः सत्रे चाक्षुषस्यान्तरे मनोः ॥ अभिव्याहृत्य सप्तर्षीन्दक्षं सोऽभ्यशप्तपुनः ॥ २९ ॥ भविता मानुषो
राजा चाक्षुषस्यान्तरे मनोः ॥ प्राचीनवार्हपः पौत्रः पुत्रश्चापि प्रचेतसः ॥ ३० ॥ दक्ष इत्येव नाम्ना त्वं मारिषायां जनिष्यसि ॥ कन्यायां शाखिनां

चैव प्राप्ते वै चाक्षुषेन्तरे ॥ ३१ ॥ अहं तत्रापि ते विप्रमाचरेष्यामि सुव्रत ॥ धर्मकामार्थयुक्तेषु कर्मस्विह पुनः पुनः ॥ ३२ ॥ ततो वै व्याहृतो
 दक्षो रुद्रं सोऽभ्यशपत्पुनः ॥ ३३ ॥ दक्ष उवाच ॥ यस्मात्त्वं मत्कृते क्रूर ऋषीन्व्याहृतवानसि ॥ तस्मात्सार्धं सुरैर्यज्ञे न त्वां यक्षयन्ति वै द्विजाः ॥
 ॥ ३४ ॥ कृत्वाऽऽहुतिं तव क्रूर अपः स्पृशन्ति कर्मसु ॥ इहैव वत्स्यसे लोके दिवं हित्वाऽऽयुगक्षयात् ॥ ततो देवैश्च तैः सार्धं नेज्यसे पृथिवी
 तले ॥ ३५ ॥ रुद्र उवाच ॥ चातुर्वर्ण्यं तु देवानां ते चाप्ये तत्र भुञ्जते ॥ न भोक्ष्ये सहितस्तैस्तु ततो भोक्ष्याम्यहं पृथक् ॥ ३६ ॥ सर्वेषां
 मेव लोकानामादिर्भूलोक उच्यते ॥ तमहं धारयाम्येकः स्वेच्छया न तवाऽऽज्ञया ॥ ३७ ॥ तस्मिन्धृते सर्वलोकाः सर्वे तिष्ठन्ति शाश्वताः ॥
 तस्मादहं वसामीह सततं न तवाऽऽज्ञया ॥ ३८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततोऽभिव्याहृतो दक्षो रुद्रेणामिततेजसा ॥ स्वायंभुर्वी तनुं त्यक्त्वा उत्पन्नो
 मानुषेष्विह ॥ ३९ ॥ यदा गृहपतिर्दक्षो यज्ञानामाश्रयः प्रभुः ॥ समस्तेनेह यज्ञेन सोऽयजद्देवतैः सह ॥ ४० ॥ अथ देवी सती या तु प्राप्ते वै
 स्वतेऽन्तरे ॥ मेनायां तामुमां देवीं जनयामास शैलराट् ॥ ४१ ॥ सा तु देवी सती पूर्वमासीत्पश्चादुमाऽभवत् ॥ सहव्रता भवस्यैव नैतया मुच्यते
 भवः ॥ ४२ ॥ यावदिच्छति संस्थानं प्रभुर्मन्वन्तरेऽपिह ॥ मारीचं कश्यपं देवी यथाऽदितिरनुव्रता ॥ ४३ ॥ साऽर्धं नारायणं श्रीस्तु मववन्तं
 शची यथा ॥ विष्णुं कीर्तिरूपा सूर्यं वसिष्ठं चाप्यरुन्धती ॥ ४४ ॥ नैतांस्तु विजहत्येता भर्तृन्देव्यः कथंचन ॥ एवं प्राचेतसो दक्षो जज्ञे वै चाक्षु
 षेऽन्तरे ॥ ४५ ॥ प्राचीनवर्हिषः पौत्रः पुत्रश्चापि प्रचेतसाम् ॥ दशभ्यस्तु प्रचेतोभ्यो मारिषायां पुनर्नृप ॥ ४६ ॥ जज्ञे रुद्राभिशापेना ब्रितीय
 मिति नः श्रुतम् ॥ भृगवादयस्तु ते सर्वे जज्ञिरे वै महर्षयः ॥ ४७ ॥ आद्ये त्रेतायुगे पूर्वं मनोर्वैवस्वतस्य ह ॥ देवस्य महतो यज्ञे वारुणी विश्व
 तस्तनुम् ॥ ४८ ॥ इत्येषोऽनुशयो ह्यासीत्तयोर्जात्यन्तरे गतः ॥ शापे तयोर्वै दक्षस्य ऋग्वक्त्रस्य च धीमतः ॥ ४९ ॥ तस्मान्न संशयः कार्यो
 वैरेष्विह कदाचन ॥ जात्यन्तरगतस्यापि भावितस्य शुभाशुभैः ॥ (देहान्तरे स्वभावंश्च पुनर्देहं न मुञ्चति ॥ वासना न जहात्येव देहान्तरगते
 ष्वपि ॥ दुःखं त्वनुशयात्पुंसस्तत्र कार्यं विजानता) जन्तोर्न भूतये ख्यातिस्तत्र कार्यं विजानता ॥ ५० ॥ मुनय ऊचुः ॥ कथं रोपेण सा पूर्व
 दक्षस्य दुहिता सती ॥ त्यक्त्वा देहं पुनर्जाता गिरिराजगृहे प्रभो ॥ ५१ ॥ देहान्तरे पुनस्तस्याः कथं देहो बभूव ह ॥ भवेन सह संयोगः संवा
 दश्च तयोः कथम् ॥ ५२ ॥ स्वयंवरः कथं वृत्तस्तस्मिन्महाति जन्मनि ॥ विवादश्च जगन्नाथ सर्वाश्चर्यसमन्वितः ॥ ५३ ॥ तत्सर्वं विस्तराद्ब्रह्मन्व
 लुमहंसि सांप्रतम् ॥ श्रोतुमिच्छामहे पुण्यां कथां चातिमनोरमाम् ॥ ५४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शृणुष्व मुनिशार्दुलाः कथां पापप्रणाशिनीम् ॥ उमाशं

करयोः पुण्यां सर्वकामफलप्रदाम् ॥ ५५ ॥ कदाचित्स्वशृङ्गात्प्राप्तं कश्यपं द्विपदां वरम् ॥ अपृच्छद्विसवान्वृत्तं लोके ख्यातिकरं हितम् ॥ ५६ ॥
 केनाज्ञयाश्च लोकाः स्युः ख्यातिश्च परमा मुने ॥ तथैव चार्चनीयत्वं सत्सु तत्कथयस्व मे ॥ ५७ ॥ कश्यप उवाच ॥ अपत्येन महाबाहो सर्वमे
 तदवाप्यते ॥ ममाऽऽख्यातिरपत्येन ब्रह्मणो ऋषिभिः सह ॥ ५८ ॥ किं न पश्यासि शैलेन्द्र यतो मां परिपृच्छसि ॥ वर्तयिष्यामि यच्चापि यथा
 दृष्टं पुराऽचल ॥ ५९ ॥ वाराणसीमहं गच्छन्नपश्यं संस्थितं दिवि ॥ विमानं सुनवं दिव्यमनौपम्यं महार्थिमतम् ॥ ६० ॥ तस्याधस्तादार्तनादं गतं
 स्थाने शृणोम्यहम् ॥ तमहं तपसा ज्ञात्वा तत्रैवान्तर्हितः स्थितः ॥ ६१ ॥ अथागात्तत्र शैलेन्द्र विप्रो नियमवाञ्छुचिः ॥ तीर्थाभिषेकपूतात्मा
 परे तपसि संस्थितः ॥ ६२ ॥ अथ स ब्रजमानस्तु व्याघ्रेणाऽऽभीषितो द्विजः ॥ निरेता तं तदा देशं स गतौ यत्र भूधर ॥ ६३ ॥ गर्ताधो वीरणस्तं
 म्वे लम्बमानास्तदा पितृन् ॥ अपश्यदातौ दुःखार्तास्तानपृच्छच्च स द्विजः ॥ ६४ ॥ द्विज उवाच ॥ के यूयं वीरणस्तम्बे लम्बमाना ह्यधोमुखाः ॥
 दुःखिताः केन मोक्षश्च युष्माकं भविताऽनघाः ॥ ६५ ॥ पितर ऊचुः ॥ वयं ते कृतपुण्यस्य पितरः सपितामहाः ॥ प्रपितामहाश्च
 क्षिश्यामस्तव द्रुष्टेन कर्मणा ॥ ६६ ॥ नरकोऽयं महाभाग गतरूपेण संस्थितः ॥ त्वं चापि वीरणस्तम्बस्त्वयि लम्ब्यामहे वयम् ॥ ६७ ॥ यावत्त्वं
 जीवसे विप्र तावदेव वयं स्थिताः ॥ मृते त्वयि गमिष्यामो नरकं पापचेतसः ॥ ६८ ॥ यदि त्वं दारसंयोगं कृत्वाऽपत्यं गुणोत्तरम् ॥ उत्पादयासि ते
 नास्मान्मुच्येम वयमेनसः ॥ ६९ ॥ नान्येन तपसा पुत्र तीर्थानां च फलेन च ॥ एतत्कुरु महाबुद्धे तारयस्व पितृन्भयात् ॥ ७० ॥ ॥ कश्यप
 उवाच ॥ स तथेति प्रतिज्ञाय आराध्य वृषभध्वजम् ॥ पितृन्भयात्समुद्रतय गणत्वं प्रचकार वै ॥ ७१ ॥ स्वयं रुद्रस्य दयितः सुवेशो नाम नामतः ॥
 संमतो विमलश्चैव रुद्रस्य गणपोऽभवत् ॥ ७२ ॥ तस्मात्कृत्वा तपो वीरमपत्यं गुणवद्भृशम् ॥ उत्पादयस्व शैलेन्द्र सुतां त्वं वरवर्णिनीम् ॥ ७३ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ स एवमुक्तो ऋषिणा शैलेन्द्रो नियमस्थितः ॥ तपश्चकाराप्यतुलं येन बुद्धिरभून्मम ॥ ७४ ॥ तदा तसुत्पपाताहं वरदोऽस्मीति
 चाब्रवम् ॥ ब्रूहि तुष्टोऽस्मि शैलेन्द्र तपसाऽनेन सुव्रत ॥ ७५ ॥ ॥ हिमवानुवाच ॥ भगवन्पुत्रमिच्छामि गुणैः सर्वैरलंकृतम् ॥ एवं वरं प्रयच्छ
 स्व यदि तुष्टोऽसि मे प्रभो ॥ ७६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा गिरिराजस्य भो द्विजाः ॥ तदा तस्मै वरं चाहं दत्तवान्मनसेप्सि
 तम् ॥ ७७ ॥ कन्या भवित्री शैलेन्द्र तपसाऽनेन सुव्रत ॥ यस्याः प्रसादात्सर्वत्र कीर्तिमाप्स्यासि शोभनाम् ॥ ७८ ॥ अर्चितः सर्वदेवानां तीर्थ
 कोटिसमावृतः ॥ पावनैश्चैव पुण्यैश्च देवानामपि सर्वतः ॥ ७९ ॥ ज्येष्ठा च सा भवित्री ते अन्ये चानुगते शुभे ॥ ८० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एव

मुत्तवा नतश्चाहं तत्रैवान्तरधीतवान् ॥ सोऽपि कालेन शैलेन्द्रो मेनायामुदपादयत् ॥ अपर्णमिकपर्णां च तथा चैवैकपाटलाम् ॥ ८१ ॥ न्यग्रो
 धमेकपर्णं तु पाटलं चैकपाटलाम् ॥ अशित्वा त्वेकपर्णां तु अनिकेतस्तपोऽचरत् ॥ ८२ ॥ शतं वर्षसहस्राणां दुश्चरं देवदानवैः ॥ आहारमेकपर्णं
 तु एकपर्णां समाचरत् ॥ ८३ ॥ पाटलेन तथैकेन विदधे चैकपाटला ॥ पूर्णं वर्षसहस्रे तु आहारं ते प्रचक्रतुः ॥ ८४ ॥ अपर्णां तु निराहारा
 तां माता प्रत्यभाषत ॥ निषेधयन्ती चोमेति मातृस्नेहेन दुःखिता ॥ ८५ ॥ सा तथोक्ता तया मात्रा देवी दुश्चरचारिणी ॥ तेनैव नाम्ना लोकोः
 विख्याता सुरपूजिता ॥ ८६ ॥ एतत्तु त्रिकुमारीकं जगत्स्थावरजङ्गमम् ॥ एतासां तपसां वृत्तं यावद्भूमिर्धरिष्यति ॥ ८७ ॥ तपःशरीरास्तपु
 सर्वास्तिस्रो योगं समाश्रिताः ॥ सर्वोश्चैव महाभागास्तथा च स्थिरयौवनाः ॥ ८८ ॥ ता लोकमातरश्चैव ब्रह्मचारिण्य एव च ॥ अनुगृह्णन्ति
 लोकांश्च तपसा स्वेन सर्वदा ॥ ८९ ॥ उमा तासां वरिष्ठा च ज्येष्ठा च वरवर्णिनी ॥ महायोगवल्लोपेता महादेवमुपस्थिता ॥ ९० ॥ दत्तकश्चोशना
 तस्य पुत्रः स भृगुनन्दनः ॥ आसीत्तस्यैकपर्णां तु देवलं सुषुवे सुतम् ॥ ९१ ॥ या तु तासां कुमारीणां तृतीया द्वेकपाटला ॥ पुत्रं सा तमलकं
 स्य जैगीषव्यमुपस्थिता ॥ ९२ ॥ तस्याश्च शङ्खलिवितौ स्मृतौ पुत्रावयोनौ ॥ उमा तु या मया तुभ्यं कीर्तिता वरवर्णिनी ॥ ९३ ॥ अथ
 तस्यास्तपोयोगात्रैलोक्यमखिलं तदा ॥ प्रधृषितमिहाऽऽलक्ष्य वचस्तामहमब्रुवम् ॥ ९४ ॥ देवि किं तपसा लोकांस्तापयिष्यसि शोभने ॥ त्वया
 सृष्टमिदं सर्वं मा कृत्वा तद्विनाशय ॥ ९५ ॥ त्वं हि धारयसे लोकानिमान्सर्वान्स्वतेजसा ॥ ब्रूहि किं ते जगन्मातः प्रार्थितं संप्रसीद नः ॥ ९६ ॥
 ॥ देव्युवाच ॥ यदर्थं तपसो ह्यस्य चरणं मे पितामह ॥ त्वमेव तत्त्वं जानीषे ततः पृच्छसि किं पुनः ॥ ९७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततस्तामब्रुवं
 चाहं यदर्थं तप्यसे शुभे ॥ स त्वां स्वयंभुपागम्य इदं वरयिष्यति ॥ ९८ ॥ शर्व एव पतिः श्रेष्ठः सर्वलोकेश्वरेश्वरः ॥ वयं सदैव यस्येमे वश्या वै
 किंकराः शुभे ॥ ९९ ॥ स देवदेवः परमेश्वरः स्वयं स्वयंभुरायास्यति देवि तेऽन्तिकम् ॥ उदाररूपो विकृताविरूपः समानरूपोऽपि न यस्य क
 त्यचित् ॥ १०० ॥ महेश्वरः पर्वतलोकवासी चराचरेशः प्रथमोऽप्रमेयः ॥ विनेन्दुना हीन्द्रसमानवर्चसा विभीषणं रूपमिवाऽऽस्थितो यः ॥ १०१ ॥
 इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभुक्कविर्वादे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततस्तामब्रुवन् देवास्तदा गत्वातिसत्त्वरम् ॥ देवि येनैव सृष्टासि न
 विना यस्त्वया शिवे ॥ १ ॥ स भर्ता तव देवेशो भविता मा तपः कृथाः ॥ ततः प्रदक्षिणीकृत्य देवा विप्रा गिरेः सुताम् ॥ २ ॥ जम्बुश्चादर्शनं
 तस्याः सा चापि विरराम ह ॥ सा देवी सक्तमित्येवमुक्त्वा स्वस्याऽऽश्रमे शुभे ॥ ३ ॥ द्वारे जातमशोकं च समुपाश्रित्य चाऽऽस्थिता ॥ अथागा

मन्त्रः
॥ ४७ ॥

चन्द्रतिलकस्त्रिदशार्तिहरो हरः ॥ ४ ॥ विकृतं रूपमास्थाय ह्रस्वो बाहुक एव च ॥ विभग्ननासिको भूत्वा कुब्जः केशान्तपिङ्गलः ॥ ५ ॥ उवाच
विकृतास्यश्च देवि त्वां वरयाम्यहम् ॥ अथोमा योगसंसिद्धा ज्ञात्वा शंकरमागतम् ॥ ६ ॥ अन्तर्भावविशुद्धात्मा कृपानुष्ठानलिप्सया ॥ तमु
वाचार्चपाद्याभ्यां मधुपर्केण चैव हि ॥ ७ ॥ संपूज्य सुमनोभिस्तं ब्राह्मणं ब्राह्मणप्रिया ॥ ८ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ भगवन्नस्वतन्त्राऽहं पिता मे
जननी तथा ॥ स प्रभुर्मम दाने वै कन्याऽहं द्विजपुंगव ॥ ९ ॥ गत्वा याचस्व पितरं मम शैलेन्द्रमव्ययम् ॥ स चेद्दाति मां विप्र तुभ्यं तदु
चितं मम ॥ १० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततः स भगवान्देवस्तथैव विकृतः प्रभुः ॥ उवाच शैलराजं तं सुतां ये यच्छ शैलराट् ॥ ११ ॥ स तं
विकृतरूपेण ज्ञात्वा रुद्रमथाव्ययम् ॥ भीतः शापाच्च विमना इदं वचनमब्रवीत् ॥ १२ ॥ शैलेन्द्र उवाच ॥ भगवन्नावमन्येऽहं ब्राह्मणान्भुवि देवताः ॥
मनीषितं तु यत्पूर्वं तच्छृणुष्व महामते ॥ १३ ॥ स्वयं वरो मे दुहितुर्भविता विप्रपूजितः ॥ वरयेद्यं स्वयं तत्र स भर्ताऽस्या भवेदिति ॥ १४ ॥ तच्छ्रुत्वा
शैलवचनं भगवान्वृषभध्वजः ॥ देव्याः समीपमागत्य इदमाह महामनाः ॥ १५ ॥ ॥ शिव उवाच ॥ देवि पित्रा त्वनुज्ञातः स्वयं वर इति श्रुतिः ॥
तत्र त्वं वरयित्री यं स ते भर्ता किलानवे ॥ १६ ॥ तदापृच्छय गमिष्यामि दुर्लभां त्वां वरानने ॥ रूपवन्तं समुत्सृज्य वृगीपे मादृशं कथम् ॥ १७ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ तेनोक्ता सा तदा तत्र भावयन्ती तदीरितम् ॥ भावं च रुद्रनिहितं प्रसादं मनसस्तथा ॥ १८ ॥ संप्राप्योवाच देवेशं मा तेऽभूदनुद्धि
रन्यथा ॥ अहं त्वां वरयिष्यामि नाद्रुतं तु कथंचन ॥ १९ ॥ अथवा तेऽस्ति संदेहो मयि विप्र कथंचन ॥ इहैव त्वां महाभाग वरयामि मनोगतम् ॥
॥ २० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ गृहीत्वा स्तवकं पीप्यं हस्ताभ्यां तत्र संस्थिता ॥ स्कंधे शंभोः समाधाय देवी प्राह वृतोऽसि मे ॥ २१ ॥ ततः स भगवान्देवस्तया
देव्या वृतस्तदा ॥ उवाच तमशोकं वै वाचा संजीवयन्निव ॥ २२ ॥ शिव उवाच ॥ यस्मात्तव सुपुण्येन स्तवकेन वृतोऽस्म्यहम् ॥ तस्मात्त्वं जरया
त्यक्तस्त्वमरः संभविष्यसि ॥ २३ ॥ कामरूपी कामपुष्पः कामदो दयितो मम ॥ सर्वभरणपुष्पाढ्यः सर्वपुष्पकलोपगः ॥ २४ ॥ सर्वान्नभक्ष
कश्चैव अमृतस्वाद एव च ॥ सर्वगन्धश्च देवानां भविष्यसि दृढप्रियः ॥ २५ ॥ निर्भयः सर्वलोकेषु चरिष्यसि मुनिर्वृतः ॥ आश्रमं चेममत्यर्थं
चित्रकूटेतिविश्रुतम् ॥ २६ ॥ यो हि यास्यति पुण्यार्थी सोऽश्वमेधमवाप्स्यति ॥ यस्तु तत्र मृतश्चापि ब्रह्मलोकं गमिष्यति ॥ २७ ॥ यश्चात्र
नियमैर्युक्तः प्राणान्सम्पद्यपारित्यजेत् ॥ स देव्यास्तपसा युक्तो महागणपतिर्भवेत् ॥ २८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवमुक्त्वा तदा देव आपृच्छय हिमव
त्सुताम् ॥ अन्तर्दधे जगत्स्वष्टा सर्वभूतमहेश्वरः ॥ २९ ॥ साऽपि देवी गते बस्मिन्भगवत्यामितात्मनि ॥ तत एवोन्मुखी भूत्वा शिलायां संवधूव

अ० २३

॥ ४७ ॥

ह ॥ ३० ॥ उन्मुखी सा भवे तस्मिन्महेशे जगतां प्रभौ ॥ निशेव चन्द्ररहिता न बभौ विमनास्तदा ॥ ३१ ॥ अथ शुश्राव शब्दं च बालस्याऽऽ
 तस्य शैलजा ॥ सस्सुदकसंपूर्णे समीपे चाऽऽश्रमस्य च ॥ ३२ ॥ स कृत्वा बालरूपं तु देवदेवः शिवस्तदा ॥ क्रीडाहेतोः सरोमध्ये ग्राहयस्तो
 ऽभवत्तदा ॥ ३३ ॥ योगमायां समास्थाय प्रपञ्चोद्भवकारणम् ॥ तद्रूपं सरसो मध्ये कृत्वैवं समभाषत ॥ ३४ ॥ बाल उवाच ॥ त्रातु मां कश्चिदि
 त्याह ग्राहेण हतचेतसम् ॥ धिक्कष्टं बाल एवाहमप्राप्तार्थमनोरथः ॥ ३५ ॥ प्रयामि नियनं वक्त्रे ग्राहस्यास्य दुरात्मनः ॥ शोचामि न स्वकं देहं
 ग्राहयस्तः सुदुःखितः ॥ ३६ ॥ किन्तु शोचामि पितरं मातरं च तपस्विनीम् ॥ ग्राहगृहीतं मां श्रुत्वा प्राप्तं नियनमुत्सुको ॥ ३७ ॥ प्रियपुत्रावे
 कपुत्रौ प्राणानूनं त्यजिष्यतः ॥ अहो वत सुकष्टं वै योऽहं बालोऽकृताश्रमः ॥ अन्तर्ग्राहेण यस्तस्तु यास्यामि नियनं किल ॥ ३८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 श्रुत्वा तु देवी तं नादं विप्रस्याऽऽर्तस्य शोभना ॥ उत्थाय प्रस्थिता तत्र यत्र तिष्ठत्यंसौ द्विजः ॥ ३९ ॥ साऽपश्यदिन्दुवदना बालकं चारुरूपि
 णम् ॥ ग्राहस्य मुखमापन्नं वेपमानमवस्थितम् ॥ ४० ॥ सोऽपि ग्राहवरः श्रीमान्दृष्ट्वा देवीमुपागतम् ॥ तं गृहीत्वा द्रुतं यातो मध्यं सरस एव
 हि ॥ ४१ ॥ स कृष्यमाणस्तेजस्वी नादमार्तं तदाऽकरोत् ॥ अथाऽऽह देवी दुःखार्ता बालं दृष्ट्वा महाव्रता ॥ ४२ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ग्राह
 राज महासत्त्वं बालकं ह्येकपुत्रकम् ॥ विसृजेमं महादंष्ट्रं क्षिप्रं भीमपराक्रम ॥ ४३ ॥ ॥ ग्राह उवाच ॥ यो देवि दिवसे पष्ठे प्रथमं समुपैति माम् ॥
 स आहारो मम पुरा विहितो लोककर्तृभिः ॥ ४४ ॥ सोऽयं मम महाभागे पष्ठेऽहनि गिरिन्द्रजे ॥ ब्रह्मणा प्रेरितो नूनं नैनं मोक्षये कथंचन ॥
 ॥ ४५ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ यन्मया हिमवच्छृङ्गे चरितं तप उत्तमम् ॥ तेन बालमिमं मुञ्च ग्राहराज नमोऽस्तु ते ॥ ४६ ॥ ॥ ग्राह उवाच ॥
 मा व्ययस्तपसो देवि भृशं बाले शुभानने ॥ यद्वहीमि कुरु श्रेष्ठे तथा मोक्षमवाप्स्यति ॥ ४७ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ग्राहाधिप वदस्वाऽऽशु यत्स
 तामविगर्हितम् ॥ तत्कृतं नात्र संदेहो यतो मे ब्राह्मणाः प्रियाः ॥ ४८ ॥ ॥ ग्राह उवाच ॥ यत्कृतं वै तपः किञ्चिद्रक्त्या स्वल्पमुत्तमम् ॥ तत्सर्वं
 मे प्रयच्छाऽऽशु ततो मोक्षमवाप्स्यति ॥ ४९ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ जन्मप्रभृति यत्पुण्यं महाग्राह कृतं मया ॥ तत्ते सर्वं मया दत्तं मुञ्च बालं महा
 ग्रह ॥ ५० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रज्ज्वाल ततो ग्राहस्तपसा तेन संवृतः ॥ आदित्य इव मध्याह्ने दुर्निरीक्ष्यस्तदाऽभवत् ॥ उवाच चैवं तुष्टात्मा
 देवी लोकस्य धारिणीम् ॥ ५१ ॥ ॥ ग्राह उवाच ॥ देवि किं कृत्यमेतावदनिश्चित्य महाव्रते ॥ तपसोऽप्यर्जनं दुःखं तस्य त्यागो न शस्यते ॥
 ॥ ५२ ॥ गृहाण तप एव त्वं बालं चेमं सुमध्यमे ॥ तुष्टोऽस्मि ते विप्रभक्त्या वरं तस्माद्ददामि ते ॥ सा त्वेवमुक्ता ग्राहेण उवाचेदं महा

व्रता ॥ ५३ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ देहेनापि मया ग्राह रक्षो वित्रः प्रयत्नतः ॥ तपः पुनर्मेया प्राप्यं न प्राप्यो ब्राह्मणः पुनः ॥ ५४ ॥ सुनिश्चित्य
 महाग्राह कृतं बालस्य मोक्षणम् ॥ न विभ्रेभ्यस्तपः श्रेष्ठं श्रेष्ठा मे ब्राह्मणां मताः ॥ ५५ ॥ दत्त्वा चार्हं न युक्तामि ग्राहेन्द्र विहितं हि ते ॥ न हि
 कश्चिन्नरो ग्राह प्रदत्तं पुनराहरेत् ॥ ५६ ॥ दत्तमेतन्मया तुभ्यं नाऽऽददामीह तत्पुनः ॥ त्वय्येव रमतामेतद्बालाभ्यां विमुच्यताम् ॥ ५७ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथोक्तस्तां प्रशस्याथ मुक्त्वा बालं नमस्य च ॥ देवीमादिश्य स ग्राहस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ ५८ ॥ बालोऽपि सरसस्तरे मुक्तो
 ग्राहेण वै तदा ॥ स्वप्रलब्ध इवार्थोऽप्यस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ ५९ ॥ तपसोऽपचयं मत्वा देवी हिमगिरीन्द्रजा ॥ भूय एव तपः कर्तुमारेभे नियम
 स्थिता ॥ ६० ॥ कर्तुंकामां तपो भूयो ज्ञात्वा तां शंकरः स्वयम् ॥ श्रोवाच वचनं विशा मा कृथास्तप इत्युत ॥ ६१ ॥ मह्यमेतत्तपो देवि त्वया
 दत्तं महाव्रते ॥ तत्तेनैवाक्षयं तुभ्यं भविष्यति सहस्रधा ॥ ६२ ॥ इति कण्ठ्या वरं देवी तपसेऽक्षयमुत्तमम् ॥ स्वयंवरमुदीक्षन्ती तस्यो प्रीता गुदा युता
 ॥ ६३ ॥ इदं पठेद्यो हि नरः सदैव गिरीन्द्रकन्याचरणञ्च सम्पृक् ॥ स देहभेदं समवाप्य पूतो भवेद्गणेशस्तु कुमारतुल्यः ॥ ६४ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे
 स्वयंभृषिसंवादे पार्वत्याः सत्त्वदर्शनं नाम त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ विस्तृते हिमवत्पृष्ठे विमानशतसंकुले ॥ अभवत्स तु
 कालेन शैलपुत्र्याः स्वयंवरः ॥ १ ॥ अथ पर्वतराजोऽसौ हिमवानध्यानकोविदः ॥ दुहितुर्देवदेवेन ज्ञात्वा तदभिमन्त्रितम् ॥ २ ॥ जानत्रापि महा
 शैलः समयारक्षणेप्सया ॥ स्वयंवरं ततो देव्याः सर्वलोकैष्ववोपयत् ॥ ३ ॥ देवदानवसिद्धानां सर्वलोकनिवासिनाम् ॥ वृणुयात्तं महादेवं समसं
 यदि मे सुता ॥ ४ ॥ तदेव सुकृतं श्लाघ्यं ममाभ्युदयसंमतम् ॥ इति संचिन्त्य शैलेन्द्रः कृत्वा इति महेश्वरम् ॥ ५ ॥ आब्रह्मकेषु देवेषु
 देव्याः शैलेन्द्रसत्तमः ॥ कृत्वा रत्नाकुलं देशं स्वयंवरमवीकरत् ॥ ६ ॥ अथैवमावोषितमात्र एव स्वयंवरं तत्र नगेन्द्रपुत्र्याः ॥ देवादयः सर्वजग
 त्रिवासाः समाययुर्दिव्यगृहीतवेषाः ॥ ७ ॥ प्रकुलपद्मासनसन्निविष्टः सिद्धैर्वृतो योगिभिरप्रमेयैः ॥ विज्ञापितस्तेन महीधराज्ञाऽऽगतस्तदाऽहं त्रिद
 शैरुपेतः ॥ ८ ॥ अक्ष्णां सहस्रं सुरराट्स विभ्रदिग्याङ्गहारस्त्र्युदाररूपः ॥ ऐरावतं सर्वजनेन्द्रमुख्यं खन्मवासारकृतप्रवाहम् ॥ ९ ॥ आरुह्य सर्वामररा
 ट् स वज्रं विभ्रत्समागात्पुरतः सुराणाम् ॥ तेजःप्रभावाधिकतुल्यरूपी प्रोद्भासयन्सर्वदिशो विवस्वान् ॥ १० ॥ हेमं विमानं स चलत्पताकमारूढ
 आगात्त्वारितं जवेन ॥ मणिप्रदीप्तोऽञ्जलकुण्डलश्च वङ्गचक्रेतेजःप्रतिमे विमाने ॥ ११ ॥ समभ्यगात्कश्यपसुनुरेक आदित्यमध्याह्नगतो मरीचिः ॥
 पीताङ्गवाहिः सुकृताङ्गहारतेजोबलाज्ञासदृशप्रभावः ॥ १२ ॥ दण्डं समागृह्य कृतान्त आगादाह्वय भीमं महिषं जवेन ॥ महामहीत्रोच्छ्रयपीन

गात्रः स्वर्णादिरत्नाञ्चितचारुवेशः ॥ १३ ॥ समीरणः सर्वजगद्विभर्ता विमानमारुह्य समभ्यगाच्च ॥ संतापयन्सर्वसुरासुरेशांस्तेजोधिकस्तेजासि
 संनिविष्टः ॥ १४ ॥ वह्निः समभ्येत्य सुरेन्द्रमध्ये ज्वलन्प्रतस्थो वरवेशधारी ॥ नानामणिप्रज्वालितागयष्टिजंगद्वरं दिव्यविमानमग्र्यम् ॥ १५ ॥
 आरुह्य सर्वद्रविणाधिपेशः स राजराजस्त्वरितोऽभ्यगाच्च ॥ आप्याययन्सर्वसुरासुरेशान्कान्त्या च वेशेन च चारुरूपः ॥ १६ ॥ ज्वलन्महास्त्रवि
 चित्ररूपं विमानमारुह्य शशी समायात् ॥ श्यामांगयष्टिः सुविचित्रवेशः सर्वांग आवदसुगन्धिचमाल्यः ॥ १७ ॥ तार्क्ष्यं समारुह्य महीप्रकल्पं गदा
 धरोऽसौ त्वरितः समेतः ॥ अथाश्विनौ चापि भिषग्वरौ द्वावेकं विमानं त्वरयाऽधिरुह्य ॥ १८ ॥ मनोहराजुज्वलचारुवेशावाजग्मतुदेववरौ सुधीरौ ॥
 सहस्रनागः स्फुरदग्निवर्णं बिभ्रत्तदानीं ज्वलनार्कतेजाः ॥ १९ ॥ सार्धं स नगैरपरैर्महात्मा विमानमारुह्य समभ्यगाच्च ॥ दितेः सुतानीं च महासु
 राणां वह्न्यर्कशकानिलतुल्यभासाम् ॥ २० ॥ वरानुरूपं प्रविधाय वेशं वृन्दं समागात्सुरतः सुराणाम् ॥ गन्धर्वराजः स च चारुरूपी दिव्यांगदो
 दिव्यविमानचारी ॥ २१ ॥ गन्धर्वसंचैः सहितोऽप्सरोग्भिः शक्राज्ञया तत्र समाजगाम ॥ अन्ये च देवास्त्रिदिवात्तदानीं पृथक्पृथक्चारुगृहीतवेपाः
 ॥ २२ ॥ आजग्मुरारुह्य विमानपृष्ठं गन्धर्वयक्षोरगकिंनराश्च ॥ राज्ञा पतिस्तत्र सुरेन्द्रमध्ये राजाधिराजोधिकतुल्यमूर्तिः ॥ २३ ॥ आज्ञावलैश्वर्यं
 कृतप्रमोदः स्वयंवरं तं समलंचकार ॥ हेतुस्त्रिलोकस्य जगत्प्रसूतेर्माता च तेषां ससुरासुराणाम् ॥ २४ ॥ पत्नी च शंभोः पुरुषस्य धीमतो गीता पुराणे
 प्रकृतिः परा या ॥ दक्षस्य कोपाद्रिमवद्गृहं सा कार्याथमायात्रिदिवीकसां हि ॥ २५ ॥ विमानपृष्ठे मणिहेमजुष्टे स्थिता चलच्चामरवीजितांगी ॥ सर्वतु
 पुष्पां सुसुगन्धमालां प्रगृह्य देवी प्रसभं प्रतस्थे ॥ २६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मालां प्रगृह्य देव्यां तु स्थितायां देवसंसदि ॥ शक्राद्यैरागतैर्देवैः स्वयंवर उपागते
 ॥ २७ ॥ देव्या जिज्ञासया शंभुर्भूत्वा पञ्चशिखः शिशुः ॥ उत्सङ्गतलसंसुप्तो बभूव च महायुतिः ॥ २८ ॥ ततो ददर्श तं देवी शिशुं पञ्चशिखं स्थि
 तम् ॥ ज्ञात्वा तं समवध्यानाज्जगृहे प्रीतिसंयुता ॥ २९ ॥ अथ सा शुद्धसंकल्पा काङ्क्षितं प्राप्य सत्पतिम् ॥ निवृत्त्यैव तदा तस्यौ कृत्वा सा हृदि तं
 विभुम् ॥ ३० ॥ ततो दृष्ट्वा शिशुं देवा देव्या उत्सङ्गवर्तिनम् ॥ कोऽयमत्रेति संमन्य लुक्कुशुर्भूशमोहिताः ॥ ३१ ॥ वज्रमाहारयत्तस्य बाहुमुत्क्षिप्य
 वृत्रहा ॥ स बाहुरुत्थितस्तस्य तथैव समतिष्ठत ॥ ३२ ॥ स्तम्भितः शिशुरूपेण देवदेवेन शंभुना ॥ शराक बभ्रुं न वृत्रहा चलितुं न च ॥ ३३ ॥
 भगो नाम ततो देव आदित्यः काश्यपो बली ॥ उत्क्षिप्य स्वायुधं दीप्तं छत्तुमिच्छन्विमोहितः ॥ ३४ ॥ तस्यापि भगवान्बाहुं तथैवास्तम्भय
 द्विभुः ॥ बलं तेजश्च योगञ्च तथैवास्तम्भयद्विभुः ॥ ३५ ॥ शिरः प्रकम्पयन्विष्णुः शंकरं समवैक्षत ॥ अथ तेषु स्थितेष्वेवं मन्युमत्सु सुरेषु

च ॥ ३६ ॥ अहं परमसंविप्रो ध्यानमास्थाय शङ्करम् ॥ बुद्धवान्देवदेवेशमुतोत्सङ्गे समास्थितम् ॥ ३७ ॥ ज्ञात्वाऽहं परमेशानं शीघ्रमुत्थाय साद-
रम् ॥ ववन्दे चरणं शंभोः स्तुतवांस्तमहं द्विजाः ॥ ३८ ॥ पुराणैः सामसंगीतैः पुण्याख्यैर्बुद्धनामभिः ॥ अजस्त्वमजरो देवः स्रष्टा देवः परापरम् ॥
॥ ३९ ॥ प्रधानं पुरुषो यस्त्वं ब्रह्म ध्येयं तदक्षरम् ॥ अमृतं परमात्मा च ईश्वरः कारणं महत् ॥ ४० ॥ ब्रह्मसृष्टप्रकृतेः स्रष्टा सर्वकृतप्रकृतेः परः ॥
इयं च प्रकृतिर्देवी सदा ते सृष्टिकारिणी ॥ ४१ ॥ पत्नीरूपं समास्थाय जगत्कारणमागता ॥ नमस्तुभ्यं महादेव देव्या वै सहिताय च ॥ ४२ ॥
प्रसादात्तव देवेश नियोगाच्च मया प्रजाः ॥ देवाद्यास्तु इमाः सृष्टा मूढास्त्वद्योगमायया ॥ ४३ ॥ कुरु प्रसादमेतेषां यथापूर्वं भवन्तिवमे ॥ तत एव
महं विप्रा विज्ञाप्य परमेश्वरम् ॥ ४४ ॥ स्तम्भितान्सर्वदेवांस्तानिदं चाहं तदोक्तवान् ॥ मूढाश्च देवताः सर्वा नैनं बुध्यत शंकरम् ॥ ४५ ॥ गच्छध्वं
शरणं सर्वेशीप्रश्नैव महेश्वरम् ॥ सार्धं भवान्या देवेशं परमात्मानमव्ययम् ॥ ४६ ॥ ततस्संस्तम्भिताः सर्वे तथैव त्रिदिवौकसः ॥ प्रणमुर्मनसा शर्व-
भावशुद्धेन चेतसा ॥ ४७ ॥ अथ तेषां प्रसन्नोऽभूदेवदेवो महेश्वरः ॥ यथापूर्वं चकाराऽऽशु देवतानां तनूस्तदा ॥ ४८ ॥ तत एवं प्रवृत्ते तु सर्व-
देवनिवारणे ॥ वपुश्चकार देवेशरूपं परममद्भुतम् ॥ ४९ ॥ तेजसा तस्य ते ध्वस्ताश्चक्षुः सर्वे न्यमीलयन् ॥ तेभ्यः स परमं चक्षुः स्ववपुर्दृष्टि-
क्तिमत ॥ ५० ॥ प्रादात्परमदेवेशमपश्यंस्ते तदा विभुम् ॥ ते दृष्ट्वा परमेशानं तृतीयेक्षणधारिणम् ॥ ५१ ॥ शक्राद्या मेनिरे देवाः सर्वे एव सुर-
श्वराः ॥ तस्य देवी तदा दृष्ट्वा समक्षं त्रिदिवौकसाम् ॥ ५२ ॥ पादयोः स्थापयामास स्रङ्मालाममितद्युतेः ॥ साधु साध्विति संप्रोच्य सर्वे देवाः
पुनर्विभुम् ॥ ५३ ॥ सह देव्या नमश्चक्रुः शिरोभिभूतलात्रितैः ॥ अथास्मिन्नन्तरे विप्रास्तमहं दैवतैः सह ॥ ५४ ॥ हिमवन्तं महाशैलमुक्तवांश्च
महाद्युतिम् ॥ श्लाघ्यः पूज्यश्च वन्द्यश्च सर्वेषां त्वं महानासि ॥ ५५ ॥ शर्वेण सह संबन्धो यस्य तेऽभ्युदयो महान् ॥ क्रियतां चारुद्धाहः किमर्थ-
स्थीयते परम् ॥ ततः प्रणम्य हिमवांस्तदा मां प्रत्यभाषत ॥ ५६ ॥ ॥ हिमवालुवाच ॥ त्वमेव कारणं देव यस्य सर्वोदये मम ॥ प्रसादः सहसो
त्पन्नो हेतुश्चापि त्वमेव हि ॥ उद्गाहस्तु यदा याहकतं विधत्स्व पितामह ॥ ५७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तत एवं वचः श्रुत्वा गिरिराजस्य भो द्विजाः ॥
उद्गाहः क्रियतां देव इत्यहं चोक्तवान्विभुम् ॥ ५८ ॥ मामाह शंकरो देवो यथेष्टमिति लोकपः ॥ तत्क्षणाच्च ततो विप्रा अस्माभिर्निर्मितं पुरम् ॥
॥ ५९ ॥ उद्गाहार्थं महेशस्य नानारत्नोपशोभितम् ॥ रत्नानि मणयश्चित्रा हेममौक्तिकमेव च ॥ ६० ॥ मूर्तिमन्त उपागम्य अलंचक्रुः पुरोत्तमम् ॥
चित्रा मारकती भूमिः सुवर्णस्तम्भभूषिता ॥ ६१ ॥ ॥ भास्वत्स्फटिकभित्तिश्च मुक्ताहारप्रलम्बिता ॥ तस्मिन्द्वारि पुरे रम्य उद्गाहार्थं विनिर्मि-

तम् ॥ ६२ ॥ शुशुभे देवदेवस्य महेशस्य महात्मनः ॥ सोमादित्यौ समं तत्र तापयन्तौ महामणी ॥ ६३ ॥ सौरभेयं मनोरम्यं गन्धमादाय मारुतः ॥
 प्रववौ सुखसंस्पर्शां भवभक्तिं प्रदर्शयन् ॥ ६४ ॥ समुद्रास्तत्र चत्वारः शक्राद्याश्च सुरोत्तमाः ॥ देवनद्यो महानद्यः सिद्धा मुनय एव च ॥ ६५ ॥
 गन्धर्वाप्सरसः सर्वे नागा यक्षाः सराक्षसाः ॥ ओदकाः खेचराश्चान्ये किंनरा देवचारणाः ॥ ६६ ॥ तम्बुरुनरिदो हाहा हूहूश्चैव तु सामगाः ॥
 रत्नान्यादाय चान्यानि तत्राऽऽजगमुस्तदा पुरम् ॥ ६७ ॥ ऋषयः कुशलास्तत्र वेदगीतास्तपोधनाः ॥ पुण्यन्वैवाहिकान्मंत्राज्यैः संहृष्टमानसा
 ॥ ६८ ॥ जगतो मातरः सर्वा देवकन्याश्च कृत्स्नशः ॥ गायन्ति हर्षिताः सर्वा उद्वाहे परमेष्ठिनः ॥ ६९ ॥ ऋतवः षट् समं तत्र नानागन्धमुखा
 वहाः ॥ उद्वाहे शंकरस्यैते मूर्तिमन्त उपस्थिताः ॥ ७० ॥ नीलजीमूतसंकाशैर्मन्त्रध्वनिप्रहर्षिभिः ॥ केकायमानैः शिखिभिर्नृत्यमानैश्च सर्वशः ॥
 ॥ ७१ ॥ विलोलपिङ्गलस्पष्टविद्युल्लेखाविलासिता ॥ कुमुदापीडशुक्लाभिर्वलाकाभिश्च शोभिता ॥ ७२ ॥ प्रत्यग्रसंजातशिलीन्ध्रकन्दलीलताद्रु
 माद्युद्गतपल्लवा शुभा ॥ शुभाम्बुधाराप्रणयप्रबोधितैर्मदालसैर्भैरवैश्च नादिता ॥ ७३ ॥ प्रियेषु मानोद्धतमानसानां मनस्विनीनामपि कामिनीनाम् ॥
 मयूरकेकाभिरुतेः क्षणेन मनोहरैर्मानविभङ्गहेतुभिः ॥ ७४ ॥ तथा विवर्णोज्ज्वलचारुमूर्तिना सुवर्णकांत्या कुटिलेन सर्वतः ॥ पयोदसंघातसमीप
 वर्तिना महेन्द्रचापेन भृशं विराजिता ॥ ७५ ॥ विचित्रपुष्पाम्बुभवैः सुगन्धिभिर्वनाम्बुसंपर्कतया सुशीतलैः ॥ विकम्पयन्ती पवनैर्मनोहरैः सुराङ्ग
 नानामलकावलीः शुभाः ॥ ७६ ॥ गर्जत्पयोदस्थगितेन्दुविम्बा नवाम्बुसिक्तोदकचारुद्वीपाः ॥ निरीक्षिता सादरमुत्सुकाभिर्निश्वासधूम्रं पथिकाङ्गनाभिः ७७
 हंसनूपुरशब्दाढ्या समुन्नतपयोधरा ॥ चलद्विद्युल्लताहारा स्पष्टपद्मविलोचना ॥ ७८ ॥ असितजलदधुंदाधाराचित्रांबुहंसा गलितसलिलधारातोत्पातन
 प्रोत्पलाली ॥ सुरभिकुसुमरेणुबल्लसर्वाङ्गशोभा गिरिदुहितृविवाहे प्रावृडाविर्यभूव ॥ ७९ ॥ मेघकंचुकनिर्मुक्ता पद्मकोशोद्भवस्तनी ॥ हंसनूपुरनिद्रादा
 शरद्रम्यदिगन्तरा ॥ ८० ॥ विस्तीर्णपुलिनंश्रोणी कूजत्सारसमेखला ॥ प्रोत्फुल्लेन्दीवरश्यामविलोचनमनोहरा ॥ ८१ ॥ पद्मविम्बाधरपुटा
 कुन्ददन्तप्रहासिनी ॥ नवश्यामलताश्यामरोमराजिपुरस्कृता ॥ ८२ ॥ चन्द्रांशुहारवर्येण कण्ठोरस्थलगामिना ॥ प्रह्लादयन्ती नारीव सर्वेषां
 त्रिदिवौकसाम् ॥ ८३ ॥ समदालिकुलोद्गीतमधुरस्वरभाषिणी ॥ चलत्कुमुदसंघातचारुकुण्डलशोभिनी ॥ ८४ ॥ रक्ताशोकप्रशाखोत्थपल्लवां
 गुलिधारिणी ॥ तत्पुष्पसंचयमयैर्वासोभिः समलंकृता ॥ ८५ ॥ रक्तोत्पलाग्रचरणा जातीपुष्पनखावली ॥ कदलीस्तम्भचारुः शशाङ्क
 दना तथा ॥ ८६ ॥ सर्वलक्षणसंपन्ना सर्वालंकारभूषिता ॥ प्रेम्णा स्पृशति कान्तेव सानुरागा मनोरमा ॥ ८७ ॥ निर्मुक्तासितमेघकंचुकपुटा पूर्णे

न्दुविम्बानना नीलाम्भोजविलोचना रविकरप्रोद्भिन्नपद्मस्तनी ॥ नानापुष्परजःसुगन्धिपवनप्रह्लादिनी चेतसां तत्राऽऽसीत्कलहंसनूपुररवा देव्या
 विवाहे शरत् ॥ ८८ ॥ अत्यर्थशीतलाम्भोभिः ध्रुवयन्तो दिशस्तदा ॥ ऋतू हेमन्तशिशिरौ आजग्मतुरतिद्युती ॥ ८९ ॥ ताभ्यामृतभ्यां संप्राप्तो
 हिमवान्स नगोत्तमः ॥ प्रालेयचूर्णवर्षिभ्यां क्षिप्रं प्रेष्य इवा बभौ ॥ ९० ॥ तेन प्रालेयवर्षेण घनेनैव हिमालयः ॥ अगाधेन तदा रेजे क्षीरोद
 इव सागरः ॥ ९१ ॥ ऋतुपार्ययसंप्राप्तो बभूव स महागिरिः ॥ साधुपचारात्सहसा कृतार्थ इव दुर्जनः ॥ ९२ ॥ प्रालेयपटलच्छत्रैः शृङ्गस्तु शुशुभे
 नगः ॥ छत्रैरिव महाभोगैः पाण्डुरैः पृथिवीपतिः ॥ ९३ ॥ मनोभवोद्रेककराः सुराणां सुराङ्गनानां च मुहुः समीराः ॥ स्वच्छाम्बुपूर्णाश्च तथा
 नलिन्यः पद्मोत्पलानां कुसुमैरुपेताः ॥ ९४ ॥ विवाहे गुरुकन्याया वसन्तः समगादतुः ॥ ९५ ॥ ईषत्समुद्भिन्नपयोधराग्रा नायों यथा रम्यतरा
 वभूवुः ॥ नात्युष्णशीतानि पयःसरांसि किञ्चलचूर्णैः कपिलीकृतानि ॥ चक्राह्वयुग्मैरुपनादितानि ययुः प्रहृष्टाः सुरदन्तिमुख्याः ॥ ९६ ॥ प्रियं
 गूश्मूततरवभूतार्थापि प्रियंगवः ॥ तर्जयन्त इवान्योन्यं मञ्जरीभिश्चकाशिरे ॥ ९७ ॥ हिमशृङ्गेषु शुक्लेषु तिलकाः कुटुमोत्करैः ॥ शिशुभिः कार्यमु
 दिश्यवृद्धा इव समागताः ॥ ९८ ॥ फुल्लशोकलतास्तत्र रोजिरे शालसंश्रिताः ॥ कामिन्य इव कान्तानां कण्ठालम्बितवाहवः ॥ ९९ ॥ तस्मिन्मृतो
 चूतकदम्बनीपास्तालास्तमालाः सरलाः कपित्थाः ॥ १०० ॥ अंशोकसर्जार्जुनकोविदाराः पुंनागनागेश्वरकर्णिकाराः ॥ लवङ्गकालागुरुसप्तप
 णां न्यग्रोधशोभाञ्जननारिकेलाः ॥ १०१ ॥ वृक्षास्तथाऽन्ये फलपुष्पवन्तो दृश्यन्ति सर्वत्र मनोहराङ्गाः ॥ जलाशयाश्चैव सुवर्णतोयाश्चक्रा
 ह्वकारण्डवहंसजुष्टाः ॥ १०२ ॥ कोयटिदात्यूहबलाकयुक्ता दृश्यन्ति नीलोत्पलमीनपूर्णाः ॥ खगाश्च नानाविधभूषिताङ्गा दृश्यन्ति वृक्षेषु सुचि
 त्रपक्षाः ॥ १०३ ॥ क्रीडासु युक्तानथ तर्जयन्तः कुर्वन्ति शब्दं मदनेरिताङ्गाः ॥ तस्मिन्गिरावदिसुताविवाहे ववुश्च वाताः सुखशीतलाङ्गाः ॥
 ॥ १०४ ॥ पुष्पाणि शुभ्राण्यपि पातयन्तः शनैर्नगेभ्यो मलयाद्रिजाताः ॥ तथैव सर्वे ऋतवश्च पुण्याश्चकाशिरेऽन्योन्यविमिश्रिताङ्गाः ॥ १०५ ॥
 येषां सुर्लिंगानि च कीर्तितानि ते तत्र आसन्सुमनोजरूपाः ॥ १०६ ॥ समदालिकुलोद्गीतलताकुसुमसंचयैः ॥ परस्परं हि मालत्यो भीषयंत्यो
 विरेजिरे ॥ १०७ ॥ नीलानि नीलाम्बुरुहैः पयांसि गौराणि गौरैश्च मृणालदण्डैः ॥ रक्तैश्च रक्तानि भृशं कृतानि मत्तद्विरेफावलिजुष्टपत्रैः ॥
 ॥ १०८ ॥ हेमानि विस्तीर्णजलेषु केषुचिन्निरन्तरं चारुतराणि केषुचित् ॥ वैदूर्यनालानि सरःसु केषुचित्प्रजज्ञिरे पद्मवनानि सर्वतः ॥ १०९ ॥
 वाप्यस्तत्राभवन्नम्याः कमलोत्पलपुष्पिताः ॥ नानाविहंगसंघुष्टा हेमसोपानपङ्क्तयः ॥ ११० ॥ शृङ्गाणि तस्य तु गिरेः कर्णिकारैः सुपुष्पितैः ॥ सम

च्छित्तान्यविरलैर्हेमानीव वभुर्द्विजाः ॥ १११ ॥ इषदुद्रिन्नकुसुमैः पाटलैश्चापि पाटलाः ॥ संवभृदुर्दिशः सर्वाः पवनाकम्पिमूर्तिभिः ॥ ११२ ॥
 कृष्णार्जुना दशगुणा नीलाशोकमहीरुहाः ॥ गिरो ववृधरे कुङ्गाः स्पर्धयन्तः परस्परम् ॥ ११३ ॥ चारुनाविषुष्टानि किंशुकानां वनानि च ॥
 पर्वतस्य नितम्बेषु सर्वेषु च विरेजिरे ॥ ११४ ॥ तमालगुल्मैस्तस्याऽऽसीच्छोभा हिमवतस्तदा ॥ नीलजामृतसंघातैर्नीलानैरिव संधिषु ॥ ११५ ॥
 निकामपुष्पैः सुविशालशाखैः समुच्छ्रितैश्चन्दनचम्पकैश्च ॥ प्रमत्तपुंस्कोकिलसंप्रलापैर्हिमाचलोऽतीव तदा रराज ॥ ११६ ॥ श्रुत्वा
 शब्दं मृदुमदकलं सर्वतः कोकिलानां बलगतपक्षाः सुमधुरतरं नीलकण्ठा विनेदुः ॥ तेषां शब्दैरुपचितबलः पुष्पचापेषु हस्तः सञ्जीभृतस्त्रि
 दशवनिता वेङ्गमङ्गेष्वनङ्गः ॥ ११७ ॥ पटुः सूर्यातपश्चापि प्रायशोऽल्पजलाशयः ॥ देवीविवाहसमये ग्रीष्म आगाद्धिमाचलम् ॥ ११८ ॥ स चापि
 तरुभिस्तत्र बहुभिः कुसुमोत्करैः ॥ शोभयामास शृङ्गाणि प्रालेयाद्रेः समन्ततः ॥ ११९ ॥ तस्याऽपि च ऋतोस्तत्र वायवः सुमनोहराः ॥ ववुः पाट
 लविस्तीर्णकदम्बार्युनगन्धिनः ॥ १२० ॥ वाप्यः प्रफुल्लपद्मोषकेसरारुणमूर्तयः ॥ अभवंस्तटसंयुष्टकलहंसकदम्बकाः ॥ १२१ ॥ तथा कुरबका
 आपि कुसुमावृतमूर्तयः ॥ सर्वेषु नगशृङ्गेषु भ्रमरावलसेविताः ॥ १२२ ॥ वकुलाश्च नितम्बेषु विशलेषु मदीभृतः ॥ समुज्ज्वल मनोज्ञानि कुसुमानि सम
 न्ततः ॥ १२३ ॥ इति कुसुमविचित्रसर्ववृक्षा विविधविहङ्गमनादरम्यदेशाः ॥ हिमगिरितनयाविवाहभृत्यैः समुपययुर्ऋतुभिर्मुनिप्रवीराः ॥ १२४ ॥
 तत एव प्रवृत्ते तु सर्वभूतसमागमे ॥ नानावाद्यशताकीर्णे ह्यहं तत्र द्विजातयः ॥ १२५ ॥ शैलपुत्रीमलंकृत्य योग्याभरणसंपदा ॥ पुरं प्रवेशित
 वास्तां स्वयमादाय भो द्विजाः ॥ १२६ ॥ ततस्तु पुनरेवेशमहं चैवोक्तवान्विभुम् ॥ हविर्होमि वद्वौ ते उपाध्यायपदे स्थितः ॥ १२७ ॥
 ददासि मह्यं यद्याज्ञां कर्तव्योऽयं क्रियाविधिः ॥ मामाह शंकरश्चैवं देवदेवो जगत्पतिः ॥ १२८ ॥ ॥ शिव उवाच ॥ यदुद्दिष्टं सुरेशान तत्कुरुष्व
 यथोप्सितम् ॥ कर्ताऽस्मि वचनं सर्वं ब्रह्मस्तव जगद्विभो ॥ १२९ ॥ ततश्चाहं प्रहृष्टात्मा कुशानादाय सत्वरम् ॥ हस्तं देवस्य देव्याश्च योगवन्धन
 युक्तवान् ॥ १३० ॥ ज्वलनश्च स्वयं तत्र कृताञ्जलिपुटः स्थितः ॥ श्रुतिगीतैर्महामन्त्रैर्मूर्तिमद्भिरुपस्थितैः ॥ १३१ ॥ यथोक्तविधिना हुत्वा सर्पि
 स्तदमृतं हविः ॥ ततस्तं ज्वलनं देवं कारयित्वा प्रदक्षिणम् ॥ १३२ ॥ मुक्त्वा हस्तसमायोगं सहितः सर्वदेवतैः ॥ पुत्रैश्च मानसैः सिद्धैः प्रहृष्टेना
 न्तरात्मना ॥ १३३ ॥ वृत्त उद्वाहकाले तु प्रणम्य च वृषध्वजम् ॥ योगेनैव तयोर्विश्रास्तदुमापरमेशयोः ॥ १३४ ॥ उद्वाहः स परो वृत्तो यं देवा
 न विदुः क्वचित् ॥ इति वः सर्वमाल्यातं स्वयंवरमिदं शुभम् ॥ उद्वाहश्चैव देवस्य शृणुष्व परमाद्भुतम् ॥ १३५ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभुजस्य

संवादे उमामहेश्वरयोर्विवाहनिरूपणं नाम चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अथ वृत्ते विवाहे तु भवस्यामिततेजसः ॥ प्रहर्षमतुलं
 गत्वा देवाः शक्रपुरोगमाः ॥ तुष्टुर्बुवाग्भिरीष्टाभिः प्रणेमुस्ते महेश्वरम् ॥ १ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ नमः पर्वतलिङ्गाय पर्वतेशाय वै नमः ॥ नमः पव
 नवेगाय विरूपायजिताय च ॥ नमः क्लेशविनाशाय दात्रे च शुभसंपदाम् ॥ २ ॥ नमो नीलशिखण्डाय अम्बिकापतये नमः ॥ नमः पवनरूपा
 य शतरूपाय वै नमः ॥ ३ ॥ नमो भैरवरूपाय विरूपनयनाय च ॥ नमः सहस्रनेत्राय सहस्रचरणाय च ॥ ४ ॥ नमो देवस्वरूपाय वेदाङ्गाय नमो नमः ॥
 विष्टम्भनाय शक्रस्य बाह्वोर्वेदाङ्गाय च ॥ ५ ॥ चराचराधिपतये शमनाय नमो नमः ॥ सलिलाशयलिङ्गाय युगान्ताय नमो नमः ॥ ६ ॥ नमः
 कपालमालाय कपालसूत्रधारिणे ॥ नमः कपालहस्ताय दण्डिने गदिने नमः ॥ ७ ॥ नमस्त्रैलोक्यनाथाय पशुलोकरताय च ॥ नमः खट्वाङ्गह
 स्ताय प्रणतार्तिहराय च ॥ ८ ॥ नमो यज्ञशिरोहन्त्रे कृष्णकेशापहारिणे ॥ भगनेत्रनिपाताय पूष्णो दन्तहराय च ॥ ९ ॥ नमः पिनाकशूलासिखङ्गमुद्गर
 धारिणे ॥ नमोऽस्तु कालकालाय तृतीयनयनाय च ॥ १० ॥ अन्तकान्तकृते चैव नमः पर्वतवासिने ॥ सुवर्णरेतसे चैव नमः कुण्डलधारिणे ॥ ११ ॥
 दैत्यानां योगनाशाय योगिने गुरवे नमः ॥ शशाङ्कादित्यनेत्राय ललाटनयनाय च ॥ १२ ॥ नमः श्मशानरतये श्मशानवरदाय च ॥ नमोऽविनी
 तनाशाय व्यंशकाय नमो नमः ॥ अशनीशतहासाय पर्वतेशाय वै नमः ॥ १३ ॥ गृहस्थसाधवे नित्यं जटिने ब्रह्मचारिणे ॥ नमो मुण्डार्ध
 मुण्डाय पञ्चानां पतये नमः ॥ १४ ॥ सलिले तप्यमानाय योगैश्वर्यप्रदाय च ॥ नमः शान्ताय दान्ताय प्रलयोत्पत्तिकारिणे ॥ १५ ॥
 नमोऽनुग्रहकर्त्रे च स्थितिकर्त्रे नमो नमः ॥ नमो रुद्राय वसव आदित्यायाश्विने नमः ॥ १६ ॥ नमः पित्रेऽथ सांख्याय विश्वेदेवाय वै
 नमः ॥ नमः शर्वाय उग्राय शिवाय वरदाय च ॥ १७ ॥ नमो भीमाय सेनान्ये पञ्चानां पतये नमः ॥ मुचये वैरिहानाय सद्योजाताय वै नमः
 ॥ १८ ॥ महादेवाय चित्राय शूलिने च नमो नमः ॥ प्रधानायाप्रमेयाय कार्याय कारणाय च ॥ १९ ॥ पुरुषाय नमस्तेऽस्तु पुरुषेच्छाकराय
 च ॥ नमः पुरुषसंयोगप्रधानगुणकारिणे ॥ २० ॥ प्रवर्तकाय प्रकृतेः पुरुषस्य च सर्वेशः ॥ कृताकृतस्य सङ्कर्त्रे फलसंयोगदाय च ॥ २१ ॥
 कालज्ञाय च सर्वेषां नमो नियमकारिणे ॥ नमो वैषम्यकर्त्रे च गुणानां वृत्तिदाय च ॥ २२ ॥ नमस्ते देवदेवेश नमस्ते भूतभावन ॥
 शिव सौम्यमुखो द्रष्टुं भव सौम्यो हि नः प्रभो ॥ २३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं स भगवान्देवो जगत्पतिरुमापतिः ॥ स्तूयमानः सुरैः सर्वैरमरा
 निदमब्रवीत् ॥ २४ ॥ ॥ श्रीरुद्र उवाच ॥ दंष्ट्रामुखश्च सौम्यश्च देवानामास्मि भोः सुराः ॥ वरान्भूत यथेष्टं च दाताऽस्मि तदसंशयम् ॥ २५ ॥

॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततस्ते प्रणताः सर्वे सुरा ऊचुस्त्रिलोचनम् ॥ २६ ॥ तवैव भगवन्हस्ते वर एषोऽवतिष्ठताम् ॥ यदा कार्यं तदा नस्त्वं
 दास्यसे वरमीप्सितम् ॥ २७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवमस्तिवति तानुक्त्वा विमृज्य च सुरान्दरः ॥ लोकांश्च प्रमथैः सार्धं विवेश भवनं ततः ॥
 ॥ २८ ॥ यस्तु हरोत्सवमद्भुतमेनं गायति देवतविप्रसमक्षम् ॥ सोऽप्रतिरूपगणेशसमानो देहविपर्ययमेत्य सुखी स्यात् ॥ २९ ॥ विप्रत्रयाः
 स्तवं हीमं शृणुयाद्यः पठेत्तथा ॥ स सर्वलोकगो देवैः पूज्यते चासुरादिभिः ॥ ३० ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभुक्कपिसंवादे शिवस्तुतिनिरूपणं
 नाम पञ्चविंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रविष्टे भवनं देवे सूपविष्टे वराक्षने ॥ सपत्नो मन्मथः क्रूरो देवं वेदुमनाभवत् ॥ १ ॥ तमनाचार
 संयुक्तं दुरात्मानं कुलाधमम् ॥ लोकान्सर्वास्तापयन्तं सर्वागावरणात्मकम् ॥ २ ॥ ऋषीणां विप्रकर्तारं नियमानां व्रतैः सह ॥ चक्राह्वयस्य रूपेण
 रत्या सह समागतम् ॥ ३ ॥ अथाऽऽततायिनं विप्रा वेदुकांमं सुरेश्वरः ॥ नयनेन तृतीयेन सावज्ञं समवेक्षत ॥ ४ ॥ ततोऽस्य नेत्रजो वह्निर्ज्वाला
 मालासहस्रवान् ॥ सहसा रतिभर्तारमदहत्सपरिच्छदम् ॥ ५ ॥ स दह्यमानः करुणमार्तोऽक्रोशत विस्वरम् ॥ प्रसादयंश्च तं देवं पपात धरणीतले
 ॥ ६ ॥ अथ सोऽग्निपरीतांगो मन्मथो लोकतापनः ॥ पपात सहसा मूर्छां क्षणेन समपद्यत ॥ ७ ॥ पत्नी तु करुणं तस्य विललाप सुदुःखिता ॥
 देवीं देवं च दुःखार्ता अयाचत्करुणावती ॥ ८ ॥ तस्याश्च करुणां ज्ञात्वा देवौ तौ करुणात्मकौ ॥ ऊचतुस्तां समालोक्य समाश्वास्य च दुःखिताम् ॥
 ॥ ९ ॥ ॥ उमामहेश्वरावूचतुः ॥ दग्ध एष ध्रुवं भद्रे नास्योत्पत्तिरिहेष्यते ॥ अशरीरोऽपि ते भद्रे कार्यं सर्वं कारिष्यति ॥ १० ॥ यदा तु विष्णुर्म
 गवान्वसुदेवसुतः शुभे ॥ तदा तस्य सुतो ध्रुवः पतिस्ते संभविष्यति ॥ ११ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततः सा च वरं लब्ध्वा कामपत्नी शुभानना ॥
 जगामेष्टं तदा देशं प्रीतियुक्ता गतकृमा ॥ १२ ॥ दग्ध्वा कामं तदा विप्राः स तु देवो वृषध्वजः ॥ रेमे तत्रोमया सार्धं प्रहृष्टस्तु हिमाचले ॥ १३ ॥
 कन्दरेषु च रम्येषु पद्मिनीषु सरःसु च ॥ निर्जनेषु च रम्येषु कार्णिकारवनेषु च ॥ १४ ॥ नदीतीरेषु कान्तेषु किंनराचरितेषु च ॥ शृङ्गेषु शैलराज
 स्य तडागेषु सरःसु च ॥ १५ ॥ वनराजिषु चम्पासु नानापाशिरुतेषु च ॥ तीर्थेषु पुण्यतोयेषु मणीनामङ्गलेषु च ॥ १६ ॥ एतेषु पुण्येषु मनोहरेषु
 देशेषु विद्याधरभूषितेषु ॥ गन्धर्वयक्षामरसेवितेषु रेमे स देव्या सहितास्त्रिनेत्रः ॥ १७ ॥ देवैः सहैन्द्रैर्मुनियक्षसिद्धैर्गन्धर्वविद्याधरदैत्यमुख्यैः ॥ अन्यैश्च
 सर्वैर्विविधैर्वृतोऽसौ तस्मिन्नेव हर्षमवाप शंसुः ॥ १८ ॥ नृत्यन्ति तत्रापसरसः सुरेशा गायन्ति गन्धर्वगणाः प्रहृष्टाः ॥ ध्यायन्ति विप्रास्त्वथ वादय
 न्ति केचिद्भुतं देववरं स्तुवन्ति ॥ १९ ॥ एवं स देवः स्वगणैरुपेतो महाबलैः शक्यमाम्रितुल्यैः ॥ देव्याः प्रियार्थं भगनेत्रहन्ता गिरिं न तत्याज

तदा महात्मा ॥ २० ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ देव्याः समं तु भगवांस्तिष्ठंस्तत्र स कामहा ॥ अकरोत्किं महादेव एतदिच्छाम वेदितुम् ॥ २१ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भगवान्हिमवच्छङ्गे स हि देव्याः प्रियेच्छया ॥ गणेशैर्विविधाकारैर्होसं संजनयन्मुहुः ॥ २२ ॥ देवीं बालेन्दुतिलको रमयंश्च रराम
 च ॥ महानुभावैः सर्वज्ञैः कामरूपधरैः शुभैः ॥ २३ ॥ अथ देव्याससादेका मातरं परमेश्वरी ॥ आसीनां काञ्चने शुभ्र आसने परमाहुते ॥ साय
 दृष्ट्वा सर्ती देवीमागतां सुररूपिणीम् ॥ २४ ॥ आसनेन महार्हेणासंपादयदनिन्दिताम् ॥ अथ देव्या सहासीना मेना कमललोचना ॥ आसीना
 तामथोवाच तथा हिमवतः प्रिया ॥ २५ ॥ ॥ मेनोवाच ॥ चिरस्याऽऽगमनं तेऽद्य वद पुत्रि शुभेक्षणे ॥ दरिद्रक्रीडनैस्त्वं हि भर्त्रा क्री
 डसि संगता ॥ २६ ॥ ये दरिद्रा भवन्तीह तथैव च निराश्रयाः ॥ उमे त एवं क्रीडन्ति यथा तव पतिः शुभे ॥ २७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ से
 वमुक्ताऽथ मात्रा तु नातिहृष्टमनाऽभवत् ॥ महत्या क्षमया युक्ता किञ्चिन्नोवाच मातरम् ॥ विसृष्टा च तदा मात्रा गत्वा देवमुवाच ह ॥ २८ ॥
 ॥ पार्वत्युवाच ॥ भगवन्देवदेवेश नेह वत्स्यामि भूधरे ॥ अन्यं कुरु ममाऽऽवासं भुवनेषु महायुते ॥ २९ ॥ ॥ महादेव उवाच ॥ सदा त्वमुच्यमा
 ना वै मया वासार्थमीश्वरि ॥ अन्यं न रोचितवती वासं वै देवि कर्हिचित् ॥ ३० ॥ इदानीं स्वयमेव त्वं वासमन्यत्र शोभने ॥ कस्मान्मृगयसे देवि
 ब्रूहि तन्मे शुचिस्मिते ॥ ३१ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ गृहं गताऽहं देवेश पितुरद्य महात्मनः ॥ दृष्ट्वा च तत्र मे माता विजने लोकभावन ॥ ३२ ॥
 आसनादिभिरभ्यर्च्य मामेवं समभाषत ॥ उमे तव सदा भर्ता दरिद्रक्रीडनैः शुभे ॥ ३३ ॥ क्रीडते न हि देवानां क्रीडा भवति तादृशी ॥
 यत्किल त्वं महादेव गणेश्वर विविधैस्तथा ॥ रमसे तदनिष्टं हि मम मातुर्वृषध्वज ॥ ३४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततो देवः प्रहस्याऽऽह देवीं हासयितुं
 प्रभुः ॥ ३५ ॥ ॥ देव उवाच ॥ एवमेव न संदेहः कस्मान्मन्युरभूत्तत्र ॥ कृतिवासा ह्यवासाश्च श्मशाननिलयश्च ह ॥ ३६ ॥ अनिकेतो ह्यरण्येषु
 पर्वतानां गुहासु च ॥ विचरामि गणैर्नर्त्रैर्वृतोऽम्भोजविलोचने ॥ ३७ ॥ मा कुधो देवि मात्रे त्वं तर्ह्य माताऽवदत्तव ॥ न हि मातृसमो बन्धुर्जनू
 नामस्ति भूतले ॥ ३८ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ न मेऽस्ति बन्धुभिः कृत्यं किञ्चिन्निपुरनशन ॥ तथा कुरु महादेव यथाऽहं सुखमाप्नुयाम् ॥ ३९ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ श्रुत्वा स देव्या वचनं सुरेशस्तस्याः प्रियार्थं श्वशुरं विहाय ॥ जगाम मेरुं सुरसिद्धसेवितं भार्यासहायः स्वगणैश्च युक्तः ॥ ४० ॥
 इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभुऋषिसंवाद उमाशङ्करयोर्हिमवत्परित्यागनिरूपणं नाम षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ प्राचेतसस्य दक्षस्य
 कथं वैवस्वतेऽन्तरे ॥ विनाशमगमद्ब्रह्मन्हयमेधः प्रजापतेः ॥ १ ॥ देव्या मन्युकृतं बुद्ध्वा क्रुद्धः सर्वात्मकः प्रभुः ॥ कथं विनाशितो यज्ञो दक्षस्या

मिततेजसः ॥ महादेवेन रोषाद्वै तन्नः प्रब्रूहि विस्तरात् ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वर्णयिष्यामि वो विप्रा महादेवेन वै यथा ॥ क्रोधाद्विध्वंसितो यज्ञो
 देव्याः प्रियचिकीर्षया ॥ ३ ॥ पुरा मेरोर्दिजश्रेष्ठाः शृङ्गं त्रैलोक्यपूजितम् ॥ ज्योतिःस्थलं नाम चित्रं सर्वरत्नविभूषितम् ॥ ४ ॥ अप्रमेयमनाधृप्यं
 सर्वलोकनमस्कृतम् ॥ तत्र देवो गिरितटे सर्वधातुविचित्रिते ॥ ५ ॥ पर्यङ्क इव विभ्राजन्नुपविष्टो बभूव ह ॥ शैलराजसुता चास्य नित्यं पार्श्वं
 स्थिताऽभवत् ॥ ६ ॥ आदित्याश्च महात्मानो वसवश्च महौजसः ॥ तथैव च महात्मानावश्विनौ भिषजां वरौ ॥ ७ ॥ तथा वैश्रवणो राजा गुह्यकः
 परिवारितः ॥ यक्षाणामीश्वरः श्रीमान्कैलासनिलयः प्रभुः ॥ ८ ॥ उपासते महात्मानमुशना च महामुनिः ॥ सनत्कुमारप्रमुखास्तथैव परमर्षयः
 ॥ ९ ॥ अङ्गिरःप्रमुखाश्चैव तथा देवर्षयोऽपि च ॥ विश्वावसुश्च गन्धर्वस्तथा नारदपर्वतौ ॥ १० ॥ अप्सरोगणसंघाश्च समाजग्मुरनेकशः ॥ ववौ
 सुखशिखो वायुर्नानागन्धवहः शुचिः ॥ ११ ॥ सर्वतुङ्गमुपोपेतः पुष्पवन्तो वनह्रमाः ॥ तथा विद्याधराः साध्याः सिद्धाश्चैव तपोधनाः ॥ १२ ॥
 महादेवं पशुपतिं पर्युपासत तत्र वै ॥ भूतानि च तथाऽन्यानि नानारूपधराण्यथ ॥ १३ ॥ राक्षसाश्च महारौद्राः पिशाचाश्च महाबलाः ॥ बहुरूप
 धरा धृष्टा नानाप्रहरणायुधाः ॥ १४ ॥ देवस्यानुचरास्तत्र तस्थुर्वैश्वानरोपमाः ॥ नन्दीश्वरश्च भगवान्देवस्यानुमते स्थितः ॥ १५ ॥ प्रगृह्य
 ज्वालितं शूलं दीप्यमानं स्वतेजसा ॥ गंगा च सरितां श्रेष्ठा सर्वतीर्थजलोद्भवा ॥ १६ ॥ पर्युपासत तं देवं रूपिणी द्विजसत्तमाः ॥ एवं स भगवां
 स्तत्र पूज्यमानः सुरार्षिभिः ॥ १७ ॥ देवैश्च सुमहाभागैर्महादेवो व्यवस्थितः ॥ कस्यचित्त्वथ कालस्य दक्षो नाम प्रजापतिः ॥ १८ ॥ पूर्वोक्तेन
 विधानेन यक्ष्यमाणोऽभ्यपद्यत ॥ ततस्तस्य मत्से देवाः सर्वे शक्रपुरोगमाः ॥ १९ ॥ स्वर्गस्थानादथाऽऽगम्य दक्षमापेदिरे तथा ॥ ते विमानैर्म
 हात्मानो ज्वलद्भिर्ज्वलनप्रभाः ॥ २० ॥ देवस्यानुमतेऽगच्छन्गङ्गाद्वारमिति श्रुतिः ॥ गन्धर्वांस्परसाकीर्णं नानाह्रमलतावृतम् ॥ २१ ॥ ऋषि
 सचैः परिवृतं दक्षं धर्मभृतां वरम् ॥ पृथिव्यामन्तर्दिक्षे च ये च स्वर्लोकवासिनः ॥ २२ ॥ सर्वे प्राञ्जलयो भूत्वा उपतस्थुः प्रजापतिम् ॥ आदित्या
 वंसवो रुद्राः साध्याश्च समरुद्राणाः ॥ २३ ॥ विष्णुना सङ्गिताः सर्वे आगता यज्ञभागिनः ॥ तत्रागताः सुरवरा आज्यपाः सोमपस्तथा ॥ २४ ॥
 अश्विनौ मरुतश्चैव नानादेवगणैः सह ॥ एते चान्ये च बहवां भूतमाभास्तथैव च ॥ २५ ॥ जरायुजाण्डजाश्चैव तथैव स्वेदजोद्भिदः ॥ आहूता
 मंत्रिताः सर्वे देवाः स्त्रीभिः सहर्षिभिः ॥ २६ ॥ विराजन्ते विमानस्था दीप्यमाना इषाग्रयः ॥ (दधीचिस्तु महास्तत्र ऋषिस्तं यज्ञमण्डपम् ॥
 रुद्रेण रहितं दृष्ट्वा ऋषीन्वाक्यमभाषत ॥ ऋषयोऽस्मिन्महायज्ञे शंकरः सर्वनायकः ॥ न दृश्यते विना तेन यज्ञोऽयं नैव शोभते) ॥ २७ ॥

अपूज्यपूजने चैव पूज्यानां चाप्यपूजने ॥ नरः पापमवाप्नोति महद्वै नात्र संशयः ॥ २८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवमुक्त्वा तु विप्रर्षिः पुनर्दक्षमुवाच
 ह ॥ २९ ॥ ॥ दधीचिरुवाच ॥ पूज्यं च पशुभर्तारं कस्मान्नाचर्यसे विभुम् ॥ ३० ॥ ॥ दक्ष उवाच ॥ सन्ति मे बहवो रुद्राः शूलहस्ताः कपर्दिनः ॥
 एकादशस्थानगता नान्यं विप्रो महेश्वरम् ॥ ३१ ॥ ॥ दधीचिरुवाच ॥ सर्वेषामेकमन्त्रोऽयं ममेशो न निमन्त्रितः ॥ यथाऽहं शङ्करादूर्ध्वं नान्यं
 पश्यामि दैवतम् ॥ तथा दक्षस्य विपुलो यज्ञोऽयं न भविष्यति ॥ ३२ ॥ ॥ दक्ष उवाच ॥ (एतन्मखेशाय सुवर्णपात्रैर्हविः समस्तं विधिमन्त्रपु
 तम् ॥ विष्णोर्नयाम्यप्रतिमस्य भागं यज्ञस्य विप्रा न तु शंकराय ॥) जगत्प्रभोस्तस्य दधीचभागं विष्णोश्च नित्यं विधिना प्रयुक्तम् ॥ तस्मा
 दहं देववराय दद्यां यज्ञस्य भागं न तु शङ्कराय ॥ ३३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ गतास्तु देवता ज्ञात्वा शैलराजमुता तदा ॥ उवाच वचनं साध्वी देवं प
 शूपति पतिम् ॥ ३४ ॥ ॥ उमोवाच ॥ भगवन्कुत्र यान्त्येते देवाः शक्रपुरोगमाः ॥ ब्रूहि तत्त्वेन तत्त्वज्ञ संशयो मे महानयम् ॥ ३५ ॥ ॥ महेश्वर
 उवाच ॥ दक्षो नाम महाभागः प्रजानां पतिरुत्तमः ॥ हयमेधेन यजते तत्र यान्ति दिवौकसः ॥ ३६ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ यज्ञमेतं महाभाग
 किमर्थं त्वं न गच्छसि ॥ केन वा प्रतिषेधेन गमनं ते न विद्यते ॥ ३७ ॥ ॥ महेश्वर उवाच ॥ सुरैरेव महाभागे सर्वमेतदनुष्ठितम् ॥ यज्ञेषु मम
 सर्वेषु न भाग उपकल्पितः ॥ ३८ ॥ पूर्वभागोपपन्नेनः मार्गेण वरवर्णिनि ॥ न मे सुराः प्रयच्छन्ति भागं यज्ञस्य धर्मतः ॥ ३९ ॥ ॥ उमो
 वाच ॥ भगवन्सर्वदेवेषु प्रभावाभ्यधिको गुणैः ॥ अजेयश्चाप्यधृष्यश्च तेजसा यशसा श्रिया ॥ ४० ॥ अनेन तु महाभाग प्रतिषेधेन भागतः ॥
 अतीव दुःखमापन्ना वेपथुश्च महानयम् ॥ ४१ ॥ किं नाम दानं नियमं तपो वा कुर्यामहं येन पतिर्ममाद्य ॥ लभेत भागं भगवाननन्तो यज्ञस्य
 भागं ह्यथवा तृतीयम् ॥ ४२ ॥ एवं ब्रुवाणां भगवान्विचिन्त्य पत्नीं प्रहृष्टः क्षुभितामुवाच ॥ न वेत्सि मां देवि कृशोदराङ्गि किं नाम युक्तं
 वचनं तवेदम् ॥ ४३ ॥ अहं हि जानामि विशालनेत्रे ध्यानेन सर्वे च विदन्ति सन्तः ॥ तवाद्य कोपेन तु सर्वदेवा लोकत्रयं सर्वमथो विनष्ट
 म् ॥ ४४ ॥ मामध्वरेशं नितरां स्तुवन्ति रथतरं साम गायन्ति मद्यम् ॥ मां ब्राह्मणाः क्रतुभिर्वै यजन्ते ममाध्वर्यवः कल्पयन्ते च भागम् ॥ ४५ ॥
 ॥ देव्युवाच ॥ प्राकृतोपीह भगवन्मनस्वी जनसंसदि ॥ स्तौति गर्वायते चापि स्त्रीसान्निध्ये विशेषतः ॥ ४६ ॥ ॥ भगवानुवाच ॥ नाऽऽत्मानं
 स्तौमि देवेशि यथा त्वमनुगच्छसि ॥ संस्रक्ष्यामि वरारोहे भागार्थे वरवर्णिनि ॥ ४७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्युक्त्वा भगवान्पत्नीमुमां प्राणैरपि
 प्रियाम् ॥ सोऽसृजद्भगवान्वक्त्राद्भूतं क्रोधाग्निसंभवम् ॥ ४८ ॥ तमुवाच ध्वंस मखं दक्षस्येति महेश्वरः ॥ नाशयाऽऽशु व्रतं तस्य दक्षस्य मदनु

ज्ञया ॥ ४९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततो रुद्रप्रयुक्तेन सिंहवेषेण लीलया ॥ देव्या मन्युकृतं ज्ञात्वा हतो दक्षस्य स क्रतुः ॥ ५० ॥ मन्युना च महाभी
 मा भद्रकाली महेश्वरी ॥ आत्मनः कर्मसाक्षित्वे तेन सार्धं सद्गानुगा ॥ ५१ ॥ स एष भगवान्क्रोधप्रेतावासकृतालयः ॥ वीरभद्रेति विख्यातो
 देव्या मन्युप्रमार्जकः ॥ ५२ ॥ सोऽमृजद्रोमकूपेभ्य आत्मनैव गणेश्वरान् ॥ रुद्रानुगान्गणान् रौद्रानुदवीर्यपराक्रमान् ॥ ५३ ॥ रुद्रस्यानुचराः सर्वे सर्वे
 रुद्रपराक्रमाः ॥ ते निपेतुस्ततस्तूर्णं शतशोऽथ सहस्रशः ॥ ५४ ॥ ततः किलकिलाशब्द आकाशं पूरयन्निव ॥ समभूत्सु महान्विप्राः सर्वरुद्र
 गणैः कृतः ॥ ५५ ॥ तेन शब्देन महता त्रस्ताः सर्वे दिवौकसः ॥ पर्वताश्च व्यशीर्यन्त चकम्पे च वसुंधरा ॥ ५६ ॥ मरुतश्च ववुः क्रूराश्चुक्षुभे
 वरुणालयः ॥ अग्नयो वै न दीप्यन्ते न चादीप्यत भास्करः ॥ ५७ ॥ ब्रह्म नैव प्रकाशन्ते नक्षत्राणि न तारकाः ॥ ऋषयो न प्रभासन्ते न देवा न
 च दानवाः ॥ ५८ ॥ एवं हि तिमिरीभूते निर्दहन्ति विमानिताः ॥ प्रभञ्जना ववुर्घोराः पूयद्विगंधिनस्तथा ॥ ५९ ॥ प्रणदन्ति तथा चान्ये
 विमर्दन्ति तथा परे ॥ त्वरितं वै प्रधावन्ति वायुवेगा मनोजवाः ॥ ६० ॥ चूर्ण्यन्ते यज्ञपात्राणि यज्ञस्याऽऽयतनानि च ॥ शीर्यमाणान्य
 दृशन्त तारा इव नभस्तलात् ॥ ६१ ॥ दिव्यान्नपानभक्ष्याणां राशयः पर्वतोपमाः ॥ क्षीरनद्यस्तथा चान्या घृतपायसकर्दमाः ॥ ६२ ॥
 मधुमण्डोदका दिव्याः खण्डशर्करवालुकाः ॥ षड्रसान्नैवहन्त्यन्या गुडकुल्या मनोरमाः ॥ ६३ ॥ उच्चावचानि मांसानि भक्ष्याणि विविधानि च ॥
 यानि कानि च दिव्यानि लेह्यचोष्याणि यानि च ॥ ६४ ॥ भुञ्जन्ति विविधैर्वक्त्रैर्विलुम्पन्ति क्षिपन्ति च ॥ रुद्रकोपा महाकायाः कालाग्रिसदृशोपमः
 ॥ ६५ ॥ क्षोभयन्तोऽथ शैलाभा भीषयन्तश्च सर्वतः ॥ क्रीडन्ति विविधाकाराश्चिक्षिपुः सुरयोपितः ॥ ६६ ॥ एवं गगाश्च तैर्युक्तो वीरभद्रः प्रताप
 वान् ॥ रुद्रकोपप्रयुक्तश्च सर्वदेवैः सुरक्षितम् ॥ ६७ ॥ तं यज्ञमदहच्छीघ्रं भद्रकाल्याः समीपतः ॥ चक्रुरन्ये तथा नादान्सर्वभूतभयंकरान् ॥ ६८ ॥
 छित्त्वा शिरोऽन्ये यज्ञस्य व्यनदन्त भयंकरम् ॥ ततः शक्रादयो देवा दक्षश्चैव प्रजापतिः ॥ ऊचुः प्राञ्जलयो भूत्वा कथ्यतां को भवानिति ॥ ६९ ॥
 ॥ वीरभद्र उवाच ॥ नाहं देवो न दैत्यो वा न च भोक्तुमिहाऽऽगतः ॥ नैव द्रष्टुं च देवेन्द्रा न च कौतूहलान्वितः ॥ ७० ॥ दक्षयज्ञविनाशार्थं
 संप्राप्तोऽहं सुरोत्तमाः ॥ वीरभद्रेतिविख्यातो रुद्रकोपाद्दिनिःसृतः ॥ ७१ ॥ भद्रकाली च विज्ञेया देव्याः क्रोधाद्भिनिर्गता ॥ प्रेषिता देवदेवेन यज्ञा
 न्तिकमुपागता ॥ ७२ ॥ शरणं गच्छ राजेन्द्र देवदेवसुमापतिम् ॥ वरं क्रोधोऽपि देवस्य न वैरं परिचारकैः ॥ ७३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ निखातोत्पा
 दितैर्युग्परपविद्धैस्ततस्ततः ॥ उत्पताद्भिः पतद्भिश्च गृधैरामिषगृधुभिः ॥ ७४ ॥ पक्षवातविनिधूंयैः शिवाशतनिनादितैः ॥ मत्तस्य यज्ञो नृपतेर्वाध्य

मानस्तदा गणैः ॥ ७५ ॥ आस्थाय मृगरूपं वै स्वमेवाभ्यपतत्तदा ॥ तं तु यज्ञं तथारूपं गच्छन्तमुपलभ्य सः ॥ ७६ ॥ धनुरादाय वार्षं च तदर्थं
मगमत्प्रभुः ॥ ततस्तस्य गणेशस्य क्रोधादमिततेजसः ॥ ७७ ॥ ललाटात्प्रसृतो घोरः स्वेदबिन्दुर्वभूव ह ॥ तस्मिन्पतितमात्रे च स्वेदबिन्दौ तदा
भुवि ॥ ७८ ॥ प्रादुर्भूतो महानग्निर्ज्वलत्कालानलोपमः ॥ तत्रोदपथत तदा पुरुषो द्विजसत्तमाः ॥ ७९ ॥ ह्रस्वोऽतिमात्रो रक्ताक्षो हरिश्चमभुवि
भीषणः ॥ ऊर्ध्वकेशोऽतिरोमागः शोणकर्णस्तथैव च ॥ ८० ॥ करालकृष्णवर्णश्च रक्तावासास्तथैव च ॥ तं यज्ञं स महासत्त्वोऽदहत्कलमिवानलः ॥
॥ ८१ ॥ देवाश्च प्रदुताः सर्वे गता भीता दिशो दश ॥ तेन तस्मिन्विचरता विक्रमेण तदा तु वै ॥ ८२ ॥ पृथिवी व्यवलत्सर्वा सप्तद्वीपा समन्ततः ॥
महाभूते प्रवृत्ते तु देवलोकभयंकरे ॥ ८३ ॥ तदा चाहं महादेवमब्रुवं प्रतिपूजयन् ॥ भवतेऽपि सुराः सर्वे भागं दास्यन्ति वै प्रभो ॥ ८४ ॥ क्रियतां
प्रतिसंहारः सर्वदेवेश्वर त्वया ॥ इमाश्च देवताः सर्वा ऋषयश्च सहस्रशः ॥ ८५ ॥ तव क्रोधान्महादेव न शान्तिमुपलेभिरे ॥ यश्चैव पुरुषो जातः स्वे
दजस्ते मुरर्षभ ॥ ८६ ॥ ज्वरो नामैष धर्मज्ञ लोकेषु प्रचारिष्यति ॥ एकीभूतस्य न ह्यस्य धारणे तेजसः प्रभो ॥ ८७ ॥ समर्था सकाला पृथ्वी बहुधा
सृज्यतामयम् ॥ इत्युक्तः स मया देवो भागे चापि प्रकल्पिते ॥ ८८ ॥ भगवान्मां तथेत्याह देवदेवः पिनाकधृक् ॥ परां च प्रीतिमगमत्स स्वयं च
पिनाकधृक् ॥ ८९ ॥ दक्षोऽपि मनसा देवं भवं शरणमन्वगात् ॥ प्राणापानौ सन्निरुध्य चक्षुःस्थाने प्रयत्नतः ॥ ९० ॥ विचार्य सर्वतो दृष्टिं वृत्तद
ष्टिरमित्रजित् ॥ स्मितं कृत्वाऽब्रवीद्वाक्यं ब्रूहि किं करवाणि ते ॥ ९१ ॥ श्राविते च महाख्याने देवानां पितृभिः सह ॥ तमुवाचाञ्जलिं कृत्वा दक्षो
देवं प्रजापतिः ॥ भीतः शङ्कितवित्रस्तः सवाष्पवदनेक्षणः ॥ ९२ ॥ ॥ दक्ष उवाच ॥ यदि प्रसन्नो भगवन्त्यदि वाऽहं तव प्रियः ॥ यदि चाहमनु
ग्राह्यो यदि देवो वरो मम ॥ ९३ ॥ यद्दक्ष्यं भक्षितं पीतं ग्रसितं यच्च नाशितम् ॥ चूर्णीकृतापविद्धं च यज्ञसंभारमीदृशम् ॥ ९४ ॥ दीर्घकालेन
महता प्रयत्नेन च साधितम् ॥ न च मिथ्या भवेन्मह्यं त्वत्प्रसादान्महेश्वर ॥ ९५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथाऽस्तित्वेत्याह भगवान्भगनेत्रहरो हरः ॥ धर्मा
ध्यक्षं महादेवं त्र्यम्बकं च प्रजापतिः ॥ ९६ ॥ जानुभ्यामवनीं गत्वा दक्षो लब्ध्वा भवाद्वरम् ॥ नाम्नां चाष्टसहस्रेण स्तुतवान्बृषभध्वजम् ॥ ९७ ॥ इति
श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभुवःप्रसवादे दक्षयज्ञविध्वंसनं नाम सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं दृष्ट्वा तदा दक्षः शंभोर्वीर्यं द्विजोत्तमाः ॥
प्राञ्जलिः प्रणतो भूत्वा संस्तोतुमुपचक्रमे ॥ १ ॥ ॥ दक्ष उवाच ॥ नमस्ते देवदेवेश नमस्ते बलसूदन ॥ देवेन्द्र त्वं बलश्रेष्ठ देवदानवपूजित ॥ २ ॥
सदस्त्राक्ष विरूपाक्ष त्र्यक्ष यक्षाधिपप्रिय ॥ सर्वतःपाणिपादस्त्वं सर्वतोक्षिशिरोमुखः ॥ ३ ॥ सर्वतः श्रुतिमौल्योके सर्वमावृत्य तिष्ठसि ॥ शङ्कुकर्णो

महाकर्णः कुम्भकर्णोऽर्णवालः ॥ ४ ॥ गजेन्द्रकर्णो गोकर्णः शतकर्णो नमोऽस्तु ते ॥ शतोदरः शतावतः शतजिह्वः सनातनः ॥ ५ ॥ गायन्ति
 त्वां गायत्रिणो अर्चयन्ति इयकर्मिणः ॥ देवदानवगोप्ता च ब्रह्मा च त्वं शतक्रतुः ॥ ६ ॥ मूर्तिमास्त्वं महामूर्तिः समुद्रः सरसा निधिः ॥ त्वयि सर्वा
 देवता हि गावो गोष्ठ इवाऽऽसते ॥ ७ ॥ त्वत्तः शरीरे पश्यामि सोममाग्निं जलेश्वरम् ॥ आदित्यमथ विष्णुं च ब्रह्माणं सवृहस्पतिम् ॥ ८ ॥
 क्रिया करणकार्ये च कर्ता कारणमेव च ॥ असञ्च सदसच्चैव तथैव प्रभवाप्ययौ ॥ ९ ॥ नमो भवाय शर्वाय रुद्राय वरदाय च ॥
 पशूनां पतये चैव नमोऽस्त्वन्धकघातिने ॥ १० ॥ त्रिजटाय त्रिशीर्षाय त्रिशूलवरधारिणे ॥ त्र्यम्बकाय त्रिनेत्राय त्रिपुरघ्नाय वै नमः ॥ ११ ॥
 नमश्चण्डाय मुण्डाय विश्वचण्डधराय च ॥ दण्डिने शङ्खकर्णाय चण्डीचण्डाय वै नमः ॥ १२ ॥ नमोऽर्धदण्डिकेशाय शुष्काय विकृताय च ॥ विलो
 हिताय धूम्राय नीलश्रीवाय वै नमः ॥ १३ ॥ नमोऽस्त्वप्रतिरूपाय विरूपाय शिवाय च ॥ सूर्याय सूर्यपतये सूर्यध्वजपताकिने ॥ १४ ॥ नमः प्रम
 थनाथाय वृषस्कन्धाय वै नमः ॥ नमो हिरण्यवर्णाय हिरण्यकवचाय च ॥ १५ ॥ हिरण्यकृतचूडाय हिरण्यपतये नमः ॥ शतुवाताय चण्डाय पर्ण
 संघशयाय च ॥ १६ ॥ नमः स्तुताय स्तुतये स्तूयमानाय वै नमः ॥ सर्वाय सर्वभक्ताय सर्वभूतान्तरात्मने ॥ १७ ॥ नमो होमाय मन्त्राय शुक्रध्वज
 पताकिने ॥ नमोऽनम्याय नम्याय नमः किलकिलाय च ॥ १८ ॥ नमस्त्वां शयमानाय शयितायोत्थिताय च ॥ स्थिताय धावमानाय भूताय
 कुटिलाय च ॥ १९ ॥ नमो नर्तनशीलाय मुखवादित्रकारिणे ॥ वाधापहाय लुब्धाय गीतवादित्रकारिणे ॥ २० ॥ नमो ज्येष्ठाय श्रेष्ठाय बलप्र
 मथनाय च ॥ कल्पनाय च कल्प्याय क्षमायोपक्षमाय च ॥ उग्राय च नमो नित्यं नमश्च दशबाहवे ॥ २१ ॥ नमः कपालहस्ताय सितभस्मप्रियाय
 च ॥ विभीषणाय भीमाय भीमव्रतधराय च ॥ २२ ॥ नानाविकृतवक्त्राय खड्गजिह्वोमृदंघ्रिणे ॥ पक्षमासलवाद्याय तुम्बीवीणाप्रियाय च ॥ २३ ॥
 अघोरघोररूपाय घोराहोरतराय च ॥ नमः शिवाय शान्ताय नमः शान्ततराय च ॥ २४ ॥ नमो बुद्धाय शुद्धाय संविभागप्रियाय च ॥
 प्रपञ्चाय तथोग्राय नमः सांख्यपराय च ॥ २५ ॥ नमश्चण्डैकघण्टाय घण्टानादाय घण्टिने ॥ सहस्रशतघण्टाय घण्टामालाप्रियाय च ॥ २६ ॥
 प्राणदण्डाय नित्याय नमस्ते लोहिताय च ॥ हूंकाराय रुद्राय हूंकारप्रियाय च ॥ २७ ॥ नमोऽपारवते नित्यं गिरिवृक्षप्रियाय च ॥ मार्ग
 मांसशृगालाय तारकाय तराय च ॥ नमो यज्ञाधिपतये कृताय प्रकृताय च ॥ २८ ॥ यज्ञवाहाय दान्ताय तथ्याय वितथाय च ॥ नमस्तटाय तव्याय
 तटिनीपतये नमः ॥ २९ ॥ अन्नदायान्नपतये नमस्त्वन्नभुजाय च ॥ नमः सहस्रशीर्षाय सहस्रचरणाय च ॥ ३० ॥ सहस्रोद्यतशूलाय सहस्र

नमः०

॥ ५५ ॥

नयनाय च ॥ नमो बालार्कवर्णाय बालरूपधराय च ॥ ३१ ॥ नमो बालार्करूपाय बालक्रीडनकाय च ॥ नमः शुद्धाय बुद्धाय क्षोभणाय
क्षयाय च ॥ ३२ ॥ तरङ्गाङ्गितकेशाय मुक्तकेशाय वै नमः ॥ नमः पद्मर्मुष्टाय विक्रमनिरताय च ॥ ३३ ॥ वर्णाश्रमाणां विधिवत्पृथ
ग्धर्मप्रवर्तिने ॥ नमः श्रेष्ठाय ज्येष्ठाय नमः कलकलाय च ॥ ३४ ॥ श्वेतपिङ्गलनेत्राय कृष्णरत्नेक्षणाय च ॥ धर्मकामार्थमोक्षाय क्रथाय क्रथ
नाय च ॥ ३५ ॥ सांख्याय सांख्यमुख्याय योगाधिपतये नमः ॥ नमो रथ्याधिरथ्याय चतुष्पथपथाय च ॥ ३६ ॥ कृष्णाजिनोत्तरीयाय
व्यालयज्ञोपवीतिने ॥ ईशान रुद्रसंचात हरिकेश नमोऽस्तु ते ॥ ३७ ॥ ज्यम्बकायाम्बिकानाथ व्यक्ताव्यक्त नमोऽस्तु ते ॥ कालकामदकामप्र
दुष्टोद्धृत्तनिवारण ॥ ३८ ॥ सर्वगर्हित सर्वप्र सद्योजात नमोऽस्तु ते ॥ उन्मादन शतावर्तगङ्गातोयार्द्रमूर्धज ॥ ३९ ॥ चन्द्रार्धसंयुगावर्त मेघावर्त
नमोऽस्तु ते ॥ नानार्थदानभर्ता च अर्थदश्च त्वमेव हि ॥ ४० ॥ अन्नन्नष्टा च भोक्ता च यज्ञभुक् च तथानलः ॥ जरायुजाण्डजाश्चैव स्वेदजोद्भि
ज एव च ॥ ४१ ॥ त्वमेव देवदेवेश भूतग्रामश्चतुर्विधः ॥ चराचरस्य स्रष्टा त्वं प्रतिहता त्वमेव च ॥ ४२ ॥ त्वमेव ब्रह्म विश्वेश अप्सु ब्रह्म वदन्ति ते ॥
सर्वस्य परमा योनिः स्वधा त्वं ज्योतिषां निधिः ॥ ४३ ॥ ऋक्सामानि तथोकारमाहुस्त्वां ब्रह्मवादिनः ॥ हायि हायि हरे हायि हुवाहावेति वाऽ
सकृत् ॥ ४४ ॥ गायन्ति त्वां सुरश्रेष्ठाः सामगा ब्रह्मवादिनः ॥ यजुर्मय ऋद्धमयस्त्वं सामाथर्वयुतस्तथा ॥ ४५ ॥ सेव्यसे ब्रह्मविद्भिस्त्वं कल्पो
पनिषदां गणैः ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्रा वर्णाश्रमाश्च ये ॥ ४६ ॥ त्वमेवाऽऽश्रमसंघाश्च विद्युस्तन्नितमेव च ॥ संवत्सरस्त्वमृतवो मासो
मासार्धमेव च ॥ ४७ ॥ कला काष्ठा निमेषाश्च नक्षत्राणि युगानि च ॥ वृषाणां ककुदं त्वं हि गिरीणां शिखराणि च ॥ ४८ ॥ सिंहो मृगाणां च
पतिस्तक्षकोनन्तभोगिनाम् ॥ क्षीरोदो ह्युदधीनां च मन्त्राणां यजुरेव च ॥ ४९ ॥ वज्रं प्रहरणानां च व्रतानां सत्यमेव च ॥ त्वमेवेच्छा च द्वेषश्च
रागो मोहः शमः क्षमा ॥ ५० ॥ व्यवसायो धृतिर्लोभः कामक्रोधौ जयाजयौ ॥ त्वं गदी त्वं शरी चापी खट्वाङ्गी त्वं ध्वजी रथी ॥ ५१ ॥ छेत्ता
भेत्ता प्रहर्ता च नेता मन्ताऽसि नो मतः ॥ दशलक्षणसंयुक्तो धर्मोऽर्थः काम एव च ॥ ५२ ॥ इन्द्रः समुद्रः सरितः पत्वलानि सरांसि च ॥ लता
वह्नयस्तृणौषध्यः पशवो मृगपक्षिणः ॥ ५३ ॥ द्रव्यकर्मगुणारम्भः कालपुष्पफलप्रदः ॥ आदिश्चान्तश्च मध्यश्च गायत्र्योकार एव च ॥ ५४ ॥
हरितो लोहितः कृष्णो नीलः पीतस्तथाऽरुणः ॥ कद्रुश्च कपिलो बभ्रुः कपोतो मेघकस्तथा ॥ ५५ ॥ सुवर्णरेता विख्यातः सुवर्णआप्यथो मतः ॥
सुवर्णनामा च तथा सुवर्णप्रिय एव च ॥ ५६ ॥ त्वमिन्दुश्च यमश्चैव वरुणो धनदोऽनलः ॥ उत्कुलश्चित्रभानुश्च स्वर्भानुर्भानुरेव च ॥ ५७ ॥

अ० ३८

॥ ५५ ॥

होत्रं होता च होम्यं च हुतं चैव तथा प्रभुः ॥ त्रिसौपर्णस्तथा ब्रह्मन्यजुषां शतरुद्रियम् ॥ ५८ ॥ पवित्रं च पवित्राणां मङ्गलानां च मङ्गलम् ॥ गिरिः
 पापान्तको वृक्षो जीवः प्रलय एव च ॥ प्राणश्च त्वं रजश्च त्वं तमः सत्त्वयुतस्तथा ॥ ५९ ॥ प्राणोऽपानः समानश्च उदानो व्यान एव च ॥
 उन्मेषश्च निमेषश्च कालः कल्पस्तथैव च ॥ ६० ॥ लोहिताङ्गश्च दंष्ट्री च महावक्त्रो महोदरः ॥ शुचिरोमा हरिच्छमशुर्ध्वकेशश्चलाच-
 लः ॥ ६१ ॥ गीतवादित्रनृत्याङ्गो गीतवादनकप्रियः ॥ मत्स्यो जालो जलोऽजय्यो जलव्यालः कुटीचरः ॥ ६२ ॥ विकालश्च सुकालश्च दुष्कालः
 कालनाशनः ॥ मृत्युश्चैवाक्षयोऽन्तश्च क्षमामायाकरोत्करः ॥ ६३ ॥ संवर्तो वर्तकश्चैव संवर्तकबलाहकौ ॥ घण्टाकी घण्टकी घण्टी चूडालो लवणो
 दधिः ॥ ६४ ॥ ब्रह्मा कालाग्निवक्त्रश्च दण्डी मुण्डास्त्रिदण्डधृक् ॥ चतुर्युगश्चतुर्वेदश्चतुर्होत्रश्चतुष्पथः ॥ ६५ ॥ चातुराश्रम्यनेता च चातुर्वर्ण्यकरश्च
 हि ॥ क्षराक्षरः प्रियो धूर्तो गणैर्गण्यो गणाधिपः ॥ ६६ ॥ रक्तमाल्याम्बरधरो गिरीशो गिरिजाप्रियः ॥ शिल्पीशः शिल्पिनः श्रेष्ठः सर्वशिल्पप्रवर्त-
 कः ॥ ६७ ॥ भगनेत्रान्तकश्चण्डः पूष्णो दन्तविनाशनः ॥ स्वाहा स्वधा वषट्कारो नमस्कार नमोऽस्तु ते ॥ ६८ ॥ गूढव्रतश्च गूढश्च गूढव्रतनिषेवितः ॥
 तरणस्तारणश्चैव सर्वानुरयूतचारणः ॥ ६९ ॥ धाता विधाता संधाता निधाता धरणीधरः ॥ तपो ब्रह्म च सत्यं च ब्रह्मचर्यं तथाऽऽजैवम् ॥ ७० ॥
 भूतात्मा भूतकृद्भूतो भूतभव्यभवोद्भवः ॥ भूर्भुवः स्वरितश्चैव वृत्तो ह्यग्निर्महेश्वरः ॥ ७१ ॥ रेक्षणो दोक्षणाकान्तो दान्तोऽदान्तविनाशनः ॥ ब्रह्मा
 वर्तः सुरावर्तः कामावर्त नमोऽस्तु ते ॥ कामविम्बविनिर्हन्ता कर्णिकारस्रजप्रियः ॥ ७२ ॥ गोनेता गोप्रचारश्च गोवृषेश्वरवाहनः ॥ त्रैलोक्यगोप्ता
 गोविन्दो गोप्ता गोगर्ग एव च ॥ ७३ ॥ अखण्डचन्द्राभिमुखः सुमुखो दुर्मुखोऽमुखः ॥ चतुर्मुखो बहुमुखो रणेष्वभिमुखः सदा ॥ ७४ ॥ हिरण्य
 गर्भः शकुनिर्धनदोऽन्नपतिर्विराट् ॥ अधर्महा महादक्षो दण्डधारी रणाप्रियः ॥ ७५ ॥ तिष्ठन्स्थिरश्च स्थाणुश्च निष्कम्पश्च सुनिश्चलः ॥ दुर्वारणो
 दुर्विषहो दुर्दपो दुरतिक्रमः ॥ ७६ ॥ दुर्धरो दुर्वशो नित्यो दुर्दमो विजयो जयः ॥ शशः शशाङ्कनयनः शीतोष्णः क्षुत्तृपा जरा ॥ ७७ ॥ आघयो
 व्याधयश्चैव व्याधिहा व्यधिपश्च यः ॥ सद्यो यज्ञमृगव्याधो व्याधीनामाकरोऽकरः ॥ ७८ ॥ शिखण्डी पुण्डरीकश्च पुण्डरीकावलोकनः ॥ दण्ड
 धृक्चक्रदण्डश्च रौद्रभागविनाशनः ॥ ७९ ॥ विषपोऽमृतपश्चैव सुरापः क्षीरसोमपः ॥ मधुपश्चाऽऽपपश्चैव सर्वपश्च बलावलः ॥ ८० ॥ वृषाङ्गवाह्यो
 वृषभस्तथा वृषभलोचनः ॥ वृषभश्चैव विख्यातो लोकानां लोकसंस्कृतः ॥ ८१ ॥ चन्द्रादित्यो चक्षुषी ते हृदयं च पितामहः ॥ अग्निद्योमस्तथा
 देहो धर्मकर्मप्रसाधितः ॥ ८२ ॥ न ब्रह्मा न च गोविन्दः पुराणऋषयो न च ॥ माहात्म्यं वेदितुं शक्ता याथातथ्येन ते शिव ॥ ८३ ॥ शिव या

अ० ५६ ॥

मूर्तयः सूक्ष्मास्ता मह्यं यान्तु दर्शनम् ॥ ताभिर्मां सततं रक्ष पिता पुत्रमिवौरसम् ॥ ८४ ॥ रक्ष मां रक्षणीयोऽहं तवानघ नमोऽस्तु ते ॥ भक्तात्
कम्पी भगवान्भक्तश्चाहं सदा त्वाये ॥ ८५ ॥ यः सहस्राण्यनेकानि पुंसामावृत्य दुर्दशाम् ॥ तिष्ठत्येकः समुद्रान्ते स मे गोप्ताऽस्तु नित्यशः ॥ ८६ ॥
जितनिद्रा जितश्वासाः सत्वस्थाः समदर्शिनः ॥ ज्योतिः पश्यन्ति युञ्जानास्तस्मै योगात्माने नमः ॥ ८७ ॥ संभक्ष्य सर्वभूतानि युगान्ते समुप
स्थिते ॥ यः शेते जलमध्यस्थस्तं प्रपद्येऽम्बुशायिनम् ॥ ८८ ॥ प्रविश्य वदनं राहोर्यः सोमं पिबते निशि ॥ असत्यर्कं च स्वर्भानुर्भूत्वा सोमा
ग्निरिव च ॥ ८९ ॥ अद्भुष्टमात्राः पुरुषा देहस्थाः सर्वदेहिनाम् ॥ रक्षन्तु ते च मां नित्यं नित्यं चाऽऽप्याययन्तु माम् ॥ ९० ॥ येनाप्युत्पादिता
देवाः पंचत्वं च गताश्च ये ॥ तेषां स्वाहा स्वधा चैव अहस्त्वाश्च स्तुवन्ति च ॥ ९१ ॥ यत्रारोहन्ति देहस्थाः प्राणिनोऽवतरन्ति च ॥ हर्षयन्ति न
कृष्यन्ति नमस्तेभ्यस्तु नित्यशः ॥ ९२ ॥ ये समुद्रे नदीदुर्गे पर्वतेषु गुहासु च ॥ वृक्षमूलेषु गोष्ठेषु कान्तारगहनेषु च ॥ ९३ ॥ चतुष्पथेषु
गंध्यासु कान्तारेषु सभामु च ॥ हस्त्यश्वरथशालासु जीर्णोद्यानालयेषु च ॥ ९४ ॥ येषु पञ्चसु भूतेषु दिशासु विदिशासु च ॥ इन्द्रार्कयोर्मध्य
गता ये च चन्द्रार्करश्मिषु ॥ ९५ ॥ रसातलगता ये च ये च तस्मात्परं गताः ॥ नमस्तेभ्यो नमस्तेभ्यो नमस्तेभ्योस्तु नित्यशः ॥ ९६ ॥ सर्व
स्त्वं सर्वगो देवः सर्वभूतपतिर्भवः ॥ सर्वभूतान्तरात्मा च तेन त्वं न निमन्त्रितः ॥ ९७ ॥ त्वमेव चेज्यसे देव यज्ञैर्विविधदक्षिणैः ॥ त्वमेव कर्ता
सर्वस्य तेन त्वं न निमन्त्रितः ॥ ९८ ॥ अथवा मायया देव मोहितः सूक्ष्मया तव ॥ तस्मात्तु कारणाद्वाऽपि त्वं मया न निमन्त्रितः ॥ ९९ ॥
प्रसीद मम देवेश त्वमेव शरणं मम ॥ त्वं गतिस्त्वं प्रतिष्ठा च नान्योऽस्तीति मतिर्मम ॥ १०० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ स्तुत्वैवं स महादेवं विरराम
महामतिः ॥ भगवानापि सुप्रीतः पुनर्दक्षमभाषत ॥ १०१ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ परितुष्टोऽस्मि ते दक्ष स्तवेनानेन सुव्रत ॥ बहुनाऽत्र किमु
तेन मत्समीपं गमिष्यसि ॥ १०२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथैवमब्रवीद्वाक्यं त्रैलोक्याधिपतिर्भवः ॥ कृत्वाऽऽश्वासकरं वाक्यं सर्वज्ञो वाक्यसंहितम् ॥
॥ १०३ ॥ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ दक्ष दुःखं न कर्तव्यं यज्ञविध्वंसनं प्रति ॥ अहं यज्ञहनस्तुभ्यं दृष्टमेतत्पुराऽनघ ॥ १०४ ॥ भूयश्च त्वं वरमिमं
मत्तो गृह्णीष्व सुव्रत ॥ प्रसन्नसुमुखो भूत्वा ममैकाग्रमनाः गृणु ॥ १०५ ॥ अश्वमेधसहस्रस्य वाजपेयशतस्य च ॥ प्रजापते मत्प्रसादात्फलभागी
भविष्यसि ॥ १०६ ॥ वेदान्पडङ्गान्बुध्यस्व सांख्ययोगांश्च कृत्स्नशः ॥ तपश्च विपुलं तपत्वा दुश्चरं देवदानवैः ॥ १०७ ॥ अर्द्धद्वौदशभिर्युक्तं
सूक्ष्ममप्रज्ञनिन्दितम् ॥ वर्णाश्रमकृतैर्धर्मैर्विनीतं न कचिच्छिद्यत् ॥ १०८ ॥ समागतं व्यवसितं पशुपाशाविमोक्षणम् ॥ सर्वेपामाश्रमाणां च मया

अ० ३८

॥ १०६ ॥

पाशुपतं व्रतम् ॥ १०९ ॥ उत्पादितं दक्ष शुभं सर्वपापविमोचनम् ॥ अस्य चीर्णस्य यत्सम्यक् फलं भवति पुष्कलम् ॥ तच्चास्तु सुमहाभाग
 मानसस्त्यज्यतां ज्वरः ॥ ११० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवमुक्त्वा तु देवेशः सपत्नीकः सहानुगः ॥ अदर्शनमनुप्राप्तो दक्षस्यामिततेजसः ॥ १११ ॥
 अवाप्य च तथा भागं यथोक्तं चोमया भवः ॥ ज्वरं च सर्वधर्मज्ञा बहुधा व्यभजत्तदा ॥ ११२ ॥ शान्त्यर्थं सर्वभूतानां शृणुध्वमथ वै द्विजाः ॥ शिखा
 भितापो नागानां पर्वतानां शिलाजतु ॥ ११३ ॥ अपां तु नीलिकां विद्यात्रिमोको भुजगेषु च ॥ खोरकः सौरभेयाणामूखरः पृथिवीतले ॥ ११४ ॥
 शुनामपि च धर्मज्ञा दृष्टिप्रत्यवरोधनम् ॥ रन्ध्रागतमथाश्वानां शिखोद्रेदश्च बर्हिणाम् ॥ ११५ ॥ नेत्ररागः कोकिलानां ज्वरः प्रोक्तो महात्मनाम् ॥
 जनानामपि भेदश्च सर्वेषामिति नः श्रुतम् ॥ ११६ ॥ शुक्रानामपि सर्वेषां हिकिका प्रोच्यते ज्वरः ॥ शार्दूलेष्वथ वै विप्राः श्रमो ज्वर इहोच्यते
 ॥ ११७ ॥ मानुषेषु च धर्मज्ञा ज्वरो नामैष कीर्तितः ॥ मरणे जन्मनि तथा मध्ये चापि निवेशितः ॥ ११८ ॥ एतन्माहेश्वरं तेजो ज्वरो नाम मुदा
 रुणः ॥ नमस्यश्चैव मान्यश्च सर्वप्राणिभिरीश्वरः ॥ ११९ ॥ इमां ज्वरोत्पत्तिमदीनमानसः पठेत्सदा यस्तु समाहितो नरः ॥ विमुक्तरोगः स
 नरो मुदा युतो लभेत कामांश्च यथामनीषितान् ॥ १२० ॥ दक्षप्रोक्तं स्तवं चापि कीर्तयेद्यः शृणोति वा ॥ नाशुभं प्राप्नुयात्किंचिदीर्घं
 मायुरवामुयात् ॥ १२१ ॥ यथा सर्वेषु देवेषु वरिष्ठो भगवान्भवः ॥ तथा स्तवो वरिष्ठोऽयं स्तवानां दक्षनिर्मितः ॥ १२२ ॥ यशःस्वर्गसुरैश्वर्यं
 वित्तादिजयकाङ्क्षिभिः ॥ स्तोतव्यो भक्तिमास्थाय विद्याकामैश्च यत्नतः ॥ १२३ ॥ व्याधितो दुःखितो दीनो नरो ग्रस्तो भयादिभिः ॥ राजकार्यं
 नियुक्तो वा मुच्यते महतो भयात् ॥ १२४ ॥ अनेनैव च देहेन गणानां च महेश्वरात् ॥ इह लोके सुखं प्राप्य गणराडुपपद्यते ॥ १२५ ॥
 न यक्षा न पिशाचा वा न नागा न विनायकाः ॥ कुयुर्विशं गृहे तस्य यत्र संस्तूयते भवः ॥ १२६ ॥ शृणुयाद्वा इदं नारी भक्त्याऽथ भवभा
 विता ॥ पितृपक्षे भर्तृपक्षे पूज्या भवति चैव हि ॥ १२७ ॥ शृणुयाद्वा इदं सर्वं कीर्तयेद्वाऽप्यभीक्ष्णशः ॥ तस्य सर्वाणि कार्याणि सिद्धिं गच्छ
 न्यविप्रतः ॥ १२८ ॥ मनसा चिन्तितं यच्च यच्च वाचाऽप्युदीरितम् ॥ तत्तत्संपद्यते तस्य स्तवस्यास्यानुकीर्तनात् ॥ १२९ ॥ देवस्य सगुहस्याथ
 देव्या नन्दीश्वरस्य च ॥ बर्लि विभवतः कृत्वा दमेन नियमेन च ॥ १३० ॥ ततः प्रयुक्तो गृह्णीयान्नामान्याशु यथाक्रमम् ॥ ईप्सिताल्लभतेऽप्य
 र्थान्कामान्भोगांश्च मानवः ॥ १३१ ॥ मृतश्च स्वर्गमाप्नोति स्त्रीसहस्रसमावृतः ॥ सर्वकामसुयुक्तो वा युक्तो वा सर्वपातकैः ॥ १३२ ॥ पठन्द
 सकृतं स्तोत्रं सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ मृतश्च गणसायुज्यं पूज्यमानः सुरासुरैः ॥ १३३ ॥ ब्रूषेण विनियुक्तेन विमानेन विराजते ॥ आभूतसंप्रवस्था

५७

५७

यी रुद्रस्यानुचरो भवेत् ॥ १३४ ॥ इत्याह भगवान्व्यासः परारासुतः प्रभुः ॥ नैतद्वेदयते कश्चिन्नैतच्छाव्यं च कस्यचित् ॥ १३५ ॥ श्रुत्वेन
परमं गुह्यं येऽपि स्युः पापयोनयः ॥ वैश्याः स्त्रियश्च शूद्राश्च रुद्रलोकमवाप्नुयुः ॥ १३६ ॥ श्रावयेद्यश्च विप्रेभ्यः सदा पर्वसु पर्वसु ॥ रुद्रलोकमवा
प्नोति द्विजो वै नात्र संशयः ॥ १३७ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयम्भूषिसंवादे दक्षस्तवनिरूपणं नामाष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ लोमहर्षेण
उवाच ॥ श्रुत्वैवं ते मुनिवराः कथां पापप्रणाशिनीम् ॥ रुद्रक्रोधोद्भवां पुण्यां व्यासस्य वदतो द्विजाः ॥ १ ॥ पार्वत्याश्च तथा रोषं क्रोधं
शंभोश्च दुःसहम् ॥ उत्पत्तिं वीरभद्रस्य भद्रकाल्याश्च संभवम् ॥ २ ॥ दक्षयज्ञविनाशं च वीर्यं शंभोस्तथाऽद्भुतम् ॥ पुनः प्रसादं देवस्य दक्षस्य
सुमहात्मनः ॥ ३ ॥ यज्ञभागं च रुद्रस्य दक्षस्य च फलं क्रतोः ॥ द्विजा बभूवुः सुप्रीता विस्मिताश्च पुनः पुनः ॥ ४ ॥ पप्रच्छुश्च पुनर्व्यासं
कथारोषं च ते तदा ॥ पृष्टः प्रोवाच तान्व्यासः क्षेत्रमेकाग्रकं पुनः ॥ ५ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ब्रह्मप्रोक्तां कथां चैव श्रुत्वा तद्विपुंगवाः ॥
प्रशशंसुस्तदा हृष्टा रोमाञ्चिततनूरुहाः ॥ ६ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ अहो देवस्य माहात्म्यं त्वया शंभोः प्रकीर्तितम् ॥ दक्षस्य च सुरश्रेष्ठ यज्ञ
विध्वंसनं तथा ॥ ७ ॥ एकाग्रकं क्षेत्रवरं वक्तुमर्हसि सांप्रतम् ॥ श्रोतुमिच्छामहे ब्रह्मन्परं कोतुहलं हि नः ॥ ८ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ तेषां
तद्वचनं श्रुत्वा लोकनाथश्चतुर्मुखः ॥ प्रोवाच शंभोस्तत्क्षेत्रं धृतले भुक्तिमुक्तिदम् ॥ ९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शृणुध्वं मुनिशार्दूलाः प्रवक्ष्यामि समा
सतः ॥ सर्वपापहरं पुण्यं क्षेत्रं परमदुर्लभम् ॥ १० ॥ ॥ लिङ्गकोटिसमायुक्तं वाराणस्या समं शुभम् ॥ एकोऽङ्गिकोति विख्यातं तीर्थाष्टकसमन्वितम् ॥ ११ ॥
एकाग्रवृक्षस्तत्राऽऽसीत्पुरा कल्पे द्विजोत्तमाः ॥ नाम्ना तस्यैव तत्क्षेत्रमेकाग्रकमिति श्रुतम् ॥ १२ ॥ ॥ हृष्टपुण्ड्रनाकीर्णं नरनारीसमन्वितम् ॥
विद्यावद्गणभूयिष्ठं धनधान्यादिसंयुतम् ॥ १३ ॥ ॥ गृहगोकुलसंबाधं गोपुरैश्च सुभूषितम् ॥ नानावर्णिकसमाकीर्णं नानारत्नोपशोभितम् ॥ १४ ॥
पुराट्टालकसंयुक्तं वीथीभिः समलंकृतम् ॥ राजहंसनिभैः शुभ्रैः प्रासादैरुपशोभितम् ॥ १५ ॥ ॥ त्रिकचाद्वारसंयुक्तं सितप्राकारशोभितम् ॥ रसितं
शस्त्रसंघैश्च परित्वाभिरलंकृतम् ॥ १६ ॥ ॥ सितरत्नैस्तथा पीतैः कृष्णश्यामैश्च वर्णकैः ॥ समीरणोद्धताभिश्च पताकाभिरलंकृतम् ॥ १७ ॥ ॥ नित्यो
त्सवप्रसूदितं नानावादित्रवादितम् ॥ वीणावेणुमृदङ्गैश्च क्षेपणीभिरलंकृतम् ॥ १८ ॥ ॥ देवतायतनैर्दिव्यैः प्राकारोद्यानमण्डितैः ॥ पूजाविचित्ररचितैः
सर्वत्र समलंकृतम् ॥ १९ ॥ ॥ स्त्रियस्तु मुदितास्तत्र दृश्यन्ते तनुमध्यमाः ॥ हारैरलंकृतश्रीवाः पद्मपत्रायतेक्षणाः ॥ २० ॥ ॥ पीनोन्नतकुचाः श्या
माः पूर्णचन्द्रसमाननाः ॥ स्थिरालकाः सुकपोलाः काञ्चीनूपुरनादिताः ॥ २१ ॥ ॥ सुकेश्यश्चारुजघनाः कर्णान्तायतलोचनाः ॥ सर्वलक्षणसंपन्नाः

अ० ३९

५७

सर्वाभरणभूषिताः ॥ २२ ॥ दिव्यवस्त्रधराः शुभ्राः काञ्चित्काञ्चनसन्निभाः ॥ हंसवारणगामिन्यः कुचभारावनाभिताः ॥ २३ ॥ दिव्यगन्धानुलि
 ताङ्गनाः कर्णाभरणभूषिताः ॥ मदालसाश्च सुश्रेण्यो नित्यं प्रहसिताननाः ॥ २४ ॥ विद्युद्विस्पष्टदशना विम्बोष्ठा मधुरस्वराः ॥ ताम्बूलरञ्जित
 सुखा विदग्धाः प्रियदर्शनाः ॥ २५ ॥ सुभगाः प्रियवादिन्यो नित्यं यौवनगर्विताः ॥ दिव्यवस्त्रधराः सर्वाः सदा चारित्रमण्डिताः ॥ २६ ॥
 क्रीडन्ति ताः सदा तत्र स्त्रियश्चाप्सरसोपमाः ॥ स्वे स्वे गृहे प्रमुदिता दिवा रात्रौ वराङ्गनाः ॥ २७ ॥ पुरुषास्तत्र दृश्यन्ते रूपयौवनगर्विताः ॥
 सर्वलक्षणसंपन्नाः सर्वाभरणभूषिताः ॥ २८ ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्च मुनिसत्तमाः ॥ स्वधर्मनिरतास्तत्र निवसन्ति सुधार्मिकाः ॥ २९ ॥
 अन्याश्च तत्र तिष्ठन्ति वारमुल्याः सुलोचनाः ॥ घृताचीमेनकातुल्या यथा रम्भा तिलोत्तमा ॥ ३० ॥ उर्वशीसदृशाश्चैव विप्रचित्तिनिभास्तथा ॥
 विश्वाचीसहजन्याश्च प्रम्लोचासदृशास्तथा ॥ ३१ ॥ सर्वास्ताः प्रियवादिन्यः सर्वा विहसिताननाः ॥ कलाकौशलसंयुक्ताः सर्वाश्च गुणमण्डिताः ॥
 ॥ ३२ ॥ एवंभूताः स्त्रियस्तत्र नृत्यगीतविशारदाः ॥ निवसन्ति मुनिश्रेष्ठाः सर्वस्त्रीगुणगर्विताः ॥ ३३ ॥ प्रेक्षणालापकुशलाः सुन्दर्यः प्रियदर्शनाः ॥
 न रूपहीना दुर्वृत्ता न परद्रोहकारिकाः ॥ ३४ ॥ यासां कटाक्षपातेन मोहं गच्छन्ति मानवाः ॥ न तत्र निर्धनाः सन्ति न मूर्खा नापि विद्विषः ॥
 ॥ ३५ ॥ न रोगिणो न मलिना न कदर्या न मायिनः ॥ न रूपहीना दुर्वृत्ता न परद्रोहकारिणः ॥ ३६ ॥ तिष्ठन्ति मानवास्तत्र क्षेत्रे जगति
 विश्रुते ॥ सर्वत्र सुखसंचारं सर्वसत्त्वसुखावहम् ॥ ३७ ॥ नानाजनसमाकीर्णं सर्वसत्यसमन्वितम् ॥ कर्णिकारैश्च पनसैश्चम्पकैर्नागकेसरेः ॥ ३८ ॥
 पाटलाशोकवकुलैः कपित्थैर्वहुलैर्धवैः ॥ चूतनिम्बकदम्बैश्च तथाऽन्यैः पुष्पजातिभिः ॥ ३९ ॥ नीपकैर्धवखदिरैर्लताभिश्च विराजितम् ॥ शाले
 स्तालैस्तमालैश्च नारिकेलैः शुभाञ्जनेः ॥ ४० ॥ अर्जुनैः सप्तपर्णैश्च कोविदारैः सपिप्पलैः ॥ लज्जुकैः सरलैर्लोध्रैर्हिन्तालैर्देवदारुभिः ॥ ४१ ॥
 पलाशैर्मुचुकुन्दैश्च पारिजातैः सकुब्जकैः ॥ कदलीवनखण्डैश्च जम्बूतृणफलैस्तथा ॥ ४२ ॥ केतकीकरवीरैश्च अतिमुक्तैश्च किंशुकैः ॥ मन्दारकुन्द
 पुष्पैश्च तथाऽन्यैः पुष्पजातिभिः ॥ ४३ ॥ नानापक्षिरुतैः सेव्यैरुद्यानेर्नन्दनोपमैः ॥ फलभारानतेर्वृक्षैः सर्वसत्त्वसमुत्करैः ॥ ४४ ॥ चकोरैः रातपत्रै
 श्च भृङ्गराजैश्च कोकिलैः ॥ कलविद्धैर्मयूरैश्च प्रियपुत्रैः शुक्लैस्तथा ॥ ४५ ॥ जीवन्जीवकहारीतैश्चातर्कैर्वन्धोष्ठितैः ॥ नानापक्षिगणैश्चान्यैः कूजद्भिर्म
 धुरस्वरैः ॥ ४६ ॥ दीर्घिकाभिस्तडागैश्च पुष्करिणीभिश्च वापिभिः ॥ नानाजलाशयैः पुष्पैः पद्मिनीखण्डमण्डितैः ॥ ४७ ॥ सरांसि च मनोहानि
 प्रसन्नसलिलानि च ॥ कुमुदैः पुण्डरीकैश्च तथा नीलोत्पलैः शुभैः ॥ कादम्बैश्चकवाकैश्च तथैव जलकुङ्कुटैः ॥ ४८ ॥ कारण्डवैः पुवेईसेस्तथाऽन्यै

जलचारिभिः ॥ एवं नानाविधैर्वृक्षैः पुष्पैर्नानाविधैर्वैः ॥ ४९ ॥ नानाजलशयैः पुष्पैः शोभितं तत्समन्ततः ॥ आस्ते तत्र स्वयं देवः कृत्तिवासा
वृषध्वजः ॥ ५० ॥ हिताय सर्वलोकस्य भुक्तिमुक्तिप्रदः शिवः ॥ पृथिव्यां यानि तीर्थानि सरितश्च सरांसि च ॥ ५१ ॥ पुष्करिण्यस्तडागानि
वाप्यः कृपाश्च सागराः ॥ तेभ्यः पूर्वं समाहृत्य जलविन्दुन्पृथक्पृथक् ॥ ५२ ॥ सर्वलोकहितार्थाय रुद्रः सर्वसुरैः सह ॥ तीर्थं विन्दुसरो नाम तस्मि
न्क्षेत्रे द्विजोत्तमाः ॥ ५३ ॥ चकार ऋषिभिः सार्धं तेन विन्दुसरः स्मृतम् ॥ अष्टम्यां बहुले पक्षे मार्गशीर्षे द्विजोत्तमाः ॥ ५४ ॥ यस्तत्र यात्रां
कुरुते विषुवे विजितेन्द्रियः ॥ विधिवद्विन्दुसरसि स्नात्वा श्रद्धासमन्वितः ॥ ५५ ॥ देवानृषीन्मनुष्यांश्च पितॄन्संतर्प्य यत्नतः ॥ तिलोदकेन विधिना
नामगोत्रविधानवित् ॥ ५६ ॥ स्नात्वैवं विधिवत्तत्र सोऽश्वमेधफलं लभेत् ॥ ग्रहोपरागे विषुवे संक्रान्त्यामयने तथा ॥ ५७ ॥ युगादिपडशीत्यां च
तथाऽन्यत्र शुभे तिथौ ॥ ये तत्र दानं विप्रेभ्यः प्रयच्छन्ति धनादिकम् ॥ ५८ ॥ अन्यतीर्थाच्छतशृणं फलं ते प्राप्नुवन्ति वै ॥ पिण्डं ये संप्रयच्छ
न्ति पितृभ्यः सरसस्तटे ॥ ५९ ॥ पितृणामक्षयां तृप्तिं ते कुर्वन्ति न संशयः ॥ ततः शंभोर्गृहं गत्वा वाग्यतः संयतेन्द्रियः ॥ ६० ॥ प्राविश्य पूजये
च्छर्व कृत्वा तं त्रिः प्रदक्षिणम् ॥ घृतक्षीरादिभिः स्नानं कारयित्वा भवं शुचिः ॥ ६१ ॥ चन्दनेन सुगन्धेन विलिप्य कुसुमेन च ॥ तत्र संपूजयेद्देवं
चन्द्रमौलिमुमापतिम् ॥ ६२ ॥ पुष्पैर्नानाविधैर्मध्यावित्वाकर्ममलादिभिः ॥ आगमोक्तेन मन्त्रेण वेदोक्तेन च शंकरम् ॥ ६३ ॥ अदीक्षितस्तु
नामैष मूलमन्त्रेण चाचयेत् ॥ एवं संपूज्य तं देवं गन्धपुष्पांवारादिभिः ॥ ६४ ॥ धूपदीपैश्च नैवेद्यैरुपहारेस्तथा स्तवैः ॥ दण्डवत्प्रणिपातैश्च गीतै
र्वाद्यैर्मनोहरैः ॥ ६५ ॥ नृत्यजप्यनमस्कारैर्जयशब्दैः प्रदक्षिणैः ॥ एवं संपूज्य विधिवदेव देवमुमापतिम् ॥ ६६ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्ता रूपयौवनगर्वि
ताः ॥ कुलेकविंशमुद्धृत्य दिव्याभरणभूषिताः ॥ ६७ ॥ यज्जानो दानशीलाश्च पृथिव्याः पतयस्तथा ॥ मुक्तेश्वरश्च सिद्धेशं स्वर्णजालेश्वरं तथा
॥ ६८ ॥ परमेश्वरं च विख्यातं सूक्ष्मं चाग्रातिकेश्वरम् ॥ ये पश्यन्त्यर्चयित्वा च स्नात्वा विन्दुसरोम्भसि ॥ ६९ ॥ सौवर्णेन विमानेन किङ्किणीजा
लमालिना ॥ उपगीयमाना गन्धर्वैरप्सरोभिरलंकृताः ॥ ७० ॥ द्योतयन्तो दिशः सर्वाः शिवलोकं व्रजन्ति ते ॥ भुक्त्वा तत्र सुखं विप्रा मनसः
प्रीतिदायकम् ॥ ७१ ॥ तल्लोकवासिभि सार्धं यावदाभूतसंप्लवम् ॥ ततस्तस्मादिहाऽऽयाताः पृथिव्यां पुण्यमंक्षये ॥ ७२ ॥ जायन्ते योगिनां गेहे
चतुर्वेदा द्विजोत्तमाः ॥ योगं पाशुपतं प्राप्य ततो मोक्षमवाप्नुयुः ॥ ७३ ॥ शयनोत्थापने चैव संक्रान्त्यामयने तथा ॥ अशोकाख्यां तथाऽष्टम्यां
पवित्रारोपणे तथा ॥ ७४ ॥ ये च पश्यन्ति तं देवं कृत्तिवाससमुत्तमम् ॥ विमानेनार्कवर्णेन शिवलोकं व्रजन्ति ते ॥ ७५ ॥ सर्वकालेऽपि तं देवं

ये पश्यन्ति सुमेधसः ॥ तेऽपि पापविनिर्मुक्ताः शिवलोकं व्रजन्ति वै ॥ ७६ ॥ देवस्य पश्चिमे पूर्व दक्षिणे चोत्तरे तथा ॥ योजनद्वितयं सार्धं क्षेत्रं
 तद्भुक्तिमुक्तिदम् ॥ ७७ ॥ तस्मिन्क्षेत्रवरे लिङ्गं भास्करेश्वरसंज्ञितम् ॥ पश्यन्ति ये तु तं देवं स्नात्वा कुण्डे महेश्वरम् ॥ ७८ ॥ आदित्येनार्चितं पूर्वं
 देवदेवं त्रिलोचनम् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्ता विमानवरमास्थिताः ॥ ७९ ॥ उपगीयमाना गन्धर्वैः शिवलोकं व्रजन्ति ते ॥ तिष्ठन्ति तत्र मुदिताः
 कल्पमेकं द्विजोत्तमाः ॥ ८० ॥ भुक्त्वा तु विपुलान्भोगाञ्छिवलोके मनोरमान् ॥ पुण्यक्षयादिहाऽऽयाता जायन्ते प्रवरे कुले ॥ ८१ ॥ अथवा
 योगिनां येहे वेदेवेदांगपारगाः ॥ उत्पद्यन्ते द्विजवराः सर्वभूतहिते रताः ॥ ८२ ॥ मोक्षशास्त्रार्थकुशलाः सर्वत्र समबुद्धयः ॥ योगं शंभोर्वरं प्राप्य
 ततो मोक्षं हि यान्ति वै ॥ ८३ ॥ तस्मिन्क्षेत्रवरे पुण्ये लिङ्गं यदृश्यते द्विजाः ॥ पूज्यापूज्यं च सर्वत्र वने रथ्यान्तरेऽपि वा ॥ ८४ ॥ चतुष्पथे
 श्मशाने वा यत्र कुत्र च तिष्ठति ॥ दृष्ट्वा तल्लिङ्गमव्यंगं श्रद्धया सुसमाहितः ८५ ॥ स्नापयित्वा तु तं भक्त्या गन्धैः पुष्पैर्मनोहरैः ॥ धूपैर्दीपैः सनैवै
 ध्येनं मस्कारैस्तथा स्तवैः ॥ ८६ ॥ दण्डवत्प्रणिपातैश्च नृत्यगीतादिभिस्तथा ॥ संपूज्यैवं विधानेन शिवलोकं व्रजेन्नरः ॥ ८७ ॥ नारी वा द्विजशा
 र्व्वलाः संपूज्य श्रद्धयाऽन्विता ॥ पूर्वोक्तं फलमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ॥ ८८ ॥ कः शक्नोति गुणान्वक्तुं समग्रान्मुनिसत्तमाः ॥ तस्य क्षेत्रव
 रस्याथ ऋते देवान्महेश्वरात् ॥ ८९ ॥ तस्मिन्क्षेत्रोत्तमे गत्वा श्रद्धयाऽश्रद्धयाऽपि वा ॥ माधवादिषु मासेषु नरो वा यदि वाऽगना ॥ ९० ॥ यस्मि
 न्यास्मिन्स्तथौ विप्राः स्नात्वा बिन्दुसरोम्भसि ॥ पश्येदेवं विरूपाक्षं देवीं च वरदां शिवाम् ॥ ९१ ॥ गणं चण्डं कार्तिकेयं गणेशं वृषभं तथा ॥
 कल्पद्रुमं च सावित्रीं शिवलोकं स गच्छति ॥ ९२ ॥ स्नात्वा च कापिले तीर्थे विधिवत्पापनाशने ॥ प्राप्नोत्यभिमतान्कामाञ्छिवलोकं स गच्छति
 ॥ ९३ ॥ यस्तत्र तीर्थं विधिवत्करोति नियतेन्द्रियः ॥ कुलैकविंशमुद्धृत्य शिवलोकं स गच्छति ॥ ९४ ॥ एकाम्रके शिवक्षेत्रे वाराणसीसमे शुभे ॥
 स्नानं करोति यस्तत्र मोक्षं स लभते ध्रुवम् ॥ ९५ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभूषिसंवाद एकाग्रक्षेत्रमाहात्म्यवर्णनं नामैकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ विरजे विरजा माता ब्रह्माणी संप्रतिष्ठिता ॥ यस्याः संदर्शनान्मर्त्यैः पुनात्यासप्तमं कुलम् ॥ १ ॥ सकृद्दृष्ट्वा तु तां देवीं भक्त्वाऽऽपूज्य प्रणम्य
 च ॥ नरः स्ववंशमुद्धृत्य मम लोकं स गच्छति ॥ २ ॥ अन्याश्च तत्र तिष्ठन्ति विरजे लोकमातरः ॥ सर्वपापहरा देव्यो वरदा भक्तिवत्सलाः ॥ ३ ॥
 आस्ते वैतरणी तत्र सर्वपापहरा नदी ॥ यस्यां स्नात्वा नरश्रेष्ठः सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ४ ॥ आस्ते स्वयंभूस्तत्रैव क्रोडरूपी हरिः स्वयम् ॥ दृष्ट्वा
 प्रणम्य तं भक्त्या नरो विष्णुपदं व्रजेत् ॥ ५ ॥ कापिले गोमूढे सोमे तीर्थे चालाबुसंज्ञिते ॥ मृत्युञ्जये क्रोडतीर्थे वासुके सिद्धक्षेत्रे ॥ ६ ॥ तीर्थे

महापु०

१५९ ॥

प्वेतेषु मतिमान्विरजे संयतेन्द्रियः ॥ गत्वाऽष्टीर्थं विधिवत्स्नात्वा देवान्प्रणम्य च ॥ ७ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो विमानवरमास्थितः ॥ उपगीय
मानो गन्धर्वैर्मम लोके महीयते ॥ ८ ॥ विरजे यो मम क्षेत्रे पिण्डदानं करोति वै ॥ स करोत्यक्षयां तर्हि पितृणां नात्र संशयः ॥ ९ ॥ मम क्षेत्रे
मुनिश्रेष्ठा विरजे ये कलेवरम् ॥ परित्यजन्ति पुरुषास्ते मोक्षं प्राप्नुवन्ति वै ॥ १० ॥ स्नात्वा यः सागरे मर्त्यो दृष्ट्वा च कपिलं हरिम् ॥ पश्येद्देवी
च वाराहीं स याति त्रिदशालयम् ॥ ११ ॥ सन्ति चान्यानि तीर्थानि पुण्यान्यायतनानि च ॥ तत्समानि मुनिश्रेष्ठा वेदितव्यानि तानि वै ॥ १२ ॥
समुद्रस्योत्तरे तीरे तस्मिन्देशे द्विजोत्तमाः ॥ आस्ते गुह्यं परं क्षेत्रं मुक्तिदं पापनाशनम् ॥ १३ ॥ सर्वत्र बालुकाकीर्णं पवित्रं सर्वकामदम् ॥ दश
योजनविस्तीर्णं क्षेत्रं परमदुर्लभम् ॥ १४ ॥ अशोकार्जुनपुंनागैर्वकुलैः सरलद्रुमैः ॥ पनसेनारिकेलैश्च शालैस्तालैः कपित्थकैः ॥ १५ ॥ चम्पकैः
कर्णिकारैश्च वृतविल्वैः सपाटलैः ॥ कदम्बैः कोविदारैश्च लकुचैर्नागकसरैः ॥ १६ ॥ समीचामलकैर्लोभिर्नारैर्गन्धवत्पादिरैः ॥ सर्जभूर्जाश्चकर्णैश्च
तमालैर्देवदारुभिः ॥ १७ ॥ मन्दारैः पारिजातैश्च न्यग्रोधागुरुचन्दनैः ॥ खर्जूराम्रातकैः सिद्धैर्मुचुकुन्दैः सार्कैश्चुकैः ॥ १८ ॥ अश्वत्थैः सप्तपर्णैश्च
मधुघारशुभाञ्जनैः ॥ शिंशुपामलकैर्नारैर्निम्बतिलैर्विभीतकैः ॥ १९ ॥ सर्वतुल्यफलगन्धाढ्यैः सर्वतुल्यसुमोज्ज्वलैः ॥ मनोहादकैः शुभ्रेर्नानाविद्ग
नादितैः ॥ २० ॥ श्रोत्ररम्यैः सुमधुरैर्बलनिर्मदनेरितैः ॥ मनसः प्रीतिजनकैः शब्दैः खगमुखेरितैः ॥ २१ ॥ चकोरैः शतपत्रैश्च भृङ्गराजैस्तथा
शुकैः ॥ कोकिलैः कलविद्धैश्च हारीतैर्जावजीवकैः ॥ २२ ॥ प्रियपुत्रैश्चातकैश्च तथाऽन्यैर्मधुरस्वरैः ॥ श्रोत्ररम्यैः प्रियकरैः कूजद्रिश्चावधिष्ठितैः ॥
॥ २३ ॥ केतकीवनखण्डैश्च अतिसुक्तैः सकुब्जकैः ॥ मालतीकुन्दबाणैश्च करवीरैः सितेतरैः ॥ २४ ॥ जम्बीरारुणकङ्कोलैर्दाडिमैर्वाजपूरकैः ॥
मातुलुङ्गैः पूगफलैर्हिन्तालैः कदलीवनैः ॥ २५ ॥ अन्यैश्च विविधैर्वृक्षैः पुष्पैश्चान्यैर्मनोहरैः ॥ लतावितानगुल्मैश्च विविधैश्च जलाशयैः ॥ २६ ॥
दीर्घिकाभिस्तडागैश्च पुष्करिणीभिश्च वापिभिः ॥ नानाजलाशयैः पुष्पैः पद्मिनीखण्डमण्डितैः ॥ २७ ॥ सरांसि च मनोज्ञानि प्रसन्नसलिलानि
च ॥ कुमुदैः पुण्डरीकैश्च तथा नीलोत्पलैः शुभैः ॥ २८ ॥ कलहारैः कमलैश्चापि अन्वितानि समन्ततः ॥ कादम्बैश्चक्रवाकैश्च तथैव जलकुमुदैः ॥
॥ २९ ॥ कारण्डवैः पुवैर्हंसैः कूर्मैर्मत्स्यैश्च मद्गभिः ॥ दात्यूहसारसाकीर्णैः कोयष्टिवक्त्रशोभितैः ॥ ३० ॥ एतैश्चान्यैश्च कूजद्रिः समन्ताजल
चारिभिः ॥ खगेजलचरैश्चान्यैः कुसुमैश्च जलोद्भवैः ॥ ३१ ॥ एवं नानाविधैर्वृक्षैः पुष्पैः स्थलजलोद्भवैः ॥ गजेजलचरैश्चान्यैर्भूषितं सुमनोह
रम् ॥ ब्रह्मचारिगृहस्थैश्च वानप्रस्थैश्च भिक्षुभिः ॥ ३२ ॥ स्वधर्मनिरतैर्वर्णैस्तथाऽन्यैः समलङ्कृतम् ॥ इष्टपुष्टजनाकीर्णं नरनारीसमाकुलम् ॥ ३३ ॥

अ० १०

॥ १५९ ॥

अशेषविद्यानिलयं सर्वधर्मगुणाकरम् ॥ एवं सर्वगुणोपेतं क्षेत्रं परमदुर्लभम् ॥ ३४ ॥ आस्ते तत्र मुनिश्रेष्ठा विख्यातः पुरुषोत्तमः ॥ यावदुत्कलम्
 यांदा दिक्क्रमेण प्रकीर्तिता ॥ ३५ ॥ तावत्कृष्णप्रसादेन देशः पुण्यतमो हि सः ॥ यत्र तिष्ठति विश्वात्मा देशे स पुरुषोत्तमः ॥ ३६ ॥ जग
 द्यापी जगन्नाथस्तत्र सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥ अहं रुद्रश्च शक्रश्च देवाश्चाग्निपुरोगमाः ॥ ३७ ॥ निवसामो मुनिश्रेष्ठास्तस्मिन्देशे सदा वयम् ॥ गन्धवां
 षसरसः सर्वाः पितरो देवमानुषाः ॥ ३८ ॥ यक्षा विद्याधराः सिद्धा मुनयः शंसितव्रताः ॥ ऋषयो वालखिल्याश्च कश्यपाद्याः प्रजेश्वराः ॥ ३९ ॥
 सुपर्णाः किंनरा नागास्तथाऽन्ये स्वर्गवासिनः ॥ साङ्गाश्च चतुरो देवाः शास्त्राणि विविधानि च ॥ ४० ॥ इतिहासपुराणानि यज्ञाश्च वरदक्षिणाः ॥
 नद्यश्च विविधाः पुण्यास्तीर्थान्यायतनानि च ॥ ४१ ॥ सागराश्च तथा शैलास्तस्मिन्देशे व्यवस्थिताः ॥ एवं पुण्यतमे देशे देवर्षिपितृसेविते ॥
 ॥ ४२ ॥ सर्वोपभोगसहिते वासः कस्य न रोचते ॥ श्रेष्ठत्वं कस्य देशस्य किं चान्यदधिकं ततः ॥ ४३ ॥ आस्ते यत्र स्वयं देवो मुक्तिदः
 पुरुषोत्तमः ॥ धन्यास्ते विबुधप्रख्या ये वसन्त्युत्कले नराः ॥ ४४ ॥ तीर्थराजजले स्नात्वा पश्यन्ति पुरुषोत्तमम् ॥ स्वर्गे वसन्ति ते मर्त्या न
 ते यान्ति यमालये ॥ ४५ ॥ ये वसन्त्युत्कले क्षेत्रे पुण्ये श्रीपुरुषोत्तमे ॥ सफलं जीवितं तेषामुत्कलानां सुमेधसाम् ॥ ४६ ॥ ये पश्यन्ति सुर
 श्रेष्ठं प्रसन्नायतलोचनम् ॥ चारुभूकेशमुकुटं चारुकर्णावतंसकम् ॥ ४७ ॥ चारुस्मितं चारुदन्तं चारुकुण्डलमण्डितम् ॥ सुनासं सुकपोलं च
 सुललाटं सुलक्षणम् ॥ ४८ ॥ त्रैलोक्यानन्दजननं कृष्णस्य मुखपङ्कजम् ॥ ४९ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभुवःपुत्रसंवादे उत्कलक्षेत्रवर्ण
 ने नाम चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ पुरा कृतयुगे विप्राः शक्रतुल्यपराक्रमः ॥ बभूव नृपतिः श्रीमानिन्द्रद्युम्न इति श्रुतः ॥
 ॥ १ ॥ सत्यवादी शुचिर्दक्षः सर्वशस्त्रभृतावरः ॥ रूपवान्सुभगः शूरो दाता भोक्ता प्रियंवदः ॥ २ ॥ यथा समस्तयज्ञानां ब्रह्मण्यः सत्य
 संगरः ॥ धनुर्वेदे च वेदे च शास्त्रे च निपुणः कृती ॥ ३ ॥ बलभो नरनारीणां पौणेमास्यां यथा शशी ॥ आदित्य इव दुष्प्रेक्ष्यः शत्रुसं
 घर्भयंकरः ॥ ४ ॥ वैष्णवः सत्त्वसंपन्नो जितक्रोधो जितेन्द्रियः ॥ अध्यात्मविद्याभिरतो मुमुक्षुर्धर्मतत्परः ॥ ५ ॥ एवं स पालयन्पृ
 र्ध्वीं राजा सर्वगुणाकरः ॥ तस्य बुद्धिः समुत्पन्ना हरेराराधनं प्रति ॥ ६ ॥ कथमाराधयिष्यामि देवदेवं जनार्दनम् ॥ कस्मिन्क्षेत्रेऽथवा
 तीर्थे नदीतीरे तथाऽऽश्रमे ॥ ७ ॥ एवं चिन्तापरः सोऽथ निरीक्ष्य मनसा महीम् ॥ आलोक्य सर्वतीर्थानि क्षेत्राण्यथपुराण्यपि ॥ ८ ॥
 तानि सर्वाणि संचिन्त्य जगाम मनसा पुनः ॥ विख्यातं परमं क्षेत्रं मुक्तिदं पुरुषोत्तमम् ॥ ९ ॥ स गत्वा नृपतिस्तत्र समृद्धबलवाहनः ॥ अयजन्ना

१६०

श्वमेधेन विधिवद्भूरिदक्षिणः ॥ १० ॥ कारयित्वा महोत्सेधं प्रासादं चैव विश्रुतम् ॥ तत्र संकर्षणं कृष्णं सुभद्रां स्थाप्य वीर्यवान् ॥ ११ ॥ पञ्च
 तीर्थं च विधिवत्कृत्वा तत्र महीपतिः ॥ स्नानं दानं तपो होमं देवताप्रेक्षणं तथा ॥ १२ ॥ भक्त्या चाऽऽराध्य विधिवत्प्रत्यहं पुरुषोत्तमम् ॥ प्रसा
 दाद्देवदेवस्य ततो मोक्षमवाप्तवान् ॥ १३ ॥ मार्कण्डेयं वटं कृष्णं दृष्ट्वा रामं च भो द्विजाः ॥ सागरे चेन्द्रद्युम्नारूपे स्नात्वा मोक्षं लभेद्भुवम् ॥
 ॥ १४ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ कस्मात्स नृपतिः पूर्वमिन्द्रद्युम्नो जगत्पतिः ॥ जगाम परमं क्षेत्रं मुक्तिदं पुरुषोत्तमम् ॥ १५ ॥ गत्वा तत्र सुरश्रेष्ठ
 कथं स नृपसत्तमाः ॥ वाजिमेधेन विधिवदिष्टवान्पुरुषोत्तमम् ॥ १६ ॥ कथं स सर्वफलदे क्षेत्रे परमदुर्लभे ॥ प्रासादं कारयामास श्रेष्ठं त्रैलो
 क्यविश्रुतम् ॥ १७ ॥ कथं स कृष्णं रामं च सुभद्रां च प्रजापते ॥ निर्ममे राजशार्दूलः सर्वलक्षणलक्षितम् ॥ १८ ॥ कथं तत्र महीपालः
 प्रासादे भुवनोत्तमे ॥ स्थापयामास मतिमान्कृष्णादींस्त्रिदशार्चितान् ॥ १९ ॥ एतत्सर्वं सुरश्रेष्ठ विस्तरेण यथातथम् ॥ वक्तुमर्हस्यशेषेण चरितं
 तस्य धीमतः ॥ २० ॥ न तृप्तिमधिगच्छामस्तव वाक्यामृतेन वै ॥ श्रोतुमिच्छामहे तस्मात्परं कौतूहलं हि नः ॥ २१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ साधु
 साधु द्विजश्रेष्ठा यत्पृच्छध्वं पुरातनम् ॥ सर्वपापहरं पुण्यं भुक्तिमुक्तिप्रदं शुभम् ॥ २२ ॥ वक्ष्यामि तस्य चरितं यथावृत्तं कृते युगे ॥ शृणुध्वं
 मुनिशार्दूलाः प्रयताः संयतेन्द्रियाः ॥ २३ ॥ अवन्ती नाम नगरी मालवे भुवि विश्रुता ॥ वभूव तस्य नृपतेः पृथिवी ककुदोपमा ॥ २४ ॥ हृष्टपु
 ष्ठजनाकीर्णा दृढप्राकारतोरणा ॥ दृढयन्त्रार्गलद्वारा परिखाभिरलंकृता ॥ २५ ॥ नानावाणिकसमाकीर्णा नानाभाण्डसुविक्रिया ॥ रथ्यापणवती
 रम्या त्रिकचत्वरभूषिता ॥ २६ ॥ पुराट्टालकसंयुक्ता सुविभक्तचतुष्पथा ॥ गृहगोपुरसंवाधा वीथीभिः समलंकृता ॥ राजहंसनिभैः शुभ्रैश्चित्रमी
 र्वैर्मनोहरैः ॥ २७ ॥ अनेकशतसाहस्रैः प्रासादैः समलंकृता ॥ यज्ञोत्सवप्रमुदिता गीतवादित्रनिःस्वना ॥ २८ ॥ नानावर्णपताकाभिर्ध्वजैश्च समलं
 कृता ॥ हस्त्यश्वरथसंकीर्णा पदातिगणसंकुला ॥ २९ ॥ नानायोधसमाकीर्णा नानाजनपदैर्युता ॥ ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्चैव द्विजातिभिः ॥
 ॥ ३० ॥ समृद्धा सा मुनिश्रेष्ठा विद्वद्भिः समलंकृता ॥ न तत्र मलिनाः सन्ति न मूर्खा नापि दुर्बलाः ॥ ३१ ॥ न रोगिणो न हीनाङ्गा न द्यूत
 व्यसनान्विताः ॥ सदा दृष्टाः सुमनसो दृश्यन्ते पुरुषाः स्त्रियः ॥ ३२ ॥ क्रीडन्त्यस्मिन्दिवा रात्रौ दृष्टास्तत्र पृथक्पृथक् ॥ सुवेपाः पुरुषास्तत्र
 दृश्यन्ते मृष्टकुण्डलाः ॥ ३३ ॥ सुरूपाः सुगुणाश्चैव दिव्यालंकारभूषिताः ॥ कामदेवप्रतीकाशाः सर्वलक्षणलक्षिताः ॥ ३४ ॥ सुकेशाः सुकपो
 लाश्च सुमुक्ताः श्वश्रुधारिणः ॥ ज्ञातारः सर्वशास्त्राणां भोक्तारः शत्रुवाहिनीम् ॥ ३५ ॥ दातारः सर्वतनानां भोक्तारः सर्वसंपदाम् ॥ स्त्रियस्तत्र

मुनिश्रेष्ठा दृश्यन्ते सुमनोहराः ॥ ३६ ॥ हंसवारणगामिन्यः कर्णान्तायतलोचनाः ॥ सुमध्याश्चारुजवनाः पीनोन्नतपयोधराः ॥ ३७ ॥ सुकेशा
 श्वारुवदनाः सुकपोलाः स्थिरालकाः ॥ विद्युद्विस्फटदशनाः पूर्णचंद्रसमाननाः ॥ हावभावांनतग्रीवाः कर्णाभरणभूषिताः ॥ ३८ ॥ विम्बोद्यो
 रजितमुखास्ताम्बुलेन विराजिताः ॥ सुवर्णाभरणोपेताः सर्वालंकारभूषिताः ॥ ३९ ॥ श्यामावदाताः सुश्रोण्यः काञ्चीनूपुरनादिताः ॥ दिव्यमा
 ल्याम्बरधरा दिव्यगन्धानुलेपनाः ॥ ४० ॥ विदग्धाः सुमुखाः कान्ताश्चार्वाङ्ग्यः प्रियदर्शनाः ॥ रूपलावण्यसंयुक्ताः सर्वाः प्रहसिताननाः ॥
 ॥ ४१ ॥ क्रीडन्त्यश्च मदोन्मत्ताः सभासु चत्वरेषु च ॥ गीतशायकथालापै रमयन्त्यश्च ताः स्त्रियः ॥ ४२ ॥ वारमुख्याश्च दृश्यन्ते नृत्यगीतवि
 शारदाः ॥ प्रेक्षणापकुशलाः सर्वयोषिद्वृणान्विताः ॥ ४३ ॥ अन्याश्च तत्र दृश्यन्ते गुणाढ्यास्तु कुलस्त्रियः ॥ पतिव्रताश्च सुभगा गुणैः सर्वैरलं
 कृताः ॥ ४४ ॥ वनैश्चोपवनेः पुण्यैरुद्यानैश्च मनोहरैः ॥ देवतायतनैर्दिव्यैर्नानाकुसुमशोभितैः ॥ ४५ ॥ शालेस्तालेस्तमालैश्च वकुलेनाङ्गकेसरैः ॥
 पिप्पलैः कर्णिकारैश्च चन्दनागुरुचम्पकैः ॥ ४६ ॥ पुत्रागैर्नारिकेरैश्च पनसैः सरलद्रुमैः ॥ नारंगैलंकुचैलैश्च सप्तपर्णैः शुभाञ्जनैः ॥ ४७ ॥ चूत
 विल्वकदम्बैश्च शिंशोर्पैर्धवरादिरैः ॥ पाटलाशोकतगरैः करवीरैः सितेतरैः ॥ ४८ ॥ पीतार्जुनकभङ्गातैः सिद्धैराभ्रातकेस्तथा ॥ न्यग्रोधाश्वत्थका
 श्मर्यैः पलाशैर्देवदारुभिः ॥ ४९ ॥ मन्दारैः पारिजातैश्च तिलिन्तीकविमीतकैः ॥ प्राचीनामलकैः पुष्पैर्जम्बूशिरिषपादपैः ॥ ५० ॥ कालैः
 काञ्चनारैश्च मधुजम्बीरतिन्दुकैः ॥ खजूरैश्चस्त्यवकुलैः शाखोटकहरीतकैः ॥ ५१ ॥ कङ्कालैर्मुचुकुन्दैश्च हिन्तालैर्वीजपूरकैः ॥ केतकीवनस्पन्दैश्च
 अतिमुक्तैः सकुञ्जकैः ॥ ५२ ॥ मल्लिकाकुन्दवाणैश्च कदलीखण्डमण्डितैः ॥ मातुलगैः पूगफलैः करुणैः सिन्धुवारकैः ॥ ५३ ॥ बहुवारैः को
 विदारैर्वंदरैः सकरञ्जकैः ॥ अन्यैश्च विविधैः पुष्पवृक्षैश्चान्यैर्मनोहरैः ॥ ५४ ॥ लतागुल्मैर्वितानैश्च उद्यानैर्नन्दनोपमैः ॥ सदा कुसुमगन्धाढ्यैः
 सदा फलभरानतैः ॥ ५५ ॥ नानापक्षिरुतै रम्यैर्नानामृगगणपतैः ॥ चकोरैः शतपत्रैश्च भृङ्गारैः प्रियपुत्रकैः ॥ ५६ ॥ कलविद्धैर्मयूरैश्च शुकैः
 कोकिलकैस्तथा ॥ कपोतैः खजरीटैश्च श्येनैः पारावतैस्तथा ॥ ५७ ॥ खगैश्चान्यैर्वेदुविधैः श्रोत्ररम्यैर्मनोरमैः ॥ सरितः पुष्करिण्यश्च सरसि
 सुवह्नि च ॥ ५८ ॥ अन्यैर्जलाशयैः पुण्यैः कुसुमोत्पलमण्डितैः ॥ पद्मैः सितेतरैः शुभ्रैः कटारैश्च सुगन्धिभिः ॥ ५९ ॥ अन्यै
 र्वेदुविधैः पुष्पैर्जलजैः सुमनोहरैः ॥ गन्धामोदकैर्दिव्यैः सर्वतुङ्गकुसुमज्वलैः ॥ ६० ॥ हंसकारण्डवाकीर्णैश्चक्रवाकोपरोमितैः ॥ सप्तसैश्च
 दशकैश्च कूर्मैर्मत्तयैः सनकैः ॥ ६१ ॥ जलपादैः कदम्बैश्च पुष्पैश्च जलकृद्धैः ॥ खगैर्जलचरैश्चान्यैर्नानारवविभूषितैः ॥ ६२ ॥

नानावर्णैः सदा हृष्टैश्चितानि समन्ततः ॥ एवं नानाविधैः पुष्पैर्विविधैश्च जलाशयैः ॥ ६३ ॥ विविधैः पादपैः पुष्पैरुद्यानेर्विविधैः
 स्तथा ॥ जलस्थलचरैश्चैव विहगैश्चावधिष्ठितैः ॥ ६४ ॥ देवतायतनैर्दिन्यैः शोभिता सा महापुरी ॥ तत्राऽऽस्ते भगवान्देवस्त्रिपुरा
 रिखिलोचनः ॥ ६५ ॥ महाकालेति विख्यातः सर्वकामप्रदः शिवः ॥ शिवकुण्डे नरः स्नात्वा विधिवत्पापनाशने ॥ ६६ ॥ देवान्पि
 तनूषांश्चैव संतप्य विधिवद्बुधः ॥ गत्वा शिवालये पश्चात्कृत्वा तं त्रिः प्रदक्षिणम् ॥ ६७ ॥ प्रविश्य संयतो भूत्वा धौतवासा जितेन्द्रियः ॥ स्नानैः
 पुष्पैस्तथा गन्धैर्धूपैर्दीपैश्च भक्तितः ॥ ६८ ॥ नैवेद्यैरुपहारैश्च गीतवाद्यैः प्रदक्षिणैः ॥ दण्डवत्प्रणिपातैश्च नृत्यैः स्तोत्रैश्च शंकरम् ॥ ६९ ॥
 संपूज्य विधिवद्भक्त्या महाकालं सकृच्छिवम् ॥ अश्वमेधसहस्रस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ ७० ॥ पापैः सर्वैर्विनिर्मुक्तो विमानैः सार्वकामिकैः ॥
 आरुह्य त्रिदिवं याति यत्र शंभोर्निकेतनम् ॥ ७१ ॥ दिव्यरूपधरः श्रीमान्दिव्यालंकारभूषितः ॥ भुंक्ते तत्र वरान्भोगान्यावदाभूतसंपुवम् ॥ ७२ ॥
 शिवलोके मुनिश्रेष्ठा जरामरणवर्जितः ॥ पुण्यक्षयादिहाऽऽयातः प्रवरे ब्राह्मणे कुले ॥ ७३ ॥ चतुर्वेदी भवेद्विप्रः सर्वशास्त्रविशारदः ॥ योगं पाशु
 पतं प्राप्य ततो मोक्षमवाप्नुयात् ॥ ७४ ॥ आस्ते तत्र नदी पुण्या क्षिप्रा नामेति विधुता ॥ तस्यां स्नातस्तु विधिवत्संतप्य पितृदेवताः ॥ ७५ ॥
 सर्वपापविनिर्मुक्तो विमानवरमास्थितः ॥ भुंक्ते बहुविधान्भोगान्स्वर्गलोके नरोत्तमः ॥ ७६ ॥ आस्ते तत्रैव भगवान्देवदेवो जनार्दनः ॥ गोविन्द
 स्वामिनामाऽसौ भुक्तिमुक्तिप्रदो हरिः ॥ ७७ ॥ तं दृष्ट्वा मुक्तिमाप्नोति त्रिसप्तकुलसंयुतः ॥ विमानेनाकैवर्णेन किङ्किणीजालमालिना ॥ ७८ ॥
 सर्वकामसमृद्धेन कामगेनास्थिरेण च ॥ उपगीयमानो गन्धर्वैर्विष्णुलोके महीयते ॥ ७९ ॥ भुंक्ते च विविधान्कामान्निरातङ्को गतज्वरः ॥ आभू
 तसंपुवं यावत्सुरूपः सुभगः सुखी ॥ ८० ॥ कालेनाऽऽगत्य मतिमान्ब्राह्मणः स्यान्महीतले ॥ प्रवरे योगिनां गेहे वेदशास्त्रार्थतत्त्ववित् ॥ ८१ ॥
 वैष्णवं योगमास्थाय ततो मोक्षमवाप्नुयात् ॥ विक्रमस्वामिनामानं विष्णुं तत्रैव भो द्विजाः ॥ ८२ ॥ दृष्ट्वा नरो वा नारी वा फलं पूर्वोदितं लभेत् ॥
 अन्येऽपि तत्र तिष्ठन्ति देवाः शक्रपुरोगमाः ॥ ८३ ॥ मातरश्च मुनिश्रेष्ठाः सर्वकामफलप्रदाः ॥ दृष्ट्वा तान्विधिवद्भक्त्या संपूज्य प्रणिपत्य च ॥ ८४ ॥
 सर्वपापविनिर्मुक्तो नरो याति त्रिविष्टपम् ॥ एवं सा नगरी रम्या राजसिंहेन पालिता ॥ ८५ ॥ नित्योत्सवप्रमुदिता यथेन्द्रस्यामरावती ॥ पुराष्टा
 दशसंयुक्ता सुविस्तीर्णचतुष्पथा ॥ ८६ ॥ धनुर्ज्याघोषनिनदा सिद्धसंगमभूषिता ॥ विद्यावद्गणभूषिष्ठा वेदनिर्घोषनादिता ॥ ८७ ॥ इतिहासपुराणानि
 शास्त्राणि विविधानि च ॥ काव्यालापकथाश्चैव श्रूयन्तेऽहर्निशं द्विजाः ॥ ८८ ॥ एवं मया गणाढ्या सा ह्यवन्ती समुदाहता ॥ यस्यां राजाऽभवत्पूर्वं

मिन्द्रद्युम्नो महामतिः ॥८९॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभुवऋषिसंवादेऽवन्तिकावर्णनं नामैकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥४१॥ ब्रह्मोवाच ॥ तस्यां स नृपतिः पूर्वं
 कुर्वन्नाज्यमनुत्तमम् ॥ पालयामास मतिमान्प्रजाः पुत्रानिवौरसान् ॥१॥ सत्यवादी महाप्राज्ञः शूरः सर्वगुणाकरः ॥ श्रुतिमान्धर्मसंपन्नः सर्वशस्त्रभृतां
 वरः ॥२॥ सत्यवाञ्छीलवान्दान्तः श्रीमान्परपुरंजयः ॥ आदित्य इव तेजोभी रूपैराश्विनयोरिव ॥३॥ वर्धमानगुणैर्युक्तः शक्रतुल्यपराक्रमः ॥ शारदे
 न्दुरिवाऽऽभाति लक्षणैः समलंकृतः ॥४॥ आहर्ता सर्वयज्ञानां हयमेधादिकृत्तथा ॥ दानैर्यज्ञैस्तपोभिश्च तत्तुल्यो नास्ति भूपतिः ॥५॥ सुवर्णमणिमु
 क्तानां गजाश्वानां च भूपतिः ॥ प्रददौ विप्रमुख्येभ्यो यागे यागे महाधनम् ॥६॥ हस्त्यश्वरथमुख्यानां कम्बलाजिनवाससाम् ॥ रत्नानां धनधान्या
 नामन्तस्तस्य न विद्यते ॥७॥ एवं सर्वधनैर्युक्तो गुणैः सर्वैरलंकृतः ॥ सर्वकामसमृद्धात्मा कुर्वन्नाज्यमनुत्तमम् ॥८॥ तस्येयं मतिरुत्पन्ना सर्वयो
 गेश्वरं हरिम् ॥ कथमाराधयिष्यामि भुक्तिमुक्तिप्रदं विभुम् ॥९॥ विचार्य सर्वशास्त्राणि तंत्राण्यागमविस्तरम् ॥ इतिहासपुराणानि वेदाङ्गानि च
 सर्वशः ॥१०॥ धर्मशास्त्राणि सर्वाणि नियमानृषिभाषितान् ॥ वेदाङ्गानि च शास्त्राणि विद्यास्थानानि यानि च ॥११॥ गुरुन् संसेव्य यत्नेन
 ब्राह्मणान्वेदपारगान् ॥ आघाद परमां काष्ठां कृतकृत्योऽभवत्तदा ॥१२॥ संप्राप्य परमं तत्त्वं वासुदेवाख्यमव्ययम् ॥ भ्रान्तिज्ञानादतीतस्तु मुमुक्षुः
 संयतेन्द्रियः ॥१३॥ कथमाराधयिष्यामि देवदेवं सनातनम् ॥ पीतवस्त्रं चतुर्बाहुं शङ्खचक्रगदाधरम् ॥१४॥ वनमालावृतोरस्कं पद्मपत्रायते
 क्षणम् ॥ श्रीवत्सोरःसमायुक्तं मकुटाङ्गदशोभितम् ॥१५॥ स्वपुरात्स तु निष्कान्त उज्जयिन्या महापतिः ॥ बलेन महता युक्तः सभृत्यः सपु
 रोहितः ॥१६॥ अनुजग्मस्तु तं सर्वं रथिनः शस्त्रपाणयः ॥ रथैर्विमानसंकाशैः पताकाध्वजसेवितैः ॥१७॥ सादिनश्च तथा सर्वे प्रासतोम
 पाणयः ॥ अश्वैः पवनसंकाशैरनुजग्मस्तु तं नृपम् ॥१८॥ हिमवत्संभवैर्मतैर्वारणैः पर्वतोपमैः ॥ ईषादन्तैः सदा मत्तैः प्रचण्डैः षष्टिहायनैः ॥१९॥
 हेमकक्षैः सपताकैर्घण्टारवविभूषितैः ॥ अनुजग्मश्च तं सर्वं जययुद्धविशारदाः ॥२०॥ असंख्येयाश्च पादाता धनुष्प्रासासिपाणयः ॥ दिव्यमा
 ल्याम्बरधरा दिव्यगन्धानुलेपनाः ॥२१॥ अनुजग्मश्च तं सर्वं युवानो मृष्टकुण्डलाः ॥ सर्वास्त्रकुशलाः शूराः सदा संग्रामलालसाः ॥२२॥
 अन्तःपुरनिवासिन्यः स्त्रियः सर्वाः स्वलंकृताः ॥ रूपयौवनसंपन्नाः सर्वाभरणभूषिताः ॥२३॥ दिव्यवस्त्रधराः सर्वा दिव्यमाल्यविभूषिताः ॥
 दिव्यगन्धानुलिप्ताङ्गाः शरदिन्दुसमाननाः ॥२४॥ सुमध्यमाश्चारुवेचाश्चारुकर्णालकाञ्चिताः ॥ विम्बोष्ठयश्चारुदशनाः पद्मपत्रायतेक्षणाः ॥
 ताम्बूलरञ्जितमुखा रक्षिभिश्च सुरक्षिताः ॥२५॥ यानैरुच्चावचैः शुभ्रैर्मणिकाञ्चनभूषितैः ॥ उपगीयमानास्ताः सर्वा गायनैः स्तुतिपाठकैः ॥२६॥

अक्ष०

६२ ॥

वेष्टिताः शस्त्रहस्तैश्च ह्यनुजग्मुश्च ते नृपम् ॥ वेश्याः सर्वाङ्गसुन्दर्यो नानालंकारभूषिताः ॥ २७ ॥ सुरूपाः सुभगाः कान्ताः सर्वस्त्रीगुणसंयुताः ॥ सर्वास्ता विविधैर्यानेः सर्वालंकारभूषिताः ॥ २८ ॥ परिवारगणेः सार्धमनुजग्मुस्तथा नृपम् ॥ साङ्गवेदविदश्चैव नानाशास्त्रार्थपारगाः ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिण्या वेश्याः शूद्राश्चैवाष्टजातयः ॥ २९ ॥ स्वर्णकाराश्च कर्मांरा लोहकाराश्चमकुट्टकाः ॥ मणिकाराः कुम्भकाराश्चर्मकाराश्च पाचकाः ॥ ३० ॥ पण्यकारा वेत्रकारा मुद्रकाराश्च शिल्पिनः ॥ केशकारास्तुम्बिकारा इषुकाराः स्वजीविनः ॥ ३१ ॥ स्वर्णकाराः खड्गकाराः स्वधाकाराश्च वाहकाः ॥ अपूपकारकाः सर्वे तोयविक्रयकास्तथा ॥ मालाकाराः पर्वकाराः सर्वविक्रयिणश्च ये ॥ ३२ ॥ वणिग्ग्रामगणाः सर्वे नानापुरनिवासिनः ॥ धनै रत्नैः सुवर्णैश्च सदाः सपरिच्छदाः ॥ ३३ ॥ अस्त्रविक्रयकाश्चैव ताम्बूलपण्यजीविनः ॥ तृणविक्रयकाश्चैव काष्ठविक्रयकारकाः ॥ ३४ ॥ रङ्गोपजीविनः सर्वे मांसविक्रयिणस्तथा ॥ तैलविक्रयकाश्चैव वस्त्रविक्रयकास्तथा ॥ ३५ ॥ फलविक्रयिणश्चैव पत्रविक्रयिणस्तथा ॥ तथा यवसहाराश्च रजकाश्च सहस्रशः ॥ ३६ ॥ गोपाला नापिताश्चैव तथाऽन्ये वस्त्रसूचकाः ॥ मेघपालाश्च जपाला मृगपालाश्च हंसकाः ॥ ३७ ॥ धान्यविक्रयिणश्चैव सक्तुविक्रयिणश्च ये ॥ गुडाविक्रयिणाश्चैव तथा लवणजीविनः ॥ ३८ ॥ गायका नर्तकाश्चैव तथा मंगलपाठकाः ॥ शैलूषाः कथकाश्चैव पुराणार्थविशारदाः ॥ ३९ ॥ कवयः काव्यकर्तारो नानाकाव्यविशारदाः ॥ विपत्रा गारुडाश्चैव नानारत्नपरीक्षकाः ॥ ४० ॥ व्योकारास्ताम्रकाराश्च कांस्यकारश्च रुठकाः ॥ कौषकाराश्चित्रकाराः कुन्दकाराश्च पावकाः ॥ ४१ ॥ दण्डकाराश्च सिकाराः सुराद्यूतोपजीविनः ॥ मल्ला दूताश्च कायस्था ये चान्ये कर्मकारिणः ॥ ४२ ॥ तन्तुवाया रूपकारा वार्तिकास्तैलपाठकाः ॥ लावजी वास्तैत्तिरिका मृगपक्ष्युपजीविनः ॥ ४३ ॥ गजवैद्याश्च वैद्याश्च नरवैद्याश्च ये नराः ॥ वृक्षवैद्याश्च गोवैद्या ये चान्ये छेददाहकाः ॥ ४४ ॥ एते नागरकाः सर्वे ये चान्ये नानुकीर्तिताः ॥ अनुजग्मुस्तु राजानं समस्तपुरवासिनः ॥ ४५ ॥ यथा ब्रजन्तं पितरं ग्रामान्तरसमुत्सुकाः ॥ अनुयान्ति यथा पुत्रास्तथा तं तेऽपि नागराः ॥ ४६ ॥ एवं स नृपतिः श्रीमान्वृतः सर्वैर्महाजनैः ॥ हस्त्यश्वरथपादातैर्जंगाम च शनैः शनैः ॥ ४७ ॥ एवं गत्वा स नृपतिर्दक्षिणस्योदधेस्तटम् ॥ सर्वैस्तैर्दीर्घकालेन बलैरनुगतः प्रभुः ॥ ४८ ॥ ददर्श सागरं रम्यं नृत्यन्तमिव च स्थितम् ॥ अनेकशतसाहस्रैरुर्मिभिश्च समाकुलम् ॥ ४९ ॥ नानारत्नालयं पूर्णं नानाप्राणिसमाकुलम् ॥ वीची तरंगबहुलं महाश्चर्यसमन्वितम् ॥ ५० ॥ तीर्थराजं महाशब्दमपारं सुभयंकरम् ॥ मेघवृन्दप्रतीकाशमगाधं मकरालयम् ॥ ५१ ॥ मत्स्यैः

५० ४२

॥ ५२ ॥

कूर्मैश्च शङ्खैश्च शुक्तिकानकशङ्खभिः ॥ शिशुमारैः कर्कटैश्च वृत्तं सर्वमहाविषैः ॥ ५२ ॥ लवणोदं हरेः स्थानं शयनस्य नदीपतिम् ॥ सर्वपायहरं
 पुण्यं सर्ववाञ्छाफलप्रदम् ॥ ५३ ॥ अनेकावर्तगम्भीरं दानवानां समाश्रयम् ॥ अमृतस्यारणिं दिव्यं देवयोनिमपां पतिम् ॥ ५४ ॥ विशिष्टं
 सर्वभूतानां प्राणिनां जीवचारणम् ॥ सुपवित्रं पवित्राणां मङ्गलानां च मङ्गलम् ॥ ५५ ॥ तीर्थानामुत्तमं तीर्थमव्ययं यादसां पतिम् ॥ चन्द्र
 वृद्धिस्यस्येव यस्य मानं प्रतिष्ठितम् ॥ ५६ ॥ अमेघं सर्वभूतानां देवानाममृतालयम् ॥ उत्पत्तिस्थितिसंहारहेतुभूतं सनातनम् ॥ ५७ ॥ उपजी
 व्यं च सर्वेषां पुण्यं नदनदीपतिम् ॥ दृष्ट्वा तं नृपतिश्रेष्ठो विस्मयं परमं गतः ॥ ५८ ॥ निवासमकरोत्तत्र वेलामासद्य सागरीम् ॥ पुण्ये मनोहरे
 देशे सर्वभूमिगुणैर्धृतैः ॥ ५९ ॥ वृत्तं शालैः कदम्बैश्च पुंनागैः सरलद्रुमैः ॥ पनसैर्नारिकेलैश्च वकुलेनाङ्गकैः ॥ ६० ॥ खगैः पिप्पलैः स्तालैः
 नारैर्गर्वाजपूरकैः ॥ शालैराभ्रातकैर्लोभ्रैर्वकुलैर्बहुवारकैः ॥ ६१ ॥ कपित्थैः कर्णिकारैश्च पाटलाशोकचम्पकैः ॥ दाडिमैश्च तमालैश्च पारिजातैस्तथाऽ
 जुनैः ॥ ६२ ॥ प्राचीनामलकैर्विल्वैः प्रियंगुवटत्वादिरैः ॥ इड्ढुदीप्तपणैश्च अश्वत्थागस्त्यजम्बुकैः ॥ ६३ ॥ मधुकैः कर्णिकारैश्च बहुवारैः मतिन्दुकैः ॥
 पलाशवदरैर्नीपैः सिद्धनिम्बशुभाजनैः ॥ ६४ ॥ वारकैः काविदारैश्च भल्लतामलकैस्तथा ॥ ताडहिन्तालकाङ्गुलैः करञ्जैः सविमलकैः ॥ ६५ ॥
 ससर्जमधुकाशमयैः शाल्मलीदेवदारुभिः ॥ शाखोटकैर्निम्बवटैः कुम्भीकोष्ठहरीतकैः ॥ ६६ ॥ गुग्गुलैश्चन्दनैर्वृक्षैस्तथेवागुरुपाटलैः ॥ जम्बीरक
 रुणैर्वृक्षैस्तन्तिडीरक्तचन्दनैः ॥ ६७ ॥ एवं नानाविधैर्वृक्षैस्तथाऽन्यैर्वहुपादपैः ॥ कल्पद्रुमैर्नित्यफलैः सर्वतुङ्गमुमात्करैः ॥ ६८ ॥ नानापक्षि
 तैर्दिव्यैर्मत्तकोकिलनादितैः ॥ मयूरवरसंघैः शुक्रसारिकसंकुलैः ॥ ६९ ॥ हारतिभृगराजैश्च चातकैर्वहुपुत्रकैः ॥ जीवजीवककाकोलैः कलवि
 ल्लैः कपोतकैः ॥ ७० ॥ खगैर्नानाविधैश्चान्यैः श्रोत्ररम्यैर्मनोहरैः ॥ पुष्पितामेषु वृक्षेषु कूजद्रिश्चार्वाधिष्ठितैः ॥ ७१ ॥ केतकीवनखण्डैश्च सदा
 पुष्पधरैः सितैः ॥ मल्लिकाकुन्दकुसुमैर्युधिकातगरैस्तथा ॥ ७२ ॥ कुटजैर्वाणपुष्पैश्च अतिमुक्तैः सकुञ्जकैः ॥ मालतीकरवारैश्च तथा कदलका
 ञ्चनैः ॥ ७३ ॥ अन्यैर्नानाविधैः पुष्पैः सुगन्धैश्चारुदरानैः ॥ वनोद्यानोपवनजैर्नानावर्णैः सुगन्धिभिः ॥ ७४ ॥ विद्याधरगणाकीर्णैः सिद्ध
 चारणसेवितैः ॥ गन्धर्वैरगरक्षोभिर्भूताप्सरसकिन्नरैः ॥ ७५ ॥ मुनियक्षगणाकीर्णैर्नानासत्त्वनिपेवितैः ॥ ऋगैः शास्त्राभ्युक्तैः सिद्धैर्वराहमहिषा
 कुलैः ॥ ७६ ॥ तथाऽन्यैः कृष्णसाराद्यैर्भृगैः सर्वत्र शोभितैः ॥ शार्दूलैर्दातमातङ्गैस्तथाऽन्यैर्वनचारीभिः ॥ ७७ ॥ एवं नानाविधैर्वृक्षैरुद्याने
 नन्दनोपमैः ॥ लतागुल्मवितानैश्च विविधैश्च जलाशयैः ॥ ७८ ॥ हंसकारण्डवाकीर्णैः पद्मिनीखण्डमण्डितैः ॥ कादम्बैश्च पुवैर्हंसैश्चक्रवाकोपशो

भिते ॥ ७९ ॥ कमलैः शतपत्रैश्च कडारैः कुमुदोत्पलैः ॥ खगैर्जलचरैश्चान्यैः पुष्पैर्जलसमुद्भवैः ॥ ८० ॥ पर्वतैर्दीप्ताशित्वैश्चारुकेन्द्रमण्डितैः ॥ नानावृक्षसमाकर्णैर्नानाधातुविभूषितैः ॥ ८१ ॥ सर्वाश्चर्यमयैः शृङ्गैः सर्वभूतालयेः शुभैः ॥ सर्वोपाधिसमायुक्तैर्विपुलैश्चित्रसानुभिः ॥ ८२ ॥ एवं सर्वैः समुदितैः शोभितं सुमनोहरैः ॥ ददर्श स महीपालः स्थानं त्रैलोक्यप्रजितम् ॥ ८३ ॥ दशयोजनविस्तीर्णं प्रश्नयोजनमायतम् ॥ नानाश्चर्यसमायुक्तं क्षेत्रं परमदुर्लभम् ॥ ८४ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभूवृषिसंवादे क्षेत्रदर्शनं नाम द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ मुनय उचुः ॥ तस्मिन्क्षेत्रे पुण्ये वैष्णवे पुरुषोत्तमे ॥ किं तत्र प्रतिमा पूर्वं न स्थिता वैष्णवी प्रभो ॥ १ ॥ येनासौ नृपतिस्तत्र गत्वा सवलवाहनः ॥ स्थापयामास कृष्णं च रामं भद्रां शुभप्रदाम् ॥ २ ॥ संशयो नो महानत्र विस्मयश्च जगत्पते ॥ श्रोतुमिच्छामहे सर्वं ब्रूहि तत्कारणं च नः ॥ ३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शृणुध्वं पूर्वसंवृत्तां कथां पापप्रणाशिनीम् ॥ प्रवक्ष्यामि समासेन श्रिया पृष्टः पुरा हरिः ॥ ४ ॥ सुमेरोः काञ्चने शृङ्गे सर्वाश्चर्यसमन्विते ॥ सिद्धविद्याधरैर्यक्षैः किनैरुपशोभिते ॥ ५ ॥ देवदानवगन्धर्वैर्नागैरप्सरसां गणैः ॥ मुनिभिर्गुह्यकैः सिद्धैः सौपर्णैः समरुद्रैः ॥ ६ ॥ अन्यैर्देवाल्यैः साध्यैः कश्यपाद्यैः प्रजेश्वरैः ॥ बालखिल्यादिभिश्चैव शोभिते सुमनोहरे ॥ ७ ॥ कर्णिकारवनैर्दिव्यैः सर्वतुङ्गकुमुदोत्करैः ॥ जातरूपप्रतीकाशैर्भूषितैः सूर्यसंनिभैः ॥ ८ ॥ अन्यैश्च बहुभिर्वृक्षैः शालतालादिभिर्वनैः ॥ पुंनागाशोकसरलन्यग्रोधाभ्रातकानुनैः ॥ ९ ॥ पारिजाताम्रखादिरनीपविल्वकदम्बकैः ॥ धवखादिरपालाशशोर्षामलकतिन्दुकैः ॥ १० ॥ नारिङ्गकोलवकुललोभ्रदाडिमदारुकैः ॥ सर्जैश्च कर्णैस्तगरैः शिशिभूर्जवनिम्बकैः ॥ ११ ॥ अन्यैश्च काञ्चनैश्चैव फलभारैश्च नामितैः ॥ नानाकुसुमगन्धाढ्यैर्भूषिते त्रिदशांचिते ॥ १२ ॥ मालतीयूथिकामल्लीकुन्दवाणकुल्लुकैः ॥ करवीरैश्च गुप्तैश्च केतकीकुञ्जकिंशुकैः ॥ पाटलागस्त्यकुटजमन्दारकुसुमादिभिः ॥ १३ ॥ अन्यैश्च विविधैः पुष्पैर्मनसः प्रीतिदायकैः ॥ नानाविहगसंघैश्च कूजद्रिमधुरस्वरैः ॥ १४ ॥ पुंस्कोकिलरुतैर्दिव्यैर्मत्तवाहिणनादितैः ॥ एवं नानाविधैर्वृक्षैः पुष्पैर्नानाविधैस्तथा ॥ १५ ॥ खगैर्नानाविधैश्चैव शोभिते मुरसेविते ॥ तत्र स्थितं जगन्नाथं जगत्स्रष्टारमव्ययम् ॥ १६ ॥ सर्वलोकविधातारं वासुदेवाख्यमव्ययम् ॥ प्रणम्य शिरसा देवी लोकानां हितकाम्यया ॥ पप्रच्छेमं महाप्रश्नं पद्मजा तमनुत्तमम् ॥ १७ ॥ श्रीरुवाच ॥ ब्रूहि त्वं सर्वलोकेश संशमे हृदि स्थितम् ॥ मर्त्यलोके महाश्चर्यं कर्मभूमां सुदुर्लभम् ॥ १८ ॥ लोभमोहग्रहग्रस्ते कामक्रोधमहार्णवे ॥ येन मुच्येत देवेश अस्मात्संसारसागरात् ॥ १९ ॥ आचक्ष्व सर्वदेवेश प्रणतां यदि मन्यसे ॥ त्वद्वत्ते नास्ति लोकेऽस्मिन्वक्ता संशयनिर्णये ॥ २० ॥ श्रुत्वा वचनं तस्या देवदेवो जनादं

नः ॥ प्रोवाच पुरया प्रीत्या परं सारामृतोपमम् ॥ २१ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ सुखोपास्यः सुसाध्यश्चाभिरामश्च सुसत्फलः ॥ आस्ते तीर्थवरे देवि
विरूपातः पुरुषोत्तमः ॥ २२ ॥ न तेन सदृशः कश्चिद्विषु लोकेषु विद्यते ॥ कीर्तनाद्यस्य देवस्य मुच्यते सर्वपातकैः ॥ २३ ॥ न विज्ञातोऽमरैः सर्वेन
दैत्यैर्न च दानवैः ॥ मरीच्याद्यैर्मुनिवरैर्गोपितं मे वरानने ॥ २४ ॥ तत्तेऽऽहं संप्रवक्ष्यामि तीर्थराजं च सांप्रतम् ॥ भावेनैकेन सुश्रोणि शृणुष्व वरव
र्णिनि ॥ २५ ॥ आसीत्कल्पे समुत्पन्ने नष्टे स्थावरजङ्गमे ॥ प्रलीना देवगन्धर्वदैत्यविद्याधरोरगाः ॥ २६ ॥ तमोभूतमिदं सर्वं न प्राज्ञायत किंचन ॥
तस्मिज्जागर्ति भूतात्मा पद्मात्मा जगद्गुरुः ॥ २७ ॥ श्रीमांस्त्रिमूर्तिऋदेवो जगत्कर्ता महेश्वरः ॥ वासुदेवेति विख्यातो योगात्मा हरिरीश्वरः ॥ २८ ॥
सोऽसृजद्योगनिद्रान्ते नाभ्यम्भोरुहमध्यगम् ॥ पद्मकेशरसंकाशं ब्रह्माणं भूतमव्ययम् ॥ २९ ॥ तादृग्भूतस्ततो ब्रह्मा सर्वलोकमहेश्वरः ॥ पद्मभू
तसमायुक्तं सृजते च शनैः शनैः ॥ ३० ॥ मात्रायोगीनि भूतानि स्थूलसूक्ष्माणि यानि च ॥ चतुर्विधानि सर्वाणि स्थावराणि चराणि च ॥ ३१ ॥
ततः प्रजापतिर्ब्रह्मा चक्रे सर्वं चराचरम् ॥ संचिन्त्य मनसाऽऽत्मानं ससर्जं विविधाः प्रजाः ॥ ३२ ॥ मरीच्यादीन्मुनीन्सर्वान्गन्धर्वोरगराक्षसान् ॥
(सप्त स्वर्गान्सपातालान्भुवनानि चतुर्दश ॥ द्वीपान्सृजदंभोधीन् गंगाद्याः सरितस्तथा ॥) यक्षविद्याधरांश्चान्यान्गङ्गाद्याः सरितस्तथा ॥ ३३ ॥
नरवानरसिंहाश्च विविधांश्च विहंगमान् ॥ जरायूनण्डजान्देवि स्वेदजोद्रेदजांस्तथा ॥ ३४ ॥ ब्रह्म क्षत्रं तथा वैश्यं शूद्रं चैव चतुष्टयम् ॥ अन्यजा
तांश्च म्लेच्छांश्च ससर्जं विविधान्पृथक् ॥ ३५ ॥ यत्किंचिज्जीवसंज्ञं तु तृणमुल्मपिपीलिकम् ॥ ब्रह्मा भूत्वा जगत्सर्वं निर्मेमे सचराचरम् ॥ ३६ ॥
दक्षिणांगे तथाऽऽत्मानं संचिन्त्य पुरुषं स्वयम् ॥ वामे चैव तु नारीं स द्विधा भूतमकल्पयत् ॥ ३७ ॥ ततः प्रभृति लोकेऽस्मिन्प्रजा मैथुनसं
भवाः ॥ अधमोत्तममध्याश्च मम क्षेत्राणि यानि च ॥ ३८ ॥ एवं संचिन्त्य देवोऽसौ पुरा सलिलयोनिजः ॥ जगाम ध्यात्वा मास्थाय वासुदेवात्मि
कां तनुम् ॥ ३९ ॥ ध्यानमात्रेण देवेन स्वयमेव जनार्दनः ॥ तस्मिन्क्षणे समुत्पन्नः सहस्राक्षः सहस्रपात् ॥ ४० ॥ सहस्रशीर्षा पुरुषः पुण्डरीक
निभेक्षणः ॥ सलिलध्वान्तमेघाभः श्रीमाञ्छीवत्सलक्षणः ॥ ४१ ॥ अपश्यत्सहसा तं तु ब्रह्मा लोकपितामहः ॥ आसनैरर्घ्यपादैश्च अक्षतैरभि
नन्द्य च ॥ ४२ ॥ तुष्टाव परमैः स्तोत्रैर्वीरिभिः सुसमाहितः ॥ ततोऽहमुक्तवान्देवं ब्रह्माणं कमलोद्भवम् ॥ कारणं वद मां तात मम ध्यानस्य सांप्र
तम् ॥ ४३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ जगद्धिताय देवेश मत्पथलोकैश्च दुर्लभम् ॥ स्वर्गद्वारस्य मार्गाणि यज्ञदानव्रतानि च ॥ ४४ ॥ योगः सत्यं तपः श्रद्धा
तीर्थानि विविधानि च ॥ विहाय सर्वमेतेषां मुखं तत्साधनं वद ॥ ४५ ॥ स्थानं जगत्पते मन्नामुत्कृष्टं च यदुच्यते ॥ सर्वेषामुत्तमं स्थानं ब्रूहि मे

पुरुषोत्तम ॥ ४६ ॥ विधातुर्वचनं श्रुत्वा ततोऽहं प्रोक्तवान्प्रिये ॥ शृणु ब्रह्मन्प्रवक्ष्यामि निर्मलं भुवि दुर्लभम् ॥ ४७ ॥ उत्तमं सर्वज्ञेज्जाणां धन्यं
संसारतारणम् ॥ गोब्राह्मणदितं पुण्यं चातुर्वर्ण्यसुखोदयम् ॥ ४८ ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदं नृणां क्षेत्रं परमशोभनम् ॥ महापुण्यं तु सर्वेषां वसतां प्रथिता
मह ॥ ४९ ॥ तस्मादासीत्समुत्पन्नं तीर्थराजं सनातनम् ॥ विख्यातं परमं क्षेत्रं चतुर्वर्गनिषेवितम् ॥ ५० ॥ सर्वेषामेव देवानामृषीणां ब्रह्मचारिणाम् ॥
दैत्यदानवसिद्धानां गन्धर्वोरगरक्षसाम् ॥ ५१ ॥ नागविद्याधराणां च स्थावरस्य चरस्य च ॥ उत्तमः पुरुषो यस्मात्तस्मात्स पुरुषोत्तमः ॥ ५२ ॥
दक्षिणस्योदधेस्तीरे न्यग्रोधो यत्र तिष्ठति ॥ दशयोजनविस्तीर्णं क्षेत्रं परमदुर्लभम् ॥ ५३ ॥ यस्तु कल्पे समुत्पन्ने सर्वलोकनिबर्हणे ॥ विनाशं
नैवमभ्येति स्वयं तत्रैवमास्थितः ॥ ५४ ॥ दृष्टमात्रे वटे तस्मिन् छायामाक्रम्य चासकृत् ॥ ब्रह्महत्या प्रमुच्येत पापेष्वन्येषु का कथा ॥ ५५ ॥
प्रदक्षिणा कृता यैस्तु नमस्कारश्च जन्तुभिः ॥ सर्वे निर्धूतपाप्मानस्ते गताः केशवालयम् ॥ ५६ ॥ न्यग्रोधस्योत्तरे किंचिदक्षिणे
केशवस्य तु ॥ प्रासादस्तत्र तिष्ठेत्तु पदं धर्ममयं हि तत् ॥ ५७ ॥ प्रतिमां तत्र वै दृष्ट्वा स्वयं देवेन निर्मिताम् ॥ अनायासेन वै
यान्ति भुवनं मे ततो नराः ॥ ५८ ॥ गच्छमानास्तु तान्प्रेक्ष्य एकदा धर्मराट् प्रिये ॥ मदन्तिकमनुप्राप्य प्रणम्य शिरसाऽञ्जवीत् ॥ ५९ ॥
॥ यम उवाच ॥ नमस्ते भगवन्देव लोकनाथ जगत्पते ॥ क्षीरोदवासिनं देवं शेषभोगानुशायिनम् ॥ ६० ॥ वरं वरेण्यं वरदं कर्तारमकृतं
प्रभुम् ॥ विश्वेश्वरमजं विष्णुं सर्वज्ञमपराजितम् ॥ ६१ ॥ नीलोत्पलदलश्यामं पुण्डरीकनिभेक्षणम् ॥ सर्वज्ञं निर्गुणं शान्तं जगद्धातारमव्ययम् ॥ ६२ ॥
सर्वलोकविधातारं सर्वलोकसुखावहम् ॥ पुराणं पुरुषं वेद्यं व्यक्ताव्यक्तं सनातनम् ॥ ६३ ॥ परावराणां सष्टारं लोकनाथं जगद्गुरुम् ॥ श्रीवत्सो
रस्कसंयुक्तं वनमालाविभूषितम् ॥ ६४ ॥ पीतवस्त्रं चतुर्बाहुं शङ्खचक्रगदाधरम् ॥ हारकेयूरसंयुक्तं मुकुटारूढधारिणम् ॥ ६५ ॥ सर्वलक्षणसं
पूर्णं सर्वेन्द्रियाविवर्जितम् ॥ कूटस्थमचलं सूक्ष्मं ज्योतीरूपं सनातनम् ॥ ६६ ॥ भावाभावविनिर्मुक्तं व्यापिनं प्रकृतेः परम् ॥ नमस्यामि जगन्ना
थमीश्वरं सुखदं प्रभुम् ॥ ६७ ॥ इत्येवं धर्मराजस्तु पुरा न्यग्रोधसंनिधौ ॥ स्तुत्वा नानाविधैः स्तोत्रैः प्रणाममकरोत्तदा ॥ ६८ ॥ तं दृष्ट्वा तु
महाभागे प्रणतं प्राञ्जलिं स्थितम् ॥ स्तोत्रस्य कारणं देवि पृष्टवानहमन्तकम् ॥ ६९ ॥ वैवस्वत महाबाहो सर्वदेवोत्तमो ह्यसि ॥ किमर्थं स्तुत
वान्मां त्वं संक्षेपात्तद्वीदि मे ॥ ७० ॥ ॥ धर्मराज उवाच ॥ अस्मिन्नायतने पुण्ये विख्याते पुरुषोत्तमे ॥ इन्द्रनीलमयी श्रेष्ठा प्रतिमा सार्वका
मिकी ॥ ७१ ॥ तं दृष्ट्वा पुण्डरीकाक्ष भावेनेकेन श्रद्धया ॥ श्वेताख्यं भवनं यान्ति निष्कामाश्चैव मानवाः ॥ ७२ ॥ अतः कर्तुं न शक्नोमि

व्यापारमरिसदन ॥ प्रसीद सुमहादेव संहर प्रतिमा विभो ॥ ७३ ॥ श्रुत्वा वैवस्वतस्यैतद्वाक्यमेतदुवाच ह ॥ यम तां गोपयिष्यामि सिकताभिः
 समन्ततः ॥ ७४ ॥ ततः सा प्रतिमा देवि वर्द्धिभिर्गोपिता मया ॥ यथा तत्र न पश्यन्ति मनुजाः स्वर्गकाङ्क्षिणः ॥ ७५ ॥ प्रच्छाद्य वल्लिकैर्देवि
 जातरूपपरिच्छदैः ॥ यमं प्रस्थापयामास स्वां पुरीं दक्षिणां दिशम् ॥ ७६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ लुप्तायां प्रतिमायां तु इन्द्रनीलस्य भो द्विजाः ॥
 तस्मिन्क्षेत्रवरे पुण्ये विख्याते पुरुषोत्तमे ॥ ७७ ॥ यो भूतरतत्र वृत्तान्तो देवदेवो जनार्दनः ॥ तं सर्वं कथयामास सुतस्यै भगवान्पुरा ॥ ७८ ॥
 इन्द्रद्युम्नस्य गमनं क्षेत्रसंदर्शनं तथा ॥ क्षेत्रस्य वर्णनं चैव प्रासादकरणं तथा ॥ ७९ ॥ इयमेधस्य यजनं स्वप्रदर्शनमेध च ॥ लवणम्योदधेस्तीरि
 काष्ठसंदर्शनं तथा ॥ ८० ॥ दर्शनं वासुदेवस्य शिल्पिराजस्य च द्विजाः ॥ निर्माणं प्रतिमायास्तु यथावर्णं विशेषतः ॥ ८१ ॥ स्थापनं चैव
 सर्वथा प्रासादे भुवनोत्तमे ॥ यात्राकाले च विप्रेन्द्राः कल्पसंकीर्तनं तथा ॥ ८२ ॥ मार्केण्डेयस्य चरितं स्थापनं शंकरस्य च ॥ पञ्चतीर्थस्य
 माहात्म्यं दर्शनं शूलपाणिनः ॥ ८३ ॥ वटस्य दर्शनं चैव द्युष्टिं तस्य च भो द्विजाः ॥ दर्शनं बलदेवस्य कृष्णस्य च विशेषतः ॥ ८४ ॥ सुभ
 द्रायाश्च तत्रैव माहात्म्यं चैव सर्वशः ॥ दर्शनं नरसिंहस्य व्युष्टिसंकीर्तनं तथा ॥ ८५ ॥ अनन्तवासुदेवस्य दर्शनं पुण्यकीर्तनम् ॥ श्वेतमाधव
 माहात्म्यं स्वर्गद्वारस्य दर्शनम् ॥ ८६ ॥ उदधेर्दर्शनं चैव स्नानं तर्पणमेव च ॥ समुद्रस्नानमाहात्म्यमिन्द्रद्युम्नस्य च द्विजाः ॥ ८७ ॥ पञ्चतीर्थफलं
 चैव महाज्येष्ठ तथैव च ॥ स्थानं कृष्णस्य हलिनः सर्वयात्राफलं तथा ॥ ८८ ॥ वर्णनं विष्णुलोकस्य क्षेत्रस्य च पुनः स्वयम् ॥ सर्वं क
 थितवास्तुभ्यं तस्यै स पुरुषोत्तमः ॥ ८९ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभुक्कृषिसंवादे पूर्ववृत्तानुवर्णनं नाम त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥
 मुनय ऊचुः ॥ श्रोतुमिच्छामहे देव कथाशेषं महीपतेः ॥ तस्मिन्क्षेत्रवरे गत्वा किं चकार नराधिपः ॥ १ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शृणुध्वं मुनिशार्दूलाः
 प्रवक्ष्यामि समागतः ॥ क्षेत्रसंदर्शनं चैव कृत्यं तस्य च भूपतेः ॥ २ ॥ गत्वा तत्र ग्रहीपालः क्षेत्रे त्रैलोक्यविश्रुते ॥ ददर्श रमणीयानि
 स्थानानि सरितस्तथा ॥ ३ ॥ नदी तत्र महापुण्या विन्ध्यपादविनिर्गता ॥ विन्ध्यापलेति विख्याता सर्वपापहरा शुभा ॥ ४ ॥ गङ्गातुल्या महा
 सोता दक्षिणार्णवगामिनी ॥ महानदीति नाम्ना सा पुण्यतोया सरिद्रा ॥ ५ ॥ दक्षिणस्योदधेः कान्ता दुहितृशतशोभिता ॥ उभयोस्तारियोर्यस्या
 ग्रामाश्च नगराणि च ॥ ६ ॥ दृश्यन्ते मुनिशार्दूलाः सुसस्थाः सुमनोहराः ॥ हृष्टपुष्टजनाकीर्णा वस्त्राभरणभूषिताः ॥ ७ ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वेश्याः
 शूद्रास्तत्र पृथक्पृथक् ॥ स्वधर्मनिरताः शान्ता दृश्यन्ते शुभलक्षणाः ॥ ८ ॥ ताम्बूलपूर्णवदना मालादामविभूषिताः ॥ वेदपूर्णमुखा विप्राः सप्त

जपदकनाः ॥ ९ ॥ अग्निहोत्ररताः केचित्केचिदौपासनक्रियाः ॥ सर्वशास्त्रार्थकुशला यज्वानो भूरिदक्षिणाः ॥ १० ॥ चत्वरं राजमार्गेषु वनेषूपवने
षु च ॥ सभामण्डलहर्म्येषु देवतायतनेषु च ॥ ११ ॥ इतिहासपुराणानि वेदाः सांगाः सुलक्षणाः ॥ काव्यशास्त्रकथास्तत्र श्रूयन्ते च महाजनैः ॥
॥ १२ ॥ स्त्रियस्तदेशवासिन्यो रूपयौवनगर्विताः ॥ संपूर्णलक्षणोपेता विस्तीर्णश्रोणिमण्डलाः ॥ १३ ॥ सरोरुहमुखाः श्यामाः शरच्चन्द्रनिभान
नाः ॥ पीनोन्नतकुचाः सर्वाः समृद्ध्या चारुदर्शनाः ॥ १४ ॥ सौवर्णवलयकान्ता दिव्यैर्वस्त्रैरलंकृताः ॥ कदलीगर्भसंकाशाः पद्मकिञ्चल्कसप्र
भाः ॥ १५ ॥ विम्बाधरपुटाः कान्ताः कर्णान्तायतलोचनाः ॥ सुमुखाश्चारुकेशाश्च हारभारावनामिताः ॥ १६ ॥ काञ्चित्पद्मपलाशाक्ष्यः काञ्चि
दिन्दीवरेक्षणाः ॥ विद्युद्विस्पष्टदशनास्तन्वंग्यश्च तथाऽपराः ॥ १७ ॥ कुटिलालकसंयुक्ताः सीमन्तेन विराजिताः ॥ ग्रीवाभरणसंयुक्ताः माल्य
दामविभूषिताः ॥ १८ ॥ कुण्डलै रत्नसंयुक्तैः कर्णपूरैर्मनोहरैः ॥ देवयोषित्प्रतीकाशा दृश्यन्ते शुभलक्षणाः ॥ १९ ॥ दिव्यगीतवैरधन्यैः क्रीडमाना
वराङ्गनाः ॥ वीणावेषुमृदङ्गैश्च पणवैश्चैव गोमुखैः ॥ २० ॥ शङ्खदुन्दुभिनिर्घोषैर्नानावाद्यैर्मनोहरैः ॥ क्रीडन्त्यस्ताः सदा हृष्टा विलासिन्यः परस्पर
म् ॥ २१ ॥ एवमादि तथाऽनेकगीतवाद्यविशारदाः ॥ दिवा रात्रौ मुदायुक्ताः कामोन्मत्ता वराङ्गनाः ॥ २२ ॥ भिक्षुवैखानसैः सिद्धैः स्नातकैर्ब्रह्म
चारिमिः ॥ मन्त्रसिद्धैस्तपःसिद्धैर्यज्ञसिद्धैर्निषेवितम् ॥ २३ ॥ इत्येवं ददृशे राजा क्षेत्रं परमदुर्लभम् ॥ अत्रैवाऽऽराधयिष्यामि भगवन्तं सनातनम् ॥
॥ २४ ॥ जगद्गुरुं परं देवं परं पारं परं पदम् ॥ सर्वेश्वरेश्वरं विष्णुमनन्तमपराजितम् ॥ २५ ॥ इदं तन्मानसं तीर्थं ज्ञातं मे पुरुषोत्तमम् ॥ कल्प
वृक्षो महाकायो न्यमोघो यत्र तिष्ठति ॥ २६ ॥ प्रतिमा चेन्द्रनीलारुया स्वयं देवेन गोपिता ॥ न चात्र दृश्यते चान्या प्रतिमा वैष्णवी शुभा ॥ २७ ॥
तथा यत्नं करिष्यामि यथा देवो जगत्पतिः ॥ प्रत्यक्षं मम चाभ्येति विष्णुः सत्यपराक्रमः ॥ २८ ॥ यज्ञैर्दानैस्तपोभिश्च होमैर्ध्यानैस्तथाऽर्चनैः ॥
उपवासैश्च विधिवच्चरेयं व्रतमुत्तमम् ॥ २९ ॥ अनन्यमनसा चैव तन्मना नान्यमानसः ॥ विष्णवायतनविन्यासे प्रारम्भं च करोम्यहम् ॥ ३० ॥
इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभुक्तपिस्वादे क्षेत्रवर्णनं नाम चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं स पृथिवीपालश्चित्तयित्वा द्विजोत्तमाः ॥
प्रासादार्थं हरस्तत्र प्रारम्भमकरोत्तदा ॥ १ ॥ आनाय्य गणकान्सर्वाञ्ज्योतिःशास्त्रस्य पारगान् ॥ भूमिं संशोध्य यत्नेन राजा तु परया मुदा
॥ २ ॥ ब्राह्मणैर्ज्ञानसंपन्नैर्वैदशास्त्रार्थपारगैः ॥ अमात्यैर्मित्रिभिश्चैव वास्तुविद्याविशारदैः ॥ ३ ॥ तैः सार्धं तु समालोच्य सुमुहूर्ते शुभे दिने ॥ सुच
न्द्रतारासंयोगे ग्रहान्कृत्यसंयुते ॥ ४ ॥ जयमङ्गलशब्दैश्च नानावाद्यैर्मनोहरैः ॥ वेदाध्ययनानिर्घोषैर्गतिः सुमधुरस्वरैः ॥ ५ ॥ पुष्पलाजाक्षतैर्गन्धैः

पूर्णकुम्भैः सदौषकैः ॥ ददावर्ध्वं ततो राजा श्रद्धया सुसमाहितः ॥ ६ ॥ इत्थैवमर्ध्वं विधिवदानाथ्य स महीपतिः ॥ कलिङ्गाधिपतिं शूरमुत्क
 लाधिपतिं तथा ॥ कोशलाधिपतिं चैव तानुवाच तदा नृपः ॥ ७ ॥ ॥ राजोवाच ॥ गच्छध्वं सहिताः सर्वे शिलार्थे सुसमाहिताः ॥ गृहीत्वा
 शिल्पिमुख्यांश्च शिलाकर्मविशारदान् ॥ ८ ॥ विन्ध्याचलं सुविस्तीर्णं बहुकन्दरशोभितम् ॥ निरूप्य सर्वसानूनि च्छेदयित्वा शिलाः शुभाः ॥
 संवाहन्तां च शकटैर्नौकाभिर्मा विलम्बथ ॥ ९ ॥ एवं गन्तुं समादिश्य तान्नृपान्स महीपतिः ॥ पुनरेवाब्रवीद्वाक्यं सामात्यान्सपुरोहितान् ॥ १० ॥
 ॥ राजोवाच ॥ गच्छन्तु दूताः सर्वत्र ममाऽऽज्ञां प्रवदन्तु वै ॥ यत्र तिष्ठन्ति राजानः पृथिव्यां तान्मुशीप्रगाः ॥ ११ ॥ इत्यथश्वरथपादातैः सामात्यैः
 सपुरोहितैः ॥ गच्छन्तु सहिताः सर्वे इन्द्रद्युम्नस्य शासनात् ॥ १२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं दूताः समाज्ञाता राज्ञा तेन महात्मना ॥ गत्वा तदा
 नृपान्पूर्वचनं तस्य भूपतेः ॥ १३ ॥ श्रुत्वा ते तु तदा सर्वे दूतानां वचनं नृपाः ॥ आजगमुस्त्वारिताः सर्वे स्वसैन्यैः परिवारिताः ॥ १४ ॥ पूर्व
 दिक्संस्थिता ये च दक्षिणां दिशमास्थिताः ॥ पश्चिमायां स्थिता ये च उत्तरापथसंस्थिताः ॥ १५ ॥ प्रत्यन्तवासिनो ये वा ये च संनिधिवासिनः ॥
 पार्वतीयाश्च ये केचित्ता द्वीपनिवासिनः ॥ १६ ॥ रथैर्नागैः पदातैश्च वाजिभिर्धनविस्तरैः ॥ संप्राप्ता बहुशो विप्राः श्रुत्वेन्द्रद्युम्नशासनम् ॥ १७ ॥
 प्राप्तात्रानानृपान्दृष्ट्वा सामात्यान्सपुरोहितान् ॥ प्रोवाच राजा हृष्टात्मा कार्यमुद्दिश्य गौरवात् ॥ १८ ॥ ॥ राजोवाच ॥ शृणुध्वं नृपशार्दूला
 यथा किञ्चिद्वीम्यहम् ॥ अस्मिन्क्षेत्रवरे पुण्ये अक्तिमुक्तिप्रदे शिवे ॥ १९ ॥ इयमेवं महायज्ञं प्रासादं चैव वैष्णवम् ॥ कथं शक्नोम्यहं कर्तुमिति
 चिन्ताकुलं मनः ॥ २० ॥ भवाद्विः समवेतैश्च सर्वमेतत्करोम्यहम् ॥ यदि यूयं सहाया मे भवध्वं नृपसत्तमाः ॥ २१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्येवं व
 दमानस्य राजराजस्य धीमतः ॥ सर्वे प्रमुदिता भूत्वा हृष्टास्ते तस्य शासनात् ॥ २२ ॥ ववृषुर्धनरत्नैश्च सुवर्णमणिमौक्तिकैः ॥ कम्बलाजिनरत्नैश्च
 राज्ञावास्तरणैः शुभैः ॥ २३ ॥ वज्रवैद्यैर्मणिर्बन्धैः पद्मरागेन्द्रनीलकैः ॥ गजैरश्वैर्धनैश्चान्यै रथैश्चैव करेणुभिः ॥ २४ ॥ असंख्येयैर्बहुविधैर्द्रव्यैरुभाव
 चैस्तथा ॥ शालित्रीहियवैश्चैव माषमुद्रतिलैस्तथा ॥ २५ ॥ सिद्धार्थचणकैश्च गोधूमैर्मसुरादिभिः ॥ श्यामाकैर्मधुकैश्चैव नीवारैः सकुलत्यकैः ॥ २६ ॥
 अन्यैश्च विविधैर्धान्यैर्ग्राभ्यारण्यैः सहस्रशः ॥ बहुधान्यसहस्राणां तण्डुलानां च राशिभिः ॥ २७ ॥ आपूर्य हविषा कुम्भाञ्छतशोऽप्य सहस्रशः ॥
 तथाऽन्यैर्विविधैर्द्रव्यैर्भक्ष्यभोज्यानुलेपनैः ॥ २८ ॥ राजानः पूरयामासुर्वोक्तविद्रव्यसंभवेः ॥ तान्दृष्ट्वा यज्ञसंभारान्सर्वसंपत्समन्वितान् ॥ २९ ॥
 यज्ञकर्मविदो विप्रान्वेदेवेदाङ्गपारगान् ॥ शस्त्रेषु निपुणान्दत्तान्कुशलान्सर्वकर्मसु ॥ ३० ॥ ऋषींश्चैव महर्षींश्च देवर्षींश्चैव तापसान् ॥ ब्रह्मचारि

गृहस्थाश्च वानप्रस्थान्यतीस्तथा ॥ ३१ ॥ स्नातकान्ब्राह्मणांश्चान्यानग्निहोत्रे सदा स्थितान् ॥ आचार्योपाध्यायवरान्स्वाध्यायतपसाऽन्वितान् ॥
 ॥ ३२ ॥ सदस्यान्छात्रकुशलान्स्तथाऽन्यान्पावकान्बहून् ॥ दृष्ट्वा तान्नृपतिः श्रीमानुवाच स्वं पुरोहितम् ॥ ३३ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ततः प्रयान्तु
 विद्वांसो ब्राह्मणा वेदपारगाः ॥ वाजिमेधार्थसिद्धयर्थं देशं पश्यन्तु यज्ञियम् ॥ ३४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्युक्तः स तथा चक्रे वचनं तस्य भूपतेः ॥
 दृष्टः स मन्त्रिभिः सार्धं तदा राजपुरोहितः ॥ ३५ ॥ ततो ययौ पुरोधश्च प्राज्ञः स्थपतिभिः सह ॥ ब्राह्मणान् पुरतः कृत्वा कुशलान्यज्ञकर्मणि
 ॥ ३६ ॥ तं देशं चीवरग्रामं सप्तगोलिविटांकिनम् ॥ कारयामास विप्रोऽसौ यज्ञवाटं यथाविधि ॥ ३७ ॥ प्रासादशतसंबाधं मणिप्रवरशोभितम् ॥
 इन्द्रसद्यनिभं रम्यं हेमरत्नाविभूषितम् ॥ ३८ ॥ स्तम्भान्कनकचित्रांश्च तोरणानि बृहन्ति च ॥ यज्ञायतनदेशेषु दत्त्वा शुद्धं च काञ्चनम् ॥ ३९ ॥
 अन्तःपुराणि राज्ञां च नानादेशनिवासिनाम् ॥ कारयामास धर्मात्मा तत्र तत्र यथाविधि ॥ ४० ॥ ब्राह्मणानां च वैश्यानां नानादेशसमी
 युषाम् ॥ कारयामास विधिवत्सुखवासान्यनेकशः ॥ ४१ ॥ प्रियार्थं तस्य नृपतेराययुर्नृपसत्तमाः ॥ रत्नान्यनेकान्यादाय स्त्रियश्चाऽऽ
 ययुर्त्सवे ॥ ४२ ॥ तेषां निर्विशतां स्वेष्टु शिविरेषु महात्मनाम् ॥ नदतः सागरस्येव दिविस्पृगभवत्स्वनः ॥ ४३ ॥ तेषां समागतानां
 च स राजा मुनिसत्तमाः ॥ व्यादिदेशात्रपानानि शय्याश्चाप्युपचारतः ॥ ४४ ॥ भोजनानि विचित्राणि शालीक्षुयवगोरसैः ॥ उपेत्य नृपति
 श्रेष्ठो व्यादिदेश स्वयं तदा ॥ ४५ ॥ तथा तस्मिन्महायज्ञे बहवो ब्रह्मवादिनः ॥ ये च द्विजातिप्रवरास्तत्राऽऽसन्निद्रसत्तमाः ॥ ४६ ॥ समाजग्मुः
 साशिष्यास्ताम्रीत्याऽजग्राह पार्थिवः ॥ सर्वाश्च ताननुययौ यावदावस्थानिति ॥ ४७ ॥ स्वयमेव महातेजा दग्धं त्यक्त्वा नृपोत्तमः ॥ ततः कृत्वा
 स्वशिल्पं च शिल्पिनोऽन्ये च ये तदा ॥ ४८ ॥ कूर्मं यज्ञविधिं राज्ञे तदा तस्मै न्यवेदयन् ॥ ततः श्रुत्वा नृपश्रेष्ठः कृतं सर्वमतन्द्गतः ॥ इष्टरो
 माऽभवद्वाजा सह मन्त्रिभिरच्युतः ॥ ४९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तस्मिन्महायज्ञे प्रवृत्ते तु वाग्मिनो हेतुवादिनः ॥ हेतुवादान्बहूनाहुः परस्परजिगीषवः ॥
 ॥ ५० ॥ देवेन्द्रस्येव विहितं राजसिंहेन भो द्विजाः ॥ ददृशुस्तोरणान्यत्र शातकुम्भमयानि च ॥ ५१ ॥ शय्यासनविकारांश्च सुबहून्सन्संचयान् ॥
 स्फाटिकानि च मेहानि कलशान्वर्धमानकान् ॥ ५२ ॥ न हि कश्चिदसीवर्णमपश्यद्रसुधाधिपः ॥ यूपान्श्च शास्त्रपठितान्दारवान्हेमभूषितान् ॥ ५३ ॥
 उपसितान्यथाकालं विधिवद्भारिवर्चसः ॥ स्थलजा जलजा ये च पशवः केचन द्विजाः ॥ ५४ ॥ सर्वानेव समायातानपश्यंस्तत्र ते नृपाः ॥ गाश्चैव
 महिषीश्चैव तथा वृद्धस्त्रियोऽपि वा ॥ ५५ ॥ औदकानि च सत्त्वानि श्वापदानि कर्वांसि च ॥ जरायुजाण्डजातानि स्वेदजान्युद्भिदानि च ॥ ५६ ॥

पार्वतान्युपधान्यानि भूतानि ददृशुश्च ते ॥ एवं प्रमुदितं सर्वं पशुतो धनधान्यतः ॥ ५७ ॥ यज्ञवाटं नृपा दृष्ट्वा परं विस्मयमागमन् ॥ ब्राह्म
 णानां विशां चैव बहुमिष्टान्नमृद्धिमत् ॥ ५८ ॥ पूर्णे शतसहस्रे तु विप्राणां तत्र भुजताम् ॥ दुन्दुभिर्मैघनिर्घोषान्मुहुर्मुहुरथाकरोत् ॥ ५९ ॥ विनना
 दासकृत्वापि दिवसे दिवसे गते ॥ एवं स ववृधे यज्ञस्तस्य राज्ञस्तु धीमतः ॥ ६० ॥ अन्नस्य सुवहून्विप्रा उत्सर्गात्रिर्गतोपमान् ॥ दधिकुल्याश्च ददृशुः
 पयसश्च हृदास्तथा ॥ ६१ ॥ जम्बूद्वीपो हि सकलो नानाजनपदैर्युतः ॥ द्विजाश्च तत्र दृश्यन्ते राज्ञस्तस्य महामखे ॥ ६२ ॥ तत्र यानि सहस्राणि
 पुरुषाणां ततस्ततः ॥ गृहीत्वा भाजनं जम्बूद्वीपानि द्विजसत्तमाः ॥ ६३ ॥ आविणश्चापि ते सर्वे सुमृष्टमणिकुण्डलाः ॥ पर्यवेपयान्द्विजातीञ्शतशोऽथ
 सहस्रशः ॥ ६४ ॥ विविधान्यनुपानानि पुरुषा येऽनुयायिनः ॥ ते वै नृपोपभोज्यानि ब्राह्मणेऽभ्यो ददुः सह ॥ ६५ ॥ समागतान्वेदविदो राज्ञश्च
 पृथिवीश्वरान् ॥ पूजां चक्रे तदा तेषां विधिवद्भूरिदक्षिणः ॥ ६६ ॥ दिग्देशादागताब्राह्मो महासंग्रामशालिनः ॥ नटनर्तककादींश्च गीतनृत्यावि
 शारदान् ॥ ६७ ॥ पत्न्यो मनोरमास्तस्य पीनोन्नतपयोधराः ॥ इन्दीवरपलाशाक्ष्यः शरच्चन्द्रसमाननाः ॥ ६८ ॥ कुलशीलगुणोपेताः सहस्रेकं
 शताधिकम् ॥ एवं तद्गुणपरमपत्नीगणसमन्वितम् ॥ ६९ ॥ रत्नमालाकुलं दिव्यं पताकाध्वजशोभितम् ॥ रत्नहारयुतं दिव्यं चन्द्रकान्तिसमप्रभम्
 ॥ ७० ॥ करिणः पर्वताकारान्मदसिक्तान्मनोहरान् ॥ शतशः कोटिसंघातैर्दान्तिभिः कृतभूषणैः ॥ ७१ ॥ वातवेगजवैरथैः सिन्धुजातैः सुशोभनैः ॥
 श्वेताथैः श्यामकर्णैश्च कोट्यनेकैर्जवान्वितैः ॥ ७२ ॥ संनद्धवद्धकक्षैश्च नानाप्रहरणोद्यतैः ॥ असंख्येयैः पदातैश्च देवपुत्रोपमैस्तथा ॥ ७३ ॥ इत्येवं
 ददृशे राजा यज्ञवाटं सविस्तरम् ॥ सुदं लेभे तदा राजा संहृष्टो वाक्यमब्रवीत् ॥ ७४ ॥ राजोवाच ॥ आनयध्वं हयश्रेष्ठं सर्वलक्षणलक्षितम् ॥ चार
 यध्वं पृथिव्यां वै राजपुत्राः सुसंयताः ॥ ७५ ॥ विद्वद्भिर्धर्माविद्भिश्च ह्यत्र होमो विधीयताम् ॥ इस्तिनः षष्टिवर्षास्तु कृष्णसारमृगं द्विजान् ॥ ७६ ॥ अनहाहं
 च गाश्चैव सर्वाश्च पशुपालकान् ॥ ७७ ॥ एवमानाय्य वस्तूनि सहेमकरकाणि च ॥ ब्राह्मणेभ्यो ददौ राजा श्रद्धया विधिपूर्वकम् ॥ ७८ ॥ नानादेश

१ अयमत्राधिको ग्रन्थः—इष्टयद्य मन्वन्तः मासादो वैष्णवस्ततः । सर्वमेतच्च विवेच्यो दीपतां मनोभित्तम् । सिपश्च रत्नकोटयश्च ग्रामाश्च नगराणि च ॥ सम्पन्नमृद्धभूम्यश्च विषयाश्चैवमार्थिनाम् ।
 अन्यानि द्रव्यमातानि मनोहानि यदनि च ॥ सर्वेषां याचमानानां नास्ति ह्येतन्न भाषयेत् । ताज्जमर्कतां यतो यावदेवः पुरातनः ॥ मत्सङ्गं मम चाभ्येति यद्व्यास्य सनीपतः ॥ एवमुक्त्वा तदा विशा
 र्णसिंहो महाभुजः । ददौ सुवर्णसंघातं कोटीनाञ्चैव भूषणम् ॥ करोतुशतसाहस्रं वाजिनो विपुतानि च । अर्जुनं चैव वृषभं स्वर्णयुक्तींश्च धेनुकाः ॥ गुरुपाः गुरभीश्चैव कांस्यदोहाः पयस्विनीः । मायन्धस्त
 तु विनेभ्यो वेदविद्वयो मुदा युतः ॥ दातांश्चैव महाहाणि राक्षसास्तराणि च । कुशक्रानि च शुभाणि मन्त्राणि मुक्तमन् ॥ अददात्त महायतो रत्नानि सिंघिपानि च ॥ वक्त्रैर्धूमानिक्वमुक्तिकायानि—

निवासिभ्यो नृपेभ्यो विधिवद्धनम् ॥ गजानश्वान्सुवासांसि देशान्प्रायच्छदीश्वरः ॥ ७९ ॥ विप्रान्नानाविधै रत्नैर्भक्ष्यभोग्यादिसंयुतैः ॥ संतप्य
दीनानाथांश्च दत्त्वा नानाविधेप्सितम् ॥ ८० ॥ विप्रान्नपान्निशः शूद्रास्तर्पितानिष्टदानतः ॥ अनुजज्ञे स्वदेशेभ्यो गमनाय नृपोत्तमः ॥ ८१ ॥ स्वकु
टुंबं दासदासीः संतोष्येष्टप्रदानतः ॥ मेने कृतार्थमात्मानमश्वमेधमखेन सः ॥ ८२ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभूषिसंवादे राज्ञोऽश्वमेधकरणं नाम पञ्चच
त्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं वेदोक्तविधिना हयमेधं महामखम् ॥ स्वान्तःकरणशुद्धयर्थं भीतः संसारसागरात् ॥ १ ॥ एकान्त
उपविश्याथ प्राप्तुं विष्णोः परं पदम् ॥ तुष्टाव जगतां नाथं जगदानन्ददायकम् ॥ २ ॥ ॥ राजोवाच ॥ जगदाधार विश्वेश सर्वकामप्रपूरक ॥ लक्ष्मी

—यानि च । अलंकारकृतीः शुभाः कन्या रागीवल्लोचनाः ॥ श्रुतानि पञ्च विधेभ्यो राजा दृष्टः पदतन्वा । स्त्रियः वीनपयोधराः कञ्चुकैः स्तननाभृताः ॥ मध्यहीनाश्च सुश्रेष्ठः पद्मपत्रायेतेशणाः । हावभावा
न्वितग्रीवा बह्व्यो वडपभूषिताः ॥ पादपुष्पसंयुक्ताः पद्मदुन्दुभासुसः । एकैकशोऽददात्तस्मिन्काम्याश्च कामिनीर्वहूः ॥ अर्थिभ्यो ब्राह्मणादिभ्यो हयमेधे दिनोत्तमाः । भक्ष्यं भोग्यं च संपूर्णं नानासंभारसं
युतम् ॥ सण्डकाद्यान्येकानि स्त्रियस्यकांश्च पिष्टकान् । अन्नान्यन्यानि मेघ्यांश्च पूतपूरांश्च साण्डवान् ॥ मधुरांसर्मितान्पूतानां मृष्टं मुषाफिकम् । वीत्यर्थं सर्वसन्तानां दीपतेज्जं पुनः पुनः । दत्तस्य दीप
यमानस्य धनस्यान्तो न विद्यते । एवं दृष्ट्वा महासहं देवदेव्याः उवाच ॥ गन्धर्वोऽप्यरुः सिद्धा कृष्णश्च मनेश्वराः । विस्मयं परमं याता दृष्ट्वा कतुवरं शुभम् ॥ पुरोधा मन्त्रिणो राजा दृष्टास्तत्रैव सर्वशः ॥
न तत्र मलिनः कश्चिन्न दीनो न क्षुधाभ्रन्वितः ॥ न कोपसर्गो न ग्लानिर्नोऽप्यो व्याधयस्तथा । नाकालमरणं तत्र न दंशो न ग्रहा विषम् ॥ दृष्टुष्टननः सर्वे तस्मिन्नाज्ञो महोत्सवे । ये च तत्र तपःसिद्धा
मुनयश्चिरजीविनः ॥ न मृतस्तादृशो यशो धनधान्यसमन्वितः । एवं स राजा निधिवदामिमेधं दिनोत्तमाः ॥ कर्तुं समापयामास प्रासादं वैष्णवं तथा ॥

१ अयमत्राधिको ग्रंथः—बुद्धि नो देवदेवेश यत्पूज्यामः पुरातनम् । यथा तः प्रतिमाः पूर्वमिन्द्रपुत्रेण निर्मिताः ॥ केन चैव प्रकारेण तुष्टस्तस्मै स माधवः । तत्सर्वं वद नास्माक परं कीदृशं हि नः ॥
पुनर्वचं मुनिस्तार्क्ष्यः पुराणं वेदसंमितम् । कथयामि पुरा कृतं प्रतिमानां च संभवम् ॥ पशुते च महापते मासादे चैवं निर्मिते । चिन्ता तस्य बभूवाप प्रतिमार्थमहर्निशम् ॥ न वेद्यि केन देवेशं सर्वेशं लोका
पावनम् । सर्गस्थित्यन्तकर्तारं पश्यामि पुरुषोत्तमम् ॥ चिन्ताविष्टस्त्वभूदाग गेतेराज्ञी दिवाऽपि न । न भुङ्क्ते विविधाभोगान् च स्नानं मन्त्रपथम् ॥ नैव वाद्येन गन्धेन गायत्रैर्वर्णकैरपि । न गन्धैर्बहुभिर्वा
न चानेकैर्द्वयाज्वितैः ॥ नेत्रमीदृर्महानोक्तैः पञ्चरागमयैर्न च । सुवर्णरत्नतापैश्च बलकटिकसंयुतैः ॥ बहुभार्यायकमैर्वा न वन्द्यैरन्तारङ्गैः । नभूव तस्य नृपतेर्मनस्तुष्टिर्वर्धनम् ॥ शौकमृदारुनातेषु मद्यस्तं
किं महोत्सवे । विष्णुप्रतिमायोग्यं च सर्वदृष्टगदक्षितम् ॥ एतैरेव त्रयाणां तु दक्षितं स्यात्पुराचरितम् । स्थापिते प्रतिमाम्भ्योति इति चिन्तापरोऽभवत् ॥ पञ्चरात्रविधानेन संसृज्य पुरुषोत्तमम् । चिन्ताविष्टो
महापात्रः संस्तोतुमुपचकमे । वायुदेव नमस्तेऽस्तु नमस्ते मोक्षकारण । प्राहि मां सर्वलोकेश जन्मसंसारसागरात् ॥ निर्मेकाम्बरसंकाश नमस्ते पुरुषोत्तम । संकल्पेण नमस्तेऽस्तु प्राहि मां धरणीधर ॥ नमस्ते
देवगर्भाय नमस्ते मकरध्वज । रतिकान्त नमस्तेऽस्तु प्राहि मां संवत्सरात् ॥ नमस्तेऽन्नसंकाश नमस्ते भक्तवत्सल । अनिरुद्ध नमस्तेऽस्तु प्राहि मां वरदो भव ॥ नमस्ते विबुधावाच नमस्ते विबुधपिय ।
नारायण नमस्तेऽस्तु प्राहि मां शरणगतम् ॥ नमस्ते बलिनां श्रेष्ठ नमस्ते काङ्क्षकापुत्र । चतुर्मुख जगन्नाथ प्राहि मां प्रतितामद ॥ नमस्ते गीष्मेपाय नमस्ते त्रिदशार्चित ॥

कान्त कृपासिंधो भक्तवत्सल सत्प्रिय ॥३॥ त्राहि विष्णो महाराज मयं मां भवसागरे ॥ प्रलयानलसंकाश नमस्ते दितिजान्तक ॥ नरासिंह महावीर्य
 त्राहि मां दीप्तलोचन ॥ ४ ॥ यथा रसातलादुर्वीं त्वया दंष्ट्रोद्धता पुरा ॥ तथा महावराह त्वं त्राहि मां दुःखसागरात् ॥ ५ ॥ तवैता मूर्तयः कृष्ण
 वरदाः संस्तुता मया ॥ त्वञ्चेमे बलदेवाद्याः पृथग्रूपेण संस्थिताः ॥ ६ ॥ अङ्गानि तव देवेश गरुत्माद्यास्तथा प्रभो ॥ दिक्पालाः सायुधाश्चैव कंशावा
 द्यास्तथाऽच्युत ॥ ७ ॥ ये चान्ये तव देवेश भेदाः प्रोक्ता मनीषिभिः ॥ तेऽपि सर्वे जगन्नाथ प्रसन्नायतलोचन ॥ ८ ॥ मयाऽर्चिताः स्तुताः सर्वे तथा यूयं
 नमस्कृताः ॥ प्रयच्छध्वं वरं मह्यं धर्मकामार्थमोक्षदाः ॥ ९ ॥ भेदास्ते कीर्तिता ये तु हरसंकर्षणादयः ॥ तव पूजार्थसंभृतास्ते च त्वाये समाश्रिताः
 ॥ १० ॥ न भेदस्तव देवेश विद्यते परमार्थतः ॥ विविधं तव यज्ञार्थं रूपं तदुपचारतः ॥ ११ ॥ अद्वैतं त्वां कथं द्वैतं वक्तुं शक्नोति मानवः ॥ एकस्त्वं
 हि हरे व्यापी चित्स्वभावो निरञ्जनः ॥ १२ ॥ परमं तव यद्रूपं भावाभावविवर्जितम् ॥ निर्लेपं विमलं मूढं कूटस्थमचलं ध्रुवम् ॥ १३ ॥ सर्वपाप
 विनिर्मुक्तं सत्तामात्रव्यवस्थितम् ॥ तदेवाश्च न जानन्ति कथं जानाम्यहं प्रभो ॥ १४ ॥ अपरं तव यद्रूपं पीतवस्त्रं चतुर्भुजम् ॥ शङ्खचक्रग
 दापाणिमुकुटाङ्गदधारिणम् ॥ १५ ॥ श्रीवत्सोरस्कसंयुक्तं वनमालाविभूषितम् ॥ तदर्चयन्ति विबुधा ये चान्ये तव संश्रयाः ॥ १६ ॥ देवदेव
 सुरश्रेष्ठ भक्तानामभयप्रद ॥ त्राहि मां पद्मपत्राक्ष मयं विषयसागरे ॥ १७ ॥ नान्यं पश्यामि लोकेश यस्याहं शरणं व्रजे ॥ त्वामृते कमला
 कान्त प्रसीद मधुसूदन ॥ १८ ॥ जराव्याधिशतैर्युक्तो नानादुःखैर्निपीडितः ॥ हर्षशोकान्वितो मूढः कर्मपाशैः सुयन्त्रितः ॥ १९ ॥ पतितोऽहं
 महारौद्रे घोरे संसारसागरे ॥ विषयोदकदुष्पारे रागेद्वेषझषाकुले ॥ २० ॥ इन्द्रियावर्तगम्भीरे तृष्णाशोकोर्मिसंकुले ॥ निराश्रये निरालम्बे निः
 सारेऽत्यन्तचञ्चले ॥ २१ ॥ मायया मोहितस्त्वत्र भ्रमामि सुचिरं प्रभो ॥ नानाजातिसहस्रेषु जायमानः पुनः पुनः ॥ २२ ॥ मया जन्मान्यने
 कानि सहस्राण्ययुतानि च ॥ विविधान्यनुभूतानि संसारेऽस्मिन्नार्दन ॥ २३ ॥ वेदाः साङ्गा मयाऽधीताः शास्त्राणि विविधानि च ॥ इतिहा
 सपुराणानि तथा शिल्पान्यनेकशः ॥ २४ ॥ असंतोषाश्च संतोषाः संचयापचया व्ययाः ॥ मया प्राप्ता जगन्नाथ जयवृद्धयुदयेतराः ॥ २५ ॥
 भार्यारिमित्रबन्धूनां वियोगाः संगमास्तथा ॥ पितरो विविधा दृष्टा मातरश्च तथा मया ॥ २६ ॥ दुःखानि चानुभूतानि यानि सौख्यान्यने
 कशः ॥ प्राप्ताश्च बान्धवाः पुत्रा भ्रातरो ज्ञातयस्तथा ॥ २७ ॥ मयोपितं तथा स्त्रीणां कोष्ठे विष्मृज्यविप्लवे ॥ गर्भवासे महादुःखमनुभूतं तथा
 प्रभो ॥ २८ ॥ दुःखानि यान्यनेकानि बाल्ययौवनगोचरे ॥ वार्षके च हृषीकेश तानि प्राप्तानि वै मया ॥ २९ ॥ मरणे यानि दुःखानि यममार्गे

५८ ॥

यमालये ॥ मया तान्यनुभूतानि नरके यातनाकुले ॥ ३० ॥ कुमिकीटदुमाणां च हस्त्यश्वगुपक्षिणाम् ॥ महिषोष्ट्रगवां चैव तथाऽन्येषां वनौक
साम् ॥ ३१ ॥ (द्विजातीनां च सर्वेषां शूद्राणां चैव योनिषु ॥ धनिनां क्षत्रियाणां च दरिद्राणां तपस्विनाम् ॥ ३२ ॥ नृपाणां नृपभृत्यानां
तथाऽन्येषां च देहिनाम् ॥ गृहेषु तेषामुत्पन्नो देव चाहं पुनः पुनः ॥ ३३ ॥ गतोऽस्मि दासतां नाथ श्रीमतां बहुशो नृणाम् ॥ दरिद्रत्वं
चेश्वरत्वं स्वामित्वं च तथा गतः ॥ ३४ ॥ इता मया इतश्चान्येषां तितो घातितास्तथा ॥ दत्तं ममान्यैरन्येभ्यो मया दत्तमनेकशः ॥ ३५ ॥ पितृ
मातृसुहृद्भातृकलत्राणां कृते न च ॥ धनिनां श्रोत्रियाणां च दरिद्राणां तपस्विनाम् ॥ ३६ ॥ उक्तं दैन्यं बहुविधं त्यक्त्वा लब्ध्वा जनार्दन ॥ देवतिथं
ह्मनुष्येषु स्थावरेषु चरेषु च ॥ ३७ ॥ न पश्यामि तु तत्स्थानं यत्राहं न गतः प्रभो ॥ कदा मे नरके वासः कदा स्वर्गे जगत्पते ॥ ३८ ॥
कदा मनुष्यलोकेषु कदा तीर्थजलेषु च ॥ जलयन्त्रे यथा चके घटी रन्ध्रनिवान्धिनी ॥ ३९ ॥ याति चोर्ध्वमधश्चैव कदा मध्ये च तिष्ठति ॥
तथा चाहं मुरश्रेष्ठ कर्मरज्जुसमाश्रितः ॥ ४० ॥ अधश्चोर्ध्वं तथा मध्ये भ्रमामि कर्मयोगतः ॥ एवं संसारचक्रेऽस्मिन् भैरवे रोमहर्षणे ॥ ४१ ॥
भ्रमामि सुचिरं कालं नान्तं पश्यामि कर्हिचित् ॥ न जाने किं करोम्यद्य हरे व्याकुलितेन्द्रियः ॥ ४२ ॥ शोकतृष्णाभिभूतश्च कादिशीको
विचेतनः ॥ इदानीं त्वामहं देव विह्वलः शरणं गतः ॥ ४३ ॥ त्राहि मां दुःखितं कृष्ण मम संसारसागरे ॥ कृपां कुरु जगन्नाथ भक्तं मां यदि
मन्यसे ॥ ४४ ॥ त्वद्वते नास्ति मे बन्धुर्योऽसौ चिन्तां करिष्यति ॥ देव त्वां नाथमासाद्य न भयं मेऽस्ति कुत्रचित् ॥ ४५ ॥ जीविते मरणे
चैव योगक्षेमेऽथ वा प्रभो ॥ ये तु त्वां विधिवदेव नार्चयन्ति नराधमाः ॥ ४६ ॥ सुगतिस्तु कथं तेषां भवेत्संसारबन्धनात् ॥ किं तेषां कुलशी
लेन विधया जीवितेन वा ॥ ४७ ॥ येषां न जायते भक्तिर्जगद्धातारैः केशवे ॥ प्रकृतिं चासुरीं प्राप्य ये त्वां निन्दति मोहिताः ॥ ४८ ॥ पतन्ति
नरकं ते तु जायमानाः पुनः पुनः ॥ न तेषां निष्कृतिस्तस्माद्विद्यते नरकार्णवात् ॥ ४९ ॥ ये दूषयन्ति दुर्वृत्तास्त्वां देव पुरुषार्थमाः ॥ यत्र यत्र
भवेज्जन्म मम कर्मनिबन्धनात् ॥ ५० ॥ तत्र तत्र हरे भक्तिस्त्वयि चास्तु दृढा सदा ॥ आराध्य त्वां सुरा दैत्या नराश्चान्येऽपि संयताः ॥ ५१ ॥
अवापुः परमां सिद्धिं कस्त्वां देवं न पूजयेत् ॥ न शक्नुवन्ति ब्रह्माद्याः स्तोतुं त्वां त्रिदशा हरे ॥ ५२ ॥ कथं मानुषबुद्ध्याहं स्तोमि त्वां प्रकृतेः
परम् ॥ तथा चाज्ञानभावेन संस्तुतोऽसि मया प्रभो ॥ ५३ ॥ तत्क्षमस्वापराधं मे यदि चास्ति कृपा मयि ॥ कृतापराधेऽपि हरे क्षमां कुर्वन्ति
साधवः ॥ ५४ ॥ तस्मात्प्रसीद देवेश भक्तस्नेहं समाश्रितः ॥ स्तुतोऽसि यन्मया देव भक्तिभावेन चेतसा ॥ सत्यं भवतु तत्सर्वं वामुदेव नमोऽस्तु

५८ ॥

५८ ॥

ते ॥ ५५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्थं स्तुतस्तदा तेन प्रसन्नो गरुडध्वजः ॥ ददौ तस्मै मुनिश्रेष्ठाः सकलं मनसेप्सितम् ॥ ५६ ॥ यः संपूज्य जगन्नाथं
 प्रत्यहं स्तोति मानवः ॥ स्तोत्रेणानेन मतिमान्स मोक्षं लभते ध्रुवम् ॥ ५७ ॥ त्रिसंध्यं यो जपेद्बिद्वानिदं स्तोत्रं वरं शुचिः ॥ धर्मं चार्थं च कामं
 च मोक्षं च लभते नरः ॥ ५८ ॥ यः पठेच्छृणुयाद्वाऽपि श्रावयेद्वा समाहितः ॥ स लोकं दिव्यमाप्नोति विष्णोर्निर्धूतकल्मषः ॥ ५९ ॥ धन्यं पापहरं
 चेदं मुक्तिमुक्तिप्रदं शिवम् ॥ गुह्यं सुदुर्लभं पुण्यं न देयं यस्य कस्यचित् ॥ ६० ॥ न नास्तिकाय मुखाय न कृतप्राय मानिने ॥ न दुष्टमतये
 दद्यात् धूर्ताय कदाचन ॥ ६१ ॥ दातव्यं भक्तियुक्ताय गुणशीलान्विताय च ॥ विष्णुभक्ताय शान्ताय श्रद्धानुष्ठानशालिने ॥ ६२ ॥ इदं समस्ता
 घविनाशहेतु कारुण्यसंज्ञं सुखमोक्षदं च ॥ अशेषवाञ्छाफलदं वारिष्ठं स्तोत्रं मयोक्तं पुरुषोत्तमस्य ॥ ६३ ॥ ये तं सुसूक्ष्मं विमला मुरारिं ध्यायन्ति
 नित्यं पुरुषं पुराणम् ॥ ते मुक्तिभाजः प्रविशन्ति विष्णुं मन्त्रैर्यथाऽऽज्यं हुतमध्वराग्रौ ॥ ६४ ॥ एकः स देवो भवदुःखहन्ता परः परेषां न ततोऽस्ति
 चान्यत् ॥ सदा स पाता स तु नाशकर्ता विष्णुः समस्ताखिलसारभूतः ॥ ६५ ॥ किं विद्यया किं स्वगुणैश्च तेषां यज्ञैश्च दानैश्च तपोभिरुग्रैः ॥ येषां न
 भक्तिर्भवतीह कृष्णे जगद्गुरौ मोक्षमुखप्रदे च ॥ ६६ ॥ लोके स धन्यः स शुचिः स विद्वान्मत्स्वैस्तपोभिः स गुणैर्वरिष्ठः ॥ ज्ञाता स दाता स तु सत्य
 वक्ता यस्यास्ति भक्तिः पुरुषोत्तमाख्ये ॥ ६७ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयम्भुक्कृपिसंवादे कारुण्यस्तववर्णनं नाम षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 स्तुतवैवं मुनिशार्दूलाः प्रणम्य च सनातनम् ॥ वासुदेवं जगन्नाथं सर्वकामफलप्रदम् ॥ १ ॥ चिन्ताविष्टो महीपालः कुशानास्तीर्य भूतले ॥ वस्त्रं च
 तन्मना भूत्वा मुष्वाप नियतेन्द्रियः ॥ २ ॥ कथं प्रत्यक्षमभ्येति देवदेवो जनार्दनः ॥ मम सोऽर्तिहरो देवस्तदाऽसाविति चिन्तयन् ॥ ३ ॥ सुप्तस्य
 तस्य नृपतेर्वासुदेवो जगद्गुरुः ॥ आत्मानं दर्शयामास शङ्खचक्रगदाभूतम् ॥ ४ ॥ स ददर्श च स्वप्नेऽप्य देवदेवं जगद्गुरुम् ॥ शङ्खचक्रधरं देवं गदा
 चक्रोग्रपाणिनम् ॥ ५ ॥ शार्ङ्गबाणासिसंयुक्तं ज्दलत्तेजोमण्डलम् ॥ युगान्तादित्यवर्णाभिं नीलवैद्युर्यसंनिभम् ॥ ६ ॥ मुपगोसि समासीनं षोड
 शार्धभुजं शुभम् ॥ स चास्मै प्राब्रवीद्धीराः साधु राजन्महामते ॥ ७ ॥ कतुनाऽनेन दिव्येन तथा भक्त्या च श्रद्धया ॥ तुष्टोऽस्मि ते महीपाल
 वृथा किमनुशोचसि ॥ ८ ॥ यदत्र प्रतिमा राजजगत्पूज्या सनातनी ॥ यथा तां प्राप्यसे भूप तदुपायं ब्रवीमि ते ॥ ९ ॥ प्रभाता
 याञ्च शर्वर्या निर्मले भास्करोदये ॥ सागरस्य जलस्यान्ते नानादृमविभूषिते ॥ १० ॥ जलं तथैव वेलायां दृश्यते तत्र वै महत् ॥ लवणस्योदधे
 राजंस्तरंगैः समभिहृतम् ॥ ११ ॥ कृलालम्बी महावृक्षः स्थितः स्थलजलेषु च ॥ वेलाभिर्हिन्यमानस्तु न चासौ कम्पते द्रुमः ॥ १२ ॥ परशु

अथ०

॥ ६९ ॥

मादाय हस्तेन ऊर्मेरन्तस्ततो ब्रज ॥ एकाकी विहरत्राजन्स त्वं पश्यासि पादपम् ॥ १३ ॥ अश्वत्थं तु समालोक्य छेदय त्वमशङ्कितः ॥ शात्यमानं
तु तं वृक्षं प्रातरद्भुतदर्शनम् ॥ १४ ॥ दृष्ट्वा तेनैव संचिन्त्य ततो भूपाल दर्शनात् ॥ कुरु मे प्रतिमां दिव्यां जहि चिन्तां विमोहिनीम् ॥ १५ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवमुक्त्वा महाभागो जगामादर्शनं हरिः ॥ स चापि स्वप्नमालोक्य परं विस्मयमागतः ॥ १६ ॥ तां निशां स समुद्रीक्ष्य
स्थितस्तद्गतमानसः ॥ व्याहरन्वैष्णवान्मन्त्रान्सूक्तं चैव तदात्मकम् ॥ १७ ॥ प्रभातार्या रजन्यां तु उत्थितो नृपतिस्तदा ॥ स स्नात्वा
सागरे सम्यग्यथावद्विधिना ततः ॥ १८ ॥ दत्त्वा दानं च विप्रेभ्यो ग्रामांश्च नगराणि च ॥ कृत्वा पौवादिकं कर्म जगाम स नृपोत्तमः ॥ १९ ॥
न रथो न पदातिश्च न गजो न च सारथिः ॥ एकाकी स महावेलां प्रविवेश महामतिः ॥ २० ॥ तत्रापश्यन्महावृक्षं तेजस्वन्तं महाद्रुमम् ॥
महातीक्ष्णं महारौद्रं पुण्यं विपुलमेव च ॥ २१ ॥ महोत्सेधं महाकायं प्रगुप्तं च जलान्तिके ॥ सान्द्रमाञ्जिष्ठवर्णाभं नामजातिविवर्जितम् ॥ २२ ॥
नरनाथस्तदा विप्रा द्रुमं दृष्ट्वा मुदाऽन्वितः ॥ परशुना शातयामास निशितेन दृढेन च ॥ २३ ॥ द्वैधीकर्तुमनास्तत्र बभूवेन्द्रसखः स च ॥ निरी
क्ष्यमाणे काष्ठे तु बभूवाद्वुतदर्शनम् ॥ २४ ॥ विश्वकर्मा च दिष्णुश्च विप्रवेषधरावुभौ ॥ आजग्मतुर्महाभागौ तदा तुर्याग्रजन्मनौ ॥ २५ ॥
ज्वलमानौ स्वतेजोभिर्दिव्यस्त्रगनुलेपनौ ॥ अथ तौ तं समागम्य नृपमिन्द्रसखं तदा ॥ २६ ॥ तावूचतुर्महाराज किमत्र त्वं करिष्यासि ॥ किमर्थं
च महाबाहो शातितश्च वनस्पतिः ॥ २७ ॥ असहायो महाबाहो निर्जने गहने वने ॥ महासिन्धुतटे चैव कथं वै शातितो द्रुमः ॥ २८ ॥
ब्रह्मोवाच ॥ तयोः श्रुत्वा वचो विप्राः स तु राजा मुदाऽन्वितः ॥ बभापे वचनं ताभ्यां मृदु वै मधुरं तथा ॥ २९ ॥ दृष्ट्वा तौ रूपसंपन्नौ चन्द्रसूर्या
विवाऽऽगतौ ॥ नमस्कृत्य जगन्नाथाववाङ्मुखमवस्थितः ॥ ३० ॥ ॥ राजोवाच ॥ देवदेवमनाद्यन्तमनन्तं जगतां पतिम् ॥ आराधनाय प्रतिमां
करोमीति मतिर्मम ॥ ३१ ॥ अहं स देवदेवेन परमेण महात्मना ॥ स्वप्नान्ते च समुदिष्टो भवद्भयां श्रावितं मया ॥ ३२ ॥ राज्ञस्तु वचनं श्रुत्वा
देवेन्द्रप्रतिमस्य च ॥ प्रहस्य तस्मै विश्वेशस्तुष्टो वचनमब्रवीत् ॥ ३३ ॥ विष्णुरुवाच ॥ साधु साधु महाभाग यदेतन्मतमुत्तमम् ॥ संसारसागरे
धोरे कदलीदलसन्निभे ॥ ३४ ॥ निःसारे दुःखबहुले भोगग्राहसमाकुले ॥ इन्द्रियावर्तकलिले दुस्तरे रोमहर्षणे ॥ ३५ ॥ नानाव्याधिशतावर्ते
जलबुद्बुदसन्निभे ॥ यतस्ते मतिरुत्पन्ना विष्णोराराधनाय वै ॥ ३६ ॥ धन्यस्त्वं नृपशार्दूल गुणैः सर्वैरलंकृतः ॥ सप्रजा पृथिवी धन्या सशैल
वनकानना ॥ ३७ ॥ सपुरग्रामनगरा चतुर्वर्णैरलंकृता ॥ यतस्त्वं नृपशार्दूल प्रजाः पालयिता प्रभुः ॥ ३८ ॥ एहोहि सुमहाभाग द्रुमेऽस्मिन्सुख

अ० ४७

॥ ३९ ॥

शीतले ॥ आवाभ्यां सह तिष्ठ त्वं कथाभिर्धर्मसंश्रितः ॥ ३९ ॥ अयं मम सहायस्तु आगतः शिल्पिनां वरः ॥ विश्वकर्मसमः साक्षान्निपुणः सर्वकर्म
 सु ॥ मयोद्दिष्टां तु प्रतिमां करोत्येष तदं त्यज ॥ ४० ॥ श्रुत्वैवं वचनं तस्य तदा राजा द्विजन्मनः ॥ सागरस्य तटं त्यक्त्वा गत्वा तस्य समीपतः
 ॥ ४१ ॥ तस्थौ स नृपतिश्चेष्टो वृक्षच्छाये क्षुशीतले ॥ ततस्तस्मै स विश्वात्मा ददावाज्ञां द्विजाकृतिः ॥ ४२ ॥ शिल्पिमुख्याय विप्रेन्द्राः कुरुष्व
 प्रतिमामिमाम् ॥ कृष्णरूपं परं शान्तं पद्मपत्रायतेक्षणम् ॥ ४३ ॥ श्रीवत्सकौस्तुभधरं शङ्खचक्रगदाधरम् ॥ चन्द्रगोक्षीरवर्णाभं द्वितीयं स्वस्ति
 कांकितम् ॥ ४४ ॥ लांगलास्त्रधरं देवमनन्ताख्यं महाबलम् ॥ देयदानवगन्धर्वयक्षविद्याधरोरगैः ॥ ४५ ॥ न विज्ञातो हि तस्यान्तस्तेनानन्त
 इति स्मृतः ॥ भगिनीं वासुदेवस्य रुक्मवर्णां मुशोभनाम् ॥ ४६ ॥ तृतीयां वै सुभद्रां च सर्वलक्षणलक्षिताम् ॥ ४७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ श्रुत्वैतद्
 चनं तस्य विश्वकर्मा सुकर्मकृत् ॥ तत्क्षणात्कारयामास प्रतिमाः शुभलक्षणाः ॥ ४८ ॥ कुण्डलाभ्यां विचित्राभ्यां कर्णाभ्यां सुविराजितम् ॥ चक्र
 लांगलविन्दस्तहस्ताभ्यां साधुसंमतम् ॥ ४९ ॥ प्रथमं शुक्रवर्णाभं शारदेन्दुसमप्रभम् ॥ आरक्ताक्षं महाकायं फणाविकटमस्तकम् ॥ ५० ॥
 नीलाम्बरधरं चोद्यं बलं बलमदोद्धतम् ॥ कुण्डलैकधरं दिव्यं गदामुशलधारिणम् ॥ ५१ ॥ द्वितीयं पुण्डरीकाक्षं नीलजामृतसंनिभम् ॥ अतसी
 पुष्पसंकाशं पद्मपत्रायतेक्षणम् ॥ ५२ ॥ पीतवाससमत्युद्यं शुभं श्रीवत्सलक्षणम् ॥ चक्रपूर्णकरं दिव्यं सर्वपापहरं हरिम् ॥ ५३ ॥ तृतीयां स्वर्ण
 वर्णाभां पद्मपत्रायतेक्षणाम् ॥ विचित्रवस्त्रसंछन्नां हारकेयूरभूषिताम् ॥ ५४ ॥ विचित्राभरणोपेतां रत्नहारावलम्बिताम् ॥ पीनोन्नतकुचां रम्यां
 विश्वकर्मा विनिर्ममे ॥ ५५ ॥ स तु राजाऽद्भुतं दृष्ट्वा क्षणेनैकेन निर्मिताः ॥ दिव्यवस्त्रयुगच्छन्ना नानारत्नैरलंकृताः ॥ ५६ ॥ सर्वलक्षणसंपन्नाः
 प्रतिमाश्च मनोहराः ॥ विस्मयं परमं गत्वा इदं वचनमब्रवीत् ॥ ५७ ॥ ॥ इन्द्रद्युम्न उवाच ॥ किं देवौ समनुप्राप्तौ द्विजरूपधराबुभौ ॥ उभौ चाद्भुत
 कर्माणो देववृत्तौ न मानुषौ ॥ ५८ ॥ देवौ वा मानुषौ वाऽपि यक्षविद्याधरौ च किम् ॥ किं ब्रह्महृषीकेशौ किं वसु किमुताश्विनौ ॥ ५९ ॥ न वेद्य
 सत्यसद्भावौ मायारूपेण संस्थितौ ॥ युवां गतोऽस्मि शरणमात्मा स्त्रौ मे प्रकाशयताम् ॥ ६० ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभूषिसंवादे प्रतिमोत्पत्तिक
 थनं नाम सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ नाहं देवो न यक्षो वा न दैत्यो न च देवराट् ॥ न ब्रह्मा न च रुद्रोऽहं
 विद्धि मां परमेश्वरम् ॥ १ ॥ अर्तिहा सर्वलोकानां समप्रबलपौरुषः ॥ आराधनीयो भूतानामन्तो यस्य न विद्यते ॥ २ ॥ पठ्यते सर्वेशा
 स्त्रेषु वेदान्तेषु निगद्यते ॥ यमाहुर्ज्ञानगम्येति वासुदेवेति योगिनः ॥ ३ ॥ अहमेव स्वयं ब्रह्मा अहं विष्णुः शिवोऽप्यहम् ॥ इन्द्रोऽहं

वसु०
॥ ७० ॥

देवराजश्च जगत्संयमनो यमः ॥ ४ ॥ पृथिव्यादीनि भूतानि त्रेताभिर्दुतभुङ्क्षुः ॥ वरुणोऽर्षा पतिश्चाहं धरित्री च महीधरः ॥ ५ ॥ यत्किं
चिद्वाङ्मयं लोके जगत्स्थारजङ्गमम् ॥ चराचरं च यद्विश्वं मदन्यत्रास्ति किञ्चन ॥ ६ ॥ प्रीतोऽहं ते नृपश्रेष्ठ वरं वरय सुव्रत ॥ यदिष्टं
तत्प्रयच्छामि हृदि यत्ते व्यवस्थितम् ॥ ७ ॥ महर्शनमपुण्यानां स्वप्नान्तेऽपि न जायते ॥ त्वं पुनर्ददभक्तित्वात्प्रत्यक्षं दृष्टवानसि ॥ ८ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ श्रुत्वैवं वासुदेवस्य वचनं तस्य भो द्विजाः ॥ रोमाञ्चिततनुर्भूत्वा इदं स्तोत्रं जगौ नृपः ॥ ९ ॥ ॥ राजोवाच ॥ श्रियःकान्त नम
स्तेऽस्तु श्रीपते पीतवाससे ॥ श्रीद श्रीश श्रीनिवास नमस्ते श्रीनिकेतन ॥ १० ॥ आद्यं पुरुषमीशानं सर्वेशं सर्वतोमुखम् ॥ निष्कलं परमं देवं
प्रणतोऽस्मि सनातनम् ॥ ११ ॥ शब्दातीतं गुणातीतं भावाभावविवर्जितम् ॥ निर्लेपं निर्गुणं सूक्ष्मं सर्वज्ञं सर्वभावनम् ॥ १२ ॥ प्रावृष्मेघप्रती
काशं गोब्राह्मणहिते रतम् ॥ सर्वेषामेव गोप्तारं व्यापिनं सर्वभाविनम् ॥ १३ ॥ शङ्खचक्रधरं देवं गदामुशलधारिणम् ॥ नमस्ये वरदं देवं नीलोत्पल
दलच्छविम् ॥ १४ ॥ नागपर्यङ्कशयनं क्षीरोदार्यववासिनम् ॥ नमस्येऽहं हृषीकेशं सर्वपापहरं हरिम् ॥ १५ ॥ पुनस्त्वां देवदेवेशं नमस्ये वरदं
विभुम् ॥ सर्वलोकेभ्यः विष्णुं मोक्षकारणमव्ययम् ॥ १६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं स्तुत्वा तु तं देवं प्रणिपत्य कृताञ्जलिः ॥ उवाच प्रणतो भूत्वा निपत्य
वसुधातले ॥ १७ ॥ राजोवाच ॥ प्रीतोऽसि यदि मे नाथ वृणोमि वरमुत्तमम् ॥ देवासुराः सगन्धर्वा यक्षरक्षोमहोरगाः ॥ १८ ॥ सिद्धविद्या
धराः साध्याः किन्नरा गुह्यकास्तथा ॥ ऋषयो ये महाभागा नानाशास्त्रविशारदाः ॥ १९ ॥ परिवाडयोगयुक्तश्च वेदतत्त्वार्थचिन्तकाः ॥ मोक्षशास्त्र
विदो येऽन्ये ध्यायन्ति परमं पदम् ॥ २० ॥ निर्गुणं निर्मलं शान्तं गुह्यं परमपावनम् ॥ तत्पदं गन्तुमिच्छामि त्वत्प्रसादात्सुदुर्लभम् ॥ २१ ॥
॥ श्रीभगवानुवाच ॥ सर्वं भवतु भद्रं ते यथेष्टं सर्वमाप्नुहि ॥ भविष्यति यथाकामं मत्प्रसादात्प्र संशयः ॥ २२ ॥ दश वर्षसहस्राणि तथा नव
शतानि च ॥ अविच्छिन्नं महाराज्यं कुरु त्वं नृपसत्तम ॥ २३ ॥ प्रयास्यसि पदं दिव्यं दुर्लभं यत्सुरासुरैः ॥ पूर्णं मनोरथं शान्तं गुह्यमव्यक्तमव्य
यम् ॥ २४ ॥ परात्परतरं सूक्ष्मं निर्लेपं निश्चलं ध्रुवम् ॥ जराशोकविनिर्मुक्तं क्रियाकारणवर्जितम् ॥ २५ ॥ तदहं दर्शयिष्यामि ज्ञेयाख्यं परमं
पदम् ॥ यं प्राप्य परमानन्दं प्राप्स्यसे परमां गतिम् ॥ २६ ॥ कीर्तिश्च तव मञ्जेन्द्र तिष्ठत्वत्र महीतले ॥ यावद्धना नभो यावद्यावच्चन्द्रार्कतारकम् ॥
॥ २७ ॥ यावत्समुद्राः सत्तेव यावन्मेवादिपर्वताः ॥ तिष्ठन्ति दिवि देवाश्च तावत्सर्वत्र चाव्यया ॥ २८ ॥ इन्द्रधनुस्सरो नाम तीर्थं यज्ञाङ्गसंभवम् ॥
यत्र स्नात्वा सकृद्लोकः शक्रलोकमवाप्नुयात् ॥ २९ ॥ दापयिष्यति यः पिण्डांस्तटेऽस्मिन्सरसः शुभे ॥ कुलैर्कावशमुद्धृत्य शक्रलोकं गमिष्यति ॥ ३० ॥

अ० ४८

॥ ७० ॥

पूज्यमानोऽप्सरोभिश्च गन्धर्वैर्गीतनिःस्वनैः ॥ विमानेन वसेत्तत्र यावदिन्द्राश्चतुर्दश ॥ ३१ ॥ सरसो दक्षिणे भागे नैर्ऋत्यां तु समाश्रितः ॥
 न्यग्रोधस्तिष्ठते तत्र तत्समीपे तु मण्डपः ॥ ३२ ॥ केतकीवनसंछत्रो नानापादपसंकुलः ॥ नारिकेलैरसंलप्यैश्चम्पकैर्वकुलावृतैः ॥ ३३ ॥ अशोकैः
 कर्णिकारैश्च पुंनागैर्नागकेशरैः ॥ पाटलाभ्रातसरलैश्चन्दनैर्देवदारुभिः ॥ ३४ ॥ न्यग्रोधाश्चत्थलदिरैः पारिजातैः सहार्जुनैः ॥ हिन्तालैश्च तालैश्च
 शिंशपैर्वन्दरैस्तथा ॥ ३५ ॥ करञ्जैर्लकुचैः पुल्लैः पनसैर्विस्वधातुकैः ॥ अन्यैर्बहुविधैर्वृक्षैः शोभितः समलंकृतः ॥ ३६ ॥ आपादस्य सिते पक्षे
 पञ्चम्यां पितृदेवते ॥ ऋक्षे नेष्यन्ति नस्तत्र नीत्वा सप्त दिनानि वै ॥ ३७ ॥ मण्डपे स्थापयिष्यन्ति सुवेश्याभिः सुशोभनैः ॥ क्रीडाविशेषबहुलैर्नृ-
 त्यगीतमनोहरैः ॥ ३८ ॥ चामरैः स्वर्णदण्डैश्च व्यजने रत्नभूषितैः ॥ वीजयन्तस्तथाऽस्मभ्यं स्थापयिष्यन्ति मङ्गलाः ॥ ३९ ॥ ब्रह्मचारी यतिश्चैव
 स्नातकाश्च द्विजोत्तमाः ॥ व्रानप्रस्था गृहस्थाश्च सिद्धाश्चान्ये च ब्राह्मणाः ॥ ४० ॥ नानावर्णपदैः स्तोत्रैर्ऋग्यजुःसामनिस्वनैः ॥ कारिष्यन्ति स्तुतिं
 राजन्नामकेशवयोः पुनः ॥ ४१ ॥ ततः स्तुत्वा च दृष्ट्वा च नमस्कृत्वा च भक्तितः ॥ नरो वर्षायुतं दिव्यं श्रीमद्भरिपुरे वसेत् ॥ ४२ ॥ पूज्यमानो
 ऽप्सरोभिश्च गन्धर्वैर्गीतनिःस्वनैः ॥ हरेरनुचरस्तत्र क्रीडते केशवेन वै ॥ ४३ ॥ विमानेनार्कवर्णेन रत्नहारेण राजता ॥ सर्वकामैर्महाभोगैस्तिष्ठते
 भुवनोत्तमे ॥ ४४ ॥ तपःक्षयादिहाऽऽगत्य मनुष्यो ब्राह्मणो भवेत् ॥ कोटीधनपतिः श्रीमान्श्चतुर्वेदी भवेद्भुवम् ॥ ४५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं
 तस्मै वरदं दत्त्वा कृत्वा च समयं हरिः ॥ जगामादर्शनं विप्राः सहितो विश्वकर्मणां ॥ ४६ ॥ स तु राजा तदा हृष्टो रोमाञ्चिततनूरुहः ॥ कृतकृत्य
 मिवाऽऽत्मानं मेने संदर्शनाद्धरेः ॥ ४७ ॥ ततः कृष्णं च रामं च सुभद्रां च वरप्रदाम् ॥ रथैर्विमानसंकाशैर्मणिकाञ्चनचित्रितैः ॥ ४८ ॥ संवाह्य
 तास्तदा राजा जयमङ्गलानिःस्वनैः ॥ आनयामास मतिमान्सामात्यः सपुरोहितः ॥ ४९ ॥ नानावादित्रनिघोषैर्नानावेदस्वनैः शुभैः ॥ संस्थाप्य
 च शुभे देशे पवित्रे सुमनोहरे ॥ ५० ॥ ततः शुभतिथौ काले नक्षत्रे शुभलक्षणे ॥ प्रतिष्ठां कारयामास सुमुहूर्ते द्विजैः सह ॥ ५१ ॥ यथोक्तेन
 विधानेन विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ आचार्यानुमतनैव सर्वं कृत्वा मदीपतिः ॥ ५२ ॥ आचार्याय तदा दत्त्वा दक्षिणां विधिवत्प्रभुः ॥ ऋतिवर्भ्यश्च
 विधानेन तथाऽन्येभ्यो धनं ददौ ॥ ५३ ॥ कृत्वा प्रतिष्ठां विधिवत्प्रासादे भवनोत्तमे ॥ स्थापयामास तान्सर्वान्विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ ५४ ॥ ततः
 संपूज्य विधिना नानापुष्पैः सुगन्धिभिः ॥ सुवर्णमणिमुक्ताद्यैर्नानावस्त्रैः सुशोभनैः ॥ ५५ ॥ रत्नैश्च विविधैर्दिव्यैरासनैर्ब्राह्मपत्तनैः ॥ ददौ चान्यान्स-
 विषयान्पुराणि नगराणि च ॥ ५६ ॥ एवं बहुविधं दत्त्वा राज्यं कृत्वा यथोचितम् ॥ इष्ट्वा च विविधैर्देवैर्देवा दानान्यनेकशः ॥ ५७ ॥ कृत

कृत्यस्ततो राजा त्यक्तसर्वपरिग्रहः ॥ जगाम परमं स्थानं तद्विष्णोः परमं पदम् ॥ ५८ ॥ एवं मया मुनिश्रेष्ठाः कथितोऽसौ नृपोत्तमः ॥ क्षेत्र
स्य चैव माहात्म्यं किमन्यच्छ्रोतुमिच्छथ ॥ ५९ ॥ श्रुत्वेवं वचनं तस्य ब्रह्मणोऽव्यक्तजन्मनः ॥ आश्चर्यं मेनिरे विप्राः पप्रच्छुश्च पुनर्मुदा ॥
॥ ६० ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ कस्मिन्काले सुरश्रेष्ठ गन्तव्यं पुरुषोत्तमम् ॥ विधिना केन कर्तव्यं पञ्चतीर्थमिति प्रभो ॥ ६१ ॥ एकैकस्य
च तीर्थस्य स्नानदानस्य यत्फलम् ॥ देवताप्रेक्षणे चैव ब्रूहि सर्वं पृथक्पृथक् ॥ ६२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ निराहारः कुरुक्षेत्रे पादेनैकेन
यस्तपेत् ॥ जितेन्द्रियो जितक्रोधः सप्तसंवत्सरायुतम् ॥ ६३ ॥ दृष्ट्वा सकृद्विजश्रेष्ठा द्वादश्यां पुरुषोत्तमम् ॥ कृतोपवासः प्राप्नोति ततो
ऽधिकतरं फलम् ॥ ६४ ॥ तस्माज्ज्येष्ठे मुनिश्रेष्ठाः प्रयत्नेन सुसंयतैः ॥ स्वर्गलोकेऽसुविप्राथैर्द्रष्टव्यः पुरुषोत्तमः ॥ ६५ ॥ पञ्चतीर्थं
तु विधिवत्कृत्वा ज्येष्ठे नरोत्तमः ॥ शुक्लपक्षस्य द्वादश्यां पश्येत्तं पुरुषोत्तमम् ॥ ६६ ॥ ये पश्यन्त्यव्ययं देवं द्वादश्यां पुरुषोत्तमम् ॥ ते
विष्णुलोकमासाद्य न च्यवन्ते कदाचन ॥ ६७ ॥ तस्माज्ज्येष्ठे प्रयत्नेन गन्तव्यं भो द्विजोत्तमाः ॥ कृत्वा तस्मिन्पञ्चतीर्थं द्रष्टव्यः पुरुषो
त्तमः ॥ ६८ ॥ सुदूरस्थोऽपि यो भक्त्या कीर्तयेत्पुरुषोत्तमम् ॥ अहन्यहनि शुद्धात्मा सोऽपि विष्णुपुरं व्रजेत् ॥ ६९ ॥ यात्रां करोति कृष्णस्य
श्रद्धया यः समाहितः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकं व्रजेन्नरः ॥ ७० ॥ चक्रं दृष्ट्वा हरेर्दूरात्प्रातादोपरि संस्थितम् ॥ सहसा मुच्यते पापात्रो
भक्त्या प्रणम्य तत् ॥ ७१ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभुवःप्रसवादे पुरुषोत्तमवर्णनं नामाष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ आसी
त्कल्पे मुनिश्रेष्ठाः संप्रवृत्ते महाक्षये ॥ नष्टेऽर्कचन्द्रे पवने नष्टे स्थाःरजगमे ॥ १ ॥ उदिते प्रलयादित्ये प्रचण्डे घनगर्जिते ॥ विद्युदुत्पातसंघातेः
संभ्रमे तरुपर्धते ॥ २ ॥ लोके च संहते सर्वे महदुल्कानिवहणे ॥ शुष्केषु सर्वतोऽपि सरःसु च सरित्सु च ॥ ३ ॥ ततः संवर्तको वह्निर्वायुना सहितो
द्विजाः ॥ लोकं तु प्राविशत्सर्वमादित्यैरुपशोभितम् ॥ ४ ॥ पञ्चात्स पृथिवीं भित्त्वा प्रविश्य च रसातलम् ॥ देवदानवयक्षाणां भयं जनयते महत्
॥ ५ ॥ निर्दहन्नागलोकं च यच्च किञ्चित्क्षिताविह ॥ अथस्तान्मुनिशार्दूलः सर्वं नाशयते क्षणात् ॥ ६ ॥ ततो योजनविंशानां सहस्राणि शतानि
च ॥ निर्वहन्नाशुगो वायुः स च संवर्तकोऽनलः ॥ ७ ॥ सदेवासुरगन्धर्व सयक्षोरगराक्षसम् ॥ ततो दहति संततः सर्वमेव जगत्प्रभुः ॥ ८ ॥ प्रदीप्तोऽ
सौ महारौद्रः कल्पाग्निरिति संश्रुतः ॥ महाज्वालो महाविष्मान्संप्रदीप्तमहास्वनः ॥ ९ ॥ सूर्यकोटिप्रतीकाशो ज्वलन्निव स्वतेजसा ॥ त्रैलोक्यं चाद
दत्तूर्णं समुद्रामुद्रामालुपम् ॥ १० ॥ एवंविधे महाघोरे महाप्रलयदारुणे ॥ ऋषिः परमधर्मात्मा ध्यानयोगपरोऽभवत् ॥ ११ ॥ एकः संतिष्ठते विप्रा

मार्कण्डेयेति विश्रुतः ॥ मोहपारोर्निबद्धोऽसौ क्षुत्पुण्याव्याकुलेन्द्रियः ॥ १२ ॥ स दृष्ट्वा तं महाबह्निं शुष्ककण्ठोष्ठतालुकः ॥ तृपार्तः प्रस्खल
 निवृष्टस्तदाऽसौ भयविह्वलः ॥ १३ ॥ वभ्राम पृथिवीं सर्वां कादिशीको विचेतनः ॥ त्रातारं नाधिगच्छन्वै इतश्चेतश्च धावति ॥ १४ ॥ न लेभे स
 तदा शर्म यत्र विश्रम्यते द्विजाः ॥ करोमि किं न जानामि यमाहं शरणं ब्रजे ॥ १५ ॥ कथं पश्यामि तं देवं पुरुषेशं सनातनम् ॥ इति संचित
 यन्देवमेकाग्रेण सनातनम् ॥ १६ ॥ प्रातर्वास्तत्पदं दिव्यं महाप्रलयकारणम् ॥ पुरुषेशमिति ख्यातं वटराजं सनातनम् ॥ १७ ॥ त्वरायुक्तो मुनि
 श्चासौ न्यग्रोधस्यान्तिकं ययौ ॥ आसाद्य तं मुनिश्रेष्ठास्तस्य मूले समाविशत् ॥ १८ ॥ न कालाग्निभयं तत्र न चांगारप्रवर्षणम् ॥ न संवर्तागम
 स्तत्र न च वज्राशनिस्तथा ॥ १९ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभुवविस्मयादे मार्कण्डेयवटदर्शनं नामैकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 ततो गजकुलप्रख्यास्तडिन्मालाविभूषिताः ॥ समुत्स्थुर्महामेघाः नभस्यद्भुतदर्शनाः ॥ १ ॥ केचिन्नीलोत्पलश्यामाः केचिन्कुमुदसंनिभाः ॥ केचि
 त्किञ्चलसंकाशाः केचित्पीताः पयोधराः ॥ २ ॥ केचिद्भरितसंकाशाः काकाण्डकनिभास्तथा ॥ केचित्कमलपत्राभाः केचिद्बिड्मलसंनिभाः
 ॥ ३ ॥ केचित्पुरवराकाराः केचिद्विरिचोपमाः ॥ केचिदजनसंकाशाः केचिन्मरुतप्रभाः ॥ ४ ॥ त्रिद्युन्मालापिनद्धाङ्गः समुत्स्थुर्महावनाः ॥
 घोररूपा महाभागा घोरस्वननिनादिनः ॥ ५ ॥ ततो जलवराः सर्वे समावृण्वन्नभस्तलम् ॥ तैरियं पृथिवी सर्वा सपर्वतवनाकरा ॥ ६ ॥ आपू
 रिता दिशः सर्वाः सलिलौघप्रवर्षिभिः ॥ ततस्ते जलदा घोरा वारिणा मुनिसत्तमाः ॥ ७ ॥ सर्वतः प्लावयामासुश्चोदिताः परमेष्ठिना ॥ वर्षमाणा
 महातोयं पूरयन्तो वसुंधराम् ॥ ८ ॥ मुचोत्तमशिवं रौद्रं नाशयन्ति स्म पावकम् ॥ ततो द्वादश वर्षाणि पयोदाः समुपप्लवे ॥ ९ ॥ धाराभिः पूर
 यन्तो वै चोद्यमाना महात्मना ॥ ततः समुद्राः स्वां वेलामतिक्रामन्ति भो द्विजाः ॥ १० ॥ पर्वताश्च व्यशीर्यन्ते मही चाप्सु निमज्जति ॥
 सर्वतः समुद्रान्तास्ते पयोदा नभस्तलम् ॥ ११ ॥ संवेष्टीयत्वा नश्यन्ति वायुवेगसमाहताः ॥ ततस्तं मारुतं घोरं स विष्णुर्मुनिसत्तमाः ॥ १२ ॥
 आदिपद्मालयो देवः पीत्वा स्वपिति भो द्विजाः ॥ तस्मिन्नेकार्णवे घोरे तमोभूत निराश्रये ॥ १३ ॥ नष्टे देवासुरनरे यक्षराक्षसवर्जिते ॥ ततो मुनिः
 स विश्रान्तो घ्यात्वा च पुरुषोत्तमम् ॥ १४ ॥ ददर्श चक्षुरुन्मील्य जलपूर्णं वसुंधराम् ॥ नापश्यत्तं वटं नोर्वी न दिगादि न भास्करम् ॥ १५ ॥
 न चन्द्रार्काग्निपवनं न देवासुरपन्नगम् ॥ तस्मिन्नेकार्णवे घोरे नष्टे स्थावरजंगमे ॥ १६ ॥ निमज्जन्स तदा विप्राः संतर्प्युपचक्रमे ॥ वभ्रामासौ
 मुनिश्चाऽऽह इतश्चेतश्च संप्लवद् ॥ १७ ॥ निमज्जन् तदा विप्रास्त्रातारं नाधिगच्छति ॥ एवं तं विह्वलं दृष्ट्वा कृपया पुरुषोत्तमः ॥ प्रोवाच मुनिश

बसु०
॥ ७२ ॥

दुर्लभं तदा ध्यानेन तोषितः ॥ १८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ वत्स श्रान्तोऽसि बालस्त्वं भक्तश्च मम सुव्रत ॥ आगच्छाऽऽगच्छ शीघ्रं त्वं मार्कण्डेय ममा-
न्तिकम् ॥ १९ ॥ मा भैर्वत्स मुनिश्रेष्ठ संप्राप्तोऽसि ममागतः ॥ मार्कण्डेय महाधीर बालस्त्वं श्रमपीडितः ॥ २० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा
मुनिः परमकोपितः ॥ उवाच स तदा विप्रा विस्मितश्चाभवन्मुहुः ॥ २१ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ कोमत्राम्ना कीर्तयति तपः परिभवन्निव ॥ बहुवर्षसह-
स्राख्यं धर्षयन्निः मे वपुः ॥ २२ ॥ न ह्येष समुदाचारो देवेष्वपि समाहितः ॥ मां ब्रह्मा सर्वदेवेशो दीर्घायुरिति भाषते ॥ २३ ॥ कस्तपोधोरशिरसो
ममाय त्यक्तजीवितः ॥ मार्कण्डेयेति चोक्त्वा मां मृत्युं गन्तुमिहेच्छति ॥ २४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवमुक्त्वा तदा विप्राश्चिन्ताविष्टोऽभवन्मुनिः ॥ किं
स्वप्नोऽयं मया दृष्टः किं वा मोहोऽयमागतः ॥ २५ ॥ इत्थं चिन्तयतस्तस्य उत्पन्ना दुःखहा मतिः ॥ ब्रजामि शरणं देवं भक्त्याऽहं पुरुषोत्तमम् ॥ २६ ॥
स गत्वा शरणं विष्णुं मुनिस्तद्रतमानसः ॥ ददर्श तं वटं भूयो विशालं सलिलोपरि ॥ २७ ॥ शाखायां तस्य सौवर्णं विस्तीर्णायां महान्द्रुतम् ॥
रुचिरं दिव्यपर्यङ्कं रचितं विश्वकर्मेणा ॥ २८ ॥ वज्रवैद्यूररचितं मणिविट्मशोभितम् ॥ पद्मरागादिभिर्जुष्टं रत्नैरन्यैरलंकृतम् ॥ २९ ॥ नानास्तरण-
संवीतं नानारत्नोपशोभितम् ॥ नानाश्चर्यसमायुक्तं प्रभामण्डलमण्डितम् ॥ ३० ॥ तस्योपरि स्थितं देवं कृष्णं बालवपुर्धरम् ॥ सूर्यकोटिप्रतीकाशं
दीप्यमानं सुवर्चसम् ॥ ३१ ॥ चतुर्भुजं सुन्दराङ्गं पद्मपत्रायतेक्षणम् ॥ श्रीवत्सवक्षसं देवं शङ्खचक्रगदाधरम् ॥ ३२ ॥ वनमालावृतोरस्कं दिव्यकुण्ड-
लधारिणम् ॥ हारभारार्पितग्रीवं दिव्यरत्नविभूषितम् ॥ ३३ ॥ दृष्ट्वा तदा मुनिर्देवं विस्मयोत्फुल्ललोचनः ॥ रोमाञ्चिततनुर्देवं प्रणिपत्येदमब्रवीत् ॥ ३४ ॥
॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ अहो जैकार्णवे घोरे विनष्टे सचराचरे ॥ कथमेको ह्ययं बालस्तिष्ठत्यत्र मुनिर्भयः ॥ ३५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भूतं भव्यं भविष्य-
श्च जानन्नपि महामुनिः ॥ बुबुधे न ततो देवं मायया तस्य मोहितः ॥ यदा न बुबुधे चैनं तदा खेदादुवाच ह ॥ ३६ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥
वृथा मे तपसो वीर्यं वृथा ज्ञानं वृथा क्रियाः ॥ वृथा मे जीवितं दीर्घं वृथा मानुष्यजन्म च ॥ ३७ ॥ योऽहं सुप्तं न जानामि पर्यङ्के दिव्यबालकम् ॥ ३८ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं संचिन्तयन्निव प्रः पुवमानो विचेतनः ॥ त्राणार्थं विह्वलश्चासौ निर्वेदं गतवांस्तदा ॥ ३९ ॥ ततो बालार्कसंकाशं स्वमाहिम्ना व्य-
स्थितम् ॥ बालतेजोमयं विप्रा न शशाकाभिवीक्षितुम् ॥ ४० ॥ दृष्ट्वा तं मुनिमायान्तं स बालः प्रहसन्निव ॥ प्रोवाच मुनिशार्दूलस्तदा मेघाचनि-
स्वनः ॥ ४१ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ वत्स जानामि श्रान्तं त्वां त्राणार्थं मामुपस्थितम् ॥ शरीरं विश मे क्षिप्रं विश्रामस्ते मयोदितः ॥ ४२ ॥

अ० ५०

॥ ७२ ॥

ब्रह्मोवाच ॥ श्रुत्वा स वचनं तस्य किञ्चिन्नोवाच मोहितः ॥ विवेश वदनं तस्य विवृतं चावशो मुनिः ॥ ४३ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभृषिसंवादे
 मार्कण्डेयप्रलयदर्शनं नाम पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ स प्रविश्योदरे तस्य बालस्य मुनिसत्तमः ॥ ददर्श पृथिवीं कृत्स्नां नानाज
 नपदेवृताम् ॥ १ ॥ लवणेक्षुसुरासर्पिर्दधिदुग्धजलोदधीन् ॥ ददर्श तान्समुद्रांश्च जम्बु प्लवं च शास्मलम् ॥ २ ॥ कुशं क्रौञ्चं च शाकं च पुष्करं च
 ददर्श सः ॥ भारतादीनि वषाणि तथा सर्वांश्च पर्वतान् ॥ ३ ॥ मेरुं च सर्वरत्नौघमपश्यत्कनकात्रलम् ॥ नानारत्नान्वितैः शृङ्गैर्भूषितं बहु
 कन्दरम् ॥ ४ ॥ अन्त्यजानन्त्यजार्तांश्च सोऽपश्यत्तस्य चोदरे ॥ मृगाञ्छाखामृगान्सिंहान्वराहान्सृमराञ्छशान् ॥ गजांश्चान्यास्तथा सत्त्वा
 न्सोऽपश्यत्तस्य चोदरे ॥ ५ ॥ पृथिव्यां यानि तीर्थानि ग्रामाश्च नगराणि च ॥ कृषिगोरक्षवाणिज्यं क्रयविक्रयणं तथा ॥ ६ ॥ शक्रादीन्विबुधाच्छे
 ष्ठास्तथाऽन्यांश्च दिवौकसः ॥ गन्धर्वाप्सरसो यक्षानृपांश्चैव सनातनान् ॥ ७ ॥ दैत्यदानवसर्पांश्च नागांश्च मुनिसत्तमाः ॥ सिद्धिकातनयांश्चैव
 ये चान्ये सुरशत्रवः ॥ ८ ॥ यत्किञ्चित्तेन लोकेऽस्मिन्दृष्टपूर्वं चराचरम् ॥ अपश्यत्स तदा सर्वं तस्य कुशौ द्विजोत्तमाः ॥ ९ ॥
 अथ वा किं बहुक्तेन कीर्तितेन पुनः पुनः ॥ ब्रह्मादिस्तम्बपर्यन्तं यत्किञ्चित्सचराचरम् ॥ १० ॥ भूलोकं च भुवलोकं स्वर्लोकं च
 द्विजोत्तमाः ॥ महर्जनस्तपः सत्यमतलं वितलं तथा ॥ ११ ॥ पातालं भूतलं चैव वितलं च रसातलम् ॥ महातलं च ब्रह्माण्डमपश्यत्तस्य
 चोदरे ॥ १२ ॥ अव्याहता गतिस्तस्य तदाऽभूद्विजसत्तमाः ॥ प्रसादात्तस्य देवस्य स्मृतिलोपश्च नाभवत् ॥ १३ ॥ भ्रममाणस्तदा
 कुशौ कृत्स्नं जगदिदं द्विजाः ॥ नान्तं जंगाम देहस्य तस्य विष्णोः कदाचन ॥ १४ ॥ यदाऽसौ नाऽऽगतश्चान्तं तस्य देहस्य भो द्विजाः ॥
 तदा तं वरदं देवं शरणं गतवान्मुनिः ॥ १५ ॥ ततोऽसौ सहसा विप्रा वायुवेगेन निःसृतः ॥ महात्मनो मुखात्तस्य विवृतात्पुरुषस्य सः ॥ १६ ॥
 इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभृषिसंवादे मार्कण्डेयस्य भगवत्कुक्षिपरिवर्तनं नामैकपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ स निष्कम्प्योदरा

१ अयमत्राधिको ग्रन्थः—नानामुनिजनाकीर्णं नानाबुद्धवनाकुलम् ॥ नानासत्त्वसमायुक्तं नानामर्षसमन्वितम् ॥ व्यामिः सिंहैर्वराहैश्च चामरैर्वह्निर्वह्निः ॥ मृगैः शालाभृगैश्चान्यैर्भूषितं सुमनोहरम् ॥ शक्रादीन्-
 विचक्षेदेवैः सिद्धचारणपन्नगैः ॥ मुनिपक्षाप्सरसोभिश्च श्रुतैश्चान्यैः सुपाटयैः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं मुमेहं श्रीमन्तमपश्यन्मुनिसत्तमः ॥ पर्यटन्स तदा विपत्तस्य काष्ठस्य चोदरे ॥ हिमवन्तं हेमकूटं निषधं गन्धमा-
 दनम् ॥ श्वेतं च दुर्धरं नीलं कैलासं मन्दरं गिरिम् ॥ मेरुद्वयं मलयं विन्ध्यं पारिषात्रं तथाऽर्जुनम् ॥ सह्यं च शुक्तिमन्तं च मैनाकं वक्रवर्तम् ॥ एते चान्ये च बहवो शिवन्तः शुषिचीपराः ॥ ततस्तान्मु-
 निभेष्टाः सोऽपश्यदत्नभूषितान् ॥ कुरुक्षेत्रं च पाञ्चालान्मत्स्यान्मन्वान्संकेतयान् ॥ बाह्याफाञ्चूरसेनांश्च काशमीरातङ्गान्स्वदाहान् ॥ पार्वतियाम्बिकातांश्च कर्णशारङ्गान्मरुतान् ॥

॥ ७३ ॥

तस्य बालस्य मुनिसत्तमाः ॥ पुनश्चैकार्णवासुर्वमिपश्यजनवर्जिताम् ॥ १ ॥ पूर्वदृष्टं च तं देवं ददर्श शिशुरूपिणम् ॥ शाखायां वटवृक्षस्य पर्यङ्को
परि संस्थितम् ॥ २ ॥ श्रीवत्सवक्षसं देवं पीतवर्णं चतुर्भुजम् ॥ जगदादाय तिष्ठन्तं पद्मपत्रायतेक्षणम् ॥ ३ ॥ सोऽपि तं मुनिमायान्तं प्लवमानम
चेतनम् ॥ दृष्ट्वा मुखाद्विनिष्क्रान्तं प्रोवाच प्रहसन्निव ॥ ४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ कञ्चित्त्वयोपितं वत्स विश्रान्तं च ममोदरे ॥ भ्रममाणश्च किं तत्र
आश्चर्यं दृष्टवानसि ॥ ५ ॥ भक्तोऽसि मे मुनिश्रेष्ठ श्रान्तोऽसि च ममाऽऽश्रितः ॥ तेन त्वामुपकाराय संभाषे पश्य मामिह ॥ ६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
श्रुत्वा स वचनं तस्य संप्रहृष्टतनूरुहः ॥ ददर्श तं मुदुष्प्रेक्षं रत्नैर्दिव्यैरलङ्कृतम् ॥ ७ ॥ प्रसन्ना निर्मला दृष्टिर्मुहुर्तात्तस्य भो द्विजाः ॥ प्रसादात्तस्य
देवस्य प्रादुर्भूता पुनर्नवा ॥ ८ ॥ रक्ताङ्गुलितलौ पादौ ततस्तस्य सुरार्चितौ ॥ प्रणम्य शिरसा विप्रा हर्षगद्गदया गिरा ॥ ९ ॥ कृताञ्जलिस्तदा
हृष्टो विस्मितश्च पुनः पुनः ॥ दृष्ट्वा तं परमात्मानं संस्तोतुमुपचक्रमे ॥ १० ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ देवदेव जगन्नाथ मायाबालवपुर्धर ॥ त्राहि मां
चारुपद्माक्ष दुःखितं शरणागतम् ॥ ११ ॥ संतप्तोऽस्मि सुरश्रेष्ठ संवर्ताख्येनैव द्विना ॥ अङ्गारवर्षभीतं च त्राहि मां पुरुषोत्तम ॥ १२ ॥ शोषितश्च
प्रचण्डेन वायुना जगदायुना ॥ विह्वलोऽहं तथा श्रान्तस्त्राहि मां पुरुषोत्तम ॥ १३ ॥ तापितश्च तथादित्यैः प्रलयावर्तकादिभिः ॥ न शान्तिमधिग
च्छामि त्राहि मां पुरुषोत्तम ॥ १४ ॥ तृषितश्च क्षुधाऽऽविष्टो दुःखितश्च जगत्पते ॥ त्रातारं नात्र पश्यामि त्राहि मां पुरुषोत्तम ॥ १५ ॥ अस्मिन्ने
कार्णवे घोरे विनष्टे सचराचरे ॥ न चान्तमधिगच्छामि त्राहि मां पुरुषोत्तम ॥ १६ ॥ तत्रोदरे च देवेश मया दृष्टं चराचरम् ॥ विस्मितोऽहं विप
ण्णश्च त्राहि मां पुरुषोत्तम ॥ १७ ॥ संसारेऽस्मिन्निरालम्बे प्रसीद पुरुषोत्तम ॥ प्रसीद विबुधश्रेष्ठ प्रसीद विबुधप्रिय ॥ १८ ॥ प्रसीद विबुधां नाथ
प्रसीद विबुधाश्रय ॥ प्रसीद सर्वलोकेश जगत्कारणकारण ॥ १९ ॥ प्रसीद सर्वदेवेश प्रसीद मम भूधूर ॥ प्रसीद सलिलावास प्रसीद मधुमूदना ॥ २० ॥
प्रसीद कमलाकान्त प्रसीद त्रिदशेश्वर ॥ प्रसीद कंसकेशिप्र प्रसीदारिष्टनाशन ॥ २१ ॥ प्रसीद कृष्ण दैत्यघ्न प्रसीद दनुजान्तक ॥ प्रसीद मधुरा
वास प्रसीद यदुनन्दन ॥ २२ ॥ प्रसीद शकावरज प्रसीद वरदाव्यय ॥ त्वं महीं त्वं जलं देव त्वमग्निस्त्वं समीरणः ॥ २३ ॥ त्वं नभस्त्वं मन
श्चैव त्वमहंकार एव च ॥ त्वं बुद्धिः प्रकृतिश्चैव सत्त्वाद्यास्त्वं जगत्पते ॥ २४ ॥ पुरुषस्त्वं जगद्बीजं पुरुषादपि चोत्तमः ॥ त्वमिन्द्रियाणि सर्वाणि
शब्दाद्या विषयाः प्रभो ॥ २५ ॥ त्वं दिक्पालाश्च धर्माश्च वेदा यज्ञाः सवक्षिणाः ॥ त्वमिन्द्रस्त्वं शिवो देवस्त्वं हविस्त्वं हुताशनः ॥ २६ ॥ त्वं
यमः पितृराट् देव त्वं रक्षोधिपतिः स्वयम् ॥ वरुणस्त्वमपां नाथस्त्वं वायुस्त्वं धनेश्वरः ॥ २७ ॥ त्वमीशानस्त्वमनन्तस्त्वं गणेशश्च पण्मुखः ॥

अ० ५२

॥ ७३ ॥

वसवस्त्वं तथा रुद्रास्त्वमादित्याश्च खेचराः ॥ २८ ॥ दानवास्त्वं तथा यक्षास्त्वं दैत्याः समरुद्राणाः ॥ सिद्धाश्चाप्सरसो नागा गन्धर्वास्त्वं सच-
रणाः ॥ २९ ॥ पितरो वालखिल्याश्च प्रजानां पतयोऽच्युत ॥ मुनयस्त्वमृषिगणास्त्वमश्विनौ निशाचराः ॥ ३० ॥ अन्याश्च जातयस्त्वं हि यत्किंचि-
जीवसंज्ञितम् ॥ किंचात्र बहुनोक्तेन ब्रह्मादिस्तम्बगोचरम् ॥ ३१ ॥ भूतं भव्यं भविष्यं च त्वं जगत्सचराचरम् ॥ यत्ते रूपं परं देव कूटस्थमचलं ध्रुवम्
॥ ३२ ॥ ब्रह्माद्यास्तत्र जानन्ति कथमन्येऽल्पमेधसः ॥ देव शुद्धस्वभावोऽसि नित्यस्त्वं प्रकृतेः परः ॥ ३३ ॥ अव्यक्तः शाश्वतोऽनन्तः सर्वव्यापी
महेश्वरः ॥ त्वमाकाशः परः शान्तो अजस्त्वं विभुरव्ययः ॥ ३४ ॥ एवं त्वां निर्गुणं स्तोतुं कः शक्नोति निरञ्जनम् ॥ स्तुतोऽसि यन्मया देव
विकलेनारूपचेतसा ॥ तत्सर्वं देवदेवेश शन्तुमर्हसि चाव्यय ॥ ३५ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभुक्तापिसंवादे भगवत्स्तवनिरूपणं नाम द्विपञ्चाशत्तमो
ऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्थं स्तुतस्तदा तेन मार्कण्डेयेन भो द्विजाः ॥ प्रीतः प्रोवाच भगवान्मेघगम्भीरया गिरा ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ब्रूहि कामं
मुनिश्रेष्ठ यत्ते मनसि वर्तते ॥ ददामि सर्वं विप्रं मतो यदभिवाञ्छसि ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ श्रुत्वा स वचनं विप्राः शिशोस्तस्य महात्मनः ॥ उवाच परम
प्रीतो मुनिस्तद्व्रतमानसः ॥ ३ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ज्ञातुमिच्छामि देव त्वां मायां वै तव मोक्षद ॥ त्वत्प्रसादाच्च देवेश स्मृतिर्न परिहीयते ॥ १ ॥
दुतमन्तः शरीरेण सततं परिवर्तितम् ॥ इच्छामि पुण्डरीकाक्ष ज्ञातुं त्वामहमव्ययम् ॥ ५ ॥ इह भूत्वा शिशुः साक्षात्किं भवानवतिष्ठते ॥ पीत्वा

१. अपमप्रतिपेको ग्रन्थः—आस्येन ते भविष्योऽं शरीरं भगवंस्त्वम् ॥ दृष्टवान् भगवंल्लोकान् समस्तान् नदरे हि ते ॥ तव देव शरीरेणा देवदानवराक्षसाः ॥ यक्षगन्धर्वनागाश्च जगत्स्थावरजङ्गमम् ॥ नाना
मुनिनदाकीर्णं नानापातुविभूषितम् ॥ नानाद्रुमलताकीर्णं नानामस्रवणाकुलम् ॥ नानासत्त्वसमाकीर्णं नानाभयैरुपमन्वितम् ॥ ध्यायिः सिद्धैर्वरहैश्च चमरेर्महर्षिर्गणैः ॥ मृगैः क्षासाभृगैश्चान्यैर्भूषितान् मनोहरम् ॥
शक्राद्यैर्विधिर्देवैः सिद्धचारणपद्मैः ॥ मुनिपक्षाप्सरोभिश्च कृतं चान्यैः सुराढ्यैः ॥ एवं सुमेरुसीमांतं ततोऽहं मुनिसत्तमः ॥ एवं तं स्तु तदा विमत्तन बाळस्य चोदरे ॥ हिमवन्तं हेमकूटं निषपं ग
न्धमादनम् ॥ श्वेतश्च कङ्कनीळं च वैष्णवं दुर्दरं गिरिम् ॥ मेरुद्वं मलयं शिख्यं पारियात्रं तपार्बुदम् ॥ सद्यं च शुक्तिमन्तश्च मैनाकं चक्रपर्वतम् ॥ एवं चान्ये च बहवो यावन्तः पृथिवीधराः ॥ तांस्तु देव
मुनिभेष्टः सोपश्यन्तभूषितान् ॥ कुरुक्षेत्रं च पांचालं मत्पयमद्राव्यकैकया ॥ बाह्यकाशमूरसेनांश्च काशमीरज्जगणांश्च तान् ॥ पर्वतांयावत् किण्ठांश्च कर्ममावरणान् वरान् ॥ एकक्षान् दिशदांश्च वि
पादान् बहुनेत्रकान् ॥ ऐन्द्रमाज्योतिषांश्च काम्योर्गोस्ताचक्षिकान् ॥ अक्षान्ब्रह्मन्धुम्नांश्च कलापांश्चोत्काङ्गिन् ॥ महोरगान् कण्ठिगांश्च फोकान्बुद्धानि च ॥ माळवान् श्रविहांश्चापि सोराष्ट्रान्य
नांस्तथा ॥ एतांश्चान्याश्च देशांश्च पश्येत् मुनिसत्तमः ॥ अपश्यं ते मुनिभेष्टस्तव कुक्षी महात्मनः ॥ मया च कुरुक्षेत्रं पुनरं भूमिं गमाम् ॥ गंगाद्वारं च कुन्नाञ्च बदरीं सिन्धुसागरम् ॥ कोकामुखं शुद्ध
तीर्थं ब्रह्मवर्तं कुसल्यादीम् ॥ छौह्रनं च त्वयतीर्थं सर्वत्रापममोचनम् ॥ कर्दमाळं चाप्रितीर्थं तथा चामरकंटकम् ॥ छोह्रागंलं जम्बुगर्गं भोगतीर्थं पृथक्कम् ॥ तन्मन्त्रांस्तर्कं तीर्थं तत्रा शौचस्त्वोत्तमम् ॥ एका-

जगदिदं सर्वमेतदाख्यातुमर्हसि ॥ ६ ॥ (किमर्थं च जगत्सर्वं शरीरस्थं तवाऽनघ ॥ कियन्तं च त्वया कालमिह स्थेयमरिंदम) ॥ ज्ञातुमिच्छामि
देवेश ब्रूहि सर्वमशेषतः ॥ ७ ॥ त्वत्तः कमलपत्राक्ष विस्तरेण यथातथम् ॥ महदेतदचिन्त्यं च यदहं दृष्टवान्प्रभो ॥ ८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्युक्तः स तदा
तेन देवदेवो महाद्युतिः ॥ सान्त्वयन्स तदा वाक्यमुवाच वदतां वरः ॥ ९ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ कामं देवाश्च मां विप्र नहि जानन्ति तत्त्वतः ॥
सर्वं प्रीत्या प्रवक्ष्यामि यथेदं विमृजाम्यहम् ॥ १० ॥ पितृभक्तोऽसि विप्रर्षे मामेव शरणं गतः ॥ ततो दृष्टोऽस्मि ते साक्षाद्भूतचर्यं च ते महत् ॥ ११ ॥
आपो नारा इति पुरा संज्ञाकर्म कृतं मया ॥ तेन नारायणोऽस्म्युक्तो मम तास्त्वयनं सदा ॥ १२ ॥ अहं नारायणो नाम प्रभवः
शाश्वतोऽव्ययः ॥ विधाता सर्वभूतानां संहर्ता च द्विजोत्तम ॥ १३ ॥ अहं विष्णुरहं ब्रह्मा शक्रश्चापि द्विजोत्तम ॥ अहं वैश्रवणो राजा यमः
प्रेताधिपस्तथा ॥ १४ ॥ अहं शिवश्च सोमश्च कश्यपश्च प्रजापतिः ॥ अहं धाता विधाता च यज्ञश्चाहं द्विजोत्तम ॥
॥ १५ ॥ अग्निरास्यं क्षितिः पादौ चन्द्रादित्यौ च लोचने ॥ द्यौर्मूर्धा खं दिशः श्रोत्रे तथाऽऽपः स्वेदसंभवाः ॥ १६ ॥
सदिशं च नभः कायो वायुर्मनसि मे स्थितः ॥ मया क्रतुशतैरिष्टं बहुभिश्चाऽऽप्तदक्षिणैः ॥ १७ ॥ यजन्ते वेदविदुषो मां देवयजने स्थितम् ॥
पृथिव्या क्षत्रियेन्द्राश्च पार्थिवाः स्वर्गकाङ्क्षिणः ॥ १८ ॥ यजन्ते मां तथा वैश्याः स्वर्गलोकजिगीषवः ॥ चतुःसमुद्रपर्यन्तां मेरुमन्दरभूषणाम् ॥
॥ १९ ॥ शेषो भूत्वाऽहमेको हि धारयामि वसुंधराम् ॥ वाराहं रूपमास्थाय ममेयं जगती पुरा ॥ २० ॥ मञ्जमाना जले विप्र वीर्येणासीत्समु-
द्धृता ॥ अग्निश्च वाडवो विप्र भूत्वाऽहं द्विजसत्तम ॥ २१ ॥ पिबाम्यपः समाविष्टस्ताश्चैव विमृजाम्यहम् ॥ ब्रह्म वक्त्रं भुजौ क्षत्रमूरू मे संश्रिता
विशः ॥ २२ ॥ पादौ शूद्रा भवन्तीमे विक्रमेण क्रमेण च ॥ ऋग्वेदः सामवेदश्च यजुर्वेदस्तथर्वणः ॥ २३ ॥ मेतः प्रादुर्भवन्त्येते मामेव प्रविशन्ति

—मुक्तं च केदारं काशीं च विरजं दिनः ॥ काञ्चनरं च गोर्णं श्रीलङ्कं गन्धमादनम् ॥ एतान्यन्यानि तीर्थानि क्षेत्रान्यापतनानि च ॥ अपश्यमुदरे देव वातरय मुनिरुत्तमः ॥ गंगां शनैः च तथा
यमुनामपः कौशिकीम् ॥ चर्मण्वतीं वेनवतीं चन्द्रभागां सुरस्वतीम् ॥ विषाशां च वितस्तां च सिन्धुं गोदावरीं नदीम् ॥ वस्त्रोक्तारां नदिनीं पयोष्णीं नर्मदां दिनः ॥ अपशान्मुद्रभद्राश्च चरतोषां महान-
दीम् ॥ पुनर्णां कृष्णवेगां च शिबिरां च महानदीम् ॥ वैतरणीं चैव कावेरीं शोणश्चैव महानदीम् ॥ भीमरथीं विशालाक्षं शिवां वेनवतीं नदीम् ॥ एताभ्याम्बश्च नद्यश्च पृथिव्यां वै दितांत्तमाः ॥ परित्राग्ताश्च
सम्पूर्णं तव पुत्रो महात्मनः ॥ अपश्यं गगनश्चैव चन्द्रसूर्यविराजितम् ॥ नान्विल्यमानं तेजोभिः पापकार्कषमयम् ॥ अपश्यं च मह्यं वाड काननैरुपशोभिताम् ॥ यनन्ते विविपैस्तत्र त्रादृषा बहुभिर्भक्षिः ॥
हाविषाश्च यक्षन्ति हर्षवर्णानुरजनैः ॥ वैवशाः क्षुधिं ययान्यायं कारयन्ति च नित्यशः ॥ एवमादीनि सर्वाणि दृष्टानि पुरुषोत्तम ॥

च ॥ यतयः शान्तिपरमा यतात्मानो बुभुत्सवः ॥ २४ ॥ कामक्रोधद्वेषमुक्ता निःसङ्गा वीतकल्मषाः ॥ सत्त्वस्था निरहंकारा नित्यमध्यात्मको
 विदाः ॥ २५ ॥ मामेव सततं विप्राश्चिन्तयन्त उपासते ॥ अहं संवर्तको ज्योतिरहं संवर्तकोऽनलः ॥ २६ ॥ अहं संवर्तकः सूर्यस्त्वहं संवर्तको
 ऽनिलः ॥ तारारूपाणि दृश्यन्ते यान्येतानि नभस्तले ॥ २७ ॥ मम वै रोमकूपाणि विद्धि त्वं द्विजसत्तम ॥ रत्नाकराः समुद्राश्च सर्व एव चतु
 र्दिशः ॥ २८ ॥ वसनं शयनं चैव निलयं चैव विद्धि मे ॥ कामः क्रोधश्च हर्षश्च भयं मोहस्तथैव च ॥ २९ ॥ ममैव विद्धि रूपाणि सर्वाण्येतानि
 सत्तम ॥ प्राप्नुवन्ति नरा विप्र यत्कृत्वा कर्म शोभनम् ॥ ३० ॥ सत्यं दानं तपश्चोग्रमहिंसां सर्वजन्तुषु ॥ मद्विधानेन विहिता मम देहविचारिणः
 ॥ ३१ ॥ मयाऽभिभूतविद्वानाश्वेष्टयन्ति न कामतः ॥ सम्यग्वेदमधीयाना यजन्तो विविधैर्मसैः ॥ ३२ ॥ यतात्मानो जितक्रोधाः प्राप्नुवन्ति द्विजा
 तयः ॥ प्राप्तुं शक्यो न चैवाहं नरेर्दुष्कृतकर्माभिः ॥ ३३ ॥ ङोभाभिभूतैः कृष्णैरनार्यैरकृतात्मभिः ॥ एतन्महाफलं विद्धि नराणां भावितात्मनाम् ॥
 ॥ ३४ ॥ सुदुष्प्रापं विमृष्टानां मायायोगनिषेविणाम् ॥ यदा वदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति सत्तम ॥ ३५ ॥ अभ्युत्थानमधर्मस्य तदाऽऽत्मानं
 सृजाम्यहम् ॥ दैत्या हिंसानुरक्ताश्च अवध्याः सुरसत्तमैः ॥ ३६ ॥ राक्षसाश्चापि लोकेऽस्मिन्यदोत्पत्स्यन्ति दारुणाः ॥ तदाऽहं संप्रसूयामि गृहेषु
 पुण्यकर्मणाम् ॥ ३७ ॥ प्रविष्टो मानुषं देहं सर्वं प्रशमयाम्यहम् ॥ सृष्ट्वा देवमनुष्यांश्च गन्धर्वैरगराक्षसान् ॥ ३८ ॥ स्थावराणि च भूतानि संहारम्या
 त्ममायया ॥ कर्मकाले पुनर्देहमनुचिन्त्य सृजाम्यहम् ॥ ३९ ॥ एवं प्रणिहितः सम्यङ्ममाऽऽत्मा मुनिसत्तम ॥ सर्वभूतेषु विप्रेन्द्र न च मां वेत्ति
 कश्चन ॥ ४० ॥ सर्वलोके च मां भक्ताः पूजयन्ति च सर्वशः ॥ यच्च किञ्चित्त्वया प्राप्तं मयि क्लेशात्मकं द्विज ॥ ४१ ॥
 सुखोदयाय तत्सर्वं श्रेयसे च तवानघ ॥ यच्च किञ्चित्त्वया लोके दृष्टं स्थावरजङ्गमम् ॥ ४२ ॥ विदितं सर्वं
 मेवासौ ममाऽऽत्मा भूतभावनः ॥ अहं नारायणो नाम शंखचक्रगदाधरः ॥ ४३ ॥ यावद्युगानां विप्रैर्देहं परिवर्तते ॥ तावत्स्व

१ इदमधिकम्—आविश्य मानुषं देहं मर्षादावपकारणात् ॥ २ ॥ क्लृप्तपुणे यमः स्वामन्त्रेतापुणे मम ॥ ३ ॥ एको द्वापरमहायुगं कल्पः कलियुगे तस्य ॥ त्रयो भागा द्वापरस्य तस्मिन्काले भवन्ति च ॥ अन्त
 काले च संयोजे कालो भूत्वागतिदारुणः ॥ त्रैलोक्यं नाशयाम्येकः सर्वं स्थावरजङ्गमम् ॥ अहं विधर्मा विधात्मा सर्वलोकसुखावहः ॥ अविशः सर्वगोऽनन्त इषीकेश उलूकमः ॥ कलशकं नयाम्येको ब्रह्मकर्ष
 ममैव तत् ॥ शमनं सर्वभूतानां सर्वभूतकृतोद्यमम् ॥

ब्रह्म ५०

॥ ७५ ॥

पिमि विश्वात्मा सर्वविश्वानि मोहयन् ॥ ४४ ॥ एवं सर्वमहं कालमिहाऽऽसे मुनिसत्तम ॥ अशिशुः शिशुरूपेण यावद्ब्रह्मा न बुध्यते ॥ ४५ ॥
मया च दत्तो विप्रेन्द्र वरस्ते ब्रह्मरूपिणा ॥ असकृत्परितुष्टेन विप्रर्षिगणपूजित ॥ ४६ ॥ सर्वमेकार्णवं कृत्वा नष्टे स्थावरजङ्गमे ॥ निर्गतोऽसि
मयाऽऽज्ञातस्ततस्ते दर्शितं जगत् ॥ ४७ ॥ अभ्यन्तरं शरीरस्य प्रविष्टोऽसि यदा मम ॥ दृष्ट्वा लोकं समस्तं हि विस्मितो नावबुध्यसे ॥ ४८ ॥
ततोऽसि वक्त्राद्विप्रैर्द्रुतं निःसारितो मया ॥ आख्यातस्ते मया चाऽऽत्मा दुर्ज्ञेयो हि सुरासुरैः ॥ ४९ ॥ यावत्स भगवान्ब्रह्मा न बुध्येत महातपाः ॥
तावत्त्वमिह विप्रैर्विश्रब्धश्चर वै सुखम् ॥ ५० ॥ ततो विबुद्धे तस्मिंस्तु सर्वलोकपितामहे ॥ एको भूतानि स्रक्ष्यामि शरीरा
णि द्विजोत्तम ॥ ५१ ॥ आकाशं पृथिवीं ज्योतिर्वायुः सलिलमेव च ॥ लोके यच्च भवेत्किञ्चिदिह स्थावरजङ्गमम् ॥ ५२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
एवमुक्त्वा तदा विप्राः पुनस्तं प्राह माधवः ॥ पूर्णे युगसहस्रे तु मेघगम्भीरनिःस्वनः ॥ ५३ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मुने ब्रूहि यदर्थं मां स्तुतवान्प
रमार्थतः ॥ वरं वृणीष्व यच्छ्रेष्ठं ददामि न चिरादहम् ॥ ५४ ॥ आयुष्मानसि देवानां मद्रक्तोऽसि दृढव्रतः ॥ तेन त्वमासि विप्रेन्द्र पुनर्दीर्घायुरामुहि ॥
॥ ५५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ श्रुत्वा वाणीं शुभां तस्य विलोक्य स तदा पुनः ॥ मूर्ध्ना निपत्य सहसा प्रणम्य पुनरब्रवीत् ॥ ५६ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥
दृष्टं यदद्य देवेश तव रूपं द्विजोत्तम ॥ मोहोऽयं विगतः सत्यं त्वयि दृष्टे तु मे हरे ॥ ५७ ॥ एवमेव जगन्नाथ इच्छेयं त्वत्प्रसादतः ॥ लोकानां च
हितार्थाय नानाभावप्रशान्तये ॥ ५८ ॥ शैवभागवतानां च वादार्थप्रतिषेधकम् ॥ अस्मिन्नेत्रवरे पुण्ये निर्मले पुरुषोत्तमे ॥ ५९ ॥ शिवस्याऽयत
नं देव करोमि परमं महत् ॥ प्रतिष्ठेय तथा तत्र तव स्थाने च शङ्करम् ॥ ६० ॥ ततो ज्ञास्यान्ति लोकेऽस्मिन्नेकमूर्तीं हरीश्वरौ ॥ प्रत्युवाच जग
न्नाथः स पुनस्तं महामुनिम् ॥ ६१ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ यदेतत्परमं देवं कारणं भुवनेश्वरम् ॥ लिङ्गमाराधनार्थाय नानाभावप्रशान्तये ॥
॥ ६२ ॥ ममाऽऽदेशेन विप्रेन्द्र कुरु शीघ्रं शिवालयम् ॥ तत्प्रभावाच्छिवे लोके तिष्ठ त्वं च तथाऽक्षयम् ॥ ६३ ॥ शिवे संस्थापिते विप्र मम संस्था
पनं भवेत् ॥ नाऽऽवयोरन्तरं किञ्चिदेकभावे द्विधाकृतौ ॥ ६४ ॥ यो रुद्रः स स्वयं विष्णुर्यो विष्णुः स महेश्वरः ॥ उभयोरन्तरं नास्ति पवना
काशयोर्विव ॥ ६५ ॥ बालास्तु नाभिजानन्ति य एव गरुडध्वजः ॥ वृषध्वजः स एवेति त्रिपुरघ्नं त्रिलोचनम् ॥ ६६ ॥ तव नामाङ्कितं तस्मा
त्कुरु विप्र शिवालयम् ॥ उत्तरे देवदेवस्य कुरु तीर्थं सुशोभनम् ॥ ६७ ॥ मार्कण्डेयहृदो नाम नरलोकेषु विस्तृतः ॥ भविष्यति द्विजश्रेष्ठ सर्वपाप
प्रणाशनः ॥ ६८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्युक्त्वा स तदा देवस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ मार्कण्डेयं मुनिश्रेष्ठाः सर्वग्यापी जनार्दनः ॥ ६९ ॥ इति श्रीब्रह्मपु

अ० ५३

॥ ५५ ॥

राणे स्वयंभृषिसंवादे मार्कण्डेयस्य श्रीभगवद्दर्शनं नाम त्रिपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि पञ्चतीर्थविधिं
 द्विजाः ॥ यत्फलं स्नानदानेन देवताप्रेक्षणेन च ॥ १ ॥ मार्कण्डेयहृदं गत्वा नरश्चोदङ्मुखः शुचिः ॥ निमज्जेत्तत्र वाराह्मीनिमं मन्त्रमुदीरयेत् ॥ २ ॥
 संसारसागरे मग्नं पापप्रस्तमचेतनम् ॥ ब्राहि मां भगनेत्रत्र विप्रुरारे नमोऽस्तु ते ॥ ३ ॥ नमः शिवाय शान्ताय सर्वपापहराय च ॥ स्नानं करोमि
 देवेश मम नश्यतु पातकम् ॥ ४ ॥ नाभिमात्रे जले स्नात्वा विधिवद्देवता ऋषीन् ॥ तिलोदकेन मतिमान्पितृश्चान्यांश्च तर्पयेत् ॥ ५ ॥ स्नात्वा
 तथैव चाऽऽचम्य ततो गच्छेच्छिवालयम् ॥ प्रविश्य देवतागारं कृत्वा तं त्रिः प्रदक्षिणम् ॥ ६ ॥ मूलमन्त्रेण संपूज्य मार्कण्डेयस्य चेश्वरम् ॥ अघो
 रेण च भो विप्राः प्रणिपत्य प्रसादयेत् ॥ ७ ॥ त्रिलोचनं नमस्तेऽस्तु नमस्ते शशिभूषण ॥ ब्राहि मां त्वं विरूपाक्ष महादेव नमोऽस्तु ते ॥ ८ ॥
 मार्कण्डेयहृदे त्वेवं स्नात्वा दृष्ट्वा च शंकरम् ॥ दशानामश्वमेधानां फलं प्राप्नोति मानवः ॥ ९ ॥ पापैः सर्वैर्विनिमुक्तः शिवलोकं स गच्छति ॥ तत्र
 भुक्त्वा वरान्भोगान्यावदाभूतसंप्लवम् ॥ १० ॥ इहलोकं समासाद्य भवेद्विप्रो बहुश्रुतः ॥ शांकरं योगमासाद्य ततो मोक्षमवाप्नुयात् ॥ ११ ॥
 कल्पवृक्षं ततो गत्वा कृत्वा तं त्रिः प्रदक्षिणम् ॥ पूजयेत्परया भक्त्या मन्त्रेणानेन तं वटम् ॥ १२ ॥ ॐ नमोऽन्यतरूपाय महाप्रलयकारिणे ॥ महद्
 सोपविष्टाय न्यग्रोघाय नमोऽस्तु ते ॥ १३ ॥ अमरस्त्वं सदा कल्पे हरेश्चाऽऽयतनं वटं ॥ न्यग्रोघ हर मे पापं कल्पवृक्ष नमोऽस्तु ते ॥
 ॥ १४ ॥ भक्त्या प्रदक्षिणं कृत्वा नत्वा कल्पवटं नरः ॥ सहसा मुच्यते पापाजीर्णत्वच इवोरगः ॥ १५ ॥ छायां तस्य समाक्रम्य कल्पवृक्षस्य
 भो द्विजाः ॥ ब्रह्महत्यां नरो जह्यात्पापेष्वन्येषु का कथा ॥ १६ ॥ दृष्ट्वा कृष्णाङ्गसंभूतं ब्रह्मतेजोमयं परम् ॥ न्यग्रोधाकृतिकं विष्णुं प्रणिपत्य च
 भो द्विजाः ॥ १७ ॥ राजसुयाश्वमेधाभ्यां फलं प्राप्नोति चाधिकम् ॥ तथा स्ववंशमुद्भूत्य विष्णुलोकं स गच्छति ॥ १८ ॥ वैनतेयं नमस्कृत्य
 कृष्णस्य पुरतः स्थितम् ॥ सर्वपापविनिमुक्तस्ततो विष्णुपुरं ब्रजेत् ॥ १९ ॥ दृष्ट्वा वटं वैनतेयं यः पश्येत्पुरुषोत्तमम् ॥ संकर्षणं सुभद्रां च स
 याति परमां गतिम् ॥ २० ॥ प्रविश्याऽऽयतनं विष्णोः कत्वा तं त्रिः प्रदक्षिणम् ॥ संकर्षणं स्वमन्त्रेण भद्रां पूज्य प्रसादयेत् ॥ २१ ॥ नमस्ते हल
 धृग्राम नमस्ते मृशालायुध ॥ नमस्ते रेवतीकान्त नमस्ते भक्तवत्सल ॥ २२ ॥ नमस्ते बलिनां श्रेष्ठ नमस्ते धरणीधर ॥ प्रलम्बारे नमस्तेऽस्तु
 ब्राहि मां कृष्णपूर्वज ॥ २३ ॥ एवं प्रसाद्य तं देवमजेयं त्रिदशार्चितम् ॥ कैलासशिखराकारं चन्द्रात्कान्ततराननम् ॥ २४ ॥ नीलवस्त्रधरं देवं
 फणाविकटमस्तकम् ॥ महाबलं हलधरं कुण्डलैकविभूषितम् ॥ २५ ॥ रौहिणेयं नरो भक्त्या लभेदभिमतं फलम् ॥ सर्वपापैर्विनिमुक्तो विष्णुलो

महपु०

॥ ७६ ॥

कं स गच्छति ॥ २६ ॥ आभूतसंपुवं यावद्भुक्त्वा तत्र सुखं नरः ॥ पुण्यक्षयादिहाऽऽयातः प्रवरे योगिनां कुले ॥ २७ ॥ ब्राह्मणप्रवरो भूत्वा सर्वं
शास्त्रार्थपारगः ॥ ज्ञानं तत्र समासाद्य मुक्तिं प्राप्नोति दुर्लभम् ॥ २८ ॥ एवमभ्यर्च्य हलिनं ततः कृष्णं विचक्षणः ॥ द्वादशाक्षरमन्त्रेण पूजयेत्सु
समाहितः ॥ २९ ॥ द्विष्टकवर्णमन्त्रेण भक्त्या ये पुरुषोत्तमम् ॥ पूजयन्ति सदा धीरास्ते मोक्षं प्राप्नुवन्ति वै ॥ ३० ॥ न तां गतिं सुरा यान्ति
योगिनो नैव सामगाः ॥ यां गतिं यान्ति भो विप्रा द्वादशाक्षरतत्पराः ॥ ३१ ॥ तस्मात्तेनैव मन्त्रेण भक्त्या कृष्णं जगद्गुरुम् ॥ संपूज्य गन्धपुष्पा
द्यैः प्रणिपत्य प्रसादयेत् ॥ ३२ ॥ जय कृष्ण जगन्नाथ जय सर्वाधनाशन ॥ जय चाणूरकोशिप्र जय कंसनिषूदन ॥ ३३ ॥ जय
पद्मपलाशाक्ष जय चक्रगदाधर ॥ जय नीलाम्बुदश्याम जय सर्वसुखप्रद ॥ ३४ ॥ जय देव जगत्पूज्य जय संसारनाशन ॥ जय
विष्णो लोकपूज्य जय वाञ्छाफलप्रद ॥ ३५ ॥ संसारसागरे घोरे निःसारे दुःखफेनिले ॥ क्रोधमाहाकुले रौद्रे विषयोदकसंप्लवे ॥ ३६ ॥
नानारोगोर्मिकलिले मोहावर्तसुदुस्तरे ॥ निमग्नोऽहं सुरश्रेष्ठ त्राहि मां पुरुषोत्तम ॥ ३७ ॥ एवं प्रसाद्य देवेशं वरदं भक्तवत्सलम् ॥ सर्वं
पापहरं देवं सर्वकामफलप्रदम् ॥ ३८ ॥ पीनांसं द्विभुजं कृष्णं पद्मपत्रायतेक्षणम् ॥ महोरस्कं महाबाहुं पीतवस्त्रं शुभाननम् ॥ ३९ ॥
शङ्खचक्रगदापाणिं मुकुटाङ्गदभूषणम् ॥ सर्वलक्षणसंयुक्तं कमलाविभूषितम् ॥ ४० ॥ दृष्ट्वा नरोऽञ्जलिं कृत्वा दण्डवत्प्रणिपत्य च ॥ अश्वमेधस
हस्राणां फलं प्राप्नोति वै द्विजाः ॥ ४१ ॥ यत्फलं सर्वतीर्थेषु स्नाने दाने प्रकीर्तितम् ॥ नरस्तत्फलमाप्नोति दृष्ट्वा कृष्णं प्रणम्य च ॥ ४२ ॥ यत्फलं
सर्वरत्नाद्यैरिष्टे बहुसुवर्णके ॥ नरस्तत्फलमाप्नोति दृष्ट्वा कृष्णं प्रणम्य च ॥ ४३ ॥ यत्फलं सर्ववेदेषु सर्वयज्ञेषु कीर्तितम् ॥ तत्फलं समवाप्नोति
नरः कृष्णं प्रणम्य च ॥ ४४ ॥ यत्फलं सर्वदानेन व्रतेन नियमेन च ॥ नरस्तत्फलमाप्नोति दृष्ट्वा कृष्णं प्रणम्य च ॥ ४५ ॥ तपोभिर्विविधैरुग्रैर्य
त्फलं समुदाहृतम् ॥ नरस्तत्फलमाप्नोति दृष्ट्वा कृष्णं प्रणम्य च ॥ ४६ ॥ यत्फलं ब्रह्मचर्येण सम्यक्चर्येण कीर्तितम् ॥ नरस्तत्फलमाप्नोति दृष्ट्वा
कृष्णं प्रणम्य च ॥ ४७ ॥ यत्फलं च गृहस्थस्य यथोक्ताचारवर्तिनः ॥ नरस्तत्फलमाप्नोति दृष्ट्वा कृष्णं प्रणम्य च ॥ ४८ ॥ यत्फलं वनवासेन
वानप्रस्थस्य कीर्तितम् ॥ नरस्तत्फलमाप्नोति दृष्ट्वा कृष्णं प्रणम्य च ॥ ४९ ॥ संन्यासेन यथोक्तेन यत्फलं समुदाहृतम् ॥ नरस्तत्फलमाप्नोति दृष्ट्वा
कृष्णं प्रणम्य च ॥ ५० ॥ किं चात्र बहुनोक्तेन माहात्म्ये तस्य भो द्विजाः ॥ दृष्ट्वा कृष्णं नरो भक्त्या मोक्षं प्राप्नोति दुर्लभम् ॥ ५१ ॥ सर्वपापैर्विनिर्मुक्तः
कल्पकोटिसमुद्भवैः ॥ श्रिया परमया युक्तः सर्वैः समुदितो गुणैः ॥ ५२ ॥ सर्वकामसमृद्धेन विमानेन सुवर्चसा ॥ त्रिसप्तकुलमुद्धृत्य नरो विष्णु

म० ५४

॥ ७६ ॥

पुरं वजेत् ॥ ५३ ॥ तत्र कल्पशतं यावद्भुक्ता भोगान्मनोरमान् ॥ गन्धर्वाप्सरसैः सार्धं यथा विष्णुश्चतुर्भुजः ॥ ५४ ॥ च्युतस्तस्मादिहाऽऽयातो
 विप्राणां प्रवरे कुले ॥ धर्मज्ञः सर्ववेदी च जायते गतमत्सरः ॥ ५५ ॥ स्वधर्मनिरतः शान्तो दांतो भूतहिते रतः ॥ आसाद्य वैष्णवं ज्ञानं ततो
 मोक्षमवाप्नुयात् ॥ ५६ ॥ ततः संपूज्य मंत्रेण सुभद्रां भक्तवत्सलाम् ॥ प्रसादयेत्ततो विप्राः प्रणिपत्य कृताञ्जलिः ॥ ५७ ॥ नमस्ते सर्वे देवि
 नमस्ते शुभसौख्यदे ! ॥ त्राहि मां पद्मपत्राक्षि कार्त्तयायनि नमोऽस्तु ते ॥ ५८ ॥ एवं प्रसाद्य तां देवीं जगद्धात्रीं जगद्धिताम् ॥ बलदेवस्य भगिनीं
 सुभद्रां वरदां शिवाम् ॥ ५९ ॥ काममेन विमानेन नरो विष्णुपुरं व्रजेत् ॥ आभूतसंपन्नं यावत्क्रीडित्वा तत्र देववत् ॥ ६० ॥ इह मानुषतां प्राप्नोति
 ब्राह्मणो वेदविद्वेत् ॥ प्राप्य योगं हरेस्तत्र मोक्षं च लभते ध्रुवम् ॥ ६१ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभुवःप्रसवादे कृष्णदर्शनमाहात्म्यं नाम चतुः
 पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं दृष्ट्वा बलं कृष्णं सुभद्रां प्रणिपत्य च ॥ धर्मं चार्थं च कामं च मोक्षं च लभते ध्रुवम् ॥ १ ॥
 निष्कम्य देवतागारात्कृतकृत्यो भवेन्नरः ॥ प्रणम्याऽऽयतनं पश्चाद्भजेत्तत्र समाहितः ॥ २ ॥ इन्द्रनीलमयो विष्णुर्यत्राऽऽस्ते वालुकावृतः ॥ अन्त
 र्यानगतं नत्वा ततो विष्णुपुरं व्रजेत् ॥ ३ ॥ सर्वदेवमयो योऽसौ हतवानसुरोत्तमम् ॥ स आस्ते तत्र भो विप्राः सिंहायकृतविग्रहः ॥ ४ ॥ भक्त्या
 दृष्ट्वा तु तं देवं प्रणम्य नृकेसरिम् ॥ मुच्यते पातकैर्मर्त्यैः समस्तैर्नात्र संशयः ॥ ५ ॥ नरसिंहस्य ये भक्ता भवन्ति भुवि मानवाः ॥ न तेषां दुष्कृतं
 किञ्चित्फलं स्याद्यद्यदीप्सितम् ॥ ६ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन नरसिंहं समाश्रयेत् ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां फलं यस्मात्प्रयच्छति ॥ ७ ॥ मुनय ऊ
 चुः ॥ माहात्म्यं नरसिंहस्य सुखदं भुवि दुर्लभम् ॥ यथा कथयसे देव ततो नो विस्मयो महान् ॥ ८ ॥ प्रभावं तस्य देवस्य विस्तरेण जगत्पते ॥
 श्रोतुमिच्छामहे ब्रूहि परं कौतूहलं हि नः ॥ ९ ॥ यथा प्रसीदेदेवोऽसौ नरसिंहो महाबलः ॥ भक्तानामुपकाराय ब्रूहि देव नमोऽस्तु ते ॥ १० ॥
 प्रसादान्नरसिंहस्य या भवन्त्यत्र सिद्धयः ॥ ब्रूहि ताः कुरु चास्माकं प्रसादं प्रपितामह ॥ ११ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शृणुष्वं तस्य भो विप्राः प्रभावं
 वदतो मम ॥ अजितस्याप्रमेयस्य भुक्तिमुक्तिप्रदस्य च ॥ १२ ॥ कः शक्नोति गुणान्वक्तुं समस्तौस्तस्य भो द्विजाः ॥ सिंहायकृतदेहस्य प्रवक्ष्या
 मि समासतः ॥ १३ ॥ याः काश्चित्सिद्धयश्चात्र श्रूयन्ते देवमानुषाः ॥ प्रसादात्तस्य ताः सर्वाः सिध्यन्त्यत्र न संशयः ॥ १४ ॥ स्वर्गे मर्त्ये च
 पाताले दिक्षु तोये पुरे नगे ॥ प्रसादात्तस्य देवस्य भक्त्यन्याहता गतिः ॥ १५ ॥ असाध्यं तस्य देवस्य नास्त्यत्र सचराचरे ॥ नरसिंहस्य
 भो विप्राः सदा भक्तानुकम्पिनः ॥ १६ ॥ विधानं तस्य वक्ष्यामि भक्तानामुपकारकम् ॥ येन प्रसीदेष्वेवासौ सिंहायकृतविग्रहः ॥ १७ ॥

शृणुध्वं मुनिशार्दूलाः कल्पराजं सनातनम् ॥ नरसिंहस्य तत्त्वं च यत्र ज्ञातं सुरासुरैः ॥ १८ ॥ शाकयावकमूलैस्तु फलपिण्याकसकुक्कैः ॥ पयसो
भक्षणे विप्राः वर्तयेत्साधकेश्वरः ॥ १९ ॥ शुद्धकौपीनवासाश्च ध्यानयुक्तो जितेन्द्रियः ॥ अरण्ये विजने देशे पर्वते सिन्धुसंगमे ॥ २० ॥ उपरे सिद्धक्षेत्रे
च नरसिंहाश्रमे तथा ॥ प्रतिष्ठाप्य स्वयं चाऽपि पूजां कृत्वा विधानतः ॥ २१ ॥ द्वादश्यां शुक्लपक्षस्य उपोष्य मुनिपुंगवाः ॥ जपेच्छाणि वै विश
न्मनसा संयतेन्द्रियः ॥ २२ ॥ उपपातकयुक्तश्च महापातकसंयुतः ॥ मुक्तो भवेत्ततो विप्राः साधको नात्र संशयः ॥ २३ ॥ कृत्वा प्रदक्षिणं तत्र
नरसिंहं प्रपूजयेत् ॥ पुष्पगन्धादिभिर्घृणैः प्रणम्य शिरसा प्रभुम् ॥ २४ ॥ कर्पूरचन्दनाक्तानि जातीपुष्पाणि मस्तके ॥ प्रदद्यान्नरसिंहस्य ततः सिद्धिः
प्रजायते ॥ २५ ॥ भगवान्सर्वकार्येषु न कश्चित्प्रतिहन्यते ॥ तेजः सोढुं न शक्ताः स्युर्ब्रह्मरुद्रादयः सुराः ॥ २६ ॥ किं पुनर्दानवा लोके सिद्धगन्धर्व
मानुषाः ॥ विद्याधरा यक्षगणाः सकिंनरमहोरगाः ॥ २७ ॥ मन्त्रशामं समीहन्ते जपन्त्येकेऽन्यसाधकाः ॥ ते सर्वे प्रलयं यान्ति दृष्ट्वाऽऽदित्याग्निव
र्चसः ॥ २८ ॥ सकृज्ज्ञातं तु कवचं सर्वसौख्याचलप्रदम् ॥ द्विजं कवचं दिव्यं रक्षते देवदानवात् ॥ २९ ॥ गन्धर्वाः किंनरा यक्षा विद्याधरमहोरगाः ॥
भूताः पिशाचा रक्षांसि ये चान्ये परिपन्थिनः ॥ ३० ॥ त्रिजं कवचं दिव्यमभेद्यं च सुरासुरैः ॥ द्वादशाभ्यन्तरे चैव योजनानां द्विजोत्तमाः ॥ ३१ ॥
रक्षते भगवान्देवो नरसिंहो महाबलः ॥ ततो गत्वा विलङ्घ्यमुपोष्य रजनीत्रयम् ॥ ३२ ॥ पलाशकाष्ठैः प्रज्वाल्य भगवन्तं हुताशनम् ॥ पलाश
समिधस्तत्र जुहुयात्रिमधुप्लुताः ॥ ३३ ॥ द्वे शते द्विजशार्दूला वपटकारेण साधकः ॥ ततो विवरद्वारं तु प्रकटं जायते क्षणात् ॥ ३४ ॥ ततो विशेत्तु
निःशङ्कं कवची विवरं बुधः ॥ गच्छतः संकटं तस्य तमोमोहश्च नश्यति ॥ ३५ ॥ राजमार्गः सुविस्तीर्णो दृश्यते भ्रमराश्रितः ॥ नरसिंहं स्मरंस्तत्र
पातालं विशते द्विजाः ॥ ३६ ॥ गत्वा तत्र जपेत्तत्त्वं नरसिंहाख्यमव्ययम् ॥ ततः स्त्रीणां सहस्राणि वीणावादनकर्मणाम् ॥ ३७ ॥ निर्गच्छन्ति
पुरो विप्राः स्वागतं ता वदन्ति च ॥ प्रवेशयन्ति ता हस्ते गृहीत्वा साधकेश्वरम् ॥ ३८ ॥ ततो रसायनं दिव्यं पापयन्ति द्विजोत्तमाः ॥ पीतमात्रे
दिव्यदेहो जायते सुमहाबलः ॥ ३९ ॥ क्रीडते सह कन्याभिर्वाग्दामभूतसंज्ञकम् ॥ भित्तदेहो वासुदेवो लीयते नात्र संशयः ॥ ४० ॥ यदा न रोचते
वासस्तस्मात्त्रिगच्छते पुनः ॥ पटं शूलं च खट्वं च रोचनां च मणिं तथा ॥ ४१ ॥ रसं रसायनं चैव पादुकाञ्जनमेव च ॥ कृष्णाजिनं मुनिश्रेष्ठा
गुटिकां च मनोहराम् ॥ ४२ ॥ कमण्डलुं चाक्षसूत्रं यष्टिं संजीवनीं तथा ॥ सिद्धविद्यां च शास्त्राणि गृहीत्वा साधकेश्वरः ॥ ४३ ॥ ज्वलद्ब्रह्मिष्कालि
ज्जोर्मिबेष्टितं त्रिशूलं हृदि ॥ सकृन्न्यस्तं दहेत्सर्वं वृजिनं जन्मकोटिजम् ॥ ४४ ॥ विषे न्यस्तं विषं हन्यात्कुष्ठं हन्यात्तनौ स्थितम् ॥ स्वदेहे

भूणहत्यादि कृत्वा दिव्येन शुध्यति ॥ ४५ ॥ महाप्रदग्दहीनेषु ज्वलमानं विचिन्तयेत् ॥ हृदन्ते वै ततः शीघ्रं नश्येयुर्दोरुणा ग्रहाः ॥ ४६ ॥
 बालानां कण्ठके बद्धं रक्षा भवति नित्यशः ॥ गण्डपिण्डकलूतानां नाशनं कुरुते ध्रुवम् ॥ ४७ ॥ व्याधिजातैः समिद्विश्च घृतसीरेण होमयेत् ॥
 त्रिसंध्यं मासमेकं तु सर्वरोगान्विनाशयेत् ॥ ४८ ॥ असाध्यं तु न पश्यामि त्रैलोक्ये सचराचरे ॥ यां यां कामयते सिद्धिं तां तां प्राप्नोति सं
 ध्रुवम् ॥ ४९ ॥ अष्टोत्तरशतं त्वेके पूजयित्वा मृगाधिपम् ॥ मृत्तिकाः सप्त वरुमीके श्मशाने च चतुष्पथे ॥ ५० ॥ रक्तचन्दनसंमिश्रा गवां
 क्षीरेण लोडयेत् ॥ सिंहस्य प्रतिमां कृत्वा प्रमाणेन पङ्कजलाम् ॥ ५१ ॥ लिम्पेत्तथा भूर्जपत्रे रोचनया समालिखेत् ॥ नरसिंहस्य कण्ठे तु वद्ध्वा
 चैव हि मन्त्रवित् ॥ ५२ ॥ जपेत्संख्याविहीनं तु पूजयित्वा जलाशये ॥ यावत्सताहमात्रं तु जपेत्संयमितेन्द्रियः ॥ ५३ ॥ जलाकीर्णां मुहूर्तेन
 जायते सर्वमेदिनी ॥ अथवा शुष्कवृक्षाग्रे नरसिंहं तु प्रजयेत् ॥ ५४ ॥ जघ्ना चाष्टशतं तत्त्वं वर्षेण विनिवारयेत् ॥ तमेवं पिञ्जके बद्धा भ्रामये
 त्साधकोत्तमः ॥ ५५ ॥ महावातो मुहूर्तेन आगच्छेन्नात्र संशयः ॥ पुनश्च धारयेत्सप्तं सप्तजतेन वारिणा ॥ ५६ ॥ अथ तां प्रतिमां द्वारि निखने
 यस्य साधकः ॥ गोत्रोत्सादो भवेत्तस्य उद्धते चैव शान्तिदः ॥ ५७ ॥ तस्मात्तं मुनिशार्दूल भक्त्या संपूजयेत्सदा ॥ मृगराजं महावीर्यं सर्वकामफ
 लप्रदम् ॥ ५८ ॥ विमुक्तः सर्वपापेभ्यो विष्णुलोकं च गच्छति ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः स्त्रियः शूद्रान्त्यजातयः ॥ ५९ ॥ संपूज्य तं सुरश्रेष्ठं भक्त्या
 सिंहवपुर्धरम् ॥ मुच्यन्ते चाशुभैर्दुःखैर्जन्मकोटिसमुद्रवैः ॥ ६० ॥ संपूज्य तं सुरश्रेष्ठं प्राप्नुवन्त्यभिवाञ्छितम् ॥ देवत्वममरेशत्वं गन्धर्वत्वं च भो
 द्विजाः ॥ ६१ ॥ यक्षविद्याधरत्वं च तथाऽन्यच्चाभिवाञ्छितम् ॥ दृष्ट्वा स्तुत्वा नमस्कृत्वा संपूज्य नरकेसरिम् ॥ ६२ ॥ प्राप्नुवन्ति नरा राज्यं स्वर्गं
 मोक्षं च दुर्लभम् ॥ नरसिंहं नरो दृष्ट्वा लभेदभिमतं फलम् ॥ ६३ ॥ निर्मुक्तः सर्वपापेभ्यो विष्णुलोकं च गच्छति ॥ सकृद्दृष्ट्वा तु तं देवं भक्त्या
 सिंहवपुर्धरम् ॥ ६४ ॥ मुच्यते चाशुभैर्दुःखैर्जन्मकोटिसमुद्रवैः ॥ संग्रामे संकटे दुर्गे चोरव्याघ्रादिपीडिते ॥ ६५ ॥ कान्तारे प्राणसंवेहे विषवद्विजलेषु
 च ॥ राजदिभ्यः समुद्रेभ्यो ग्रहरोगादिपीडिते ॥ ६६ ॥ स्मृत्वा तं पुरुषः सर्वं रापद्वाभैर्विमुच्यते ॥ सूर्योदये यथा नाशं तमोऽभ्येति महत्तरम् ॥ ६७ ॥
 तथा संदर्शने तस्य विनाशं यान्त्युपद्रवाः ॥ गुटिकाञ्जनपातालपादुके च रसायनम् ॥ ६८ ॥ नरसिंहे प्रसन्ने तु प्राप्नोत्यन्याश्च वाञ्छितान् ॥
 यान्यान्कामानांभिध्यायन्भजते नरकेसरिम् ॥ ६९ ॥ तांस्तान्कामानवाप्नोति नरो नास्त्यत्र संशयः ॥ दृष्ट्वा तं देवदेवेशं भक्त्याऽऽपूज्य प्रणम्य
 च ॥ ७० ॥ दशानामश्वमेधानां फलं दशगुणं लभेत् ॥ पापैः सर्वैर्विनिर्मुक्तो गुणैः सर्वैरलंकृतः ॥ ७१ ॥ सर्वकामपुद्गात्मा जरामरणवर्जितः ॥

॥ ७८ ॥

सौवर्णेन विमानेन किंकिणीजालमालिना ॥ ७२ ॥ सर्वकामसमृद्धेन कामगेन सुवर्चसा ॥ तरुणादित्यवर्णेन मुक्ताहारावलम्बिना ॥ ७३ ॥ दिव्य
स्त्रीशतयुक्तेन दिव्यगन्धर्वनादिना ॥ कुलैकविंशमुद्गत्य देववन्मुदितः सुखी ॥ ७४ ॥ स्तूयमानोऽप्सरोभिश्च विष्णुलोकं ब्रजेन्नरः ॥ भुक्त्वा तत्र
वरान्भोगान्विष्णुलोके द्विजोत्तमाः ॥ ७५ ॥ गन्धर्वैरप्सरैर्युक्तः कृत्वा रूपं चतुर्भुजम् ॥ मनोहादकरं सौख्यं यावदाभूतसंप्रवम् ॥ ७६ ॥ पुण्यक्षयादिहा
ऽऽयातः प्रवरे योगिनां कुले ॥ चतुर्वेदी भवेद्विप्रो वेदवेदाङ्गपारगः ॥ वैष्णवं योगमास्थाय ततोऽमोक्षमवाप्नुयात् ॥ ७७ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे
स्वयंभुवृषिसंवादे नरसिंहमाहात्म्यवर्णनं नाम पञ्चपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अनन्ताख्यं वासुदेवं दृष्ट्वा भक्त्या प्रणम्य च ॥ सर्वं
पापविनिर्मुक्तो नरो याति परं पदम् ॥ १ ॥ मया चाऽऽराधितश्चासौ शक्रेण तदनन्तरम् ॥ विभीषणेन रामेण कस्तं नाऽऽराधयेत्पुमान् ॥ २ ॥ श्वेतगङ्गा
नरः स्नात्वा यः पश्येच्छ्वेतमाधवम् ॥ मत्स्याख्यं माधवं चैवं श्वेतद्वीपं स गच्छति ॥ ३ ॥ मुनय उचुः ॥ श्वेतमाधवमाहात्म्यं वक्तुमर्हस्यशेषतः ॥
विस्तरेण जगन्नाथ प्रतिष्ठां तस्य वै हरेः ॥ ४ ॥ तस्मिन्क्षेत्रवरे पुण्ये विख्यातो जगतीतले ॥ श्वेताख्यं माधवं देवं कस्तं स्थापितवान्पुरा ॥ ५ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ अभूत्कृतयुगे विप्राः श्वेतो नाम नृपो बली ॥ मतिमान्धर्मविच्छूरः सत्यसंधो दृढव्रतः ॥ ६ ॥ यस्य राज्ये तु वर्षाणां सहस्रं दश मा
नवाः ॥ जीवन्ति रोगरहिता बालस्तस्मिन् सीदति ॥ ७ ॥ वर्तमाने तदा राज्ये किञ्चित्काले गते द्विजाः ॥ कपालगौतमो नाम ऋषिः परमधा
र्मिकः ॥ ८ ॥ सुतोऽस्याजातदन्तश्च मृतः कालवशाद्विजाः ॥ तमादाय ऋषिर्धामान्नृपस्यान्तिकमानयत् ॥ ९ ॥ दृष्ट्वेवं नृपतिः सुप्तं कुमारं गतचे
तसम् ॥ प्रतिज्ञामकरोद्विप्रा जीवनार्थं शिशोस्तदा ॥ १० ॥ ॥ राजोवाच ॥ यावद्बालमहं त्वेनं यमस्य सदने गतम् ॥ नाऽऽनये सप्तरात्रेण चित्तां
दीप्तां समारुहे ॥ ११ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवमुक्त्वाऽसितैः पद्मैः शतैर्दशशतादिकैः ॥ संपूज्य तं महादेवं राजा विद्यां पुनर्जपेत् ॥ १२ ॥ अति
भक्तिं तु संवीक्ष्य नृपस्य जगदीश्वरः ॥ सानिध्यमगमत्पुष्टोऽस्मीत्युवाच सहोमया ॥ १३ ॥ श्रुत्वैवं गिरमीशस्य विलोक्य सहसा हरम् ॥ भस्म
दिग्धं विरूपाक्षं शरत्कुन्देन्दुवर्चसम् ॥ १४ ॥ शार्दूलचर्मवसनं शशाङ्काङ्कितमूर्धजम् ॥ महीं निपत्य सहसा प्रणम्य च तमब्रवीत् ॥ १५ ॥
॥ श्वेत उवाच ॥ कारुण्यं यदि मे दृष्ट्वा प्रसन्नोऽसि प्रभो यदि ॥ कालस्य वशमापन्नो बालको द्विजपुत्रकः ॥ १६ ॥ जीवत्पुनर्बाल इत्येवं
व्रतमाहितम् ॥ अकस्माच्च मृतं बालं नियम्य भगवन्स्वयम् ॥ यथोक्तायुष्यसंयुक्तं क्षेमं कुरु महेश्वर ॥ १७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ श्वेतस्यैतद्वचः श्रुत्वा
मुदं प्राप हरस्तदा ॥ कालं समाह्वयामास सर्वभूतभयंकरम् ॥ १८ ॥ नियम्य कालं दुर्धर्षं यमस्याऽऽज्ञाकरं द्विजाः ॥ बालं संजीवयामास मृत्यो

अ

॥ ५

मुखगतं पुनः ॥ १९ ॥ कृत्वा क्षेमं जगत्सर्वं मुनेः पुत्रं च भो द्विजाः ॥ देव्या सहोमया देवस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ २० ॥ एवं संजीवयामास मुनेः
 पुत्रं नृपोत्तमः ॥ २१ ॥ मुनय ऊचुः ॥ देवदेव जगन्नाथ त्रैलोक्यप्रभवान्वय ॥ ब्रूहि नः परमं तथ्यं श्वेताख्यस्य च सांप्रतम् ॥ २२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 शृणुध्वं मुनिशार्दूलाः सर्वसत्त्वहिताय वै ॥ प्रवक्ष्यामि यथातथ्यं यत्पृच्छथ ममानवाः ॥ २३ ॥ माधवस्य तु माहात्म्यं सर्वपापप्रणाशनम् ॥
 यच्छ्रुत्वाऽभिमतान्कामान्ध्रुवं प्राप्नोति मानवः ॥ २४ ॥ श्रुतवानृषिभिः पूर्वं माधवाख्यस्य भो द्विजाः ॥ शृणुध्वं तां कथां दिव्यां भयशोकार्तिनाशि
 नीम् ॥ २५ ॥ स कृत्वा राज्यमेकाग्र्यं वर्षाणां च सहस्रशः ॥ विचार्य लौकिकान्धर्मान्त्रैदिकान्त्रयमास्तथा ॥ २६ ॥ केशवाराधने विप्रा निश्चितं
 व्रतमास्थितः ॥ स गत्वा परमं क्षेत्रं सागरं दक्षिणाश्रयम् ॥ २७ ॥ तटे तस्मिञ्शुभे रम्ये देशे कृष्णस्य चान्तिके ॥ श्वेतोऽथ कारयामास प्रासादं
 शुभलक्षणम् ॥ २८ ॥ धन्वन्तरशतं चैकं देवदेवस्य दक्षिणे ॥ ततः श्वेतेन विप्रेन्द्राः श्वेतशैलमयेन च ॥ २९ ॥ कृतः स भगवाञ्श्वेतो माधवश्चन्द्र
 संनिभः ॥ प्रतिष्ठां विधिवच्चक्रे यथोद्दिष्टां स्वयं तु सः ॥ ३० ॥ दत्त्वा दानं द्विजातिभ्यो दीनानाथतपस्विनाम् ॥ अथानन्तरतो राजा माधवस्य च
 संनिधौ ॥ ३१ ॥ महीं निपत्य सहसा सौंकारं द्वादशाक्षरम् ॥ जपन्स मौनमास्थाय मासमेकं समाधिना ॥ ३२ ॥ निराहारो महाभागः सम्यग्वि
 ण्णुपदे स्थितः ॥ जपान्ते स तु देवेशं संस्तोतुमुपचक्रमे ॥ ३३ ॥ श्वेत उवाच ॥ ॐ नमो वासुदेवाय नमः संकर्षणाय च ॥ प्रद्युम्नायानिरुद्धाय
 नमो नारायणाय च ॥ ३४ ॥ नमोऽस्तु बहुरूपाय विश्वरूपाय वेधसे ॥ निर्गुणायप्रतर्क्याय शुचये शुक्लकर्मणे ॥ ३५ ॥ ॐ नमः पद्मनाभाय पद्म
 गभोद्भवाय च ॥ नमोऽस्तु पद्मवर्णाय पद्महस्ताय ते नमः ॥ ३६ ॥ ॐ नमः पुष्कराक्षाय सहस्राक्षाय मीढुषे ॥ नमः सहस्रपादाय सहस्रभुज
 मन्यवे ॥ ३७ ॥ ॐ नमोऽस्तु वराहाय वरदाय सुमेधसे ॥ वरिष्ठाय वरेण्याय हिरण्यायाच्युताय च ॥ ३८ ॥ ॐ नमो बालरूपाय बालपद्मप्रभाय
 च ॥ बालार्कसोमनेत्राय मुञ्जकेशाय धीमते ॥ ३९ ॥ केशवाय नमो नित्यं नमो नारायणाय च ॥ माधवाय वरिष्ठाय गोविन्दाय नमो नमः ॥ ४० ॥
 ॐ नमो विष्णवे नित्यं देवाय वसुरेतसे ॥ मधुसूदनाय नमः शुद्धायांशुधराय च ॥ ४१ ॥ नमोऽनन्ताय सूक्ष्माय नमः श्रीवत्सधारिणे ॥ त्रिविक्रमाय
 च नमो दिव्यपीताम्बराय च ॥ ४२ ॥ सृष्टिकर्त्रे नमस्तुभ्यं गोप्त्रे धात्रे नमो नमः ॥ नमोऽस्तु गुणभूताय निर्गुणाय नमो नमः ॥ ४३ ॥ नमो वामन
 रूपाय नमो वामनकर्मणे ॥ नमो वामननेत्राय नमो वामनवाहिने ॥ ४४ ॥ नमोऽतन्ताय पूज्याय नमोऽस्त्वव्यक्तरूपिणे ॥ अप्रतर्क्याय शुद्धाय
 नमो भयहराय च ॥ ४५ ॥ संसारार्णवपोताय प्रशान्ताय स्वरूपिणे ॥ शिवाय सौम्यरूपाय घोररूपधराय च ॥ ४६ ॥ भवभङ्गकृते चैव भवभो

॥ ७९ ॥

॥ ७९ ॥

गप्रदाय च ॥ भवसंघातरूपाय भवसृष्टिकृते नमः ॥ ४७ ॥ ॐ नमो दिव्यरूपाय सोमाग्निश्चिताय च ॥ सोमसूर्याशुकेशाय गोब्राह्मणहिताय च ॥
॥ ४८ ॥ ॐ नमः ऋक्स्वरूपाय पदक्रमस्वरूपिणे ॥ ऋक्स्तुताय नमस्तुभ्यं नमो ऋक्साधनाय च ॥ ४९ ॥ ॐ नमो यजुषा धात्रे यजुरूपधराय
च ॥ यजुर्याज्याय जुष्टाय यजुषा पतये नमः ॥ ५० ॥ ॐ नमः श्रीपते देव श्रीधराय वराय च ॥ श्रियः कान्ताय दान्ताय योगिचिन्त्याय
योगिने ॥ ५१ ॥ ॐ नमः सामरूपाय सामध्वनिवराय च ॥ ॐ नमः सामसौम्याय सामयोगविदे नमः ॥ ५२ ॥ साम्रे च सामगीताय ॐ
नमः सामधारिणे ॥ सामयज्ञविदे चैव नमः सामकराय च ॥ ५३ ॥ नमस्त्वथर्वशिरसे नमोऽथर्वस्वरूपिणे ॥ नमोऽस्त्वथर्वपादाय नमो
ऽथर्वकराय च ॥ ५४ ॥ ॐ नमो वज्रशीर्षाय मधुकैटभघातिने ॥ महोदधिजलस्थाय वेदाहरणकारिणे ॥ ५५ ॥ नमो दीप्तस्वरू
पाय हृषीकेशाय वै नमः ॥ नमो भगवते तुभ्यं वासुदेवाय ते नमः ॥ ५६ ॥ नारायण नमस्तुभ्यं नमो लोकहिताय च ॥ ॐ
नमो मोहनाशाय भवभङ्गकराय च ॥ ५७ ॥ गतिप्रदाय च नमो नमो बन्धहराय च ॥ त्रैलोक्यतेजसां कर्त्रे नमस्तेजःस्वरूपिणे ॥ ५८ ॥
योगीश्वराय शुद्धाय रामायोत्तरणाय च ॥ सुखाय सुखनेत्राय नमः सुकृतधारिणे ॥ ५९ ॥ वासुदेवाय वन्द्याय वामदेवाय वै नमः ॥ देहिनां देहकत्रे
च भेदभङ्गकराय च ॥ ६० ॥ देवैर्वान्दितदेहाय नमस्ते दिव्यमौलिने ॥ नमो वासनिवासाय वासव्यवहराय च ॥ ६१ ॥ ॐ नमो वसुकर्त्रे च
वसुवासप्रदाय च ॥ नमो यज्ञस्वरूपाय यज्ञेशाय च योगिने ॥ ६२ ॥ यतियोगकरेशाय नमो यज्ञाङ्गधारिणे ॥ संकर्षणाय च नमः प्रलम्बमथना
य च ॥ ६३ ॥ मेघघोषस्वनोत्तीर्णवेगलाङ्गलधारिणे ॥ नमोऽस्तु ज्ञानिनां ज्ञान नारायणपरायण ॥ ६४ ॥ न मेऽस्ति त्वामृते बन्धुर्नरकोत्तारणे
प्रभो ॥ अतस्त्वां सर्वभावेन प्रणतो नतवत्सल ॥ ६५ ॥ मलं यत्कायजं वाऽपि मानसं चैव केशव ॥ न तस्यान्योऽस्ति देवेश क्षालकस्त्वामृतेऽ
च्युत ॥ ६६ ॥ संसर्गाणि समस्तानि विहाय त्वामुपस्थितः ॥ संगो मेऽस्तु त्वया सार्धमात्मलाभाय केशव ॥ ६७ ॥ कष्टमापत्सुदुष्पारं संसारं
वेद्मि केशव ॥ तापत्रयपरिक्लिष्टस्तेन त्वां शरणं गतः ॥ ६८ ॥ एषणाभिर्जगत्सर्वं मोहितं मायया तव ॥ आकर्षितं च लोभाद्यैरतस्त्वामहमाग्नि
तः ॥ ६९ ॥ नास्ति किञ्चित्सुखं विष्णो संसारस्थस्य देहिनः ॥ यथा यथा हि यज्ञेश त्वयि चेतः प्रवर्तते ॥ ७० ॥ तथा फलविहीनं तु सुखमात्य
न्तिकं लभेत् ॥ नष्टो विवेकश्चान्योऽस्मि दृश्यते जगदातुरम् ॥ ७१ ॥ गोविन्द ब्राह्मि संसारान्मासुद्धर्तु त्वमर्हसि ॥ ममस्य मोहसलिले निरुत्तारे
भवार्णवे ॥ उद्धर्ता पुण्डरीकाक्ष त्वामृतेऽन्यो न विद्यते ॥ ७२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्थं स्तुतस्ततस्तेन राज्ञा श्वेतेन भो द्विजाः ॥ तस्मिन्क्षेत्रवरे

अ० ५३

॥ ७९ ॥

दिव्ये विख्याते पुरुषोत्तमे ॥ ७३ ॥ भक्तिं तस्य तु संचिन्त्य देवदेवो जगद्गुरुः ॥ आजगाम नृपस्याग्रे सर्वदेवैर्वृतो हरिः ॥ ७४ ॥ नीलजीमूतसं
 काशः पद्मपत्रायतेक्षणः ॥ दधत्सुदर्शनं श्रीमान्कराग्रे दीप्तमण्डलम् ॥ ७५ ॥ क्षीरोदजलसंकाशो विमलश्चन्द्रसंनिभः ॥ रराज वामहस्तेऽस्य
 पाञ्चजन्यो महाद्युतिः ॥ ७६ ॥ पक्षिराजध्वजः श्रीमान्गदाशाङ्गासिचक्रधृक् ॥ उवाच साधु भो राजन्यस्य ते मतिरुत्तमा ॥ यदिष्टं वरं भद्रं ते प्रस
 त्नोऽस्मि तवानघ ॥ ७७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ श्रुत्वैवं देवदेवस्य वाक्यं तत्परमामृतम् ॥ प्रणम्य शिरसा भक्त्या मुदा तद्रूतमानसः ॥ ७८ ॥
 ॥ श्वेत उवाच ॥ यद्यहं भगवन्भक्तः प्रयच्छ वरमुत्तमम् ॥ आब्रह्मभवनादूर्ध्वं वैष्णवं पदमध्ययम् ॥ ७९ ॥ विमलं विरजं शुद्धं संसारासंगवर्जित
 म् ॥ तत्पदं गन्तुमिच्छामि त्वत्प्रसादाज्जगत्पते ॥ ८० ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ यत्पदं विबुधाः सर्वे मुनयः सिद्धयोगिनः ॥ नाभिमगच्छन्ति यद्
 म्यं परं पदमनामयम् ॥ ८१ ॥ यास्यसित्वं परं स्थानं राज्यामृतमुपास्य च ॥ सर्वाल्लोकानतिक्रम्य मम लोकं गमिष्यसि ॥ ८२ ॥ कीर्तिस्त
 वात्र राजेन्द्र श्रील्लोकैश्च गमिष्यति ॥ सान्निध्यं मम चैवात्र सर्वदैव भविष्यति ॥ ८३ ॥ श्वेतगंगेति गास्यन्ति सर्वे ते देवदानवाः ॥ कुशाग्रेणापि
 राजेन्द्र श्वेतगंगेयमम्बु च ॥ ८४ ॥ स्पृष्ट्वा स्वर्गं गमिष्यन्ति मद्भक्ता ये समाहिताः ॥ यस्त्विमां प्रतिमां गच्छेन्माधवाख्यां शशिप्रभाम् ॥ ८५ ॥
 शंखगोक्षीरसंकाशामशेषाघविनाशिनीम् ॥ तां प्रणम्य सकृद्भक्त्या पुण्डरीकनिभेक्षणाम् ॥ ८६ ॥ विहाय सर्वलोकान्वै मम लोके महीयते ॥
 मन्वन्तराणि तत्रैव देवकन्याभिरावृतः ॥ ८७ ॥ गीयमानश्च मधुरं सिद्धगन्धर्वसेवितः ॥ भुनक्ति विपुलान्भोगान्यथेष्टं मामकैः सह ॥ ८८ ॥
 च्युतस्तस्मादिहाऽऽगत्य मनुष्यो ब्राह्मणो भवेत् ॥ वेदवेदाङ्गविच्छ्रीमान्भोगवांश्चिरजीवितः ॥ ८९ ॥ गजाश्वरथयानाढ्यो धनधान्यावृतः
 शुचिः ॥ रूपवान्बहुभाग्यश्च पुत्रपौत्रसमन्वितः ॥ ९० ॥ पुरुषोत्तमं पुनः प्राप्य वटमूलेऽथ सागरे ॥ त्यक्त्वा देहं हरिं स्मृत्वा ततः शान्तपदं वजे
 त् ॥ ९१ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभुक्तपिसंवादे श्वेतमाधवमाहात्म्यवर्णनं नाम पट्पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ श्वेतमाधव
 मालोक्य समीपे मत्स्यमाधवम् ॥ एकार्णवजले पूर्वं रोहितं रूपमास्थितम् ॥ १ ॥ वेदानां हरणार्थाय रसातलतले स्थिताम् ॥ चिन्तयित्वा शितिं
 सम्यक्तस्मिन्स्थाने प्रतिष्ठितम् ॥ २ ॥ आद्यावतरणं रूपं माधवं मत्स्यरूपिणम् ॥ प्रणम्य प्रणतो भूत्वा सर्वदुःखादिमुच्यते ॥ ३ ॥ प्रयाति
 परमं स्थानं यत्र देवो हरिः स्वयम् ॥ काले पुनरिहाऽऽयातो राजा स्यात्पृथिवीतले ॥ ४ ॥ मत्स्यमाधवमासाद्य दुराधर्षो भवेन्नरः ॥ दाता भोक्ता
 भवेद्यज्वा वैष्णवः सत्यसंगरः ॥ ५ ॥ योगं प्राप्य हरेः पश्चात्ततो मोक्षमवाप्नुयात् ॥ मत्स्यमाधवमाहात्म्यं मया संपरिकीर्तितम् ॥ यं दृष्ट्वा मुनि

भस्मपु.
८० ॥

शार्दूलः सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ ६ ॥ मुनय ऊचुः ॥ भगवञ्श्रोतुमिच्छामो मार्जनं वरुणालये ॥ क्रियते स्नानदानादि तस्याशेषफलं वद ॥ ७ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ शृणुष्वं मुनिशार्दूला मार्जनस्य यथाविधि ॥ भक्त्या तु तन्मना भूत्वा संप्राप्य पुण्यमुत्तमम् ॥ ८ ॥ मार्कण्डेयहृदे
स्नानं पूर्वकाले प्रशस्यते ॥ चतुर्दश्यां विशेषेण सर्वपापप्रणाशनम् ॥ ९ ॥ तद्वत्स्नानं समुद्रस्य सर्वकालं प्रशस्यते ॥ पौर्णमास्यां विशेषेण
हयमेघफलं लभेत् ॥ १० ॥ मार्कण्डेयं वटं कृष्णं रौहिणेयं महोदधिम् ॥ इन्द्रद्युम्नसरश्चैव पञ्चतीर्थीविधिः स्मृतः ॥ ११ ॥ पूर्णि
मा ज्येष्ठमासस्य ज्येष्ठा ऋक्षं यदा भवेत् ॥ तदा गच्छेद्विशेषेण तीर्थरार्जं परं शुभम् ॥ १२ ॥ कायवाङ्मानसैः शुद्धस्तद्भावो नान्यमानसः ॥
सर्वद्वंद्वविनिर्मुक्तो वीतरागो विमत्सरः ॥ १३ ॥ कल्पवृक्षवटं रम्यं तत्र स्नात्वा जनार्दनम् ॥ प्रदक्षिणं प्रकुर्वीत त्रिवारं सुसमाहितः ॥ १४ ॥
यं दृष्ट्वा मुच्यते पापात्सप्तजन्मसमुद्रवात् ॥ पुण्यं चाऽऽप्नोति विपुलं गतिमिष्टां च भो द्विजाः ॥ १५ ॥ तैस्तैः नामानि वक्ष्यामि प्रमाणं च युगे
युगे ॥ यथासंख्यं च भो विप्राः कृतादिषु यथाक्रमम् ॥ १६ ॥ वटं वटेश्वरं पूर्वं पुराणपुरुषं द्विजाः ॥ वटस्थैतानि नामानि कीर्तितानि कृतादि
षु ॥ १७ ॥ ग्रीजनं पादहीनं च योजनार्थं तदर्धकम् ॥ प्रमाणं कल्पवृक्षस्य कृतादौ परिकीर्तितम् ॥ १८ ॥ पूर्वोक्तेन तु मन्त्रेण नमस्कृत्वा तु तं
वटम् ॥ वक्षिणाभिमुखो गच्छेद्वन्वन्तरशतत्रयम् ॥ १९ ॥ यत्रासौ दृश्यते विष्णुः स्वर्गद्वारं मनोरमम् ॥ सागराम्भःसमाकृतं काष्ठं सर्वगुणा
न्वितम् ॥ २० ॥ प्रणिपत्य ततस्तं भोः परिपूज्य ततः पुनः ॥ मुच्यते सर्वरोगाद्यस्तथा पापैर्ग्रहादिभिः ॥ २१ ॥ उग्रसेनं पुरा दृष्ट्वा स्वर्गद्वारेण
सागरम् ॥ गत्वाऽऽचम्य शुचिस्तत्र ध्यात्वा नारायणं परम् ॥ २२ ॥ न्यसेदष्टाक्षरं मन्त्रं पश्चाद्वस्तुशरीरयोः ॥ ॐ नमो नारायणायेति
यं वदन्ति मणीषिणः ॥ २३ ॥ किं कार्यं बहुभिर्मन्त्रैर्मनोविभ्रमकारकैः ॥ ॐ नमो नारायणायेति मन्त्रः सर्वार्थसाधकः ॥ २४ ॥ आपो नरस्य
सुनुत्वाभ्रा इति ह कीर्तिताः ॥ विष्णोस्तास्त्वयनं पूर्वं तेन नारायणः स्मृतः ॥ २५ ॥ नारायणपरा लोका नारायणपराः सुराः ॥ नारायण
परं सत्यं नारायणपरं पदम् ॥ २६ ॥ नारायणपरा पृथ्वी नारायणपरं जलम् ॥ नारायणपरो वह्निर्नारायणपरं नमः ॥ २७ ॥ नारायणपरो वायु
नारायणपरं मनः ॥ अहंकारश्च बुद्धिश्च उभे नारायणात्मके ॥ २८ ॥ भूतं भव्यं भविष्यं च यात्किंचिच्चीवसंज्ञकम् ॥ स्थूलं सूक्ष्मं परं चैव
सर्वं नारायणात्मकम् ॥ २९ ॥ शब्दाद्या विषयाः सर्वे श्रीब्रह्मादीनीन्द्रियाणि च ॥ प्रकृतिः पुरुषश्चैव सर्वे नारायणात्मकाः ॥ ३० ॥ जले स्थले
च पाताले स्वर्गलोकेऽम्बरे नगेऽपि अवष्टभ्य इदं सर्वमास्ते नारायणः प्रभुः ॥ ३१ ॥ किं चात्र बहुनोक्तेन जगदेतच्चरम् ॥ ब्रह्मादिस्तम्बपुं

३० ५७

॥ ८० ॥

न्तं सर्वं नारायणात्मकम् ॥ ३२ ॥ नारायणात्परं किंचिन्नेह पश्यामि भो द्विजाः ॥ तेन व्याप्तमिदं सर्वं दृश्यादृश्यं वराचरम् ॥ ३३ ॥
 आपो ह्यायतनं विष्णोः स च एवाम्भसां पतिः ॥ तस्मादप्सु स्मरेन्नित्यं नारायणमघापहम् ॥ ३४ ॥ स्नानकाले विशेषेण चोपस्थाप्य
 जले शुचिः ॥ स्मरेन्नारायणं ध्यायेद्वस्ते काये च विन्यसेत् ॥ ३५ ॥ ओंकारं च नकारं च अंगुष्ठे हस्तयोर्न्यसेत् ॥ शौर्षैस्ततलं
 यावत्तर्ज्यादिषु विन्यसेत् ॥ ३६ ॥ ओंकारं वामपादे तु नकारं दक्षिणे न्यसेत् ॥ मोकारं वामकट्यां तु नाकारं दक्षिणे न्यसेत् ॥
 ॥ ३७ ॥ राकारं नाभिदेशे तु यकारं वामबाहुके ॥ णाकारं दक्षिणे न्यस्य यकारं मूर्ध्नि विन्यसेत् ॥ ३८ ॥ अधश्चोर्ध्वं च हृदये
 पार्श्वतः पृष्ठतोऽग्रतः ॥ ध्यात्वा नारायणं पश्चादारभेत्कवचं बुधः ॥ ३९ ॥ पूर्वं मां पातु गोविन्दो दक्षिणे मधुसूदनः ॥ पश्चिमे
 श्रीधरो देवः केशवस्तु तथोत्तरे ॥ ४० ॥ पातु विष्णुस्तथाऽऽग्नेये नैर्ऋते माधवोऽव्ययः ॥ वायव्ये तु हृषीकेशस्तथेशाने च वामनः
 ॥ ४१ ॥ भूतले पातु वाराहस्तथोर्ध्वं च त्रिविक्रमः ॥ कृत्वैवं कवचं पश्चादात्मानं विन्त्येतत्ततः ॥ ४२ ॥ अहं नारायणो देवः शंखचक्र
 गदाधरः ॥ एवं ध्यात्वा तदाऽऽत्मानमिमं मन्त्रमुदीरयेत् ॥ ४३ ॥ त्वमग्निर्द्विपदां नाथ रेतोधाः कामदीपनः ॥ प्रधानः सर्वभूतानां जीवानां
 प्रभुरव्ययः ॥ ४४ ॥ अमृतस्यारणिस्त्वं हि देवयोनिरपां पते ॥ वृजिनं हर मे सर्वं तीर्थराज नमोऽस्तु ते ॥ ४५ ॥ एवमुच्चार्य विधिवत्ततः स्नानं
 समाचरेत् ॥ अन्यथा भो द्विजश्रेष्ठाः स्नानं तत्र न शस्यते ॥ ४६ ॥ कृत्वा चाद्देवतैर्मन्त्रैरभिषेकं च मार्जनम् ॥ अन्तर्जले जपेत्पश्चात्त्रिराष्ट्रतया
 ऽधमर्षणम् ॥ ४७ ॥ हयमेधो यथा विप्राः सर्वपापहरः क्रतुः ॥ तथाऽधमर्षणं चात्र सूक्तं सर्वाघनारानम् ॥ ४८ ॥ उत्तीर्य वाससी धौते निर्मले
 परिधाय वै ॥ प्राणानायम्य चाऽऽचम्य संध्यां चोपास्य भास्करम् ॥ ४९ ॥ उपतिष्ठेत्ततश्चोर्ध्वं क्षिप्त्वा पुष्पजलाञ्जलिम् ॥ उपस्थापोर्ध्वबाहुभ्य
 तर्हिर्भोऽस्करं ततः ॥ ५० ॥ गायत्रीं पावनीं देवीं जपेदष्टोत्तरं शतम् ॥ अन्यांश्च सौरमन्त्रांश्च जप्त्वा तिष्ठेत्समाहितः ॥ ५१ ॥ कृत्वा प्रदक्षिणं
 सूर्यं नमस्कृत्योपविश्य च ॥ स्वाध्यायं प्रादुमुखः कृत्वा तपयेद्देवतान्यृषीन् ॥ ५२ ॥ मनुष्यांश्च पितृंश्चान्यान्नामगोत्रेण मन्त्रवित् ॥ तोयेन
 तिलमिश्रेण विधिवत्सुसमाहितः ॥ ५३ ॥ तर्पणं देवतानां च पूर्वं कृत्वा समाहितः ॥ अधिकारी भवेत्पश्चात्पितॄणां तर्पणे द्विजः ॥ ५४ ॥ आ
 द्धकालेन्नृकाले च पाणिनैकेन निर्वपेत् ॥ तर्पणं तूभयं कुर्यादेष एव विधिः सदा ॥ ५५ ॥ अन्वारब्धेन सव्येन पाणिना दक्षिणेन तु ॥ तृप्यतामिति
 वक्तव्यं नामगोत्रेण वाग्यतः ॥ ५६ ॥ कायस्थैर्यस्ति लैर्मोहात्करोति पितृतर्पणम् ॥ तर्पितास्तेन पितरस्त्वहमां सरुधिरास्थिभिः ॥ ५७ ॥ अंगस्थैर्न

तिलैः कुर्यादेवतापितृतर्पणम् ॥ रुधिरं तद्भवेत्तोयं प्रदाता किलिषी भवेत् ॥ ५८ ॥ भूम्यां यदीयते तोयं दाता चैव जले स्थितः ॥ वृथा तन्मु
 निशादूला नोपतिष्ठति कस्यचित् ॥ ५९ ॥ स्थले स्थित्वा जले यस्तु प्रयच्छेदुदकं नरः ॥ पितॄणां नोपतिष्ठेत सलिलं तन्निरर्थकम् ॥ ६० ॥
 उदके नोदकं कुर्यात्पितृभ्यश्च कदाचन ॥ उत्तीर्थं तु शुचौ देशे कुर्यादुदकतर्पणम् ॥ ६१ ॥ नोदकेषु न पात्रेषु न कुड्यो नैकपाणिना ॥ नोपति
 ष्ठाति तत्तोयं यद्भूम्यां न प्रदीयते ॥ ६२ ॥ पितॄणामक्षयं स्थानं मही दत्ता मया द्विजाः ॥ तस्मात्तत्रैव दातव्यं पितॄणां प्रीतिमिच्छता ॥ ६३ ॥
 भूमिपृष्ठे समुत्पन्ना भूम्यां चैव च संस्थिताः ॥ भूम्यां चैव लयं याता भूमौ दद्यात्ततो जलम् ॥ ६४ ॥ आस्तीर्य च कुशान्साम्रास्तानावाह्य
 स्वमन्त्रतः ॥ प्राचीनाग्रेषु वै देवान्याम्याग्रेषु तथा पितॄन् ॥ ६५ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभुक्तपिसंवादे समुद्रस्रानविधिनिरूपणं नाम सप्तपञ्चाश
 त्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ देवान्पितॄन्तथा चान्यान्संतर्प्याऽऽचम्य वाग्यतः ॥ हस्तमात्रं चतुष्कोणं चतुर्द्वारं सुशोभनम् ॥ १ ॥
 पुरं विलिख्य भो विप्रास्तीरं तस्य महोदधेः ॥ पुरमध्ये लिखेत्पद्ममष्टपत्रं सकर्णिकम् ॥ २ ॥ एवं मण्डलमालेख्य पूजयेत्तत्र भो द्विजाः ॥
 अष्टाक्षरविधानेन नारायणमजं विभुम् ॥ ३ ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि कायशोधनमुत्तमम् ॥ अकारं हृदये चित्त्य चक्रेखासमन्वितम् ॥ ४ ॥
 ज्वलन्तं त्रिशिखं चैव दहन्तं पापनाशनम् ॥ चन्द्रमण्डलमध्यस्थं राकारं मुग्धं चिन्तयेत् ॥ ५ ॥ शुक्लवर्णं प्रवर्पन्तममृतं प्रावयन्महीम् ॥ एवं
 निर्धुतपापस्तु दिव्यदेहस्ततो भवेत् ॥ ६ ॥ अष्टाक्षरं ततो मन्त्रं न्यसेद्देवाऽऽत्मनो बुधः ॥ वामपादं समारभ्य क्रमशश्चैव विन्यसेत् ॥ ७ ॥ पञ्चाङ्गं
 वैष्णवं चैव चतुर्व्यूहं तथैव च ॥ करशुद्धिं प्रकुर्वीत मूलमन्त्रेण साधकः ॥ ८ ॥ एकैकं चैव वर्णं तु अङ्गुलीषु पृथक्पृथक् ॥ ओंकारं पृथिवीं
 शुक्लां वामपादे तु विन्यसेत् ॥ ९ ॥ नकारः शोभनः श्यामो दक्षिणे तु व्यवस्थितः ॥ मकारं कालमेवाऽऽहुर्वांमकट्यां निधापयेत् ॥ १० ॥
 नाकारः सर्वबीजं तु दक्षिणस्यां व्यवस्थितः ॥ राकारस्तेज इत्याहुर्नाभिदेशे व्यवस्थितः ॥ ११ ॥ वायव्योऽयं यकारस्तु वामस्कन्धे समाश्रितः ॥
 पाकारः सर्वगो ह्येवो दक्षिणसि व्यवस्थितः ॥ यकारोऽयं शिरस्थश्च यत्र लोकाः प्रातिष्ठिताः ॥ १२ ॥ ॐ विष्णवे नम इति शिरः । ॐ ज्वलनाय
 नम इति शिखा । ॐ विष्णवे नम इति कवचम् । ॐ विष्णवे नम इति स्फुरणं दिशोवन्धाय । ॐ हुंफडित्यस्त्रम् । ॐ शिरसि शुद्धो वासुदेव इति ।
 ॐ आं ललाटे रक्तः संकर्षणो गरुडमान्बह्मिस्तेज आदित्य इति । आं श्रीवायां पीतः प्रद्युम्नो वायुमेव इति ॥ ॐ आं हृदये कृष्णोऽनिरुद्धः सर्व
 शक्तिसमन्वित इति ॥ एवं चतुर्व्यूहमात्मानं कृत्वा ततः कवचमारभेत् ॥ १३ ॥ मामग्रेऽवस्थितो विष्णुः पृष्ठतश्चापि केशवः ॥ गोविन्दो दक्षिणे

पार्थे वामे तु मधुसूदनः ॥ १४ ॥ उपरिष्ठात्तु वैकुण्ठो वाराहः पृथिवीतले ॥ अवान्तरदिशो यास्तु तासु सर्वासु माधवः ॥ १५ ॥ गच्छतस्तिष्ठतो
 वाऽपि जाग्रतः स्वपतोऽपि वा ॥ नरसिंहकृता गुप्तिर्वासुदेवमयो ह्यहम् ॥ १६ ॥ एवं विष्णुमयो भूत्वा ततः कर्म समारभेत् ॥ यथा देहे तथा देवे
 सर्वतत्त्वानि योजयेत् ॥ १७ ॥ ततश्चैव प्रकुर्वीत प्रोक्षणं प्रणवेन तु ॥ फट्कारान्तं समुद्दिष्टं सर्वारिष्टहरं शुभम् ॥ १८ ॥ तत्रार्कचन्द्रवह्नीनां
 मण्डलानि विचिन्तयेत् ॥ पद्ममध्ये न्यसेद्विष्णुं पवनस्याम्बरस्य च ॥ १९ ॥ ततो विचिन्त्य हृदय ओंकारं ज्योतीरूपिणम् ॥ कर्णिकायां समा
 सीनं ज्योतीरूपं सनातनम् ॥ २० ॥ अष्टाक्षरं ततो मन्त्रं विन्यसेच्च यथाक्रमम् ॥ तेन व्यस्तसमस्तेन पूजनं परमं स्मृतम् ॥ २१ ॥ द्वादशा
 क्षरमन्त्रेण यजेद्देवं सनातनम् ॥ ततोऽवधार्य हृदये कर्णिकायां वह्निर्यसेत् ॥ २२ ॥ चतुर्भुजं महासत्त्वं सूर्यकोटिसमप्रभम् ॥ चिन्तायित्वा
 महायोगं ज्योतीरूपं सनातनम् ॥ ततश्चाऽऽवाहयेन्मन्त्रं क्रमेणाऽऽचिन्त्य मानसे ॥ २३ ॥ मीनरूपो वराहश्च नरसिंहोऽथ वामनः ॥ आयातु
 देवो वरदो मम नारायणोऽग्रतः ॥ ॐ नमो नारायणायेत्यावाहनम् ॥ २४ ॥ सुमेरुपादपीठेति पद्मकल्पितमासनम् ॥ सर्वसत्त्वहितार्थाय तिष्ठ त्वं
 मधुसूदन ॥ ओं नमो नारायणायेत्यासनस्थापनम् ॥ २५ ॥ ॐ त्रैलोक्यपतीनां पतये देवदेवाय हृषीकेशाय विष्णवे नमः ॥ ओं नमो नारायणाये
 त्यर्चः ॥ २६ ॥ ॐ पाद्यं पादयोर्देवं पद्मनाभ सनातन ॥ विष्णो कमलपत्राक्ष गृहाण मधुसूदन ॥ ॐ नमो नारायणायेति पाद्यम् ॥ २७ ॥
 मधुपर्कं महादेव ब्रह्माद्यैः कल्पितं तव ॥ मया निवेदितं भक्त्या गृहाण पुरुषोत्तम ॥ ओं नमो नारायणायेति मधुपर्कम् ॥ २८ ॥ मन्दाकिन्याः
 सितं वारि सर्वपापहरं शिवम् ॥ गृहाणाऽऽचमनीयं त्वं मया भक्त्या निवेदितम् ॥ ओं नमो नारायणायेत्याचमनीयम् ॥ २९ ॥ त्वमापः पृथिवी
 चैव ज्योतिस्त्वं वायुरेव च ॥ लोकेश वृत्तिमात्रेण वारिणा स्नापयाम्यहम् ॥ ओं नमो नारायणायेति स्नानम् ॥ ३० ॥ देवतत्त्वसमायुक्तं यज्ञ
 वर्णसमन्वितं ॥ स्वर्णवर्णप्रभं देव वाससी तव केशव ॥ ओं नमो नारायणायेति वस्त्रम् ॥ ३१ ॥ शरीरं ते न जानामि चेष्टां चैव च केशव ॥ मया
 निवेदितो गन्धः प्रतिगृह्य विलिप्यताम् ॥ ओं नमो नारायणायेति विलेपनम् ॥ ३२ ॥ ऋग्यजुः साममन्त्रेण त्रिवृतं पद्मयोनिना ॥ सावित्रीमंत्रि
 संयुक्तमुपवीतं तवाप्येयं ॥ ओं नमो नारायणायेति यज्ञोपवीतम् ॥ ३३ ॥ दिव्यरत्नसमायुक्तं वह्निभानुसमप्रभं ॥ गात्राणि तव शोभन्तु सालंका
 राणि माधव ॥ ओं नमो नारायणायेत्यलंकाराः ॥ ३४ ॥ ओं नम इति प्रत्यक्षरं समस्तेन मूलमन्त्रेण वा पूजयेत् ॥ ३५ ॥ वनस्पतिरसो दिव्यो
 गन्धादयः सुरभिश्च ते ॥ मया निवेदितो भक्त्या धूपोऽयं प्रतिगृह्यताम् ॥ ओं नमो नारायणायेति धूपः ॥ ३६ ॥ सूर्यचन्द्रसमे

ब्रह्मपु०

॥ ८२ ॥

ज्योतिर्विद्युदग्न्योस्तथैव च ॥ त्वमेव ज्योतिषां देव दीपोऽयं प्रतिगृह्यताम् ॥ ओं नमो नारायणायेति दीपः ॥ ३७ ॥ अन्नं चतुर्विधं चैव रसेः षड्भिः समन्वितम् ॥ मया निवेदितं भक्त्या नैवेद्यं तव केशव ॥ ओं नमो नारायणायेति नैवेद्यम् ॥ ३८ ॥ पूर्वं दले वासुदेवं याम्ये संकर्षणं न्यसेत् ॥ प्रद्युम्नं पश्चिमे कुर्यादनिरुद्धं तथोत्तरे ॥ ३९ ॥ वाराहं च तथाऽऽग्रेये नरसिंहं च नैऋते ॥ वायव्ये माधवं चैव तथैशाने त्रिविक्रमम् ॥ ४० ॥ तथाऽष्टाक्षरदेवस्य गरुडं पुरतो न्यसेत् ॥ वामपार्श्वे तथा चक्रं शङ्खं दक्षिणतो न्यसेत् ॥ ४१ ॥ तथा महागदां चैव न्यसेद्देवस्य दक्षिणे ॥ ततः शार्ङ्गं धनुर्विद्यात्रयसेद्देवस्य वामतः ॥ ४२ ॥ दक्षिणेनेषुधीं दिव्ये खड्गं वामे च विन्यसेत् ॥ श्रियं दक्षिणतः स्थाप्य पुष्टिमुत्तरतो न्यसेत् ॥ ४३ ॥ वनमालां च पुरतस्ततः श्रीवत्सकौस्तुभौ ॥ विन्यसेद्दृष्टयादीनि पूर्वादिषु चतुर्दिशम् ॥ ४४ ॥ ततोऽस्त्रं देवदेवस्य कोणे चैव तु विन्यसेत् ॥ इन्द्रमग्निं यमं चैव नैऋतं वरुणं तथा ॥ ४५ ॥ वायुं धनदमीशानमनन्तं ब्रह्मणा सह ॥ पूजयेत्तान्त्रिकैर्मन्त्रैरधश्चोर्ध्वं तथैव च ॥ ४६ ॥ एवं संपूज्य देवेशं मण्डलस्थं जनार्दनम् ॥ लभेदभिमतां कामाग्रो नास्त्यत्र संशयः ॥ ४७ ॥ अनेनैव विधानेन मण्डलस्थं जनार्दनम् ॥ पूजितं यः प्रपश्येद्वै स विशोद्विष्णुमव्ययम् ॥ ४८ ॥ सकृदप्यर्चितो येन विधिनाऽनेन केशवः ॥ जन्ममृत्युजरां तीर्त्वा स विष्णोः पदमाप्नुयात् ॥ ४९ ॥ यः स्मरेत्सततं भक्त्या नारायणमतन्द्रितः ॥ अन्वहं तस्य वासाय श्वेतद्वीपः प्रकल्पितः ॥ ५० ॥ ओंकारादिसमायुक्तं नमःकारान्तदीपितम् ॥ तन्नाम सर्वतत्त्वानां मन्त्र इत्यभिधीयते ॥ ५१ ॥ अनेनैव विधानेन गन्धपुष्पं निवेदयेत् ॥ एकैकस्य प्रकुर्वीत यथोद्दिष्टं क्रमेण तु ॥ ५२ ॥ मुद्रास्ततो निबध्नीयाद्यथोक्तक्रमचोदिताः ॥ जपं चैव प्रकुर्वीत मूलमन्त्रेण मन्त्रवित् ॥ ५३ ॥ अष्टाविंशतिमष्टौ वा शतमष्टोत्तरं तथा ॥ कामेषु च यथाप्रोक्तं यथाशक्ति समाहितः ॥ ५४ ॥ पद्मं शङ्खश्च श्रीवत्सो गदा गरुड एव च ॥ चक्रं खड्गश्च शार्ङ्गं च अष्टौ मुद्राः प्रकीर्तिताः ॥ ५५ ॥ गच्छ गच्छ परं स्थानं पुराणपुरुषोत्तम ॥ यत्र ब्रह्मादयो देवा विन्दन्ति परमं पदम् ॥ ५६ ॥ ओं नमो नारायणायेति विसर्जनम् ॥ ५६ ॥ अर्चनं ये न जानन्ति हरेर्मन्त्रैर्यथोदितम् ॥ ते तत्र मूलमन्त्रेण पूजयन्त्वच्युतं सदा ॥ ५७ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभूवृषिसंवादे पूजाविधिर्मात्रकथनं नामाष्टपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं संपूज्य विधिवद्भक्त्या तं पुरुषोत्तमम् ॥ प्रणम्य शिरसा पश्चात्सागरं च प्रसादयेत् ॥ १ ॥ प्राणस्त्वं सर्वभूतानां योनिश्च सरितां पते ॥ तीर्थराज नमस्तेऽस्तु ब्राह्मामच्युतप्रिय ॥ २ ॥ स्नात्वैवं सागरे सम्भक्तस्मिन्क्षेत्रवरे द्विजाः ॥ तीरे चाभ्यर्च्य विधिवद्ब्रह्मारायणमनामयम् ॥ ३ ॥ रामं कृष्णं सुभद्रां च प्रणिप

ब० ५९

॥ ८२ ॥

त्वं च सागरम् ॥ शतानामश्वमेधानां फलं प्राप्नोति मानवः ॥ ४ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः सर्वदुःखविर्जितः ॥ वृन्दारक इव श्रीमाद्रूपयौवयगर्वितः ॥
 ॥ ५ ॥ विमानेनाकं वणेन दिव्यगन्धर्वनादिना ॥ कुलैर्कांशमुद्धृत्य विष्णुलोकं स गच्छति ॥ ६ ॥ भुक्त्वा तत्र वरान्भोगान्क्रीडित्वा चाप्सरेः
 सह ॥ मन्वन्तरशतं सायं जरामृत्युविर्जितः ॥ ७ ॥ पुण्यक्षयादिहाऽऽयातः कुले सर्वगुणान्विते ॥ रूपवान्सुभगः श्रीमान्सत्यवादी जितेन्द्रियः ॥
 ॥ ८ ॥ वेदशास्त्रार्थविद्विप्रो भवेद्यज्वा तु वैष्णवः ॥ योगं च वैष्णवं प्राप्य ततो मोक्षमवाप्नुयात् ॥ ९ ॥ ब्रह्मोपरागे संक्रान्त्यामयने विपुत्रे तथा ॥
 युगादिषु षडशीत्यां व्यतीपाते दिनक्षये ॥ १० ॥ आषाढ्यां चैव कार्तिक्यां माघ्यां वाऽन्ये शुभे तिथौ ॥ ये तत्र दानं विप्रेभ्यः प्रयच्छन्ति सुमे
 धसः ॥ ११ ॥ फलं सहस्रगुणितमन्यतीर्थांस्तु भवन्ति ते ॥ पितॄणां ये प्रयच्छन्ति पिण्डं तत्र विधानतः ॥ १२ ॥ अक्षयां पितरस्तेषां तृप्तिं च प्राप्तु
 वन्ति वै ॥ एवं स्नानफलं सम्यक्सगरस्य मयोदितम् ॥ १३ ॥ दानस्य च फलं विप्राः पिण्डदानस्य चैव हि ॥ धर्मार्थमोक्षफलदमायुष्कीर्तियश
 स्करम् ॥ १४ ॥ भुक्तिमुक्तिफलं तृणां धन्यं दुःस्वप्ननाशनम् ॥ सर्वपापहरं पुण्यं सर्वकामफलप्रदम् ॥ १५ ॥ नास्तिकाय न वक्तव्यं
 पुराणं च द्विजोत्तमाः ॥ तावद्गच्छन्ति तीर्थानि माहात्म्यैः स्वैः पृथक्पृथक् ॥ १६ ॥ यावन्न तीर्थराजस्य माहात्म्यं वर्ण्यते द्विजाः ॥
 पुष्करादीनि तीर्थानि प्रयच्छन्ति स्वकं फलम् ॥ १७ ॥ तीर्थराजस्तु स पुनः सर्वतीर्थफलप्रदः ॥ भृतले यानि तीर्थानि सरितश्च सरांसि
 च ॥ १८ ॥ विशान्तिं सर्वतीर्थानि तेनासौ श्रेष्ठतां गतः ॥ राजा समस्ततीर्थानां सागरः सरितां पतिः ॥ १९ ॥ तस्मात्समस्ततीर्थेभ्यः
 श्रेष्ठोऽसौ सर्वकामदः ॥ तमो नाशं यथाऽभ्येति भास्करेऽभ्युदिते द्विजाः ॥ २० ॥ स्नानेन तीर्थराजस्य तथा सर्वावसंक्षयः ॥ तीर्थराज
 समं तीर्थं न भूतं न भविष्यति ॥ २१ ॥ अधिष्ठानं यदा यत्र प्रभोर्नारायणस्य वै ॥ कः शक्नोति गुणान्वक्तुं तीर्थराजस्य भो द्विजाः ॥ २२ ॥
 कोऽसौ नवनवत्यस्तु यत्र तीर्थानि सन्ति वै ॥ तस्मात्स्नानं च दानं च होमं जप्यं सुरार्चनम् ॥ यत्किञ्चित्क्रियते तत्र चाक्षयं क्रियते द्विजाः ॥ २३ ॥
 इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभुक्तापिसंवादे समुद्रस्नानमाहात्म्यवर्णनं नामैकोनपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततो गच्छेद्विजश्रेष्ठास्तीर्थ
 यज्ञाङ्गसंभवम् ॥ इन्द्रद्युम्नसरो नाम यत्राऽऽस्ते पावनं शुभम् ॥ १ ॥ गत्वा तत्र शुचिर्धीमानाचम्य मनसा हरिम् ॥ ध्यात्वापस्थाय च जलमिमं
 मन्त्रमुदीरेत् ॥ २ ॥ अश्वमेधाङ्गसंभूत तीर्थं सर्वावनाशनं ॥ स्नानं त्वयि करोम्यद्य पापं हर नमोऽस्तु ते ॥ ३ ॥ एवमुच्चार्य विधिवत्स्नात्वा देवा
 नृषीन्पितॄन् ॥ तिलोदकेन चान्यांश्च संतर्प्याऽऽचम्य वाग्यतः ॥ ४ ॥ दत्त्वा पितॄणां पिण्डांश्च संपूज्य पुरुषोत्तमम् ॥ दशाश्वमेधिकं पुण्यं फलं

मसु०

॥ ८३ ॥

प्राप्नोति मानवः ॥ ५ ॥ सप्तावरान्सप्त परान्वंशानुद्धृत्य देववत् ॥ कामगेन विमानेन विष्णुलोकं स गच्छति ॥ ६ ॥ भुक्त्वा तत्र सुखान्भोगान्या
वच्चन्द्रार्कतारकम् ॥ च्युतस्तस्मादिहाऽऽयातो मोक्षं च लभते ध्रुवम् ॥ ७ ॥ एवं कृत्वा पञ्चतीर्थैर्मेकादश्यामुपोषितः ॥ ज्येष्ठशुक्लपञ्चदश्यां यः पश्ये
त्पुरुषोत्तमम् ॥ ८ ॥ स पूर्वोक्तं फलं प्राप्य क्रीडित्वा त्वच्युतालये ॥ प्रयाति परमं स्थानं यस्मान्नाऽऽवर्तते पुनः ॥ ९ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ मासान्
न्यान्पारित्यज्य माघादीन्प्रपितामह ॥ प्रशंससि कथं ज्येष्ठं ब्रूहि तत्कारणं प्रभो ॥ १० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शृणुध्वं मुनिशार्दूलाः प्रवक्ष्यामि समासतः ॥
ज्येष्ठं मासं यथा तेभ्यः प्रशंसामि पुनः पुनः ॥ ११ ॥ पृथिव्यां यानि तीर्थानि सरितश्च सरांसि च ॥ पुष्करिण्यस्तडागानि वाप्यः कृपास्तथा हृदाः ॥ १२ ॥
नानानद्यः समुद्राश्च सप्ताहं पुरुषोत्तमे ॥ ज्येष्ठशुक्लदशम्यादि प्रत्यक्षं यान्ति सर्वदा ॥ १३ ॥ स्नानदानादिकं तस्माद्देवताप्रेक्षणं द्विजाः ॥ यत्किंचि
त्क्रियते तत्र तस्मिन्कालेऽक्षयं भवेत् ॥ १४ ॥ शुक्लपक्षस्य दशमी ज्येष्ठे मासि द्विजोत्तमाः ॥ हरते दश पापानि तस्माद्दशहरा स्मृता ॥ १५ ॥
यस्तस्यां हलिनं कृष्णं पश्येद्भद्रां समाहितः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकं व्रजेन्नरः ॥ १६ ॥ उत्तरे दक्षिणे विप्रास्त्वयने पुरुषोत्तमम् ॥ दृष्ट्वा
रामं सुभद्रां च विष्णुलोकं व्रजेन्नरः ॥ १७ ॥ नरो दोलागतं दृष्ट्वा गोविन्दं त्रिदशोत्तमम् ॥ फाल्गुन्यां संयतो भूत्वा गोविन्दस्य पुरं व्रजेत् ॥ १८ ॥
विष्णोस्तु दिवसे प्राप्ते पञ्चतीर्थैर्विधानतः ॥ कृत्वा संकर्षणं कृष्णं दृष्ट्वा भद्रां च भो द्विजाः ॥ १९ ॥ नरः समस्तयज्ञानां फलं प्राप्नोति दुर्लभम् ॥
विमुक्तः सर्वपापेभ्यो विष्णुलोकं च गच्छति ॥ २० ॥ यः पश्यति तृतीयायां कृष्णं चन्दनरूपितम् ॥ वैशाखस्य सिते पक्षे स यात्यच्युतमन्दि
रम् ॥ २१ ॥ ज्येष्ठ्यां ज्येष्ठर्षधुक्तायां यः पश्येत्पुरुषोत्तमम् ॥ कुलैर्कविशमुद्धृत्य विष्णुलोकं स गच्छति ॥ २२ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयम्भूवि
संवादे पञ्चतीर्थैर्माहात्म्यनिरूपणं नाम पष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यदा भवेन्महाज्यैष्ठी राशिनक्षत्रयोगतः ॥ प्रयत्नेन तदा मर्त्यं
गन्तव्यं पुरुषोत्तमम् ॥ १ ॥ कृष्णं दृष्ट्वा महाज्यैष्ठ्यां रामं भद्रां च भो द्विजाः ॥ नरो द्वादशयात्रायाः फलं प्राप्नोति चाधिकम् ॥ २ ॥ प्रयागे च
कुरुक्षेत्रे नैमिषे पुष्करे गये ॥ गङ्गाद्वारे कुशावर्ते गङ्गासागरसंगमे ॥ ३ ॥ कोकामुखे शूकरे च मथुरायां मरुस्थले ॥ शालग्रामे वायुतीर्थे मन्दरे सि
न्धुसागरे ॥ ४ ॥ पिण्डारके चित्रकूटे प्रभासे कनखले तथा ॥ शंखोद्गारे द्वारकायां तथा बदरिकाश्रमे ॥ ५ ॥ लोहकुण्डे चाश्वतीर्थे सर्वपापप्रमोचने ॥
कामालये कोटि तीर्थे तथा चामरकण्टके ॥ ६ ॥ लोहागले जम्बुमार्गे सोमतीर्थे पृथुदके ॥ उत्पलावर्तके चैव पृथुतुङ्गे सुकुब्जके ॥ ७ ॥ एकाग्रके च
केदारे काश्यां च विरजे द्विजाः ॥ कालञ्जरे च गोकर्णे श्रीशैले गन्धमादने ॥ ८ ॥ महेन्द्रे मलये विन्ध्ये पारियात्रे हिमालये ॥ सद्ये च शुक्तिमन्ते च

अ० ६१

॥ ८३ ॥

गोमन्ते चाबुदे तथा ॥ ९ ॥ गङ्गायां सर्वतीर्थेषु यामुनेषु च भो द्विजाः ॥ सारस्वतेषु गोमत्यां ब्रह्मपुत्रेषु सप्तसु ॥ १० ॥ गोदावरी भीमरथी तुङ्गभद्रा
 च नर्मदा ॥ तापी पयोष्णी कावेरी क्षिप्रा चर्मण्वती द्विजाः ॥ ११ ॥ वितस्ता चन्द्रभागा च शतद्रुवाहुदा तथा ॥ ऋषिकुल्या कुमारी च विपाशा
 च दृषद्वती ॥ १२ ॥ सरयूश्चैव गङ्गा च गण्डकी च महानदी ॥ कौशिकी करतोया च त्रिलोता मधुवाहिनी ॥ १३ ॥ महानदी वैतरणी याश्चान्या
 नातुकीर्तिताः ॥ अथवा किं बहुक्तेन भाषितेन द्विजोत्तमाः ॥ १४ ॥ पृथिव्यां सर्वतीर्थेषु सर्वेष्वायतनेषु च ॥ सागरेषु च शैलेषु नदीषु च सरःसु
 च ॥ १५ ॥ यत्फलं स्नानदानेन राहुग्रस्ते दिवाकरे ॥ तत्फलं कृष्णमालोक्य महाज्यैष्ठ्या लभेन्नरः ॥ १६ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन गन्तव्यं पुरुषो
 त्तमे ॥ महाज्यैष्ठ्या मुनिश्रेष्ठा सर्वकामफलेष्मुभिः ॥ १७ ॥ दृष्ट्वा रामं महाज्यैष्ठ्यां कृष्णं सुभद्रया सह ॥ विष्णुलोकं नरो याति समुद्गत्य
 स्वकं कुलम् ॥ १८ ॥ भुक्त्वा तत्र वरान्भोगान्यावदाभूतसंज्ञम् ॥ पुण्यक्षयादिहाऽऽगत्य चतुर्वदी द्विजो भवेत् ॥ १९ ॥ स्वयमनिरतः शान्तः
 कृष्णभक्तो जितेन्द्रियः ॥ वैष्णवं योगमास्थाय ततो मोक्षमवाप्नुयात् ॥ २० ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभुक्कपिसंवादे महाज्यैष्ठ्याप्रशंसावर्णनं
 नामैकषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ कस्मिन्काले भवेत्स्नानं कृष्णस्य कमलोद्भव ॥ विधिना केन तद्ब्रूहि ततो विधिर्विदां वर ॥
 ॥ १ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शृणुष्वं मुनयः स्नानं कृष्णस्य वदतो मम ॥ रामस्य च सुभद्रायाः पुण्यं सर्वावनाशनम् ॥ २ ॥ मासि ज्येष्ठे च संप्राप्ते
 नक्षत्रे चन्द्रवैते ॥ पौर्णमास्यां तदा स्नानं सर्वकालं हरेर्द्विजाः ॥ ३ ॥ सर्वतीर्थमयः कूपस्तत्राऽऽस्ते निर्मलः शुचिः ॥ तदा भोगवती तत्र प्रत्यक्षा
 भवति द्विजाः ॥ ४ ॥ तस्माज्ज्यैष्ठ्यां समुद्गत्य हेमादयैः कलशैर्जलम् ॥ कृष्णरामाभिषेकार्थं सुभद्रायाश्च भो द्विजाः ॥ ५ ॥ कृत्वा सुशोभनं मध्वं
 पताकाभिरलंकृतम् ॥ सुदृढं सुखसंचारं वस्त्रैः पुष्पैः सुशोभितम् ॥ ६ ॥ विस्तीर्णं धूपितं धूपैः स्नानार्थं रामकृष्णयोः ॥ क्षितवस्त्रैः परिच्छत्रं मुक्ताहारा
 वलम्बितम् ॥ ७ ॥ तत्र नानाविधैर्वाद्यैः कृष्णं नीलाम्बरं द्विजाः ॥ मध्ये सुभद्रां चाऽऽस्थाप्य जयमङ्गलानिस्वनैः ॥ ८ ॥ ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः
 शूद्रैश्चान्यैश्च जातिभिः ॥ अनेकशतसाहसैर्वृतं स्त्रीपुरुषैर्द्विजाः ॥ ९ ॥ गृहस्थाः स्नातकाश्चैव यतयो ब्रह्मचारिणः ॥ स्नापयन्ति तदा कृष्णं मञ्चस्थं
 मृदलापुत्रम् ॥ १० ॥ तथा समस्ततीर्थानि पूर्वोक्तानि द्विजोत्तमाः ॥ स्त्रोदकैः पुष्पमिश्रैश्च स्नापयन्ति पृथक्पृथक् ॥ ११ ॥ पश्चात्पटहराङ्गाद्यैर्भेरी
 मुरजनस्वनैः ॥ काहलैस्तालशब्दैश्च मृदङ्गैर्झङ्गैरस्तथा ॥ १२ ॥ अन्यैश्च विविधैर्वाद्यैर्घण्टास्वनविभूषितैः ॥ स्त्रीणां मङ्गलशब्दैश्च मुनिसंघैर्मनो
 हरैः ॥ १३ ॥ जयशब्दैस्तथा स्तोत्रैर्वीणावेणुनिनादितैः ॥ श्रूयते सुमहाज्जशब्दः सागरस्येव गर्जतः ॥ १४ ॥ मुनीनां वेदशब्देन मन्त्रशब्दैस्त

महा०
॥ ८४ ॥

थाऽपरैः ॥ नानास्तोत्ररवैः पुण्यैः सामशब्दोपबृंहितैः ॥ १५ ॥ यतिभिः स्नातकैश्चैव गृहस्थैर्ब्रह्मचारिभिः ॥ स्नानकाले सुरश्रेष्ठ स्तुवन्ति परया
मुदा ॥ १६ ॥ श्यामैर्वैश्याजनैश्चैव कुचभारावनामिभिः ॥ पीतरक्ताम्बरैश्चैव माल्यदामावनामिभिः ॥ १७ ॥ सरत्नैःकुण्डलैर्दिव्यैः सुवर्णस्तवका
न्वितैः ॥ चामरैरत्नदण्डैश्च वीज्येते रामकेशवौ ॥ १८ ॥ यज्ञविद्याधरैः सिद्धैः किन्नरैश्चाप्सरोगणैः ॥ परिवार्याम्बरगतैर्देवगन्धर्वचारणैः ॥ १९ ॥
आदित्या वसवो रुद्राः साध्या विश्वे मरुद्गणाः ॥ लोकपालास्तथा चान्ये स्तुवन्ति पुरुषोत्तमम् ॥ २० ॥ नमस्ते देवदेवेश पुराण पुरुषोत्तम ॥ सर्गस्य
त्यन्तकृद्देव लोकनाथ जगत्पते ॥ २१ ॥ त्रैलोक्यधारिणं देवं ब्रह्मण्यं मोक्षकारणम् ॥ तं नमस्यामहे भक्त्या सर्वकामफलप्रदम् ॥ २२ ॥ स्तुत्वैव
विबुधाः कृष्णं रामं चैव महाबलम् ॥ सुभद्रां च मुनिश्रेष्ठास्तदाऽऽकाशे व्यवस्थिताः ॥ २३ ॥ गायन्ति देवगन्धर्वा नृत्यन्त्यप्सरसस्तथा ॥ देवतृ
याण्यवाद्यन्त वाता वान्ति सुशीतलाः ॥ २४ ॥ पुष्पमिश्रं तदा मेघा वर्षन्त्याकाशगोचराः ॥ जयशब्दं च कुर्वन्ति मुनयः सिद्धचारणाः ॥ २५ ॥
शक्राद्या विबुधाः सर्वे ऋषयः पितरस्तथा प्रजानां पतयो नागा ये चान्ये स्वर्गवासिनः ॥ २६ ॥ ततो मङ्गलसंभारैर्विधिमन्त्रपुरस्कृतम् ॥ आ
भिषेचनिकं द्रव्यं गृहीत्वा देवतागणाः ॥ २७ ॥ इन्द्रो विष्णुर्महावीर्यः सूर्याचन्द्रमसौ तथा ॥ धाता चैव विधाता च तथा चैवानिलानलौ ॥
॥ २८ ॥ पूषा भगोऽयं त्वष्टा अंशुनैव विवस्वता ॥ पत्नीभ्यां सहितो धीमान्मित्रेण वरुणेन च ॥ २९ ॥ रुद्रैर्वसुभिरादित्यैरक्षिभ्यां च वृतः प्रभुः ॥
विश्वेदेवैर्मरुद्भिश्च साध्वैश्च पितृभिः सह ॥ ३० ॥ गन्धर्वैरप्सरोभिश्च यज्ञराक्षसपन्नगैः ॥ देवर्षिभिरसंख्येयैस्तथा ब्रह्मर्षिभिर्वरैः ॥ ३१ ॥
वैखानसेर्वालखिल्यैर्वाय्वाहारैर्मरीचिपैः ॥ भृगुभिश्चाङ्गिरोभिश्च यतिभिश्च महात्मभिः ॥ ३२ ॥ तथा विद्याधरैः पुण्यैर्योगसिद्धिभिरावृतः ॥
पितामहः पुलस्त्यश्च पुलहश्च महातपाः ॥ ३३ ॥ अङ्गिराः काश्यपोऽत्रिश्च मरीचिर्भृगुरेव च ॥ क्रतुर्हरः प्रचेताश्च मनुर्दक्षस्तथैव च ॥ ३४ ॥
ऋतवश्च गृह्यश्चैव ज्योतीषि च द्विजोत्तमाः ॥ मूर्तिमत्यश्च सरितो देवाश्चैव सनातनाः ॥ ३५ ॥ समुद्राश्च ह्रदाश्चैव तीर्थानि विविधानि च ॥
पृथिवी द्यौर्दिशश्चैव पादपाश्च द्विजोत्तमाः ॥ ३६ ॥ अदितिर्देवमाता च द्वीः श्रीः स्वाहा सरस्वती ॥ उमा शची सिनीवाली तथा चानुमतिः
कुहूः ॥ ३७ ॥ राका च धिषणा चैव पत्न्यश्चान्या दिवौकसाम् ॥ हिमवांश्चैव विन्ध्यश्च मेरुश्चानेकशृङ्गवान् ॥ ३८ ॥ ऐरावतः सानुषरः कलाः
काष्ठास्तथैव च ॥ मासार्यं मासऋतवस्तथा रात्र्यहनी द्विजाः ॥ ३९ ॥ उच्चैःश्रवा हयश्रेष्ठो नागराजश्च वामनः ॥ अरुणो गरुडश्चैव वृक्षाश्चो
पधिभिः सह ॥ ४० ॥ धर्मश्च भगवान्देवः समाजग्मुर्हि संगताः ॥ कालो यमश्च मृत्युश्च यमस्यानुचराश्च ये ॥ ४१ ॥ बहुलत्वाच्च नोक्ता ये विविधा

देवतागणाः ॥ ते देवस्याभिषेकार्थं समायान्ति ततस्ततः ॥ ४२ ॥ गृहीत्वा ते तदा विप्राः सर्वे देवा दिवौकसः ॥ आभिषेचनिकं भांडं मङ्गलानि च
 सर्वशः ॥ ४३ ॥ दिव्यसंभारसंयुक्तैः कलशैः काञ्चनैर्द्विजाः ॥ सारस्वतीभिः पुण्याभिर्दिव्यतोयाभिरेव च ॥ ४४ ॥ तोयेनाऽऽकाशगङ्गायाः कृष्णं
 रामेण संगतम् ॥ सपुष्पैः काञ्चनैः कुम्भैः स्नापयन्त्यम्बरे स्थिताः ॥ ४५ ॥ संचरन्ति विमानानि देवानामम्बरे तथा ॥ उच्चावचानि दिव्यानि काम
 गानि स्थिराणि च ॥ ४६ ॥ दिव्यरत्नविचित्राणि सेवितान्यप्सरोगणैः ॥ गीतैर्वाद्यैः पताकाभिः शोभितानि समन्ततः ॥ ४७ ॥ एवं तदा मुनि
 श्रेष्ठाः कृष्णं रामेण संगतम् ॥ स्नापयित्वा सुभद्रां च संस्तुवन्ति मुदाऽन्विताः ॥ ४८ ॥ जय जय लोकपाल भक्तारक्षक जय जय प्रणतवत्सल
 जय जय भूतशरण जय जयाऽऽदिदेव बहुकारण जय जय वासुदेव जय जयासुरसंहरण जय जय दिव्यमीन जय जय त्रिदशवर जय जय जल
 विशयन जय जय योगिवर जय जय सूर्यनेत्र जय जय देवराज जय जय कैटभारे जय जय वेदवर जय जय कूर्मरूप जय जय यज्ञवर जय जय
 कमलनाभ जय जय शैलचर जय जय योगशायिभ्रज जय जय वेगधर जय जय विश्वमूर्ते जय जय चक्रधर जय जय भूतनाथ जय जय धरणीधर जय
 जय शेषशायिभ्रज जय पीतवासो जय जय सोमकान्त जय जय योगवास जय जय दहनवक्त्र जय जय धर्मवास जय जय गुणनिधान जय जय
 श्रीनिवास जय जय गरुडगमन जय जय सुखनिवास जय जय धर्मकेतो जय जय महीनिवास जय जय गहनचरित्र जय जय योगिगम्य जय जय
 मखनिवास जय जय वेदवेद्य जय शान्तिकर जय जय योगिचिन्त्य जय जय पुष्टिकर जय जय ज्ञानमूर्ते जय जय कमलाकर जय जय भाववेद्य जय
 जय मुक्तिकर जय जय विमलदेह जय जय सत्त्वनिलय जय जय गुणसमृद्ध जय जय यज्ञकर जय जय गुणविहीन जय जय मोक्षकर जय जय
 भूशरण्य जय जय कान्तियुत जय जय लोकशरण जय जय लक्ष्मीयुत जय जय पङ्कजाक्ष जय जय सृष्टिकर जय जय योगयुत जय जयातसीकुसु
 मश्यामदेह जय जय समुद्राविष्टदेह जय जय लक्ष्मीपङ्कजपट्टचरण जय जय भक्तवश जय जय लोककान्त जय जय परमशान्त जय जय परमसार
 जय जय चक्रधर जय जय भोगियुत जय जय नीलाम्बर जय जय शान्तिकर जय जय मोक्षकर जय जय कलुषहर जय जय कृष्ण जगन्नाथ जय
 जय संकर्षणानुज जय जय पद्मपलाशाक्ष जय जय वाञ्छाफलप्रद जय जय मालावृत्तोरस्क जय जय चक्रगदाधर जय जय पद्मालयाकान्त जय जय
 विष्णो नमोऽस्तु ते ॥ ४९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं स्तुत्वा तदा देवाः शक्राद्या इष्टमानसाः ॥ सिद्धचारणसंघाश्च ये चान्ये स्वर्गवासिनः ॥ ५० ॥ मुनयो
 बालखिल्याश्च कृष्णं रामेण संगतम् ॥ सुभद्रां च मुनिश्रेष्ठाः प्रणिपत्याम्बरे स्थिताः ॥ ५१ ॥ दृष्ट्वा स्तुत्वा नमस्कृत्वा तदा ते त्रिदिवौकसः ॥ कृष्णं

मन्त्रपु०

॥ ८५ ॥

रामं सुभद्रां च यान्ति स्वं स्वं निवेशनम् ॥५२॥ संचरन्ति विमानानि देवानामम्बरे तदा ॥ उच्चावचानि दिव्यानि कामगानि स्थिराणि च ॥५३॥ दिव्य
रत्नविचित्राणि सेवितान्यप्सरोगणैः ॥ गीतैर्वाद्यैः पताकाभिः शोभितानि समन्ततः ॥५४॥ तस्मिन्काले तु ये मर्त्याः पश्यन्ति पुरुषोत्तमम् ॥ वलभद्रं
सुभद्रां च ते यान्ति पदमव्ययम् ॥५५॥ सुभद्रारामसहितं मञ्चस्थं पुरुषोत्तमम् ॥ दृष्ट्वा निरामयं स्थानं यान्ति नास्त्यत्र संशयः ॥५६॥ कपिलाशतदानेन
यत्फलं पुष्करे स्मृतम् ॥ तत्फलं कृष्णमालोक्य मञ्चस्थं सहलायुधम् ॥ सुभद्रां च मुनिश्रेष्ठाः प्राप्नोति शुभकृत्रः ॥५७॥ कन्याशतप्रदानेन यत्फलं समुदाह-
तम् ॥ तत्फलं कृष्णमालोक्य मञ्चस्थं लभते नरः ॥५८॥ सुवर्णशतनिष्काणां दानेन यत्फलं स्मृतम् ॥ तत्फलं कृष्णमालोक्य मञ्चस्थं लभते नरः ॥५९॥
गोसहस्रप्रदानेन यत्फलं परिकीर्तितम् ॥ तत्फलं कृष्णमालोक्य मञ्चस्थं लभते नरः ॥ ६० ॥ भूमिदानेन विधिवद्यत्फलं समुदाहृतम् ॥
तत्फलं कृष्णमालोक्य मञ्चस्थं लभते नरः ॥ ६१ ॥ यत्फलं चान्नदानेन अर्घातिथ्येन कीर्तितम् ॥ तत्फलं कृष्णमालोक्य मञ्चस्थं
लभते नरः ॥ ६२ ॥ वृषोत्सर्गेण विधिवद्यत्फलं समुदाहृतम् ॥ तत्फलं कृष्णमालोक्य मञ्चस्थं लभते नरः ॥ ६३ ॥ यत्फलं तोयदानेन श्रोत्रे
वाऽन्यत्र कीर्तितम् ॥ तत्फलं कृष्णमालोक्य मञ्चस्थं लभते नरः ॥ ६४ ॥ तिलधेनुप्रदानेन यत्फलं परिकीर्तितम् ॥ तत्फलं कृष्णमालोक्य
मञ्चस्थं लभते नरः ॥ ६५ ॥ गजाश्वरथदानेन यत्फलं समुदाहृतम् ॥ तत्फलं कृष्णमालोक्य मञ्चस्थं लभते नरः ॥ ६६ ॥ सुवर्णशृङ्गीदानेन
यत्फलं समुदाहृतम् ॥ तत्फलं कृष्णमालोक्य मञ्चस्थं लभते नरः ॥ ६७ ॥ जलधेनुप्रदानेन यत्फलं समुदाहृतम् ॥ तत्फलं कृष्णमालोक्य मञ्चस्थं
लभते नरः ॥ ६८ ॥ दानेन घृतधेन्वाश्च फलं यत्समुदाहृतम् ॥ तत्फलं कृष्णमालोक्य मञ्चस्थं लभते नरः ॥ ६९ ॥ चान्द्रायणेन चार्णेन
यत्फलं समुदाहृतम् ॥ तत्फलं कृष्णमालोक्य मञ्चस्थं लभते नरः ॥ ७० ॥ मासोपवासैर्विधिवद्यत्फलं समुदाहृतम् ॥ तत्फलं कृष्णमालोक्य मञ्चस्थं
लभते नरः ॥ ७१ ॥ अथ किं बहुनोक्तेन भाषितेन पुनः पुनः ॥ तस्य देवस्य माहात्म्यं मञ्चस्थस्य द्विजोत्तमाः ॥ ७२ ॥ यत्फलं सवर्तार्थेषु
व्रतैर्दानैश्च कीर्तितम् ॥ तत्फलं कृष्णमालोक्य मञ्चस्थं सहलायुधम् ॥ ७३ ॥ सुभद्रां च मुनिश्रेष्ठाः प्राप्नोति शुभकृत्रः ॥ तस्मान्नरोऽथवा नारी
पश्येत्तं पुरुषोत्तमम् ॥ ७४ ॥ ततः समस्ततीर्थानां लभेत्स्नानादिकं फलम् ॥ स्नानशेषेण कृष्णस्य तोयेनाऽऽत्माऽभिषिच्यते ॥ ७५ ॥
वन्ध्या मृतप्रजा या तु दुर्भगा ग्रहपीडिता ॥ राक्षसाद्यैर्हृदिता वा तथा रोगैश्च संहताः ॥ ७६ ॥ सद्यस्ताः स्नानशेषेण उदकेनाभिषेचिताः ॥ प्राप्तु-
वन्तीप्सितान्कामान्यान्वाञ्छन्ति चेप्सितान् ॥ ७७ ॥ पुत्रार्थिनी लभेत्पुत्रान्सौभाग्यं च सुखार्थिनी ॥ रोगार्ता मुच्यते रोगाद्भनं च धनका-

अ० ६१

॥ ८५ ॥

इक्षिणी ॥ ७८ ॥ पुण्यानि यानि तोयानि तिष्ठन्ति धरणीतले ॥ तानि स्नानावशेषस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥ ७९ ॥ तस्मात्स्नानावशेषं यत्कृ
 णस्य सलिलं द्विजाः ॥ तेनाभिषिञ्चेद्वात्राणि सर्वकामप्रदं हि तत् ॥ ८० ॥ स्नातं पश्यन्ति ये कृष्णं व्रजन्तं दक्षिणामुखम् ॥ ब्रह्महत्यादिभिः
 पापैर्मुच्यन्ते ते न संशयः ॥ ८१ ॥ शास्त्रेषु यत्फलं प्रोक्तं पृथिव्यास्त्रिप्रदक्षिणैः ॥ दृष्ट्वा नरो लभेत्कृष्णं व्रजन्तं दक्षिणामुखम् ॥ ८२ ॥ तीर्थया
 त्राफलं यत् पृथिव्यां समुदाहृतम् ॥ दृष्ट्वा नरो लभेत्कृष्णं तत्फलं दक्षिणामुखम् ॥ ८३ ॥ वदर्यां यत्फलं प्रोक्तं दृष्ट्वा नारायणं नरम् ॥ दृष्ट्वा नरो
 लभेत्कृष्णं तत्फलं दक्षिणामुखम् ॥ ८४ ॥ गङ्गाद्वारे कुरुक्षेत्रे स्नानदानेन यत्फलम् ॥ दृष्ट्वा नरो लभेत्कृष्णं तत्फलं दक्षिणामुखम् ॥ ८५ ॥ प्रयागे
 च महामाध्यां यत्फलं समुदाहृतम् ॥ दृष्ट्वा नरो लभेत्कृष्णं तत्फलं दक्षिणामुखम् ॥ ८६ ॥ शालग्रामे महाचैत्र्यां स्नानदानेन यत्फलम् ॥ दृष्ट्वा
 नरो लभेत्कृष्णं तत्फलं दक्षिणामुखम् ॥ ८७ ॥ महाभिवानकार्तिक्यां पुष्करे यत्फलं स्मृतम् ॥ दृष्ट्वा नरो लभेत्कृष्णं तत्फलं दक्षिणामुखम् ॥
 ८८ ॥ यत्फलं स्नानदानेन गङ्गासागरसंगमे ॥ दृष्ट्वा नरो लभेत्कृष्णं तत्फलं दक्षिणामुखम् ॥ ८९ ॥ ग्रस्ते सूर्ये कुरुक्षेत्रे स्नानदानेन यत्फलम् ॥
 दृष्ट्वा नरो लभेत्कृष्णं तत्फलं दक्षिणामुखम् ॥ ९० ॥ गंगायां सर्वतीर्थेषु यामुनेषु च भो द्विजाः ॥ सारस्वतेषु तीर्थेषु तथाऽन्येषु सरःसु च ॥ ९१ ॥
 यत्फलं स्नानदानेन विधिवत्समुदाहृतम् ॥ दृष्ट्वा नरो लभेत्कृष्णं तत्फलं दक्षिणामुखम् ॥ ९२ ॥ पुष्करे चाथ तीर्थेषु गये चामरकण्टके ॥ नामि
 पादिषु तीर्थेषु क्षेत्रेणायतनेषु च ॥ ९३ ॥ यत्फलं स्नानदानेन राहुग्रस्ते दिवाकरे ॥ दृष्ट्वा नरो लभेत्कृष्णं तत्फलं दक्षिणामुखम् ॥ ९४ ॥ अथ
 किं पुनरुक्तेन भाषितेन पुनः पुनः ॥ यत्किंचित्कथितं चात्र फलं पुण्यस्य कर्मणः ॥ ९५ ॥ वेदे शास्त्रे पुराणे च भारते च द्विजोत्तमाः ॥ धर्म
 शास्त्रेषु सर्वेषु तथाऽन्यत्र मनीषिभिः ॥ ९६ ॥ दृष्ट्वा नरो लभेत्कृष्णं नारी वा सहलायुधम् ॥ तत्फलं भद्रया सार्वं व्रजन्तं दक्षिणामुखम् ॥ ९७ ॥
 इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभूषिसंवादे कृष्णस्नानमाहात्म्यवर्णनं नाम द्विपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ गुंडिकामण्डपं यान्तं ये पश्यन्ति
 रथे स्थितम् ॥ कृष्णं बलं सुभद्रां च ते यान्ति भवनं हरेः ॥ १ ॥ ये पश्यन्ति तदा कृष्णं सप्ताहं मण्डपे स्थितम् ॥ हलिनं च सुभद्रां च विष्णु
 लोकं व्रजन्ति ते ॥ २ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ केन सा निर्मिता यात्रा गुंडिकामण्डपे शुभे ॥ यात्राफलं च किं तत्र प्राप्यते ब्रूहि मानवैः ॥ ३ ॥
 किमर्थं सरसस्तीरे राज्ञस्तस्य जगत्पतिः ॥ पवित्रे विजने देशे गत्वा तत्र च मण्डपे ॥ ४ ॥ कृष्णः संकर्षणश्चैव सुभद्रा वा रथेन ते ॥ स्वस्थानं
 संपरित्यज्य सप्तरात्रं वसन्ति च ॥ ५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इन्द्रद्युम्नेन भो विप्राः पुरा वै प्रार्थितो हरिः ॥ सप्ताहं सरसस्तीरे मम यात्रा भव

त्विति ॥ ६ ॥ गुंडिका नाम देवेश भुक्तिमुक्तिफलप्रदा ॥ तस्मै किल वरं चासौ देवेशः पुरुषोत्तमः ॥ ७ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ सप्ताहं सरसस्तीरं
तवं राजन्भविष्यति ॥ गुंडिका नाम यात्रा मे सर्वकामफलप्रदा ॥ ८ ॥ ये मां तत्रार्चयिष्यन्ति श्रद्धया मण्डपे स्थितम् ॥ संकर्षणं सुभद्रां च विधि-
वत्सुसमाहिताः ॥ ९ ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः स्त्रियः शूद्राश्च वै नृप ॥ पुष्पैर्गन्धैस्तथा धूपैर्दीपैर्नैवेद्यकैर्वरैः ॥ १० ॥ उपहारैर्वहुविधैः प्राणि-
पातैः प्रदक्षिणैः ॥ जयशब्दैस्तथा स्तोत्रैर्गीतैर्वाद्यैर्मनोहरैः ॥ ११ ॥ न तेषां दुर्लभं किञ्चित्फलं यस्य यदीप्सितम् ॥ भविष्यति नृपश्रेष्ठ
मत्प्रसादादसंशयम् ॥ १२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवमुक्त्वा तु तं देवस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ स तु राजवरः श्रीमान्कृतकृत्योऽभवत्तदा ॥ १३ ॥ तस्मा-
त्सर्वप्रयत्नेन गुंडिकायां द्विजोत्तमाः ॥ सर्वकामप्रदं देवं पश्येत्तं पुरुषोत्तमम् ॥ १४ ॥ अपुत्रो लभते पुत्रान्निर्धनो लभते धनम् ॥ रोगाच्च मुच्यते
रोगी कन्या प्राप्नोति सत्पतिम् ॥ १५ ॥ आयुः कीर्तिं यशो मेधां बलं विद्यां धूर्तिं पशून् ॥ नरः संततिमाप्नोति रूपयौवनसंपदम् ॥ १६ ॥
यान्यान्समीहते भोगान्दृष्ट्वा तं पुरुषोत्तमम् ॥ नरो वाऽप्यथवा नारी तांस्तान्प्राप्नोत्यसंशयम् ॥ १७ ॥ यात्रां कृत्वा गुंडिकाख्यां विधिवत्सुसमा-
हितः ॥ आषाढस्य सिते पक्षे नरो योषिदथापि वा ॥ १८ ॥ दृष्ट्वा कृष्णं च रामं च सुभद्रां च द्विजोत्तमाः ॥ दशपञ्चाश्वमेधानां फलं प्राप्नोति
चाधिकम् ॥ १९ ॥ सप्तावरान्सप्त परान्वंशानुद्धृत्य चाऽऽत्मनः ॥ कामगेन विमानेन सर्वरत्नैरलंकृतः ॥ २० ॥ गन्धर्वैरप्सरोभिश्च सेव्यमानो
यथोत्तरैः ॥ रूपवान्सुभगः शूरो नरो विष्णुपुरं व्रजेत् ॥ २१ ॥ तत्र भुक्त्वा वरान्भोगान्यावदाभूतसंप्लवम् ॥ सर्वकामसमृद्धात्मा जरामरणव-
र्जितः ॥ २२ ॥ पुण्यक्षयादिहाऽऽगत्य चतुर्वेदीं द्विजो भवेत् ॥ वैष्णवं योगमास्थाय ततो मोक्षमवाप्नुयात् ॥ २३ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभु-
ःप्रसिंवादे गुंडिकायात्रामाहात्म्यनिरूपणं नाम त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ एकैकस्यास्तु यात्रायाः फलं ब्रूहि पृथक्पृथक् ॥
यत्प्राप्नोति नरः कृत्वा नारी वा तत्र संयता ॥ १ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रतियात्राफलं विप्राः शृणुध्वं गदतो मम ॥ यत्प्राप्नोति नरः कृत्वा तस्मिन्क्षेत्रे
सुसंयतः ॥ २ ॥ गुंडिकायां तथोत्थाने फाल्गुन्यां विषुवे तथा ॥ यात्रां कृत्वा विधानेन दृष्ट्वा कृष्णं प्रणम्य च ॥ ३ ॥ संकर्षणं सुभद्रां च लभेत्स-
र्वत्र वै फलम् ॥ नरः पृथग्विष्णुलोके यावदिन्द्राश्चतुर्दश ॥ ४ ॥ यावद्यात्रां ज्येष्ठमासे करोति विधिवन्नरः ॥ तावत्करुषं विष्णुलोके सुखं भुंक्ते
न संशयः ॥ ५ ॥ तस्मिन्क्षेत्रेवरे पुण्ये रम्ये श्रीपुरुषोत्तमे ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदे नृणां सर्वसत्त्वसुखावहे ॥ ६ ॥ ज्येष्ठे यात्रां नरः कृत्वा नारी वा संय-
तोन्द्रियः ॥ यथोक्तेन विधानेन दश द्वे च समाहितः ॥ ७ ॥ प्रतिष्ठां कुरुते यस्तु शाठ्यदम्भविवाजितः ॥ स भुक्त्वा विविधान्भोगान्मोक्षं चान्ते लभे-

वरः ॥ ८ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ श्रोतुमिच्छामहे देव प्रतिष्ठां वदतस्तव ॥ विधानं चार्चनं दान फलं तत्र जगत्पते ॥ ९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शृणु ध्वं
 मुनिशार्दूलः प्रतिष्ठां विधिचोदिताम् ॥ यां कृत्वा तु नरो भक्त्या नारी वा लभते फलम् ॥ १० ॥ यात्रा द्वादश संपूर्णा यदा स्युस्तु द्विजोत्तमाः ॥
 तदा कुर्वीत विधिवत्प्रतिष्ठां पापनाशिनीम् ॥ ११ ॥ ज्येष्ठे मासि सिते पक्षे त्वेकादश्यां समाहितः ॥ गत्वा जलाशयं पुण्यमाचान्तः प्रयतः शुचिः ॥
 ॥ १२ ॥ आवाह्य सर्वतीर्थानि ध्यात्वा नारायणं तथा ॥ ततः स्नानं प्रकुर्वीत विधिवत्सुसमाहितः ॥ १३ ॥ यस्य यो विधिरुद्विष्टः ऋषिभिः स्नान
 कर्मणि ॥ तेनैव तु विधानेन स्नानं तस्य विधीयते ॥ १४ ॥ स्नात्वा सम्यग्विधानेन ततो देवानृषीन्पितॄन् ॥ संतपयेत्तथाऽन्यांश्च नामगोत्रविधा
 नवित् ॥ १५ ॥ उत्तीर्य वाससी धौते निर्मले परिधाय वै ॥ उपस्पृश्य विधानेन भास्कराभिमुखे स्थितः ॥ १६ ॥ गायत्रीं पावनौ देवीं मनसा
 वेदमातरम् ॥ सर्वपापहरां पुण्यां जपेदष्टोत्तरं शतम् ॥ १७ ॥ पुण्यांश्च सौरमन्त्रांश्च श्रद्धया सुसमाहितः ॥ त्रिः प्रदक्षिणमावृत्य भास्करं प्रणमेत्त
 तः ॥ १८ ॥ वेदोक्तं त्रिषु वर्णेषु स्नानं जाप्यमुदाहृतम् ॥ स्त्रीशूद्रयोः स्नानजाप्यं वेदोक्तविधिर्वार्जितम् ॥ १९ ॥ ततो गच्छेद्ब्रह्मं मोक्षं पूजयेत्पु
 रुषोत्तमम् ॥ प्रक्षाल्य हस्तौ पादौ च उपस्पृश्य यथाविधि ॥ २० ॥ घृतेन स्नापयेद्देवं क्षीरेण तदनन्तरम् ॥ मधुगन्धोदकेनैव तीर्थचन्दनवारि
 णा ॥ २१ ॥ ततो वस्त्रयुगं श्रेष्ठं भक्त्या तं परिधापयेत् ॥ चन्दनागरुकपूरैः कुंकुमेन विलेपयेत् ॥ २२ ॥ पूजयेत्परया भक्त्या पद्मंश्च पुरुषोत्त
 मम् ॥ अन्यैश्च वैष्णवैः पुष्पैश्च येन मल्लिकादिभिः ॥ २३ ॥ संपूज्यैवं जगन्नाथं भुक्तिमुक्तिप्रदं हरिम् ॥ धूपं चागुरुसंयुक्तं दहेद्देवस्य चाग्रतः ॥ २४ ॥
 मुग्गुलं वा मुनिश्रेष्ठा दहेद्गन्धसमन्वितम् ॥ दीपं प्रज्वालयेद्भक्त्या यथाशक्ति घृतेन वै ॥ २५ ॥ अन्यांश्च दीपकान्दद्याद्वादशैव समाहितः ॥
 घृतेन च मुनिश्रेष्ठास्तिलतैलेन वा पुनः ॥ २६ ॥ नैवेद्ये पायसापूपशङ्कुलीवटकं तथा ॥ मोदकं फाणितं वाऽल्पं फलानि च निवेदयेत् ॥ २७ ॥
 एवं पञ्चोपचारेण संपूज्य पुरुषोत्तमम् ॥ ॐ नमः पुरुषोत्तमायेति जपेदष्टोत्तरं शतम् ॥ २८ ॥ ततः प्रसादयेद्देवं भक्त्या तं पुरुषोत्तमम् ॥ नमस्ते
 सर्वलोकेश भक्तानामभयप्रद ॥ २९ ॥ संसारसागरे मग्नं त्राहि मां पुरुषोत्तम ॥ यास्ते मया कृता यात्रा द्वादशैव जगत्पते ॥ ३० ॥ प्रसादात्तव
 गोविन्द संपूर्णास्ता भवन्तु मे ॥ एव प्रसाद्य तं देवं दण्डवत्प्रणिपत्य च ॥ ३१ ॥ ततोऽर्चयेद्गुरुं भक्त्या पुष्पवस्त्रानुलेपनैः ॥ नानयोरन्तरं यस्मा
 द्विद्यते मुनिसत्तमाः ॥ ३२ ॥ देवस्योपरि कुर्वीत श्रद्धया सुसमाहितः ॥ नानापुष्पैर्मुनिश्रेष्ठा विचित्रं पुष्पमण्डपम् ॥ ३३ ॥ कृत्वाऽप्यधारणं पश्चा
 जागरं कारयेत्त्रिंशः ॥ कथां च वासुदेवस्य गीतिकां चाप कारयेत् ॥ ३४ ॥ ध्यायन्पठन्स्तुवन्देवं प्रणयेद्भजनों ब्रधः ॥ ततः प्रभाते विमले ब्रह्म

अ० ६४
॥ ८७ ॥

श्यां द्वादशैव तु ॥ ३५ ॥ निमन्त्रयेद्दत्तस्नातान्ब्राह्मणान्वेदपारगान् ॥ इतिहासपुराणज्ञाञ्छोत्रियान्संयतेन्द्रियान् ॥ ३६ ॥ स्नात्वा सम्यग्विधाने
न धौतवासा जितेन्द्रियः ॥ स्नापयेत्पूर्ववद्रक्त्या ततस्तं पुरुषोत्तमम् ॥ ३७ ॥ गन्धैः पुष्पैरुपाहारैर्नैवेद्यैर्दोषकैस्तथा ॥ उपचारैर्बहुविधैः प्रणिपातैः
प्रदक्षिणैः ॥ ३८ ॥ जाप्यैः स्तुतिनमस्कारैर्गीताद्यैर्मनोहरैः ॥ संपूज्यैव जगन्नाथं ब्राह्मणान्पूजयेत्ततः ॥ ३९ ॥ द्वादशैव तु गास्तेभ्यो दत्त्वा कनकमेव च
छत्रोपानद्युगं चैव श्रद्धाभक्तिपुरःसरः ॥ ४० ॥ भक्त्या तु स धनं तेभ्यो दद्याद्ब्रह्मादिकं द्विजाः ॥ सद्भावेन तु गोविन्दस्तोष्यते पूजितो यतः ॥ ४१ ॥
आचार्याय ततो दद्याद्गोवस्त्रं कनकं तथा ॥ छत्रोपानद्युगं धान्यं कांस्यपात्रं च भक्तितः ॥ ४२ ॥ ततस्तान्भोजयेद्विप्रान्भोज्यं पायसपूर्वकम् ॥
पक्वान्नं भक्ष्यभोज्यं च गुडसर्पिःसमन्वितम् ॥ ४३ ॥ ततस्तान्ब्रह्मणां ब्राह्मणान्स्वस्थमानसान् ॥ द्वादशैवोदकुम्भांश्च दद्यात्तेभ्यः समोदकान् ॥ ४४ ॥
दक्षिणां च यथाशक्ति दद्यात्तेभ्यो विमत्सरः ॥ कुम्भं च दक्षिणां चैव आचार्याय निवेदयेत् ॥ ४५ ॥ एवं संपूज्य तान्विप्रान्गुरुं ज्ञानप्रदायकम् ॥
पूजयेत्परया भक्त्या विष्णुतुल्यं द्विजोत्तमाः ॥ ४६ ॥ सुवर्णवस्त्रगोधान्यैर्द्रव्यैश्चान्यैर्वरैर्बुधैः ॥ संपूज्य तं नमस्कृत्य इमं मन्त्रमुदीरयेत् ॥ ४७ ॥
सर्वव्यापी जगन्नाथः शङ्खचक्रगदाधरः ॥ अनादिनिधनो देवः प्रीयतां पुरुषोत्तमः ॥ ४८ ॥ इत्युच्चार्य ततो विप्रांस्त्रिः कृत्वा च प्रदक्षिणाम् ॥ प्रणम्य
शिरसा भक्त्या आचार्यं तु विसर्जयेत् ॥ ४९ ॥ ततस्तान्ब्राह्मणान्भक्त्या चाऽऽसीमान्तमनुव्रजेत् ॥ अनुव्रज्य तु तान्सर्वांन्ममस्कृत्य विसर्जयेत् ॥
॥ ५० ॥ बान्धवैः स्वजनैर्युक्तस्ततो भुञ्जीत वाग्यतः ॥ अन्यैश्चोपासकैर्दानैर्भिक्षुकैश्चात्रकाङ्क्षिभिः ॥ ५१ ॥ एवं कृत्वा नरः सम्यङ् नारी वा
लभते फलम् ॥ अश्वमेधसहस्रार्णां राजसूयशतस्य च ॥ ५२ ॥ अतीतं शतमादाय पुरुषाणां नरोत्तमाः ॥ भविष्यं च शतं विप्राः स्वर्गत्या दिव्य
रूपधृक् ॥ ५३ ॥ सर्वलक्षणसंपन्नः सर्वोत्कारभूषितः ॥ सर्वकामसमृद्धात्मा देववद्विगतज्वरः ॥ ५४ ॥ रूपयौवनसंपन्नो गुणैः सर्वैरलंकृतः ॥
स्तूयमानोऽप्सरोभिश्च गन्धर्वैः समलंकृतः ॥ ५५ ॥ विमानेनार्कवर्णेन कामगेन स्थिरेण च ॥ पताकाध्वजयुक्तेन सर्वरत्नैरलंकृतः ॥ ५६ ॥ उद्योत
यन्दिशः सर्वा आकाशि विगतकृमः ॥ युवा महाबलो धीमान्विष्णुलोकं स गच्छति ॥ ५७ ॥ तत्र कल्पशतं यावद्बुद्धे भोगान्मनोगतान् ॥ सिद्धाप्स
रोभिर्गन्धर्वैः सुरविद्याधरोरगैः ॥ ५८ ॥ स्तूयमानो मुनिवरैस्तपते विगतज्वरः ॥ यथा देवो जगन्नाथः शङ्खचक्रगदाधरः ॥ ५९ ॥ तथाऽसौ मुदितो
विप्राः कृत्वा रूपं चतुर्भुजम् ॥ भुक्त्वा तत्र वरान्भोगान्कीडां कृत्वा सुरैः सह ॥ ६० ॥ तदन्ते ब्रह्मभवनमायाति सर्वकामदम् ॥ सिद्धविद्याधरं
आपि शोभितं सुरार्किनरैः ॥ ६१ ॥ कालं नवतिकल्पं तु तत्र भुक्त्वा सुखं नरः ॥ तस्मादायाति विप्रेन्द्राः सर्वकामफलप्रदम् ॥ ६२ ॥ रुद्रलोकं

अ० ६४

॥ ८७ ॥

सुरगणैः सेवितं सुखमोक्षदम् ॥ अनेकशतसाहस्रैर्विमानैः समलंकृतम् ॥ ६३ ॥ सिद्धविद्याधरैर्यक्षैर्भूषितं दैत्यदानवैः ॥ अस्त्रीतिकल्पकालं तु तत्र
भुक्त्वा सुखं नरः ॥ ६४ ॥ तदन्ते याति गोलोकं सर्वभोगसमन्वितम् ॥ सुरसिद्धाप्सरोभिश्च भूषितं सुमनोहरम् ॥ ६५ ॥ तत्र सप्ततिकल्पास्तु
भुक्त्वा भोगमनुत्तमम् ॥ दुर्लभं त्रिषु लोकेषु स्वस्थचित्तो यथाऽमरः ॥ ६६ ॥ तस्मादागच्छते लोकं प्राजापत्यमनुत्तमम् ॥ गन्धर्वाप्सरसैः सिद्धै
सुनिविद्याधरैर्वृतः ॥ ६७ ॥ षष्टिकल्पान्सुखं तत्र भुक्त्वा नानाविधं मुदा ॥ तदन्ते शक्रभवनं नानाश्रयसमन्वितम् ॥ ६८ ॥ गन्धर्वैः किन्नरैः
सिद्धैः सुरविद्याधरैर्यक्षैः ॥ गुह्यकाप्सरसैः साध्येवृत्तैश्चान्यैः सुरोत्तमैः ॥ ६९ ॥ आगत्य तत्र पञ्चाशत्कल्पान्भुक्त्वा सुखं नरः ॥ सुरलोकं ततो गत्वा
विमानैः समलंकृतम् ॥ ७० ॥ दुर्लभं पावनं धीमान्दैवैः सर्वैरलंकृतम् ॥ चत्वारिंशत् कल्पास्तु भुक्त्वा भोगान्सुदुर्लभान् ॥ आगच्छते ततो लोकं
नक्षत्राख्यं सुदुर्लभम् ॥ ७१ ॥ ततो भोगान्वरान्भुङ्क्ते त्रिंशत्कल्पान्यथेप्सितान् ॥ तस्मादागच्छते लोकं शशाङ्कस्य द्विजोत्तमाः ॥ ७२ ॥ यत्रासौ
तिष्ठते सोमः सर्वदैवैरलंकृतः ॥ तत्र विंशतिकल्पास्तु भुक्त्वा भोगं सुदुर्लभम् ॥ ७३ ॥ आदित्यस्य ततो लोकमायाति सुरपूजितम् ॥ नानाश्रय
मयं दिव्यं गन्धर्वाप्सरसैर्वृतम् ॥ ७४ ॥ तत्र भुक्त्वा शुभान्भोगान्दश कल्पान्द्विजोत्तमः ॥ तस्मादायाति भुवनं गन्धर्वाणां सुदुर्लभम् ॥ ७५ ॥
तत्र भोगान्समस्तांश्च कल्पमेकं यथासुखम् ॥ भुक्त्वा चाऽऽयाति मेदिन्यां राजा भवति धार्मिकः ॥ ७६ ॥ चक्रवर्ती महावीर्यो गुणैः सर्वैरलंकृतः ॥
कृत्वा राज्यं स्वधर्मेण यज्ञैरिद्धा सुदक्षिणैः ॥ ७७ ॥ तदन्ते योगिनां लोकं गत्वा मोक्षप्रदं शिवम् ॥ तत्र भुक्त्वा वरान्भोगान्यावदाभूतसंप्लवम् ॥
७८ ॥ तस्मादागच्छते चात्र जायते योगिनां कुले ॥ प्रवरे वैष्णवे विप्रा दुर्लभे साधुसंमते ॥ ७९ ॥ चतुर्वेदी विप्रवरो यज्ञैरिद्धाऽऽप्तदक्षिणैः ॥
वैष्णवं योगमास्थाय ततो मोक्षमवाप्नुयात् ॥ ८० ॥ एवं यात्राफलं विप्रा मया सम्यग्मुदाहृतम् ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदं नृणां किमन्यच्छोतुमिच्छथ ॥ ८१ ॥
इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभूवृषिसंवादे द्वादशयात्राफलमाहात्म्यनिरूपणं नाम चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ मुनय उचुः ॥ श्रोतुमिच्छामहे देव
विष्णुलोकमनामयम् ॥ लोकानन्दकरं कान्तं सर्वाश्रयसमन्वितम् ॥ १ ॥ प्रमाणं तस्य लोकस्य भोगं कान्तिं बलं प्रभो ॥ कर्मणा केन गच्छन्ति
तत्र धर्मपरा नराः ॥ २ ॥ दर्शनात्स्पर्शनाद्वाऽपि तीर्थस्नानादिनाऽपि वा ॥ विस्तराद्ब्रूहि तत्त्वेन परं कौतूहलं हि नः ॥ ३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
शृणुष्वं मुनयः सर्वे यत्परं परमं पदम् ॥ भक्तानामीहितं धन्यं पुण्यं संसारनाशनम् ॥ ४ ॥ प्रवरं सर्वलोकानां विष्ण्वाख्यं वदतो मम ॥ सर्वाश्च
यमयं पुण्यं स्थानं त्रैलोक्यपूजितम् ॥ ५ ॥ अशोकैः पारिजातैश्च मन्दारैश्चम्पकद्रुमैः ॥ मालतीमल्लिकाकुन्दैर्वकुलेनाङ्गकैरैः ॥ ६ ॥ पुत्रागैरिति

॥ ८८ ॥

मुक्तैश्च प्रियङ्गुतगराजैः ॥ पाटलावृतखदिरैः कर्णिकारवनोव्वलैः ॥ ७ ॥ नारङ्गैः पनसेलैर्धर्मिन्बदाडिमसर्जकैः ॥ द्राक्षालकुचखर्जूरैर्मधुकैः ॥ ८ ॥ कपित्थैर्नारिकेरैश्च तालैः श्रीफलसंभैः ॥ कल्पवृक्षैरसंख्यैश्च वन्यैरन्यैः सुशोभनैः ॥ ९ ॥ सरलैश्चन्दनैर्नीपैर्देवदारुशुभाजनैः ॥ जातीलवङ्गकङ्कालैः कर्पूरामोदवासिभिः ॥ १० ॥ ताम्बूलपत्रनिचयैस्तथा पूगीफलद्रुमैः ॥ अन्यैश्च विविधैर्बुधैः सर्वतुङ्गफलशोभितैः ॥ ११ ॥ पुष्पैर्नां नाविधैश्चैव लतागुच्छसमुद्भवैः ॥ नानाजलाशयैः पुष्पैर्नानापक्षिरुतैर्वरैः ॥ १२ ॥ दीर्घिकाशतसंघातैस्तोयपूर्णैर्मनोहरैः ॥ कुमुदैः शतपत्रैश्च पुष्पैः कोकनदैर्वरैः ॥ १३ ॥ रक्तनीलोत्पलैः कान्तैः कटारैश्च सुगन्धिभिः ॥ अन्यैश्च जलजैः पुष्पैर्नानावर्णैः सुशोभनैः ॥ १४ ॥ हंसकारण्डवाकीर्णैश्चक्रवाकोपशोभितैः ॥ कोयष्टिकैश्च दात्यूहैः कारण्डवरवाकुलैः ॥ १५ ॥ चातकैः प्रियपुत्रैश्च जीवन्जीवकजातिभिः ॥ अन्यैर्दिव्यैर्जलचरैः खगैश्च मधुरस्वनैः ॥ १६ ॥ एवं नानाविधैर्दिव्यैर्नानाश्चर्यसमन्वितैः ॥ वृक्षैर्जलाशयैः पुष्पैर्भूषितं सुमनोहरैः ॥ १७ ॥ तत्र दिव्यैर्विमानैश्च नानारत्नविभूषितैः ॥ कामगैः काञ्चनैः शुभ्रैर्दिव्यगन्धर्वनादितैः ॥ १८ ॥ तरुणादित्यसंकाशैरप्सराम्भिरलंकृतैः ॥ हेमशय्यासनयुतेर्नानाभोगसमन्वितैः ॥ १९ ॥ खेचरैः सपताकैश्च मुक्ताहारावलम्बिभिः ॥ नानावर्णैरसंख्यातैर्जातरूपपरिच्छदैः ॥ २० ॥ नानाकुसुमगन्धाब्जैश्चन्दनागुरुभूषितैः ॥ सुखप्रचारबहुलैर्नानावादित्रानिःस्वनैः ॥ २१ ॥ मनोमारुततुल्यैश्च किङ्किणीस्तवकाकुलैः ॥ विहरन्ति पुरे तस्मिन्वैष्णवे लोकश्रुजिते ॥ २२ ॥ नानाङ्गनाभिः सततं गन्धर्वाप्सरसादिभिः ॥ चन्दाननाभिः कान्ताभिर्योषिभिः सुमनोहरैः ॥ २३ ॥ पीनोन्नतकुचाग्राभिः सुमध्याभिः समन्ततः ॥ श्यामावदातवर्णाभिर्मत्तमातङ्गनाभिभिः ॥ २४ ॥ परिवार्य नरश्रेष्ठं वीजयन्ति स्म ताः स्त्रियः ॥ चामरै रुक्मदण्डैश्च नानारत्नविभूषितैः ॥ २५ ॥ गीतवृत्त्यैस्तथा वाद्यैर्मोदमानैर्मदालसैः ॥ यक्षविद्याधरैः सिद्धैर्गन्धर्वैरप्सरोगणैः ॥ २६ ॥ सुरसंघैश्च ऋषिभिः शुशुभे भुवनोत्तमम् ॥ तत्र प्राप्य महाभोगान्प्राप्नुवन्ति मनीषिणः ॥ २७ ॥ वटराजसमीपे तु दक्षिणस्यादधेस्तटे ॥ दृष्ट्वा यैर्भगवान्कृष्णः पुष्कराक्षो जगत्पतिः ॥ २८ ॥ कीडन्त्यप्सरसैः सार्धं यावद्व्यैश्चन्द्रतारकम् ॥ प्रतप्तहेमसंकाशा जरामरणवर्जिताः ॥ २९ ॥ सर्वदुःखविहीनाश्च तृष्णागलानिविवर्जिताः ॥ चतुर्भुजा महावीर्या वनमालाविभूषिताः ॥ ३० ॥ श्रीवत्सलाञ्छनैर्युक्ताः शङ्खचक्रगदाधराः ॥ केचिन्नीलोत्पलश्यामाः केचित्काञ्चनसंनिभाः ॥ ३१ ॥ केचिन्मरकतप्रेक्ष्याः केचिद्द्वैदूर्यसंनिभाः ॥ श्यामवर्णाः कुण्डलिनस्तथाऽन्ये वज्रसंनिभाः ॥ ३२ ॥ न तादृक्सर्वदेवानां भान्ति लोका द्विजोत्तमाः ॥ यादृग्भाति हरेर्लोकैः सर्वाश्चर्यसमन्वितः ॥ ३३ ॥ न तत्र पुनरावृत्तिर्गमनाज्जायते द्विजाः ॥ प्रभावात्तस्य देवस्य यावदाभूतसंभ्रमम् ॥ ३४ ॥ विचरन्ति

॥ ८८ ॥

॥ ८८ ॥

पुरे दिव्ये रूपयौवनगर्विताः ॥ कृष्णं रामं सुभद्रां च पश्यन्ति पुरुषोत्तमे ॥ ३५ ॥ प्रतप्तहेमसंकाशं तरुणादित्यसंनिभम् ॥ पुरमन्वे हरेर्भाति
 मन्दिरं रत्नभूषितम् ॥ ३६ ॥ अनेकशतसाहस्रैः पताकैः समलंकृतम् ॥ योजनायुतविस्तीर्णं हेमप्राकारवेष्टितम् ॥ ३७ ॥ नानावर्णैर्ध्वजैश्चित्रैः
 कल्पितैः सुमनोहरैः ॥ विभाति शारदीयो हि नक्षत्रैरिव चन्द्रमाः ॥ ३८ ॥ चतुर्द्वारं सुविस्तीर्णं रत्नैः परिरक्षितम् ॥ पुरसप्तकसंयुक्तं महोत्सेयं
 मनोहरम् ॥ ३९ ॥ प्रथमं काञ्चनं तत्र द्वितीयं मरकतैर्युतम् ॥ इन्द्रनीलं तृतीयं तु महानीलं ततः परम् ॥ ४० ॥ पुरं तु पञ्चमं दीप्तं पद्मसग-
 मयं पुरम् ॥ पष्ठं वज्रमयं विप्रा वैदूर्यं सप्तमं पुरम् ॥ ४१ ॥ नानारत्नमयैर्हेमप्रवालाङ्कुरशोभितैः ॥ स्तम्भैरद्भुतसंकाशैर्भाति तद्भवनं महत् ॥ ४२ ॥
 दृश्यन्ते तत्र सिद्धाश्च भासयन्ति दिशो दश ॥ पौर्णमास्यां सनक्षत्रो यथा भाति निशाकरः ॥ ४३ ॥ आरूढस्तत्र भगवान्सलक्ष्मीको जना-
 देनः ॥ पीताम्बरधरः श्यामः श्रीवत्सलक्ष्मसंयुतः ॥ ४४ ॥ ज्वलत्सुदर्शनं चक्रं घोरं सर्वास्त्रनाशनम् ॥ दधार दक्षिणे हस्ते सर्वतैजोमयं हरिः ॥
 ४५ ॥ कुन्देन्दुरजतप्रख्यं हारगोक्षीरसंनिभम् ॥ आदाय तं मुनिश्रेष्ठाः सव्यहस्तेन केशवः ॥ ४६ ॥ यस्य शब्देन सकलं संक्षोभं जायते
 जगत् ॥ विश्रुतं पाञ्चजन्येति सहस्रावर्तभूषितम् ॥ ४७ ॥ दुष्कृतान्तर्करिं रौद्रां दैत्यदानवनाशिनीम् ॥ ज्वलद्ब्रह्मशिखाकारां दुःसहां त्रिवशोरपि ॥ ४८ ॥
 कौमोदकीं गदां चासौ धृतवान्दक्षिणे करे ॥ वामे विस्फुरति ह्यस्य शार्ङ्गं सूर्यसमप्रभम् ॥ ४९ ॥ शरैरादित्यसंकाशैर्ज्वालामालाकुलैर्वरैः ॥ योऽ-
 सौ संहरते देवस्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ ५० ॥ सर्वानन्दकरः श्रीमान्सर्वशास्त्रविशारदः ॥ सर्वलोकगुरुर्देवः सर्वदेवैर्नमस्कृतः ॥ ५१ ॥ सहस्रमूर्धा
 देवेशः सहस्रचरणेक्षणः ॥ सहस्राङ्गः सहस्रभुजवान्प्रभुः ॥ ५२ ॥ सिंहासनगतो देवः पद्मपत्रायतेक्षणः ॥ विद्युद्विस्फोटसंकाशो जग-
 त्राधो जगद्गुरुः ॥ ५३ ॥ परितः सुरसिद्धैश्च गन्धर्वाप्सरसांगणैः ॥ यक्षविद्याधरैर्नागैर्मुनिसिद्धैः सचारणैः ॥ ५४ ॥ सुपर्णैर्दानवैर्देवैः राक्षसैर्गुह्य-
 किन्नरैः ॥ अन्यैर्देवगणैर्दिव्यैः स्तूयमानो विराजते ॥ ५५ ॥ तत्रस्था सततं कीर्तिः प्रज्ञा मेधा सरस्वती ॥ बुद्धिर्मतिस्तथा क्षान्तिः सिद्धिर्गति-
 स्तथा द्युतिः ॥ ५६ ॥ गायत्री चैव सावित्री मङ्गला सर्वमङ्गला ॥ प्रभा मतिस्तथा कान्तिस्तत्र नारायणी स्थिता ॥ ५७ ॥ अद्वा च कौशिकी
 देवी विद्युत्सौदामिनी तथा ॥ निद्रा रात्रिस्तथा माया तथाऽन्याऽमरयोषितः ॥ ५८ ॥ वामदेवस्य सर्वास्ता भवने संप्रतिष्ठिताः ॥ अथ किं बहुनोक्तेन
 सर्वं तत्र प्रतिष्ठितम् ॥ ५९ ॥ घृताची मेनका रम्भा सहजान्या तिलोत्तमा ॥ उर्वशी चैव निम्लोचा तथाऽन्या वामना परा ॥ ६० ॥ मन्दो-
 दरी च सुभगा विशाची विपुलानना ॥ भद्राङ्गी चित्रसेना च प्रम्लोचा सुमनोहरा ॥ ६१ ॥ मुनिसंमोदिनी रामा चन्द्रमण्य श्रुभानना ॥

मसु०

॥ ८९ ॥

सुकेशी नीलकेशा च तथा मन्मथदीपिनी ॥ ६२ ॥ अलम्बुषा मिश्रकेशी तथाऽन्या मुञ्जिकस्थला ॥ ऋतुस्थला वराङ्गी च पूर्वचित्तिस्तथा
परा ॥ ६३ ॥ परावती महारूपा शशिलेखा शुभानना ॥ हंसलीलानुगामिन्या मत्तवारणगामिनी ॥ ६४ ॥ बिम्बोष्ठी नवगर्भा च विख्याताः
सुरयोषितः ॥ एताश्चान्या अप्सरसो रूपयौवनगर्विताः ॥ ६५ ॥ सुमध्याश्चारुवदनाः संवालंकारभूषिताः ॥ गीतमाधुर्यसंयुक्ताः सर्वलक्षणसंयुताः ॥
॥ ६६ ॥ गीतवाद्ये च कुशलाः सुरगन्धर्वयोषितः ॥ नृत्यन्त्यनुदिनं तत्र यत्रासौ पुरुषोत्तमः ॥ ६७ ॥ न तत्र रोगो नो ग्लानिर्न मृत्युर्न
हिमातपौ ॥ न क्षुत्पिपासा न जरा न वैरूप्यं न चासुखम् ॥ ६८ ॥ परमानन्दजननं सर्वकामफलप्रदम् ॥ विष्णुलोकात्परं लोकं नात्र पश्यामि
भो द्विजाः ॥ ६९ ॥ ये लोकाः स्वर्गलोके तु श्रूयन्ते पुण्यकर्मणाम् ॥ विष्णुलोकस्य ते विप्राः कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥ ७० ॥ एवं हरेः परं
स्थानं सर्वभोगगुणान्वितम् ॥ सर्वसौख्यकरं पुण्यं सर्वाश्चर्यमयं द्विजाः ॥ ७१ ॥ न तत्र नास्तिका यान्ति पुरुषा विषयात्मकाः ॥ न कृतप्रा
न पिशुना नो स्तेना नाजितेन्द्रियाः ॥ ७२ ॥ येऽर्चयन्ति सदा भक्त्या वासुदेवं जगद्गुरुम् ॥ ते तत्र वैष्णवा यान्ति विष्णुलोकं न संशयः ॥ ७३ ॥
दक्षिणस्यादधेस्तीरे क्षेत्रे परमदुर्लभे ॥ दृष्ट्वा कृष्णं च रामं च सुभद्रां च द्विजोत्तमाः ॥ ७४ ॥ कल्पवृक्षसमीपे तु ये त्यजन्ति कलेवरम् ॥ ते तत्र
मनुजा यान्ति मृता ये पुरुषोत्तमे ॥ ७५ ॥ वटसागरयोर्मध्ये यः स्मरेत्पुरुषोत्तमम् ॥ तेऽपि तत्र नरा यान्ति ये मृताः पुरुषोत्तमे ॥ ७६ ॥ तेऽपि
तत्र परं स्थानं यान्ति नास्त्यत्र संशयः ॥ एवं मया मुनिश्रेष्ठा विष्णुलोकः सनातनः ॥ सर्वानन्दकरः प्रोक्तो भुक्तिमुक्तिफलप्रदः ॥ ७७ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे
स्वयंभूतसंवादे विष्णुलोकानुकीर्तनं नाम पञ्चषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ मुनय उचुः ॥ बह्वाश्चर्यस्त्वया प्रोक्तो विष्णुलोको जगत्पते ॥ नित्यानन्दकरः
श्रीमान्भुक्तिमुक्तिफलप्रदः ॥ १ ॥ क्षेत्रं च दुर्लभं लोके कीर्तितं पुरुषोत्तमम् ॥ त्यक्त्वा यत्र नरो देहं याति सालोक्यतां हरेः ॥ २ ॥ सम्यक्क्षेत्रस्य
माहात्म्यं त्वया सम्यक्प्रकीर्तितम् ॥ यत्र स्वदेहसत्यागाद्विष्णुलोकं ब्रजेन्नरः ॥ ३ ॥ अहो मोक्षस्य मार्गोऽयं देहत्यागस्त्वयोदितः ॥ नराणामुपकाराय
पुरुषाख्ये न संशयः ॥ ४ ॥ अनायासेन देवेश देहं त्यक्त्वा नरोत्तमाः ॥ तस्मिन्क्षेत्रे परं विष्णोः पदं यान्ति निरामयम् ॥ ५ ॥ श्रुत्वा क्षेत्रस्य माहात्म्यं
विस्मयो नो महानभूत् ॥ रोमहर्षश्च देवेश सन्तोषश्च पुनः पुनः ॥ प्रयागपुष्करादीनि क्षेत्राण्ययतनानि च ॥ ६ ॥ पृथिव्यां सर्वतीर्थानि सरितश्च सरांसि
च ॥ न तथा तानि सर्वाणि प्रशंससि सुरोत्तम ॥ ७ ॥ यथा प्रशंससि क्षेत्रं पुरुषाख्यं पुनः पुनः ॥ ज्ञातोऽस्माभिरभिप्रायस्तवेदानीं पितामह ॥ ८ ॥
येन प्रशंससि क्षेत्रं मुक्तिदं पुरुषोत्तमम् ॥ पुरुषाख्यसमं नूनं क्षेत्रं नास्ति महीतले ॥ तेन त्वं विबुधश्रेष्ठ प्रशंससि पुनः पुनः ॥ ९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥

अ० ६६

॥ ८९ ॥

सत्यं सत्यं मुनिश्रेष्ठा भवद्भिः समुदाहृतम् ॥ पुरुषाख्यसमं नूनं क्षेत्रं नास्तिमहीतले ॥ १० ॥ सन्ति यानि तु तीर्थानि पुण्यान्यायतनानि च ॥
तानि श्रीपुरुषाख्यस्य कलां नाहन्ति षोडशीम् ॥ ११ ॥ यथा सर्वेश्वरो विष्णुः सर्वलोकोत्तमोत्तमः ॥ तथा समस्ततीर्थानां वरिष्ठं पुरुषोत्तमम् ॥ १२ ॥
आदित्यानां यथा विष्णुः श्रेष्ठत्वे समुदाहृतः ॥ तथा समस्ततीर्थानां वरिष्ठं पुरुषोत्तमम् ॥ १३ ॥ नक्षत्राणां यथा सोमः सरसां
सागरो यथा ॥ तथा समस्ततीर्थानां वरिष्ठं पुरुषोत्तमम् ॥ १४ ॥ वसुनां पावको यद्रुद्राणां शंकरो यथा ॥ तथा समस्ततीर्थानां वरिष्ठं पुरुषोत्तमम् ॥
१५ ॥ वर्णानां ब्राह्मणो यद्रद्वैतेयश्च पक्षिणाम् ॥ तथा समस्ततीर्थानां वरिष्ठं पुरुषोत्तमम् ॥ १६ ॥ शिखरिणां यथा मेरुः पर्वतानां हिमा
लयः ॥ तथा समस्ततीर्थानां वरिष्ठं पुरुषोत्तमम् ॥ १७ ॥ प्रमदानां यथा लक्ष्मीः सरितां जाह्नवी यथा ॥ तथा समस्ततीर्थानां वरिष्ठं पुरुषोत्तमम्
॥ १८ ॥ ऐरावतो गजेन्द्राणां महर्षीणां भृगुर्यथा ॥ तथा समस्ततीर्थानां वरिष्ठं पुरुषोत्तमम् ॥ १९ ॥ सेनानीनां यथा स्कन्दः सिद्धानां
कपिलो यथा ॥ तथा समस्ततीर्थानां वरिष्ठं पुरुषोत्तमम् ॥ २० ॥ उच्चैःश्रवा यथाऽश्वानां कवीनामुशना कविः ॥ तथा समस्ततीर्थानां वरिष्ठं
पुरुषोत्तमम् ॥ २१ ॥ मुनीनां च यथा व्यासः कुबेरो यक्षरक्षसाम् ॥ तथा समस्ततीर्थानां वरिष्ठं पुरुषोत्तमम् ॥ २२ ॥ इन्द्रियाणां मनो यद्रुद्र
तानामवनी यथा ॥ तथा समस्ततीर्थानां वरिष्ठं पुरुषोत्तमम् ॥ २३ ॥ अश्वत्थः सर्ववृक्षाणां पवनः पुत्रतां यथा ॥ तथा समस्ततीर्थानां वरिष्ठं
पुरुषोत्तमम् ॥ २४ ॥ भूषणानां तु सर्वेषां यथा चूडामणिर्द्विजाः ॥ तथा समस्ततीर्थानां वरिष्ठं पुरुषोत्तमम् ॥ २५ ॥ गन्धर्वाणां चित्ररथः
शस्त्राणां कुलिशो यथा ॥ तथा समस्ततीर्थानां वरिष्ठं पुरुषोत्तमम् ॥ २६ ॥ अकारः सर्ववर्णानां गायत्री छन्दसां यथा ॥ तथा समस्ततीर्थानां
वरिष्ठं पुरुषोत्तमम् ॥ २७ ॥ सर्वाङ्गैर्यो यथा श्रेष्ठमुत्तमाङ्ग द्विजोत्तमाः ॥ तथा समस्ततीर्थानां वरिष्ठं पुरुषोत्तमम् ॥ २८ ॥ अरुन्धती यथा स्त्रीणां
सतीनां श्रेष्ठतां गता ॥ तथा समस्ततीर्थानां श्रेष्ठं तत्पुरुषोत्तमम् ॥ २९ ॥ यथा समस्तविद्यानां मोक्षविद्या परा स्मृता ॥ तथा समस्ततीर्थानां
श्रेष्ठं तत्पुरुषोत्तमम् ॥ ३० ॥ मनुष्याणां यथा राजा धेनुनामपि कामधुक् ॥ तथा समस्ततीर्थानां वरिष्ठं पुरुषोत्तमम् ॥ ३१ ॥ सुवर्णं सर्वरत्ना
नां सर्पाणां वासुकिर्यथा ॥ तथा समस्ततीर्थानां वरिष्ठं पुरुषोत्तमम् ॥ ३२ ॥ प्रह्लादः सर्वदैत्यानां रामः शस्त्रभृतां यथा ॥ तथा समस्ततीर्थानां
वरिष्ठं पुरुषोत्तमम् ॥ ३३ ॥ झपाणां मकरो यद्रन्ध्रगाणां मृगराज्यथा ॥ तथा समस्ततीर्थानां वरिष्ठं पुरुषोत्तमम् ॥ ३४ ॥ समुद्राणां
यथा श्रेष्ठः क्षीरोदः सरितां पतिः ॥ तथा समस्ततीर्थानां वरिष्ठं पुरुषोत्तमम् ॥ ३५ ॥ वरुणो यादसां यद्रथमः संयमिनां यथा ॥ तथा समस्तती

॥ १० ॥

॥ १० ॥

थीनां वरिष्ठं पुरुषोत्तमम् ॥ ३६ ॥ देवर्षीणां यथा श्रेष्ठो नारदो मुनिसत्तमाः ॥ तथा समस्ततीर्थीनां वरिष्ठं पुरुषोत्तमम् ॥ ३७ ॥ धातुनां काञ्चनं यद्वत्पवित्राणां च दक्षिणा ॥ तथा समस्ततीर्थीनां वरिष्ठं पुरुषोत्तमम् ॥ ३८ ॥ प्रजापतिर्यथा दक्ष ऋषीणां कश्यपो यथा ॥ तथा समस्ततीर्थीनां वरिष्ठं पुरुषोत्तमम् ॥ ३९ ॥ ग्रहाणां भास्क्रो यद्वन्मन्त्राणां प्रणवो यथा ॥ तथा समस्ततीर्थीनां वरिष्ठं पुरुषोत्तमम् ॥ ४० ॥ अश्वमेधस्तु यज्ञानां यथा श्रेष्ठः प्रकीर्तितः ॥ तथा समस्ततीर्थीनां क्षेत्रं तच्च द्विजोत्तमाः ॥ ४१ ॥ ओषधीनां यथा धान्यं हृणेषुं तृणराव्यथा ॥ तथा समस्ततीर्थीनामुत्तमं पुरुषोत्तमम् ॥ ४२ ॥ यथा समस्ततीर्थीनां धर्मः संसारतारकः ॥ तथा समस्ततीर्थीनां श्रेष्ठं तत्पुरुषोत्तमम् ॥ ४३ ॥ इति श्री ब्रह्मपुराणे स्वयंभूषिसंवादे पुरुषोत्तममाहात्म्यनिरूपणं नाम षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सर्वेषां चैव तीर्थीनां क्षेत्राणां च द्विजोत्तमाः ॥ जपहोमव्रतानां च तपोदानफलानि च ॥ १ ॥ न तत्पश्यामि भो विप्रा यत्तेन सदृशं भुवि ॥ किं चात्र बहुनोक्तेन भाषितेन पुनः पुनः ॥ २ ॥ सत्यं सत्यं पुनः सत्यं क्षेत्रं तत्परमं महत् ॥ पुरुषाख्यं सकृद्वृद्धा सागराम्भः सकृत्स्पृशन् ॥ ३ ॥ ब्रह्मविद्यां सकृज्ज्ञात्वा गर्भवासो न विद्यते ॥ हरेः संनिहिते स्थान उत्तमे पुरुषोत्तमे ॥ ४ ॥ संवत्सरमुपासीत मासमात्रमथापि वा ॥ तेन जप्तं द्रुतं तेन तेन तप्तं तपो महत् ॥ ५ ॥ स याति परमं स्थानं यत्र योगेश्वरो हरिः ॥ भुक्त्वा भोगान्विचित्रांश्च देवयोषित्समन्वितः ॥ ६ ॥ कल्पान्ते पुनरागत्य मर्त्यलोके नरोत्तमः ॥ जायते योगिनां विप्रा ज्ञानज्ञेयोद्यतो गृहे ॥ ७ ॥ संप्राप्य वैष्णवं योगं हरेः स्वच्छन्दतां व्रजेत् ॥ कल्पवृक्षस्य रामस्य कृष्णस्य भद्रया सह ॥ ८ ॥ मार्कण्डेयेन्द्रद्युम्नस्य माहात्म्यं माधवस्य च ॥ स्वर्गद्वारस्य माहात्म्यं सागरस्य विधिः क्रमात् ॥ ९ ॥ मार्जनस्य यथाकाले भागीरथ्याः समागमम् ॥ सर्वमेतन्मया ख्यातं यत्परं श्रोतुमिच्छथ ॥ १० ॥ इन्द्रद्युम्नस्य माहात्म्यं सर्वं वै कथितं मया ॥ सर्वांश्चैव समारूपातं रहस्यं पुण्यमुत्तमम् ॥ पुराणं परमं गुह्यं धन्यं संसारमोचनम् ॥ ११ ॥ मुनय ऊचुः ॥ न हि नस्तृप्तिरस्तीह शृण्वतां भगवत्कथाम् ॥ पुनरेव परं गुह्यं वक्तुमर्हस्यशेषतः ॥ १२ ॥ अनन्तवासुदेवस्य न सम्यग्वर्णितं त्वया ॥ श्रोतुमिच्छामहे देव विस्तरेण वदस्व नः ॥ १३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रवक्ष्यामि मुनिश्रेष्ठाः सारात्सारतरं परम् ॥ अनन्तवासुदेवस्यमाहात्म्यं त्रिषु दुर्लभम् ॥ १४ ॥ आदिकल्पे पुरा विप्रास्त्वहमव्यक्तजन्मवान् ॥ विश्वकर्माणमाहूय वचनं प्रोक्तवानिदम् ॥ १५ ॥ वरिष्ठं देवशिल्पीन्द्रं विश्वकर्माणकर्मिणम् ॥ प्रतिमां वासुदेवस्य कुरु शैलमयीं भुवि ॥ १६ ॥ यां प्रेक्ष्य विधिदत्ताः सेन्द्रा वै मानुषादयः ॥ येन दानवरसोभ्यो विज्ञाय मुमहद्भयम् ॥ १७ ॥ त्रिदिवं समनुप्राप्य सुमेरुशिखरं चिरम् ॥ वासुदेवं समाराध्य निरातङ्का वसन्ति ते ॥ १८ ॥ मम तद्वचनं

॥ १० ॥

॥ १० ॥

श्रुत्वा विश्वकर्मा तु तत्क्षणात् ॥ चकार प्रतिमां शुद्धां शंखचक्रगदाधराम् ॥ १९ ॥ सर्वलक्षणसंयुक्तां पुण्डरीकायतेक्षणाम् ॥ श्रीवत्सलक्ष्मसंयुक्तां
 मत्पुत्रां प्रतिमोत्तमाम् ॥ २० ॥ वनमालावृत्तोरस्कां मुकुटाङ्गदधारिणीम् ॥ पीतवस्त्रां सुपीनांसां कुण्डलाभ्यामलंकृताम् ॥ २१ ॥ एवं सा प्रतिमा
 दिव्या शुद्धमन्त्रैस्तदा स्वयम् ॥ प्रतिष्ठाकालमासाद्य मयाऽसौ निर्मिता पुरा ॥ २२ ॥ तस्मिन्काले तदा शक्रो देवराट् खेचरैर्वृतः ॥ जगाम ब्रह्म
 सदनमारुह्य गजमुत्तमम् ॥ २३ ॥ प्रसाद्य प्रतिमां शक्रः स्नानदानैः पुनः पुनः ॥ प्रतिमां तां समादाय स्वपुरं पुनरागमत् ॥ २४ ॥ तां समाराध्य
 मुचिरं यतवाकायमानसः ॥ वृत्राद्यानसुरान्कूरात्रमुचिप्रमुखस्तथा ॥ २५ ॥ निहत्य दानवान्भीमान्भुक्तवान्भूर्भुवादिकम् ॥ द्वितीये च युगे प्राप्ते
 वेतायां राक्षसाधिपः ॥ २६ ॥ बभूव सुमहावीर्यो दशग्रीवः प्रतापवान् ॥ दश वर्षसहस्राणि निराहारो जितेन्द्रियः ॥ २७ ॥ चचार व्रतमत्पुत्रं तपः
 परमदुश्चरम् ॥ तपसा तेन तुष्टोऽहं वरं तस्मै प्रदत्तवान् ॥ २८ ॥ अवध्यः सर्वदेवानां स दैत्योऽसुरराक्षसान् ॥ शापप्रहरणैरुग्रैरवध्यो यमकिंकरैः ॥
 ॥ २९ ॥ वरं प्राप्य तदा रक्षो यक्षान्सर्वगणानिमान् ॥ धनाध्यक्षं विनिर्जित्य शक्रं जेतुं समुद्यतः ॥ ३० ॥ संग्रामं सुमहाघोरं कृत्वा देवैः स
 राक्षसः ॥ देवराजं विनिर्जित्य तदा इन्द्रजितेति वै ॥ ३१ ॥ राक्षसस्तत्सुतो नाम मेघनादः प्रलब्धवान् ॥ अमरावर्ती ततः प्राप्य देवराजशृङ्गे शुभे ॥
 ॥ ३२ ॥ ददर्शाञ्जनसंकाशां रावणस्तु वलान्वितः ॥ प्रतिमां वामुदेवस्य सर्वलक्षणसंयुताम् ॥ ३३ ॥ श्रीवत्सलक्ष्मसंयुक्तां पद्मपत्रायतेक्षणाम् ॥
 वनमालावृत्तोरस्कां मुकुटाङ्गदधारिणीम् ॥ ३४ ॥ शङ्खचक्रगदाहस्तां पीतवस्त्रां चतुर्भुजाम् ॥ सर्वोभरणसंयुक्तां सर्वकामफलप्रदाम् ॥ ३५ ॥ विहाय
 रत्नसंरुचां प्रतिमां शुभलक्षणाम् ॥ पुष्पकेण विमानेन लङ्कां प्रास्थापयद्भुतम् ॥ ३६ ॥ पुराध्यक्षः स्थितः श्रीमान्धर्मात्मा स विभीषणः ॥
 रावणस्यानुजो मन्त्री नारायणपरायणः ॥ ३७ ॥ दृष्ट्वा तां प्रतिमां दिव्यां देवेन्द्रभवनच्युताम् ॥ रोमाञ्चिततनुर्भूत्वा विस्मयं समपद्यत ॥ ३८ ॥
 प्रणम्य शिरसा देवं प्रहृष्टेनान्तरात्मना ॥ अद्य मे सफलं जन्म अद्य मे सफलं तपः ॥ ३९ ॥ इत्युक्त्वा स तु धर्मात्मा प्रणिपत्य मुहुर्मुहुः ॥
 ज्येष्ठं भ्रातरमासाद्य कृताञ्जलिरभाषत ॥ ४० ॥ राजन्प्रतिमया त्वं मे प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ यामाराध्य जगन्नाथ निस्तरेयं भवार्ण
 वम् ॥ ४१ ॥ भ्रातुर्वचनमाकर्ण्य रावणस्तु तदाऽब्रवीत् ॥ गृहाण प्रतिमां वीर त्वनया किं करोम्यहम् ॥ ४२ ॥ स्वयंभुवं समाराध्य
 त्रैलोक्यं विजये त्वहम् ॥ नानाश्चर्यमहादेवं सर्वभूतभवोद्भवम् ॥ ४३ ॥ विभीषणो महाबुद्धिस्तदा तां प्रतिमां शुभाम् ॥ शतम
 षोत्तरं चाब्दं समाराध्य जनार्दनम् ॥ ४४ ॥ अजरामरणं प्राप्तमणिमादिगुणैर्युतम् ॥ राज्यं लङ्काधिपत्यं च भोगान्भुङ्क्ते यथेप्सि

अष्टपु०
॥ ९१ ॥

तान् ॥ ४५ ॥ ॥ मुनय उचुः ॥ अहो नो विस्मयो जातः श्रुत्वेदं परमावृतम् ॥ अनन्तवासुदेवस्य संभवं भुवि दुर्लभम् ॥ ४६ ॥
श्रोतुमिच्छामहे देव विस्तरेण यथातथम् ॥ तस्य देवस्य माहात्म्यं वक्तुमर्हस्यरोषतः ॥ ४७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तदा स राक्षसः क्रूरो देवगन्धर्व
किनरान् ॥ लोकपालान्समनुजान्सुनिसिद्धांश्च पापकृत् ॥ ४८ ॥ विजित्य समरे सर्वानाजहार वराङ्गनाः ॥ संस्थाप्य नगरीं लङ्कां पुनः सीतार्थं
मुद्यतः ॥ ४९ ॥ छलित्वा मृगरूपेण सौवर्णेन च राघवम् ॥ ततः क्रुद्धेन रामेण रणे सौमित्रिणा सह ॥ ५० ॥ रावणस्य वधार्थाय हत्वा वालिं
मनोजवम् ॥ अभिषिक्तश्च सुग्रीवो युवराजोऽङ्गदस्तथा ॥ ५१ ॥ हनुमान्नलीलौ च जाम्बवान्पनसस्तथा ॥ गवयश्च गवाक्षश्च पावनाः परमौजसः
॥ ५२ ॥ एतैश्चान्यैश्च बहुभिर्बानरैः स महाबलैः ॥ समावृतो महाघोरैः रामो राजीवलोचनः ॥ ५३ ॥ गिरीणां सर्वसंघातैः सेतुं बध्वा महोदधौ ॥
बलेन महता रामः समुत्तीर्य महोदधिम् ॥ ५४ ॥ संग्राममतुलं चक्रे रक्षोगणसमन्वितान् ॥ यमहस्तं प्रहस्तं च निकुम्भं कुम्भमेव च ॥ ५५ ॥ नरान्तकं महा
वीर्यं तथा चैव यमान्तकम् ॥ मालाढयं मालिकाढयं च हत्वा रामस्तु वीर्यवान् ॥ ५६ ॥ पुनरिन्द्रजितं हत्वा कुम्भकर्णं सरावणम् ॥ वैदेहीं चाग्नि
नाऽऽशोष्य दत्त्वा राज्यं विभीषणे ॥ ५७ ॥ वासुदेवं समादाय यानं पुष्पकमारुहत् ॥ लीलया समनुप्रापदयोध्यां पूर्वपालिताम् ॥ ५८ ॥ कनिष्ठं
भरतं स्नेहाच्छत्रुघ्नं भक्तवत्सलम् ॥ अभिषिच्य तदा रामः सर्वराज्येऽधिराजवत् ॥ ५९ ॥ पुरातनीं स्वमूर्तिं च समाराध्य ततो हरिः ॥ दश वर्षसह
स्राणि दश वर्षरातानि च ॥ ६० ॥ भुक्त्वा सागरपर्यन्तां मेदिनीं स तु राघवः ॥ राज्यमासाद्य स्वर्गातिं वैष्णवं पदमाविशत् ॥ ६१ ॥ तां चापि
प्रतिमां रामः समुद्देशाय दत्तवान् ॥ धन्यो रक्षयितासि त्वं तोये चात्र सुसंहितः ॥ ६२ ॥ द्वापरं युगमासाद्य यदा देवो जगद्गुरुः ॥ धरण्याश्चानुरो
धेन भावशैथिल्यकारणात् ॥ ६३ ॥ अवतीर्णः स भगवान्वासुदेवकुले प्रभुः ॥ कंसादीनां वधार्थाय संकल्पणसहायवान् ॥ ६४ ॥ तदा तां प्रतिमां
विप्राः सर्ववाञ्छाफलप्रदाम् ॥ सर्वलोकहितायां कस्मिंश्चित्कारणान्तरे ॥ ६५ ॥ तस्मिन्क्षेत्रे पुण्ये दुर्लभे पुरुषोत्तमे ॥ उज्जहार स्वयं तोया
त्सामुद्रात्सरितां पतेः ॥ ६६ ॥ तदा प्रभृति तत्रैव क्षेत्रे मुक्तिप्रदे द्विजाः ॥ आस्ते स देवो देवानामार्तिहा सर्वकामदः ॥ ६७ ॥ ये संश्रयन्ति
चानन्तं भक्त्या सर्वेश्वरं प्रभुम् ॥ बाङ्गनः कर्मभिर्नैत्यं ते यान्ति परमं पदम् ॥ ६८ ॥ दृष्ट्वाऽनन्तं सकृद्भक्त्या संपूज्य प्राणिपत्य च ॥ राजसूया
श्चमेधाभ्यां फलं दशगुणं लभेत् ॥ ६९ ॥ सर्वकामसमृद्धेन कामगेन सुवर्चसा ॥ विमानेनार्कवर्णेन किङ्किणीजालमालिना ॥ ७० ॥ त्रिःसप्तकुल
मुद्गृत्य दिव्यस्त्रीगणसेवितः ॥ उपगीयमानो गन्धर्वैर्नरो विष्णुपुरं व्रजेत् ॥ ७१ ॥ तत्र भुक्त्वा वरान्भोगाञ्जराभरणवर्जितः ॥ दिव्यरूपधरः श्रीमा

अ० ६६

॥ ९१ ॥

न्यावादाभूतसंप्रवम् ॥ ७२ ॥ पुण्यक्षयादिहाऽऽयातश्चतुर्वेदी द्विजो भवेत् ॥ वेष्णवं योगमास्थाय ततो मोक्षमवाप्नुयात् ॥ ७३ ॥ एवं मया त्वनन्तोऽ
सौ कीर्तितो मुनिसत्तमाः ॥ कः शक्नोति गुणान्वक्तुं सर्वान्वर्षशतैरपि ॥ ७४ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभूवृषिसंवादेऽनन्तवासुदेवमाहात्म्य
निरूपणं नाम सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं वोऽनन्तमाहात्म्यं क्षेत्रं च पुरुषोत्तमम् ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदं नृणां मया प्रोक्तं
सुदुर्लभम् ॥ १ ॥ यत्राऽऽस्ते पुण्डरीकाक्षः शङ्खचक्रगदाधरः ॥ पीताम्बरधरः श्रीमान् कंसकेशिनिषूदनः ॥ २ ॥ ये तत्र कृष्णं पश्यन्ति
सुरासुरनमस्कृतम् ॥ संकर्षणं सुभद्रां च धन्यास्ते नात्र संशयः ॥ ३ ॥ त्रैलोक्याधिपतिं देवं सर्वकामफलप्रदम् ॥ ये ध्यायन्ति सदा
कृष्णं मुक्तास्ते नात्र संशयः ॥ ४ ॥ कृष्णे रताः कृष्णमनुस्मरन्ति रात्रौ च कृष्णं पुनरुत्थिता ये ॥ ते भिन्नदेहाः प्रविशन्ति कृष्णं हविर्यथा
मन्त्रहुतं हुताशम् ॥ ५ ॥ तस्मात्सदा मुनिश्रेष्ठाः कृष्णः कमललोचनः ॥ तस्मिन्क्षेत्रे प्रयत्नेन द्रष्टव्यो मोक्षकाङ्क्षिभिः ॥ ६ ॥ शयनो
त्थापने कृष्णं ये पश्यन्ति मनीषिणः ॥ हलायुधं सुभद्रां च हरः स्थानं व्रजन्ति ते ॥ ७ ॥ सर्वकालेऽपि ये भक्त्या पश्यन्ति पुरुषोत्तमम् ॥
रौहिणेयं सुभद्रां च विष्णुलोकं व्रजन्ति ते ॥ ८ ॥ आस्ते यश्चतुरो मासान्वार्षिकान्पुरुषोत्तमे ॥ पृथिव्यास्तीर्थयात्रायाः फलं प्राप्नोति चाधिकम् ॥
॥ ९ ॥ ये सर्वकालं तत्रैव निवसन्ति मनीषिणः ॥ जितेन्द्रिया जितक्रोधा लभन्ते तपसः फलम् ॥ १० ॥ तपस्तप्त्वाऽन्यतीर्थेषु वर्षाणाभ्युतं
नरः ॥ यदाप्नोति तदाप्नोति मासेन पुरुषोत्तमे ॥ ११ ॥ तपसा ब्रह्मचर्येण सद्भक्त्यागेन यत्फलम् ॥ तत्फलं सततं तत्र प्राप्नुवन्ति मनीषिणः ॥
॥ १२ ॥ सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं स्नानदानेन कीर्तितम् ॥ तत्फलं सततं तत्र प्राप्नुवन्ति मनीषिणः ॥ १३ ॥ सम्यक्तीर्थेन यत्प्रोक्तं व्रतेन नियमेन
च ॥ तत्फलं लभते तत्र प्रत्यहं पुरुषः शुचिः ॥ १४ ॥ इद्वा नानाविधैर्यज्ञैर्यत्फलं लभते नरः ॥ तत्फलं लभते तत्र प्रत्यहं संयतेन्द्रियः ॥ १५ ॥
देहं त्यजन्ति मनुजास्तत्र ये पुरुषोत्तमे ॥ कल्पवृक्षं समासाद्य मुक्तास्ते नात्र संशयः ॥ १६ ॥ वटसागरयोर्मध्ये ये त्यजन्ति कलेवरम् ॥ ते दुर्भलं
परं मोक्षं प्राप्नुवन्ति न संशयः ॥ १७ ॥ अनिच्छन्नपि यस्तत्र प्राणास्त्यजति मानवः ॥ सोऽपि दुःखविनिर्मुक्तो मुक्तिं प्राप्नोति दुर्लभाम् ॥ १८ ॥
कृमिकीटपतङ्गाद्याश्रित्यग्योनिगताश्च ये ॥ तत्र देहं परित्यज्य तोषि यान्ति परां गतिम् ॥ १९ ॥ भ्रान्तिं लोकस्य पश्यध्वमन्यतीर्थं प्रति द्विजाः ॥
पुरुषास्त्वेन यत्प्राप्तमन्यतीर्थफलादिकम् ॥ २० ॥ सकृत्पश्यति यो मर्त्यः श्रद्धया पुरुषोत्तमम् ॥ पुरुषाणां सहस्रेषु स भवेदुत्तमः पुमान् ॥
॥ २१ ॥ प्रकृतेः स परो यस्मात्पुरुषादपि चोत्तमः ॥ तस्माद्देवे पुराणे च लोकेऽस्मिन्पुरुषोत्तमः ॥ २२ ॥ योऽसौ पुराणे वेदान्ते परमात्मे

५५५०

॥ ९२ ॥

त्युदाहृतः ॥ आस्ते विश्वोपकाराय तेनासी पुरुषोत्तमः ॥ २३ ॥ पथि श्मशाने गृहमण्डपे वा रथ्याप्रदेशेष्वपि यत्र कुत्र ॥ इच्छन्ननि
 च्छन्नपि तत्र देहं संत्यज्य मोक्षं लभते मनुष्यः ॥ २४ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन तस्मिन्क्षेत्रे द्विजोत्तमाः ॥ देहत्यागो नरैः कार्यः
 सम्यग्दमोक्षाभिकाङ्क्षिभिः ॥ २५ ॥ पुरुषाख्यस्य माहात्म्यं वक्तुं शक्नोति कः पुमान् ॥ नरो यत्र वटं दृष्ट्वा ब्रह्महत्यां व्यपो
 हति ॥ २६ ॥ गुणानामेकदेशोऽयं मया क्षेत्रस्य कीर्तितः ॥ कः समस्तान्गुणान्वक्तुं शक्तो वर्षशतैरापि ॥ २७ ॥ यदि यूयं मुनि
 श्रेष्ठा मोक्षमिच्छथ शाश्वतम् ॥ तस्मिन्क्षेत्रे वरे पुण्ये निवसध्वमतन्द्रिताः ॥ २८ ॥ व्यास उवाच ॥ ते तस्य वचनं श्रुत्वा ब्रह्मणो
 ऽव्यक्तजन्मनः ॥ निवासं चक्रिरे तत्र अवापुः परमं पदम् ॥ २९ ॥ तस्माद्यूयं प्रयत्नेन निवसध्वं द्विजोत्तमाः ॥ पुरुषाख्ये वरे क्षेत्रे यदि
 मुक्तिमभीप्सथ ॥ ३० ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे ब्रह्मकृपिसंवादे पुरुषोत्तमक्षेत्रमाहात्म्यवर्णनं नाम अष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥
 तस्मिन्क्षेत्रे मुनिश्रेष्ठाः सर्वसत्त्वसुखावहे ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां फलदे पुरुषोत्तमे ॥ १ ॥ कण्डुर्नाम महातेजा ऋषिः परमधार्मिकः ॥ सत्यवादी
 शुचिर्दान्तः सर्वभूतहिते रतः ॥ २ ॥ जितेन्द्रियो जितक्रोधो वेदवेदाङ्गपारगः ॥ अवाप परमां सिद्धिमारुध्य पुरुषोत्तमम् ॥ ३ ॥ अन्येऽपि तत्र
 संसिद्धा मुनयः संशितव्रताः ॥ सर्वभूतहिता दान्ता जितक्रोधा विमत्सराः ॥ ४ ॥ मुनय ऊचुः ॥ कोऽसौ कण्डुः कथं तत्र जगाम परमां गतिम् ॥
 श्रोतुमिच्छामहे तस्य चरितं ब्रूहि सत्तम ॥ ५ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ शृणुध्वं मुनिशार्दूलाः कथां तस्य मनोहराम् ॥ प्रवक्ष्यामि समासेन मुने
 स्तस्य विचेष्टितम् ॥ ६ ॥ पवित्रे गौमतीतीरे विजने सुमनोहरे ॥ कन्दमूलफलैः पूर्णं समित्पुष्पकुशान्विते ॥ ७ ॥ नानाद्रुमलताकीर्णं नानापुष्पो
 पशोभिते ॥ नानापक्षिरुते रम्ये नानामृगगणान्विते ॥ ८ ॥ तत्राऽश्रमपदं कण्डोर्बभूव मुनिसत्तमाः ॥ सर्वर्तुफलपुष्पाढ्यं कदलीखण्डमण्डि
 तम् ॥ ९ ॥ तपस्तेपे मुनिस्तत्र सुमहत्परमाद्भुतम् ॥ व्रतोपवासैर्नियमैः स्नानमौनमुसंयमैः ॥ १० ॥ ग्रीष्मे पञ्चतपा भूत्वा वर्षासु स्थण्डिले
 शयः ॥ आर्कं ठमश्रो हेमन्ते स तेपे सुमहत्तपः ॥ ११ ॥ दृष्ट्वा तत्तपसो वीर्यं मुनेस्तस्य सुविस्मिताः ॥ बभूवुर्देवगन्धर्वाः सिद्धविद्याधरास्त
 था ॥ १२ ॥ भूमिं तथाऽन्तरिक्षं च दिवं च मुनिसत्तमाः ॥ कण्डुः संतापयामास त्रैलोक्यं तपसो बलात् ॥ १३ ॥ अहोऽस्य परमं धैर्यमहोऽस्य
 परमं तपः ॥ इत्यब्रुवन्तदा दृष्ट्वा देवास्तं तपसि स्थितम् ॥ १४ ॥ गन्धर्वाः सारुव्यग्राः शक्रेण सहितास्तदा ॥ भयात्तस्य समुद्रिमास्तपोविभ्रम
 भीप्सवः ॥ १५ ॥ ज्ञात्वा तेषामभिप्रायं शक्रस्त्रिभुवनेश्वरः ॥ प्रम्लोचारुयां वरारोहां रूपयौवनगर्विताम् ॥ १६ ॥ सुमध्यां चारुदशनां पीनश्रो

अ० ६९

॥ ९२ ॥

निपयोधराः ॥ सर्वलक्षणसंपन्नां प्रोवाच बलसूदनः ॥ १७ ॥ शक्र उवाच ॥ प्रम्लोचे गच्छ शीघ्रं त्वं यत्राऽऽसौ तप्यते मुनिः ॥ विप्रार्थं तस्य
 तपसः क्षोभयस्व मनः शुभे ॥ १८ ॥ ॥ प्रम्लोचोवाच ॥ तव वाक्यं सुरश्रेष्ठ करोमि सततं प्रभो ॥ किंतु शङ्का ममैवात्र जीवितस्य च संशयः ॥ १९ ॥
 विभेमि तं मुनिवरं ब्रह्मचर्यवते स्थितम् ॥ अत्युग्रं दीप्ततपसं ज्वलनाकंसमप्रभम् ॥ २० ॥ ज्ञात्वा मां स मुनिः क्रोधाद्विप्रार्थं समुपागताम् ॥
 कण्डुः परमतेजस्वी शापं दास्यति दुःसहम् ॥ २१ ॥ उर्वशी मेनका रम्भा घृताची पुञ्जिकस्थला ॥ विश्वाची सहजन्या च पूर्वचित्तिस्तिलो
 त्तमा ॥ २२ ॥ अलम्बुषा मिश्रकेशी शशिलेखा च वामना ॥ अन्याश्चाप्सरसः सन्ति रूपयौवनगर्विताः ॥ २३ ॥ सुमध्याश्चारुवदनाः पीनोन्नत
 पयोधराः ॥ कामप्रचारकुशलास्तास्तत्र विनियोजय ॥ २४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा पुनः प्राह शचीपतिः ॥ तिष्ठन्तु नाम चान्या
 स्तास्त्वं चात्र कुशला शुभे ॥ २५ ॥ कामं वसन्तं वायुं च सहायार्थं ददामि ते ॥ तैः सार्धं गच्छ सुश्रोणि यत्राऽऽस्ते स महामुनिः ॥ २६ ॥
 शक्रस्य वचनं श्रुत्वा तदा सा चारुलोचना ॥ जगामाऽऽकाशमार्गेण तैः सार्धं च वराङ्गना ॥ २७ ॥ गत्वा सा तत्र रुचिरं ददर्श वनमुत्तमम् ॥
 मुनिं च दीप्ततपसमाश्रमस्थमकल्मषम् ॥ २८ ॥ अपश्यत्सा वनं रम्यं तैः सार्धं नन्दनोपमम् ॥ सर्वर्तुवरपुष्पाढ्यं शाखामृगगणकुलम् ॥ २९ ॥
 पुण्यं पद्मवनोपेतं सपल्लवनगाकुलम् ॥ श्रोत्रम्यान्सुमधुरान्शब्दान्खगमुत्वेगितान् ॥ ३० ॥ सर्वर्तुफलभाराढ्यान्सर्वर्तुसुमोज्ज्वलान् ॥
 अपश्यत्पादपांश्चैव विहङ्गैरनुनादितान् ॥ ३१ ॥ आम्नानाम्रातकान्भव्यान्नारिकेरान्सतिन्दुकान् ॥ अथ विल्वास्तथा जीवान्दाडिमान्भी
 जपूरकान् ॥ ३२ ॥ पनसाह्लकुचात्रीपाञ्चिशीषान्सुमनोहरान् ॥ पारावतांस्तथा कोलानरिमेदाम्लवेतसान् ॥ ३३ ॥ भल्लातकानामल
 काञ्छतपर्णाश्च किंशुकान् ॥ इड्डदान्करवीरांश्च हरीतकीविभीतकान् ॥ ३४ ॥ एतान्न्याश्च सा वृक्षान्ददर्श पृथुलोचना ॥ तथैवाशो
 कपुत्रागकेतकीबकुलास्तथा ॥ ३५ ॥ पारिजातान्कोविदारान्मन्दारेन्दीवरांस्तथा ॥ पाटलान्पुष्पितान्म्यान्देवदारुद्रुमास्तथा ॥ ३६ ॥
 शालास्तालांस्तमालांश्च निचुलाञ्छोमकास्तथा ॥ अन्याश्च पादपश्रेष्ठानपश्यत्फलपुष्पितान् ॥ ३७ ॥ चकोरैः शतपत्रैश्च भृङ्गराजैस्तथा
 शुकेः ॥ कोकिलैः कलविङ्गैश्च हारितीर्जोवजीवकैः ॥ ३८ ॥ प्रियपुत्रैश्चतकैश्च तथाऽन्यैर्विविधैः खगैः ॥ श्रोत्ररम्यं सुमधुरं कूजद्रिश्वाप्य
 चिष्टितम् ॥ ३९ ॥ सरांसि च मनोज्ञानि प्रसन्नसालिलानि च ॥ कुमुदेः पुण्डरीकैश्च तथा नीलोत्पलैः शुभैः ॥ ४० ॥ कडारैः कमलै
 श्चैव अचिंतानि समन्ततः ॥ कादम्बेश्चक्रवाकैश्च तथैव जलकुङ्कुटैः ॥ ४१ ॥ कारण्डवैर्वैदेसैः कूर्मैर्मद्गभिरेव च ॥ एतैश्चान्यैश्च कीर्णानि

अ० १३ ॥

समन्ताब्जलचारिभिः ॥ ४२ ॥ क्रमेणैव तथा सा तु वनं वभ्राम तैः सह ॥ एवं दृष्ट्वा वनं रम्यं तैः सार्धं परमाद्भुतम् ॥ ४३ ॥
विस्मयोत्फुल्लनयना सा वभ्रुव वराङ्गना ॥ प्रोवाच वायुं कामं च वसन्तं च द्विजोत्तमाः ॥ ४४ ॥ ॥ प्रम्लोचोवाच ॥ कुरुध्वं मम साहाय्यं सखाः
सर्वे पृथक्पृथक् ॥ ४५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा तदा सा तु शक्तिस्रोमेण गर्विता ॥ प्रत्युवाचाद्य यास्यामि यत्रासौ संस्थितो मुनिः ॥ ४६ ॥
अद्य तं देह्यन्तारं प्रयुक्तेन्द्रियवाजिनम् ॥ स्मरशस्त्रगलद्वर्शम् करिष्यामि कुसारयिम् ॥ ४७ ॥ ब्रह्मा जनार्दनो वाऽपि यदि वा नीललोहितः ॥
तथाऽप्यद्य करिष्यामि कामबाणक्षतान्तरम् ॥ ४८ ॥ इत्युक्त्वाप्रजगामाथ यत्रासौ तिष्ठते मुनिः ॥ मुनेस्तपःप्रभावेण प्रशान्तश्चापदाश्रमम् ॥ ४९ ॥
सा पुंस्कोकिलमाधुर्यां नदीतीरे व्यवस्थिता ॥ स्तोकमात्रं स्थिता तस्मा दगायत वराऽप्सराः ॥ ५० ॥ ततो वसन्तः सहसा वलं समकरोत्तदा ॥
कोकिलारावमधुरमकालिकमनोहरम् ॥ ५१ ॥ ववौ गन्धवहश्चैव मलयाद्रिनिकेतनः ॥ पुष्पातुच्चावचान्मेध्यान्पातयंश्च शनैः शनैः ॥ ५२ ॥
पुष्पबाणधरश्चैव गत्वा तस्य समीपतः ॥ मुनेश्च क्षोभयामास कामस्तस्यापि मानसम् ॥ ५३ ॥ ततो गीतध्वानि श्रुत्वा मुनिर्विस्मितमानसः ॥
जगाम यत्र सा सुधूः कामबाणप्रपीडितः ॥ ५४ ॥ दृष्ट्वा तामाह संदष्टो विस्मयोत्फुल्ललोचनः ॥ भ्रष्टोत्तरीयो विकलः पुलकाश्रितविग्रहः ॥ ५५ ॥
॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ काऽसि कस्यासि सुश्रोणि सुभगे चारुहासिनि ॥ मनो हरसि मे सुधु ब्रूहि सत्यं सुमध्यमे ॥ ५६ ॥ ॥ प्रम्लोचोवाच ॥ तव क-
र्मकरा चाहं पुष्पायमहमागता ॥ आदेशं देहि मे क्षिप्रं किं करोमि तवाऽऽज्ञया ॥ ५७ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ श्रुत्वैवं वचनं तस्यास्त्यक्त्वा धैर्यं
विमोहितः ॥ आदाय हस्ते तां बालां प्रविवेश स्वमाश्रमम् ॥ ५८ ॥ ततः कामश्च वायुश्च वसन्तश्च द्विजोत्तमाः ॥ जग्मुर्यथागतं सर्वे कृतकृत्या
स्त्रिविष्टपम् ॥ ५९ ॥ शशंसुश्च हरिं गत्वा तस्यास्तस्य विचेष्टितम् ॥ श्रुत्वा शकस्तदा देवाः प्रीताः सुमनसोऽभवन् ॥ ६० ॥ स च कण्डुस्तया
सार्धं प्रविशन्नेव चाऽऽश्रमम् ॥ आत्मनः परमं रूपं चकार मदनाकृति ॥ ६१ ॥ रूपयौवनसंपन्नमतीव सुमनोहरम् ॥ दिव्यालंकारसंयुक्तं षोडशव-
त्सराकृति ॥ ६२ ॥ दिव्यवस्त्रधरं कान्तं दिव्यस्रग्गन्धभूषितम् ॥ सर्वोपभोगसंपन्नं सहसा तपसो बलात् ॥ ६३ ॥ दृष्ट्वा सा तस्य तद्दीर्घं परं
विस्मयमागता ॥ अहोऽस्य तपसो वीर्यमित्युक्त्वा मुदिताऽभवत् ॥ ६४ ॥ स्नानं संध्यां जपं होमं स्वाध्यायं देवतार्चनम् ॥ ब्रतोपवासनियमं
ध्यानं च मुनिसत्तमाः ॥ ६५ ॥ त्यक्त्वा स रेमे मुदितस्तया सार्धमहर्निशम् ॥ मन्मथाविष्टहृदयो न बुबोध तपःक्षयम् ॥ ६६ ॥ संध्यारात्रिदिवा
पक्षमासर्वयणदायनम् ॥ न बुबोध गतं कालं विषयासक्तमानसः ॥ ६७ ॥ सा च तं कामजैर्भावैर्विदग्धा रहसि द्विजाः ॥ रमयामास मुश्रोणिः

अ० १९

॥ १३ ॥

प्रलापकुशला तदा ॥ ६८ ॥ एवं कण्डुस्तया सार्धं वर्षाणामधिकं शतम् ॥ अतिष्ठन्मन्दरद्रोण्यां ग्राम्यधर्मरतो मुनिः ॥ ६९ ॥ सा तं प्राह महा
 भागं गन्तुमिच्छाम्यहं दिवम् ॥ प्रसादमुमुखो ब्रह्मब्रह्मातुं त्वमर्हसि ॥ ७० ॥ तथैवमुक्तः स मुनिस्तस्यामासक्तमानसः ॥ दिनानि कतिचिद्भेदे
 स्थायितामित्यभाषत ॥ ७१ ॥ एवमुक्ता ततस्तेन सार्धं वर्षशतं पुनः ॥ बुभुजे विषयांस्तन्वी तेन सार्धं महात्मना ॥ ७२ ॥ अनुज्ञां देहि भगव
 न्ब्रजामि त्रिदशालयम् ॥ उक्तस्तथेति स पुनः स्थायितामित्यभाषत ॥ ७३ ॥ पुनर्गते वर्षशते सार्धे सा शुभानना ॥ याम्यहं त्रिदिवं
 ब्रह्मप्रणयस्मितशोभनम् ॥ ७४ ॥ उक्तस्तथैव स मुनिः पुनराहाऽऽयतेक्षणम् ॥ इहाऽऽस्यतां मया सुभ्रु चिरं कालं गमिष्यसि ॥ ७५ ॥ तच्छाप
 भीता सुश्रोणी सह तेनर्षिणा पुनः ॥ शतद्वयं किंचिदूनं वर्षाणामन्वतिष्ठत ॥ ७६ ॥ गमनाय महाभागो देवराजनिवेशनम् ॥ प्रोक्तः प्रोक्तस्तया
 तन्व्या स्थायितामित्यभाषत ॥ ७७ ॥ तस्य शापभयाद्भीरुर्दाक्षिण्येन च दक्षिणा ॥ प्रोक्ता प्रणयभङ्गार्तिवेदिमी न जहौ मुनिम् ॥ ७८ ॥ तया च
 रमतस्तस्य परमर्षैर्हर्निशम् ॥ नवं नवमभूत्प्रेमं मन्मथासक्तचेतसः ॥ ७९ ॥ एकदा तु त्वरायुक्तो निश्चक्रामोऽजान्मुनिः ॥ निष्क्रामन्तं च कुत्रेति
 गम्यते प्राह सा शुभा ॥ ८० ॥ इत्युक्तः स तया प्राह परिवृत्तमहः शुभे ॥ संध्योपास्ति करिष्यामि क्रियालोपोऽन्यथा भवेत् ॥ ८१ ॥ ततः प्रहस्य
 मुदिता सा तं प्राह महामुनिम् ॥ किमद्य सर्वधर्मज्ञ परिवृत्तमहस्तव ॥ गतमेतन्न कुरुते विस्मयं कस्य कथ्यते ॥ ८२ ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ प्रात
 स्त्वमागता भेदे नदीतीरमिदं शुभम् ॥ मया दृष्टाऽसि सुश्रोणि प्रविष्टा च ममाऽऽश्रमम् ॥ ८३ ॥ इयं च वर्तते संध्या परिणाममहो गतम् ॥
 अवहासः किमर्थोऽयं सद्भावः कथ्यतां मम ॥ ८४ ॥ ॥ प्रम्लोचोवाच ॥ प्रत्यूषस्यागता ब्रह्मन्सत्यमेतन्न मे मृषा ॥ किं त्वद्य तस्य कालस्य
 गतान्यवशतानि ते ॥ ८५ ॥ ततः ससाध्वसो विप्रस्तां प्रपच्छाऽऽयतेक्षणम् ॥ कथ्यतां भीरु कः कालस्त्वया मे रमतः सदा ॥ ८६ ॥
 ॥ प्रम्लोचोवाच ॥ सप्तोत्तराण्यतीतानि नववर्षशतानि वै ॥ मासाश्च षट् तथैवाद्य सम्प्रीतं दिनत्रयम् ॥ ८७ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ सत्यं भीरु
 वदस्येतत्परिहासोऽयवा शुभे ॥ दिनमेकमहं मन्ये त्वया सार्धमिहास्थितः ॥ ८८ ॥ ॥ प्रम्लोचोवाच ॥ वदिष्याम्यमृतं ब्रह्मन्कथमत्र तवा
 न्तिके ॥ विशेषादद्य भवता पृष्टा मार्गानुगामिना ॥ ८९ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ निशम्य तद्वचस्तस्याः स मुनिर्द्विजसत्तमाः ॥ धिग्धिङ्मामित्य
 नाचारं विनिन्द्याऽऽत्मानमात्मना ॥ ९० ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ तपांसि मम नष्टानि हतं ब्रह्मविदां धनम् ॥ हतो विवेकः केनापि योषिन्मोहाय निर्भि
 ता ॥ ९१ ॥ ऊर्मिषट्कृतिगं ब्रह्म ह्येयमात्मजयेन मे ॥ गतिरेषा कृता येन धिक्कं काममहाग्रहम् ॥ ९२ ॥ व्रतानि सर्वे वेदाश्च कारणान्याखिलानि

च ॥ नरकग्राममार्गेण कामेनाद्य हतानि मे ॥ ९३ ॥ विनिन्देत्थं स धर्मज्ञः स्वयमात्मानमात्मना ॥ तामप्सरसमासीनामिदं वधनमब्रवीत् ॥ ९४ ॥
 ॥ ऋषिरुवाच ॥ गच्छ पापे यथाकामं यत्कार्यं तत्त्वया कृतम् ॥ देवराजस्य मत्क्षोभं कुर्वन्त्या भावचेष्टितेः ॥ ९५ ॥ न त्वां करोम्यहं भस्म
 क्रोधतीव्रिण ब्रह्मिना ॥ सतां सातपदं मेयमुषितोऽहं त्वया सह ॥ ९६ ॥ अथवा तव दोषः कः किंवा कुर्यामहं तव ॥ ममैव दोषो नितरां येनाहम
 जितेन्द्रियः ॥ ९७ ॥ यथा शक्रप्रियार्थिन्या कृतो मत्तपसो व्ययः ॥ त्वया धिक् त्वां महामोहकारिणीं तु जुगुप्सिताम् ॥ ९८ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥
 यावदित्थं स विप्रर्षिस्तां ब्रवीति सुमध्यमाम् ॥ तावत्स्वलत्स्वेदजला सा बभूवातिवेपथुः ॥ ९९ ॥ प्रवेपमानां स च तां स्विन्नगात्रलतां सतीम् ॥
 गच्छ गच्छेति सकोधमुवाच मुनिसत्तमः ॥ १०० ॥ सा तु निर्भर्त्सिता तेन विनिष्क्रम्य तदाश्रमात् ॥ आकाशगामिनी स्वेदं ममार्जं तरुपल्लवैः
 ॥ १०१ ॥ वृक्षादृक्षं ययौ बाला उदग्रारुणपल्लवैः ॥ निर्ममार्जं च गात्राणि गलत्स्वेदजलानि वै ॥ १०२ ॥ ऋषिणा यस्तदा गर्भस्तस्या देहे
 समाहितः ॥ निर्जगाम स रोमाञ्चस्वेदरूपी तदद्भुतः ॥ १०३ ॥ तं वृक्षा जगद्गर्भमेकं चक्रे च मात्रतः ॥ सोमेनाऽऽप्यायितो गोभिः स तदा ववृद्धे
 शनैः ॥ १०४ ॥ मारिषा नाम कन्याऽभूद्दक्षाणां चारुलोचना ॥ प्राचेतसानां सा भार्या दक्षस्य जननी द्विजाः ॥ १०५ ॥ स चापि भगवान्कण्डुः
 क्षीणे तपासि सत्तमः ॥ पुरुषोत्तमार्थं भो विप्रा विष्णोरायतनं ययौ ॥ १०६ ॥ ददर्श परमं क्षेत्रं मुक्तिदं भुवि दुर्लभम् ॥ दक्षिणस्योदधेस्तीरे सर्वका
 मफलप्रदम् ॥ १०७ ॥ सुरम्यं बालुकाकीर्णं केतकीवनशोभितम् ॥ नानाद्रुमलताकीर्णं नानापक्षिरुतं शिवम् ॥ १०८ ॥ सर्वत्र सुखसंचारं सर्वतु
 कुसुमान्वितम् ॥ सर्वसौख्यप्रदं तृणां धन्यं सर्वगुणाकरम् ॥ १०९ ॥ भृगवाद्यैः सेवितं पूर्वं मुनिसिद्धवरैस्तथा ॥ गन्धर्वैः किंनरैर्यक्षैस्तथाऽन्यैर्मोक्ष
 काङ्क्षिभिः ॥ ११० ॥ ददर्श स हरिं तत्र देवैः सर्वैरलंकृतम् ॥ ब्राह्मणाद्यैस्तथा वर्णैराश्रमस्थैर्निषेवितम् ॥ १११ ॥ दृष्ट्वैव स तदा क्षेत्रं देवं
 च पुरुषोत्तमम् ॥ कृतकृत्यमिवाऽऽत्मानं मेने स मुनिसत्तमः ॥ ११२ ॥ तत्रैकाग्रमना भूत्वा चकाराऽऽराधनं हरेः ॥ ब्रह्मपारम्यं कुर्वन्नपमेकाग्रमा
 नसः ॥ ऊर्ध्वबाहुर्महायोगी स्थित्वाऽसौ मुनिसत्तमः ॥ ११३ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ ब्रह्मपारं मुने श्रोतुमिच्छामः परमं शुभम् ॥ जपना कण्डुना
 देवो येनाऽऽराध्यत केशवः ॥ ११४ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ पारं परं विष्णुरपारपारः परः परेभ्यः परमात्मारूपः ॥ स ब्रह्मपारः परपारभूतः परः
 पराणामपि पारपारः ॥ ११५ ॥ स कारणं कारणसंश्रितोऽपि तस्यापि हेतुः परहेतुहेतुः ॥ कार्येषु चैवं सह कर्मकर्तृरूपैरनेकैरवतीह सर्वम् ॥ ११६ ॥
 ब्रह्म प्रभुब्रह्म स सर्वभूतो ब्रह्म प्रजानां पतिरच्युतोऽसौ ॥ ब्रह्माव्ययं नित्यमजं स विष्णुरपक्षयाद्यैरखिलैरसंगः ॥ ११७ ॥ ब्रह्माश्रमजं नित्यं यथा

ऽसौ पुरुषोत्तमः ॥ तथा रागादयो दोषाः प्रयान्तु प्रशमं मम ॥ ११८ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ श्रुत्वा तस्य मुनेर्जोष्यं ब्रह्मपारं द्विजोत्तमाः ॥ भक्तिं च
 परमां ज्ञात्वा सुहृदां पुरुषोत्तमः ॥ ११९ ॥ प्रीत्या स परया देवस्तदाऽसौ भक्तवत्सलः ॥ गत्वा तस्य समीपं तु प्रोवाच मधुसूदनः ॥ १२० ॥
 मेघगम्भीरया वाचा दिशः संनादयन्निव ॥ आरुह्य गरुडं विप्रा वितताकुलनन्दनम् ॥ १२१ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मुने ब्रूहि परं कार्यं यत्ते
 मनसि वर्तते ॥ वरदोऽहमनुप्राप्तो वरं वरय सुव्रत ॥ १२२ ॥ श्रुत्वैतद्वचनं तस्य देवदेवस्य चक्रिणः ॥ चक्षुरुन्मील्य सहसा ददर्श पुरतो हरिम् ॥
 ॥ १२३ ॥ अतसीपुष्पसंकाशं पद्मपत्रायतेक्षणम् ॥ शङ्खचक्रगदापाणिं मुकुटांगदधारिणम् ॥ १२४ ॥ चतुर्बाहुमुदारांगं पीतवस्त्रधरं प्रभुम् ॥
 श्रीवत्सलक्ष्मसंयुक्तं वनमालाविभूषितम् ॥ १२५ ॥ ततः स विस्मयाविष्टो रोमाञ्चिततनूरुहः ॥ दण्डवत्प्रणिपत्योर्व्यां प्रणाममकरोत्तदा ॥ १२६ ॥
 अद्य मे सफलं जन्म अद्य मे सफलं तपः ॥ इत्युक्त्वा मुनिशादूलस्तं स्तोतुमुपचक्रमे ॥ १२७ ॥ ॥ कण्डुरुवाच ॥ नारायण हरे कृष्ण श्रीवत्साङ्क
 जगत्पते ॥ जगद्बीज जगद्भाम जगत्साक्षित्रमोऽस्तु ते ॥ १२८ ॥ अव्यक्त जिष्णो प्रभव प्रधानपुरुषोत्तम ॥ पुण्डरीकाक्ष गोविन्द लोकनाथ
 नमोऽस्तु ते ॥ १२९ ॥ हिरण्यगर्भं श्रीधाम पद्मनाभ सनातन ॥ भृगुर्भं ध्रुव ईशान हृषीकेश नमोऽस्तु ते ॥ १३० ॥ अनाद्यन्तामृताज्येय जय
 त्वं जयतां वर ॥ अजिताखण्डल कृष्ण श्रीनिवास नमोऽस्तु ते ॥ १३१ ॥ योगात्मप्रमेयात्मल्लोकात्मस्त्वं सनातनः ॥ कूटस्थाचलदुर्ज्ञेय कुशे
 शाय नमोऽस्तु ते ॥ १३२ ॥ वरेण्य वरदानन्त ब्रह्मयोने गुणाकर ॥ प्रलयोत्पत्तियोगेश वासुदेव नमोऽस्तु ते ॥ १३३ ॥ पर्जन्यधर्मकर्ता च दुष्पार
 दुरधिष्ठित ॥ दुःखार्तिनाशन हरे जलशाधिप्रमोऽस्तु ते ॥ १३४ ॥ भूतपाव्यक्त भूतेश भूततत्त्वैरनाकुल ॥ भूताधिवास भूतात्मन्भूतगर्भ नमोऽस्तु
 ते ॥ १३५ ॥ यज्ञयज्वन्यज्ञधर यज्ञधाताऽभयप्रद ॥ यज्ञगर्भं हिरण्यांगं पृथिव्यगर्भं नमोऽस्तु ते ॥ १३६ ॥ क्षेत्रज्ञः क्षेत्रभूत्क्षेत्री क्षेत्रहा क्षेत्रकृद्दशी ॥
 क्षेत्रात्मन्क्षेत्ररहित क्षेत्रस्रष्टे नमोऽस्तु ते ॥ १३७ ॥ गुणालय गुणावास गुणाश्रय गुणावह ॥ गुणभोक्तृगुणाराम गुणत्यागिप्रमोऽस्तु ते ॥ १३८ ॥
 त्वं विष्णुस्त्वं हरिश्चक्री त्वं जिष्णुस्त्वं जनार्दनः ॥ त्वं भूतस्त्वं वषट्कारस्त्वं भव्यस्त्वं भवत्प्रभुः ॥ १३९ ॥ त्वं भूतकृत्स्वं भव्यकृत्स्वं भवो
 भूतभृद्भवान् ॥ त्वं भूतभावनो देवस्त्वामाहुरजमीश्वरम् ॥ १४० ॥ त्वमनन्तः कृतज्ञस्त्वं प्रकृतिस्त्वं वृषाकपिः ॥ त्वं रुद्रस्त्वं दुराधर्षस्त्वममोच
 स्त्वमीश्वरः ॥ १४१ ॥ त्वं विश्वकर्मा जिष्णुस्त्वं त्वं शंभुस्त्वं वृषाकृतिः ॥ त्वं शंकरस्त्वमुशाना त्वं सत्यं त्वं तपो जनाः ॥ १४२ ॥ त्वं विश्वजेता त्वं

शर्म त्वं शरण्यस्त्वमक्षरम् ॥ त्वं शंभुस्त्वं स्वयंभूश्च त्वं ज्येष्ठस्त्वं परायणः ॥ १४३ ॥ त्वमादित्यस्त्वमोङ्कारस्त्वं प्राणस्त्वं तमिस्रहा ॥ त्वं पर्जन्य
स्त्वं प्रथितस्त्वं वेधास्त्वं सुरेश्वरः ॥ १४४ ॥ त्वमृग्यजुः साम चैव त्वमात्मा संमतो भवान् ॥ त्वमग्निस्त्वं च पवनः कुबेरस्त्वं हविस्तथा ॥ १४५ ॥
त्वं स्रष्टा त्वं तथा भोक्ता होता त्वं च हविः क्रतुः ॥ त्वं कविस्त्वं हरिः श्रेष्ठस्त्वं लोकपतिरच्युतः ॥ १४६ ॥ त्वं सर्वदर्शनः श्रीर्मास्त्वं सर्वदमनो
रिहा ॥ त्वमहस्त्वं तथा रात्रिस्त्वामाहुर्वत्सरं बुधाः ॥ १४७ ॥ त्वं कालस्त्वं कला काष्ठा त्वं सुहृत् क्षणा लवाः ॥ त्वं बालस्त्वं तथा वृद्धस्त्वं
पुमान्घ्नी नपुंसकः ॥ १४८ ॥ त्वं विश्वयोनिस्त्वं चक्षुस्त्वं स्थाणुस्त्वं शुचिश्रवाः ॥ त्वं शाश्वतस्त्वमजितस्त्वमुपेन्द्रस्त्वमुत्तमः ॥ १४९ ॥ त्वं सर्वांवि
श्वसुखदस्त्वं वेदाङ्गं त्वमप्ययः ॥ त्वं वेदवेदस्त्वं धाता विधाता त्वं समाहितः ॥ १५० ॥ जगद्योनिरमूलस्त्वं धाता त्वं च पुनर्वसुः ॥ त्वं वैद्यस्त्वं
धृतात्मा च त्वमतीन्द्रियगोचरः ॥ १५१ ॥ त्वमग्रणीर्ग्रामणीस्त्वं त्वं सुपर्णस्त्वमादिमान् ॥ त्वं संग्रहस्त्वं सुमहत्त्वं धृतात्मा त्वमच्युतः ॥ १५२ ॥ त्वं
यमस्त्वं च नियमस्त्वं प्रांशुस्त्वं चतुर्भुजः ॥ त्वमेवान्त्रान्तरात्मा त्वं परमात्मा त्वमुच्यसे ॥ १५३ ॥ त्वं गुरुस्त्वं गुरुतमस्त्वं वामस्त्वं प्रदाक्षिणः ॥
त्वं पिप्पलस्त्वमगमस्त्वं व्यक्तस्त्वं प्रजापतिः ॥ १५४ ॥ हिरण्यनाभस्त्वं देवस्त्वं शशी त्वं प्रजापतिः ॥ अनिर्देश्यवपुस्त्वं वै त्वं यमस्त्वं
सुरारिहा ॥ १५५ ॥ त्वं च संकर्षणो देवस्त्वं कर्ता त्वं सनातनः ॥ त्वं वासुदेवोऽमेयात्मा त्वमेव गुणवर्जितः ॥ १५६ ॥ त्वं ज्येष्ठस्त्वं वरिष्ठस्त्वं त्वं
सहिष्णुश्च माधवः ॥ सहस्रशीर्षा त्वं देवस्त्वमव्यक्तः सहस्रदृक् ॥ १५७ ॥ सहस्रपादस्त्वं देवस्त्वं विराट् त्वं सुरप्रभुः ॥ त्वमेव तिष्ठसे भूयो देवदेव
दर्शाङ्गुलः ॥ १५८ ॥ यद्भूतं तत्त्वमेवोक्तः पुरुषः शक उत्तमः ॥ यद्भाष्यं तत्त्वमीशानस्त्वमृतस्त्वं तथाऽमृतः ॥ १५९ ॥ त्वत्तो रोह्यत्ययं
लोको महीयांस्त्वमनुत्तमः ॥ त्वं ज्यायान्पुरुषस्त्वं च त्वं देव दशधा स्थितः ॥ १६० ॥ विश्वभूतश्चतुर्भागो नवभागोऽमृतो दिवि ॥ नवभागोऽन्तरि
क्षस्थः पौरुषेयः सनातनः ॥ १६१ ॥ भागद्वयं च भूतसंस्थं चतुर्भागोऽयमभूदिह ॥ त्वत्तो यज्ञाः संभवन्ति जगतो वृष्टिकारणम् ॥ १६२ ॥ त्वत्तो
विराट् समुत्पन्नो जगतो हृदि यः पुमान् ॥ सोऽतिरिच्यत भूतेभ्यस्तेजसा यशसा श्रिया ॥ १६३ ॥ त्वत्तः सुराणामाहारः पृषदाज्यमजायत ॥ आ
ग्यारण्याश्चौषधयस्त्वत्तः पशुमृगादयः ॥ १६४ ॥ ध्वेयध्यानपरस्त्वं च कृतवानपि चौषधीः ॥ त्वं देवदेव सप्तास्य कालाख्यो दीप्तिविग्रहः ॥
॥ १६५ ॥ जङ्गमाजङ्गमं सर्वं जगदेतच्चराचरम् ॥ त्वत्तः सर्वमिदं जातं त्वयि सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥ १६६ ॥ अनिरुद्धस्त्वं माधवस्त्वं त्वं प्रयुम्नः
सुरारिहा ॥ देव सर्वसुरश्रेष्ठ सर्वलोकपरायण ॥ १६७ ॥ त्राहि मामरविन्दाक्ष नारायण नमोऽस्तु ते ॥ नमस्ते भगवन्विष्णो नमस्ते पुरुषोत्त

म ॥ १६८ ॥ नमस्ते सर्वलोकेश नमस्ते कमलालय ॥ गुणालय नमस्तेऽस्तु नमस्तेऽस्तु गुणाकर ॥ १६९ ॥ वासुदेव नमस्तेऽस्तु नमस्तेऽस्तु सुरोत्तम ॥ जनार्दन नमस्तेऽस्तु नमस्तेऽस्तु सनातन ॥ १७० ॥ नमस्ते योगिनां गम्य योगावास नमोऽस्तु ते ॥ मापते श्रीपते नित्यं नमस्तेऽस्तु जगत्पते ॥ १७१ ॥ जगत्पते जगत्सूते नमस्ते ज्ञानिनां पते ॥ दिवस्पते नमस्तेऽस्तु नमस्तेऽस्तु महीपते ॥ १७२ ॥ नमस्ते मधुहन्त्रे च नमस्ते पुष्करेक्षणे ॥ कैटभन्न नमस्तेऽस्तु सुब्रह्मण्य नमोऽस्तु ते ॥ १७३ ॥ नमोऽस्तु ते महामीन श्रुतिप्रपञ्चराच्युत ॥ समुद्रसलिलशोभपद्मजाहादकारिणे ॥ १७४ ॥ अश्वशीर्ष महाघोणे महापुरुषविग्रहे ॥ मधुकैटभहन्त्रे च नमस्ते तुरगानन ॥ १७५ ॥ महाकमठभोगाय पृथिव्युद्धारणाय च ॥ विधृताद्रिस्वरूपाय महाकूर्माय ते नमः ॥ १७६ ॥ नमो महावराहाय पृथिव्युद्धारकारिणे ॥ नमश्चाऽऽदिवराहाय विश्वरूपाय वेधसे ॥ १७७ ॥ नमोऽनन्ताय सूक्ष्माय मूर्ध्नाय च वराय च ॥ परमाणुस्वरूपाय योगिगम्याय ते नमः ॥ १७८ ॥ तस्मै नमः परमकारणकारणाय योगीन्द्रवृत्तनिलयाय सुदुर्विदाय ॥ क्षीरार्णवाश्रितमहाहिमृतल्पगाय तुभ्यं नमः कनकरत्नसुकुण्डलाय ॥ १७९ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्थं स्तुतस्तदा तेन प्रीतः प्रोवाच माधवः ॥ क्षिप्रं ब्रूहि मुनिश्रेष्ठ मतो यदभिवाञ्छसि ॥ १८० ॥ ॥ कण्डुरुवाच ॥ संसारेऽस्मिञ्जगन्नाथ दुस्तरे लोमहर्षणे ॥ अनित्ये दुःखबहुले कदलीदलसंनिभे ॥ १८१ ॥ निराश्रये निरालम्बे जलबुद्बुदचञ्चले ॥ सर्वोपद्रवसंयुक्ते दुस्तरे चातिभैरवे ॥ १८२ ॥ भ्रमामि सुचिरं कालं मायया मोहितस्तव ॥ न चान्तमभिगच्छामि विषयासक्तमानसः ॥ १८३ ॥ त्वामहं चाद्य देवेश संसारभयपीडितः ॥ गतोऽस्मि शरणं कृष्ण मामुद्धर भवार्णवात् ॥ १८४ ॥ गन्तुमिच्छामि परमं पदं यत्ते सनातनम् ॥ दैत्यदानवदेवेश पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ १८५ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ भक्तोऽसि मे मुनिश्रेष्ठ मामाराधय नित्यशः ॥ मत्प्रसादाद्भुवं मोक्षं प्राप्स्यसि त्वं समीहितम् ॥ १८६ ॥ मद्रक्ताः क्षत्रिया वैश्याः स्त्रियः शूद्रास्तथान्त्यजाः ॥ प्राप्नुवन्ति परां सिद्धिं किं पुनस्त्वं द्विजोत्तम ॥ १८७ ॥ श्वपाकोऽपि च मद्रक्तः सम्यक्श्रद्धासमन्वितः ॥ प्राप्नोत्यभिमतं सिद्धिमन्येषामत्र का कथा ॥ १८८ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ एवमुक्त्वा तु तं विप्राः स देवो भक्तवत्सलः ॥ दुर्विज्ञेयगतिर्विष्णुस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ १८९ ॥ गते तस्मिन्मुनिश्रेष्ठाः कण्डुः संहृष्टमानसः ॥ सर्वान्कामान्पारित्यज्य स्वस्थचित्तो भवत्पुनः ॥ १९० ॥ सर्वेन्द्रियाणि संयम्य निर्ममो निरहंक्रुतिः ॥ एकाग्रमानसः सम्यग्ध्यात्वा तं पुरुषोत्तमम् ॥ १९१ ॥ निर्लेपं निर्युगं शान्तं सत्तामात्रव्यवस्थितम् ॥ अवाप परमं मोक्षं सुराणामपि दुर्लभम् ॥ १९२ ॥ यः पठेच्छृणुयाद्वाऽपि कथां कण्डोर्महात्मनः ॥ विमुक्तः सर्वपाप्मेभ्यः स्वर्ग

लोकं स गच्छति ॥ १९३ ॥ एवं मया मुनिश्रेष्ठाः कर्मभूमिरुदाहृता ॥ मोक्षक्षेत्रं च परमं देवं च पुरुषोत्तमम् ॥ १९४ ॥ ये पश्यन्ति विभुं स्तुव
न्ति वरदं ध्यायन्ति मुक्तिप्रदं भक्त्या श्रीपुरुषोत्तमाख्यमजरं संसारदुःखापहम् ॥ ते भुक्त्वा मनुजेन्द्रभोगममलाः स्वर्गं च दिव्यं सुखं पश्चाद्यान्ति
समस्तदोषरहिताः स्थानं हरेरव्ययम् ॥ १९५ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे स्वयंभुवःप्रसवादे कण्डोरुपाख्याननिरूपणं नामैकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥
लोमहर्षण उवाच ॥ व्यासस्य वचनं श्रुत्वा मुनयः संतयेन्द्रियाः ॥ प्रीता बभूवुः संहृष्टा विस्मिताश्च पुनः पुनः ॥ १ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ अहो
भारतवर्षस्य त्वया संकीर्तिता गुणाः ॥ तद्वच्छ्रीपुरुषाख्यस्य क्षेत्रस्य पुरुषोत्तमः ॥ २ ॥ विस्मयो न भवेत्कस्य श्रुत्वा माहात्म्यमुत्तमम् ॥ पुरुषा
ख्यस्य क्षेत्रस्य प्रीतिश्च वदतां वर ॥ ३ ॥ चिरात्प्रभृति चास्माकं संशयो हृदि वर्तते ॥ त्वद्वदे संशयस्यास्य च्छेत्ता नान्योऽस्ति भूतले ॥ ४ ॥
उत्पत्तिं बलदेवस्य कृष्णस्य च महीतले ॥ सुभद्रायाश्च कात्स्न्येन पृच्छामस्त्वां महामुने ॥ ५ ॥ किमर्थं तौ समुत्पन्नौ कृष्णसंकर्षणवुभौ ॥ वसुदेव
गृहे वीरौ सा च तत्र गृहे मुने ॥ ६ ॥ निःसारे मृत्युलोकेऽस्मिन्दुःखप्रायेऽतिचञ्चले ॥ जलबुद्बुदसंकाशे भैरवे लोमहर्षणे ॥ ७ ॥ विष्णुत्रयपिच्छलं
कथं संकटं दुःखदायकम् ॥ कथं घोरतरं तेषां गर्भवासमरोचत ॥ ८ ॥ यानि कर्माणि चक्रुस्ते समुत्पन्ना महीतले ॥ विस्तरेण मुने तानि ब्रूहि नो
वदतां वर ॥ ९ ॥ वदस्व चरितं तेषामद्भुतं चातिमानुषम् ॥ कथं स भगवान्देवः सुरेशः सुरसत्तमः ॥ १० ॥ वसुदेवगृहे धीमान्वासुदेवत्वमागतः ॥
अमरैश्चाऽऽवृतं पुण्यं पुण्यकृद्भिरलंकृतम् ॥ ११ ॥ देवलोकं समुत्सृज्य मर्त्यलोक इहाऽऽगतः ॥ देवमानुष योनेता व्याभुवः प्रभवोऽव्ययः ॥ १२ ॥
किमर्थं दिव्यमात्मानं मानुषेषु न्ययोजयत् ॥ यश्चक्रं वर्तयत्येको मानुषाणामनामयम् ॥ १३ ॥ मानुष्ये स कथं बुद्धिं चक्रे चक्रगदाधरः ॥ गोपायनं
यः कुरुते जगतः सार्वभौतिकम् ॥ १४ ॥ स कथं गां गतो विष्णुर्गोपत्वमकरोत्प्रभुः ॥ महाभूतानि भूतात्मा यो दधार चकार च ॥ १५ ॥ श्रीगर्भः स कथं
गर्भे स्त्रिया भूचरया धृतः ॥ येन लोकान्कर्मैर्जित्वा त्रिभिर्वै त्रिदशेऽप्यया ॥ १६ ॥ स्थापिता जवतो मार्गास्त्रि वर्गप्रवरास्त्रयः ॥ योऽन्तकाले जगत्पीत्वा
कृत्वा तोयमयं वपुः ॥ १७ ॥ लोकमेकापावं चक्रे दृश्यादृश्येन चाऽत्मना ॥ यः पुराणः पुराणात्मा वाराहं रूपमास्थितः ॥ १८ ॥ विषाणाम्रेण
वसुधासुजहरारिसुदनः ॥ यः पुरा पुरुहूतार्थे त्रैलोक्यमिदमव्ययम् ॥ १९ ॥ ददौ जित्वा वसुमतीं सुराणां सुरसत्तमः ॥ येन सिंहवपुः कृत्वा द्विधा कृत्वा
च तत्पुनः ॥ २० ॥ पूर्वदैत्यो महावीर्यो हिरण्यकशिपुर्हतः ॥ यः पुरा ह्यनलो भूत्वा और्वः संवर्तको विभुः ॥ २१ ॥ पातालस्थोऽर्णवरसं पपौ
तोयमयं हरिः ॥ सहस्रचरणं ब्रह्म सहस्रांशुसहस्रदम् ॥ २२ ॥ सहस्रशिरसं देवं यमाहुर्वै युगे युगे ॥ नाभ्यां पद्मं समुद्भूतं यस्य पैतामहं गृहम् ॥ २३ ॥

एकार्णवे नागलोके तप्तकांचनपङ्कजम् ॥ येन ते निहता दैत्याः संग्रामे तारकांभये ॥ २४ ॥ सर्वदेवमयं कृत्वा सर्वायुधधरं वपुः ॥
 गरुडस्थेन चोत्सिक्तः कालनेमिर्निपातितः ॥ २५ ॥ उत्तरान्ते समुद्रस्य क्षीरोदस्यामृतोदधौ ॥ यः शोते शाश्वतं योगमास्थाय तिमिरं महत् ॥
 ॥ २६ ॥ सुरारणी गर्भमधत्त दिव्यं तपःप्रकर्षाददितिः पुराणम् ॥ शक्रं च यो दैत्यगणावरुद्धं गर्भावधानेन कृतं चकार ॥ २७ ॥ पदानि यो
 योगमयानि कृत्वा चकार दैत्यान्सलिलेशयस्थान् ॥ कृत्वा च देवास्त्रिदशेश्वरास्तु चक्रे सुरेशं पुरुहूतमेव ॥ २८ ॥ गार्हपत्येन विधिना अन्वाहार्येण
 कर्मणा ॥ अग्निमाहवनीयं च वेदं दीक्षां समिद्धवम् ॥ २९ ॥ प्रोक्षणीयं स्तुवं चैव आवभृथं तथैव च ॥ अवाक्पाणिस्तु यश्चक्रे हव्य
 भागभुजस्तथा ॥ ३० ॥ हव्यादांश्च सुरांश्चक्रे कव्यादांश्च पितृनपि ॥ भागार्थं यज्ञविधिनाऽयोजयद्यज्ञकर्मणि ॥ ३१ ॥ पात्राणि दक्षिणां दीक्षां
 चरुंश्चोलूखलानि च ॥ यूपं समित्स्त्वुवं सोमं पवित्रान्परिधीनपि ॥ ३२ ॥ यज्ञियानि च द्रव्याणि चमसांश्च तथाऽपरान् ॥ सदस्यान्यजमानांश्च
 मेधादींश्च क्रतूत्तमान् ॥ ३३ ॥ विवभाज पुरा यस्तु पारमेष्ठ्येन कर्मणा ॥ युगानुरूपं यः कृत्वा लोकाननुपराक्रमात् ॥ ३४ ॥ क्षणा निमेषाः
 काष्ठाश्च कलास्त्रैकाल्यमेव च ॥ सुहृतांस्तथयो मासा दिनं संवत्सरस्तथा ॥ ३५ ॥ ऋतवः कालयोगाश्च प्रमाणं त्रिविधं त्रिषु ॥ आयुःक्षेत्राण्यु
 पचयो लक्षणं रूपसोष्ठवम् ॥ ३६ ॥ त्रयो लोकास्त्रयो देवास्त्रैविध्यं पावकास्त्रयो ॥ त्रैकाल्यं त्रीणि कर्माणि त्रयो वर्णास्त्रयो गुणाः ॥ ३७ ॥
 सृष्टा लोकाः पुरा सर्वे येनानन्तेन कर्मणा ॥ सर्वभूतगतः स्रष्टा सर्वभूतगुणात्मना ॥ ३८ ॥ नृणामिन्द्रियपूर्वेण योगेन रमते च यः ॥ गताग
 ताभ्यां यो नेता य एव विधिरीश्वरः ॥ ३९ ॥ यो गतिर्धर्मयुक्तानामगतिः पापकर्मणाम् ॥ चातुर्वर्ण्यस्य प्रभवश्चातुर्वर्ण्यस्य रक्षिता ॥ ४० ॥
 चातुर्विद्यस्य यो वेत्ता चातुराश्रम्यसंश्रयः ॥ दिगन्तरं नभो भूमिर्वायुर्वाऽथ विभावसुः ॥ ४१ ॥ चन्द्रसूर्यमयं ज्योतिर्गुणेशः क्षणदाचरः ॥ यः
 परं श्रूयते ज्योतिर्यः परं श्रूयते तपः ॥ ४२ ॥ यं परं प्रादुरपरं यः परः परमात्मवान् ॥ आदित्यानां तु यो देवो यश्च दैत्यान्तको विभुः ॥
 ॥ ४३ ॥ युगान्तेष्वन्तर्को यश्च यश्च लोकान्तकान्तकः ॥ सेतुर्यो लोकसेतूनां मेध्यो यो मेध्यकर्मणाम् ॥ ४४ ॥ वेद्यो यो वेदविदुर्पां प्रभुर्यः
 प्रभवात्मनाम् ॥ सोमभूतस्तु सौम्यानामाग्निभूतोऽग्निवर्चसाम् ॥ ४५ ॥ यः शक्राणामीशभूतस्तपोभूतस्तपस्विनाम् ॥ विनयो नयवृत्तीनां तेजस्तेज
 स्विनामपि ॥ ४६ ॥ विग्रहो विग्रहार्हाणां गतिर्गतिमतामपि ॥ आकाशप्रभवो वायुर्वायोः प्राणाद्भुताशनः ॥ ४७ ॥ दिवो हुताशनः प्राणः
 प्राणोऽग्निर्मधुमदनः ॥ रसाच्छोणितसंभूतिः शोणितान्मांसमुच्यते ॥ ४८ ॥ मांसानु मेदसो जन्म मेदसोऽस्थि निरुच्यते ॥ अस्थ्यो मज्जा समभवन्म

॥ १७ ॥

जातः शुक्रसंभवः ॥ ४९ ॥ शुक्राद्वर्भः समभवद्रसमूलेन कर्मणा ॥ तत्रापां प्रथमो भागः स सौम्यो राशिरुच्यते ॥ ५० ॥ गर्भोष्मसंभवो ज्ञेयो द्वितीयो
राशिरुच्यते ॥ शुक्रं सोमात्मकं विद्यादार्तवं पावकात्मकम् ॥ ५१ ॥ भावा रसानुगाश्चैषां बीजे च शशिपावकौ ॥ कफवर्गे भवेच्छुक्रं पित्तवर्गे च शो
णितम् ॥ ५२ ॥ कफस्य हृदयं स्थानं नाभ्यां पित्तं प्रतिष्ठितम् ॥ देहस्य मध्ये हृदयं स्थानं तन्मनसः स्मृतम् ॥ ५३ ॥ नाभिकोष्ठान्तरं स्थानं तत्र देवो
हुताशनः ॥ मनः प्रजापतिर्ज्ञेयः कफः सोमो विभाव्यते ॥ ५४ ॥ पित्तमाग्निः स्मृतं त्वेवमग्निसोमात्मकं जगत् ॥ एवं प्रवर्तिते गर्भे वर्धितेऽर्बुदसंनिभे ॥
॥ ५५ ॥ वायुः प्रवेशं संचक्रे संगतः परमात्मना ॥ स पञ्चधा शरीरस्थो भिद्यते वर्धते पुनः ॥ ५६ ॥ प्राणापानौ समानश्च उदानो व्यान एव च ॥ प्राणोऽ
स्य परमात्मानं वर्धयन्परिवर्तते ॥ ५७ ॥ अपानः पश्चिमं कायमुदानोऽर्धं शरीरिणः ॥ व्यानस्तु व्याप्यते येन समानः संनिवर्तते ॥ ५८ ॥
भूतावाप्तिस्ततस्तस्य जायेतेन्द्रियगोचरा ॥ पृथिवी वायुराकाशमापो ज्योतिश्च पञ्चमम् ॥ ५९ ॥ तस्येन्द्रियनिविष्टानि स्वं स्वं भागं प्रचकिरे ॥
पार्थिवं देहमाहुस्तु प्राणात्मानं च मारुतम् ॥ ६० ॥ छिद्राण्याकाशयोनीनि जलात्सावः प्रवर्तते ॥ ज्योतिश्चक्षुषि तेजश्च यन्ता तेषां मनः
स्मृतम् ॥ ६१ ॥ ग्रामाश्च विषयाश्चैव यस्य वीर्यात्प्रवर्तिताः ॥ इत्येतान्पुरुषः सर्वान्मृज्जोऽहोकांसनातनान् ॥ ६२ ॥ नैधनेऽस्मिन्कथं लोके नरत्वं
विष्णुरागतः ॥ एष नः संशयो ब्रह्मत्रेप नो विस्मयो महान् ॥ ६३ ॥ कथं गतिर्गतिमतामापन्नो मानुषीं तनुम् ॥ आश्चर्यं परमं विष्णुर्देवैर्देवैश्च
कथ्यते ॥ ६४ ॥ विष्णोरुत्पत्तिमाश्चर्या कथयस्व महामुने ॥ प्रख्यातवलधीर्यस्य विष्णोरमिततेजसः ॥ ६५ ॥ कर्मणाऽऽश्चर्यभूतस्य विष्णोस्तत्त्व
मिहोच्यताम् ॥ कथं स देवो देवानामार्तिहा पुरुषोत्तमः ॥ ६६ ॥ सर्वव्यापी जगद्वाथः सर्वलोकमहेश्वरः ॥ सर्गस्थित्यन्तकृदेवः सर्वलोकसुखावहः ॥ ६७ ॥
अक्षयः शाश्वतोऽनन्तः क्षयवृद्धिविवर्जितः ॥ निर्लेपो निर्गुणः सुक्ष्मो निर्विकारो निरञ्जनः ॥ ६८ ॥ सर्वोपाधिविनिर्मुक्तः सत्तामात्रव्यवस्थितः ॥
आविकारी विभुर्नित्यः परमात्मा सनातनः ॥ ६९ ॥ अचलो निर्मलो व्यापी नित्यतृप्तो निराश्रयः ॥ विष्णुत्वं श्रूयते यस्य हरित्वं च कृते युगे ॥ ७० ॥
वैकुण्ठत्वं च देवेषु कृष्णत्वं मानुषेषु च ॥ ईश्वरस्य सदैवास्य गहनां कर्मणो गतिम् ॥ ७१ ॥ समतीता भविष्यं च श्रोतुमिच्छा प्रवर्तते ॥
अव्यक्तो व्यक्तलिङ्गस्थो च एष भगवान्प्रभुः ॥ ७२ ॥ नारायणो ह्यनन्तात्मा प्रभवोऽव्यय एव च ॥ एष नारायणो भूत्वा हरिरासीत्सनातनः ॥ ७३ ॥
ब्रह्मा शक्रश्च रुद्रश्च धर्मः शुक्रो वृहस्पतिः ॥ प्रधानात्मा पुरा ह्येष ब्रह्माणमसृजत्प्रभुः ॥ ७४ ॥ सोऽमृजत्पूर्वपुरुषः पुरा कल्पे प्रजापतीन् ॥ एवं स
भगवान्विष्णुः सर्वलोकेऽश्वरेश्वरः ॥ किमर्थं मर्त्यलोकेऽस्मिन्त्यातो यदुकुले हरिः ॥ ७५ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे व्यासपिंसावादे ऋषिप्रश्ननिरूपणं

अ० ७०

॥ १७ ॥

नाम सप्ततितमो ध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ नमस्कृत्वा सुरेशाय विष्णवे प्रभविष्णवे ॥ पुरुषाय पुराणाय शाश्वतायाव्ययाय च ॥ १ ॥
 चतुर्व्यूहात्मने तस्मै निर्गुणाय गुणाय च ॥ वरिष्ठाय गरिष्ठाय वरेण्यायामिताय च ॥ २ ॥ यज्ञाङ्गायाखिलाङ्गाय वेदाद्यैरीप्सिताय च ॥ यस्माद
 रूपतरं नास्ति यस्मान्नास्ति बृहत्तरम् ॥ ३ ॥ येन विश्वमिदं व्याप्तमजेन सचराचरम् ॥ आविर्भावतिरोभावदृष्टादृष्टविलक्षणम् ॥ ४ ॥ वदन्ति
 यत्सृष्टमिति तथैवाप्युपसंहृतम् ॥ ब्रह्मणे चाऽऽदिदेवाय नमस्कृत्य समाधिना ॥ ५ ॥ अविकाराय शुद्धाय नित्याय परमात्मने ॥ सदैकरूपरूपाय
 विष्णवे सर्वजिष्णवे ॥ ६ ॥ नमो हिरण्यगर्भाय हरये शंकराय च ॥ वासुदेवाय साराय सर्गस्थित्यन्तकारिणे ॥ ७ ॥ एकानेकस्वरूपाय स्थूलसू
 क्ष्मात्मने नमः ॥ अव्यक्तव्यक्तरूपाय विष्णवे मुक्तिहेतवे ॥ ८ ॥ सर्गस्थितिविनाशानां जगतो यो जगन्मयः ॥ मूलभूतो नमस्तस्मै विष्णवे
 परमात्मने ॥ ९ ॥ आधारभूतं विश्वस्याप्यणीयांसमणीयसाम् ॥ प्रणम्य सर्वभूतस्थमच्युतं पुरुषोत्तमम् ॥ १० ॥ ज्ञानस्वरूपमत्यन्तं निर्मलं
 परमार्थतः ॥ तमेवार्थस्वरूपेण भ्रान्तिदर्शनतः स्थितम् ॥ ११ ॥ विष्णुं ग्रसिष्णुं विश्वस्य स्थितिसर्गे तथा प्रभुम् ॥ अनादिं जगतामीशमजम
 क्षयमव्ययम् ॥ १२ ॥ कथयामि यथा पूर्वं यज्ञाद्यैर्मुनिसत्तमैः ॥ पृष्टः प्रोवाच भगवानब्जयोनिः पितामहः ॥ १३ ॥ ऋक्सामान्युद्गिरन्वक्त्रैर्यः
 पुनाति जगन्नयम् ॥ प्रणिपत्य तथेशानमेकार्णवविनिर्गतम् ॥ १४ ॥ यस्यासुरगणैर्मर्त्यैः पाल्यते शासनं ध्रुवम् ॥ प्रवक्ष्यामि मतं कृत्स्नं ब्रह्मणोऽ
 व्यक्तजन्मनः ॥ १५ ॥ येन सृष्टिं समुद्दिश्य धर्माद्याः प्रकटीकृताः ॥ आपो नारा इति प्रोक्ता मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ १६ ॥ अयनं तस्य ताः पूर्वं
 तेन नारायणः स्मृतः ॥ स देवो भगवान्सर्वं व्याप्य नारायणो विभुः ॥ १७ ॥ चतुर्था संस्थितो ब्रह्मा सगुणो निर्गुणस्तथा ॥ एका मूर्तिरनुदेश्या शुद्धा
 पश्यन्ति तां बुधाः ॥ १८ ॥ ज्वालामालावनद्धाङ्गी निष्ठा सा योगिनां परा ॥ दूरस्था चान्तिकस्था च विज्ञेया सा गुणातिगा ॥ १९ ॥ वासुदेवा
 भिधानाऽसौ निर्ममत्वेन दृश्यते ॥ रूपवर्णादयस्तस्या न भावाः कल्पनामयाः ॥ २० ॥ आस्ते च सा सदा शुद्धा सुप्रतिष्ठैकरूपिणी ॥ द्वितीया पृथिवी
 मूर्ध्ना शेषाख्या धारयत्यधः ॥ २१ ॥ तामसी सा समाख्याता तिर्यक्त्वं समुपागता ॥ तृतीया कर्म कुरुते प्रजापालनतत्परा ॥ २२ ॥ सत्त्वोद्विक्ता तु
 सा ज्ञेया धर्मसंस्थानकारिणी ॥ चतुर्थी जलमध्यस्था शोते पन्नगरूपगा ॥ २३ ॥ रजस्तस्या गुणः सर्गं सा करोति सदैव हि ॥ या तृतीया हरेर्मूर्तिः
 प्रजापालनतत्परा ॥ २४ ॥ सा तु धर्मव्यवस्थानं करोति नियतं भुवि ॥ प्रोद्धतानसुरान्हन्ति धर्मव्युच्छित्तिकारिणः ॥ २५ ॥ पाति देवान्सगन्ध
 वान्धर्मरक्षापरायणान् ॥ यदा यदा च धर्मस्य ग्लानिः समुपजायते ॥ २६ ॥ अभ्युत्थानमधर्मस्य तदाऽऽत्मानं सृजत्यसौ ॥ भूत्वा पुनरावहेन

१८०

१८०

तुण्डेनापो निरस्य च ॥ २७ ॥ एकया दंष्ट्रयोत्त्वाता नलिनीव वसुंधरा ॥ कृत्वा नृसिंहरूपं च हिरण्यकशिपुर्हतः ॥ २८ ॥ विप्रचित्सुखाश्चान्ये
दानवा विनिपातिताः ॥ वामनं रूपमास्थाय बलिं संयम्य मायया ॥ २९ ॥ त्रैलोक्यं क्रान्तवानेव विनिर्जित्य दितेः सुतान् ॥ भृगोर्वैरो समुत्पन्नो
जामदग्न्यः प्रतापवान् ॥ ३० ॥ जघान क्षत्रियान्नामः पितृवधमनुस्मरन् ॥ तथाऽव्रितनयो भूत्वा दत्तात्रेयः प्रतापवान् ॥ ३१ ॥ योगमष्टांगमा
चख्यावलकांय महात्मने ॥ रामो दाशरथिर्भूत्वा स तु देवः प्रतापवान् ॥ ३२ ॥ जघान रावणं संख्ये त्रैलोक्यस्य भयंकरम् ॥ यदा चैकार्णवे सुप्तो
देवदेवो जगत्पतिः ॥ ३३ ॥ सहस्रयुगपर्यन्तं नागपर्यङ्कगो विभुः ॥ योगनिर्द्रां समास्थाय स्वे महिम्नि व्यवस्थितः ॥ ३४ ॥ त्रैलोक्यमुदरे
कृत्वा जगत्स्थावरजंगमम् ॥ जनलोकगतैः सिद्धैस्तुयमानो महर्षिभिः ॥ ३५ ॥ तस्य नाभौ समुत्पन्नं पद्मं दिक्पत्रमण्डितम् ॥ ज्वलनार्कप्रतीका
शं शैलकेसरमण्डितम् ॥ मरुत्किञ्चल्कसंयुक्तं गृहं पैतामहं वरम् ॥ ३६ ॥ यत्र ब्रह्मा समुत्पन्नो देवदेवश्चतुर्मुखः ॥ तदा कर्णमलोद्भूतौ
दानवौ मधुकैटभौ ॥ ३७ ॥ महाबलौ महावीर्यौ ब्रह्माणं हन्तुमुद्यतौ ॥ जघान तौ दुराधर्षौ उत्थाय शयनोदधेः ॥ ३८ ॥
एवमार्दोस्तथैवान्यान्नामसंख्यातुमिहोत्सहे ॥ अवतारो ह्यजस्येह माधुरः सांप्रतस्त्वयम् ॥ ३९ ॥ इति सा सात्त्विकी श्रुतिरवतारं करोति च ॥ प्रभुमेति
समाख्याता रक्षाकर्मण्यवस्थिता ॥ ४० ॥ देवत्वेऽथ मनुष्यत्वे तिर्यग्योनौ च संस्थिता ॥ गृह्णाति तत्स्वभावश्च वासुदेवेच्छया सदा ॥ ४१ ॥
ददात्यभिमतान्कामान्प्रजिता सा द्विजोत्तमाः ॥ एवं मया समाख्यातः कृतकृत्योऽपि यः प्रभुः ॥ मानुषत्वं गतो विष्णुः शृणुध्वं चोत्तरं पुनः ॥ ४२ ॥
इति श्रीब्रह्मपुराणे व्यासस्मृतिसंवादे चतुर्व्यूहवर्णनं नामैकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ व्यास उवाच ॥ शृणुध्वं मुनिशार्दूलाः प्रवक्ष्यामि समासतः ॥
अवतारं हरेश्चात्र भारवतरणेच्छया ॥ १ ॥ यदा यदा त्वधर्मस्य वृद्धिर्भवति भो द्विजाः ॥ धर्मश्च ह्यासमभ्येति तदा देवो जनादेनः ॥ २ ॥
अवतारं करोत्यत्र द्विधा कृत्वाऽऽत्मनस्तनुम् ॥ साधूनां रक्षणार्थाय धर्मसंस्थापनाय च ॥ ३ ॥ दुष्टानां निग्रहार्थाय ह्यन्येषां च सुरद्रिपाम् ॥
प्रजानां रक्षणार्थाय जायतेऽसौ युगे युगे ॥ ४ ॥ पुरा किल महीं विप्रा भूरिभारावपीडिता ॥ जगाम धरणी मेरौ समाजे त्रिदिवाकसाम् ॥ ५ ॥
सब्रह्मकान्सुरान्सर्वान्प्रणिपत्याथ मेदिनी ॥ कथयामास तत्सर्वं त्वेदात्करुणभाविणी ॥ ६ ॥ धरण्युवाच ॥ अग्निः सुवर्णस्य गुरुर्गवां सूर्योऽपरो
गुरुः ॥ ममाप्यखिललोकानां बन्धो नारायणो गुरुः ॥ ७ ॥ तत्संप्रतिमिमे दैत्याः कालनेमिपुरोगमाः ॥ मर्त्यलोके समागम्य बाधन्तेऽहर्निशं
प्रजाः ॥ ८ ॥ कालनेमिर्हतो योऽसौ विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ अग्रसेनसुतः कंसः संभूतः स महासेनः ॥ ९ ॥ अरिष्टो धेनुकः केशी प्रलम्बो

अ० ७२

॥ १८ ॥

नरकस्तस्था ॥ सुन्दोऽसुरस्तथाऽत्युग्रो बाणश्चापि बलेः सुतः ॥ १० ॥ तथाऽन्ये च महावीर्या नृपाणां भवनेषु ये ॥ समुत्पन्ना दुरात्मानस्तात्र
संख्यातुमुत्सहे ॥ ११ ॥ अक्षौहिण्यो हि बहुला दिव्यमूर्तिधराः सुराः ॥ महाबलानां दृप्तानां दैत्येन्द्राणां ममोपरि ॥ १२ ॥ तद्भूरिभारपीडार्ता
न शक्नोम्यमरेश्वराः ॥ बिभर्तुमात्मानमहमिति विज्ञापयामि वः ॥ १३ ॥ क्रियतां तन्महाभागा मम भारवतारणम् ॥ यथा रसातलं नाहं गच्छे
यमतिविह्वला ॥ १४ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्याकर्ण्य धरावाक्यमशेषैस्त्रिदशैः स्मृतः ॥ भुवो भारवतारार्थं ब्रह्मा प्राह च चोदितः ॥ १५ ॥
ब्रह्मोवाच ॥ यदाह वसुधा सर्वं सत्यमेतद्विवौकसः ॥ अहं भवो भवन्तश्च सर्वं नारायणात्मकम् ॥ १६ ॥ विभूतयस्तु यास्तस्य तासामेव पर
स्परम् ॥ आधिक्यं न्यूनता बाध्यबाधकत्वेन वर्तते ॥ १७ ॥ तदागच्छत गच्छामः क्षीराब्धेस्तदमुत्तमम् ॥ तत्राऽऽराध्य हरिं तस्मै सर्वं विज्ञाप
याम वै ॥ १८ ॥ सर्वदेव जगत्यर्थे स सर्वात्मा जगन्मयः ॥ स्वरूपांशेनावतीर्योर्व्यां धर्मस्य कुरुते स्थितिम् ॥ १९ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्युक्त्वा
प्रययौ तत्र सह देवैः पितामहः ॥ समाहितमतिश्चैनं तुष्टाव गरुडध्वजम् ॥ २० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ नमो नमस्तेऽस्तु सहस्रमूर्तें सहस्रबाहो बहुव
क्त्रपाद ॥ नमो नमस्ते जगतः प्रवृत्तिर्विनाशसंस्थानपराप्रमेय ॥ २१ ॥ मूर्हमातिमूर्ह्यं च बृहत्प्रमाणं गरीयसामप्यतिगौरवात्मन् ॥ प्रधानबु
द्धीन्द्रियवान् प्रधान लोकात्मकात्मन्भगवन्प्रसीद ॥ २२ ॥ एषा मही देव महीप्रमूर्तेर्महासुरैः पीडितशैलवन्धा ॥ परायणं त्वां जगतामुपैति भारा
वतारार्थमपारपारम् ॥ २३ ॥ एते वयं वृत्ररिपुस्तथाऽयं नासत्यदस्त्रौ वरुणस्तथेषः ॥ इमे च रुद्रा वसवः समूर्याः समीरणाग्निप्रमुखास्तथाऽन्ये ॥
॥ २४ ॥ सुराः समस्ताः सुरनाथ कार्यमेभिर्मया यच्च तदीश सर्वम् ॥ आज्ञापयाऽऽज्ञां प्रतिपालयन्तस्तवैव तिष्ठाम सदाऽस्तदोपाः ॥ २५ ॥
॥ व्यास उवाच ॥ एवं संस्तूयमानस्तु भगवान्परमेश्वरः ॥ उज्जहाराऽऽत्मनः केशौ सितकृष्णौ द्विजोत्तमाः ॥ २६ ॥ उवाच स सुरानेतौ मत्केशौ
वसुधातले ॥ अवतीर्य भुवो भारक्रेषाहानिं कारिष्यतः ॥ २७ ॥ सुराश्च सकलाः स्वशैरवतीर्य महीतले ॥ कुर्वन्तु युद्धमुन्मत्तेः पूर्वोत्पन्नैर्महासुरैः ॥ २८ ॥
ततः क्षयमशेषास्ते दैतेया धरणीतले ॥ प्रयास्यन्ति न संदेहो नानायुधविज्ञानिताः ॥ २९ ॥ वसुदेवस्य या पत्नी देवकी देवतोपमा ॥ तस्या
गर्भोऽष्टमोऽयं तु मत्केशो भविताऽमराः ॥ ३० ॥ अवतीर्य च तत्रायं कंसं घातयिता भुवि ॥ कालनेमिसमुद्भूतमित्युक्त्वाऽन्तर्दधे हरिः ॥ ३१ ॥
अदृश्याय ततस्तेऽपि प्रणिपत्य महात्मने ॥ मेरुपृष्ठं सुरा जग्मुरवतेश्च भूतले ॥ ३२ ॥ कंसाय चाष्टमो गर्भो देवक्या धरणीतले ॥ हनिष्यती
त्याचक्षे भगवान्भारदो मुनिः ॥ ३३ ॥ कंसोऽपि तदुपश्रुत्य नारदात्कुपितस्ततः ॥ देवकीं वसुदेवं च गृहे गुप्तावधारयत् ॥ ३४ ॥ जातं

मस्य०

॥ १९ ॥

जातं च कंसाय तेनैवोक्तं यथा पुरा ॥ तथैव वसुदेवोऽपि पुत्रमर्पितवान्निद्राजः ॥ ३५ ॥ हिरण्यकशिपोः पुत्राः षड्गर्भा इति विंश्रुताः ॥
विष्णुप्रयुक्ता तान्निद्रा क्रमाद्गर्भे न्ययोजयत् ॥ ३६ ॥ योगनिद्रा महामाया वैष्णवी मोहितं यया ॥ अविद्यया जगत्सर्वं तामाह
भगवान्हरिः ॥ ३७ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ गच्छ निद्रे ममाऽऽदेशात्पातालतलसंश्रयात् ॥ एकैकशश्च षड्गर्भान्देवकीजठरे नय ॥
॥ ३८ ॥ हतेषु तेषु कंसेन शेषाख्योऽशस्ततोऽनघः ॥ अंशशिनोदरे तस्याः सप्तमः संभविष्यति ॥ ३९ ॥ गोकुले वसुदेवस्य
भार्योऽन्या रोहिणी स्थिता ॥ तस्याः प्रसूतिसमये गर्भो नेयस्त्वयोदरम् ॥ ४० ॥ सप्तमो भोजराजस्य भयाद्रोधोपरोधतः ॥ देवक्याः
पतितो गर्भ इति लोको वदिष्यति ॥ ४१ ॥ गर्भसंकर्षणात्सोऽथ लोके संकर्षणेति वै ॥ संज्ञामवाप्स्यते वीरः श्वेताद्रिशिखरोपमः ॥ ४२ ॥
ततोऽहं संभविष्यामि देवकीजठरे शुभे ॥ गर्भे त्वया यशोदाया गन्तव्यमदिलम्बितम् ॥ ४३ ॥ प्रावृट्काले च नभसि कृष्णाष्टम्यामहं निशि ॥
उत्पस्यामि नवम्यां च प्रसूतिं त्वमवाप्स्यसि ॥ ४४ ॥ यशोदाशयने मां तु देवक्यास्तदामनिन्दते ॥ मच्छक्तिप्रेरितमतिर्वसुदेवो नयिष्यति ॥ ४५ ॥
कंसश्च त्वामुपादाय देवि शैलशिलातले ॥ प्रक्षेप्यत्यन्तरिक्षे च त्वं स्थानं समवाप्स्यसि ॥ ४६ ॥ ततस्त्वां शतधा शकः प्रणम्य मम गौरवात् ॥
प्रणिपातानतशिरा भगिनीत्वे ग्रहीष्यति ॥ ४७ ॥ ततः शुम्भनिशुम्भादीन्हत्वा दैत्यान्सहस्रशः ॥ स्थानैरनेकैः पृथिवीमशेषां मण्डयिष्यासि ॥ ४८ ॥
त्वं भूतिः संनतिः कीर्तिः कान्तिर्वै पृथिवी धृतिः ॥ लब्धा पुष्टिरूमा या च काचिदन्या त्वमेव सा ॥ ४९ ॥ ये त्वामार्येति दुर्गेति वेदगर्भेऽम्बिकेति च ॥
भद्रोति भद्रकालीति क्षेम्या क्षेमकरीति च ॥ ५० ॥ प्रातश्चैवापराह्णे च स्तोध्यन्त्यानम्रमूर्तयः ॥ तेषां हि वाञ्छितं सर्वं मत्प्रसादाद्भविष्यति ॥ ५१ ॥
सुरामांसोपहारैस्तु भक्ष्यभोज्यैश्च पूजिता ॥ नृणामशेषकामांस्त्वं प्रसन्ना पूरयिष्यसि ॥ ५२ ॥ ते सर्वे सर्वदा भद्रा मत्प्रसादादसंशयम् ॥ असंदिग्धं
भविष्यन्ति गच्छ देवि यथोदितम् ॥ ५३ ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे हरेशावतारनिरूपणं नाम द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥
यथोक्तं सा जगद्धात्री देवदेवेन वै पुरा ॥ षड्गर्भगर्भविन्यासं चक्रे चान्यस्य कर्षणम् ॥ १ ॥ सप्तमे रोहिणीं प्राप्ते गर्भे गर्भे ततो हरिः ॥ लोकत्रयोपका
राय देवक्याः प्रविवेश वै ॥ २ ॥ योगनिद्रा यशोदायां तस्मिन्नेव ततो दिने ॥ संभूता जठरे तद्वद्यथोक्तं परमेष्ठिना ॥ ३ ॥ ततो ग्रहगणः सम्यक्प्रच
चार दिवि द्विजाः ॥ विष्णोरंशो महीं यात ऋतवोऽप्यभवच्छुभाः ॥ ४ ॥ नोत्सेहे देवकीं द्रष्टुं कश्चिदप्यतितेजसा ॥ ज्ञाज्वल्यमानां तां दृष्ट्वा मनां
सि क्षोभमाययुः ॥ ५ ॥ अदृष्टां पुरुषैः स्त्रीभिर्देवकीं देवतागणाः ॥ विभ्राणां वपुषा विष्णुं तद्वदुस्तामर्हनिशम् ॥ ६ ॥ ॥ देवा उचुः ॥ ॥ त्वं

अ० ७३

॥ १९ ॥

स्वाहा त्वं स्वधा विद्या मुधा त्वं ज्योतिरेव च ॥ त्वं सर्वलोकरक्षार्थमवतीर्णा महीतले ॥ ७ ॥ प्रसीद देवि सर्वस्य जगतस्त्वं शुभं कुरु ॥
 प्रीत्यर्थं धारयेशानं धृतं येनाखिलं जगत् ॥ ८ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ एवं संस्तूयमाना सा देवैर्देवमधारयत् ॥ गर्भेण पुण्डरीकाक्षं जगतां त्राणका
 रणम् ॥ ९ ॥ ततोऽखिलजगत्पद्मबोधायाच्युतभानुना ॥ देवक्याः पूर्वसंध्यायामाविर्भूतं महात्मना ॥ १० ॥ मध्यरात्रेऽखिलाधारे जायमाने
 जनार्दने ॥ मन्दं जगज्जलदाः पुष्पवृष्टिमुचः सुराः ॥ ११ ॥ फुलेन्द्रीवरपत्राभं चतुर्बाहुमुदीक्ष्य तम् ॥ श्रीवत्सवशासं जातं तुष्टावाऽऽनकदु
 न्दुभिः ॥ १२ ॥ अभिष्टूय च तं वाग्भिः प्रसन्नाभिर्महामतिः ॥ विज्ञापयामास तदा कंसाद्रीतो द्विजोत्तमाः ॥ १३ ॥ ॥ वसुदेव उवाच ॥
 ज्ञातोऽसि देवदेवेश शङ्खचक्रगदाधर ॥ दिव्यं रूपमिदं देव प्रसादेनोपसंहर ॥ १४ ॥ अद्वैत देव कंसोऽयं कुरुते मम यातनम् ॥ अवतीर्णमिति
 ज्ञात्वा त्वामस्मिन्मन्दिरे मम ॥ १५ ॥ ॥ देवक्यवाच ॥ योऽनन्तरूपोऽखिलविश्वरूपो गर्भे च लोकान्वपुषा विभर्ति ॥ प्रसीदतामेप स देवदेवः
 स्वमाययाऽऽविष्कृतबालरूपः ॥ १६ ॥ उपसंहर सर्वात्मनूपमेतच्चतुर्भुजम् ॥ जानातु माऽवतारं ते कंसोऽयं दितिजान्तक ॥ १७ ॥ ॥ श्रीभगवानु
 वाच ॥ ॥ स्तुतोऽहं यत्त्वया पूर्वं पुत्रार्थिन्या तदद्य ते ॥ सफलं देवि संजातं जातोऽहं यत्तवोदरात् ॥ १८ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा भगवां
 स्तूर्णो वभूव मुनिसत्तमाः ॥ वसुदेवोऽपि तं राजावादाय प्रययौ बहिः ॥ १९ ॥ मोहिताश्चाभवंस्तत्र रक्षिणो योगनिद्रया ॥ मथुराद्वारपालाश्च
 ब्रजत्यानकदुन्दुभौ ॥ २० ॥ वर्षतां जलदानां च तत्तोयमुत्खणं निशि ॥ संछाद्य तं ययौ शेषः फणैरानकदुन्दुभिम् ॥ २१ ॥ यमुनां चातिग-
 म्भीरां नानावर्तशताकुलाम् ॥ वसुदेवो वहन्विष्णुं जानुमात्रवर्हा ययौ ॥ २२ ॥ कंसस्य करमादाय तत्रैवाभ्यागतांस्तटे ॥ नन्दादीन्गोपवृद्धांश्च
 यमुनायां ददर्श सः ॥ २३ ॥ तस्मिन्काले यशोदाऽपि मोहिता योगनिद्रया ॥ तामेव कन्यां मुनयः प्राप्तुं मोहिते जने ॥ २४ ॥ वसुदेवोऽपि
 विन्यस्य बालमादाय दारिकाम् ॥ यशोदाशयने तूर्णमाजगामामितद्युतिः ॥ २५ ॥ ददर्श च विबुद्धा सा यशोदा जातमात्मजम् ॥ नीलोत्प-
 लदलश्यामं ततोऽत्यर्थं मुदं ययौ ॥ २६ ॥ आदाय वसुदेवोऽपि दारिकां निजमन्दिरम् ॥ देवकीशयने न्यस्य यथापूर्वमतिष्ठत् ॥ २७ ॥ ततो
 बालध्वनिं श्रुत्वा रक्षिणः सहसोत्थिताः ॥ कंसमावेदयामासुर्देवकीप्रसवं द्विजाः ॥ २८ ॥ कंसस्तूर्णमुपेत्यैनां ततो जग्राह बालिकाम् ॥
 मुञ्च मुञ्चेति देवक्याऽऽसन्नकण्ठं निवारितः ॥ २९ ॥ चिक्षेप च शिलापृष्ठे सा क्षिता वियति स्थितिम् ॥ अत्रापि रूपं च महत्सायुधाष्टम
 हासुजम् ॥ प्रजहास तथैवोच्चैः कंसं च रुषिताऽब्रवीत् ॥ ३० ॥ ॥ योगमायोवाच ॥ किं मयाऽऽक्षिप्तया कंस जातो यस्त्वां हनिष्यति ॥ सर्वंस्व

बहू०

११०० ॥

भूतो देवानामासीन्मृत्युः पुरा स ते ॥ तदेतत्संप्रधायोऽऽशु क्रियतां हितमात्मनः ॥ ३१ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्युक्त्वा प्रययौ देवी दिव्यस्रग्
न्धभूषणा ॥ पश्यतो भोजराजस्य स्तुता सिद्धैर्विहायसा ॥ ३२ ॥ इति ब्रह्मपुराणे श्रीकृष्णोत्पत्तिकथानिरूपणं नाम त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥
व्यास उवाच ॥ कंसस्त्वथोद्विग्नमनाः प्राह सर्वान्महासुरान् ॥ प्रलम्बकोशप्रमुखानाह्वयासुरपुंगवान् ॥ १ ॥ ॥ कंस उवाच ॥ हे प्रलम्ब महा
बाहो केशिन्धेनुक पूतने ॥ अरिष्टद्यैस्तथा चान्यैः श्रूयतां वचनं मम ॥ २ ॥ मां हन्तुममर्येतनः कृतः किल दुरात्माभिः ॥ मदीयंतापितान्वीरात्र त्वे
तान्गणयाम्यहम् ॥ ३ ॥ आश्चर्यं कन्यया चोक्तं जायते दैत्यपुंगवाः ॥ हास्यं मे जायते वीरास्तेषु यत्नपरेष्वपि ॥ ४ ॥ तथाऽपि खलु दुष्टानां
तेषामप्यधिकं मया ॥ अपकाराय दैत्येन्द्रा यतनीयं दुरात्मनाम् ॥ ५ ॥ उत्पन्नश्चापि मृत्युर्मे भूतभव्यभवत्प्रभुः ॥ इत्येतद्वालिका प्राह देवकी
गर्भसंभवा ॥ ६ ॥ तस्माद्बालेषु परमो यत्नः कार्यो महीतले ॥ यत्रोद्विक्तं बलं बाले स हन्तव्यः प्रयत्नतः ॥ ७ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्याज्ञा
प्यासुरान्कंसः प्रविश्याऽऽत्मगृहं ततः ॥ उवाच वसुदेवं च देवकीमाविरोधतः ॥ ८ ॥ ॥ कंस उवाच ॥ युवयोर्घातिता गर्भा वृथैवैते मयाऽधुना ॥
कोऽप्यन्य एव नाशाय बालो मम समुद्रतः ॥ ९ ॥ तदलं परितापेन नूनं यद्भाविनो हि ते ॥ अर्भका युवयोः को वा आपुषोऽन्ते न हन्यते ॥
॥ १० ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्याश्वास्य विमुच्यैव कंसस्तो परितोष्य च ॥ अन्तर्गृहं द्विजश्रेष्ठाः प्रविवेश पुनः स्वकम् ॥ ११ ॥ इति श्रीब्रह्मपुरा
णे श्रीकृष्णबालचरिते कंसविचारकथनं नाम चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ विमुक्तो वसुदेवोऽपि नन्दस्य शकटं गतः ॥
प्रहृष्टं दृष्ट्वाब्रन्दं पुत्रो जातो ममेति वै ॥ १ ॥ वसुदेवोऽपि तं प्राह दिष्ट्या दिष्ट्येति सादरम् ॥ वार्धकेऽपि समुत्पन्नस्तनयोऽयं तवाधुना ॥ २ ॥
दत्तो हि वार्धकः सर्वो भवद्भिर्नृपतेः करः ॥ यदर्थमागतस्तस्मान्नात्र स्थेयं महात्मना ॥ ३ ॥ यदर्थमागतः कार्यं तन्निष्पन्नं किमास्यते ॥ भवद्भि
र्गम्यतां नन्द तच्छीघ्रं निजगोकुलम् ॥ ४ ॥ ममापि बालकस्तत्र रोहिणीप्रसवो हि यः ॥ संरक्षणीयो भवता यथाऽयं तनयो निजः ॥ ५ ॥
व्यास उवाच ॥ इत्युक्ताः प्रययुर्गोपा नन्दगोपपुरोगमाः ॥ शकटारोपितैर्भाण्डैः करं दत्त्वा महाबलाः ॥ ६ ॥ वसतां गोकुले तेषां पूतना बाल
घातिनी ॥ सुप्तं कृष्णमुपादाय रात्रौ च प्रददौ स्तनम् ॥ ७ ॥ यस्मै यस्मै स्तनं रात्रौ पूतना संप्रयच्छति तस्य तस्य क्षणेनाहं बालकस्योपह
न्यते ॥ ८ ॥ कृष्णस्तस्याः स्तनं गाढं कराभ्यामतिपीडितम् ॥ गृहीत्वा प्राणसहितं पपौ क्रोधसमन्वितः ॥ ९ ॥ सा विमुक्तमहारावा विच्छिन्न

म० ७५

॥ १०० ॥

स्रायुबन्धना ॥ पपात पूतना भूमौ म्रियमाणाऽतिभीषणा ॥ १० ॥ तत्रादश्रुतिसंज्ञासाद्विबुद्धास्ते ब्रजौकसः ॥ ददृशुः पूतनोत्सङ्गे कृष्णं तां च निपा-
 तिताम् ॥ ११ ॥ आदाय कृष्णं संव्रस्ता यशोदा च ततो द्विजाः ॥ गोपुच्छभ्रामणाद्यैश्च बालदोषमपाकरोत् ॥ १२ ॥ गोपुरीषमुपादाय नन्द
 गोपोऽपि मस्तके ॥ कृष्णस्य प्रददौ रक्षां कुर्वन्निदमुदैरयत् ॥ १३ ॥ ॥ नन्द उवाच ॥ रक्षतु त्वामशेषाणां भूतानां प्रभवो हरिः ॥ यस्य ना-
 भिसमुद्भूतात्पङ्कजादभवच्चगत् ॥ १४ ॥ येन दंष्ट्राग्रविधृता धारयत्यवनी जगत् ॥ बराहरूपधृग्देवः स त्वां रक्षतु केशवः ॥ १५ ॥ नखांकुरवि-
 निर्भिन्नवैरिवक्षःस्थलो विभुः ॥ नृसिंहरूपी सर्वत्र स त्वां रक्षतु केशवः ॥ १६ ॥ गुह्यं स जठरं विष्णुर्जघापादौ जनार्दनः ॥ वामनो रक्षतु सदा
 भवन्तं यः क्षणादभूत् ॥ १७ ॥ त्रिविक्रमक्रमाक्रान्तत्रैलोक्यस्फुरदायुधः ॥ शिरस्ते पातु गोविन्दः कण्ठं रक्षतु केशवः ॥ १८ ॥ मुखबाहू प्रवाहू च
 मनः सर्वेन्द्रियाणि च ॥ रक्षत्वन्यादहैश्वर्यस्तव नारायणोऽव्ययः ॥ १९ ॥ त्वां दिक्षु पातु गोविन्दो विदिक्षु मधुसूदनः ॥ हृषीकेशोऽम्बरे भूमौ
 रक्षतु त्वां महीधरः ॥ २० ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ एवं कृतस्वस्त्ययनो नन्दगोपेन बालकः ॥ शायितः शकटस्याधो बालपर्यङ्कितातले ॥ २१ ॥
 ते च गोपा महद्दृष्ट्वा पूतनायाः कलेवरम् ॥ मृतायाः परमं त्रासं विस्मयं च परं ययुः ॥ २२ ॥ कदाचिच्छकटस्याधः शयानो मधुसूदनः ॥
 चिक्षेप चरणावूर्ध्वं स्तनार्थी प्ररुद च ॥ २३ ॥ तस्य पादप्रहारेण शकटं परिवर्तितम् ॥ विध्वस्तभाण्डकुम्भं तद्विपरीतं पपात वै ॥ २४ ॥
 ततो हाहाकृतः सर्वो गोपगोपीजनो द्विजाः ॥ आजगाम तदा ज्ञात्वा बालमुत्तानशायिनम् ॥ २५ ॥ गोपाः केनेति जगदुः शकटं परिवर्तित-
 म् ॥ तत्रैव बालकाः प्रोचुर्बालेनानेन पातितम् ॥ २६ ॥ रुदता दृष्टमस्माभिः पादविक्षेपताडितम् ॥ शकटं परिवृत्तं वै नैतदन्यस्य चेष्टितम् ॥
 ॥ २७ ॥ ततः पुनरतीवाऽऽसन्नगोपा विस्मितचेतसः ॥ नन्दगोपोऽपि जग्राह बालमत्यन्तविस्मितः ॥ २८ ॥ यशोदा विस्मयारूढा भग्नभाण्ड-
 कपालकम् ॥ शकटं चार्चयामास दधिपुष्पफलाक्षतैः ॥ २९ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे व्यासकृपिसंवादे पूतनाशकटवधो नाम पञ्चसप्ततितमोऽ-
 ध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ गर्गश्च गोकुले तत्र वसुदेवप्रचोदितः ॥ प्रच्छन्न एव गोपानां संस्कारमकरोत्तयोः ॥ १ ॥ ज्येष्ठं च
 राममित्याह कृष्णं चैव तथाऽपरम् ॥ गगौ मतिमतां श्रेष्ठो नाम कुर्वन्महामतिः ॥ २ ॥ अल्पेनैव हि कालेन विज्ञातौ तौ महाबलौ ॥
 घृष्टजानुकरो विप्रा बभूवतुरुभावापि ॥ ३ ॥ करीषभस्मदिग्धगौ भ्रममाणावितस्ततः ॥ न वारयितुमुत्सेहे यशोदा तौ न रोहिणी ॥ ४ ॥
 गोवाटमध्ये क्रीडन्तौ बत्सवाटगतौ पुनः ॥ तदहर्जातगोवत्सपुच्छाकर्षणतत्परी ॥ ५ ॥ यदा यशोदा तौ बालावेकस्थानचराबुभौ ॥ शशाक

नो वारयितुं क्रीडन्तावतिचञ्चलौ ॥ ६ ॥ दाम्ना बद्ध्वा तदा मध्ये निबन्धनं उलूखले ॥ कृष्णमक्लिष्टकर्माणमाह चेदमर्षिता ॥ ७ ॥
 ॥ यशोदोवाच ॥ यदि शक्तोऽसि गच्छ त्वमतिचञ्चलचेष्टित ॥ ८ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्युक्त्वा च निर्जं कर्म सा चकार कुटुम्बिनी ॥ व्यग्रा
 ामथ तस्यां स कर्षमाण उलूखलम् ॥ ९ ॥ यमलार्जुनयोर्मध्ये जगाम कमलेश्वरः ॥ कर्षता वृक्षयोर्मध्ये तिर्यगेवमुलूखलम् ॥ १० ॥ भग्न
 वृत्तशस्त्रावाग्रौ तेन तौ यमलार्जुनौ ॥ ततः कटकटाशब्दसमाकर्णनकातरः ॥ ११ ॥ आजगाम ब्रजजनो ददृशे च महादुमो ॥ भग्नस्कन्धौ
 निपतितौ भग्नशस्त्रौ महीतले ॥ १२ ॥ ददर्श चाल्पदन्तास्यं स्मितहासं च बालकम् ॥ तयोर्मध्यगतं बद्धं दाम्ना गाढं तथोदरे ॥ १३ ॥ ततश्च
 दामोदरतां स ययौ दामबन्धनात् ॥ गोपवृद्धास्ततः सर्वे नन्दगोपपुरोगमाः ॥ १४ ॥ मन्त्रयामासुरुद्विग्रा महोत्पातातिभीरवः ॥ स्थानेनेह न
 नः कार्यं ब्रजामोऽन्यन्महावनम् ॥ १५ ॥ उत्पाता वहवो ह्यत्र दृश्यन्ते नाशहेतवः ॥ पूतनाया विनाशश्च शकटस्य विपर्ययः ॥ १६ ॥ विना
 वातादिदोषेण द्रुमयोः पतनं तथा ॥ वृन्दावनमितः स्थानात्तस्माद्ब्रह्म मा चिरम् ॥ १७ ॥ यावद्भूमिमहोत्पातदोषो नाभिभवेद्ब्रजम् ॥ इति
 कृत्वा मतिं सर्वे गमने ते ब्रजौकसः ॥ १८ ॥ ऊचुः स्वं स्वं कुलं शीघ्रं गन्धतां मा विलम्ब्यताम् ॥ ततः क्षणेन प्रययुः शकटैर्गोधनैस्तथा ॥
 ॥ १९ ॥ यूथशो वत्सपालीश्च कालयन्तो ब्रजौकसः ॥ द्रव्यावयवनिर्धूतं क्षणमात्रेण तत्तदा ॥ २० ॥ काककाकीसमाकीर्णं ब्रजस्थानमभूद्विजाः ॥
 वृन्दावनं भगवता कृष्णेनाक्लिष्टकर्मणा ॥ २१ ॥ शुभेन मनसा ध्यातं गवां वृद्धिप्रभोषिता ॥ ततस्तत्रातिरुक्षेऽपि घर्मकाले द्विजोत्तमाः ॥ २२ ॥
 प्रावृट्काल इवाभूच्च नवशर्षपं समन्ततः ॥ स समावासितः सर्वो ब्रजो वृन्दावने ततः ॥ २३ ॥ शकटीवाटपर्यन्तचन्द्रार्धाकारसंस्थितिः ॥ वत्स
 पालौ च संवृत्तौ रामदामोदरौ तदा ॥ २४ ॥ तत्र स्थितौ तौ च गोष्ठे चेतुर्बालीलया ॥ बहिर्पुच्छकृतापीडौ वन्यपुष्पावतंसकौ ॥ २५ ॥
 गोपवेषुकृतातोद्यपत्रवाद्यकृतस्वनौ ॥ काकपक्षयौ बालौ कुमारविष पावकौ ॥ २६ ॥ हसन्तौ च रमन्तौ च चेतुस्तन्महद्भनम् ॥ क्वचिद्वस
 न्तावन्योन्यं क्रीडमानौ तथा परैः ॥ २७ ॥ गोपपुत्रैः समं वत्सांश्चारयन्तौ विचेरतुः ॥ कालेन गच्छता तौ तु सप्तवर्षौ बभूवतुः ॥ २८ ॥
 सर्वस्य जगतः पालौ वत्सपालौ महाव्रजे ॥ प्रावृट्कालस्ततोऽतीव मेघौघस्थगितान्ध्रः ॥ २९ ॥ बभूव वारिधाराभिरैक्यं कुर्वन्दिशामिव ॥
 प्ररुढनवपुष्पाटया शक्रगोपवृता मही ॥ ३० ॥ यथा मारकते वाऽसीत्पद्मरागविभूषिता ॥ ऊढरुन्मार्गगामीनि निम्नगाम्भांसि सर्वतः ॥ ३१ ॥
 मनांसि दुर्विनीतानां प्राप्य लक्ष्मीं नवामिव ॥ विकाले च यथाकामं ब्रजमेत्य महाबलौ ॥ गोपैः समानैः सहितौ चिक्रीडातेऽमराविव ॥ ३२ ॥

इति श्रीब्रह्मपुराणे बालचरिते वृन्दावनप्रवेशवर्णनं नाम षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ एकदा तु विना रामं कृष्णो वृन्दावनं
 ययौ ॥ विचचार वृतो गोपैर्वन्यपुष्पस्रगुज्ज्वलः ॥ १ ॥ स जगामाथ कालिन्दीं लोलकल्लोलशालिनीम् ॥ तीरसंलग्नफेनौघैर्हसन्तीमिव सवतः ॥
 ॥ २ ॥ तस्यां चातिमहाभीमं विषाग्रिकण्डूपितम् ॥ हृदं कालीयनागस्य ददर्शातिविभीषणम् ॥ ३ ॥ विषाग्रिना विसरता दग्धतीरमहातरुम् ॥
 वाताहताम्बुविशेषपस्पृशद्गन्धर्वहङ्गमम् ॥ ४ ॥ तमतीव महारोदं मृषुवक्त्रमिवापरम् ॥ विलोक्य चिन्तयामास भगवान्मधुमदनः ॥ ५ ॥ अस्मि
 न्वसति दुष्टात्मा कालीयोऽसौ विषायुधः ॥ यो मया निर्जितस्त्यक्त्वा दुष्टो नष्टः पयोनिधौ ॥ ६ ॥ तेनेयं दूषिता सर्वा यमुना सागरंगमा ॥ न
 नैरगोधनैर्वाऽपि तृपार्तेरुपभुज्यते ॥ ७ ॥ तदस्य नागराजस्य कर्तव्यो निग्रहो मया ॥ नित्यवस्ताः सुखं येन चरेयुर्व्रजवासिनः ॥ ८ ॥ एतदर्थं
 नृलोकेऽस्मिन्नवतारो मया कृतः ॥ यदेषानुत्पथस्थानां कार्यां शास्तिर्दुरात्मनाम् ॥ ९ ॥ तदेतन्नातिदूरस्थं कदम्बमुच्छ्वाखिनम् ॥ अधिहृद्योत्प
 तिष्यामि हृदेऽस्मिन्नीवनाशिनः ॥ १० ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्थं विचिन्त्य बद्ध्वा च नादं परिकरे ततः ॥ निपपात हृदे तत्र सर्पराजस्य
 वेगतः ॥ ११ ॥ तेनापि पतता तत्र क्षोभितः स महाहृदः ॥ अत्यर्थदूरजातांश्च तांश्चासिञ्चन्महीरुहान् ॥ १२ ॥ तेऽहिदुष्टविपज्वालातप्ताम्बुत
 पनोक्षिताः ॥ जज्वलुः पादपाः सद्यो ज्वालाव्याप्तदिगन्तराः ॥ १३ ॥ आस्फोटयामास तदा कृष्णे नागहृदं भुजैः ॥ तच्छब्दश्रवणाच्चाथ नागरा
 जोऽभ्युपागमत् ॥ १४ ॥ आताम्रनयनः कोपाद्विपज्वालाकुलैः फणैः ॥ वृतो महाविषैश्वान्धैरुणैरनिलाशनैः ॥ १५ ॥ नागपत्न्यश्च शतशो
 हारिहारोपशोभिताः ॥ प्रकम्पिततनूत्क्षेपचलत्कुण्डलकान्तयैः ॥ १६ ॥ ततः प्रवेष्टितः सर्पैः स कृष्णो भोगवन्धनैः ॥ ददंशुश्चापि ते कृष्णं
 विपज्वालाविलेमुल्लैः ॥ १७ ॥ तं तत्र पतितं दृष्ट्वा नागभोगनिपीडितम् ॥ गोपां व्रजसुपागत्य जुहुः शोकलालसाः ॥ १८ ॥ गोपा ऊचुः ॥ एष
 कृष्णो गतो मोहान् मग्नो वै कालिये हृदे ॥ भक्ष्यते सर्पराजेन तदागच्छत मा चिरम् ॥ १९ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा ततो गोपा वज्रपातो
 पमं वचः ॥ गोप्यश्च त्वरिता जग्मुर्गोदाप्रसृता हृदम् ॥ २० ॥ हा हा कासाधिति जनो गोपीनामतिविह्वलः ॥ यशोदया समं भ्रान्तो द्रुतः प्रस्रव
 लितो ययौ ॥ २१ ॥ नन्दगोपश्च गोपाश्च रामश्चाद्भुतविक्रमः ॥ त्वरितं यमुनां जग्मुः कृष्णदर्शनलालसाः ॥ २२ ॥ ददंशुश्चापि ते तत्र सर्पराजवशंगतम् ॥
 निष्प्रयत्नं कृतं कृष्णं सर्पभोगेन वेष्टितम् ॥ २३ ॥ नन्दगोपश्च निश्चेष्टः पश्यन्पुत्रमुखं भृशम् ॥ यशोदा च महाभागा बभूव मुनिसत्तमाः ॥ २४ ॥
 गोप्यश्चान्या रुदत्यश्च ददंशुः शोककातराः ॥ प्रोञ्जश्च केशवं प्रीत्या भयकातरमानसाः ॥ २५ ॥ सर्वा यशोदया सार्धं विशामोऽत्र महाहृदं ॥ नागराजस्य

नो गन्तुमस्माकं युज्यते व्रजे ॥ २६ ॥ दिवसः को विना सूर्यं विना चन्द्रेण का निशा ॥ विना दुग्धेन का मावो विना कृष्णेन को व्रजः ॥ विना
कृता न यास्यामः कृष्णेनानेन गोकुलम् ॥ २७ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ इति गोपीवचः श्रुत्वा रौद्रिणेयो महाबलः ॥ उवाच गोपान्विधुरान्विलोक्य
स्तिमितेक्षणः ॥ २८ ॥ नन्दं च दीनमत्यर्थं न्यस्तर्हृदि सुतानने ॥ मूर्छाकुलां यशोदां च कृष्णमाहात्म्यसंज्ञया ॥ २९ ॥ ॥ बलराम उवाच ॥ किमयं
देवदेवेश भावोऽयं मानुषस्त्वया ॥ व्यज्यतेऽत्यन्तमात्मानं स्वकीयं त्वं न वेत्ति किम् ॥ ३० ॥ त्वमस्य जगतो नाभिः सुराणामेव चाऽऽश्रयः ॥
कर्ताऽपहर्ता पाता च त्रैलोक्यं त्वं त्रयीमयः ॥ ३१ ॥ अत्रावतीर्णयोः कृष्ण गोपा एव हि बान्धवाः ॥ गोप्यश्च सीदतः कस्मात्त्वं बन्धून्समुपे
क्षसे ॥ ३२ ॥ दर्शितो मानुषो भावो दर्शितं बालचापलम् ॥ तदयं दम्पतां कृष्ण दुरात्मा दशनायुधः ॥ ३३ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ इति संस्मारितः
कृष्णः स्मितभिन्नोऽसंयुतः ॥ आस्फोट्य मोचयामास त्वं देहं भोगबन्धनात् ॥ ३४ ॥ आनम्य चापि हस्ताभ्यामुभाभ्यां मध्यमं फणम् ॥ आरुह्य
भुज शिरसः प्रननतोरुविक्रमः ॥ ३५ ॥ व्रणाः फणेऽभवंस्तस्य कृष्णस्याग्निविकुट्टनैः ॥ यत्रोव्रतिं च कुरुते ननामास्य ततः शिरः ॥ ३६ ॥ मूर्छां परां
ययौ भ्रान्त्या नागः कृष्णस्य कुट्टनैः ॥ चण्डपातनिपातेन ववाम रुधिरं बहु ॥ ३७ ॥ तं निर्भुजशिरोग्रीवमास्यप्रसृतशोणितम् ॥ विलोक्य शरणं
जग्मुस्तत्पत्न्यो मधुसूदनम् ॥ ३८ ॥ ॥ नागपत्न्य उचुः ॥ ज्ञातोऽसि देवदेवेश सर्वेशस्त्वमनुत्तमः ॥ परं ज्योतिरचिन्त्यं यत्तदंशः परमेश्वरः ॥ ३९ ॥
न समर्थाः सुरास्तोतुं यमनन्यभवं प्रभुम् ॥ स्वरूपवर्णनं तस्य कथं योषित्कारिष्यति ॥ ४० ॥ यस्याखिलमहीव्योमजलाम्निपवनात्मकम् ॥ ब्रह्माण्ड
मरुपकांशांशः स्तोष्यामस्तं कथं वयम् ॥ ४१ ॥ ततः कुरु जगत्स्वामिन्प्रसादमवसीदतः ॥ प्राणास्त्यजाति नागोऽयं भर्तृभिस्त्रा प्रदीयताम् ॥ ४२ ॥
॥ व्यास उवाच ॥ इत्युक्ते कातराक्षश्च क्लान्तदेहोऽपि पन्नगः ॥ प्रसीद देवदेवेति प्राह वाक्यं शनैः शनैः ॥ ४३ ॥ तवाष्टगुणमैश्वर्यं नाथ स्वाभाविकं
परम् ॥ निरस्तातिशयं यस्य तस्य स्तोष्यामि किन्त्वहम् ॥ ४४ ॥ त्वं परस्त्वं परस्याऽऽद्यः परं त्वं तत्परात्मकम् ॥ परस्मात्परमो यस्त्वं तस्य
स्तोष्यामि किन्त्वहम् ॥ ४५ ॥ यथाऽहं भवता मृष्टो जात्या रूपेण चेश्वर ॥ स्वभावेन च संयुक्तस्तथेदं चेष्टितं मया ॥ ४६ ॥ यद्यन्यथा प्रवर्तयं
देवदेव ततोऽभिय ॥ न्याय्यो दण्डनिपातस्ते तवैव वचनं यथा ॥ ४७ ॥ तथाऽपि यं जगत्स्वामी दण्डं पातितवान्मयि ॥ स सोढोऽयं वरो दण्ड
स्त्वत्तो नान्योऽस्तु मे वरः ॥ ४८ ॥ इतवीर्यो हतविषो दमितोऽहं त्वयाऽच्युत ॥ जीवनं दीयतामेकमाज्ञापय करोमि किम् ॥ ४९ ॥ ॥ श्रीभग
वानुवाच ॥ नात्र स्थेयं त्वया सर्पं कदाचिद्यमुनाजले ॥ सपुत्रपरिवारस्त्वं समुद्रसलिलं व्रज ॥ ५० ॥ मत्पदानि च ते सर्पं दृष्ट्वा मूर्धनि सागरे

गरुडः पन्नगरिपुस्त्वयि न प्रहरिष्यति ॥ ५१ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्युक्त्वा सर्पराजानं मुमोच भगवान्दरिः ॥ प्रणम्य सोऽपि कृष्णाय जगाम
 पयसानिधिम् ॥ ५२ ॥ पश्यतां सर्वभूतानां सभृत्यापत्यवान्धवः ॥ समस्तभार्यासहितः परित्यज्य स्वकं हृदम् ॥ ५३ ॥ गते सर्वे परि
 ष्वज्य मृतं पुनरिवाऽऽगतम् ॥ गोपा मूर्धनि गोविन्दमसिचन्नेत्रजैर्जलैः ॥ ५४ ॥ कृष्णमङ्घ्रिष्टकर्मणमन्ये विस्मितचेतसः ॥ तुष्टुमुदिता गोपा
 दृष्ट्वा शिवज्जलां नदीम् ॥ ५५ ॥ गीयमानोऽथ गोपीभिश्चरितैश्चारुचेष्टितैः ॥ संस्तूयमानो गोपालैः कृष्णो ब्रजमुपागमत् ॥ ५६ ॥ इति श्रीब्रह्मपु
 राणे बालचरिते कालीयदमननिरूपणं नाम सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ गाः पालयन्तौ च पुनः सहितौ यलके
 शंबौ ॥ भ्रममाणौ वने तत्र रम्यं तालवनं गतौ ॥ १ ॥ तच्च तालवनं नित्यं धेनुको नाम दानवः ॥ नृगोमांसकृताहारः सदाऽध्यास्ते खराकृ
 तिः ॥ २ ॥ तत्र तालवनं रम्यं फलसंपत्समन्वितम् ॥ दृष्ट्वा स्पृहान्विता गोपाः फलादानेऽब्रुवन्वचः ॥ ३ ॥ गोपा ऊचुः ॥ हे राम हे कृष्ण
 सदा धेनुकेनैव रक्ष्यते ॥ भूप्रदेशो यतस्तस्मात्त्यक्तानीमानि सन्ति वै ॥ ४ ॥ फलानि पश्य तालानां गन्धमोदयुतानि वै ॥ वयमेतान्यभीप्सामः
 पात्यन्तां यदि रोचते ॥ ५ ॥ इति गोपकुमाराणां श्रुत्वा संकर्षणो वचः ॥ कृष्णश्च पातयामास भुवि तालफलानि वै ॥ ६ ॥ तालानां पततां
 शब्दमाकर्ण्योसुरराट् ततः ॥ आजगाम स दुष्टात्मा कोपादित्यगर्दभः ॥ ७ ॥ पद्मचामुभाभ्यां स तदा पश्चिमाभ्यां वली वलात् ॥ जघानोरासि ताभ्यां
 च स च तेनाप्यगृह्यत ॥ ८ ॥ गृहीत्वा भ्रामणेनैव चाम्बरे गतजीवितम् ॥ तस्मिन्नेव प्रचिक्षेप वेगेन तृणराजानि ॥ ९ ॥ ततः
 फलान्यनेकानि तालाग्रात्रिपतन्त्ररः ॥ पृथिव्यां पातयामास महावातोऽम्बुदानिव ॥ १० ॥ अन्यानप्यस्य वै ज्ञातीनागतान्दैत्यगर्दभान् ॥
 कृष्णश्चिक्षेप तालाग्रे बलभद्रश्च लीलया ॥ ११ ॥ क्षणेनालंकृता पृथ्वी पक्षेस्तालफलैस्तदा ॥ दैत्यगर्दभदेहैश्च मुनयः शुशुभेऽधिकम् ॥ १२ ॥
 ततो गावो निरावाधास्तस्मिन्तालवने द्विजाः ॥ नवशष्पं सुखं चैर्यत्र भुक्तमभूत्पुरा ॥ १३ ॥ तस्मिन्नासभदैते ये सानुजं विनिपातिते ॥
 सर्वगोपालगोपीनां रम्यं तालवनं बभौ ॥ १४ ॥ ततस्तौ जातहर्षौ तु वसुदैवसुतादुभौ ॥ इत्वा धेनुकदेतेयं भाण्डीरं वनमागतौ ॥ १५ ॥ क्ष्वेलमानौ
 प्रगायन्तौ विचिन्वन्तौ च पादपान् ॥ शुशुभाते महात्मानौ बालशृङ्गाविवर्षभौ ॥ १६ ॥ चारयन्तौ च गा दूरे व्याहरन्तौ च नामभिः ॥ नियोगपाश
 स्कन्धौ तौ वनमालाविभूषितौ ॥ १७ ॥ सुवर्णाञ्जनवर्णाभ्यां तदा तौ भूषिताम्बरो ॥ सहेन्द्रायुधसंकाशौ श्वेतकृष्णाविवाम्बुदौ ॥ १८ ॥ चैरतुल्लोकसि
 द्धाभिः क्रीडाभिरितरेतरम् ॥ समस्तलोकनाथानां नाथभूतौ भुवं गतौ ॥ १९ ॥ मनुष्यधर्माभिरतो मानयन्तौ मनुष्यताम् ॥ तज्जातिगुणयुक्ताभिः

कीडाभिश्चेरतुर्वनम् ॥ २० ॥ ततस्त्वान्दोलिकाभिश्च निपुणैश्च महाबलौ ॥ व्यायामं चकतुस्तत्र शेषर्णायैस्तथाऽश्मभिः ॥ २१ ॥ तड्डिमुसुर
स्तत्र उभयो रममाणयोः ॥ आजगाम प्रलम्बास्यो गोपवेषतिरोहितः ॥ २२ ॥ सोऽवगाहत निःशङ्कं तेषां मध्यममानुषः ॥ मानुषं रूपमास्थाय
प्रलम्बो दानवोत्तमः ॥ २३ ॥ तयोश्चिद्धान्तरप्रेप्सुरतिशीघ्रममन्यत ॥ कृष्णं ततो रोहिणेयं हन्तुं चक्रे मनोरथम् ॥ २४ ॥ हरिणा क्रीडनं नाम बालक्री
डनकं ततः ॥ प्रक्रीडितास्तु ते सर्वे द्वौ द्वौ युगपदुत्पतन् ॥ २५ ॥ श्रीदाम्ना सह गोविन्दः प्रलम्बेन तथा बलः ॥ गोपालैरपरैश्चान्ये गोपालाः सह
पुप्लुवुः ॥ २६ ॥ श्रीदामानं ततः कृष्णः प्रलम्बं रोहिणीमुतः ॥ जितवान्कृष्णपक्षाथैर्गोपैरन्यैः पराजिताः ॥ २७ ॥ ते बाहयन्तस्त्वन्योन्यं
भाण्डीरस्कन्धमेत्य वै ॥ पुनर्निवृत्तास्ते सर्वे ये ये तत्र पराजिताः ॥ २८ ॥ संकर्षणं तु स्कन्धेन शीघ्रमुत्क्षिप्य दानवः ॥ न तस्थौ प्रजगामैव
सचन्द्र इव वारिदः ॥ २९ ॥ असहन्रोहिणेयस्य भारं वै दानवोत्तमः ॥ ववृधे स महाकायः प्रावृषीव बलाहकः ॥ ३० ॥ संकर्षणस्तु तं दृष्ट्वा दग्ध
शैलोपमाकृतिम् ॥ स्रग्दामलम्बाभरणं मुकुटाटोपमस्तकम् ॥ ३१ ॥ रौद्रं शकटचक्राक्षं पादन्यासचलत्क्षितिम् ॥ द्वियमाणस्ततः कृष्णमिदं वच
नमब्रवीत् ॥ ३२ ॥ ॥ बलराम उवाच ॥ कृष्ण कृष्ण ह्रिये त्वेष पर्वतोदग्रमूर्तिना ॥ केनापि पश्य दैत्येन गोपालच्छद्मरूपिणा ॥ ३३ ॥ यदत्र
संप्रतं कार्यं मया मधुनिष्ठद्वन ॥ तत्कथ्यतां प्रयात्येष दुरात्माऽतित्वरान्वितः ॥ ३४ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ तमाह रामं गोविन्दः स्मितभिन्नोष्ठ
संपुटः ॥ महात्मा रोहिणेयस्य बलवीर्यप्रमाणवित् ॥ ३५ ॥ ॥ कृष्ण उवाच ॥ किमयं मानुषो भावो व्यक्तमेवावलम्ब्यते ॥ सर्वात्मन्सर्वगु
णानां गुह्याद्गुह्यात्मना त्वया ॥ ३६ ॥ स्मरारोपजगदीश कारणं कारणप्रज ॥ आत्मानमेकं तद्वच्च जगत्येकार्णवे च यः ॥ ३७ ॥ भवानहं च
विश्वात्मन्नेकमेव हि कारणम् ॥ जगतोऽस्य जगत्यर्थे भेदेनाऽऽवां व्यवस्थितौ ॥ ३८ ॥ तत्स्मर्यताममेयांस्तमस्त्वयाऽऽत्मा जहि दानवम् ॥ मानुष्य
मेवमालम्ब्य बन्धूनां क्रियतां हितम् ॥ ३९ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ इति संस्मारितो विप्राः कृष्णेन सुमहात्मना ॥ विहस्य पीडयामास प्रलम्बं बल
वान्बलः ॥ ४० ॥ सुष्टिना चाहनन्शुभिं क्रोधसंरक्तलोचनः ॥ तेन चास्य प्रहारेण बहिर्यतो विलोचने ॥ ४१ ॥ स निष्कासितमस्तिष्को मुखाच्छो
णितमुद्गमन् ॥ निपपात महीपृष्ठे दैत्यवर्यो ममार च ॥ ४२ ॥ प्रलम्बं निहतं दृष्ट्वा बलेनाद्भुतकर्मणा ॥ प्रहृष्टास्तुष्टुवर्गोपाः साधु साध्विति चाब्रु
वन् ॥ ४३ ॥ संस्तूयमानो रामस्तु गोपैर्दैत्ये निपातिते ॥ प्रलम्बे सह कृष्णेन पुनर्गोकुलमाययौ ॥ ४४ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे बालच
धनुकप्रलंबासुरवधनिरूपणं नामाष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ तयोर्विहरतोरिवं रामकेशवयोर्व्रजे ॥ प्रावृद्ध्यतीता विकसत्सरोजा

चामवच्छरत् ॥ १ ॥ विमलाम्बरनक्षत्रे काले चाभ्यागते ब्रजम् ॥ ददर्शेन्द्रोत्सवारम्भप्रवृत्तान्ब्रजवासिनः ॥ २ ॥ कृष्णस्तानुत्सुभान्दृष्ट्वा गोपानुत्स
 वलालसान् ॥ कौतूहलादिदं वाक्यं प्राह बृहान्महामतिः ॥ ३ ॥ ॥ कृष्ण उवाच ॥ कोऽयं शक्रमहो नाम येन वो हर्ष आगतः ॥ प्राह तं नन्दगो
 पश्च पृच्छन्तमतिसादरम् ॥ ४ ॥ ॥ नन्द उवाच ॥ मेघानां पयसामीशो देवराजः शतक्रतुः ॥ येन संचोदिता मेघा वर्षन्त्यम्बुमयं रसम् ॥ ५ ॥
 तद्गृष्टिजनितां सस्यं वयमन्ये च देहिनः ॥ वर्तयामोपमुञ्जानास्तर्पयामश्च देवताः ॥ ६ ॥ क्षीरवत्य इमा गावो वत्सवत्यश्च निर्वृताः ॥ तेन सर्वार्थैः
 सस्यैः पुष्टास्तुष्टा भवन्ति वै ॥ ७ ॥ नासत्या नानृणा भूमिर्न बुभुक्षार्दिता जनः ॥ दृश्यते यत्र दृश्यन्ते वृष्टिमन्तो बलाहकाः ॥ ८ ॥ भौममेतत्पयो
 गोभिर्धत्ते सूर्यस्य वारिदः ॥ पर्जन्यः सर्वलोकस्य भवाय भुवि वर्षति ॥ ९ ॥ तस्मात्प्रावृषि राजानः शक्रं सर्वे मुदाऽन्विताः ॥ महे सुरेशमर्चन्ति
 वयमन्ये च देहिनः ॥ १० ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ नन्दगोपस्यं वचनं श्रुत्वेत्यं शक्रपूजने ॥ कोपाय त्रिदशेन्द्रस्य प्राह दामोदरस्तदा ॥ ११ ॥
 ॥ कृष्ण उवाच ॥ न वयं कृषिकर्तारो वणिज्यार्जाविनो न च ॥ गावोऽस्मदैवतं तात वयं वनचरा यतः ॥ १२ ॥ आन्वीक्षिकी त्रयी वार्ता दण्डनीतिस्त
 थाऽपरा ॥ विद्याचतुष्टयं त्वेतद्दार्तामत्र शृणुष्व मे ॥ १३ ॥ कृषिर्वणिज्या तद्वच्च तृतीयं पशुपालनम् ॥ विद्या द्वेषा महाभागा वार्ता वृत्तित्रयाश्रया ॥
 ॥ १४ ॥ कर्पकाणां कृषिर्वृत्तिः पण्यं पण्यायजीविनाम् ॥ अस्माकं गाः परा वृत्तिर्वार्ता भैरिर्यं त्रिभिः ॥ १५ ॥ विद्यया यो यया युक्तस्तस्य सा देवतं महत् ॥
 सैव पूज्याऽर्चनीया च सैव तस्योपकारिका ॥ १६ ॥ योऽन्यस्याः फलमश्रन्वै पूजयत्यपरां नरः ॥ इह च प्रेत्य चैवासौ तात नाऽऽप्नोति शोभनम् ॥ १७ ॥
 पूज्यन्तां प्रथिताः सीमाः सीमान्तं च पुनर्वनम् ॥ वनान्ता गिरयः सर्वे सा चास्माकं परा गतिः ॥ १८ ॥ गिरियज्ञस्त्वयं तस्माद्गोयज्ञश्च प्रवर्त
 ताम् ॥ किमस्माकं महेन्द्रेण गावः शैलाश्च देवताः ॥ १९ ॥ मन्त्रयज्ञपरा विप्राः सीरयज्ञाश्च कर्पकाः ॥ गिरिगोयज्ञशैलाश्च वयमद्रिवनाश्रयाः ॥
 ॥ २० ॥ तस्माद्गोवर्धनः शैलो भवद्भिर्विविधाहर्षैः ॥ अर्च्यतां पूज्यतां मेध्यं पशुं हत्वा विधानतः ॥ २१ ॥ सर्वेषोपस्य संदोहा गृह्यन्तां मा
 विचार्यताम् ॥ भोज्यन्तां तेन वै विप्रास्तयाऽन्ये चापि बाञ्छकाः ॥ २२ ॥ तमर्चितं कृते होमे भोजितेषु द्विजातिषु ॥ शस्त्रपुष्पकृतापीडाः परि
 गच्छन्तु गोगणाः ॥ २३ ॥ एतन्मम मतं गोपाः संप्रीत्या क्रियते यदि ॥ ततः कृता भवेत्प्रीतिर्गवामद्रैस्तथा मम ॥ २४ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥
 इति तस्य वचः श्रुत्वा नन्दाद्यास्ते ब्रजौकसः ॥ प्रीत्युत्फुल्लमुखा विप्राः साधु साध्वित्वयानुवन् ॥ २५ ॥ शोभनं ते मतं वत्स यदेतद्भवतोदितम् ॥
 तत्कारिण्यामहे सर्वे गिरियज्ञः प्रवर्तताम् ॥ २६ ॥ तथा च कृतवन्तस्ते गिरियज्ञं ब्रजौकसः ॥ दधिपायसमांसाद्यैर्दुः शैलर्वालि ततः ॥ २७ ॥

द्विजाश्च भोजयामासुः शतशोऽथ सहस्रशः ॥ गावः शैलं तंतश्चकुरर्चितास्तं प्रदक्षिणम् ॥ २८ ॥ वृषभाश्चाभिनर्दन्तः सतोया जलदा इव ॥ गिरिमूर्धोने गोविन्दः शैलोऽहमिति मूर्तिमान् ॥ २९ ॥ बुभुजेऽन्नं बहुविधं गोपवर्याहृतं द्विजाः ॥ कृष्णस्तेनैव रूपेण गोपैः सह गिरेः शिरः ॥ ३० ॥ अधिरुह्यार्चयामास द्वितीयामात्मनस्तनुम् ॥ अन्तर्धानं गते तस्मिन्गोपा लब्ध्वा ततो वरान् ॥ ३१ ॥ कृत्वा गिरिमहं गोष्ठं निजमभ्याययुः पुनः ॥ ३२ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे बालचरिते गोवर्धनगिरियज्ञप्रवर्तनं नाम नवसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ महे प्रतिहते शक्रो भृशं कोपसमन्वितः ॥ संवर्तकं नाम गणं तोयदानामथाब्रवीत् ॥ १ ॥ ॥ इन्द्र उवाच ॥ भो भो मेघा निशम्येतद्दत्तो वचनं मम ॥ आज्ञानन्तरमेवाऽऽशु क्रियतामविचारितम् ॥ २ ॥ नन्दगोपः सुदुर्बुद्धिर्गोपैरेन्यैः सहायवान् ॥ कृष्णाश्रयबलाध्मातौ महभङ्गमचीकरत् ॥ ३ ॥ आजीवो यः परं तेषां गोपत्वस्य च कारणम् ॥ ता गावो वृष्टिपातेन पीड्यन्तां वचनान्मम ॥ ४ ॥ अहमप्यद्रिशृङ्गाभं तुंगमारुह्य वारणम् ॥ साहाय्यं वः करिष्यामि वायूनां संगमेन च ॥ ५ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्याज्ञताः सुरेन्द्रेण मुमुक्षुस्ते बलाहकाः ॥ वातवर्षं महाभीममभावाय गवां द्विजाः ॥ ६ ॥ ततः क्षणेन धरणी ककुभोऽम्बरमेव च ॥ एकं धारामहासारपूरणेनाभवद्विजाः ॥ ७ ॥ गावस्तु तेन पतता वर्षवातेन वेपिताः ॥ प्राणास्तु प्रजहुः सर्वास्तिर्यङ्मुखशिरोधराः ॥ ८ ॥ क्रौडेन वत्सानाक्रम्य तस्थुरन्या द्विजोत्तमाः ॥ गावो विवत्साश्च कृता वारिपूरेण चापसः ॥ ९ ॥ वत्साश्च दीनवदनाः पवनाकम्पिकंधराः ॥ त्राहि त्राहीत्यल्पशब्दाः कृष्णमृजुरिवाऽऽर्तकाः ॥ १० ॥ ततस्तद्रोकुलं सर्वं गोगोपीगोपसंकुलम् ॥ अतीवाऽऽर्तं हरिर्दृष्ट्वा त्राणायाचिन्तयत्तदा ॥ ११ ॥ एतत्कृतं महेन्द्रेण महभयविरोधिना ॥ तदेतदखिलं गोष्ठं त्रातव्यमधुना मया ॥ १२ ॥ इममद्रिमहं वीर्यदुत्पाटयोरुशिलतलम् ॥ धारयिष्यामि गोष्ठस्य पृथुच्छत्रमिवोपरि ॥ १३ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ इति कृत्वा मर्तिं कृष्णो गोवर्धनमहीधरम् ॥ उत्पाट्यैककरेणैव धारयामास लीलया ॥ १४ ॥ गोपानाह जगन्नाथः समुत्पाटितभूधरः ॥ विशध्वमत्र सहिताः कृतं वर्षनिवारणम् ॥ १५ ॥ सुनिर्वातेषु देशेषु यथायोग्यमिहाऽऽस्यताम् ॥ प्रविश्य नात्र भेतव्यं गिरिपातस्य निर्भयैः ॥ १६ ॥ इत्युक्तास्तेन ते गोपा विविशुर्गोधनैः सह ॥ शकटारोपितैर्भाण्डैर्गोप्यश्वाऽऽसारपीडिताः ॥ १७ ॥ कृष्णोऽपि तं दधारैवं शैलमत्यन्तनिश्चलम् ॥ ब्रजोकोवासिभिर्हर्षविस्मिताः क्षीर्निरीक्षितः ॥ १८ ॥ गोपगोपीजनैर्दृष्टैः प्रीतिविस्तारितैः क्षणैः ॥ संस्तूयमानचरितः कृष्णः शैलमधारयत् ॥ १९ ॥ सत्तरात्रं महामेघा ववर्पुर्नन्दगोकुले ॥ इन्द्रेण चोदिता मेघा गोपानां नाशकारिणा ॥ २० ॥ ततो धृते महाशैले परित्राते च गोकुले ॥ मिथ्याप्रतिज्ञो बलभिदारयामा

स तान्वचनान् ॥ २१ ॥ व्यघ्रे नभसि देवेन्द्रे वितथे शक्रमन्त्रिते ॥ निष्क्रम्य गोकुलं दृष्टः स्वस्थानं पुनराविशत् ॥ २२ ॥ सुमोच कृष्णोऽपि
तदा गोवर्धनमहागिरिम् ॥ स्वस्थाने विस्मितमुखैर्दृष्टस्तैर्ब्रजवासिभिः ॥ २३ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ धृते गोवर्धने शैले परित्राते च गोकुले ॥ रोच
यामास कृष्णस्य दर्शनं पाकशासनः ॥ २४ ॥ सोऽधिरुह्य महानागमैरावतममित्रजित् ॥ गोवर्धनगिरौ कृष्णं ददर्श त्रिदशाधिपः ॥ २५ ॥ चार
यन्तं महावीर्यं गाश्च गोपवपुर्धरम् ॥ कृत्स्नस्य जगतो गोपं वृतं गोपकुमारकैः ॥ २६ ॥ गरुडं च ददर्शोच्चैरन्तर्धानगतं द्विजाः ॥ कृतच्छायं हरे
मूर्ध्नि पक्षाभ्यां पक्षिपुंगवम् ॥ २७ ॥ अवरुह्य स नागेन्द्रादेकान्ते मधुसूदनम् ॥ शक्रः सस्मितमाहेदं प्रीतिविस्फारितेक्षणः ॥ २८ ॥ ॥ इन्द्र
उवाच ॥ कृष्ण कृष्ण शृणुष्वेदं यदर्थमहमागतः ॥ त्वत्समीपं महाबाहो नैतच्चिन्त्यं त्वयाऽन्यथा ॥ २९ ॥ भारावतरणार्थाय पृथिव्याः पृथिवी
तलम् ॥ अवतीर्णोऽखिलाधारस्त्वमेव परमेश्वर ॥ ३० ॥ महभंगविरुद्धेन मया गोकुलनाशकाः ॥ समादिष्टा महामेघास्तैश्चैतत्कदनं कृतम् ॥
॥ ३१ ॥ त्रातास्तापात्त्वया गावः समुत्पाट्य महागिरिम् ॥ तेनाहं तोषितो वीर कर्मणाऽत्यद्गुतेन ते ॥ ३२ ॥ साधितं कृष्ण देवानामद्य मन्ये
प्रयोजनम् ॥ त्वयाऽयमाद्रिप्रवरः करेणैकेन चोद्धतः ॥ ३३ ॥ गोभिश्च नोदितः कृष्ण त्वत्समीपमिहाऽऽगतः ॥ त्वया त्राताभिरत्यर्थं
युष्मत्कारणकारणात् ॥ ३४ ॥ स त्वां कृष्णाभिषेक्ष्यामि गवां वाक्यप्रचोदितः ॥ उपेन्द्रत्वे गवामिन्द्रो गोविन्दस्त्वं भविष्यसि ॥
॥ ३५ ॥ अयौपवाह्यादादाय घण्टामैरावताद्भजात् ॥ अभिषेकं तया चक्रे पवित्रजलपूर्णया ॥ ३६ ॥ क्रियमाणेऽभिषेके तु गावः
कृष्णस्य तत्क्षणात् ॥ प्रस्रवोद्धतदुग्धाद्रीं सद्यश्चकुर्वसुंधराम् ॥ ३७ ॥ अभिषिच्य गवां वाक्यादेवैन्द्रो वै जनार्दनम् ॥ प्रीत्या सप्रश्रयं
कृष्णं पुनराह शचीपतिः ॥ ३८ ॥ ॥ इन्द्र उवाच ॥ गवामेतत्कृतं वाक्यात्तथाऽन्यदपि मे शृणु ॥ यद्व्रवीमि महाभाग भारावतरणेच्छया
॥ ३९ ॥ मर्मांशः पुरुषव्याघ्रः पृथिव्यां पृथिवीधर ॥ अवतीर्णोऽर्जुनो नाम स रक्ष्यो भवता सदा ॥ ४० ॥ भारावतरणे सख्यं स ते वीरः
करिष्यति ॥ संरक्षणीयो भवता यथाऽऽत्मा मधुसूदन ॥ ४१ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ जानामि भारते वंशे जातं पार्थ तवांशतः ॥ तमहं पाल
यिष्यामि यावदस्मि महीतले ॥ ४२ ॥ यावन्महीतले शक्र स्थास्याम्यहमर्हदम् ॥ न तावदर्जुनं कश्चिदेवेन्द्र युधि जेष्यति ॥ ४३ ॥ कंसो नाम
महाबाहुर्देव्योऽरिष्टस्तथा परः ॥ केशी कुबल्यापीडो नरकाद्यास्तथाऽपरे ॥ ४४ ॥ इतेष्वेतेषु देवेन्द्र भविष्यति महाहवः ॥ तत्र विद्धि सहस्राक्ष भारा
वतरणं कृतम् ॥ ४५ ॥ स त्वं गच्छ न संतापं पुत्रार्थं कैतुमर्हसि ॥ नार्जुनस्य रिपुः कश्चिन्ममाग्रे प्रभविष्यति ॥ ४६ ॥ अर्जुनार्थं त्वहं सर्वान्युधि

॥ १०५ ॥

धिरपुरोगमान् ॥ निवृत्ते भारते युद्धे कुन्त्यै दास्यामि विज्ञताम् ॥ ४७ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्युक्तः संपारिष्वज्य देवराजो जनार्दनम् ॥ आरुह्य
राक्तं नागं पुनरेव दिवं ययौ ॥ ४८ ॥ कृष्णोऽपि सहितो गोभिर्गोपालैश्च पुनर्व्रजम् ॥ आजगामाथ गोपीनां दृष्टपूतेन वर्त्मना ॥ ४९ ॥
इति श्रीब्रह्मपुराणे बालचरिते गोविन्दाभिषेकवर्णनं नामाशीतितमो ध्यायः ॥ ८० ॥ व्यास उवाच ॥ गते शक्ने तु गोपालाः कृष्णमङ्घ्रिकारिणम् ॥
ऊचुः प्रीत्या धृतं दृष्ट्वा तेन गोवर्धनाचलम् ॥ १ ॥ ॥ गोपा ऊचुः ॥ ॥ वयमस्मान्महाभाग भवता महतो भयात् ॥ गावश्च भवता ज्ञाता गिरिघा
रणकर्मणा ॥ २ ॥ बालकीडेयमतुला गोपालत्वं जुगुप्सितम् ॥ दिव्यं च कर्म भवतः किमेतत्तात कथ्यताम् ॥ ३ ॥ कालियो दमितस्तोये
प्रलम्बो विनिपातितः ॥ धृतो गोवर्धनश्चायं शङ्कितानि मनसि नः ॥ ४ ॥ सत्यं सत्यं हरेः पादौ शपामोऽमितविक्रम ॥ यथा त्वद्दीर्यमालोक्य
न त्वां मन्यामहे नरम् ॥ ५ ॥ देवो वा दानवो वा त्वं यक्षो गन्धर्व एव वा ॥ किं चास्माकं विचारेण बान्धवोऽसि नमोऽस्तु ते ॥ ६ ॥ प्रीतिः
सखीकुमारस्य व्रजस्य तव केशव ॥ कर्म चेदमशक्यं यत्समस्तैस्त्रिदशैरापि ॥ ७ ॥ बालत्वं चातिवीर्यं च जन्म चास्मास्वशोभनम् ॥ चिन्त्यमान
ममेयात्मश्छद्मां कृष्ण प्रयच्छति ॥ ८ ॥ व्यास उवाच ॥ क्षणं भूत्वा त्वसौ तूष्णीं किञ्चित्प्रणयकोपवान् ॥ इत्येवमुक्तस्तैर्गोपैराह कृष्णो द्विजो
त्तमाः ॥ ९ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ मत्संबन्धेन वो गोपा यदि लज्जा न जायते ॥ श्लाघ्यो वाऽहं ततः किं वो विचारेण प्रयोजनम् ॥ १० ॥
यदि वोऽस्ति मयि प्रीतिः श्लाघ्योऽहं भवतां यदि ॥ तदर्धा बन्धुसदृशी बान्धवाः क्रियतां मयि ॥ ११ ॥ नाहं देवो न गन्धर्वो न यक्षो न च
दानवः ॥ अहं वो बान्धवो जातो नार्तिश्चन्त्यमतोऽन्यथा ॥ १२ ॥ व्यास उवाच ॥ इति श्रुत्वा हरेर्वाक्यं बद्धमौनास्ततो बलम् ॥ ययुर्गोपा
महाभागास्त्रिम्प्रणयकोपिनि ॥ १३ ॥ कृष्णस्तु विमलं व्योम शरच्चन्द्रस्य चन्द्रिकाम् ॥ तथा कुमुदिनीं पुल्लामामोदितदिगन्तराम् ॥ १४ ॥
वनराजौ तथा कूजद्वन्द्वमालामनोरमाम् ॥ विलोक्य सह गोपीभिर्मनश्चक्रे रतिं प्रति ॥ १५ ॥ सह रामेण मधुरमतीव वनिताप्रियम् ॥ जगौ कमल
पादोऽसौ नाम तत्र कृतव्रतः ॥ १६ ॥ रम्यं गीतध्वनिं श्रुत्वा संत्यज्यावसर्थास्तदा ॥ आजग्मुस्त्वारिता गोप्यो यत्राऽऽस्ते मधुसूदनः ॥ १७ ॥ शनैः
शनैर्जगौ बोधी काचित्स्य पदानुगा ॥ दत्तावधाना काचिच्च तमेव मनसाऽस्मरत् ॥ १८ ॥ काचित्कृष्णेति कृष्णेति चोक्त्वा लज्जामुपाययौ ॥
ययौ च काचित्प्रेमान्धा तत्पार्श्वमविलज्जिता ॥ १९ ॥ काचिदावसथस्यान्तः स्थित्वा दृष्ट्वा बहिरुत्सृज ॥ तन्मयत्वेन गोविन्दं दध्यौ मीलितलो
चना ॥ २० ॥ गोपीपरिवृतो रात्रिं शरच्चन्द्रमनोरमाम् ॥ मानयामास गोविन्दो रासारम्भरसोत्सुकः ॥ २१ ॥ गोप्यश्च वृन्दशः कृष्णचेष्टास्वायत्त

॥ १०५ ॥

॥ १०५ ॥

मूर्तयः ॥ अन्यदेशगते कृष्णे चेरुवृन्दावनान्तरम् ॥ २२ ॥ वभ्रमुस्तास्ततो गोप्यः कृष्णदर्शनलालसाः ॥ कृष्णस्य चरणं रात्रौ दृष्ट्वा वृन्दावने
द्विजाः ॥ २३ ॥ एवं नानाप्रकारासु कृष्णचेष्टासु तासु च ॥ गोप्यो व्यप्राः समं चेहू रम्यं वृन्दावनं वनम् ॥ २४ ॥ निवृत्तास्तास्ततो गोप्यो निराशाः
कृष्णदर्शने ॥ यमुनातीरमागम्य जगुस्तच्चरितं तदा ॥ २५ ॥ ततो ददशुरायान्तं विकाशिशुखपङ्कजम् ॥ गोप्यस्त्रैलोक्यगोप्तारं कृष्णमङ्घ्रिप्रकारि
णम् ॥ २६ ॥ काचिदालोक्य गोविन्दमायान्तमतिहर्षिता ॥ कृष्ण कृष्णेति कृष्णेति प्राहोत्कुञ्जविलोचना ॥ २७ ॥ काचिद्भङ्गुरं कृत्वा ललाट
फलकं हरिम् ॥ विलोक्य नेत्रभृङ्गाभ्यां पपौ तन्मुखपङ्कजम् ॥ २८ ॥ काचिदालोक्य गोविन्दं निर्मीलितविलोचना ॥ तस्यैव रूपं ध्यायन्ती
योगारूढेव सा बभौ ॥ २९ ॥ ततः काचित्प्रियालापैः काचिद्भङ्गवीक्षितैः ॥ निन्येऽनुनयमन्याश्च करस्पर्शेन माधवः ॥ ३० ॥ ताभिः प्रसन्न
चित्ताभिर्गोपीभिः सह सादरम् ॥ राम रासगोष्ठीभिरुदारचरितो हरिः ॥ ३१ ॥ ततः प्रवृत्ते रम्या चलद्वलयनिस्त्वनैः ॥ अनुयातशरत्काव्यगेयगी
तिरनुक्रमाम् ॥ ३२ ॥ कृष्णः शरच्चन्द्रमसं कौमुदीकुमुदाकरम् ॥ जगौ गोपीजनस्त्वेकं कृष्णनाम पुनः पुनः ॥ ३३ ॥ परिवृत्ता श्रेमेणैका चलद्वलय
तापिनी ॥ ददौ बाहुलतां स्कन्धे गोपी मधुविचातिनः ॥ ३४ ॥ काचित्प्रविलसद्बाहुः परिरभ्य चुचुम्ब तम् ॥ गोपी गीतस्तुतिव्याजनिपुणा मधुमु
दनम् ॥ ३५ ॥ गोपीकपोलसंश्लेषमभिप्रेत्य हरेर्भुजौ ॥ पुलकोद्गमशस्याय स्वेदाम्बुघनतां गतौ ॥ ३६ ॥ रासगेयं जगौ कृष्णो यावत्तारतरध्वनिः ॥ साधु
कृष्णेति कृष्णेति तावत्ता द्विगुणं जगुः ॥ ३७ ॥ गतेऽनुगमनं चक्रुर्वलने संमुखं ययुः ॥ प्रतिलोमानुलोमेन भेजुर्गोपाङ्गना हरिम् ॥ ३८ ॥ स तदा सह
गोपीभीराम मधुमुदनः ॥ स वर्षकोटिप्रतिमः क्षणस्तेन विनाऽभवत् ॥ ३९ ॥ ता वार्यमाणाः पितृभिः पतिभिर्भ्रातृभिस्तथा ॥ कृष्णं गोपाङ्गना
रात्रौ रमयन्ति रतिप्रियाः ॥ ४० ॥ सोऽपि कैशोरकवया मानयन्मधुमुदनः ॥ रेमे ताभिरमेयात्मा क्षपासु क्षपिताहितः ॥ ४१ ॥ तद्गर्तुं तथा
तासु सर्वभूतेषु चेश्वरः ॥ आत्मस्वरूपरूपोऽसौ व्याप्य सर्वमवस्थितः ॥ ४२ ॥ यथा समस्तभूतेषु नमोऽग्निः पृथिवी जलम् ॥ वायुश्चाऽऽत्मा
तथैवासौ व्याप्य सर्वमवस्थितः ॥ ४३ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ प्रदोषार्थं कदाचित्तु रासासक्ते जनार्दने ॥ त्रासयन्समदो गोष्ठानरिष्टः समुपा
गतः ॥ ४४ ॥ सतोयतोयदाकारस्तीक्ष्णशृङ्गोऽकलोचनः ॥ क्षुरापतैरथात्यर्थं दारयन्धरणीतलम् ॥ ४५ ॥ लेलिहानः सनिष्पेपं जिह्वयोष्ठी पुनः
पुनः ॥ संरम्भाक्षितलाङ्गूलः कठिनस्कन्धबन्धनः ॥ ४६ ॥ उदग्रककुदाभोगः प्रमाणाङ्गुरतिक्रमः ॥ विण्मूत्रालितपृष्ठाङ्गो गवामुद्रेगकारकः ॥ ४७ ॥

१ रासमण्डलद्वारेऽपि कृष्णपार्श्वमनुवृत्तः ॥ गोपीजनो न वैवाभूत्कल्याणीत्यारम्भना ॥ इत्येव वक्ष्ये वैकैकं गोपिकां रासमण्डलम् ॥ यकार च करस्पर्शनिर्मितदृष्टं हरिः ॥ अयमत्राधिको ग्रन्थः ॥

प्रलम्बकण्ठोऽभिमुखस्तुरुघाताङ्किताननः ॥ पातयन्स गवां गर्भान्दैत्यो वृषभरूपधृक् ॥ ४८ ॥ सुदयंस्तरसा सर्वान्वनान्यटति यः सदा ॥ तत
 स्तमतिचोराक्षमवेक्ष्यातिभयातुराः ॥ ४९ ॥ गोपा गोपस्त्रियश्चैव कृष्णकृष्णेति चुकुशुः ॥ सिंहेनादं ततश्चके तलशब्दं च केशवः ॥ ५० ॥ तच्छब्द
 श्रवणाच्चासौ दामोदरमुखं ययौ ॥ अग्रन्यस्तविषाणाग्रः कृष्णकुक्षिकृतेक्षणः ॥ ५१ ॥ अभ्यधावत दुष्टमा दैत्यो वृषभरूपधृक् ॥ आयान्तं दैत्यवृ
 षभं दृष्ट्वा कृष्णो महाबलम् ॥ ५२ ॥ न चचाल ततः स्थानादवज्ञास्मितलीलाया ॥ आसन्नं चैव जग्राह ग्राहवन्मधुसूदनः ॥ ५३ ॥ जघान
 जातुना कुक्षौ विषाणग्रहणाचलम् ॥ तस्य दर्पवलं हत्वा गृहीतस्य विषाणयोः ॥ ५४ ॥ आपीड्यदारिष्टस्य कण्ठं क्लिन्नमिवाम्बरम् ॥ उत्पात्य
 शृङ्गमेकं च तेनैवाताडयत्ततः ॥ ५५ ॥ ममार स महादैत्यो मुखाच्छोणितमुद्रमच्च ॥ तुष्टुगुर्निहते तस्मिन्गोपा दैत्ये जनार्दनम् ॥ वृत्रे हते सह
 साक्षं पुरा देवगणा यथा ॥ ५६ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे बालचरितेऽरिष्टवधनिरूपणं नामैकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ व्यास उवाच ॥ एवं
 विनिहतेऽरिष्टे धेनुके च निपातिते ॥ प्रलम्बे निधनं नीते धृते गोवर्धनाचले ॥ १ ॥ दमिते कालिये नागे भग्रे तुङ्गद्वन्द्वये ॥ हातायां पूतनायां
 च शकटे परिवर्तिते ॥ २ ॥ कंसाय नारदः प्राह यथावृत्तमनुक्रमात् ॥ यशोदादेवकीगर्भपरिवर्ताद्यशेषतः ॥ ३ ॥ श्रुत्वा तत्सकलं कंसो नारदा
 देवदर्शनात् ॥ वसुदेवं प्रति तदा कोपं चक्रे स दुर्मतिः ॥ ४ ॥ सोऽतिकोपादुपालम्भ्य सर्वं यादवसंसदि ॥ जगहं यादवांश्चापि कार्यं चैतदाचिन्त
 यत् ॥ ५ ॥ यावन्न बलमारूढौ बलकृष्णौ सुबालकौ ॥ तावदेव मया बध्नावसाध्यौ रूढयौवनौ ॥ ६ ॥ चाणूरोऽत्र महावीर्यो मुष्टिकश्च महा
 बलः ॥ एताभ्यां मल्लयुद्धे तौ चातयिष्यामि दुर्मदौ ॥ ७ ॥ धनुर्महमहायागव्याजेनाऽऽनीय तौ व्रजात् ॥ तथा तथा यतिष्यामि यास्यतः संक्षयं
 यथा ॥ ८ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्यालोच्य स दुष्टात्मा कंसो रामजनार्दनौ ॥ हन्तुं कृतमतिर्वीरमक्रूरं वाक्यमब्रवीत् ॥ ९ ॥ कंस उवाच ॥
 भो भो दानपते वाक्यं क्रियतां प्रीतये मम ॥ इतः स्यन्दनमारुह्य गम्यतां नन्दगोकुलम् ॥ १० ॥ वसुदेवसुतौ तत्र विष्णोरंशसमुद्भवौ ॥
 नाशाय किल संभूतौ मम दुष्टौ प्रवर्धतः ॥ ११ ॥ धनुर्महमहायागश्चतुर्दश्यां भविष्यति ॥ आनेयौ भवता तौ तु मल्लयुद्धाय तत्र वै ॥ १२ ॥
 चाणूरमुष्टिकौ मल्लौ निबुद्धकुशलौ मम ॥ ताभ्यां सहानयोर्बुद्धं सर्वलोकोऽत्र पश्यतु ॥ १३ ॥ नागः कुवलयापीडो महामात्रप्रचोदितः ॥ स तौ
 निहंस्यते पापौ वसुदेवात्मजौ शिशू ॥ १४ ॥ तौ हत्वा वसुदेवं च नन्दगोपं च दुर्मतिम् ॥ हनिष्ये पितरं चैव उग्रसेनं च दुर्मतिम् ॥ १५ ॥
 ततः समस्तगोपानां गोधनान्यखिलान्यहम् ॥ वित्तं चापि हरिष्यामि दुष्टानां मद्रथेपिणाम् ॥ १६ ॥ त्वामृते यादवाश्चेभे दुष्टा दानपते मम ॥

एतेषां च वधायाहं प्रयतिष्याम्यनुक्रमात् ॥ १७ ॥ ततो निष्कण्टकं सर्वं राज्यमेतदयादवम् ॥ प्रसाधिष्ये त्वया तस्मान्मत्प्रीत्या वीर गम्य
 ताम् ॥ १८ ॥ यथा च माहिषं सर्पिर्दधि चाप्युपहार्यं वै ॥ गोपाः समानयन्त्याशु त्वया वाच्यास्तथा तथा ॥ १९ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्याज्ञप्त
 स्तदाऽक्रूरो महाभागवतो द्विजाः ॥ प्रीतिमानभवत्कृष्णं श्वो द्रक्ष्यामीति सत्वरः ॥ २० ॥ तथेत्युक्त्वा तु राजानं रथमारुह्य सत्वरः ॥ निश्चक्राम तदा
 पुर्यां मधुराया मधुम्रियः ॥ २१ ॥ व्यास उवाच ॥ कैशी चापि बलोदग्रः कंसदूतः प्रचोदितः ॥ कृष्णस्य निधनाकाङ्क्षी वृन्दावनमुपागमत् ॥ २२ ॥
 स सुरक्षितभूपृष्ठः सदाक्षेपधुताम्बुदः ॥ पुनर्विक्रान्तचन्द्राकर्मगो गोपान्तमागमत् ॥ २३ ॥ तस्य द्वेषितशब्देन गोपाला दैत्यवाजिनः ॥ गोप्यश्च भय
 संविग्ना गोविन्दं शरणं ययुः ॥ २४ ॥ त्राहि त्राहीति गोविन्दस्तेषां श्रुत्वा तदा वचः ॥ सतोयजलदध्वानगम्भीरमिदमुक्तवान् ॥ २५ ॥ गोविन्द उवाच ॥
 अलं त्रासेन गोपालाः केशिनः किं भयातुरैः ॥ भवद्विगोपजातीयैर्वीरवीर्यं विलोप्यते ॥ २६ ॥ किमनेनाल्पसारेण द्वेषिताटोपकारिणा ॥ दैत्य
 बलवाह्येन वल्गता दुष्टवाजिना ॥ २७ ॥ एह्येहि दुष्ट कृष्णोऽहं पूष्णस्त्विव पिनाकधृक् ॥ पातयिष्यामि दशनान्वदनादखिलांस्तव ॥ २८ ॥
 व्यास उवाच ॥ इत्युक्त्वा स तु गोविन्दः केशिनः संमुखं ययौ ॥ विवृतास्यश्च सोऽप्येनं दैत्यश्च उपाद्रवत् ॥ २९ ॥ बाहुमाभोगिनं कृत्वा
 मुखे तस्य जनार्दनः ॥ प्रवेशयामास तदा केशिनो दुष्टवाजिनः ॥ ३० ॥ केशिनो वदनं तेन विशता कृष्णबाहुना ॥ शातिता दशनास्तस्य सिता
 भ्रावयवा इव ॥ ३१ ॥ कृष्णस्य ववृधे बाहुः केशिदेहगतो द्विजाः ॥ विनाशाय यथा व्याधिरासभूतैरुपेक्षितः ॥ ३२ ॥ विपाटितौष्ठो बहुलं
 सर्पेन रुधिरं वमन् ॥ मुक्कणी विवृते चक्रे विश्लिष्टे मुक्तबन्धने ॥ ३३ ॥ जगाम भरणीं पादेः शकृन्मूत्रं समुत्सृजन् ॥ स्वेदाद्र्गन्धः श्रान्तश्च
 निर्यत्नः सोऽभवत्ततः ॥ ३४ ॥ व्यादितास्यो महारौद्रः सोऽसुरः कृष्णबाहुना ॥ निपपात द्विधाभूतो वेद्युतेन यथा द्रुमः ॥ ३५ ॥ द्विपादपृष्ठ
 पुच्छार्धश्रवणेकाक्षनासिके ॥ केशिनस्ते द्विधा भूते शकले च विरेजतुः ॥ ३६ ॥ इत्वा तु केशिनं कृष्णो गोपालैर्मुदितैर्वृतः ॥ अनायस्ततनुः
 स्वस्थो हसन्तवैव संस्थितः ॥ ३७ ॥ ततो गोपाश्च गोप्यश्च हते केशिनि विस्मिताः ॥ तुष्टुवुः पुण्डरीकाक्षमनुरागमनोरमम् ॥ ३८ ॥ आय
 यो त्वरितो विप्रो नारदो जलदस्थितः ॥ केशिनं निहतं दृष्ट्वा हर्षेनभरमानसः ॥ ३९ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ साधु साधु जगन्नाथ लीलयैव यद
 च्युत ॥ निहतोऽयं त्वया केशी क्लेशदस्त्रिदिवौकसाम् ॥ ४० ॥ समुत्सुक्मे हि यन्मृत्युं नरवाजिन आहवे ॥ आहतः स त्वया चात्र दुष्टः स्वर्ग
 मुपागतः ॥ ४१ ॥ मुकर्मण्यवतारे तु कृतानि मधुसूदन ॥ यानि वै विस्मितं चेतस्तोपमेतेन मे गतम् ॥ ४२ ॥ त्रगस्यास्य शक्रोऽपि कृष्ण

देवाश्च विभ्यति ॥ धुतकेसरजालस्य ह्वेपतोऽप्राबल्लोकिनः ॥ ४३ ॥ यस्मात्स्वयैष दुष्टात्मा हतः केशी जनार्दन ॥ तस्मात्केशवनाम्ना त्वं लोके
 मेयो भविष्यसि ॥ ४४ ॥ स्वस्त्यस्तु ते गमिष्यामि कंसयुद्धेऽधुना पुनः ॥ परश्वोऽहं समेष्यामि त्वया केशितिपूदन ॥ ४५ ॥ उग्रसेनमुते
 कंसे सानुगे विनिपातिते ॥ भारवतारकर्ता त्वं पृथिव्या धरणीधर ॥ ४६ ॥ तज्जानेककारेण युद्धानि पृथिवीक्षिताम् ॥ द्रष्टव्यानि मया युष्म
 त्प्रणीतानि जनार्दन ॥ ४७ ॥ सोऽहं यास्यामि गोविन्दे देवकार्यं महत्कृतम् ॥ त्वया सभाजितश्चाहं स्वस्ति तेऽस्तु ब्रजाम्यहम् ॥ ४८ ॥
 व्यास उवाच ॥ नारदे तु गते कृष्णः सह गोपैरविस्मितः ॥ विवेश गोकुलं गोपीनेत्रपानैकभाजनम् ॥ ४९ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे कृष्णबालचरिते
 केशिवधनिरूपणं नाम व्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ अकूरोऽपि विनिष्क्रम्य स्यन्दनेनाऽशुगामिना ॥ कृष्णसंदर्शनासक्तः
 प्रययौ नन्दगोकुले ॥ १ ॥ चिन्तयामास चाकूरो नास्ति धन्यतरो मया ॥ योऽहमंशावतीर्णस्य मुखं द्रक्ष्यामि चकिणः ॥ २ ॥ अद्य मे सफलं
 जन्म सुप्रभाता च मे निशा ॥ यदुन्निद्राञ्जपत्रासं विष्णोर्द्रक्ष्याम्यहं मुखम् ॥ ३ ॥ पापं हरति यत्पुंसां स्मृतं संकल्पनामयम् ॥ तत्पुण्डरीकन
 यनं विष्णोर्द्रक्ष्याम्यहं मुखम् ॥ ४ ॥ निर्जग्मुश्च यतो वेदा वेदाङ्गान्याखिलानि च ॥ द्रक्ष्यामि यत्परं धाम देवानां भगवन्मुखम् ॥ ५ ॥ यज्ञेषु
 यज्ञपुरुषः पुरुषैः पुरुषोत्तमः ॥ इज्यते योऽखिलाधारस्तं द्रक्ष्यामि जगत्पतिम् ॥ ६ ॥ इहा यमिन्द्रो यज्ञानां शतेनामरराजताम् ॥ अवाप तमन
 न्तादिमहं द्रक्ष्यामि केशवम् ॥ ७ ॥ न ब्रह्मा नेन्द्रकृद्वाश्विस्वादित्यमरुद्गणाः ॥ यस्य स्वरूपं जानन्ति तन्द्रक्ष्यामि जगत्पतिम् ॥ ८ ॥ सर्वात्मा
 सर्वगः सर्वैः सर्वभूतेषु संस्थितः ॥ यो भवत्यव्ययो व्यापी सत्तामात्रः स्वयं प्रभुः ॥ ९ ॥ मत्स्यकूर्मवराहाद्यैः सिंहरूपादिभिः स्थितम् ॥ चकौर
 योगतो योगं स मामालापयिष्यति ॥ १० ॥ सांप्रतं च जगत्स्वामी कार्यजाते ब्रजे स्थितिम् ॥ कर्तुं मनुष्यतां प्राप्तः स्वेच्छादेहधृगव्ययः ॥ ११ ॥
 योऽनन्तः पृथिवीं धत्ते शिखरस्थितिसंस्थिताम् ॥ सोऽवतीर्णो जगत्पथे मामकूरेति वक्ष्यति ॥ १२ ॥ पितृबन्धुसुहृद्भ्रातृमातृबन्धुमयीमिमाम् ॥
 यन्मायां नालमुद्धर्तुं जगत्तस्मै नमो नमः ॥ १३ ॥ तर्ह्यन्यविद्यां विततां हृदि यस्मिन्निवेशिते ॥ योगमायामिमां मर्त्यास्तस्मै विद्यात्मने नमः ॥ १४ ॥
 यज्वभिर्यज्ञपुरुषो वासुदेवश्च शाश्वतैः ॥ वेदान्तवेदिभिर्विष्णुः प्रोच्यते यो नतोऽस्मि तम् ॥ १५ ॥ तथा यत्र जगद्ब्रह्मि धार्यते च प्रतिष्ठित
 म् ॥ सदसत्त्वं स सत्त्वेन मय्यसौ यावु सौम्यताम् ॥ १६ ॥ स्मृते सकलकल्याणभाजनं यत्र जायते ॥ पुरुषप्रवरं नित्यं ब्रजामि शरणं हरिम्
 ॥ १७ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्थं स चिन्तयन्विष्णुं भक्तिनम्रात्ममानसः ॥ अकूरो गोकुलं प्राप्तः किञ्चित्सूर्यं विराजति ॥ १८ ॥ स ददर्श तदा

तत्र कृष्णमादोहने गवाम् ॥ वत्समध्यगतं फुल्लनीलोत्पलदलच्छविम् ॥ १९ ॥ प्रफुल्लपद्मपत्राक्षं श्रीवत्साङ्कितवक्षसम् ॥ प्रलम्बवैर्दुर्मायामतुङ्गो
 रस्थलमुन्नसम् ॥ २० ॥ सविलासस्मिताधारं विभ्राणं मुखपङ्कजम् ॥ तुङ्गरक्तनखं पद्मचां धरण्यां सुप्रतिष्ठितम् ॥ २१ ॥ विभ्राणं वाससी पीते
 वन्यपिच्छविभूषितम् ॥ सान्द्रनीललताहस्तं सिताम्भोजावतंसकम् ॥ २२ ॥ हंसेन्दुकुन्दधवलं नीलाम्बरधरं द्विजाः ॥ तस्यानु वलभद्रं च
 ददर्श यवुनन्दनम् ॥ २३ ॥ प्राञ्जुसुचुंगवाहुं च विकाशिसुखपङ्कजम् ॥ मेघमालापरिवृतं कैलासाद्रिमिवापरम् ॥ २४ ॥ तौ दृष्ट्वा विकसद्भव
 सरोजः स महामतिः ॥ पुलकाञ्चितसर्वाङ्गस्तदाऽक्रूरोऽभवद्विजाः ॥ २५ ॥ य एतत्परमं धाम एतत्तत्परमं पदम् ॥ अभवद्वासुदेवोऽसौ द्विधा योऽयं
 व्यवस्थितः ॥ २६ ॥ साफल्यमक्ष्णोर्युगपन्ममास्तु दृष्टे जगद्धातरि कृष्णरूपे ॥ अपर्यगमेतद्गवत्प्रसादाहताङ्गसङ्गे फलवत्तमं तत्स्यात् ॥ २७ ॥
 अद्यैव स्पृष्ट्वा मम हस्तपद्मं करिष्यति श्रीमदनन्तमूर्तिः ॥ यस्याङ्गलिस्पर्शहताखिलावैरवाप्यते सिद्धिरनुत्तमा नरैः ॥ २८ ॥ सुहृत्तमं
 ज्ञातिमनन्यैदवतं दोर्भ्यां बृहद्भ्यां परिरप्स्यतेऽथ माम् ॥ आत्मा हि तीर्थीक्रियते तदैव मे बन्धश्च कर्मात्मक उच्छ्वसित्यतः ॥ २९ ॥
 लब्ध्वाऽङ्गसङ्गं प्रणतं कृताञ्जलिं मां वक्ष्यतेऽक्रूर तथेत्युरुश्रवाः ॥ तदा वयं जन्मभृतो महीयसा नैवाहतो यो धिगमुप्य जन्म तत
 ॥ ३० ॥ न तस्य कश्चिद्वियतः सुहृत्तमो न चाप्रियो द्वेष्य उपेक्ष्य एव वा ॥ तथापि भक्तान्भजते यथा तथा सुरदुमो यद्दुपाशितोर्त्यदः
 ॥ ३१ ॥ तथाऽऽश्विरेन्द्रवसुप्रणीता देवाः प्रयच्छन्ति वरं प्रहृष्टाः ॥ चक्रं व्रता दैत्यपतेर्हंतानि दैत्याङ्गनानां नयनान्तराणि ॥ ३२ ॥
 यत्राम्बु विन्यस्य बलिर्मनोज्ञानवाप भोगान्वसुधातलस्थः ॥ तथाऽमरेशस्त्रिदशाधिपत्यं मन्वन्तरं पूर्णमवाप शक्रः ॥ ३३ ॥ अथापि
 मां कंसपरिश्रेण दोषास्पदीभूतमदोषयुक्तम् ॥ कर्ता न मानोपहितं धिगस्तु यस्मान्मनः साधु बहिष्कृतो यः ॥ ३४ ॥ ज्ञानात्मक
 स्याखिलसत्त्वराशेर्व्यावृत्तदोषस्य सदाऽस्फुटस्य ॥ किं वा जगत्पत्र समस्तपुंसामज्ञातमस्यास्ति हृदि स्थितस्य ॥ ३५ ॥ तस्मादहं
 भक्तिविनम्रगात्रो ब्रजामि विश्वेश्वरप्रीश्वराणाम् ॥ अंशावतारं पुरुषोत्तमस्य अनादि मध्यान्तमजस्य विष्णोः ॥ ३६ ॥ इति श्रीब्रह्म
 पुराणे कृष्णकीडायामक्रूरागमनवर्णनं नाम त्र्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ चिन्तयन्पथि गोविन्दमुपगम्य स
 यादवः ॥ अक्रूरोऽस्मीति चरणौ ननाम शिरसा हरेः ॥ १ ॥ सोऽप्येनं ध्वजवज्राञ्जकृतचिह्नेन पाणिना ॥ संस्पृश्याऽऽकृष्य च प्रीत्या
 मुगाढं परिस्पृजे ॥ २ ॥ कृतसंबन्धौ तेन यथाबद्धलकेशवौ ॥ ततः प्रविष्टौ संहृष्टौ तमादायाऽऽत्ममन्दिरम् ॥ ३ ॥ स च ताभ्यां

तदाऽङ्कुरः कृतसंवन्दनादिकः ॥ भुक्तभोज्यो यथान्यायमाचक्षे ततस्तथोः ॥ ४ ॥ यथानिर्भर्तितस्तेन कंसेनाऽऽनकदुन्दुभिः ॥ यथा
 च देवकी देवी दानवेन दुरात्मना ॥ ५ ॥ उग्रसेने यथा कंसः स दुरात्मा च वर्तते ॥ यं चैवार्थं समुद्दिश्य कंसेन स विसर्जितः ॥ ६ ॥ तत्सर्वं
 विस्तराच्छ्रुत्वा भगवान्केशिसूदनः ॥ उवाचाखिलमेतत्तु ज्ञातं दानपते मया ॥ ७ ॥ करिष्ये च महाभाग यदत्रोपाधिकं मतम् ॥ विचिन्त्यं नान्यथै
 तत्ते विद्धि कंसं हतं मया ॥ ८ ॥ अहं रामश्च मथुरां शो यास्यावः समं त्वया ॥ गोपवृद्धाश्च यास्यन्ति आदायोपायनं बहु ॥ ९ ॥ निशेयं
 नीयतां वीर न चिन्तां कर्तुमर्हसि ॥ त्रिरात्राभ्यन्तरे कंसं हनिष्यामि सहानुगम् ॥ १० ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ समादिश्य ततो गोपानकूरेऽपि स
 केशवः ॥ सुध्वाप बलभद्रश्च नन्दगोपगृहे गतः ॥ ११ ॥ ततः प्रभाते विमले रामकृष्णौ महाबलौ ॥ अकूरेण समं गन्तुमुद्यतौ मथुरां पुरीम् ॥ १२ ॥
 दृष्ट्वा गोपीजनः साक्षः श्रुतद्वलयबाहुकः ॥ निश्चसंश्चातिदुःस्वार्तः प्राह चेदं परस्परम् ॥ १३ ॥ मथुरां प्राप्य गोविन्दः कथं गोकुलमेष्यति ॥
 नागरस्त्रीकलालापमधु श्रोत्रेण पास्यति ॥ १४ ॥ विलासिवाक्यजालेषु नागरीणां कृतास्पदम् ॥ चित्तमस्य कथं ग्राम्यगोपगोपीषु यास्यति ॥
 ॥ १५ ॥ सारं समस्तगोष्ठस्य विधिना हरता हरिम् ॥ प्रहृतं गोपयोपित्सु निर्घृणेन दुरात्मना ॥ १६ ॥ भावगर्भस्मितं वाक्यं विलासललिता
 गतिः ॥ नागरीणामर्तावैतत्कटाक्षेक्षितमेव च ॥ १७ ॥ ग्राम्यो हरिरयं तासां विलासनिगडैर्धृतः ॥ भवतीनां पुनः पार्श्वं कया युक्त्या समेष्यति ॥
 ॥ १८ ॥ एषो हि रथमारुह्य मथुरां याति केशवः ॥ अकूरकूरेणापि हताशेन प्रतारितः ॥ १९ ॥ किं न वेत्ति नृशंशोऽयमनुरागपरं जनम् ॥
 येनेममक्षराद्वादं नयत्यन्यत्र नो हरिम् ॥ २० ॥ एष रामेण सहितः प्रयात्यत्यन्तनिर्घृणः ॥ रथमारुह्य गोविन्दस्त्वर्थतामस्य वारणे ॥ २१ ॥
 गुरूणामग्रतो वक्तुं किं ब्रवीषि न नः क्षमम् ॥ गुरवः किं करिष्यन्ति दग्धानां विरहाग्निना ॥ २२ ॥ नन्दगोपमुखा गोपा गन्तुमेते समुद्यताः ॥
 नोद्यमं कुरुते कश्चिद्गोविन्दविनिवर्तने ॥ २३ ॥ सुप्रभाताऽद्य रजनी मथुरावासियोपिताम् ॥ यासामच्छ्रुतवक्त्राञ्जं याति नेत्रालिभोग्यताम् ॥ २४ ॥
 धन्यास्ते पथि ये कृष्णमितो यान्तमवारिताः ॥ उद्ग्रहिष्यन्ति पश्यन्तः स्वदेहं पुलकाश्रितम् ॥ २५ ॥ मथुरानगरीपौरनयनानां महोत्सवः ॥
 गोविन्दवदनालोकादतीवाद्यं भविष्यति ॥ २६ ॥ की तु स्वप्नः सभाग्याभिर्दृष्टाभिरधोक्षजम् ॥ विस्तारिकान्तनयना या द्रक्ष्यन्त्यनिवारितम् ॥
 ॥ २७ ॥ अहो गोपीजनस्यास्य दर्शयित्वा महानिधम् ॥ उद्गतान्यद्य नेत्राणि विधात्राऽकरुणात्मना ॥ २८ ॥ अनुरागेण शैथिल्यमस्मासु ब्रजतो
 हरेः ॥ शैथिल्यमुपयान्त्याशु करेषु वलयान्यपि ॥ २९ ॥ अङ्कुरः कूरहृदयः शीघ्रं प्रेरयते हयान् ॥ एवमातांसु योपित्सु घृणा कस्य न जायते ॥ ३० ॥

एष कृष्णरथस्योच्चैश्चक्रैर्गुणैर्निरीक्ष्यताम् ॥ दूरीकृतो हरिर्येन सोऽपि रेणुर्न लक्ष्यते ॥ ३१ ॥ इत्येवमतिहादेन गोपीजननिरीक्षितः ॥ तत्प्राज व्रजभूभागं
 सह रामेण केशवः ॥ ३२ ॥ गच्छन्तो जवनाश्चैनं रथेन यमुनातटम् ॥ प्राप्ता मध्याह्नसमये रामाकुरजनार्दनाः ॥ ३३ ॥ अथाऽऽह कृष्णमक्रूरो भवद्भ्यां
 तावदास्यताम् ॥ यावत्करोमि कालिन्द्यामाह्निकार्हणमम्भसि ॥ ३४ ॥ तथेत्युक्ते ततः स्नातः स्वाचान्तः स महाद्युतिः ॥ दध्यौ ब्रह्म परं विप्राः
 प्रविश्य यमुनाजले ॥ ३५ ॥ फणासहस्रमालाढचं बलभद्रं ददर्श सः ॥ कुन्दमालाङ्गमुन्निरूपयन्पञ्चायतेक्षणम् ॥ ३६ ॥ वृतं वासुकिडिम्भाचमर्षिद्विः
 पवनाशिभिः ॥ संस्तूयमानमुद्रन्निवनमालाविभूषितम् ॥ ३७ ॥ दधानमसिते वस्त्रे चारुरूपावतंसकम् ॥ चारुकुण्डलिनं मत्तमन्तर्जलतल
 स्थितम् ॥ ३८ ॥ तस्योत्सङ्गे घनश्याममाताप्रायतलोचनम् ॥ चतुर्बाहुमुदारार्ङ्गं चक्राद्यायुधभूषणम् ॥ ३९ ॥ पीते वसानं वसने चित्रमाल्यविभू
 षितम् ॥ चक्रचापताडिन्मालाविचित्रमिव तोयदम् ॥ ४० ॥ श्रीवत्सवक्षसं चारुकेयूरमुकुटोज्ज्वलम् ॥ ददर्श कृष्णमङ्घ्रिपुण्डरीकावतंसकम्
 ॥ ४१ ॥ सनन्दनाद्यैर्मुनिभिः सिद्धयोगैरकल्मषैः ॥ संचिन्त्यमानं तत्रस्थेनासाग्रन्यस्तलोचनेः ॥ ४२ ॥ बलकृष्णौ तदाऽक्रूरः प्रत्यभिज्ञाय
 विस्मितः ॥ अचिन्त्यदथो शीघ्रं कथमत्रागताविति ॥ ४३ ॥ विवक्षोः स्तम्भयामास वाचं तस्य जनार्दनः ॥ ततो निष्क्रम्य सलिलाद्रथमभ्यागतः
 पुनः ॥ ४४ ॥ ददर्श तत्र चैवोभौ रथस्योपरि संस्थितौ ॥ रामकृष्णौ यथा पूर्वं मनुष्यवपुषाऽऽन्वितौ ॥ ४५ ॥ निमग्नश्च पुनस्तोये दृष्टो स तथैव
 तौ ॥ संस्तूयमानौ गन्धर्वैर्मुनिसिद्धमहोरगैः ॥ ४६ ॥ ततो विज्ञातसद्भावः स तु दानपतिस्तदा ॥ तुष्टाव सर्वविज्ञानमयमच्युतमी
 श्वरम् ॥ ४७ ॥ ॥ अक्रूर उवाच ॥ चिन्मात्ररूपिणेऽचिन्त्यमहिम्ने परमात्मने ॥ व्यापिने नैकरूपैकस्वरूपाय नमो नमः ॥ ४८ ॥
 शब्दरूपाय तेऽचिन्त्यहविर्भूताय ते नमः ॥ नमो विज्ञानरूपाय पराय प्रकृतेः प्रभो ॥ ४९ ॥ भूतात्मा चेन्द्रियात्मा च प्रधानात्मा तथा भवान् ॥
 आत्मा च परमात्मा च त्वमेकः पञ्चधा स्थितः ॥ ५० ॥ प्रसीद सर्वधर्मात्मन्नाश्वर महेश्वर ॥ ब्रह्मविष्णुशिवाद्याभिः कल्पनाभिरुदीरितः ॥ ५१ ॥
 अनाख्येयस्वरूपात्मन्नानाख्येयप्रयोजन ॥ अनाख्येयाभिधान त्वां नतोऽस्मि परमेश्वरम् ॥ ५२ ॥ न यत्र नाथ विद्यन्ते नामजात्यादिकल्पनाः ॥
 तद्ब्रह्म परमं नित्यमविकारि भवानजः ॥ ५३ ॥ न कल्पनामृतेऽर्थस्य सर्वस्याधिगमो यतः ॥ ततः कृष्णाच्युतानन्तविष्णुसंज्ञाभिरीड्यसे ॥ ५४ ॥
 सर्वोत्तमस्त्वमज विकल्पनाभिरैतैर्देवास्त्वं जगदखिलं त्वमेव विश्वम् ॥ विश्वात्मस्त्वमतिविकारभेदहीनः सर्वस्मिन्न हि भवतोऽस्ति किंचिद
 न्यत् ॥ ५५ ॥ त्वं ब्रह्मा पशुपतिरयं मा विधाता त्वं धाता त्रिदशपतिः समीरणोऽग्निः ॥ तोयेशो धनपतिरन्तकस्त्वमेको भिन्नात्मा जगदपि पासि शक्ति

भेदैः ॥ ५६ ॥ विश्वं भवान्मृजति हन्ति गभस्तिरूपो विश्वं च ते गुणप्रयोऽयमज प्रपञ्चः ॥ रूपं परं सदिति वाचकमक्षरं यज्ज्ञानात्मने सदसते प्रप-
तोऽस्मि तस्मै ॥ ५७ ॥ ॐ नमो वासुदेवाय नमः संकर्षणाय च ॥ प्रद्युम्नाय नमस्तुभ्यमनिरुद्धाय ते नमः ॥ ५८ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥
एवमन्तर्जले कृष्णमभिष्टूय स यादवः ॥ अर्चयामास सर्वैशं धूपपुष्पैर्मनोमयैः ॥ ५९ ॥ परित्यज्यान्वविषयं मनस्तत्र निवेश्य सः ॥
ब्रह्मभूते चिरं स्थित्वा विरराम समाधितः ॥ ६० ॥ कृतकृत्यमिवाऽऽत्मानं मन्यमानो द्विजोत्तमाः ॥ आजगाम रथं भूयो निर्गम्य यमुनाम्भसः ॥
॥ ६१ ॥ रामकृष्णौ ददर्शाथ यथापूर्वमवस्थितौ ॥ विस्मिताक्षं तदाऽक्रूरं तं च कृष्णोऽभ्यभाषत ॥ ६२ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ किं त्वया दृष्ट-
माश्चर्यमक्रूर दमुनाजले ॥ विस्मयोत्प्लुष्टनयनो भवान्संलक्ष्यते यतः ॥ ६३ ॥ ॥ अक्रूर उवाच ॥ अन्तर्जले यदाश्चर्यं दृष्टं तत्र मयाऽच्युत ॥
तदत्रैव हि पश्यामि मूर्तिमत्रपुरतः स्थितम् ॥ ६४ ॥ जगदेतन्महाश्चर्यरूपं यस्य महात्मनः ॥ तेनाऽऽश्चर्यपरेणाहं भवता कृष्ण संगतः ॥ ६५ ॥
तारिक्तेतेन मथुरां प्रयागो मधुसूदन ॥ विभेमि कंसाद्विग्नजन्म परपिण्डोपजीविनः ॥ ६६ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्युक्त्वा चोदयामास तान्हया-
न्वातरंहसः ॥ संप्राप्तश्चापि सायाह्ने सोऽक्रूरो मथुरां पुरीम् ॥ विलोक्य मथुरां कृष्णं रामं चाऽऽह स यादवः ॥ ६७ ॥ ॥ अक्रूर उवाच ॥ पद्भ्या-
यातं महावीर्यो रथेनैको विशाग्न्यहम् ॥ गन्तव्यं वसुदेवस्य नो ऽवस्थां तथा गृहे ॥ युवयोर्हि कृते वृद्धः कंसेन स निरस्यते ॥ ६८ ॥ ॥ व्यास-
उवाच ॥ इत्युक्त्वा प्रविशेशासवक्रूरो मथुरां पुरीम् ॥ अविष्टौ रामकृष्णौ च राजमार्गमुपागतौ ॥ ६९ ॥ स्त्रीभिर्नरैश्च सानन्दलोचनैरभिविष्टितौ ॥
जग्मतुर्लीलया वीरां प्रातौ बालगजाविव ॥ ७० ॥ भ्रममाणौ तु तौ दृष्ट्वा रजकं रङ्गकारकम् ॥ अयाचेतां मुरुपाणि वासांसि रुचिराणि तौ ॥
॥ ७१ ॥ कंसस्य रजकः सोऽथ प्रसादारूढविस्मयः ॥ बहून्प्राक्षेपवाक्यानि प्राहोच्चै रामकेशवौ ॥ ७२ ॥ ततस्तलप्रहारेण कृष्णस्तस्य दुरा-
त्मनः ॥ पातयामास कोपेन रजकस्य शिरो भुवि ॥ ७३ ॥ हत्वाचादाय वस्त्राणि पीतनीलाम्बरौ ततः ॥ कृष्णरामौ मुदायुक्तौ मालाकारगृहं
गतौ ॥ ७४ ॥ विकासिनेऽयुगलो मालाकारोऽतिविस्मितः ॥ एतौ कस्य कुलोत्पन्नौ मनसाऽचिन्तयत्ततः ॥ ७५ ॥ पीतनीलाम्बरधरौ दृष्ट्वाऽ-
तिमुमनोहरौ ॥ स तर्कयामास तदा भुवं देवानुपागतौ ॥ ७६ ॥ विकासिमुखपद्माभ्यां ताभ्यां पुष्पाणि याचितः ॥ भुवं विष्टभ्य इस्ताभ्यां पस्पशं
शिरसा महीम् ॥ ७७ ॥ प्रसादमुमुखौ नाथौ मम नेहमुपागतौ ॥ धन्योऽहमर्चयिष्यामीत्याह तौ माल्यजीविकः ॥ ७८ ॥ ततः प्रहृष्टवदनस्तयोः
पुष्पाणि कामतः ॥ चारुण्येतानि चैतानि प्रददौ स विलोभयन् ॥ ७९ ॥ पुनः पुनः प्रणम्यासौ मालाकारोत्तमो ददौ ॥ पुष्पाणि ताभ्यां चारुणि गन्ध-

वन्त्यमलानि च ॥ ८० ॥ मालाकाराय कृष्णोऽपि प्रसन्नः प्रददौ वरम् ॥ श्रीस्त्वा मत्संश्रया भद्रं न कदाचित्प्राप्नुयति ॥ ८१ ॥ बलहानिनं ते
 सौम्य धनहानिरथापि वा ॥ यावद्धरणिसूर्यो च संततिः पुत्रपौत्रिकी ॥ ८२ ॥ भुक्त्वा च विपुलान्भोगास्त्वमन्ते मत्प्रसादतः ॥ ममानुस्मरणं
 प्राप्य दिव्यलोकमवाप्स्यसि ॥ ८३ ॥ धर्मे मनश्च ते भद्रं सर्वकालं भविष्यति ॥ युष्मत्संततिजातानां दीर्घमायुर्भविष्यति ॥ ८४ ॥ नोपसर्गो
 दिक् दोषं युष्मत्संततिसंभवः ॥ अवाप्स्यति महाभाग यावत्सूर्यो भविष्यति ॥ ८५ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्युक्त्वा तद्ब्रह्माकृष्णो बलदे
 वसहायवान् ॥ निर्जंगम मुनिश्रेष्ठा मालाकारेण पूजितः ॥ ८६ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे व्यासकृष्णसंवादे अक्रूरप्रत्यागमनं नाम चतुरशी
 तितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ राजमार्गे ततः कृष्णः सानुलेपनभाजनाम् ॥ ददर्श कुञ्जामायान्तो नवयौवनगो
 चराम् ॥ १ ॥ तामाह ललितं कृष्णः कस्येदमनुलेपनम् ॥ भवत्या नीयते सत्यं वदेन्दीवरलोचने ॥ २ ॥ सकामेनैव सा प्रोक्ता सानु
 रागा हरिं प्राप ॥ प्राह सा ललितं कुञ्जा ददर्श च क्लृप्ततः ॥ ३ ॥ ॥ कुञ्जोवाच ॥ कान्त कस्मान्न जानासि कंसेनापि नियोजिताम् ॥
 नैकवक्त्रेति विख्यातामनुलेपनकर्मणि ॥ ४ ॥ नान्यपिष्टं हि कंसस्य प्रीतये ह्यनुलेपनम् ॥ भवत्यहमतीवास्य प्रसादधनभाजनम् ॥ ५ ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ सुगन्धमेतद्राजार्हं रुचिरं रुचिरानने ॥ आवयोर्गात्रसदृशं दीयतामनुलेपनम् ॥ ६ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ श्रुत्वा तमाह सा
 कृष्णं गृह्यतामिति सादरम् ॥ प्रददावनुलेपश्च गात्रयोग्यमथोभयोः ॥ ७ ॥ भक्तिच्छेदानुलिप्ताङ्गौ ततस्तौ पुरुषर्षभौ ॥ सेन्द्रचापौ विराजेतां सित
 कृष्णाविवाम्बुदौ ॥ ८ ॥ ततस्तां चिबुके शौरिरुद्धापनविधानविद् ॥ उद्धाप्य तोलयामास द्यङ्गुलेनाग्रपाणिना ॥ ९ ॥ चकपं पद्भ्यां च तदा
 ऋजुत्वं केशवोऽनयत् ॥ ततः सा ऋजुतां प्राप्ता योषितामभवद्भरा ॥ १० ॥ विलासललितं प्राह प्रेमगर्भभरालसम् ॥ वस्त्रे प्रगृह्य गोविन्दं व्रज
 गेहं ममेति वै ॥ ११ ॥ आयास्ये भवतीगेहमिति तां प्राह केशवः ॥ विससर्ज जहासोच्चैः रामस्याऽऽलोक्य चाऽऽननम् ॥ १२ ॥ भक्तिच्छेदानु
 लिप्ताङ्गौ नीलपीताम्बराबुभौ ॥ धनुःशालां ततो यातौ चित्रमाख्योपशोभितौ ॥ १३ ॥ अध्यास्य च धनूरत्नं ताभ्यां पृष्टेस्तु रक्षिभिः ॥ आख्यातं
 सहसा कृष्णो गृहीत्वाऽपूरयद्भनुः ॥ १४ ॥ ततः पूरयता तेन भज्यमानं महद्भनुः ॥ चकारातिमहाशब्दं मथुरा तेन पूरिता ॥ १५ ॥ अनुयुक्तौ
 ततस्तौ च भग्रे धनुषि रक्षिभिः ॥ रक्षिसैन्यं निहृत्वाशु निष्क्रान्तौ काशुर्कालयात् ॥ १६ ॥ अक्रूरागमवृत्तान्तेषुपलभ्य ततो धनुः ॥ भग्नं श्रुत्वाऽ
 थ कंसोऽपि प्राह चाणूरमुष्टिकौ ॥ १७ ॥ ॥ कंस उवाच ॥ गोपालदारकौ प्रातौ भवद्भ्यां तौ ममाग्रतः ॥ मल्लयुद्धेन हन्तव्यौ मम प्राणहरौ

दि तौ ॥ १८ ॥ निबुद्धे तद्विनाशेन भवद्भ्यां तोषितो ह्यहम् ॥ दास्याम्यभिमतान्कामान्नान्यथैतन्महाबलौ ॥ १९ ॥ न्यायतोऽन्यायतो वाऽपि
 भवद्भ्यां तौ ममाहितौ ॥ इन्तव्यौ तद्वधाद्राज्यं सामान्यं वो भविष्यति ॥ २० ॥ ॥ न्यास उवाच ॥ इत्यादिश्य स तौ महौ ततश्चाऽहूय
 हस्तिपम् ॥ प्रोवाचोच्चैस्त्वया मत्तः समाजद्वारि कुञ्जरः ॥ २१ ॥ स्थाप्यः कुवलयापीडस्तेन तौ गोपदारकौ ॥ घातनीयौ निबुद्धाय रङ्गद्वारसु
 पागतौ ॥ २२ ॥ तमाज्ञाप्याथ दृष्ट्वा च मञ्चान्सर्वानुपाहतान् ॥ आसन्नमरणः कंसः सूर्योदयमुदैक्षत ॥ २३ ॥ ततः समस्तमञ्चेषु नागरास्तु तदा
 जनाः ॥ राजमञ्चेषु चाऽऽरूढाः सह भृत्यैर्महीभृतः ॥ २४ ॥ मल्लप्राश्रिकवर्गश्च रङ्गमध्ये समीपगः ॥ कृतः कंसेन कंसोऽपि तुङ्गमञ्चे व्यवस्थि
 तः ॥ २५ ॥ अन्तःपुराणां मञ्चाश्च यथाऽन्ये परिकल्पिताः ॥ अन्ये च वारमुख्यानामन्ये नगरयोषिताम् ॥ २६ ॥ नन्दगोपादयो गोपा
 मञ्चेष्वन्येष्ववस्थिताः ॥ अक्रूरवसुदेवौ च मञ्चप्रान्ते व्यवस्थितौ ॥ २७ ॥ नागरीयोषितां मध्ये देवकी पुत्रगार्धिनी ॥ अन्तकालेऽपि पुत्रस्य
 द्रक्ष्यामीति मुखं स्थिता ॥ २८ ॥ बाद्यमानेषु तूर्येषु चाणूरे चातिवलगति ॥ हाहाकारपरे लोक आस्फोटयति मुष्टिके ॥ २९ ॥ हत्वा कुवलया
 पीडं हस्त्यारोहप्रचोदितम् ॥ मदासृगनुलिसाङ्गौ गजदन्तवरायुधौ ॥ ३० ॥ मृगमध्ये यथा सिंहौ गर्वलीलावलोकितौ ॥ प्रविष्टौ सुमहारङ्गं वल
 देवजनादर्शनौ ॥ ३१ ॥ हाहाकारो महाअङ्गौ सर्वरङ्गेष्वनन्तरम् ॥ कृष्णोऽयं बलभद्रोऽयमिति लोकस्य विस्मयात् ॥ ३२ ॥ सोऽयं येन हता
 घोरा घृतना सा निशाचरी ॥ आक्षिप्तं शकटं येन भग्नौ च यमलाङ्गुनौ ॥ ३३ ॥ सोऽयं यः कालियं नागं ननर्तोऽरूढ्य बालकः ॥ धृतो गोवर्धनो
 येन सप्तरात्रं महागिरिः ॥ ३४ ॥ अरिष्टो धेनुकः केशी लीलयैव महात्मना ॥ हता येन च दुर्वृत्ता दृश्यते सोऽयमच्युतः ॥ ३५ ॥ अयं चास्य
 महाबाहुर्वलदेवोऽप्रजोऽग्रतः ॥ प्रयाति लीलया योषिन्मनोनयननन्दनः ॥ ३६ ॥ अयं स कथ्यते प्राज्ञैः पुराणार्थावलोकितः ॥ गोपालो
 यादवं वंशं सकलञ्चोद्धरिष्यति ॥ ३७ ॥ अयं स सर्वभूतस्य विष्णोर्गखिलजन्मनः ॥ अवतीर्णो महीमंशो नूनं भारहरो भुवः ॥ ३८ ॥ इत्येवं
 वर्णिते पौरैः रामे कृष्णे च तत्क्षणात् ॥ उरस्ततोऽस्या देवक्याः स्नेहलुतपयोधरम् ॥ ३९ ॥ महोत्सवमिवालोक्य पुत्रावेव विलोकयन् ॥ तत्पाज वसु
 देवोऽपि हर्षाद्भ्यागतां जराम् ॥ ४० ॥ विरतारितासियुगला राजान्तःपुरयोषितः ॥ नागरस्त्रीसमूहश्च द्रष्टुं न विरराम तौ ॥ ४१ ॥ ॥ स्त्रिय
 ऊचुः ॥ सख्यः पश्यत कृष्णस्य मुखमप्यम्बुजेषणम् ॥ गजयुद्धकृतायासस्वेदाम्बुकणिकाञ्चितम् ॥ ४२ ॥ विकासिशरदम्भोजमवश्यायजलो
 सितम् ॥ परिभूताक्षरं जन्म सफलं क्रियतां दशः ॥ ४३ ॥ श्रीवत्साङ्गं जगद्धाम बालस्यैतद्विलोक्यताम् ॥ विपक्षक्षपणं वक्षो भुजयुग्मं

च भामिनि ॥ ४४ ॥ किन्नरपश्यासि मुग्धे त्वं मृणालधवलाननम् ॥ बलभद्रमिमत्रालपरिधानमिहागतम् ॥ ४५ ॥ जल्पता मुष्टिकेनैव
 चाणूरेण तथा सखि ॥ क्रियते बलभद्रस्य साम्यमीषदिलोचयताम् ॥ ४६ ॥ सख्यः पश्यत चाणूरं नियुद्धार्थमयं हरिः ॥ सखु
 पैति न सन्त्यत्र किं वृद्धा युक्तकारिणः ॥ ४७ ॥ क यौवनोन्मुखीभूतः सुकुमारतनुर्हरिः ॥ क वक्रकठिनाभोगशरीरः स महासुरः
 ॥ ४८ ॥ इमौ सुललितौ रङ्गे वर्तेते नवयौवनौ ॥ दैतेयमल्लाङ्घ्यप्रसूतास्त्वतिदारुणाः ॥ ४९ ॥ नियुद्धप्राश्निकानां तु महानेप व्यति
 क्रमः ॥ यद्बालवलिनोर्युद्धं मध्यस्थैः समुपेक्ष्यते ॥ ५० ॥ व्यास उवाच ॥ इत्थं पुरस्त्रीलोकस्य वदतश्चालयन्भुवम् ॥ अनिग्रहर्षोत्कर्षं च जन
 यन्भगवान्हरिः ॥ ५१ ॥ बलभद्रोऽपि चाऽऽस्फोट्य बवत्स ललितं यदा ॥ पदे पदे तदा भूमिर्न शीर्णा यत्तदद्भुतम् ॥ ५२ ॥ चाणूरेण ततः कृष्णो
 युयुधेऽमितविक्रमः ॥ नियुद्धकुशलो दैत्यो बलदेवेन मुष्टिकः ॥ ५३ ॥ संनिपातावधूतैश्च चाणूरेण समं हरिः ॥ क्षेपणेर्मुष्टिभिश्चैव कीलावत्रनिपा
 तनैः ॥ ५४ ॥ पादोद्धूतैः प्रमृष्टाभिस्तयोर्युद्धमभून्महत ॥ अशस्त्रमतिघोरं तत्तयोर्युद्धं सुदारुणम् ॥ ५५ ॥ स्ववलप्राणनिष्पाद्यं समाजोत्सवसं
 निधौ ॥ यावद्यावच्च चाणूरो युयुधे हरिणा सह ॥ ५६ ॥ प्राणहानिमवापाड्यां तावत्तावन्न बान्धवम् ॥ कृष्णोऽपि युयुधे तेन लील्यैव जगन्मयः ॥
 ५७ ॥ खेदाच्चालयता कोपान्निजशेषकरे करम् ॥ बलक्षयं विशुद्धं च दृष्ट्वा चाणूरकृष्णयोः ॥ ५८ ॥ वारयामास तुर्याणि कंसः कोपपरायणः ॥
 मृदंगादिषु वाद्येषु प्रतिपिद्धेषु तत्सनात ॥ ५९ ॥ खसंगतान्यवाद्यन्त देवतूर्वाण्यनेकशः ॥ जय गोविन्द चाणूरं जहि केशव दानवम् ॥ ६० ॥ इत्य
 न्तर्धिगता देवास्तुष्टुवस्ते प्रहर्षिताः ॥ चाणूरेण चिरं कालं क्रीडित्वा मधुसूदनः ॥ ६१ ॥ उत्पाद्य भ्रामयामास तद्रथाय कृतोद्यमः ॥ भ्राम
 यित्वा शतगुणं दैत्यमल्लमभिजित् ॥ ६२ ॥ भूमावास्फोटयामास गगने गतजीवितम् ॥ भूमावास्फोटितस्तेन चाणूरः शतधाऽभवत् ॥ ६३ ॥
 रक्तस्त्रावमहापङ्कजं चकार स तदा भुवम् ॥ बलदेवस्तु तत्कालं मुष्टिकेन महाबलः ॥ ६४ ॥ युयुधे दैत्यमल्लेन चाणूरेण यथा हरिः ॥ सोऽप्येनं
 मुष्टिना मूर्ध्नि वक्षस्याहृत्य जानुना ॥ ६५ ॥ पातयित्वा धरापृष्ठे निष्पिपेष गतायुषम् ॥ कृष्णस्तोशलकं भूयो मल्लराजं महाबलम् ॥ ६६ ॥ वाममु
 ष्टिप्रहारेण पातयामास भूतले ॥ चाणूरे निहते मल्ले मुष्टिके च निपातिते ॥ ६७ ॥ नीते क्षयं तोशलके सर्वे मल्लाः प्रदुर्बुधः ॥ बलगतुस्तदा रङ्गे
 कृष्णसंकर्षणाबुधौ ॥ ६८ ॥ समानवयसो गोपान्वलादाकृष्य हर्षितौ ॥ कंसोऽपि कोपरक्ताक्षः प्राहोर्ष्योयतान्नरान् ॥ ६९ ॥ गोपावेतौ समाजौ
 चान्निष्क्रम्येतां बलादितः ॥ नन्दोऽपि गृह्यतां पापो निगडैराशु बन्धताम् ॥ ७० ॥ अवृद्धाद्रेण दण्डेन वसुदेवोऽपि बन्धताम् ॥ बलगन्ति गोपाः

कृष्णेन ये चेमे सहिताः पुनः ॥ ७१ ॥ गावो द्वियन्तामेषां च यद्यास्ति वसु किंचन ॥ एवमाज्ञापयन्तं तं प्रहस्य मधुसूदनः ॥ ७२ ॥ उत्पत्त्या
 ऽऽरुह्य तन्मन्त्रं कंसं जग्राह वेगितः ॥ केशेष्वकृष्य विगलतिकरीटमवनीतले ॥ ७३ ॥ स कंसं पातयामास तस्योपरि पपात च ॥ निःशेषजगदाधा
 रगुरुणा पततोपरि ॥ ७४ ॥ कृष्णेन त्याजितः प्राणानुप्रसेनात्मजो नृपः ॥ मृतस्य केशेषु तदा गृहीत्वा मधुसूदनः ॥ ७५ ॥ चकर्ष देहं कंसस्य
 रुद्रमध्ये महाबलः ॥ गौरवेणातिमहता परिपातेन कृष्यता ॥ ७६ ॥ कृता कंसस्य देहेन वेगितेन महात्मना ॥ कंसे गृहीते कृष्णेन तद्भाताऽ
 भ्यागतो रुषा ॥ ७७ ॥ मुनामा बलभद्रेण लीलयैव निपातितः ॥ ततो हाहाकृतं सर्वमासीत्तद्रुद्रमण्डलम् ॥ ७८ ॥ अवज्ञया हतं दृष्ट्वा कृष्णेन
 मधुरेश्वरम् ॥ कृष्णोऽपि वसुदेवस्य पादौ जग्राह सत्वरम् ॥ ७९ ॥ देवक्याश्च महाबाहुर्वलदेवसहायवान् ॥ उत्थाप्य वसुदेवस्तु देवकी च जनार्द
 नम् ॥ स्मृतजन्मोक्तवचनौ तावेव प्रणतौ स्थितौ ॥ ८० ॥ ॥ वसुदेव उवाच ॥ प्रसीद देवदेवेश देवानां प्रवर प्रभो ॥ तथाऽऽवयोः प्रसादेन
 कृताभ्युद्धार केशव ॥ ८१ ॥ आराधितो यद्गगवानवतीर्णो गृहे मम ॥ दुर्वृत्तनिधनार्थाय तेन नः पावितं कुलम् ॥ ८२ ॥ त्वमन्तः सर्वभूतानां
 सर्वभूतेष्वधारितः ॥ वर्तसे च समस्तात्मस्त्वत्तो भूतभविष्यती ॥ ८३ ॥ यज्ञे त्वमिज्यसेऽचिन्त्य सर्वदेवमयाच्युत ॥ त्वमेव यज्ञो यज्वा च यज्ञानां
 परमेश्वर ॥ ८४ ॥ सापह्नवं मम मनो ददेत्स्त्वयि जायते ॥ देवक्याश्चाऽऽमज प्रीत्या तदत्यन्तविडम्बना ॥ ८५ ॥ त्वं कर्ता सवभूतानां नाना
 दिनिधनो भवान् ॥ कं च मे मानुषस्यैषा जिह्वा पुत्रोति वक्ष्यति ॥ ८६ ॥ जगदेतज्जगन्नाथ सभूतमखिलं यतः ॥ कया युक्त्वा विना मायां सोऽ
 स्मत्तः संभविष्यति ॥ ८७ ॥ यस्मिन्प्रातिष्ठितं सर्वं जगत्स्थावरजङ्गमम् ॥ स कोष्टोत्सङ्गशयनो मानुष्या धार्यते कथम् ॥ ८८ ॥ स त्वं प्रसीद
 परमेश्वर पाहि विश्वमंशावतारकरणैर्न ममासि पुत्रः ॥ आब्रह्मपादपमयं जगदीश सर्वं चित्ते विमोहयसि किं परमेश्वरात्मन् ॥ ८९ ॥ मायाविमो
 हितदृशा तनयो ममेति कंसाद्रयं कृतवता तु मदाऽतितीव्रम् ॥ नीतोऽसि गोकुलमरातिभयाकुलस्य बुद्धिं गतोऽसि मम चैव गवामधीश ॥ ९० ॥
 कर्माणि रुद्रमरुदबिशतक्रतूनां साध्यानि यानि न भवन्ति निरीक्षितानि ॥ त्वं विष्णुरीशजगतामुपकारहेतोः प्रातोऽसि नः परिगतः परमो विमोहः
 ॥ ९१ ॥ इति श्रीवृद्धपुण्ड्रणे वालचरिते कंसवधकथनं नाम पञ्चाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ तौ समुत्पन्नविज्ञातौ सर्वकर्म
 प्रदर्शनात् ॥ देवकीवसुदेवौ तु दृष्ट्वा मायां पुनर्हरिः ॥ १ ॥ मोहाय यदुचक्रत्य विततान स वैष्णवीम् ॥ उवाच चाम्ब भोस्तात चिरादुत्कण्ठितेन
 तु ॥ २ ॥ भवन्तौ कंसभक्तिन दृष्टौ संकर्षणेन च ॥ कुर्वतां याति यः कालो मातापिशोरपूजनम् ॥ ३ ॥ तत्त्वन्डमायुषो व्यर्थ साधूनामुपजायते ॥

गुरुदेवद्विजातीनां मातापिशोश्च पूजनम् ॥ ४ ॥ कुवतः सफलं जन्म देहिनस्तात जायते ॥ तत्सन्तव्यामिदं सर्वमतिक्रमकृतं पितः ॥ कंसवीर्यप्रतापा
 भ्यामावयोः परवश्ययोः ॥ ५ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्युक्त्वाऽथ प्रणम्योभौ यदुबृद्धाननुक्रमात् ॥ यथावदभिपूज्याथ चक्रतुः पूर्णमानसान् ॥ ६ ॥
 कंसपत्न्यस्ततः कंसं परिवार्य हतं भुवि ॥ विलेपुर्मातरश्चास्य शोकदुःखपरिहृताः ॥ ७ ॥ बहुप्रकारमस्वस्थाः पश्चात्तापातुरा हरिः ॥ ताः समाश्वा
 सयामास स्वयमस्त्राविलेखणः ॥ ८ ॥ उग्रसेनं ततो बन्धान्मुमोच मधुसूदनः ॥ अभ्यपिञ्चत्तथैवेनं निजराज्ये हतात्मजम् ॥ ९ ॥ राज्येऽभिषिक्तः
 कृष्णेन यदुर्गसिंहः सुतस्य सः ॥ चकार प्रेतकार्याणि ये चान्ये तत्र घातिताः ॥ १० ॥ कृतोर्ध्वदेहिकं चैनं सिंहासनगतं हरिः ॥ उवाच,ऽऽज्ञापय
 विभो सत्कार्यमविशङ्कया ॥ ११ ॥ ययातिशापाद्वंशोऽयमराज्याहोऽपि सांप्रतम् ॥ मयि भृत्ये स्थिते देवानाज्ञापयतु किं नृपेः ॥ १२ ॥ इत्युक्त्वा
 चोग्रसेनं तु वायुं प्रति जगाद ह ॥ नृवाचा चैव भगवान्केशवः कार्यमानुषः ॥ १३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ गच्छेन्द्रं ब्रूहि वायो त्वमलं गर्वेण वासव ॥
 दीयतामुग्रसेनाय सुधर्मा भवता सभा ॥ १४ ॥ कृष्णोब्रवीति राजार्हमेतद्रत्नमनुत्तमम् ॥ सुधर्माख्या सभा युक्तमस्यां यदुभिरासितम् ॥ १५ ॥
 ॥ व्यास उवाच ॥ इत्युक्तः पवनो गत्वा सर्वमाह शचीपतिम् ॥ ददौ सोऽपि सुधर्माख्यां सभां वायोः पुरंदरः ॥ १६ ॥ वायुना चाऽऽहतां दिव्यां ते सभां
 यदुपुंगवाः ॥ बुभुजः सर्वेऽस्माब्द्यां गोविन्दभुजसंश्रयाः ॥ १७ ॥ विदिताखिलविज्ञानौ सर्वज्ञानमयावपि ॥ शिष्याचार्यक्रमं वीरी ख्यापयन्तौ यदुत्तमौ ॥ १८ ॥
 ततः सांदीपनिं काश्यपमवन्तिपुरवासिनम् ॥ अस्त्रार्थं जग्मुर्त्वारि बलदेवजनादर्नौ ॥ १९ ॥ तस्य शिष्यत्वमभ्येत्य गुरुवृत्तिपरो हि तौ ॥ दर्शयांच
 क्रतुर्वारावाचारमखिले जने ॥ २० ॥ सरहस्यं धनुर्वेदं ससंग्रहमधीयताम् ॥ अहोरात्रैश्चतुःषष्ट्या तदद्भुतमभूद्विजाः ॥ २१ ॥ सांदीपनिरसंभावं
 तयोः कर्मातिमानुषम् ॥ विचिन्त्य तौ तदा मेने प्राप्ता चन्द्रदिवाकरौ ॥ २२ ॥ अस्त्रग्राममरोषं च प्रोक्तमात्रमवाप्य तौ ॥ ऊचतुर्व्रियतां या ते दात
 व्या गुरुदक्षिणा ॥ २३ ॥ सोऽप्यतीन्द्रियमालोक्य तयोः कर्म महामतिः ॥ अयाचत मृतं पुत्रं प्रभासे लवणार्णवे ॥ २४ ॥ गृहीतास्त्रौ ततस्तौ तु
 गत्वा तं लवणोदधिम् ॥ ऊचुतुश्च गुरोः पुत्रो दीयतामिति सागरम् ॥ २५ ॥ कृताञ्जलिपुटस्तावत्सार्धपात्रो महोदधिः ॥ उवाच न मया पुत्रो हतः
 सांदीपनोरिति ॥ २६ ॥ दैत्यः पञ्चजनो नाम शङ्करूपः स बालकम् ॥ जग्राह सोऽस्ति सलिले ममैवासुरसूदन ॥ २७ ॥ इत्युक्तोऽन्तर्जलं गत्वा
 हत्वा पञ्चजनं तथा ॥ कृष्णो जग्राह तस्यास्थिप्रभवं शङ्खमुत्तमम् ॥ २८ ॥ यस्य नादेन दैत्यानां बलहानिः प्रजायते ॥ देवानां वर्धते तेजो यात्य
 धमश्च संस्रयम् ॥ २९ ॥ तं पाञ्चजन्यमापूर्य गत्वा यमपुरीं हरिः ॥ बलदेवश्च बलवाञ्जित्वा वैवस्वतं यमम् ॥ ३० ॥ तं बालं याननासंस्थं यथापूर्वं

शरीरिणम् ॥ पित्रे प्रदत्तवान्कृष्णो बलश्च बलिनो वरः ॥ ३१ ॥ मथुरां च पुनः यातावुप्रसेनेन पालिताम् ॥ ग्रहपुरुषस्त्रीकावुभौ रामजनार्दनौ ॥ ३२ ॥
 इति श्रीब्रह्मपुराणे बालचरिते सान्दीपनेः पुत्रायनवन्नामषडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ जरासन्धमुते कंस उपयेमे महाबलः ॥
 अस्तिः प्राप्तिश्च भो विप्रास्तयोर्भर्तृहर्ण हरिम् ॥ १ ॥ महाबलपरीवारो मागधाधिपतिर्वली ॥ हन्तुमभ्याययो कोपाजरासंधः सयादवम् ॥ २ ॥
 उपत्ये मथुरां सोऽथ रुरोध मगधेश्वरः ॥ अक्षौहिणीभिः सैन्यस्य त्रयोविंशतिर्भर्तुतः ॥ ३ ॥ निष्कम्पारूपपरीवारावुभौ रामजनार्दनौ ॥ युयुधाते समं
 तस्य बलिनौ बलिसैनिकैः ॥ ४ ॥ ततो बलश्च कृष्णश्च मर्तिं चक्रे महाबलः ॥ आयुधानां पुराणानामादाने मुनिसत्तमाः ॥ ५ ॥ अनन्तरं चक्रशाङ्गे
 तूणौ चाप्यक्षयो शरैः ॥ आकाशादागतौ वीरौ तदा कौमोदकी गदा ॥ ६ ॥ हलं च बलभद्रस्य गगनादागमत्करम् ॥ संवर्ताग्निं समं विप्राः
 सुनन्दं मुशलं तथा ॥ ७ ॥ ततो युद्धे पराजित्य ससैन्यं मगधाधिपम् ॥ पुरीं विविशतुर्वीरावुभौ रामजनार्दनौ ॥ ८ ॥ जिते तस्मिन्तुदुर्वृत्ते
 जरासंधे द्विजोत्तमाः ॥ जीवमाने गते तत्र कृष्णो मेने न तं जितम् ॥ ९ ॥ पुनरप्याजगामाथ जरासंधो बलान्वितः ॥ जितश्च
 रामकृष्णाभ्यामपक्रान्तो द्विजोत्तमाः ॥ १० ॥ दश चाष्टौ च संग्रामानेवमत्यन्तदुर्मदः ॥ यदुभिर्मांगधो राजा चक्रे कृष्णपुरोगमैः ॥ ११ ॥
 सर्वेष्वेव च युद्धेषु यदुभिः स पराजितः ॥ अपक्रान्तो जरासंधः स्वरूपसैन्यैर्वलाधिकः ॥ १२ ॥ तद्वलं यादवानां वै रक्षितं यदने
 कशः ॥ तनुं संनिधिमाहात्म्यं विष्णोरंशस्य चक्रिणः ॥ १३ ॥ मनुष्यधर्मरीलस्य लीला सा जगतः पतेः ॥ अल्लाप्यनेकरूपाणि यदरातिपु
 मुञ्चति ॥ १४ ॥ मनसैव जगत्सृष्टिसंहारं तु करोति यः ॥ तस्यारिपक्षक्षणे क्रियानुद्यमविस्तरः ॥ १५ ॥ तथाऽपि ये मनुष्याणां धर्मास्तदनुवर्तं
 नम् ॥ कुर्वन्बलवता संधिं हीनैर्युद्धं करोत्यसौ ॥ १६ ॥ साम चोपप्रदानं च तथा भेदं च दर्शयन् ॥ करोति दण्डपातं च कचिदेव पलायनम् ॥ १७ ॥
 मनुष्यदेहिनां चेष्टामित्येवमनुकुर्वतः ॥ लीला जगत्पतेस्तस्य च्छन्दतः संप्रवर्तते ॥ १८ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे श्रीकृष्णचरिते जरासंधोपरोधोनाम
 सप्तशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ व्यास उवाच ॥ गार्ग्ये गोष्ठे द्विजं श्यालः षण्ठ इत्युक्तवान्द्रिजाः ॥ यदूनां संनिधौ सर्वे जहसुर्वा दवास्तदा ॥ १ ॥
 ततः कोपसमाविष्टो दक्षिणापथमेत्य सः ॥ सुतमिच्छंस्तपस्तेपे यदुचकभयावहम् ॥ २ ॥ आराधयन्महादेवं सोऽयश्चूर्णमभक्षयत् ॥ ददौ वरं च तुर्यो
 ऽसौ वर्षे द्वादशके हरः ॥ ३ ॥ संभावयामास स तं यवनेशो ह्यनात्मजः ॥ तद्योषित्संगमाच्चास्य पुत्रोऽभूदनलप्रभः ॥ ४ ॥ तं कालयवनं नाम
 राज्ये स्वे यवनेश्वरः ॥ अभिषिच्य वनं यातो वज्राप्रकठिनोरसम् ॥ ५ ॥ स तु वीर्यमदोन्मत्तः पृथिव्यां बलिनो नृपत् ॥ पप्रच्छ नारदश्चास्मै

कथयामास यादवान् ॥ ६ ॥ श्लेच्छक्रेटिसहस्राणां सहस्रैः सोऽभिसंवृतः ॥ गजाश्वरथसंपन्नैश्चकार परमोद्यमम् ॥ ७ ॥ प्रययौ चाव्यवच्छिन्नं
 चिंतयानो दिने दिने ॥ यादवान्प्रति सामर्थो मुनयो मथुरां पुरीम् ॥ ८ ॥ कृष्णोऽपि चिन्तयामास क्षपितं यादवं बलम् ॥ यवनेन समालोक्य मागधः
 प्रहरिष्यति ॥ ९ ॥ मागधस्य बलं क्षीणं स कालयवनो बली ॥ हन्ता तदिदमायातं यदूनां व्यसनं द्विधा ॥ १० ॥ तस्माद्दुर्गं करिष्यामि यदूनाम
 त्तिदुर्जयम् ॥ स्त्रियोऽपि यत्र युध्येयुः किं पुनर्वृष्णिपुङ्गवाः ॥ ११ ॥ मयि मते प्रमत्ते वा सुप्ते प्रवसितेऽपि वा ॥ यादवाभिभवं दुष्टा मा कुयुर्वैरिणोऽ
 धिकम् ॥ १२ ॥ इति संचिन्त्य गोविन्दो योजनानि महोदधिम् ॥ यथाचे द्वादश पुरीं द्वारकां तत्र निर्ममे ॥ १३ ॥ महोद्यानां महावप्रां तडागशतरतोभि
 ताम् ॥ प्राकारशतसंवाधामिन्द्रस्येवामरावतीम् ॥ १४ ॥ मथुरावासिनं लोकं तत्राऽऽनीय जनार्दनः ॥ आसत्रे कालयवने मथुरां च स्वयं ययौ ॥ १५ ॥
 बहिरावासिते सैन्ये मथुराया निरायुधः ॥ निर्जगाम स गोविन्दो ददर्श यवनश्च तम् ॥ १६ ॥ स ज्ञात्वा वासुदेवं तं बाहुप्रहरणो नृपः ॥ अनुयातो
 महायोगिचेतोभिः प्राप्यते न यः ॥ १७ ॥ तेनानुयातः कृष्णोऽपि प्रविवेश महायुद्धम् ॥ यत्र शेते महावीर्यो मुचुकुन्दो नरेश्वरः ॥ १८ ॥
 सोऽपि प्रविष्टो यवनो दृष्ट्वा शय्यागतं नरम् ॥ पादेन ताडयामास कृष्णं मत्वा स दुर्मतिः ॥ १९ ॥ दृष्ट्वा त्रश्च तेनासौ जज्वाल यवनोऽग्निना ॥
 तत्कोपजेन मुनयो भस्मीभूतश्च तत्क्षणात् ॥ २० ॥ सहि देवासुरे युद्धे गत्वा जित्वा महासुरान् ॥ निद्रार्तः सुमहाकालं निद्रां वेत्रं वरं सुरान् ॥ २१ ॥
 प्रोक्तश्च देवैः संसृतं यस्त्वास्तुत्थापयिष्यति ॥ देहजेनाग्निना सद्यः सं तु भस्मीभविष्यति ॥ २२ ॥ एवं दग्ध्वा स तं पापं दृष्ट्वा च मधुमूदनम् ॥
 कस्त्वामित्याह सोऽप्याह जातोऽहं शशिनः कुले ॥ २३ ॥ दसुदेवस्य तनयो यदुवंशसमुद्भवः ॥ मुचुकुन्दोऽपि तच्छ्रुत्वा वृद्धगार्ग्यवचः स्मरन् ॥ २४ ॥
 संस्मृत्य प्रणिपत्यैनं सर्वं सर्वेश्वरं हरिम् ॥ आह जातो भवान्विष्णोरंशात्तु परमेश्वरः ॥ २५ ॥ पुरा गार्ग्येण कथितमष्टाविंशतिमे युगे ॥ द्वापरान्ते
 हरेर्जन्म यदुवंशो भविष्यति ॥ २६ ॥ स त्वं प्राप्नो न संदेहो मर्त्यानामुपकारकृत् ॥ यथा हि सुमहत्तेजो नालं सोऽमुहं तव ॥ २७ ॥ तथा हि
 सजलान्भोदध्वनिधीरतरं ततः ॥ वाक्यं तमिति होवाच युष्मत्पादसुलालितम् ॥ २८ ॥ देवासुरे महायुद्धे दैत्याश्च सुमहाभटाः ॥ न शेकुस्ते महत्ते
 जस्तत्तेजो न सहाम्यहम् ॥ २९ ॥ संसारपतितस्थैको जन्तोस्त्वं शरणं परम् ॥ संप्रसीद प्रपन्नार्तिहतां हर ममाशुभम् ॥ ३० ॥ त्वं पयोनिधयः
 शैलाः सरितश्च वनानि च ॥ मेदिनी गगनं वायुरापोभिस्त्वं तथा पुमान् ॥ ३१ ॥ पुंसः परतरं सर्वं व्याप्य जन्म विकल्पवत् ॥ शब्दादिहीनमजरं
 जन्मक्षयविवर्जितम् ॥ ३२ ॥ त्वत्तोऽमरास्तु पितरो यज्ञगन्धर्वराक्षसाः ॥ सिद्धाश्चाप्सरसस्त्वत्तो मनुष्याः पशवः खगाः ॥ ३३ ॥ सरीसृपा मृगाः

सर्वे त्वत्तः सर्वे महीरुहाः ॥ यच्च भूतं भविष्यद्वा किञ्चिदत्र चराचरे ॥ ३७ ॥ अमूर्तं मूर्तमथवा स्थूलं सूक्ष्मतरं तथा ॥ तत्सर्वं त्वं जगत्कर्तृनांस्ति किञ्चि
 त्वया विना ॥ ३६ ॥ मया संसारचक्रेऽस्मिन्भ्रमता भगवन्सदा ॥ तापत्रयाभिभूतेन न प्राप्ता निर्वृतिः कश्चित् ॥ ३६ ॥ दुःखान्येव सुखानीवि
 मृगतृष्णाजलशयः ॥ मया नाथ गृहीतानि तानि तापाय मेऽभवन् ॥ ३७ ॥ राज्यसुखी बलं कोशो मित्रपक्षस्तथाऽऽत्मजाः ॥ भार्या भृत्यजना
 ये च शब्दाद्या विषयाः प्रभो ॥ ३८ ॥ सुखबुद्ध्या मया सर्वं गृहीतमिदमव्यय ॥ परिणामे च देवेश तापात्मकमभून्मम ॥ ३९ ॥ देव लोक
 गतिं प्राप्नो नाथ देवगणोऽपि हि ॥ मत्तः साहाय्यकामोभूच्छाश्वती कुत्र निर्वृतिः ॥ ४० ॥ त्वामनाराध्य जगतां सर्वेषां प्रभवास्पदम् ॥ शाश्वती
 प्राप्यते केन परमेश्वर निर्वृतिः ॥ ४१ ॥ त्वन्मायाभूटमनसो जन्ममृत्युजरादिकान् ॥ अवाप्य पापान्पश्यन्ति प्रेतराजानमन्तरा ॥ ४२ ॥ ततः
 पाशशतैर्बद्धा नरकेष्वतिदारुणम् ॥ प्राप्नुवन्ति नरा दुःखं विश्वरूपमिदं तव ॥ ४३ ॥ अहमत्यन्तविषयी मोहितस्तव मायया ॥ ममत्वागाध
 गतान्ते भ्रमामि परमेश्वर ॥ ४४ ॥ सोऽहं त्वां शरणमपारमीशमाद्य संप्राप्तः परमपदं यतो न किञ्चित् ॥ संसारश्रमपरितापतप्तचेता निर्विण्णे परि
 णतधाम्नि साभिलाषः ॥ ४५ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे कालयवनवधे मुचुकुन्दस्तुतिनिरूपणं नामाष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ व्यास उवाच ॥
 इत्थं स्तुतस्तदा तेन मुचुकुन्देन धीमता ॥ प्रादेशः सर्वभूतानामनादिनिधनो हरिः ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ यथाऽभिवाञ्छिताल्लोकान्दिव्या
 न्गच्छ नरेश्वर ॥ अव्याहतपरैश्वर्यो मत्प्रसादोपवृंहितः ॥ २ ॥ भुक्ता दिव्यान्महाभोगान्भविष्यसि महाकुले ॥ जातिस्मरो मत्प्रसादात्ततो मोक्षम
 वाप्स्यसि ॥ ३ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्युक्तः प्रणिपत्येशं जगतामच्युतं नृपः ॥ गुहाम्रुखादिनिष्कान्तो ददृशे सोऽरूपकान्नरान् ॥ ४ ॥ ततः क
 लियुगं ज्ञात्वा प्राप्तं तप्तुं ततो नृपः ॥ नरनारायणस्थानं प्रययौ गन्धमादनम् ॥ ५ ॥ कृष्णोऽपि घातयित्वाऽरिमुपायेन हि तद्वलम् ॥ जम्बाह मथुरा
 मेत्य इत्स्यश्चस्यन्दनोज्ज्वलम् ॥ ६ ॥ आनीय चोर्मसेनाय द्वारवत्यां न्यवेदयत् ॥ पराभिभवानिःशङ्कं बभूव च यदोर्बलम् ॥ ७ ॥ बलदेवोऽपि
 विप्रेन्द्राः प्रशान्ताखिलविग्रहः ॥ ज्ञातिदर्शनसोत्कण्ठः प्रययौ नन्दगोकुलम् ॥ ८ ॥ ततो गोपाश्च गोपीश्च यथापूर्वममित्रजित् ॥ तथैवाभ्यवदत्प्रे
 म्णा बहुमानपुरःसरम् ॥ ९ ॥ कैश्चापि संपरिष्वक्तः कश्चित्स परिष्वजे ॥ हासं चक्रे समं कैश्चिद्रोपगोपीजनैस्तथा ॥ १० ॥ प्रियाप्यनेकान्यव
 दन्गोपास्तत्र इलायुधम् ॥ गोप्यश्च प्रेममुदिताः प्रोचुः सेव्यमथापराः ॥ ११ ॥ गोप्यः पप्रच्छुरपरा नागरीजनवल्लभः ॥ कश्चिदास्ते सुखं कृष्णश्च
 लत्प्रेमरसाकुलः ॥ १२ ॥ अस्मन्नेष्टोपहसनं न कश्चिपुरयोपिताम् ॥ सौभाग्यमानमधिकं करोति क्षणसौख्यः ॥ १३ ॥ कश्चित्स्मरति नः

कृष्णो गीतानुगमनं कृतम् ॥ अप्यसौ मातरं द्रष्टुं सकृदप्यागमिष्यति ॥१४॥ अथवा किं तदालापैः कियन्तामपराः कथाः ॥ यदस्माभिर्विना तस्य
 विनाऽस्माकं भविष्यति ॥ १५ ॥ पिता माता तथा भ्राता भर्ता बन्धुजनश्च कः ॥ न त्यक्तस्तत्कृतेऽस्माभिरकृतज्ञस्ततो हि सः ॥ १६ ॥ तथाऽपि
 कञ्चिदात्मीयमिहाऽऽगमनसंश्रयम् ॥ करोति कृष्णो वक्तव्यं भवता वचनामृतम् ॥ १७ ॥ दामोदरोऽसौ गोविन्दः पुरस्त्रीसक्तमानसः ॥ अपेतप्रीति
 रस्मासु दुर्दर्शः प्रतिभाति नः ॥१८॥ व्यास उवाच ॥ आमन्त्रितः स कृष्णेति पुनर्दामोदरेति च ॥ जहसुः सुस्वरं गोष्णो हरिणाकृष्टचेतसः ॥१९॥
 संदेशैः सौम्यमधुरैः प्रेमगर्भैरगर्वितैः ॥ रामेणाऽऽश्वासिता गोप्यः कृष्णस्यातिमधुस्वरैः ॥ २० ॥ गोपैश्च पूर्ववद्रामोः हरिणाकृष्टचेतसैः ॥ परि
 हासकथाश्चक्रे सह तैर्ब्रजवासिभिः ॥ २१ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे गोकुले बलप्रस्थानगमनवर्णनं नामैकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ व्यास
 उवाच ॥ वने विचरतस्तस्य सह गोपैर्महात्मनः ॥ मानुषच्छद्मरूपस्य शेषस्य धरणीभृतः ॥ १ ॥ निष्पादितोरुकार्यस्य कार्येणैवावतारिणः ॥
 उपभोगार्थमत्यर्थं वरुणः प्राह वारुणीम् ॥ २ ॥ ॥ वरुण उवाच ॥ अभीष्टा सर्वदा ह्यस्य मदिरं त्वं महौजसः ॥ अनन्तस्योपभोगाय तस्य
 गच्छ सुदे शुभे ॥ ३ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्युक्त्वा वारुणी तेन संनिवानमथाकरोत् ॥ वृन्दावनतटोत्पन्नकदम्बतरुकोटरे ॥ ४ ॥ विचरन्व
 लदेवोऽपि मदिरागन्तुमुद्धतम् ॥ आयाय मदिराहर्षमन्नापाय पुरातनम् ॥ ५ ॥ ततः कदम्बात्सहस्रं मज्जयारां स लाङ्गली ॥ पतन्ती वीक्ष्य मुनयः
 प्रययौ परमां मुदम् ॥ ६ ॥ पपौ च गोपगोपीभिः समवेतो मुदाऽन्वितः ॥ उयगीयमानो ललितं गीतवाद्यविशारदैः ॥ ७ ॥ श्रमतोऽत्यन्तघर्मा
 म्भःकणिकाभीक्तिकोच्चलः ॥ आगच्छ यमुने स्नातुमिच्छामीत्याह विह्वलः ॥ ८ ॥ तस्य वाक्यं नदी सा तु मत्तोक्तमवमन्य वै ॥ नाऽऽजगाम ततः
 कुदो हलं जग्राह लाङ्गली ॥९॥ गृहीत्वा तां हलाग्रेण चक्रे मदविह्वलः ॥ पापे नाऽऽयासि नाऽऽयासि गन्धनामिच्छायाऽन्यतः ॥ १० ॥ सा कृष्टा
 तेन सहसा मार्गं संत्यज्य निम्नगा ॥ यत्राऽऽस्ते बलदेवोऽसौ द्वावयामास तदनम् ॥ ११ ॥ शरीरिणी तथोपेत्य त्रासविह्वललोचना ॥ प्रसीद
 त्यब्रवीद्रामं मुञ्च मां मुशलायुध ॥ १२ ॥ सोऽब्रवीदवजानासि मम शौर्यवर्लं यदि ॥ सोऽहं त्वां हलपातेन नयिष्यामि सहस्रधा ॥ १३ ॥ ॥ व्यास
 उवाच ॥ इत्युक्त्याऽतिसंक्रासात् नद्या प्रसादितः ॥ भूभागे द्वायितं तत्र मुमोच यमुनां बलः ॥१४॥ ॥ ततः स्नातस्य वै कान्तिराजगाम महावने ॥
 अवतंसोत्पलं चाह गृहीत्वैकं च कुण्डलम् ॥१५॥ बह्वग्रहितां चास्मै मालामम्बापद्मजाम् ॥ सनुद्रामे तथा वस्त्रे नीले लक्ष्मीरयच्छत ॥ १६ ॥
 कृतावतंसः स तदा चारुकुण्डलधूपितः ॥ नीलाम्बरधरः श्रीनाञ्छुशुभे कान्तिसंयुतः ॥ १७ ॥ इत्थं विभूषितो रेमे तत्र रामस्तदा ब्रजे ॥ मासद्वयेन

बल०

॥ ११४ ॥

यातश्च पुनः स द्वारकां पुरीम् ॥१८॥ रेवतीं चैव तनयां रैवतस्य महीपतेः ॥ उपयेमे बलस्तस्यां जज्ञाते निशठोलमुकौ ॥ १९ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे
इलकीडावर्णनं नाम नवतितमोऽध्यायः ॥१०॥ ॥ व्यास उवाच ॥ भीष्मकः कुण्डिने राजा विदर्भविषयेऽभवत् ॥ रुक्मी तस्याभवत्पुत्रो रुक्मिणी
च तदात्मजा ॥१॥ रुक्मिणीं चकमे कृष्णः सा च तं चारुहासिनी ॥ न ददौ याचते चैनां रुक्मी द्वेषेण चक्रिणे ॥२॥ ददौ स शिशुपालाय जरासं
धेन चोदितः ॥ भीष्मको रुक्मिणा सार्धं रुक्मिणीसुररुक्मिणः ॥ ३ ॥ विवाहार्थं ततः सर्वे जरासंधमुखा वृषाः ॥ भीष्मकस्य पुरं जग्मुः शिशु
पालश्च कुण्डिनम् ॥ ४ ॥ कृष्णोऽपि बलभद्राद्यैर्यदुभिः परिवारितः ॥ प्रययो कुण्डिनं द्रष्टुं विवाहं चैद्यभूपतेः ॥ ५ ॥ शोभाविनि विवाहे तु तां
कन्यां हतवान्हरिः ॥ विपक्षभावमासाद्य रामाद्येष्वेव बन्धुषु ॥ ६ ॥ ततश्च पौण्ड्रकः श्रीमान्दन्तवक्त्रो विदूरथः ॥ शिशुपालो जरासंधः शाल्वा
द्याश्च महीभृतः ॥ ७ ॥ कुपितास्ते हरिं हन्तुं चक्रुर्द्योगमुत्तमम् ॥ निर्जिताश्च समागम्य रामाद्यैर्यदुपुंगवैः ॥ ८ ॥ कुण्डिनं न प्रवेक्ष्यामि अहत्वा
युधि केशवम् ॥ कृत्वा प्रतिज्ञां रुक्मी च हन्तुं कृष्णमभिद्रुतः ॥ ९ ॥ हत्वा बलं स नागाश्वपातिस्यन्दनसंकुलम् ॥ निर्जितः पातितश्चोर्व्या
लीलयैव स चक्रिणा ॥ १० ॥ निर्जित्य रुक्मिणं सम्यगुपयेमे स रुक्मिणीम् ॥ राक्षसेन विधानेन संप्राप्तो मधुसूदनः ॥ ११ ॥ तस्यां जज्ञे च
प्रद्युम्नो मदनान्शः स वीर्यवान् ॥ जहार शम्बरो यं वै यो जवान् च शम्बरम् ॥ १२ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ शम्बरेण हतो वीरः स कथं तेन
संहतः ॥ एतत्कथानकं दिव्यं कथयस्व महामते ॥ १३ ॥ व्यास उवाच ॥ षष्ठेऽद्वि जातमात्रे तु प्रद्युम्नं सृतिकागृहात् ॥ ममैष हन्तेति
द्विजा हतवान्कालशम्बरः ॥ १४ ॥ नीत्वा चिक्षेप चैवेनं ग्राहोऽग्रे लवगार्णवे ॥ कल्लोलजनितावर्ते सुघोरे मकरालये ॥ १५ ॥
पतितं चैव तत्रैको मत्स्यो जग्राह बालकम् ॥ न ममार च तस्यापि जठरानलदीपितः ॥ १६ ॥ मत्स्यबन्धेश्च मत्स्योऽसौ मत्स्यैरन्यैः सह द्विजाः ॥
घातितोऽसुरवर्षायां शम्बराय निवेदितः ॥ १७ ॥ तस्य मायावती नाम पत्नी सर्वगृहेश्वरी ॥ कारयामास सूदानामाधिपत्यमनिन्दिता ॥ १८ ॥
दारिते मत्स्यजठरे दृष्टो साऽतिशोभनम् ॥ कुमारं मन्मथतरोर्दग्धस्य प्रथमाङ्कुरम् ॥ १९ ॥ कोऽयं कथमयं मत्स्यजठरे समुपागतः ॥ इत्येवं
कौतुकाविष्टां तां तन्वीं प्राह नारदः ॥ २० ॥ ॥ नारद उवाच ॥ अयं समस्तजगतां सृष्टिसंहारकारिणा ॥ शम्बरेण हतः कृष्णतनयः सृतिकागृ
हात् ॥ २१ ॥ क्षितः समुद्रे मत्स्येन निर्गीर्णस्ते वशं गतः ॥ नररत्नमिदं सुभ्रु विश्रब्धा परिपालय ॥ २२ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ नारदेनैव
मुक्ता सा पालयामास तं शिशुम् ॥ बाल्यादेवातिरागेण रूपातिशयमोदिता ॥ २३ ॥ स यदा यौवनाभोगभूषितोऽभूद्विजोत्तमाः ॥ साभिलाषा तदा

॥ ११४ ॥

॥ ११४ ॥

सा तु बभूव गजगामिनी ॥ २४ ॥ मायावती ददौ चास्मै मायाः सर्वां महात्मने ॥ प्रद्युम्नायाऽऽसुररूपाय तन्व्यस्तद्वदेक्षणा ॥ प्रसज्जन्ती तु तामाह
 कार्णिः कमललोचनः ॥ २५ ॥ ॥ प्रद्युम्न उवाच ॥ मातृभावं विहायैव किमर्थं वर्तसेऽन्यथा ॥ २६ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ सा चास्मै कथया
 मास न पुत्रस्त्वं ममेति वै ॥ तनयं त्वामयं विष्णोर्हृतवान्कालशम्बरः ॥ २७ ॥ क्षितः समुद्रे मत्स्यस्य संप्राप्तो जठरान्मया ॥ सा तु रोदिति ते
 माता कान्ताऽद्याप्यतिवत्सला ॥ २८ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्युक्तः शम्बरं युद्धे प्रद्युम्नः स समाव्यत् ॥ क्रोधाकुलीकृतमना युयुधेऽथ महाबलः
 ॥ २९ ॥ हत्वा सैन्यमशेषं तु तस्य दैत्यस्य माधविः ॥ सप्त माया व्यतिक्रम्य मायां संयुयुजेऽष्टमीम् ॥ ३० ॥ तया जघान तं दैत्यं मायया काल
 शम्बरम् ॥ ततश्च स तया सार्धमाजगाम पितुः पुरम् ॥ ३१ ॥ अन्तःपुरे च पतितं मायावत्या समन्वितम् ॥ तं दृष्ट्वा दृष्टसंक्रुपा बभूवुः कृष्णयो
 षितः ॥ रुक्मिणी चाब्रवीत्प्रेम्णाऽऽसक्तदृष्टिरनिन्दिता ॥ ३२ ॥ ॥ रुक्मिण्युवाच ॥ धन्यायाः खल्वयं पुत्रो वर्तते नवयौवने ॥ अस्मिन्वयमि
 पुत्रो मे प्रद्युम्नो यदि जीवति ॥ ३३ ॥ सभाग्या जननी वत्स त्वया काऽपि विभूषिता ॥ अथवा यादृशः स्नेहो मम यादृग्वपुश्च ते ॥ हेररपत्यं सुव्यक्तं
 भवान्वत्स भविष्यति ॥ ३४ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ एतस्मिन्नन्तरे प्राप्तः सह कृष्णेन नारदः ॥ अन्तःपुरचरां देवीं रुक्मिणीं प्राह हर्षितः ॥ ३५ ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ एष ते तनयः सुभ्रु हत्वा शम्बरमागतः ॥ इतो येनाभवद्दालो भवत्याः सुतिकाण्डात् ॥ ३६ ॥ इयं मायावती भार्या तन
 यस्यास्य ते सती ॥ शम्बरस्य न भार्येयं श्रूयतामत्र कारणम् ॥ ३७ ॥ मन्मथे तु गते नाशं तदुद्भवपरायणा ॥ शम्बरं मोहयामास मायारूपेण
 रुक्मिणि ॥ ३८ ॥ विवाहाद्युपभोगेषु रूपं मायामयं शुभम् ॥ दर्शयामास दैन्यस्य तस्येयं मदिरक्षणा ॥ ३९ ॥ कामोऽवतीर्णः पुत्रस्ते तस्येयं
 दयिता रतिः ॥ शङ्का चात्र न कर्तव्या स्तुषेयं तव शोभना ॥ ४० ॥ व्यास उवाच ॥ ततो हर्षसमाविष्टौ रुक्मिणीकेशवौ तदा ॥ नगरी च समस्ता
 सा साधु साध्वित्यभाषत ॥ ४१ ॥ चिरं नष्टेन पुत्रेण संगतां प्रेक्ष्य रुक्मिणीम् ॥ अवाप विस्मयं सर्वो द्वाखत्यां जनस्तदा ॥ ४२ ॥
 इति श्रीब्रह्मपुराणे शम्बरहृतप्रद्युम्नागमनवर्णनं नामैकनवतितमोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ चारुदेणं सुदेणं च चारुदेहं च शोभनम् ॥
 सुषेणं चारुयुतं च भद्रचारुं तथाऽपरम् ॥ १ ॥ चारुविन्दं सुचारुं च चारुं च बलिनां वरम् ॥ रुक्मिण्यजनयत्पुत्रान्कन्यां चारुमतीं तथा ॥ २ ॥
 अन्याश्च भार्याः कृष्णस्य बभूवुः सप्त शोभनाः ॥ कालिन्दी मित्रविन्दा च सत्या नाम्रजिती तथा ॥ ३ ॥ देवी जाम्बवती चापि सदा तुष्टा तु
 रोहिणी ॥ भद्रराजसुता चान्या सुशीला शीलमण्डला ॥ ४ ॥ सात्राजिती सत्यभामा लक्ष्मणा चारुदासिनी ॥ षोडशात्र सहस्राणि स्त्रीणामन्यानि

चाकिणः ॥ ५ ॥ प्रद्युम्नोऽपि महावीर्यो रुक्मिणस्तनया शुभाम् ॥ स्वयंवरस्थां जग्राह साऽपि तं तनयं हरेः ॥ ६ ॥ तस्यामेवाभवत्पुत्रो महाबलपरा
क्रमः ॥ अनिरुद्धो रणे रुद्धो वीर्योदधिररिदमः ॥ ७ ॥ तस्यापि रुक्मिणः पौत्रौ वरयामास केशवः ॥ दौहित्राय ददौ रुक्मी स्पर्धयन्नापि शौरिणा ॥ ८ ॥
तस्या विवाहे रामाद्या यादवा हरिणा सह ॥ रुक्मिणो नगरं जग्मुर्नाम्ना भोजकटं द्विजाः ॥ ९ ॥ विवाहे तत्र निवृत्ते प्रायुष्मेः सुमहात्मनः ॥ कलिङ्ग
राजप्रमुखा रुक्मिणं वाक्यमब्रुवन् ॥ १० ॥ ॥ कलिङ्गादय ऊचुः ॥ अनसङ्गो इली द्यूते तथाऽस्य व्यसनं महत् ॥ तं जयामो बलं तस्माद्द्यूतेनैव महा
द्यूते ॥ ११ ॥ व्यास उवाच ॥ तथेति तानाह नृपाब्रुवमी बलसमन्वितः ॥ सभायां सह रामेण चक्रे द्यूतं च वै तदा ॥ १२ ॥ सहस्रमेकं निष्काणां रुक्मिणा न
जितो बलः ॥ द्वितीये दिवसे चान्यत्सहस्रं रुक्मिणा जितः ॥ १३ ॥ ततो दश सहस्राणि निष्काणां पणमाददे ॥ बलदेवेन जयता रुक्मी द्यूतविदांवरः ॥ १४ ॥
ततो जहासः स बलं कलिङ्गाधिपतिर्द्विजाः ॥ दन्तान्विदर्शयन्मूढो रुक्मी चाऽऽह मदोद्धतः ॥ १५ ॥ ॥ रुक्म्युवाच ॥ अविद्योऽयं मया द्यूते बलभ
द्रः पराजितः ॥ युद्धे वा चाक्षविद्यायां त्वनभिज्ञः सभासदः ॥ १६ ॥ दृष्ट्वा कलिङ्गराजं तु प्रकाशदशनाननम् ॥ रुक्मिणं चापि दुर्वाक्यं कोपं चक्रे
हलायुधः ॥ १७ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ततः कोपपरीतात्मा निष्ककोटिं हलायुधः ॥ ग्लहं जग्राह रुक्मी च तदर्थेऽक्षानपातयत् ॥ १८ ॥ अजयद्र
लदेवोऽथ प्राहोच्चैस्तं जितं मया ॥ ममेति रुक्मी प्राहोच्चैरलीकोत्तेरलं बलम् ॥ १९ ॥ त्वयोकोऽयं ग्लहः सत्यं न ममैपोऽनुमोदितः ॥ एवं त्वया
चेद्विजितं न मया विजितं कथम् ॥ २० ॥ ततोऽन्तरिक्षे वायुच्चैः प्राह गम्भीरनादिनी ॥ बलदेवस्य तं कोपं वर्धयन्ती महात्मनः ॥ २१ ॥ ॥ आकाश
वायुवाच ॥ जितं तु बलदेवेन रुक्मिणा भाषितं मृषा ॥ अनुकत्वाऽपि वचः किंचित्कृतं भवति कर्मणा ॥ २२ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ततो बलः समु
त्थाय क्रोधसंरक्तलोचनः ॥ जघानाष्टापदेनैव रुक्मिणं स महाबलः ॥ २३ ॥ कलिङ्गराजं चाऽदाय विस्फुरन्तं बलाद्बलः ॥ बभञ्ज दन्तान्कुपितो
येः प्रकाशं जहास सः ॥ २४ ॥ आकृष्य च महास्तम्भं जातरूपमयं बलः ॥ जघान ये तत्पक्षास्तान्भूभृतः कुपितो बलः ॥ २५ ॥ ततो हाहाकृतं
सर्वं पलायनपरं द्विजाः ॥ तद्वाजमण्डलं सर्वं बभूव कुपिते बले ॥ २६ ॥ बलेन निहतं श्रुत्वा रुक्मिणं मधुसूदनः ॥ नोवाच वचनं किंचिद्रुक्मि
णीबलयोर्भयात् ॥ २७ ॥ ततोऽनिरुद्धमादाय कृतोद्वाहं द्विजोत्तमाः ॥ द्वारकामाजगामाथ यदुचक्रं सकेशवम् ॥ २८ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणेऽनिरुद्ध
विवाहे रुक्मिवधनिरूपणं नाम द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ द्वारवर्त्या ततः शौरिं शक्रस्त्रिभुवनेश्वरः ॥ आजगामाथ मुनयो
मत्तैरावतपृष्ठगः ॥ १ ॥ प्रविश्य द्वारकां सोऽयं समीपे च द्वारेस्तदा ॥ कथयामास दैत्यस्य नरकस्य विवेष्टितम् ॥ २ ॥ ॥ इन्द्र उवाच ॥ त्वया

नाथेन देवानां मनुष्यत्वेऽपि तिष्ठता ॥ प्रशमं सर्वदुःखानि नीतानि मधुसूदन ॥ ३ ॥ तपस्विजनरक्षायै सोऽरिष्टो धेनुकस्तथा ॥ प्रलम्बाद्या
 स्तथा केशी ते सर्वे निहतास्त्वया ॥ ४ ॥ कंसः कुबलयापीडः घृतना बालघातिनी ॥ नाशं नीतास्त्वया सर्वे येऽन्ये जगदुपद्रवाः ॥ ५ ॥
 युष्मदोर्दण्डसंघुद्विपरित्राते जगत्रये ॥ यज्ञे यज्ञहविः प्राश्य तृप्तिं यान्ति दिवोकसः ॥ ६ ॥ सोऽहं संप्रतमायातो यन्निमित्तं जनार्दन ॥ तच्छ्रुत्वा
 तत्प्रतीकारप्रयत्नं कर्तुमर्हसि ॥ ७ ॥ भौमोऽयं नरको नाम प्राग्ज्योतिषपुरेश्वरः ॥ करोति सर्वभूतानामपघातमरिंदम ॥ ८ ॥ देवसिद्धसुरा
 दीनां नृपाणां च जनार्दन ॥ हत्वा हि सोऽसुरः कन्या रुरोध निजमन्दिरे ॥ ९ ॥ छत्रं यत्सलिलस्त्रावि तज्जाहार प्रचेतसः ॥ मन्दरस्य तथा
 शृङ्गं हतवान्मणिपर्वतम् ॥ १० ॥ अमृतस्त्राविणी दिव्ये मातुर्मेऽमृतकुण्डले ॥ जहार सोऽसुरोऽदित्या वाञ्छत्यैरावतं द्विपम् ॥ ११ ॥ दुर्नातमेत
 द्गोविन्द मया तस्य तवोदितम् ॥ यदत्र प्रतिकर्तव्यं तत्स्वयं परिमृश्यताम् ॥ १२ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ इति श्रुत्वा स्मितं कृत्वा भगवान्देव
 कीमुतः ॥ गृहीत्वा वासवं हस्ते समुत्तस्थौ वरासनात् ॥ १३ ॥ संचिन्तितमुपाबुद्ध गुरुडं गगनेचरम् ॥ सत्यभामां समारोप्य ययौ प्राग्ज्योतिषं
 पुरम् ॥ १४ ॥ आरुह्यैरावतं नागं शक्रोऽपि त्रिदशालयम् ॥ ततो जगाम सुमनाः पश्यतां द्वारकौकसाम् ॥ १५ ॥ प्राग्ज्योतिषपुरस्यास्य सम
 न्ताच्छतयोजनम् ॥ आचितं भैरवैः पाशैः परसैन्यनिवारणे ॥ १६ ॥ चिच्छेद तान् हरिः पाशान्क्षित्वा चक्रं सुदर्शनम् ॥ ततो मुरः समुत्तस्थौ तं
 जघान च केशवः ॥ १७ ॥ मुरस्य तनयान्सप्त सहस्राणि ततो हरिः ॥ चक्रधाराग्निनिर्दग्धाश्चकार शलभानिव ॥ १८ ॥ हत्वा मुरं हयग्रीवं
 तथा पञ्चजनं द्विजाः ॥ प्राग्ज्योतिषपुरं धीर्मास्त्वरवान्समुपाद्रवत् ॥ १९ ॥ नरकेणास्य तत्राभून्महासैन्येन संयुगः ॥ कृष्णस्य यत्र गोविन्दो
 जग्मे दैत्यान्सहस्रशः ॥ २० ॥ शस्त्रास्त्रवर्षे मुञ्चन्तं स भौमं नरकं बली ॥ क्षित्वा चक्रं द्विधा चक्रे चक्री दैतेयचक्रहा ॥ २१ ॥ हते तु नरके भूमि
 र्गृहीत्वाऽदितिकुण्डले ॥ उपतस्थे जगन्नाथं वाक्यं चेदमथाब्रवीत् ॥ २२ ॥ ॥ धरण्युवाच ॥ यदाऽहमुद्धृता नाथ त्वया सुकरमूर्तिना ॥ त्वत्संस्पर्श
 भवः पुत्रस्तदाऽयं प्रय्यजायत ॥ २३ ॥ सोऽयं त्वयैव दत्तो मे त्वयैव विनिपातितः ॥ गृहाण कुण्डले चेमे पालयास्य च संततिम् ॥ २४ ॥
 भारावतरणार्थाय ममैव भगवानिमम् ॥ अंशेन लोकमायातः प्रसादमुत्तुल प्रभो ॥ २५ ॥ त्वं कर्ता च च विकर्ता संहर्ता प्रभवोऽव्ययः ॥
 जगत्स्वरूपो यश्च त्वं स्तुयसेऽच्युत किं मया ॥ २६ ॥ व्यापी व्याप्यः क्रिया कर्ता कार्यं च भगवान्सदा ॥ सर्वभूतात्मभूतात्मा स्तुयसेऽच्युत
 किं मया ॥ २७ ॥ परमात्मा त्वमात्मा च भूतात्मा चाव्ययो भवान् ॥ यदा तदा स्तुतिर्नाशित किमर्थं ते प्रवर्तताम् ॥ २८ ॥ प्रसीद सर्वभूता

तमन्नरकेण कृतं च यत् ॥ तत्सम्यक्तामदोषाय मःसुतः स निपातितः ॥ २९ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ तथेति चोक्त्वा चरणीं भगवान्भूतभा-
 वनः ॥ रत्नानि नरकावासाश्चाह द्युनिसत्तमाः ॥ ३० ॥ कन्यापुरे स कन्यानां षोडशातुलविक्रमः ॥ शताधिकानि ददशे सहस्राणि द्विजोत्तमाः ॥
 ॥ ३१ ॥ चतुर्दशान्गजांश्चोशान्पदसहस्राणि दृष्टवान् ॥ काम्योजानां तथाऽश्वानां निमुतान्येकविंशतिम् ॥ ३२ ॥ कन्यास्ताश्च तथा नागांस्तानश्वा-
 न्द्वारकां पुरीम् ॥ प्रापयामास गोविन्दः सद्यो नरककिंकरैः ॥ ३३ ॥ ददशे वारुणं छत्रं तथैव मणिपर्वतम् ॥ आरोपयामास हरिर्गरुडे पतगेश्वरे ॥ ३४ ॥
 आरुह्य च स्वयं कृष्णः सत्यभामासहायवान् ॥ अदित्याः कुण्डले दातुं जगाम त्रिदशालयम् ॥ ३५ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे कृष्णचरिते नरक-
 वधो नाम त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ व्यास उवाच ॥ गरुडो वारुणं छत्रं तथैव मणिपर्वतम् ॥ सभार्यं च हृषीकेशं लीलयेव वहन्ययौ
 ॥ १ ॥ ततः शङ्खमुपाध्माय स्वर्गद्वारं गतो हरिः ॥ उपतस्थुस्ततो देवाः साधपात्रा जनादेनम् ॥ २ ॥ स देवैरर्चितः कृष्णो देवमातुर्निवेशनम् ॥
 सिताद्रिशिखराकारं प्राविश्य ददशेऽदितिम् ॥ ३ ॥ स तां प्रणम्य शक्रेण सहितः कुण्डलोत्तमे ॥ ददौ नरकनाशं च शशंसास्यै जनादेनः ॥ ४ ॥
 ततः प्रीता जगन्माता धातारं जगतां हरिम् ॥ तुष्टावादितिरन्यथा कृत्वा तत्प्रवर्णं मनः ॥ ५ ॥ अदितिरुवाच ॥ नमस्ते पुण्डरीकाक्ष भक्ताना-
 मभयंकर ॥ सनातनात्मन्भूतात्मन्सर्वोत्तमन्भूतभावन ॥ ६ ॥ प्राणात्ममनसां बुद्धेरिन्द्रियाणां गुणात्मक ॥ त्रिगुणातीत निर्द्वन्द्व शुद्ध सर्वहृदि
 स्थित ॥ सितदीर्घादिनिःशेषकल्पनापरिवर्जित ॥ ७ ॥ जन्मादिभिरसंस्पृष्ट स्वप्नादिपरिवर्जित ॥ संध्या रात्रिरहर्भूमिर्गगनं वायुरम्बु च ॥ ८ ॥
 हुताशनो मनो बुद्धिर्भूतादिस्त्वं तथाऽच्युतः ॥ सृष्टिस्थितिविनाशानां कर्ता कर्तृपतिर्भवान् ॥ ९ ॥ ब्रह्मविष्णुशिवास्याभिरात्ममूर्तिभिरीश्वरः ॥
 मायाभिरेतद्भासं ते जगत्स्थावरजङ्गमम् ॥ १० ॥ अनात्मन्यात्मविज्ञानं सा ते माया जनादेन ॥ अहं ममेति भावोऽत्र यया समुपजायते ॥ ११ ॥
 संसारमध्ये मायायास्तवेतन्नाथ चेष्टितम् ॥ येः स्वधर्मपरैर्नाथ नैराराधितो भवान् ॥ १२ ॥ ते तरन्त्यखिलामेतां मायामात्मविमुक्तये ॥
 ब्रह्माद्याः सकला देवा मनुष्याः पशवस्तथा ॥ १३ ॥ विष्णुमायामहावर्ते मोहान्धतमसाऽऽवृताः ॥ आराध्य त्वामभीप्सन्ते कामानात्मभवक्षये ॥
 ॥ १४ ॥ यदिते पुरुषा बद्धा मायया भगवंस्तव ॥ मया त्वं पुत्रकामिन्या वैरिपक्षक्षयाय च ॥ १५ ॥ आराधितो न मोक्षाय मायाविलसितं
 हि तत् ॥ कौपीनाच्छादनप्राया वान्छा कल्पद्रुमादीप ॥ १६ ॥ जायते कृतपुण्यानां सोऽपराधः स्वदोषजः ॥ तत्प्रसीदाखिलजगन्मा-
 यामोहकराव्यय ॥ १७ ॥ अहानं ज्ञानसद्भाव भूतभूतेश नाशय ॥ नमस्ते चकदस्ताय शंखदस्ताय ते नमः ॥ १८ ॥ गदादस्ताय ते विष्णो

पद्महस्ताय ते नमः ॥ वृत्तपश्यामि ते रूपं स्थूलाचिह्नोपशोभितम् ॥ न जानामि परं तत्त्वं प्रसीद परमेश्वर ॥ १९ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ अदित्यैवं स्तुतो
 विष्णुः प्रहस्याऽऽह सुरारणिम् ॥ २० ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ माता देवि त्वमस्माकं प्रसीद वरदा भव ॥ २१ ॥ ॥ अदितिरुवाच ॥ एवमस्तु
 यथेच्छा ते स्वमशेषसुरासुरैः ॥ अजेयः पुरुषव्याघ्र मर्त्यलोके भविष्यसि ॥ २२ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ततोऽनन्तरमेवास्य शक्राणीसदितो
 दितिम् ॥ सत्यभामा प्रणम्याऽऽह प्रसीदिति पुनः पुनः ॥ २३ ॥ ॥ अदितिरुवाच ॥ मत्प्रसादात् ते सुभ्रु जरा वैरूप्यमेव च ॥ भविष्यत्यनव
 द्याङ्गि सर्वभोगा भविष्यसि ॥ २४ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ अदित्या तु कृतानुज्ञो देवराजो जनावनम् ॥ यथावत्पूजयामास बहुमानपुरःसरम् ॥
 ॥ २५ ॥ ततो ददर्श कृष्णोऽपि सत्यभामासहायवान् ॥ देवोद्यानानि सर्वाणि नन्दनादीनि सत्तमाः ॥ २६ ॥ ददर्श च सुगन्धाढ्यं मञ्जरीपुञ्जधा
 रिणम् ॥ शैत्याल्हादकरं दिव्यं बालपल्लवशोभितम् ॥ २७ ॥ मध्यमानेऽमृते जातं जातरूपसमप्रभम् ॥ पारिजातं जगन्नाथः केशवः केशिसूदनः ॥
 तं दृष्ट्वा प्राह गोविन्दं सत्यभामा द्विजोत्तमाः ॥ २८ ॥ ॥ सत्यभामोवाच ॥ कस्मात्तु द्वारकामेष नीयते कृष्ण पादपः ॥ यदि ते तद्वचः सत्यं
 सत्याऽत्यर्थं प्रियेति मे ॥ २९ ॥ मद्वदे निष्कुटार्थाय तदर्थं नीयतां तरुः ॥ न मे जाम्बवती तादृगभीष्टा न च रुक्मिणी ॥ ३० ॥ सत्ये यथा
 त्वमित्युक्तं त्वया कृष्णासकृत्प्रियम् ॥ सत्यं तद्यदि गोविन्द नोपचारकृतं वचः ॥ ३१ ॥ तदस्तु पारिजातोऽयं मम गेहविभूषणम् ॥ विभ्रती
 पारिजातस्य केशपाशेन मञ्जरीम् ॥ सपत्नीनामहं मध्ये शोभेयमिति कामये ॥ ३२ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्युक्तः स प्रहस्यैवं पारिजातं गरु
 त्मति ॥ आरोपयामास हरिस्तमूचुर्वनरक्षिणः ॥ ३३ ॥ ॥ वनपाला ऊचुः ॥ भो शची देवराजस्य महिषी तत्परिग्रहम् ॥ पारिजातं न गोविन्द
 हर्तुमर्हसि पादपम् ॥ ३४ ॥ शचीविभूषणार्थाय देवैरमृतमन्थने ॥ उत्पादितोऽयं न क्षेपी गृहीत्वैनं गमिष्यसि ॥ ३५ ॥ मौढ्यात्प्राथम्यसे क्षेपी
 गृहीत्वैनं च को ब्रजेत् ॥ अवश्यमस्य देवेन्द्रो विकृतिं कृष्ण यास्यति ॥ ३६ ॥ बज्रोद्यतकरं शक्रमनुयास्यन्ति चामराः ॥ तदलं सकलैर्देवै
 र्विग्रहेण तवाच्युत ॥ विपाककटु यत्कर्म न तच्छंसन्ति पण्डिताः ॥ ३७ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्युक्ते तरुवाचैतान्सत्यभामाऽतिकोपना ॥
 ॥ ३८ ॥ ॥ सत्यभामोवाच ॥ का शची पारिजातस्य को वा शक्रः सुराधिपः ॥ सामान्यः सर्वलोकानां पारिजातद्रुमो ह्ययम् ॥ ३९ ॥
 समुत्पन्नः पुरा कस्मादेको गृह्णाति वासवः ॥ यथा सुरा यथा चेन्दुर्देवा श्रीर्वनरक्षिणः ॥ ४० ॥ सामान्यः सर्वलोकस्य द्रुमोऽयं सिंधु
 संभवः ॥ भर्तृबाहुमहागर्वाद्गुणद्वयेनमथो शची ॥ ४१ ॥ तत्कथ्यतां हृतं गत्वा पौलोम्या वचनं मम ॥ सत्यभामा वदत्येवं भर्तु

वसु०
॥ ११७ ॥

गर्वोद्धताक्षरम् ॥ ४२ ॥ यदि त्वं दयिता भर्तुयंदि तस्य प्रिया ह्यसि ॥ मद्भर्तुर्हरतो वृक्षं तत्कारय निवारणम् ॥ ४३ ॥ जानामि
ते पतिं शक्रं जानामि त्रिदशेश्वरम् ॥ पारिजातं तथाऽप्येनं मातुषी हारयामि ते ॥ ४४ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्युक्त्वा रक्षिणो गत्वा
शच्यै प्रोच्युर्धोदितम् ॥ शची चोत्साहयामास त्रिदशाधिपतिं पतिम् ॥ ४५ ॥ ततः समस्तदेवानां सैन्यैः परिवृतो हरिम् ॥ प्रवृत्तः पारिजातार्थं
मिन्द्रो योधयितुं द्विजाः ॥ ४६ ॥ ततः परिघनिस्त्रिशगदाशूलधरायुधाः ॥ बभ्रुस्त्रिदशाः सज्जाः शक्रे वज्रकरे स्थिते ॥ ४७ ॥ ततो निरीक्ष्य
गोविन्दो नागराजोपरि स्थितम् ॥ शक्रं देवपरीवारं युद्धाय समुपस्थितम् ॥ ४८ ॥ चकार शंखनिघोषं दिशः शब्देन पूरयन् ॥ मुमोच च शरव्रातं
सहस्रायुतसंमितम् ॥ ४९ ॥ ततो दिशो नभश्चैव दृष्ट्वा शरशतान्वितम् ॥ मुमुक्षुस्त्रिदशाः सर्वे शस्त्राण्यस्त्राण्यनेकशः ॥ ५० ॥ एकैकमस्त्रं शस्त्रं च
देवैर्भुक्तं सहस्रधा ॥ चिच्छेद लीलैवैव शो जगतां मधुसूदनः ॥ ५१ ॥ पार्श्वं सलिलराजस्य समाकुप्योरगाशनः ॥ चचाल खण्डशः कृत्वा बाल
पद्मगदेहवत् ॥ ५२ ॥ यमेन प्रहितं दण्डं गदाप्रक्षेपखण्डितम् ॥ पृथिव्यां पातयामास भगवान्देवकीसुतः ॥ ५३ ॥ शिविकां च धनेशस्य चक्रेण
तिलशो विभुः ॥ चकार शौरिरकैः दू दृष्टिपातहतौजसौ ॥ ५४ ॥ नीतोऽग्निः शतशो बाणैर्द्राविता वसवो दिशः ॥ चक्रविच्छिन्नशूलाम्ना रुद्रा भुवि
निपातिताः ॥ ५५ ॥ साध्या विश्वे च मरुतो गन्धर्वाश्चैव सायकैः ॥ शार्ङ्गिणा प्रेरिताः सर्वे व्योम्नि शास्त्रमालितूलवत् ॥ ५६ ॥ गरुडश्चापि
वज्रेण पक्षाभ्यां च नखाङ्कुरैः ॥ भक्षयन्नहनदेवानुपदेवांस्तथा खगः ॥ ५७ ॥ ततः शरसहस्रेण देवेन्द्रमधुसूदनौ ॥ परस्परं ववर्षाते धाराभिरिव
तोयदौ ॥ ५८ ॥ ऐरावतेन गरुडो युयुधे तत्र संकुले ॥ देवैः समेतैर्युधे शक्रेण च जनार्दनः ॥ ५९ ॥ छिन्नेषु शीर्यमाणेषु शस्त्रेष्वस्त्रेषु सत्वरम् ॥
जग्राह वासवो वज्रं कृष्णश्चक्रं सुदर्शनम् ॥ ६० ॥ ततो हाहाकृतं सर्वं त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ वज्रचक्रधरौ दृष्ट्वा देवराजजनार्दनौ ॥ ६१ ॥ क्षिप्तं
वज्रमयेन्द्रेण जग्राह भगवान्हारिः ॥ न मुमोच तदा चक्रं तिष्ठ तिष्ठेति चाब्रवीत् ॥ ६२ ॥ प्रनष्टवज्रं देवेन्द्रं गरुडक्षतवाहनम् ॥ सत्यभामाऽब्रवी
द्वाक्यं पलायनपरायणम् ॥ ६३ ॥ ॥ सत्यभामोवाच ॥ त्रैलोक्येश्वर नो युक्तं शचीभर्तुः पलायनम् ॥ पारिजातसगाभोगात्त्वामुपस्थास्यते
शची ॥ ६४ ॥ कीदृशं देवराज्यं ते पारिजातसगुज्ज्वलम् ॥ अपश्यतो यथापूर्वं प्रणयाभ्यागतां शचीम् ॥ ६५ ॥ अलं शक्र प्रयासेन न व्रीडां
यातुमर्हसि ॥ नीयतां पारिजातोऽयं देवाः सन्तु गतव्यथाः ॥ ६६ ॥ अतिगर्वावलेपेन बहूमानपुरःसरम् ॥ न ददर्श गृह्यायात्ममुपचारेण मां
शची ॥ ६७ ॥ स्त्रीत्वादशुरुचित्ताऽहं स्वभर्तुः स्थापनापरा ॥ ततः कृतवती शक्र भवता सह विब्रह्म ॥ ६८ ॥ तदलं पारिजातेन परस्वेन हतेन

अ० १४

॥ ११७ ॥

वा ॥ रूपेण यशसा चैव भवेत्स्त्री का न गर्विता ॥ ६९ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्युक्ते वै निवृत्ते देवराजस्तथा द्विजाः ॥ ग्राह चैनामलं चण्डि
 सखि खेदातिविस्तारः ॥ ७० ॥ न चाऽपि सर्गसंहारस्थितिकर्ताऽखिलस्य यः ॥ जितस्य तेन मे व्रीडा जायते विश्वरूपिणा ॥ ७१ ॥ यस्मिन्
 गत्सकलमेतदनादिमध्ये यस्माद्यतश्च न भविष्यति सर्वभूतात् ॥ तेनोद्भवप्रलयपालनकारणेन व्रीडा कथं भवति देवि निराकृतस्य ॥ ७२ ॥ सकलभु
 वनमूर्तिर्भूर्तिररूपा सुसूक्ष्मा विवितसकलवेदैर्ज्ञायते यस्य नान्यैः ॥ तमजमकृतमीशं शाश्वतं स्वेच्छयैनं जगदपकृतिमाद्यं को विजेतुं समर्थः ॥ ७३ ॥
 इति श्रीब्रह्मपुराणे पारिजातहरणे शक्रस्तवनिरूपणं नाम चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ संस्तुतो भगवानित्थं देवराजेन
 केशवः ॥ प्रहस्य भावगम्भीरमुवाचेदं द्विजोत्तमाः ॥ १ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ देवराजो भवानिन्द्रो वयं मर्त्या जगत्पते ॥ क्षन्तव्यं भवतैवेतद
 पराधकृतं मम ॥ २ ॥ पारिजाततरुश्चायं नीयतामुचितास्पदम् ॥ गृहीतोऽयं मया शक्र सत्यावचनकारणात् ॥ ३ ॥ वज्रं चेदं गृहाण त्वं यन्मयि
 प्रहितं त्वया ॥ तवैवेतत्प्रहरणं शक्र वैरिविदारणम् ॥ ४ ॥ ॥ शक्र उवाच ॥ विमोहयसि मामीश मर्त्योऽहमिति किं वदन् ॥ जानीमस्त्वां भगवतो
 ऽनन्तसौख्यविदो वयम् ॥ ५ ॥ योऽसि सोऽसि जगन्नाथ प्रवृत्तौ नाथ संस्थितः ॥ जगतः शल्यनिष्कर्षं करोष्यसुरसूदन ॥ ६ ॥ नीयतां
 पारिजातोऽयं कृष्ण द्वारवतीं पुरीम् ॥ मर्त्यलोके त्वया मुक्ते नायं संस्थास्यते भुवि ॥ ७ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ तथेत्युक्त्वा तु देवेन्द्रमाजगाम
 भुवं हरिः ॥ प्रयुक्तैः सिद्धगन्धर्वैः स्तुयमानस्त्वथार्षिभिः ॥ ८ ॥ जगाम कृष्णः सहसा गृहीत्वा पादपोतमम् ॥ ततः शंखमुपाध्माय द्वारको
 परि संस्थितः ॥ ९ ॥ हर्षमुत्पादयामास द्वारकावासिनां द्विजाः ॥ अवतीर्याथ गरुडात्सत्यभासहायवान् ॥ १० ॥ निष्कुटे स्थापयः
 मास पारिजातं महातरुम् ॥ यमभ्येत्य जनः सर्वो जाति स्मरति पौर्विकीम् ॥ ११ ॥ वास्यते यस्य पुष्पाणां गन्धेनोर्वी त्रियोज
 नम् ॥ ततस्ते यादवाः सर्वे देवगन्धानमानुषान् ॥ १२ ॥ ददृशुः पादपे तस्मिन्कुर्वतो मुखदर्शनम् ॥ किंकरैः समुपानीतं हस्त्य
 श्वादि ततो धनम् ॥ १३ ॥ स्त्रियश्च कृष्णो जग्राह नरकस्य परिग्रहात् ॥ ततः काले शुभे प्राप्त उपयेमे जनार्दनः ॥ १४ ॥
 ताः कन्या नरकावासात्सर्वतो याः समादृताः ॥ एकस्मिन्नेव गोविन्दः कालेनाऽऽसां द्विजोत्तमाः ॥ १५ ॥ जग्राह विधिवत्पाणीन्पृथग्देहे स्वधर्म
 तः ॥ षोडश स्त्रीसहस्राणि शतमेकं तथाऽधिकम् ॥ १६ ॥ तावन्ति चक्रे रूपाणि भगवान्मधुसूदनः ॥ एकैकराश्च ताः कन्या मेनिरे मधुसूदनम् ॥
 ॥ १७ ॥ ममैव पाणिग्रहणं गोविन्दः कृतवानिति ॥ निशासु जगतः स्रष्टा तासां गेहेषु केशवः ॥ उवास विभ्राः सर्वासां विश्वरूपधरो हरिः ॥ १८ ॥

इति श्रीब्रह्मपुराणे श्रीकृष्णचरिते षोडशसहस्रेकशतस्त्रीविवाहकरणं नाम पञ्चनवतितमोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ प्रद्युम्नाद्या हरेः पुत्रा
 रुक्मिण्यां कथिता द्विजाः ॥ भान्वादिकाश्च वै पुत्रान्सत्यभामा व्यजायत ॥ १ ॥ दीप्तिमन्तः प्रपलाद्या रोहिण्यास्तनया हरेः ॥ बभूवुर्जाम्बवत्याश्च
 साम्बाद्या बाहुशालिनः ॥ २ ॥ तनया भद्रविन्दाद्या नाम्रजित्या महाबलाः ॥ संभ्रामजितप्रधानास्तु रोव्यायां चाभवन्सुताः ॥ ३ ॥ वृकाद्यास्तु
 सुता माद्री गात्रवत्प्रमुखान्सुताश्च ॥ अवाप लक्ष्मणा पुत्रान्कालिन्द्याश्च श्रुतादयः ॥ ४ ॥ अन्यासां चैव भार्याणां समुत्पन्नानि चक्रिणः ॥ अष्टा
 युतानि पुत्राणां सहस्राणि शतं तथा ॥ ५ ॥ प्रद्युम्नः प्रथमस्तेषां सर्वेषां रुक्मिणीसुतः ॥ प्रद्युम्नादनिरुद्धोऽभूद्रजस्तस्मादजायत ॥ ६ ॥ अनिरुद्धो
 रणे रुद्धो बलेः पौत्रो महाबलः ॥ बाणस्य तनयामृषामुपयेमे द्विजोत्तमाः ॥ ७ ॥ यत्र युद्धमभूदोरं हरिशंकरयोर्महतं ॥ छिन्नं सहस्रं बाहूनां यत्र
 बाणस्य चक्रिणा ॥ ८ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ कथं युद्धमभूद्रक्षत्रार्थं हरकृष्णयोः ॥ कथं क्षयं च बाणस्य बाहूनां कृतवान्हरिः ॥ ९ ॥ एतत्सर्वं
 महाभाग वक्तुमर्हसि नोऽखिलम् ॥ महत्कौतूहलं जातं श्रोतुमेतां कथां शुभाम् ॥ १० ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ उपा बाणसुता विप्राः पार्वती शंभुना
 सह ॥ क्रीडन्तीमुपलक्ष्योच्चैः स्पृहां चक्रे तदा स्वयम् ॥ ११ ॥ ततः सकलचित्तज्ञा गौरी तामाह भामिनीम् ॥ अलमत्यनुतापेन भ्रात्रं त्वमपि
 रंस्यसे ॥ १२ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्युक्त्वा सा तदा चक्रे कदेति मतिमात्मनः ॥ को वा भर्ता ममेत्येनां पुनरप्याह पार्वती ॥ १३ ॥ ॥
 पार्वत्युवाच ॥ वैशाखे शुक्लद्वादश्यां स्वप्ने योऽभिभवं तव ॥ करिष्यति स ते भर्ता राजपुत्रि भदिष्यति ॥ १४ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ तस्यां
 तिथौ पुमान्स्वप्ने यथा देव्या उदीरितः ॥ तथैवाभिभवं चक्रे रागं चक्रे च तत्र सा ॥ ततः प्रबुद्धा पुरुषं नापश्यत्सा तमुत्सुका ॥ १५ ॥ उपोवाच ॥
 क गतोऽसीति निर्लम्बा द्विजाश्चोक्तवती सखीम् ॥ बाणस्य मन्त्री कुम्भाण्डश्चित्रलेखा तु तत्सुता ॥ १६ ॥ तस्याः सख्यभवत्सा च ग्राह कोऽयं
 त्वयोच्यते ॥ यदा लम्बाकुला नास्यै कथयामास सा सखी ॥ १७ ॥ तदा विश्वासमानीय सर्वमेवाशृणोद्वचः ॥ विदितायां तु तामाह पुनरुपा
 ययोदितम् ॥ देव्या तथैव तत्प्राप्तौ योऽभ्युपायः कुरु द्रुतम् ॥ १८ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ततः पटे मुरान्दैत्याङ्गन्धर्वाश्च प्रधानतः ॥ मनुष्यांश्च
 भिलिख्यासौ चित्रलेखाऽप्यदर्शयत् ॥ १९ ॥ अपास्य सा तु गन्धर्वास्तथोरगमुरासुराश्च ॥ मनुष्येषु ददौ दार्ढ्यं तेष्वप्यन्धकवृष्णिषु ॥ २० ॥
 कृष्णरामौ विलोकाऽऽसीत्सुभ्रूलम्बावती तदा ॥ प्रद्युम्नदर्शने व्रीडादार्ढ्यं निन्ये ततो द्विजाः ॥ २१ ॥ दृष्टमात्रे ततः कान्ते प्रद्युम्नतनये तदा ॥ सोऽयं
 सोऽयं ममेत्युक्ते तथा सा योगनामिनी ॥ ययौ दारवतीमृषां समाश्वास्य ततः सखीम् ॥ २२ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे बाणयुद्धोपाख्यानं नाम पण्ण

वतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ बाणोऽपि प्रणिपत्याग्रे ततश्चाऽऽह त्रिलोचनम् ॥ देव बाहुसहस्रेण निर्विण्णोऽहं विनाऽऽहम्
 ॥ १ ॥ कचिन्ममैषां बाहुनां साफल्यकरणो रणः ॥ भविष्यति विना युद्धं भाराय मम किं भुजैः ॥ २ ॥ ॥ शंकर उवाच ॥
 अपूर्वध्वजमद्गस्ते यदा बाण भविष्यति ॥ पिशिताशिजनानन्दं प्राप्स्यसि त्वं तदा रणम् ॥ ३ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ततः प्र
 णम्य मुदितः शंभुमभ्यागतो गृहान् ॥ भग्नं ध्वजमथाऽऽलोक्य हृष्टो हर्षं परं ययौ ॥ ४ ॥ एतस्मिन्नेव काले तु योगविद्यावलेन तम् ॥
 अनिरुद्धमथाऽऽनित्ये चित्रलेखा वरा सखी ॥ ५ ॥ कन्यान्तःपुरमध्ये तं रममाणं सहोपया ॥ विज्ञाय रक्षिणो गत्वा शशंसुर्देत्यभ्युपतेः ॥ ६ ॥
 व्यादिष्टं किंकराणां तु सैन्यं तेन महात्मना ॥ जघान परिचं लौहमादाय परवीरहा ॥ ७ ॥ हतेषु तेषु बाणोऽपि रथस्थस्तद्वधोद्यतः ॥
 युध्यमानो यथाशक्ति यदा वीरेण निर्जितः ॥ ८ ॥ मायया युयुधे तेन स तदा मन्त्रचोदितः ॥ ततश्च पन्नगास्त्रेण बबन्ध यदुनन्दनम् ॥ ९ ॥
 द्वारवत्यां क यातोऽसावनिरुद्धेति जल्पताम् ॥ यदूनामाचचक्षे तं बद्धं बाणेन नारदः ॥ १० ॥ तं शोणितपुरे श्रुत्वा नीतं विद्याविदग्धया ॥ योषिता
 प्रत्ययं जग्मुर्यादवानां मतेरिति ॥ ११ ॥ ततो गरुडमारुह्य स्मृतमात्रागतं हरिः ॥ बलप्रद्युम्नसहितो बाणस्य प्रययौ पुरम् ॥ १२ ॥ पुरीप्रवेशे
 प्रमथैर्युद्धमासीन्महाबलैः ॥ ययौ बाणपुराभ्याशं नीत्वा तान्संक्षयं हरिः ॥ १३ ॥ ततस्त्रिपादस्त्रिशिरा ज्वरो मादेवरो महान् ॥ बाणरक्षार्थमत्यर्थं
 युयुधे शार्ङ्गधन्वना ॥ १४ ॥ तद्गस्मस्पर्शसंभूततापं कृष्णाङ्गसंगमात् ॥ अवाप बलदेवोऽपि समं संमीलितेक्षणः ॥ १५ ॥ ततः संयुध्यमानस्तु
 सह देवेन शार्ङ्गिणा ॥ वैष्णवेन ज्वरेणाऽऽशु कृष्णदेहास्त्रिराकृतः ॥ १६ ॥ नारायणभुजाघातपरिपीडनविह्वलम् ॥ तं वीक्ष्य क्षम्यतामस्येत्याह
 देवः पितामहः ॥ १७ ॥ ततश्च शान्तमेवेति प्रोच्य तं वैष्णवं ज्वरम् ॥ आत्मन्येव लयं नित्ये भगवान्मधुमुदनः ॥ १८ ॥ मम त्वया समं युद्धं ये
 स्मरिष्यन्ति मानवाः ॥ विज्वरास्ते भविष्यन्तीत्युक्त्वा चैनं ययौ हरिः ॥ १९ ॥ ततोऽग्नीन्भगवान्पञ्च जित्वा नीत्वा क्षयं तथा ॥ दानवानां
 बलं विष्णुशूर्णयामास लीलया ॥ २० ॥ ततः समस्तसैन्येन दैतेयानां बलेः सुतः ॥ युयुधे शंकरश्चैव कार्तिकेयश्च शौरिणा ॥ २१ ॥ हरिशंकरयो
 युद्धमतीवाऽऽसीत्सुदारुणम् ॥ चुक्षुः सकला लोकाः शस्त्रास्त्रैर्विदुषाऽर्दिताः ॥ २२ ॥ प्रलयोऽयमशेषस्य जगतो नूनमागतः ॥ मेनिरे त्रिदशा यत्र
 वर्तमाने महादवे ॥ २३ ॥ जम्भणास्त्रेण गोविन्दो जम्भयामास शंकरम् ॥ ततः प्रणेजुर्दैतेयाः प्रमथाश्च समन्ततः ॥ २४ ॥ जम्भाभिभूतश्च इरो
 रथोपस्थमुपाविशत् ॥ न शशाक तदा योद्धुं कृष्णेनास्त्रिष्टकर्मणा ॥ २५ ॥ गरुडस्तवाहश्च प्रद्युम्नास्त्रेण पीडितः ॥ कृष्णहुंकारनिर्भूतशक्तिश्चाप

वसु-
॥ ११९ ॥

ययौ गृहः ॥ २६ ॥ जृम्भिते शंकरे नष्टे दैत्यसेन्ये गृहे जिते ॥ नीति प्रमयसेन्ये च संक्षयं शार्ङ्गधन्वना ॥ २७ ॥ नन्दीशसंघृष्टीताश्वमथिरुडो
महारथम् ॥ बाणस्तत्राऽऽययौ योद्धुं कृष्णकार्पणवलेः सह ॥ २८ ॥ बलभद्रो महावीर्यो बाणसेन्यमनेकधा ॥ विव्याध बाणैः प्रद्युम्नो धर्मतश्चापला
यतः ॥ २९ ॥ आकृष्य लाङ्गलाग्रेण मुखलेन च पोथितम् ॥ बलं बलेन ददशे बाणो बाणैश्च चक्रिणः ॥ ३० ॥ ततः कृष्णस्य बाणेन युद्धमासी
त्समासतः ॥ परस्परं तु संदीप्तान्कायत्राणविभेदिनः ॥ ३१ ॥ कृष्णश्चिच्छेद बाणांस्तान्बाणेन प्रहिताञ्छरीः ॥ विभेद केशवं बाणो बाणं विव्याध
चक्रधृक् ॥ ३२ ॥ मुमुचाते तथाऽस्त्राणि बाणकृष्णौ जिगीषर्या ॥ परस्परक्षतिपरो परिचाश्च ततो द्विजाः ॥ ३३ ॥ छिद्यमानेष्वशेषेषु शस्त्रेष्वेव च
सीदति ॥ प्राचुर्येण हरिर्बाणं हन्तुं चक्रे ततो मनः ॥ ३४ ॥ ततोऽर्कशतसंभूततेजसा सदशद्युतिः ॥ जग्राह दैत्यचकारिर्हरिश्चक्रं सुदर्शनम् ॥ ३५ ॥
मुञ्चतो बाणनाशाय तच्चक्रं मधुविद्विषः ॥ नम्रा दैतेयविद्याऽभुत्कोटरी पुरतो हरेः ॥ ३६ ॥ तामप्रतो हरिर्देहा मीलितासः सुदर्शनम् ॥ मुमोच
बाणमुद्दिश्य छेतुं बाहुवनं रिपोः ॥ ३७ ॥ क्रमेणास्य तु बाहुनां बाणस्यान्त्युत्तचोदितम् ॥ छेदं चक्रेऽसुरस्याशु शस्त्रास्त्रक्षेपणाद्भुतम् ॥ ३८ ॥
छिन्ने बाहुवने तत्तु करस्थं मधुसूदनः ॥ मुमुक्षुर्बाणनाशाय विज्ञातस्त्रिपुरद्विषा ॥ ३९ ॥ स उत्पत्याऽऽह गोविन्दं सामपूर्वमुमापतिः ॥ विलोक्य
बाणं दोर्दण्डच्छेदासृक्साववर्षिणम् ॥ ४० ॥ ॥ रुद्र उवाच ॥ कृष्ण कृष्ण जगन्नाथ जाने त्वां पुरुषोत्तमम् ॥ परेशं परमात्मानमनादिनिधनं
परम् ॥ ४१ ॥ देवतिर्यङ्मनुष्येषु शरीरग्रहणात्मिका ॥ लीलेयं तव चेष्टा हि दैत्यानां वधलक्षणा ॥ ४२ ॥ तत्प्रसीदाभयं दत्तं बाणस्यास्य मया
गमो ॥ तत्त्वया नानृतं कार्यं यन्मया व्याहृतं वचः ॥ ४३ ॥ अस्मत्संश्रयवृद्धोऽयं नापराधस्तवाव्यय ॥ मया दत्तवरो दैत्यस्ततस्त्वां क्षमयाम्य
हम् ॥ ४४ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्युक्तः प्राह गोविन्दः शूलपाणिमुमापतिम् ॥ प्रसन्नवदनो भूत्वा गतामर्षोऽसुरं प्रति ॥ ४५ ॥ ॥ श्रीभगवा
नुवाच ॥ युष्मद्वत्तवरो बाणो जीवतादेष शंकर ॥ त्वद्राक्ष्यगौरवादेतन्मया चक्रं निर्वर्तितम् ॥ ४६ ॥ त्वया यदभयं दत्तं तद्वत्तमभयं मया ॥
मत्तोऽविभिन्नमात्मानं द्रष्टुमर्हसि शंकर ॥ ४७ ॥ योऽहं स त्वं जगत्त्रेदं सदेवासुरमानुषम् ॥ अविद्यामोहितात्मानः पुरुषा भिन्नदर्शिनः ॥ ४८ ॥
॥ व्यास उवाच ॥ इत्युक्त्वा प्रययौ कृष्णः प्राद्युम्निर्वत्र तिष्ठति ॥ तद्वन्धफणिनो नेशुर्गुरुडानिलशोषिताः ॥ ४९ ॥ ततोऽनिरुद्धमारोप्य सपत्नीकं
गरुत्मति ॥ आजग्मुर्द्वारकां रामकार्पणदामोदराः पुरीम् ॥ ५० ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे बाणयुद्धे उपानिरुद्धानयनं नाम सप्तनवतितमोऽध्यायः ॥
॥ १७ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ चक्रे कर्म महच्छौरिर्विभ्रद्यो मानुषो तनुम् ॥ जिगाय शक्रं शर्वं च सर्वदेवाश्च लीलया ॥ १ ॥ यच्चान्यदकरोत्कर्म

अ० ९८

॥ ११९ ॥

दिव्यचेष्टाविधातकृत ॥ कथ्यतां तन्महत्कर्म हरेः कौतूहलं हि नः ॥ २ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ गदतो मे मुनिश्रेष्ठाः श्रूयतामिदमादरात् ॥
 नरावतारे कृष्णेन दग्धा वाराणसी यथा ॥ ३ ॥ पौण्ड्रको वासुदेवश्च वासुदेवोऽभवद्भुवि ॥ अवतीर्णस्त्वमित्युक्तो जनैरज्ञानमोहितैः ॥ ४ ॥
 स मेने वासुदेवोऽहमवतीर्णो महीतले ॥ नष्टस्मृतिस्ततः सर्वं विष्णुचिह्नमचीकृतम् ॥ दूतं च प्रेषयामास स कृष्णाय द्विजोत्तमाः ॥ ५ ॥ त्यक्त्वा
 चक्रादिकं चिह्नं मदीयं नाम तत्त्वतः ॥ वासुदेवात्मकं मूढं मुक्त्वा सर्वमशेषतः ॥ ६ ॥ आत्मनो जीवितार्थाय तथा मे प्रणतिं व्रज ॥
 इत्युक्तः स ग्रहस्यैव दूतं प्राह जनार्दनः ॥ ७ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ निजचिह्नमहं चक्रं समुत्सृज्ये त्वयीति वै ॥ वाच्यम्
 पौण्ड्रको गत्वा त्वया दूतं वचो मम ॥ ८ ॥ ज्ञातस्त्वद्वाक्यसद्भावो यत्कार्यं तद्विधीयताम् ॥ गृहीतचिह्नं एवाहमागमिष्यामि ते पुरीम् ॥ ९ ॥
 उत्सृज्यामि च ते चक्रं निजचिह्नमसंशयम् ॥ आज्ञापूर्वं च यदिदमागच्छेति त्वयोदितम् ॥ १० ॥ संपादयिष्ये श्वस्तुभ्यं तदप्येषोऽविल
 म्बितम् ॥ शरणं ते समभ्येत्य कर्ताऽस्मि नृपते तथा ॥ ११ ॥ यथा त्वत्तो भयं भूयो नैव किंचिद्विष्यति ॥ १२ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्युक्तेऽ
 पगते दूते संस्मृत्याभ्यागतं हरिः ॥ गरुत्मन्तं समारुह्य त्वरितं तत्पुरं ययौ ॥ १३ ॥ तस्यापि केशवोद्योगं श्रुत्वा काशिपतिस्तदा ॥ सर्वसैन्यप
 रीवारपार्ष्णिग्राहमुपाययौ ॥ १४ ॥ ततो बलेन महता काशिराजबलेन च ॥ पौण्ड्रको वासुदेवोऽसौ केशवाभिमुखं ययौ ॥ १५ ॥ तं ददर्श हरिर्दूरा
 दुदारस्यन्दने स्थितम् ॥ चक्रशङ्खगदापाणिं पाणिना विधृताम्बुजम् ॥ १६ ॥ स्रग्धरं धृतशार्ङ्गं च सुपर्णरचनाध्वजम् ॥ वक्षस्पलकृतं चास्य
 श्रीवत्सं ददृशे हरिः ॥ १७ ॥ किरीटकुण्डलधरं पीतवासःसमन्वितम् ॥ दृष्ट्वा तं भावगम्भीरं जहास गरुडध्वजः ॥ १८ ॥ युयुधे च बलेनास्य
 हस्त्यश्वबलिना द्विजाः ॥ निखिंशार्ष्टिगदाशूलशक्तिकामुं कशालिना ॥ १९ ॥ शणेन शार्ङ्गनिर्मुक्तैः शौरैश्चिविदारणैः ॥ गदाचक्रातिपातैश्च सूदया
 मास तद्वलम् ॥ २० ॥ काशिराजवलं चैव क्षयं नीत्वा जनार्दनः ॥ उवाच पौण्ड्रकं मूढमात्मचिह्नोपलक्षणम् ॥ २१ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
 पौण्ड्रकोक्तं त्वया यत्तत्त्ववक्त्रेण मां प्रति ॥ समुत्सृजेति चिह्नानि तत्ते संपादयाम्यहम् ॥ २२ ॥ चक्रमेतत्समुत्सृष्टं गदेयं ते विसर्जिता ॥ गरुत्मा
 नेष निर्दिष्टः समारोहतु ते ध्वजम् ॥ २३ ॥ इत्युवाच विमुक्तेन चक्रेगासो विदारितः ॥ पोथितो गदया भग्नो गरुत्मांश्च गरुत्मा ॥ २४ ॥ ततो हाहाकृते
 लोके कारीनामधिपस्तदा ॥ युयुधे वासुदेवेन मित्रस्यापचितौ स्थितः ॥ २५ ॥ ततः शार्ङ्गविनिर्मुक्तैश्चिह्ना तस्य शरैः शिरः ॥ काशिपुयौ स
 चिक्षेप कुर्वल्लोकस्य विस्मयम् ॥ २६ ॥ इत्वा तु पौण्ड्रकं शौरिः काशिराजं च सानुजम् ॥ रेमे द्वारवर्ती प्रातोऽमरः स्वर्गगतो यथा ॥ २७ ॥

वसु०

॥ १२० ॥

तच्छिरः पतितं तत्र दृष्ट्वा काशिपतेः पुरे ॥ जनः किमेतदित्याह केन केनेति विस्मितः ॥ २८ ॥ ज्ञात्वा तं वासुदेवेन हतं तस्य सुतस्ततः ॥
पुरोहितेन सहितस्तोषयामास शंकरम् ॥ २९ ॥ अविमुक्ते महाक्षेत्रे तोषितस्तेन शंकरः ॥ वरं वृणीष्वेति तदा तं प्रोवाच नृपात्मजम् ॥ ३० ॥
स वव्रे भगवन्कृत्या पितृहन्तुर्वधाय मे ॥ समुत्तिष्ठतु कृष्णस्य त्वत्प्रसादान्महेश्वर ॥ ३१ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ एवं भविष्यतीत्युक्ते दक्षिणाग्रे
रनन्तरम् ॥ महाकृत्या समुत्तस्थौ तस्मादग्निनिवेशनात् ॥ ३२ ॥ ततो ज्वालाकरालास्या ज्वलत्केशकलापिनी ॥ कृष्ण कृष्णेति कुपिता
कृत्वा द्वारवर्ती ययौ ॥ ३३ ॥ तामवेक्ष्य जनः सर्वो रौद्रां विकृतलोचनाम् ॥ ययौ शरप्यं जगतां शरणं मधुसूदनम् ॥ ३४ ॥
॥ जना ऊचुः ॥ काशिराजमुतेनेयमाराध्य वृषभध्वजम् ॥ उत्पादिता महाकृत्या वधाय तव चक्रिणः ॥ जहि कृत्याभिमासुप्रां
वह्निज्वालाजटाकुलाम् ॥ ३५ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ चक्रमुत्सृष्टमक्षेपु क्रीडासक्तेन लीलया ॥ तदग्निमालाजटिलं ज्वालाद्वारा
तिभीषणम् ॥ ३६ ॥ कृत्यामनुजगाप्ताऽऽशु विष्णुचक्रं सुदर्शनम् ॥ ततः सा चक्रविध्वस्ता कृत्या माहेश्वरी तदा ॥ ३७ ॥ जगाम वेगिनी
वेगात्तदप्यनुजगाम ताम् ॥ कृत्या वाराणसीमेव प्रविशेत् त्वरान्विता ॥ ३८ ॥ विष्णुचक्रप्रतिहतप्रभावा मुनिसत्तमाः ॥ ततः काशिवलं भूरि प्रम
थानां तथा बलम् ॥ ३९ ॥ समस्तशस्त्रास्त्रयुतं चक्रस्याभिसुखं ययौ ॥ शस्त्रास्त्रमोक्षबहुलं दग्ध्वा तद्वलभोजसा ॥ ४० ॥ कृत्वाऽक्षेमामशेषां तां
पुरीं वाराणसीं ययौ ॥ प्रभृतभृत्यपौरां तां साश्वमातंगमानवाम् ॥ ४१ ॥ अशेषदुर्गकोष्ठां तां दुर्निरीक्ष्यां सुरैरपि ॥ ज्वालापरिवृताशेषगृहप्राकारतोर
णाम् ॥ ४२ ॥ ददाह तां पुरीं चक्रं सकलामेव सत्वरम् ॥ अक्षीणामर्षमत्यल्पसाध्यसाधनानिस्पृहम् ॥ तच्चक्रं प्रस्फुरद्दीप्ति विष्णोरभ्याययौ
करम् ॥ ४३ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे श्रीकृष्णचरिते पौंड्रकवासुदेववधे काशीदाहवर्णनं नामाष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ श्रोतु
मिच्छामहे भूयो बलभद्रस्य धीमतः ॥ मुने पराक्रमं शौर्यं तन्नो व्याख्यातुमर्हसि ॥ १ ॥ यमुनाकर्षणादीनि श्रुतान्यस्माभिरत्र वै ॥ तत्कथ्यतां
महाभाग यदन्यत्कृतवान्बलः ॥ २ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ शृणुष्वं मुनयः कर्म यद्रामेणाभवत्कृतम् ॥ अनन्तेनाप्रमेयेण शेषेण धरणीभृता ॥ २ ॥
दुर्योधनस्य तनयां स्वयंवरकृतेक्षणाम् ॥ बलादादत्तवान्वीरः साम्बो जाम्बवतीसुतः ॥ ४ ॥ ततः क्रुद्धा महावीर्याः कर्णदुर्योधनादयः ॥ भीष्मद्रो
णादयश्चैव वबन्धुर्धुंधि निर्जितम् ॥ ५ ॥ तच्छ्रुत्वा यादवाः सर्वे कोपं दुर्योधनादिषु ॥ मुनयः प्रतिचक्रुश्च तान्विहन्तुं महोद्यमम् ॥ ६ ॥ तान्नि
वायं बलः प्राह मदलोलकुलाक्षरम् ॥ मोक्षयन्ति ते मदचनाद्यास्याम्येको हि कौरवान् ॥ ७ ॥ बलदेवस्ततो गत्वा नगरं गजसाह्वयम् ॥ बाह्यो

अ० १९

॥ १२० ॥

पवनमध्येऽधुन विवेश च तत्पुरम् ॥ ८ ॥ बलमागतमाज्ञाय तदा दुर्योधनादयः ॥ गामर्धमुदकं चैव रामाय प्रत्यवेदयन् ॥ ९ ॥ गृहीत्वा विधिव
 त्सर्वं ततस्तानाह कौरवान् ॥ आज्ञापयत्युग्रसेनः साम्बमाशु विमुञ्चत ॥ १० ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ततस्तद्वचनं श्रुत्वा भीष्मद्रोणादयो
 द्विजाः ॥ कर्णदुर्योधनाद्याश्च चुकुधुर्द्विजसत्तमाः ॥ ११ ॥ उचुश्च कुपिताः सर्वे बाढिकाद्याश्च भूमिपाः ॥ अराज्याहं यदोर्वशमवेक्ष्य मुशला
 युधम् ॥ १२ ॥ कौरवा उचुः ॥ भो भोः किमेतद्भवता बलभद्रेरितं वचः ॥ आज्ञां कुरुकुलोत्थानां यादवः कः प्रदास्यति ॥ १३ ॥ उग्रसे
 नोऽपि यद्याज्ञां कौरवाणां प्रदास्यति ॥ तदलं पाण्डुरैश्च त्रैलोक्यैरलंकृतैः ॥ १४ ॥ तद्वच्च बलदेव त्वं साम्बमन्यायचेष्टितम् ॥
 विमोक्ष्यामो न भवतो नोग्रसेनस्य शासनात् ॥ १५ ॥ प्रकृतियां कृताऽस्माकं मान्यानां कुकुरान्धकैः ॥ न नाम सा कृता
 केयमाज्ञा स्वामिनि भृत्यतः ॥ १६ ॥ गवमारोपिता यूयं समानासनभोजनैः ॥ को दोषो भवतां नीतिर्यत्प्रीणात्यनपेक्षिता ॥ १७ ॥
 अस्माभिरर्च्यो भवता योऽयं बल निवेदितः ॥ प्रेम्यैव न तदस्माकं कुलाद्युष्मत्कुलोचितम् ॥ १८ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्युक्त्वा कुरवः सर्वे
 नामुञ्चन्त हरेः सुतम् ॥ कृतैकनिश्चयाः सर्वे विविशुर्गजसाह्वयम् ॥ १९ ॥ मत्तः कोपेन चाऽऽपूर्णस्ततोऽधिपेजन्मना ॥ उत्थापयामास हलं विप
 मं सहलायुधः ॥ २० ॥ ततो विदारिता पृथ्वी पार्ष्णिघातात्मन्महात्मनः ॥ आस्फोटयामास तदा दिशः शब्देन पूरयन् ॥ उवाच चातिताम्राक्षो
 भुकुटीकुटिलाननः ॥ २१ ॥ ॥ बलदेव उवाच ॥ अहो मदावलिप्तानामसाराणां दुरात्मनाम् ॥ कौरवाणामाधिपत्यमस्माकं किल कालजम् ॥ २२ ॥
 उग्रसेनस्य ये नाऽऽज्ञां मन्यन्ते चाप्यलङ्घनाम् ॥ आज्ञां प्रतीच्छेद्धर्मेण सह देवैः शचीपतिः ॥ २३ ॥ सदाऽध्यास्ते सुधर्मा तामुग्रसेनः शचीपतेः ॥
 धिक्मनुष्यशतोच्छिष्टे तुष्टिरेषां नृपासने ॥ २४ ॥ पारिजाततरोः पुष्पमञ्जरीर्वनितजानः ॥ विभर्ति यस्य भृत्यानां सोऽप्येषां न महीपतिः ॥ २५ ॥
 समस्तभुभुजां नाथ उग्रसेनः स तिष्ठतु ॥ अद्य निष्कौरवासुर्वा कृत्वा यास्यामि तां पुरीम् ॥ २६ ॥ कर्णं दुर्योधनं द्रोणमद्य भीष्मं सबाढिकम् ॥
 दुःशासनादीन्धूरिं च भूरिश्रवसमेव च ॥ २७ ॥ सोमदत्तं शलं भीममर्जुनं सयुधिष्ठिरम् ॥ यमजौ कौरवांश्चान्यान्हत्वा साश्वरथद्विपान् ॥ २८ ॥
 वीरमादाय तं साम्बं सपत्नीकं ततः पुरीम् ॥ द्वारकासुग्रसेनादीन्गत्वा वक्ष्यामि बान्धवान् ॥ २९ ॥ अथवा कौरवादीनां समस्तैः कुरुभिः सह ॥
 भारावतरणे शीघ्रं देवराजेन चोदितः ॥ ३० ॥ भागीरथ्यां क्षिपान्याशु नगरं नागसाह्वयम् ॥ ३१ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्युक्त्वा कोधरता
 न्तस्तालाङ्कोऽधोमुखं हलम् ॥ प्राकारवप्रे विन्यस्य चक्षुषं मुशलायुधः ॥ ३२ ॥ आधर्णितं तत्सहसा ततो वै हस्तिनापुरम् ॥ हृष्टा संभुव्यहृदयाश्चुकुशुः

सर्वकौरवाः ॥ ३३ ॥ ॥ कौरवा उचुः ॥ राम राम महाबाहो क्षम्यतां क्षम्यतां त्वया ॥ उपसंह्रियतां कोपः प्रसीदं शुशलायुध ॥ ३४ ॥ मुक्तः साम्बः
 सपत्नीकस्तव ज्ञातं बलं बल ॥ अविज्ञातप्रभावाणां क्षम्यतामपराधिनाम् ॥ ३५ ॥ व्यास उवाच ॥ ततो निर्यातयामासुः साम्बं पत्न्या समन्वि-
 तम् ॥ निष्कम्य स्वपुत्रीं तूर्णं कौरवा मुनिपुङ्गवाः ॥ ३६ ॥ भीष्मद्रोणकृपादीनां प्रणम्य वदतां प्रियम् ॥ शान्तमेव मयेत्याह बलो बलवतां वरः ॥ ३७ ॥
 अद्याप्यार्घाणताकारं लक्ष्यते तत्पुंरं द्विजाः ॥ एष प्रभावो रामस्य बलशौर्योपलक्षितः ॥ ३८ ॥ ततस्तु कौरवाः साम्बं संपूज्य हलिनां सह ॥
 प्रेषयामासुरुद्राहधनभार्यासमन्वितम् ॥ ३९ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे श्रीकृष्णचरिते बलदेवमाहात्म्यनिरूपणं नामैकोनशततमोऽध्यायः ॥ १९ ॥
 व्यास उवाच ॥ शृणुध्वं मुनयः सर्वे बलस्य बलशालिनः ॥ कृतं यदन्यदेवाभूत्तदपि श्रूयतां द्विजाः ॥ १ ॥ नरकस्यासुरेन्द्रस्य देवपक्षविरोधि-
 नः ॥ सखाऽभवन्महावीर्यो द्विविदो नाम वानरः ॥ २ ॥ वैरानुबन्धं बलवान्स चकार सुरान्प्रति ॥ ३ ॥ ॥ द्विविद उवाच ॥ नरकं इतवान्कृष्णो
 बलदर्पसमन्वितम् ॥ करिष्ये सर्वदेवानां तस्मादेष प्रतिक्रियाम् ॥ ४ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ यज्ञविध्वंसनं कुर्वन्मर्त्यलोकक्षयं तथा ॥ ततो विध्वंस-
 यामास यज्ञानज्ञानमोहितः ॥ ५ ॥ विभेद साधुमर्यादां क्षयं चक्रे च देहिनाम् ॥ ददाह चपलो देशं पुरग्रामान्तराणि च ॥ ६ ॥ कचिच्च पर्वत-
 क्षेपाद्वामादीन्समचूर्णयत् ॥ शैलानुत्पाद्य तोयेषु मुमोचाम्बुनिधौ तथा ॥ ७ ॥ पुनश्चार्णवमध्यस्थः क्षोभयामास सागरम् ॥ तेनातिक्षोभितश्चा-
 ष्विहृद्रेलो जायते द्विजाः ॥ ८ ॥ घ्रावयंस्तीरजान्ग्रामान्पुरादीनतिवेगवान् ॥ कामरूपं महारूपं कृत्वा सस्यान्यनेकशः ॥ ९ ॥ लुठन्भ्रमण-
 संमर्दः संचूर्णयति वानरः ॥ तेन विप्रकृतं सर्वं जगदेतदुरात्मना ॥ १० ॥ निःस्वाध्यायवपट्कारं द्विजाश्चाऽऽसीत्सुदुःखितम् ॥ कदाचिद्वैवतोद्याने
 पपौ पानं इलायुधः ॥ ११ ॥ रेवती च महाभागा तथैवान्या वरस्त्रियम् ॥ उद्रीयमानो विलसल्लसामौलिमध्यगः ॥ १२ ॥ रेमे यदुवरश्रेष्ठः कुबेर-
 इव मन्दरे ॥ ततः स वानरोऽभ्येत्य गृहीत्वा सीरिणो इलम् ॥ १३ ॥ मुशलं च चकारास्य संमुखः स विडम्बनाम् ॥ तथैव योषितां तासां जहासा
 भिमुखं कपिः ॥ १४ ॥ पानपूर्णाश्च करकांश्चिक्षेपाऽऽहत्य वै तदा ॥ ततः कोपपरीतात्मा भर्त्सयामास तं बलम् ॥ १५ ॥ तथाऽपि तमबह्नाय-
 चक्रे किलकिलाध्वनिम् ॥ ततः समुत्थाय बलो जगृहे मुशलं रुषा ॥ १६ ॥ सोऽपि शैलशिलां भीमां जग्राह पुवगोत्तमः ॥ चिक्षेप च स तां क्षितां
 मुशलेन सदृश्या ॥ १७ ॥ विभेद यादवश्रेष्ठः सा पपात महीतले ॥ अपतन्मुशलं चासौ समुल्लङ्घ्य पुर्वगमः ॥ १८ ॥ वेगेनाऽऽयम्य रोपेण बलेनो-
 रस्यताडयत् ॥ ततो बलेन कोपेन मुष्टिना मूर्ध्नि ताडितः ॥ १९ ॥ पपात रुधिरोद्गारी द्विविदः क्षीणजीवितः ॥ पतता तच्छरीरेण गिरिः शुङ्गमशी

येता ॥ २० ॥ मुनयः शतथा वञ्चिबन्नेषु हि ताडितम् ॥ पुष्पवृष्टिं ततो देवा रामस्योपरि चिक्षिपुः ॥ २१ ॥ प्रशरांस्तदाऽभ्येत्य साध्वेतस्ते महत्कृतम् ॥
 अनेन दुष्टकपिना दैत्यपक्षोपकारिणा ॥ जगन्निराकृतं वीरं दिष्ट्या स क्षयमागतः ॥ २२ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ एवंविधान्यनेकानि बलदेवस्य
 धीमतः ॥ कर्माण्यपरिमेयानि शेषस्य घरणीभृतः ॥ २३ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे बलदेवमाहात्म्ये द्विविदवानरवधवर्णनं नाम शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥
 व्यास उवाच ॥ एवं दैत्यवधं कृष्णो बलदेवसहायवान् ॥ चक्रे दुष्टक्षितीशानां तथैव जगतः कृते ॥ १ ॥ क्षितेश्वरं भारं भगवान्फाल्गुनेन समं
 विभुः ॥ अवतारयामास हारिः समस्ताक्षोद्दिणीषथात् ॥ २ ॥ कृत्वा भारावतरणं भुवो हत्वाऽखिलान्मृषान् ॥ शापव्याजेन विप्राणामुपसंहृतवान्कु-
 लम् ॥ ३ ॥ उत्सृज्य द्वारकां कृष्णस्त्यक्त्वा मानुष्यमात्मभूः ॥ स्वांशो विष्णुमयं स्थानं प्रविवेश पुनर्निजम् ॥ ४ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ स वि-
 प्रशापव्याजेन संजह्रे स्वकुलं कथम् ॥ कथं च मानुषं देहमुत्ससृजं जनार्दनः ॥ ५ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ विश्वामित्रस्तथा कण्वो नारदश्च महा-
 मुनिः ॥ पिण्डारके महातीर्थे दृष्टा यदुकुमारकैः ॥ ६ ॥ ततस्ते यौवनोन्मत्ता भाविकार्यप्रचोदिताः ॥ साम्बं जाम्बवतीपुत्रं भूषयित्वा स्त्रियं
 यथा ॥ प्रसृतास्तान्मुनीनूचुः प्रणिपातपुरःसरम् ॥ ७ ॥ ॥ कुमारा ऊचुः ॥ इयं स्त्री पुत्रकामा तु प्रभो किं जनयिष्यति ॥ ८ ॥ ॥ व्यास
 उवाच ॥ दिव्यज्ञानोपपन्नास्ते विप्रलब्धाः कुमारकैः ॥ शापं ददुस्तदा विप्रास्तेषां नाशाय सुव्रताः ॥ ९ ॥ मुनयः कुपिताः प्रोचुर्मुशलं जनयिष्य-
 ति ॥ येनाखिलकुलोत्सादो यादवानां भविष्यति ॥ १० ॥ इत्युक्तास्तैः कमारास्त आचचक्षुर्यथातथम् ॥ उग्रसेनाय मुशलं जज्ञे साम्बस्य चोद-
 रात् ॥ ११ ॥ तदुग्रसेनो मुशलमयश्चूर्णमकारयत् ॥ जज्ञे तच्चैरका चूर्णं प्रक्षिप्तं वै महोदधौ ॥ १२ ॥ मुशलस्याथ लौहस्य चूर्णितस्यान्धकैर्दि-
 जाः ॥ खण्डं चूर्णयितुं शेकुर्नैव ते तोमराकृति ॥ १३ ॥ तदप्यम्बुनिधौ क्षिप्तं मत्स्यो जग्राह जालिभिः ॥ चातितस्योदरात्तस्य लुब्धो जग्राह
 तच्चरा ॥ १४ ॥ विज्ञातपरमार्थोऽपि सर्वशक्तिमयो हारिः ॥ नेच्छत्तदन्यथा कर्तुं विधिना यत्समाहृतम् ॥ १५ ॥ देवैश्च प्रहितो दूतः प्रणिपत्या
 ऽऽह केशवम् ॥ रहस्येवमहं दूतः प्रहितो भगवन्सुरे ॥ १६ ॥ वस्त्राभिरुद्धादित्यरुद्रसाध्यादिभिः सह ॥ विज्ञापयति वः शक्रस्तादिदं श्रूयतां
 प्रभो ॥ १७ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ भारावतरणार्थं वर्षाणामधिकं शतम् ॥ भगवानवतीर्णोऽत्र त्रिदशैः संप्रसादितः ॥ १८ ॥ बुबुत्ता निहता दैत्या
 भुवो भारोऽवतारितः ॥ त्वया सनाथास्त्रिदशा ब्रजन्तु त्रिदशालयाम् ॥ १९ ॥ तवातीतं जगन्नाथ वर्षाणामधिकं शतम् ॥ इदानीं गम्यतां स्वर्गो-
 भवता यदि रोचते ॥ २० ॥ देवैर्विज्ञापितो देवोऽप्यथात्रैव रतिस्तव ॥ तत्संप्रप्तं यथाकालमास्थेयमनुजीविभिः ॥ २१ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥

असु-

१२२ ॥

यत्त्वमात्थाखिलं दूत वेदि चैतदहं पुनः ॥ प्रारब्ध एव हि मया यादवानामपि क्षयः ॥ २२ ॥ भुवो नामातिभारोऽयं यादवैरनिर्वाहितैः ॥
अवतारं करोम्यस्य सप्तरात्रेण सत्वरः ॥ २३ ॥ यथागृहीतं चाम्भोषीं इत्वाऽहं द्वारकां पुनः ॥ यादवानुपसंहृत्य यास्यामि त्रिदशालयम् ॥ २४ ॥
मनुष्यदेहमुत्सृज्य संकर्षणसहायवान् ॥ प्राप्त एवास्मि मन्तव्यो देवेन्द्रेण तथा सुरैः ॥ २५ ॥ जरासंधादयो येऽन्ये निहता भारहेतवः ॥ क्षितेस्ते
भ्यः स भारो हि यदूर्ना समधीयत ॥ २६ ॥ तदेतं मुमहाभारमवताय क्षितेरहम् ॥ यास्याम्यमरलोकस्य पालनाय ब्रवीहि तान् ॥ २७ ॥
॥ व्यास उवाच ॥ इत्युक्तो वासुदेवेन देवदूतः प्रणम्य तम् ॥ मुनयो दिवमागत्य देवराजान्तिकं ययौ ॥ २८ ॥ भगवानप्यथोत्पातान्दिव्यान्भौमान्त
रिक्षगान् ॥ ददर्श द्वारकापुर्यां विनाशाय दिवानिशम् ॥ २९ ॥ तान्दृष्ट्वा स्मदवानाह पश्यध्वमतिदारुणान् ॥ महोत्पाताञ्शमायैषां प्रभासं याम
मा चिरम् ॥ ३० ॥ महाभागवतः प्राह प्रणिपत्योद्धवो हरिम् ॥ भगवन्त्यन्मया कार्यं तदाज्ञापय सांप्रतम् ॥ ३१ ॥ मन्ये कुलमिदं सर्वं भगवान्सं
हरिष्यति ॥ नाशायस्य निमित्तानि कुलस्याच्युत लक्ष्ये ॥ ३२ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ गच्छ त्वं दिव्यया गत्या मत्प्रसादसमुत्थया ॥ वदरी
माश्रमं पुण्यं गन्धमादनपर्वते ॥ ३३ ॥ नरनारायणस्थाने पवित्रितमहीतले ॥ मन्मना मत्प्रसादेन तत्र सिद्धिमवाप्स्यसि ॥ ३४ ॥ अहं स्वर्गं गमि
ष्यामि उपसंहृत्य वै कुलम् ॥ द्वारकां च मया त्यक्तां समुद्रः प्रावयिष्यति ॥ ३५ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्युक्तः प्रणिपत्यैनं जगाम स तदोद्धवः ॥
नरनारायणस्थानं केशवेन प्रचोदितः ॥ ३६ ॥ ततस्ते यादवाः सर्वे रथानारुह्य शीघ्रगान् ॥ प्रभासं प्रययुः सार्धं कृष्णरामादिभिर्द्विजाः ॥ ३७ ॥
प्राप्य प्रभासं प्रयता प्रीतास्ते कुरुरान्धकाः ॥ चक्रुस्तत्र सुरापानं वासुदेवानुमोदिताः ॥ ३८ ॥ पिबतां तत्र वै तेषां संधर्षेण परस्परम् ॥ याद
वानां ततो जज्ञे कलहाग्निः क्षयावहः ॥ ३९ ॥ जघ्नुः परस्परं ते तु शस्त्रैर्देवबलात्कृताः ॥ क्षीणशस्त्रास्तु जगृहुः प्रत्यासन्नामथैरकाम् ॥ ४० ॥
परका तु गृहीता तैर्वज्रभूतेव लक्ष्यते ॥ तथा परस्परं जघ्नुः संप्रहारैः सुदारुणैः ॥ ४१ ॥ प्रद्युम्नसाम्बप्रमुखाः कृतवर्माऽथ सात्यकिः ॥
अनिरुद्धादयश्चान्ये पृथुर्विपृथुरेव च ॥ ४२ ॥ चारुदेष्णः सुबाहुश्च तथाऽक्रादयो द्विजाः ॥ परकारूपिभिर्वज्रैस्ते निर्जघ्नुः परस्परम् ॥
॥ ४३ ॥ निवारयामास हरिर्यादवास्ते च केशवम् ॥ सहायं मेनिरे प्राप्तं ते निर्जघ्नुः परस्परम् ॥ ४४ ॥ कृष्णोऽपि कुपितस्तेषां
भेरकामुष्टिमाददे ॥ वधाय तेषां मुशलं मुष्टिलोहमभूत्तदा ॥ ४५ ॥ जघान तेन निःशेषानाततायी स यादवान् ॥ जघ्नुश्च सहसाऽ
भ्येत्य तथाऽन्ये वै परस्परम् ॥ ४६ ॥ ततश्चार्णवमध्येन जैत्रोऽसौ चक्रिणो रथः ॥ पश्यतो दारुकस्याऽशु हतोऽश्वैर्द्विजसत्तमाः ॥ ४७ ॥

अ० १०१

॥ १२२ ॥

चक्रं गदा तथा शार्ङ्गं तूष्णीं शंखोऽसिरेव च ॥ प्रदक्षिणं ततः कृत्वा जग्मुरादित्यवर्त्मना ॥ ४८ ॥ क्षणमात्रेण वै तत्र यादवानामभूत्क्षयः ॥ ऋते
 कृष्णं महाबाहुं दारुकं च द्विजोत्तमाः ॥ ४९ ॥ चञ्क्रम्यमाणौ तौ रामं वृक्षमूलकृतासनम् ॥ ददृशाते मुखाच्चास्य निष्कामन्तं महोरगम् ॥ ५० ॥
 निष्क्रम्य स मुखात्तस्य महाभोगो भुजंगमः ॥ प्रयातश्चार्णवं सिद्धैः पूज्यमानस्तथोरगे ॥ ५१ ॥ तमर्घ्यमादाय तदा जलधिः संमुखं ययौ ॥
 प्रविवेश च तत्तोयं पूजितः पद्मगोत्तमैः ॥ दृष्ट्वा बलस्य निर्याणं दारुकं प्राह केशवः ॥ ५२ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ इदं सर्वं त्वमाचक्ष्व वसुदेवो
 ग्रसेनयोः ॥ निर्याणं बलदेवस्य यादवानां तथा क्षयम् ॥ ५३ ॥ योगे स्थित्वाऽहमप्येतत्परित्यज्य कलेवरम् ॥ वाच्यश्च द्वारकावासी जनः सर्वस्त
 थाऽहुकः ॥ ५४ ॥ यथेमां नगरीं सर्वां समुद्रः प्रावायिष्यति ॥ तस्माद्रथैः सुसज्जैस्तु प्रतीक्ष्यो ह्यर्जुनागमः ॥ ५५ ॥ न स्थेयं द्वारकामध्ये निष्कान्ते
 तत्र पाण्डवे ॥ तेनैव सह गन्तव्यं यत्र याति स कौरवः ॥ ५६ ॥ गत्वा च ब्रूहि कौन्तेयमर्जुनं वचनं मम ॥ पालनीयस्त्वया शक्त्या जनोऽयं
 मत्परिग्रहः ॥ ५७ ॥ इत्यर्जुनेन सहितो द्वारवर्त्या भवाञ्जनम् ॥ गृहीत्वा यातु वज्रश्च यदुराजो भविष्यति ॥ ५८ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे श्रीकृष्ण
 चरिते श्रीकृष्णनिजधामगमननिरूपणं नामैकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्युक्तो दारुकः कृष्णं प्रणिपत्य पुनः
 पुनः ॥ प्रदक्षिणं च बहुशः कृत्वा प्रायाद्यथोदितम् ॥ १॥ स च गत्वा तथा चक्रे द्वारकायां तथाऽर्जुनम् ॥ आनिनाय महाबुद्धिं वज्रं चक्रे तथा नृपम् ॥
 ॥ २ ॥ भगवानपि गोविन्दो वासुदेवात्मकं परम् ॥ ब्रह्मात्मनि समारोप्य सर्वभूतेष्वधारयत् ॥ ३ ॥ स मानयन्दिजवचो दुर्वासा यदुवाच ह ॥
 योगयुक्तोऽभवत्पादं कृत्वा जालुनि सत्तमाः ॥ ४ ॥ संप्राप्तो वै जरा नाम तदा तत्र स लुब्धकः ॥ मुरालावरोपलोहस्य सायकं धारयन्परम् ॥ ५ ॥
 स तत्पादं मृगाकारं समवेक्ष्य व्यवस्थितः ॥ ततो विव्याध तेनैव तोमरेण द्विजोत्तमाः ॥ ६ ॥ गतश्च ददृशे तत्र चतुर्बाहुधरं नरम् ॥ प्रणिपत्यऽह
 चैवैनं प्रसीदेति पुनः पुनः ॥ ७ ॥ अजानता कृतमिदं मया हरिणशङ्कया ॥ क्षम्यतामात्मपापेन दग्धं मा दग्धुमर्हसि ॥ ८ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥
 ततस्तं भगवानाह नास्ति ते भयमण्वपि ॥ गच्छ त्वं मत्प्रसादेन लुब्ध स्वर्गं सुखास्पदम् ॥ ९ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ विमानमागतं सद्यस्तद्वाक्य
 समनन्तरम् ॥ आरुह्य प्रययौ स्वर्गं लुब्धकस्तत्प्रसादतः ॥ १० ॥ गते तस्मिन्स भगवान्संयोज्याऽऽत्मानमात्मनि ॥ ब्रह्मभूतेऽव्ययेऽचिन्त्ये वासु
 देवमयेऽमले ॥ ११ ॥ अजन्मन्यजरेऽनाशिन्यप्रमेयेऽखिलात्मनि ॥ त्यक्त्वा स मातुषं देहमवाप त्रिदिवं तदा ॥ १२ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे व्यास पितं
 वादे श्रीकृष्णचरिते भगवत्स्वर्गारोहणब्राम् व्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ अर्जुनोऽपि तदानीन्विष्य कृष्णरामकलेवरे ॥ संस्कारं

॥ १२३ ॥

॥ १२३ ॥

लम्भयामास तथाऽन्येषामनुक्रमात् ॥ १ ॥ अष्टौ महिष्यः कथिता रुक्मिणीप्रमुखास्तु याः ॥ उपगृह्य हरेर्देहं विविशुस्ता हुताशवम् ॥ २ ॥
रेवती चैव रामस्य देहमालिष्य सत्तमा ॥ विवेश ज्वलितं वह्निं तत्संगाद्वादरीतलम् ॥ ३ ॥ उग्रसेनस्तु तच्छ्रुत्वा तथैवाऽऽनङ्गुन्दुभिः ॥ देवकी
रोहिणी चैव विविशुर्जातवेदसम् ॥ ४ ॥ ततोऽर्जुनः प्रेतकार्यं कृत्वा तेषां यथाविधि ॥ निश्चक्राम जनं सर्वं गृहीत्वा वज्रमेव च ॥ ५ ॥ द्वारवत्या
विनिष्क्रान्ताः कृष्णपत्न्यः सहस्रशः ॥ वज्रं जनं च कौन्तेयः पालयन्शानकैर्ययौ ॥ ६ ॥ सभा मुधर्मा कृष्णेन मर्त्यलोके समाहता ॥ स्वर्ग
जगाम भो विप्राः पारिजातश्च पादपः ॥ ७ ॥ यस्मिन्दिने हरियातो दिवं संत्यज्य भेदिनीम् ॥ तस्मिन्दिनेऽवतीर्णोऽयं कालकायः कलिः किल ॥
॥ ८ ॥ ग्रावयामास तां शून्यां द्वारकां च महोदधिः ॥ यदुश्रेष्ठगृहं त्वेकं नाऽऽग्रावयत सागरः ॥ ९ ॥ नातिक्रामति भो विप्रास्तदद्यापि महोदधिः ॥
नित्यं संहितस्तत्र भगवान्केशवो यतः ॥ १० ॥ तदतीव महापुण्यं सर्वपातकनाशनम् ॥ विष्णुर्जीडान्वितं स्थानं दृष्ट्वा पापात्प्रमुच्यते ॥ ११ ॥
पार्थः पञ्चनदे देशे बहुधान्यधनान्विते ॥ चकार वासं सर्वस्य जनस्य मुनिसत्तमाः ॥ १२ ॥ ततो लोभः समभवत्पार्थनैकेन धन्विना ॥ दृष्ट्वा
स्त्रियो नीयमाना दस्यूनां निहतेश्वराः ॥ १३ ॥ ततस्ते पापकर्माणो लोभोपहतचेतसः ॥ आभीरा मन्त्रयामासुः समेत्यात्यन्तदुर्मदाः ॥ १४ ॥
॥ आभीरा उचुः ॥ अयमेकोऽर्जुनो धन्वी स्त्रीजनं निहतेश्वरम् ॥ नयत्यस्मानतिक्रम्य धिगेतस्त्रियतां बलम् ॥ १५ ॥ हत्वा गर्वसमारूढो भीष्म
द्रोणजयद्रथान् ॥ कर्णादींश्च न जानाति बलं ग्रामनिवासिनाम् ॥ १६ ॥ बलज्येष्ठाव्रत्रानन्यान्ग्राम्यांश्चैव विशेषतः ॥ सर्वानेवावजानाति किं
वो बहुभिरुत्तरैः ॥ १७ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ततो यष्टिप्रहरणा दस्यवो लोष्टहारिणः ॥ सहस्रशोऽभ्यधावन्त तं जनं निहतेश्वरम् ॥ ततो
निवृत्तः कौन्तेयः प्रादाऽऽभीरान्दसन्निव ॥ १८ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ निवर्तध्वमधर्मज्ञा यदीतो न मुमूर्खवः ॥ १९ ॥ व्यास उवाच ॥
अवज्ञाय वचस्तस्य जगृहुस्ते तदा धनम् ॥ स्त्रीजनं चापि कौन्तेयाद्विष्वक्सेनपरिग्रहम् ॥ २० ॥ ततोऽर्जुनो धनुर्दिव्यं गाण्डी
वमजरं युधि ॥ आरोपयितुमारेभे न शशाक स वीर्यवान् ॥ २१ ॥ चकार सज्जं कृच्छ्रात्तु तदभूच्छिथिलं पुनः ॥ न सस्मार तथाऽस्त्राणि
चिन्तयन्नपि पाण्डवः ॥ २२ ॥ शरान्बुभोच चैतेषु पार्थः शेषान्स हर्षितः ॥ न भेदं ते शरं चकुरस्ता गाण्डीवधन्वना ॥ २३ ॥ वह्निना चाक्षया
दत्ताः शरास्तेऽपि क्षयं ययुः ॥ युध्यतः सह गोपालैरर्जुनस्याभवत्क्षयः ॥ २४ ॥ अचिन्तयत्तु कौन्तेयः कृष्णस्यैव हि तद्वलम् ॥ यन्मया शरसं
घातैः सकला भूभृतो जिताः ॥ २५ ॥ मिषतः पाण्डुपुत्रस्य ततस्ताः प्रमदोत्तमाः ॥ अपाकृष्यन्त चाऽऽभीरैः कामाक्षान्याः प्रवज्जुः ॥ २६ ॥

अ० १०३

॥ १२३ ॥

ततः शरेषु क्षीणेषु धनुष्कोट्या धनंजयः ॥ जघान दंष्ट्रं स्ते चास्य प्रहाराद्बहुसुद्विजाः ॥ २७ ॥ पश्यतस्त्वेव पार्थस्य वृष्ण्यन्धकवरस्त्रियः ॥ जग्मु
 रादाय ते म्लेच्छाः समन्तान्मुनिसत्तमाः ॥ २८ ॥ ततः स दुःखितो जिष्णुः कष्टं कष्टमिति ब्रुवन् ॥ अहो भगवता तेन मुक्तोऽस्मीति रुद वै ॥
 ॥ २९ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ तद्धनुस्तानि चास्त्राणि स रथस्ते च वाजिनः ॥ सर्वमेकपदे नष्टं दानमश्रोत्रिये यथा ॥ ३० ॥ अहो चाति बलं देवं
 विना तेन महात्मना ॥ यदसामर्थ्ययुक्तोऽहं नीचैर्नीतः पराभवम् ॥ ३१ ॥ तौ बाहू स च मे झुष्टिः स्थानं तत्सोऽस्मि चार्जुनः ॥ पुण्येनैव विना
 तेन गतं सर्वमसारताम् ॥ ३२ ॥ ममार्जुनत्वं भीमस्य भीमत्वं तत्कृतं ध्रुवम् ॥ विना तेन यदाभीरैर्जितोऽहं कथमन्यथा ॥ ३३ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥
 इत्थं वदन्ययौ जिष्णुरिन्द्रप्रस्थं पुरोत्तमम् ॥ चकार तत्र राजानं वज्रं यादवनन्दनम् ॥ ३४ ॥ स ददर्श ततो व्यासं फाल्गुनः काननाश्रयम् ॥
 तमुपेत्य महाभागं विनयेनाभ्यवादयत् ॥ ३५ ॥ तं वन्दमानं चरणावलोक्य मुनिश्चितम् ॥ उवाच पार्थ विच्छायः कथमत्यन्तमीदृशः ॥ ३६ ॥
 अजारजोनुगमनं ब्रह्महत्याऽथवा कृता ॥ जयाशामङ्गदुःखी वा भ्रष्टच्छायोऽसि सांप्रतम् ॥ ३७ ॥ सान्तानिकादयो वा ते याचमाना निराकृताः ॥
 अगम्यस्त्रीरतिर्वाऽपि तेनासि विगतप्रभः ॥ ३८ ॥ भुङ्क्तेऽप्रदाय विप्रेभ्यो मिष्टमेकमथो भवान् ॥ किं वा कृपणवित्तानि हतानि भवताऽर्जुन ॥ ३९ ॥
 कच्चिन्न सूर्यवातस्य गोचरत्वं गतोऽर्जुन ॥ दुष्टचक्षुर्हेतो वाऽपि निःश्रीकः कथमन्यथा ॥ ४० ॥ स्पृष्टो नखाम्भसा वाऽपि घटाम्भः प्रोक्षितोऽपि
 वा ॥ तेनातीवासि विच्छायो नीचैर्वा युधि निर्जितः ॥ ४१ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ततः पार्थो विनिःश्वस्य श्रूयतां भगवन्निति ॥ प्रोक्तो यथावदा
 चष्ट विप्रा आत्मपराभवम् ॥ ४२ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ यद्वलं यच्च नस्तेजो यदीर्यं यत्पराक्रमः ॥ या श्रीच्छाया च नः सोऽस्मान्परित्यज्य
 हरिर्भतः ॥ ४३ ॥ इतरेणैव महता स्मितपूर्वाभिभाषिणा ॥ हीना वयं युने तेन जाताः स्थाणुमया इव ॥ ४४ ॥ अस्त्राणां सायकानां च गाण्डीवस्य
 तथा मम ॥ सारता याऽभवन्मूर्तां स गतः पुरुषोत्तमः ॥ ४५ ॥ यस्यावलोकनादस्मान्श्रीर्जयः संपदुन्नतिः ॥ न तत्पात्रं स गोविन्दस्त्यक्त्याऽ
 स्मान्भगवान्गतः ॥ ४६ ॥ भीष्मद्रोणाङ्गराजाद्यास्तथा दुर्योधनादयः ॥ यत्प्रभावेण निर्दग्धाः स कृष्णस्त्यक्तवान्भुवम् ॥ ४७ ॥ निर्वीर्या इत
 श्रीका भ्रष्टच्छायेव मे मही ॥ विभाति तात नैकोऽहं विरहे तस्य चक्रिणः ॥ ४८ ॥ यस्यानुभावाद्भीष्माद्यैर्मय्यग्नौ शलभायितम् ॥ विना तेनाद्य
 कृष्णेन गोपालैरस्मि निर्जितः ॥ ४९ ॥ गाण्डीवं त्रिषु लोकेषु स्यात्तं यदनुभावतः ॥ मम तेन विनाऽऽभीरैर्लघुदेस्तु तिरस्कृतम् ॥ ५० ॥ स्त्रीसहस्राण्यने
 कानि झनापानि महामुने ॥ यततो मम नीतानि वस्त्रुभिल्लुङ्गायुधैः ॥ ५१ ॥ आनीयमानमाभीरैः सर्वं कृष्णावरोधनम् ॥ इतं यष्टिप्रहरणैः परि

भूय बलं मम ॥ ५२ ॥ निःश्रीकृता न मे चित्रं यज्जीवामि तदद्भुतम् ॥ नीचावमानपङ्काङ्गी निर्लज्जोऽस्मि पितामह ॥ ५३ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥
 श्रुत्वाऽहं तस्य तद्वाक्यमब्रुवं द्विजसत्तमाः ॥ दुःखितस्य च दीनस्य पाण्डवस्य महात्मनः ॥ ५४ ॥ अलं ते व्रीडया पार्थ न त्वं शोचितुमर्हसि ॥
 अवेदि सर्वभूतेषु कालस्य गतिरीदृशी ॥ ५५ ॥ कालो भवाय भूतानामभवाय च पाण्डव ॥ कालमूलमिदं ज्ञात्वा कुरु स्थैर्यमतोऽर्जुन ॥ ५६ ॥
 नद्यः समुद्रा गिरयः सकला च वसुंधरा ॥ देवा मनुष्याः पशवस्तरवश्च सरीसृपाः ॥ ५७ ॥ सृष्टाः कालेन कालेन पुनर्यास्यन्ति संक्षयम् ॥ का
 लात्मकमिदं सर्वं ज्ञात्वा शममवाप्नुहि ॥ ५८ ॥ यथाऽऽत्थ कृष्णमाहात्म्यं तत्तथैव धनंजय ॥ भारवतारकार्यार्थमवतीर्णः स मेदिनीम् ॥ ५९ ॥
 भाराकान्ता धरा याता देवानां संनिधौ पुरा ॥ तदर्थमवतीर्णोऽसौ कामरूपी जनार्दनः ॥ ६० ॥ तच्च निष्पादितं कार्यमशेषा भूभृतो हताः ॥ वृष्ण्य
 न्धककुलं सर्वं यथावदुपसंहतम् ॥ ६१ ॥ न किंचिदन्यत्कर्तव्यमस्य भूमितलेऽर्जुन ॥ ततो गतः स भगवान्कृतकृत्यो यथेच्छया ॥ ६२ ॥ सृष्टिं
 सर्गे करोत्येष देवदेवः स्थितिं स्थितौ ॥ अन्ते चाथ समर्थोऽयं सांप्रतं वै यथा कृतम् ॥ ६३ ॥ तस्मात्पार्थ न संतापस्त्वया कार्यः पराभवात् ॥ भवन्ति
 भवकालेषु पुरुषाणां पराक्रमाः ॥ ६४ ॥ यतस्त्वयैकेन हता भीष्मद्रोणादयो नृपाः ॥ तेषामर्जुन कालोत्थः किं न्यूनाभिभवो न सः ॥ ६५ ॥ विष्णोस्त
 स्यानुभावेन यथा तेषां पराभवः ॥ त्वत्तत्तथैव भवतो दस्युभ्योऽन्ते तदुद्भवः ॥ ६६ ॥ स देवोऽन्यशरीराणि समाविश्य जगत्पतिः ॥ करोति सर्वभूता
 नां नाशं चान्ते व्यवस्थितः ॥ ६७ ॥ भवोद्भवे च कौन्तेय सहायस्ते जनार्दनः ॥ भवान्ते त्वद्विपक्षास्ते केशवेनावलोकिताः ॥ ६८ ॥ कः श्रद्धयात्सगाङ्गे
 यान्हन्यास्त्वं सर्वकौरवान् ॥ आभीरेभ्यश्च भवतः कः श्रद्धयात्पराभवम् ॥ ६९ ॥ पार्थैतत्सर्वभूतेषु हरेर्ललाविचोदितम् ॥ त्वया यत्कौरवाद्यास्तु संग्रामे
 वै पराजिताः ॥ ७० ॥ गृहीता दस्युभिर्यच्च रक्षिता भवता स्त्रियः ॥ तदप्यहं यथावृत्तं कथयामि तवार्जुन ॥ ७१ ॥ अष्टावक्रः पुरा विप्र उदवासरतोऽभवत् ॥
 बहुन्वर्षगणान्पार्थ गृणन्देवं सनातनम् ॥ ७२ ॥ जितेष्वसुरसंघेषु मेरुपृष्ठे महोत्सवः ॥ वभूव तत्र गच्छन्त्यो ददृशुस्तं सुगन्धियः ॥ ७३ ॥
 रम्भातिलोत्तमाद्याश्च शतशोऽथ सहस्रशः ॥ तुष्टुवुस्तं महात्मानं प्रशशंसुश्च पाण्डव ॥ ७४ ॥ आकण्ठमग्नं सलिले जटाभारधरं मुनिम् ॥ विन
 यावनताश्चैव प्रणेषुः स्तोत्रतत्पराः ॥ ७५ ॥ यथा यथा प्रसन्नोऽभूत्तुष्टुवुस्तं तथा तथा ॥ सर्वास्ताः कौरवश्रेष्ठ वरिष्ठं तं द्विजन्मनाम् ॥ ७६ ॥
 अष्टावक्र उवाच ॥ प्रसन्नोऽहं महाभागा भवतीनां यदिष्यते ॥ मत्तस्तद्विषयतां सर्वं प्रदास्याम्यपि दुर्लभम् ॥ ७७ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ रम्भा
 तिलोत्तमाद्याश्च दिव्याश्चाप्सरसोऽब्रुवन् ॥ ७८ ॥ ॥ अप्सरस ऊचुः ॥ प्रसन्ने त्वय्यसंभ्रांतं किमस्माकमिति द्विजाः ॥ ७९ ॥ इतरास्त्वब्रुवन्विप्र

प्रसन्नो भगवन् यदि ॥ तदिच्छामः पतिं प्राप्तुं विप्रेन्द्र पुरुषोत्तमम् ॥ ८० ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ एवं भविष्यतीत्युक्त्वा उत्तार जलान्मुनिः ॥
 तमुत्तीर्णं च ददृशुर्विरूपं वक्रमष्टधा ॥ ८१ ॥ तं दृष्ट्वा गृहमानानां यासां हासः स्फुटोऽभवत् ॥ ताः शशाप मुनिः कोपमवाप्य कुरुनन्दन ॥ ८२ ॥
 अष्टावक्र उवाच ॥ यस्माद्विरूपरूपं मां मत्वा हासावमानना ॥ भवतीभिः कृता तस्मादेष शापं ददामि वः ॥ ८३ ॥ मत्प्रसादेन भर्तारं लब्ध्वा तु
 पुरुषोत्तमम् ॥ मच्छापोपहताः सर्वा दस्युहस्तं गमिष्यथ ॥ ८४ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्युदीरितमाकर्ण्य मुनिस्ताभिः प्रसादितः ॥ पुनः सुरे
 न्द्रलोकं वै प्राह भूयो गमिष्यथ ॥ ८५ ॥ एवं तस्य मुनेः शापावष्टावकस्य केशवम् ॥ भर्तारं प्राप्य ताः प्राप्ता दस्युहस्तं वराङ्गनाः ॥ ८६ ॥
 तत्त्वया नात्र कर्तव्यः शोकोऽरूपोऽपि हि पाण्डव ॥ तेनैवाखिलनाथेन सर्वं तदुपसंहृतम् ॥ ८७ ॥ भवतां चोपसंहारमासन्नं तेन कुर्वता ॥ बलं
 तेजस्तथा वीर्यं माहात्म्यं चोपसंहृतम् ॥ ८८ ॥ जातस्य नियतो मृत्युः पतनं च तथोन्नतेः ॥ विप्रयोगावसानस्तु संयोगः संचयः क्षयः ॥ ८९ ॥
 विज्ञाय न बुधाः शोकं न हर्षमुपयान्ति ये ॥ तेषामेवेतरे चेष्टां शिक्षन्तः सन्ति तादृशाः ॥ ९० ॥ तस्मात्त्वया नरश्रेष्ठ ज्ञात्वैतद्भातृभिः सह ॥
 परित्यज्याखिलं राज्यं गन्तव्यं तपसे वनम् ॥ ९१ ॥ तद्गच्छ धर्मराजाय निवेद्यैतद्भूचो मम ॥ परश्वो भ्रातृभिः सार्धं गतिं वीर यथा कुरु ॥ ९२ ॥
 व्यास उवाच ॥ इत्युक्तोऽभ्येत्य पार्थाय यमाभ्यां च सहाजुनः ॥ दृष्टं चैवानुभूतं वा कथितं तदशेषतः ॥ ९३ ॥ व्यासवाक्यं च ते सर्वं श्रुत्वाऽजुं
 नसमीरितम् ॥ राज्ये परीक्षितं कृत्वा ययुः पाण्डुसुता वनम् ॥ ९४ ॥ इत्येतद्भो मुनिश्रेष्ठा विस्तरेण मयोदितम् ॥ जातस्य च यदोर्वशे वासुदेव
 स्य चोदितम् ॥ ९५ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे श्रीकृष्णचरितसमाप्तिकथनं नाम त्र्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ प्रादुर्भावं
 सुरेशस्य देवस्य च विचेष्टितम् ॥ रामस्य च मुनिश्रेष्ठ त्वयोक्तं भुवि दुर्लभम् ॥ १ ॥ न तृप्तिमधिगच्छामः शृण्वन्तो भगवत्कथाम् ॥ अपरं श्रोतुमि
 च्छामः प्रादुर्भावं जगत्पते ॥ २ ॥ प्रादुर्भावं पुराणेषु विष्णोरमिततेजसः ॥ सतां कथयतामेव वराह इति नः श्रुतम् ॥ ३ ॥ न जानीमोऽस्य
 चरितं न विधिं न च विस्तरम् ॥ न कर्मगुणसद्भावं न हेतुत्वमनीषितम् ॥ ४ ॥ किमात्मको वराहोऽसौ का मूर्तिः का च देवता ॥ किमाचारप्रभा
 वो वा किंवा तेन तदा कृतम् ॥ ५ ॥ यज्ञार्थं समवेतानां मिषतां च द्विजन्मनाम् ॥ महावराहचरितं सर्वलोकमुखावहम् ॥ ६ ॥ यथा नारायणो
 ब्रह्मन्वाराहं रूपमास्थितः ॥ दंष्ट्रया गौ समुद्रस्थासुजहारारिमर्दनः ॥ ७ ॥ विस्तरेणैव कर्माणि सर्वाणि रिपुघातिनः ॥ श्रोतुं नो वर्तते बुद्धि
 र्हरेः कृष्णस्य धीमतः ॥ ८ ॥ कर्मणामानुषूच्यां च प्रादुर्भावाश्च ये विभो ॥ या वाऽस्य प्रकृतिर्ब्रह्मस्तात्माऽऽख्यातुं त्वमर्हसि ॥ ९ ॥ ॥ व्यास

नसु०
॥ १२५ ॥

उवाच ॥ प्रश्नभारो महानेष भवद्भिः समुदाहृतः ॥ यथाशक्त्या तु वक्ष्यामि श्रूयतां वैष्णवं यशः ॥ १० ॥ विष्णोः प्रभावश्रवणे दिष्ट्या वो
मतिकथिता ॥ इतं विष्णोः प्रवक्ष्यामि प्रादुर्भावं द्विजोत्तमाः ॥ ११ ॥ सहस्रास्यं सहस्राक्षं सहस्रचरणं च यम् ॥ सहस्रशिरसं देवं सहस्रकरमव्यय
म् ॥ १२ ॥ सहस्रजिह्वं भास्वन्तं सहस्रमुकुटं प्रभुम् ॥ सहस्रदं सहस्रादि सहस्रभुजमव्ययम् ॥ १३ ॥ हवनं सवनं चैव होतारं हव्यमेव च ॥ पा
त्राणि च पवित्राणि वेदिं दीक्षां समित्नुवम् ॥ १४ ॥ सुक्तोमशूर्पसुशलं श्रोक्षणीं दक्षिणायनम् ॥ अर्घ्यं सामगं विप्रं सदस्यं सदनं सदः ॥
॥ १५ ॥ यूपं चक्रं ध्रुवां दर्वीं चक्रं शूलखलानि च ॥ प्राग्वंशं यज्ञधूमिं च होतारं च परं च यत् ॥ १६ ॥ ह्रस्वाण्यतिप्रमाणानि स्थावराणि
चराणि च ॥ प्रायश्चित्तानि वाऽर्घ्यं च स्थण्डिलानि कुशास्तथा ॥ १७ ॥ मन्त्रयज्ञवहं वर्द्धिं भागं भागवहं च यत् ॥ अप्राप्तिं सोमभुजं हुता
र्विषमुदायुधम् ॥ १८ ॥ आहुर्वेदविदो विप्रा यं यज्ञे शाश्वतं प्रभुम् ॥ तस्य विष्णोः सुरेशस्य श्रीवत्साङ्गस्य धीमतः ॥ १९ ॥ प्रादुर्भावसहस्रा
णि समतीतान्यनेकशः ॥ भूयश्चैव भविष्यन्ति ह्येवमाह पितामहः ॥ २० ॥ यत्पृच्छध्वं महाभागा दिव्यां पुण्यामिमां कथाम् ॥ प्रादुर्भावश्रितां
विष्णोः सर्वपापहरां शिवाम् ॥ २१ ॥ शृणुध्वं तां महाभागास्तद्गतेनान्तरात्मना ॥ प्रवक्ष्याम्यानुपूर्व्येण यत्पृच्छध्वं ममानघाः ॥ २२ ॥ वासुदे
वस्य माहात्म्यं चरितं च महामतेः ॥ हितार्थं सुरमर्त्यानां लोकानां प्रभावाय च ॥ २३ ॥ बहुशः सर्वभूतात्मा प्रादुर्भवति वीर्यवान् ॥
प्रादुर्भावश्च वक्ष्यामि पुण्यान्दिव्यान्पुणान्वितान् ॥ २४ ॥ सुप्तो युगसहस्रं यः प्रादुर्भवति कार्यतः ॥ पूर्णे युगसहस्रेऽथ देवदेवो जगत्पतिः ॥ २५ ॥
ब्रह्मा च कपिलश्चैव त्र्यम्बकस्त्रिंशस्तथा ॥ देवाः सप्तर्षयश्चैव नागाश्चाप्सरस्तथा ॥ २६ ॥ सनत्कुमारश्च महानुभावो मनुर्मे
हात्मा भगवान्प्रजाकरः ॥ पुराणदेवोऽथ पुराणि चक्रे प्रदीप्तवैश्वानरदीप्ततेजाः ॥ २७ ॥ योऽसौ चार्णवमप्यस्थो नष्टे स्थावरजङ्गमे ॥
नष्टे देवासुरनरे प्रनष्टोरगराक्षसे ॥ २८ ॥ योऽकामौ दुराधर्षौ तावुभौ मधुकैटभौ ॥ हतौ भगवता तेन तयोर्देत्त्वाऽमितं वरम् ॥ २९ ॥
पुरा कमलनाभस्य स्वपतः सागराम्भसि ॥ पुष्करे तत्र संभूता देवाः सर्पिणस्तथा ॥ ३० ॥ एष पौष्करको नाम प्रादुर्भावो जग
त्पतेः ॥ पुराणं कथ्यते यत्र देवश्रुतिसमाहितम् ॥ ३१ ॥ वाराहस्तु श्रुतिमुखः प्रादुर्भावो महात्मनः ॥ यत्र विष्णुः सुरश्रेष्ठो वाराहं
रूपमास्थितः ॥ ३२ ॥ महीं सागरपर्यन्तां सशैलवनकाननाम् ॥ एकार्णवजलप्रक्षामेकाणवैगतः प्रभुः ॥ ३३ ॥ दंष्ट्रया यः समुद्धृत्य

१ मन्त्रवेद-वेदशब्दो यूपद्वयः कतुदन्तश्चिदीमुखः ॥ अग्निहोत्रो र्भेत्तो माद्वरोर्षो महातपाः ॥ महोरजोऽहो दिव्यो वेदाङ्गः श्रुतिभूषणः ॥ आन्यरात्रः सुवदुष्टः कामपोषस्त्वरो महान् ॥ सत्यपर्यमपः-

लोकानां हितकाम्यया ॥ सहस्रशीर्षो लोकादिश्चकार जगतीं पुनः ॥ ३४ ॥ एवं यज्ञवराहेण भूत्वा भूतहितार्थिना ॥ उद्धृता पृथिवी देवी
 सागराम्बुधरा पुरा ॥ ३५ ॥ वराह एष कथितो नारसिंहस्ततो द्विजाः ॥ यत्र भूत्वा मृगेन्द्रेण हिरण्यकशिपुर्हतः ॥ ३६ ॥ पुरा कृतयुगे विप्राः
 सुरारिर्बलदर्पितः ॥ दैत्यानामादिपुरुषश्चकार सुमहत्तपः ॥ ३७ ॥ दश वर्षसहस्राणि शतानि दश पञ्च च ॥ जपोपवासनिरतस्तस्थो मोनव्रत
 स्थितः ॥ ३८ ॥ ततः शमदमाभ्यां च ब्रह्मचर्येण चैव हि ॥ ब्रह्मा प्रीतोऽभवत्तस्य तपसा नियमेन च ॥ ३९ ॥ तं वै स्वयंभूर्भगवान्स्वयमगम्य
 भो द्विजाः ॥ विमानेनार्कवर्णेन हंसयुक्तेन भास्वता ॥ ४० ॥ आदित्यैर्वसुभिः सार्धं मरुद्भिर्देवैस्तथा ॥ रुद्रैर्विश्वसहायैश्च यज्ञराक्षसकिंनरैः ॥
 ॥ ४१ ॥ दिशाभिः प्रदिशाभिश्च नदीभिः सागरैस्तथा ॥ नक्षत्रैश्च मुहूर्तैश्च खेचरैश्च महाप्रहैः ॥ ४२ ॥ देवर्षिभिस्तपोवृद्धैः सिद्धैर्विद्वद्भिरेव च ॥
 राजर्षिभिः पुण्यतमेर्गन्धर्वैरप्सरोगणैः ॥ ४३ ॥ चराचरगुरुः श्रीमान्भूतः सर्वैः सुहस्तथा ॥ ब्रह्मा ब्रह्मविदोऽग्रेणो दैत्यं वचनमब्रवीत् ॥ ४४ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रीतोऽस्मि तव भक्तस्य तपसाऽनेन सुव्रत ॥ वरं वरय भद्रं ते यथेष्टं काममाप्नुहि ॥ ४५ ॥ हिरण्यकशिपुरुवाच ॥ न
 देवासुरगन्धर्वा न यज्ञोरगराक्षसाः ॥ ऋषयो वाऽथ मां शापेः क्रुद्धा लोकपितामह ॥ ४६ ॥ शपेयुस्तपसा युक्ता वर एष बृहो मया ॥ न शस्त्रेण
 न वाऽस्त्रेण गिरिणा पादपेन वा ॥ ४७ ॥ न शुष्केण न चाऽऽर्द्धेण न चैवोर्ध्वं न चाप्यधः ॥ पाणिप्रहारेणेकेन सभृत्यवलवाहनम् ॥ ४८ ॥
 यो मां नाशयितुं शक्तः स मे मृत्युर्भविष्यति ॥ भवेयमहमेवार्कः सोमो वायुर्हुताशनः ॥ ४९ ॥ सलिलं चान्तरिक्षं च आकाशं चैव
 सर्वशः ॥ अहं क्रोधश्च कामश्च वरुणो वासवो यमः ॥ धनदश्च धनाप्यसो यज्ञः किंपुरुषाधिपः ॥ ५० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एते दिव्या वरास्तात मया
 दत्तास्तवाद्भुताः ॥ सर्वान्कामानिमांस्तात प्राप्स्यसि त्वं न संशयः ॥ ५१ ॥ व्यास उवाच ॥ एवमुक्त्वा तु भगवान्भगवामाऽऽशु पितामहः ॥
 वैराजं ब्रह्मसदनं ब्रह्मर्षिगणसेवितम् ॥ ५२ ॥ ततो देवाश्च नागाश्च गन्धर्वा मुनयस्तथा ॥ वरप्रदानं श्रुत्वैव पितामहमुपस्थिताः ॥ ५३ ॥
 ॥ देवा ऊचुः ॥ वरेणानेन भगवन्बाधिष्यति स नोऽसुरः ॥ तत्प्रसीदाऽऽशु भगवन्बोधोऽप्यस्य विचिन्त्यताम् ॥ ५४ ॥ भगवन्सर्वभूतानां स्वयं

— श्रीमान्कमविक्रमस्तुतः ॥ मायश्चिन्तनो योऽः पशुमादूर्मुखाकृतिः ॥ उद्धृतां होमिकिञ्चो बीमैरपिमहाकृतः ॥ वायन्तरात्मा मन्त्ररिक्तविकृतः सोमशेजिनः ॥ वेदिकन्धो हविर्गन्धो हव्यकन्धो
 तिवेगवान् ॥ वायंशकावोः सुतिमात्रावादीक्षाभिर्जितः ॥ इक्ष्वाकुद्वयो योगी महासचययो महान् ॥ उपकर्मोद्वचकः मर्गावर्तयुषयः ॥ नावाप्यन्धो गतिपयो गुह्योत्तमिपुत्रावनः ॥ उवाचनीसहायोऽहं
 मणिपुङ्गवोऽपि ॥

भूरादिकृत्प्रभुः ॥ सद्य च हव्यकव्यानामव्यक्तं प्रकृतिर्ध्रुवम् ॥ ५५ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ तंता लोकहितं वाक्यं श्रुत्वा देवः प्रजापतिः ॥ प्रोवाच
 भगवान्वाक्यं सर्वदेवगणास्तथा ॥ ५६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अवश्यं त्रिदशास्तेन प्राप्तव्यं तपसः कलम् ॥ तपसोऽन्ते च भगवान्वधं विष्णुः करि
 ष्यति ॥ ५७ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा सुराः सर्वे वाक्यं पङ्कजजन्मनः ॥ स्वानि स्थानानि दिव्यानि जग्मुस्ते वै मुदान्विताः ॥ ५८ ॥
 लब्धमात्रे वरे चापि सर्वाः सोऽवाधत प्रजाः ॥ हिरण्यकशिपुर्देत्यो वरदानेन दर्पितः ॥ ५९ ॥ आश्रमेषु महाभागान्मुनीन्वै शंसितव्रतान् ॥ सत्य
 धर्मरतान्दान्तास्तदा धर्षितवास्तथा ॥ ६० ॥ त्रिदिवस्थास्तथा देवान्पराजित्य महामुरः ॥ त्रैलोक्यं वशमानीय स्वर्गे वसति सोऽमुरः ॥ ६१ ॥
 यदा वरमदोन्मत्तो विचरन्दानवो भुवि ॥ यज्ञीयानकरोद्देत्यानयज्ञीयाश्च देवताः ॥ ६२ ॥ आदित्या वसवः साध्या विश्वे च मरुतस्तदा ॥ शरण्यं
 शरणं विष्णुमुपतस्थुर्महाबलम् ॥ ६३ ॥ देवब्रह्ममयं यज्ञं ब्रह्मदेवं सनातनम् ॥ भूतं भव्यं भविष्यं च प्रभुं लोकनमस्कृतम् ॥ नारायणं विभुं देवं
 शरण्यं शरणं गताः ॥ ६४ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ त्रायस्व नोऽय देवेश हिरण्यकशिपोर्भयात् ॥ त्वं हि नः परमो देवस्त्वं हि नः परमो गुरुः ॥ ६५ ॥
 त्वं हि नः परमो धाता ब्रह्मादीनां सरोत्तम ॥ उत्कुलामलपत्राक्ष शत्रुपक्षक्षयंकर ॥ क्षयाय दितिर्वशस्य शरणं त्वं भवस्व नः ॥ ६६ ॥ ॥ वासुदे
 उवाच ॥ भयं त्यजध्वममरा अभयं वो ददाम्यहम् ॥ तथैव त्रिदिवं देवाः प्रातिलप्स्यथ मा चिरम् ॥ ६७ ॥ एषोऽहं सगणं दैत्यं वरदानेन
 दर्पितम् ॥ अवध्यममरेन्द्राणां दानवेन्द्रं निहन्मि तम् ॥ ६८ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ एवमुक्त्वा तु भगवान्विमृज्य त्रिदशेश्वरान् ॥
 हिरण्यकशिपोः स्थानमाजगाम महबलः ॥ ६९ ॥ नरस्यार्धतनुं कृत्वा सिंहस्यार्धतनुं प्रभुः ॥ नारासिहेन वपुषा पाणिं संस्पृश्य
 पाणिना ॥ ७० ॥ घनजीमूतसंकाशो घनजीमूतनिस्वनः ॥ घनजीमूतदीप्तौजा जीमूत इव वेगवान् ॥ ७१ ॥ दैत्यं सोऽतिबलं
 दृष्ट्वा दत्तशार्दूलविक्रमः ॥ दत्तदैत्यगणैर्गुप्तं हतवानेकपाणिना ॥ ७२ ॥ नृसिंह एष कथितो भूयोऽयं वामनः परः ॥ यत्र वामन मास्थाय
 रूपं दैत्यविनाशनम् ॥ ७३ ॥ बलेर्बलवतो यज्ञे बलिना विष्णुना पुरा ॥ विक्रमेस्त्रिभिरसोभ्याः क्षोभितास्ते महामुराः ॥ ७४ ॥ विप्रचित्तिः
 शिवः शंकुरयःशंकुस्तथैव च ॥ अयःशिरा अश्वशिरा हयग्रीवश्च वीर्यवान् ॥ ७५ ॥ वेगवान्केतुमानुमः सोमव्यग्रो महामुरः ॥ पुष्करः पुष्कल
 श्वेव साश्वोऽश्वपतिरेव च ॥ ७६ ॥ प्रह्लादोऽश्वपतिः कुम्भः संह्लादो गमनप्रियः ॥ अनुह्लादो हरिद्वयो वाराहः संदरोऽनुजः ॥ ७७ ॥ शरभः
 शलभश्चैव कुपथः क्रोधनः क्रथः ॥ बृहत्कीर्तिर्महाजिह्वः शंकुकर्णो महामुनः ॥ ७८ ॥ दीप्तजिह्वोऽर्कनयनो मृगपादो मृगप्रियः ॥ वायुर्गौरिष्ठो

ननुचिः शम्बरो विशरो महान् ॥ ७९ ॥ चन्द्रहन्ता क्रोधहन्ता क्रोधवर्धन एव च ॥ कालकः कालकोपश्च वृत्रः क्रोधो विरोचनः ॥ ८० ॥ गरिष्ठश्च
 वरिष्ठश्च प्रलम्बनरकावुभौ ॥ इन्द्रतापनवातापी केतुमान्वलदर्पितः ॥ ८१ ॥ असिलोमा पुलोमा च वाष्कलः प्रमदो मदः ॥ स्वमित्रः कालव
 दनः करालः केशिरेव च ॥ ८२ ॥ एकाक्षश्चन्द्रमा राहुः संह्लादः सम्बरः स्वनः ॥ शतग्रीचरुहस्ताश्च तथा मुशलपाणयः ॥ ८३ ॥ अश्वयन्त्रायु
 धोपेता भिन्दिपालायुधास्तथा ॥ शूलोलूखलहस्ताश्च परश्वयधरास्तथा ॥ ८४ ॥ पाशमुद्गरहस्ताश्च तथा परिवपाणयः ॥ महाशिलाप्रहरणाः
 शूलहस्ताश्च दानवाः ॥ ८५ ॥ नानाप्रहरणा घोरा नानादेशा महाबलाः ॥ कूर्मकुण्डवक्त्राश्च शशोलूकमुखास्तथा ॥ ८६ ॥ खरोपूवदनाश्चैव
 अराहवदनास्तथा ॥ मार्जारशिखिवक्त्राश्च महावक्त्रास्तथा परे ॥ ८७ ॥ नक्रमेघाननाः क्रूरा गोजाविमहिषाननाः ॥ गोधाशङ्किवक्त्राश्च कोटुवक्त्राश्च
 दानवाः ॥ ८८ ॥ आसुददुरवक्त्राश्च घोरा वृकमुखास्तथा ॥ भीमा मकरवक्त्राश्च क्रोश्वक्त्राश्च दानवाः ॥ ८९ ॥ गरुडाननाः खरमुखा मयूरवद
 नास्तथा ॥ गजेन्द्रचर्मवसनास्तथा कृष्णाजिनाम्बराः ॥ ९० ॥ चीरसंवृतमात्राश्च तथा नीलकवाससः ॥ उष्णीषिणो युक्कुटिनस्तथा कुण्डलिनोऽ
 मुराः ॥ ९१ ॥ किरीटिनो लम्बशिखाः कम्बुग्रीवाः सुवर्चसः ॥ नानावेषधरा दैत्या नानामाल्यानुलेपनाः ॥ ९२ ॥ स्वान्यायुधानि संगृह्य प्रदीप्तानि
 च तेजसा ॥ क्रममाणं हर्षकेशमुपावर्तन्त सर्वशः ॥ ९३ ॥ प्रमथ्य सर्वान्देतेयान्पादहस्ततलेर्विभुः ॥ रूपं कृत्वा महाभीमं जहाराऽऽशु स मेदिनी
 म् ॥ ९४ ॥ तस्य विक्रमतो भूमिं चन्द्रादित्यौ स्तनान्तरे ॥ नभः प्रक्रममाणस्य नाभ्यां किल तथा स्थितौ ॥ ९५ ॥ परमाक्रममाणस्य जानुदेशे व्यव
 स्थितौ ॥ विष्णोरमितवीर्यस्य वदन्त्येवं द्विजातयः ॥ ९६ ॥ हत्वा स मेदिनीं कृत्स्नां हत्वा चासुरपुंगवान् ॥ ददौ शकाय वसुधां विष्णुर्बलवतां
 वरः ॥ ९७ ॥ एष वो वामनो नाम प्रादुर्भावो महात्मनः ॥ वेदविद्विजैरतत्कथ्यते वैष्णवं यशः ॥ ९८ ॥ भूयो भूतात्मको विष्णोः प्रादुर्भावो
 महात्मनः ॥ दत्तात्रेय इति ख्यातः क्षमया परया युतः ॥ ९९ ॥ तेन नष्टेषु वेदेषु प्रक्रियासु मत्सेषु च ॥ चातुर्वर्ण्यं च संकीर्णं धर्मं शिथिलतां
 गते ॥ १०० ॥ अतिवर्धति चाधर्मे सत्ये नष्टेऽनृते स्थिते ॥ प्रजासु शीर्यमाणसु धर्मे चाऽऽकुलतां गते ॥ १०१ ॥ सयज्ञाः सक्रिया वेदाः प्रत्या
 नीता हि तेन वै ॥ चातुर्वर्ण्यमसंकीर्णं कृतं तेन महात्मना ॥ १०२ ॥ तेन हेहयराजस्य कातवीर्यस्य धीमतः ॥ वरदेन वरो दत्तो दत्तात्रेयेण धीमता
 ॥ १०३ ॥ एतद्बाहुद्वयं यत्ते तत्ते मम कृते नृप ॥ शतानि दश बाहुना भविष्यन्ति न संशयः ॥ १०४ ॥ पालयिष्यसि कृत्स्नां च वसुधां वसुधेश्वर ॥
 दुर्निरीक्ष्योऽरिबुन्दानां युद्धस्थश्च भविष्यसि ॥ १०५ ॥ एष वो वैष्णवः श्रीमान्प्रादुर्भावोऽद्भुतः शुभः ॥ भूयश्च जामदग्न्योऽयं प्रादुर्भावो महा

त्मनः ॥ १०६ ॥ यत्र बाहुसहस्रेण द्विषतां दुर्जयं रणे ॥ रामोऽर्जुनमनीकस्थं जघान नृपतिं प्रभुः ॥ १०७ ॥ रथस्थं पार्थिवं रामः पातयित्वाऽ
 र्जुनं भुवि ॥ धर्षयित्वाऽर्जुनं रामः क्रोशमानं च मेघवत् ॥ १०८ ॥ कृतस्त्रं बाहुसहस्रं च चिच्छेद भृगुनन्दनः ॥ परश्वधेन दीप्तेन ह्यातिभिः सहित
 स्य वै ॥ १०९ ॥ कीर्णां क्षत्रियकोटीभिर्मैरुमन्दरभूषणा ॥ त्रिः सप्तकृत्वः प्रथिवी तेन निःक्षत्रिया कृता ॥ ११० ॥ कृत्वा निःक्षत्रियां चैनां भा
 र्गवः सुमहायशाः ॥ सर्वपापविनाशाय वाजिमेघेन चेषवान् ॥ १११ ॥ यस्मिन्महादाने दक्षिणां भृगुनन्दनः ॥ मारीचाय ददौ प्रीतः कश्यपाय
 वसुंधराम् ॥ ११२ ॥ वारणास्तुरगाञ्जुभ्रात्र्याश्च रथिनां वरः ॥ हिरण्यमक्षयं धेनुर्गजेन्द्राश्च महीपतिः ॥ ११३ ॥ ददौ तस्मिन्महायज्ञे वाजि
 मेघे महायशाः ॥ अद्यापि च हितार्थाय लोकानां भृगुनन्दनः ॥ ११४ ॥ चरमाणस्तपो चोरं जामदग्न्यः पुनः प्रभुः ॥ आस्ते वै देववच्छ्रीमान्म
 हेन्द्रे पर्वतोत्तमे ॥ ११५ ॥ एष विष्णोः सुरेशस्य शाश्वतस्याव्ययस्य चाजामदग्न्य इति ख्यातः प्रादुर्भावो महात्मनः ॥ ११६ ॥ चतुर्विंशे युगे
 वाऽपि विश्वामित्रपुरःसरः ॥ जज्ञे दशरथस्याथ पुत्रः पञ्चायतेक्षणः ॥ ११७ ॥ कृत्वाऽत्मानं महाबाहुश्चतुर्धा प्रभुरीश्वरः ॥ लोके राम इति ख्यातस्ते
 जसा भास्करोपमः ॥ ११८ ॥ प्रसादनार्थं लोकस्य रक्षसां निग्रहाय च ॥ धर्मस्य च विवृद्धार्थं जज्ञे तत्र महायशाः ॥ ११९ ॥ तमप्याहुर्मनुष्येन्द्रं
 सर्वभूतहिते रतम् ॥ यः समाः सर्वधर्मज्ञश्चतुर्दश वनेऽवसत् ॥ १२० ॥ लक्ष्मणानुचरो रामः सर्वभूतहिते रतः ॥ चतुर्दश वने तप्त्वा तपो वर्षाणि
 राघवः ॥ १२१ ॥ रूपिणी तस्य पार्श्वस्था सीतेति प्रथिता जने ॥ पूर्वोदिता तु या लक्ष्मीर्भर्तारमनुगच्छति ॥ १२२ ॥ जनस्थाने वसन्कार्य
 त्रिदशानां चकार सः ॥ तस्यापकारिणं क्रूरं पौलस्त्यं मनुजर्षभः ॥ १२३ ॥ सीतायाः पदमन्दिच्छन्निजघान महायशाः ॥ देवासुरगणानां च यक्षराक्ष
 सभोगिनाम् ॥ १२४ ॥ यत्रावध्यं राक्षसेन्द्रं रावणं युधि दुर्जयम् ॥ युक्तं राक्षसकोटीभिर्नीलाञ्जनचयोपमम् ॥ १२५ ॥ त्रैलोक्यद्रावणं क्रूरं रावणं
 राक्षसेश्वरम् ॥ दुर्जयं दुर्धरं दत्तं शार्दूलसमविक्रमम् ॥ १२६ ॥ दुर्निरीक्ष्यं सुरगणैर्वरदानेन दर्पितम् ॥ जघान सचिवैः सार्धं ससैन्यं रावणं युधि ॥ १२७ ॥
 महाभ्रगणसंकाशं महाकार्यं महाबलम् ॥ रावणं निजघानाऽऽशु रामो भूतपतिः परः ॥ १२८ ॥ सुग्रीवस्य कृते येन वानरेन्द्रो महाबलः ॥ वाल्मी
 विनिहतः संस्ये सुग्रीद्विधाभिषेचितः ॥ १२९ ॥ मधोश्च तनयो हतो लवणो नाम दानवः ॥ हतो मधुवने वीरो वरमत्तो महासुरः ॥ १३० ॥
 यज्ञविघ्नकरौ येन मुनीनां भावितात्मनाम् ॥ मारीचश्च सुबाहुश्च बलेन बलिनां वरौ ॥ १३१ ॥ निहतौ च निराशौ च कृतौ तेन महात्मना ॥ समरे
 युद्धशौण्डेन तथाऽन्ये चापि राक्षसाः ॥ १३२ ॥ विराधश्च कवन्धश्च राक्षसौ भीमविक्रमौ ॥ जघान पुरुषव्याघ्रो गन्धर्वौ शापमोहितौ ॥ १३३ ॥ हुताश

नार्काशुतडिद्विणाभैः प्रतप्तजाम्बूनदचित्रपुङ्खैः ॥ महेन्द्रवज्राशनितुल्यसारैरिधून्स रामः समरे निजग्रे ॥ १३४ ॥ तस्मै दत्तानि शस्त्राणि विश्वामित्रेण
 धीमता ॥ वधार्थं देवशत्रूणां दुर्धर्षाणां सुरैरपि ॥ १३५ ॥ वर्तमाने मखे येन जनकस्य महात्मनः ॥ भग्नं माहेश्वरं चापं क्रीडता लीलया पुरा ॥ १३६ ॥
 एतानि कृत्वा कर्माणि रामो धर्मभृतां वरः ॥ दशाश्वमेधाज्जरूच्यानाजहार निरर्गलान् ॥ १३७ ॥ नासूयन्ताशुभा वाचो नाऽकुलं मारुतो
 ववो ॥ न वित्तहरणं चाऽऽसीद्रामे राज्यं प्रशासति ॥ १३८ ॥ परिदेवन्ति विधवा नानर्थार्थं कदाचन ॥ सर्वमासीच्छुभं तत्र रामे राज्यं प्रशासति
 ॥ १३९ ॥ न प्राणिनां भयं चाऽऽसीज्जलाभ्यनिलघातजम् ॥ न चापि वृद्धा बालानां प्रेतकार्याणि चक्रिरे ॥ १४० ॥ ब्रह्मचर्यपरं क्षत्रं विशस्तु
 क्षत्रिये रताः ॥ शूद्राश्चैव हि वर्णास्त्रीञ्छुश्रूषन्त्यनहंकृताः ॥ १४१ ॥ नार्यो नात्यचरन्भर्तृन्भार्या नात्यचरत्पतिः ॥ सर्वमासीज्जगद्दान्तं निदं
 स्युरभवन्मही ॥ १४२ ॥ राम एकोऽभवद्भर्ता रामः पालयिताऽभवत् ॥ आसन्वर्षसहस्राणि तथा पुत्रसहस्रिणः ॥ १४३ ॥ अरोगाः प्राणिन
 आऽऽसन्नामे राज्यं प्रशासति ॥ देवतानामृषीणां च मनुष्याणां च सर्वशः ॥ १४४ ॥ पृथिव्यां समवायोऽभूद्रामे राज्यं प्रशासति ॥ गाथामप्यत्र
 गायन्ति ये पुराणविदो जनाः ॥ १४५ ॥ रामे निबद्धतत्त्वार्थां माहात्म्यं तस्य धीमतः ॥ रामो युवा लोहिताक्षो दीप्तास्यो मितभाषितः ॥ १४६ ॥
 आजानुबाहुः सुमुखः सिंहस्कन्धो महाभुजः ॥ दश वर्षसहस्राणि रामो राज्यमकारयत् ॥ १४७ ॥ ऋक्सामयजुषां घोषो ज्याघोषश्च महात्मनः ॥
 अग्न्युच्छिन्नोऽभवद्राष्ट्रे दीयतां भुज्यतामिति ॥ १४८ ॥ सत्त्ववान्गुणसंपन्नो दीप्यमानः स्वतेजसा ॥ अतिचन्द्रं च सूर्यं च रामो दाशरथिर्बभौ ॥
 ॥ १४९ ॥ इंजे क्रतुशतैः पुण्यैः समाप्तवरदक्षिणैः ॥ हित्वाऽयोध्यां दिवं यातो राघवो हि महाबलः ॥ १५० ॥ एवमेव महाबाहुरिक्ष्वाकुकुलन
 न्दनः ॥ रावणं सगणं हत्वा दिवमाचक्रमे विभुः ॥ १५१ ॥ अपरः केशवस्यायं प्रादुर्भाषो महात्मनः ॥ विख्यातो माथुरे कल्पे सर्वलोकहि
 ताय वै ॥ १५२ ॥ यत्र शाल्वं च चैद्यं च कंसं द्विविदमेव च ॥ अरिष्टं वृषभं केशिं पूतनां दैत्यदारिकाम् ॥ १५३ ॥ नागं कुबलयापीडं चापूरं
 मुष्टिकं तथा ॥ दैत्यान्मानुषदेहेन सूदर्यामास वीर्यवान् ॥ १५४ ॥ छिन्नं बाहुसहस्रं च बाणस्याद्भुतकर्मणः ॥ नरकश्च इतः संख्ये यवनश्च महा
 बलः ॥ १५५ ॥ इतानि च महीपानां सर्वरत्नानि तेजसा ॥ दुराचाराश्च निदिताः पार्थिवा ये महीतले ॥ १५६ ॥ एष लोकहितार्थाय प्रादुर्भाषो
 महात्मनः ॥ कल्की विष्णुयशा नाम शम्भलग्रामसंभवः ॥ १५७ ॥ सर्वलोकहितार्थाय भूयो देवो महायशाः ॥ एते चान्ये च बहवो दिव्या
 देवगणैर्वृताः ॥ १५८ ॥ प्रादुर्भावाः पुराणेषु गीयन्ते ब्रह्मवादिभिः ॥ यत्र देवा विमुह्यन्ति प्रादुर्भावानुकीर्तने ॥ १५९ ॥ पुराणं वर्तते यत्र वेदश्च

॥ १२८ ॥

तिसमाहितम् ॥ एतदुद्देशमात्रेण प्रादुर्भावानुकीर्तनम् ॥ १६० ॥ कीर्तितं कीर्तनीयस्य सर्वलोकपुरोर्विभोः ॥ प्रीयन्ते पितरस्तस्य प्रादुर्भावानुकीर्तनात् ॥ १६१ ॥ विष्णोरमितवीर्यस्य यः शृणोति कृताञ्जलिः ॥ एताश्च योगेश्वरयोगमायाः श्रुत्वा नरो मुच्यति सर्वपापैः ॥ ऋद्धिं समृद्धिं विपुलांश्च भोगान्प्राप्नोति शीघ्रं भगवत्प्रसादात् ॥ १६२ ॥ एवं मया मुनिश्रेष्ठा विष्णोरमिततेजसः ॥ सर्वपापहराः पुण्याः प्रादुर्भावाः प्रकीर्तिताः ॥ १६३ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे विष्णोः प्रादुर्भावानुकीर्तनं नाम चतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ मुनय ऊचुः ॥ न तृप्तिमधिगच्छामः पुण्यधर्माभृतस्य तु ॥ मुने त्वन्मुखगीतस्य तथा कौतूहलं हि नः ॥ १ ॥ उत्पत्तिं प्रलयं चैव भूतानां कर्मणो गतिम् ॥ वेत्सि सर्वं मुने तेन पृच्छामस्त्वा महामुने ॥ २ ॥ श्रूयते यमलोकस्य मार्गः परमदुर्गमः ॥ दुःखक्लेशकरः शश्वत्सर्वभूतभयावहः ॥ ३ ॥ कथं तेन नरा यान्ति मार्गेण यमसादनम् ॥ प्रमाणं चैव मार्गस्य ब्रूहि नो वदतां वरा ॥ ४ ॥ मुने पृच्छाम सर्वज्ञ ब्रूहि सर्वमशेषतः ॥ कथं नरकदुःखानि नाऽऽप्नुवन्ति नरा मुने ॥ ५ ॥ केनोपायेन दानेन धर्मेण निदमेन च ॥ मानुषस्य च याम्यस्य लोकस्य कियदन्तरम् ॥ ६ ॥ कथं च स्वर्गंति यान्ति नरकं केन कर्मणा ॥ कियन्ति स्वर्गस्थानानि कियन्ति नरकाणि च ॥ ७ ॥ कथं मुकृतिनो यान्ति कथं दुष्कृतकारिणः ॥ किं रूपं किं प्रमाणं वा को वर्णस्तूभयोरापि ॥ जीवस्य नीयमानस्य यमलोकं ब्रवीहि नः ॥ ८ ॥ व्यास उवाच ॥ शृणुध्वं मुनिशार्दूल वदतो मम सुव्रताः ॥ संसारचक्रमजरं स्थितिर्यस्य न विद्यते ॥ ९ ॥ सोऽहं वदामि वः सर्वं यममार्गस्य निर्णयम् ॥ उत्क्रान्तिकालादारभ्य यथा नान्यो वदिष्यति ॥ १० ॥ स्वरूपं चैव मार्गस्य यन्मां पृच्छथ सत्तमाः ॥ यमलोकस्य चाध्वानमन्तरं मानुषस्य च ॥ ११ ॥ योजनानां सहस्राणि षडशीतिस्तदन्तरम् ॥ तत्तत्तन्निवाऽऽसत्तं तदध्वानमुदाहृतम् ॥ १२ ॥ तदवश्यं हि गन्तव्यं प्राणिभिर्जीविसंज्ञकैः ॥ पुण्या नपुण्यकृतो यान्ति पापान्पापकृतो नराः ॥ १३ ॥ द्वाविंशतिश्च नरका यमस्य विषये स्थिताः ॥ तेषु दुष्कृतकर्माणो विपच्यन्ते पृथक्पृथक् ॥ १४ ॥ नरको रौरवो रौद्रः शूकरस्ताल एव च ॥ कुम्भीपाको महाघोरः शाल्मलोऽथ विमोहनः ॥ १५ ॥ कीटादः कुम्भिभक्षश्च लालाभक्षो भ्रमस्तथा ॥ नद्यः पूयहाशान्वा रुधिराम्भस्तथैव च ॥ १६ ॥ अग्निज्वालो महाघोरः संदेशः शुनभोजनः ॥ घोरा वैतरणी चैव असिपत्रवनं तथा ॥ १७ ॥ न तत्र वृक्षच्छाया च न तडागाः सरांसि च ॥ न वाप्यो दीर्घिका वाऽपि न कूपो न प्रपा सभा ॥ १८ ॥ न मण्डपो नाऽऽस्यतनं न नद्यो न च पर्वताः ॥ न किंचिदाश्रमस्थानं विद्यते तत्र वर्त्मनि ॥ १९ ॥ यत्र विश्रमते श्रान्तः पुरुषोऽध्वनि कर्षितः ॥ अवश्यमेव गन्तव्यः स सर्वस्तु महापथः ॥ २० ॥ प्राते काले तु संत्यज्य दुःहद्वन्द्वनादिकम् ॥ जरायुजाण्डजाश्चैव स्वेदजाश्चोद्भिजास्तथा ॥ २१ ॥ जंगमाजंगमाश्चैव गमिष्यन्ति महापथम् ॥

अ० १०५

॥ १२८ ॥

देवासुरमनुष्येष्वैवस्वतवशातुगे ॥ २२ ॥ स्त्रीपुंनपुंसकैश्चैव पृथिव्या जीवसंज्ञितैः ॥ पूर्वाह्ने चापराह्ने वा मध्याह्ने वा तथा पुनः ॥ २३ ॥
 संध्याकालेऽर्धरात्रे वा प्रत्यूषे वाऽप्युपस्थिते ॥ वृद्धेर्वा मध्यमेऽपि यौवनस्यैस्तथैव च ॥ २४ ॥ गर्भवासेऽथ बाल्ये वा गन्तव्यः स महाप-
 थः ॥ प्रवासस्थैर्गृहस्थैर्वा वनस्थैर्वा स्थलेऽपि वा ॥ २५ ॥ क्षेत्रस्थैर्वा जलस्थैर्वा गृहमध्यगतैस्तथा ॥ आसीनैश्चास्थितैर्वापि शयनीयगतै-
 स्तथा ॥ २६ ॥ जाग्रद्विर्वा प्रसुप्तैर्वा गन्तव्यः स महापथः ॥ इहानुभूय निर्दिष्टमायुर्जन्तुः स्वयं तदा ॥ २७ ॥ तस्यान्ते च स्वयं प्राणैरनिच्छ-
 त्रपि मुच्यते ॥ जलमग्निर्विषं शस्त्रं क्षुब्धाधिः पतनं गिरेः ॥ २८ ॥ निमित्तं किंचिदासाद्य देही प्राणैर्विमुच्यते ॥ विहाय सुमहत्कृत्स्नं शरीरं पाञ्चभौ-
 तिकम् ॥ २९ ॥ अन्यच्छरीरमादत्ते यातनीयं स्वकर्मजम् ॥ दृढं शरीरमाप्नोति सुखदुःखोपभुक्तये ॥ ३० ॥ तेन भुङ्क्ते स कृच्छ्राणि पापकर्ता
 नरो भृशम् ॥ सुखानि धार्मिको हृष्ट इह नीतो यमक्षये ॥ ३१ ॥ ऊष्मा प्रज्जुपितः काये तीव्रवायुसमीरितः ॥ भिनत्ति मर्मस्थानानि दीप्यमानो
 निरिन्धनः ॥ ३२ ॥ उदानो नाम पवनस्ततश्चोर्ध्वं प्रवर्तते ॥ भुक्तानामम्बुभक्ष्याणामधोगतिनिरोधकृत् ॥ ३३ ॥ ततो येनाम्बुदानानि कृतान्य-
 त्ररसास्तथा ॥ दारैः पुत्रैस्तथा चान्यैस्तेषु विप्रतिपद्यते ॥ ३४ ॥ अन्नानि येन दत्तानि श्रद्धापूर्तेन चेतसा ॥ सोऽपि तृप्तिमवाप्नोति विनाऽप्यग्नेन
 वै तदा ॥ ३५ ॥ येनानृतानि नोक्तानि प्रीतिभेदः कृतो न च ॥ आस्तिकः श्रद्धावान् सुखमृत्युं स गच्छति ॥ ३६ ॥ देवब्राह्मणपूजार्था ये रताश्चा-
 नसुयकाः ॥ शुद्धा वदान्या ह्रीमन्तस्ते नराः सुखमृत्यवः ॥ ३७ ॥ यः कामान्नापि संरम्भात्तु द्रेषाद्धर्ममुत्सृजेत् ॥ यथोक्तकारी सौम्यश्च स
 सुखं मृत्युमृच्छति ॥ ३८ ॥ वारिदास्तृपितानां ये क्षुधितान्नप्रदायिनः ॥ प्राप्नुवन्ति नराः काले मृत्युं सुखसमन्वितम् ॥ ३९ ॥ शीतं जयन्ति धन-
 दास्तापं चन्दनदायिनः ॥ प्राणघ्नी वेदनां कष्टां ये चान्योद्वेगधारिणः ॥ ४० ॥ मोहे ज्ञानप्रदातारस्तथा दीपप्रदास्तमः ॥ कृतसाक्षी मृषावादी ये
 च प्राणहरास्तथा ॥ ४१ ॥ ते मोहमृत्यवः सर्वे तथा ये वेदान्दकाः ॥ विभीषणाः पुतिगन्धाः कृतमुद्ररपाणयः ॥ ४२ ॥ आगच्छन्ति दुरात्मानो
 यमस्य पुरुषास्तथा ॥ प्राप्तेषु दृक्पथं तेषु जायते तस्य वेपथुः ॥ ४३ ॥ क्रन्दत्यविरतः सोऽथ भ्रातृमातृपितृस्तथा ॥ सा तु वागस्फुटा विप्रा एक-
 यणां विभाव्यते ॥ ४४ ॥ दृष्टिर्विभ्राम्यते त्रासात्कासोच्छ्वासविचेष्टितः ॥ ततः स वेदनाविष्टं तच्छरीरं विसृजति ॥ ४५ ॥ बाह्यप्रसारी तद्रूपदेह-
 मन्यत्प्रपद्यते ॥ तत्कर्मयातनार्थं च न मातृपितृसंभवम् ॥ ४६ ॥ तत्प्रमाणवयवस्थासंस्थानैः प्राप्यते व्यथा ॥ ततो दूतो यमस्याथ पार्श्वैवाति-
 दारुणैः ॥ ४७ ॥ जन्तोः संप्राप्तकालस्य वेदनात्स्य वै भृशम् ॥ भूतैः संत्यक्तदेहस्य कण्ठप्राप्तानिलस्य च ॥ ४८ ॥ शरीराच्छ्यावितो जीवो

रोरवीत तथोत्पद्यन् ॥ निर्गतो वायुभूतस्तु षाड्कौशिककलेवरे ॥ ४९ ॥ मातृभिः पितृभिश्चैव भ्रातृभिर्मातुलैस्तथा ॥ दारैः पुत्रैर्वयस्यैश्च गुरु
भिस्त्यज्यते भुवि ॥ ५० ॥ दृश्यमानश्च तैर्दानैश्च पुण्यैश्चैर्भूतैश्च ॥ स्वशरीरं समुत्सृज्य वायुभूतस्तु गच्छति ॥ ५१ ॥ अन्धकारमपारं च महा
घोरं तमोवृतम् ॥ सुखदुःखप्रदातारं दुर्गमं पापकर्मणाम् ॥ ५२ ॥ दुःसहं च दुरन्तं च दुर्निरीक्षं दुरासदम् ॥ दुरापमतिदुर्गं च पापिष्ठानां सदा
ऽहितम् ॥ ५३ ॥ कृष्यमाणाश्च तैर्भूतैर्याम्यैः पशैस्तु संयताः ॥ सुद्वैस्ताड्यमानाश्च नीयन्ते तं महापथम् ॥ ५४ ॥ क्षीणायुषं समालोक्य प्रा
णिनं चाऽऽयुषःक्षये ॥ निनीषवः समायान्ति यमदूता भयंकराः ॥ ५५ ॥ आरूढा यानकाले तु ऋक्षव्याघ्रखरेषु च ॥ उष्ट्रेषु वानरेष्वन्ये वृक्षिकेषु
वृक्षेषु च ॥ ५६ ॥ लूकसर्पमार्जारवाहना गृध्रवाहनाः ॥ श्येनशृगालमारूढाः सरघाकङ्कवाहनाः ॥ ५७ ॥ वराहपशुवेतालमहिषास्यास्तथा
परे ॥ नानारूपधरा घोराः सर्वप्राणिभयंकराः ॥ ५८ ॥ दीर्घाननाः करालास्या वक्रनासास्त्रिलोचनाः ॥ महाहनुकपोलास्याः प्रलम्बदशनच्छ
दाः ॥ ५९ ॥ निर्गतौर्विकृताकारैर्दशनैरंकुरोपमैः ॥ मांसशोणितदिग्धाङ्गा दंष्ट्राभिर्भृशमुत्त्वणैः ॥ ६० ॥ मुखैः पातालसदृशैर्ज्वलन्निहैर्भयंकरैः ॥
नेत्रैः सुविकृताकारैर्ज्वलन्निहैर्भयंकरैः ॥ ६१ ॥ मार्जारैर्लूकखद्योतशक्रगोपवदुद्धतैः ॥ चिकुरैः संकुलैस्तन्धैर्लोचनैः पावकोपमैः ॥ ६२ ॥
भृशमाभरणैर्भूमैरावद्वैर्भुजगोपमैः ॥ शोणासरलगान्धैश्च मुण्डमालाविभूषितैः ॥ ६३ ॥ कण्ठस्थकृष्णसर्पैश्च फूत्काररवभीषणैः ॥ वह्नि
ज्वालोपमैः केशैस्तन्धैर्भयंकरैः ॥ ६४ ॥ वधूपिङ्गललोमैश्च कद्रुश्मश्रुभिरावृताः ॥ भुजदण्डैर्महाघोरैः प्रलम्बैः परिघोपमैः ॥ ६५ ॥
केचिद्दिवाहवस्तत्र तथाऽन्ये च चतुर्भुजाः ॥ द्विरष्टवाहवश्चान्ये दशविंशभुजास्तथा ॥ ६६ ॥ असंख्यातभुजाश्चान्ये केचिद्वाहुसहासि
णः ॥ आयुधैर्विविधाकारैः प्रज्ज्वलद्भिर्भयानकैः ॥ ६७ ॥ शक्तितोमरचक्राद्यैः सुदृप्तैर्विविधायुधैः ॥ पाशशृङ्खलदण्डैश्च भीषयन्तो महा
बलाः ॥ ६८ ॥ आगच्छन्ति महारोद्रा मर्यानामायुषः क्षये ॥ ग्रहीतुं प्राणिनः सर्वे यमस्याऽऽज्ञाकरास्तथा ॥ ६९ ॥ यत्तच्छरी
रमादत्ते यातनीयं स्वकर्मजम् ॥ तदस्य नीयते जन्तोर्यमस्य सदनं प्राति ॥ ७० ॥ बद्धा तत्कालपारैश्च निगद्वैर्ध्वंशशृङ्खलैः ॥ ता
डयित्वा भृशं कुड्मैर्नीयते यमकिंकरैः ॥ ७१ ॥ प्रस्खलन्तं रुदन्तं च आक्रोशन्तं मुहुर्मुहुः ॥ हा तात मातः पुत्रेति वदन्तं कर्मदूषि
तम् ॥ ७२ ॥ आहत्य निशितैः शूलैर्मुद्गरैर्निशितैर्वनैः ॥ खड्गशक्तिप्रहारैश्च द्रवदण्डैः सुदारुणैः ॥ ७३ ॥ भर्त्स्यमानो महारावैर्वंशशक्तिसमन्वितैः ॥
एकैकशो भृशं कुड्मैस्ताडयन्ति समन्ततः ॥ ७४ ॥ स मुह्यमानो दुःखार्तः प्रतपंश्च इतस्ततः ॥ आकृष्य नीयते जन्तुरध्वानं सुभयंकरैः ॥ ७५ ॥

कुशकण्टकवल्मीकशङ्खपाषाणशर्करे ॥ तथा प्रदीप्तज्वलने क्षारवज्रशतोत्कटे ॥ ७६ ॥ प्रदीप्तादित्यतप्तेन दह्यमानस्तदंशुभिः ॥ कृष्यते यमदूतैश्च
 शिवांसनादभीषणैः ॥ ७७ ॥ विहृष्यमाणस्तैर्वैभक्ष्यणः शिवाशतैः ॥ प्रयाति दारुणे मार्गे पापकर्मा यमालयम् ॥ ७८ ॥ कचिद्भीतेः कचि
 व्रस्तेः प्रस्खलद्भिः कचित्क्वचित् ॥ दुःखेनाऽऽक्रन्दमानैश्च गन्तव्यः स महापथः ॥ ७९ ॥ निर्भस्त्यमानैरुद्विग्नैर्विदुतेभ्यविह्वलैः ॥ कथ्यमान
 शरीरैस्तु गन्तव्यं जीवसंज्ञकैः ॥ ८० ॥ कण्टकाकर्णमार्गेण संतप्तसिकतेन वा ॥ दह्यमानैस्तु गन्तव्यं नरैर्दानविवर्जितैः ॥ ८१ ॥ मेदःशोणित
 दुर्गन्धैर्विषामृचानुलेपनैः ॥ दग्धस्फुटत्वाऽऽकर्णगन्तव्यं जीवघातकैः ॥ ८२ ॥ कूजद्भिः क्रन्दमानैश्च विक्रोशद्भिश्च विस्वरम् ॥ वेदनातिश्च
 सद्भिश्च गन्तव्यं जीवघातकैः ॥ ८३ ॥ शक्तिभिर्भिन्दिपालैश्च खड्गतोमरसायकैः ॥ भिद्यद्भिस्तीक्ष्णशूलैर्गन्तव्यं जीवघातकैः ॥ ८४ ॥ श्वानव्यां
 श्रेष्ठैः कङ्कैर्भक्ष्यमाणश्च पापिभिः ॥ स हि पाषाणसंकीर्णैर्भिद्यमानः समन्ततः ॥ ८५ ॥ कृन्ताद्भिः क्रकचाघातैर्गन्तव्यं मांसखादिभिः ॥ महिषप
 भशृङ्गाभैर्भिद्यमानैः समन्ततः ॥ ८६ ॥ उल्लिखद्भिः शूकरैश्च गन्तव्यं मांसखादकैः ॥ मूचीभ्रमरकालोलमक्षिकाभिश्च संघशः ॥ ८७ ॥ भुज्यमा
 नैश्च गन्तव्यं पापिष्ठैर्भुघातकैः ॥ विश्वस्तं स्वामिनं भिन्नं स्त्रियं वा यस्तु घातयेत् ॥ ८८ ॥ शस्त्रैर्निहत्यमानैश्च गन्तव्यं चातुरैर्नरैः ॥ घातयन्ति च ये
 जन्तूस्ताडयन्ति निरागसः ॥ ८९ ॥ राक्षसैर्भक्ष्यमाणास्ते यान्ति याम्यपथं नराः ॥ ये हरन्ति परस्त्रीणां वस्त्रप्रावरणानि च ॥ ९० ॥ ते यान्ति
 विद्वता नम्राः प्रेतीभूता यमालयम् ॥ वासो धान्यं हिरण्यं वा गृहसेत्रमथापि वा ॥ ९१ ॥ ये हरन्ति दुरात्मानः पापिष्ठाः पापकर्मिणः ॥ पाषाणैर्ल
 गुडैर्गण्डैस्ताड्यमानैस्तु जजरैः ॥ ९२ ॥ वहद्भिः शोणितं भूरि गन्तव्यं तु यमालयम् ॥ ब्रह्मस्वं ये हरन्तीह नरा नरकनिर्भवाः ॥ ९३ ॥ ताडयन्ति
 तथा विप्रानाफोशन्ति नराधमाः ॥ शुष्ककाष्ठनिबद्धास्ते छिन्नकर्णाक्षिनासिकाः ॥ ९४ ॥ पूयशोणितादिग्धास्ते कालगृध्रैश्च जम्बुकैः ॥ किंकरभोप
 णैश्चण्डैस्ताड्यमानाश्च दारुणैः ॥ ९५ ॥ विक्रोशमाना गच्छन्ति पापिनस्ते यमालयम् ॥ एवं परमदुर्वर्षमध्वानं ज्वलनप्रभम् ॥ ९६ ॥ रौरवं
 दुर्गन्धिमं निर्दिष्टं प्रातुपस्य च ॥ प्रतप्तताम्रवर्णांभं वह्निज्वालास्फुलिङ्गकम् ॥ ९७ ॥ कुरण्टकण्टकाकीर्णं विकटपृथुताडनैः ॥ शक्तिवज्रैश्च संकीर्ण
 मुच्चलं तीव्रकण्टकम् ॥ ९८ ॥ अङ्गरवालुकामिश्रं वह्निकीटकदुर्गमम् ॥ ज्वालामालाकुलं रौद्रं सूर्यराशिप्रतापितम् ॥ ९९ ॥ अध्वानं नीयते
 देही कृष्यमाणः सुनिष्ठुरैः ॥ यदैव क्रन्दते जन्तुर्दुःखार्तः पतितः क्वचित् ॥ १०० ॥ तदेवाऽऽइत्यते सर्वरायुधैर्यमर्किकैः ॥ एवं संताड्यमानश्च
 लुब्धः पापेषु योऽनयः ॥ १०१ ॥ अवशो नीयते जन्तुर्दुर्वैरैर्यमर्किकैः ॥ सर्वैरेव हि गन्तव्यमध्वानं तत्सुदुर्गमम् ॥ १०२ ॥ नीयते विविधैर्वैरैः

मदुतैरवज्ञया ॥ नीत्वा सुदुर्गं मार्गं प्राणिनं यमकिंकरैः ॥ १०३ ॥ प्रवेश्यते पुरीं घोरां ताप्रायसमर्थी द्विजाः ॥ सा पुरी विपुलाकारा लक्षयो
 जनमायता ॥ १०४ ॥ चतुरस्रा विनिर्दिष्टा चतुर्द्वारवती शुभा ॥ प्राकाराः काञ्चनास्तस्यां योजनायुतमुच्छ्रिताः ॥ १०५ ॥ इन्द्रनीलमहानीलपद्म
 रागोपशोभिता ॥ सा पुरी विविधैः सर्वैर्घोरा घोरैः समाकुला ॥ १०६ ॥ देवदानवगन्धर्वैर्वैशराक्षसपन्नगैः ॥ पूर्वद्वारं शुभं तस्याः पताकाशतशो
 भितम् ॥ १०७ ॥ वज्रेन्द्रनीलवैदूर्यमुक्ताफलविभूषितम् ॥ गीतवृत्तैः समाकीर्णं गन्धर्वाप्सरसां गणैः ॥ १०८ ॥ प्रवेशस्तेन देवानामृषीणां योगिनां
 तथा ॥ गन्धर्वसिद्धयक्षाणां विद्याधरविसर्पिणाम् ॥ १०९ ॥ उत्तरं तु वरं द्वारं घण्टाचामरभूषितम् ॥ छत्रचामरविन्यासं नानारत्नैरलंकृतम् ॥ ११० ॥
 वीणावेणुसै रम्यैर्गीतमङ्गलनादितम् ॥ ऋग्यजुःसामनिर्वोपैर्मुनिवृन्दसमाकुलम् ॥ १११ ॥ विशान्ति येन धर्मज्ञाः सत्यव्रतपरायणाः ॥ ग्रीष्मे
 वारिप्रदा ये च शीते चाग्निप्रदा नराः ॥ ११२ ॥ शान्तसंवादका ये च प्रियवादरताश्च ये ॥ ये च दानरताः शूरा मातापितृवराश्च ये ॥ ११३ ॥
 द्विजशूत्रपणे युक्ता नित्यं येऽतिथिपूजकाः ॥ पश्चिमं तु महाद्वारं पुर्या रत्नैर्विभूषितम् ॥ ११४ ॥ विचित्रमणिसोपानं तोमरैः समलंकृतम् ॥ भेरी
 मृदङ्गसंनदः शङ्खकाहलनादितम् ॥ ११५ ॥ सिद्धवृन्दैः सदा हृष्टैर्मङ्गलैः प्राणिनादितम् ॥ प्रवेशस्तेन ह्यष्टानां शिवभक्तिमतां वृणाम् ॥ ११६ ॥
 सर्वतीर्थश्रुता ये च पञ्चाग्रेयं च लेखकाः ॥ ग्रस्थाने ये वृता धीरा वृताः कालंजरे गिरौ ॥ ११७ ॥ अग्नौ विपन्ना ये वीराः साधितं यैरनाशकम् ॥
 ये स्यामिमिदलोकार्थं गोम्रेहं संकुले हताः ॥ ११८ ॥ ते विशान्ति नराः शूराः पश्चिमेन तपोधनाः ॥ पुर्या तस्यां महाघोरं सर्वसत्त्वभयंकरम् ॥
 ॥ ११९ ॥ हाहाकारसमाकुलं दक्षिणं द्वारमीदृशम् ॥ अन्धकारसमायुक्तं तीक्ष्णशृङ्गैः समन्वितम् ॥ १२० ॥ कण्टकैर्बुध्निकैः सर्पैर्वज्रकीटैः सुदुर्गमैः ॥
 विलुम्पद्भिर्वैकुण्ठैर्भैरवैः सिद्धैः सजम्बुदैः ॥ १२१ ॥ श्वानमार्जारैर्गृध्रैश्च सज्जालकवलैर्मुखैः ॥ प्रवेशस्तेन वै नित्यं सर्वेषां पापकर्मणाम् ॥ १२२ ॥
 ये घातयन्ति विप्राण्य बालं वृद्धं तथाऽऽतुरम् ॥ शरणागतं लुपिथस्तं स्त्रियं मिथं निराशुषम् ॥ १२३ ॥ येऽगम्यागामिनो मूढाः परद्रव्यापहा
 रिणः ॥ निक्षेपस्यापहतारो विपद्भिर्प्रदाश्व ये ॥ १२४ ॥ परभूमिं गृहं शय्यां वस्त्रालंकारहारिणः ॥ परन्तरेषु ये क्रूरा ये सदाऽनृतवादिनः ॥
 ॥ १२५ ॥ ग्रामराष्ट्रपुरस्थाने महादुःखप्रदा हि ये ॥ कूटसाक्षिप्रदातारः कन्याविक्रयकारकाः ॥ १२६ ॥ अभक्ष्यमक्षणरता ये
 गच्छन्ति सुतां स्तुपाम् ॥ मातरं पितरं चैव ये वदन्ति च पौरुषम् ॥ १२७ ॥ अन्ये ये चैव निर्दिष्टा महापातककारिणः ॥ दक्षिणेन
 तु ते सर्वे द्वारेण प्रविशान्ति वै ॥ १२८ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे व्यासपिंसवादे यमलोकस्य मार्गनिरूपणं नाम पञ्चोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥

मुनय ऊचुः ॥ कथं दक्षिणमार्गेण पापिनो यान्ति तत्पुरम् ॥ श्रोतुमिच्छाम तद्बहि विस्तरेण तपोधन ॥ १ ॥ व्यास उवाच ॥ सुघोरं तन्महाघोरं
 द्वारं वक्ष्यामि भीषणम् ॥ नानाथापदसंकीर्णं शिवाशतनिनादितम् ॥ २ ॥ फेत्काररवसंयुक्तमगम्यं लोमहर्षणम् ॥ भूतप्रेतपिशाचैश्च वृतं चान्यैश्च
 राक्षसैः ॥ ३ ॥ एवं दृष्ट्वा महाघोरं द्वारं दुष्कृतकारिणः ॥ मोहं गच्छन्ति सहसा त्रासादिप्रलपन्ति च ॥ ४ ॥ ततस्ताञ्छुः पार्श्वं द्वा
 र्पन्ति निर्दयम् ॥ ताडयन्ति च दग्धैश्च भर्त्सयन्ति पुनः पुनः ॥ ५ ॥ लव्यसंज्ञास्ततस्ते वै रुधिरं परिप्लुताः ॥ व्रजन्ति दक्षिणं द्वारं प्रस्व
 जन्तः पदे पदे ॥ ६ ॥ तीव्रकण्ठकयुक्तेन शर्करानिचितेन च ॥ क्षुरधारानिभेस्तीक्ष्णैः पाषाणैरन्वितेन च ॥ ७ ॥ क्वचित्पट्टेन निचिता निरुतारैश्च
 व्यातकैः ॥ लोहसूचीनिभैर्दन्तैः संचन्नेन क्वचित्क्वचित् ॥ ८ ॥ तटप्रपातविषमैः पर्वतैर्वृक्षसंकुलैः ॥ प्रतप्ताङ्गारयुक्तेन यान्ति मार्गेण दुःखिताः ॥ ९ ॥
 क्वचिद्विषमगताभिः क्वचिच्छोष्टैः सुपिच्छिलैः ॥ सुतप्तवालुकाभिश्च तथा तीक्ष्णैश्च शङ्खभिः ॥ १० ॥ अयःशृङ्गटकैस्तप्तैः क्वचिदावाग्निना युतम् ॥
 क्वचित्तप्तशिलाभिश्च क्वचिव्यातं हिमेन च ॥ ११ ॥ क्वचिद्वालुकया व्यातमाकण्डान्तःप्रवेशया ॥ क्वचिदुष्टाम्बुना व्यातं क्वचित्कर्पाशिना
 पुनः ॥ १२ ॥ क्वचित्सहैवैकैर्व्याप्रेदर्शकटैश्च दारुणैः ॥ क्वचिन्महाजलौकाभिः क्वचिन्नाजगैः पुनः ॥ १३ ॥ मक्षिकाभिश्च रौद्राभिः क्वचित्सर्प
 विपोल्बणैः ॥ क्वचिदुष्टगजैश्चैव बलोन्यतैः प्रमाथिभिः ॥ १४ ॥ पन्थानमुल्लिखन्निश्च तीक्ष्णशृङ्गैर्महावृषैः ॥ महाशृङ्गैश्च मर्दिपैर्धर्मरैश्च व्यातैः ॥
 १५ ॥ डाकिनीभिश्च रौद्राभिर्विकरालैश्च राक्षसैः ॥ व्याधिभिश्च महारौद्रैः पीडयमाना व्रजन्ति ते ॥ १६ ॥ महाधूलिविमिश्रेण महाचण्डेन
 त्रायुता ॥ महापाषाणवर्षेण हन्यमाना निराश्रयाः ॥ १७ ॥ क्वचिद्विद्युन्निपातेन दीर्यमाणा व्रजन्ति ते ॥ महता वाणवर्षेण छिद्यमानाश्च सर्वशः ॥
 १८ ॥ पतद्भिर्वज्रसंघातिरुल्कापतैः सुदारुणैः ॥ प्रदीप्ताङ्गारवर्षेण दह्यमाना विशन्ति च ॥ १९ ॥ महता पांशुवर्षेण पूर्यमाणा रुदन्ति च ॥
 मेवारावैः सुघोरैश्च वित्रास्यन्ते मुहुर्मुहुः ॥ २० ॥ निःशेषाः शस्त्रवर्षेण चूर्ण्यमाणाश्च सर्वतः ॥ महासाराम्बुधाराभिः सिच्यमाना व्रजन्ति च ॥ २१ ॥
 महार्शतिन मरुता रुक्षेण परुषेण वा ॥ समन्तादीर्यमाणाश्च शुष्यन्ते संकुचन्ति च ॥ २२ ॥ इत्थं मार्गेण पुरुषाः पाथेयरहितेन च ॥ निरालम्बेन
 दुर्गेण निर्जलेन समन्ततः ॥ २३ ॥ अतिश्रेमेण महता निर्गतेनाऽऽश्रमाय वै ॥ नीयन्ते देहिनः सर्वे ये मूढाः पापकर्मिणः ॥ २४ ॥ यमदूतैर्महाघो
 रैस्तदाज्ञाकारिभिर्बलात् ॥ एकाकिनः पराधीना मित्रबन्धुवियर्जिताः ॥ २५ ॥ शोचन्तः स्वानि कर्माणि रुदन्ति च मुहुर्मुहुः ॥ प्रेतीभूता
 निषिद्धास्ते शून्कण्ठोष्ठतालुकाः ॥ २६ ॥ कृशाङ्गा भीतभीताश्च दह्यमाना क्षुधाग्निना ॥ वद्धाः शृङ्खलया क्वचित्केचिदुत्तानपादयोः ॥ २७ ॥

आकृष्यन्ते शुष्यमाणा यमदूतैर्वैलोकितैः ॥ नरा अधोमुखाश्चान्ये कृष्यमाणाः सुदुःखिताः ॥ २८ ॥ अन्नपानीयरहिता याचमानाः पुनः पुनः ॥
 देहि देहीति भाषन्तः साश्रुगद्गदया गिरा ॥ २९ ॥ कृताञ्जलिप्रुटा दीनाः क्षुत्तृष्णापरिपीडिताः ॥ भक्ष्यानुच्चावचान्दृष्ट्वा भोज्यान्पेयांश्च पुष्क-
 लान् ॥ ३० ॥ सुगन्धद्रव्यसंयुक्तान्याचमानाः पुनः पुनः ॥ दधिक्षीरघृतोन्मिश्रं दृष्ट्वा शाल्योदनं तथा ॥ ३१ ॥ पानानि च सुगन्धीनि शीतला-
 न्युदकानि च ॥ तान्याचमानास्ते याम्या भर्त्सयन्तस्तदाऽब्रुवन् ॥ वचोभिः परुषैर्भीमाः क्रोधरक्तान्तलोचनाः ॥ ३२ ॥ ॥ याम्या ऊचुः ॥
 न भवद्भिर्हुतं काले न दत्तं ब्राह्मणेषु च ॥ प्रसभं दीयमानं च वारितं च द्विजातिषु ॥ ३३ ॥ तस्य पापस्य च फलं भवतां समुपागतम् ॥ नाम्नी-
 दग्यं जले नष्टं न हतं नृपतस्करैः ॥ ३४ ॥ कुतो वा सांप्रतं विप्रे यत्र दत्तं पुराऽधमाः ॥ यैर्दत्तानि तु दानानि साधुभिः सात्त्विकानि तु ॥ ३५ ॥
 तेषामेते प्रदृश्यन्ते कल्पिता ह्यन्नपर्वताः ॥ भक्ष्या भोज्याश्च पेयाश्च लेह्याश्चोप्याश्च संवृताः ॥ ३६ ॥ न वृयमाभिलप्स्यध्वे न दत्तं च कथंचन ॥
 येस्तु दत्तं हुतं चेष्टं ब्राह्मणाश्चैव शृजिताः ॥ ३७ ॥ तेषामन्नं समानीय इह निक्षिप्यते सदा ॥ परस्त्वं कथमस्माभिर्दातुं शक्येत नारकाः ॥ ३८ ॥
 ॥ व्यास उवाच ॥ किंकराणां वचः श्रुत्वा निःस्पृहाः क्षुत्तृषार्दिताः ॥ ततस्ते दारुणैश्चास्त्रैः पीडयन्ते यमकिंकरैः ॥ ३९ ॥ मुद्गरैर्लोहदण्डैश्च शक्ति-
 तोमरपाटिशैः ॥ परिवैर्भिन्दिपालैश्च गदापरशुभिः शरैः ॥ ४० ॥ पृष्ठतो हन्यमानाश्च यमदूतैः सुनिर्दयैः ॥ अग्रतः सिंहव्याघ्राद्यैर्भक्ष्यन्ते पाप-
 कारिणः ॥ ४१ ॥ न प्रवेष्टुं न निर्गन्तुं लभन्ते दुःखिता भृशम् ॥ स्वकर्म्मोपहताः पापाः क्रन्दमानाः सुदारुणाः ॥ ४२ ॥ तत्र संपीडय सुभृशं
 प्रवेशं यमकिंकरैः ॥ नीयन्ते पापिनस्तत्र यत्र तिष्ठेत्स्वयं यमः ॥ ४३ ॥ धर्मात्मा धर्मकृदेवः सर्वसंयमनो यमः ॥ एवं पथाऽतिकष्टेन प्राप्ताः
 प्रेतपुरं नराः ॥ ४४ ॥ प्रज्ञापितास्तदा दूतैर्निवेश्यन्ते यमाग्रतः ॥ ततस्ते पापकर्माणस्तं पश्यन्ति भयानकम् ॥ ४५ ॥ पापापविद्धनयना
 विपरीतात्मदुद्दयः ॥ दंष्ट्रकरालवदनं भ्रुकुटीकुटिलेक्षणम् ॥ ४६ ॥ ऊर्ध्वकेशं महाश्मश्रुं प्रस्फुरदधरोत्तरम् ॥ अष्टादशभुजं कुब्जं नीलाञ्जनचयो-
 पमम् ॥ ४७ ॥ सर्वायुधोद्यतकरं तीव्रदण्डेन संयुतम् ॥ महामहिषमारूढं दीप्ताग्निसमलोचनम् ॥ ४८ ॥ रक्तमाल्याम्बरधरं महामेघमिचोच्छ्रि-
 तम् ॥ प्रलाम्बुदनिघोषं पिवंतश्च महोदधिम् ॥ ४९ ॥ असन्तमिव त्रैलोक्यमुद्गिरन्तमिवानलम् ॥ मृत्सुं च तत्समीपस्थं कालानलसम-
 प्रभम् ॥ ५० ॥ प्रलयानलसंकाशं कृतान्तं च भयानकम् ॥ मारीचोऽग्रा महामारी कालरात्री च दारुणा ॥ ५१ ॥ विविधा
 व्याधयः कष्टा नानारूपा भयावहाः ॥ शक्तिशूलाङ्कुशधराः पाशचक्रासिधारिणः ॥ ५२ ॥ वज्रदण्डधरा रौद्राः क्षुरतूणधनुर्धराः ॥ असं-

स्याता महावीर्योः कूराश्वाजनसप्रभाः ॥ ५३ ॥ सर्वोयुधोऽथतकरा यमदूता भयानकाः ॥ अनेन परिवारेण महाचारेण संवृतम् ॥ ५४ ॥
 यमं पश्यन्ति पापिष्ठाश्चित्रगुप्तं विभीषणम् ॥ निर्मेतर्सेयति चाऽत्यर्थं यमस्तान्पापकारिणः ॥ ५५ ॥ चित्रगुप्तस्तु भगवान्बर्मवाक्यैः प्रबोधयन् ॥ ५६ ॥
 ॥ चित्रगुप्त उवाच ॥ भो भो दुष्कृतकर्माणः परद्रव्यापहारिणः ॥ गर्विता रूपवीर्येण परदारविमर्देकाः ॥ ५७ ॥ यस्त्वयं क्रियते कर्म तत्स्वयं भुज्यते
 पुनः ॥ तत्किमात्मोपपातार्थं भवद्भिर्दुष्कृतं कृतम् ॥ ५८ ॥ इदानीं किं नु शोचध्वं पीड्यमानाः स्वकर्मभिः ॥ भुञ्जध्वं स्वानि दुःखानि न हि
 दोषोऽस्ति कस्यचित् ॥ ५९ ॥ य एने पृथिवीपालाः संप्राप्ता मत्समीपतः ॥ स्वकीयैः कर्मभिर्वैरिर्दुष्प्रज्ञा बलगर्विताः ॥ ६० ॥ भो भो नृपा दुरा
 चाराः प्रजाविध्वंसकारिणः ॥ अल्पकालस्य राज्यस्य कृते किं दुष्कृतं कृतम् ॥ ६१ ॥ राज्यलोभेन मोहेन बलादन्प्रायतः प्रजाः ॥ यद्दण्डिताः फलं
 तस्य भुञ्जध्वमधुना नृपाः ॥ ६२ ॥ कुतो राज्यं कलत्रं च यदर्थमशुभं कृतम् ॥ तत्सर्वं संपरित्यज्य यूयमेकाकिनः स्थिताः ॥ ६३ ॥ पश्यामो
 न बलं सर्वं येन विध्वंसिताः प्रजाः ॥ यमदूतैः पात्र्यमानो अबुना कीदृशं फलम् ॥ ६४ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ एवं बहुविधैर्वाक्यैरुपालब्धा
 यमेन ते ॥ शोचन्तः पापकर्माणि तूष्णीं तिष्ठन्ति पार्थिवाः ॥ ६५ ॥ इति कर्म समादिश्य नृपाणां धर्मराट् स्वयम् ॥ तत्पातकविशुद्धयर्थमिदं वच
 नमब्रवीत् ॥ ६६ ॥ ॥ यम उवाच ॥ भो भोश्चण्ड महाचण्ड गृहीत्वा नृपतीनिमान् ॥ विशोध्यध्वं पापेभ्यः क्रमेण नरकाग्निषु ॥ ६७ ॥ ॥ व्यास
 उवाच ॥ ततः शीघ्रं समुत्थाय नृपान्संगृह्य पादयोः ॥ भ्रामयित्वा तु वेगेन क्षिप्त्वा चोर्ध्वं प्रष्टव्यं च ॥ ६८ ॥ तत्तत्पापप्रमाणेन यमदूताः
 शिलातले ॥ आस्फोटयन्ति तरसा वज्रेणैव महाद्रुमम् ॥ ६९ ॥ ततस्तु रक्तं स्रोतोभिः स्रवते जर्जरकृतः ॥ निःसंज्ञः स तदा देही निश्चेष्टश्च
 प्रजायते ॥ ७० ॥ ततः स वायुना स्पृष्टः शनैरुज्जीवते पुनः ॥ नरं पापविशुद्धयर्थं क्षिपन्ति नरकार्ये ॥ ७१ ॥ अन्यांश्च ते तदा दूताः पापकर्म
 रताव्रान् ॥ निवेदयन्ति विभेन्द्रा यमाय भृशदुःखितान् ॥ ७२ ॥ ॥ यमदूता ऊचुः ॥ एष देव तवाऽऽदेशादस्माभिर्मोहितो भृशम् ॥ आनीतो
 धर्मविमुक्तः सदा पापरतः परः ॥ ७३ ॥ एष लुब्धो दुराचारो महापातकसंयुतः ॥ उपपातकर्तृतां च सदा हिंसरतोऽशुचिः ॥ ७४ ॥ अगम्यागा
 मी दुष्टात्मा परद्रव्यापहारकः ॥ कन्याक्रीयी कूटसाक्षी कुतप्रो मित्रवञ्चकः ॥ ७५ ॥ अनेन मदमतेन सदा धर्मो विनिन्दितः ॥ पापमाचारितं
 कर्म मर्त्यलोके दुरात्मना ॥ ७६ ॥ इदानीमस्य देवेश निग्रहानुग्रहौ वद ॥ प्रभुरस्य क्रियायोगे वयं वा परिपन्थिनः ॥ ७७ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥
 इति विज्ञाप्य देवेशं न्यस्याग्ने पापकारिणम् ॥ नरकाणां सहस्रेषु लक्षकोटिशतेषु च ॥ ७८ ॥ किं कृतास्ते ततो यान्ति महीतुमपराव्रान् ॥ ७९ ॥

पत्रे कृते दोषे यमो वै पापकारिणाम् ॥ ७९ ॥ समादिशति तान्चोरात्रिप्रहाय स्वर्किकरान् ॥ यथा यस्य विनिर्दिष्टो वसिष्ठाद्यैर्विनिर्ग्रहः ॥ ८० ॥
 पापस्य संक्षयं क्रुद्धाः कुर्वन्ति यमर्किकराः ॥ अंकुरैर्मुद्गरैर्दण्डैः क्रकचैः शक्तितोमरैः ॥ ८१ ॥ खड्गशूलनिपातैश्च भिद्यन्ते पापकारिणः ॥ नर-
 काणां सहस्रेषु लक्षकोटिशतेषु च ॥ ८२ ॥ स्वकर्मोपार्जितदोषैः पीडयन्ते यमर्किकरैः ॥ शृणुध्वं नरकाणां च स्वरूपं च भयंकरम् ॥ ८३ ॥
 नामानि च प्रमाणं च येन यान्ति नराश्च तान् ॥ महावीचीति विख्यातं नरकं शोणितम् ॥ ८४ ॥ वज्रकण्टकसंमिश्रं योजनायुतविस्तृतम् ॥
 तत्र संपीड्यते मग्नो भिद्यते वज्रकण्टके ॥ ८५ ॥ वर्षलक्षं महाघोरं गोघातीं नरके नरः ॥ योजनानां शतं लक्षं कुम्भीपाकं सुदारुणम् ॥ ८६ ॥
 ताम्रकुम्भवती दीप्ता बालुकाङ्गारसंवृता ॥ ब्रह्महा भूमिहतां च निक्षेपस्यापहारकः ॥ ८७ ॥ दहन्ते यत्र संक्षिप्ता यावदाभूतसंघ्रामम् ॥ रौरवो यत्र
 नाराचैः प्रज्वलद्भिः समावृतः ॥ ८८ ॥ योजनानां सहस्राणि षष्टिरायामविस्तरैः ॥ भिद्यन्ते तत्र नाराचैः सज्जालैर्नरके नराः ॥ ८९ ॥ इधुव-
 तत्र पीडयन्ते ये नराः कूटसाक्षिणः ॥ अयोमयं प्रज्वलितं मञ्जुषं नरकं स्मृतम् ॥ ९० ॥ निक्षिप्तास्तत्र दहन्ते बन्दिग्राहकृताश्च ये ॥ अप्रति-
 षेति नरकं धूममूत्रपुरीषकम् ॥ ९१ ॥ अथोमुस्तः पतेत्तत्र ब्राह्मणस्योपपीडकः ॥ लाक्षाप्रज्वलितं घोरं नरकं तु विलेपकम् ॥ ९२ ॥ निमग्ना-
 स्तत्र दहन्ते मद्यपा ये द्विजोत्तमाः ॥ महाप्रभेति नरकं दीप्तशूलमहोच्छ्रयम् ॥ ९३ ॥ तत्र शूलेन भिद्यन्ते पतिभार्योपभेदिनः ॥ नरकं च महाघोरं
 जयन्ती चाऽऽयसी शिला ॥ ९४ ॥ तथा चाऽऽक्रम्यते पापः परदारोपसेवकः ॥ नरकं शालमलारूपं तु प्रदीप्तदण्डकण्टकम् ॥ ९५ ॥
 तथा लिङ्गति दुःखादां नारी बहुनरंगमा ॥ ये वदन्ति सदाऽऽसत्यं परमार्मावकर्तनम् ॥ ९६ ॥ जिह्वा चोच्छ्रिय ते तेषां सदस्यैर्यम-
 र्किकरैः ॥ ये तु रागैः कटाक्षैश्च वीक्षन्ते परयोपितम् ॥ ९७ ॥ तेषां चक्षुषि नाराचैर्विध्यन्ते यमर्किकरैः ॥ मातरं येऽपि गच्छन्ति
 भगिनीं दुहितरं लुषाम् ॥ ९८ ॥ स्त्रीबालवृद्धहन्तारो यावदिन्द्राश्चतुर्दश ॥ ज्वालानालाकुलं रौद्रं महारौरवसंज्ञितम् ॥ ९९ ॥ नरकं योज-
 नानां च सहस्राणि चतुर्दश ॥ पुरं क्षेत्रं गृहं ग्रामं यो दीपयति वह्निना ॥ १०० ॥ स तत्र दह्यते मूढो यावत्कलरस्थितिर्वरः ॥ तामिस्रमिति
 विख्यातं लक्षयोजनविस्तृतम् ॥ १०१ ॥ निपतद्भिः सदा रौद्रैः खड्गपट्टिशमुद्गरैः ॥ तत्र चोरा नराः क्षिप्तास्ताडयन्ते यमर्किकरैः ॥ १०२ ॥
 शूलशक्तिगदाखड्गैर्यावत्कल्पशतत्रयम् ॥ तामिस्राब्धिगुणं प्रोक्तं महातामिस्रसंज्ञितम् ॥ १०३ ॥ जलोकासर्पसंपूर्णं निरालोकं सुदुःखदम् ॥
 मातृहा पितृहा चैव मित्रविस्मभघातकः ॥ १०४ ॥ तिष्ठन्ति तद्ध्यमाणाश्च यावत्तिष्ठति मेदिनी ॥ असिपत्रवर्नं नाम नरकं धुरिदुःखदम् ॥ १०५ ॥

योजनायुतविस्तारं ज्वलखड्गैः समाकुलम् ॥ पातितस्तत्र तैः खड्गैः शतधा तु समाहतः ॥ १०६ ॥ मित्रघ्नः कृत्यते तावद्यावदाभूतसंघ-
 वम् ॥ करम्भवालुका नाम नरकं योजनायुतम् ॥ १०७ ॥ कूपाकारं वृत्तं दीप्तिर्वालुकाङ्गारकण्टकैः ॥ दह्यते भिद्यते वर्षलक्षायुतशतत्रयम्
 ॥ १०८ ॥ येन दग्धो जनो नित्यं मिथ्योपायैः सुदारुणैः ॥ काकोलं नाम नरकं कुम्भपूयपरिभुतम् ॥ १०९ ॥ क्षिप्यते तत्र दुष्टात्मा एकाकी
 मिष्टभोजनः ॥ कुड्मलं नाम नरकं पूर्णं विष्णुत्रोणितैः ॥ ११० ॥ पञ्चयज्ञक्रियाहीनाः क्षिप्यन्ते तत्र वै नराः ॥ सुदुर्गन्धं महाभीमं
 मांसशोणितसंकुलम् ॥ १११ ॥ अभक्ष्यान्ने रतास्तेऽत्र निपतन्ति नराधमाः ॥ कुम्भिकीटसमाकीर्णं शवपूर्णं महावटम् ॥ ११२ ॥ अधोमुखः
 पतेत्तत्र कन्याविक्रयकृन्नरः ॥ नाम्ना वै तिलपाकेति नरकं भृशदारुणम् ॥ ११३ ॥ तिलवत्तत्र पीड्यन्ते परपीडारताश्च ये ॥ नरकं तैलपाकेति
 ज्वलत्तैलमहीप्लवम् ॥ ११४ ॥ पच्यते तत्र मित्रघ्नो हन्ता च शरणागतम् ॥ नाम्ना वज्रकपादिति वज्रशृङ्खलयाऽन्वितम् ॥ ११५ ॥ पीड्यन्ते निर्दयं
 तत्र यैः कृतः क्षीरविक्रयः ॥ निरुच्छ्वास इति प्रोक्तं तमोन्धं वातवर्जितम् ॥ ११६ ॥ निश्चेष्टं क्षिप्यते तत्र विप्रदाननिरोधकृत् ॥ अङ्गारोपचयं नाम
 दीप्ताङ्गारसमुज्ज्वलम् ॥ ११७ ॥ दह्यते तत्र येनोक्तं दानं विप्राय नार्पितम् ॥ महापायीति नरकं लक्षयोजनमायतम् ॥ ११८ ॥ पात्यन्तेऽधोमुखास्तत्र
 ये जल्पन्ति सदाऽनृतम् ॥ महाज्वालेति नरकं ज्वालाभास्वरभीषणम् ॥ ११९ ॥ दह्यते तत्र सुचिरं यः पापे बुद्धिकृन्नरः ॥ नरकं ककचाख्यातं
 पीड्यन्ते तत्र वै नराः ॥ १२० ॥ ककचेवेत्रधारोग्रैरगम्यागमने रताः ॥ नरकं गुडपाकेति ज्वलद्गुडहृदयवृत्तम् ॥ १२१ ॥ निक्षिप्तो दह्यते तस्मिन्
 न्वर्णसंकरकृन्नरः ॥ क्षुरधारेति नरकं तीक्ष्णक्षुरसमावृतम् ॥ १२२ ॥ छिद्यन्ते तत्र कल्पान्तं विप्रभूमिहरा नराः ॥ नरकं चाम्परीपाख्यं प्रलया-
 नलदीपितम् ॥ १२३ ॥ कल्पकोटिशतं तत्र दह्यते स्वर्णहारकः ॥ नाम्ना वज्रकुठारेति नरकं वज्रसंकुलम् ॥ १२४ ॥ छिद्यन्ते छत्रछत्तारो-
 द्रुमाणां पापकारिणः ॥ नरकं परितापाख्यं प्रलयानलदीपितम् ॥ १२५ ॥ गरदो मधुहतां च पच्यते तत्र पापकृत् ॥ नरकं कालमूत्रं च
 वज्रसूत्रविनिर्मितम् ॥ १२६ ॥ भ्रमन्तस्तत्र छिद्यन्ते परसस्योपलुण्ठकाः ॥ नरकं कश्मलं नाम श्लेष्मशिङ्खाणकावृतम् ॥ १२७ ॥ तत्र संक्षि-
 प्यते कल्पं मधमांसरुचिर्नरः ॥ नरकं चोग्रगन्धेति लालामूत्रपुरीषवत् ॥ १२८ ॥ क्षिप्यन्ते तत्र नरकं पितृपिण्डाप्रयच्छकाः ॥ नरकं दुर्धरं
 नाम जलौकिकवृश्चिकाकुलम् ॥ १२९ ॥ उत्कोचभक्षकस्तत्र तिष्ठते वर्षकायुतम् ॥ यच्च वज्रमहापीडं नरकं वज्रनिर्मितम् ॥ १३० ॥ तत्र प्रक्षिप्य
 दह्यन्ते पीड्यन्ते यमकिंकरैः ॥ यनं धान्यं क्षिरण्यं वा परकीयं हरन्ति ये ॥ १३१ ॥ यमदूतैश्च चोरास्ते छिद्यन्ते लवशः क्षुरैः ॥ ये हत्वा प्राणिनं

मूढाः खादन्ते काकगृध्रवत् ॥ १३२ ॥ भोज्यन्ते च स्वमांसं ते कल्पान्तं यमर्किकरैः ॥ आसनं शयनं वस्त्रं परकीयं हरन्ति ये ॥ १३३ ॥
 इक्षुवत्तत्र पीब्यन्ते ये नराः कूटसाक्षिणः ॥ अयोमयं प्रज्वलितमायासं नरकं स्मृतम् ॥ निक्षिप्तास्तत्र दह्यन्ते वन्दिग्राहताश्च ये ॥ १३४ ॥ अत्र
 तिष्ठति नरकं पूयमूत्रपुरीषधृक् ॥ अयोमुखः पतेत्तत्र स्मृतिवेदविनिन्दकः ॥ १३५ ॥ नरकं पारिलुम्पाख्यं गृध्रश्वानवृकाकुलम् ॥ तप्यन्ते तत्र
 वै घोरे बालकुट्टजनापहाः ॥ १३६ ॥ नरकन्तु करालाख्यं करालं प्रेतसंकुलम् ॥ राक्षसैर्भक्ष्यते तत्र ब्राह्मणस्योपपीडकः ॥ १३७ ॥ लाशाप्रज्व
 लितं घोरं नरकन्तु विलेपनम् ॥ निमग्रास्तत्र दह्यन्ते मद्यपास्तु द्विजोत्तमाः ॥ १३८ ॥ महाप्रेतेति नरकं दीप्तशूलं महोच्छ्रयम् ॥ तत्र शूलेन
 भिद्यन्ते पतिभाष्योपभेदकाः ॥ १३९ ॥ नरकश्च महाघोरं ज्वलन्ती त्वायसी शिला ॥ तया चाकृष्यते पापः परदारोपसेवकः ॥ १४० ॥ नरकं
 शात्मलीख्यातं प्रदीप्तं दृढकण्टकम् ॥ तमालिङ्गति दुःखातो परछिद्रतो नरः ॥ १४१ ॥ ये वदन्ति मृषा सत्यं परममविकृन्तनम् ॥ जिह्वा तु
 ह्रियते तेषां सदस्यैर्यमकिङ्करैः ॥ १४२ ॥ मातरं येऽभिगच्छन्ति भगिनीं कन्यकां सुपाम् ॥ अङ्गारराशौ प्रक्षिप्ता दह्यन्ते यमसेवकैः ॥ १४३ ॥
 धर्मं धाम हिरण्यं वा परकीयं हरन्ति ये ॥ यमदूतैश्च ते मूढा भिद्यन्ते शक्तितोमरैः ॥ फलं पत्रं नृणां वाऽपि हतं यैस्तु कुबुद्धिभिः ॥ १४४ ॥ यम
 दूतैश्च ते क्रुद्धेर्दह्यन्ते तृणवाहिभिः ॥ परद्रव्ये कलत्रे च यः सदा दुष्टधीनरः ॥ १४५ ॥ यमदूतेर्ज्वलत्तस्य यदि शूलं निखन्यते ॥ कर्मणा मनसा
 वाचा ये धर्मविमुखा नराः ॥ १४६ ॥ यमलोके तु ते घोरा लभन्ते गुरुयातनाः ॥ एवं शतसहस्राणि लक्षकोटिशतानि च ॥ १४७ ॥ नरकानि
 नैरस्तत्र सेव्यन्ते पापकारिभिः ॥ इह कृत्वा स्वरूपमपि नरः कर्माशुभात्मकम् ॥ १४८ ॥ प्राप्नोति नरके घोरे यमलोकेषु यातनाम् ॥ न शृण्वन्ति
 नरा मूढा धर्मोक्तं साधु भाषितम् ॥ १४९ ॥ दृष्टं केनेति प्रत्यक्षं प्रत्युक्त्यैव वदन्ति ते ॥ दिवा रात्रौ प्रयत्नेन पापं कुर्वन्ति ये नराः ॥ १५० ॥ नाऽच
 रन्ति हि ते धर्मं प्रभादेनापि मोहिताः ॥ इहैव फलभोक्तारः परत्र विमुखाश्च ये ॥ १५१ ॥ ते पतन्ति सुघोरेषु नरकेषु नराधमाः ॥ दारुणो नरके वासः
 स्वर्गवासः सुखप्रदः ॥ नरैः संप्राप्यते तत्र कर्म कृत्वा शुभाशुभम् ॥ १५२ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे व्यासपिसंवादे नरकगतपृथग्यातनाकीर्तनं नाम
 षडुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ अहोऽतिदुःखं घोरं च यममार्गं त्वयोदितम् ॥ नरकाणि च घोराणि द्वारं याम्यं च
 सत्तम ॥ १ ॥ अस्त्युपायो न वा ब्रह्मन्यममार्गेऽतिभीषणे ॥ ब्रूहि येन नरा यान्ति सुखेन यमसादनम् ॥ २ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ इह ये धर्मसंयु
 क्तास्त्वाहिसानिरता नराः ॥ गुरुशुश्रूषणे युक्ता देवब्राह्मणपूजकाः ॥ ३ ॥ यस्मिन्मनुष्यलोकास्ते सभार्याः समुतास्तथा ॥ तमध्वानं च गच्छन्ति

यथा तत्कथयामि वः ॥ ४ ॥ विमानैर्विविधैर्दिव्यैर्वज्रकांचनशोभितैः ॥ धर्मराजपुरं यान्ति सेवमानाप्सरोगणैः ॥ ५ ॥ ब्राह्मणेभ्यस्तु दानानि
 नानारूपाणि भक्तितः ॥ ये प्रयच्छन्ति ते यान्ति सुखेनैव महापथे ॥ ६ ॥ अन्नं ये तु प्रयच्छन्ति ब्राह्मणेभ्यः सुसंस्कृतम् ॥ श्रोत्रियेभ्यो विशेषेण
 भक्त्या परमया युताः ॥ ७ ॥ तरुणीभिर्वरस्त्रीभिः सेव्यमानाः प्रयत्नतः ॥ धर्मराजपुरं यान्ति विमानैरभ्यलंकृतैः ॥ ८ ॥ ये च सत्यं प्रभाषन्ते
 बहिरन्तश्च निर्मलाः ॥ तेऽपि यान्त्यमरप्ररूपा विमानैर्यममन्दिरम् ॥ ९ ॥ गोदानानि पवित्राणि विष्णुसुदिश्य साधुषु ॥ ये प्रयच्छन्ति धर्मज्ञाः
 कृशेषु कृशवृत्तिषु ॥ १० ॥ ते यान्ति दिव्यवर्णाभैर्विमानैर्मणिचित्रितैः ॥ धर्मराजपुरं श्रीमत्सेव्यमानाप्सरोगणैः ॥ ११ ॥ उपानशुगलं छत्रं शय्यास
 नमथापि वा ॥ ये प्रयच्छन्ति वस्त्राणि तथैवाऽऽभरणानि च ॥ १२ ॥ ते यान्त्यथै रथैश्चैव कुञ्जैश्चाप्यलंकृताः ॥ धर्मराजपुरं दिव्यं छत्रैः सौवर्णरा
 जतैः ॥ १३ ॥ ये च भक्त्या प्रयच्छन्ति शुद्धपानकमर्चितम् ॥ ओदनं च द्विजाग्रेभ्यो विशुद्धेनान्तरात्मना ॥ १४ ॥ ते यान्ति काञ्चनैर्यानिर्विविधै
 स्तु यमालयम् ॥ वरस्त्रीभिर्यथाकामं सेव्यमानाः पुनः पुनः ॥ १५ ॥ ये च क्षीरं प्रयच्छन्ति घृतं दधि गुडं मधु ॥ ब्राह्मणेभ्यः प्रयत्नेन शुद्धचोपेतं सुसंस्कृ
 तम् ॥ १६ ॥ चक्रवाकप्रयुक्तैश्च विमानैस्तु हिरण्यैः ॥ यान्ति गन्धर्ववादित्रैः सेव्यमाना यमालयम् ॥ १७ ॥ ये फलानि प्रयच्छन्ति पुष्पाणि सुरभीणि च ॥
 हंसयुक्तैर्विमानैश्च यान्ति धर्मपुरं नराः ॥ १८ ॥ ये तिलास्तिलधेनुं च घृतधेनुमथापि वा ॥ श्रोत्रियेभ्यः प्रयच्छन्ति विप्रेभ्यः श्रद्धयाऽन्विताः ॥ १९ ॥
 सोममण्डलसंकाशैर्यानेस्ते यान्ति निर्मलैः ॥ गन्धर्वैरुपगीयन्ते पुरे वैवस्वतस्य ते ॥ २० ॥ येषां वाप्यश्च कृपाश्च तडागानि सरांसि च ॥ दीर्घि
 काः पुष्करिण्यश्च शीतलाश्च जलाशयाः ॥ २१ ॥ यान्तिस्ते हेमचन्द्राभैर्दिव्यघण्टानिनादितैः ॥ व्यजनैस्तालवृन्तैश्च वीज्यमाना महाप्रभाः ॥
 ॥ २२ ॥ येषां देवकुलान्यत्र चित्राण्यायतनानि च ॥ रत्नैः प्रस्फुरमाणानि मनोहानि शुभानि च ॥ २३ ॥ ते यान्ति लोकपालैस्तु विमानैर्वातरं
 हसैः ॥ धर्मराजपुरं रम्यं नानाजनसमाकुलम् ॥ २४ ॥ पानीयं ये प्रयच्छन्ति सर्वप्राण्युपजीवनम् ॥ ते वितृष्णाः सुखं यान्ति विमानैरतिरं
 हसैः ॥ २५ ॥ काष्ठपादुक्यानानि पीठकान्यासनानि च ॥ यैर्दत्तानि द्विजातिभ्यस्तेऽध्वानं यान्ति वै सुखम् ॥ २६ ॥ सौवर्णमणिपिठेषु पादौ
 कृत्वोत्तमेषु च ॥ ते प्रयान्ति विमानैस्तु अप्सरोगणमण्डितैः ॥ २७ ॥ आरामाणि विचित्राणि पुष्पाढ्यानीह मानवाः ॥ रोपयन्ति फलाढ्यानि
 नराणामुपकारिणः ॥ २८ ॥ वृक्षच्छायासु रम्यासु शीतलासु स्वलंकृताः ॥ वरस्त्रीगीतवाद्यैश्च सेव्यमाना व्रजन्ति ते ॥ २९ ॥ सुवर्णं रजतं वाऽपि
 विद्रुमं मौक्तिकं तथा ॥ ये प्रयच्छन्ति ते यान्ति विमानैः कनकोज्ज्वलैः ॥ ३० ॥ भूमिदा दीप्यमानाश्च सर्वकामैस्तु तर्पिताः ॥ उदितादित्यसंका

शैर्विमानैर्भृशनादितैः ॥ ३१ ॥ कन्यां तु ये प्रयच्छन्ति ब्रह्मदेयामलंकृताम् ॥ दिव्यकन्यावृता यान्ति विमानैस्ते यमालयम् ॥ ३२ ॥ सुगन्धा-
 गरुकपूरान्पुष्पधूपान्द्विजोत्तमाः ॥ प्रयच्छन्ति द्विजातिभ्यो भक्त्या परमयाऽन्विताः ॥ ३३ ॥ ते सुगन्धाः सुवेपाश्च सुप्रभाः सुविभूषिताः ॥
 यान्ति धर्मपुरं यानैर्विचित्रैरभ्यलंकृताः ॥ ३४ ॥ दीपदा यान्ति यानैश्च दीपयन्तो दिशो दश ॥ आदित्यसदृशैर्यानिर्दीप्यमाना यथाऽग्नयः ॥
 ॥ ३५ ॥ गृहावसथदातारो गृहेः काञ्चनमण्डितैः ॥ व्रजन्ति बालार्कनिर्भैर्धर्मराजगृहं नराः ॥ ३६ ॥ जलभाजनदातारः कुण्डिकाकरकप्रदाः ॥
 पूजमानाप्सरोभिश्च यान्ति हस्तेर्महागजैः ॥ ३७ ॥ पादाम्बुजं शिरोभ्यङ्गं स्नानपानोदकं तथा ॥ ये प्रयच्छन्ति विप्रेभ्यस्ते यान्त्यथैर्यमालय-
 म् ॥ ३८ ॥ विश्रामयन्ति ये विप्राच्छान्तानध्वानि कर्शिताम् ॥ चक्रवाकप्रयुक्तेन यान्ति यानेन ते सुखम् ॥ ३९ ॥ स्वागतेन च यो विप्रं पूजये-
 दासनेन च ॥ स गच्छति तमध्वानं सुखं परमनिवृत्तः ॥ ४० ॥ नमो ब्रह्मण्यदेवेति यो हरिं चाभिवादेत् ॥ गां च पापहरेत्युक्त्वा सुखं यान्ति-
 च तत्पथम् ॥ ४१ ॥ अनन्तराशिनो ये च दम्भानृतविवाजिताः ॥ तेऽपि सारसयुक्तैस्तु यान्ति यानैश्च तत्पथम् ॥ ४२ ॥ वर्तन्ते ह्येकभक्तेन
 शाब्ददम्भविवाजिताः ॥ हंसयुक्तैर्विमानैस्तु सुखं यान्ति यमालयम् ॥ ४३ ॥ चतुर्थेनैकभक्तेन वर्तन्ते ये जितेन्द्रियाः ॥ ते यान्ति धर्मनगरं यानै-
 र्बर्हिण्योजितैः ॥ ४४ ॥ तृतीये दिवसे ये तु भुञ्जते नियतव्रताः ॥ तेऽपि हस्तिरथैर्दिव्यैर्यान्ति यानैश्च तत्पथम् ॥ ४५ ॥ पष्ठेऽन्नभक्षको यस्तु शौच-
 नित्यो जितेन्द्रियः ॥ स याति कुञ्जरस्थस्तु शचीपतिरिव स्वयम् ॥ ४६ ॥ धर्मराजपुरं रम्यं नानामणिविभूषितम् ॥ नानास्वरसमायुक्तं जयशब्दे-
 न संयुतम् ॥ ४७ ॥ पक्षोपवासिनो यान्ति यानैः शार्दूलयोजितैः ॥ पुरं तद्धर्मराजस्य सेव्यमानाः सुरासुरैः ॥ ४८ ॥ ये च मासोपवासं तु कुर्वन्ते
 संयतेन्द्रियाः ॥ तेऽपि सूर्यप्रदीपैस्तु यान्ति यानैर्यमालयम् ॥ ४९ ॥ महाप्रस्थानमेकाग्रो यः प्रयाति दृढव्रतः ॥ सेव्यमानस्तु गन्धर्वैर्याति यानै-
 रविप्रभैः ॥ ५० ॥ शरीरं साधयेद्यस्तु वैष्णवेनान्तरात्मना ॥ स रथेनाग्निवर्णेन यातीह त्रिदशालयम् ॥ ५१ ॥ अग्निप्रवेशं यः कुर्यान्नारायणपराय-
 णः ॥ स यात्यग्निप्रकाशेन विमानेन यमालयम् ॥ ५२ ॥ प्राणास्त्यजति यो मर्त्यः स्मरन्विष्णुं ह्यनाशनैः ॥ यानेनार्कप्रकाशेन याति धर्मपुरं
 नरः ॥ ५३ ॥ प्रविष्टोऽन्तर्जलं यस्तु प्राणास्त्यजति मानवः ॥ सोममण्डलकल्पेन याति यानेन वै सुखम् ॥ ५४ ॥ स्वशरीरं हि मृष्टेभ्यो वै-
 ण्णवो यः प्रयच्छति ॥ स याति रथसुखेन काञ्चनेन यमालयम् ॥ ५५ ॥ स्त्रीग्रहे गोग्रहे वाऽपि युद्धे मृत्युमुपैति यः ॥ स यात्यमरकन्याभिः
 सेव्यमानो रविप्रभः ॥ ५६ ॥ वैष्णवा ये च कुर्वन्ति तीर्थयात्रां जितेन्द्रियाः ॥ तत्पथं यान्ति ते घोरं सुखयानैरलंकृताः ॥ ५७ ॥ ये यजन्ति

द्विजश्रेष्ठाः ऋतुभिर्भूरिदक्षिणैः ॥ तत्सहाटकसंकाशैर्विमानैर्यान्ति ते सुखम् ॥ ५८ ॥ परपीडामकुर्वन्तो भृत्यानां भरणादिकम् ॥ कुर्वन्ति ते सुखं
 यान्ति विमानैः कनकोज्ज्वलैः ॥ ५९ ॥ ये क्षान्ताः सर्वभूतेषु प्राणिनामभयप्रदाः ॥ क्रोधमोहविनिर्मुक्ता निर्मदाः संयतोन्द्रियाः ॥ ६० ॥ पूर्णच
 न्द्रप्रकाशेन विमानेन महाप्रभाः ॥ यान्ति वैवस्वतपुरं देवगन्धर्वसेविताः ॥ ६१ ॥ एकभावेन ये विष्णुं ब्रह्माणं त्र्यम्बकं रविम् ॥ पूजयन्ति हि
 ते यान्ति सद्यः शौचसमन्विताः ॥ ६२ ॥ ये च मांसं न खादन्ति सत्यशौचदयापराः ॥ तेऽपि यान्ति सुखेनैव धर्मराजपुरं नराः ॥ ६३ ॥ मां
 सान्मिष्टतरं नास्ति भक्ष्यभोज्यादिकेषु वै ॥ तस्मान्मांसं न भुञ्जीत नास्ति मिष्टैः सुखोदयः ॥ ६४ ॥ गोसहस्रं तु यो दद्याद्यस्तु मांसं न भक्षयेत् ॥
 समावेतौ पुरा प्राह ब्रह्मा वेदविदां वरः ॥ ६५ ॥ सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं सर्वयज्ञेषु यत्फलम् ॥ अमांसभक्षणे विप्रास्तच्च तच्च च तत्समम् ॥ ६६ ॥
 एवं सुखेन ते यान्ति यमलोकं च धार्मिकाः ॥ दानव्रतपरा यानैर्यत्र देवो रवेः सुतः ॥ ६७ ॥ दृष्ट्वा तान्धार्मिकान्देवः स्वयं संमानयेद्यमः ॥
 स्वागतासनदानेन पाद्यार्घ्येण प्रियेण तु ॥ ६८ ॥ धन्या यूयं महात्मानः स्वात्मनो हितकारिणः ॥ येन दिव्यसुखार्थाय भवद्भिः सुकृतं कृतम्
 ॥ ६९ ॥ इदं विमानमारुह्य दिव्यस्त्रीभोगभूषिताः ॥ स्वर्गं गच्छध्वमतुलं सर्वकामसमन्वितम् ॥ ७० ॥ तत्र भुक्त्वा महाभोगानन्ते
 पुण्यपरिक्षयात् ॥ यत्किंचिदल्पमशुभं फलं तादृहं भोक्ष्यथ ॥ ७१ ॥ ये तु तं धर्मराजानं नराः पुण्यानुभावतः ॥ पश्यन्ति सौम्यम
 नसं पितृभृतमिवाऽऽत्मनः ॥ ७२ ॥ तस्माद्धर्मः सेवितव्यः सदा मुक्तिफलप्रदः ॥ धर्मादर्थस्तथा कामो मोक्षश्च परिकीर्त्यते ॥ ७३ ॥
 धर्मो माता पिता भ्राता धर्मो नाथः सुहृत्तथा ॥ धर्मः स्वामी सखा गोप्ता तथा धाता च पोषकः ॥ ७४ ॥ धर्मादर्थोऽर्थतः कामः कामाद्भोगः
 सुखानि च ॥ धर्मादेश्वर्यमैकाग्र्यं धर्मात्स्वर्गगतिः परा ॥ ७५ ॥ धर्मस्तु सेवितो विप्रास्त्रायते महतो भयात् ॥ देवत्वं च द्विजत्वं च धर्मात्प्रा
 प्रोत्यसंशयम् ॥ ७६ ॥ यदा च क्षीयते पापं नराणां पूर्वसंचितम् ॥ तदैषां भजते बुद्धिर्धर्मं चात्र द्विजोत्तमाः ॥ ७७ ॥ जन्मान्तरसहस्रेषु
 मानुष्यं प्राप्य दुर्लभम् ॥ यो हि नाऽऽचरते धर्मं भवेत्स खलु वञ्चितः ॥ ७८ ॥ कुत्सिता ये दरिद्राश्च विरूपा व्याधितास्तथा ॥ परप्रप्याश्च
 सूखाश्च ज्ञेया धर्माविवर्जिताः ॥ ७९ ॥ ये हि दीर्घायुषः शूराः पण्डिता भोगिनोऽर्थिनः ॥ अरोगा रूपवन्तश्च तेस्तु धर्मः पुरा कृतः ॥ ८० ॥
 एवं धर्मरता विप्रा गच्छन्ति गतिमुत्तमां ॥ अधर्मं सेवमानास्तु तिर्यग्योनिं व्रजन्ति ते ॥ ८१ ॥ ये नरा नरकध्वंसिवासुदेवमनुव्रताः ॥ न सम
 र्थोयमस्तेषां तान्स्वप्नेऽपि न पश्यति ॥ ८२ ॥ अनादिनिधनं देवं दैत्यदानवदारणम् ॥ ये नमन्ति नरा नित्यं नहि पश्यन्ति ते यमम् ॥ ८३ ॥

कर्मणा मनसा वाचा येऽच्युतं शरणं गताः ॥ न समर्थो यमस्तेषां ते मुक्तिफलभागिनः ॥ ८४ ॥ ये जना जगतां नार्थं नित्यं नारायणं द्विजाः ॥
 नमन्ति नहि ते विष्णोः स्थानादन्यत्र गामिनः ॥ ८५ ॥ न ते दूतात्र तन्मार्गं न यमं न च तां पुरीम् ॥ प्रणम्य विष्णुं पश्यन्ति नरकाणि कथं
 चन ॥ ८६ ॥ कृत्वाऽपि बहुशः पापं नरा मोहसमन्विताः ॥ न यान्ति नरकं नत्वा सर्वपापहरं हरिम् ॥ ८७ ॥ शाब्देनापि नरा नित्यं ये स्मर-
 न्ति जनादनम् ॥ तेऽपि यान्ति तनुं त्यक्त्वा विष्णुलोकमनामयम् ॥ ८८ ॥ अत्यन्तक्रोधसक्तोऽपि कदाचित्कीर्तयेद्हरिम् ॥ सोऽपि दोषक्षया-
 न्मुक्तिं लभेच्चेदितिर्यथा ॥ ८९ ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे व्यासार्षिसंवादे धार्मिकाणां मुगतिनिरूपणं नाम सप्तोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥
 ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ श्रुत्वा यममार्गं ते नरकेषु च यातनाम् ॥ पप्रच्छुश्च पुनर्व्यासं संशयं मुनिसत्तमाः ॥ १ ॥ मुनय ऊचुः ॥ ॥ भगवन्सर्व-
 धर्मज्ञ सर्वशास्त्रविशारद ॥ मर्त्यस्य कः सहायो वै पिता माता सुतो गुरुः ॥ २ ॥ ज्ञातिसंबन्धिवर्गश्च मित्रवर्गस्तथैव च ॥ गृहं शरीरमुत्सृज्य काष्ठ-
 लोष्टसमं जनाः ॥ गच्छन्त्यमुत्र लोके वै कश्च ताननुगच्छति ॥ ३ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ एकः प्रसूयते विप्रा एक एव हि नश्यति ॥ एकस्तरति-
 दुर्गाणि गच्छत्येकस्तु दुर्गतिम् ॥ ४ ॥ असहायः पिता माता तथा भ्राता सुतो गुरुः ॥ ज्ञातिसंबन्धिवर्गश्च मित्रवर्गस्तथैव च ॥ ५ ॥ मृतं शरीर-
 मुत्सृज्य काष्ठलोष्टसमं जनाः ॥ मुहूर्तमिव रोदित्वा ततो यान्ति पराङ्मुखाः ॥ ६ ॥ तैस्तच्छरीरमुत्सृष्टं धर्मं एकोऽनुगच्छति ॥ तस्माद्धर्मः सदा-
 यश्च सेवितव्यः सदा नृभिः ॥ ७ ॥ प्राणी धर्मसमायुक्तो गच्छेत्सर्वगतिं पराम् ॥ तथैवाधर्मसंयुक्तो नरकं चोपपद्यते ॥ ८ ॥ तस्मात्पापागतैरर्थ-
 नानुरज्येत पण्डितः ॥ धर्मं एको मनुष्याणां सहायः परिकीर्तितः ॥ ९ ॥ लोभान्मोहादनुक्रोशाद्द्रवाद्राऽथ बहुश्रुतः ॥ नरः करोत्यकार्याणि परार्थं
 लोभमादितः ॥ १० ॥ धर्मश्चार्थश्च कामश्च त्रितयं जीवतः फलम् ॥ एतत्रयमवाप्तव्यमधर्मपरिवर्जितम् ॥ ११ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ श्रुतं भगवतो-
 वाक्यं धर्मयुक्तं परं हितम् ॥ शरीरनिचयं ज्ञातुं बुद्धिर्नोऽत्र प्रजायते ॥ १२ ॥ मृतं शरीरं हि नृणां सूक्ष्ममव्यक्ततां गतम् ॥ अचक्षुर्विपयं प्राप्तं कथं
 धर्मोऽनुगच्छति ॥ १३ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ पृथिवी वायुराकाशमापो ज्योतिर्मनोन्तरम् ॥ बुद्धिरात्मा च सहिता धर्मं पश्यन्ति नित्यदा ॥ १४ ॥
 प्राणिनामिह सर्वेषां साक्षिभूता दिवानिशम् ॥ एतैश्च सह धर्मो हि तं जीवमनुगच्छति ॥ १५ ॥ त्वगास्थिमांसं शुक्रं च शोणितं च द्विजोत्तमाः ॥
 शरीरं वर्जयन्त्येते जीवितेन विवर्जितम् ॥ १६ ॥ ततो धर्मसमायुक्तः स जीवः सुखमेधते ॥ इहलोके परे चैव किं भूयः कथयामि वः ॥ १७ ॥
 ॥ मुनय ऊचुः ॥ ॥ तद्दर्शितं भगवता यथा धर्मोऽनुगच्छति ॥ एतच्च ज्ञातुमिच्छामः कथं रेतः प्रवर्तते ॥ १८ ॥ व्यास उवाच ॥ अन्नमश्रन्ति ये देवाः

शरीरस्था द्विजोत्तमाः ॥ पृथिवी वायुराकाशमापो ज्योतिर्मनस्तथा ॥ १९ ॥ ततस्तृतेषु भो विप्रास्तेषु भूतेषु पञ्चसु ॥ मनःपथेषु शुद्धात्मा रेत
 संपद्यते महत् ॥ २० ॥ ततो गर्भः संभवति श्लेष्मा स्त्रीपुंसयोर्द्विजाः ॥ एतद्वः सर्वमाख्यातं किं भूयः श्रोतुमिच्छथ ॥ २१ ॥ ॥ मुनेय ऊचुः ॥
 आख्यातं नो भगवता गर्भः संजायते यथा ॥ यथा जातस्तु पुरुषः प्रपद्येत तदुच्यताम् ॥ २२ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ आसन्नमात्रपुरुषस्तैरसिभूतते ॥
 विप्रयुक्तस्तु तैर्भूतैः पुनर्यात्यपरां गतिम् ॥ २३ ॥ स च भूतसमायुक्तः प्राप्नोति जीवमेवहि ॥ ततोऽस्य कर्म पश्यन्ति जुभं वा यदि वाऽशुभम् ॥
 देवताः पञ्चभूतस्थाः किं भूयः श्रोतुमिच्छथ ॥ २४ ॥ ॥ मुनेय ऊचुः ॥ त्वगस्थिमांसमुत्सृज्य तैस्तु भूतैर्विवाजितः ॥ जीवः स भगवन्कस्यः
 सुखदुःखे समभ्रुते ॥ २५ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ जीवः कर्मसमायुक्तः शीघ्रं रेतःसमागतः ॥ स्त्रीणां पुष्पं समासाद्य ततः कालेन भो द्विजाः ॥ २६ ॥
 यमस्य पुरुषैः क्लेशो यमस्य पुरुषैर्वधः ॥ दुःखं संसारचक्रं च नरः क्लेशं च विन्दति ॥ २७ ॥ इह लोके स तु प्राणी जन्मप्रभृति भो द्विजाः ॥
 सुकृतं कर्म वै भुङ्क्ते धर्मस्य फलमाश्रितः ॥ २८ ॥ यदि धर्मं समायुज्य जन्मप्रभृति सेवते ॥ ततः स पुरुषो भूत्वा सेवते नित्यदा सुखम् ॥ २९ ॥
 अथान्तरान्तरं धर्ममधर्ममुपसेवते ॥ सुखस्यानन्तरं दुःखं स जीवोऽप्यधिगच्छति ॥ ३० ॥ अधर्मेण समायुक्तो यमस्य विषयं गतः ॥ महादुःखं
 समासाद्य तिर्यग्योनौ प्रजायते ॥ ३१ ॥ कर्मणा येन येनेह यस्यां योनौ प्रजायते ॥ जीवो मोहसमायुक्तस्तन्मे शृणुत सांप्रतम् ॥ ३२ ॥
 यदेतदुच्यते शास्त्रैः सेतिहासैश्च छन्दसि ॥ यमस्य विषयं घोरं मर्त्यलोके प्रवर्तते ॥ ३३ ॥ इह स्थानानि पुण्यानि देवतुल्यानि भो द्विजाः ॥
 तिर्यग्योन्यतिरिक्तानि गतिमन्ति च सर्वशः ॥ ३४ ॥ यमस्य भवने विप्रा ब्रह्मलोकसमे गुणैः ॥ कर्मभिर्नियतैर्वद्धो जन्तुर्दुःखान्युपाश्रुते ॥ ३५ ॥
 येन येन हि भावेन येन वै कर्मणा गतिम् ॥ प्रयाति पुरुषो घोरां तथा वक्ष्याम्यतः परम् ॥ ३६ ॥ अधीत्य चतुरो वेदान्द्रजो मोहसमन्वितः ॥
 पतितताम्रप्रतिगृह्णाथ खरयोनौ प्रजायते ॥ ३७ ॥ खरो जीवति वर्षाणि दश पञ्च च भो द्विजाः ॥ खरो मृतो वलीवर्दः सप्त वर्षाणि जीवति ॥ ३८ ॥
 वलीवर्दो मृतश्चापि जायते ब्रह्मराक्षसः ॥ ब्रह्मराक्षस्तु मासास्त्रिंशस्ततो जायेत ब्राह्मणः ॥ ३९ ॥ पतितं याजयित्वा तु कृमियोनौ प्रजायते ॥ तत्र
 जीवति वर्षाणि दश पञ्च च भो द्विजाः ॥ ४० ॥ कृमिभावाद्भिर्निर्मुक्तस्ततो जायेत गर्दभः ॥ गर्दभः पञ्च वर्षाणि पञ्च वर्षाणि सुकरः ॥ ४१ ॥
 कुक्कुटः पञ्च वर्षाणि पञ्च वर्षाणि जम्बुकः ॥ श्वा वर्षमेकं भवति ततो जायेत मानवः ॥ ४२ ॥ असूयको नरश्चापि मृतो जायेत शार्ङ्गकः ॥ विश्वा
 सहतां च नरो मीनो जायेत दुर्मतिः ॥ ४३ ॥ भूत्वा मीनोऽष्टवर्षाणि मृगो जायेत भो द्विजाः ॥ मृगस्तु चतुरो मासास्ततश्छागः प्रजायते ॥ ४४ ॥

छागस्तु निधनं प्राप्य पूर्णं संवत्सरे ततः ॥ कीटः संजायते जन्तुस्ततो जायेत मानुषः ॥ ४५ ॥ धान्यान्यवांस्तिलान्माषान्कुलित्थान्सर्प
 पांश्चणान् ॥ कलायानथ मुद्गाश्च गोधूमानतसीस्तथा ॥ ४६ ॥ सत्यान्यन्यानि हर्ता च मर्त्यो मोहादचेतनः ॥ संजायते मुनिश्चेष्टा मूषिको
 निरपत्रपः ॥ ४७ ॥ ततः प्रेत्य मुनिश्चेष्टा मृतो जायेत सूकरः ॥ सूकरो जातमात्रस्तु रोगेण म्रियते पुनः ॥ ४८ ॥ आ ततो जायते मूकः काल
 स्यान्ते च मानुषः ॥ भूत्वा आ पञ्च वर्षाणि जायते वा स मानवः ॥ ४९ ॥ परदाराभिमर्शं तु कृत्वा जायेत वै वृकः ॥ आ शृगालस्ततो गृध्रो
 व्यालः कङ्को वकस्तथा ॥ ५० ॥ भ्रातृभार्या तु पापात्मा यो धर्षयति मोहितः ॥ पुंस्कोकिलत्वमाप्नोति सोऽपि संवत्सरं द्विजाः ॥ ५१ ॥
 सखिभार्या गुरोर्भार्या राजभार्या तथैव च ॥ प्रधर्षयित्वा कामात्मा मृतो जायेत सूकरः ॥ ५२ ॥ सूकरः पञ्च वर्षाणि दश वर्षाणि वै वकः ॥
 पिपीलिकस्तु मासांस्त्रीन्कीटः स्यान्मासमेव च ॥ ५३ ॥ एतानासाद्य संसारान्कृमियोनौ प्रजायते ॥ तत्र जीवति मासांस्तु कृमियोनौ
 चतुर्दश ॥ ५४ ॥ नरोऽधर्मस्य कृत्वा ततो जायेत मानुषः ॥ पूर्वं दत्त्वा तु यः कन्यां द्वितीये दातुमिच्छति ॥ ५५ ॥ उपाध्यायस्य यः पापं
 शिष्यः कुर्यादबुद्धिमान् ॥ स जन्मानीह संसारे त्रीण्याप्नोति न संशयः ॥ ५६ ॥ प्राक्श्वा भवति भो विप्रास्ततः कव्यात्ततः खरः ॥ परिक्रिष्टेषु
 च प्रेत्य पश्चाच्चायेत ब्राह्मणः ॥ ५७ ॥ मनसाऽपि गुरोर्भार्या यः शिष्यो याति पापकृत् ॥ उदग्रान्प्रैति संसारानधर्मेणेह चेतसा ॥ ५८ ॥
 श्वयोनौ तु स संभूतस्त्रीणि वर्षाणि जीवति ॥ तत्रापि निधनं प्राप्तः कृमियोनौ प्रजायते ॥ ५९ ॥ कृमिभावमनुप्राप्तो वर्षमेकं तु जीवति ॥
 ततस्तु निधनं प्राप्य ब्रह्मयोनौ प्रजायते ॥ ६० ॥ यदि पुत्रसमं शिष्यं गुरुहंन्यादकारणम् ॥ आत्मनः कामकारेण सोऽपि हिंस्रः प्रजायते ॥ ६१ ॥
 पितरं मातरं चैव यस्तु पुत्रोऽवमन्यते ॥ सोऽपि विप्रा मृतो जन्तुः पूर्वं जायेत गर्दभः ॥ ६२ ॥ गर्दभत्वं तु संप्राप्य दश वर्षाणि जीवति ॥ संवत्सरं तु
 कुम्भीरस्ततो जायेत मानवः ॥ ६३ ॥ पुत्रस्य मातापितरौ यस्य रुष्टाबुभावपि ॥ गुर्वपध्यानतः सोऽपि मृतो जायेत गर्दभः ॥ ६४ ॥ खरो जीवति
 मासांश्च दश चापि चतुर्दश ॥ बिडालः सप्त मासांस्तु ततो जायेत मानवः ॥ ६५ ॥ मातापितरावाकुक्ष्य सारीकः संप्रजायते ॥ ताडयित्वा तु
 तावेव जायते कच्छपो द्विजाः ॥ ६६ ॥ कच्छपो दश वर्षाणि त्रीणि वर्षाणि शल्यकः ॥ व्यालो भूत्वा तु षण्मासांस्ततो जायेत मानुषः ॥ ६७ ॥
 भर्तृपिण्डमुपादत्ते राजद्विष्टानि सेवते ॥ सोऽपि मोहसमापन्नो मृतो जायेत वानरः ॥ ६८ ॥ वानरो दश वर्षाणि सप्त वर्षाणि मृगकः ॥ आ च
 भूत्वा तु षण्मासांस्ततो जायेत मानवः ॥ ६९ ॥ न्यासापहर्ता तु नरो यमस्य विषयं गतः ॥ संसारानां शतं गत्वा कृमियोनी प्रजायते ॥ ७० ॥

तत्र जीवति वर्षाणि दश पञ्च च भो द्विजाः ॥ दुष्कृतस्य क्षयं कृत्वा ततो जायेत मानुषः ॥ ७१ ॥ सोऽपि विप्रा मृतो जन्तुः कृमियोनौ
 प्रजायते ॥ तत्र जीवति वर्षाणि त्रयोदश द्विजोत्तमाः ॥ ७२ ॥ अधर्मसंशये मुक्तस्ततो जायेत मानुषः ॥ देवकार्यमकृत्वा तु पितृका
 र्यमथापि वा ॥ ७३ ॥ अनिर्वाप्य पितृन्देवान्मृतो जायेत वायसः ॥ वायसः शतवर्षाणि ततो जायेत कुक्षुटः ॥ ७४ ॥ जायते व्यालकश्चापि मासं
 तस्मात्तु मानुषः ॥ ज्येष्ठं पितृसमं चापि भ्रातरं योऽवमन्यते ॥ ७५ ॥ सोऽपि मृत्युमुपागम्य कौञ्चयोनौ प्रजायते ॥ कौञ्चो जीवति वर्षाणि दश जायेत
 जीवकः ॥ ७६ ॥ ततो निधनमाप्नोति मानुषत्वमवाप्नुयात् ॥ वृषलो ब्राह्मणीं गत्वा कृमियोनौ प्रजायते ॥ ७७ ॥ ततः संप्राप्य निधनं
 जायते सूकरः पुनः ॥ सूकरो जातमात्रस्तु रोगेण म्रियते द्विजाः ॥ ७८ ॥ आ च वै जायते मूढः कर्मणा तेन भो द्विजाः ॥ आ भूत्वा
 कृतकर्माऽसौ जायते मानुषस्ततः ॥ ७९ ॥ तत्रापत्यं समुत्पाद्य मृतो जायेत मूषिकः ॥ कृतघ्नस्तु मृतो विप्रा यमस्य विषयं गतः ॥ ८० ॥
 यमस्य विषये क्रूरवेदः प्राप्नोति वेदनाम् ॥ दण्डकं मुद्गरं शूलमग्निदण्डं च दारुणम् ॥ ८१ ॥ असिपत्रवनं घोरं बालुकां कूटशाल्मलीम् ॥
 पताश्वान्याश्च बहवो यमस्य विषयं गताः ॥ ८२ ॥ यातनाः प्राप्य घोरास्तु ततो याति च भो द्विजाः ॥ संसारचक्रमासाद्य कृमियोनौ
 प्रजायते ॥ ८३ ॥ कृमिर्भवति वर्षाणि दश पञ्च च भो द्विजाः ॥ ततो गर्भं समासाद्य तत्रैव म्रियते नरः ॥ ८४ ॥ ततो गर्भशतैर्जन्तुर्वदुशः संप्र
 ष्यते ॥ संसारान्मुयद्गन्त्वा ततस्तिर्यक्प्रजायते ॥ ८५ ॥ ततो दुःखमनुप्राप्य बहुवर्षगणानि वै ॥ स पुनर्भवसंयुक्तस्ततः कूर्मः प्रजायते ॥ ८६ ॥
 दधि हत्वा वक्त्रापि पुत्रो मत्स्यानसंस्कृतान् ॥ चोरयित्वा तु दुर्बुद्धिर्मेधुर्दशः प्रजायते ॥ ८७ ॥ फलं वा मूलकं हत्वा पूषं वाऽपि पिपीलिकः ॥
 चोरयित्वा तु निष्पावं जायते फलमूषकः ॥ ८८ ॥ पायसं चोरयित्वा तु तित्तिरित्त्वमवाप्नुयात् ॥ हत्वा पिष्टमयं पूषं कुम्भोलूकः प्रजायते ॥ ८९ ॥
 अपो हत्वा तु दुर्बुद्धिर्वायसो जायते नरः ॥ कांस्यं हत्वा तु दुर्बुद्धिर्हारीतो जायते नरः ॥ ९० ॥ राजतं भाजनं हत्वा कपोतः संप्रजायते ॥
 हत्वा तु काञ्चनं भाण्डं कृमियोनौ प्रजायते ॥ ९१ ॥ पत्राणि चोरयित्वा तु कुरारवं नियच्छति ॥ कोशकारं ततो हत्वा नरो जायेत नर्तकः ॥ ९२ ॥
 अंशुकं चोरयित्वा तु शुक्रो जायेत मानवः ॥ चोरयित्वा दुकूलं तु मृतो हंसः प्रजायते ॥ ९३ ॥ कौञ्चः कार्पासिकं हत्वा मृतो जायेत मानवः ॥
 चोरयित्वा नरः पट्टं त्वाविकं चैव भो द्विजाः ॥ ९४ ॥ क्षौमं च वस्त्रमाहत्य शशो जन्तुः प्रजायते ॥ चूर्णं तु हत्वा पुरुषो मृतो जायेत वर्हिणः ॥ ९५ ॥
 हत्वा रक्तानि वस्त्राणि जायते जीवजीवकः ॥ वर्णकार्दास्तथा गन्धाश्चोरयित्वेह मानवः ॥ ९६ ॥ जुच्छन्दरित्त्वमाप्नोति विप्रो लोभपरायणः ॥

तत्र जीवति वर्षाणि ततो दश च पञ्च च ॥ ९७ ॥ अधर्मस्य क्षयं कृत्वा ततो जायेत मानवः ॥ चोरयित्वा पयश्चापि बलाका संप्रजायते ॥
 ॥ ९८ ॥ यस्तु चोरयते तैलं नरो मोहसमन्वितः ॥ सोऽपि विप्रा मृतो जन्तुस्तैलपायी प्रजायते ॥ ९९ ॥ अशस्त्रं पुरुषं हत्वा सशस्त्रः पुरुषाधमः ॥
 अर्थार्थं यदि वा वैरी मृतो जायेत वै खरः ॥ १०० ॥ खरो जीवति वर्षे द्वे ततः शस्त्रेण बध्यते ॥ स मृतो मृगयोनौ तु नित्योद्विग्नोऽभिजायते ॥
 ॥ १०१ ॥ मृगो विध्येत शस्त्रेण गते संवत्सरे ततः ॥ इतो मृगस्ततो मीनः सोऽपि जालेन बध्यते ॥ १०२ ॥ मासे चतुर्थे संप्राप्ते श्वापदः संप्रजा
 यते ॥ श्वापदो दश वर्षाणि द्वीपी वर्षाणि पञ्च च ॥ १०३ ॥ ततस्तु निधनं प्राप्तः कालपर्यायबोधितः ॥ अधर्मस्य क्षयं कृत्वा मानुषत्वमवाप्नु
 यात् ॥ १०४ ॥ वाद्यं हत्वा तु पुरुषो लोमशः संप्रजायते ॥ तथा पिण्याकसंमिश्रमन्नं यश्चोरयेन्नरः ॥ १०५ ॥ स जायते बभ्रुसटो दारुणो
 मूषिको नरः ॥ दशान्वे मानुषात्रित्यं पापात्मा स द्विजोत्तमाः ॥ १०६ ॥ घृतं हत्वा तु दुर्बुद्धिः काको मद्गः प्रजायते ॥ मत्स्यमांसमथो हत्वा काको
 जायेत मानवः ॥ १०७ ॥ लवणं चोरयित्वा तु चिरिकाकः प्रजायते ॥ विश्वासेन तु निक्षिप्तं योऽपनिह्नोति मानवः ॥ १०८ ॥ स गतायुर्नरस्तेन
 मत्स्ययोनौ प्रजायते ॥ मत्स्ययोनिमनुप्राप्य मृतो जायेत मानुषः ॥ १०९ ॥ मानुषत्वमनुप्राप्य शीणायुरुपजायते ॥ पापानि तु नरः कृत्वा
 तिर्यग्जायेत भो द्विजाः ॥ ११० ॥ न चाऽऽत्मनः प्रमाणं तु धर्मं जानाति किञ्चन ॥ ये पापानि नराः कृत्वा निरस्यन्ति व्रतैः सदा ॥ १११ ॥
 सुखदुःखसमायुक्ता व्याधिमन्तो भवन्त्युत ॥ असंवीताः प्रजायन्ते म्लेच्छाश्चापि न संशयः ॥ ११२ ॥ नराः पापसमाचारा लोभमोहसमन्विताः ॥
 वर्जयन्ति हि पापानि जन्मप्रभृति ये नराः ॥ ११३ ॥ अरोगा रूपवन्तश्च धनेनस्ते भवन्त्युत ॥ स्त्रियोऽप्येतेन कल्पेन कृत्वा पापमवानुयुः ॥ ११४ ॥
 एतेषामेव पापानां भार्यात्वमुपयान्ति ताः ॥ प्रायेण हरणे दोषाः सर्वे एव प्रकीर्तिताः ॥ ११५ ॥ एतद्वै लेशमात्रेण कथितं वो द्विजर्षभाः ॥ अपर
 स्मिन्कथायोगे भूयः श्रोष्यथ भो द्विजाः ॥ ११६ ॥ एतन्मया महाभागा ब्रह्मणो वदतः पुरा ॥ सुरर्षीणां श्रुतं मध्ये पृष्टं चापि यथा तथा ॥ ११७ ॥
 मयाऽपि तुभ्यं कात्स्न्येन यथावदनुवर्णितम् ॥ एतच्छ्रुत्वा मुनिश्रेष्ठा धर्मे कुरुत मानसम् ॥ ११८ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे व्यासर्षिसंवादे संसारचक्र
 निरूपणं नामाष्टादशतमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ मुनय ऊचुः ॥ अधर्मस्य गतिर्ब्रह्मन्कथिता नस्तव्याऽनघ ॥ धर्मस्य च गतिं श्रोतुमिच्छामो वदतां
 वर ॥ १ ॥ कृत्वा पापानि कर्माणि कथं यान्त्यशुभां गतिम् ॥ कर्मणा च कृतेनेह केन यान्ति शुभां गतिम् ॥ २ ॥ व्यास उवाच ॥ कृत्वा पापानि कर्माणि
 त्वधर्मवशमागतः ॥ मनसा विपरीतेन निरयं प्रतिपद्यते ॥ ३ ॥ मोहादधर्मं यः कृत्वा पुनः समनुत्पद्यते ॥ मनःसमाधिसंयुक्तो न स सेवेत दुष्कृतम् ॥ ४ ॥

यथा यथा मनस्तस्य दुष्कृतं कर्म गहते ॥ तथा तथा शरीरं तु तेनाधर्मेण मुच्यते ॥ ५ ॥ यदि विप्राः कथयते विप्राणां धर्मवादिनाम् ॥ ततो
 ऽधर्मकृतात्क्षिप्रमपराधात्प्रमुच्यते ॥ ६ ॥ यथा यथा नरः सम्यग्धर्ममनुभाषते ॥ समाहितेन मनसा विमुञ्चति तथा तथा ॥ ७ ॥ भुजंग इव निर्मोकान्पूर्वं
 भुक्ताञ्जहाति तान् ॥ दत्त्वा विप्रस्य दानानि विविधानि समाहितः ॥ ८ ॥ मनःसमाधिसंयुक्तः स्वर्गं प्रति पद्यते ॥ दानानि तु प्रवक्ष्यामि यानि दत्त्वा
 द्विजोत्तमाः ॥ ९ ॥ नरः कृत्वा ऽप्यकार्याणि ततो धर्मेण युज्यते ॥ सर्वेषामेव दानानामग्रं श्रेष्ठमुदाहृतम् ॥ १० ॥ सर्वमग्रं प्रदातव्यमनुना धर्ममि
 च्छता ॥ प्राणा ह्यत्र मनुष्याणां तस्माज्जंतुः प्रजायते ॥ ११ ॥ अग्रे प्रतिष्ठिता लोकास्तस्मादग्रं प्रशस्यते ॥ अग्रेमेव प्रशंसन्ति देवर्षिपितृमानवाः ॥
 ॥ १२ ॥ अन्नस्य हि प्रदानेन स्वर्गमाप्नोति मानवः ॥ न्यायलब्धं प्रदातव्यं द्विजातिभ्योऽन्नमुत्तमम् ॥ १३ ॥ स्वाध्यायसमुपेतैः प्रहृष्टेनान्तरा
 त्मना ॥ यस्य त्वन्नमुपाश्रन्ति ब्राह्मणाश्च सकृदश ॥ १४ ॥ हृष्टेन मनसा दत्तं न स तिर्यग्गतिर्भवेत् ॥ ब्राह्मणानां सहस्राणि दशाऽऽभोज्य
 द्विजोत्तमाः ॥ १५ ॥ नरोऽधर्मात्प्रमुच्येत पापेष्वभिरतः सदा ॥ भिक्षेणान्नं समाहृत्य विप्रो वेदपुरस्कृतः ॥ १६ ॥ स्वाध्यायनिरते विप्रे दत्त्वेद
 नुखमेधते ॥ अहिंसन्ब्राह्मणस्त्वानि न्यायेन परिपाल्य च ॥ १७ ॥ क्षत्रियस्तरसा प्राप्तमन्नं यो वै प्रयच्छति ॥ द्विजेभ्यो वेदमुख्येभ्यः प्रयतः
 सुसमाहितः ॥ १८ ॥ तेनापोहति धर्मात्मा दुष्कृतं कर्म भो द्विजाः ॥ पट्टभागपरिशुद्धं च कृपेर्भागमुपार्जितम् ॥ १९ ॥ वैश्यो ददद्विजातिभ्यः
 पापेभ्यः परिमुच्यते ॥ अत्राप्य प्राणसंदेहं कार्कश्येन समार्जितम् ॥ २० ॥ अन्नं दत्त्वा द्विजातिभ्यः शुद्धः पापात्प्रमुच्यते ॥ औरसेन
 वलेनान्नमर्जयित्वाऽविहिंसकः ॥ २१ ॥ यः प्रयच्छति विप्रेभ्यो न स दुर्गाणि सेवते ॥ न्यायेनावाप्तमन्नं तु नरो हर्षसमान्वितः ॥ २२ ॥ द्विजेभ्यो
 वेदवृद्धेभ्यो दत्त्वा पापात्प्रमुच्यते ॥ अन्नमूर्जस्करं लोके दत्त्वोर्जस्वी भवेन्नरः ॥ २३ ॥ सतां पन्थानमावृत्य सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥
 दानाविद्धिः कृतः पन्था येन यान्ति मनीषिणः ॥ २४ ॥ तेष्वप्यन्नस्य दातारस्तेभ्यो धर्मः सनातनः ॥ सर्ववस्थं मनुष्येण
 न्यायेनान्नमुपार्जितम् ॥ २५ ॥ कार्यान्त्यायागतं नित्यमन्नं हि परमा गतिः ॥ अन्नस्य हि प्रदानेन नरो याति परां गतिम् ॥ २६ ॥
 सर्वकामसमायुक्तः प्रेत्य चाप्यश्रुते सुखम् ॥ एवं पुण्यसमायुक्तो नरः पापैः प्रमुच्यते ॥ २७ ॥ तस्मादग्रं प्रदातव्यमन्यायपरिवर्जितम् ॥
 यस्तु प्राणाहुतीष्वैमन्नं भुङ्क्ते गृही सदा ॥ २८ ॥ अवन्ध्यं दिवसं कुर्यादन्नदानेन मानवः ॥ भोजयित्वा शतं नित्यं नरो वेदविदां वरम् ॥ २९ ॥
 न्यायविद्धमैश्विदुषामितिहासविदां तथा ॥ न याति नरकं घोरं संसारं न च सेवते ॥ ३० ॥ सर्वकामसमायुक्तः प्रेत्य चाप्यश्रुते सुखम् ॥ एवं कर्म

समायुक्तो रमते विगतज्वरः ॥ ३१ ॥ रूपवान्कीर्तिमाश्वेव धनवांश्चोपजायते ॥ एतद्वः सर्वमाख्यातमन्नदानफलं महत् ॥ सुलभेतत्तु धर्माणां प्रदा-
नानां च भो द्विजाः ॥ ३२ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे व्यासपुत्रसंवादे संसारचक्रेऽन्नदानप्रशंसावर्णनं नाम नवोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ॥ मुनय
ऊचुः ॥ परलोकगतानां तु स्वकर्मस्थानवासिनाम् ॥ तेषां श्राद्धं कथं देयं पुत्रैश्चान्यैश्च बन्धुभिः ॥ १ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ नमस्कृत्य
जगन्नाथं वाराहं लोकभावनम् ॥ शृणुध्वं संप्रवक्ष्यामि श्राद्धकल्पं यथोदितम् ॥ २ ॥ पुरा कोकाजले मग्नान्पितृनुद्धतवान्विभुः ॥ श्राद्धं कृत्वा
तदा देवो यथा तत्र द्विजोत्तमाः ॥ ३ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ किमर्थं ते तु कोकार्या निमग्नाः पितरोऽम्भसि ॥ कथं तेनोद्धृतास्ते वै वाराहेण
द्विजोत्तम ॥ ४ ॥ तस्मिन्कोकामुखे तीर्थे भुक्तिमुक्तिफलप्रदे ॥ श्रोतुमिच्छामहे ब्रुहि परं कौतूहलं हि नः ॥ ५ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ त्रेताद्वा
परयोः संधौ पितरो दिव्यमानुषाः ॥ पुरा मेरुगिरेः पृष्ठे विश्वेदेवैः सह स्थिता ॥ ६ ॥ तेषां समुपविष्टानां पितॄणां सोमसंभवा ॥ कन्या कान्ति
मती दिव्या पुरतः प्राञ्जलिः स्थिता ॥ तामूचुः पितरो दिव्या ये तत्राऽऽसन्नसमागताः ॥ ७ ॥ ॥ पितर ऊचुः ॥ काऽसि भद्रे प्रभुः को वा
भवत्यां वन्दुमर्हसि ॥ ८ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ सा प्रोवाच पितॄन्देवान्कला चान्द्रमसीति ह ॥ प्रभुत्वे भवतामेव वरयामि यदीच्छथ ॥ ९ ॥ ऊर्जा
नामास्ति प्रथमं स्वधा च तदनन्तरम् ॥ भवद्भिरद्यैव कृतं नाम कोकेति भावितम् ॥ १० ॥ ते हि तस्या वचः श्रुत्वा पितरो दिव्यमानुषाः ॥
तस्या मुखं निरीक्षन्तो न तृप्तिमधिजग्मिरे ॥ ११ ॥ विश्वेदेवाश्च ताञ्ज्ञात्वा कन्यामुखनिरीक्षकान् ॥ योगच्युताग्निरीक्ष्यैव विहाय त्रिदिवं गताः ॥
॥ १२ ॥ भगवानपि शीतांशुरूर्जा नापश्यदात्मजाम् ॥ समाकुलमना दध्यौ क गतेति महायशाः ॥ १३ ॥ स विवेद तदा सोमः प्राप्तां पितॄंश्च
कामतः ॥ तैश्चावलोकितं हार्दात्स्वीकृतां च तपोबलात् ॥ १४ ॥ ततः कोपपरीतात्मा पितॄञ्छशधरो द्विजाः ॥ शशाप निपतिष्यध्वं योगभ्र-
ष्टा विचेतसः ॥ १५ ॥ यस्माददत्तां मत्कन्यां कामयध्वं सुबालिशाः ॥ यस्माद्धृतवतीं चेयं पतीन्पितृमती सती ॥ १६ ॥ स्वतन्त्रा धर्मसुस्तुज्य
तस्माद्भवतु निम्नगा ॥ कोकेति प्रथिता लोके शिशिराद्रिसमाश्रिता ॥ १७ ॥ इत्थं शप्ताश्वन्दमसा पितरो दिव्यमानुषाः ॥ योगभ्रष्टा निपतिता
हिमवत्पादभूतले ॥ १८ ॥ ऊर्जा तत्रैव पतिता गिरिराजस्य विस्तृते ॥ प्रस्थे तीर्थं समासाद्य सप्तसामुद्रमुत्तमम् ॥ १९ ॥ कोका नाम ततो
वेगाद्ब्रवीतीर्थशताकुला ॥ घ्रावयन्ती गिरिः शृङ्गं सर्पणात्तु सारिस्मृता ॥ २० ॥ अथ ते पितरो विप्रा योगहीना महानदीम् ॥ ददृशुः शीतस-
लिलां न विदुस्तां सुलोचनाम् ॥ २१ ॥ ततस्तु गिरिराट् दृष्ट्वा पितॄंस्तास्तु क्षुधादितान् ॥ वद्रीमादिदेशाथ धेनुं चैकां मधुस्रवाम् ॥ २२ ॥

क्षीरं मधु च तद्विष्यं कोकाम्भो बदरीफलम् ॥ इदं गिरिवरेणैषा पोषणाय निरूपितम् ॥ २३ ॥ तथा वृत्त्या तु वसतां पितृणां धुनिसत्तमाः ॥ दश
 वर्षसहस्राणि ययुरेकमहो यथा ॥ २४ ॥ एवं लोके विपितारं तथैव विगतस्वधे ॥ दैत्या बभूवुर्बलिनो यातुधानाश्च राक्षसाः ॥ २५ ॥ ते तान्पितृ
 गणान्दैत्या यातुधानाश्च वेगिताः ॥ विभेदेर्विराडितान्सर्वतः समुपाद्रवन् ॥ २६ ॥ दैतेयान्यातुधानांश्च दृष्ट्वाऽऽपततो द्विजाः ॥ कोकातटस्था
 मुत्तुङ्गा शिलां ते जगदू रुषा ॥ २७ ॥ गृहीतायां शिलायां तु कोका वेगवती पितृन् ॥ छादयामास तोयेन ग्रावयन्ती हिमाचलम् ॥ २८ ॥ पितृ
 नन्तर्हि तान्दृष्ट्वा दैतेया राक्षसास्तथा ॥ विभीतकं समारुह्य निराहारास्तिरोहिताः ॥ २९ ॥ सलिलेन विषीदन्तः पितरः क्षुत्तृपादिताः ॥ विषीदमा
 नमात्मानं समीक्ष्य सलिलाशयाः ॥ जगुर्जनादंनं देवं पितरः शरणं हरिम् ॥ ३० ॥ ॥ पितर ऊचुः ॥ जयस्व गोविन्द जगन्निवास जयोऽस्तु नः
 केशव ते प्रसादात् ॥ जनादंनान्स्मालान्तरस्थानुद्धर्तुमर्हस्यनघप्रभाव ॥ ३१ ॥ निशाचरैर्दारुणदर्शनैः प्रभो वरेण्य वैकुण्ठ वराह विष्णो ॥
 नारायणशेषमहेश्वरेश प्रयाहि भीताञ्जय पद्मनाभ ॥ ३२ ॥ उपेन्द्र योगिन्मधुकैटभप्र विष्णो अनन्ताच्युत वासुदेव ॥ श्रीशार्ङ्गचक्राम्बुजशङ्ख
 पाणे रक्षस्व देवेश्वर राक्षसेभ्यः ॥ ३३ ॥ त्वं पिता जगतः शंभो न त्वां शक्तः प्रबाधितुम् ॥ निशाचरगणो भीमस्ततस्त्वां शरणं गताः ॥ ३४ ॥
 त्वन्नामसंकीर्तनतो निशाचरा द्रवन्ति भूतान्यपयान्ति चारयः ॥ नाशं तथा संप्रति यान्ति विष्णो धर्मादि सत्यं भवतीह मुख्यम् ॥ ३५ ॥
 ॥ व्यास उवाच ॥ इत्थं स्तुतः स पितृभिर्धरणीधरस्तु तुष्टस्तदा विधृतमुकरादिव्यमूर्तिः ॥ कोकामुखे पितृगणं सलिले निमग्नं देवो
 ददर्श शिरसाऽथ शिलां वहन्तम् ॥ ३६ ॥ तं दृष्ट्वा सलिले मग्नं क्रोडरूपी जनादंनः ॥ भीतं पितृगणं विष्णुरुद्धर्तुं मतिमादधे ॥ ३७ ॥
 दंष्ट्राग्रेण समाहत्य शिलां चिक्षेप मुकरः ॥ पितृनादाय च विभुरुज्जहार शिलातलात् ॥ ३८ ॥ वराहदेहसंलग्नाः पितरः कनकोज्ज्वलाः ॥ कोका
 मुखे गतभयाः कृता देवेन विष्णुना ॥ ३९ ॥ उद्धृत्य च पितृन्देवो विष्णुतीर्थे तु मुकरः ॥ ददौ समाहितस्तेभ्यो विष्णुलौहार्गले जलम् ॥ ४० ॥
 ततः स्वरोमसंभूतान्कुशानादाय केशवः ॥ स्वेदोद्भवांस्तिलांश्चैव चक्रे चोत्सुकमुत्तमम् ॥ ४१ ॥ ज्योतिः सूर्यप्रभं कृत्वा पात्रं तीर्थं च कामिकम् ॥
 स्थितः कोटिवटस्याधो वारिं गङ्गाधरं शुचि ॥ ४२ ॥ तुङ्गकूटात्समादाय यज्ञीयानोषधीरसान् ॥ मधुक्षीररसान्गन्धान्पुष्पपुष्पापानुलेपनान् ॥ ४३ ॥
 आदाय धेनुं सरसो रत्नान्यादाय चाणवात् ॥ दंष्ट्रयोष्ठिभ्यश्च धरणीमभ्युक्ष्य सलिलेन च ॥ ४४ ॥ चर्मोद्भवेनोपलिप्य कुशैरुच्छिद्य तां पुनः ॥
 परिणीयोत्सुकैर्नैनामभ्युक्ष्य च पुनः पुनः ॥ ४५ ॥ कुशानादाय प्रागग्राह्यैर्मरूपांतरस्थितान् ॥ ऋषीनाहूय पप्रच्छ करिष्ये पितृतर्पणम् ॥ ४६ ॥

तैरप्युक्ते कुरुष्वेति विश्वान्देवास्ततो विभुः ॥ आहूय मन्त्रतस्तेषां विष्टराणि ददौ प्रभुः ॥ ४७ ॥ आहूय मन्त्रतस्तेषां वेदोक्ताविधिना हरिः ॥ अक्षतैर्देवतारक्षां चक्रे चक्रगदाधरः ॥ ४८ ॥ अक्षतास्तु यवौषध्यः सर्वदेवांशसंभवाः ॥ रक्षन्ति सर्वत्र दिशो रक्षार्थं निर्मिता हि ते ॥ ४९ ॥ देवदानवद्वयेषु यक्षरक्षास्तु चैव हि ॥ नहि कश्चित्स्यं तेषां कर्तुं शक्तश्चराचरे ॥ ५० ॥ न केनचित्सता यस्मात्तस्मात्ते ह्यक्षताः कृताः ॥ देवानां ते हि रक्षार्थं नियुक्ता विष्णुना पुरा ॥ ५१ ॥ कुशगन्धयवैः पुष्पैरर्घ्यं कृत्वा च सूकरः ॥ विभेभ्यो देवेभ्य इति ततस्तान्पर्यपृच्छत ॥ ५२ ॥ पितृनावाहयिष्यामि ये दिव्या ये च मानुषाः ॥ आवाहयस्वेति च तैरुक्तस्त्वावाहयच्छुचिः ॥ ५३ ॥ श्लिष्टमूलाग्रदर्भास्तु सतिलान्वेद वेदवित् ॥ जानावारोप्यहस्तं तु ददौ सव्येन चाऽऽसनम् ॥ ५४ ॥ तथैव जानुसंस्थेन करेणैकेन तान्पितृन् ॥ वाराहः पितृविप्राणामायन्तु न इतीरयन् ॥ ५५ ॥ अपहतेषु वाचैव रक्षणं चापसव्यतः ॥ कृत्वा चाऽऽवाहनं चक्रे पितृणां नामगोत्रतः ॥ ५६ ॥ वाराहः पितृविप्राणामाप्याययत्वितीरयन् ॥ संवत्सरैरित्युदीर्य ततोऽर्घ्यं तेषु विन्यसेत् ॥ ५७ ॥ यास्तिष्ठन्त्यमृता वाचो यन्मेति च पितुः पितुः ॥ यन्मे पितामहेत्येवं ददावर्घ्यं पितामहः ॥ ५८ ॥ यन्मे प्रपितामहेति ददौ च प्रपितामहे ॥ कुशगन्धतिलोन्मिश्रं सपुष्पमपसव्यतः ॥ ५९ ॥ तद्वन्मातामहेभ्यस्तु विधिं चक्रे जनार्दनः ॥ तानर्घ्यं भूयो गन्वाद्यैर्घूपं दत्त्वा तु भक्तितः ॥ ६० ॥ आदित्या वसतो रुद्रा इत्युच्चार्य जगत्प्रभुः ॥ ततश्चात्रं समादाय सर्पिस्तिलकुशाकुलम् ॥ ६१ ॥ विधाय पात्रे तच्चैव पर्यपृच्छततो मुनीन् ॥ अग्नौ करिष्य इति तैः कुरुष्वेति च चोदितः ॥ ६२ ॥ आहुतिव्रितयं दद्यात्सोमायाग्नैर्यमाय च ॥ ये मामकेति च जपेद्यजुःसक्तकम्बुतम् ॥ ६३ ॥ हुतावाशिष्टं च ददौ नामगोत्रसमन्वितम् ॥ त्रिराहुतिकमेकैकं पितरं तु प्रति द्विजाः ॥ ६४ ॥ अतोऽवशिष्टमन्नाद्यं पिण्डपात्रे तु निक्षिपेत् ॥ ततोऽन्नं सरसं स्वादु ददौ पायसपूर्वकम् ॥ ६५ ॥ प्रत्यग्नमेकदा स्विन्नमपयुषितमुत्तमम् ॥ अरुपशाकं बहुफलं पद्मसममृतोपमम् ॥ ६६ ॥ यद्वाह्मणेषु प्रददौ पिण्डपात्रे पितृस्तथा ॥ देवपूर्वं पितृष्वन्नमाज्यहृतं मधुक्षितम् ॥ ६७ ॥ मन्त्रितं पृथिवीत्येवं मधुवातातृचं जगौ ॥ भुजानेषु च विप्रेषु जपन्वै मन्त्रपञ्चकम् ॥ ६८ ॥ यत्ते प्रकारमारभ्य नाधिकं ते ततो जगौ ॥ त्रिमधु त्रिसुपर्णं च बृहदारण्यकं तथा ॥ ६९ ॥ जजाप वैषां जाप्यं तु सूक्तं सौरं सपौरुषम् ॥ भुक्तवासु च विप्रेषु पृष्ट्वा तृप्तास्थ इत्युत् ॥ ७० ॥ तृप्ताः स्मेति सकृत्तायं ददौ मौनविमोचनम् ॥ पिण्डपात्रं समादाय च्छायायै प्रददौ ततः ॥ ७१ ॥ सा तदन्नं द्विधा कृत्वा त्रिधैकैकमथाकरोत् ॥ वाराहो भूमथोल्लिख्य समाच्छाद्य कुरौरपि ॥ ७२ ॥ दक्षिणाग्राङ्कुशान्कृत्वा तेषामुपरि चाऽऽसनम् ॥ सतिलेषु समूलेषु कुशेष्वेव तु संश्रयः ॥ ७३ ॥ गन्धपुष्पादिकं कृत्वा ततः पिण्डं तु भक्तितः ॥ पृथि

वी दधीरित्युक्त्वा ततः पिण्डं प्रदत्तवान् ॥ ७४ ॥ पितामहाः प्रपितामहास्तथेति चान्तरिक्षतः ॥ मातामहानामप्येवं ददौ पिण्डान्स सूकरः ॥
 ॥ ७५ ॥ पिण्डनिर्वापणोच्छिष्टमंत्रं लेपभुजेष्वदात् ॥ एतद्भूः पितरित्युक्त्वा ददौ वासांसि भक्तिः ॥ ७६ ॥ ब्यंगुलजानि मुक्तानि धौतान्यभिन-
 वानि च ॥ गन्धपुष्पादिकं दत्त्वा कृत्वा चैषां प्रदक्षिणाम् ॥ ७७ ॥ आचम्याऽऽचामयेद्विप्रान्पैत्रानादौ ततः सुरान् ॥ ततस्त्वभ्युक्ष्य तां भूमिं
 दत्त्वाऽपः सुमनोऽस्तान् ॥ ७८ ॥ सतिलाम्बु पितृष्वादौ दत्त्वा देवेषु साक्षतम् ॥ अक्षयं नस्त्विति पितृन्प्रीयतामिति देवताः ॥ ७९ ॥
 प्रीणयित्वा परावृत्य त्रिजंषेष्वाचमर्पणम् ॥ ततो निवृत्य तु जपेद्यन्मे नाम इतीरयन् ॥ ८० ॥ गृहान्नः पितरो दत्त धनधान्यप्रपूरितान् ॥ अर्घ्यं
 पात्राणि पिण्डानामन्तरे स पवित्रकान् ॥ ८१ ॥ निक्षिप्योर्जं वहन्तीति कोकातोयमथोऽजपत् ॥ हिमक्षीरं मधुतिलान्पितॄणां तर्पणं ददौ ॥ ८२ ॥
 स्वस्तीत्युक्ते पैतृकैस्तु सौराह्णे तास्तु तर्पयन् ॥ रजतं दक्षिणां दत्त्वा विप्रान्देवो गदाधरः ॥ ८३ ॥ संविभागं मनुष्येभ्यो ददौ स्वदिति
 चावृण्वन् ॥ कश्चित्संपन्नमित्युक्त्वा प्रत्युक्तस्तेर्दिजोत्तमाः ॥ ८४ ॥ अभिरम्यतामित्युवाच प्रोचुस्तेऽभिरताः स्म वै ॥ शिष्टमंत्रं च पप्रच्छ तैरिष्टैः
 सह चोदितः ॥ ८५ ॥ पाणावादाय तान्विप्रान्कुर्यादनुगतस्तदा ॥ वाजे वाजे इति पठन्वाहिर्वेदि विनिर्गतः ॥ ८६ ॥ कोटि-
 तीर्थजलेनासावपसव्यं समुत्क्षिपन् ॥ अलग्नान्विपुलान्वालान्प्रार्थयामास चाशिपम् ॥ ८७ ॥ दातारो नोऽभिवर्धन्तां तैस्तथेति समीरितः ॥ प्रद-
 क्षिणमुपावृत्य कृत्वा पादाभिवादनम् ॥ ८८ ॥ आसनानि ददौ चैषां छादयामास सूकरः ॥ विश्रम्यतां प्रविश्याथ पिण्डं जग्राह मध्यमम् ॥ ८९ ॥
 छायामयी मही पत्नी तस्यै पिण्डमदात्प्रभुः ॥ आधत्त पितरो गर्भमित्युक्त्वा साऽपि रूपिणी ॥ ९० ॥ पिण्डं गृहीत्वा विप्राणां चक्रे पादाभिवन्द-
 नम् ॥ विसर्जनं पितॄणां स कर्तुंकामश्च सूकरः ॥ ९१ ॥ कोका च पितरश्चैव प्रोचुः स्वार्थंकरं वचः ॥ शप्ताश्च भगवन्पूर्वं दिवस्था हिमभानुना
 ॥ ९२ ॥ योगभ्रष्टा भविष्यध्वं सर्वं एव दिवश्च्युताः ॥ तदेवं भवता ज्ञाताः प्रविशन्तो रसातलम् ॥ ९३ ॥ योगभ्रष्टाश्च विश्वेशास्तत्पुत्रयोर्ग-
 णिणः ॥ तत्ते भूयोऽभिरक्षन्तु विश्वेदेवा हि नः सदा ॥ ९४ ॥ स्वर्गं यास्यामश्च विभो प्रसादात्तव सूकर ॥ सोमोऽधिदेवोऽस्माकं च भवत्वच्युत
 योगधृक् ॥ ९५ ॥ योगाधारस्तथा सोमस्त्रायते न कदाचन ॥ दिवि भूमौ सदा वासो भवत्वस्मासु योगतः ॥ ९६ ॥ अन्तरिक्षे च केषांचिन्मासं
 पुष्टिस्तथाऽस्तु नः ॥ ऊर्जां चेयं हि नः पत्नी स्वधानाम्ना तु विश्रुता ॥ ९७ ॥ भवत्वेषैव योगाढ्या योगमाता च खेचरी ॥ इत्येवमुक्तः पितृभिर्वा-
 राहो भूतभावनः ॥ ९८ ॥ प्रोवाचाथ पितृन्विष्णुस्तां च कोकां महानदीम् ॥ यदुक्तं तु भवद्भिर्मे सर्वमेतद्भविष्यति ॥ ९९ ॥ यमोऽधिदेवो भवतां

सोमः स्वाध्याय ईरितः ॥ अधियज्ञस्तथैवाग्निर्भवतां कल्पना त्वियम् ॥ १०० ॥ अग्निर्वायुश्च सूर्यश्च स्थानं हि भवतामिति ॥ ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च
 भवतामधिपुरुषाः ॥ १०१ ॥ आदित्या वसवो रुद्रा भवतां मूर्तयस्त्विमाः ॥ योगिनी योगदेहाश्च योगधाराश्च सुव्रताः ॥ १०२ ॥ कामतो विच-
 रिष्यध्वं फलदाः सर्वजन्तुषु ॥ स्वर्गस्थान्नरकस्थाश्च भूमिस्थाश्च चराचरात् ॥ १०३ ॥ निजयोगवलेनैवाऽऽप्याययिष्वध्वस्तुतमाः ॥ इयमूर्जा शशि-
 सुता कीलालमधुविग्रहा ॥ १०४ ॥ भविष्यति महाभागा दक्षस्य दुहिता स्वधा ॥ तत्रैवं भवतां पत्नी भविष्यति वरानना ॥ १०५ ॥ कोकानदी
 ति विख्याता गिरिराजसमाश्रिता ॥ तीर्थकोटिमहापुण्या मद्रूपपरिपालिता ॥ १०६ ॥ अस्यामद्य प्रभृति वै निवत्स्याम्यघनाशकृत् ॥ वराहदर्शनं
 पुण्यं पूजनं भुक्तिमुक्तिदम् ॥ १०७ ॥ कोकासलिलपानं च महापातकनाशनम् ॥ तीर्थेष्वप्युवनं पुण्यमुपवासश्च स्वर्गदः ॥ १०८ ॥ दानमक्षय्यमु-
 दितं जन्ममृत्युजरापहम् ॥ माघे मास्यसिते पक्षे भवद्भिरुदुपसये ॥ १०९ ॥ कोकामुखमुपागम्य स्थातव्यं दिनपञ्चकम् ॥ तस्मिन्काले तु यः श्राद्धं
 पितॄणां निर्वपिष्यति ॥ ११० ॥ प्रागुक्तफलभागी स भविष्यति न संशयः ॥ एकादशीं द्वादशीं च स्थेयमत्र मया सदा ॥ १११ ॥ यस्तत्रोपवसेद्धी-
 मान्स प्रागुक्तफलं लभेत् ॥ तद्ब्रजध्वं महाभागाः स्थानमिष्टं यथेष्टतः ॥ ११२ ॥ अहमप्यत्र वत्स्यामीत्युक्त्वा सोऽन्तरधीयत ॥ गते वराहे
 पितरः कोकामामन्य ते ययुः ॥ ११३ ॥ कोकाऽपि तीर्थसहिता संस्थिता गिरिराजनि ॥ छाया महीमयी क्रोडी पिण्डप्राशनवृंहिता ॥ ११४ ॥
 गर्भमादाय सश्रद्धा वाराहस्यैव सुन्दरी ॥ ततोऽस्याः प्राभवत्पुत्रो भौमस्तु नरकासुरः ॥ प्राग्ज्योतिषं च नगरमस्य दत्तं च विष्णुना ॥ ११५ ॥ एवं मयोक्तं
 वरदस्य विष्णोः कोकामुखे दिव्यवराहरूपम् ॥ श्रुत्वा नरस्त्यक्तमलो विपाप्मा दशाश्वमेधेष्टिफलं लभेत् ॥ ११६ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे व्यासऋषि-
 वादे श्राद्धविधिरूपणं नाम दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ भूयः प्रहृष्ट भगवञ्श्राद्धकल्पं सुविस्तरात् ॥ कथं क च कदा
 केषु कैस्तद्ब्रह्म तपोधन ॥ १ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ शृणुध्वं मुनिशार्दूलाः श्राद्धकल्पं सुविस्तरात् ॥ यथा यत्र यदा येषु यैर्द्रव्यैस्तद्ब्रह्माम्यहम् ॥
 ॥ २ ॥ ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः श्राद्धं स्ववरणोदितम् ॥ स्वधर्ममनुतिष्ठद्भिर्दातव्यं मन्त्रपूर्वकम् ॥ ३ ॥ स्त्रीभिर्वर्णावरैः शूद्रैर्विप्राणामनुशासनात् ॥
 अमन्त्रकं विधिपूर्वं वाह्मियागविवर्जितम् ॥ ४ ॥ पुष्करादिषु तीर्थेषु पुण्येष्वायतनेषु च ॥ शिखरेषु गिरिन्द्राणां पुण्यदेशेषु भो द्विजाः ॥ ५ ॥ सारित्सु
 पुण्यतोयासु नदेषु च सरःसु च ॥ संगमेषु नदीनां च समुद्रेषु च सप्तसु ॥ ६ ॥ स्वनुलितेषु गेहेषु स्वेष्वनुज्ञापितेषु च ॥ दिव्यपादपमूलेषु यज्ञियेषु ह्रदेषु च ॥
 ॥ ७ ॥ श्राद्धमेतेषु दातव्यं वर्ज्यमेतेषु चोच्यते ॥ किरातेषु कलिंगेषु कोङ्कणेषु कृमिष्वपि ॥ ८ ॥ दशार्णेषु कुमार्येषु तंगणेषु ऋथेष्वपि ॥ सिन्धोरु-

तत्कूलेषु नर्मदायाश्च दक्षिणे ॥ ९ ॥ पूर्वेषु करतोयाया न देयं श्राद्धमुच्यते ॥ श्राद्धं देयमुशन्तीह मासि मास्युडुपक्षये ॥ १० ॥ पौर्णमासेषु श्राद्धं
 च कर्तव्यमृक्षगोचरे ॥ नित्यश्राद्धमदैवं च मनुष्यैः सह गीयते ॥ ११ ॥ नैमित्तिकं सुरैः सार्धं नित्यं नैमित्तिकं तथा ॥ काम्यान्यन्यानि श्राद्धानि
 प्रतिसंवत्सरं द्विजाः ॥ १२ ॥ बुद्धिश्राद्धं च कर्तव्यं जातकर्मदिकेषु च ॥ तत्र युग्मान्द्विजानादुर्मातृपूर्वं तु वै द्विजाः ॥ १३ ॥ कन्यागते सवित
 रि दिनानि दश पञ्च च ॥ पूर्वैर्णवैह विधिना श्राद्धं तत्र विधीयते ॥ १४ ॥ प्रतिपदनलाभाय द्वितीया द्विपदप्रदा ॥ पुत्रार्थिनी तृतीया तु चतुर्थी
 शत्रुनाशिनी ॥ १५ ॥ श्रियं प्राप्नोति पञ्चम्यां पष्ठ्यां पूज्यो भवेन्नरः ॥ गणाधिपत्यं सप्तम्यामष्टम्यां बुद्धिमुत्तमाम् ॥ १६ ॥ स्त्रियो नवम्यां प्राप्नोति
 दशम्यां पूर्णकामताम् ॥ वेदांस्तथाऽऽभ्यासत्सर्वानेकादश्यां क्रियापरः ॥ १७ ॥ द्वादश्यां जयलभं च प्राप्नोति पितृपूजकः ॥ प्रजावृद्धिं पशुं मेघां
 स्वातन्त्र्यं पुष्टिमुत्तमाम् ॥ १८ ॥ दीर्घायुरथ वैश्वर्यं कुर्वाणस्तु त्रयोदशीम् ॥ अवाप्नोति न संदेहः श्राद्धं श्रद्धासमन्वितः ॥ १९ ॥ यथासंभविनाऽत्रेन श्राद्धं
 श्रद्धासमन्वितः ॥ युवानः पितरो यस्य मृताः शस्त्रेण वा हताः ॥ २० ॥ तेन कार्यं चतुर्दश्यां तेषां तृप्तिमभीप्सता ॥ श्राद्धं कुर्वन्नमावास्यां यत्नेन पुरुषः
 शुचिः ॥ २१ ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति स्वर्गं चानन्तमश्नुते ॥ अतः परं मुनिश्रेष्ठाः शृणुध्वं वदतो मम ॥ २२ ॥ पितॄणां प्रीतये यत्र यदेशं प्रीतिकारिणा ॥
 मासं तृप्तिः पितॄणां तु हविष्यात्रेन जायते ॥ २३ ॥ मासद्वयं मत्स्यमांसैस्तृप्तिं यान्ति पितामहाः ॥ त्रीन्मासान्हारिणं मांसं विज्ञेयं पितृतृप्तये ॥ २४ ॥
 पुष्पाति चतुरो मासाञ्शशस्य पिशितं पितॄन् ॥ शाकुनं पञ्च वै मासान्पण्मासाञ्शूकरामिषम् ॥ २५ ॥ छागलं सप्त वै मासानैण्यं चाष्टमास
 कान् ॥ करोति तृप्तिं नव वै रुरुमांसं न संशयः ॥ २६ ॥ गव्यं मांसं पितृतृप्तिं करोति दशमासिकीम् ॥ तथैकादशमासांस्तु औरभ्रं पितृतृप्तिदम्
 ॥ २७ ॥ संवत्सरं तथा गव्यं पयः पायसमेव च ॥ वार्धौर्णमांसं सङ्गोहं कालशाकं तथा मधु ॥ २८ ॥ रोहितामिषमन्नं च दत्तान्यात्मकुलोद्भवैः ॥
 अनन्तं वै प्रयच्छन्ति तृप्तियोगं सुतास्तथा ॥ २९ ॥ पितॄणां नात्र संदेहो गयाश्राद्धं च भो द्विजाः ॥ यो ददाति गुडोन्मिश्रास्तिलान्वा श्राद्ध
 कर्मणि ॥ ३० ॥ मधु वा मधुमिश्रं वा अक्षयं सर्वमेव तत् ॥ अपि नः स कुले भूयाद्यो नो दद्याज्जलाञ्जलिम् ॥ ३१ ॥ पायसं मधुसंयुक्तं वर्णोसु च
 मघासु च ॥ एष्टव्या बहवः पुत्रा यद्येकोऽपि गयां ब्रजेत् ॥ ३२ ॥ गौरां समुद्रदेहकन्यां नीलं वा वृषमुत्सृजेत् ॥ कृत्तिकासु पितॄन्च स्वर्गमाप्नोति
 मानवः ॥ ३३ ॥ अपत्यकामो रोहिण्यां सौम्ये तेजस्वितां लभेत् ॥ शौर्यमाद्रांसु चाऽऽप्नोति क्षेत्राणि च पुनर्वसौ ॥ ३४ ॥ पुण्ये तु धनमक्षय्य
 मास्त्रेषे चाऽऽयुरुत्तमम् ॥ मघासु च प्रजां पुष्टिं सौभाग्यं फाल्गुनीषु च ॥ ३५ ॥ प्रधानशीलो भवति सापत्यश्चोत्तरासु च ॥ प्रयाति श्रेष्ठो शास्त्रे

हस्ते आद्रपदो नरः ॥ ३६ ॥ रूपं तेजश्च चित्रासु तथाऽपत्यमवाप्नुयात् ॥ वाणिज्यलाभदा स्वाती विशाखा पुत्रदा सदा ॥ ३७ ॥ कुर्वन्तां चानुराषासु ता दद्युश्चक्रवर्तिताम् ॥ आधिपत्यं च ज्येष्ठासु मूले चाऽऽरोग्यमुत्तमम् ॥ ३८ ॥ आषाढासु यशःप्राप्तिरुत्तरासु विशेषतः ॥ श्रवणे च शुभान्कामान्धनिष्ठासु धनं महत् ॥ ३९ ॥ वेदवित्त्वमभिजिति भिषक्सिद्धिं च वारुणे ॥ अजाविकं प्रौष्ठपद्यां विन्देद्वावस्तथोत्तरे ॥ ४० ॥ रेवतीषु तथा कुप्यमग्निनीषु तुरङ्गमान् ॥ आर्द्रं कुर्वन्तथाऽऽप्नोति भरणीष्वायुक्तमम् ॥ ४१ ॥ एवं फलमवाप्नोति ऋक्षेष्वेतेषु तत्त्ववित् ॥ तस्मात्काम्यानि श्राद्धानि देयानि विधिवद्विजाः ॥ ४२ ॥ कन्याराशिगते सूर्ये फलमत्यन्तमिच्छता ॥ यान्यान्कामानभिधायन्कन्याराशिगते रवौ ॥ ४३ ॥ श्राद्धं कुर्वन्ति मनुजास्तास्तान्कामाँल्लभन्ति ते ॥ नान्दीमुखानां कर्तव्यं कन्याराशिगते रवौ ॥ ४४ ॥ पौर्णमास्यां तु कर्तव्यं वाराहवचनं यथा ॥ दिव्यभौमान्तरिक्षाणि स्थावराणि चराणि च ॥ ४५ ॥ पिण्डमिच्छन्ति पितरः कन्याराशिगते रवौ ॥ कन्यां गते सवितरि यान्यहानि तु पौडश ॥ ४६ ॥ ऋतुभिस्तानि तुल्यानि देवो नारायणोऽब्रवीत् ॥ राजमूयाश्वमेधाभ्यां य इच्छेदुर्लभं फलम् ॥ ४७ ॥ अप्यम्बुशाकमूलाद्यैः पितृकन्यागतेऽर्चयेत् ॥ उत्तराहस्तनक्षत्रगते तीक्ष्णांशुमालिनि ॥ ४८ ॥ योऽर्चयेत्स्वपितृन्भक्त्या तस्य वासस्त्रिविष्टपे ॥ हस्तक्षणे दिनकरे पितृराजानुशासनात् ॥ ४९ ॥ तावत्पितृपुरी शून्या यावद्वृश्चिकदर्शनम् ॥ वृश्चिके समतिक्रान्ते पितरो दैवतैः सह ॥ ५० ॥ निःश्वस्य प्रतिगच्छन्ति शापं दत्त्वा मुदुःसहम् ॥ अष्टकासु च कर्तव्यं श्राद्धं मन्वन्तरासु च ॥ ५१ ॥ अन्वष्टकासु कमशो मातृपूर्वं तदिव्यते ॥ ग्रहेण च व्यतीपाते रविचन्द्रसमागमे ॥ ५२ ॥ जन्मक्षे ग्रहपीडायां श्राद्धं पार्वणमुच्यते ॥ अयनद्वितये श्राद्धं विषुवद्वितये तथा ॥ ५३ ॥ संक्रान्तिषु च कर्तव्यं श्राद्धं विधिवदुत्तमम् ॥ श्राद्धमेतेषु कर्तव्यं पिण्डनिर्वापणादृते ॥ ५४ ॥ वैशाखस्य तृतीयायां नवम्यां कार्तिकस्य च ॥ श्राद्धं कार्यं तु शुद्धायां संक्रान्तिविधिना नरैः ॥ ५५ ॥ त्रयोदश्यां भाद्रपदे माघे चन्द्रक्षयेऽहनि ॥ श्राद्धं कार्यं पायसेन दक्षिणायनवच्च तत् ॥ ५६ ॥ यदा च श्रोत्रियोऽभ्येति गेहं वेदविदग्निमान् ॥ तेनैकेन च कर्तव्यं श्राद्धं विधिवदुत्तमम् ॥ ५७ ॥ आर्द्रायाद्रव्यसंप्राप्तिर्यदा स्यात्साधुसंमता ॥ पार्वणेन विधानेन श्राद्धं कार्यं द्विजोत्तमैः ॥ ५८ ॥ प्रतिसंवत्सरं कार्यं मातापिश्रोमृतेऽहनि ॥ पितृव्यस्याप्यपुत्रस्य भ्रातृज्येष्ठस्य चैव हि ॥ ५९ ॥ पार्वणं देवपूर्वं स्यादेकोद्विष्टं सुरोर्वना ॥ द्वौ दैवे पितृकार्ये त्रीनेकैकमुभयत्र वा ॥ ६० ॥ मातामहानामप्येवं सर्वभूतेन कीर्तितम् ॥ प्रेतीभूतस्य सततं भुवि पिण्डं जलं तथा ॥ ६१ ॥ सतिलं सकुशं दद्याद्द्विजलसमीपतः ॥ तृतीयेऽहनि च कर्तव्यं प्रेतास्थिचयनं द्विजैः ॥ ६२ ॥ दशाहे ब्राह्मणाः शुद्धा द्वादशाहेन क्षत्रियाः ॥ वैश्याः

पञ्चदशाहेन शुद्धो मासेन शुध्यति ॥ ६३ ॥ सूतकान्ते गृहे श्राद्धमेकोदिष्टं प्रचक्षते ॥ द्वादशेऽहनि मासे च त्रिपक्षे च ततः परम् ॥ ६४ ॥ मासि
 मासि च कर्तव्यं यावत्संवत्सरं द्विजाः ॥ ततः परतरं कार्यं सपिण्डीकरणं कर्मात् ॥ ६५ ॥ कृते सपिण्डीकरणे पार्वणं प्रोच्यते पुनः ॥ ततः प्रभृति
 निर्मुक्ताः प्रेतत्वात्पितृतां गताः ॥ ६६ ॥ अमूर्ता मूर्तिमन्तश्च पितरो द्विविधाः स्मृताः ॥ नान्दीमुखास्त्वमूर्ताः स्युर्मूर्तिमन्तोऽथ पार्वणाः एको
 दिष्टाशिनः प्रेताः पितृणां निर्णयस्त्रिधा ॥ ६७ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे व्यासार्षिसंवादे श्राद्धकल्पे एकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ ॥
 मुनय उचुः ॥ ॥ कथं सपिण्डीकरणं कर्तव्यं द्विजसत्तम ॥ प्रेतीभूतस्य विधिवद्ब्रूहि नो वदतां वर ॥ १ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ सपि
 ण्डीकरणं विप्राः शृणुध्वं वदतो मम ॥ तच्चापि देवरहितमेकार्षेयकपवित्रकम् ॥ २ ॥ नैवाग्नौकरणं तत्र तच्चाऽऽवाहनवर्जितम् ॥ अपसव्यं
 च तत्रापि भोजयेदयुजो द्विजान् ॥ ३ ॥ विशेषस्तत्र चान्योऽस्ति प्रतिमासक्रियादिकः ॥ तं कथ्यमानमेकाग्रः शृणुध्वं मे द्विजो
 त्तमाः ॥ ४ ॥ तिलगन्धोदकैर्युक्तं तत्र पात्रचतुष्टयम् ॥ कुर्यात्पितृणां त्रितयमेकं प्रेतस्य च द्विजाः ॥ ५ ॥ पात्रत्रये प्रेतपा
 त्रादर्धं चैव प्रसेचयेत् ॥ ये समाना इति जपन्पूर्ववच्छेषमाचरेत् ॥ ६ ॥ स्त्रीणामप्येवमेव स्यादेकोदिष्टमुदाहृतम् ॥ सपिण्डीकरणं
 तासां पुत्राभावे न विद्यते ॥ ७ ॥ प्रतिसंवत्सरं कार्यमेकोदिष्टं नरैः स्त्रियाः ॥ मृताहनि च तत्कार्यं पितृणां विधिचोदितम् ॥ ८ ॥
 पुत्राभावे सपिण्डास्तु तदभावे सहोदराः ॥ कुर्युरेतं विधिं सम्यक्पुत्रस्य च सुताः सुताः ॥ ९ ॥ कुर्यान्मातामहानां तु पुत्रिकानन
 यस्तथा ॥ ब्यामुष्यायणसंज्ञास्तु मातामहपितामहान् ॥ १० ॥ पूजयेद्युयथान्यायं श्राद्धैर्नैमित्तिकैरपि ॥ सर्वाभावे स्त्रियः कुर्युः स्व
 भर्तृणाममन्त्रकम् ॥ ११ ॥ तदभावे च नृपतिः कारयेत्त्वकुटुम्बिनाम् ॥ तज्जातीयैर्नरैः सम्यग्वाहाद्याः सकलाः क्रियाः ॥ १२ ॥
 सर्वेषामेव वर्णानां बान्धवो नृपतिर्यतः ॥ एता वः कथिता विप्रा नित्या नैमित्तिकास्तथा ॥ १३ ॥ वक्ष्ये श्राद्धाश्रयामन्यां नित्यनैमित्तिकीं क्रियाम् ॥
 दर्शस्तत्र निमित्तं तु विद्यादिन्दुक्षयान्वितः ॥ १४ ॥ नित्यस्तु नियतः कालस्तस्मिन्कुर्वाद्यथोदितम् ॥ सपिण्डीकरणादूर्ध्वं पितुर्यः प्रपितामहः
 ॥ १५ ॥ स तु लेपभुजं याति प्रलुप्तः पितृपिण्डतः ॥ तेषां हि यश्चतुर्थोऽन्यः स तु लेपभुजो भवेत् ॥ १६ ॥ सोऽपि संवन्धतो हीनभुपभोगं प्रप
 द्यते ॥ पिता पितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः ॥ १७ ॥ पिण्डसंवन्धिनो ह्येते विज्ञेयाः पुरुषास्त्रयः ॥ लेपसंवन्धिनश्चान्ये पितामहपितामहात् ॥
 ॥ १८ ॥ प्रभृत्युक्तास्त्रयस्तेषां यजमानश्च सप्तमः ॥ इत्येषः सुनिभिः प्रोक्तः संवन्धः सातपौरुषः ॥ १९ ॥ यजमानात्प्रभृत्यूर्ध्वमनुलेपभुजस्तथा ॥

ततोऽन्ये पूर्वजाः सर्वे ये चान्ये नरकौकसः ॥ २० ॥ येऽपि तिर्यक्त्वमापन्ना ये च भूतादिसंस्थिताः ॥ तान्सर्वान्यजमानो वै-आर्द्रं कुर्वन् यथाविधि
 ॥ २१ ॥ स समाप्यायते विप्रा येन येन वदामि तद ॥ अन्नप्रकरणं यत्तु मनुष्यैः कियते भुवि ॥ २२ ॥ तेन तृप्तिमुपायान्ति ये पिशाचत्वमागताः ॥
 यदम्बु स्नानवन्नोत्थं भूमौ पतति भो द्विजाः ॥ २३ ॥ तेन ये तर्कतां प्राप्तास्तेषां तृप्तिः प्रजायते ॥ यास्तु गन्धाम्बुकणिकाः पतन्ति धरणीतले ॥ २४ ॥
 ताभिराप्यायनं तेषां देवत्वं ये कुले गताः ॥ उद्धतेष्वथ पिण्डेषु याश्चाम्बुकणिका भुवि ॥ २५ ॥ ताभिराप्यायनं तेषां ये तिर्यक्त्वं कुले गताः ॥
 ये चादन्ताः कुले बालाः क्रियायोगाद्बहिष्कृताः ॥ २६ ॥ विपन्नास्त्वनधिकाराः संमार्जितजलाशिनः ॥ भुक्त्वा चाऽऽचामतां यच्च यज्जलं चाह
 भिशोचजम् ॥ २७ ॥ ब्राह्मणानां तथैवान्यत्तेन तृप्तिं प्रयान्ति वै ॥ एवं यो यजमानस्य यश्च तेषां द्विजन्मनाम् ॥ २८ ॥ कश्चिज्जलाव्रविशेषः
 शुचिरुच्छिष्ट एव वा ॥ तेनात्रेन कुले तत्र ये च योन्यन्तरं गताः ॥ २९ ॥ प्रयान्त्याप्ययनं विप्राः सम्यक् आर्द्रक्रियावताम् ॥ अन्यायोपार्जिते
 र्येयच्छादं कियते नरैः ॥ ३० ॥ तृप्यन्ते तेन चाण्डालपुल्कसाद्यासु योनिषु ॥ एवमाप्यायनं विप्रा बहूनामेव बान्धवैः ॥ ३१ ॥ आर्द्रं कुर्वन्नि
 रत्राम्बुविशेषैः संप्रजायते ॥ तस्माच्छादं नरो भक्त्या शाकेनापि यथाविधि ॥ ३२ ॥ कुर्वीत कुर्वतः आर्द्रं कुले कश्चिन्न सीदति ॥ आर्द्रं देयं तु विभेषु
 संयतेष्वग्निहोत्रेषु ॥ ३३ ॥ अवदातेषु विद्वत्सु श्रोत्रियेषु विशेषतः ॥ त्रिणाचिकेतस्त्रिमधुस्त्रिमुपर्णः षडङ्गवित् ॥ ३४ ॥ मातृपितृपरश्चैव स्वस्तीयः
 सामवेदवित् ॥ ऋत्विक्पुरोहिताचार्यमुपाध्यायं च भोजयेत् ॥ ३५ ॥ मातुलः श्वशुरः श्यालः संबन्धी द्रोणपाठकः ॥ मण्डलब्राह्मणो यस्तु पुराणा
 र्थविशारदः ॥ ३६ ॥ अकल्पः कल्पसंतुष्टः प्रतिग्रहविवर्जितः ॥ एते आर्दे नियोक्तव्या ब्राह्मणाः पंक्तिपावनाः ॥ ३७ ॥ निमंत्रयेत्तु पूर्वद्युः पूर्वोक्ता
 न्द्विजसत्तमान् ॥ दैवे नियोगे पितृये च तांस्तथैवोपकल्पयेत् ॥ ३८ ॥ तैश्च संयमिभिर्भाग्यं यस्तु आर्द्रं करिष्यति ॥ आर्द्रं दत्त्वा च भुक्त्वा च
 मैथुनं योऽधिगच्छति ॥ ३९ ॥ पितरस्तस्य वै मासं तस्मिन्नेतसि शेरते ॥ गत्वा च योषितं आर्दे यो भुङ्क्ते यस्तु गच्छति ॥ ४० ॥ रेतोपुत्रकृता
 हारास्तं मासं पितरस्तयोः ॥ तस्मात्तु प्रथमं कार्यं प्राज्ञेनोपनिमन्त्रणम् ॥ ४१ ॥ अप्राप्तौ तद्दिने वाऽपि वज्र्यां योषितप्रसङ्गिनः ॥ भिक्षार्थमागतं चापि
 कालेन संयतान्यतीन् ॥ ४२ ॥ भोजयेत्प्रणिपाताद्यैः प्रसाद्य यतमानसः ॥ योगिनश्च तदा आर्दे भोजनीया विपश्चिता ॥ ४३ ॥ योगाधारा हि
 पितरस्तस्मात्तान्पूजयेत्सदा ॥ ब्राह्मणानां सहस्राणि एको योगी भवेद्यदि ॥ ४४ ॥ यजमानं च भोक्तृंश्च नौरिवाम्भसि तारयेत् ॥ पितृगाथा तथै
 वात्र गीयते ब्रह्मवादिभिः ॥ ४५ ॥ या गीता पितृभिः पूर्वमैलस्याऽऽसीन्महीपतेः ॥ कदा नः संततावध्यः कस्यचिद्भविता सुतः ॥ ४६ ॥ यो योगि

भुक्तशेषात्रो भुवि पिण्डान्प्रदास्यति ॥ गयायामथवा पिण्डं खड्गमांसं तथा हविः ॥ ४७ ॥ कालशाकं तिलाज्यं च तृप्तये कृसरं च नः ॥ वैश्वदेवं
 च सौम्यं च खड्गमांसं परं हविः ॥ ४८ ॥ विषाणवर्णं शिरस आ पादादाशिषामहे ॥ दद्याच्छ्राद्धं त्रयोदश्यां महासु च यथाविधि ॥ ४९ ॥ मधुस
 पिःसमायुक्तं पायसं दक्षिणायने ॥ तस्मात्संपूजयेद्भक्त्या स्वपितृन्विधिवन्नरः ॥ ५० ॥ कामानभीप्सन्सकलान्पापादात्मविमोचनम् ॥ वसूवृद्धां
 स्तथाऽऽदित्यान्नस्रत्रप्रहतारकाः ॥ ५१ ॥ प्रीणयन्ति मनुष्याणां पितरः श्राद्धतर्पिताः ॥ आयुः प्रजां धनं विद्यां स्वर्गं मोक्षं सुखानि च ॥ ५२ ॥ प्र
 यच्छन्ति तथा राज्ञ्यं पितरः श्राद्धतर्पिताः ॥ तथाऽपराहः पूर्वाह्णात्पितृणामतिरिच्यते ॥ ५३ ॥ सम्पूज्य स्वागतं नैतान्सदनंऽभ्यागतान्द्रिजान् ॥
 पवित्रपाणिराचान्तानासनेषूपवेशयेत् ॥ ५४ ॥ श्राद्धं कृत्वा विधानेन संभोज्य च द्विजोत्तमान् ॥ विसर्जयेत्प्रियाण्युक्त्वा प्रणिपत्य च भक्तिः ॥ ५५ ॥
 आद्धारमनुगच्छेच्च आगच्छेदनुमोदितः ॥ ततो नित्यक्रियां कुर्याद्रोजयेच्च तथाऽतिथीन् ॥ ५६ ॥ नित्यक्रियां पितृणां च केचिदिच्छन्ति सत्तमाः ॥ न
 पितृणां तथैवान्ये शेषं पूर्ववदाचरेत् ॥ ५७ ॥ पृथक्त्वेन वदन्यन्ये केचित्पूर्वं च पूर्ववत् ॥ ततस्तदन्नं भुञ्जीत सह भृत्यादिभिर्नरैः ॥ ५८ ॥ एवं कुर्वीत
 धर्मज्ञः श्राद्धं पित्र्यं समाहितः ॥ यथा च विप्रमुख्यानां परितोषोऽभिजायते ॥ ५९ ॥ इदानीं संप्रवक्ष्यामि वर्जनीयान्द्रिजाधमान् ॥ मित्रध्रुकुन
 खी कृविः सयी शुक्ली वणिक्पथः ॥ ६० ॥ श्यावदन्तोऽथ खल्वाटः काणोऽन्धो बधिरो जडः ॥ मूकः पट्टः कुणिः पण्डो दुश्कर्मा व्यङ्गकेकरो
 ॥ ६१ ॥ कुष्ठी रक्तेक्षणः कुञ्जो वामनो विकटोऽलसः ॥ मित्रशत्रुदुष्कुलीनः पशुपालो निराकृतिः ॥ ६२ ॥ परिव्रित्ताः परिवेत्ताः परिवेदनिकासुतः ॥
 वृषलीपतिस्तत्सुतश्च न भवेच्छ्राद्धभुग्विजः ॥ ६३ ॥ वृषलीपुत्रसंस्कर्ता अत्रुदो दिधिपूषतिः ॥ भृतकाध्यापको यस्तु भृतकाध्यापितश्च यः ॥ ६४ ॥
 मृतकान्नोपजीवी च मृगयुः सोमविक्रयी ॥ अभिशस्तस्तथा स्तेनः पतितो वार्ष्णेयः शठः ॥ ६५ ॥ पिशुनो वेदसंत्यागी दानाप्रित्यागनिपुः ॥ रा
 ज्ञः पुरोहितो भृत्यो विद्याहीनोऽथ मत्सरी ॥ ६६ ॥ वृद्धद्विदुर्धरः क्रूरो मूढो देवलकस्तथा ॥ नक्षत्रसूचकश्चैव पर्वकारश्च गर्हितः ॥ ६७ ॥ अया
 ज्ययाजकः पण्डो गर्हिता ये च येऽधमाः ॥ न ते श्राद्धे नियोक्तव्या दृष्टाऽमी पङ्क्तिदूषकाः ॥ ६८ ॥ असतां प्रग्रहो यत्र सतां चैवावमानना ॥ दण्डो
 देवकृतस्तत्र सद्यः पतति दारुणः ॥ ६९ ॥ हित्वाऽऽगमं भुविहितं बालिशं यस्तु भोजयेत् ॥ आदिधर्मं समुत्सृज्य दाता तत्र विनश्यति ॥ ७० ॥
 यस्त्वाश्रितं द्विजं त्यक्त्वा अन्यमानीय भोजयेत् ॥ तत्रिःश्वासाग्निनिर्दग्धस्तत्र दाता विनश्यति ॥ ७१ ॥ वस्त्राभावे क्रिया नास्ति यज्ञा वेदास्त
 पांसि च ॥ तस्माद्दासांसि देयानि श्राद्धकाले विशेषतः ॥ ७२ ॥ कौशेयं क्षौमकार्पांसं दुकूलमहतं तथा ॥ श्राद्धे त्वेतानि यो दद्यात्कामानामोति

चोत्तमान् ॥ ७३ ॥ यथा गोषु प्रभूतासु वत्सो विन्दति मातरम् ॥ तथाऽत्र तत्र विप्राणां जन्तुर्यत्रावतिष्ठते ॥ ७४ ॥ नामगोत्रं च मन्त्रांश्च दत्तमन्त्रं
नयन्ति ते ॥ अपि ये निधनं प्राप्तास्तुतिस्तानुपतिष्ठते ॥ ७५ ॥ देवताभ्यः पितृभ्यश्च महायोगिभ्य एव च ॥ नमः स्वाहायै स्वधायै नित्यमेव
नमोनमः ॥ ७६ ॥ आद्यावसाने आद्यस्य विरावृत्या जपेत्तदा ॥ पिण्डनिर्वपणे वाऽपि जपेदेवं समाहितः ॥ ७७ ॥ क्षिप्रमायान्ति पितरो राक्षसाः
प्रदवन्ति च ॥ प्रीयन्ते त्रिषु लोकेषु मन्त्रोऽयं तारयत्युत ॥ ७८ ॥ सौमसूत्रं नवं दद्याच्छाणं कार्पासिकं तथा ॥ पत्रोर्णं पट्टमूत्रं च कौशेयं च
विवर्जयेत् ॥ ७९ ॥ वर्जयेच्चादशं प्राज्ञो यद्यप्यव्याहतं भवेत् ॥ न प्रीणयन्त्यथैतानि दातुश्चाप्यनयो भवेत् ॥ ८० ॥ न निवेद्यो भवेत्पिण्डः
पितॄणां यस्तु जीवति ॥ इष्टेनावेन भक्ष्येण भोजयेत्तं यथाविधि ॥ ८१ ॥ पिण्डमग्नौ सदा दद्याच्छ्रद्धाभक्तियुतो नरः ॥ पत्न्यै दद्यात्प्रजार्थी च
मध्यमं मन्त्रपूर्वकम् ॥ ८२ ॥ उत्तमां युतिमन्विच्छन्पिण्डं गोषु प्रयच्छति ॥ प्रज्ञां चैव यशः कीर्तिमप्यु चैव निवेदयेत् ॥ ८३ ॥ प्रार्थयन्दीर्घं
मायुश्च वायसेभ्यः प्रयच्छति ॥ कुमारशालामन्विच्छन्कुटेभ्यः प्रयच्छति ॥ ८४ ॥ एके विप्राः पुनः प्राहुः पिण्डोद्धरणमग्रतः ॥ अनुज्ञातस्तु
विप्रेस्तैः काममुद्ग्रियतामिति ॥ ८५ ॥ तस्माच्छ्राद्धं तथा कार्यं यथोक्तमृषिभिः पुरा ॥ अन्यथा तु भवेद्दोषः पितॄणां नोपतिष्ठति ॥ ८६ ॥
यवैर्व्रीहितिलैर्भाषैर्गोधूमैश्चणकैस्तथा ॥ संतपयेत्पितॄन्मुद्गैः श्यामाकैः सर्षपद्रवैः ॥ ८७ ॥ नीवारैर्हस्तिश्यामाकैः त्रियङ्गुभिस्तथा चयेत् ॥ प्रसातिकां
सत्पणिकां दद्याच्छ्राद्धे विचक्षणः ॥ ८८ ॥ आम्रमाप्रातर्कं विल्वं दाडिमं बीजपूरकम् ॥ प्राचीनामलकं क्षीरं नारिकेलं परूषकम् ॥ ८९ ॥ वत्सकं
च सखचूरं द्राक्षानीलकपित्थकम् ॥ पटोलं च प्रियालं च कर्कन्धूवदराणि च ॥ ९० ॥ वैकंकतश्च नाररिंगं बीजपूरमथापि वा ॥ एतानि फलजा
तानि श्राद्धे देयानि यत्नतः ॥ ९१ ॥ गुडशर्करमत्स्यण्डादियं फाणितमूर्धुरम् ॥ गव्यं पयो दधि घृतं तैलं च तिलसंभवम् ॥ ९२ ॥ सैन्धवं साग
रोत्थं च लवणं सारसं तथा ॥ निवेदयेच्छुचीन्गन्धान्श्चन्दनागुरुकुङ्कुमान् ॥ ९३ ॥ कालशाकं तन्दुलीयं वास्तुकं मूलकं तथा ॥ शाकमारण्यकं
चापि दद्यात्पुष्पाण्यमूनि च ॥ ९४ ॥ जातिचम्पकलोभाश्च मल्लिकावाणवर्वरी ॥ वृन्ताशोकाटरूपं च तुलसी तिलकं तथा ॥ ९५ ॥ पावन्ती
शतपत्रां च गन्धशेफालिकामपि ॥ कुञ्जकं तगरं चैव मृगमारण्यकेतकीम् ॥ ९६ ॥ युधिकामतिमुक्तं च श्राद्धयोग्यानि भो द्विजाः ॥ कमलं
कुमुदं पद्मं पुण्डरीकं च यत्नतः ॥ ९७ ॥ इन्दीवरं कोकनदं कडारं च नियोजयेत् ॥ कुष्ठं मांसी वालकं च कुकुटी जातिपत्रकम् ॥ ९८ ॥
नलिकोशीरमुस्तं च अन्धपर्णी च सुन्दरी ॥ पुनरप्येवमादीनि गन्धयोग्यानि चक्षते ॥ ९९ ॥ गुग्गुलुं चन्दनं चैव श्रीवासमगुरुं तथा ॥ धूपानि

यानि योग्यानि ऋषिगुणुलमेव च ॥ १०० ॥ राजमापांश्च चणकान्मसुरान्कोरदूपकान् ॥ विप्रुषान्मर्कटांश्चैव कोद्रवांश्चैव वर्जयेत् ॥ १०१ ॥
 माहिषं चामरं मार्गमाविकेशफोद्वयम् ॥ छैनमौष्टमाविकं च दधि क्षीरं घृतं त्यजेत् ॥ १०२ ॥ तालं वरुणकाकोलौ बहुपत्रार्जुनीफलम् ॥
 जम्बीरं रक्तविल्वं च शालस्यापि फलं त्यजेत् ॥ १०३ ॥ मत्स्यमूकरकुमांश्च गावो वर्ज्या विशेषतः ॥ घृतिकं मृगनाभिं च रोचनां पद्मचन्दनम् ॥
 ॥ १०४ ॥ कालेयकं तूग्रगन्धं तुरुष्कं चापि वर्जयेत् ॥ पालङ्गं च कुमारीं च किरातं पिण्डमूलकम् ॥ १०५ ॥ गृध्रनं चुक्रिकां चुक्रं वरुमां
 चनपत्रिकाम् ॥ जीवं च शतपुष्पां च नालिकां गन्धशूकरम् ॥ १०६ ॥ हलभृत्यं सर्षपं च पलाण्डुं लघुनं त्यजेत् ॥ मानस्कन्दं विपस्कन्दं
 वज्रकंदं गदास्थिकम् ॥ १०७ ॥ पुरुषात्वं सपिण्डालुं श्राद्धकर्मणि वर्जयेत् ॥ अलाबुं तित्तपर्णी च कूष्माण्डं कटुकत्रयम् ॥ १०८ ॥ वार्ताकं शिवजातं
 च लोमशानि वटानि च ॥ कालीयं रक्तवर्णां च बलाकां लकुचं तथा ॥ १०९ ॥ श्राद्धकर्मणि वर्ज्यानि विभीतकफलं तथा ॥ आरनालं च शुक्तं
 च शीर्षं पर्युषितं तथा ॥ ११० ॥ नोयग्रगन्धं च दातव्यं कोविदारकशिष्टकौ ॥ अत्यम्लं पिच्छिलं रुक्षं दातव्यामं च सत्तमाः ॥ १११ ॥ न च देयं
 गतरसं मद्यगन्धं विवर्जयेत् ॥ हिंयग्रगन्धं फणिशं भुनिम्बं निम्बराजिके ॥ ११२ ॥ कुस्तुम्बुरुं कलिङ्गोत्थं वर्जयेदम्लवेतसम् ॥ दाडिमं मागधीं
 चैव नागराद्रकतित्तिडीः ॥ ११३ ॥ आम्रातकं जीवकं च तुम्बुरुं च नियोजयेत् ॥ पायसं शालमलीमुद्गान्मोदकादांश्च भक्तितः ॥ ११४ ॥ पानकं च
 रसालं च गोक्षीरं च निवेदयेत् ॥ यानि चाभ्यवहायाणि स्वादुस्निग्धानि भो द्विजाः ॥ ११५ ॥ ईषदम्लकटून्येव देयानि श्राद्धकर्मणि ॥ अत्यम्लं
 चातिलवणमति तित्तकटूनि च ॥ ११६ ॥ आसुराणीह भोज्यानि तानि श्राद्धे न योजयेत् ॥ मिष्टस्निग्धानि यानि स्युरीपत्कटूम्लकानि च ॥ ११७ ॥
 स्वादूनि देवभोज्यानि तानि श्राद्धे नियोजयेत् ॥ छागमांसं वार्तिकं च तैत्तिरं शशकामिणम् ॥ ११८ ॥ शिवालावकराजीवमांसं श्राद्धे नियोजयेत् ॥
 वार्ध्रीणसं रक्तशिवं लोहं शल्कसमान्वितम् ॥ ११९ ॥ सिंहतुण्डं च खड्गं च श्राद्धे योज्यं तथोच्यते ॥ यदप्युक्तं हि मनुना
 रोहितं प्रतियोजयेत् ॥ १२० ॥ योक्तव्यं हव्यकव्येषु तथा न विप्रयोजयेत् ॥ एवमुक्तं मया विप्रा वाराहेणावलोकितम् ॥ १२१ ॥
 मया निषिद्धं भुञ्जानो रौरवं नरकं व्रजेत् ॥ एतानि च निषिद्धानि वाराहेण तपोधनाः ॥ १२२ ॥ अभस्याणि द्विजातीनां न देयानि पितृष्वपि ॥
 रोहितं शूकरं कूर्मं गोघातंसं च वर्जयेत् ॥ १२३ ॥ चक्रवाकं च मृद्वं च शल्कहीनांश्च मत्स्यकान् ॥ कुररं च निरस्थिं च वासहार्तिं च कुकुटान्
 ॥ १२४ ॥ कलविकुम्भयूरांश्च भारद्वाजांश्च शार्ङ्गकान् ॥ नकुलोलूकमार्जारांश्चोपानन्यान्मुदुग्रहान् ॥ १२५ ॥ टिड्ढिभान्सार्धजम्बूकान्यापक्रसत

रक्षुकांश्च ॥ एतानन्यांश्च संदुष्टान्यो भक्षयति दुर्मतिः ॥ १२६ ॥ स महापापकारी तु रौरवं नरकं व्रजेत् ॥ पितृष्वेतास्तु यो दद्यात्पापात्मा गर्हि
तामिषान् ॥ १२७ ॥ स स्वर्गस्थानपि पितृव्रतके पातयिष्यति ॥ कुसुम्भशाकं जम्बीरं शिष्टकं कोविदारकम् ॥ १२८ ॥ पिण्याकं विष्टुषं चैव
मसूरं गृजनं शणम् ॥ कोद्रवं कोकिलासं च जुक्तं कम्बुकपञ्चकम् ॥ १२९ ॥ चकोरश्चेनमार्सं च वर्तुलालावुतालिनीम् ॥ फलं तालतरूणां च
भुक्त्वा नरकमृच्छति ॥ १३० ॥ दत्त्वा पितृषु तैः सार्धं व्रजेत्पूयवहं नरः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन नाऽऽहरेत्तु विचक्षणः ॥ १३१ ॥ निषिद्धानि वराहेण
स्वयं पित्रर्थमादरात् ॥ वरमेवाऽऽत्मर्मासस्य भक्षणं मुनयः कृतम् ॥ १३२ ॥ न त्वेव हि निषिद्धानामादानं पुंभिरादरात् ॥ अज्ञानाद्वा प्रमादाद्वा
सकृदेतानि च द्विजाः ॥ १३३ ॥ भक्षितानि निषिद्धानि प्रायश्चित्तं ततश्चरेत् ॥ फलमूलदक्षिरीरतकगोमूत्रयावकैः ॥ १३४ ॥ भोज्यान्नभोज्यसं
भुक्ते प्रत्येकं दिनसप्तकम् ॥ एवं निषिद्धाचरणे कृते सकृदपि द्विजैः ॥ १३५ ॥ शुद्धिं नेयं शरीरं तु विष्णुभक्तैर्विशेषतः ॥ निषिद्धं वर्जयेद्द्रव्यं यथो
क्तं च तपोधनाः ॥ १३६ ॥ समाहृत्य ततः श्राद्धं कर्तव्यं निजशक्तिः ॥ एवं विधानतः श्राद्धं कृत्वा स्वविभवोचितम् ॥ आब्रह्मस्तम्बपर्यन्तं
जगत्प्रीणाति मानवः ॥ १३७ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ ॥ पिता जीवति यस्याय मृतौ द्वौ पितरौ पितुः ॥ कथं श्राद्धं हि कर्तव्यमेतद्विस्तरतो वद
॥ १३८ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ यस्मै दद्यात्पिता श्राद्धं तस्मै दद्यात्सुतः स्वयम् ॥ एवं न हीयते धर्मो लौकिको वैदिकस्तथा ॥ १३९ ॥ मुनय
ऊचुः ॥ ॥ मृतः पिता जीवति च यस्य ब्रह्मन्पितामहः ॥ स हि श्राद्धं कथं कुर्यादेतत्त्वं वक्तुमर्हसि ॥ १४० ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ पितुः पिण्डं
प्रदद्याच्च भोजयेच्च पितामहम् ॥ प्रपितामहस्य पिण्डं वै ह्ययं शास्त्रेषु निर्णयः ॥ १४१ ॥ मृतेषु पिण्डं दातव्यं जीवन्तं चापि भोजयेत् ॥ सपिण्डी
करणं नास्ति न च पार्वणमिष्यते ॥ १४२ ॥ आचारमाचरेद्यस्तु पितृमेधाश्रितं नरः ॥ आगुषा धनपुत्रैश्च वर्धयत्याशु न संशयः ॥ १४३ ॥ पितृमे
धामृतमिदं श्राद्धकालेषु यः पठेत् ॥ तदन्नमस्य पितरोऽश्रन्ति च त्रिष्टुगं द्विजाः ॥ १४४ ॥ एवं मयोक्तः पितृमेधकल्पः पापापहा पुण्यविवर्धनश्च ॥
श्रोतव्य एष प्रयत्नेनैरेव श्राद्धेषु चैवाप्यनुकीर्तयेत् ॥ १४५ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे व्याससर्पसंवादे श्राद्धकल्पे सपिण्डीकरणादिनिरूपणं नाम द्वादशो
त्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ एवं सम्यग्गृहस्थेन देवताः पितरस्तथा ॥ सम्पूज्या हव्यकव्याभ्यामन्नेनातिथिदानववाः
॥ १ ॥ भूतानि भूत्याः सकलाः पशुपक्षिपिपीलिकाः ॥ भिक्षवो याचमानाश्च ये चान्ये पान्थका गृहे ॥ २ ॥ सदाचाररता विप्राः साधुना गृहमे
धिना ॥ पापं भुङ्क्ते समुद्धव्यं नित्यनैमित्तिकीः क्रियाः ॥ ३ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ ॥ कथितं भवता विप्र नित्यनैमित्तिकं च यत् ॥ नित्यं नैमित्तिकं

काम्यं त्रिविधं कर्म पौरुषम् ॥ ४ ॥ ॥ सदाचारं मुने श्रोतुमिच्छामो वदतस्तव ॥ यं कुर्वन्सुखमाप्नोति परत्रेह च मानवः ॥ ५ ॥ ॥ न्यास
 उवाच ॥ ॥ गृहस्थेन सदा कार्यमाचारपरिरक्षणम् ॥ न ह्याचारविहीनस्य भद्रमत्र परत्र वा ॥ ६ ॥ यज्ञदानतर्पासीह पुरुषस्य न भूतये ॥ भवन्ति
 यः सदाचारं समुल्लङ्घ्य प्रवर्तते ॥ ७ ॥ सदाचारो हि पुरुषो ब्रह्मायुर्विन्दते महत् ॥ कार्यो धर्मः सदाचारः आचारस्यैव लक्षणम् ॥ ८ ॥ तस्य
 स्वरूपं वक्ष्यामि सदाचारस्य भो द्विजाः ॥ आत्मनेकमना भूत्वा तथैव परिपालयेत् ॥ ९ ॥ त्रिवर्गसाधने यत्नः कर्तव्यो गृहमेधिना ॥ तत्संसिद्धौ
 गृहस्थस्य सिद्धिरत्र परत्र च ॥ १० ॥ पादेनाप्यस्य पारत्र्यं कुर्याच्छ्रेयः स्वमात्मवान् ॥ अर्थेन चाऽऽत्मभरणं नित्यनैमित्तिकानि च ॥ ११ ॥ पा
 देनेव तथाऽप्यस्य मूलभूतं विवर्धयेत् ॥ एवमाचरतो विप्रा अर्थः साफल्यमृच्छति ॥ १२ ॥ तद्वत्पापनिषेधार्थं धर्मः कार्यो विपश्चिता ॥ परत्रार्थस्तथै
 वान्यः कार्योऽत्रैव फलप्रदः ॥ १३ ॥ प्रत्यवायभयात्कामस्तथाऽन्यश्चाविरोधवान् ॥ द्विधा कामोऽपि रचितस्त्रिवर्गायाविरोधकृत् ॥ १४ ॥ परस्परा
 नुबन्धांश्च सर्वानेतान्विचिन्तयेत् ॥ विपरीतानुबन्धांश्च बुध्यध्वं तान्निद्विजोत्तमाः ॥ १५ ॥ धर्मो धर्मानुबन्धार्थो धर्मोऽऽनात्मार्यपीडकः ॥ उभाभ्यां च
 द्विधा कामं तेन तौ च द्विधा पुनः ॥ १६ ॥ ब्राह्मे मुहूर्ते बुध्येत धर्माथावतुचिन्तयेत् ॥ समुत्थाय तथाऽऽचम्य प्रस्नातो नियतः शुचिः ॥ १७ ॥ पूर्वा संध्यां
 सनक्षत्रां पश्चिमां सदिवाकराम् ॥ उपासीत यथान्यायं नैनां जह्यादनापदि ॥ १८ ॥ असत्प्रलापमनृतं वाक्पाकुर्य्यं च व्रजेयत् ॥ असच्छास्त्रमसद्वादमसत्सेवा
 च वै द्विजाः ॥ १९ ॥ सायंप्रातस्तथा होमं कुर्वीत नियतात्मवान् ॥ नोदयास्तमने चैवमुदीक्षेत विव्रस्वतः ॥ २० ॥ केशप्रसाधनादर्शदन्तधावनमञ्ज
 नम् ॥ पूर्वाह्ण एव कार्याणि देवतानां च तर्पणम् ॥ २१ ॥ ग्रामावसथतीर्थानां क्षेत्राणां चैव वरमानि ॥ न विष्णुमन्त्रमुष्टेयं न च कृष्टे न गोव्रजे ॥ २२ ॥ नम्रां
 परस्त्रियं नैक्षेत्र पश्येदात्मनः शकृत् ॥ उदकयादर्शनं स्पर्शमेवं संभाषणं तथा ॥ २३ ॥ नाप्सु मूत्रं पुरीषं वा मैथुनं वा समाचरेत् ॥ नाधितिष्ठेच्छकुन्मूत्रे
 केशभस्मसपालिकाः ॥ २४ ॥ तुषाङ्गाराविशीर्णानि रज्जुवस्त्रादिकानि च ॥ नाधितिष्ठेत्तथा प्राज्ञः पथि वस्त्राणि वा भुवि ॥ २५ ॥ पितृदेवमनु
 ष्याणां भूतानां च तथाऽर्चनम् ॥ कृत्वा विभक्तः पश्चाद्गृहस्थो भोक्तुमर्हति ॥ २६ ॥ प्राङ्मुखोदङ्मुखो वाऽपि स्वाचान्तो वाग्यतः शुचिः ॥
 भुञ्जीत चाऽन्नं तच्चित्तो ह्यन्तर्जानुः सदा नरः ॥ २७ ॥ उपचातमृते दोषाब्राह्मस्योदीरयेद्बुधः ॥ प्रत्यक्षलवणं वर्ज्यमन्नमुच्छिष्टमेव च ॥ २८ ॥
 न गच्छन्न च तिष्ठन्चै विष्णुमन्त्रोत्सर्गमात्मवान् ॥ कुर्वीत चैवमुच्छिष्टं न किंचिदपि भक्षयेत् ॥ २९ ॥ उच्छिष्टो नालर्पोत्कचित्स्वाध्यायं च विव
 र्जयेत् ॥ न पश्येच्च रविं चेन्दुं नक्षत्राणि च कामतः ॥ ३० ॥ भिन्नासनं च शय्यां च भाजनं च विवर्जयेत् ॥ गुरुणामासनं देयमभ्युत्थानादिस

कुतम् ॥ ३१ ॥ अनुकूलं तथाऽऽलापमभिकुर्वीत बुद्धिमान् ॥ तत्रानुगमनं कुर्यात्प्रतिकूलं न संचरेत् ॥ ३२ ॥ नैकवस्त्रश्च भुञ्जीत न कुर्यादेवता
चनम् ॥ नाऽऽवाहयेद्दिजानग्नौ होमं कुर्वीत बुद्धिमान् ॥ ३३ ॥ न स्नायीत नरो नग्नो न शयीत कदाचन ॥ न पाणिभ्यामुभभ्यां तु कण्डूयेत्
शिरस्तथा ॥ ३४ ॥ न चाभीक्ष्णं शिरःस्नानं कार्यं निष्कारणं बुधैः ॥ शिरःस्नातश्च तैलेन नाङ्गं किंचिदुपस्पृशेत् ॥ ३५ ॥ अनध्यायेषु सर्वेषु
स्वाध्यायं च विवर्जयेत् ॥ ब्राह्मणानलग्नोऽसूर्यान्नावमन्येतकदाचन ॥ ३६ ॥ उदङ्मुखो दिवा रात्रावुत्सर्गं दक्षिणामुखः ॥ आवाधासु यथाकामं
कुर्यान्मृत्रपुरीषयोः ॥ ३७ ॥ दुष्कृतं न शूरोऽर्ह्यात्कुद्धं चैनं प्रसादयेत् ॥ परिवादं न शृणुयादन्येषामपि कुर्वताम् ॥ ३८ ॥ पन्था देयो ब्राह्मणानां
राज्ञो दुःखातुरस्य च ॥ विद्याधिकस्य गर्भिण्या रोगार्तस्य महीयसः ॥ ३९ ॥ मूकान्धवधिराणां च मत्तस्योन्मत्तकस्य च ॥ देवालयं चैद्यतरुं
तथैव च चतुष्पथम् ॥ ४० ॥ विद्याधिकं गुरुं चैव बुधः कुर्यात्प्रदक्षिणम् ॥ उपानद्रस्त्रमाल्यादि धृतमन्यैर्न धारयेत् ॥ ४१ ॥ चतुर्दश्यां तथाऽष्टम्यां
पञ्चदश्यां च पर्वसु ॥ तैलाभ्यंगं तथा भोगं योषितश्च विवर्जयेत् ॥ ४२ ॥ नोत्क्षिप्तबाहुजंघश्च प्राज्ञस्तिष्ठेत्कदाचन ॥ न चापि विलिपेत्पादौ
पादं पादेन नाऽऽक्रमेत् ॥ ४३ ॥ पुंश्चत्याः कृतकार्यस्य बालस्य पतितस्य च ॥ मर्माभिघातमाक्रोशं पैशुन्यं च विवर्जयेत् ॥ ४४ ॥ दम्भाभिमानं
तैक्ष्ण्यं च न कुर्वीत विचक्षणः ॥ मूर्खोन्मत्तव्यसनिनो विरूपानपि वा तथा ॥ ४५ ॥ न्यूनाङ्गाश्चाधनाश्चैव नोपहासेन दूषयेत् ॥ परस्य दण्डं
नोद्यच्छेच्छिक्षार्थं शिष्यपुत्रयोः ॥ ४६ ॥ तद्ब्रह्मोपविशेत्प्राज्ञः पादेनाऽऽकृष्य चाऽऽसनम् ॥ संयावं कृशरं मांसं नाऽऽत्मार्थमुपसाधयेत् ॥ ४७ ॥
सायं प्रातश्च भोक्तव्यं कृत्वा चातिथिपूजनम् ॥ प्राङ्मुखोदङ्मुखो वाऽपि वाग्यतो दन्तधावनम् ॥ ४८ ॥ कुर्वीत सततं विप्रा वर्जयेद्ब्रह्मवीरुपम् ॥
नोदविशराः स्वपेजातु न च प्रत्यविशरा नरः ॥ ४९ ॥ आगस्त्यां शिर आधाय शयीताथ पुरंदरीम् ॥ न तु गन्धवतीस्वप्नु स्नायीत न तथोष
सि ॥ ५० ॥ उपरागे परं स्नानमृते दिनमुदाहृतम् ॥ अपमृज्यान्नवस्नान्तैर्गोत्राण्यम्बरपाणिभिः ॥ ५१ ॥ न चावधूयतेऽप्येकेशान्वाससी न च निर्धु
नेत् ॥ अनुलेपनमादद्यान्नास्नातः कर्हिचिद्बुधः ॥ ५२ ॥ न चापि रक्तवासाः स्याच्चित्रासितधरोऽपि वा ॥ न च कुर्याद्विपर्यासं वाससोर्नापि भूष
योः ॥ ५३ ॥ वर्ज्यं च विदशं वस्त्रमत्यन्तोपहतं च यत् ॥ कीटकेशावपन्नं च तथा श्वभिरवेक्षितम् ॥ ५४ ॥ अवलीढं शुना चैव सारोद्धरणद्वि
तम् ॥ पृष्ठमांसं वृथामांसं वर्ज्यमांसं च वर्जयेत् ॥ ५५ ॥ न भक्षयेच्च सततं प्रत्यक्षं लवणं नरः ॥ वर्ज्यं चिरोषितं विप्राः शुष्कं पर्युषितं च यत्
॥ ५६ ॥ पिष्टशाकैश्चुपयसां विकारा द्विजसत्तमाः ॥ तथा मांसविकाराश्च नैव वर्ज्याश्चिरोषिताः ॥ ५७ ॥ उदयास्तमने भानोः शयनं च विवर्जयेत् ॥

नास्मातो नैव संविष्टो न चैवान्यमना नरः ॥५८॥ न चैव शयने नोर्व्यासुपविष्टो न शब्दकृत् ॥ प्रेष्याणामप्रदायाथ न भुञ्जीत कदाचन ॥५९॥ भुञ्जीत
 पुरुषः स्नातः सायं प्रातयं याविधि ॥ परदारा न गन्तव्याः पुरुषेण विपश्चिता ॥६०॥ इष्टापूर्तांशुषां हन्त्री परदारगतिर्नृणाम् ॥ न हीदृशमनायुष्यं लोके
 किञ्चन विद्यते ॥६१॥ यादृशं पुरुषस्येह परदाराभिमर्शनम् ॥ देवाग्निपितृकार्याणि तथा गुर्वभिषादनम् ॥६२॥ कुर्वीत सम्यगाचम्य तद्वदन्नभुजि क्रियाम् ॥
 अफेनशब्दगन्धामिरद्विरच्छाभिरादरात् ॥६३॥ आचामेच्चैव तद्वच्च प्राङ्मुखोदङ्मुखोऽपि वा ॥ अन्तर्जलादावसथाद्रुमीकन्नमुषिकास्थलात् ॥६४॥
 कृतशौचावशिष्टाश्च वर्जयेत्पञ्च वै मृदः ॥ प्रक्षाल्य हस्तौ पादौ च समभ्युक्ष्य समाहितः ॥६५॥ अन्तर्जानुस्तथाऽऽचामेच्चिश्चतुर्वाऽपि वै नरः ॥
 परिमृज्य द्विरावर्त्य खानि मूर्धानमेव च ॥६६॥ सम्यगाचम्य तोयेन क्रियां कुर्वीत वै शुचिः ॥ क्षुतेऽवलीढे वाते च तथा निष्ठीवनादिषु ॥६७॥
 कुर्यादाचमनं स्पर्शं वाऽस्पृष्टस्यार्कदर्शनम् ॥ कुर्वीताऽऽलम्भनं चापि दक्षिणश्रवणस्य ना ॥६८॥ यथाविभवतो ह्येतत्पूर्वाभावे ततः परम् ॥
 न विद्यमाने पूर्वोक्त उत्तरप्राप्तिरिष्यते ॥६९॥ न कुर्यादन्तसंघर्षं नाऽऽत्मनो देहताडनम् ॥ स्वपन्ध्यायस्तथा भुञ्जन्स्वाध्यायं च विवर्जयेत् ॥७०॥
 संध्यायां मेथुनं चापि तथा प्रस्थानमेव च ॥ तथाऽपराह्णे कुर्वीत श्रद्धया पितृतर्पणम् ॥७१॥ शिरःस्नानं च कुर्वीत दैवं पित्र्यमथापि
 च ॥ प्राङ्मुखोदङ्मुखो वाऽपि श्मश्रुकर्म च कारयेत् ॥७२॥ व्यङ्गिनीं वर्जयेत्कन्यां कुलजां वाऽप्यरोगिणीम् ॥ उद्वेहेत्पितृमा
 त्रं च सप्तर्षीं पञ्चमीं तथा ॥७३॥ रक्षेदारांस्त्यजेदौर्ध्वा तथाऽद्वि स्वप्नैथुने ॥ परोपतापकं कर्म जन्तुपीडां च सर्वदा ॥७४॥ उदक्या
 सर्ववर्णानां वर्ज्यां रात्रिचतुष्टयम् ॥ स्त्रीजन्मपरिहारार्थं पञ्चमीं चापि वर्जयेत् ॥७५॥ ततः पष्ठ्यां ब्रजेद्रात्र्यां ज्येष्ठयुग्मासु रात्रिषु ॥ युग्मासु पुत्रा
 जायन्ते स्त्रियोऽयुग्मासु रात्रिषु ॥७६॥ विधर्मिणो वै पर्वादौ संध्याकालेषु पण्डकाः ॥ क्षुरकर्मणि रिक्तां वै वर्जयीत विचक्षणः ॥७७॥
 ब्रुवतामविनीतानां न श्रोतव्यं कदाचन ॥ न चोत्कृष्टासनं देवमनुत्कृष्टस्य चाऽऽदरात् ॥७८॥ क्षुरकर्मणि वान्ते च स्त्रीसंभोगे च भो द्विजाः ॥
 स्नायीत चैलवान्प्राज्ञः कटभूमिमुपेत्य च ॥७९॥ देवदेद्विजातीनां साधुसत्यमहात्मनाम् ॥ गुरोः पतिव्रतानां च ब्रह्मयज्ञतपस्विनाम् ॥८०॥
 परिवादं न कुर्वीत परिहासं च भो द्विजाः ॥ घबलाम्बरसंवीतः सितपुष्पविभूषितः ॥८१॥ सदा माङ्गरूपवेषः स्यान्न वाऽमाङ्गरूपवान्भवेत् ॥
 नोद्धतोन्मत्तमूढश्च नाविर्नितैश्च पण्डितः ॥८२॥ गच्छेन्मैत्रीमशीलिनं न वयोजातिदूषितैः ॥ न चातिव्ययशीलैश्च पुरुषैर्नैव वैरिभिः ॥८३॥
 कार्यासभेर्निन्दितैर्न न चैव विटसद्विभिः ॥ निस्त्वेनं वादेकपैर्नरैश्चान्यैस्तथाऽधमैः ॥८४॥ सुहृदीक्षितभूपालस्नातकश्चशुरैः सह ॥ उत्तिष्ठेद्विभ

वाचैनानर्जयेद्ब्रह्मागतात् ॥ ८५ ॥ यथाविभवतो विप्राः प्रतिसंवत्सरोषितात् ॥ सम्यग्गृहेऽर्चनं कृत्वा यथास्थानमनुक्रमात् ॥ ८६ ॥ संपूजयेत्तथा
 ब्रह्मो प्रदद्याच्चऽऽहुतीः क्रमात् ॥ प्रथमा ब्रह्मणे दद्यात्प्रजानां पतये ततः ॥ ८७ ॥ तृतीयां चैव गृह्णेभ्यः कश्यपाय तथाऽपराम् ॥ ततोऽनुमतये
 दत्त्वा दद्याद्ब्रह्मर्षिणः ततः ॥ ८८ ॥ पूर्वं स्याता मया या तु नित्यक्रमविधौ क्रिया ॥ वैश्वदेवं ततः कुर्याद्भद्रतः शृणुत द्विजाः ॥ ८९ ॥ यथास्थान
 विभागं तु देवानुद्दिश्य वै पृथक् ॥ पर्जन्यापोधरित्रीणां दद्यात्तु मणिके त्रयम् ॥ ९० ॥ वायवे च प्रतिदिशं दिग्भ्यः प्राच्यादिषु क्रमात् ॥ ब्रह्मणे
 चान्तरिक्षाय सूर्याय च यथाक्रमात् ॥ ९१ ॥ विश्वेभ्यश्चैव देवेभ्यो विश्वभूतेभ्य एव च ॥ उपसे भूतपतये दद्याद्भोत्तरतः शुचिः ॥ ९२ ॥
 स्वधा च नम इत्युक्त्वा पितृभ्यश्चैव दक्षिणे ॥ कृत्वाऽपसव्यं वायव्यां यक्ष्मैतत्तेति संवदन् ॥ ९३ ॥ अन्नावशेषमिश्रं वै तोयं दद्याद्यथाविधि ॥
 देवानां च ततः कुर्याद्ब्राह्मणानां नमस्क्रियाम् ॥ ९४ ॥ अद्भुष्टोत्तरतो रेखा पाणेर्यां दक्षिणस्य च ॥ एतद्ब्राह्ममिति स्यात्तं तीर्थमाचमनाय वै ॥
 ॥ ९५ ॥ तर्जन्यद्भुष्टयोरन्तः पित्र्यं तीर्थमुदाहृतम् ॥ पितॄणां तेन तोयानि दद्यान्नान्दीमुखारुहते ॥ ९६ ॥ अद्भुष्ट्यग्रे तथा देवं तेन दिव्यक्रिया
 विधिः ॥ तीर्थं कनिष्ठिकामूले कार्यं तत्र प्रजापतेः ॥ ९७ ॥ एवमेभिः सदा तीर्थैर्विधानं पितृभिः सह ॥ सदा कार्याणि कुर्वीत नान्यतीर्थैः
 कदाचन ॥ ९८ ॥ ब्राह्मणेणाऽऽचमनं शस्तं पैत्र्यं पित्र्येण सर्वदा ॥ देवतीर्थेन देवानां प्राजापत्यं जितेन च ॥ ९९ ॥ नान्दीमुखानां कुर्वीत प्राज्ञः
 पिण्डोदकक्रियाम् ॥ प्राजापत्येन तीर्थेन यच्च किञ्चित्प्रजापतेः ॥ १०० ॥ युगपञ्चलमग्निं च विभूयान्न विचक्षणः ॥ गुरुदेवपितृन्विप्राञ्च च पादो
 प्रसारयेत् ॥ १०१ ॥ नाऽऽचक्षीत ध्यन्तां गां जलं नाञ्जलिना पिबेत् ॥ शौचकालेषु सर्वेषु गुरुष्वल्पेषु वा पुनः ॥ न विलम्बेत मेधावी न
 मुखेनानलं धमेत् ॥ १०२ ॥ तत्र विप्रा न वस्तव्यं यत्र नास्ति चतुष्टयम् ॥ ऋणप्रदाता वैद्यश्च श्रोत्रियः सजला नदी ॥ १०३ ॥ जितभृत्यो
 नृपो यत्र बलवान्धर्मतत्परः ॥ तत्र नित्यं वसेत्प्राज्ञः कुतः कुनृपतौ सुखम् ॥ १०४ ॥ पौरः सुसंहता यत्र सततं न्यायवर्तिनः ॥ शान्ता मत्सरिणो
 लोकास्तत्र वासः सुखोदयः ॥ १०५ ॥ यस्मिन्कृषीवला राष्ट्रे प्रायशो नातिमानिनः ॥ यत्रोपधान्यशेषाणि वसेत्तत्र विचक्षणः ॥ १०६ ॥
 तत्र विप्रा न वस्तव्यं यत्रैतन्नित्यं सदा ॥ जिगीषुः पूर्ववैरश्च जनश्च सततोत्सवः ॥ १०७ ॥ वसेन्नित्यं सुशीलेषु सहचारिषु पण्डितः ॥ यत्राप्र
 धृत्यो नृपतिर्यत्र सस्यप्रदा मही ॥ १०८ ॥ इत्येतत्कथितं विप्रा मया वो हितकाम्यया ॥ अतःपरं प्रवक्ष्यामि भक्ष्यभोज्यविधिक्रियाम् ॥ १०९ ॥
 भोज्यमन्नं पयुषिपितं स्नेहात्कं चिरसंभृतम् ॥ अस्नेहा अपि गोधूमयवगोरसविक्रियाः ॥ ११० ॥ शशकः कच्छपो गोधा श्वाविन्मत्स्योऽथ शल्यकः ॥

भक्ष्याश्चैते तथा वज्र्यौ ग्रामसकरकुट्टौ ॥१११॥ पितृदेवादिशेषं च श्राद्धे ब्राह्मणकाम्यया ॥ प्रोक्षितं चोषधार्थं च खादन्मांसं न दुष्यति ॥११२॥
 शङ्खशमस्वर्णरूप्याणां रज्ज्वनामथ वाससाम् ॥ शाकमूलफलानां च तथा विदलचर्मणाम् ॥ ११३ ॥ मणिवस्त्रप्रवालानां तथा मुक्ता फलस्य
 च ॥ पात्राणां चमसानां च अम्बुना शौचमिष्यते ॥ ११४ ॥ तथाऽश्मकानां तोयेन अश्मसंघर्षणेन च ॥ सस्नेहानां च पात्राणां शुद्धिरु
 ष्णेन वारिणा ॥ ११५ ॥ शूर्पाणामजिनानां च मुशलोत्खलस्य च ॥ संहतानां च वस्त्राणां प्रोक्षणात्संचयस्य च ॥ ११६ ॥ वल्कलानामशो
 षाणामम्बुमृच्छौचमिष्यते ॥ आविकानां समस्तानां केशानां चैवमिष्यते ॥ ११७ ॥ सिद्धार्थकानां कल्केन तिलकल्केन वा पुनः ॥ शोधनं चैव
 भवति उपघातवतां सदा ॥ ११८ ॥ तथा कार्पासिकानां च शुद्धिः स्याज्जलभस्मना ॥ दारुदन्तास्थिशृङ्गाणां तक्षणाच्चुद्धिरिष्यते ॥ ११९ ॥
 पुनः पाकेन भाण्डानां पार्थिवानाममेध्यता ॥ शुद्धं भैक्ष्यं कारुहस्तः पण्यं योषिन्मुखं तथा ॥ १२० ॥ रथ्यागमनविज्ञानं दासवर्गेण संस्कृतम् ॥
 प्राक्प्रशस्तं चिरार्तीतमनेकान्तरितं लघु ॥ १२१ ॥ अन्तः प्रभृतं बालं च वृद्धान्तराविचेष्टितम् ॥ कर्मान्तागारशालाश्च स्तनद्वयं शुचि स्त्रियाः ॥
 ॥ १२२ ॥ शुचयश्च तथेवाऽऽपः स्रवन्त्यो गन्धवर्जिताः ॥ भूमिर्विशुध्यते कालादाहमार्जनगोकुलैः ॥ १२३ ॥ लेपादुल्लेखनात्सेकाद्देश्म
 संमार्जनादिना ॥ केशकीटावपत्रे च गोप्राते मक्षिकान्विते ॥ १२४ ॥ मृदम्बु भस्म चाप्यत्रे प्रक्षेप्तव्यं विशुद्ध्ये ॥ औदुम्बराणामम्लेन वारिणा
 त्रपुसीसयोः ॥ १२५ ॥ भस्माम्बुभिश्च कांस्यानां शुद्धिः प्रावो द्रवस्य च ॥ अमेध्याक्तस्य मृतोयैर्गन्धापहरणेन च ॥ १२६ ॥ अन्येषां चैव
 द्रव्याणां वर्णगन्धाश्च हारयेत् ॥ शुचि मांसं तु चाण्डालकन्यादैर्विनिपातितम् ॥ १२७ ॥ रथ्यागतं च तैलादि शुचि गोतृप्तिदं पयः ॥ रजोऽ
 त्रिरक्षगोद्यायारश्मयः पवनो मही ॥ १२८ ॥ विष्णुषो मक्षिकाद्याश्च दुष्टसङ्गाददोषिणः ॥ अजातं सुखतो मेध्यं न गोर्वत्सस्य चाऽऽननम् ॥ १२९ ॥
 मातुः प्रसवणं मेध्यं शकुनिः फलपातने ॥ आसनं शयनं यानं तटौ नद्यास्तृणानि च ॥ १३० ॥ सोमसूर्याशुपवनैः शुध्यन्ते तानि पण्यवत् ॥
 रथ्यापसर्पणे स्नाने क्षुत्पानानां च कर्मसु ॥ १३१ ॥ आचामेत यथान्यायं वाससः परिधापने ॥ स्पृष्टानामथ संस्पृशीन्द्रिथ्याकर्माम्भसि ॥ १३२ ॥
 पकेष्टकचितानां च मेध्यता वायुसंश्रयात् ॥ प्रभृतोपहृतादग्रादग्रमुदत्य संत्यजेत् ॥ १३३ ॥ रोमस्य प्रोक्षणं कुर्यादाचम्याद्रिस्तथा मृदा ॥
 उपवासस्त्रिरात्रं तु दुष्टभक्ताशिनो भवेत् ॥ १३४ ॥ अज्ञाने ज्ञानपूर्वं तु तद्दोषोपशमेन तु ॥ उदक्यां वा बलम्नां च सुतिकांत्यावसायिनः ॥ १३५ ॥
 स्पृष्ट्वा स्नायीत शौचार्यं तथैव मृतहारिणः ॥ नारं स्पृष्ट्वाऽस्थि सस्नेहं स्नात्वा विप्रो विशुध्यति ॥ १३६ ॥ आचम्यैव तु निःस्नेहं गामालभ्यार्कमीक्ष्य

वा ॥ न लब्धयेत्तथैवाथ धीवनोद्वर्तनानि च ॥ १३७ ॥ गृहादुच्छिष्टविष्णुं पादान्भस्तिपेद्वहिः ॥ पञ्चपिण्डाननुद्धृत्य न स्नायात्परवारिणि ॥
 ॥ १३८ ॥ स्नायीत देवस्नातेषु गङ्गाद्वंदसरित्सु च ॥ नोद्यानादौ विकालेषु प्राज्ञस्तिष्ठेत्कदाचन ॥ १३९ ॥ नाऽऽलपेन्नविद्विष्टान्वीरहीनास्तथा
 स्त्रियः ॥ देवतापितृसञ्छास्त्रयज्वसंन्यासिनिन्दकैः ॥ १४० ॥ कृत्वा तु स्पर्शनालापं शुष्यत्यर्कावलोकनात् ॥ अवलोक्य तथोदक्यां संन्यस्तं
 पतितं शवम् ॥ १४१ ॥ विधर्मिभूतिकाण्डविविधान्यावसायिनः ॥ मृतनिर्यातकांश्चैव परदारस्ताश्च ये ॥ १४२ ॥ एतदेव हि कर्तव्यं प्राज्ञैः
 शोधनमात्मनः ॥ अभोज्यमिक्षुपाखण्डमार्जारखरकुण्डान् ॥ १४३ ॥ पतितापविद्धचाण्डालमृताह्वारांश्च धर्मवित् ॥ संस्पृश्य शुष्यते स्नानादुदक्या
 ग्रामशूकरो ॥ १४४ ॥ तद्वच्च स्तिकाशौचदूषितौ पुरुषावपि ॥ यस्य चानुदिनं हानिर्गृहे नित्यस्य कर्मणः ॥ १४५ ॥ यस्तु ब्राह्मणसंत्यक्तः
 किल्बिषाशी नराधमः ॥ नित्यस्य कर्मणो हानिं न कुर्वीत कदाचन ॥ १४६ ॥ तस्य त्वकरणं वक्ष्ये केवलं मृतजन्मसु ॥ दशाहं ब्राह्मणस्तिष्ठे
 दानहोमादिवर्जितः ॥ १४७ ॥ शत्रियो द्वादशाहं च वैश्यो मासार्धमेव च ॥ शूद्रश्च मासमासीत नित्यकर्मविवर्जितः ॥ १४८ ॥ ततः परं निजं
 कर्म कुर्युः सर्वे यथोचितम् ॥ प्रेताय सलिलं देयं वहिर्गत्वा तु गोत्रकैः ॥ १४९ ॥ प्रथमेऽह्नि चतुर्थे च सप्तमे नवमे तथा ॥ तस्यास्थिसंचयः कार्यं
 श्रुतार्थेऽह्नि गोत्रकैः ॥ १५० ॥ ऊर्ध्वं संचयनात्तेषामंगस्पर्शो विधीयते ॥ गोत्रकैस्तु क्रियाः सर्वाः कार्याः संचयनात्परम् ॥ १५१ ॥ स्पर्श एव
 सपिण्डानां मृताहनि तथोभयोः ॥ अन्वर्थमिच्छया शस्त्ररज्जुवन्धनवद्विषु ॥ १५२ ॥ विषप्रतापादिमृते प्रायानाशकयोरपि ॥ वाले देशान्तरस्थे
 च तथा प्रव्रजिते मृते ॥ १५३ ॥ सद्यः शौचं मनुष्याणां त्र्यहमुक्तमशौचकम् ॥ सपिण्डानां सपिण्डस्तु मृतेऽन्यस्मिन्मृतो यदि ॥ १५४ ॥
 पूर्वशौचं समाख्यातं कार्यास्तत्र दिनक्रियाः ॥ एष एव विधिर्दृष्टौ जन्मन्यपि हि मृतके ॥ १५५ ॥ सपिण्डानां सपिण्डेषु यथावत्सोदकेषु च ॥ पुत्रे
 जाते पितुः स्नानं सचैलस्य विधीयते ॥ १५६ ॥ तत्रापि यदि वाऽऽन्यस्मिन्मृत्यातस्ततः परम् ॥ तत्रापि शुद्धिरुदिता पूर्वजन्मवतो दिनैः ॥ १५७ ॥
 दशद्वादशमासार्धमाससंख्यैर्दिनैर्गतेः ॥ स्वाः स्वाः कर्मक्रियाः कुर्युः सर्वे वर्णा यथाविधि ॥ १५८ ॥ प्रेतमुद्दिश्य कर्तव्यमेकोदिएमतः परम् ॥
 दानानि चैव देयानि ब्राह्मणेभ्यो मनीषिभिः ॥ १५९ ॥ यद्यदिष्टमं लोके यच्चास्य दयितं गृहे ॥ तत्तद्गृणवते देयं तदेवाक्षयमिच्छता ॥ १६० ॥
 पूर्णस्तु दिवसेः स्पृष्ट्वा सलिलं वाहनायुधैः ॥ दत्तप्रेतोदपिण्डाश्च सर्वे वर्णाः कृतक्रियाः ॥ १६१ ॥ कुर्युः समग्राः श्रुचिनः परत्रेह च भूतये ॥
 अध्येतव्या त्रयी नित्यं भवितव्यं विपश्चिता ॥ १६२ ॥ धर्मतो धनमाहार्यं यष्टव्यं चापि यत्नतः ॥ येन प्रकुपितो नाऽऽत्मा जुगुप्सामेति भो

द्विजाः ॥ १६३ ॥ तत्कर्तव्यमशङ्केन यज्ञ गोप्यं महाजनेः ॥ एवमाचरतो विप्राः पुरुषस्य गृहे सतः ॥ १६४ ॥ धर्मार्थकामं संप्राप्य परवेह
 च शोभनम् ॥ इदं रहस्यमायुष्यं धन्यं बुद्धिविवर्धनम् ॥ १६५ ॥ सर्वपापहरं पुण्यं श्रीपुष्ट्यारोग्यदं शिवम् ॥ यशःकीर्तिप्रदं नृणां तेजोबल
 विवर्धनम् ॥ १६६ ॥ अनुष्ठेयं सदा पुंभिः स्वर्गसाधनमुत्तमम् ॥ ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्च मुनिसत्तमाः ॥ १६७ ॥ ज्ञातव्यं सुप्रयत्नेन सम्यक्श्रे
 योभिकाङ्क्षिभिः ॥ ज्ञात्वैव यः सदा कालमनुष्ठानं करोति वै ॥ १६८ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः स्वर्गलोके महीयते ॥ सारात्सारतरं चेदमाख्यातं
 द्विजसत्तमाः ॥ १६९ ॥ श्रुतिस्मृत्युदितं धर्मं न देयं यस्य कस्यचित् ॥ न नास्तिकाय दातव्यं न दुष्टमतये द्विजाः ॥ न दाम्भिकाय मूर्खाय न
 कुतर्कप्रलापिने ॥ १७० ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे व्याससंवादे सदाचारनिरूपणं नाम त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥
 श्रोतुमिच्छामहे ब्रह्मन्वर्णधर्मान्विशेषतः ॥ चतुराश्रमधर्माश्च द्विजवर्यं ब्रवीहि तान् ॥ १ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ब्राह्मणक्षत्रियविशां शूद्राणां
 च यथाक्रमम् ॥ शृणुध्वं संयता भूत्वा वर्णधर्मान्मयोदितान् ॥ २ ॥ दयादानतपोदेवयज्ञस्वाध्यायतत्परः ॥ नित्योदकी भवेद्विप्रः कुर्याच्चाग्नि
 परिग्रहम् ॥ ३ ॥ वृत्त्यर्थं याजयेत्स्वन्यान्दिजानध्यापयेत्तथा ॥ कुर्यात्प्रतिग्रहादानं यज्ञार्थं ज्ञानतो द्विजाः ॥ ४ ॥ सर्वलोकाहितं कुर्यान्ना
 हितं कस्यचिद्विजाः ॥ मैत्री समस्तसत्त्वेषु ब्राह्मणस्योत्तमं धनम् ॥ ५ ॥ गवि रत्ने च पास्क्ये समबुद्धिर्भवेद्विजाः ॥ ऋतावभिगमः पत्न्या
 शस्यते वाऽस्य भो द्विजाः ॥ ६ ॥ दानानि दद्याद्विच्छातो द्विजेभ्यः क्षत्रियोऽपि हि ॥ यजेच्च विविधैर्यज्ञैरधीयीत च भो द्विजाः ॥ ७ ॥
 शस्त्राजीवो महीरक्षा प्रवरा तस्य जीविका ॥ तस्यापि प्रथमे कल्पे पृथिवीपरिपालनम् ॥ ८ ॥ धरित्रीपालनेनैव कृतकृत्या नराधिपाः ॥
 भवन्ति नृपते रक्षा यतो यज्ञादिकर्मणाम् ॥ ९ ॥ दुष्टानां शासनाद्राजा शिष्टानां परिपालनात् ॥ प्राप्नोत्यभिमतल्लोकान्वर्णसंस्थापको
 नृपः ॥ १० ॥ पाशुपाल्यं वणिज्यां च कृषिं च मुनिसत्तमाः ॥ वैश्याय जीविकां ब्रह्मा ददौ लोकापितामहः ॥ ११ ॥
 तस्याप्यध्ययनं यज्ञो दानं धर्मश्च शस्यते ॥ नित्यनैमित्तिकादीनामनुष्ठानं च कर्मणाम् ॥ १२ ॥ द्विजातिसंश्रयं कर्म तदर्थं
 तेन पोषणम् ॥ ऋयविक्रयजैर्वाऽपि धनैः कारुभवेस्तु वा ॥ १३ ॥ दानं दद्याच्च शूद्रोऽपि पाकयज्ञैर्यजेत च ॥ पित्र्यादिकं
 च वै सर्वं शूद्रः कुर्वीत तेन वै ॥ १४ ॥ भृत्यादिभरणार्थाय सर्वेषां च परिग्रहाः ॥ ऋतुकालाभिगमनं स्वदारेषु द्विजोत्तमाः ॥ १५ ॥
 दया समस्तभूतेषु तितिक्षा नाभिमानिता ॥ सत्यं शौचमनायासो मङ्गलं प्रियवादिता ॥ १६ ॥ मैत्री चैवास्पृहा तद्वदकार्पण्यं द्विजोत्तमाः ॥

अनसूया च सामान्या वर्णना कथिता गुणाः ॥ १७ ॥ आश्रमाणां च सर्वेषामेते सामान्यलक्षणाः ॥ गुणास्तथोपधर्माश्च विप्रादीनामिमे द्विजाः ॥
 ॥ १८ ॥ क्षात्रं कर्म द्विजस्योक्तं वैश्यकर्म तथाऽऽपदि ॥ राजन्यस्य च वैश्योक्तं शूद्रकर्माणि चेतयोः ॥ १९ ॥ असामर्थ्ये सति त्याज्यमुभाभ्या
 मपि च द्विजाः ॥ तदेवाऽऽपदि कर्तव्यं न कुर्यात्कर्मसंकरम् ॥ २० ॥ इत्येते कथिता विप्रा वर्णधर्मा मयाऽऽद्य वै ॥ धर्ममाश्रमिणां सम्यग्ब्रुवतोऽपि
 निबोधत ॥ २१ ॥ बालः कृतोपनयनो वेदाहरणतत्परः ॥ गुरोर्गृहे वसन्विप्रा ब्रह्मचारी समाहितः ॥ २२ ॥ शौचाचारतस्तत्र कार्यं शुश्रूषणं
 गुरोः ॥ व्रतानि चरता ग्राह्यो वेदश्च कृतबुद्धिर्ना ॥ २३ ॥ उभे संध्ये रविं विप्रास्तथैवाग्निं समाहितः ॥ उपतिष्ठेत्तथा कुर्याद्गुरोरप्यभिवादनम् ॥ २४ ॥
 स्थिते तिष्ठेद्भजेद्याति नीचैरासीत चाऽऽसिते ॥ शिष्यो गुरौ द्विजश्रेष्ठाः प्रतिकूलं च संत्यजेत् ॥ २५ ॥ तेनैवोक्तं पठेद्देवं नान्यचित्तः पुरः स्थितः ॥
 अनुज्ञातं च भिक्षात्रमश्रीयाद्गुरुणा ततः ॥ २६ ॥ अवगाहेदपः पूर्वमाचार्येणावगाहिताः ॥ समिजलादिकं चास्य कल्यकल्यमुपानयेत् ॥ २७ ॥
 गृहीतग्राह्यवेदश्च ततोऽनुज्ञामवाप्य वै ॥ गार्हस्थ्यमावसेत्प्राज्ञो निष्पन्नगुरुनिष्कृतिः ॥ २८ ॥ विधिनाऽवाप्तदारस्तु धनं प्राप्य स्वकर्मणा ॥ गृहस्थ
 कार्यमखिलं कुर्याद्विप्राः स्वशक्तिः ॥ २९ ॥ निर्वापेण पितृनर्यं यज्ञैर्देवांस्तथाऽतिथीन् ॥ अत्रैर्मुनींश्च स्वाध्यायैरपत्येन प्रजापतिम् ॥ ३० ॥
 बलिकर्मणा भूतानि वाक्सत्येनाखिलं जगत् ॥ प्राप्नोति लोकान्पुरुषो निजकर्मसमार्जितान् ॥ ३१ ॥ भिक्षाभुजश्च ये केचित्परिव्राड्ब्रह्मचारिणः ॥
 तेऽप्यत्र प्रतितिष्ठन्ति गार्हस्थ्यं तेन वै परम् ॥ ३२ ॥ वेदाहरणकार्येण तीर्थस्नानाय च द्विजाः ॥ अटन्ति वसुधां विप्राः पृथिवीदर्शनाय च ॥ ३३ ॥
 अनिकेता ह्यनाहारा ये तु सायं गृहास्तु ते ॥ तेषां गृहस्थः सततं प्रतिष्ठा योनिरुच्यते ॥ ३४ ॥ तेषां स्वागतदानानि वक्तव्यं मधुरं सदा ॥ गृहा
 गतानां दद्याच्च शयनासनभोजनम् ॥ ३५ ॥ अतिथियस्य भग्नशो गृहात्प्रतिनिवर्तते ॥ स दत्त्वा दुष्कृतं तस्मै पुण्यमादाय गच्छति ॥ ३६ ॥
 अवज्ञानमहंकारो दम्भश्चापि गृहे सतः ॥ परिवादोपघातौ च पारुष्यं च न शस्यते ॥ ३७ ॥ यश्च सम्यक्करोत्येवं गृहस्थः परमं विधिम् ॥ सर्वव
 न्धविनिर्मुक्तो लोकानामोति चोत्तमान् ॥ ३८ ॥ वयःपरिणतौ विप्राः कृतकृत्यो गृहाश्रमी ॥ पुत्रेषु भार्या निक्षिप्य वनं गच्छेत्सहैव वा ॥ ३९ ॥
 पर्णमूलफलाहारः केशश्मश्रुजटाधरः ॥ भूमिशायी भवेत्तत्र मुनिः सर्वातिथिर्द्विजाः ॥ ४० ॥ चर्मकाशकुशैः कुर्यात्परिधानोत्तरीयके ॥ तद्वस्त्रिप
 वणं स्नानं शस्तमस्य द्विजोत्तमाः ॥ ४१ ॥ देवताभ्यर्चनं होमः सर्वाभ्यागतपूजनम् ॥ भिक्षा बलिप्रदानं तु शस्तमस्य प्रशस्यते ॥ ४२ ॥ वन्य
 स्नेहेन गात्राणामभ्यङ्गश्चापि शस्यते ॥ तपस्या तस्य विप्रेन्द्राः शीतोष्णादिसहिष्णुता ॥ ४३ ॥ यस्त्वेता नियतश्चर्या वानप्रस्थश्चरेन्मुनिः ॥ स

दहत्यग्निवदोषाजयेहोकांश्च शाश्वतात् ॥ ४४ ॥ चतुर्थश्चाऽऽश्रमो भिक्षोः प्रोच्यते यो मनीषिभिः ॥ तस्य स्वरूपं गदतो बुध्यध्वं मम सत्तमाः ॥
 ॥ ४५ ॥ पुत्रद्रव्यकलत्रेषु त्यजेत्प्रेहं द्विजोत्तमाः ॥ चतुर्थमाश्रमस्थानं गच्छेन्निर्भूतमत्सरः ॥ ४६ ॥ त्रैवर्णिकास्त्यजेत्सर्वानारम्भान्द्विजसत्तमाः ॥
 मित्रादिषु समो मेघः समस्तेष्वेव जन्तुषु ॥ ४७ ॥ जरायुजाण्डजादीनां वाङ्मनःकर्मभिः क्वचित् ॥ युक्तः कुर्वीत न द्रोहं सर्वसद्भाश्च वर्जयेत् ॥ ४८ ॥
 एकरात्रस्थितिर्ग्रामे पञ्चरात्रस्थितिः पुरे ॥ तथा प्रीतिर्न तिर्यक्षु द्वेषो वा नास्य जायते ॥ ४९ ॥ प्राणयात्रानिमित्तं च व्यङ्ग्यरेऽभुक्तवज्जने ॥ काले
 प्रशस्तवर्णानां भिक्षार्थं पर्यटेद्वहान् ॥ ५० ॥ अलाभे न विषादी स्याद्धाभे नैव च हर्षयेत् ॥ प्राणयात्रिकमात्रः स्यान्मात्रासद्भादिनिर्गतः ॥ ५१ ॥
 अतिपूजितलाभास्तु जुगुप्संश्चैव सर्वतः ॥ अतिपूजितलाभैस्तु यतिर्भुक्तोऽपि बध्यते ॥ ५२ ॥ कामः क्रोधस्तथा दण्डो लोभमोहादयश्च ये ॥ तांस्तु
 दोषान्परित्यज्य परिव्राण्मर्ममो भवेत् ॥ ५३ ॥ अभयं सर्वसत्त्वेभ्यो दत्त्वा यश्चरते महीम् ॥ वस्य वेहादिभुक्तस्य भयं नोत्पद्यते क्वचित् ॥ ५४ ॥
 कृत्वाऽग्निहोत्रं स्वशरीरसंस्थं शारीरमग्निं स्वमुखे जुहोति ॥ विप्रस्तु भिक्षोपगतैर्हविर्भिश्चिताग्निना स व्रजति स्म लोकान् ॥ ५५ ॥ मोक्षोश्रमं यश्च
 रते यथोक्तं शुचिश्च संकल्पितबुद्धियुक्तः ॥ अनिन्धनं ज्योतिरिव प्रशान्तं स ब्रह्मलोकं व्रजति द्विजातिः ॥ ५६ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे व्यासपिंसवादे
 वर्णाश्रमधर्मवर्णनं नाम चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ सर्वज्ञस्त्वं महाभाग सर्वभूतहिते रतः ॥ भूतं भव्यं भविष्यं च न
 तेऽस्त्यविदितं मुने ॥ १ ॥ कर्मणा केन वर्णानामधमा जायते गतिः ॥ उत्तमा च भवेत्केन ब्रूहि तेषां महामते ॥ २ ॥ शूद्रस्तु कर्मणा केन ब्राह्मणत्वं
 च गच्छति ॥ श्रोतुमिच्छामहे केन ब्राह्मणः शूद्रतामियात् ॥ ३ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ हिमवच्छिखरे रम्ये नानाधातुविभूषिते ॥ नानाद्रुमलताकीर्णे
 नानाश्वर्यसमन्विते ॥ ४ ॥ तत्र स्थितं महादेवं त्रिपुरप्रं त्रिलोचनम् ॥ शैलराजमुता देवी प्रणिपत्य सुरेश्वरम् ॥ ५ ॥ इमं प्रश्नं पुरा विप्रा अपृच्छ
 च्चारुलोचना ॥ तदहं संप्रवक्ष्यामि शृणुध्वं मुनि सत्तमाः ॥ ६ ॥ उमोवाच ॥ भगवन्भगनेत्रप्र पूष्णो दन्तविनाशन ॥ दक्षक्रतुहर ज्येष्ठ संशयो मे महा
 नयम् ॥ ७ ॥ चातुर्वर्ण्यं भगवता पूर्वं सृष्टं स्वयंभुवा ॥ केन कर्मविप्रकेन वेश्यो गच्छति शूद्रताम् ॥ ८ ॥ वेश्यो वा क्षत्रियः केन द्विजो वा क्षत्रियो
 भवेत् ॥ प्रतिलोमे कथं देव शक्यो धर्मो निवर्तितुम् ॥ ९ ॥ केन वा कर्मणा विप्रः शूद्रयो नौ प्रजायते ॥ क्षत्रियः शूद्रतामेति केन वा कर्मणा विभो ॥ १० ॥
 एतं मे संशयं देव वद भूतपते तथा ॥ त्रयो वर्णाः प्रकृत्येह कथं ब्राह्मण्यमाप्नुयुः ॥ ११ ॥ महेश्वर उवाच ॥ ॥ ब्राह्मण्यं देवि दुष्प्रापं निसर्गाद्वा
 ब्रह्मणाः शुभाः ॥ क्षत्रिया वैश्यशूद्रा वा निसर्गमदिति मे मतिः ॥ १२ ॥ कर्मणा दुष्कृतेनेह स्थानाद्भ्रंशंति वै द्विजाः ॥ श्रेष्ठं वर्णमनुप्राप्य तस्मादाक्षिप्य

ते पुनः ॥ १३ ॥ स्थितो ब्राह्मणधर्मेण ब्राह्मण्यमुपजीवति ॥ क्षत्रियो वाऽथ वैश्यो वा ब्रह्मधूयं स गच्छति ॥ १४ ॥ यश्च विप्रत्वमुत्सृज्य क्षात्रधर्मानि
 पेषते ॥ ब्राह्मण्यात्स परिभ्रष्टः क्षत्रयोनौ प्रजायते ॥ १५ ॥ वैश्यकर्म च यो विप्रो लोभमोहव्यपाश्रवः ॥ ब्राह्मण्यं दुर्लभं प्राप्य करोत्यल्पमतिः सदा
 ॥ १६ ॥ स द्विजो वैश्यतामेति वैश्यो वा शूद्रतामियात् ॥ स्वधर्मात्प्रच्युतो विप्रस्ततः शूद्रत्वमाप्नुयात् ॥ १७ ॥ तत्रासौ निरयं प्राप्तो वर्णभ्रष्टो ब
 हिष्कृतः ॥ ब्रह्मलोकात्परिभ्रष्टः शूद्रयोनौ प्रजायते ॥ १८ ॥ क्षत्रियो वा महाभागे वैश्यो वा धर्मचारिणि ॥ स्वानि कर्माण्यपाकृत्य शूद्रकर्म निषे
 वते ॥ १९ ॥ स्वस्थानात्स परिभ्रष्टो वर्णसंकरतां गतः ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रत्वं च निषेवते ॥ २० ॥ यस्तु शूद्रः स्वधर्मेण ज्ञानविज्ञान
 वाच्छुचिः ॥ धर्मज्ञो धर्मनिरतः स धर्मफलमश्नुते ॥ २१ ॥ इदं चैवापरं देवि ब्रह्मणा समुदाहृतम् ॥ अध्यात्मं नैष्ठिकी सिद्धिर्धर्मकामैर्निषेव्यते ॥
 ॥ २२ ॥ उग्रान्नं गार्हितं देवि गणान्नं श्राद्धसूतकम् ॥ घृष्टान्नं नैव भोक्तव्यं शूद्रान्नं नैव वा क्वचित् ॥ २३ ॥ शूद्रान्नं गार्हितं देवि सदा देवैर्महात्माभिः ॥
 पितामहमुखोत्सृष्टं प्रमाणमिति मे मतिः ॥ २४ ॥ शूद्रान्नेनावशेषेण जठरे म्रियते द्विजः ॥ आहिताग्निस्तथा यज्वा स शूद्रगतिभाग्यमेव ॥ २५ ॥
 तेन शूद्रान्नशेषेण ब्रह्मस्थानादपाकृतः ॥ ब्राह्मणः शूद्रतामेति नास्ति तत्र विचारणा ॥ २६ ॥ यस्यान्नेनावशेषेण जठरे म्रियते द्विजः ॥ तस्य योनिं
 ब्रजेद्विप्रो यस्यान्नमुपजीवति ॥ २७ ॥ ब्राह्मणत्वं सुखं प्राप्य दुर्लभं योऽवमन्यते ॥ अभोज्यान्नानि योऽश्नाति स द्विजत्वात्पतते वै ॥ २८ ॥ सुरापो
 ब्रह्महा स्तेयी चोरो भग्नवतोऽशुचिः ॥ स्वाध्यायवर्जितः पापो लुब्धो नैकृतिकः शठः ॥ २९ ॥ अव्रती वृषलीभतां कुण्डाशी सोमविक्रयी ॥
 विहीनसेवी विप्रो हि पतते नल्लयोनितः ॥ ३० ॥ गुरुतरुपी गुरुद्वेषी गुरुकुत्सारतिश्च यः ॥ ब्रह्मद्विड् वाऽपि पतति ब्राह्मणो ब्रह्मयोनितः ॥ ३१ ॥
 एभिस्तु कर्मभिर्देवि शुभैराचरितैस्तथा ॥ शूद्रो ब्राह्मणतां गच्छेद्वैश्यः क्षत्रियतां ब्रजेत् ॥ ३२ ॥ शूद्रः कर्माणि सर्वाणि यथान्यायं यथाविधि ॥
 सर्वातिथ्यमुपातिष्ठच्छेषान्नकृतभोजनः ॥ ३३ ॥ शुश्रूषां परिचर्या यो ज्येष्ठवर्णे प्रयत्नतः ॥ कुर्यादविमनाः श्रेष्ठः सततं सत्पथे स्थितः ॥ ३४ ॥
 देवद्विजातिसत्कर्ता सर्वातिथ्यकृतव्रतः ॥ ऋतुकालाभिगामी च नियतो नियताशनः ॥ ३५ ॥ दक्षः शिष्टजानान्वेषी शेषान्नकृतभोजनः ॥ वृथा
 मांसं न भुञ्जीत शूद्रो वैश्यत्वमृच्छति ॥ ३६ ॥ ऋतवागनहंवादी निर्द्वैदः सामकोविदः ॥ यजते नित्ययज्ञैश्च स्वाध्यायपरमः शुचिः ॥ ३७ ॥
 दान्तो ब्राह्मणसत्कर्ता सर्ववर्णानसूयकः ॥ गृहस्थव्रतमातिष्ठान्द्रिकालकृतभोजनः ॥ ३८ ॥ शेषाशी विजिताहारो निष्कामो निरहंवदः ॥ अग्नि
 होत्रमुपासीनो ब्रह्मज्ञश्च यथाविधि ॥ ३९ ॥ सर्वातिथ्यमुपातिष्ठच्छेषान्नकृतभोजनः ॥ त्रेताग्रिमात्रविहितं वैश्यो भवति च द्विजः ॥ ४० ॥ स

वैश्यः शत्रियकुले शुचिर्महति जायते ॥ स वैश्यः क्षत्रियो जातो जन्मप्रभृति संस्कृतः ॥ ४१ ॥ उपनीतो व्रतपरो द्विजो भवति संस्कृतः ॥ ददाति
 यजते यज्ञैः समृद्धैरासदक्षिणैः ॥ ४२ ॥ अधीत्य स्वर्गमन्विच्छेताग्निशरणः सदा ॥ आर्द्रहस्तप्रदो नित्यं प्रजा धर्मेण पालयन् ॥ ४३ ॥ सत्यः
 सत्यानि कुरुते नित्यं यः शुद्धिदर्शनः ॥ धर्मदण्डेन निर्दग्धो धर्मकामार्थसाधकः ॥ ४४ ॥ यन्त्रितः कार्यकरणैः पञ्चभागकृतलक्षणः ॥ ग्राम्य
 धर्मात्रं सेवेत स्वच्छन्देनार्थकोविदः ॥ ४५ ॥ ऋतुकाले तु धर्मात्मा स्वपत्नीमाश्रयेत्सदा ॥ सदोपवासी नियतः स्वाध्यायनिरतः शुचिः ॥ ४६ ॥
 वहिस्कान्तरिते नित्यं शयानोऽस्ति सदा गृहे ॥ सर्वातिथ्यं त्रिवर्गस्य कुर्वाणः सुमनाः सदा ॥ ४७ ॥ शूद्राणां चात्रकामानां नित्यं सिद्धमिति
 ब्रुवन् ॥ स्वार्थाद्वा यदि वा कामात्रं किञ्चिदुपलक्षयेत् ॥ ४८ ॥ पितृदेवातिथिकृते साधर्नं कुरुते च तत् ॥ स्ववेश्मनि यथान्यायमुपास्ते भैक्ष्यमेव
 च ॥ ४९ ॥ द्विकालमग्निहोत्रं च जुह्वानो वै यथाविधि ॥ गोब्राह्मणहितार्थाय रणे चाभिमुखो हतः ॥ ५० ॥ त्रेताग्निमन्त्रपूतेन समाविश्य द्विजो
 भवेत् ॥ ज्ञानविज्ञानसंपन्नः संस्कृतो वेदपारगः ॥ ५१ ॥ वैश्यो भवति धर्मात्मा क्षत्रियः स्वेनकर्मणा ॥ एतैः कर्मफलैर्देवि न्यूनजातिकुलोद्भवैः ॥
 ॥ ५२ ॥ शूद्रोऽप्यागमसंपन्नो द्विजो भवति संस्कृतः ॥ ब्राह्मणो वाऽप्यसद्वृत्तः सर्वसंस्कारभोजनः ॥ ५३ ॥ स ब्राह्मण्यं समुत्सृज्य शूद्रो भवति
 तादृशः ॥ कर्मभिः शुचिभिर्देवि शुद्धात्मा विजितेन्द्रियः ॥ ५४ ॥ शूद्रोऽपि द्विजवत्सेव्य इति ब्रह्माऽब्रवीत्स्वयम् ॥ स्वभावकर्मणा चैव यश्च शूद्रोऽ
 धितिष्ठति ॥ ५५ ॥ विशुद्धः स द्विजातिभ्यो विज्ञेय इति मे मतिः ॥ न योनिर्नापि संस्कारो न श्रुतिर्न च संततिः ॥ ५६ ॥ कारणानि द्विजत्वस्य भूतमेव तु
 कारणम् ॥ सर्वोऽयं ब्राह्मणो लोके वृत्तेन तु विधीयते ॥ ५७ ॥ वृत्ते स्थितश्च शूद्रोऽपि ब्राह्मणत्वं च गच्छति ॥ ब्रह्मस्वभावः सुश्रोणि समः सर्वत्र मे मतः
 ॥ ५८ ॥ निर्गुणं निर्मलं ब्रह्म यत्र तिष्ठति स द्विजः ॥ एते ये विमला देवि स्थानभावनिदर्शकाः ॥ ५९ ॥ स्वयं च वरदेनोक्ता ब्रह्मणा सृजता प्रजाः ॥ ब्राह्मणो
 हि महत्त्वेन लोके चरति पादवत् ॥ ६० ॥ यस्तत्र वीजं वपति सा कृषिः प्रेत्य भाविनी ॥ सन्तुष्टेन सदा भाव्यं सत्पथालम्बिना सदा ॥ ६१ ॥
 ब्राह्मं हि मार्गमाकम्प्य वर्तितव्यं बुभूषता ॥ संहिताच्यायिना भाव्यं गृहे वै गृहमेधिना ॥ ६२ ॥ नित्यं स्वाध्यायपुक्तेन न चाध्ययनजीविना ॥ एवं
 भूतो हि यो विप्रः सततं सत्पथे स्थितः ॥ ६३ ॥ आहिताग्निरधीयानो ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ ब्राह्मण्यं देवि संप्राप्य रक्षितव्यं यतात्मना ॥ ६४ ॥
 योनिप्रतिग्रहादनैः कर्मभिश्च शुचिस्मिन्ते ॥ एतत्ते गुह्यमाख्यातं यथा शूद्रो भवेद्विजः ॥ ब्राह्मणो वा च्युतो धर्माद्यथा शूद्रत्वमाप्नुयात् ॥ ६५ ॥
 इति श्रीब्रह्मपुराणे उमामहेश्वरसंवादे संकरजातिलक्षणवर्णनं नाम पञ्चदशधिकं त्रयतमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ उमोवाच ॥ भगवन्सर्वभूतेश

नसपु०

॥ १५० ॥

सुरासुरनमस्कृत ॥ धर्माधर्मे नृणां देव ब्रूहि मे संशयं विभो ॥ १ ॥ कर्मणा मनसा वाचा त्रिविधेर्देहिनः सदा ॥ बध्यन्ते बन्धनैः कैवां मुच्यन्ते
च यथा पुनः ॥ २ ॥ केन शीलिन वै देव कर्मणा कीदृशेन वा ॥ समाचारैर्गुणैः कैवां स्वर्गं यान्तीह मानवाः ॥ ३ ॥ महेश्वर उवाच ॥ देवि
धर्मार्थतत्त्वज्ञे धर्मानित्ये उमे सदा ॥ सर्वप्राणिहितः प्रश्नः श्रूयतां बुद्धिवर्धनः ॥ ४ ॥ सत्यधर्मरताः शान्ताः सर्वलिंगविवर्जिताः ॥ ना धर्मेण
न धर्मेण बध्यन्ते छिन्नसंशयाः ॥ ५ ॥ प्रलयेत्यपत्तितत्त्वज्ञाः सर्वज्ञाः सर्वदर्शिनः ॥ वीतरागा विमुच्यन्ते पुरुषाः कर्मबन्धनैः ॥ ६ ॥ कर्मणा
मनसा वाचा ये न हिंसन्ति किंचन ॥ ये न मयान्ति कस्मिंश्चित्ते न वभ्रान्ति कर्मभिः ॥ ७ ॥ प्राणातिपाताद्विरताः शीलवन्तो दयान्विताः ॥
तुल्यद्रेष्याप्रिया दान्ता मुच्यन्ते कर्मबन्धनैः ॥ ८ ॥ सर्वभूतदयावन्तो विश्वास्याः सर्वजन्तुषु ॥ त्यक्त्वा हिंसासमाचारास्ते नराः स्वर्गगामिनः
॥ ९ ॥ परस्वनिर्ममा नित्यं परदारविवर्जिताः ॥ धर्मलब्धार्थभोक्तास्ते नराः स्वर्गगामिनः ॥ १० ॥ मातृवत्स्वसृवच्चैव नित्यं दुहितृवच्च
ये ॥ परदारेषु वर्तन्ते ते नराः स्वर्गगामिनः ॥ ११ ॥ स्वदारनिरता ये च ऋतुकालाभिगामिनः ॥ अग्राम्यसुखभोगाश्च ते नराः
स्वर्गगामिनः ॥ १२ ॥ स्तैन्यान्निवृत्ताः सततं संतुष्टाः स्वधनेन च ॥ स्वभाग्यान्पुपजीवन्ति ते नराः स्वर्गगामिनः ॥ १३ ॥ परदारेषु ये
नित्यं चारित्र्यावतलोचनाः ॥ जितेन्द्रियाः शीलपरास्ते नराः स्वर्गगामिनः ॥ १४ ॥ एष देवकृतो मार्गः सेवितव्यः सदा नरैः ॥ अकषायकृ
तश्चैव मार्गः सेव्यः सदा बुधैः ॥ १५ ॥ अवृथापकृतश्चैव मार्गः सेव्यः सदा बुधैः ॥ दानकर्मतपोयुक्तः शीलशौचदयात्मकः ॥ स्वर्गमार्गमभीप्स
द्रिर्न सेव्यस्त्वत् उत्तरः ॥ १६ ॥ ॥ उमोवाच ॥ वाचा तु बध्यते येन मुच्यते ह्यथवा पुनः ॥ तानि कर्माणि मे देव वद भूतपतेऽनघ ॥ १७ ॥
॥ महेश्वर उवाच ॥ आत्महेतोः परार्थे वा अधर्माश्रितमेव च ॥ ये मृषा न वदन्तीह ते नराः स्वर्गगामिनः ॥ १८ ॥ वृत्त्यर्थं धर्महेतोर्वा कामका
रात्तथैव च ॥ अनृतं ये न भाषन्ते ते नराः स्वर्गगामिनः ॥ १९ ॥ श्लक्ष्णां वाणीं स्वच्छवर्णां मधुरां पापवर्जिताम् ॥ स्वांगतेनाभिभाषन्ते ते नराः
स्वर्गगामिनः ॥ २० ॥ परुषं ये न भाषन्ते कटुकं निष्ठुरं तथा ॥ अपैशुन्यरताः सन्तस्ते नराः स्वर्गगामिनः ॥ २१ ॥ पिशुनं न प्रभाषन्ते मित्र
भेदकरीर्गिरः ॥ परपीडाकराश्चैव ते नराः स्वर्गगामिनः ॥ २२ ॥ ये वर्जयन्ति परुषं परद्रोहं च मानवाः ॥ सर्वभूतसमाः शान्तास्ते नराः स्वर्गग
मिनः ॥ २३ ॥ शठप्रलापाद्विरता विरुद्धपरिवर्जकाः ॥ सौम्यप्रलापिनो नित्यं ते नराः स्वर्गगामिनः ॥ २४ ॥ न कोपाद्वाहरन्ते ये वाचं हृदय
दारिणीम् ॥ शान्तिं विन्दन्ति येऽक्रुद्धास्ते नराः स्वर्गगामिनः ॥ २५ ॥ एष वाणीकृतो देवि धर्मः सेव्यः सदा नरैः ॥ शुभसत्यगुणैर्नित्यं

अ० ११६

॥ १५० ॥

वर्जनीया मृषा दुषैः ॥२६॥ ॥ उमोवाच ॥ मनसा बध्यते येन कर्मणा पुरुषः सदा ॥ तन्मे ब्रूहि महाभाग देवदेव पिनाकधृक् ॥२७॥ ॥ महेश्वर
 उवाच ॥ मानसेनेह धर्मेण संयुक्ताः पुरुषाः सदा ॥ स्वर्गं गच्छन्ति कल्याणि तन्मे कीर्तयतः शृणु ॥२८॥ दुष्प्रणीतिन मनसा दुष्प्रणीतान्तराकृतिः ॥
 नरो बध्यते येनेह शृणु वा तं शुभानने ॥२९॥ अरण्ये विजने न्यस्तं परस्वं दृश्यते यदा ॥ मनसाऽपि न गृह्णन्ति ते नराः स्वर्गगामिनः ॥३०॥
 ग्रामे गृहे वा यद्द्रव्यं पारस्वं विजने स्थितम् ॥ नाभिनन्दन्ति वै नित्यं ते नराः स्वर्गगामिनः ॥ ३१ ॥ तथैव परदारान्ये कामवृत्ता रहोगताः ॥
 मनसाऽपि न गृह्णन्ति ते नराः स्वर्गगामिनः ॥ ३२ ॥ शत्रुं मित्रं च ये नित्यं तुल्येन मनसा नराः ॥ भजन्ति मेघं संगम्य ते नराः स्वर्गगा
 मिनः ॥ ३३ ॥ श्रुतवन्तो दयावन्तः शुचयः सत्यसंगराः ॥ स्वधनैः परिसंतुष्टास्ते नराः स्वर्गगामिनः ॥ ३४ ॥ अवैरा ये त्वनायासा मैत्रचित्ता
 रताः सदा ॥ सर्वभूतदयावन्तस्ते नराः स्वर्गगामिनः ॥ ३५ ॥ ज्ञानवन्तः क्रियावन्तः क्षमावन्तः सुहृत्प्रियाः ॥ धर्माधर्मविदो नित्यं ते नराः
 स्वर्गगामिनः ॥ ३६ ॥ शुभानामशुभानां च कर्मणां फलसंचये ॥ निराकाङ्क्षाश्च ये देवि ते नराः स्वर्गगामिनः ॥ ३७ ॥ पापोपेतान्वर्जयन्ति
 देवद्विजपराः सदा ॥ समुत्थानमनुप्राप्तास्ते नराः स्वर्गगामिनः ॥ ३८ ॥ शुभैः कर्मफलैर्देवि मयैते परिकीर्तिताः ॥ स्वर्गमार्गपरा भूयः किं त्वं
 श्रोतुमिच्छसि ॥ ३९ ॥ ॥ उमोवाच ॥ महान्मे संशयः कश्चिन्मर्त्यान्प्राति महेश्वर ॥ तस्मात्वं निपुणेनाद्य मम व्याख्यातुमर्हसि ॥ ४० ॥
 केनाऽऽयुर्लभते दीर्घं कर्मणा मानुषः प्रभो ॥ तपसा वाऽपि देवेश केनाऽऽयुर्लभते महत् ॥ ४१ ॥ क्षीणायुः केन भवति कर्मणा भुवि मानवः ॥
 विपाकं कर्मणा देव वक्तुमर्हस्यनिन्दित ॥ ४२ ॥ अपरे च महाभाग्या मन्दभाग्यास्तथा परे ॥ अकुलीनाः कुलीनाश्च संभवन्ति तथा परे ॥ ४३ ॥
 दुर्दर्शाः केचिदाभान्ति नराः काष्ठमया इव ॥ प्रियदर्शास्तथा चान्ये दर्शनादेव मानवाः ॥ ४४ ॥ दुष्प्रज्ञाः केचिदाभान्ति केचिदाभान्ति पण्डिताः ॥
 महाप्रज्ञास्तथा चान्ये ज्ञानविज्ञानभाविनः ॥ ४५ ॥ अल्पवाचास्तथा केचिन्महावाचास्तथा परे ॥ दृश्यन्ते पुरुषा देव ततो व्याख्यातुमर्हसि ॥ ४६ ॥
 महेश्वर उवाच ॥ ॥ इन्त तेऽहं प्रवक्ष्यामि देवि कर्मफलोदयम् ॥ मर्त्यलोके नरः सर्वो येन स्वं फलमश्नुते ॥ ४७ ॥ प्राणातिपाती योगीन्द्रो दण्ड
 हस्तो नरः सदा ॥ नित्यमुद्यतशस्त्रश्च इन्ति भूतगणान्नरः ॥ ४८ ॥ निर्दयः सर्वभूतेभ्यो नित्यमुद्वेगकारकः ॥ अपि कीटपतङ्गानामशरण्यः सुनि
 र्पृणः ॥ ४९ ॥ एवंभूतो नरो देवि निरयं प्रतिपद्यते ॥ विपरीतस्तु धर्मात्मा स्वरूपेणाभिजायते ॥ ५० ॥ निरयं याति हिंसात्मा याति स्वर्गं
 हिंसकः ॥ यातनां निरये रौद्रां स कुच्छां लभते नरः ॥ ५१ ॥ यः कश्चिन्निरयात्तस्मात्समुत्तरति कर्हिचित् ॥ मानुष्यं लभते वाऽपि दीनायुस्तत्र

अ० १११ ॥

जायते ॥ ५२ ॥ पापेन कर्मणा देवि युक्तो हिंसादिभिर्यतः ॥ अहितः सर्वभूतानां दीनानुरूपजायते ॥ ५३ ॥ शुभेन कर्मणा देवि प्राणिघातविवर्जितः ॥ निक्षिप्तशस्त्रो निर्दण्डो न हिंसति कदाचन ॥ ५४ ॥ न घातयति नो हन्ति प्रन्तं नैवानुमोदते ॥ सर्वभूतेषु सस्नेहो यथाऽऽत्मनि तथा परे ॥ ५५ ॥ इदृशः पुंषो नित्यं देवि देवत्वमश्नुते ॥ उपपन्नान्मुखान्भोगान्सदाऽश्नाति मुदा युतः ॥ ५६ ॥ अथ चेन्मानुषे लोके कदाचिदुपपद्यते ॥ एष दीर्घायुषां मार्गः सुवृत्तानां सुकर्मणाम् ॥ प्राणिहिंसाविमोक्षेण ब्रह्मणा समुदीरितः ॥ ५७ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे उमामहेश्वरसंवादे धर्मनिरूपणं नाम षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥ उमोवाच ॥ किंशीलः किंसमाचारः पुरुषः कैश्च कर्मभिः ॥ स्वर्गं समभिपद्येत संप्रदानेन केन वा ॥ १ ॥ ॥ महेश्वर उवाच ॥ दाता ब्राह्मणसत्कर्ता दीनार्तकृपणादिषु ॥ भक्ष्यभोज्यान्नपानानां वाससां च महामतिः ॥ २ ॥ प्रतिश्रयान्सभाः कुर्यात्प्रपाः पुष्करिणीस्तथा ॥ नित्यकादीनि कर्माणि करोति प्रयतः शुचिः ॥ ३ ॥ आसनं शयनं यानं गृहं रत्नं धनं तथा ॥ सस्यजातानि सर्वाणि सुसज्जाप्यथ योषितः ॥ ४ ॥ सुप्रशान्तमना नित्यं यः प्रयच्छति मानवः ॥ एवंभूतो नरो देवि देवलोकैऽभिजायते ॥ ५ ॥ तत्रोष्य सुचिरं कालं भुक्त्वा भोगाननुत्तमान् ॥ सहाप्सरोभिर्मुदितो रमित्वा नन्दनादिषु ॥ ६ ॥ स्वर्गाच्युतो महेशानि मानुषेषूपजायते ॥ महाभागकुले देवि धनधान्यसमन्विते ॥ ७ ॥ तत्र कामयुगेः सर्वैः समुपेतो मुदाऽन्वितः ॥ महाकार्यो महाभोगो धनी भवति मानवः ॥ ८ ॥ एते देवि महाभागाः प्राणिनो दानशीलिनः ॥ ब्रह्मणा वै पुरा प्रोक्ताः सर्वस्य प्रियदर्शनाः ॥ ९ ॥ अपरे मानवा देवि प्रदानकृपणा द्विजाः ॥ येऽन्नानि न प्रयच्छन्ति विद्यमानेऽप्यबुद्धयः ॥ १० ॥ दीनान्धकृपणान्दृष्ट्वा भिक्षुकानतिथीनपि ॥ याच्यमाना निवर्तन्ते जिह्वालोलभसमन्विताः ॥ ११ ॥ न धनानि न वासांसि न भोगान्न च काञ्चनम् ॥ न गाश्च नान्नविकृतिं प्रयच्छन्ति कदाचन ॥ १२ ॥ अप्रलुब्धाश्च ये लुब्धा नास्तिका दानवर्जितः ॥ एवंभूता नरा देवि निरयं यान्त्यबुद्धयः ॥ १३ ॥ ते वै मनुष्यतां यान्ति यदा कालस्य पर्ययात् ॥ धनारिक्ते कुले जन्म लभन्ते तेऽप्यबुद्धयः ॥ १४ ॥ क्षुत्पिपासापरीताश्च सर्वलोकवहिष्कृताः ॥ निराशाः सर्वभोगेभ्यो जीवन्त्यधर्मजीविकाः ॥ १५ ॥ अल्पभोगकुले जाता अल्पभोगरता नराः ॥ अनेन कर्मणा देवि भवन्त्यधनिनो नराः ॥ १६ ॥ अपरे दम्भिनो नित्यं मानिनः परतो रताः ॥ आसनाहंस्य ये पीठं न यच्छन्त्यल्पचेतसः ॥ १७ ॥ मार्गाहंस्य च ये मार्गं न प्रयच्छन्त्यबुद्धयः ॥ अर्चाहान्न च संस्कारैरर्चयन्ति यथाविधि ॥ १८ ॥ पाद्यमाचमनीयं वा न प्रयच्छन्त्य बुद्धयः ॥ शुभं चाभिमतं प्रेम्णा गुरुं नाभिवदन्ति ये ॥ १९ ॥ अभिमानप्रवृद्धेन लोभेन सममास्थिताः ॥ संमान्याश्चावमन्यन्ते वृद्धान्परि

अ० ११७

॥ १११ ॥

भवन्ति च ॥ २० ॥ एवंविधा नरा देवि सर्वे निरयगामिनः ॥ ते चेद्यदि नरास्तस्मान्निरयादुत्तरन्ति च ॥ २१ ॥ वर्षपूगैस्ततो जन्म लभन्ते
 कुत्सिते कुले ॥ शपाकपुल्कसादीनां कुत्सितानामचेतसाम् ॥ २२ ॥ कुलेषु तेऽभिजायन्ते गुरुवृद्धावमानिनः ॥ न दम्भी न च मानी यो
 देवताप्रतिधिपूजकः ॥ २३ ॥ लोकपूज्यो नमस्कृतां प्रसृतो मधुरं वचः ॥ सर्वकर्मप्रियकरः सर्वभूतप्रियः सदा ॥ २४ ॥ अद्वेषी सुमुखः श्लक्ष्णः
 स्निग्धवाणीप्रदः सदा ॥ स्वागतेनैव सर्वेषां भूतानामविहिंसकः ॥ २५ ॥ यथार्थं सत्क्रियापूर्वमर्चयन्नर्घतिष्ठते ॥ मार्गाहाय ददन्मार्गं गुरुमभ्यर्चं
 यन्सदा ॥ २६ ॥ अतिथिप्रग्रहरतस्तथाऽभ्यागतपूजकः ॥ एवंभूतो नरो देवि स्वर्गं प्रतिपद्यते ॥ २७ ॥ ततो मानुष्यमासाद्य विशिष्टकुलजो
 भवेत् ॥ तत्रासौ विपुलैर्भोगैः सर्वरत्नसमायुतः ॥ २८ ॥ ययार्हदाता चाहंषु धर्मचर्यापरो भवेत् ॥ संमतः सर्वभूतानां सर्वलोकनमस्कृतः ॥ २९ ॥
 स्वकर्मफलमाप्नोति स्वयमेव नरः सदा ॥ एष धर्मो मया प्रोक्तो विधात्रा स्वयमीरितः ॥ ३० ॥ यस्तु रौद्रसमाचारः सर्वसत्त्वभयंकरः ॥ हस्ताभ्यां
 यदि वा पद्भ्यां रज्ज्वा दण्डेन वा पुनः ॥ ३१ ॥ लोष्टैः स्तम्भैरुपायैर्वा जन्तून्वाधेत शोभने ॥ हिंसार्थं निष्कृतिप्रज्ञः प्रोद्वेजयति चैव हि ॥ ३२ ॥
 उपकामति जन्तूँश्च उद्वेगजननः सदा ॥ एवं शीलसमाचारो निरयं प्रतिपद्यते ॥ ३३ ॥ स चेन्मनुष्यतां गच्छेद्यदि कालस्य पर्यायात् ॥ बह्वावाधा
 परिक्षिपे कुले भवति सोऽधमे ॥ ३४ ॥ लोकद्विष्टोऽधमः पुंसां स्वयं कर्मकृतैः फलैः ॥ एष देवि मनुष्येषु बोद्धव्यो ज्ञातिबन्धुषु ॥ ३५ ॥ अपरः
 सर्वभूतानि दयावाननुपश्यति ॥ मैत्रीदृष्टिः पितृसमो निर्द्वेषो नियतेन्द्रियः ॥ ३६ ॥ नोद्वेजयति भूतानि न च हन्ति दयापरः ॥ हस्तपादैश्च नियतै
 विश्वास्यः सर्वजन्तुषु ॥ ३७ ॥ न रज्ज्वा न च दण्डेन न लोष्टैर्नाऽऽयुधेन च ॥ उद्वेजयति भूतानि शुभकर्मां सदा नरः ॥ ३८ ॥ एवं शीलसमाचारः स्वर्गे समु
 पजायते ॥ तत्रासौ भवने दिव्ये मुदा वसति देववत् ॥ ३९ ॥ स चेत्स्वर्गक्षयान्मर्त्यो मनुष्येषूपजायते ॥ अल्पायासो निरातङ्कः स जातः सुखमेधते ॥
 ॥ ४० ॥ सुखभागी निरायासो निरुद्वेगः सदा नरः ॥ एष देवि सतां मार्गो वाया यत्र न विद्यते ॥ ४१ ॥ उमोवाच ॥ इमे मनुष्या दृश्यन्ते महोत्साहा
 विशारदाः ॥ ज्ञानविज्ञानसंपन्नाः प्रज्ञावन्तोऽर्थकोविदाः ॥ ४२ ॥ दुष्प्रज्ञाश्चापरे देव ज्ञानविज्ञानवर्जिताः ॥ केन कर्मविपाकेन प्रज्ञावानुपुरुषो
 भवेत् ॥ ४३ ॥ अल्पप्रज्ञो विरूपाक्ष कथं भवति मानवः ॥ एवं त्वं संशयं छिन्धि सर्वधर्मभूतां वर ॥ ४४ ॥ जात्यन्धाश्चापरे देव रोगार्ताश्चापरे
 तथा ॥ नराः क्लीबाश्च दृश्यन्ते कारणं ब्रूहि तत्र वै ॥ ४५ ॥ ॥ महेश्वर उवाच ॥ ब्राह्मणान्वेदविदुषः सिद्धान्धर्मविदस्तथा ॥ परिपृच्छन्त्यहरहः
 कुशलाकुशलं सदा ॥ ४६ ॥ वर्जयन्तोऽशुभं कर्म सेवमानाः शुभं तथा ॥ लभन्ते स्वर्गं नित्यमिह लोके यथासुखम् ॥ ४७ ॥ स चेन्मानु

मनु०
॥ १५२ ॥

प्यतां याति मेधावी तत्र जायते ॥ श्रुतं यज्ञानुगं यस्य कल्याणमुपजायते ॥ ४८ ॥ परदारेषु ये चापि चक्षुर्दुष्टं प्रयुज्यते ॥ तेन दुष्टस्वभावेन जा-
त्यन्धास्ते भवन्ति हि ॥ ४९ ॥ मनसाऽपि प्रदुष्टेन नर्मा पश्यन्ति ये स्त्रियम् ॥ रोगातांस्ते भवन्तीह नरा दुःकृतकारिणः ॥ ५० ॥ ये तु मूढा दु-
राचारा वियोनौ मैथुने रताः ॥ पुरुषेषु सुदुष्पन्नाः स्त्रीवत्सुपयान्ति ते ॥ ५१ ॥ पशूंश्च ये वै बभ्रन्ति ये चैव गुरुतल्पगाः ॥ प्रकीर्णमैथुना ये च
स्त्रीवा जायन्ति वै नराः ॥ ५२ ॥ उमोवाच ॥ अवद्यं किं नु वै कर्म निरवद्यं तथैव च ॥ श्रेयः कुर्वन्वाप्नोति मानवो देवसत्तम ॥ ५३ ॥
महेश्वर उवाच ॥ श्रेयांसं मार्गमन्विच्छन्सदा यः पृच्छति द्विजान् ॥ धर्मान्वेषी गुणाकाङ्क्षी स स्वर्गं समुपाश्रुते ॥ ५४ ॥ यदि मानुष्यतां देवि
कदाचित्संनियच्छति ॥ मेधावी धारणायुक्तः प्राज्ञस्तत्रापि जायते ॥ ५५ ॥ एष देवि सतां धर्मो गन्तव्यो भूतिकारकः ॥ नृणां हितार्थाय सदा
मया चैवमुदाहृतः ॥ ५६ ॥ उमोवाच ॥ अपरे स्वल्पविज्ञाना धर्मविद्वेषिणो नराः ॥ ब्राह्मणान्वेदविदुषो नेच्छन्ति परिसर्पितुम् ॥ ५७ ॥ व्रतव-
न्तो नराः केचिच्छ्रद्धादमपरायणाः ॥ अत्रता अष्टनियमास्तथाऽन्ये राक्षसोपमाः ॥ ५८ ॥ यज्वानश्च तथैवान्ये निर्मोहाश्च तथा परे ॥ केन कर्म
विपाकेन भवन्तीह वदस्व मे ॥ ५९ ॥ महेश्वर उवाच ॥ आगमालोकधर्माणां मर्यादाः पूर्वनिर्मिताः ॥ प्रमाणेनानुवर्तन्ते दृश्यन्ते च दृढव्रताः ॥
॥ ६० ॥ अधर्मं धर्ममित्याहुर्धै च मोहवशं गताः ॥ अत्रता नष्टमर्यादास्ते प्रोक्ता ब्रह्मराक्षसाः ॥ ६१ ॥ ते चेत्कालकृतोद्योगात्संभवन्तीह मान-
वाः ॥ निर्होमा निर्वषट्कारारते भवन्ति नराधमाः ॥ ६२ ॥ एष देवि मया सर्वसंशयच्छेदनाय ते ॥ कुशलाकुशलो नृणां व्याख्यातो धर्मसागरः ॥
॥ ६३ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे उमामहेश्वरसंवादे धर्मनिरूपणं नाम सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ श्रुत्वैवं सा जग-
न्माता भर्तुर्वचनमादितः ॥ हृष्टा बभूव सुप्रीता विस्मिता च तदा द्विजाः ॥ १ ॥ ये तत्राऽऽसन्मुनिवरास्त्रिपुरारेः समीपतः ॥ तीर्थयात्राप्रसङ्गेन
गतास्तस्मिन्गिरौ द्विजाः ॥ २ ॥ तेऽपि संपूज्य तं देवं शूलपाणिं प्रणम्य च ॥ पप्रच्छुः संशयं चैव लोकानां हितकाम्यया ॥ ३ ॥ मुनय ऊचुः ॥
॥ त्रिलोचन नमस्तेऽस्तु दक्षकृतविनाशन ॥ पृच्छामस्त्वां जगन्नाथ संशयं हृदि संस्थितम् ॥ ४ ॥ संसारेऽस्मिन्महाघोरे भैरवे लोमहर्षणे ॥ भ्रमन्ति
सुचिरं कालं पुरुषाश्चाल्पमेधसः ॥ ५ ॥ येनोपायेन मुच्यन्ते जन्मसंसारबन्धनात् ॥ ब्रूहि तच्छ्रोतुमिच्छामः परं कौतूहलं हि नः ॥ ६ ॥ महेश्वर उवाच ॥
कर्मपाशनिबद्धानां नराणां दुःखभागिनाम् ॥ नान्योपायं प्रपश्यामि वासुदेवात्परं द्विजाः ॥ ७ ॥ ये पूजयन्ति तं देवं शङ्खचक्रग-
दाधरम् ॥ बाह्मनःकर्मभिः सम्यक्ते यान्ति परमं पदम् ॥ ८ ॥ किं तेषां जीवितेनेह पशुवच्छेदितेन च ॥ येषां न प्रवणं चित्तं वासुदेवे जगन्मये ॥

अ० ११८

॥ १५२ ॥

॥ ९ ॥ ऋषय उचुः ॥ पिनाकिन्भगनेत्रं सर्वलोकनमस्कृत ॥ माहात्म्यं वासुदेवस्य श्रोतुमिच्छाम शंकर ॥ १० ॥ ॥ महेश्वर उवाच ॥ पिता
 महादपि वरः शाश्वतः पुरुषो हरिः ॥ कृष्णो जाम्बूनदाभासो व्यभ्रे सूर्य इवोदितः ॥ ११ ॥ दशबाहुर्महातेजा देवतारिनिपूदनः ॥ श्रीवत्साङ्गो हृषी
 केशः सर्वदेवतयूथपः ॥ १२ ॥ ब्रह्मा तस्योदरभवस्तस्याहं च शिरोभवः ॥ शिरोरुहेभ्यो ज्योतीषि रोमभ्यश्च सुरासुराः ॥ १३ ॥ ऋषयो देहसंभूता
 स्तस्य लोकाश्च शाश्वताः ॥ पितामहगृहं साक्षात्सर्वदेवगृहं च सः ॥ १४ ॥ सोऽस्याः पृथिव्याः कृत्स्नायाः स्रष्टा त्रिभुवनेश्वरः ॥ संहर्ता चैव भूतानां
 स्थावरस्य चरस्य च ॥ १५ ॥ स हि देववरः साक्षादेवनाथः परंतप ॥ सर्वज्ञः सर्वसंस्तृष्टा सर्वगः सर्वतोमुखः ॥ १६ ॥ न तस्मात्परमं भूतं त्रिषु
 लोकेषु किंचन ॥ सनातनो महाभागो गोविन्द इति विश्रुतः ॥ १७ ॥ स सर्वान्पार्थिवान्संख्ये घातयिष्यति मानवः ॥ सुरकार्यार्थमुत्पन्नो मानुष्यं
 वपुरास्थितः ॥ १८ ॥ न हि देवगणाः शक्तास्त्रिविक्रमविनाकृताः ॥ भुवने देवकार्याणि कर्तुं नायकवर्जितः ॥ १९ ॥ नायकः सर्वभूतानां सर्वभूतन
 मस्कृतः ॥ एतस्य देवनाथस्य कार्यस्य च परस्य च ॥ २० ॥ ब्रह्मभूतस्य सततं ब्रह्मर्षिशरणस्य च ॥ ब्रह्मा वसति नाभिस्थः शरीरेऽहं च संस्थितः ॥
 ॥ २१ ॥ सर्वाः सुखं संस्थिताश्च शरीरं तस्य देवताः ॥ स देवः पुण्डरीकाक्षः श्रीगर्भः श्रीसहोपितः ॥ २२ ॥ शार्ङ्गचक्रायुधः खड्गी सर्वनागारिपुध्वजः ॥
 उत्तमेन मुशीलेन शौचेन च दमेन च ॥ २३ ॥ पराक्रमेण वीर्येण वपुषा दर्शनेन च ॥ आरोहणप्रमाणेन वीर्येऽऽणार्जवसंपदा ॥ २४ ॥ आनृशंस्येन रूपेण
 बलेन च समन्वितः ॥ अस्त्रैः समुदितः सर्वैर्दिव्यैरद्भुतदर्शनैः ॥ २५ ॥ योगमायासहस्राक्षो विरूपाक्षो महामनाः ॥ वाचा मित्रजनश्लाघी ज्ञातिबन्धुजन
 प्रियः ॥ २६ ॥ क्षमावांश्चानहंवादी स देवो ब्रह्मदायकः ॥ भयहर्ता भयार्तानां मित्रानन्दविवर्धनः ॥ २७ ॥ शरण्यः सर्वभूतानां दीनानां पालने रतः ॥
 श्रुतवानर्थसंपन्नः सर्वभूतनमस्कृतः ॥ २८ ॥ समाश्रितानामुपकृच्छ्रघ्ना भयकृत्तथा ॥ नीतिज्ञो नीतिसंपन्नो ब्रह्मवादी जितेन्द्रियः ॥ २९ ॥ भवार्थमेव
 देवानां बुद्ध्या परमया युतः ॥ प्राजापत्ये शुभे मार्गे मानवे धर्मसंस्कृते ॥ ३० ॥ समुत्पत्स्यति गोविन्दो मनोर्वशे महात्मनः ॥ अंशो नाम
 मनोः पुत्रो ह्यन्तर्धामा ततः परम् ॥ ३१ ॥ अन्तर्धाम्नो हविर्धामां प्रजापतिरनिन्दितः ॥ प्राचीनवर्हिर्भविता हविर्धाम्नः सुतो द्विजाः ॥ ३२ ॥
 तस्य प्रचेतःप्रमुखा भविष्यन्ति दशाऽऽत्मजाः ॥ प्राचेतसस्तथा दक्षो भवितेह प्रजापतिः ॥ ३३ ॥ दाक्षायण्यस्तथाऽऽदित्यो मनुरादित्यतस्ततः ॥
 मनोश्च वंशज इला मुद्युम्नश्च भविष्यति ॥ ३४ ॥ बुधात्पुरुषरवाश्चापि तस्मादायुर्भविष्यति ॥ नहुषो भविता तस्माद्ययातिस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ ३५ ॥
 यदुस्तस्मान्महासत्वः क्रोष्टा तस्माद्भविष्यति ॥ क्रोष्टृश्चैव महान्पुत्रो वृजिनीवान्भविष्यति ॥ ३६ ॥ वृजिनीवतश्च भविता उपङ्गुरपराजितः ॥

उपक्रोभंविता पुत्रः शूरश्चिवरथस्तथा ॥ ३७ ॥ तस्य त्ववरजः पुत्रः शूरो नाम भविष्यति ॥ तेषां विख्यातवीर्याणां चारित्र्यगुणशालिनाम् ॥ ३८ ॥
यज्विनां च विशुद्धानां वंशे ब्राह्मणसत्तमाः ॥ स शूरः क्षत्रियश्रेष्ठो महावीर्यो महायशः ॥ ३९ ॥ स्ववंशविस्तारकरं जनयिष्यति मानदम् ॥
वसुदेवमिति ख्यातं पुत्रमानकदुन्दुभिम् ॥ ४० ॥ तस्य पुत्रश्चतुर्बाहुर्वासुदेवो भविष्यति ॥ दाता ब्राह्मणसत्कर्ता ब्रह्मभूतो द्विजप्रियः ॥ ४१ ॥
राज्ञो बद्धान्स सर्वान्वै मोक्षयिष्यति यादव ॥ जरासंधं तु राजानं निर्जित्य गिरिगह्वरे ॥ ४२ ॥ सर्वपार्थिवरत्नाढ्यो भविष्यति स वीर्यवान् ॥
पृथिव्यामप्रतिहतो वीर्येणापि भविष्यति ॥ ४३ ॥ विक्रमेण च संपन्नः सर्वपार्थिवपार्थिवः ॥ शूरः संहननो भूतो द्वारकायां वसन्प्रभुः ॥ ४४ ॥
पालयिष्यति गां देवीं विनिर्जित्य दुराशयान् ॥ तं भवन्तः समासाद्य ब्राह्मणैरहंणैर्वैरैः ॥ ४५ ॥ अर्चयन्तु यथान्यायं ब्रह्माणमिव शाश्वतम् ॥ यो
हि मां द्रष्टुमिच्छेत ब्रह्माणं च पितामहम् ॥ ४६ ॥ द्रष्टव्यस्तेन भगवान्वासुदेवः प्रतापवान् ॥ दृष्टे तस्मिन्नहं दृष्टो न मेऽत्रास्ति विचारणा ॥ ४७ ॥
पितामहो वासुदेव इति वित्त तपोधनाः ॥ स यस्य पुण्डरीकाक्षः प्रीतिपुक्तो भविष्यति ॥ ४८ ॥ तस्य देवगणः प्रीतो ब्रह्मपूर्वो भविष्यति ॥
यस्तु तं मानवो लोके संश्रयिष्यति केशवम् ॥ ४९ ॥ तस्य कीर्तिर्यशश्चैव स्वर्गश्चैव भविष्यति ॥ धर्माणां देशिकः साक्षाद्रविष्यति स धर्मवान् ॥
॥ ५० ॥ धर्मविद्विः स देवेशो नमस्कार्यः सदाऽच्युतः ॥ धर्म एव सदा हि स्यादस्मिन्नभ्यर्चिते विभौ ॥ ५१ ॥ स हि देवो महातेजाः प्रजाहित
चिकीर्षया ॥ धर्मार्थं पुरुषव्याघ्र ऋषिकोटीः ससर्ज च ॥ ५२ ॥ ताः सृष्ट्यास्तेन विधिना पर्वते गन्धमादने ॥ सनत्कुमारप्रमुखास्तिष्ठन्ति तपसा
ऽन्विताः ॥ ५३ ॥ तस्मात्स वाग्मी धर्मज्ञो नमस्यो द्विजपुंगवाः ॥ वन्दितो हि स वन्देत मानितो मानयीत च ॥ ५४ ॥ दृष्टः पश्येदहरुहः संश्रितः
प्रतिसंश्रयेत् ॥ अर्चितश्चाचयेन्नित्यं स देवो द्विजसत्तमाः ॥ ५५ ॥ एवं तस्यानवद्यस्य विष्णोर्वै परमं तपः ॥ आदिदेवस्य महतः सज्जनाचारितं
सदा ॥ ५६ ॥ भुवनेऽभ्यर्चितो नित्यं देवैरपि सनातनः ॥ अभयेनानुरूपेण प्रपद्य तमनुव्रताः ॥ ५७ ॥ कर्मणा मनसा वाचा स नमस्यो द्विजैः
सदा ॥ यत्नवद्विरवश्योऽयं द्रष्टव्यो देवकीसुतः ॥ ५८ ॥ एष वै विहितो मार्गो मया वै मुनिसत्तमाः ॥ तं दृष्ट्वा सर्वदेवेशं दृष्ट्वाः स्युः सुरसत्तमाः ॥
॥ ५९ ॥ महावराहं तं देवं सर्वलोकापितामहम् ॥ अहं चैव नमस्यामि नित्यमेव जगत्पतिम् ॥ ६० ॥ तत्र च त्रितयं दृष्टं भविष्यति न संशयः ॥
समस्ता हि वयं देवास्तस्य देहे वसामहे ॥ ६१ ॥ तस्यैव चाग्रजो भ्राता सिताक्षिनिचयप्रभः ॥ हली बल इति ख्यातो भविष्यति धराधरः ॥ ६२ ॥
त्रिशिरास्तस्य देवस्य दृष्टोऽनन्त इति प्रभोः ॥ सुपर्णो यस्य वीर्येण कश्यपस्याऽऽत्मजो बली ॥ ६३ ॥ अन्तं नैवाशकद्वष्टुं देवस्य परमात्मनः ॥

स च शेषो विचरते परया वै मुद्रा-युतः ॥६४॥ अन्तर्वसति भोगेन परिरम्य वसुंधराम् ॥ य एष विष्णुः सोऽनन्तो भगवान्वसुधाधरः ॥ ६५ ॥ यो
 रामः स हृषीकेशोऽच्युतः सर्वधराधरः ॥ तानुभौ पुरुषव्याघ्रौ दिव्यौ दिव्यपराक्रमौ ॥ ६६ ॥ द्रष्टव्यौ माननीयौ च चक्रलाङ्गलधारिणौ ॥ एष वोऽनु
 ब्रह्मः प्रोक्तो मया पुण्यस्तपोधनाः ॥ तद्भवन्तो यदुश्रेष्ठं पूजयेयुः प्रयत्नतः ॥ ६७ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे ऋषिमहेश्वरसंवादेऽष्टादशाधिकशततमो
 ऽध्यायः ॥ ११८ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ अहो कृष्णस्य माहात्म्यं श्रुतमस्माभिरद्भुतम् ॥ सर्वपापहरं पुण्यं धन्यं संसारनाशनम् ॥ १ ॥ संपूज्य
 विधिवद्रक्त्या वासुदेवं महामुने ॥ कां गतिं यान्ति मनुजा वासुदेवाचने रताः ॥ २ ॥ किं प्राप्नुवन्ति ते मोक्षं किं वा स्वर्गं महामुने ॥ अथवा किं
 मुनिश्रेष्ठ प्राप्नुवन्त्युभयं फलम् ॥ ३ ॥ छेत्तुमर्हसि सर्वज्ञ संशयं नो हृदि स्थितम् ॥ छेत्ता नान्योऽस्ति लोकेऽस्मिन्स्त्वद्वते मुनिसत्तम ॥ ४ ॥
 ॥ व्यास उवाच ॥ साधु साधु मुनिश्रेष्ठा भवद्भिर्यदुदाहृतम् ॥ शृणुध्वमानुपूर्व्येण वैष्णवानां सुखावहम् ॥ ५ ॥ दीक्षामात्रेण कृष्णस्य नरा मोक्षं व्रजन्ति
 वै ॥ किं पुनर्ये सदा भक्त्या पूजयन्त्यच्युतं द्विजाः ॥ ६ ॥ न तेषां दुर्लभः स्वर्गो मोक्षश्च मुनिसत्तमाः ॥ लभन्ते वैष्णवाः कामान्यान्यान्वा
 ञ्छन्ति दुर्लभान् ॥ ७ ॥ रत्नपर्वतमारुह्य नरो रत्नं यथाऽऽदेत ॥ स्वेच्छया मुनिशार्दूलास्तथा कृष्णान्मनोरथान् ॥ ८ ॥ कल्पवृक्षं समा
 साद्य फलानि स्वेच्छया यथा ॥ गृह्णाति पुरुषो विप्रास्तथा कृष्णान्मनोरथान् ॥ ९ ॥ श्रद्धया विधिवत्पूज्य वासुदेवं जगद्गुरुम् ॥ धर्मार्थकाममो
 क्षाणां प्राप्नुवन्ति नराः फलम् ॥ १० ॥ आराध्य तं जगन्नाथं विशुद्धेनान्तरात्मना ॥ प्राप्नुवन्ति नराः कामान्सुराणामपि दुर्लभान् ॥ ११ ॥ येऽर्चयन्ति
 सदा भक्त्या वासुदेवाख्यमव्ययम् ॥ न तेषां दुर्लभं किंचिद्विद्यते भुवनत्रये ॥ १२ ॥ धन्यास्ते पुरुषा लोके येऽर्चयन्ति सदा हरिम् ॥
 सर्वपापहरं देवं सर्वकामफलप्रदम् ॥ १३ ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः स्त्रियः शूद्रान्त्यजातयः ॥ संपूज्य तं सुरवरं प्राप्नुवन्ति परां गतिम् ॥
 ॥ १४ ॥ तस्माच्छृणुध्वं मुनयो यत्पृच्छत ममानवाः ॥ प्रवक्ष्यामि समासेन गतिं तेषां महात्मनाम् ॥ १५ ॥ त्यक्त्वा मानुष्यकं देहं
 रोगायतनमधुवम् ॥ जरामरणसंयुक्तं जलबुद्बुदसंनिभम् ॥ १६ ॥ मांसशोणितदुर्गन्धं विष्टामृत्रादि संयुतम् ॥ अस्थिस्थूणमपेक्ष्यं
 च स्नायुचर्मशिरान्वितम् ॥ १७ ॥ कामगेन विमानेन दिव्यगन्धर्वनादिना ॥ तरुणादित्यवर्णेन किङ्किणीजालमालिना ॥ १८ ॥ उपगी
 यमाना गन्धर्वैरप्सरोभिरलंकृताः ॥ व्रजन्ति लोकपालानां भवनं ते पृथक्पृथक् ॥ १९ ॥ मन्वन्तरप्रमाणं तु भुक्त्वा कालं पृथक्पृथक् ॥ भुक्त्वा
 नि पृथक्तेषां सर्वभोगैरलंकृताः ॥ २० ॥ ततोऽन्तरिक्षं लोकं ते यान्ति सर्वसखप्रदम् ॥ तत्र भुक्त्वा वरान्भोगान्दशमन्वन्तरं द्विजाः ॥ २१ ॥

तस्माद्वन्धवर्लोकं तु यान्ति वै वैष्णवा द्विजाः ॥ विशन्मन्वन्तरं कालं तत्र भुक्त्वा मनोरमान् ॥ २२ ॥ भोगानादित्यलोकं तु तस्माद्यान्ति सुप्र-
जिताः ॥ विशन्मन्वन्तरं तत्र भोगान्भुक्त्वाऽतिदैवताम् ॥ २३ ॥ तस्माद्व्रजन्ति ते विप्राश्चन्द्रलोकं सुखप्रदम् ॥ मन्वन्तराणां ते तत्र चत्वारिंश-
द्विगुणान्वितम् ॥ २४ ॥ कालं भुक्त्वा शुभान्भोगान्भ्रमरगणवर्जिताः ॥ तस्मान्नक्षत्रलोकं तु विमानैः समलंकृतम् ॥ २५ ॥ व्रजन्ति ते मुनिश्रेष्ठा-
गुणैः सर्वैरलंकृताः ॥ मन्वन्तराणां पञ्चाराद्विभक्त्वा भोगान्यथोप्सितान् ॥ २६ ॥ तस्माद्व्रजन्ति ते विप्रा देवलोकं सुदुर्लभम् ॥ षष्ठिमन्वन्तरं याव-
त्तत्र भुक्त्वा सुदुर्लभान् ॥ २७ ॥ भोगान्नाविधान्विप्रा सिद्धयष्टकसमन्वितान् ॥ शक्रलोकं पुनस्तस्माद्व्रजन्ति सुरपूजिताः ॥ २८ ॥ मन्वन्त-
राणां तत्रैव भुक्त्वा कालं च सप्ततिम् ॥ भोगानुच्चावचान्दिव्यान्मनसः प्रीतिवर्धनान् ॥ २९ ॥ तस्माद्व्रजन्ति ते लोकं प्राजापत्यमनुत्तमम् ॥
भुक्त्वा तत्रोप्सितान्भोगान्सर्वकामगुणान्वितान् ॥ ३० ॥ मन्वन्तरमशीतिं च कालं सर्वसुखप्रदम् ॥ तस्मात्पैतामहं लोकं यान्ति ते वैष्णवा द्विजाः ॥
॥ ३१ ॥ मन्वन्तराणां नवति क्रीडित्वा तत्र वै सुखम् ॥ इहाऽऽगत्य पुनस्तस्माद्विप्राणां प्रवरे कुले ॥ ३२ ॥ जायन्ते योगिनो विप्रा वेदशास्त्रा-
र्थपारगाः ॥ एवं सर्वेषु लोकेषु भुक्त्वा भोगान्यथोप्सितान् ॥ ३३ ॥ इहाऽऽगत्य पुनर्यान्ति उपर्युपरि च क्रमात् ॥ संभवे संभवे ते तु शतवर्ष-
द्विजोत्तमाः ॥ ३४ ॥ भुक्त्वा यथोप्सितान्भोगान्यान्ति लोकान्तरं ततः ॥ दशजन्म यदा तेषां क्रमेणैवं प्रपूर्यते ॥ ३५ ॥ तदा कोकं हरेर्दिव्यं
ब्रह्मलोकद्वजन्ति ते ॥ गत्वा तत्राक्षयान्भोगान्भुक्त्वा सर्वगुणान्वितान् ॥ ३६ ॥ मन्वन्तरशतं यावज्जन्ममृत्युविवर्जिताः ॥ गच्छन्ति भुवनं पश्चा-
द्ब्राह्मस्य द्विजोत्तमाः ॥ ३७ ॥ दिव्यदेहाः कुण्डलिनो महाकाया महाबलाः ॥ क्रीडन्ति तत्र विप्रेन्द्राः कृत्वा रूपं चतुर्भुजम् ॥ ३८ ॥ दश-
कोटिसहस्राणि वर्षाणां द्विजसत्तमाः ॥ तिष्ठन्ति शाश्वते भावे सर्वदैवैर्नमस्कृताः ॥ ३९ ॥ ततो यान्ति तु ते धीरा नरसिंहगृहं द्विजाः ॥
क्रीडन्ते तत्र मुदिता वर्षकोट्ययुतानि च ॥ ४० ॥ तदन्ते वैष्णवं यान्ति पुरं सिद्धनिषेवितम् ॥ क्रीडन्ते तत्र सौख्येन वर्षाणामयुतानि च ॥ ४१ ॥
ब्रह्मलोके पुनर्विप्रा गच्छन्ति साधकोत्तमाः ॥ तत्र स्थित्वा चिरं कालं वर्षकोटिशतान्वहन् ॥ ४२ ॥ नारायणपुरं यान्ति ततस्ते साधकेश्वराः ॥
भुक्त्वा भोगाश्च विविधान्वर्षकोट्यवुदानि च ॥ ४३ ॥ अनिरुद्धपुरं पश्चादिव्यरूपा महाबलाः ॥ गच्छन्ति साधकवराः स्तूयमानाः सुरासुरैः ॥
॥ ४४ ॥ तत्र कोटिसहस्राणि वर्षाणां च चतुर्दश ॥ तिष्ठन्ति वैष्णवास्तत्र जराभरणवर्जिताः ॥ ४५ ॥ प्रद्युम्नस्य पुरं पश्चाद्व्रजन्ति विगतज्वराः ॥
तत्र तिष्ठन्ति ते विप्रा लक्षकोटिशतत्रयम् ॥ ४६ ॥ स्वच्छन्दगामिनो दृष्ट्वा बलशक्तिसमन्विताः ॥ गच्छन्ति योगिनः पश्चाद्यत्र संकपेणः

प्रभुः ॥ ४७ ॥ तत्रोषित्वा चिरं कालं भुक्त्वा भोगान्सहस्रशः ॥ विशान्तिं वासुदेवेति विरूपाक्ष्ये निरञ्जने ॥ ४८ ॥ विनिर्मुक्ताः परे तत्त्वे जराम
 रणवर्जिते ॥ तत्र गत्वा विमुक्तास्ते भवेयुर्नात्र संशयः ॥ ४९ ॥ एवं क्रमेण भुक्तिं ते प्राप्नुवन्ति मनीषिणः ॥ मुक्तिं च मुनिशार्दूला वासुदेवार्चने
 रताः ॥ ५० ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे वैष्णवानां गतिरूपायनं नामैकोनविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ एकादश्यामुभे
 पक्षे निराहारः समाहितः ॥ स्नात्वा सम्यग्विधानेन धौतवासा जितेन्द्रियः ॥ १ ॥ संपूज्य विधिवद्विष्णुं श्रद्धया सुसमाहितः ॥ पुष्पैर्गन्धैस्तथा
 दीपैर्धूपैर्नवेद्यकैस्तथा ॥ २ ॥ उपहारैर्वद्भुविधैर्जप्यैर्होमप्रदक्षिणैः ॥ स्तोत्रैर्नानाविधैर्दिव्यैर्गीतवाद्यैर्मनोहरैः ॥ ३ ॥ दण्डवत्प्राणिपातैश्च जयशब्दैस्त
 योत्तमैः ॥ एवं संपूज्य विधिवद्वात्रौ कृत्वा प्रजागरम् ॥ ४ ॥ कथां वा गीतिकां विष्णोर्गायन्विष्णुपरायणः ॥ याति विष्णोः परं स्थानं नरो
 नास्त्यत्र संशयः ॥ ५ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ प्रजागरे गीतिकायाः फलं विष्णोर्महामुने ॥ ब्रूहि तच्छ्रोतुमिच्छामः परं कौतूहलं हि नः ॥ ६ ॥
 ॥ व्यास उवाच ॥ शृणुध्वं मुनिशार्दूला प्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः ॥ गीतिकायाः फलं विष्णोर्जागरे यदुदाहृतम् ॥ ७ ॥ अवन्ती नाम नगरी वभ्रुव
 भुवि विश्रुता ॥ तत्राऽऽस्ते भगवान्विष्णुः शङ्खचक्रगदाधरः ॥ ८ ॥ तस्या नगर्याः पर्यन्ते चाण्डालो गीतिकोविदः ॥ सद्बृत्त्योत्पादितधनो
 भृत्यानां भरणे रतः ॥ ९ ॥ विष्णुभक्तः स चाण्डालो मासि मासि दृढव्रतः ॥ एकादश्यां समागम्य सोपवासोऽथ गायति ॥ १० ॥ गीतिका विष्णुनामाङ्गाः
 प्रादुर्भाषसमाश्रिताः ॥ गान्धारषड्जनैषादस्वरपञ्चमधैवतैः ॥ ११ ॥ रात्रिजागरणे विष्णुं गाथाभिरुपगायति ॥ प्रभाते च प्रणम्येशं द्वादश्यां गृहमेत्य
 च ॥ १२ ॥ जामातृभागिनेयांश्च भोजयित्वा सकन्यकाः ॥ ततः सपरिवारस्तु पश्चाद्बुद्धे द्विजोत्तमाः ॥ १३ ॥ एवं तस्याऽऽसतस्तत्र कुर्वतो विष्णुप्रीणनम्
 गीतिकाभिर्विचित्राभिर्वयः प्रतिगतं बहु ॥ १४ ॥ एकदा चैत्रमासे तु कृष्णैकादशिगोचरे ॥ विष्णुशुश्रूषणार्थाय ययौ वनमनुत्तमम् ॥ १५ ॥ वन
 जातानि पुष्पाणि ग्रहीतुं भक्तितत्परः ॥ क्षिप्रतटे महारण्ये विभीतकतरोरयः ॥ १६ ॥ दृष्टः स राक्षसेनाथ गृहीतश्चापि भक्षितुम् ॥ चाण्डालस्त
 मथोवाच नाद्य भक्ष्यस्तवया ह्यहम् ॥ १७ ॥ प्रातर्भोक्ष्यसि कल्याण सत्यमेष्वाभ्यहं पुनः ॥ अद्य कार्यं मम महत्तस्मान्मुञ्चस्व राक्षस ॥ १८ ॥
 यः सत्येन समेष्यामि ततः खादस्व मामिति ॥ विष्णुशुश्रूषणार्थाय रात्रिजागरणं मया ॥ कार्यं न व्रतविघ्नं मे कर्तुमर्हसि राक्षस ॥ १९ ॥
 ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ तं राक्षसः प्रत्युवाच दशरात्रमभोजनम् ॥ ब्राम्हण्यं च भवान्मया लब्धो मतङ्गज ॥ २० ॥ न मोक्ष्ये भक्षयिष्यामि क्षुधया
 पीडितो भृशम् ॥ निशाचरवचः श्रुत्वा मातङ्गस्तमुवाच ह ॥ सान्त्वयन्लक्ष्मण्या वाचा स सत्यवचनेर्हृदयैः ॥ २१ ॥ मातङ्ग उवाच ॥ सत्यमूलं जग

मसु०
॥ १५५ ॥

सर्वं ब्रह्मराक्षस तच्छृणु ॥ सत्येनाहं शपिष्यामि पुनरांगमनाय च ॥ २२ ॥ आदित्यश्चन्द्रमा वह्निर्वायुर्भूद्यौर्जलं मनः ॥ अहोरात्रं यमः संध्ये इ
विदुर्नरत्रेष्टितम् ॥ २३ ॥ परदारेषु यत्पापं यत्परद्रव्यहारिषु ॥ यच्च ब्रह्मह्ननः पापं सुरापे गुरुतल्पगे ॥ २४ ॥ वन्ध्यापतेश्च यत्पापं यत्पापं वृषलीपतेः ॥
यच्च देवलके पापं मत्स्यमांसाशिनश्च यत् ॥ २५ ॥ क्रोडमांसाशिनो यच्च कूर्ममांसाशिनश्च यत् ॥ वृथा मांसाशिनो यच्च पृष्ठमांसाशिनश्च यत् ॥ २६ ॥
मित्रघातिनि यत्पापं कृतघ्ने दिधिषूपतौ ॥ मृतकस्य च यत्पापं यत्पापं क्रूरकर्मणः ॥ २७ ॥ कृपणस्य च यत्पापं यच्च वन्ध्यातिथेरपि ॥ अमावा
स्याऽष्टमी षष्ठी कृष्णशुक्लचतुर्दशी ॥ २८ ॥ तामु यद्रमनात्पापं यद्रिशो व्रजति स्त्रियम् ॥ रजस्वलां तथा पश्चाच्छ्राद्धं कृत्वा स्त्रियं व्रजेत् ॥ २९ ॥
सर्वस्वघ्नान्नभोज्यानां यत्पापं मूलभोजने ॥ मित्रभार्या गच्छतां च यत्पापं पिशुनस्य च ॥ ३० ॥ दम्भमायानुरक्ते च यत्पापं मधुघातिनः ॥
ब्राह्मणस्य प्रतिश्रुत्य यत्पापं तदयच्छतः ॥ ३१ ॥ यच्च कन्यानृते पापं यच्च गोश्वतरानृते ॥ स्त्रीबालहन्तुर्यत्पापं यच्च मिथ्याभिभाषिणः ॥ ३२ ॥
देववेदद्विजन्तृपुत्रमित्रसतीस्त्रियः ॥ यच्च निद्रयतां पापं गुरुमिथ्यापचारतः ॥ ३३ ॥ अग्निदायिषु यत्पापमग्निदायिषु यद्वने ॥ गृहेष्ट्या पातके
यच्च यद्रोगे यद्विजाधमे ॥ ३४ ॥ यत्पापं परिवित्ते च यत्पापं परिवेदिनः ॥ तयोर्दातृग्रहीत्रोश्च यत्पापं भ्रूणघातिनः ॥ ३५ ॥ किं चात्र बहुभिः
प्रोक्तैः शपथैस्तव राक्षस ॥ श्रूयतां शपथं भीमं दुर्वाच्यमपि कथ्यते ॥ ३६ ॥ स्वकन्याजीविनः पापं कूटसत्येन साक्षिणः ॥ अयाज्ययाजके षण्डे
यत्पापं श्रवणेऽधमे ॥ ३७ ॥ प्रव्रज्यावसिते यच्च ब्रह्मचारिणि कामुके ॥ एतैस्तु पापैर्लिप्येऽहं यदि नैष्यामि तेऽन्तिकम् ॥ ३८ ॥ व्यास उवाच ॥
मातङ्गवचनं श्रुत्वा विस्मितो ब्रह्मराक्षसः ॥ प्राह गच्छस्व सत्येन समयं चैव पालय ॥ ३९ ॥ इत्युक्तः कुणपाशेन श्वाकः कुसुमानि तु ॥ समां
दायागमञ्चैव विष्णोः स निलयं गतः ॥ ४० ॥ तानि प्रादाद्ब्राह्मणाय सोऽपि प्रशाल्य चाम्भसा ॥ विष्णुमभ्यर्च्य निलयं जगाम स तपोधनाः ॥ ४१ ॥
सोऽपि मातङ्गदायादः सोऽपवाप्तस्तु तां निशाम् ॥ गायन्नि ब्राह्मभूमिषः प्रजागरमुपाकरोत् ॥ ४२ ॥ प्रभातायां च शर्वर्यां स्तुत्वा देवं नमस्य च ॥
सत्यं स समयं कर्तुं प्रतस्थे यत्र राक्षसः ॥ ४३ ॥ तं व्रजन्तं पथि नरः प्राह भद्र क गच्छसि ॥ स तथाऽकथयत्सर्वं सोऽप्येनं पुनरब्रवीत् ॥ ४४ ॥
धर्मार्थकाममोक्षाणां शरीरं साधनं यतः ॥ महता तु प्रयत्नेन शरीरं पालयेद्बुधः ॥ ४५ ॥ जीवधर्मार्थसुखं नरस्तथाऽऽप्नोति मोक्षगतिमय्याम् ॥
जीवन्कीर्तिमुपैति च भवति मृतस्य का कथा लोके ॥ ४६ ॥ मातङ्गस्तद्वचः श्रुत्वा प्रत्युवाचाय हेतुमत् ॥ ४७ ॥ मातङ्ग उवाच ॥ ॥ भद्र सत्यं
पुरस्कृत्य गच्छामि शपथाः कृताः ॥ ४८ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ तं भूयः प्रत्युवाचाय किमेवं मूढधीर्भवान् ॥ किं न श्रुतं त्वया साधो मनुना

अ० १९०

॥ १५५ ॥

यदुदीरितम् ॥ ४९ ॥ गोस्त्रीद्विजानां परिरक्षणार्थं विवाहकाले सुहृदां प्रसंगे ॥ प्राणात्यये सर्वधनापहारे पञ्चानृतान्यादुरपातकानि ॥ ५० ॥ धर्मं
 वाक्यं न च स्त्रीषु न विवाहे तथा रिपौ ॥ वञ्चने चार्थहानौ च स्वनाशोऽनृतके तथा ॥ एवं तद्वाक्यमाकर्ण्य मातङ्गः प्रत्युवाच ह ॥ ५१ ॥ मातङ्ग
 उवाच ॥ ॥ मेवं वदस्व भद्रं ते सत्यं लोकेषु पूज्यते ॥ सत्येनावाप्यते सौख्यं यत्किञ्चिज्जगतीगतम् ॥ ५२ ॥ सत्येनाकं प्रतपति सत्येनाऽऽपो
 रसात्मिकाः ॥ ज्वलत्यग्निश्च सत्येन वाति सत्येन मारुतः ॥ ५३ ॥ धर्मार्थकामसंप्राप्तिर्मौल्यप्राप्तिश्च दुर्लभा ॥ सत्येन जायते पुंसां तस्मात्सत्यं
 न संत्यजेत् ॥ ५४ ॥ सत्यं ब्रह्म परं लोके सत्यं यज्ञेषु चोत्तमम् ॥ सत्यं स्वर्गसमायातं तस्मात्सत्यं न संत्यजेत् ॥ ५५ ॥ व्यास उवाच ॥
 इत्युक्त्वा सोऽथ मातङ्गस्तं प्रक्षिप्य नरोत्तमम् ॥ जगाम तत्र यत्राऽस्ते प्राणिहा ब्रह्मराक्षसः ॥ ५६ ॥ तमागतं समीक्ष्यासौ चाण्डालं
 ब्रह्मराक्षसः ॥ विस्मयोत्फुल्लनयनः शिरःकम्पं तमब्रवीत् ॥ ५७ ॥ ॥ ब्रह्मराक्षस उवाच ॥ ॥ साधु साधु महाभाग सत्यवाक्यानुपा
 लक ॥ न मातङ्गमहं मन्ये भवन्तं सत्यलक्षणम् ॥ ५८ ॥ कर्मणाऽनेन मन्ये त्वां ब्राह्मणं क्षुचिमव्ययम् ॥ यत्किञ्चित्त्वां भद्रं
 मुखं प्रवक्ष्ये धर्मसंश्रयम् ॥ किं तत्र भवता राज्ञौ कृतं विष्णुगृहे वद ॥ ५९ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ तमभ्युवाच मातङ्गः शृणु विष्णु
 गृहे मया ॥ यत्कृतं रजनीभागे यथातथ्यं वदामि ते ॥ ६० ॥ विष्णोर्दशकुलस्याधः स्थितेनाऽऽनम्रमूर्तिना ॥ प्रजागरः कृतो राज्ञो
 गायता विष्णुगीतिकाम् ॥ ६१ ॥ तं ब्रह्मराक्षसः प्राह कियन्तं कालमुच्यताम् ॥ प्रजागरो विष्णुगृहे कृतो भक्तिमतः वद ॥ ६२ ॥
 तमभ्युवाच प्रहसन्विशत्यवदानि राजसः ॥ एकादश्यां मासि मासि कृतस्तत्र प्रजागरः ॥ मातङ्गवचनं श्रुत्वा प्रोवाच ब्रह्मराक्षसः ॥ ६३ ॥
 ॥ ब्रह्मराक्षस उवाच ॥ यदद्य त्वां प्रवक्ष्यामि तद्ब्रह्मचर्यमर्हति ॥ एकरात्रिकृतं साधो मम देहि प्रजागरम् ॥ ६४ ॥ एवं त्वां मोक्षयिष्यामि मोक्षयि
 ष्यामि नान्यथा ॥ त्रिः सत्येन महाभाग इत्युक्त्वा विरराम ह ॥ ६५ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ मातङ्गस्तमुवाचाथ मयाऽऽत्मा ते निशाचरः ॥ निवेदितः
 किमुक्तेन स्वादस्व स्वेच्छयाऽपि माम् ॥ ६६ ॥ तमाह राजसो भूयो वामद्वयप्रजागरम् ॥ सगीतं मे प्रपच्छस्व कृपां कर्तुं त्वमर्हसि ॥ ६७ ॥
 मातङ्गो राजसं प्राह किमसंबद्धमुच्यते ॥ स्वादस्व स्वेच्छया मां त्वं न प्रशस्ये प्रजागरम् ॥ मातङ्गवचनं श्रुत्वा प्राह तं ब्रह्मराक्षसः ॥ ६८ ॥
 ॥ ब्रह्मराक्षस उवाच ॥ को हि दुष्टमतिर्मन्दो भवन्तं द्रष्टुमुत्सदेत् ॥ पराविर्तुं पीडितुं वा रक्षितं धर्मकर्मणा ॥ ६९ ॥ दीनस्य पापप्रत्यक्षस्य विषये
 मोहितस्य च ॥ नरकार्तस्य मूढस्य साधवः स्तुर्देवान्निवृत्ताः ॥ ७० ॥ तन्मम त्वं महाभाग कृपां कृत्वा प्रजागरम् ॥ यामस्यैकस्य मे देहि गच्छ

वा निलयं स्वप्नम् ॥ ७१ ॥ व्यास उवाच ॥ तं पुनः प्राह चाण्डालो न यास्यामि निजं गृहम् ॥ न चापि तव दास्यामि कथं चिद्यामजागरम् ॥
 तं विहस्याप्य चाण्डालं प्रोवाच ब्रह्मराक्षसः ॥ ७२ ॥ ॥ ब्रह्मराक्षस उवाच ॥ रात्र्यवसाने या गीता गीतिका कौतुकाश्रया ॥ तस्याः फलं
 प्रयच्छस्व त्राहि पापात्समुद्धर ॥ ७३ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ एवमुच्चारिते तेन मातङ्गस्तमुवाच ह ॥ ७४ ॥ मातङ्ग उवाच ॥ किं पूर्वं भवता कर्म
 विकृतं कृतमभ्रसा ॥ येन त्वं दोषजातेन संभूतो ब्रह्मराक्षसः ॥ ७५ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ तस्य तद्वाक्यमाकर्ण्य मातङ्गं ब्रह्मराक्षसः ॥ प्रोवाच
 दुःखसंतप्तः संस्मृत्य स्वकृतं कृतम् ॥ ७६ ॥ ॥ ब्रह्मराक्षस उवाच ॥ ॥ श्रूयतां योऽहमासं वै पूर्वं यच्च मया कृतम् ॥ यस्मिन्कृते पापयोनिं
 गतवानस्मि राक्षसीम् ॥ ७७ ॥ सोमशर्मेति विख्यातः पूर्वमासमहं द्विजः ॥ पुत्रोऽध्ययनशीलस्य देवशर्मस्य यज्वनः ॥ ७८ ॥ कस्यचिद्यजमानस्य
 सूत्रमन्त्रवाहिष्कृतः ॥ नृपस्य कर्मसक्तेन यूपकर्मसुनिष्ठितः ॥ ७९ ॥ आग्नीध्रं चाकरोद्यज्ञे लोभमोहप्रपीडितः ॥ तस्मिन्परिसमाप्ते तु मौर्ख्याहम्भ
 मनुष्ठितः ॥ ८० ॥ यष्टुमारव्यवानस्मि द्वादशाहं महाकृतम् ॥ प्रवर्तमाने तस्मिन्स्तु कुक्षिशूलोऽभवन्मम ॥ ८१ ॥ संपूर्णे दशरात्रे तु न समाप्ते तथा
 कृतौ ॥ विरूपाक्षस्य दीयन्त्यामाहुत्यां राक्षसे क्षणे ॥ ८२ ॥ मृतोऽहं तेन दोषेण संभूतो ब्रह्मराक्षसः ॥ मुखेण मन्त्रहीनेन सूत्रस्वरविवर्जितम् ॥
 ॥ ८३ ॥ अजानता यज्ञविद्यां यदिष्टं याजितं च यत् ॥ तेन कर्मविपाकेन सम्भूतो ब्रह्मराक्षसः ॥ ८४ ॥ तन्मां पापमहाम्भोयौ निमग्नं त्वं समु
 द्हर ॥ प्रजागरे गीतिकां वै पश्चिमां दातुमर्हसि ॥ ८५ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ तमुवाचाथ चाण्डालो यदि प्राणिवधाद्रवान् ॥ निवृत्तिं कुरुते दद्यां
 ततः पश्चिमगीतिकाम् ॥ ८६ ॥ बाढमित्यवदत्सोऽपि मातङ्गोऽपि ददौ तदा ॥ गीतिकाफलमामन्य मुहूर्ताधर्मप्रजागरम् ॥ ८७ ॥ तस्मिन्गीतिफले
 दत्ते मातङ्गं ब्रह्मराक्षसः ॥ प्रणम्य प्रययौ हृष्टस्तीर्थवर्षं पृथूदकम् ॥ ८८ ॥ तत्रानशनसंकल्पं कृत्वा प्राणभ्रह्म द्विजाः ॥ राक्षसत्वादिनिर्मुक्तो गी
 तिकाफलवृंहितः ॥ ८९ ॥ पृथूदकप्रभावाच्च ब्रह्मलोकं च दुर्लभम् ॥ दश वर्षसहस्राणि निरातङ्गोऽवसत्ततः ॥ ९० ॥ तस्यान्ते ब्राह्मणो जातो बभूव
 स्मृतिमान्वशी ॥ तस्याहं चरितं भूयः कथयिष्यामि भो द्विजाः ॥ ९१ ॥ मातङ्गस्य कथाशेषं शृणुष्व गदतो मम ॥ राक्षसे तु गते धीमान्गृहमेत्य
 यतात्मवान् ॥ ९२ ॥ तद्विप्रचरितं स्मृत्वा निर्विण्णः शुचिरप्यसौ ॥ पुत्रेषु भार्यां निक्षिप्य ददौ भूम्याः प्रदक्षिणाम् ॥ ९३ ॥ कोकामुखात्समारभ्य
 यावद्दे स्कन्ददर्शनम् ॥ दृष्ट्वा स्कन्दं ययौ धाराचके चापि प्रदक्षिणम् ॥ ९४ ॥ ततोऽद्विवरमागम्य विन्ध्यमुच्चशिलोच्चयम् ॥ पापप्रमोचनं तीर्थं
 माससाद स तु द्विजाः ॥ ९५ ॥ स्नानं पापहरं चक्रे स तु चाण्डालवंशजः ॥ विमुक्तपापः सस्मार पूर्वजातीरनेकशः ॥ ९६ ॥ स पूर्वजन्मन्यभव

द्विषुः संयतवाद्मनाः ॥ यतकायश्च मतिमान्वेदवेदाङ्गपारगः ॥ ९७ ॥ एकदा गोषु नगराद्धियमाणासु तस्करीः ॥ भिक्षाञ्चभूता रजसा मुक्ता तेनाथ
 भिक्षुणा ॥ ९८ ॥ स तेनाधर्मदोषेण चाण्डालो योनिमागतः ॥ पापप्रमोचने स्नातः स मृतो नर्मदातटे ॥ ९९ ॥ मूर्खोऽभूद्वाङ्मणवरो वाराणस्यां
 च भो द्विजाः ॥ तत्रास्य वसतोऽव्येस्तु त्रिंशद्विः सिद्धपूरुषः ॥ १०० ॥ विरूपरूपी वध्राम योगमायाबलान्वितः ॥ तं दृष्ट्वा सोपहासार्थमभिवा
 द्याभ्युवाच ह ॥ १०१ ॥ कुशलं सिद्धपुरुष कुतस्त्वागम्यते त्वया ॥ १०२ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ एवं संभाषितस्तेन ज्ञातोऽहमिति चिन्त्य तु ॥
 प्रत्युवाचाथ बन्धस्तं स्वर्गलोकादुपागतः ॥ १०३ ॥ तं सिद्धं प्राह मूर्खोऽसौ किं त्वं वेत्सि त्रिविष्टपे ॥ नारायणोरुप्रभवामुर्वशीमप्सरोवराम् ॥
 ॥ १०४ ॥ सिद्धस्तमाह तां वेत्ति शक्रचामरधारिणीम् ॥ स्वर्गस्याऽऽभरणं मुख्यमुर्वशीं साधुसंभवाम् ॥ १०५ ॥ विप्रः सिद्धमुवाचाथ ऋजुमार्गं
 विवर्जितः ॥ तन्मित्र मत्कृते वार्तां चोर्वश्या भवताऽऽदरात् ॥ १०६ ॥ कथनीया यच्च सा ते ब्रूयादाख्यास्यते भवान् ॥ वाढ
 मित्यब्रवीत्सिद्धः सोऽपि विप्रो मुदाऽन्वितः ॥ १०७ ॥ बभूव सिद्धोऽपि ययौ मेरुपृष्ठं सुरालयम् ॥ समेत्य चोर्वशीं प्राह यदुक्तोऽसौ द्विजेन
 तु ॥ १०८ ॥ सा प्राह तं सिद्धवरं नाहं काशिपतिं द्विजम् ॥ जानामि सत्यमुक्तं ते न चेतसि मम स्थितम् ॥ १०९ ॥
 इत्युक्तः प्रययौ सोऽपि कालेन बहुना पुनः ॥ वाराणसीं ययौ सिद्धो दृष्टो मूर्खेण वै पुनः ॥ ११० ॥ दृष्टः पृष्टस्तदा भूयः किमाहोरुभवा तव ॥
 सिद्धोऽब्रवीन्न जानामि मासुवाचोर्वशीं स्वयम् ॥ १११ ॥ सिद्धवाक्यं ततः श्रुत्वा स्मितभिन्नौष्ठसंपुटः ॥ पुनः प्राह कथं वेत्सीत्येवं वाच्या त्वयोर्व
 शी ॥ ११२ ॥ वाढमेवं करिष्यामीत्युक्त्वा सिद्धो दिवं गतः ॥ ददर्श शक्रभवनात्रिष्कामन्तीमथोर्वशीम् ॥ ११३ ॥ प्रोवाच तां सिद्धवरः सा च तं
 सिद्धमब्रवीत् ॥ नियमं कंचिदपि हि करोतु द्विजसत्तमः ॥ ११४ ॥ येनाहं कर्मणा सिद्धं तं जानामि न चान्यथा ॥ तदुर्वशीवचोऽभ्येत्य तस्मै
 मूर्खेद्विजाय तु ॥ ११५ ॥ कथयामास सिद्धस्तु सोऽप्यौमं नियमं जगौ ॥ तवात्रे सिद्धपुरुष नियमोऽयं कृतो मया ॥ ११६ ॥ न भोक्ष्येऽद्यप्रभृति वै
 शकटं सत्यमीरितम् ॥ इत्युक्तः प्रययौ सिद्धः स्वर्गे दृष्टोर्वशीमथ ॥ ११७ ॥ प्राहासौ शकटं भोक्ष्ये नाद्यप्रभृति कर्हिचित् ॥ तं सिद्धमुर्वशी प्राह
 ज्ञातोऽसौ संप्रतं मया ॥ ११८ ॥ नियमग्रहणादेव मूर्खोऽयमुपहासकः ॥ इत्युक्त्वा प्रययौ शीघ्रं वासं नारायणात्मजा ॥ ११९ ॥ सिद्धोऽपि
 विचचारासौ कामचारी महीतलम् ॥ उर्वश्यापि वरारोहा गत्वा वाराणसीं पुरीम् ॥ १२० ॥ मत्स्योदरीजले स्नानं चक्रे दिव्यवपुर्धरा ॥ अथासाद
 पि मूर्खस्तु नदीं मत्स्योदरीं हुने ॥ १२१ ॥ जगामाथ ददर्शासौ स्नायमानामथोर्वशीम् ॥ तां दृष्ट्वा बभूधेऽथास्य मन्मथः क्षोभकृद्दृढम् ॥ १२२ ॥

चकार मूर्खश्चेष्टाश्च तं विवेदोर्वशी स्वयम् ॥ तं मूर्खं सिद्धगदितं ज्ञात्वा सस्मितमाह तम् ॥ १२३ ॥ उर्वश्युवाच ॥ किमिच्छसि महाभाग मत्तः
 शीघ्रमिहोच्यताम् ॥ करिष्यामि वचस्तुभ्यं त्वं विश्रब्धं करिष्यसि ॥ १२४ ॥ मूर्खब्राह्मण उवाच ॥ आत्मप्रदानेन मम प्राणाव्रजं शुचिस्मि
 ते ॥ १२५ ॥ व्यास उवाच ॥ तं प्राहायोर्वशी विप्रं नियमस्थाऽस्मि सांप्रतम् ॥ त्वं तिष्ठस्व क्षणमथ प्रतीक्षस्वाऽऽगतं मम ॥ १२६ ॥ स्थितो
 स्मीत्यब्रवीद्विप्रः साऽपि स्वर्गं जगाम ह ॥ मासमात्रेण साऽऽयाता ददर्श तं कुरुं द्विजम् ॥ १२७ ॥ स्थितं मासं नदीतीरे निराहारं सुराङ्गना ॥
 तं दृष्ट्वा निश्चययत् भ्रुत्वा वृद्धवपुस्ततः ॥ १२८ ॥ सा चकार नदीतीरे शकटं शर्करावृतम् ॥ घृतेन मधुना चैव नदीं मत्स्योदरीं गता ॥ १२९ ॥
 भूमौ वसन्ती स्नात्वाऽथ शकटं च यथार्थतः ॥ तं ब्राह्मणं समाहूय वाक्यमाह सुलोचना ॥ १३० ॥ उर्वश्युवाच ॥ मया तीव्रं व्रतं विप्र चीर्णं
 सौभाग्यकारणात् ॥ व्रतान्ते निष्कृतिं दद्यां प्रतिगृह्णीष्व भो द्विज ॥ १३१ ॥ व्यास उवाच ॥ स प्राह किमिदं लोके दीयते शर्करावृतम् ॥
 क्षुत्क्षामकण्ठः पृच्छामि साधु भद्रे समीरय ॥ १३२ ॥ सा प्राह शकटो विप्र शर्करापिष्टसंयुतः ॥ इमं त्वं समुपादाय प्राणं तर्पय मा चिरम् ॥ १३३ ॥
 स तच्छ्रुत्वाऽथ संस्मृत्य क्षुधया पीडितोऽपि सन् ॥ प्राह भद्रे न गृह्णामि नियमो हि कृतो मया ॥ १३४ ॥ पुरतः सिद्धवर्यस्य न भोक्ष्ये शकटं
 त्विति ॥ परिज्ञानार्थमुर्वश्या ददस्वान्यस्य कस्यचित् ॥ १३५ ॥ साऽब्रवीन्नियमो भद्र कृतः काष्ठमये त्वया ॥ नासौ काष्ठमयो भुंक्ष्व क्षुधया चा
 तिपीडितः ॥ १३६ ॥ तां ब्राह्मणः प्रत्युवाच न मया तद्विशेषणम् ॥ कृतं भद्रेऽथ नियमः सामान्येनैव मे कृतः ॥ १३७ ॥ तं भूयः प्राह सा
 तन्वी न चेद्भोक्ष्यसि ब्राह्मण ॥ गृहं गृहीत्वा गच्छस्व कुटुम्बं तव भोक्ष्यति ॥ १३८ ॥ स तामुवाच सुदति न तावद्यामि मन्दिरम् ॥ इहाऽऽयाता
 वरारोहा त्रैलोक्येऽप्यधिका गुणैः ॥ १३९ ॥ सा मया मदनात्तेन प्रार्थिताऽऽस्थासितस्तया ॥ स्थीयतां क्षणमित्येवं स्थास्यामीति मयोदितम् ॥
 ॥ १४० ॥ मासमात्रं गतायास्तु तस्या भद्रे स्थितस्य च ॥ मम सत्यानुरक्तस्य संगमाय धृतव्रते ॥ १४१ ॥ तस्य सा वचनं श्रुत्वा कृत्वा स्वं
 रूपमुत्तमम् ॥ विहस्य भावगम्भीरमुखं प्राह तं द्विजम् ॥ १४२ ॥ उर्वश्युवाच ॥ साधु सत्यं त्वया विप्र व्रतं निश्चितचेतसा ॥ निष्पादितं दृष्ट्वा
 देव मम दर्शनमिच्छता ॥ १४३ ॥ अहमेवोर्वशी विप्र त्वज्जिज्ञासार्थमागता ॥ परीक्षितो निश्चितवान्भवान्सत्यतपा ऋषिः ॥ १४४ ॥ गच्छ सूकर
 वोदेशं रूपतीर्थेति विश्रुतम् ॥ सिद्धिं यास्यसि विप्रेन्द्र ततस्त्वं मामवाप्स्यसि ॥ १४५ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्युक्त्वा दिवमुत्पत्य सा जगामो
 र्वशी ऋजाः ॥ स च सत्यतपा विप्रो रूपतीर्थं जगाम ह ॥ १४६ ॥ तत्र शान्तिपरो भूत्वा नियमव्रतधृक्शुचिः ॥ देहोत्सर्गे जगामासौ गान्धर्व

लोकमुत्तमम् ॥ १४७ ॥ तत्र मन्वन्तरशतं भोगान्भुक्त्वा यथार्थतः ॥ बभूव सुकुले राजा प्रजारजनतत्परः ॥ १४८ ॥ स यज्वा विविधैर्यज्ञैः
समाप्तवरदक्षिणैः ॥ पुत्रेषु राज्यं निक्षिप्य ययौ शौकरवं पुनः ॥ १४९ ॥ रूपतीर्थे मृतो भूयः शक्रलोकमुपागतः ॥ तत्र मन्वन्तरशतं भोगान्भुक्त्वा
ततश्च्युतः ॥ १५० ॥ प्रतिष्ठाने पुरवरे बुधपुत्रः पुरुखाः ॥ बभूव तत्र चोर्वंश्याः संगमाय तपोधनाः ॥ १५१ ॥ एवं पुरा सत्यतपा द्विजातिस्तीर्थे
प्रसिद्धे स हि रूपसंज्ञे ॥ आराध्य जन्मन्यथ चार्च्यं विष्णुमवाप्य भोगानथ मुक्तिर्मे ॥ १५२ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे व्यासपिसंवादे प्रजागरे
गीतिकायाः प्रशंसानिरूपणं नाम विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ श्रुतं फलं गीतिकाया अस्माभिः सुप्रजागरे ॥ कृष्णस्य
येन चाण्डालो गतोऽसौ परमां गतिम् ॥ १ ॥ यथा विष्णौ भवेद्भक्तिस्तत्रो ब्रूहि महामते ॥ तपसा कर्मणा येन श्रोतुमिच्छाम संप्रतम् ॥ २ ॥
व्यास उवाच ॥ शृणुध्वं मुनिशार्दूलाः प्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः ॥ यथा कृष्णे भवेद्भक्तिः पुरुषस्य महाफला ॥ ३ ॥ संसारेऽस्मिन्महाघोरे सर्वभूतभया
वहे ॥ महद्दुःखकरे नृणां नानादुःखशताकुले ॥ ४ ॥ तिर्यग्योनिसहस्रेषु जायमानः पुनः पुनः ॥ कथंचिच्छभते जन्म देही मानुष्यकं द्विजाः ॥ ५ ॥
मानुषत्वेऽपि विप्रत्वं विप्रत्वेऽपि विवेकिता ॥ विवेकाद्धर्मबुद्धिस्तु बुद्ध्या तु श्रेयसां ग्रहः ॥ ६ ॥ यावत्पापक्षयः पुंसां न भवेज्जन्मसंचितः ॥ तावन्न
जायते भक्तिर्वासुदेवे जगन्मये ॥ ७ ॥ तस्माद्वक्ष्यामि भो विप्रा भक्तिः कृष्णे यथा भवेत् ॥ अन्यदेवेषु या भक्तिः पुरुषस्येह जायते ॥ ८ ॥
कर्मणा मनसा वाचा तद्गतेनान्तरात्मना ॥ तेन तस्य भवेद्भक्तिर्यजने मुनिसत्तमाः ॥ ९ ॥ स करोति ततो विप्रा भक्तिं चाग्नेः समाहितः ॥ तुष्टे
दुताशने तस्य भक्तिर्भवति भास्करे ॥ १० ॥ पूजां करोति सततमादित्यस्य ततो द्विजाः ॥ प्रसन्ने भास्करे तस्य भक्तिर्भवति शंकरे ॥ ११ ॥
पूजां करोति विधिवत्स तु शंभोः प्रयत्नतः ॥ तुष्टे विलोचने तस्य भक्तिर्भवति केशवे ॥ १२ ॥ संपूज्य तं जगन्नाथं वासुदेवाख्यमव्ययम् ॥ ततो
मुक्तिं च मुक्तिं च स प्राप्नोति द्विजोत्तमाः ॥ १३ ॥ मुनय ऊचुः ॥ अवैष्णवा नरा ये तु दृश्यन्ते च महामुने ॥ किं ते विष्णुं नाचरेयन्ति ब्रूहि
तत्कारणं द्विज ॥ १४ ॥ व्यास उवाच ॥ द्वौ भूतसर्गौ विख्यातौ लोकेऽस्मिन्मुनिसत्तमाः ॥ आसुरश्च तथा देवः पुरा सृष्टः स्वयंभुवा ॥ १५ ॥
देवो प्रकृतिमासाद्य पूजयन्ति ततोऽच्युतम् ॥ आसुरीं योनिमापन्ना दूषयन्ति नरा हरिम् ॥ १६ ॥ मायया हतविज्ञाना विष्णोस्ते तु नराधमाः ॥
अप्राप्य तं हरिं विप्रास्ततो दान्त्यधर्मा गतिम् ॥ १७ ॥ तस्य या गह्वरी माया दुर्विज्ञेया सुरासुरैः ॥ महामोहकरी नृणां दुस्तरा चाकृतात्मभिः
॥ १८ ॥ मुनय ऊचुः ॥ इच्छामस्तां समाज्ञातुं विष्णोर्मायां सुदुस्तराम् ॥ वक्तुमर्हसि धर्मज्ञ परं कौतूहलं हि नः ॥ १९ ॥ व्यास उवाच ॥

स्वप्नेन्द्रजालसंकाशा माया सा लोककर्षिणी ॥ कः शक्नोति हरेर्मायां विज्ञातुं केशवाहते ॥ २० ॥ या वृत्ता ब्राह्मणस्याऽऽसीन्मायार्थे नारदस्य
 च ॥ विडम्बनां तु तां विप्राः शृणुध्वं गदतो मम ॥ २१ ॥ प्रागासीन्नृपतिः श्रीमानाम्रीध इति विश्रुतः ॥ नगरे कामदमनस्तस्याथ तनयः शुचिः ॥
 ॥ २२ ॥ धर्मारामः क्षमाशीलः पितृशुश्रूषणे रतः ॥ प्रजानुरञ्जको दक्षः श्रुतिशास्त्रकृतश्रमः ॥ २३ ॥ पिताऽस्य त्वकरोद्यत्नं विवाहाय न चैच्छत ॥
 तं पिता प्राह किमिति नेच्छसे दारसंग्रहम् ॥ २४ ॥ सर्वमेतत्सुखार्थं हि वाञ्छन्ति मनुजाः किल ॥ सुखमूला हि दाराश्च तस्मात्तत्त्वं समाचर ॥
 ॥ २५ ॥ स पितुर्वचनं श्रुत्वा तूष्णीमास्ते च गौरवात् ॥ मुहुर्मुहुस्तं च पिता चोदयामास भो द्विजाः ॥ २६ ॥ अथासौ पितरं प्राह तात नामा
 नुरूपता ॥ मया समाश्रिता व्यक्ता वैष्णवी परिपालिनी ॥ २७ ॥ तं पिता प्राह संगम्य नैष धर्मोऽस्ति पुत्रक ॥ न विधारयितव्या स्यात्पुरुषेण
 विपाशिता ॥ २८ ॥ कुरु मद्रचनं पुत्र प्रभुरस्मि पिता तव ॥ मा निमज्ज कुलं मह्यं नरके संततिक्षयात् ॥ २९ ॥ स हि तं पितुरादेशं श्रुत्वा प्राह
 सुतो वशी ॥ प्रीतः संस्मृत्य पौराणीं संसारस्य विचित्रताम् ॥ ३० ॥ पुत्र उवाच ॥ शृणु तात वचो मह्यं तत्त्ववाक्यं सहेतुकम् ॥ नामानुरूपं
 कर्तव्यं सत्यं भवति पार्थिव ॥ ३१ ॥ मया जन्मसहस्राणि जरामृत्युशतानि च ॥ प्राप्तानि दारसंयोगवियोगानि च सर्वशः ॥ ३२ ॥ तृणगुल्म
 तावल्लीसरीसृपमृगद्विजाः ॥ पशुस्त्रीपुरुषाद्यानि प्राप्तानि शतशो मया ॥ ३३ ॥ गणकिंनरगन्धर्वविद्याधरमहोरगाः ॥ यक्षगुह्यकरक्षासि दानवाप्स
 रसः सुराः ॥ ३४ ॥ नदींश्चरसहस्रं च प्राप्तं तात पुनः पुनः ॥ सृष्टस्तु बहुशः सृष्टौ संहारे चापि संहतः ॥ ३५ ॥ दारसंयोगयुक्तस्य तातेदृढमे
 विडम्बना ॥ इतस्तृतीये यद्वृत्तं मम जन्मानि तच्छृणु ॥ कथयामि समासेन तीर्थमाहात्म्यसंभवम् ॥ ३६ ॥ अतीत्य जन्मानि बहूनि तात नृदेव
 गन्धर्वमहोरगाणाम् ॥ विद्याधराणां खगकिंनराणां जातो हि वंशे सुतपा महर्षिः ॥ ३७ ॥ ततो ममाभूदचला हि भक्तिर्जनार्दने लोकपतौ मधुमे ॥
 व्रतोपवासैर्विविधैश्च भक्त्या संतोषितश्चक्रगदास्त्रधारी ॥ ३८ ॥ तुष्टोऽभ्यगात्पक्षिपतिं महात्मा विष्णुः समारुह्य वरप्रदो मे ॥ प्राहो ब्रह्मणो ब्रियतां
 द्विजाते वरो हि यं वाञ्छसि तं प्रदास्ये ॥ ३९ ॥ ततोऽहमूचे हरिमीशितारं तुष्टोऽसि चेत्केशव तद्वृणोमि ॥ या सा त्वदीया परमा हि माया तां
 वेत्तुमिच्छामि जनार्दनाऽहम् ॥ ४० ॥ अथाब्रवीन्मे मधुकैटभारिः किं ते तया ब्रह्मन्मायया वै ॥ धर्मार्थकामानि ददानि तुभ्यं पुत्राणि सुख्यानि
 निरामयत्वम् ॥ ४१ ॥ ततो मुरारिं पुनरुक्तवानहं भूयोऽर्थधर्मार्थजिगीषितैव यत् ॥ मायां तवेमामिह वेत्तुमिच्छे ममाद्य तां दर्शय पुष्कराक्ष ॥
 ॥ ४२ ॥ ततोऽभ्युवाचाथ नृसिंहमुख्यः श्रीशः प्रभुर्विष्णुरिदं वचो मे ॥ भार्या मदीया न हि वेत्ति कश्चिन्न चापि वा वेत्स्यति कश्चिदेव ॥ ४३ ॥

पूर्व सुरार्पिद्विज नारदाख्यो ब्रह्मात्मजोऽभून्मम भक्तियुक्तः ॥ तेनापि पूर्व भवता यथैव संतोषितो भक्तिमता हि तद्वत् ॥ ४४ ॥ वरं च दातुं गतवानहं च
 स चापि वरे वरमेतमेव ॥ निवारितो मामतिमूढभावाद्भवान्यथैवं वृत्तवान्वरं च ॥ ४५ ॥ ततो मयोक्तोऽम्भसि नारद त्वं मायां हि मे वेत्स्यासि
 संनिमग्नः ॥ ततो निमग्नोऽम्भसि नारदोऽसौ कन्या वभौ काशिपतेः सुशीला ॥ ४६ ॥ तां यौवनाढ्यामथ चारुधर्मिणे विदभंराज्ञ
 स्तनयाय वै ददौ ॥ सुधर्मणे सोऽपि तया समेतः सिषेव कामानतुलान्महार्पिः ॥ ४७ ॥ स्वर्गे गतेऽसौ पितरि प्रतापवात्रान्यं
 क्रमायातमवाप्य हृष्टः ॥ विदभंराष्ट्रं परिपालयानः पुत्रैः सपौत्रैर्वहुभिर्वृतोऽभूत् ॥ ४८ ॥ अथाभवद्भूमिपतेः सुधर्मणः काशीश्वरे
 णाय समं सुयुद्धम् ॥ तत्र क्षयं प्राप सपुत्रपौत्रो विदभंराद काशिपतिश्च युद्धे ॥ ४९ ॥ ततः सुशीला पितरं सपुत्रं ज्ञात्वा
 पतिं चापि सपुत्रपौत्रम् ॥ पुराद्विनिःसृत्य रणावनिं गता दृष्ट्वा सुशीला कदनं महत्तत् ॥ ५० ॥ भर्तुर्वले तत्र पितुर्वले च दुःखान्विता सा
 सुचिरं विलप्य ॥ जगाम सा मातरमार्तरूपा भ्रातृन्सुतान्भ्रातृसुतान्सपौत्रान् ॥ ५१ ॥ भर्तारमेवा पितरं च गृह्य महाश्मशाने च महाचितिं
 सा ॥ कृत्वा दुताशं प्रददौ स्वयं च यदा समिद्धो हुतभुग्वभूव ॥ ५२ ॥ तदा सुशीला प्रविवेश वेगाद्धा पुत्र हा पुत्र इति ब्रुवाणा ॥ तदा
 पुनः सा मुनिनारदोऽभूत्स चापि बद्धिः स्फटिकामलाभः ॥ ५३ ॥ पूर्ण सरोऽभूदथ चोत्ततार तस्याश्रितो देववरस्तु केशवः ॥ चतुर्भुजः शंख
 गदारिहस्तः प्रहस्य देवर्षिसुवाच नारदम् ॥ ५४ ॥ कस्ते तु पुत्रो वद मे महर्षे मृतं च कं शोचसि नष्टबुद्धिः ॥ व्रीडान्वितोऽभूदथ नारदोऽसौ ततो
 ऽहमेनं पुनरेव चाऽह ॥ ५५ ॥ इतीदृशी नारद कष्टरूपा माया मदीया कमलासनाद्यैः ॥ शक्या न वेतुं समहेन्द्ररुद्रेः कथं भवान्वेत्स्यति दुर्वि
 भाव्याम् ॥ ५६ ॥ स वाक्यमाकर्ण्य महामहर्षिरुवाच भक्तिं मम देहि विष्णो ॥ प्राप्तेऽथ काले स्मरणं तथैव सदा च संदर्शनमीश तेऽस्तु ॥ ५७ ॥
 यत्राहमार्तश्रितिमद्य रूढस्ततीर्थमस्त्वच्युत पापहन्त्रा ॥ अधिष्ठितं केशव नित्यमेव त्वया सहाऽऽसं कमलोद्भवेन ॥ ५८ ॥ ततो मयोक्तो द्विज
 नारदोऽसौ तीर्थे सितोदेहि चितिस्तवास्तु ॥ स्थास्याम्यहं चात्र सदैव विष्णुर्महेश्वरः स्थास्यति चोत्तरेण ॥ ५९ ॥ यदा विरञ्ज्येवदनं त्रिनेत्रः स
 च्छेत्स्यतेऽयं त्वथ चोग्रवाचम् ॥ तदा कपालस्य तु मोचनाय समेष्यते तीर्थमिदं त्वदीयम् ॥ ६० ॥ स्नातस्य तीर्थे त्रिपुरान्तकस्य पतिष्यते भूमितले
 कपालम् ॥ ततस्तु तीर्थेति कपालमोचनं स्यात् पृथिव्यां च भविष्यते तत् ॥ ६१ ॥ तदा प्रभृत्यम्बुदवाहनोऽसौ न मोक्ष्यते तीर्थवरं सुपुण्यम् ॥
 न चैव तस्मिन्द्विज संप्रचक्षते तत्क्षेत्रमुग्रं त्वथ ब्रह्मवध्या ॥ ६२ ॥ यदा न मोक्षत्यमरारिहन्ता तत्क्षेत्रमुख्यं महदाप्तपुण्यम् ॥ तदा विमुक्तेति सुरै

रहस्यं तीर्थं स्तुतं पुण्यदमव्ययाख्यम् ॥ ६३ ॥ कृत्वा तु पापानि नरो महान्ति तस्मिन्प्रविष्टः शुचिरप्रमादी ॥ यदा तु मां चिन्तयते स शुद्धः
 प्रयाति मोक्षं भगवत्प्रसादात् ॥ ६४ ॥ भूत्वा तस्मिन्ब्रह्मपिशाचसंज्ञो योन्यन्तरे दुःखमुपाभुतेऽसौ ॥ विमुक्तपापो बहुवर्षपूर्वैरुत्पत्तिमायास्यति
 विप्रगेहे ॥ ६५ ॥ शुचिर्यतात्माऽस्य ततोऽन्तकाले रुद्रो हितं तारकमस्य कीर्तयेत् ॥ इत्येवमुक्त्वा द्विजवर्यं नारदं गतोऽस्मि दुग्धानर्षमात्म
 गेहम् ॥ ६६ ॥ स चापि विप्रस्त्रिदिवं चचार गन्धर्वराजेन समर्च्यमानः ॥ एतत्तवोक्तं ननु बोधनाय माया मदीया नहि शक्यते सा ॥ ६७ ॥
 ज्ञातुं भवानिच्छति चेत्ततोऽद्य एवं विशस्वाप्सु च वेत्सि येन ॥ एवं द्विजातिर्द्विरेणा प्रबोधितो भाव्यर्थयोगाग्निममञ्ज तोये ॥ ६८ ॥ कोकामुखे
 तात ततो हि कन्या चाण्डालवेश्मन्यभवद्विजः सः ॥ रूपान्विता शीलशुणोपपन्ना अवाप सा यौवनमाससाद ॥ ६९ ॥ चाण्डालपुत्रेण सुबाहुनाऽपि
 विवाहिता रूपविवर्जितेन ॥ पतिर्न तस्या हि मतो बभूव सा तस्य चैवाभिमता बभूव ॥ ७० ॥ पुत्रद्वयं नेत्रहीनं बभूव कन्या च पश्चाद्विधिरा तथाऽन्या ॥
 पतिर्दरिद्रस्त्वथ साऽपि मुग्धा नदीगता रोदिति तत्र नित्यम् ॥ ७१ ॥ गता कदाचित्कलशं गृहीत्वा साऽन्तर्जलं स्नातुमथ प्रविष्टा ॥ याव
 द्विजोऽसौ पुनरेव तावज्जातः क्रियायोगरतः सुशीलः ॥ ७२ ॥ तस्याः स भर्ताऽथ चिरं गतेति द्रष्टुं जगामाथ नदीं सुपुण्याम् ॥ ददर्श कुम्भं न च
 तां तटस्थां ततोऽतिदुःखात्प्ररुरोद नादयन् ॥ ७३ ॥ ततोऽन्धयुग्मं बधिरा च कन्या दुःखान्विताऽसौ समुपाजगाम ॥ ते वै रुदन्तं पितरं च
 दृष्ट्वा दुःखान्विता वै रुरुदुर्भृशार्ताः ॥ ७४ ॥ ततः स पप्रच्छ नदीतटस्थान्द्विजान्भवद्विर्यं दि योषिदेका ॥ दृष्ट्वा तु तोयार्थमुपाद्रवन्ती आख्यात
 ते प्रोचुरिमां प्रविष्टा ॥ ७५ ॥ नदीं न भूयस्तु समुत्तार एतावदेवेह समीहितं नः ॥ स तद्वचो घोरतरं निशम्य रुद्रोद शोकाश्रुपरिप्लुताक्षः ॥ ७६ ॥
 तं वै रुदन्तं समुतं सकन्यं दृष्ट्वाऽहमार्तः सुतरां बभूव ॥ आर्तिश्च मेऽभूदथ संस्मृतिश्च चाण्डालयोषाऽहमिति क्षितीश ॥ ७७ ॥ ततोऽब्रुवं तं
 नृपते मतङ्गं किमर्थमार्तेन हि रुद्यते त्वया ॥ तस्या न लाभो भविताऽतिमौख्योदाक्रन्दितेनेह वृथा हि किं ते ॥ ७८ ॥ स मामुवाचाऽऽत्मजमुग्ममन्यं
 कन्या चैका बधिरैर्यं तथैव ॥ कथं द्विजाते अधुनाऽऽतमेतमाश्वासयिष्येऽप्यथ पोषयिष्ये ॥ ७९ ॥ इत्येवमुक्त्वा स सुतैश्च सार्धं फलकृत्य फलकृत्य
 च रोदिति स्म ॥ यथा यथा रोदिति स श्रपाकस्तथा तथा मे ह्यभवत्कृपाऽपि ॥ ८० ॥ ततोऽहमार्तं तु निवार्यं तं वै स्ववंशवृत्तान्तमथाऽऽवचक्षे ॥
 ततः स दुःखात्सह पुत्रकैः संविवेश कोकामुखमार्तरूपः ॥ ८१ ॥ प्रविष्टमात्रे सलिले मतंगस्तीर्थप्रभावाच्च विमुक्तपापः ॥ विमानमारुह्य शशिप्रकाशं
 ययौ दिवं तात ममोपपश्यतः ॥ ८२ ॥ तस्मिन्प्रविष्टे सलिले मृते च ममार्तिरासीदतिमोहकर्त्री ॥ ततोऽतिपुण्ये नृपवर्यं कोकाजले प्रविष्टस्त्रिदिवं

गतश्च ॥८३॥ भूयोऽभवं वैश्यकुले व्यथातौ जातिस्मरस्तीर्थवरप्रसादात् ॥ ततोऽतिनिर्विण्णमना गतोऽहं कोकामुखं संयतवाक्यचित्तः ॥८४॥ व्रत
 समास्थाय कलेवरं स्वं संशोषयित्वा दिवमारुरोह ॥ तस्माच्च्युतस्त्वद्भवे च जातो जातिस्मरस्तात हरिप्रसादात् ॥८५॥ सोऽहं समाराध्य मुरादिदेव
 कोकामुखे त्यक्तशुभाशुभेच्छः ॥ इत्येवमुक्त्वा पितरं प्रणम्य गत्वा च कोकामुखमग्र्यतीर्थम् ॥ विष्णुं समाराध्यः ब्राह्मरूपमवाप सिद्धिं मनुजर्षभो
 ऽसौ ॥८६॥ इत्थं स कामदमनः सहपुत्रपौत्रः कोकामुखे तीर्थवरे सुपुण्ये ॥ त्यक्त्वा तनुं दोषमयीं ततस्तु गतो दिवं सूर्यसमैर्विमानैः ॥ ८७ ॥
 एवं मयोक्ता परमेश्वरस्य माया मुराणामपि दुर्विचिन्त्या ॥ स्वप्नेन्द्रजालप्रतिमा मुरारेर्यया जगन्मोहमुपैति विप्राः ॥८८॥ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे
 विष्णुधर्मानुकीर्तने मायाप्रादुर्भावनिरूपणं नामैकविंशोऽधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ अस्माभिस्तु श्रुतं व्यास यात्स्वया
 समुदाहृतम् ॥ प्रादुर्भावाश्रितं पुण्यं मायां विष्णोश्च दुर्विदाम् ॥ १ ॥ श्रोतुमिच्छामहे त्वत्तो यथावदुपसंहतिम् ॥ महाप्रलयसंज्ञां च कल्पान्ते च
 महामुने ॥ २ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ श्रूयतां भो मुनिश्रेष्ठा यथावदुपसंहतिः ॥ कल्पान्ते प्राकृते चैव प्रलये जायते यथा ॥ ३ ॥ अहोरात्रं पितृणां
 तु मासोऽब्दं त्रिदिवैकसाम् ॥ चतुर्युगसहस्रे तु ब्रह्मणोऽहर्दिजोत्तमाः ॥ ४ ॥ कृतं त्रेता द्वापरं च कलिश्चेति चतुर्युगम् ॥ देवैर्वर्षसहस्रेस्तु तद्वाद
 शभिरुच्यते ॥ ५ ॥ चतुर्युगाण्यशेषाणि सदृशानि स्वरूपतः ॥ आद्यं कृतयुगं प्रोक्तं मुनयोऽन्त्यं तथा कलिम् ॥ ६ ॥ आद्ये कृतयुगे सगौ ब्रह्मणा
 क्रियते यतः ॥ क्रियते चोपसंहारस्तथाऽन्तेऽपि कलौ युगे ॥ ७ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ कलेः स्वरूपं भगवन्विस्तराद्रकुर्महसिः ॥ धर्मश्चतुष्पाद्भगवा
 न्पस्मिन्वैकल्यमृच्छति ॥ ८ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ कलिस्वरूपं भो विप्रा यत्पृच्छध्वं ममानघाः ॥ निबोधध्वं समासेन वर्तते यन्महत्तरम् ॥ ९ ॥
 वर्णाश्रमाचारवती प्रवृत्तिर्न कलौ नृणाम् ॥ न सामऋग्यजुर्वेदविनिष्पादनहेतुकी ॥ १० ॥ विवाहा न कलौ धर्मो न शिष्या गुरुसंस्थिताः ॥
 न पुत्रा धार्मिकाश्चैव न च बह्विक्रियाक्रमः ॥ ११ ॥ यत्र तत्र कुले जातो बली सर्वेश्वरः कलौ ॥ सर्वेभ्य एव वर्णेभ्यो नरः कन्योपजीवनः ॥
 ॥ १२ ॥ येन तेनैव योगेन द्विजातिर्दीक्षितः कलौ ॥ यैव सैव च विप्रेन्द्राः प्रायश्चित्तक्रिया कलौ ॥ १३ ॥ सर्वमेव कलौ शास्त्रं यस्य यद्वचनं
 द्विजाः ॥ देवताश्च कलौ सर्वाः सर्वः सर्वस्य चाऽऽश्रमः ॥ १४ ॥ उपवासस्तथाऽऽयासो वितोत्सर्गस्तथा कलौ ॥ धर्मो यथाभिरुचितैरनुष्ठानैरनु
 स्थितः ॥ १५ ॥ वित्तेन भविता पुंसां स्वल्पेनैव मदः कलौ ॥ स्त्रीणां रूपमदश्चैव केशैरेव भविष्यति ॥ १६ ॥ सुवर्णमगिरत्नादौ वस्त्रे चोपसर्ग्य
 गते ॥ कलौ स्त्रियो भविष्यन्ति तदा केशैरलंकृताः ॥ १७ ॥ परित्यक्ष्यन्ति भर्तारं धनहीनं तथा स्त्रियः ॥ भर्ता भविष्यति कलौ वित्तवानेव

बसु.
॥ १६० ॥

योपतामे ॥ १८ ॥ यो यो ददाति बहुलं स स स्वामी तदा नृणाम् ॥ स्वामित्वहेतुसंबन्धो भविताऽभिननस्तदा ॥ १९ ॥ गृहान्ता द्रव्यसंघाता
द्रव्यान्ता च तथा मतिः ॥ अर्थाश्चाथोपभोगान्ता भविष्यन्ति तदा कलौ ॥ २० ॥ स्त्रियः कलौ भविष्यन्ति स्वैरिण्यो ललितस्पृहाः ॥ अन्याया
वाप्तवित्तेषु पुरुषेषु स्पृहालवः ॥ २१ ॥ अभ्यर्थितोऽपि सुहृदा स्वार्थहानिं तु मानवः ॥ पणस्यार्थार्थमात्रेऽपि करिष्यति तदा द्विजाः ॥ २२ ॥
सदा सपौरुषं चेतो भावि विप्र तदा कलौ ॥ क्षीरप्रदानसंबन्धि भाति गोषु च गौरवम् ॥ २३ ॥ अनावृष्टिभयात्प्रायः प्रजाः क्षुद्रयकातराः ॥
भविष्यन्ति तदा सर्वा गगनासक्तदृष्टयः ॥ २४ ॥ मूलपर्णफलाहारास्तापसा इव मानवाः ॥ आत्मानं घातयिष्यति तदाऽवृष्ट्याऽभिदुःखिताः ॥
॥ २५ ॥ दुर्भिक्षमेव सततं सदा क्लेशमनीश्वराः ॥ प्राप्स्यन्ति व्याहतमुखं प्रमादान्मानवाः कलौ ॥ २६ ॥ अस्त्रातभोजिनो नाग्निदेवतातिथिपूज
नम् ॥ करिष्यन्ति कलौ प्राप्ते न च पिण्डोदकक्रियाम् ॥ २७ ॥ लोलुपा द्वस्वदेहाश्च बहुभ्रातृनतत्पराः ॥ बहुप्रजाल्पभाग्याश्च भविष्यन्ति कलौ
स्त्रियः ॥ २८ ॥ उभाभ्यामथ पाणिभ्यां शिरः कण्ठयनं स्त्रियः ॥ कुर्वत्यो गुरुभर्तृणामाज्ञां भेत्स्यन्त्यनावृताः ॥ २९ ॥ स्वपोषणपराः क्रुद्धा
देहसंस्कारवर्जिताः ॥ परुषानृतभाषिण्यो भविष्यन्ति कलौ स्त्रियः ॥ ३० ॥ दुःशीला दुष्टशीलेषु कुर्वत्यः सततं स्पृहाम् ॥ असद्वृत्ता भविष्यन्ति
पुरुषेषु कुलाङ्गनाः ॥ ३१ ॥ वेदादानं करिष्यन्ति वाडवाश्च तथाऽव्रताः ॥ गृहस्थाश्च न होष्यन्ति न दास्यन्त्युचितान्यपि ॥ ३२ ॥ भवेयुर्वनवासा वै
ग्राम्याहारपरिग्रहाः ॥ भिक्षवश्चापि पुत्रा हि स्नेहसवन्धयन्त्रकाः ॥ ३३ ॥ अरासितारो इतारः शुल्कव्याजेन पार्थिवाः ॥ हारिणो जनवित्तानां संप्राप्ते च
कलौ युगे ॥ ३४ ॥ यो योऽश्वरथनागाढयः स स राजा भविष्यति ॥ यश्च यश्चाबलः सर्वः स स भृत्यः कलौ युगे ॥ ३५ ॥ वैश्याः कृषिवाणिज्यादि संत्यज्य
निजकर्म यत् ॥ शुद्रवृत्त्या भविष्यन्ति कारुकर्मोपजीविनः ॥ ३६ ॥ भैक्षव्रतास्तथा शुद्धाः प्रव्रज्यालिङ्गिनोऽधमाः ॥ पाखण्डसंश्रयां वृत्तिमाश्रयिष्यन्त्य
संस्कृताः ॥ ३७ ॥ दुर्भिक्षकरपीडाभिरतीवोपद्रुता जनाः ॥ गोधूतात्रयवात्राद्यान्देशान्यास्यन्ति दुःखिताः ॥ ३८ ॥ वेदमार्गे प्रलीने च पाखण्डाढये ततो
जने ॥ अधर्मवृद्ध्या लोकानामल्पमायुर्भविष्यति ॥ ३९ ॥ अशास्त्रविहितं चोरं तप्यमानेषु वै तपः ॥ नरेषु नृपदोषेण बालकृत्युर्भविष्यति ॥ ४० ॥
भवित्री योपितां सुतिः पञ्चषट्सप्तवार्षिकी ॥ नवाष्टदशवर्षाणां मनुष्याणां तथा कलौ ॥ ४१ ॥ पलितोद्गमश्च भविता तदा द्वादशवार्षिकः ॥ न जीवि
ष्यति वै कश्चित्कलौ वर्षाणि विंशतिम् ॥ ४२ ॥ अल्पप्रज्ञा वृथालिङ्गा दुष्टान्तःकरणाः कलौ ॥ यतस्ततो विनश्यन्ति कालेनारूपेन मानवाः ॥
॥ ४३ ॥ यदा यदा हि पाखण्डवृत्तिरजोपलक्ष्यते ॥ तदा तदा कलेर्वृद्धिरनुमेया विचक्षणैः ॥ ४४ ॥ यदा यदा सतां हानिवेदमार्गानुसारिणाम् ॥

अ० १२२

॥ १६० ॥

तदा तदा कलेर्वृद्धिरुभया विचक्षणैः ॥४५॥ पारम्भाश्चावसीदन्ति यदा धर्मकृता नृणाम् ॥ तदाऽनुमेयं प्राधान्यं कलेर्विप्रा विचक्षणैः ॥४६॥ यदा
 यदा न यज्ञानामीश्वरः पुरुषोत्तमः ॥ इत्यने पुरुषैर्यज्ञेन्यदा क्षेयं कलेर्वैलम् ॥४७॥ न प्रीतिर्वेदवादेषु पाखण्डेषु यदा रतिः ॥ कलेर्वृद्धिस्तदा प्राज्ञैरनु
 मेया विचक्षणैः ॥४८॥ कलौ जगत्पतिं विष्णुं सर्वत्रशरीश्वरम् ॥ नार्चयिष्यन्ति भो विप्राः पाखण्डोपहता नराः ॥४९॥ किं देवैः किं द्वि
 जैर्वेदैः किं शौचेनाम्बुजन्मना ॥ इत्येवं प्रलपिष्यन्ति पाखण्डोपहता नराः ॥५०॥ अल्पवृष्टिश्च पर्जन्यः स्वल्पं सस्यफलं तथा ॥ फलं तथाऽल्प
 सारं च विप्राः प्राप्ते कलौ युगे ॥५१॥ जानुप्रायाणि वस्त्राणि शमीप्राया महीरुहाः ॥ शुद्रप्रायास्तथा वर्णा भविष्यन्ति कलौ युगे ॥५२॥
 ह्यणुप्रायाणि धान्यानि आजप्रायं तथा पयः ॥ भविष्यति कलौ प्राप्त औशीरं चानुलेपनम् ॥५३॥ अश्वश्चशुरभूयिष्ठा गुरवश्च नृणां कलौ ॥ शाला
 व्याहारिभार्याश्च सुहृदो मुनिसत्तमाः ॥५४॥ कस्य माता पिता कस्य यदा कर्मात्मकः पुमान् ॥ इति चोदाहरिष्यन्ति श्वशुरानुगता नराः ॥५५॥
 बाह्मनःकायजैर्दोषैरभिभूताः पुनः पुनः ॥ नराः पापान्यनुदिनं करिष्यन्त्यल्पमेधसः ॥५६॥ निःसत्यानामशौचानां निर्द्वीकाणां तथा द्विजाः ॥
 यद्यदुःखाय तत्सर्वं कलिकाले भविष्यति ॥५७॥ निःस्वाध्यायवपट्कारे स्वास्वाहाविवर्जिते ॥ तदा प्रविरलो विप्रः कश्चिच्छोके भविष्यति ॥
 ॥५८॥ तत्राल्पेनैव कालेन पुण्यस्कन्धमनुत्तमम् ॥ करोति यः कृतयुगे क्रियते तपसा हि यः ॥५९॥ मुनय ऊचुः ॥ कस्मिन्कालेऽल्पको
 धर्मो ददाति सुमहाफलम् ॥ वक्तुमर्हस्यशेषेण श्रोतुं वाञ्छा प्रवर्तते ॥६०॥ व्यास उवाच ॥ धन्ये कलौ भवेद्विप्रास्त्वल्पेक्षेत्रेर्महत्फलम् ॥ तथा
 भवेतां स्त्रीशूद्रौ धन्यौ चान्यत्रिवोधत ॥६१॥ यत्कृते दशभिर्वर्षेक्षेतायां हायनेन तत् ॥ द्वापरे तच्च मासेन अहोरात्रेण तत्कलौ ॥६२॥ तपसो
 ब्रह्मचर्यस्य जपादेश्च फलं द्विजाः ॥ प्राप्नोति पुरुषस्तेन कलौ साध्विति भाषितम् ॥६३॥ ध्यायन्कृते यजन्यज्ञेक्षेतायां द्वापरेऽर्चयन् ॥ यदाप्नोति
 तदाप्नोति कलौ संकीर्त्य केशवम् ॥६४॥ धर्मोत्कर्षमतीवात्र प्राप्नोति पुरुषः कलौ ॥ स्वल्पपायासेन धर्मज्ञास्तेन तुष्टोऽस्म्यहं कलौ ॥६५॥ व्रतचर्यापरेप्रा
 ह्मा वेदाः पूर्वं द्विजातिभिः ॥ ततस्तु धर्मसंप्राप्तिर्यष्टव्यं विधिवद्भूतैः ॥६६॥ वृथा कथा वृथा भोज्यं वृथा स्वं च द्विजन्मनाम् ॥ पतनाय तथा भाव्यं
 तैस्तु संयतिभिः सह ॥६७॥ असम्यक्करणे दोषास्तेषां सर्वेषु वस्तुषु ॥ भोज्यपेयादिकं चैषां नेच्छाप्राप्तिकरं द्विजाः ॥६८॥ पारतन्त्र्यात्मसम
 स्तेषु तेषां कार्येषु वै ततः ॥ लोकान्केशेन महता यजन्ति विनयान्विताः ॥६९॥ द्विजशूश्रूषणेनैव पाकयज्ञाधिकारवान् ॥ निजं जयति वै लोकं
 शूद्रो धन्यतरस्ततः ॥७०॥ भक्ष्याभक्ष्येषु नात्रास्ति येषां पापेषु वा यतः ॥ नियमो मुनिशार्दूलास्तेनासौ साध्वीतिरितम् ॥७१॥ स्वधर्मस्या

विरोधेन नैरलंभ्यं धनं सदा ॥ प्रतिपादनीयं पात्रेषु यष्टव्यं च यथाविधि ॥ ७२ ॥ तस्यार्जने महान्केशः पालनेन द्विजोत्तमाः ॥ तथा सद्भिर्नियो
 गाय विज्ञेयं गहनं नृणाम् ७३ ॥ एभिरेन्यैस्तथा कुशैः पुरुषा द्विजसत्तमाः ॥ निजाञ्जयन्ति वै लोकान्प्राजापत्यादिकान्कमात् ॥ ७४ ॥ योषिच्छु
 श्रूषणाद्भृतः कर्मणा मनसा गिरा ॥ एतद्विषयमाप्नोति तत्सालोक्यं यतो द्विजाः ॥ ७५ ॥ नातिक्रेशेन महता तानेव पुरुषो यथा ॥ तृतीयं व्याहृतं
 तेन मया साध्वीति योषितः ॥ ७६ ॥ एतद्वः कथितं विप्रा यन्निमित्तमिहाऽऽगताः ॥ तत्पृच्छन् यथाकाममहं वक्ष्यामि वः स्फुटम् ॥ ७७ ॥ अल्पे
 नेव प्रयत्नेन धर्मः सिध्यति वै कलौ ॥ नैरात्मगुणान्भोभिः क्षालिताखिलकिस्त्विवै ॥ ७८ ॥ शूद्रश्च द्विजश्रूषातत्परैर्मुनिसत्तमाः ॥ तथा स्त्रीभि
 रनायासात्पतिशुश्रूषयैव हि ॥ ७९ ॥ ततस्त्रितयमप्येतन्मम धन्यतमं मतम् ॥ धर्मसंराधने कुशो द्विजातीनां कृतादिषु ॥ ८० ॥ तथा स्वल्पेन
 तपसा सिद्धिं यास्यन्ति मानवाः ॥ धन्या धर्मं चरिष्यन्ति युगान्ते मुनिसत्तमाः ॥ ८१ ॥ भवद्भिर्यदभिप्रेतं तदेतत्कथितं मया ॥ अपृष्टेनापि
 धर्मज्ञाः किमन्यत्क्रियतां द्विजाः ॥ ८२ ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे व्यासपुत्रसंवादे भविष्यकथनं नाम द्वाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥
 ॥ मुनय ऊचुः ॥ आसन्नं विप्रकृष्टं वा यदि कालं न विद्यहे ॥ ततो द्वापरविध्वंसं युगान्तं स्पृहयामहे ॥ १ ॥ प्राप्तां वयं हि तत्कालमनया धर्मं
 तृणया ॥ आदद्याम परं धर्मं सुखमल्पेन कर्मणा ॥ २ ॥ संव्रासोद्वेगजननं युगान्तं समुपस्थितम् ॥ प्रणष्टधर्मं धर्मज्ञ निमित्तैर्वेकुमर्हसि ॥ ३ ॥
 ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ अराक्षितारो हतारो बलिभागस्य पार्थिवाः ॥ युगान्ते प्रभविष्यन्ति स्वरक्षणपरायणाः ॥ ४ ॥ अक्षत्रियाश्च राजानो
 विप्राः शूद्रोपजीविनः ॥ शूद्राश्च ब्राह्मणाचारा भविष्यन्ति युगक्षये ॥ ५ ॥ श्रोत्रियाः काण्डपृष्ठाश्च निष्कर्माणि हवींषि च ॥ एकमङ्ग्या
 मशिष्यन्ति युगान्ते मुनिसत्तमाः ॥ ६ ॥ अशिष्टवन्तोऽप्यपरा नरा मद्यामिषप्रियाः ॥ मित्रभार्या भजिष्यन्ति युगान्ते पुरुषाधमाः ॥ ७ ॥
 राजवृत्तिस्थिताश्चौरा राजानश्चौरशीलिनः ॥ धृत्या ह्यनिर्दिष्टभुजो भविष्यन्ति युगक्षये ॥ ८ ॥ धनानि छावनीयानि सतां वृत्तमपूजितम् ॥
 अकुत्सना च पतिते भविष्यति युगक्षये ॥ ९ ॥ प्रणष्टनासाः पुरुषा मुक्तकेशा विरूपिणः ॥ ऊनबोडशवर्षाश्च प्रसोप्यन्ति तथा स्त्रियः ॥ १० ॥
 अट्टशूला जनपदाः शिवशूलाश्चतुष्पथाः ॥ प्रमदाः केशशूलाश्च भविष्यन्ति युगक्षये ॥ ११ ॥ सर्वे ब्रह्म वदिष्यन्ति द्विजा वाजसनेयिकाः ॥
 शूद्राभा वादिनश्चैव ब्राह्मणाश्चान्त्यवासिनः ॥ १२ ॥ शुकुदन्ता जिताक्षाश्च मुण्डाः काषायवाससः ॥ शूद्रा धर्मं वदिष्यन्ति शाठ्यबुद्धयोपजी
 विनः ॥ १३ ॥ आपदप्रचुरत्वं च गवां चैव परिक्षयः ॥ साधूनां परिवृत्तिश्च विद्यादन्तगते युग ॥ १४ ॥ अन्त्या मध्ये निवत्स्यन्ति

मध्याध्यान्तनिवासिनः ॥ निर्हीकाश्च प्रजाः सर्वां नष्टास्तत्र युगक्षये ॥ १५ ॥ तपोयज्ञफलानां च विकेतारो द्विजोत्तमाः ॥ ऋतवो विपरीताश्च
 भविष्यन्ति युगक्षये ॥ १६ ॥ तथा दिहायना दम्भाः कलौ लालगलवारिणः ॥ चित्रवर्षी च पर्जन्यो युगे क्षीणे भविष्यति ॥ १७ ॥ सर्वे शूद्रकुले
 जाताः क्षमानाथा भवन्ति हि ॥ यथा निम्नाः प्रजाः सर्वा भविष्यन्ति युगक्षये ॥ १८ ॥ पितृदेवानि दत्तानि भविष्यन्ति तथा सुताः ॥ न च
 धर्मं चरिष्यन्ति मानवा निर्गते युगे ॥ १९ ॥ ऊषरा बहुला भूमिः पन्थानस्तस्करावृताः ॥ सर्वेऽपि वाणिजाश्चैव भविष्यन्ति युगक्षये ॥ २० ॥
 पितृदायाददत्तानि विभजन्ति तथा सुताः ॥ हरणे यत्नवन्तोऽपि लोभादिभिर्वैरोधिनः ॥ २१ ॥ सौकुमार्ये तथा रूपे रत्ने चोपक्षयं गते ॥
 भविष्यन्ति युगस्यान्ते नार्यः केशीरलंकृताः ॥ २२ ॥ निर्वीर्यस्य रतिस्तत्र गृहस्थस्य भविष्यति ॥ युगान्ते समनुप्राप्ते नान्या भार्यासमा रतिः ॥
 ॥ २३ ॥ कुशीलानार्यभूयिष्ठा वृथारूपसमन्विताः ॥ पुरुषालपं बहुस्त्रीकं तद्गुणान्तस्य लक्षणम् ॥ २४ ॥ बहुयाचनको लोको न दास्यति
 परस्परम् ॥ राजचौराग्निदण्डादिक्षीणः क्षयमुपैष्यति ॥ २५ ॥ अफलानि च सस्यानि तरुणा वृद्धशीलिनः ॥ अशीलाः सुखिनो लोके भवि
 ष्यन्ति युगक्षये ॥ २६ ॥ वर्षासु परुषा दाता नीचाः शर्करवर्षिणः ॥ सन्दिग्धः परलोकश्च भविष्यति युगक्षये ॥ २७ ॥ वैश्या इव च राजग्या
 धनवान्योपजीविनः ॥ युगापक्रमणे पूर्वं भविष्यन्ति न वान्धवाः ॥ २८ ॥ अप्रवृत्ताः प्रपश्यन्ति समयाः शपथास्तथा ॥ ऋणं सविनयभ्रंशं
 युगे क्षीणे भविष्यति ॥ २९ ॥ भविष्यत्यफलो इर्षः क्रोधश्च सफलो नृणाम् ॥ अजाश्वापि निरोत्स्यन्ति पयसोऽर्थे युगक्षये ॥ ३० ॥ अशास्त्रवि
 दितो यज्ञ एवमेव भविष्यति ॥ अप्रमाणं कारिष्यन्ति नराः पण्डितमानिनः ॥ ३१ ॥ शास्त्रोक्तस्थाप्रवक्तारो भविष्यन्ति न संशयः ॥ सर्वैः सर्व
 विजानाति वृद्धाननुपसेव्य वै ॥ ३२ ॥ न कश्चिदकविर्नाम युगान्ते समुपस्थिते ॥ नक्षत्राणि वियोगानि न कर्मस्था द्विजातयः ॥ ३३ ॥ चौरप्रा
 याश्च राजानो युगान्ते समुपस्थिते ॥ कुण्डीवृषा नैकृतिकाः सुरापा ब्रह्मवादिनः ॥ ३४ ॥ अश्वमेधेन यक्ष्यन्ते युगान्ते द्विजसत्तमाः ॥ याजयि
 ष्यन्त्ययाज्यास्तु तथाऽभक्ष्यस्य भक्षिणः ॥ ३५ ॥ ब्राह्मणा धनतृष्णातां युगान्ते समुपस्थिते ॥ भोःशब्दमभिवास्यान्ति न च कश्चित्पठि
 ष्यति ॥ ३६ ॥ एकशङ्कास्तथा नार्यो गवेषुकपिनद्धकाः ॥ नक्षत्राणि विवर्णानि विपरीता दिशो दरा ॥ ३७ ॥ संध्यारामो विदग्धाङ्गो भवि
 ष्यति युगक्षये ॥ प्रेषयन्ति पितृन्पुत्रा वधूः श्वभूः स्वकर्मसु ॥ ३८ ॥ युगेष्वेवं निवस्यन्ति प्रमदाश्च नरास्तथ ॥ अकृत्वाऽप्याणि भोक्ष्यन्ति
 द्विजाश्चैवाहुताग्रयः ॥ ३९ ॥ भिक्षां बलिमदत्त्वा च भोक्ष्यन्ति पुरुषाः स्वयम् ॥ वञ्चयित्वा फलीन्मुत्तागमिष्यन्ति स्त्रियोऽन्यतः ॥ ४० ॥

मनु०
॥ १६२ ॥

न व्याधितान्नाप्यरूपात्रोद्यताप्यसुयकात् ॥ कृते न प्रतिकर्ता च युगे क्षीणे भविष्यति ॥ ४१ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ एवं विलम्बिते धर्मे मानुषाः
करपीडिताः ॥ कुत्र देशे निवत्स्यन्ति किमाहारविहारिणः ॥ ४२ ॥ किं कर्माणः किमीहन्तः किंप्रमाणाः किमायुषः ॥ कां च काष्ठां समासाद्य
प्रपत्स्यन्ति कृतं युगम् ॥ ४३ ॥ व्यास उवाच ॥ अत ऊर्ध्वं च्युते धर्मे गुणहीनाः प्रजास्तथा ॥ शीलव्यसनमासाद्य प्राप्स्यन्ति ह्यसमा
युषः ॥ ४४ ॥ आयुर्दान्याबलानिर्बलान्या विवर्णता ॥ वैवर्ण्याद्व्याधिसंपीडा निर्वेदो व्याधिपीडनात् ॥ ४५ ॥ निर्वेदादात्मसंबोधः संबोधाद्
मशीलता ॥ एवं गत्वा परां काष्ठां प्रपत्स्यन्ति कृतं युगम् ॥ ४६ ॥ उद्देशतो धर्मशीलाः केचिन्मध्यस्थतां गताः ॥ किंधर्मशीलाः केचित्तु
केचिदत्र कुतूहलाः ॥ ४७ ॥ प्रत्यक्षमनुमानं च प्रमाणमिति निश्चिताः ॥ अप्रमाणं करिष्यन्ति सर्वमित्यपरे जनाः ॥ ४८ ॥ नास्तिक्याभिपरेताश्चापि
केचिद्धर्मविलोपकाः ॥ भविष्यन्ति नरा मूढा द्विजाः पण्डितमानिनः ॥ ४९ ॥ तदात्वमात्रश्रद्धेयाः शास्त्रज्ञानबहिष्कृताः ॥ दाम्भिकास्ते भविष्य
न्ति नरा ज्ञानविलोपिताः ॥ ५० ॥ तथा विलुलिते धर्मे जनाः श्रेष्ठपुरस्कृताः ॥ शुभान्समाचरिष्यन्ति दानशीलपरायणाः ॥ ५१ ॥ सर्वभक्षाः
स्वयंशुभा निर्घृणा निरपत्रपाः ॥ भविष्यन्ति तदा लोके तत्कषायस्य लक्षणम् ॥ ५२ ॥ कषायोपप्लवे काले ज्ञाननिष्ठाप्रणाशने ॥ सिद्धिम
ल्पेन कालेन प्राप्स्यन्ति निरुपस्कृताः ॥ ५३ ॥ विप्राणां शाश्वतीं वृत्तिं यदा वर्णावरे जनाः ॥ संश्रयिष्यन्ति भो विप्रास्तत्कषायस्य लक्षणम् ॥ ५४ ॥
महायुद्धं महावर्षं महावातं महातपः ॥ भविष्यति युगे क्षीणे तत्कषायस्य लक्षणम् ॥ ५५ ॥ विप्ररूपेण रक्षांसि राजानः कर्णवेदिनः ॥ पृथिवीमुप
भोक्ष्यन्ति युगान्ते समुपस्थिते ॥ ५६ ॥ निःस्वाध्यायवपट्काराः कुनेतारोऽभिमानिनः ॥ क्रव्यादा ब्रह्मरूपेण सर्वभक्ष्या वृथाव्रताः ॥ ५७ ॥
मूर्खार्थपरा लुब्धाः क्षुद्राः क्षुद्रपरिच्छदाः ॥ व्यवहारोपवृत्ताश्च च्युता धर्माच्च शाश्वतात् ॥ ५८ ॥ हतारः परस्मिन्नां परदारप्रधर्षकाः ॥
कामात्मानो दुरात्मानः सोपधाः प्रियसाहसाः ॥ ५९ ॥ तेषु प्रभवमाणेषु जनेष्वपि च सर्वशः ॥ अभाविनो भविष्यन्ति मुनयो बहुरूपिणः ॥ ६० ॥
कलौ युगे समुत्पन्नाः प्रधानपुरुषाश्च ये ॥ कथायोगेन तान्सर्वान्भूजयिष्यन्ति मानवाः ॥ ६१ ॥ सत्यचोरा भविष्यन्ति तथा चैलापहारिणः ॥ भोक्ष्य
भोज्यहराश्चैव करण्डानां च हारिणः ॥ ६२ ॥ चौराश्चौरस्य हतारो हन्ता हन्तुर्भविष्यति ॥ चौरैश्चौरस्ये चापि कृते क्षेमं भविष्यति ॥ ६३ ॥
निःसारे क्षुभिते काले निष्क्रिये संव्यवस्थिते ॥ नरा वनं श्रयिष्यन्ति करभारप्रपीडिताः ॥ ६४ ॥ यज्ञकर्मण्युपरते रक्षांसि श्वापदानि च ॥ कीटमू
षिकसर्पाश्च धर्षयिष्यन्ति मानवान् ॥ ६५ ॥ क्षेमं सुभिक्षमारोग्यं सामर्थ्यं चैव वन्धुषु ॥ उद्देशु नराः श्रेष्ठा भविष्यन्ति युगक्षये ॥ ६६ ॥ स्वयंपालाः

अ० १२३

॥ १६२ ॥

स्वयं चौराः पुत्रसंभारसंभृताः ॥ मण्डलैः संभविष्यन्ति देशे देशे पृथक्पृथक् ॥ ६७ ॥ स्वदेशेभ्यः परिभ्रष्टा निःसाराः सह बन्धुभिः ॥ नराः
 सर्वे भविष्यन्ति तदा कालपरिहृताः ॥ ६८ ॥ ततः सर्वे समादाय कुमारान्प्रदृता भयात् ॥ क्षौशिकीं संतरिष्यन्ति नराः क्षुद्रयपीडिताः ॥ ६९ ॥
 अंगान्वगान्कर्णालांश्च काश्मीरानथ कोशलान् ॥ ऋषिकान्तगिरिद्रोणीः संश्रयिष्यन्ति मानवाः ॥ ७० ॥ कृत्स्नं च हिमवत्पार्श्वं कूलं च लवणा
 म्भसः ॥ विविधं जीर्णपत्रं च वल्कलान्यजिनानि च ॥ ७१ ॥ स्वयं कृत्वा निवत्स्यन्ति तस्मिन्भूते युगक्षये ॥ अरण्येषु च वत्स्यन्ति नरा म्ले
 च्छगणैः सह ॥ ७२ ॥ नैव शून्या नवारण्या भविष्यति वसुंधरा ॥ अगोसारश्च गोसारो भविष्यन्ति नराधिपाः ॥ ७३ ॥ मृगैर्मत्स्यैर्विहंगैश्च
 श्वापदैः सपंकीटकैः ॥ मधुराकफलेर्मूलैर्वर्तयिष्यन्ति मानवाः ॥ ७४ ॥ शीर्णपर्णफलाहारा वल्कलान्यजिनानि च ॥ स्वयं कृत्वा निवत्स्यन्ति यथा
 मुनिजनास्तथा ॥ ७५ ॥ बीजानामकृतस्नेहा आहताः काष्ठशङ्खभिः ॥ अजैडकं खरोष्ट्रं च पालयिष्यन्ति नित्यशः ॥ ७६ ॥ नदीस्रोतांसि रोत्स्य
 न्ति तोयार्थं कूलमाश्रिताः ॥ पक्वान्नव्यवहारेण विषणन्तः परस्परम् ॥ ७७ ॥ तनूरुहैर्यथाजातैः समलान्तरसंभृतैः ॥ बह्वपत्याः प्रजाहीनाः कुल
 शीलविवर्जिताः ॥ ७८ ॥ एवं भविष्यन्ति तदा नराश्चाधर्मजीविनः ॥ हीना हीनं तथा धर्मं प्रजा समनुवत्स्यति ॥ ७९ ॥ आयुस्तत्र च मर्त्यानां
 परं विशद्विष्यति ॥ दुर्बला विषयग्लाना जराशोकैरभिकृताः ॥ ८० ॥ भविष्यन्ति तदा तेषां रोगैरिन्द्रियसंक्षयः ॥ आयुःप्रत्ययसंरोधादिपयादु
 परस्यते ॥ ८१ ॥ शुश्रूषवो भविष्यन्ति साधूनां दर्शने रताः ॥ सत्यं च प्रतिपत्स्यन्ति व्यवहारोपसंक्षयात् ॥ ८२ ॥ भविष्यन्ति च कामानामला
 भाद्धर्मशीलिनः ॥ करिष्यन्ति च संस्कारं स्वयं च क्षयपीडिताः ॥ ८३ ॥ एवं शुश्रूषवो दाने सत्ये प्राण्यभिरक्षणे ॥ ततः पादप्रवृत्ते तु धर्मं श्रेयो
 निपरस्यते ॥ ८४ ॥ तेषां लब्धानुमानानां गुणेषु परिवर्तताम् ॥ स्वादु किंत्वाति विज्ञाय धर्मं एव च दृश्यते ॥ ८५ ॥ यथा हानिक्रमं प्राप्ता
 स्तथा ऋद्धिक्रमं गताः ॥ प्रगृहीते ततो धर्मे प्रपश्यन्ति कृतं युगम् ॥ ८६ ॥ साधुवृत्तिः कृतयुगे कषाये हानिरुच्यते ॥ एक एव तु कालोऽयं हीन
 वर्णो यथा शशी ॥ ८७ ॥ छन्नश्च तमसा सोमो यथा कलियुगं तथा ॥ मुक्तश्च तमसा सोम एव कृतयुगं च तत् ॥ ८८ ॥ अथैवाद्दः परं ब्रह्म
 वेदार्थं इति तं विदुः ॥ अविविक्तमविज्ञातं दायार्थमिह धार्यते ॥ ८९ ॥ इष्टवादस्तपो नाम तपो हि स्थविरकृतः ॥ गुणैः कर्माभिनिर्वृत्तिर्गुणाः
 शुध्यन्ति कर्मणा ॥ ९० ॥ आशीस्तु पुरुषं दृष्ट्वा देशकालानुवर्तिनी ॥ युगे यगे यथाकालमृषिभिः समुदाहृता ॥ ९१ ॥ धर्माधर्मममोक्षाणां
 देवानां च प्रतिक्रिया ॥ आशिश्च शिवाः पुण्यास्तथैवाऽऽस्युर्गुणे युगे ॥ ९२ ॥ तथा युगानां परिवर्तनानि चिरप्रवृत्तानि विधिस्वभावात् ॥ क्षणं न संतिष्ठति

जीवलोकः क्षयादयाभ्यां परिवर्तमानः ॥ १३ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराण व्याससिंहादे भविष्यकथनं नाम त्रयोविंशतिप्रश्नोऽध्यायः ॥ १२३ ॥
 ॥ व्यास उवाच ॥ सर्वेषामेव भूतानां त्रिविधः प्रतिसंचरः ॥ नैमित्तिकः प्राकृतिकस्तथैवाऽऽत्यन्तिको मतः ॥ १ ॥ ब्राह्मो नैमित्तिकस्तेषां कल्पा
 न्ते प्रतिसंचरः ॥ आत्यन्तिको वै मोक्षश्च प्राकृतो द्विपराधकः ॥ २ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ परार्थसंख्यां भगवंस्त्वमाचक्ष्व यथोदिताम् ॥ द्विगुणी
 कृतो यथाज्ञेयः प्राकृतः प्रतिसंचरः ॥ ३ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ स्थानास्थानं दशगुणमेकैकं गण्यते द्विजाः ॥ ततोऽष्टादशमे भागे परार्धम
 भिधीयते ॥ ४ ॥ परार्धं द्विगुणं यत् प्राकृतः स लयो द्विजाः ॥ तदाऽल्यकेऽखिलं व्यक्तं सहेतो लयमेति वै ॥ ५ ॥ निमेषो मानुषो योऽयं मात्रा
 मात्रप्रमाणतः ॥ तैः पञ्चदशभिः काष्ठा त्रिरात्रकाष्ठास्तथा कलाः ॥ ६ ॥ नाडिका तु प्रमाणेन कलाश्च दश पञ्च च ॥ उन्मानेनाम्भसः सा तु
 पलान्यधंत्रयोदश ॥ ७ ॥ हेममाषैः कृतच्छिद्रा चतुर्भिश्चतुरङ्गुलैः ॥ मागधेन प्रमाणेन जलप्रस्थस्तु स स्मृतः ॥ ८ ॥ नाडिकाभ्यामथ द्वाभ्यां
 मुहूर्तो द्विजसत्तमाः ॥ अहोरात्रं मुहूर्तास्तु त्रिशन्मासो दिनैस्तथा ॥ ९ ॥ मासैर्द्वादशभिर्वर्षमहोरात्रं तु तद्विवि ॥ त्रिभिर्वर्षशतेर्वर्षं षष्ट्या चैवासुरादि
 पाम् ॥ १० ॥ तैस्तु द्वादशसाहस्रैश्चतुर्युगमुदाहृतम् ॥ चतुर्युगसहस्रं तु कथ्यते ब्रह्मणो दिनम् ॥ ११ ॥ स कल्पस्तत्र मनवश्चतुर्दश द्विजोत्तमाः ॥
 तदन्ते चैव भो विप्रा ब्रह्मनैमित्तिको लयः ॥ १२ ॥ तस्य स्वरूपमस्तुभ्रं द्विजेन्द्रा गदतो मम ॥ शृणुध्वं प्राकृतं भूयस्ततो वक्ष्याम्यहं लयम् ॥
 ॥ १३ ॥ चतुर्युगसहस्रान्ते क्षीणप्राये महीतले ॥ अनावृष्टिरतीवोष्मा जायते शतवार्षिकी ॥ १४ ॥ ततो यान्यल्पसाराणि तानि सत्त्वान्य
 नेकशः ॥ क्षयं यान्ति सुनिश्रेष्ठाः पार्थिवान्यतिर्पांडनात् ॥ १५ ॥ ततः स भगवान्कृष्णो रुद्ररूपधरोऽव्ययः ॥ क्षयाय यतते कर्तुमा
 त्मस्थाः सकलाः प्रजाः ॥ १६ ॥ ततः स भगवान्विष्णुर्भानोः सप्तसु रश्मिषु ॥ स्थितः पितृयशेषाणि जलानि सुनिसत्तमाः ॥ १७ ॥
 पीत्वाऽम्भसि समस्तानि प्राणिभूतगतानि वै ॥ शोषं नयति भो विप्राः समस्तं पृथिवीतलम् ॥ १८ ॥ समुद्रान्सरितः शैलाञ्चोत्पलवणानि च ॥
 पातालेषु च यतोयं तत्सर्वं नयति क्षयम् ॥ १९ ॥ ततस्तस्याप्यभावेन तोषाहारोपवृंहिताः ॥ सहस्ररश्मयः सप्त जायन्ते तत्र भास्कराः ॥ २० ॥
 अधश्चोर्ध्वं च ते दीप्तास्ततः सप्त दिवाकराः ॥ दहन्यशेषं वैलोवयं सपातालतलं द्विजाः ॥ २१ ॥ दह्यमानं तु तैर्दीप्तैस्त्रैलोक्यं दीप्तभास्करैः ॥
 सावित्रिर्षार्णवाभोगं निःस्नेहमभिजायते ॥ २२ ॥ ततो निर्दग्धवृक्षांस्तु वैलोवयमखिलं द्विजाः ॥ भवत्येषा च वसुधा कूर्मपृष्ठोपमाकृतिः ॥ २३ ॥
 ततः कालाग्निरुद्रोऽतो भूतसंगैरो हरः ॥ शेषादिश्वाससंतापात्पातालानि दहन्यधः ॥ २४ ॥ पातालानि समस्तानि स दग्ध्वा ज्वलनो महान् ॥

भूमिमभ्येत्य सकलं दग्ध्वा तु वसुधातलम् ॥ २५ ॥ भुवो लोकं ततः सर्वं स्वर्गलोकं च दारुणः ॥ ज्वालामालामहावर्तस्तत्रैव परिकर्तते ॥ २६ ॥
 अम्बरीषमिवाऽऽभाति त्रैलोक्यमखिलं तदा ॥ ज्वालावर्तपरीवारमुपक्षीणबलास्ततः ॥ २७ ॥ ततस्तापपरीतास्तु लोकद्वयनिवासिताः ॥ इताव
 काशा गच्छन्ति महलोकं द्विजास्तदा ॥ २८ ॥ तस्मादपि महातापतप्ता लोकास्ततः परम् ॥ गच्छन्ति जनलोकं ते दशावृत्या परेषिणः ॥ २९ ॥
 ततो दग्ध्वा जगत्सर्वं रुद्ररूपी जनार्दनः ॥ सुखनिःश्वासजान्मेघान्करोति मुनिसत्तमाः ॥ ३० ॥ ततो गजकुलप्रख्यास्तडिद्वन्तो निनादिनः ॥
 उत्तिष्ठन्ति तदा व्योम्नि घोराः सर्वतका घनाः ॥ ३१ ॥ केचिदञ्जनसंकाशाः केचित्कुमुदसंनिभाः ॥ धूमवर्णा घनाः केचित्केचित्पीताः
 पयोधराः ॥ ३२ ॥ केचिद्भिरद्रावर्णाभा लाक्षारसनिभास्तथा ॥ केचिद्वैदूर्यसंकाशा इन्द्रनीलनिभास्तथा ॥ ३३ ॥ शङ्खकुन्दनिभाश्चान्ये जातीः
 कुन्दनिभास्तथा ॥ इन्द्रगोपनिभाः केचिन्मनःशिलानिभास्तथा ॥ ३४ ॥ पद्मपत्रनिभाः केचिदुसिष्ठन्ति घनाघनाः ॥ केचित्पुरवराकाराः
 केचित्पर्वतसंनिभाः ॥ ३५ ॥ कूटानारिनिभाश्चान्ये केचित्स्थलनिभा घनाः ॥ महाकाया महारावाः पूरयन्ति नभस्तलम् ॥ ३६ ॥ वर्षन्तस्ते
 महासारास्तमग्नमतिभैरवम् ॥ शमयन्त्यखिलं विप्राञ्चैलोक्यान्तरविस्तृतम् ॥ ३७ ॥ नष्टे चाग्नौ शतं तेषां वर्षाणामधिकं घनाः ॥ ग्रावयन्तो
 जगत्सर्वं वर्षन्ति मुनिसत्तमाः ॥ ३८ ॥ धाराभिरक्षमात्राभिः ग्रावयित्वाऽखिलां भुवम् ॥ भुवो लोकं तथैवोर्ध्वं ग्रावयन्ति दिवं द्विजाः ॥ ३९ ॥
 अन्धकारीकृते लोके नष्टे स्थावरजंगमे ॥ वर्षन्ति ते महामेघा वर्षाणामधिकं शतम् ॥ ४० ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे व्यासपुत्रसंवादे संहारलक्षणकथनं नाम
 चतुर्विंशधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ सप्तर्षिस्थानमाकाम्य स्थितेऽम्भसि द्विजोत्तमाः ॥ एकार्णवं भवत्येतत्रैलोक्यमखिलं
 ततः ॥ १ ॥ अथ निःश्वासजो विष्णोर्वायुस्ताञ्जलदास्ततः ॥ नाशं नयति भो विप्रा वर्षाणामधिकं शतम् ॥ २ ॥ सर्वभूतमयोऽचिन्त्यो भगवा
 न्भूतभावनः ॥ अनादिरादिविश्वस्य पीत्वा वायुमरोषतः ॥ ३ ॥ एकार्णवे पुनस्तत्सिञ्जोषशय्यास्थितः प्रभुः ॥ ब्रह्मरूपधरः शेते भगवानादिकृ
 दारिः ॥ ४ ॥ जनलोकगतैः सिद्धैः सनकाद्यैरभिष्टुतः ॥ ब्रह्मलोकगतैश्चैव चिन्त्यमानो मुमुक्षुभिः ॥ ५ ॥ आत्ममायामयी दिव्या योगनिद्रा
 समास्थितः ॥ आत्मानं वासुदेवाख्यं चिन्तयन्परमेश्वरः ॥ ६ ॥ एष भैमित्तिको नाम विप्रेन्द्राः प्रतिसंचरः ॥ निमित्तं तत्र यच्छेते ब्रह्मरूपधरो
 हरिः ॥ ७ ॥ यदा जागर्ति सर्वात्मा स तदा चेष्टते जगत् ॥ निमीलित्येतदखिलं मायाशय्याशयेऽच्युते ॥ ८ ॥ पद्मयोनिर्विनं यत्तु चतुर्भुजसहस्र
 कम् ॥ एकार्णवकृते लोके तावती रात्रिरुच्यते ॥ ९ ॥ ततः प्रभुद्वो राज्यन्ते पुनः सार्द्धं करोत्यजः ॥ ब्रह्मस्वरूपधृग्विष्णुर्यथा वः कथितं पुरा ॥

॥ १६४ ॥

॥ १० ॥ इत्येष कल्पसहस्रो अन्तरप्रलयो द्विजाः ॥ नैमित्तिको वः कथितः शृणुष्व प्राकृतं परम् ॥ ११ ॥ अवृष्ट्यग्न्यादिभिः सम्यक्ते
शय्यालये द्विजाः ॥ समस्तेष्वेव लोकेषु पातालेष्वखिलेषु च ॥ १२ ॥ महादोर्विकारस्य विशेषात्तत्र संक्षये ॥ कृष्णेच्छाकारिते तस्मिन्प्रवृत्ते
प्रतिसंचरे ॥ १३ ॥ आपो असन्ति वै पूर्व भूमेर्गन्धादिकं गुणम् ॥ आत्तगन्धां ततो भूमिः प्रलयाय प्रकल्पते ॥ १४ ॥ प्रनष्टे गन्धतन्मात्रे
भवत्सुर्वो जलात्मिका ॥ आपस्तदा प्रवृत्तास्तु वेगवत्यो महास्वनाः ॥ १५ ॥ सर्वमापूरयन्तीदं तिष्ठन्ति विचरन्ति च ॥ सलिलेनैवोर्मिमता लोका
लोकः समन्ततः ॥ १६ ॥ अपामपि गुणो यस्तु ज्योतिषा पीयते तु सः ॥ नश्यन्त्यापः सुतप्ताश्च रसतन्मात्रसंक्षयात् ॥ १७ ॥ ततश्चाऽऽपः सृज्यते
रसा ज्योतिर्वा प्राप्नुवन्ति वै ॥ अग्न्यवस्थे तु सलिले तेजसा सर्वतो वृते ॥ १८ ॥ स चाग्निः सर्वतो व्याप्य आदत्ते तज्जलं तदा ॥ सर्वमापूरयत्याग्नि
स्तदा जगदिदं शनैः ॥ १९ ॥ अर्चिभिः संतते तस्मिन्स्तिर्यग्धूर्ध्वमधस्तथा ॥ ज्योतिषोऽपि परं रूपं वायुरग्निं प्रभाकरम् ॥ २० ॥ प्रलीने च
ततस्तस्मिन्वायुभूतेऽखिलात्मके ॥ प्रनष्टे रूपतन्मात्रे कृतरूपो विभावसुः ॥ २१ ॥ प्रशाम्यति तदा ज्योतिर्वायुर्दोषयुते महान् ॥ निरालोके
तदा लोके वायुसंस्थे च तेजसि ॥ २२ ॥ ततः प्रलयमासाद्य वायुसंभवमात्मनः ॥ ऊर्ध्वं च वायुस्तिर्यक्च दोधवीति दिशो दश ॥ २३ ॥ वायो
रपि गुणं स्पर्शमाकाशं असते ततः ॥ प्रशाम्यति तदा वायुः खं तु तिष्ठत्यनावृतम् ॥ २४ ॥ अरूपमरसस्पर्शमगन्धवदश्रुतिमत् ॥ सर्वमापूरयच्चैव
सुमहत्तत्प्रकाशते ॥ २५ ॥ परिमण्डलतस्तत्तु आकाशं शब्दलक्षणम् ॥ शब्दमात्रं तथाऽऽकाशं सर्वमावृत्य तिष्ठति ॥ २६ ॥ ततः शब्दगुणं तस्य
भूतादिर्ग्रसते पुनः ॥ भूतेन्द्रियेषु युगपद्भूतादौ संस्थितेषु वै ॥ २७ ॥ अभिमानात्मको ह्येष भूतादिस्तामसः स्मृतः ॥ भूतादिं ग्रसते चापि महाबुद्धि
र्विचक्षणा ॥ २८ ॥ उर्वो महाश्च जगतः प्रान्तेऽन्तर्वाह्यतस्तथा ॥ एवं सप्तमहाबुद्धिः क्रमात्प्रकृतयस्तथा ॥ २९ ॥ प्रत्याहारस्तु ताः सर्वाः प्रविशन्ति
परस्परम् ॥ येनेदमावृतं सर्वमण्डमप्सु प्रलीयते ॥ ३० ॥ सप्तद्वीपसमुद्रान्तं सप्तलोकं संपर्वतम् ॥ उदकावरणं ह्यत्र ज्योतिषा पीयते तु तत् ॥ ३१ ॥
ज्योतिर्वायो लयं याति यात्याकाशे समीरणः ॥ आकाशं चैव भूतादिर्ग्रसते तं तथा महान् ॥ ३२ ॥ महान्तमेभिः सहितं प्रकृतिर्ग्रसते द्विजाः ॥
गुणसाम्यमनुद्रिक्तमन्यूनं च द्विजोत्तमाः ॥ ३३ ॥ प्रोच्यते प्रकृतिर्हेतुः प्रधानं कारणं परम् ॥ इत्येषा प्रकृतिः सर्वा व्यक्ताव्यक्तस्वरूपिणी ॥ ३४ ॥
व्यक्तस्वरूपमव्यक्ते तस्या विप्राः प्रलीयते ॥ एकः शुद्धोऽक्षरो नित्यः सर्वव्यापी तथा पुनः ॥ ३५ ॥ सोऽप्यंशः सर्वभूतस्य द्विजेन्द्राः परमा
त्मनः ॥ नश्यन्ति सर्वा यत्रापि नामजात्यादिकरूपनाः ॥ ३६ ॥ सत्तामात्रात्मके ज्ञेये ज्ञानात्मन्यात्मनः परे ॥ स ब्रह्म तत्परं धाम परमात्मा परेश्वरः ॥

अ० १२५

॥ १६४ ॥

॥ ३७ ॥ स विष्णुः सर्वमेवेदं यतो नाऽऽवर्तते पुनः ॥ प्रकृतिर्या मयाऽऽख्याता व्यक्ताव्यक्तस्वरूपिणी ॥ ३८ ॥ पुरुषश्चाप्युभावेतौ लीयते
 परमात्मानि ॥ परमात्मा च सर्वेषामाधारः परमेश्वरः ॥ ३९ ॥ विष्णुनाम्ना स वेदेषु वेदान्तेषु च गीयते ॥ प्रवृत्तं च निवृत्तं च द्विविधं कर्म
 वैदिकम् ॥ ४० ॥ ताभ्यामुभाभ्यां पुरुषैर्यज्ञमूर्तिः स इज्यते ॥ ऋग्यजुःसामभिर्मार्गैः प्रवृत्तैरिज्यते ह्यसौ ॥ ४१ ॥ यज्ञेश्वरो यज्ञपुमान्पुरुषैः
 पुरुषोत्तमः ॥ ज्ञानात्मा ज्ञानयोगेन ज्ञानमूर्तिः स इज्यते ॥ ४२ ॥ निवृत्तैर्योगमार्गैश्च विष्णुमुक्तिफलप्रदः ॥ ह्रस्वदीर्घवृत्तैर्यत्तु किंचिदस्त्वं
 भिधीयते ॥ ४३ ॥ यच्च वाचामविषयं तत्सर्वं विष्णुरव्ययः ॥ व्यक्तः स एवमव्यक्तः स एव पुरुषोऽव्ययः ॥ ४४ ॥ परमात्मा च विश्वात्मा विश्वरूपधरो
 हरिः ॥ व्यक्ताव्यक्तात्मिका तस्मिन्प्रकृतिः सा प्रलीयते ॥ ४५ ॥ पुरुषश्चापि भो विप्रा यस्तदव्याकृतात्मनि ॥ द्विपरार्थात्मकः कालः कथितो
 यो मया द्विजाः ॥ ४६ ॥ तदहस्तस्य विप्रेन्द्रा विष्णोरीशस्य कथ्यते ॥ व्यक्ते तु प्रकृतौ लीने प्रकृत्यां पुरुषे तथा ॥ ४७ ॥ तत्राऽऽस्थिते
 निशा तस्य तत्प्रमाणा तपोधनाः ॥ नैवाहस्तस्य च निशा नित्यस्य परमात्मनः ॥ ४८ ॥ उपचारात्तथाऽप्येतत्तत्त्वेशस्य तु कथ्यते ॥ इत्येव
 मुनिशार्दूलाः कथितः प्राकृतो लयः ॥ ४९ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे प्राकृतलयनिरूपणं नाम पञ्चविंशधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥
 ॥ व्यास उवाच ॥ आप्यात्मिकादि भो विप्रा ज्ञात्वा तापत्रयं बुधः ॥ उत्पन्नज्ञानवैराग्यः प्राप्नोत्यात्यन्तिकं लयम् ॥ १ ॥ आप्यात्मिकोऽपि
 द्विविधः शारीरो मानसरस्तथा ॥ शारीरो बहुभिर्भेदैर्भियते श्रूयतां च सः ॥ २ ॥ शिरोरोगप्रतिश्यायज्वरशूलभगंदरैः ॥ गुल्मार्शः श्वयद्युश्वासच्छर्द्या
 दिभिरनेकधा ॥ ३ ॥ तथाऽक्षिरोगातीसारकुष्ठाङ्गामयसंज्ञकैः ॥ भिद्यते देहजस्तापो मानसं श्रोतुमर्हथ ॥ ४ ॥ कामक्रोधभयद्वेषलोभमोहविषा
 दजः ॥ शोकासुयावमानेर्ष्यामात्सर्याभिमवस्तथा ॥ ५ ॥ मानसोऽपि द्विजश्रेष्ठास्तापो भवति नैकधा ॥ इत्येवमादिभिर्भेदैर्भियते मुनिसत्तमाः ॥ ६ ॥
 मृगपीक्षमनुष्याद्यैः पिशाचोरगराक्षसैः ॥ सर्पसृपाद्यैश्च नृणां जायते चाऽऽधिभौतिकः ॥ ७ ॥ शीतोष्णवातवर्षाम्बुवैद्युतादिसमुद्रवः ॥ तापो
 द्विजवरश्रेष्ठाः कथ्यते चाऽऽधिदैविकः ॥ ८ ॥ गर्भजन्मजराज्ञानमृत्युनारकजं तथा ॥ दुःखं सहस्रशो भेदैर्भियते मुनिसत्तमाः ॥ ९ ॥ सुकुमार
 तनुर्गर्भे जन्तुर्बहुमलावृते ॥ उरुवसवेष्टितो भग्नपृष्ठमीवास्थिसंहतिः ॥ १० ॥ अत्यम्लकटुतीक्ष्णोष्णलवणेमातृभोजनैः ॥ अतितापिभिरत्यर्थे
 बाध्यमानोऽतिवेदनः ॥ ११ ॥ प्रसारणाकुञ्चनादो नाङ्गानां प्रभुरात्मनः ॥ शकृन्मूत्रमहापङ्कशायी सर्वत्र पीडितः ॥ १२ ॥ निरुच्छासः

॥ १६५ ॥

सचैतन्यः स्मरजन्मशतान्यथ ॥ आस्ते गर्भेऽतिदुःखेन निजकर्मनिबन्धनः ॥ १३ ॥ जायमानः पुरीषासृग्मूत्रशुकाविलाननः ॥ प्राजापत्येन
वातेन पीड्यमानास्थिवन्धनः ॥ १४ ॥ अधोमुखस्तैः कियते प्रबलैः सुतिमारुतैः ॥ कुशैर्निष्क्रान्तिमाप्नोति जठरान्मातुरातुरः ॥ १५ ॥ मूर्ध्ना
मवाप्य महतीं संस्पृष्टो बाह्यावायुना ॥ विज्ञानभ्रंशमाप्नोति जातश्च मुनिसत्तमाः ॥ १६ ॥ कण्टकैरिव तुन्नाङ्गः क्रकचैरिव दारितः ॥ घृतित्रिणा
त्रिपतितो धरण्यां कृमिको यथा ॥ १७ ॥ कण्डूयनेऽपि चाशक्तः परिवर्तैऽप्यनीश्वरः ॥ स्तनपानादिकाहारमवाप्नोति परेच्छया ॥ १८ ॥ अशुचि
स्वास्तरे सुप्तः कीटदंशादिभिस्तथा ॥ भक्ष्यमाणोऽपि नैवेष्टा समर्थो विनिवारणे ॥ १९ ॥ जन्मदुःखान्यनेकानि जन्मनोऽनन्तराणि च ॥ बाल
भावे यदाप्नोति आधिभूतादिकानि च ॥ २० ॥ अज्ञानतमसा छत्रो मूढान्तःकरणो नरः ॥ न जानाति कुतः कोऽहं कुत्र गन्ता किमात्मकः ॥
॥ २१ ॥ केन बन्धेन बद्धोऽहं कारणं किमकारणम् ॥ किं कार्यं किमकार्यं वा किं वाच्यं किं न चोच्यते ॥ २२ ॥ को धर्मः कश्च वाऽधर्मः
कस्मिन्वर्तेत वै कथम् ॥ किं कर्तव्यमकर्तव्यं किं वा किं गुणदोषवत् ॥ २३ ॥ एवं पशुसमैर्मूढैरज्ञानप्रभवं महत् ॥ अवाप्यते नरैर्दुःखं शिश्रोदर
परायणैः ॥ २४ ॥ अज्ञानं तामसो भावः कार्याम्भप्रवृत्तयः ॥ अज्ञानिनां प्रवर्तन्ते कर्मलोपस्ततो द्विजाः ॥ २५ ॥ नरकं कर्मणां लोपात्फलमा
हुर्महर्षयः ॥ तस्मादज्ञानिनां दुःखमिह चामुत्र चोत्तमम् ॥ २६ ॥ जराजर्जरदेहश्च शिथिलावयवः पुमान् ॥ विचलच्छीर्णदशनो बलिस्त्रायुशिरा
वृतः ॥ २७ ॥ दूरप्रणष्टनयनो व्योमान्तर्गततारकः ॥ नासाविवरनयितारोमपुञ्जश्चलद्रुपुः ॥ २८ ॥ प्रकटीभूतसर्वास्थिर्नतपृष्ठास्थिसंहतिः ॥
उत्सन्नजठरामित्रादल्पाहारोऽरूपचेष्टितः ॥ २९ ॥ कृच्छ्रचक्रमणोत्थानशयनासनचेष्टितः ॥ मन्दीभवच्छ्रोत्रनेत्रगलछालाविलाननः ॥ ३० ॥
अनापत्तैः समस्तैश्च करणैर्मरणोन्मुखः ॥ तत्क्षणेऽप्यनुभूतानामस्मतांऽखिलवस्तुनाम् ॥ ३१ ॥ सकृदुच्चारिते वाक्ये समुद्भूतमहाश्रमः ॥ श्वासका
सामयायाससमुद्भूतप्रजागरः ॥ ३२ ॥ अन्येनोत्थाप्यतेऽन्येन तथा संवेश्यते जरी ॥ भृत्यात्मपुत्रदाराणामपमानपराकृतः ॥ ३३ ॥ प्रसीणा
खिलशोचंश्च विहाराहारसंस्पृहः ॥ हास्यः परिजनस्यापि निर्विण्णारोषबान्धवः ॥ ३४ ॥ अनुभूतमिवान्यस्मिन्नन्मन्यात्मविचेष्टितम् ॥
संस्मरन्त्योवने दीर्घं निश्चित्यतितापितः ॥ ३५ ॥ एवमादीनि दुःखानि जरायामनुभूय च ॥ मरणे यानि दुःखानि प्राप्नोति शृणु तान्यापि ॥ ३६ ॥
छपद्मीवाहमिहस्तोऽथ प्राप्तो वेपथुना नरः ॥ सुदुर्लानिपरश्चासौ सुदुर्ज्ञानबलान्वितः ॥ ३७ ॥ हिरण्यधान्यतनयभार्याभृत्यगृहादिषु ॥ एते कथं
भविष्यन्तीत्यतीव ममताकुलः ॥ ३८ ॥ मर्मविद्भिर्महारोगैः क्रकचैरिव दारुणैः ॥ शरीरिवान्तकस्योभ्रैश्छिद्यमानास्थिवन्धनः ॥ ३९ ॥ परिवर्त

अ० १२६

॥ १६५ ॥

मानताराणि हस्तपादं शुद्धः क्षिपत् ॥ संशुष्यमाणतात्त्वोष्ठकण्ठो पुरपुरायते ॥ ४० ॥ निरुद्धकण्ठदेशोऽपि उदानश्चासपीडितः ॥ तापेन महता
 व्यासस्तृषार्तश्च क्षुधातुरः ॥ ४१ ॥ केशादुत्क्रान्तिमाप्नोति याम्यर्किकरपीडितः ॥ ततश्च यातनादेवं क्लेशेन प्रतिपद्यते ॥ ४२ ॥ एतान्यन्यानि
 चोप्राणि दुःखानि मरणे नृणाम् ॥ शृणुष्व नरके यानि प्राप्यन्ते पुरुषैर्मतेः ॥ ४३ ॥ याम्यर्किकरपाशादिग्रहणं दण्डताडनम् ॥ यमस्य दर्शनं चोप
 मुग्रमार्गविलोकनम् ॥ ४४ ॥ कर्मबालुकावद्विनशस्त्रादिभीषणे ॥ प्रत्येकं यातनायाश्च यातनादि द्विजोत्तमाः ॥ ४५ ॥ क्रकचैः पीड्यमानानां
 मृषायां चापि ध्याप्यताम् ॥ कुठारैः पाट्यमानानां भूमौ चापि निखन्यताम् ॥ ४६ ॥ शूलेष्वारोप्यमाणानां व्याघ्रवक्त्रे प्रवेश्यताम् ॥ गृध्रैः संभक्ष्य
 माणानां द्वीपिभिश्चोपभुज्यताम् ॥ ४७ ॥ कथ्यतां तैलमध्ये च क्लिद्यतां क्षारकदर्मे ॥ उच्चान्निपात्यमानानां क्षिप्यतां क्षेपयंत्रकैः ॥ ४८ ॥ नरके यानि
 दुःखानि पापहेतुद्रव्यानि वै ॥ प्राप्यन्ते नारकैर्विप्रास्तेषां संख्या न विद्यते ॥ ४९ ॥ न केवलं द्विजश्रेष्ठा नरके दुःखपद्मतिः ॥ स्वर्गेऽपि पातभी
 तस्य क्षयिष्णोर्नास्ति निर्वृतिः ॥ ५० ॥ पुनश्च गर्भे भवति जायते च पुनर्नरः ॥ गर्भे विलीयते भूयो जायमानोऽस्तमेति च ॥ ५१ ॥ जातमात्रश्च
 म्रियते बालभावे च यौवने ॥ यद्यत्प्रीतिकरं पुंसां वस्तु विप्राः प्रजायते ॥ ५२ ॥ तदेव दुःखवृक्षस्य बीजत्वमुपगच्छति ॥ कलत्रपुत्रभिर्जादिग्रहक्षे
 त्रधनादिकैः ॥ ५३ ॥ क्रियते न तथा भूरि सुखं पुंसां यथाऽसुखम् ॥ इति संसारदुःखार्कतापतापितचेतसाम् ॥ ५४ ॥ विमुक्तिपादपच्छायाभृते
 कुत्र सुखं नृणाम् ॥ तदस्य त्रिविधस्यापि दुःखजातस्य पण्डितैः ॥ ५५ ॥ गर्भजन्मजरारोगेषु स्थानेषु प्रभविव्यतः ॥ निरस्तातिशयाद्वा दं सुखभा
 वैकलक्षणम् ॥ ५६ ॥ भेषजं भगवत्प्राप्तिरेका चाऽऽन्यन्तिकी मता ॥ तस्मात्तत्प्राप्तये यत्नः कर्तव्यः पण्डितैर्नरैः ॥ ५७ ॥ तत्प्राप्तिहेतुज्ञानं च कर्म
 चोक्तं द्विजोत्तमाः ॥ आगमोत्थं विवेकाच्च द्विधा ज्ञानं तथोच्यते ॥ ५८ ॥ शब्दब्रह्माऽऽगममयं परं ब्रह्म विवेकजम् ॥ अन्धं तम इवाज्ञानं दीपवच्चे
 न्द्रियोद्भवम् ॥ ५९ ॥ यथा सूर्यस्तथा ज्ञानं यद्वै विप्रा विवेकजम् ॥ मनुष्याहं वेदार्थं स्मृत्वा यन्मुनिसत्तमाः ॥ ६० ॥ तदेतच्छ्रूयतामत्र संवन्धे
 गदतो मम ॥ द्वे ब्रह्मणी वेदितव्ये शब्दब्रह्म परं च यत् ॥ ६१ ॥ शब्दब्रह्मणि निष्णातः परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ द्वे विद्ये वै वेदितव्ये इति चाऽऽप्य
 र्वणी श्रुतिः ॥ ६२ ॥ परया ह्यक्षरप्राप्तिर्ऋग्वेदादिभयाऽपरा ॥ यत्तदव्यक्तमजरमचिन्त्यमजमव्ययम् ॥ ६३ ॥ अनिर्देश्यमरूपं च पाणिगदाद्यसं
 युतम् ॥ वित्तं सर्वगतं नित्यं भूतयोनिमकारणम् ॥ ६४ ॥ व्याप्यं व्याप्तं यतः सर्वं तद्वै पश्यन्ति सूरयः ॥ तद्ब्रह्मतत्परं धाम तद्वचेयं मोक्षकाण्ड
 क्षिभिः ॥ ६५ ॥ श्रुतिवाक्योदितं सूक्ष्मं तद्विष्णोः परमं पदम् ॥ उत्पत्तिं प्रलयं चैव भूतानामागतिं गतिम् ॥ ६६ ॥ वेत्ति विद्यामविद्यां च स

ब्रह्मपु०
॥ १६६ ॥

वाच्यो भगवानिति ॥ ज्ञानशक्तिबलैश्वर्यवीर्यतेजांस्यशेषतः ॥ ६७ ॥ भगवच्छब्दवाच्यानि विना हेयैर्गुणादिभिः ॥ सर्वाणि तत्र भूतानि निव
सन्ति परात्मनि ॥ ६८ ॥ भूतेषु च स सर्वात्मा वासुदेवस्ततः स्मृतः ॥ उवाचेदं महर्षिभ्यः पुरा पृष्टः प्रजापतिः ॥ ६९ ॥ नामव्याख्यामनन्तस्य
वासुदेवस्य तत्त्वतः ॥ भूतेषु वसते योऽन्तर्बसन्त्यत्र च तानि यत् ॥ धाता विधाता जगतां वासुदेवस्ततः प्रभुः ॥ ७० ॥ स सर्वभूतप्रकृतिगुणांश्च
दोषांश्च सर्वान्सगुणो ह्यतीतः ॥ अतीतसर्वावरणोऽखिलात्मा तेनाऽऽवृतं यद्बुवनान्तरालम् ॥ ७१ ॥ समस्तकल्याणगुणात्मको हि स्वशक्तिले
शाहतभूतसर्गः ॥ इच्छागृहीताभिमतोरुदेहः संसाधिताशेषजगद्धितोऽसौ ॥ ७२ ॥ तेजोबलैश्वर्यमहावरोधः स्ववीर्यशक्त्यादिगुणैकराशिः ॥
परः पराणां सकला न यत्र क्लेशादयः सन्ति परापरेषु ॥ ७३ ॥ स ईश्वरो व्यष्टिसमष्टिरूपोऽव्यक्तस्वरूपः प्रकटस्वरूपः ॥ सर्वेश्वरः सर्वहृत्सर्व
वेत्ता तमस्तशक्तिः परमेश्वराख्यः ॥ ७४ ॥ संज्ञायते येन तदस्तदोषं शुद्धं परं निर्मलमेकरूपम् ॥ संदृश्यते वाऽप्यथ गम्यते वा तज्ज्ञानमज्ञान
मतोऽन्यदुक्तम् ॥ ७५ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे व्यासार्पणसंवादे आत्यन्तिकलयनिरूपणं नाम षड्विंशोऽधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥
इदानीं ब्रूहि योगं च दुःखसंयोगभेषजम् ॥ यं विदित्वाऽव्ययं तत्र युञ्जामः पुरुषोत्तमम् ॥ १ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ श्रुत्वा स वचनं तेषां कृष्णद्वैपायन
स्तदा ॥ अब्रवीत्परमप्रीतो योगी योगविदां वरः ॥ २ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ योगं वक्ष्यामि भो विप्राः शृणुध्वं भवनान्नमम् ॥ यमभ्यस्याऽऽमुया
द्योगी मोक्षं परमदुर्लभम् ॥ ३ ॥ श्रुत्वाऽऽदौ योगशास्त्राणि गुरुमाराध्य भक्तितः ॥ इतिहासं पुराणं च वेदांश्चैव विचक्षणः ॥ ४ ॥ आहारं योग
दोषांश्च देशकालं च बुद्धिमान् ॥ ज्ञात्वा समभ्यसेद्योगं निर्द्वन्द्वो निष्परिग्रहः ॥ ५ ॥ भुञ्जन्सक्तुं यवागूं च तक्रमूर्लं फलं पयः ॥ यावत्कं कणपिण्या
कमाहारं योगसाधनम् ॥ ६ ॥ न मनोविकले ध्याते न श्रान्ते क्षुधिते तथा ॥ न द्वेदे न च शीते च न चोष्णे नानिलात्मके ॥ ७ ॥ असशब्दे न जलाभ्याशे
जीर्णगोष्ठे चतुष्पथे ॥ सरीसृपे श्मशाने च न नद्यन्तेऽग्निसंनिधौ ॥ ८ ॥ न चैत्ये न च वल्मीके सभये कूपसंनिधौ ॥ न शुष्कपर्णनिचये योगं युञ्जीत कर्हि
चित् ॥ ९ ॥ देशानेताननादृत्य मृदत्वाद्यो युनक्ति वै ॥ प्रवक्ष्ये तस्य ये दोषा जायन्ते विप्रकारकाः ॥ १० ॥ बाधिर्यं जडता लोपः स्मृतेर्मृकत्वमन्धता ॥
ज्वरश्च जायते सद्यस्तद्वदज्ञानसंभवः ॥ ११ ॥ तस्मात्सर्वतन्मना कार्या रक्षा योगविदा सदा ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां शरीरं साधनं यतः ॥ १२ ॥
आश्रमे विजने गुह्ये निःशब्दे निर्भये नगे ॥ शून्यागारे शुचौ रम्ये चैकान्ते देवतालये ॥ १३ ॥ रज्न्याः पश्चिमे यामे पूर्वे च सुसमाहितः ॥
पूर्वाह्णे मध्यमे चाह्नि युक्ताहारो जितेन्द्रियः ॥ १४ ॥ आसीनः प्राञ्जुल्यो रम्य आसने सुखनिश्चले ॥ न चोच्छ्रिते नातिनीचे निस्पृहः सत्यवा

अ० १२७

॥ १६६ ॥

कशुचिः ॥ १५ ॥ युक्तनिद्रा जितक्रोधः सर्वभूतहिते रतः ॥ सर्वद्वंद्वसहो धीरः समकायाद्भ्रिमस्तकः ॥ १६ ॥ नाभौ निधाय हस्तौ द्वौ शान्तः
 पद्मासने स्थितः ॥ संस्थाप्य दृष्टिं नासाग्रे प्राणानायम्य वाग्यतः ॥ १७ ॥ समाहृत्येन्द्रियग्रामं मनसा हृदये मुनिः ॥ प्रणवं दीर्घमुद्दिश्य संवृतास्थः
 मुनिश्चलः ॥ १८ ॥ रजसा तमसो वृत्तिं सत्त्वेन रजसस्तथा ॥ संछाद्य निर्मले शान्ते स्थितः संवृतलोचनः ॥ १९ ॥ इत्पद्मकोटरे लीनं सर्वव्यापि
 निरञ्जनम् ॥ गुञ्जीत सततं योगी मुक्तिदं पुरुषोत्तमम् ॥ २० ॥ करणेन्द्रियभूतानि क्षेत्रज्ञे प्रथमं न्यसेत् ॥ क्षेत्रज्ञश्च परं योज्यस्ततो गुञ्जीत योग
 वित् ॥ २१ ॥ बालाग्रशतधाभागलक्षणं परमं पदम् ॥ मनोदीपेन पश्यन्ति योगिनो ध्यानतत्पराः ॥ इन्द्रियाणि समाहृत्य कूर्मोऽङ्गानीव योग
 वित् ॥ २२ ॥ मनो यस्यान्तमभ्येति परमात्मनि चञ्चलम् ॥ संत्यज्य विषयास्तस्य योगसिद्धिः प्रकाशिता ॥ २३ ॥ यदा निर्विषयं चित्तं परे
 ब्रह्मणि लीयते ॥ समाधौ योगयुक्तस्य तदाऽभ्येति परं पदम् ॥ २४ ॥ असंस्कृतं यदा चित्तं योगिनः सर्वकर्मसु ॥ भवत्यानन्दमासाद्य तदा निवां
 णमृच्छति ॥ २५ ॥ शुद्धं धामत्रयातीतं तुर्याख्यं पुरुषोत्तमम् ॥ प्राप्य योगबलाद्योगी मुच्यते नात्र संशयः ॥ २६ ॥ निःस्पृहः सर्वकामेभ्यः
 सर्वत्र प्रियदर्शनः ॥ सर्वत्रानित्यबुद्धिस्तु योगी मुच्येत नान्यथा ॥ २७ ॥ इन्द्रियाणि न सेवेत वैराग्येण च योगवित् ॥ सदा चाभ्यासयोगेन
 मुच्यते नात्र संशयः ॥ २८ ॥ न च पद्मासनाद्योगो न नासाग्रनिरीक्षणात् ॥ मनसश्चेन्द्रियाणां च संयोगो योग उच्यते ॥ २९ ॥ एवं मया
 मुनिश्रेष्ठा योगः प्रोक्तो विमुक्तिदः ॥ संसारमोक्षहेतुश्च किमन्यच्छ्रोतुमिच्छथ ॥ ३० ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ श्रुत्वा ते वचनं तस्य साधु साध्विति
 चाब्रुवन् ॥ व्यासं प्रशस्य संपूज्य पुनः प्रष्टुं समुद्यताः ॥ ३१ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे व्यासपिसंवादे योगाभ्यासनिरूपणं नाम सप्तविंशतिप्रश्नोऽष्टमोऽ
 ध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ तव वक्त्राब्धिसंभृतममृतं वाक्मयं मुने ॥ पिबतां नो द्विजश्रेष्ठ न तृप्तिरिह दृश्यते ॥ १ ॥ तस्माद्योगं मुने
 ब्रूहि विस्तरेण च मुक्तिदम् ॥ सांख्यं च द्विपदां श्रेष्ठ श्रोतुमिच्छामहे वयम् ॥ २ ॥ प्रज्ञावाञ्छ्रोत्रियो यज्वा ख्यातः प्राज्ञोऽनसूयकः ॥ सत्यधर्मम
 तिब्रह्मन्कथं ब्रह्माधिगच्छति ॥ ३ ॥ तपसा ब्रह्मचर्येण सर्वत्यागेन मेधया ॥ सांख्ये वा यदि वा योग एतत्पृष्ठो वदस्व नः ॥ ४ ॥ मनसश्चेन्द्रि
 याणां च यथेकाग्र्यमवाप्यते ॥ येनोपायेन पुरुषस्तत्त्वं व्याख्यातुमर्हसि ॥ ५ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ नान्यत्र ज्ञानतपसोर्नान्यत्वेन्द्रियनिग्रहात् ॥
 नान्यत्र सर्वसंत्यागात्सिद्धिं विन्दति कश्चन ॥ ६ ॥ महाभूतानि सर्वाणि पूर्वमृष्टिः स्वयंभुवः ॥ भूयिष्ठं प्राणभृद्भामे निविष्टानि शरीरिषु ॥ ७ ॥
 भूमेर्देहो जलात्क्षेहो ज्योतिषश्चक्षुषी स्मृते ॥ प्राणापानाश्रयो वायुः कोष्ठाकाशं शरीरिणाम् ॥ ८ ॥ क्रान्तो विष्णुर्बले शक्रः कोष्टेऽग्निर्भोजुमिच्छ

ति ॥ कर्णयोः प्रदिशः श्रोत्रे जिह्वायां वाक्सरस्वती ॥ ९ ॥ कर्णौ त्वक्चक्षुषी जिह्वा नासिका चैव पञ्चमी ॥ दश तानीन्द्रियोक्तानि द्वापण्याहार
सिद्धये ॥ १० ॥ शब्दस्पर्शौ तथा रूपं रसं गन्धं च पञ्चमम् ॥ इन्द्रियार्थान्पृथग्विद्यादिन्द्रियेभ्यस्तु नित्यदा ॥ ११ ॥ इन्द्रियाणि मनो युक्ते
अवश्यानिव राजिलः ॥ मनश्चापि सदा युक्ते भूतात्मा हृदयाश्रितः ॥ १२ ॥ इन्द्रियाणां तथैवैषां सर्वेषामीश्वरं मनः ॥ नियमे च विसर्गे च भूतात्मा
मनसस्तथा ॥ १३ ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थाश्च स्वभावश्चेतना मनः ॥ प्राणापानौ च जीवश्च नित्यं देहेषु देहिनाम् ॥ १४ ॥ आश्रयो नास्ति सत्त्वं
स्य गुणशब्दो न चेतनाः ॥ सत्त्वं हि तेजः सृजति न गुणान्वै कथंचन ॥ १५ ॥ एवं सप्तदशं देहं वृत्तं षोडशभिर्गुणैः ॥ मनीषी मनसा विप्राः पश्य
त्यात्मानमात्मनि ॥ १६ ॥ न ह्ययं चक्षुषा दृश्यो न च सर्वैरपीन्द्रियैः ॥ मनसा तु प्रदीप्तेन महानात्मा प्रकाशते ॥ १७ ॥ अशब्दस्पर्शरूपं तु
रसगन्धविवर्जितम् ॥ अशरीरं शरीरे स्वे निरीक्षितं निरीन्द्रियम् ॥ १८ ॥ अव्यक्तं सर्वदेहेषु मर्त्येषु परमार्चितम् ॥ योऽनुपश्यति स प्रेत्य कल्पते
ब्रह्मभूयतः ॥ १९ ॥ विद्याविनयसंपन्ने ब्राह्मणे गवि हस्तिनि ॥ शुनि चैव श्वपाके च पण्डिताः समदर्शिनः ॥ २० ॥ स हि
सर्वेषु भूतेषु जङ्गमेषु ध्रुवेषु च ॥ वसत्येको महानात्मा येन सर्वमिदं ततम् ॥ २१ ॥ सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं सर्वभूतानि
चाऽऽत्मनि ॥ यदा पश्यति भूतात्मा ब्रह्म संपद्यते तदा ॥ २२ ॥ यावानात्मनि वेदाऽऽत्मा तावानात्मा परात्मानि ॥ य एवं सततं
वेद सोऽमृतत्वाय कल्पते ॥ २३ ॥ सर्वभूतात्मभूतस्य सर्वभूतहितस्य च ॥ देवापि मार्गे मुह्यन्ति अपदस्य पदैषिणः ॥ २४ ॥
शकुन्तानामिवाऽऽकाशे मत्स्यानामिव चोदके ॥ यथा गतिर्न दृश्येत तथा ज्ञानविदां गतिः ॥ २५ ॥ कालः पचति भूतानि सर्वाण्येवाऽऽत्मनाऽऽ
त्मनि ॥ यस्मिंस्तु पच्यते कालस्तत्र वेदेह कश्चन ॥ २६ ॥ न तदूर्ध्वं न तिर्यक्च नाधो न च पुनः पुनः ॥ न मध्ये प्रतिगृह्णीते नैव किंचिन्न
कश्चन ॥ २७ ॥ सर्वे तत्स्था इमे लोका बाह्यमेषां न किंचन ॥ यद्यप्यग्रे समागच्छेद्यथा बाणो गुणच्युतः ॥ २८ ॥ नैवान्तं कारणस्येयाद्यद्यपि
स्यान्मनोजवः ॥ तस्मात्सूक्ष्मतरं नास्ति नास्ति स्थूलतरं तथा ॥ २९ ॥ सर्वतः पाणिपादं तत्सर्वतोऽक्षिशिरोमुखम् ॥ सर्वतः श्रुतिमल्लोके सर्वमा
वृत्य तिष्ठति ॥ ३० ॥ तदेवाणोरणुतरं तन्महद्द्रव्यो महत्तरम् ॥ तदन्तः सर्वभूतानां ध्रुवं तिष्ठन्न दृश्यते ॥ ३१ ॥ अक्षरं च क्षरं चैव द्वेधा भावोऽय
मात्मनः ॥ क्षरः सर्वेषु भूतेषु दिव्यं त्वमृतमक्षरम् ॥ ३२ ॥ नवद्वारं पुरं कृत्वा हंसो हि नियतो वशी ॥ ईदृशः सर्वभूतस्य स्थावरस्य चरस्य च ॥
॥ ३३ ॥ हानेनाभिविकल्पानां नराणां संचयेन च ॥ शरीराणामजस्याऽऽहुर्इत्थं पारदर्शिनः ॥ ३४ ॥ हंसोक्तं च क्षरं चैव कूटस्थं यत्तदक्षरम् ॥

तद्विद्वान्तरं प्राप्य जहाति प्राणजन्मनी ॥ ३५ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ भवतां पृच्छतां विप्रा यथावदिह तत्त्वतः ॥ सांख्यं ज्ञानेन संयुक्तं यदेतत्की
र्तितं मया ॥ ३६ ॥ योगकृत्यं तु भो विप्राः कीर्तयिष्याम्यतः परम् ॥ एकत्वं बुद्धिमनसोरिन्द्रियाणां च सर्वशः ॥ ३७ ॥ आत्मनो व्यापिनो ज्ञानं
ज्ञानमेतदनुत्तमम् ॥ तदेतदुपशान्तेन दान्तेनाध्यात्मशीलिना ॥ ३८ ॥ आत्मारामेण बुद्धेन बोद्धव्यं शुचिकर्मणा ॥ योगदोषान्समुच्छिद्य पञ्च
यान्कवयो विदुः ॥ ३९ ॥ कामं क्रोधं च लोभं च भयं स्वप्नं च पञ्चमम् ॥ क्रोधं शमेन जयति कामं संकल्पवर्जनात् ॥ ४० ॥ सत्त्वसंसेवनाद्दीरो
निद्रासुच्छेनुमर्हति ॥ धृत्या शिश्रोदरं रक्षेत्पाणिपादं च चक्षुषा ॥ ४१ ॥ चक्षुः श्रोत्रं च मनसा मनो वाचं च कर्मणा ॥ अप्रमादाद्भयं जह्याद्भयं
प्राज्ञोपसेवनात् ॥ ४२ ॥ एवमेतान्योगदोषाञ्जयति त्रितयमनन्दितः ॥ अर्ग्याश्च ब्राह्मणाश्चाथ देवताः प्रणमेत्सदा ॥ ४३ ॥ वर्जयेदुद्धतां वाचं हिसा
युक्तां मनोनुगाम् ॥ ब्रह्मतेजोमयं शुक्रं यस्य सर्वमिदं जगत् ॥ ४४ ॥ एतस्य भूतभूतस्य दृष्टं स्थावरजङ्गमम् ॥ ध्यानमध्ययनं दानं सत्यं ह्रीरा
जवं क्षमा ॥ ४५ ॥ शौचं चेवाऽऽत्मनः शुद्धिरिन्द्रियाणां च निग्रहः ॥ एतैर्विवर्धते तेजः पाप्मानं चापकर्षति ॥ ४६ ॥ समः सर्वेषु भूतेषु
लभ्यालभ्येन वर्तयन् ॥ भूतपाप्मा तु तेजस्वी लघ्वाहारो जितेन्द्रियः ॥ ४७ ॥ कामक्रोधो वशो कृत्वा निषेवेद्ब्रह्मणः पदम् ॥ मनसश्चेन्द्रियाणां च कृत्वे
काष्ठं समाहितः ॥ ४८ ॥ पूर्वरात्रे परार्धे च धारयेन्मन आत्मनिः ॥ जन्तोः पञ्चेन्द्रियस्यास्य यद्येकं क्तिन्नमिन्द्रियम् ॥ ४९ ॥ ततोऽस्य स्रवति
प्रज्ञा गिरेःपादादिवोदकम् ॥ मनसः पूर्वमादद्यात्कूर्माणामिव मत्स्यदा ॥ ५० ॥ ततः श्रोत्रं ततश्चक्षुर्जिह्वा घ्राणं च योगवित् ॥ तत एतानि
संयम्य मनसि स्थापयेद्यदि ॥ ५१ ॥ तथैवापोद्ब्र संकल्पात्मनो ह्यात्मनि धारयेत् ॥ पञ्चेन्द्रियाणि मनसि हृदि संस्थापयेद्यदि ॥ ५२ ॥ यदेता
न्यवतिष्ठन्त्ये मनःपष्ठानि चात्मनि ॥ प्रसीदन्ति च संस्थायां तदा ब्रह्म प्रकाशते ॥ ५३ ॥ विद्म इव दीप्तार्चिरादित्य इव दीप्तिमान् ॥ वैयुतोऽग्निरिवाऽऽ
काशो पश्यन्त्यात्मानमात्मनि ॥ ५४ ॥ सर्वं तत्र तु सर्वत्र व्यापकत्वाच्च दृश्यते ॥ तं पश्यन्ति महात्मनो ब्राह्मणा ये मनीषिणः ॥ ५५ ॥ धृति
मन्तो महाप्राज्ञाः सर्वभूतहिते रताः ॥ एवं परिमितं कालमाचरन्संशितव्रतः ॥ ५६ ॥ आसीनो हि रहस्येको गच्छेदक्षरसाम्यताम् ॥ प्रमोदो भ्रम
आवर्तो घ्राणं श्रवणदशन ॥ ५७ ॥ अद्भुतानि च संस्पर्शः शीतोष्णमारुताकृतिः ॥ प्रतिभानुपसर्गाश्च प्रतिसंघट्ट योगतः ॥ ५८ ॥ तांस्तत्त्ववि
दनाहृत्य साम्येनैव निवर्तयेत् ॥ कुर्यात्परिचयं योगे त्रैलोक्ये नियतो मुनिः ॥ ५९ ॥ गिरिशृङ्गे तथा चैत्ये वृक्षमूलेषु योजयेत् ॥ संनियम्ये
न्द्रियग्रामं कोष्ठे भाण्डमना इव ॥ ६० ॥ एकग्रं चिन्तयेन्नित्यं योगाब्रह्मजिते मनः ॥ येनोपायेन शक्येत नियन्तुं पञ्चलं मनः ॥ ६१ ॥ तत्र

बसु०
॥ १६८ ॥

युक्तो निपेचेत न चैव विचलेत्ततः ॥ शून्यागाराणि चैकाग्रो निवासार्थमुपक्रमेत् ॥ ६२ ॥ नातिव्रजेत्परं वाचा कर्मणा मनसाऽपि वा ॥ उपेक्षको
यताहारो लब्धालब्धसमो भवेत् ॥ ६३ ॥ यश्चैनमभिनन्देत् यश्चैनमभिवन्दयेत् ॥ समस्तयोश्चाप्यभयानां भिध्यावेच्छुभाशुभम् ॥ ६४ ॥ न
प्रहृष्येत लाभेषु नालाभेषु च चिन्तयेत् ॥ समः सर्वेषु भूतेषु सधर्मा मातरिश्चनः ॥ ६५ ॥ एवं स्वस्थात्मनः साधोः सर्वत्र समदर्शिनः ॥ पणमा
साम्प्रित्ययुक्तस्य शब्दब्रह्माभिवर्तते ॥ ६६ ॥ वेदनात्तान्पराण्डद्वा समलोष्टाश्मकाञ्चनः ॥ एवं तु निरतो मार्गं विरमेन्न विमोहितः ॥ ६७ ॥ अपि
वर्णावकृष्टस्तु नारी वा धर्मकाङ्क्षिणी ॥ तावप्येतेन मार्गेण गच्छेतां परमां गतिम् ॥ ६८ ॥ अजं पुराणमजरं सनातनं यमिन्द्रियातिगमगोचरं
द्विजाः ॥ अवेक्ष्य चेमां परमेषिसाम्यतां प्रयान्त्यनावातिगतिं मनीषिणः ॥ ६९ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे व्याससर्पिसंवादे सांख्ययोगानिरूपणं नामाष्टविंशाधि
कशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ मुनय ऊचुः ॥ यद्येवं वेदवचनं कुरु कर्म त्यजेति च ॥ कां दिशं विद्यया यान्ति कां च गच्छन्ति कर्मणा ॥ १ ॥ एतद्वे
श्रोतुमिच्छामस्तद्ब्रवान्प्रब्रवीतु नः ॥ एतदन्योन्यवैरूप्यं वर्तते प्रतिकूलतः ॥ २ ॥ व्यास उवाच ॥ शृणुध्वं मुनिशार्दूला यत्पृच्छध्वं समासतः ॥ कर्मवि
द्यामयौ चोभौ व्याख्यास्यामि क्षराक्षरौ ॥ ३ ॥ यां दिशं विद्यया यान्ति यां च गच्छन्ति कर्मणा ॥ शृणुध्वं संप्रतं विप्रा गहनं ह्येतदुत्तरम् ॥ ४ ॥
अस्ति धर्म इति युक्तं नास्ति तत्रैव यो वदेत् ॥ यक्षस्य सादृश्यमिदं यक्षस्येदं भवेदथ ॥ ५ ॥ द्वाविमावथ पन्थानौ यत्र वेदाः प्रतिष्ठिताः ॥ प्रवृ
त्तिलक्षणो धर्मो निवृत्तो वा विभाषितः ॥ ६ ॥ कर्मणा बध्यते जन्तुर्विद्यया च विमुच्यते ॥ तस्मात्कर्म न कुर्वन्ति यतयः पारदर्शिनः ॥ ७ ॥
कर्मणा जायते प्रेत्य मूर्तिमान्पोडशात्मकः ॥ विद्यया जायते नित्यमव्यक्तं ह्यक्षरात्मकम् ॥ ८ ॥ कर्म त्वेके प्रशंसन्ति स्वरूपबुद्धिरता नराः ॥
तेन ते देहजालेन रमयन्त उपासते ॥ ९ ॥ ये तु बुद्धिं परां प्राप्ता धर्मेनैषुण्यदर्शिनः ॥ न ते कर्म प्रशंसन्ति कूपं नद्यां पिवन्निव ॥ १० ॥ कर्मणा
फलमाप्नोति सुखदुःखे भवाभवौ ॥ विद्यया तदवाप्नोति यत्र गत्वा न शोचति ॥ ११ ॥ यत्र गत्वा न म्रियते यत्र गत्वा न जायते ॥ न जीर्यते
यत्र गत्वा यत्र गत्वा न वर्धते ॥ १२ ॥ यत्र तद्ब्रह्म परममव्यक्तमचलं ध्रुवम् ॥ अव्याकृतमनायामममृतं चाधियोगवित् ॥ १३ ॥ द्वंद्वैर्न यत्र बाध्यन्ते
मानसेन च कर्मणा ॥ समाः सर्वत्र भैत्राश्च सर्वभूतहिते रताः ॥ १४ ॥ विद्यामयोऽन्यः पुरुषो द्विजाः कर्ममयोऽपरः ॥ विप्राश्चन्द्रसमस्पर्शः सूक्ष्म
या कलया स्थितः ॥ १५ ॥ तदेतद्विषिणा प्रोक्तं विस्तरेणानुगीयते ॥ न वक्तुं शक्यते द्रष्टुं चक्रतन्तुमिवाम्बरे ॥ १६ ॥ एकादशविकारात्मा कलासं
भारसंभृतः ॥ मूर्तिमानिति तं विद्याद्विप्राः कर्मगुणात्मकम् ॥ १७ ॥ देवो यः संश्रितस्तस्मिन्बुद्धीन्दुरिव पुष्करे ॥ क्षेत्रज्ञं तं विजानीथान्नित्यं योग

अ० १२९

॥ १६८ ॥

जितात्मकम् ॥ १८ ॥ तमो रजश्च सत्त्वं च ज्ञेयं जीवगुणात्मकम् ॥ जीवमात्मगुणं विद्यादात्मानं परमात्मनः ॥ १९ ॥ सचेतनं जीवगुणं वदन्ति
 स चेष्टते जीवगुणं च सर्वम् ॥ ततः परं क्षेत्रविदो वदन्ति प्रकल्पयन्तो भुवनानि सप्त ॥ २० ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ प्रकृत्यास्तु विकारा ये क्षेत्र
 ज्ञास्ते परिश्रुताः ॥ ते चैनं न प्रजानन्ति न जानाति स तानपि ॥ २१ ॥ तैश्चैव कुरुते कार्यं मनःषष्ठैरिन्द्रेन्द्रियैः ॥ सुदान्तैरिव संयन्ता दृढः परम
 वाजिभिः ॥ २२ ॥ इन्द्रियेभ्यः पञ्च ह्यर्था अर्थेभ्यः परमं मनः ॥ मनसस्तु परा बुद्धिर्बुद्धेरात्मा महान्परः ॥ २३ ॥ महतः परमव्यक्तमव्यक्तात्पर
 तोऽमृतम् ॥ अमृतान्न परं किञ्चित्सा काष्ठा परमा गतिः ॥ २४ ॥ एवं सर्वेषु भूतेषु गुडात्मा न प्रकाशते ॥ दृश्यते त्वग्रया बुद्ध्या सूक्ष्मया सूक्ष्म
 दर्शिभिः ॥ २५ ॥ अन्तरात्मनि संलीय मनःषष्ठानि मेधया ॥ इन्द्रियैरिन्द्रियार्थाश्च बहुचित्तमचिन्तयन् ॥ २६ ॥ ध्यानेऽपि परमं कृत्वा वि
 द्यासंपादितं मनः ॥ अनीश्वरः प्रशान्तात्मा ततो गच्छेत्परं पदम् ॥ २७ ॥ इन्द्रियाणां तु सर्वेषां वश्यात्मा चलितस्मृतिः ॥ आत्मनः संप्रदानेन
 मर्त्यो मृत्युमुपाश्रुते ॥ २८ ॥ विहत्य सर्वसंकल्पान्सत्त्वे चित्तं निवेशयेत् ॥ सत्त्वे चित्तं समावेश्य ततः कालंजरो भवेत् ॥ २९ ॥ चित्तप्रसादेन
 यतिर्जहातीह शुभाशुभम् ॥ प्रसन्नात्माऽऽत्मानि स्थित्वा सुखमत्यन्तमश्रुते ॥ ३० ॥ लक्षणं तु प्रसादस्य यथा स्वप्ने सुखं भवेत् ॥ निर्वाते वा यथा
 दीपो दीप्यमानो न कम्पते ॥ ३१ ॥ एवं पूर्वापरे रात्रे युञ्जन्नात्मानमात्मना ॥ लघ्वाहारो विशुद्धात्मा पश्यत्यात्मानमात्मानि ॥ ३२ ॥ रहस्यं सर्वं
 वेदानामनोपम्यमनामयम् ॥ आत्मप्रत्यायकं शास्त्रमिदं पुत्रानुशासनम् ॥ ३३ ॥ धर्माख्यानेषु सर्वेषु सत्याख्यानेषु यद्वसु ॥ दशवर्षसहस्राणि
 निर्मध्यामृतमुद्धतम् ॥ ३४ ॥ नवनीतं यथा दध्नः काष्ठादग्निर्यथैव च ॥ तथैव विदुषां ज्ञानं मुक्तिहेतोः समुद्धतम् ॥ ३५ ॥ स्नातकानामिदं शास्त्रं
 वाच्यं पुत्रानुशासनम् ॥ तदिदं नाप्रशान्ताय नादान्ताय तपस्विने ॥ ३६ ॥ नावेदविदुषे वाच्यं तथा नानुगताय च ॥ नामयकायानृजवे न चानि
 दिष्टकारिणे ॥ ३७ ॥ न तर्कशास्त्रदग्धाय तथैव पिशुनाय च ॥ श्लाघिने श्लाघनीयाय प्रशान्ताय तपस्विने ॥ ३८ ॥ इदं प्रियाय पुत्राय शिष्याया
 नुगताय तु ॥ रहस्यधर्मं वक्तव्यं नान्यस्मै तु कथंचन ॥ ३९ ॥ यदप्यस्य महीं दद्याद्रत्नपूर्णाभिर्मानरः ॥ इदमेव ततः श्रेय इति मन्येत तत्त्वं
 वित् ॥ ४० ॥ अतो शुद्धतरार्थं तदध्यात्ममतिमानुषम् ॥ यत्तन्महार्घमिदं वेदान्तेषु च गीयते ॥ ४१ ॥ तद्युष्मभ्यं प्रयच्छामि यन्मां पृच्छत
 सत्तमाः ॥ यन्मे मनसि वर्तेत यस्तु वो हृदि संशयः ॥ श्रुतं भवद्भिस्तत्सर्वं किमन्यत्कथयामि वः ॥ ४२ ॥ ॥ सुनय ऊचुः ॥ अध्यात्मं विस्तरे
 णेह पुनरेव वदस्व नः ॥ यदध्यात्मं यथा विद्मो भगवन्नृपिसत्तम ॥ ४३ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ अध्यात्मं यदिदं विप्राः पुरुषस्येह पठ्यते ॥ युष्मभ्यं

॥ १६९ ॥

कथयिष्यामि तस्य व्याख्याऽवधारयताम् ॥ ४४ ॥ भूमिरापस्तथा ज्योतिर्वायुराकाशमेव च ॥ महाभूतानि यश्चैव सर्वभूतेषु भूतकृत् ॥ ४५ ॥ मुनय-
ज्जुः ॥ आकाशं तु भवेद्यस्य यस्मिन्देहं न पश्यति ॥ आकाशाद्यं शरीरेषु कथं तदुपवर्णयेत् ॥ ४६ ॥ इन्द्रियाणां गुणाः केचित्कथं तानुपलक्षयेत्
व्यास उवाच ॥ एतद्वो वर्णयिष्यामि यथावदनुदर्शनम् ॥ शृणुष्वं तदिहैकाग्र्याद्यथातत्त्वं यथा च तत् ॥ ४७ ॥ शब्दः श्रोत्रं तथा खानि त्रयमा-
काशलक्षणम् ॥ प्राणश्चेष्टा तथा स्पर्श एते वायुगुणास्त्रयः ॥ ४८ ॥ रूपं चक्षुर्विपाकश्च त्रिधा ज्योतिर्विधीयते ॥ रसोऽथ रसनं स्वेदो गुणास्त्वेते
त्रयोऽम्भसाम् ॥ ४९ ॥ प्रेयं प्राणं शरीरं च भूमेरेते गुणास्त्रयः ॥ एतावानिन्द्रियग्रामो व्याख्यातः पाञ्चभौतिकः ॥ ५० ॥ वायोः स्पर्शो रसो
ऽद्भ्यश्च ज्योतिषो रूपमुच्यते ॥ आकाशप्रभवः शब्दो गन्धो भूमिगुणः स्मृतः ॥ ५१ ॥ मनो बुद्धिः स्वभावश्च गुणा एते स्वयोनिजाः ॥ ते गुणा-
नतिवर्तन्ते गुणेभ्यः परमा मताः ॥ ५२ ॥ यथा कूर्म इवाङ्गानि प्रसार्य संनियच्छति ॥ एवमेवेन्द्रियग्रामं बुद्धिश्चेष्टो नियच्छति ॥ ५३ ॥
यदूर्ध्वं पादतलयोरर्वागधश्च पश्यति ॥ एतस्मिन्नेव कृत्ये सा वर्तते बुद्धिरुत्तमा ॥ ५४ ॥ गुणैस्तु नीयते बुद्धिर्बुद्धिरेवेन्द्रियाण्यपि ॥ मनःपष्ठानि
सर्वाणि बुद्ध्यभावात्कुतो गुणाः ॥ ५५ ॥ इन्द्रियाणि नरैः पञ्च पष्टं तन्मन उच्यते ॥ सप्तमीं बुद्धिमेवाऽऽहुः क्षेत्रज्ञं विद्धि चाष्टमम् ॥ ५६ ॥
चक्षुरालोकनायैव संशयं कुरुते मनः ॥ बुद्धिरध्यवसानाय साक्षी क्षेत्रज्ञ उच्यते ॥ ५७ ॥ रजस्तमश्च सत्त्वं च त्रय एते स्वयोनिजाः ॥ समा-
सर्वेषु भूतेषु तान्युणानुपलक्षयेत् ॥ ५८ ॥ तत्र यत्प्रीतिसंयुक्तं किञ्चिदात्मनि लक्षयेत् ॥ प्रशान्तमिव संयुक्तं सत्त्वं तदुपधारयेत् ॥ ५९ ॥ यत्तु
संतापसंयुक्तं काये मनसि वा भवेत् ॥ प्रवृत्तं रज इत्येव तत्र चाप्युपलक्षयेत् ॥ ६० ॥ यत्तु व्यामोहसंयुक्तमव्यक्तं विषमं भवेत् ॥ अप्रतर्क्यमविज्ञेयं
तमस्तदुपधारयेत् ॥ ६१ ॥ प्रहर्षः प्रीतिरानन्दः स्वाम्यं स्वस्थात्मचित्तता ॥ अकस्माद्यदि वा कस्माद्दन्ति सात्त्विकान्युणात् ॥ ६२ ॥ अभिमानो
मृषावादो लोभो मोहस्तथाक्षमा ॥ लिङ्गानि रजसस्तानि वर्तन्ते हेतुतत्त्वतः ॥ ६३ ॥ तथा मोहः प्रमादश्च तन्द्री निद्राऽप्रबोधिता ॥ कथंचिद-
भिवर्तन्ते विज्ञेयास्तामसा गुणाः ॥ ६४ ॥ मनः प्रसृजते भावं बुद्धिरध्यवसायिनी ॥ हृदयं प्रियमेवेह त्रिविधा कर्मचोदना ॥ ६५ ॥ इन्द्रियेभ्यः
परा इहार्थेभ्यश्च परं मनः ॥ मनसस्तु परा बुद्धिर्बुद्धिरात्मा परः स्मृतः ॥ ६६ ॥ बुद्धिरात्मा मनुष्यस्य बुद्धिरेवाऽऽत्मनायिका ॥ यदा विकुरुते
भावं तदा भवति सा मनः ॥ ६७ ॥ इन्द्रियाणां पृथग्भावाद्बुद्धिर्विकुरुते ह्यनु ॥ शृण्वती भवति श्रोत्रं स्पृशती स्पर्श उच्यते ॥ ६८ ॥ पश्यन्ती च
भवेदृष्टी रसन्ती रसना भवेत् ॥ जिघ्रन्ती भवति घ्राणं बुद्धिर्विकुरुते पृथक् ॥ ६९ ॥ इन्द्रियाणि तु तान्याहुस्तेषां वृत्त्या वितिष्ठति ॥ तिष्ठती

अ० १२९

॥ १६९ ॥

पुरुषे बुद्धिर्बुद्धिभावव्यवस्थिता ॥ ७० ॥ कदाचिद्धमते प्रीतिं कदाचिदपि शोचति ॥ न सुखेन च दुःखेन कदाचिदिह मुह्यते ॥ ७१ ॥
 स्वयं भावात्मिका भावास्त्रीनेतानभिवर्तते ॥ सरिता सागरो भर्ता महाबलामिवोर्मिमान् ॥ ७२ ॥ यदा प्रार्थयते किञ्चित्तदा भवति सा मनः ॥
 अधिष्ठाने च वै बुद्ध्या पृथगेतानि वै स्मरेत् ॥ ७३ ॥ इन्द्रियाणि च मेध्यानि विचेतव्यानि कृत्स्नशः ॥ सर्वाण्येवानुपूज्येण यद्यदा च विधीयते ॥
 ॥ ७४ ॥ अविभागमना बुद्धिर्भावो मनसि वर्तते ॥ प्रवर्तमानस्तु रजः सत्त्वमध्यतिवर्तते ॥ ७५ ॥ ये वै भावेन वर्तन्ते सर्वेष्वेतेषु ते त्रिषु ॥
 अन्वर्थान्संप्रवर्तन्ते रथनेमिमरा इव ॥ ७६ ॥ प्रदीपार्थ मनः कुर्यादिन्द्रियैर्बुद्धिसत्तमेः ॥ निश्चरद्भिर्यथायोगमुदासीनैर्यदृच्छया ॥ ७७ ॥ एवं स्वभा-
 वमेवेदमिति बुद्ध्या न मुह्यति ॥ अशोचन्संप्रहृष्यन् नित्यं विगतमत्सरः ॥ ७८ ॥ न ह्यात्मा शक्यते द्रष्टुर्मिन्द्रियैः कामगोचरेः ॥ प्रवर्तमाने-
 रनेकैर्दुर्धरैरकृतात्मभिः ॥ ७९ ॥ तेषां तु मनसा रश्मीन्यदा सम्यग्निच्यच्छति ॥ तदा प्रकाशते ह्यात्मा दीपदीप्ता यथाऽऽकृतिः ॥ ८० ॥
 सर्वेषामेव भूतानां तमस्युपगते यथा ॥ प्रकाशं भवते सर्वं तथैवमुपधार्यताम् ॥ ८१ ॥ यथा वारिचरः पक्षी न लिप्यति जले चरन् ॥ विमुक्तात्मा-
 तथा योगीशुणदोषैर्न लिप्यते ॥ ८२ ॥ एवमेव कृतप्रज्ञो न दोषैर्विषयांश्चरन् ॥ असज्जमानः सर्वेषु न कथञ्चित्प्रलिप्यते ॥ ८३ ॥ त्यक्त्वा पूर्वकृतं
 कर्म रतिर्यस्य महात्मनि ॥ सर्वभूतात्मभूतस्य गुणसङ्गेन सज्जतः ॥ ८४ ॥ स्वयमात्मा प्रसवति गुणेष्वपि कदाचन ॥ न गुणा विदुरात्मानं
 गुणान्वेद स सर्वदा ॥ ८५ ॥ परिदध्याह्मणानां स द्रष्टा चैव यथातथम् ॥ सत्त्वक्षेत्रज्ञयोरेवमन्तरं लक्ष्येन्नरः ॥ ८६ ॥ सृजते तु गुणानेक एको न
 सृजते गुणान् ॥ पृथग्भूतौ प्रकृत्यैतौ संप्रयुक्तौ च सर्वदा ॥ ८७ ॥ यथाऽश्मना हिरण्यस्य संप्रयुक्तौ तथैव तौ ॥ मशकोदुम्बरो वाऽपि संप्रयुक्तौ
 यथा सह ॥ ८८ ॥ इषिका वा यथा सुभ्रे पृथक्च सह चैव हि ॥ तथैव सहितावेतावन्योन्यस्मिन्प्रातिष्ठितौ ॥ ८९ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे व्यासपि-
 संवादे सांख्ययोगनिरूपणो नामैकोनविंशतिप्रश्नोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ सृजते तु गुणान्सत्त्वं क्षेत्रज्ञस्त्वधितिष्ठति ॥
 गुणान्विक्रियतः सर्वानुदासीनवदीश्वरः ॥ १ ॥ स्वभावयुक्तं तत्सर्वं यदिमान्सृजते गुणान् ॥ ऊर्णनाभिर्यथा सूत्रं सृजते तद्गुणास्तथा ॥ २ ॥
 प्रवृत्ता न निवर्तन्ते प्रवृत्तिर्नोपलभ्यते ॥ एवमेकं व्यवस्यन्ति निवृत्तिमिति चापरे ॥ ३ ॥ उभयं संप्रधार्यतदध्यवस्येद्ययामिति ॥ अनेन च विधानेन
 भवेद्दे संशयो महान् ॥ ४ ॥ अनादिनिधनो ह्यात्मा तं बुद्ध्या विहरन्नरः ॥ अकुप्यन्नप्रहृष्यन् नित्यं विगतमत्सरः ॥ ५ ॥ इत्येवं हृदये सर्वो
 बुद्धिचिन्तामयं दृढम् ॥ अनित्यं सुखमासीनमशौच्यं छिन्नसंशयः ॥ ६ ॥ तारयेत्प्रच्युतां पृथ्वीं यथा पूर्णान् नदीं नराः ॥ अवगाह्य च विद्वांसो

॥ १७० ॥

विप्रा लोलमिमं तथा ॥ ७ ॥ न तु तप्याति वे विद्वान्स्थले चरति तत्त्वविद् ॥ एवं विचिन्त्य चाऽऽत्मानं केवलं ज्ञानमात्मनः ॥ ८ ॥ तां च बुद्ध्या
नरः सर्गं भूतानामागतिं गतिम् ॥ समवेक्ष्य च वै सम्यग्लभते शममुत्तमम् ॥ ९ ॥ एतद्दिजन्मसामर्थ्यं ब्राह्मणस्य विशेषतः ॥ आत्मज्ञानसमवेह
पर्याप्तं तत्परायणम् ॥ १० ॥ तत्त्वं बुद्ध्या भवेद्बुद्धः किमन्यद्बुद्धलक्षणम् ॥ विज्ञायैताद्विमुच्यन्ते कृतकृत्या मनीषिणः ॥ ११ ॥ न
भवाति विदुषां महद्भयं यदविदुषां सुमहद्भयं परत्र ॥ न हि गतिराधिकाऽस्ति कस्यचिद्भवाति हि या विदुषः सनातनी ॥ १२ ॥
लोकमातरममुयते नरस्तत्र देवमनिरीक्ष्य शोचते ॥ तत्र चेत्कुशलता न शोचते ये विदुस्तदुभयं कृताकृतम् ॥ १३ ॥ यत्करोत्यनभिसंधिपूर्वकं तच्च
निर्दहति यत्पुरा कृतम् ॥ यत्प्रियं तदुभयं न वाऽप्रियं तस्य तज्जनयतीह कुर्वतः ॥ १४ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ यस्माद्धर्मात्परो धर्मो विद्यते नेह
कश्चन ॥ यो विशिष्टश्च भूतेभ्यस्तद्भवान्प्रव्रीतु नः ॥ १५ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ धर्मं च संप्रवक्ष्यामि पुराणमृषिभिः स्तुतम् ॥ विशिष्टं सर्वधर्मेभ्यः
गृणुष्वं मुनिसत्तमाः ॥ १६ ॥ इन्द्रियाणि प्रमाथीनि बुद्ध्या संयम्य तत्त्वतः ॥ सर्वतः प्रसृतानीह पिता बालानिवाऽऽत्मजान् ॥ १७ ॥ मन
सश्चेन्द्रियाणां चाप्येकाग्र्यं परमं तपः ॥ तच्छ्रेष्ठं सर्वधर्मेभ्यः स धर्मः पर उच्यते ॥ १८ ॥ तानि सर्वाणि संधाय मनःपद्मानि विद्यया ॥ आत्म
तृप्तः स एवाऽऽसीद्बुद्धु चिन्त्यमचिन्तयन् ॥ १९ ॥ गोचरेभ्यो निवृत्तानि यदा स्थास्यन्ति वेश्मनि ॥ तदा चैवाऽऽत्मनाऽऽत्मानं परं द्रक्ष्यथ
शाश्वतम् ॥ २० ॥ सर्वात्मानं महात्मानं विधूममिव पावकम् ॥ प्रपश्यन्ति महात्मानं ब्राह्मणा ये मनीषिणः ॥ २१ ॥ यथा पुष्पफलोपेतो
बहुशाखो महाद्रुमः ॥ आत्मनो नाभिजानीते क मे पुष्पं क मे फलम् ॥ २२ ॥ एवमात्मा न जानीते क गमिष्ये कुतोऽन्वहम् ॥ अन्यो ह्यस्या
न्तरात्माऽस्ति यः सर्वमनुपश्यति ॥ २३ ॥ ज्ञानदीप्तेन मनसा पश्यत्यात्मानमात्मना ॥ दृष्ट्वाऽऽत्मानं तथा यूयं विरागा भवत द्विजाः ॥ २४ ॥
विमुक्ताः सर्वपापेभ्यो मुक्तत्वच इवोरगाः ॥ परां बुद्धिमवाप्येहाप्यचिन्ता विगतज्वराः ॥ २५ ॥ सर्वतःस्रोतसं घोरां नदीं लोकप्रवाहिणीम् ॥
पञ्चेन्द्रियमाहवतीं मनःसंकल्परोधसम् ॥ २६ ॥ लोभमोहतृणाच्छत्रां कामक्रोधसरीसृपाम् ॥ सत्यतीर्थानृतस्रोभां क्रोधपङ्कां सरिद्राम् ॥ २७ ॥
अव्यक्तप्रभः ॥ शीघ्रां कामक्रोधसमाकुलाम् ॥ प्रतरध्वं नदीं बुद्ध्या दुस्तरामकृतात्मभिः ॥ २८ ॥ संसारसागरगमां योनिपातालदुस्तराम् ॥
आत्मजन्मोद्भवां तां तु जिह्वावतीं दुरासदाम् ॥ २९ ॥ यां तरन्ति कृतप्रज्ञा धृतिमन्तो मनीषिणः ॥ तां तीर्णः सर्वतो मुक्तो विधूतात्माऽऽत्मवा
न्मुचिः ॥ ३० ॥ उत्तमां बुद्धिमास्थाय ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ उत्तीर्णः सर्वसंक्षेशान्प्रसन्नात्मा विकल्मषः ॥ ३१ ॥ भूयिष्ठानीव भूतानि सर्वस्था

अ० १३०

॥ १७० ॥

नात्रिरीक्ष्य च ॥ अकुप्यन्नप्रसीदंश्च ननृशंसमतिस्तथा ॥ ३२ ॥ ततो द्रक्ष्यथ सर्वेषां भूतानां प्रभवाप्ययम् ॥ एतद्धि सर्वधर्मैर्भ्यो विशिष्टं मेनिरे
 बुधाः ॥ ३३ ॥ धर्म धर्मभृतां श्रेष्ठा मुनयः सत्यवादिनः ॥ आत्मानो व्यापिनो विप्रा इति पुत्रानुशासनम् ॥ ३४ ॥ प्रयताय प्रवक्तव्यं हिताया
 नुगताय च ॥ आत्मज्ञानमिदं गुह्यं सर्वगुह्यतमं महत् ॥ ३५ ॥ अत्रवं यदहं विप्रा आत्मसाक्षिकमञ्जसा ॥ नैव स्त्री न पुमानेवं न चैवंदं न पुं
 सकम् ॥ ३६ ॥ अदुःखमसुखं ब्रह्म भूतमव्ययमवात्मकम् ॥ नैतज्ज्ञात्वा पुमान्स्त्री वा पुनर्भवमवाप्नुयात् ॥ ३७ ॥ यथा मतानि सर्वाणि तथैतानि
 यथा तथा ॥ कथितानि मया विप्रा भवन्ति न भवन्ति च ॥ ३८ ॥ तत्प्रीतिपुक्तेन गुणान्वितेन पुत्रेण सत्पुत्रदयान्वितेन ॥ दृष्ट्वा हितं प्रीतमना
 यदर्थं ब्रूयात्सुतस्येह यदुक्तमेतत् ॥ ३९ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ मोक्षः पितामहेनोक्त उपायात्रानुपायतः ॥ तमुपायं यथान्यायं श्रोतुमिच्छामहे
 मुने ॥ ४० ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ अस्मासु तन्महाप्राज्ञा युक्तं निपुणदर्शनम् ॥ यदुपायेन सर्वार्थान्मृगयध्वं सदाऽनघाः ॥ ४१ ॥ षटोपकरणे
 बुद्धिर्घटोत्पत्तौ न सा मता ॥ एवं धर्माद्युपायार्थे नान्यधर्मेषु कारणम् ॥ ४२ ॥ पूर्वं समुद्रे यः पन्था न स गच्छति पश्चिमम् ॥ एकः पन्था हि
 मोक्षस्य तच्छृणुध्वं ममानघाः ॥ ४३ ॥ क्षमया क्रोधमुच्छिन्वात्कामं संकल्पवर्जनात् ॥ सत्त्वसंसेवनाद्दीरो निद्रामुच्छेत्तुमर्हति ॥ ४४ ॥ अप्रमा
 दाद्रयं रक्षेद्रक्षेत्स्त्रे च संविदम् ॥ इच्छां द्वेषं च कामं च धैर्येण विनिवर्तयेत् ॥ ४५ ॥ निद्रां च प्रतिभां चैव ज्ञानाभ्यासेन तत्त्वविद ॥
 उपद्रवांस्तथा योगी हितजीर्णमिताशनात् ॥ ४६ ॥ लोभं मोहं च संतोषाद्विषयास्तत्त्वदर्शनात् ॥ अनुकोशादधर्मं च जयेद्धर्ममुपेक्षया ॥
 ॥ ४७ ॥ आयत्या च जयेदाशां सामर्थ्यं सङ्गवर्जनात् ॥ अनित्यत्वेन च स्नेहं क्षुधां योगेन पाण्डितः ॥ ४८ ॥ कारुण्येनाऽऽत्मनाऽऽत्मानं
 तृष्णां च परितोषतः ॥ उत्थानेन जयेत्तन्द्रां वितर्कं निश्चयाजयेत् ॥ ४९ ॥ मौनेन बहुभाषां च शौर्येण च भयं जयेत् ॥ यच्छेद्वाङ्मनसो बुद्ध्या
 तां यच्छेज्ज्ञानचक्षुषा ॥ ५० ॥ ज्ञानमात्मा महान्यच्छेत्तं यच्छेच्छान्तिरात्मनः ॥ तदेतदुपशान्तेन बोद्धव्यं शुचिकर्मणा ॥ ५१ ॥ योगदोषा
 न्समुच्छिद्य पञ्च यान्कवयो विदुः ॥ कामं क्रोधं च लोभं च भयं स्वप्नं च पञ्चमम् ॥ ५२ ॥ परित्यज्य निषेवेत यथावद्योगसाधनात् ॥ ध्यानमध्य
 यनं दानं, सत्यं द्वीराजवं क्षमा ॥ ५३ ॥ शौचमाचारतः शुद्धिरिन्द्रियाणां च संयमः ॥ एतैर्विवर्धते तेजः पाप्मानमुपहन्ति च ॥ ५४ ॥
 सिध्यन्ति चास्य संकरा विज्ञानं च प्रवर्तते ॥ धूतपापः स तेजस्वी लघ्वाहरो जितेन्द्रियः ॥ ५५ ॥ कामक्रोधौ वरो कृत्वा निर्विशोद्धरणः
 पदम् ॥ अमृदत्वमसद्भिन्नं कामक्रोधविवर्जनम् ॥ ५६ ॥ अदैन्यमनुदीर्णत्वमनुद्वेगो ह्यवस्थितिः ॥ एष मार्गो हि मोक्षस्य प्रसन्नो विमलः

शुचिः ॥ तथा वाकायमनसा नियमाः कामतोऽप्ययः ॥ ५७ ॥ इति श्रीनृसिंहापुराणे सांख्ययोगनिरूपणं नाम त्रिंशधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३० ॥
 ॥ मुनय ऊचुः ॥ सांख्यं योगस्य नो विप्र विशेषं वक्तुमर्हसि ॥ तव धर्मज्ञ सर्वं हि विदितं मुनिसत्तम ॥ १ ॥ व्यास उवाच ॥ सांख्याः सांख्यं प्रशंसन्ति
 योगान्योगविदुत्तमाः ॥ वदन्ति कारणैः श्रेष्ठैः स्वपक्षोद्भवनाय वै ॥ २ ॥ अनीश्वरः कथं मुच्येदित्येवं मुनिसत्तमाः ॥ वदन्ति कारणैः श्रेष्ठं योगं सम्यक्कम-
 नीषिणः ॥ ३ ॥ वदन्ति कारणं चेदं सांख्यं सम्यग्दिजातयः ॥ विज्ञायेद् गतीः सर्वा विरक्तो विषयेषु यः ॥ ४ ॥ ऊर्ध्वं स देहात्सुख्यक्तं विमुच्येदिति
 नान्यथा ॥ एतदाहुर्महाप्राज्ञाः सांख्यं वै मोक्षदर्शनम् ॥ ५ ॥ स्वपक्षे कारणं ग्राह्यं समर्थं वचनं हितम् ॥ श्रेष्ठानां हि मतं ग्राह्यं भवद्भिः शिष्टसंमतैः ॥
 ॥ ६ ॥ प्रत्यक्षं हेतवो योगाः सांख्याः शास्त्रविनिश्चयाः ॥ उभे चैते मते तत्त्वे समवेते द्विजोत्तमाः ॥ ७ ॥ उभे चैते मते ज्ञाते मुनिभिः शिष्टसंमते ॥
 अनुष्ठिते यथाशास्त्रं नयेतां परमां गतिम् ॥ ८ ॥ तुल्यं शौचं तयोर्युक्तं दया भूतेषु चानघाः ॥ व्रतानां धारणं तुल्यं दर्शनं न समं तयोः ॥ ९ ॥
 ॥ मुनय ऊचुः ॥ यदि तुल्यं व्रतं शौचं दया चात्र महामुने ॥ तुल्यं तद्दर्शनं कस्मात्तत्रो ब्रूहि द्विजोत्तम ॥ १० ॥ व्यास उवाच ॥ रागं मोहं
 तथा स्नेहं कामं क्रोधं च केवलम् ॥ योगास्थिरोदितान्दोषान्पञ्चैतान्प्राप्नुवन्ति तान् ॥ ११ ॥ यथा वाऽग्निमिषाः स्थूलं जालं छित्त्वा पुनर्जलम् ॥
 प्राप्नुवन्ति तथा योगात्तत्पदं वीतकल्मषाः ॥ १२ ॥ तथैव वायुरां छित्त्वा बलवन्तो यथा मृगाः ॥ प्राप्नुयुर्विमलं मार्गं विमुक्ताः सर्वबन्धनैः ॥
 ॥ १३ ॥ लोभजानि तथा विप्रा बन्धनानि बलान्विताः ॥ छित्त्वा योगात्परं मार्गं गच्छन्ति विमलं शुभम् ॥ १४ ॥ अचलास्त्वाविला विप्रा
 वायुरासु तथाऽपरे ॥ विनश्यन्ति न संदेहस्तद्वद्योगबलादृते ॥ १५ ॥ बलहीनाश्च विप्रेन्द्रा यथा जालं गता द्विजाः ॥ बन्धं न गच्छन्त्यनघा
 योगास्ते तु सुदुर्लभाः ॥ १६ ॥ यथा च शकुनाः सूक्ष्मं प्राप्य जालमरिंदमाः ॥ तत्राशक्ता विपद्यन्ते मुच्यन्ते तु बलान्विताः ॥ १७ ॥
 कर्मजैर्बन्धनैर्बद्धास्तद्वद्योगपरा द्विजाः ॥ अबला वै विनश्यन्ति मुच्यन्ते तु बलान्विताः ॥ १८ ॥ अल्पकश्च यथा विप्रा वह्निः शाम्यति दुर्बलः ॥
 आक्रान्त इन्धनैः स्थूलैस्तद्वद्योगबलः स्मृतः ॥ १९ ॥ स एव च तदा विप्रा वह्निर्जातबलः पुनः ॥ समीरणगतः कृत्स्नां दहोत्क्षिप्रं महीमि-
 माम् ॥ २० ॥ तत्त्वज्ञानबलो योगी दीप्ततेजा महाबलः ॥ अन्तकाल इवाऽऽदित्यः कृत्स्नं संशोषयेज्जगत् ॥ २१ ॥ दुर्बलश्च यथा विप्राः
 स्रोतसा द्विपते नरः ॥ बलहीनस्तथा योगी विषयैर्द्विपते च सः ॥ २२ ॥ तदेव तु यथा स्रोतो विष्कम्भयति वारणः ॥ तद्वद्योगबलं लब्ध्वा न
 भवेद्विषयैर्हतः ॥ २३ ॥ विशन्ति वा वशाद्वाऽप्य योगाद्योगबलान्विताः ॥ प्रजापतीन्मनूस्सर्वान्महाभूतानि चेश्वराः ॥ २४ ॥ न यमो नान्तकः

क्रुद्धो न मृत्युर्भीमाविक्रमः ॥ विशन्ते तद्विजाः सर्वे योगस्यामिततेजसः ॥ २५ ॥ आत्मनां च सदस्याणि बहूनि द्विजसत्तमाः ॥ योगं कुर्याद्वलं
 प्राप्य तैश्च सर्वैर्मेहीं चरेत् ॥ २६ ॥ प्राप्नुयाद्विषयान्कश्चित्पुनश्चोभं तपश्चरेत् ॥ संक्षिपेच्च पुनर्विप्राः सूर्यस्तेजोगुणानिव ॥ २७ ॥ बलस्थस्य हि
 योगस्य बलार्थं मुनिसत्तमाः ॥ विमोक्षप्रभवं विष्णुमुपपन्नमसंशयम् ॥ २८ ॥ बलानि योगप्रोक्तानि मयैतानि द्विजोत्तमाः ॥ निदर्शनार्थं सूक्ष्माणि
 वक्ष्यामि च पुनर्द्विजाः ॥ २९ ॥ आत्मनश्च समाधाने धारणां प्रति वा द्विजाः ॥ निदर्शनानि सूक्ष्माणि शृणुध्वं मुनिसत्तमाः ॥ ३० ॥ अप्रमत्तो
 यथा धन्वी लक्ष्यं हन्ति समाहितः ॥ युक्तः सम्यक्तया योगी मोक्षं प्राप्नोत्यसंशयम् ॥ ३१ ॥ स्नेहपात्रे यथा पूर्णे मन आधाय निश्चलम् ॥
 पुरुषो युक्त आरोहेत्सोपानं युक्तमानसः ॥ ३२ ॥ मुक्तस्तथाऽयमात्मानं योगं तद्वत्सुनिश्चलम् ॥ करोत्यमलमात्मानं भास्करोपमदर्शने ॥ ३३ ॥
 यथा च नावं विप्रेन्द्राः कर्णधारः समाहितः ॥ महार्णवगतां शीघ्रं नयेद्विप्रास्तु पत्तनम् ॥ ३४ ॥ तद्वदात्मसमाधानं युक्तो योगेन योगवित् ॥
 दुर्गः स्थानमाप्नोति हित्वा देहमिमं द्विजाः ॥ ३५ ॥ सारथिश्च यथा विप्राः सदश्वान्सुसमाहितः ॥ देशमिष्टं नयत्याशु धन्विनं पुरुषर्षभम् ॥ ३६ ॥
 तथैव च द्विजा योगी धारणासु समाहितः ॥ प्राप्नोत्याशु परं स्थानं लक्ष्ययुक्त इवाऽऽशुगः ॥ ३७ ॥ आविश्यऽऽत्मनि चाऽऽत्मानं योऽवतिष्ठति
 सोऽचलः ॥ पाशं हत्वेव मीनानां पदमाप्नोति सोऽजरम् ॥ ३८ ॥ नाभ्यां शीर्षे च कुक्षौ च हृदि वक्षसि पार्श्वयोः ॥ दर्शने श्रवणे वाऽपि प्राणे
 चामितविक्रमः ॥ ३९ ॥ स्थानेष्वेतेषु यो योगी महाव्रतसमाहितः ॥ आत्मना सूक्ष्ममात्मानं युक्ते सम्यग्द्विजोत्तमाः ॥ ४० ॥ सुशीघ्रमचल
 प्रख्यं कर्म दग्ध्वा शुभाशुभम् ॥ उत्तमं योगमास्थाय यदीच्छति विमुच्यते ॥ ४१ ॥ ॥ मुनय उचुः ॥ आहारान्कीदृशान्कृत्वा कानि जित्वा च
 सत्तम ॥ योगी बलमवाप्नोति तद्रवान्वक्तुमर्हति ॥ ४२ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ भुञ्जो नो यावकं रूक्षं दीर्घकालं द्विजोत्तमाः ॥ एकाहारी विशुद्धात्मा
 योगी बलमवाप्नुयात् ॥ ४३ ॥ पक्षान्मासानृतुंश्चित्रान्संचरंश्च गुहास्तथा ॥ अपः पीत्वा पयोमिश्रा योगी बलमवाप्नुयात् ॥ ४४ ॥ अखण्डमपि
 वा मासं सततं मुनिसत्तमाः ॥ उपोष्य सम्यक्शुद्धात्मा योगी बलमवाप्नुयात् ॥ ४५ ॥ कामं जित्वा तथा क्रोधं शीतोष्णं वर्षमेव च ॥ भयं शोकं
 तथा स्वापं पौरुषान्विषयास्तथा ॥ ४६ ॥ अरतिं दुर्जयां चैव घोरां दृष्ट्वा च भो द्विजाः ॥ स्पर्शं निद्रां तथा तन्द्रां दुर्जयां मुनिसत्तमाः ॥ ४७ ॥
 दीपयन्ति महात्मानं सूक्ष्ममात्मानमात्मना ॥ वीतरागा महाप्राज्ञा ध्यानाध्ययनसंपदा ॥ ४८ ॥ दुर्गस्त्वेव मतः पन्था ब्राह्मणानां विप

१ अप्रमत्तः श्लोकः—कृष्णार्णो भस्मणे युक्तः विष्णोः कस्य च भो द्विजाः ॥ स्नेहानां वर्मेने युक्तो योगी बलमवाप्नुयात् ॥

नरपु-
॥ १७२ ॥

श्रिताम् ॥ यः कश्चिद्व्रजति क्षिप्रं क्षेमेण मुनिसत्तमाः ॥ ४९ ॥ यथा कश्चिद्वनं घोरं बहुसर्पसरीसृपम् ॥ श्रवतोयहीनं च दुर्गमं बहुकण्टकम् ॥
॥ ५० ॥ अभक्तमटवीप्रायं दावदग्धमहीरुहम् ॥ पन्थानं तत्कराकीर्णं क्षेमेणाभिपतेत्तथा ॥ ५१ ॥ योगमार्गं समासाद्य यः कश्चिद्व्रजते द्विजः ॥
क्षेमेणोपरमेन्मार्गाद्बहुदोषोऽपि संमतः ॥ ५२ ॥ आस्थेयं क्षुरधारासु निशितासु द्विजोत्तमाः ॥ धारणा सा तु योगस्य दुर्गेयमकृतात्मभिः ॥ ५३ ॥
विषमा धारणा विप्रा यान्ति वै न शुभां गतिम् ॥ नेतृहीना यथा नावः पुरुषाणां तु वै द्विजाः ॥ ५४ ॥ यस्तु तिष्ठति योगान्वै धारणासु
यथाविधि ॥ मरणं जन्मदुःखित्वं सुखित्वं स विशिष्यते ॥ ५५ ॥ नानाशास्त्रेषु नियतं नानामुनिनिषेवितम् ॥ परं योगस्य पन्थानं निश्चितं तं
द्विजातिषु ॥ ५६ ॥ परं हि तद्ब्रह्ममयं मुनीन्द्रा ब्रह्माणमीशं वरदं च विष्णुम् ॥ भवं च धर्मं च महातुभावं यद्ब्रह्मपुत्रान्मुमहातुभावान् ॥ ५७ ॥
तमश्च कष्टं सुमहद्वज्रश्च सत्त्वं च शुद्धं प्रकृतिं परां च ॥ सिद्धिं च देवीं वरुणस्य पत्नीं तेजश्च कृत्स्नं सुमहच्च धैर्यम् ॥ ५८ ॥ ताराधिपं खे विमल
स्वभावं विश्वांश्च देवानुरगान्पितृंश्च ॥ शैलांश्च कृत्स्नानुदधींश्च घोरान्नदींश्च सर्वाः सनगांश्च नागान् ॥ ५९ ॥ साध्यांस्तथा यक्षगणान्दिशश्च गन्धर्व
सिद्धान्पुरुषांस्त्रियश्च ॥ परस्परं प्राप्य महान्महात्मा विशेत योगी नचिराद्विमुक्तः ॥ ६० ॥ कथा च या विप्रवराः प्रसक्ता देवे महावीर्यमतौ शुभे
यम् ॥ योगान्स सर्वाननुभूय मर्त्या नारायणं तं द्रुतमामुवन्ति ॥ ६१ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे व्यासपिसंवादे योगविधिनिर्ूपणं नामैकत्रिंशाधिकश
ततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ सम्यक्क्रियेयं विप्रेन्द्र वर्णिता शिष्टसंमता ॥ योगमार्गो यथान्यायं शिष्यायेह हितैषिणा ॥ १ ॥
सांख्ये त्विदानीं धर्मस्य विधिं प्रब्रूहि तत्त्वतः ॥ त्रिषु लोकेषु यज्ज्ञानं सर्वं तद्विदितं हि ते ॥ २ ॥ व्यास उवाच ॥ शृणुष्व मुनयः सर्वे सांख्यानां
विदितात्मनाम् ॥ विहितं यतिभिर्वृद्धैः कपिलादिभिरीश्वरैः ॥ ३ ॥ यस्मिन्सुविभ्रमाः केचिद्वश्यन्ते मुनिसत्तमाः ॥ गुणाश्च वस्मिन्बहवो दोषहानिश्च
केवला ॥ ४ ॥ ज्ञानेन परिसंख्याय सदोषान्विषयान्द्विजाः ॥ मातुषान्दुर्जयान्कृत्स्नान्पैशाचान्विषयास्तथा ॥ ५ ॥ विषयानौरगाञ्ज्ञात्वा गन्धर्वविषया
स्तथा ॥ पितृणां विषयाञ्ज्ञात्वा तिर्यक्त्वं चरतां द्विजाः ॥ ६ ॥ सुपर्णविषयाञ्ज्ञात्वा मरुतां विषयास्तथा ॥ महर्षिर्विषयांश्चैव राजर्षिर्विषयास्तथा ॥ ७ ॥
आसुरान्विषयाञ्ज्ञात्वा वैश्वदेवास्तथैव च ॥ देवर्षिर्विषयाञ्ज्ञात्वा योगानामपि वै परान् ॥ ८ ॥ विषयांश्चाद्यमानस्य ब्रह्मणो विषयं तथा ॥ आयुषश्च परं
कालं लोकेर्विज्ञाय तत्त्वतः ॥ ९ ॥ सुखस्य च परं कालं विज्ञाय मुनिसत्तमाः ॥ प्राप्तकाले च यदुःखं पततां विषयैषिणाम् ॥ १० ॥ तिर्यक्त्वे पततां
विप्रास्तथैव नरकेषु यद ॥ स्वर्गस्य च गुणाञ्ज्ञात्वा दोषान्सर्वान् भो द्विजाः ॥ ११ ॥ वेदवादे च ये दोषा गुणा ये चापि वैदिकाः ॥ ज्ञानयोगे

अ० १३२

॥ १७२ ॥

च ये दोषा ज्ञानयोगे च ये गुणाः ॥ १२ ॥ सांख्यज्ञाने च ये दोषास्तथैव च गुणा द्विजाः ॥ सत्त्वं दशगुणं ज्ञात्वा रजो नवगुणं तथा ॥ १३ ॥
 तमश्चाष्टगुणं ज्ञात्वा बुद्धिं सप्तगुणं तथा ॥ षड्गुणं च नभो ज्ञात्वा तमश्च त्रिगुणं महत् ॥ १४ ॥ द्विगुणं च रजो ज्ञात्वा सत्त्वं चैकगुणं पुनः ॥
 मार्गं विज्ञाय तत्त्वेन प्रलयप्रेक्षणं तु ॥ १५ ॥ ज्ञानविज्ञानसंपन्नाः कारणैर्भावितात्मभिः ॥ प्राप्नुवन्ति शुभं मोक्षं सूक्ष्मा इव नभः परम् ॥ १६ ॥
 रूपेण दृष्टिं संयुक्तं प्राणं गन्धगुणेन च ॥ शब्दप्राङ्गं तथा श्रोत्रं जिह्वां रसगुणेन च ॥ १७ ॥ त्वचं स्पर्शं तथा शक्यं वायुं चैव तदाश्रितम् ॥ मोहं
 तमसि संयुक्तं लोभं मोहेषु संश्रितम् ॥ १८ ॥ विष्णुं क्रान्ते बले शक्तं कोष्ठे सक्तं तथाऽनलम् ॥ अग्नौ देवीं समायुक्तामापस्तेजसि संश्रिताः ॥
 ॥ १९ ॥ तेजो वायौ तु संयुक्तं वायुं नभसि चाऽऽश्रितम् ॥ नभो महति संयुक्तं तमो महसि संस्थितम् ॥ २० ॥ रजः सत्त्वं तथा सक्तं सत्त्वं
 सक्तं तथाऽऽत्मानि ॥ सक्तमात्मानमीशे च देवे नारायणे तथा ॥ २१ ॥ देवं मोक्षे च संयुक्तं ततो मोक्षं च न कश्चित् ॥ ज्ञात्वा सत्त्वगुणं देहं वृत्तं
 षोडशभिर्गुणैः ॥ २२ ॥ स्वभावं भावनां चैव ज्ञात्वा देहसमाश्रिताम् ॥ मध्यस्थमिव चाऽऽत्मानं पापं यस्मिन्न विद्यते ॥ २३ ॥ द्वितीयं कर्म वै
 ज्ञात्वा विप्रेन्द्रा विषयैषिणाम् ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थाश्च सर्वानात्मानि संस्थितान् ॥ २४ ॥ दुर्लभत्वं च मोक्षस्य विज्ञाय श्रुतिपूर्वकम् ॥ प्राणा
 पानौ समानं च व्यानोदानौ च तत्त्वतः ॥ २५ ॥ आद्यं चैवानिलं ज्ञात्वा प्रभवं चानिलं पुनः ॥ सप्तधा तांस्तथा शेषान्सप्तधा विधिवत्पुनः ॥
 ॥ २६ ॥ प्रजापतीं नृषींश्चैव सगींश्च सुबहुन्वरान् ॥ सप्तर्षींश्च बहुज्ञात्वा राजर्षींश्च परंतपान् ॥ २७ ॥ सुरर्षींन्मरुतश्चान्यान्त्रक्षर्षींन्सूर्यसंनिभान् ॥
 ऐश्वर्याच्छयावितान्दृष्ट्वा कालेन महता द्विजाः ॥ २८ ॥ महतां भूतसंचारान् श्रुत्वा नाशं च भो द्विजाः ॥ गतिं वाचां शुभां ज्ञात्वा अर्चार्हाः पाप
 कर्मणाम् ॥ २९ ॥ वैतरण्यां च यदुःखं पतितानां यमक्षये ॥ योनिषु च विचित्रासु संचारानशुभांस्तथा ॥ ३० ॥ जठरे चाशुभे वासं शोणितोदक
 भाजने ॥ छेप्पममूत्रपुरीषे च तीव्रगन्धसमन्विते ॥ ३१ ॥ शुक्रशोणितसंचारे मज्जास्रायुपरिमहे ॥ शिराशतसमाकीर्णे नवद्वारे पुरेऽप्य वै ॥ ३२ ॥
 विज्ञाय हितमात्मानं योग्यां विविधान्द्विजाः ॥ तामसानां च जन्तूनां रमणीयान्तात्मानाम् ॥ ३३ ॥ सात्त्विकानां च जन्तूनां कुत्सितं मुनि
 सत्तमाः ॥ गर्हितं महतामर्थं सांख्यानां विदितात्मनाम् ॥ ३४ ॥ उपद्रवांस्तथा घोरान्शशिनस्तेजसस्तथा ॥ ताराणां पतनं दृष्ट्वा नक्षत्राणां च
 पर्ययम् ॥ ३५ ॥ दंष्ट्रानां विप्रयोगं च विज्ञाय कृपणं द्विजाः ॥ अन्योन्यभक्षणं दृष्ट्वा भूतानामपि चाशुभम् ॥ ३६ ॥ बाल्ये मोहं च विज्ञाय पक्षदेहस्य
 चाशुभम् ॥ रागं मोहं च संप्राप्तं कश्चित्सत्त्वं समाश्रितम् ॥ ३७ ॥ सहस्रेषु नरः कश्चिन्मोक्षबुद्धिं समाश्रितः ॥ दुर्लभत्वं च मोक्षस्य विज्ञानं श्रुति

पूर्वकम् ॥३८॥ बहुमानमलब्धेषु लब्धे मध्यस्थतां पुनः ॥ विषयाणां च दौरात्म्यं विज्ञाय च पुनर्दिजाः ॥३९॥ गतासूनां च सत्त्वानां देहान्भित्वा
 तथा शुभात् ॥ वासं कुलेषु जन्तूनां मरणाय धृतात्मनाम् ॥ ४० ॥ सात्त्विकानां च जन्तूनां दुःखं विज्ञाय भो द्विजाः ॥ ब्रह्मभ्रानां गतिं ज्ञात्वा
 पतितानां सुदारुणाम् ॥४१॥ सुरापाने च सक्तानां ब्राह्मणानां दुरात्मनाम् ॥ गुरुदारप्रसक्तानां गतिं विज्ञाय चाशुभाम् ॥४२॥ जननीषु च वर्तन्ते
 येन सम्यग्द्विजोत्तमाः ॥ सदैवकेषु लोकेषु येन वर्तन्ति मानवाः ॥ ४३ ॥ तेन ज्ञानेन विज्ञाय गतिं चाशुभकर्मणाम् ॥ तिर्यग्योनिगतानां च विज्ञाय च
 गतीः पृथक् ॥ ४४ ॥ वेदवादास्तथा चित्रानृतूनां पर्ययास्तथा ॥ क्षयं संवत्सराणां च मासानां च क्षयं तथा ॥ ४५ ॥ पक्षक्षयं तथा दृष्ट्वा दिवसानां च
 संक्षयम् ॥ क्षयं वृद्धिं च चन्द्रस्य दृष्ट्वा प्रत्यक्षतस्तथा ॥ ४६ ॥ वृद्धिं दृष्ट्वा समुद्राणां क्षयं तेषां तथा पुनः ॥ क्षयं धनानां दृष्ट्वा च पुनर्वृद्धिं तथैव च ॥ ४७ ॥
 संयोगानां तथा दृष्ट्वा युगानां च विशेषतः ॥ अहवैक्यवर्तां चैव सम्यग्विज्ञाय तत्त्वतः ॥ ४८ ॥ आत्मदोषांश्च विज्ञाय सर्वानात्मानि संस्थितान् ॥ स्वदे
 हादुत्थितान्दोषांस्तथा विज्ञाय चाशुभात् ॥ ४९ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ कातुत्पातभवान्दोषान्पश्यसि ब्रह्मवित्तम् ॥ एतं नः संशयं कृत्स्नं वक्तुमर्हस्य
 शेषतः ॥ ५० ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ पञ्च दोषान्द्विजा देहे प्रवदन्ति मनीषिणः ॥ मार्गज्ञाः कापिलाः सांख्याः शृणुध्वं मुनिसत्तमाः ॥ ५१ ॥
 कामकोपौ भयं निद्रा पञ्चमः श्वास उच्यते ॥ एते दोषाः शरीरेषु दृश्यन्ते सर्वदेहिनाम् ॥ ५२ ॥ छिन्दन्ति क्षमया क्रोधं कामं संकल्पवर्जनात् ॥
 सत्त्वसंसेवनान्निद्रामप्रमादाद्भयं तथा ॥ ५३ ॥ छिन्दन्ति पञ्चमं श्वासमरूपाहारतया द्विजाः ॥ गुणान्युणशतैर्ज्ञात्वा दोषान्दोषशतैरपि ॥ ५४ ॥
 देतून्हेतुशतैश्चित्रैश्चित्रान्विज्ञाय तत्त्वतः ॥ अपां फेनोपमं लोकं विष्णोर्मायाशतैः कृतम् ॥ ५५ ॥ चित्रभित्तिप्रतीकाशं नलसारमनर्थकम् ॥ तमः सं
 भ्रमितं दृष्ट्वा वर्षे बुद्धिबुद्धसंनिभम् ॥ ५६ ॥ नाशप्रायं सुखाधानं नाशोत्तरमहाभयम् ॥ रजस्तमसि संमग्नं पङ्के द्विपमिवावशम् ॥ ५७ ॥ सांख्या
 विप्रा महाप्राज्ञास्त्यक्त्वा श्रेष्ठं प्रजाकृतम् ॥ ज्ञानज्ञेयेन सांख्येन व्यापिना महता द्विजाः ॥ ५८ ॥ राजसान्शुभान्गन्धास्तामसांश्च तथाविधान् ॥
 पुण्यांश्च सात्त्विकान्गन्धान्स्पर्शान्देहसंभ्रितान् ॥ ५९ ॥ छित्त्वाऽऽत्मज्ञानशस्त्रेण तपोदण्डेन सत्तमाः ॥ ततो दुःखोदकं घोरं चिन्ताशोकमहा
 द्वदम् ॥ ६० ॥ व्याधिमृत्युमहाघोरं महाभयमहोरगम् ॥ तमः कूर्मं रजोमीनं प्रज्ञया संतरन्त्युत ॥ ६१ ॥ श्लेहपङ्कं जरदुर्गं स्पर्शद्वीपं द्विजोत्तमाः ॥
 कर्मागाथं सत्यतीरं स्थितं ब्रतमनीषिणः ॥ ६२ ॥ हिंसाशीघ्रमहावेगं नानारससमाकुलम् ॥ नानाप्रतिमहारत्नं दुःखज्वरसमीरितम् ॥ ६३ ॥
 शोकतृष्णामहावर्तं तीक्ष्णव्याधिमहारुजम् ॥ अस्थिसंचातसंघट्टं ह्येष्पयोगं द्विजोत्तमाः ॥ ६४ ॥ दानमुक्ताकरं घोरं शोणितोद्गारविद्रुमम् ॥

हसितोत्कुचनिर्घोषं नानाज्ञानसुदुष्करम् ॥ ६५ ॥ रोदनाधुमलसारं सङ्गयोगपरायणम् ॥ प्रलब्ध्वा जन्मलोको यं पुत्रवान्धवपत्तनम् ॥ ६६ ॥
 अहिंसासत्यमर्यादं प्राणयोगमयोर्मिलम् ॥ वृन्दानुगामिनं क्षीरं सर्वभूतपयोदधिम् ॥ ६७ ॥ मोक्षदुर्लभविषयं वाडवामुखसागरम् ॥ तरन्ति गतयः
 सिद्धा ज्ञानयोगेन चानवाः ॥ ६८ ॥ तीर्त्वा च दुस्तरं जन्म विशन्ति विमलं नभः ॥ ततस्तानागतान् दृष्ट्वा सूर्यो वहति रश्मिभिः ॥ ६९ ॥
 पद्मतन्तुवदाविश्य प्रवहन्विषयान्द्विजाः ॥ तत्र तान्प्रवहो वायुः प्रतिशृङ्गाति चानवाः ॥ ७० ॥ वीतरागान्यतीन्सिद्धान्वीर्ययुक्तास्तपोधनान् ॥
 सूक्ष्मः शीतः सुगन्धश्च सुखस्पर्शश्च भो द्विजाः ॥ ७१ ॥ सप्तानां मरुतां श्रेष्ठो लोकान्गच्छति यः शुभान् ॥ स तान्वहति विप्रेन्द्रा नभसः परमां
 गतिम् ॥ ७२ ॥ नभो वहति लोकेशाव्रजसः परमां गतिम् ॥ रजो वहति विप्रेन्द्राः सत्त्वस्य परमां गतिम् ॥ ७३ ॥ सत्त्वं वहति शुद्धात्मा परं ना
 रायणं शुभम् ॥ प्रभुर्वहति शुद्धात्मा परमात्मानमात्मना ॥ ७४ ॥ परमात्मानमासाद्य गतदोषाः सदाऽमलाः ॥ अमृतत्वाय कल्पन्ते न निवर्तन्ति च
 द्विजाः ॥ ७५ ॥ परमा सा गतिर्विप्रा निर्द्वन्द्वानां महात्मनाम् ॥ सत्याजैरतानां च सर्वभूतदयावताम् ॥ ७६ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ स्थानमुत्तममा
 साद्य भगवन्तं स्थिरव्रताः ॥ आजन्ममरणं वा ते रमन्ते तत्र वा न वा ॥ ७७ ॥ यदत्र तद्धं तत्त्वं नो यथावद्वक्तुमर्हसि ॥ त्वहते मानवं नान्यं प्रष्टु
 महाम सत्तम ॥ ७८ ॥ मोक्षदोषो महानेप प्राप्य सिद्धिं गतानृपीन् ॥ यदि तत्रैव विज्ञाने वर्तन्ते यतयः परे ॥ ७९ ॥ प्रवृत्तिलक्षणं धर्मं पश्याम
 परमं द्विज ॥ मग्नस्य हि परे ज्ञाने किंतु दुःखान्तरं भवेत् ॥ ८० ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ यथान्यायं मुनिश्रेष्ठाः प्रश्नः प्रष्टव्यं संकटः ॥ बुधानामपि
 संमोहः प्रश्नेऽस्मिन्मुनिसत्तमाः ॥ ८१ ॥ अत्रापि तत्त्वं परमं शृगुध्वं वचनं मम ॥ बुद्धिश्च परमा यत्र कपिलानां महात्मनाम् ॥ ८२ ॥ इन्द्रिया
 ण्यपि बुध्यन्ते स्वदेहे देहिनां द्विजाः ॥ करणान्यात्मनस्तानि सूक्ष्मं पश्यन्ति तैस्तु सः ॥ ८३ ॥ आत्मना विप्रदीणानि पापकर्मकृतानि च ॥
 विनश्यन्ति न संदेहो वेला इव महागरे ॥ ८४ ॥ इन्द्रियैः सह सुतस्य देहिनो व्याकुलस्य वा ॥ सूक्ष्मश्चरति सर्वत्र नभसीव समीरणः ॥ ८५ ॥
 स पश्यति यथान्यायं स्मृत्वा स्पृशति चानवाः ॥ बुध्यमानो यथापूर्वमखिलेनेह भो द्विजाः ॥ ८६ ॥ इन्द्रियाणि ह सर्वाणि स्वे स्वे स्थाने यथा
 विधि ॥ अनीशत्वात्प्रलीयन्ते सर्वा विपहता इव ॥ ८७ ॥ इन्द्रियाणां तु सर्वेषां स्वस्थानेष्वेव सर्वशः ॥ आकृष्य गतयः सूक्ष्माश्चरन्त्यात्मा न
 संशयः ॥ ८८ ॥ सत्त्वस्य च गुणास्तास्ताव्रजसश्च गुणान्पूनः ॥ गुणाश्च तमसः सर्वान्गुणान्बुद्धेश्च सत्तमाः ॥ ८९ ॥ गुणांश्च मनसश्चापि
 नभसश्च गुणांस्तथा ॥ गुणान्वायोश्च सर्वज्ञाः स्नेहजाश्च गुणान्बुनः ॥ ९० ॥ अपां गुणांस्तथा विप्राः पार्थिवाश्च गुणानपि ॥ सर्वानेव गुणैर्वाप्य

ब्रह्मपु.
॥ १७४ ॥

क्षेत्रज्ञेषु द्विजोत्तमाः ॥ ११ ॥ आत्मा चरति क्षेत्रज्ञः कर्मणा च शुभाशुभे ॥ शिष्या इव महात्मानमिन्द्रियाणि च तं द्विजाः ॥ १२ ॥ प्रकृतिं
चाप्यतिक्रम्य शुद्धं मूर्ध्मं परायणम् ॥ नारायणं महात्मानं निर्विकारं परात्परम् ॥ १३ ॥ विमुक्तं सर्वपापेभ्यः प्रविष्टं च ह्यनामयम् ॥ परमात्मानं
मयुर्णं निर्वृतं तं च सत्तमाः ॥ १४ ॥ श्रेष्ठं तत्र मनो विप्रा इन्द्रियाणि च भो द्विजाः ॥ आगच्छन्ति यथाकालं गुरोः संदेशकारिणः ॥ १५ ॥ शक्यं
चाऽल्पेन कालेन शान्तिं प्राप्तुं गुणास्तथा ॥ एवमुक्तेन विप्रेन्द्राः सांख्ययोगेन मोक्षिणीम् ॥ १६ ॥ सांख्या विप्रा महाप्राज्ञा गच्छन्ति परमां
गतिम् ॥ ज्ञानेनानेन विप्रेन्द्रास्तुल्यं ज्ञानं न विद्यते ॥ १७ ॥ अत्र वः संशयो माभूज्ज्ञानं सांख्यं परं मतम् ॥ अक्षरं ध्रुवमेवोक्तं पूर्वं ब्रह्म सनातनम् ॥
॥ १८ ॥ अनादिमध्यनिघनं निर्द्वन्द्वं कर्तुं शाश्वतम् ॥ कूटस्थं चैव नित्यं च यद्वदन्ति शमात्मकाः ॥ १९ ॥ यतः सर्वाः प्रवर्तन्ते सर्गप्रलयविक्रियाः ॥
एवं शंसन्ति शास्त्रेषु प्रवक्तारो महर्षयः ॥ १०० ॥ सर्वे विप्राश्च वेदाश्च तथा सामविदो जनाः ॥ ब्रह्मण्यं परमं देवमनन्तं परमाच्युतम् ॥ १०१ ॥
प्रार्थयन्तश्च तं विप्रा वदन्ति गुणबुद्धयः ॥ परयुक्तास्तथा योगाः सांख्याश्चाभितदर्शनाः ॥ १०२ ॥ अमूर्तिस्तस्य विप्रेन्द्राः सांख्यं मूर्तिरिति
श्रुतिः ॥ अभिज्ञानानि तस्याऽऽहुर्महान्ति मुनिसत्तमाः ॥ १०३ ॥ द्विविधानि हि भूतानि पृथिव्यां द्विजसत्तमाः ॥ अगम्यगम्यसंज्ञानि जंगमं तु
विशिष्यते ॥ १०४ ॥ ज्ञानं महद्दे महतश्च विप्रा वेदेषु सांख्येषु तथैव योगे ॥ यच्चापि दृष्टं विधिवत्पुराणे सांख्यागतं तान्निखिलं मुनीन्द्राः ॥
॥ १०५ ॥ यच्चेतिहासेषु महत्सु दृष्टं यथार्थशास्त्रेषु विशिष्टदृष्टम् ॥ ज्ञानं च लोके यदिहास्ति किञ्चित्सांख्यागतं तच्च महामुनीन्द्राः ॥ १०६ ॥
समस्तदृष्टं परमं बलं च ज्ञानं च मोक्षश्च यथावदुक्तम् ॥ तपांसि मुष्माणि च यानि चैव सांख्ये यथावद्विहितानि विप्राः ॥ १०७ ॥ विपर्ययं
तस्य हितं सदैव गच्छन्ति सांख्याः सततं सुखेन ॥ तांश्चापि संधार्य ततः कृतार्थाः पतन्ति विप्रायतनेषु भूयः ॥ १०८ ॥ भित्वा च देहं प्रविश-
न्ति मोक्षं दिवौकसश्चापि च योगसांख्याः ॥ अतोऽधिकं तेऽभिरता महाहो सांख्ये द्विजा भो इह शिष्टजुष्टे ॥ १०९ ॥ तेषां तु तिर्यग्गमनं हि दृष्टं
नाथो गतिः पापकृतां निवासः ॥ न वा प्रधाना अपि ते द्विजातयो ये ज्ञानमेतन्मुनयो न सक्ताः ॥ ११० ॥ सांख्यं विशालं परमं पुराणं महार्णवं
विमलमुदारकान्तम् ॥ कृत्स्नं हि सांख्या मुनयो महात्मना नारायणे धारयताम्रमेयम् ॥ १११ ॥ एतन्मयोक्तं परमं हि तत्त्वं नारायणादिश्वमिदं पुरा-
णम् ॥ स सर्गकाले च करोति सर्गं संहारकाले च हरेत भूयः ॥ ११२ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे व्यासपिसंवादे सांख्यविधिनिर्णयनं नाम द्वाविंशोऽधि-
कशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ किं तदक्षरमित्युक्तं यस्मान्नाऽऽवर्तते पुनः ॥ १ ॥ अक्षराक्षरयोर्व्याक्तिं पृच्छामस्त्वां महामुने ॥

अ० १३२

॥ १७४ ॥

उपलब्धुं मुनिश्रेष्ठ तत्त्वेन मुनिपुंगव ॥ २ ॥ त्वं हि ज्ञानविदां श्रेष्ठः प्रोच्यसे वेदपारगैः ॥ ऋषिभिश्च महाभागैर्यतिभिश्च महात्मभिः ॥ ३ ॥
 तदेतच्छ्रोतुमिच्छामस्त्वत्तः सर्वं महामते ॥ न तृप्तिमधिगच्छामः शृण्वन्तोऽमृतमुत्तमम् ॥ ४ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ अत्र वो वर्णयिष्यामि इति
 हासं पुरातनम् ॥ वसिष्ठस्य च संवादं करालजनकस्य च ॥ ५ ॥ वसिष्ठं श्रेष्ठमासीनमृषीणां भास्कराकृतिम् ॥ पप्रच्छ जनको राजा ज्ञानं नैः
 श्रेयसं परम् ॥ ६ ॥ परमात्मनि कुशलमध्यात्मगतिनिश्चयम् ॥ भैत्रावरुणिमासीनमभिवाद्य कृताञ्जलिः ॥ ७ ॥ स्वच्छन्दं सुकृतं चैव मधुरं
 चाप्यनुत्तमम् ॥ पप्रच्छार्पितं राजा करालजनकः पुरा ॥ ८ ॥ ॥ जनक उवाच ॥ भगवन्श्रोतुमिच्छामि परं ब्रह्म सनातनम् ॥ यस्मिन्न पुन
 रावृत्तिं प्राप्नुवन्ति मनीषिणः ॥ ९ ॥ यच्च तत्क्षरमित्युक्तं यत्रेदं क्षरते जगत् ॥ यच्चाक्षरमिति प्रोक्तं शिवं क्षेममनामयम् ॥ १० ॥ ॥ वसिष्ठ
 उवाच ॥ श्रूयतां पृथिवीपाल क्षरतीदं यथा जगत् ॥ यत्र क्षरति पूर्वेण यावत्कालेन चाप्यय ॥ ११ ॥ युगं द्वादशसाहस्रं कल्पं विद्धि चतुर्युगम् ॥
 चतुःकल्पशतावर्तमहस्तद्ब्राह्ममुच्यते ॥ १२ ॥ रात्रिश्चैतावती राजन्यस्यान्ते प्रतिबुध्यते ॥ सृजत्यनन्तकर्माणि महान्तं भूतमग्रजम् ॥ १३ ॥ मूर्ति
 मन्तममूर्तात्मा विश्वं शंभुः स्वयंभुवः ॥ यजोत्पत्तिं प्रवक्ष्यामि मूलतो नृपसत्तम ॥ १४ ॥ अणिमा लघिमा प्रातिरीशानं ज्योतिरव्ययम् ॥
 सर्वतः पाणिपादान्तं सर्वतोक्षिशिरोमुखम् ॥ १५ ॥ सर्वतः श्रुतिमल्लोके सर्वमावृत्य तिष्ठति ॥ हिरण्यगर्भो भगवानेव बुद्धिरिति स्मृतः ॥ १६ ॥
 महानिति च योगेषु विरिञ्चिरिति चाप्यय ॥ सांख्ये च पञ्चते शास्त्रे नामभिर्वहुधात्मकः ॥ १७ ॥ विचित्ररूपो विश्वात्मा एकाक्षर इति स्मृतः ॥
 धृतमेकात्मकं येन कृत्स्नं त्रैलोक्यमात्मना ॥ १८ ॥ तथैव बहुरूपत्वाद्विश्वरूप इति श्रुतः ॥ एष वै विक्रियापन्नः सृजत्यात्मानमात्मना ॥
 ॥ १९ ॥ प्रधानं तस्य संयोगादुत्पन्नं सुमहत्पुम् ॥ अहंकारं महातेजाः प्रजापतिनमस्कृतम् ॥ २० ॥ अव्यक्ताव्यक्तिमापन्नं विद्यासर्गं वदन्ति
 तम् ॥ महान्तं चाप्यहंकारमविद्यासर्गं एव च ॥ २१ ॥ अचरश्च चरश्चैव समुत्पन्नौ तथैकतः ॥ विद्याऽविद्येति विख्याते श्रुतिशास्त्रानुचिन्तकैः ॥
 ॥ २२ ॥ भूतसर्गमहंकारात्तृतीयं विद्धि पार्थिव ॥ अहंकारेषु नृपते चतुर्थं विद्धि वैकृतम् ॥ २३ ॥ वायुज्योतिरथाऽऽकाशमापोऽथ पृथिवी तथा ॥
 शब्दस्पर्शौ च रूपं च रसो गन्धस्तथैव च ॥ २४ ॥ एवं युगपदुत्पन्नं दशवर्गमसंशयम् ॥ पञ्चमं विद्धि राजेन्द्र भौतिकं सर्गमर्थवत् ॥ २५ ॥
 श्रोत्रं त्वक्चक्षुषी जिह्वा घ्राणमेव च पञ्चमम् ॥ वाग्धस्तौ चैव पादौ च पापुमेदं तथैव च ॥ २६ ॥ बुद्धीन्द्रियाणि चैतानि तथा कर्मेन्द्रियाणि

॥ १७५ ॥

च ॥ संभूतानीह युगपन्मनसा सह पार्थिव ॥ २७ ॥ एषा तत्त्वचतुर्विंशा सर्वाऽऽकृतिः प्रवर्तते ॥ यां ज्ञात्वा नाभिशोचन्ति ब्राह्मणास्तत्त्वदर्शिनः ॥ २८ ॥ एवमेतत्समुत्पन्नं त्रैलोक्यमिदमुत्तमम् ॥ वेदितव्यं नरश्रेष्ठ सदैव नरकाण्वि ॥ २९ ॥ सयसभूतगन्धर्वैः सकिन्नरमहोरगे ॥ सचारणपिशाचे वै सदेवर्षिनिशाचरे ॥ ३० ॥ सर्वशक्तीमशक्ये सप्रतिभामुपके ॥ शुनि श्वाके चैनेये सचाण्डाले सपुल्लके ॥ ३१ ॥ हस्त्यश्च खरशार्ङ्गले सवृके गवि चैव ह ॥ या च मूर्तिश्च यत्किञ्चित्सर्वत्रैतन्निदर्शनम् ॥ ३२ ॥ जले भुवि तथाऽऽकाशे नान्यत्रेति विनिश्चयः ॥ स्थानं देहवतामासीदित्येवमनुशुभ्रम् ॥ ३३ ॥ कृत्स्नमेतावतस्तात संरतेऽप्यक्तसंज्ञकः ॥ अहन्यहनि भूतात्मा यच्चाक्षर इति स्मृतम् ॥ ३४ ॥ ततस्तत्क्षरमित्युक्तं क्षरतीदं यथा जगत् ॥ जगन्मोहात्मकं चाऽऽहुरव्यक्ताद्व्यक्तसंज्ञकम् ॥ ३५ ॥ महाश्चैवाक्षरो नित्यमेतत्क्षरविवर्जनम् ॥ कथितं ते महाराज यस्मान्नाऽऽवर्तते पुनः ॥ ३६ ॥ पञ्चविंशतिकोऽमृतः स नित्यस्तत्त्वसंज्ञकः ॥ सत्त्वसंश्रयणात्तत्त्वं सत्त्वमाहुर्मनीषिणः ॥ ३७ ॥ यदमूर्तिः सृजद्व्यक्तं तन्मूर्तिमधितिष्ठति ॥ चतुर्विंशतिमो व्यक्तो ह्यमूर्तिः पञ्चविंशकः ॥ ३८ ॥ स एव हृदि सर्वासु मूर्तिष्वतिष्ठताऽऽत्मवान् ॥ चेतयंश्चेतनो नित्यं सर्वमूर्तिरमूर्तिमान् ॥ ३९ ॥ सर्गप्रलयधर्मेण स सर्गप्रलयात्मकः ॥ गोचरे वर्तते नित्यं निर्गुणो गुणसंज्ञितः ॥ ४० ॥ एवमेव महात्मा च सर्गप्रलयकोटिशः ॥ विबुर्वाणः प्रकृतिमान्नाभिमन्येत बुद्धिमान् ॥ ४१ ॥ तमःसत्त्वरजोयुक्तस्तासु तास्विह योनिषु ॥ लीयते प्रतिबुद्धत्वादबुद्धजनसेवनात् ॥ ४२ ॥ सद्वासनिवास्तवान्योऽहमिति मन्यते ॥ योऽहं न सोऽहमित्युक्तो गुणानेवानुवर्तते ॥ ४३ ॥ तमसा तामसान्भवान्विधान्प्रतिपद्यते ॥ रजसा राजसांश्चैव सार्विकान्सत्त्वसंश्रयात् ॥ ४४ ॥ शुक्लोहितकृष्णानि रूपाण्येतानि त्रीणि तु ॥ सर्वोण्येतानि रूपाणि जानीहि प्राकृतानि तु ॥ ४५ ॥ तामसा निरयं यान्ति राजसा मानुषास्तथा ॥ सार्विका देवलौकाय गच्छन्ति सुखभागिनः ॥ ४६ ॥ आसुष्मिकेण पापेन तिर्यग्योनिमवाप्नुयात् ॥ पुण्यपापेषु मानुष्यं पुण्यमात्रेण देवताः ॥ ४७ ॥ एवमव्यक्तविषयं मोक्षमाहुर्मनीषिणः ॥ पञ्चविंशतिमो योऽयं ज्ञानदेव प्रवर्तते ॥ ४८ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे वसिष्ठकरालजनकसंवादे क्षराक्षरविचारनिरूपणं नाम त्रयस्त्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ एवमप्रतिबुद्धत्वादबुद्धमनुवर्तते ॥ देहादेहसहस्राणि तथा च न स भिद्यते ॥ १ ॥ तिर्यग्योनिषु कदाचिदेवतास्त्वपि ॥ उत्पद्यति तपोयोगाद्गणैः सह गुणक्षयात् ॥ २ ॥ मनुष्यत्वादिवं याति देवो मानुष्यमेति च ॥ मानुष्यान्निरयस्थानमालयं प्रतिपद्यते ॥ ३ ॥ कोपकारो यथाऽऽत्मानं कीटः सन्नभिरुन्धति ॥ सूत्रतन्तुगुणैर्नित्यं तथाऽयमगुणो गुणैः ॥ ४ ॥ द्वंद्वमेति च निर्द्वंद्वस्तासु

अ० १३२

॥ १७५ ॥

तास्विह योनिषु ॥ शीर्षरोगेऽक्षिरोगे च दन्तशूले गलग्रहे ॥ ५ ॥ जलोदरेऽतिसारे च गण्डमालाविचारिके ॥ शिञ्जुकुष्ठेऽग्निदग्धे च सिध्माप
 स्मारयोरपि ॥ ६ ॥ यानि चान्यानि द्रव्यानि प्राकृतानि शरीरिणाम् ॥ उत्पद्यन्ते विचित्राणि तान्येवाऽऽत्माऽभिमन्यते ॥ ७ ॥ अभिमानाति
 मानानां तथैव सुकृतान्यपि ॥ एकवासाश्चतुर्वासाः शायी नित्यमधस्तथा ॥ ८ ॥ मण्डूकशायी च तथा वीरासनगतस्तथा ॥ वीरमासनमाकाशे
 तथा शयनमेव च ॥ ९ ॥ इष्टकाप्रस्तरे चैव चक्रकप्रस्तरे तथा ॥ भस्मप्रस्तरशायी च भूमिशय्यानुलेपनः ॥ १० ॥ वीरस्थानाम्बुपाके च शयनं
 फलकेषु च ॥ विविधानु च शय्यासु फलयुद्धान्वितासु च ॥ ११ ॥ उद्याने खललग्ने त्वक्क्षौमकृष्णाजिनान्वितः ॥ मणिवालपरीधानो व्याघ्रं
 चर्मपरिच्छदः ॥ १२ ॥ सिंहचर्मपरीधानः पट्टवासास्तथैव च ॥ फलकं परिधानश्च तथा कटकवस्त्रधृक् ॥ १३ ॥ कटेकवसनश्चैव चीरवासा
 स्तथैव च ॥ वस्त्राणि चान्यानि बहून्यभिमन्य च बुद्धिमान् ॥ १४ ॥ भोजनानि विचित्राणि रत्नानि विविधानि च ॥ एकरात्रान्तराशित्वमेकका
 लिकभोजनम् ॥ १५ ॥ चतुर्थाष्टमकालं च षष्ठकालिकमेव च ॥ षड्वात्रभोजनश्चैव तथा चाष्टाहभोजनः ॥ १६ ॥ मासोपवासी मृलाशी फलाहार
 स्तथैव च ॥ वायुभक्षोऽथ पिण्याकदधिगोमयभोजनः ॥ १७ ॥ गोमूत्रभोजनश्चैव काशपुष्पाशनस्तथा ॥ शैवालभोजनश्चैव तथा चान्येन
 वर्तयन् ॥ १८ ॥ वर्तयन्ऽशीर्षपणैश्च प्रकीर्णफलभोजनः ॥ विविधानि च कृच्छ्राणि सेवते सिद्धिकाङ्क्षया ॥ १९ ॥ चान्द्रायणानि विविधलिङ्गानि
 विविधानि च ॥ चातुराश्रम्ययुक्तानि धर्माधर्माश्रयाण्यपि ॥ २० ॥ उपाश्रयानन्यपरान्पाखण्डान्विविधानपि ॥ विविक्ताश्च शिलाछायास्तथा
 प्रसवणानि च ॥ २१ ॥ पुलिनानि विविक्तानि विविधानि वनानि च ॥ कान्तेषु विविक्ताश्च शैलानां महतीर्गुहाः ॥ २२ ॥ नियमान्विविधांश्चापि
 विविधानि तपसि च ॥ यज्ञांश्च विविधाकारान्विद्यांश्च विविधास्तथा ॥ २३ ॥ वणिक्पथं द्विजसत्रवैश्यशूद्रांस्तथैव च ॥ दानं च विविधाकारं
 दीनान्धकृपणादिषु ॥ २४ ॥ अभिमन्येत संघातुं तथैव विविधान्युणान् ॥ सत्त्वं रजस्तमश्चैव धर्मार्थौ काम एव च ॥ २५ ॥ सत्कृत्याऽऽत्मानमेवा
 ऽऽत्मा एवं प्रविभजत्युत ॥ स्वाहाकारं वपदकारौ स्वधाकारनमस्क्रिये ॥ २६ ॥ यजनाध्ययने दानं तथैवाऽऽहुः प्रतिग्रहम् ॥ याजनाध्यापने चैव
 तथाऽन्यदपि किञ्चन ॥ २७ ॥ जन्ममृत्युविधानेन तथा विशसनेन च ॥ शुभाशुभभयं सर्वमेतदाहुः सनातनम् ॥ २८ ॥ प्रकृतिः कुरुते देवी भयं
 प्रलयमेव च ॥ दिवसान्ते गुणानेतानतीत्यैकोऽवतिष्ठते ॥ २९ ॥ रश्मिजालमिवाऽऽदित्यो यथाकालं नियच्छति ॥ एवमेवैष तत्सर्वं क्रीडार्थमभि
 मन्यते ॥ ३० ॥ आत्मरूपगुणानेतान्विविधान्ददयप्रियान् ॥ एवमेतां प्रकुर्वणः सर्गप्रलयधर्मिणीम् ॥ ३१ ॥ क्रियां क्रियापथे रक्तस्त्रिगुणस्त्रिगुणा

असुपु०

॥ १७६ ॥

धिपः ॥ क्रियाक्रियापथोपेतस्तथा तदिति मन्यते ॥ ३२ ॥ प्रकृत्या सर्वमेवेदं जगदन्धीकृतं विभो ॥ रजसा तमसा चैव व्याप्तं सर्वमनेकधा ॥ ३३ ॥ एवं इंद्रान्यतीतानि मम वर्तन्ति नित्यशः ॥ मत्त एतानि जायन्ते प्रलये यान्ति मामपि ॥ ३४ ॥ निस्तर्तव्याण्यथैतानि सर्वाणीति नराधिप ॥ मन्यते पक्ष बुद्धित्वात्तथैव सुकृतान्यापि ॥ ३५ ॥ भोक्तव्यानि ममैतानि देवलोकगतेन वै ॥ इहैव चैनं भोक्ष्यामि शुभाशुभफलोदयम् ॥ ३६ ॥ सुखमेवं तु कर्तव्यं सकृत्कृत्वा सुखं मम ॥ यावदेव तु मे सौख्यं जात्या जात्या भविष्यति ॥ ३७ ॥ भविष्यति न मे दुःखं कृतेनेहाप्य नन्तकम् ॥ सर्वदुःखं हि मानुष्यं निरये चापि मञ्जनम् ॥ ३८ ॥ निरयाच्चापि मानुष्यं कालेनेष्याम्यहं पुनः ॥ मनुष्यत्वाच्च देवत्वं देवत्वात्पौरुषं पुनः ॥ ३९ ॥ मनुष्यत्वाच्च निरयं पर्यायेणोपगच्छति ॥ एष एवं द्विजातीनामात्मा वै स गुणैर्ब्रूतः ॥ ४० ॥ तेन देवमनुष्येषु निरयं चोपपद्यते ॥ ममत्वेनाऽऽवृतो नित्यं तत्रैव परिवर्तते ॥ ४१ ॥ सर्गकोटिसहस्राणि मरणान्तासु मूर्तिषु ॥ य एवं कुरुते कर्म शुभाशुभफलात्मकम् ॥ ४२ ॥ स एवं फलमश्नाति त्रिषु लोकेषु मूर्तिमान् ॥ प्रकृतिः कुरुते कर्म शुभाशुभफलात्मकम् ॥ ४३ ॥ प्रकृतिश्च तथाऽऽप्नोति त्रिषु लोकेषु कामगा ॥ तिर्यग्योनिमनुष्यत्वे देवलोकं तथैव च ॥ ४४ ॥ त्रीणि स्थानानि चैतानि जानीयात्प्राकृतानि ह ॥ अलिङ्ग प्रकृतित्वाच्च लिङ्गेऽप्यनुमीयते ॥ ४५ ॥ तथैव पौरुषं लिङ्गमनुमानाद्भि मन्यते ॥ स लिङ्गान्तरमासाद्य प्राकृतं लिङ्गमच्युतम् ॥ ४६ ॥ प्राणद्वारा ण्यधिष्ठाय कर्माण्यात्मानि मन्यते ॥ ओत्रादीनि तु सर्वाणि पञ्च कर्मेन्द्रियाण्यथ ॥ ४७ ॥ रागादीनि प्रवर्तन्ते गुणेष्विह गुणैः सह ॥ अहमेतानि वै कुर्वन्ममैतानीन्द्रियाणि च ॥ ४८ ॥ निरिन्द्रियो हि मन्येत ब्रणवानस्मि निर्व्रणः ॥ अलिङ्गो लिङ्गमात्मानमकालं कालमात्मनः ॥ ४९ ॥ असत्त्वं सत्त्वमात्मानममृतं मृतमात्मनः ॥ अमृत्युं मृत्युमात्मानमचरं चरमात्मनः ॥ ५० ॥ अक्षेत्रं क्षेत्रमात्मानमसङ्गं सङ्गमात्मनः ॥ अतत्त्वं तत्त्वमात्मानमभवं भवमात्मनः ॥ ५१ ॥ अक्षरं क्षरमात्मानमबुद्धत्वाद्भि मन्यते ॥ एवमप्रतिबुद्धत्वादबुद्धजनसेवनात् ॥ ५२ ॥ सर्गकोटिसहस्राणि पतनान्तानि गच्छति ॥ जन्मान्तरसहस्राणि मरणान्तानि गच्छति ॥ ५३ ॥ तिर्यग्योनिमनुष्यत्वे देवलोकं तथैव च ॥ चन्द्रमा इव कोशानां पुनस्तत्र सहस्रशः ॥ ५४ ॥ नीयतेऽप्रतिबुद्धत्वादेवमेव कुबुद्धिमान् ॥ कला पञ्चदशी योनिस्तद्धाम इति पठ्यते ॥ ५५ ॥ नित्यमेव विजानीहि सोमं वै षोडशीशकैः ॥ कलयां जायतेऽजस्रं पुनः पुनरबुद्धिमान् ॥ ५६ ॥ धीर्माश्वायं न भवति नृप एवं हि जायते ॥ षोडशी तु कला मूढमा स सोम उपधार्यताम् ॥ ५७ ॥ न नृपयुज्यते देवैर्देवानपि युनक्ति सः ॥ ममत्वं क्षपयित्वा तु जायते नृपसत्तम ॥ प्रकृतेस्त्रिगुणायास्तु स एव

अ० १३४

॥ १७६ ॥

त्रिगुणो भवेत् ॥ ५८ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे वसिष्ठकरालजनकसंवादे चतुर्विंशतिशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ जनक उवाच ॥ अक्षरक्षर
 योरेष द्वयोः संबन्ध इष्यते ॥ स्त्रीपुंसयोर्वा संबन्धः स वै पुरुष उच्यते ॥ १ ॥ ऋते तु पुरुषं नेह स्त्री गर्भान्धारयत्युत ॥ ऋते स्त्रियं न पुरुषो रूपं
 निर्वर्तते तथा ॥ २ ॥ अन्योन्यस्याभिसंबन्धादन्योन्यगुणसंश्रयात् ॥ रूपं निर्वर्तयेदतदेवं सर्वासु योनिषु ॥ ३ ॥ रत्यर्थमतिसंयोगादन्योन्य
 गुणसंश्रयात् ॥ ऋतो निर्वर्तते रूपं तद्द्रक्ष्यामि निदर्शनम् ॥ ४ ॥ ये गुणाः पुरुषस्येह ये च मातृगुणास्तथा ॥ अस्थि स्नायु च मज्जा च जानीमः
 पितृतो द्विज ॥ ५ ॥ त्वद्भ्रूषशोणितं चेति मातृजान्यनुशुश्रुम् ॥ एवमेतद्विजश्रेष्ठ वेदशास्त्रेषु पठ्यते ॥ ६ ॥ प्रमाणं यच्च वेदोक्तं शास्त्रोक्तं यच्च पठ्यते ॥
 वेदशास्त्रप्रमाणं च प्रमाणं तत्सनातनम् ॥ ७ ॥ एवमेवाभिसंबन्धौ नित्यं प्रकृतिपुरुषौ ॥ यच्चापि भगवंस्तस्मान्मोक्षधर्मो न विद्यते ॥ ८ ॥ अथवा
 ऽनन्तरकृतं किंचिदेव निदर्शनम् ॥ तन्ममाऽऽचक्ष्व तत्त्वेन प्रत्यक्षो ह्यासि सर्वदा ॥ ९ ॥ मोक्षकामा वयं चापि काङ्क्षामो यदनामयम् ॥ अजेयम
 जरं नित्यमतीन्द्रियमनीश्वरम् ॥ १० ॥ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ यदेतदुक्तं भवता वेदशास्त्रनिदर्शनम् ॥ एवमेतद्यथा वक्ष्ये तत्त्वग्राही यथा भवान् ॥ ११ ॥
 धार्यते हि त्वया ग्रन्थ उभयोर्वेदशास्त्रयोः ॥ भव ग्रन्थस्य तत्त्वज्ञो याथातथ्येन भूमिप ॥ १२ ॥ यो हि वेदे च शास्त्रे च ग्रन्थधारणतत्परः ॥
 न च ग्रन्थार्थतत्त्वज्ञस्तस्य तद्धारणं वृथा ॥ १३ ॥ भोरं स वहते तस्य ग्रन्थस्यार्थं न वेत्ति यः ॥ यस्तुग्रन्थार्थतत्त्वज्ञो नास्य ग्रन्थागमो वृथा ॥ १४ ॥
 ग्रन्थस्यार्थं स पृष्टस्तु मादृशो वक्तुमर्हति ॥ यथातत्त्वाभिगमनादर्थं तस्य स विन्दति ॥ १५ ॥ न यः समुत्सुकः कश्चिद्ग्रन्थार्थं स्थूलबुद्धिमान् ॥
 स कथं मन्दबिज्ञानो ग्रन्थं वक्ष्यति निर्णयात् ॥ १६ ॥ अज्ञात्वा ग्रन्थतत्त्वानि व्याख्यां यः कुरुते नरः ॥ लोभाद्वाऽप्यथवा दम्भात्स पापी निरयं
 ब्रजेत् ॥ १७ ॥ निर्णयं चापि छिद्रात्मा न तद्द्रक्ष्यति तत्त्वतः ॥ सोऽपीहास्यार्थतत्त्वज्ञो यस्मात्रैवाऽऽत्मवानपि ॥ १८ ॥ तस्मात्त्वं शृणु
 राजेन्द्र यथेतदनुदृश्यते ॥ यथा तत्त्वेन सांख्येषु योगेषु च महात्मसु ॥ १९ ॥ यदेव योगाः पश्यन्ति सांख्यं तदनुगम्यते ॥ एकं सांख्यं च
 योगं च यः पश्यति स बुद्धिमान् ॥ २० ॥ त्वद्भ्रूमांसं रुधिरं मेदः पित्तं मज्जाऽस्थि स्नायु च ॥ एतदैन्द्रियकं तात यद्भवानित्यमात्य माम् ॥ २१ ॥
 द्रव्याद्रव्यस्य निवृत्तिरिन्द्रियादिन्द्रियं तथा ॥ देहादेहमवाप्नोति बीजाद्बीजं तथैव च ॥ २२ ॥ निरिन्द्रियस्य बीजस्य निर्द्रव्यस्यापि दोहिनः ॥
 कथं गुणा भविष्यन्ति निर्गुणत्वान्महात्मनः ॥ २३ ॥ गुणा गुणेषु जायन्ते तत्रैव विरमन्ति च ॥ एवं गुणाः प्रकृतिजा जायन्ते न च यान्ति
 च ॥ २४ ॥ त्वद्भ्रूमांसं रुधिरं मेदः पित्तं मज्जाऽस्थि स्नायु च ॥ अष्टौ तान्यथ शुक्रेण जानीहि प्राकृतेन वै ॥ २५ ॥ पुमांश्चैवापुमांश्चैव स्त्रीलिङ्गं प्राकृतं

स्मृतम् ॥ वायुरेव पुमांश्चैव रस इत्यभिधीयते ॥२६॥ अलिङ्गा प्रकृतिर्लिङ्गैरुपलभ्यति साऽऽत्मजैः ॥ यथा पुष्पफलैर्नित्यं मूर्ते चामूर्तयस्तथा ॥
 ॥ २७ ॥ एवमप्यनुमानेन स लिङ्गमुपलभ्यते ॥ पञ्चविंशतिकस्तात लिङ्गेषु नियतात्मकः ॥२८॥ अनादिनिधनोऽनन्तः सर्वदर्शनकेवलः ॥ केवलं
 त्वभिमानित्वाद्गुणेषु गुण उच्यते ॥२९॥ गुणा गुणवतः सन्ति निर्गुणस्य कुतो गुणाः ॥ तस्मादेवं विजानन्ति ये जना गुणदर्शनः ॥३०॥ यदा त्वेष गुणाने
 तान्प्राकृतानभिमान्यते ॥ तदा सं गुणवानेव गुणभेदान्प्रपश्यति ॥३१॥ यत्तद्बुद्धेः परं प्राहुः सांख्ययोगं च सर्वशः ॥ बुध्यमानं महाप्रज्ञाः प्रबुद्धपरिवर्जं
 नात् ॥३२॥ अप्रबुद्धं यथा व्यक्तं स्वगुणैः प्राहुरीश्वरम् ॥ निर्गुणं चेश्वरं नित्यमधिष्ठातारमेव च ॥ ३३ ॥ प्रकृतेश्च गुणानां च पञ्चविंशतिकं बुधाः ॥
 सांख्ययोगे च कुशला बुध्यन्ते परमैषिणः ॥३४॥ यदा प्रबुद्धमव्यक्तमवस्थापनभीरवः ॥ बुध्यमानं न बुध्यन्तेऽवगच्छन्ति समं तदा ॥ ३५ ॥ एत
 त्रिदर्शनं सम्यक् न सम्यगनुदर्शनम् ॥ बुध्यमानं प्रबुध्यन्ते द्वाभ्यां पृथगर्दिदम् ॥ ३६ ॥ परस्परैरेतदुक्तं क्षराक्षरनिदर्शनम् ॥ एकत्वनक्षरं प्राहुर्ना
 नात्वं क्षरमुच्यते ॥ ३७ ॥ पञ्चविंशतिनिष्ठोऽयं तदा सम्यक्प्रचक्षते ॥ एकत्वदर्शनं चास्य नानात्वं चास्य दर्शनम् ॥ ३८ ॥ तत्त्ववित्तत्त्वयोरेव
 पृथगेतन्निदर्शनम् ॥ पञ्चविंशतिभिस्तत्त्वं तत्त्वमाहुर्मनीषिणः ॥३९॥ निस्तत्त्वं पञ्चविंशस्य परमाहुर्मनीषिणः ॥ वर्ज्यस्य वर्ज्यमाचारं तत्त्वं तत्त्वात्सना
 तनम् ॥ ४० ॥ ॥ जनक उवाच ॥ नानात्वैकत्वमित्युक्तं त्वयैताद्विजसत्तम ॥ पश्यतस्तद्वि संदिग्धमेतयोर्वै निदर्शनम् ॥ ४१ ॥ तथा बुद्धप्रबुद्धा
 भ्यां बुध्यमानस्य चानघ ॥ स्थूलबुद्ध्या न पश्यामि तत्त्वमेतन्न संशयः ॥ ४२ ॥ अक्षरक्षरयोरुक्तं त्वया यदपि कारणम् ॥ तदप्यस्थिरबुद्धित्वा
 त्पणष्टमिव मेऽनघ ॥ ४३ ॥ तदेतच्छ्रोतुमिच्छामि नानात्वैकत्वदर्शनम् ॥ द्वंद्वं चैवानिरुद्धं च बुध्यमानं च तत्त्वतः ॥ ४४ ॥ विद्याविद्ये च भगवन्न
 क्षरं क्षरनेव च ॥ सांख्ये योगं च कात्स्न्येन बुद्धाबुद्धिं पृथक्पृथक् ॥ ४५ ॥ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ हन्त ते संप्रवक्ष्यामि यदेतदनुपृच्छसि ॥ योगकृ
 त्यं महाराज पृथगेव शृणुष्व मे ॥ ४६ ॥ योगकृत्यं तु योगानां ध्यानमेव परं बलम् ॥ तच्चापि द्विविधं ध्यानमाहुर्विद्याविदो जनाः ॥ ४७ ॥ एका
 प्रता च मनसः प्राणायामस्तथैव च ॥ प्राणायामस्तु सगुणो निर्गुणो मानसस्तथा ॥४८॥ मूर्त्तौ त्सर्गे पुरीषे च भोजने च नराधिप ॥ द्विकालं नोपभुञ्जी
 त शेषं भुञ्जीत तत्परः ॥ ४९ ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यो निवर्त्य मनसा मुनिः ॥ दशद्वादशभिर्वाऽपि चतुर्विंशात्परं यतः ॥ ५० ॥ स चोदना
 भिमर्तिमान्नाऽऽत्मानं चोदयेदथ ॥ तिष्ठन्तमचरंतं तु यत्तदुक्तं मनीषिभिः ॥ ५१ ॥ विश्वात्मा सततं ज्ञेय इत्येवमनुशुश्रुम ॥ द्रव्यं दृढीमनमनसो
 नान्यथेति विनिश्चयः ॥ ५२ ॥ विमुक्तः सर्वसङ्गेभ्यो लज्जाहारो जितेन्द्रियः ॥ पूर्वरात्रे परार्धे च धारयति मनो हृदि ॥ ५३ ॥ स्थिरीकृत्येन्द्रियं

यामं मनसा मिथिलेश्वर ॥ मनो बुद्ध्या स्थिरं कृत्वा पापाण इव निश्चलः ॥ ५४ ॥ स्थाणुवच्चाप्यकम्पः स्यादाहवच्चापि निश्चलः ॥ बुद्ध्या वि
 धिविधानज्ञस्ततो युक्तं प्रचक्षते ॥ ५५ ॥ न शृणोति न चाऽऽग्राति न च पश्यति किंचन ॥ न च स्पर्शं विजानाति न च संकल्पते मनः ॥ ५६ ॥ न चापि
 मन्यते किंचिन्न च बुध्येत काष्ठवत् ॥ तदा प्रकृतिमापन्नं युक्तमाहुर्मनीषिणः ॥ ५७ ॥ न भाति हि यथा दीपो दीप्तिस्तद्वच्च दृश्यते ॥ निलिङ्गश्चापश्चोर्ध्व
 च तिर्यग्गतिमवाप्नुयात् ॥ ५८ ॥ तदा तदुपपन्नश्च यस्मिन्हृष्टे च कथ्यते ॥ हृदयस्थोऽन्तरात्मेति ज्ञेयो ज्ञस्तात मद्भिधैः ॥ ५९ ॥ निर्धूम इव सप्तांघ्रिरा
 दित्य इव रश्मिवान् ॥ वैद्युतोऽग्निरिवाऽऽकाशो पश्यत्यात्मानमात्मनि ॥ ६० ॥ यं पश्यन्ति महात्मानो धृतिमन्तो मनीषिणः ॥ ब्राह्मणाः ब्रह्मयो
 निस्था ह्ययोनिममृतात्मकम् ॥ ६१ ॥ तदेवाऽऽद्भुरणुभ्योऽणु तन्महद्भयो महत्तरम् ॥ सर्वत्र सर्वभूतेषु ध्रुवं तिष्ठन्न दृश्यते ॥ ६२ ॥ बुद्धिद्रव्येण
 दृश्येन मनोदीपेन लोककृत् ॥ महत्तमस्तमस्ततात पारे तिष्ठन्नतामसः ॥ ६३ ॥ तमसो दूर इत्युक्तस्तत्त्वज्ञैर्वेदपारगैः ॥ विमलो विमतश्चैव निर्लि
 ङ्गोऽलिङ्गसंज्ञकः ॥ ६४ ॥ योग एव हि लोकानां किमन्यद्योगलक्षणम् ॥ एवं पश्यन्प्रपश्येत आत्मानमजरं परम् ॥ ६५ ॥ योगदर्शनमेतावदुक्तं
 ते तत्त्वतो मया ॥ सांख्यज्ञानं प्रवक्ष्यामि परिसंख्यानिदर्शनम् ॥ ६६ ॥ अव्यक्तमाहुः प्रख्यानं परां प्रकृतिमात्मनः ॥ तस्मान्महत्समुत्पन्नं द्विती
 यं राजसत्तम ॥ ६७ ॥ अहंकारस्तु महत्सन्तृतीय इति नः श्रुतम् ॥ पञ्चभूतान्यहंकारादाहुः सांख्यातप्रदर्शिनः ॥ ६८ ॥ एताः प्रकृतयस्त्वष्टौ विका
 राश्चापि षोडश ॥ पञ्चैव विशेषाश्च तथा पञ्चेन्द्रियाणि च ॥ ६९ ॥ एतावदेव तत्त्वानां सांख्यमाहुर्मनीषिणः ॥ सांख्ये सांख्यविधानज्ञा नित्यं
 सांख्यपथे स्थिताः ॥ ७० ॥ यस्माद्यदभिजायेत तत्तत्रैव प्रलीयते ॥ लीयन्ते प्रतिलोमानि गृह्यन्ते चान्तरात्मना ॥ ७१ ॥ आनुलोम्येन जायन्ते
 लीयन्ते प्रतिलोमतः ॥ गुणा गुणेषु सततं सागरस्योर्मयो यथा ॥ ७२ ॥ सर्गप्रलय एतावान्प्रकृतेर्नृपसत्तम ॥ एकत्वं प्रलयं चास्य बहुत्वं च
 तथा सृजि ॥ ७३ ॥ एवमेव च राजेन्द्र विज्ञेयं ज्ञानकोविदैः ॥ अधिष्ठातारमव्यक्तमस्याप्येतन्निदर्शनम् ॥ ७४ ॥ एकत्वं च बहुत्वं च प्रकृतेरनुतत्त्व
 वान् ॥ एकत्वं प्रलये चास्य बहुत्वं च प्रवर्तनात् ॥ ७५ ॥ बहुधाऽऽत्मा प्रकुर्वीत प्रकृतिं प्रसवात्मिकाम् ॥ तच्च क्षेत्रं महानात्मा पञ्चविंशोऽवतिष्ठते ॥
 ॥ ७६ ॥ अधिष्ठातेति राजेन्द्रं प्रोच्यते यतिसत्तमैः ॥ अधिष्ठानादधिष्ठाता क्षेत्राणामिति नः श्रुतम् ॥ ७७ ॥ क्षेत्रं जानाति चाव्यक्तं क्षेत्रज्ञ इति
 चोच्यते ॥ अव्यक्तिके पुरे शेते पुरुषश्चेति कथ्यते ॥ ७८ ॥ अन्यदेव च क्षेत्रं स्यादन्यः क्षेत्रज्ञ उच्यते ॥ क्षेत्रमव्यक्त इत्युक्तं ज्ञातारं पञ्चविंशक
 म् ॥ ७९ ॥ अन्यदेव च ज्ञानं स्यादन्यज्ज्ञेयं तदुच्यते ॥ ज्ञानमव्यक्तमित्युक्तं ज्ञेयो वै पञ्चविंशकः ॥ ८० ॥ अव्यक्तं क्षेत्रमित्युक्तं तथा सत्त्वं तथे

श्वरम् ॥ अनीश्वरमतत्त्वं च तत्त्वं तत्पञ्चविंशकम् ॥ ८१ ॥ सांख्यदर्शनमेतावत्परिसंख्या न विद्यते ॥ संख्या प्रकुरुते चैव प्रकृतिं च प्रवक्ष्यते ॥ ८२ ॥
 चत्वारिंशत्तुर्विंशत्प्रतिसंख्याय तत्त्वतः ॥ संख्या सहस्रकृत्या तु निस्तत्त्वः पञ्चविंशकः ॥ ८३ ॥ पञ्चविंशत्प्रबुद्धात्मा बुध्यमान इति श्रुतः ॥
 यदा बुध्यति आत्मानं तदा भवति केवलः ॥ ८४ ॥ सम्यग्दर्शनमेतावद्भाषितं तव तत्त्वतः ॥ एवमेतद्विज्ञानन्तः साम्यतां प्रतियान्त्युत ॥ ८५ ॥
 सम्यग्दर्शनं नाम प्रत्यक्षं प्रकृतेस्तथा ॥ गुणवत्त्वाद्यर्थैतानि निर्गुणेष्वस्तथा भवेत् ॥ ८६ ॥ न त्वेवं वर्तमानानामावृत्तिर्वर्तते पुनः ॥ विद्यते
 क्षरभावश्च न परस्परमव्ययम् ॥ ८७ ॥ पश्यन्त्यमृतयो ये न सम्यक्तेषु च दर्शनम् ॥ ते व्यर्क्तिं प्रतिपद्यन्ते पुनः पुनरर्दिम ॥ ८८ ॥ सर्वमेत
 द्विज्ञानन्तो न सर्वस्य प्रबोधनात् ॥ व्यक्तिभूता भविष्यन्ति ह्यक्तस्यैवानुवर्तनात् ॥ ८९ ॥ सर्वमव्यक्तमित्युक्तमसर्वं पञ्चविंशकः ॥
 य एवमभिज्ञानन्ति न भयं तेषु विद्यते ॥ ९० ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे वसिष्ठकरालजनकसंवादे पञ्चविंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥
 ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ सांख्यदर्शनमेतावदुक्तं ते नृपसत्तम ॥ विद्याविद्ये त्विदानीं मे त्वं निबोधानुपूर्वशः ॥ १ ॥ अभेद्यमाहुरव्यक्तं सर्गप्रलयधर्मिणः ॥
 सर्गप्रलय इत्युक्तं विद्याविद्ये च विंशकः ॥ २ ॥ परस्परस्य विद्या वै तन्निबोधानुपूर्वशः ॥ यथोक्तमृषिभिस्तात सांख्यस्याभिनिवेदनम् ॥ ३ ॥
 कर्मेन्द्रियाणां सर्वेषां विद्या बुद्धीन्द्रियं स्मृतम् ॥ बुद्धीन्द्रियाणां च तथा विशेषा इति नः श्रुतम् ॥ ४ ॥ विषयाणां मनस्तेषां विद्यामाहुर्मनी
 षिणः ॥ मनसः पञ्च भूतानि विद्या इत्यभिचक्षते ॥ ५ ॥ अहंकारस्तु भूतानां पञ्चानां नात्र संशयः ॥ अहंकारस्तथा विद्या बुद्धिर्विद्या नरेश्वर ॥
 ॥ ६ ॥ बुद्ध्या प्रकृतिरव्यक्तं तत्त्वानां परमेश्वरः ॥ विद्या ज्ञेया नरश्रेष्ठ विधिश्च परमः स्मृतः ॥ ७ ॥ अव्यक्तमपरं प्राहुर्विद्या वै पञ्चविंशकः ॥
 सर्वस्य सर्वमित्युक्तं ज्ञेयज्ञानस्य पारंगः ॥ ८ ॥ ज्ञानमव्यक्तमित्युक्तं ज्ञेयं वै पञ्चविंशकम् ॥ तथैव ज्ञानमव्यक्तं विज्ञाता पञ्चविंशकः ॥ ९ ॥ विद्या
 विद्ये तु तत्त्वेन मयोक्ते वै विशेषतः ॥ अक्षरं च क्षरं चैव यदुक्तं तन्निबोध मे ॥ १० ॥ उभावेतौ क्षरावुक्तौ उभावेतावनक्षरौ ॥ कारणं तु प्रव
 क्ष्यामि यथाज्ञानं तु ज्ञानतः ॥ ११ ॥ अनादिनिधनावेतौ उभावेतेश्वरौ मतौ ॥ तत्त्वसंज्ञावुभावेव प्रोच्येते ज्ञानचिन्तकैः ॥ १२ ॥ सर्ग
 प्रलयधर्मित्वादव्यक्तं प्राहुरव्ययम् ॥ तदेतद्वृणसर्गाय विकृर्वाणं पुनः पुनः ॥ १३ ॥ गुणानां महदादीनामुत्पद्यति परस्परम् ॥ अधिष्ठानं क्षेत्रमा
 हुरेतद्वै पञ्चविंशकम् ॥ १४ ॥ यदन्तर्गुणजालं तु तद्व्यक्तात्मानि संक्षिपेत् ॥ तदहं तद्वृणैस्तैस्तु पञ्चविंशो विलीयते ॥ १५ ॥ गुणागुणेषु लीयन्ते
 तदेका प्रकृतिर्भवेत् ॥ क्षेत्रज्ञोऽपि तदा तावत्क्षेत्रज्ञः संप्रणीयते ॥ १६ ॥ यदाऽक्षरं प्रकृतियै गच्छते गुणसंज्ञिता ॥ निर्गुणत्वं च वै देहे गुणेषु

परिवर्तनात् ॥ १७ ॥ एवमेव च क्षेत्रज्ञः क्षेत्रज्ञानपरिक्षयात् ॥ प्रकृत्या निर्गुणस्त्वेव इत्येवमनुशुश्रुम् ॥ १८ ॥ क्षरो भवत्येष यदा गुणवती गुणे
 प्वय ॥ प्रकृतिं त्वथ जानाति निर्गुणत्वं तथाऽऽत्मनः ॥ १९ ॥ तथा विशुद्धो भवति प्रकृतेः परिवर्जनात् ॥ अन्योऽहमन्येयमिति यदा बुद्धयति
 बुद्धिमान् ॥ २० ॥ तदैवोऽव्ययतामेति न च मिश्रत्वमात्रजेत् ॥ प्रकृत्या चैव राजेन्द्र मिथोऽन्योऽन्यस्य दृश्यते ॥ २१ ॥ यदा तु गुणजालं
 तत्प्राकृतं विजुगुप्सते ॥ पश्यते च परं पश्यंस्तदा पश्यन्नु संसृजेत् ॥ २२ ॥ किं मया कृतमेतावद्योऽहं कालनिमज्जनः ॥ यथा मत्स्यो ह्यभिज्ञा
 नादनुवर्तितवाञ्जलम् ॥ २३ ॥ अहमेव हि संमोहादन्यमन्यं जनाज्जनम् ॥ मत्स्यो यथोदकज्ञानादनुवर्तितवानिह ॥ २४ ॥ मत्स्योऽन्यत्वमथा
 ज्ञानादुदकात्राभिमन्यते ॥ आत्मानं तदवज्ञानादन्यं चैव न वेद्वचहम् ॥ २५ ॥ ममास्तु धिक्बुद्धस्य योऽहं मग्न इमं पुनः ॥ अनुवर्तितवा
 न्मोहादन्यमन्यं जनाज्जनम् ॥ २६ ॥ अयमनुभवेद्वन्धुरनेन सह मे क्षयम् ॥ साम्यमेकत्वतां यातो यादृशस्तादृशस्त्विव ॥ २७ ॥ तुल्यतामिह
 पश्यामि सदृशोऽहमनेन वै ॥ अयं हि विमलो व्यक्तमहमीदृशकस्तदा ॥ २८ ॥ योऽहमज्ञानसंमोहादज्ञया संप्रवृत्तवान् ॥ संसर्गादतिसंसर्गा
 त्स्थितः कालमिमं त्वहम् ॥ २९ ॥ सोऽहमेवं वशीभूतः कालमेतं न बुद्धवान् ॥ उत्तमायममध्यानां तामहं कथमावसे ॥ ३० ॥ समानमायया
 चेह सहवासमहं कथम् ॥ गच्छाम्यबुद्धभावात्त्वादिहेदानीं स्थिरोऽभवम् ॥ ३१ ॥ सहवासं न यास्यामि कालमेतं विवञ्चनात् ॥ वञ्चितो ह्यनया
 यद्धि निर्विकारो विकारया ॥ ३२ ॥ न तत्तदपराद्धं स्यादपराधो ह्ययं मम ॥ योऽहमत्राभवं सक्तः पराङ्मुखमुपस्थितः ॥ ३३ ॥ ततोऽस्मिन्व
 दुरूपोऽथ स्थितो मूर्तिरमूर्तिमान् ॥ अमूर्तिश्चाप्यमूर्तात्मा ममत्वेन प्रधर्षितः ॥ ३४ ॥ प्रकृत्या च तया तेन तासु तास्विव योनिषु ॥ निर्म
 मस्य ममत्वेन विकृतं तासु तासु च ॥ ३५ ॥ योनिषु वर्तमानेन नष्टसंज्ञेन चेतसा ॥ समता न मया काचिदहंकरे कृता मया ॥ ३६ ॥ आत्मानं
 बहुधा कृत्वा सोऽयं भूयो पुनक्ति माम् ॥ इदानीमवबुद्धोऽस्मि निर्ममो निरहंकृतः ॥ ३७ ॥ ममत्वं मनसा नित्यमहंकारकृतात्मकम् ॥ अपल
 ग्रामिमां हित्वा संश्रयिष्ये निरामयम् ॥ ३८ ॥ अनेन साम्यं यास्यामि नानयाऽहमचेतसा ॥ हेमं मम सहानेन नैवैकमनया सह ॥
 ॥ ३९ ॥ एवं परमसंबोधात्पञ्चविंशोऽनुबुद्धवान् ॥ अक्षरत्वं निगच्छति त्यक्त्वा क्षरमनामयम् ॥ ४० ॥ अव्यक्तं व्यक्तधर्माणं सगुणं
 निर्गुणं तथा ॥ निर्गुणं प्रथमं दृष्ट्वा तादृग्भवति मैथिल ॥ ४१ ॥ अक्षरक्षरयोरितदुक्तं तव निदर्शनम् ॥ मयेह ज्ञानसंपन्नं यथा श्रुतिनि
 दर्शनात् ॥ ४२ ॥ निःसंदिग्धं च सूक्ष्मं च विशुद्धं विमलं तथा ॥ प्रवक्ष्यामि तु ते भूयस्तन्निबोध यथाश्रुतम् ॥ ४३ ॥ सारूपयोगो

नया प्रोक्तः शास्त्रद्वयनिदर्शनात् ॥ यदेव सांख्यशास्त्रोक्तं योगदर्शनमेव तत् ॥ ४४ ॥ प्रबोधनपरं ज्ञानं सांख्यानामवनीपते ॥
विस्पष्टं प्रोच्यते तत्र शिष्याणां हितकाम्यया ॥ ४५ ॥ ब्रह्मैवमिदं शास्त्रमित्याहुर्विदुषो जनाः ॥ अस्मिन् शास्त्रे योगानां पुनर्भवं
पुरःसरम् ॥ ४६ ॥ पञ्चविंशत्परं तत्त्वं पठ्यते च नराधिप ॥ सांख्यानां तु परं तत्त्वं यथावदनुवर्णितम् ॥ ४७ ॥ बुद्धमप्रतिबुद्धं च
बुध्यमानं च तत्त्वतः ॥ बुध्यमानं च बुद्धत्वं प्राहुर्योगनिदर्शनम् ॥ ४८ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे वसिष्ठकलालजनकसंवादे पदात्रिंशधिकशततमो
ऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ अप्रबुद्धमथान्यक्तमिमं गुणनिर्धि सदा ॥ गुणानां धार्यतां तत्त्वं सृजत्यासिपते तथा ॥ १ ॥ अजो हि
क्रीडया भूप विकिर्या प्राप्त इत्युत ॥ आत्मानं बहुधा कृत्वा नानेव प्रतिचक्षते ॥ २ ॥ एतदेवं विकुर्वाणो बुध्यमानो न बुध्यते ॥ गुणाना
चरते ह्येष सृजत्यासिपते तथा ॥ ३ ॥ अव्यक्तबोधनाच्चैव बुध्यमानं वदन्त्यपि ॥ न त्वेवं बुध्यतेऽव्यक्तं सगुणं न च निर्गुणम् ॥ ४ ॥ कदाचित्त्वेव
खल्वेतत्तदाहुः प्रतिबुद्धकम् ॥ बुध्यते यदि वाव्यक्तमेतद्वै पञ्चविंशकम् ॥ ५ ॥ बुध्यमानो भवत्येव ममात्मक इति श्रुतिः ॥ अन्योन्यप्रतिबुद्धेन
वदन्त्यव्यक्तमच्युतम् ॥ ६ ॥ अव्यक्तबोधनाच्चैव बुध्यमानं वदन्त्युत ॥ पञ्चविंशं महात्मानं न चासावपि बुद्धयते ॥ ७ ॥ पञ्चविंशं विमलं बुद्धम
प्रमेयं सनातनम् ॥ सततं पञ्चविंशं च चतुर्विंशं विबुद्धयते ॥ ८ ॥ दृश्यादृश्ये ह्यनुगततत्त्वभावे महाद्युते ॥ अव्यक्तं चैव तद्ब्रह्म बुध्यते तात केव
लम् ॥ ९ ॥ पञ्चविंशं चतुर्विंशमात्मानमनुपश्यति ॥ बुध्यमानो यदाऽऽत्मानमन्योऽहमिति मन्यते ॥ १० ॥ तदा प्रकृतिमानेष भवत्यव्यक्तलोचनः ॥
बुध्यते च परां बुद्धिं विबुद्धाममलां यथा ॥ ११ ॥ पञ्चविंशं राजशार्दूल तदा बुद्धः कृतो ब्रजेत् ॥ ततस्त्यजति सोऽव्यक्तं सर्गप्रलयधर्मिणम् ॥
॥ १२ ॥ निर्गुणां प्रकृतिं वेद गुणयुक्तामचेतनाम् ॥ ततः केवलधर्माऽसौ भवत्यव्यक्तदर्शनात् ॥ १३ ॥ केवलेन समागम्य विमुक्तात्मानमायु
यात् ॥ एतच्च तत्त्वमित्याहुर्निस्तत्त्वमजरामरम् ॥ १४ ॥ तत्त्वसंश्रवणादेव तत्त्वज्ञो जायते नृप ॥ पञ्चविंशतितत्त्वानि प्रवदन्ति मनीषिणः ॥ १५ ॥
न चैव तत्त्ववांस्तात संसारेषु निमज्जति ॥ एषामुपैति तत्त्वं हि क्षिप्रं बुध्यस्व लक्षणम् ॥ १६ ॥ पञ्चविंशोऽयमिति प्राज्ञो गृह्यमाणोऽजरामरः ॥
केवलेन बलेनैव समतां यात्यसंशयम् ॥ १७ ॥ पञ्चविंशेन प्रबुद्धेन बुध्यमानोऽप्यबुद्धिमान् ॥ एतन्नानात्वमित्युक्तं सांख्यश्रुतिनिदर्शनात् ॥ १८ ॥
चेतनेन समेतस्य पञ्चविंशतिकस्य ह ॥ एकत्वं वै भवेत्तस्य यदा बुद्ध्याऽनुबुध्यते ॥ १९ ॥ बुध्यमानेन बुद्धेन समतां याति मैथिल ॥ सङ्गधर्मा
भवत्येष निःसङ्गात्मा नराधिप ॥ २० ॥ निःसङ्गात्मानमासाद्य पञ्चविंशं कर्मजं विदुः ॥ विभुस्त्यजति चाव्यक्तं यदा त्वेतद्विबुध्यते ॥ २१ ॥

चतुर्विंशमगाधं च षड्विंशस्य प्रबोधनात् ॥ एवं ह्यप्रतिबुद्धश्च बुध्यमानस्तु तेऽनघ ॥ २२ ॥ प्रोक्तो बुद्धश्च तत्वेन यथाश्रुतिनिदर्शनात् ॥ मशको
दुम्बरे यद्वदन्यत्वं तद्वदेतयोः ॥ २३ ॥ मत्स्योदके यथा तद्वदन्यत्वमुपलभ्यते ॥ एवमेव च मन्तव्यं नानात्वैकत्वमेतयोः ॥ २४ ॥ एतावान्मोक्ष
इत्युक्तो ज्ञानविज्ञानसंज्ञितः ॥ पञ्चविंशतिकस्याऽऽशु योऽयं देहे प्रवर्तते ॥ २५ ॥ एष मोक्षयितव्येति प्रादुरव्यक्तगोचरात् ॥ सोऽयमेवं विमुच्येत
नान्यथेति विनिश्चयः ॥ २६ ॥ परश्च परधर्मा च भवत्येव समेत्य वै ॥ विशुद्धधर्मा शुद्धेन नाशुद्धेन च बुद्धिमान् ॥ २७ ॥ विमुक्तधर्मा बुद्धेन समेत्य
पुरुषर्षभ ॥ वियोगधर्मिणा चैव विमुक्तात्मा भवत्यथ ॥ २८ ॥ विमोक्षिणा विमोक्षश्च समेत्येह तथा भवेत् ॥ शुचिकर्मा शुचिश्चैव भवत्यमितबुद्धि
मान् ॥ २९ ॥ विमलात्मा च भवति समेत्य विमलात्मना ॥ केवलात्मा तथा चैव केवलेन समेत्य वै ॥ स्वतन्त्रश्च स्वतन्त्रेण स्वतन्त्रत्वमाप्यते
॥ ३० ॥ एतावदेतत्कथितं मया ते तथ्यं महाराज यथार्थतत्त्वम् ॥ अमत्सरस्त्वं प्रतिगृह्य बुद्ध्या सनातनं ब्रह्म विशुद्धमाद्यम् ॥ ३१ ॥ नावेदनि
ष्टस्य जनस्य राजन्प्रदेयमेतत्परमं त्वया भवेत् ॥ विधित्समानाय निबोधकारकं प्रबोधहेतोः प्रणतस्य शासनम् ॥ ३२ ॥ न देयमेतच्च यथाऽनृता
त्मने शठाय क्लीबाय न जित्बुद्धये ॥ न पण्डितज्ञानपरोपतापिने देयं तथा शिष्यविबोधनाय ॥ ३३ ॥ श्रद्धान्वितायाध गुणान्विताय परापवादा
द्विरताय नित्यम् ॥ विशुद्धयोगाय बुधाय चैव क्षमावतेऽथ कृपया युताय ॥ ३४ ॥ विविक्तशीलाय विधिप्रियाय विवादहीनाय बहुश्रुताय ॥
विनीतवेशाय नैहैतुकात्मने सदैव गुह्यं त्विदमेव देयम् ॥ ३५ ॥ एतैर्गुणैर्हीनतमे न देयमेतत्परं ब्रह्म विशुद्धमाहुः ॥ न श्रेयसे योक्षयति
तादृशे कृतं धर्मप्रवक्तारमपात्रदानात् ॥ ३६ ॥ पृथ्वीमिमां वा यद्दि रत्नपूर्णं दद्याददेयं त्विदमव्रताय ॥ जितेन्द्रियाय प्रयताय देयं देयं परं
तत्त्वविदे नरेन्द्र ॥ ३७ ॥ कराल मा ते भयमस्तु किञ्चिदेतच्छ्रुतं ब्रह्म परं त्वयाऽय ॥ यथावदुक्तं परमं पवित्रं विशोक्तमत्यन्तमना
दिमध्यम् ॥ ३८ ॥ अगाधमेतदजरामरं च निरामयं वीतभयं शिवं च ॥ समीह्य मोहं परवादसंज्ञमेतस्य तत्त्वार्थमिमं विदित्वा ॥ ३९ ॥
अवाप्तमेतद्धि पुरा सनातनाद्विरण्यगर्भाद्धि ततो नराधिप ॥ प्रसाद्य यत्नेन तन्मुग्रतेजसं सनातनं ब्रह्म यथा त्वयैतत् ॥ ४० ॥
पृष्टस्त्वया चाऽस्मि यथा नरेन्द्र तथा मयेदं त्वयि नोक्तमन्यत् ॥ यथाऽवाप्तं ब्रह्मणो मे नरेन्द्र महाज्ञानं मोक्षविदां परायणम् ॥ ४१ ॥ ॥ व्यास
उवाच ॥ एतदुक्तं परं ब्रह्म यस्मान्नाऽऽवर्तते पुनः ॥ पञ्चविंशं मुनिश्रेष्ठा वसिष्ठेन यथा पुरा ॥ ४२ ॥ पुनरावृत्तिमाप्नोति परमं ज्ञानमव्ययम् ॥
नाति बुध्यति तत्त्वेन बुध्यमानोऽजरामरम् ॥ ४३ ॥ एतन्निःश्रेयसकरं ज्ञानं भोः परमं मया ॥ कथितं तत्त्वतो विभ्रांः श्रुत्वा देवर्षितो द्विजाः ॥

॥ ४४ ॥ हिरण्यगर्भाद्विष्णा वसिष्ठेन समाहृतम् ॥ वसिष्ठाद्विष्णादूर्ध्वो नारदोऽज्ञानानिदम् ॥ ४५ ॥ नारदाद्विदितं महामेतदुक्तं सनातनम् ॥
मा शुचध्वं मुनिश्रेष्ठाः श्रुत्वैतत्परमं पदम् ॥ ४६ ॥ येन सर्वस्य भिन्नं न भयं तस्य विद्यते ॥ विद्यते तु भयं यस्य यो नैनं वेत्ति तत्त्वतः ॥ ४७ ॥
अविज्ञानाच्च मूढात्मा पुनः पुनरुपद्रवाच्च ॥ प्रेत्य जातिसहस्राणि मरणान्तान्युपाभूते ॥ ४८ ॥ देवलोकं तथा तिर्यङ्मानुष्यमपि चाभूते ॥
यदि वा मुच्यते वाऽपि तस्मादज्ञानसागरात् ॥ ४९ ॥ अज्ञानसागरे घोरे ह्यव्यक्तागाध उच्यते ॥ अहम्यहानि मज्जन्ति यत्र भूतानि भो द्विजाः ॥
॥ ५० ॥ तस्मादगाधादव्यक्तादुपक्षिणात्सनातनात् ॥ तस्माद्युयं विरजस्का वितमस्काश्च भो द्विजाः ॥ ५१ ॥ एवं मया मुनिश्रेष्ठाः सारात्सार
तरं परम् ॥ कथितं परमं मोक्षं यं ज्ञात्वा न निवर्तते ॥ ५२ ॥ न नास्तिकाय दातव्यं नाभक्ताय कदाचन ॥ न दुष्टमते विप्रो न श्रद्धाविमुखाय
च ॥ ५३ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे वसिष्ठकरालजनकसंवादसमाप्तिनिरूपणं नाम सप्तविंशतिप्रश्नोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥
एवं पुरा मुनीन्व्यासः पुराणं श्रुत्वा गिरा ॥ दशाष्टदोषरहितैर्वाक्यैः सारतरैर्द्विजाः ॥ १ ॥ पूर्णमस्तमलैः शुद्धैर्नानाशास्त्रसमुच्चयैः ॥ जातिशुद्ध
समायुक्तं सार्वभौमयोगोपशोभितम् ॥ २ ॥ पूर्वपक्षोक्तिसिद्धान्तपरिनिष्ठासमान्वितम् ॥ श्रावयित्वा यथान्यायं विरराम महामतिः ॥ ३ ॥ तेषु
श्रुत्वा मुनिश्रेष्ठाः पुराणं वेदसंमितम् ॥ आद्यं ब्राह्माभिधानं च सर्ववाञ्छाफलप्रदम् ॥ ४ ॥ हृष्टा बभूवुः सुप्रीता विस्मिताश्च पुनः पुनः ॥ प्रशंसन्तु
स्तदा व्यासं कृष्णद्वैपायनं मुनिम् ॥ ५ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ अहो त्वया मुनिश्रेष्ठ पुराणं श्रुतिसंमितम् ॥ सर्वाभिप्रेतफलदं सर्वपापहरं परम् ॥ ६ ॥
प्रोक्तं श्रुतं तथाऽस्माभिर्विचित्रपदमक्षरम् ॥ न तेऽस्त्यविदितं किंचिद्विषु लोकेषु वै प्रभो ॥ ७ ॥ सर्वज्ञस्त्वं महाभाग देवोऽपि बृहस्पतिः ॥ नमस्यामो
महाप्राज्ञं ब्रह्मिष्ठं त्वां महामुनिम् ॥ ८ ॥ येन त्वया तु वेदार्था भारते प्रकटीकृताः ॥ कः शक्नोति गुणान्वक्तुं तव सर्वान्महामुने ॥ ९ ॥ अधीत्य
चतुरो वेदान्साङ्गान्याकरणानि च ॥ कृतवान्भारतं शास्त्रं तस्मै ज्ञानात्मने नमः ॥ १० ॥ नमोऽस्तु ते व्यास विशालबुद्धे कुल्लारविन्दायतपत्र
नेत्र ॥ येन त्वया भारततैलपूर्णः प्रज्वालितो ज्ञानमयः प्रदीपः ॥ ११ ॥ अज्ञानतिमिरान्धानां भ्रामितानां कुदृष्टिभिः ॥ ज्ञानाञ्जनशलाकेन
त्वया चोन्मीलितो दृशः ॥ १२ ॥ एवमुक्त्वा समन्वय्य व्यासं ते चैव प्रजिताः ॥ जगमुर्यथागतं सर्वं कृतकृत्याः स्वमाश्रमम् ॥ १३ ॥ तथा
मया मुनिश्रेष्ठाः कथितं हि सनातनम् ॥ पुराणं सुमहापुण्यं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ १४ ॥ यथा भवद्भिः पृष्टोऽहं संप्रश्नं द्विजसत्तमाः ॥ व्यास

प्रसादात्तत्सर्वं मया संपरिकीर्तितम् ॥ १५ ॥ इदं गृहस्थैः श्रोतव्यं यतिभिर्ब्रह्मचारिभिः ॥ धनसौख्यप्रदं नृणां सर्वपातकनाशनम् ॥ १६ ॥ तथा
 ब्रह्मपरैर्विप्रेर्ब्राह्मणाद्यैः सुसंयतैः ॥ श्रोतव्यं सुप्रयत्नेन सम्यक् श्रेयोभिकांक्षिभिः ॥ १७ ॥ प्राप्नोति ब्राह्मणो विद्यां क्षत्रियो विजयं रणे ॥ वैश्यस्तु
 धनमसह्यं शूद्रः सुखमवाप्नुयात् ॥ १८ ॥ यं यं काममभिध्याय शृणोति पुरुषः श्लाघिः ॥ तं तं काममवाप्नोति नरो नास्त्यत्र संशयः ॥ १९ ॥
 पुराणं वैष्णवं त्वेतत्सर्वकिल्बिषनाशनम् ॥ विशिष्टं सर्वशास्त्रेभ्यः पुरुषार्थोपपादकम् ॥ २० ॥ एतद्वो यन्मयाऽऽख्यातं पुराणं वेदसंमितम् ॥ श्रुते
 ऽस्मिन्सर्वदोषोत्थः पापराशिः प्रणश्यति ॥ २१ ॥ प्रयागे पुष्करे चैव कुरुक्षेत्रे तथाऽबुधे ॥ उपोष्य यदवाप्नोति तदस्य श्रवणात्नरः ॥ २२ ॥
 यदाग्निहोत्रे सुदुते वर्षेणाऽऽप्नोति वै फलम् ॥ महापुण्यमयं विप्रास्तदस्य श्रवणात्सकृत् ॥ २३ ॥ प्रौष्ठपद्यां च द्वादश्यां स्नात्वा वै यमुनाजले ॥
 मथुरायां हरिं दृष्ट्वा प्राप्नोति पुरुषः फलम् ॥ २४ ॥ तदाप्नोति फलं सम्यक्समाधानेन कीर्तनात् ॥ पुराणेऽस्य हि भो विप्राः केशवा
 र्पितमानसः ॥ २५ ॥ मत्फलं श्रियमालोक्य पुरुषोऽथ लभेन्नरः ॥ तत्फलं समवाप्नोति यः पठेच्छृणुयादापि ॥ २६ ॥ इदं यः श्रद्धा
 या नित्यं पुराणं वेदसंमितम् ॥ यः पठेच्छृणुयान्मर्त्यः स याति भवनं हरेः ॥ २७ ॥ श्रावयेद्ब्राह्मणो यस्तु सदा पर्वसु संयतः ॥
 एकादश्यां द्वादश्यां च विष्णुलोकं स गच्छति ॥ २८ ॥ इदं यशस्यमायुष्यं सुखदं कीर्तिवर्धनम् ॥ बलपूर्वाष्टप्रदं विप्रा धन्यं दुःस्वप्न
 नाशनम् ॥ २९ ॥ त्रिसंध्यं यः पठेद्दिवाञ्श्रद्धया सुसमाहितः ॥ इदं वरिष्ठमाख्यानं स सर्वभीषितं लभेत् ॥ ३० ॥ रोगार्तो मुच्यते
 रोगाद्बद्धो मुच्येत बन्धनात् ॥ भयाद्विमुच्यते भीत आपदापन्न आपदः ॥ ३१ ॥ जातिस्मरत्वं विद्यां च पुत्रान्मेधां पशून्धृतिम् ॥ धर्मं
 चार्थं च कामं च मोक्षं तु लभते नरः ॥ ३२ ॥ यान्यान्कामानभिप्रेत्य पठेत्प्रयतमानसः ॥ तास्तान्सर्वानवाप्नोति पुरुषो नात्र संशयः ॥ ३३ ॥
 यश्चेदं सततं शृणोति मनुजः स्वर्गापवर्गप्रदं विष्णुं लोकगुरुं प्रणम्य वरदं भक्त्यैकचित्तः श्लाघिः ॥ भुक्त्वा चात्र सुखं विमुक्तकलुषः स्वर्गो
 च दिव्यं सुखं पश्चाद्याति हरेः पदं सुविमलं शुक्लो गुणैः प्राकृतैः ॥ ३४ ॥ तस्माद्विप्रवरैः स्वधर्मनिरतैर्मुक्त्यैकमार्गैस्तुभिस्तद्भक्तक्षत्रियपुंगवैस्तु
 नियतैः श्रेयार्थिभिः सर्वदा ॥ वैश्यैश्चानुदिनं विशुद्धकुलजः शूद्रेस्तथा धार्मिकैः श्रोतव्यं त्विदमुत्तमं बहुफलं धर्मार्थमोक्षप्रदम् ॥ ३५ ॥ धर्मं मतिर्भवतु
 वः पुरुषोत्तमानां स ह्येक एव परलोकगतस्य बन्धुः ॥ अर्थाः स्त्रियश्च निपुणैरपि सेव्यमाना नैव प्रभावमुपयान्ति न च स्थिरत्वम् ॥ ३६ ॥

नक्षत्रं

॥ १८१ ॥

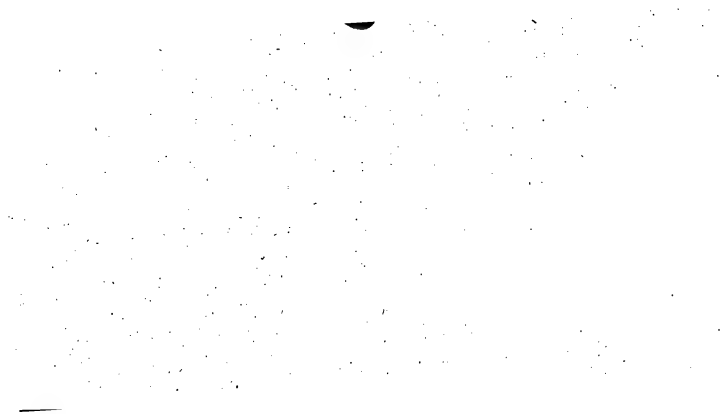
धर्मेण राज्यं लभते मनुष्यः स्वर्गं च धर्मेण नरः प्रयाति ॥ आयुश्च कीर्तिं च तपश्च धर्मं धर्मेण मोक्षं लभते मनुष्यः ॥ ३७ ॥ धर्मोऽत्र मातापि
तरौ नरस्य धर्मः सखा चात्र परे च लोके ॥ ज्ञाता च धर्मस्त्विह मोक्षदश्च धर्मादृते नास्ति तु किञ्चिदेव ॥ ३८ ॥ इदं रहस्यं श्रेष्ठं च पुराणं
वेदसंमितम् ॥ न देयं पापमतये नास्तिकाय विशेषतः ॥ ३९ ॥ इदं मयोक्तं प्रवरं पुराणं पापापहं धर्मविवर्धनं च ॥ श्रुतं भवद्भिः परमं रहस्यं
माज्ञापयध्वं मुनयो ब्रजामि ॥ ४० ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणे रोमहर्षणमुनिसंवादे पुराणप्रशंसनं नामाऽष्टाविंशोऽध्यायः ॥ १३८ ॥

अ० १३८

॥ १८१ ॥

॥ समाप्तं त्वेतद्ब्रह्ममहापुराणम् । अतःपरं गौतमीमाहात्म्यम् ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ अथ गौतमीमाहात्म्यम् ॥ मुनय उचुः ॥ नहि नस्तुतिरस्तीह शृण्वतां तीर्थविस्तरम् ॥ पुनरेव परं गुह्यं वक्तुमर्हस्यशेषतः ॥
 परं तीर्थस्य माहात्म्यं सर्वतीर्थोत्तमोत्तमम् ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इममेव पुरा प्रश्रं पृष्टोऽहं द्विजसत्तमाः ॥ नारदेन प्रयत्नेन तदा तं प्रोक्तवानहम् ॥ २ ॥
 ॥ नारद उवाच ॥ तपसो यज्ञदानानां तीर्थसेवनमुत्तमम् ॥ इति श्रुतं मया त्वत्तो जगद्योने जगत्प्रभो ॥ ३ ॥ दैवानि मुनिशार्दूल आसुराण्याक्रूपा
 णि च ॥ कियद्रेदानि तीर्थानि किंफलानि सुरेश्वर ॥ सर्वेषामेव तीर्थानां सर्वदा किं विशिष्यते ॥ ४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ चतुर्विधानि तीर्थानि
 स्वर्गे भर्त्य रसातले ॥ दैवानि मुनिशार्दूल आसुराण्याक्रूपाणि च ॥ ५ ॥ मानुषाणि त्रिलोकेषु विख्यातानि सुरादिभिः ॥ मानुषेभ्यश्च तीर्थेभ्य
 आर्षिकं सार्वकामिकम् ॥ ६ ॥ आर्षिकेभ्यस्तु तीर्थेभ्य आसुरं बहुपुण्यदम् ॥ आसुरेभ्यस्तथा पुत्र दैवं तत्सार्वकामिकम् ॥ ७ ॥ ब्रह्मविष्णुमह
 शार्द्यैर्निर्मितं देवमुच्यते ॥ त्रिभ्यो यदेकं जायेत तस्मान्नारतः परं विदुः ॥ ८ ॥ त्रयाणामपि लोकानां तीर्थं मर्त्यमुदाहृतम् ॥ तत्रापि जाम्बवं द्वीपं
 तीर्थं बहुगुणोत्तमम् ॥ ९ ॥ जाम्बवे भारतं वर्षं तीर्थं श्रुतिषु विद्युतम् ॥ भारते दण्डकारण्यं सर्वतीर्थमनुत्तमम् ॥ कर्मभूमिर्यतः पुत्र तस्मात्तीर्थं तदु
 च्यते ॥ १० ॥ तत्रैव सर्वतीर्थानि यान्गुक्तानि मया तव ॥ तेषां नामानि संक्षेपात्कथ्यमानानि मे शृणु ॥ ११ ॥ दैवानि चासुराणां मानु
 षाणीतिभेदतः ॥ हिमवाद्दिग्ध्ययोर्मध्ये षण्णद्यो देवसंभवाः ॥ १२ ॥ तथैव देवजा ब्रह्मन्दिक्षिणार्णवविन्ध्ययोः ॥ एता द्वादश नद्यस्तु प्राधान्येन
 प्रकीर्तिताः ॥ १३ ॥ अभिसंश्रुजितं यस्माद्भारतं बहुपुण्यदम् ॥ कर्मभूमिरतो देवैर्वर्षं तस्मात्प्रकीर्तितम् ॥ १४ ॥ पार्वतानि च तीर्थानि देवजानि
 कचिचक्रिचत् ॥ असुरैरावृतं यत्तु तदेवाऽऽसुरमुच्यते ॥ १५ ॥ दैवेष्वेव प्रदेशेषु तपस्तत्त्वा महर्षयः ॥ दैवप्रभावात्तपस आर्षाण्यपि च तान्यपि ॥
 ॥ १६ ॥ आत्मनः श्रेयसे मुक्तये पूजायै धृतयेऽथवा ॥ आत्मनः फलभृत्यर्थं यशसोऽवाप्तये पुनः ॥ १७ ॥ मानुषैः कारितान्याहुर्मानुषाणीति
 नारद ॥ एवं चतुर्विधो भेदस्तीर्थानां मुनिसत्तम ॥ १८ ॥ भेदं न कश्चिज्जानाति श्रोतुं युक्तोऽसि नारद ॥ बहवः पण्डितमन्याः शृण्वन्ति कथ
 यन्ति च ॥ मुकुती कोऽपि जानाति वक्तुं श्रोतुं निजैर्गुणैः ॥ १९ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ तेषां स्वरूपं भेदं च श्रोतुमिच्छामि तत्स्वतः ॥ यच्छ्रुत्वा
 सर्वपापेभ्यो मुक्तिर्भवति शाश्वती ॥ २० ॥ ब्रह्मन्कृतयुगस्यादौ ह्युपायोऽन्यो न विद्यते ॥ तीर्थसेवां विना स्वल्पायासेनाभीष्टदायिनीम् ॥ २१ ॥
 न त्वया सदृशो धातवन्क्ता ह्याताऽथवा कचिद् ॥ त्वं नाभिकमले विष्णोः संजातोऽखिलपूर्वजः ॥ २२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ गोदावरी भीमरथी
 तुङ्गभद्रा च वेणिका ॥ तापी पयोष्णी विन्ध्यस्य दक्षिणे तु प्रकीर्तिताः ॥ २३ ॥ भागीरथी नर्मदा तु यमुना च सरस्वती ॥ विशोका च वितस्ता

गौ० ब्रह्मपु०
॥ १८३ ॥

च हिमवत्पर्वताश्रिताः ॥ २४ ॥ एता नद्यः पुण्यतमा देवतीर्थान्युदाहृताः ॥ गयः कोलासुरो वृत्रसिपुरो ह्यन्धकस्तथा ॥ २५ ॥ इयमूर्धा च
लवणो नमुचिः शृङ्गकस्तथा ॥ यमः पातालकेतुश्च मधुः पुष्कर एव च ॥ २६ ॥ एतैरावृततीर्थानि आसुराणि शुभानि च ॥ प्रभासो भार्गवोऽ
गस्तिर्नरनारायणौ तथा ॥ २७ ॥ वसिष्ठश्च भरद्वाजो गौतमः कश्यपो मनुः ॥ इत्यादिमुनिजुष्टानि ऋषितीर्थानि नारद ॥ २८ ॥ अम्बरीषो हारि
श्चन्द्रो नहुषो राम एव च ॥ कुरुः कनखलश्चैव भरतः सगरस्तथा ॥ २९ ॥ अश्वघोषो नाचिकेता वृषाकपिररिंदमः ॥ इत्यादिमानुषैर्विप्र निर्मितानि
शुभानि च ॥ ३० ॥ यशसः फलभूत्यर्थं निर्मितानीह नारद ॥ स्वतोद्भूतानि दैवानि यत्र कापि जगज्जये ॥ ३१ ॥ पुण्यतीर्थानि तान्याहुस्तीर्थभेदो
मयोदितः ॥ यत्र स्वातं तु केनापि देवस्वातं तदुच्यते ॥ ३२ ॥ संक्षेपेणोदितोऽयं ते तीर्थभेदो मया मुने ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यो नरो यज्ज्ञानमा
त्रतः ॥ ३३ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगत गौतमीमाहात्म्ये स्वयंभुनारदसंवादे तीर्थभेदवर्णनं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ त्रिदै
वत्यं तु यत्तीर्थं सर्वेभ्यो ह्युत्तमोत्तमम् ॥ तस्य स्वरूपं भेदं च विस्तरेण ब्रवीतु मे ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तावदन्यानि तीर्थानि तावन्ताः पुण्यभूमयः ॥
तावद्यज्ञादयो यावत्त्रिदैवत्यं न दृश्यते ॥ २ ॥ व्रतोपवासं च्छ्रेभ्यो गङ्गासेवा महाफला ॥ कृच्छ्रकाः सवतीर्थेषु दृश्यन्ते तेषु देहिनाम् ॥ ३ ॥
द्रव्यात्ममातृजनकाद्या शुद्धिर्देहिनां मुने ॥ त्रिदैवत्यं विहायेह कथं पापक्षयो भवेत् ॥ स्मृता दृष्टाऽथवा स्पृष्टा या सर्वाकाङ्क्षितप्रदा ॥ ४ ॥
गङ्गेयं सरितां श्रेष्ठा सर्वकामप्रदायिनी ॥ त्रिदैवत्या मुनिश्रेष्ठे तदुत्पत्तिमितः शृणु ॥ ५ ॥ वर्षाणामयुतात्पूर्वं देवकार्यं उपस्थिते ॥ तारको
बलवानासीन्मद्रादतिगर्वितः ॥ ६ ॥ देवानां परमैश्वर्यं इतं तेन बलीयसा ॥ ततस्ते शरणं जग्मुर्देवाः सेन्द्रपुरोगमाः ॥ ७ ॥
क्षीरोदशायिनं देवं जगतां श्रपितामहम् ॥ कृताञ्जलिपुटा देवा विष्णुमूर्चुरनन्यगाः ॥ ८ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ त्वं ज्ञाता जगतां नाथ देवानां
कीर्तिवर्धन ॥ सर्वेश्वर जगद्योने त्रयीसूतं नमोऽस्तु ते ॥ ९ ॥ लोकलक्षणाऽसुरान्हन्ता त्वमेव जगतां पतिः ॥ स्थित्युत्पत्तिविनाशानां कारणं त्वं
जगन्मय ॥ १० ॥ ज्ञाता न कोप्यस्ति जगज्जयेऽपि शरीरिणां समं विपद्रुतानाम् ॥ त्वया विना वारिजपत्रनेत्र तापत्रयाणां शमनं न चान्यत् ॥ ११ ॥
पिता च माता जगतोऽखिलस्य त्वमेव सेवासुलभोऽसि देव ॥ प्रसीद पाहीश महाभयेभ्योऽस्मदातिहन्ता वद कस्त्वदन्यः ॥ १२ ॥ आदिकर्ता
वराहस्त्वं मत्स्यः कूर्मस्तथैव च ॥ इत्यादिरूपभेदेनो रक्षसे भय आगते ॥ १३ ॥ इतस्त्वाम्यान्सुरगणान्हतदारान्हतस्थलोन् ॥ कस्मात्र रक्षसे
देव अनन्यशरणान्हरे ॥ १४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततः श्रोवाच भगवान्छेषशापी श्रियः पतिः ॥ कस्माद्रो भयमापन्नं तद्ब्रुवन्तु गतज्वराः ॥ ततः

अ० २

॥ १८३ ॥

श्रियः पतिं प्राहुस्तं तारकवधं प्रति ॥ १५ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ तारकाद्वयमापन्नं भीषणं रोमहर्षणम् ॥ न युद्धंस्तपसाः शापैर्हन्तुमेनं क्षमा
 वयम् ॥ १६ ॥ अर्वाग्दशाहाद्यो बालस्तस्मान्मृत्युमवाप्स्यति ॥ तस्मादेव न चान्येभ्यस्तत्र नीतिर्विधीयताम् ॥ १७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ पुनर्ना
 रायणः प्राह नाहं बलोकटः सुराः ॥ न मत्तो मदपत्याच्च न देवेभ्यो वधो भवेत् ॥ १८ ॥ ईशराद्यन्तु जायेत ह्यपत्यं बहुशक्तिमत् ॥ तस्माद्वधम
 वाप्नोति तारको लोकतापनः ॥ १९ ॥ तद्गच्छामः सुराः सर्वे यतितुमृषिभिः सह ॥ भार्यार्थं प्रथमो यत्नः कर्तव्यः प्रभविष्णुभिः ॥ २० ॥
 तथेत्युक्त्वा सुरगणा जग्मुस्सर्वे नगोत्तमम् ॥ हिमवन्तं रत्नमयं मेनां च हिमवत्प्रियांम् ॥ २१ ॥ इदमूचुः सर्वे एव सभार्यं तुहिनं गिरिम् ॥ २२ ॥
 ॥ देवा ऊचुः ॥ दाशायणी लोकमाता या शक्तिः संस्थिता शिवा ॥ बुद्धिः प्रज्ञा धृतिर्मेधा लब्धा पुष्टिः सरस्वती ॥ २३ ॥ एवं त्वनेकधा लोके
 या स्थिता लोकपावनी ॥ देवानां कार्यसिद्धयर्थं युवयोगैर्भमाविशत् ॥ २४ ॥ सातूत्पन्ना जगन्माता शंभोः पत्नी भविष्यति ॥ अस्माकं भवतां
 चापि पालनी च भविष्यति ॥ २५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ हिमवानपि तद्वाक्यं सुराणामभिनन्द्य च ॥ मेना चापि महोत्साहा अस्त्वित्येवं वचोऽ
 ब्रवीत् ॥ २६ ॥ तदोत्पन्ना जगद्वात्री गौरी हिमवतो गृहे ॥ शिवध्यानरता नित्यं तत्प्रिया तत्परायणा ॥ २७ ॥ तां च प्रोचुः सुरगणा ईशार्थं तप
 आविश ॥ ततो हिमवतः पृष्ठे गौरी तेषु तपो महत् ॥ २८ ॥ पुनः संमन्त्रयामासुरीशो ध्यायति तां कथम् ॥ आत्मानं वा तथाऽन्यदा न
 जानीमः कथं भवः ॥ २९ ॥ मेनकायाः सुतायां तु चित्तं दध्यात्सुरेश्वरः ॥ तत्र नीतिर्विधातव्या ततः श्रेष्ठमवाप्स्यथ ॥ ततः प्राह महाबुद्धि
 वाचस्पतिरुदारधीः ॥ ३० ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ यस्त्वसौ मदनो धीमान्कन्दर्पः पुष्पचापधृक् ॥ स विध्यतु शिवं शान्तं बाणैः पुष्पमयैः
 शुभैः ॥ ३१ ॥ तेन विद्वन्निनेत्रोऽपि ईशार्या बुद्धिमादधेत् ॥ परिणेष्यत्यसौ नूनं तदा तां गिरिजां हरः ॥ ३२ ॥ जयिनः पञ्चबाणस्य न बाणाः
 कापि कुण्ठिताः ॥ तथेदायां जगद्वात्र्या शंभोः पुत्रो भविष्यति ॥ ३३ ॥ जातः पुत्रस्त्रिनेत्रस्य तारकं स हनिष्यति ॥ वसन्तं च सहायार्थं
 शोभिष्ठं कुसुमाकरम् ॥ ३४ ॥ आह्वानं च मनसा कामायैर्न प्रयच्छथ ॥ ३५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथेत्युक्त्वा सुरगणा मदनं कुसुमाकरम् ॥
 प्रेषयामासुरन्यथाः शिवान्तिकमरिदमाः ॥ ३६ ॥ स जगाम त्वरा कामो धृतचापो समाधवः ॥ रत्या च सहितः कामः कर्तुं कर्म सुदुष्करम् ॥ ३७ ॥
 गृहीत्वा सशरं चापमीश्वरस्य पुरोभवत् ॥ मया वेध्यस्त्ववेध्यो वै शंभुलोक्युक्तः प्रभुः ॥ ३८ ॥ त्रैलोक्यजयिनो बाणाः शंभो मे किं दृढा न
 वा ॥ तेनासौ चाग्निनेत्रेण भस्मशेषस्तदा कृतः ॥ ३९ ॥ तदेव कर्म सुहृदमीक्षितुं सुरसत्तमाः ॥ आजग्मुस्तत्र यद्गत्तं शृणु विस्मयकारकम् ॥ ४० ॥

शंभुं दृष्ट्वा सुरगणा यावत्पश्यन्ति मन्मथम् ॥ तावच्च भस्मसाद्भूतं कामं दृष्ट्वा भयातुराः ॥ तुष्टुबुद्धिदरोशानं कृताञ्जलिपुटः सुराः ॥ ४१ ॥
 ॥ देवा ऊचुः ॥ तारकाद्रयमापन्नं कुरु पत्नीं गिरेः सुताम् ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ विद्वच्चित्तो हरोऽप्याशु मेने वाक्यं सुरोदितम् ॥ ४२ ॥ गणयन्ति महात्मा
 नः परार्थे न हिताहितम् ॥ अरुन्धतीं वसिष्ठं च मां तु चक्रधरं तथा ॥ ४३ ॥ प्रेषयामासुरमरा विवाहाय परस्परम् ॥ संबन्धोऽपि तथाऽप्यासी
 द्विमवलोकनाथयोः ॥ ४४ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये स्वयंभुनारदसंवादे गंगोत्पत्तौ शंभुविवाहसंभवो नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ हिमवत्पर्वते श्रेष्ठे नानारत्नविचित्रिते ॥ नानावृक्षलताकीर्णे नानाद्विजनिषेविते ॥ १ ॥ नदीनदसरः कूपतडागादिभिरावृते ॥ देवगन्धर्व
 यक्षादिसिद्धचारणसेविते ॥ २ ॥ शुभमारुतसंपन्ने हर्षोत्कर्षैककारणे ॥ मेरुमन्दरकैलासमेनाकादिनगैर्वृते ॥ ३ ॥ वसिष्ठागस्त्यपौलस्त्यलो
 यशादिभिरावृते ॥ महोत्सवे वर्तमाने विवाहः समजायत ॥ ४ ॥ तत्र वेदी रत्नमयी सूत्रता स्वर्णभूषिता ॥ रचिता मण्डपे दिव्ये मनोज्ञा विश्व
 कर्मणा ॥ वज्रमाणिक्यवैदूर्यतन्मयस्तम्भशोभिता ॥ ५ ॥ जयालक्ष्मीशुभाक्षान्तिकीर्तिपुष्ट्यादिसंवृता ॥ मेरुमन्दरकैलासरैवतेः परिशोभितैः ॥
 ॥ ६ ॥ पूजितो लोकनाथेन विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ मैनाकः पर्वतश्रेष्ठो रजे तत्र हिरण्मयः ॥ ७ ॥ ऋषयो लोकपालाश्च
 आदिपत्याः समरुद्राणाः ॥ विवाहे वेदिकां चक्रुर्देवदेवस्य शूलिनः ॥ ८ ॥ विश्वकर्मा स्वयं त्वष्टा वेदां चक्रे सतोरणाम् ॥ सुरभिर्न
 न्दिनी नन्दा मुनन्दा कामदोहिनी ॥ ९ ॥ आभिस्तु शोभिते कान्ते विवाहः समजायत ॥ समुद्राः सरितो नागा ऋषयो लोकमातरः ॥ १० ॥
 सवनस्पतिबीजाश्च सर्वे तत्र समाययुः ॥ भुवः कर्म इला चक्रे ओषध्यस्त्वन्नकर्म च ॥ ११ ॥ वरुणः पानकर्माणि दानकर्म धनाधिपः ॥ अग्निश्चकार
 यज्ञेष्टं द्विमवलोकनाथयोः ॥ १२ ॥ तत्र तत्र पृथक्पूजां चक्रे विष्णुः सनातनः ॥ वेदाश्च सरहस्या वै गापन्ति च वदन्ति च ॥ १३ ॥ नृत्यन्त्य
 प्सरसः सर्वा जगुर्गन्धर्वकिनराः ॥ लाजाधृक्चापि मैनाको बभूव मुनिसत्तम ॥ १४ ॥ पुण्याहवाचनं वृत्तमन्तर्वेश्मनि नारद ॥ वेदिकायामुपाविष्टो
 दंपती सुरसत्तमौ ॥ १५ ॥ अग्निं प्रज्वाल्य विधिवदश्रमानं चापि पुत्रक ॥ हुत्वा लाजांश्च विधिवत्प्रदक्षिणमथाकरोत् ॥ १६ ॥ अश्विनः स्पर्शदे
 तोश्च देव्यङ्गुष्ठं करेऽस्पृशत् ॥ विष्णुना प्रेरितः शंभुर्दक्षिणस्य पदस्य च ॥ १७ ॥ तामदर्शमहं तत्र होमं कुर्वन्हरान्तिके ॥ दृष्टेऽङ्गुष्ठे दुष्टबुद्ध्या
 वीर्यं मुखाव मे तदा ॥ १८ ॥ विडम्बितो न कामेन कोऽप्यस्मिन्भुवनत्रये ॥ लज्जया कलुषीभूतः स्कन्नं वीर्यमन्नृण्यम् ॥ १९ ॥ मद्बीयां चूर्णितात्सु
 क्ष्माद्दालखिल्याः प्रजङ्घिरे ॥ ततो महानभूत्तत्र दाहाकारः सुरोदितः ॥ लज्जया परिभूतोऽहं निर्गतस्तु तदाऽऽसनात् ॥ २० ॥ पश्यत्सु देवसंघेषु तुष्णीं

भूतेषु नारद ॥ गच्छन्तं मां महादेवो दृष्ट्वा नन्दिनमब्रवीत् ॥ २१ ॥ ॥ शिव उवाच ॥ ब्रह्मणमाह्वयस्वेह गतपापं करोम्यहम् ॥ कृतापराधेऽपि
 जने सन्तः सकृपमानसाः ॥ मोहयन्त्यपि विद्वांसं विषयाणामियं स्थितिः ॥ २२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवमुक्त्वा स भगवानुमया सहितो हरः ॥
 ममानुकम्पया चैव लोकानां हितकाम्यया ॥ २३ ॥ एतच्चकार लोकेशः शृणु नारद यत्नतः ॥ पापिनां पापमोक्षाय भूमिरापो भविष्यति ॥ २४ ॥
 तयोश्च सारसर्वस्वमाहारिभ्यामि पावनम् ॥ एवं निश्चित्य भगवांस्तयोः सारं समाहरत् ॥ २५ ॥ भूमिं कमण्डलुं कृत्वा तत्रापः संनिवेश्य च ॥
 पावमान्यादिभिः सुक्तेरभिमंज्य च यत्नतः ॥ २६ ॥ त्रिजगत्पावनीं शक्तिं तत्र सस्मार पापहा ॥ मासुवाचाथ लोकेशो गृहाणेमं कमण्डलुम् ॥
 ॥ २७ ॥ आपो वै मातरो देव्यो भूमिर्माता तथाऽपरा ॥ स्थित्युत्पत्तिविनाशानां हेतुत्वमुभयोः स्थितम् ॥ २८ ॥ अत्र प्रतिष्ठितो धर्मो ह्यत्र यज्ञः
 सनातनः ॥ अत्र भुक्तिश्च मुक्तिश्च स्थावरं जङ्गमं च यत् ॥ २९ ॥ स्मरणान्मानसं पापं वेदनाद्वाचिकं तथा ॥ स्नानपानाभिषेकाच्च विनश्यत्यपि
 कायिकम् ॥ ३० ॥ एतदेवाभूतं लोके नैतस्मात्पावनं परम् ॥ मयाऽभिमन्त्रितं ब्रह्मन्गृहाणेमं कमण्डलुम् ॥ ३१ ॥ अत्रत्यं वारि यः कश्चित्स्मरेदपि
 पिवेदपि ॥ स सर्वकामानाम्प्रोति गृहाणेमं कमण्डलुम् ॥ ३२ ॥ भूतेभ्यश्चापि पञ्चभ्य आपो भूतं महोदयम् ॥ तासामुत्कृष्टमेतस्माद्गृहाणेमं कमण्ड
 लुम् ॥ ३३ ॥ अत्र यद्गारि शोभिष्टं पुण्यं पावनमेव च ॥ स्पृष्ट्वा स्मृत्वा च दृष्ट्वा वा ब्रह्मन्पापादिमोक्षयसे ॥ ३४ ॥ एवमुक्त्वा महादेवः प्रादान्मम
 कमण्डलुम् ॥ ततः सुरगणाः सर्वे मुदा प्रोचुः सुरेश्वरम् ॥ आह्लादश्च महास्तत्र जयशब्दो व्यवर्तत ॥ ३५ ॥ देवोत्सवे मातुरहं पदाम् समीक्ष्य
 पापात्पतितत्वमाप ॥ प्रादात्कृपालुः स्मरणात्पवित्रां गङ्गां पिता पुण्यकमण्डलुस्थाय ॥ ३६ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये स्वयंभुनारद
 संवादे गङ्गोत्पत्तौ ब्रह्मकमण्डलुदानं नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ कमण्डलुस्थिता देवी तव पुण्यविविधिनी ॥ यथा मर्त्यं गता
 नाथ तन्मे विस्तरतो वद ॥ १ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ बलिनाम महादेत्यो देवारिरपराजितः ॥ धर्मेण यशसा चैव प्रजासंरक्षणेन च ॥ २ ॥ गुरुभक्त्या
 च सत्येन वीर्येण च बलेन च ॥ त्यागेन क्षमया चैव त्रैलोक्ये नोपमीयते ॥ ३ ॥ तस्यार्द्धिसुव्रतां दृष्ट्वा देवाश्चिन्तापरायणाः ॥ मिथः समञ्जसमरा
 जेष्यामो वै कथं बलिम् ॥ ४ ॥ तस्मिंश्चासति राज्यं तु त्रैलोक्यं हुतकण्टकम् ॥ नारयो व्याधयो वाऽपि नाऽऽधयो वा कथंचन ॥ ५ ॥
 अनावृष्टिरधर्मो वा नास्तिशब्दो न दुर्जनः ॥ ॥ स्वप्नेऽपि नैव दृश्येत बलो राज्यं प्रशासति ॥ ६ ॥ तस्योन्नतिसारैर्भग्नाः कीर्तिखड्गदिधाकृताः ॥
 तस्याऽऽङ्गाराक्तिभिन्नाङ्गा देवाः शर्म न लेभिरे ॥ ७ ॥ ततः संमन्त्रयामासुः कृत्वा मात्सर्यमग्रतः ॥ तद्यशोभिप्रदीप्ताङ्गा विष्णुं जग्मुः सुवि

हलाः ॥ ८ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ आतां स्म जगतामीरा शङ्खचक्रगदाधर ॥ अस्मदर्थे भवान्नित्यमायुधानि विभर्ति च ॥ ९ ॥ त्वयि नाथे
 जगन्नाथाप्यस्माकं दुःस्वमीदृशम् ॥ त्वां वै प्रणमतां शीर्षं कथं दैत्यं नमस्यति ॥ १० ॥ मनसा कर्मणा वाचा त्वामेव शरणं गताः ॥
 त्वदक्षिशरणाः सन्तः कथं दैत्यं नमेमहि ॥ ११ ॥ यजामस्त्वां महायज्ञैर्वामो वाग्भिर्भक्ष्युत ॥ त्वेदकशरणाः सन्तः कथं दैत्यं नमेमहि ॥ १२ ॥
 त्वदीर्यमाश्रिता नित्यं देवाः सेन्द्रपुरोगमाः ॥ त्वया दत्तं पदं प्राप्य कथं दैत्यं नमेमहि ॥ १३ ॥ स्रष्टा त्वं ब्रह्ममृत्यां तु विष्णुर्भूत्वा तु रक्षसि ॥
 संहतां रुद्रशक्त्या त्वं कथं दैत्यं नमेमहि ॥ १४ ॥ ऐश्वर्यं कारणं लोके विनैश्वर्यं तु निष्फलम् ॥ हतैश्वर्याः सुरेशान कथं दैत्यं नमेमहि ॥ १५ ॥
 अनादिस्त्वं जगद्धातरनन्तस्त्वं जगद्गुरुः ॥ अन्तवन्तममुं शत्रुं कथं दैत्यं नमेमहि ॥ १६ ॥ तवैश्वर्येण पुष्टाङ्गा जित्वा त्रैलोक्यमोजसा ॥ स्थिराः
 स्यामः सुरेशान कथं दैत्यं नमेमहि ॥ १७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्येतदेववचनं श्रुत्वा दैतेयसूदनः ॥ उवाच सर्वानमरान्देवानां कार्यसिद्धये ॥ १८ ॥
 वासुदेव उवाच ॥ मद्रक्तोऽसौ बलिर्दैत्यो ह्यजयोऽसौ सुरासुरैः ॥ यथा भवन्तो मत्पोष्यास्तथा पोष्यो बलिर्मम ॥ १९ ॥ विना च संगरं देवा
 हत्वा राज्यं त्रिविष्टपम् ॥ बलिं निवध्य मन्त्रोक्त्या राज्यं वः प्रददाम्यहम् ॥ २० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथेत्युक्त्वा सुरगणाः संजग्मुर्दिवमेव
 च ॥ भगवानपि देवेशो ह्यदित्या गर्भमाविशत् ॥ २१ ॥ तस्मिन्नुत्पद्यमाने तु उत्सवाश्च बभूविर ॥ जातोऽसौ वामनो ब्रह्मन्यज्ञेशो यज्ञपुरुषः ॥
 ॥ २२ ॥ एतस्मिन्नन्तरे ब्रह्मन्हयमेधाय दीक्षितः ॥ बलिर्वलवतां श्रेष्ठ ऋषिमुख्यैः समाहितः ॥ २३ ॥ पुरोधसा च शुक्रेण वेदवेदाङ्गवेदिना ॥
 मखे तस्मिन्वर्तमाने यजमाने बलौ तथा ॥ २४ ॥ आर्त्विज्य ऋषिमुख्ये तु शुक्रे तत्र पुरोधसि ॥ हविर्भागार्थमासीने देवगन्धर्वपत्रगे ॥ २५ ॥
 दीयतां भुज्यतां पूजा क्रियतां च पृथक्पृथक् ॥ परिपूर्णं पुनः पूर्णमेवं वाक्ये प्रवर्तति ॥ २६ ॥ शनैस्तदेशमभ्यागाद्दामनः सामगायनः ॥
 यज्ञवाटमनुप्राप्तो वामनश्चक्रकुण्डलः ॥ २७ ॥ प्रशंसमानस्तं यज्ञं वामनं प्रेक्ष्य भार्गवः ॥ ब्रह्मरूपधरं देवं वामनं दैत्यसूदनम् ॥ २८ ॥
 दातारं यज्ञतपसां निदन्तारं च रक्षसाम् ॥ ज्ञात्वा त्वरन्नथोवाच राजानं भूरितेजसम् ॥ २९ ॥ जेतारं क्षत्रधर्मेण दातारं भक्तितो धनम् ॥
 बलिं बलवतां श्रेष्ठं सभार्यं दीक्षितं मखे ॥ ३० ॥ ध्यायन्तं यज्ञपुरुषमुत्सृजन्तं हविः पृथक् ॥ तमाह भृगुशार्दूलः शुकः परमबुद्धिमान् ॥ ३१ ॥
 ॥ शुक उवाच ॥ योऽसौ तव मखं प्राप्नो ब्राह्मणो वामनाकृतिः ॥ नासौ विप्रो बले सत्यं यज्ञेशो यज्ञभावनः ॥ ३२ ॥ स तु त्वां याचितुं प्राप्नो
 यः परः परतः पुमान् ॥ मया च सह संमन्य पश्चादेवं त्वया प्रभो ॥ ३३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ बलिस्तु भार्गवं प्राह पुरोधसमारिदमः ॥ ३४ ॥

॥ बलिरुवाच ॥ धन्योऽहं मम यज्ञेशो गृहमायात्यचिन्तितः ॥ आगत्य याचते किंचित्किं विचार्य ममाधुना ॥ ३५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवमुक्तः
 सभार्योऽसौ शुक्रेण च पुरोधसा ॥ जगाम यत्र विप्रेन्द्रो वामनोऽदितिनन्दनः ॥ ३६ ॥ कृताञ्जलिपुटो भूत्वा किमर्थं त्वं तु तद्वद ॥ वामनोऽपि
 तदा प्राह पदत्रयमितां भुवम् ॥ ३७ ॥ निवेशनाय संदेया नान्यदिच्छामि किंचन ॥ तथेत्युक्त्वा तु कलशान्नानारत्नविभूषितात् ॥ ३८ ॥
 वारिधारां पुरस्कृत्य वामनाय भुवं ददौ ॥ पश्यत्सु ऋषिमुख्येषु शुक्रे चैव पुरोधसि ॥ ३९ ॥ पश्यत्सु देवमुख्येषु वामनाय भुवं ददौ ॥ पश्यत्सु
 दैत्यसचिषु जयराब्दे व्यवर्तत ॥ ४० ॥ शनैस्तु वामनः प्राह स्वस्ति राजन्मुखी भव ॥ देहि मे संमितां भूमिं त्रिपदं यत्प्रतिश्रुतम् ॥ ४१ ॥
 गृह्यतामुक्तमात्रे तु यद्दत्तं तन्निशामय ॥ तथेत्युवाच दैत्येशो याक्त्वपश्यति वामनम् ॥ ४२ ॥ ववृधे यज्ञपुरुषश्चन्द्रादित्यौ स्तनान्तरे ॥ यथा
 स्यातां सुरा भूमिं ववृधे विक्रमाकृतिः ॥ ४३ ॥ अनन्तश्चाच्युतो देवो लोककर्ता जगन्मयः ॥ तं दृष्ट्वा दैत्यराट् प्राह सभार्यो विनयान्वितः ॥ ४४ ॥
 ॥ बलिरुवाच ॥ क्रमस्व विष्णो लोकेश यावच्छक्तिं जगन्मय ॥ जितं मया सुरेशान सर्वभावेन विशङ्कत ॥ ४५ ॥ तद्वाक्यसमकालं च शुक्रो
 प्याह भृशं तदा ॥ निर्वापितोसि राजेन्द्र मया बुध्या यतः पुरा ॥ तद्वाक्यसमकालं तु विष्णुः प्राह महाकतुः ॥ ४६ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ दैत्येश्वर
 महाबाहो क्रमिष्ये पश्य दैत्यराट् ॥ एवं वदन्तं स प्राह क्रम विष्णो पुनः पुनः ॥ ४७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कूर्मपृष्ठे पदं न्यस्य बलियज्ञे पदं
 न्यसत् ॥ द्वितीयं तु पदं प्रादान्मम लोके सनातनम् ॥ ४८ ॥ तृतीयस्य पदस्यात्र स्थानं नास्त्यसुरेश्वरं ॥ क क्रमिष्ये भुवं देहि बलिं तं हरिर्ब्र
 वीत् ॥ विहस्य बलिरप्याह सभार्यः स कृताञ्जलिः ॥ ४९ ॥ ॥ बलिरुवाच ॥ त्वया सृष्टं जगत्सर्वं न स्रष्टाऽहं सुरेश्वर ॥ त्वदोपादल्पमभार्तिक
 करोमि जगन्मय ॥ ५० ॥ तथाऽपि नावृतं पूर्वं कदाचिद्वन्मि केशव ॥ सत्यवाक्यं च मां कुर्वन्मत्पृष्ठे हि पदं न्यस ॥ ५१ ॥ ततः प्रसन्नो भगवां
 स्रयीर्हतिः सुरार्चितः ॥ वरं वृणीष्व भद्रं ते भक्त्या प्रीतोऽस्मि दैत्यराट् ॥ ५२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ स तु प्राह जगन्नाथं न याचे त्वां त्रिविक्रम ॥
 स तु प्रादात्स्वयं विष्णुः प्रीतः सन्मनसेऽसितम् ॥ ५३ ॥ रसातलपतित्वं च भावि चेन्द्रपदं पुनः ॥ आत्माधिपत्यं च हरिरधिनाशि यशो बहु ॥ ५४ ॥
 एवं दत्त्वा बलेः सर्वं समुतं भार्ययाऽन्वितम् ॥ रसातले हरिः स्थाप्य बलिं त्वमरवैरिणम् ॥ ५५ ॥ शतकतोस्तथा प्रादात्सुरराज्यं यथाभवम् ॥ एत
 स्मिन्नन्तरे तत्र पदं प्रागात्सुरार्चितम् ॥ ५६ ॥ द्वितीयं तत्पदं विष्णोः पितृमेव महामते ॥ यत्पदं समनुप्राप्तं गृहं दृष्ट्वाऽप्यचिन्तयम् ॥ ५७ ॥ किं कृत्यं
 यच्छुभं मे स्यात्पदे विष्णोः समागते ॥ सर्वस्वं च समालोक्य श्रेष्ठो मे स्यात्कमण्डलुः ॥ ५८ ॥ तद्वारि यत्पुण्यतमं दत्तं च त्रिपुरारिणा ॥ वरं वेण्वं

गौ० बसपु०
॥ १८६ ॥

वरदं शान्तं शान्तिकरं परम् ॥ ५९ ॥ शुभं च शुभदं नित्यं भुक्तिभुक्तिप्रदायकम् ॥ मातृस्वरूपं लोकानाममृतं भेषजं शुचि ॥ ६० ॥ पवित्रं पावनं पूज्यं ज्येष्ठं श्रेष्ठं शुभावहम् ॥ स्मरणादेव लोकानां पावनं किं नु दर्शनात् ॥ ६१ ॥ तादृग्वारि शुचिर्भूत्वा कल्पयेऽर्घ्यं मे पितुः ॥ इति संचिन्त्य तद्वारि गृहीत्वाऽर्घ्यं कल्पितम् ॥ ६२ ॥ विष्णोः पादे तु पतितमर्घ्ववारिस्त्रिमन्त्रितम् ॥ तद्वारि पतितं मेरौ चतुर्धा व्यगमद्भुजम् ॥ ६३ ॥ पूर्वं तु दक्षिणे चैव पश्चिमे चोत्तरे तथा ॥ दक्षिणे यत्तु पतितं जटाभिः शंकरो मुने ॥ ६४ ॥ जम्बाह पश्चिमे यत्तु पुनः प्रायात्क्रमण्डलम् ॥ उत्तरे पतितं यत्तु विष्णुर्जम्बाह तज्जलम् ॥ ६५ ॥ पूर्वस्मिन्पृथो देवाः पितरो लोकपालकाः ॥ जगद्गुः शुभदं वारि तस्माच्छ्रेष्ठं तदुच्यते ॥ ६६ ॥ या दक्षिणां दिशं प्राप्ता आपो वै लोकमा तरः ॥ विष्णुपादप्रसृतास्ता ब्रह्मण्या लोकमातरः ॥ ६७ ॥ महेश्वरजटासंस्था एवं जाताः शुभोदयाः ॥ तासां प्रभावस्मरणात्सर्वकामानवाप्नुयात् ॥ ६८ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये स्वयंभुनारदसंवादे तीर्थमाहात्म्ये गंगाया महेश्वरजटागमननिरूपणं नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ नारद उवाच ॥ कमण्डलुस्थिता देवी महेश्वरजटागता ॥ श्रुता देव यथा मर्त्यमागता तद्वीतु मे ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ महेश्वरजटास्था या आपो देव्यो महामते ॥ तासां च द्विविधो भेद आहर्तुर्द्वयकारणात् ॥ २ ॥ एकांशो ब्राह्मणेनात्र व्रतदानसमाधिना ॥ गौतमेन शिवं पूज्य आहृतो लोकविश्रुतः ॥ ३ ॥ अपरस्तु महाप्राज्ञ सत्रियेण बलीयसा ॥ आराध्य शंकरं देवं तपोभिर्नियमेस्तथा ॥ ४ ॥ भगीरथेन भूपेन आहृतोऽशोऽपरस्तथा ॥ एवं द्वैरूप्यमभवद्ब्रह्मण्या मुनिसत्तम ॥ ५ ॥ नारद उवाच ॥ महेश्वरजटास्थाया हेतुना केन गौतमः ॥ आहर्ता सत्रियेणापि आहृता केन तद्वद ॥ ६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यथाऽऽनीता पुरा वत्स ब्राह्मणेनेतरेण वा ॥ तत्सर्वं विस्तरेणाहं वदित्वे प्रीतये तव ॥ ७ ॥ यस्मिन्काले सुरेशस्य उमा पत्न्यभवत्प्रिया ॥ तस्मिन्नेवाभवद्ब्रह्मण्या प्रिया शंभोर्महायुते ॥ ८ ॥ मम दोषापनुत्पथं चिन्तयानः शिवस्तदा ॥ उमया सहितः श्रीमान्देवीं प्रेक्ष्य नि शेपतः ॥ ९ ॥ रसवृत्तौ स्थितो यस्मात्रिममे रसमुत्तमम् ॥ रसिकत्वात्प्रियत्वाच्च स्नेहत्वात्पावनत्वतः ॥ १० ॥ सर्वभ्यो ह्यधिकप्रीतिर्गङ्गाऽधुदि जसत्तम ॥ आत्मनो मस्तके गङ्गां जानात्येव उभेति वै ॥ तामेव चिन्तयानोऽऽत्मा सर्वदाऽऽस्ते महेश्वरः ॥ ११ ॥ सेवोद्भूता जटामार्गात्कस्मिंश्चित्कारणान्तरे ॥ स तु संगोपयामास गङ्गां शंभुर्जटागताम् ॥ १२ ॥ शिरसा विधृता ज्ञात्वा न शशाक उमा तदा ॥ सोढुं बलजटाजूटे स्थिता दृष्ट्वा पुनः पुनः ॥ १३ ॥ अमर्षेण भवं गौरी प्राहिणस्वेत्यभाषत ॥ नेवासौ प्राहिणोच्छंभु रसिको रसमुत्तमम् ॥ १४ ॥ उमा उवाच तदुःखाद नायास्मीति वै तदा ॥ जटास्त्वेव तदा देवी गोपायन्तं विमृश्य सा ॥ त्रिनायकं जयां स्कन्दं रदो वचनमब्रवीत् ॥ १५ ॥ नैवायं त्रिदेशानो गङ्गां

अ० ५

॥ १८६ ॥

त्यजति कामुकः ॥१६॥ साऽपि प्रिया शिवस्याद्य कथं त्यजति तां प्रियाम् ॥ एवं विमृश्य बहुशो गौरी चाऽऽह विनायकम् ॥१७॥ पार्वत्युवाच ॥
 न देविनां सुरैर्वैर्लेनं सिद्धैर्भक्ताऽपि च ॥ न च भूपैरयान्येषां स गङ्गां त्यजति प्रभुः ॥ १८ ॥ पुनस्तप्स्यामि वा गत्वा हिमवन्तं नगोत्तमम् ॥
 अथवा ब्राह्मणेः पुण्येस्तपोभिर्देतकल्पमैः ॥ १९ ॥ तेषां जटास्थिता गङ्गा प्रार्थिता भुवमाप्नुयात् ॥ २० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा मातृवा
 क्यं मातरं प्राह विप्रराट् ॥ ब्रात्रा स्कन्धेन जयया समन्व्येह च युज्यते ॥ २१ ॥ तत्कुर्मो मस्तकाद्गङ्गां यथा त्यजति मे पिता ॥ एतस्मिन्नन्तरे
 ब्रह्मव्रणाद्बृष्टिरजायत ॥ २२ ॥ द्विर्द्वादश समा मर्त्ये सर्वप्राणिभयावहा ॥ ततो विनष्टमभवज्जगत्स्थावरजङ्गमम् ॥ २३ ॥ विना तु गौतमं पुण्यमा
 श्रमं सर्वकामदम् ॥ स्रष्टुकामः पुरा पुत्र स्थावरं जङ्गमं तथा ॥ २४ ॥ कृतो यज्ञो मया पूर्वं स देवयजो गिरिः ॥ भन्नामा तत्र विरूपातस्ततो
 ब्रह्मगिरिः सदा ॥ २५ ॥ तमाश्रित्य नगश्रेष्ठं सर्वदाऽऽस्ते स गौतमः ॥ तस्याऽऽश्रमे महापुण्ये श्रेष्ठे ब्रह्मगिरौ शुभे ॥ २६ ॥ आपयो व्याधयो
 वाऽपि दुर्भिक्षः चाऽप्यवर्षणम् ॥ भयशोको च दारिद्र्यं न श्रूयन्ते कदाचन ॥ २७ ॥ तदाश्रमं विनाऽन्यत्र इत्थं वा कव्यमेव वा ॥ नास्ति पुत्र तथा
 दाता होता यथा तथैव च ॥ २८ ॥ यदेव गौतमो विप्रो ददाति च उहोति च ॥ तदेवाप्यायनं स्वर्गं सुराणामपि नान्यथा ॥ २९ ॥ देवलो
 केऽपि मर्त्ये वा श्रूयते गौतमो मुनिः ॥ स एव दाता भोक्ता च स एवेति विदुर्जनाः ॥ ३० ॥ तच्छ्रुत्वा मुनयः सर्वे नानाश्रमनिवासिनः ॥
 गौतमाश्रममापृच्छन्नागच्छन्ति तपोधनाः ॥ ३१ ॥ तथा मुनीनां सर्वेषामागतानां स गौतमः ॥ शिष्यवत्पुत्रवद्भक्त्या पितृवत्पोषकोऽभवत् ॥
 ॥ ३२ ॥ यस्य यच्चेप्सितं कामं यथायोग्यं यथाक्रमम् ॥ यथानुरूपं सर्वेषां शुश्रूषामकरोन्मुनिः ॥ ३३ ॥ आज्ञया गौतमस्याऽऽसन्नोपपन्नो
 लोकमातरः ॥ आराधिताः पुनस्तेन ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ ३४ ॥ अजायन्त तदोषध्या भुज्यन्ते च तदेव हि ॥ संकल्प्यन्ते तदोष्यन्ते गौत
 मस्य तपोबलात् ॥ ३५ ॥ सर्वाः समृद्धयस्तस्य संशिष्यन्ते मनोगताः ॥ प्रत्यहं वक्ति विनयाद्रीतमस्त्वागतान्मुनीन् ॥ ३६ ॥ पुत्रवच्छिष्य
 वच्चेव प्रेक्ष्यवत्करवाणि किम् ॥ पितृवत्पोषयाभास संवत्सरगणान्वहन् ॥ ३७ ॥ एवं स गौतमः पुत्र रूपातिं प्राप्तो महत्तराम् ॥ ततो विनायकः
 प्राह मातरं भ्रातरं जयाम् ॥ ३८ ॥ ॥ विनायक उवाच ॥ देवानां सदेने मातर्गीयते गौतमो द्विजः ॥ यत्नसार्थं सुरगणैर्गौतमः कृतवानिति ॥
 ॥ ३९ ॥ एवं श्रुतं मया देवि ब्राह्मणस्य तपोबलम् ॥ स विप्रश्चालयेदेनां मातर्गङ्गां जटागताम् ॥ ४० ॥ तपसा वाऽन्यतो वाऽपि पूजयित्वा
 त्रिलोचनम् ॥ स एव याचयेदेनां जटास्थां मे पितृप्रियाम् ॥ ४१ ॥ तत्र नीतिविधातव्या तां विप्रो याचयेद्यथा ॥ तत्प्रभावात्सारिच्छ्रेष्ठा

नो-५५-
॥ १८७ ॥

शिरसोऽवतरिष्यति ॥ ४२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्युक्त्वा मातरं भ्रात्रा जयया सद विप्रराट् ॥ जगाम गौतमो यत्र ब्रह्मसूत्रधरः कृशः ॥ ४३ ॥
वसन्कतिपयाहः सु गौतमाश्रममण्डले ॥ उवाच ब्राह्मणान्सर्वांश्चात्र स्थेयं च विप्रराट् ॥ ४४ ॥ गच्छामः स्वमधिष्ठानमाश्रमाणि शुचीनि च ॥
पुष्टाः स्म गौतमाश्रमे पृच्छामो गौतमं मुनिम् ॥ ४५ ॥ इति संमन्य पृच्छन्ति मुनयो मुनिसत्तमाः ॥ स तान्निवारयामास स्नेहबुद्ध्या मुनीन्पृ-
थक् ॥ ४६ ॥ ॥ गौतम उवाच ॥ कृताञ्जलिः सविनयमासध्वमिह चैव हि ॥ गुप्सश्चरणशुश्रूषां करोमि मुनिपुंगवाः ॥ ४७ ॥ शुश्रूषो पुत्रवन्नित्यं
मार्थं तिष्ठति नोचितम् ॥ भवतां भूमिदेवानामाश्रमान्तरसेवनम् ॥ ४८ ॥ अयमेवाऽऽश्रमः पुण्यः सर्वेषामिति मे मतिः ॥ अलमन्येन मुनय
आश्रमेण गतेन वा ॥ ४९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इति श्रुत्वा मुनेर्वाक्यं विप्रकृत्यमनुस्मरन् ॥ उवाच प्राञ्जलिर्भूत्वा ब्राह्मणान्स गणाधिपः ॥ ५० ॥
॥ गणाधिप उवाच ॥ अन्नक्रीता वयं किं नो निवारयति गौतमः ॥ साम्रा नैव वयं शक्ता गन्तुं स्वं स्वं निवेशनम् ॥ ५१ ॥ नायमर्हति दण्डं वा
उपकारी द्विजोत्तमः ॥ तस्माद् बुद्ध्या व्यवस्थायामि तत्सर्वैरनुमन्यताम् ॥ ५२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततः सर्वे द्विजश्रेष्ठाः क्रियतामित्यनुब्रुवन् ॥
एतस्य तूपकाराय लोकानां हितकाम्यया ॥ ५३ ॥ ब्राह्मणानां च सर्वेषां श्रेयो यत्स्यात्तथा कुरु ॥ ब्राह्मणानां वचः श्रुत्वा मेने वाक्यं गणाधिपः ॥
॥ ५४ ॥ विनायक उवाच ॥ क्रियते गुणरूपं यद्वैतमस्य विशेषतः ॥ ५५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अनुमान्य द्विजान्सर्वांन्पुनः पुनरुदारधीः ॥ स्वयं च ब्राह्म-
णो भूत्वा प्रणम्य ब्राह्मणान्पुनः ॥ मातुर्मते स्थितो विद्वाज्यां प्राह गणेश्वरः ॥ ५६ ॥ ॥ विनायक उवाच ॥ यथा नान्यो विजानीते तथा कुरु शुभा-
नने ॥ गोरूपधारिणी गच्छ गौतमो यत्र तिष्ठति ॥ ५७ ॥ शालीन्त्वाद विनाश्याथ विकारं कुरु भामिनि ॥ कृते भ्रहारे हुंकारे प्रेक्षिते चापि
किंचन ॥ उच्चैस्तत्र स्वनं कृत्वा न म्रियस्त्र न जीव च ॥ ५८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथा चकार विजया विप्रेश्वरमते स्थिता ॥ यत्राऽऽसीद्वैतमो-
विप्रो जया गोरूपधारिणी ॥ ५९ ॥ जगाम शालीन्त्वादन्ती तां ददर्श स गौतमः ॥ गां दृष्ट्वा विकृतां विप्रस्तां तृणेन न्यवारयत् ॥ ६० ॥
निवार्यमाणा सा तेन स्वनं कृत्वा पपात गौः ॥ तस्यां तु पतितायां च हाहाकारो महान्भूत् ॥ ६१ ॥ स्वनं श्रुत्वा च दृष्ट्वा च गौतमस्य विचेष्टि-
तम् ॥ व्यथिता ब्राह्मणाः प्राहुर्विप्रराजपुरस्कृताः ॥ ६२ ॥ ॥ ब्राह्मणा ऊचुः ॥ इतो गच्छामहे सर्वे न स्थातव्यं तवाऽऽश्रमे ॥ पुत्रवत्पोषिताः
सर्वे पृष्टोऽसि मुनिपुंगव ॥ ६३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इति श्रुत्वा मुनिर्वाक्यं विप्राणां गच्छतां तदा ॥ ब्रह्माह तवाऽऽसीत्स विप्राणां पुरतोऽपतत् ॥ ६४ ॥
तमृज्ज्ब्राह्मणाः सर्वे पश्येमां पतितां भुवि ॥ रुद्राणां मातरं देवीं जगतां पावनीं प्रियाम् ॥ ६५ ॥ तीर्थदेवस्वरूपिण्यामस्यां गवि विधेर्वलात् ॥

अ० ५

॥ १८७ ॥

पतितायां मुनिश्रेष्ठ गन्तव्यमवशिष्यते ॥ ६६ ॥ चीर्णं व्रतं क्षयं याति यथा वासस्त्वदाश्रमे ॥ वयं नान्यधना ब्रह्मन्केवलं तु तपोधनाः ॥ ६७ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ विप्राणां पुरतः स्थित्वा विनीतः प्राह गौतमः ॥ ६८ ॥ ॥ गौतम उवाच ॥ भवन्त एव शरणं पूतं मां कर्तुमर्हथ ॥ ६९ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततः प्रोवाच भगवान्विप्रकृद्ब्राह्मणैर्वृतः ॥ ७० ॥ ॥ विप्रराज उवाच ॥ नैवेयं प्रियते तत्र नैव जीवति तत्र किम् ॥ वदामोऽस्मिन्सु
 संदिग्धे निष्कृतिं गतिमेव वा ॥ ७१ ॥ ॥ गौतम उवाच ॥ न च मूर्च्छिष्यतीत्यं गौर्मरिष्यति न संशयः ॥ कथमुत्थास्यतीत्यं गौरथ चार्स्मिन् निष्कृ
 तिम ॥ वक्तुमर्हथ तत्सर्वं करिष्येऽहमसंशयम् ॥ ७२ ॥ ब्राह्मणा ऊचुः ॥ सर्वेषां च मतेनायं वदिष्यति च बुद्धिमान् ॥ एतद्वाक्यमथास्माकं प्रमाणं
 तव गौतम ॥ ७३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ब्राह्मणैः प्रेर्यमाणोऽसौ गौतमेन बलीयसा ॥ विप्रकृद्ब्रह्मवपुषा प्राह सर्वानिदं वचः ॥ ७४ ॥ ॥ विप्रराज
 उवाच ॥ सर्वेषां च मतेनाहं वदिष्यामि यथार्थवत् ॥ अनुमन्यन्तु मुनयो मद्वाक्यं गौतमोऽपि च ॥ ७५ ॥ महेश्वरजटाजूटे ब्रह्मणोऽन्यक्तजन्मनः ॥
 कमण्डलुस्थितं वारि तिष्ठतीति हि शुश्रुम ॥ ७६ ॥ तदानयस्त्वं तरसा तपसा नियमेन च ॥ तेनाभिषिञ्च गामेतां भगवन्भुवमाश्रिताम् ॥ ततो
 वत्स्यामहे सर्वे पूर्ववत्तव वेशमनि ॥ ७७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्युक्तवति विप्रन्न्द्रे ब्राह्मणानां च संसदि ॥ तत्रापतत्पुष्पवृष्टिर्जयशब्दो व्यवधेत ॥ ततः
 कृताञ्जलिर्नम्रो गौतमो वाक्यमब्रवीत् ॥ ७८ ॥ गौतम उवाच ॥ तपसाऽप्रिप्रसादेन देवब्रह्मप्रसादतः ॥ भवतां च प्रसादेन मत्संकल्पोऽनुसिध्यताम् ॥ ७९ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवमस्तिवति तं विप्रा आपृच्छय मुनिपुंगवम् ॥ स्वानि स्थानानि ते जग्मुः समृद्धान्यव्रवारिभिः ॥ ८० ॥ गतेषु तेषु विप्रेषु भ्रात्रा सह गणे
 श्वरः ॥ जयया सह सुप्रीतः कृतकृत्यो न्यवर्तत ॥ ८१ ॥ गतेषु ब्रह्मवृन्देषु गणेशे च गते तथा ॥ गौतमोऽपि मुनिश्रेष्ठस्तपसा इतकल्मषः ॥ ८२ ॥
 ध्यायंस्तदर्थं स मुनिः किमिदं मम संस्थितम् ॥ इत्येवं बहुशो ध्यायञ्जानेन ज्ञातवान्निद्रजः ॥ ८३ ॥ निश्चित्य देवकायांथेमात्मनः किंत्विषां
 गतिम् ॥ लोकानामुपकारं च शंभोः प्रीणनमेव च ॥ ८४ ॥ उमायाः प्रीणनं चापि गङ्गानयनमेव च ॥ सर्वं श्रेयस्करं मन्ये मयि नैव च किञ्चि
 पम् ॥ ८५ ॥ इत्येवं मनसा ध्यायन्सुप्रीतोऽभूद्भिजोत्तमः ॥ भार्यया सह संमन्य इदमाह द्विजोत्तमः ॥ आराध्य जगतामीरां त्रिनेत्रं वृषभश्च
 जम् ॥ ८६ ॥ आनयिष्ये सरिच्छ्रेष्ठां प्रीणयिष्ये गिरेः सुताम् ॥ सपत्नी जगदम्बाया महेश्वरजटास्थिता ॥ ८७ ॥ एवं हि संकल्प्य मुनिप्रवीरः
 स गौतमो ब्रह्मगिरेर्जंगम ॥ कैलासमाधिष्ठितमुग्रवर्चसं सुरार्चितं प्रीणयितुं हि शंभुम् ॥ ८८ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये स्वयंभुनारद
 संवादे तीर्थमाहात्म्ये विनायकगौतमव्यापारनिरूपणं नाम पञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ कैलासशिखरे गत्वा गौतमो भगवानुपिः ॥

गो० ब्रह्मपु०

॥ १८८ ॥

किं चकार तपो वाऽपि कां चक्रे स्तुतिमुत्तमाम् ॥ १ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ गिरिं गत्वा ततो वत्स वाचं संयम्य गौतमः ॥ आस्तीर्य स कुशान्प्राज्ञः
केलासे पर्वतोत्तमे ॥ २ ॥ उपविश्य शुचिर्भूत्वा स्तोत्रं चेदं ततो जगौ ॥ अपतत्पुष्पशृङ्गिश्च स्तुयमाने मधेश्वरे ॥ ३ ॥ ॥ गौतम उवाच ॥ भोगा
र्थिनां भोगमभीप्सितं च दातुं महान्त्यष्टवशृङ्गि धत्ते ॥ सोमो जनानां युणवान्ति नित्यं देवं महादेवमिति स्तुवन्ति ॥ ४ ॥ कर्तुं स्वकीयेर्विषयैः
मुखानि भर्तुं समस्तं सचराचरं च ॥ संपत्तये ह्यस्य विबुद्धये च महीमयं रूपमितीश्वरस्य ॥ ५ ॥ सृष्टेः स्थितेः संहरणाय भूमेराधारमाधातुमर्पा
स्वरूपम् ॥ भेजे शिवः शान्ततनुर्जनानां सुखाय धर्माय जगत्प्रतिष्ठितम् ॥ ६ ॥ कालप्रतिष्ठाममृतसर्वं च जीवस्थितिं सृष्टिमथो विनाशनम् ॥
मुदं प्रजानां सुखमुन्नतिं च चक्रेऽर्कचन्द्राभिमयं शरीरम् ॥ ७ ॥ वृद्धिं गतिं शक्तिमथाक्षराणि जीवव्यवस्थां मुदमप्यनेकाम् ॥ सृष्टं कृतं वायुरि
तीशरूपं त्वं वेत्सि नूनं भगवन्भवन्तम् ॥ ८ ॥ भेदैर्विना नैव कृतिर्न धर्मो नाऽऽत्मीयमन्यत्र दिशोऽन्तरिक्षम् ॥ द्यावापृथिव्यौ न च भुक्तिमुक्ती
तस्मादिदं व्योमवपुस्तवेश ॥ ९ ॥ धर्मं व्यवस्थापयितुं विभज्य ऋक्सामशास्त्राणि यजुश्च शाखाः ॥ लोके च गाथाः स्मृतयः पुराणमित्यादिशब्दा
त्मकतामुपैति ॥ १० ॥ यथा क्रतुर्यान्त्यपि साधनानि ऋत्विस्वरूपं फलदेशकालाः ॥ त्वमेव शंभो परमार्थतत्त्वं वदन्ति यज्ञाङ्गमयं वपुस्ते ॥ ११ ॥
कर्ता प्रदाता प्रतिभूः प्रदानं सर्वज्ञसाक्षी पुरुषः परश्च ॥ प्रत्यात्मभूतः परमार्थरूपस्त्वमेव सर्वं किंतु वाग्विलासैः ॥ १२ ॥ न वेदशास्त्रैर्युग्मभिः
प्रदिष्टो न नासि बुद्ध्यादिभिरप्रधृष्यः ॥ अजोऽप्रमेयः शिवशब्दवाच्यस्त्व मेव सत्यं भगवन्नमस्ते ॥ १३ ॥ (शिवस्तुतिःसं०) आत्मैकतां स्वप्न
कृतिं कदाचिदैशच्छिवः संपदियं ममेति ॥ पृथक्कदैवाभवदप्रतर्क्याचिन्त्यप्रभावो बहुविधश्चूर्तिः ॥ १४ ॥ भावेऽभिवृद्धा च भवे भवे च स्वकारणं
कारणमास्थिता च ॥ नित्या शिवा सर्वसुलक्षणा वा विलक्षणा विश्वकरस्य शक्तिः ॥ १५ ॥ उत्पादनं संस्थितिरन्नवृद्धिलयाः सतां यत्र सनात
नोर्थः ॥ एषैव भूमिर्न समास्ति किंचिदसाध्यमस्या दयिता हरस्य ॥ १६ ॥ यदर्थमन्नानि धनानि जीवा यच्छन्ति कुर्वन्ति तर्पासि धर्मान् ॥
साऽपीयमम्बा जगतो जलित्री प्रिया तु सोमस्य महासुकीर्तिः ॥ १७ ॥ यदीक्षितं काङ्क्षति वासवेऽपि यन्नामतो मङ्गलमाप्नुयाच्च ॥ या व्याप्य
विश्वं विमलीकरोति सोमा सदा सोमसमानरूपा ॥ १८ ॥ ब्रह्मादिजीवस्य चराचरस्य बुद्ध्यक्षितं नित्यमनःसुखानि ॥ यस्याः प्रसादात्फलवन्ति
नित्यं वागीश्वरी लोकगुरोः सुरम्या ॥ १९ ॥ चतुर्मुखस्यापि मनो मलीनं किमन्यजन्तारिति चिन्त्यमाना ॥ गंगाऽवतारं विविधैरुपायैः सर्व
जगत्पावयितुं चकार ॥ २० ॥ श्रुतीः समालक्ष्य हरप्रभुत्वं विश्वस्य लोकः सकलैः प्रमाणैः ॥ कृत्वा च धर्मान्नुभुजे च भोगान्विभूतिरेषा तु सदा

अ० ६

॥ १८८ ॥

शिवस्य ॥ २१ ॥ कार्यक्रियाकारकसाधनानां वेदोदितानामथ लौकिकानाम् ॥ यत्साध्यमुत्कृष्टतमं प्रियं च प्रोक्ता च सा सिद्धिरनादिकर्तुः ॥
 ॥ २२ ॥ ध्यात्वा वरं ब्रह्म परं प्रधानं यत्सारभूतं यदुपासितव्यम् ॥ यत्प्राप्य मुक्ता न पुनर्भवन्ति सद्योगिनो मुक्तिरुपापतिः सः ॥ २३ ॥
 यथा यथा शंभुरमेयमायारूपाणि धत्ते जगतो हिताय ॥ तद्योगयोग्यानि तथैव धत्से पतिव्रतात्वं त्वयि मातरेवम् ॥ (देवीस्तुतिः सं०) ॥
 ॥ २४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ इत्येवं स्तुवतस्तस्य पुरस्ताद्वपभ्वजः ॥ उभया सहितः श्रीमान्गणेशादिगणैर्वृतः ॥ २५ ॥ साक्षादा
 गत्य तं शंभुः प्रसन्नो वाक्यमब्रवीत् ॥ २६ ॥ ॥ शिव उवाच ॥ किं ते गौतम दास्यामि भक्तिस्तोत्रव्रतैः शुभैः ॥ परितुष्टोऽस्मि याचस्व
 देवानामपि दुर्लभम् ॥ २७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इति श्रुत्वा जगन्मूर्तेर्वार्यं वाक्यविशारदः ॥ हर्षवाष्पपरीताङ्गो गौतमः पर्यचिन्तयत् ॥ २८ ॥
 अहो देवमहो धर्मो ह्यहो वै विप्रपूजनम् ॥ अहो लोकगतिश्चित्रा अहो धातर्नमोऽस्तु ते ॥ २९ ॥ ॥ गौतम उवाच ॥ जटास्थितां शुभां गं
 देहि मे त्रिदशार्चितं ॥ यदि तुष्टोऽसि देवेश त्रयीधाम नमोऽस्तु ते ॥ ३० ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ त्रयीणां मुपकारार्थं लोकानां याचितं त्वया ॥
 आत्मनस्तूपकाराय तद्याचस्वाकुतोभयः ॥ ३१ ॥ ॥ गौतम उवाच ॥ स्तोत्रेणानेन ये भक्तास्त्वां च देवीं स्तुवन्ति वै ॥ सर्वकामसमृद्धाः स्युरे
 तद्धि वरयाम्यहम् ॥ ३२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवमस्तिवति देवेशः परितुष्टोऽब्रवीद्वचः ॥ अन्यानपि वरान्मत्तो याचस्व विगतज्वरः ॥ ३३ ॥ एवमुक्त
 स्तु हर्षेण गौतमः प्राह शङ्करम् ॥ ३४ ॥ ॥ गौतम उवाच ॥ इमां देवीं जटासंस्थां पावनीं लोकमातरम् ॥ तव प्रियां जगन्नाथ उत्तुज ब्रह्मणो
 गिरी ॥ ३५ ॥ सर्वासां तीर्थभूता तु यावद्द्रच्छति सागरम् ॥ ब्रह्महत्यादिपापानि मनोवाक्कायिकानि तु ॥ ३६ ॥ स्नानमात्रेण सर्वाणि विलयं
 यान्तु शङ्कर ॥ चन्द्रसूयोपरागे च अयने विषुवे तथा ॥ ३७ ॥ संक्रान्तौ वैभूतौ पुण्यतीर्थेण्वन्येषु यत्फलम् ॥ अस्यास्तु स्मरणादेव तत्पुण्यं जायता
 हर ॥ ३८ ॥ स्नाद्यं कृते तपः प्रोक्तं त्रेतायां यज्ञकर्म च ॥ द्वापरे यज्ञदाने च दानमेव कलौ युगे ॥ ३९ ॥ युगधर्माश्च ये सर्वे देशधर्मास्तथैव
 च ॥ देशकालादिसंयोगे यो धर्मो यत्र शस्यते ॥ ४० ॥ यदन्यत्र कृतं पुण्यं स्नानदानादिसंयमेः ॥ अस्यास्तु स्मरणादेव तत्पुण्यं जायता हर ॥
 ॥ ४१ ॥ यत्र यत्र त्वयि याति यावत्सागरगामिनी ॥ तत्र तत्र त्वया भाग्यमेव चास्तु वरो वरः ॥ ४२ ॥ योजनानां तृपरि तु दश यद्भवच्च संख्य
 या ॥ तदन्तरप्रविष्टानां महापातकिनामपि ॥ ४३ ॥ तत्पितृणां च तेषां च स्नानायाऽऽगच्छतां शिव ॥ स्नानेनापीतरे मर्त्यां मुक्तिर्भाजो भवन्तु
 वै ॥ ४४ ॥ एकतः सर्वतीर्थानि स्वर्गमर्त्यरसातले ॥ एषा तेभ्यो विशिष्टा तु अलं शंभो नमोऽस्तु ते ॥ ४५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तद्रौतमवचः

गौ. म. पु. १८९ ॥

श्रुत्वा तयाऽस्त्वित्यब्रवीच्छिवः ॥ अस्याः परतरं तीर्थं न भूतं न भविष्यति ॥ १६ ॥ सत्यं सत्यं पुनः सत्यं वेदे च परिनिष्ठितम् ॥ सर्वेषां गौतमी पुण्या
इत्युक्तत्वाऽन्तरधीयत ॥ १७ ॥ ततो गते भगवति लोकपूजिते तदाज्ञया पूर्णवलः स गौतमः ॥ जटा समादाय सरिद्रां तां सुरैर्वृतो ब्रह्मगिरिं विवेश ॥ १८ ॥
ततस्तु गौतमे प्राप्ते जटामादाय नारद ॥ पुष्पशृङ्गिरभूतत्र समाजम्बुः सुरेश्वरः ॥ १९ ॥ ऋषयश्च महाभागा ब्राह्मणाः क्षत्रियास्तथा ॥ जयशब्देन तं
विप्रं पूजयन्तो मुदान्विताः ॥ २० ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतं गौतमीमाहात्म्ये स्वयंभुनारदसंवादे तीर्थमाहात्म्ये गौतम्यानयनं नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥
नारद उवाच ॥ महेश्वरजटाजूटाङ्गामादाय गौतमः ॥ आगत्य ब्रह्मणः पुण्ये ततः किमकरोद्विरा ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ आदाय गौतमो गंगां शुचिः प्रयत
मानसः ॥ पूजितो देवगन्धर्वैस्तथा गिरिनिवासिभिः ॥ २ ॥ गिरेश्वरं जटां स्थाप्य स्मरन्देवं त्रिलोचनम् ॥ उवाच प्राञ्जलिर्भूत्वा गंगां स द्विजसत्तमः
॥ ३ ॥ गौतम उवाच ॥ त्रिलोचनजटोद्भूते सर्वकामप्रदायिनी ॥ क्षमस्व मातः शान्ताऽसि सुखं याहि हितं कुरु ॥ ४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवमुक्त्वा
गौतमेन गङ्गा प्रोवाच गौतमम् ॥ दिव्यरूपधरा देवी दिव्यस्नगनुलेपना ॥ ५ ॥ ॥ गङ्गेवाच ॥ गच्छेयं देवसदनमथवाऽपि कमण्डलुम् ॥ रसातलं
वा गच्छेयं जातस्त्वं सत्यवागसि ॥ ६ ॥ ॥ गौतम उवाच ॥ त्रयाणामुपकारार्थं लोकानां याचिता मया ॥ शंभुना च तथा दत्ता देवि तत्रान्यथा
भवेत् ॥ ७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तद्वैतमवचः श्रुत्वा गङ्गा मेने द्विजेरितम् ॥ त्रेधाऽऽत्मानं विभज्याथ स्वर्गमर्त्यरसातले ॥ ८ ॥ स्वर्गे चतुर्धा व्यग
मत्सतथा मर्त्यमण्डले ॥ रसातले चतुर्थेव सर्वे पञ्चदशाकृतिः ॥ ९ ॥ सर्वत्र सर्वभूतैव सर्वपापविनाशिनी ॥ सर्वकामप्रदा नित्यं सैव वेदे प्रणी
यते ॥ १० ॥ मर्त्या मर्त्यगतामेव पश्यन्ति न तलं गताम् ॥ नैव स्वर्गगतां मर्त्याः पश्यन्त्यज्ञानबुद्धयः ॥ ११ ॥ यावत्सागरगा देवी तावदेवमयी
स्मृता ॥ उत्सृष्टा गौतमेनैव प्रायान्पूर्वार्णवं प्रति ॥ १२ ॥ ततो देवर्षिभिर्जुष्टां मातरं जगतः शुभाम् ॥ गौतमो मुनिशार्दूलः प्रदक्षिणमथाकरोत् ॥
॥ १३ ॥ त्रिलोचनं सुरेशानं प्रथमं पूज्य गौतमः ॥ उभयोस्तीरयोः स्नानं करोमीति दधे मतिम् ॥ १४ ॥ स्मृतमात्रस्तदा
तत्राऽऽविरासीत्करुणार्णवः ॥ कृताञ्जलिपुटो भूत्वा भक्तिमप्रखिलोचनम् ॥ १५ ॥ तत्र स्नानं कथं सिध्येदित्येवं शर्वमब्रवीत् ॥
॥ १६ ॥ ॥ गौतम उवाच ॥ देवदेव महेशान तीर्थस्नानविधिं मम ॥ ब्रूहि सम्यग्महेशान लोकानां हितकाम्यया ॥ १७ ॥
शिव उवाच ॥ महर्षे शृणु सर्वं च विधिं गोदावरीमवम् ॥ पूर्वं नान्दीमुखं कृत्वा देहशुद्धिं विधाय च ॥ १८ ॥ ब्राह्मणान्भोजयित्वा च तेषामाज्ञां
प्रपद्य च ॥ ब्रह्मचर्येण गच्छन्ति पतितालापवर्जिताः ॥ १९ ॥ यस्य हस्तौ च पादौ च मनश्चैव सुसंयतम् ॥ विद्या तपश्च कीर्तिश्च स

अ. ७

॥ १८९ ॥

तीर्थफलमधुते ॥ २० ॥ दुष्टभावं परित्यज्य स्वधर्मपरिनिष्ठितः ॥ श्रान्तसंवाहनं कुर्वेन्दद्यादन्नं यथोचितम् ॥ २१ ॥ अकिंचनेभ्यः
 साधुभ्यो दद्यादस्त्राणि कम्बलान् ॥ शृण्वन्हरिकर्षां दिव्यां तथा गङ्गासमुद्रवाम् ॥ २२ ॥ अनेन विधिना गच्छन्सम्यक्तीर्थफलं लभेत् ॥
 त्र्यम्बकश्चापरं प्राह गौतमं मुनिभिर्वृतम् ॥ २३ ॥ द्विहस्तमात्रे तीर्थानि संभविष्यन्ति गौतम ॥ सर्वत्राहं संनिहितः सर्वकामप्रदस्तथा ॥ २४ ॥
 गंगाद्वारे प्रयागे च तथा सागरसंगमे ॥ एतेषु पुण्यदा पुंसां मुक्तिदा सा भगीरथी ॥ २५ ॥ नर्मदा तु सरिच्छ्रेष्ठा पर्वतेऽमरकण्टके ॥ यमुना
 संगता तत्र प्रभासे तु सरस्वती ॥ २६ ॥ कृष्णा भीमरथी चैव तुङ्गभद्रा तु नारद ॥ तिमूर्णा संगमो यत्र तत्तीर्थं मुक्तिदं नृणाम् ॥ २७ ॥ पयोष्णी
 संगता यत्र तत्रत्या तत्र मुक्तिदम् ॥ इयं तु गौतमी वत्सं यत्र कापि ममाऽऽज्ञया ॥ २८ ॥ सर्वेषां सर्वदा नृणां स्नानमुक्तिं प्रदास्यति ॥ किञ्चित्काले
 पुण्यतमं किञ्चित्तीर्थं सुरागमे ॥ सर्वेषां सर्वदा तीर्थं गौतमी नात्र संशयः ॥ २९ ॥ षष्टिवर्षसहस्राणि भागीरथ्यवगाहनम् ॥ सकृद्गोदावरीस्नानं
 सहस्ये च बृहस्पतौ ॥ ३० ॥ विशेषाद्रामचरणप्रदानात्तीर्थसंश्रयात् ॥ सिंहस्थिते सुरगुरौ दुर्लभा गौतमी नृणाम् ॥ ३१ ॥ भागीरथी नर्मदा च
 यमुना च सरस्वती ॥ आयान्ति भीमरथ्याद्याः स्नातुं सिंहगते रवौ ॥ ३२ ॥ विहाय गौतमीं गङ्गां तीर्थान्यन्यानि सेवितुम् ॥ ये यान्ति मूढास्ते
 यान्ति निरयं सिंहगे गुरौ ॥ ३३ ॥ तिस्रः कोट्योऽर्द्धकोटी च योजनानां शतद्वये ॥ तीर्थानि मुनिशार्दूलं संभविष्यन्ति गौतम ॥ इयं माहेश्वरी
 गङ्गा गौतमी वैष्णवीति च ॥ ३४ ॥ ब्राह्मी गोदावरी नन्दा सुनन्दा कामदायिनी ॥ ब्रह्मतेजःसमानीता सर्वपापप्रणाशिनी ॥ ३५ ॥ स्मरणादेव
 पापौघहन्त्री मम सदा प्रिया ॥ पञ्चानामपि भूतानामापः श्रेष्ठत्वमागताः ॥ ३६ ॥ तत्रापि तीर्थभूतास्तु तस्मादापः पराः स्मृताः ॥ तासां
 भोगीरथी श्रेष्ठा ताभ्यो या गौतमी त्वया ॥ ३७ ॥ आनाता सजटा गंगा अस्या नान्यच्छुभावदम् ॥ स्वर्गे भुवि तले वाऽपि तीर्थं सर्वोपदे
 मुने ॥ ३८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्येतत्कथितं पुत्र गौतमाय महात्मने ॥ साक्षाद्वरेण तुष्टेन मया तव निवेदितम् ॥ ३९ ॥ एवं सा गौतमी गंगा सर्वेभ्योऽप्य
 धिका मता ॥ तत्स्वरूपं च कथितं कृतोऽन्या श्रवणस्पृहा ॥ ४० ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥
 नारद उवाच ॥ द्विविधा सैव गदिता एकाऽपि सुरसत्तम ॥ एको भेदस्तु कथितो ब्राह्मणेनाऽऽहृतो यतः ॥ १ ॥ क्षत्रियेणापरोऽप्यंशो जटास्वेव
 व्युवस्थितः ॥ भवस्य देवदेवस्य आहृतस्तद्भद्रस्व मे ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वैवस्वतान्वये जात इक्ष्वाकुकुलसंभवः ॥ सगरो नाम राजाऽऽसीद्यन्ना
 सागरो मुने ॥ ३ ॥ यज्वा दानप्ररो नित्यं धर्माचारविचारवान् ॥ तस्य भार्याद्वयं चाऽऽसीत्पतिभक्तिपरायणम् ॥ ४ ॥ तस्य वै संततिर्नाभूदिति

गौ० ब्रह्मपु०
॥ १९० ॥

चिन्तापरोऽभवत् ॥ वसिष्ठं गृहमाहूय संपूज्य विधिवत्ततः ॥ ५ ॥ उवाच वचनं राजा संततेः कारणं प्रति ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा ध्यात्वा
राजानमब्रवीत् ॥ ६ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ सपत्नीकः सदा राजनृपिपुजापरो भव ॥ ७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्युक्त्वा स मुनिविप्र यथास्थानं जंगम
ह ॥ एकदा तस्य राजर्षेशृङ्गमागात्तपोनिधिः ॥ ८ ॥ तस्यैव पूजनं चक्रे स संतुष्टोऽब्रवीद्वचः ॥ वरं हृदि महाभगेत्युक्ते पुत्रान्स चाऽऽब्रूणोत् ॥ ९ ॥
स मुनिः प्राह राजानमेकस्यां वंशधारकः ॥ पुत्रो भूयात्तथाऽन्यस्यां पृथिसाहसकं सुताः ॥ १० ॥ वरं दत्त्वा मुनौ याते पुत्रा जाताः सहस्रशः ॥
स यज्ञानुबर्हृश्चक्रे हयमेघान्सुदक्षिणान् ॥ ११ ॥ एकस्मिन्हयमेघे वै दीक्षितो विधिवन्तुपः ॥ पुत्रान्ययोजयद्राजा ससैन्यान्हयरक्षणे ॥ १२ ॥
कचिदन्तरमासाद्य हयं जह्वे शतक्रतुः ॥ मार्गमाणाश्च ते पुत्रा नैवापश्यन्द्दयं तदा ॥ १३ ॥ सहस्राणां तथा पृथिर्नानायुद्धविशारदाः ॥ तेषु
पश्यत्सु रक्षांसि पुत्रेषु सगरस्य हि ॥ १४ ॥ प्रोक्षितं तद्वयं नीत्वा ते रसातलमागमन् ॥ राक्षसान्मायया युक्तात्रैवापश्यन्त सागराः ॥ १५ ॥
न दृष्ट्वा ते हयं पुत्राः सगरस्य बलीयसः ॥ इतश्चेतश्चरन्तस्ते नैवापश्यन्द्दयं तदा ॥ १६ ॥ देवलोकं तदा जग्मुः पर्वताश्च सरांसि च ॥ वनानि
च विचिन्वन्तो नैवापश्यन्द्दयं तदा ॥ १७ ॥ कृतस्वस्त्ययनो राजा ऋत्विग्भिः कृतमंगलः ॥ अदृष्ट्वा तु पशुं रम्यं राजा चिन्तामुपेयिवान्
॥ १८ ॥ अटन्तः सागराः सर्वे देवलोकमुपागमन् ॥ हयं तमनुचिन्वन्तस्तत्रापि न हयोऽभवत् ॥ १९ ॥ ततो मर्द्दा समाजग्मुः पर्वताश्च
वनानि च ॥ तत्रापि च हयं नैव दृष्टवन्तो नृपात्मजाः ॥ २० ॥ एतस्मिन्नन्तरे तत्र दैवी वाग्भवत्तदा ॥ रसातले हयो बद्ध आस्ते
नान्यत्र सागराः ॥ २१ ॥ इति श्रुत्वा ततो वाक्यं गन्तुकामा रसातलम् ॥ अखनन्शृथिर्वा सर्वा परितः सागरास्ततः ॥ २२ ॥
ते क्षुधातां मृदं शुष्कां भक्षयन्तस्त्वहर्निशम् ॥ न्यखनन्श्चापि जग्मुश्च सत्वरास्ते रसातलम् ॥ २३ ॥ तानागतान्भूपमुतान्सागरान्बलिनः
कृतीन् ॥ श्रुत्वा रक्षांसि संव्रस्ता व्यगमन्कपिलान्तिकम् ॥ २४ ॥ कपिलोऽपि महाप्राज्ञस्तत्र शेते रसातले ॥ पुरा च साधितं तेन देवानां कार्यं
सुत्तमम् ॥ २५ ॥ विनिद्रेण ततः श्रान्तः सिद्धे कार्ये मुरान्प्रति ॥ अत्रवीत्कपिलः श्रीमाम्निद्रास्थानं प्रयच्छय ॥ २६ ॥ रसातलं ददुस्तस्मै पुनराह
मुरान्मुनिः ॥ यो मामुत्थापयेन्मन्दो भस्मीभूयाच्च सत्वरम् ॥ २७ ॥ ततः शये तलगतो नो चेन्न स्वप्न एव हि ॥ तथेत्युक्तः सुरगणैस्तत्र शेते
रसातले ॥ २८ ॥ तस्य प्रभावं ते ज्ञात्वा राक्षसा मायया युताः ॥ सागराणां च सर्वेषां वधोपायं प्रचक्रिरे ॥ २९ ॥ विना युद्धेन ते भीता राक्षसाः
सत्वरास्तदा ॥ आगत्य यत्र स मुनिः कपिलः कोपनो महान् ॥ ३० ॥ शिरोदेशे हयं ते वै वदृच्चाऽथ त्वरयाऽन्विताः ॥ दूरे स्थित्वा मोनिनश्च

अ० ८

॥ १९० ॥

प्रेक्षन्तः किं भवेदिति ॥ ३१ ॥ ततस्तु सागराः सर्वे निर्विशन्तो रसातलम् ॥ ददृशुस्ते हयं वदं शयानं पुरुषं तथा ॥ ३२ ॥ तं मेनिरे च हतारं
 कतुहन्तारमेव च ॥ एनं हत्वा महापापं नयामोऽथ नृपान्तिकम् ॥ ३३ ॥ केचिदुचुः पशुं वदं नयामोऽनेन किं फलम् ॥ तदाऽऽदुरपरे शूरा
 राजानः शासका वयम् ॥ ३४ ॥ उत्थाप्येनं महापापं हन्मः क्षात्रेण वर्षसा ॥ ते तं जघ्नुर्मणि पादैर्बन्तो निघुराणि च ॥ ३५ ॥ ततः कोपेन
 महता कपिलो मुनिसत्तमः ॥ सागरानीक्षयामास तान्कोपाद्भस्मसात्करोत् ॥ ३६ ॥ जज्वलुस्ते ततस्तत्र सागराः सर्वे एव हि ॥ तत्तु सर्वं न
 जानाति दीक्षितः सगरो नृपः ॥ ३७ ॥ नारदः कथयामास सगराय महात्मने ॥ कपिलस्य तु संस्थानं हयस्यापि तु संस्थितिम् ॥ ३८ ॥
 राक्षसानां तु विकृतिं सागराणां च नारायणम् ॥ ततश्चिन्तापरो राजा कर्तव्यं नावबुध्यत ॥ ३९ ॥ अपरोऽपि सुतश्चाऽऽसीदसमञ्जस इति श्रुतः ॥
 स तु बालास्तथा पौरान्मौर्यात्क्षिपति चाम्भसि ॥ ४० ॥ सगरोऽप्यथ विज्ञप्तः पौरैः संमिलितैस्तदा ॥ दुर्नयं तस्य तं ज्ञात्वा ततः क्रुद्धोऽ
 ब्रवीन्नृपः ॥ ४१ ॥ स्वानमात्यास्तदा राजा देशत्यागं करोत्वयम् ॥ असमञ्जसः सत्रधर्मत्यागी वै बालघातकः ॥ ४२ ॥ सगरस्य तु तद्वाक्यं श्रुत्वाऽ
 मात्यास्त्वरान्विताः ॥ तत्पुत्रपतेः पुत्रमसमञ्जसो गतो वनम् ॥ ४३ ॥ सागरा ब्रह्मशापेन नष्टाः सर्वे रसातले ॥ एकोऽपि च वनं प्राप्त इदानीं का गति
 मेम ॥ ४४ ॥ अंशुमानिति विख्यातः पुत्रस्तस्यासमञ्जसः ॥ आनाय्य बालकं राजा कार्यं तस्मै न्यवेदयत् ॥ ४५ ॥ कपिलं च समाराध्य अंशुमानपि
 बालकः ॥ सगराय हयं प्रादात्ततः पूर्णोऽभवत्कतुः ॥ ४६ ॥ तस्यापि पुत्रस्तेजस्वी दिलीप इति धार्मिकः ॥ तस्यापि पुत्रो मतिमान्भगीरथ इति श्रुतः
 ॥ ४७ ॥ पितामहानां सर्वेषां गतिं श्रुत्वा सुदुःखितः ॥ सगरं नृपशार्दूलं पप्रच्छ विनयान्वितः ॥ ४८ ॥ सागराणां तु सर्वेषां निष्कृतिस्तु कथं भवेत् ॥
 भगीरथं नृपः प्राह कपिलो वेत्ति पुत्रक ॥ ४९ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा बालः प्रायाद्रसातलम् ॥ कपिलं च नमस्कृत्वा सर्वं तस्मै न्यवेदयत् ॥
 ॥ ५० ॥ स मुनिस्तु चिरं ध्यात्वा तपसाऽऽराध्य शंकरम् ॥ जटाजलेन स्वपितृनाप्राप्य नृपसत्तम ॥ ५१ ॥ ततः कृतार्थो भविता त्वं च ते
 पितरस्तथा ॥ तथा करोमीति मुनिं प्रणम्य पुनरब्रवीत् ॥ ५२ ॥ क गच्छेऽहं मुनिश्रेष्ठ कर्तव्यं चापि तद्वद ॥ ५३ ॥ कपिल उवाच ॥ कैलासं तं
 नगश्रेष्ठं गत्वा स्तुहि भवेश्वरम् ॥ तपः कुरु यथाशक्ति ततस्त्वेष्टमवाप्स्यसि ॥ ५४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तच्छ्रुत्वा स मुनेर्वाक्यं मुनिं नत्वा त्वगान्नगम् ॥
 कैलासं स शुचिर्भूत्वा बालो बालक्रियान्वितः ॥ तपसे निश्चयं कृत्वा उवाच स भगीरथः ॥ ५५ ॥ ॥ भगीरथ उवाच ॥ बालोऽहं बालबुद्धिश्च
 बालचन्द्रधर प्रभो ॥ नाहं किञ्चन जानामि ततः प्रीतो भव प्रभो ॥ ५६ ॥ वाग्भिर्मनोभिः कृतिभिः कदाचिन्ममोपकुर्वन्ति हिते रता ये ॥ तेभ्यो

हितार्थं त्विह चामरेश सोम नमस्यामि सुरादिपूजयम् ॥ ५७ ॥ उत्पादितो यैरभिवर्धितश्च समानगोत्रश्च समानधर्मा ॥ तेषामभीष्टानि शिवः
 करोतु बालेन्दुमौलिं प्रणतोऽस्मि नित्यम् ॥ ५८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं तु स्तुवतस्तस्य पुरस्तादभवच्छिवः ॥ वरेण च्छन्दयानो वै भगीरथ
 मुवाच ह ॥ ५९ ॥ ॥ शिव उवाच ॥ यत्र साध्यं सुरगणैर्देयं तत्ते मया ध्रुवम् ॥ वदस्व निर्भयो भूत्वा भगीरथ महामते ॥ ६० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 भगीरथः प्रणम्येशं ब्रह्मः प्रोवाच शंकरम् ॥ ६१ ॥ ॥ भगीरथ उवाच ॥ जटास्थितां पितृणां मे पावनाय सरिद्वराम् ॥ तामेव देहि देवेश सर्वं पूर्णं
 ततो भवेत् ॥ ६२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ महेशोऽपि विहस्याथ भगीरथमुवाच ह ॥ ६३ ॥ ॥ शिव उवाच ॥ दत्ता मयेयं ते पुत्र पुनस्तां स्तुहि
 सुव्रत ॥ ६४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तदेववचनं श्रुत्वा तदर्थं तु तपो महत् ॥ स्तुतिं चकार गंगाया भक्त्या प्रयतमानसः ॥ ६५ ॥ ॥ तस्या अपि
 प्रसादं च प्राप्य बालोऽप्यबालवत् ॥ गंगां महेश्वरप्रसात्तामादायागाद्रसातलम् ॥ ६६ ॥ ॥ न्यवेदयत्स मुनये कपिलाय महात्मने ॥
 यथोदितप्रकारेण गंगां संस्थाप्य यत्नतः ॥ ६७ ॥ ॥ प्रदक्षिणमथाऽऽवर्त्य कृताञ्जलिपुटोऽब्रवीत् ॥ ६८ ॥ ॥ भगीरथ उवाच ॥ देवि मे
 प्रितरः शापात्कपिलस्य महामुनेः ॥ प्राप्तास्ते विगतिं मातस्तस्मात्ताम्पातुमर्हसि ॥ ६९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथेत्युक्त्वा
 सुरनदी सर्वेषामुपकारिका ॥ लोकानामुपकारार्थं पितृणां पावनाय च ॥ ७० ॥ ॥ अगस्त्यपीतस्याम्भोधेः पुरणाय विशेषतः ॥
 स्मरणादेव पापानां नाशाय सुरेनिम्नगा ॥ ७१ ॥ ॥ भगीरथोदितं चक्रे रसातलतले स्थितान् ॥ भस्मीभूतान्मृगसुतान्सागरा
 न्ब्रह्मशापतः ॥ ७२ ॥ ॥ विनिर्दग्धानथाऽऽप्राप्य स्वातपुरमथाकरोत् ॥ ततो मेरुं समाप्राप्य स्थितां बालोऽब्रवीन्मृगः ॥ ७३ ॥
 कर्मभूमौ त्वया भाव्यं तथेत्यागाद्धिमालयम् ॥ हिमवत्पर्वतात्पुण्याद्भारतं वर्षमभ्यगात् ॥ ७४ ॥ ॥ तन्मध्यतः पुण्यनदी प्रायात्पूर्वाण्वं प्रति ॥ एव
 मेपाऽपि ते प्रोक्ता गङ्गा लाञ्छ महामुने ॥ ७५ ॥ ॥ माहेश्वरी वैष्णवी च सैव ब्राह्मी च पावनी ॥ भगीरथी देवनदी हिमवाच्छिखराश्रया ॥ ७६ ॥
 महेश्वरजटावारि एवं द्वैविध्यमागतम् ॥ विन्ध्यस्य कक्षिणे गङ्गा गौतमी सा निगद्यते ॥ उत्तरे साऽपि विन्ध्यस्य भागीरथ्यभिधीयते ॥ ७७ ॥ ॥ इति श्रीब्रह्म
 पुराणगतगौतमीमाहात्म्ये स्वयंभुनारदसंवादे भागीरथ्यवतरणं नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ न मनस्तुतिमाधत्ते कथाः शृण्वत्सदेवे
 रिताः ॥ पृथक्तीर्थफलं श्रोतुं प्रवृत्तं मम मानसम् ॥ १ ॥ ॥ क्रमशो ब्राह्मणानीतां गंगां मे प्रथमं वद ॥ पृथक्तीर्थफलं पुण्यं सेतिहासं यथाक्रमम् ॥ २ ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ तीर्थानां च पृथग्भावं फलं माहात्म्यमेव च ॥ सर्वं वक्तुं न शक्नोमि न च त्वं श्रवणे क्षमः ॥ ३ ॥ ॥ तथाऽपि किञ्चिद्ब्रूयामि शृणु नारद

यत्नतः ॥ यान्युक्तानि च तीर्थानि श्रुतिवाक्यानि यानि च ॥ ४ ॥ तानि वक्ष्यामि संक्षेपात्प्रगच्छत्वा त्रिलोचनम् ॥ यत्रासौ भगवानासीत्प्रत्यक्षं
 हयम्बको मुने ॥ ५ ॥ त्र्यम्बकं नाम तत्तीर्थं भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ वाराहमपरं तीर्थं त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥ ६ ॥ तस्य रूपं प्रवक्ष्यामि नाम
 विष्णोर्वैयाऽभवत् ॥ पुरा देवान्पराभूय यज्ञमादाय राक्षसः ॥ ७ ॥ रसातलमनुप्राप्तः सिन्धुसेन इति श्रुतः ॥ यज्ञे तलमनुप्राप्ते निर्व्यज्ञा ह्यभवन्मही
 ॥ ८ ॥ नायं लोकोऽस्ति न परो यज्ञे नष्टे तदाभवत् ॥ सुरास्तमेव विविशु रसातलमेतद्विषम् ॥ ९ ॥ नाशकुर्वन्स्तु ते जेतुं देवा इन्द्रपुरोगमाः ॥
 विष्णुं पुराणपुरुषं गत्वा तस्मै न्यवेदयन् ॥ १० ॥ राक्षसस्य तु तत्कर्म यज्ञभंशमशेषतः ॥ ततः प्रोवाच भगवान्वाराहं वपुरास्थितः ॥ ११ ॥
 शङ्खचक्रगदापाणिर्गत्वा चैव रसातलम् ॥ आनयिष्ये मत्वं पुण्यं दत्वा राक्षसपुंगवान् ॥ १२ ॥ स्वः प्रयान्तु सुराः सर्वे व्येतु वो मानसो ज्वरः ॥
 येन गंगा तलं प्राप्ता पथा तेनैव चक्रधृक् ॥ १३ ॥ जगाम तरसा पुत्र भुवं भित्त्वा रसातलम् ॥ स वराहवपुः श्रीमात्रसातलनिवासिनः ॥
 ॥ १४ ॥ राक्षसानन्दानवान्दत्त्वा मुखे धृत्वा महाध्वजम् ॥ वाराहरूपी भगवान्मलमादाय यज्ञभुक् ॥ १५ ॥ येन प्राप तलं विष्णुः पथा तेनैव
 शत्रुजित् ॥ मुखे न्यस्य महायज्ञं निश्चक्राम रसातलात् ॥ १६ ॥ तत्र ब्रह्मगिरौ देवाः प्रतीक्षां चक्रे हरेः ॥ पथस्तस्माद्विनिःसृत्य गंगास्रवणम
 भ्यगात् ॥ १७ ॥ प्रासालयच्च स्वागानि असृगिलतानि नारद ॥ गंगाभ्रमा तत्र कुण्डं वाराहमभवत्ततः ॥ १८ ॥ मुखे न्यस्तं महायज्ञं देवानां
 पुरतो हरिः ॥ दत्तवास्त्रिदशश्रेष्ठो मुखाद्यज्ञोऽभ्यजायत ॥ १९ ॥ ततः प्रभृति यज्ञागं प्रधानं स्रुत्वा उच्यते ॥ वाराहरूपमभवद्देवं वै कारणान्तरात् ॥
 ॥ २० ॥ तस्मात्पुण्यतमं तीर्थं वाराहं सर्वकामदम् ॥ तत्र स्नानं च दानं च सर्वकृतफलप्रदम् ॥ २१ ॥ तत्र स्थितोऽपि यः कश्चित्पितृन्स्मरति
 पुण्यकृत् ॥ विमुक्ताः सर्वपापेभ्यः पितरः स्वर्गमाप्नुयुः ॥ २२ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगोतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये वराहतीर्थवर्णने नाम नवमोऽ
 ध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कुशावर्तस्य माहात्म्यमहं वक्तुं न ते क्षमः ॥ तस्य स्मरणमात्रेण कृतकृत्यो भवेन्नरः ॥ १ ॥ कुशावर्तमिति
 रुपात् नराणां सर्वकामदम् ॥ कुशोनाऽऽवर्तितं यत्र गौतमेन महात्मना ॥ २ ॥ कुशोनाऽऽवर्तयित्वा तु आनयामास तां मुनिः ॥ तत्र स्नानं च दानं
 च पितॄणां तृप्तिदायकम् ॥ ३ ॥ नीलगंगा सरिच्छ्रेष्ठा निःसृता नीलपर्वतात् ॥ तत्र स्नानादि यत्किञ्चित्करोति प्रयतो नरः ॥ ४ ॥ सर्वं तदक्षयं
 विद्यात्पितॄणां तृप्तिदायकम् ॥ विशुर्वं त्रिषु लोकेषु कपोतं तीर्थमुत्तमम् ॥ ५ ॥ तस्य स्वरूपं वक्ष्यामि मुने शृणु महाफलम् ॥ तत्र ब्रह्मगिरौ
 कश्चिद्वाचः परमदारुणः ॥ ६ ॥ दिनस्ति ब्राह्मण्यन्ताधून्यतीन्गोपसिन्धो मृगान् ॥ एवंभूतः स पापात्मा कोपनोऽनृतभाषणः ॥ ७ ॥ भीषणाकृ

तिरन्मुप्रो नीलाशो ह्रस्वबाहुकः ॥ दन्तुरो नष्टनासांक्षो ह्रस्वपात्पृथुकुक्षिकः ॥ ८ ॥ ह्रस्वोदरो ह्रस्वभुजो विकृतो गर्दभस्वनः ॥ पाशाहस्तः पाप
चित्तः पापिष्ठः सधनुः सदा ॥ ९ ॥ तस्य भार्या तथाभूता अपत्यान्यपि नारद ॥ तथा तु प्रेर्यमाणोऽसौ विवेश गहनं वनम् ॥ १० ॥ स जघान
मृगान्पापः पक्षिणो बहुरूपिणः ॥ पञ्जरे प्राक्षिपत्कश्चिज्जीवमानास्तथेतरेन ॥ ११ ॥ भुधया परितप्ताङ्गो विडलस्तृषया तथा ॥ भ्रान्तदेशो बहु
तरं न्यवर्तत गृहं प्रति ॥ १२ ॥ ततोऽपराह्णे संप्राप्ते निवृत्ते मधुमाधवे ॥ क्षणात्छिन्नजितं च साभ्रं चैवाभवत्तदा ॥ १३ ॥ ववौ वायुः साश्मवर्षो
वारिधारातिभीषणः ॥ स गच्छल्लुब्धकः श्रान्तः पन्थानं नावबुध्यत ॥ १४ ॥ जलं स्थलं गतंमथो पन्थानमथवा दिशः ॥ न बुबोध
तदा पापः श्रान्तः शरणमप्यय ॥ १५ ॥ क्व गच्छामि क्व तिष्ठेयं किं करोमीत्यचिन्तयत् ॥ सर्वेषां प्राणिनां प्राणानाहतांऽहं यथाऽन्तकः ॥ १६ ॥
ममाप्यन्तकरं भूतं संप्राप्तं चाश्मवर्षणम् ॥ ज्ञातारं नैव पश्यामि शिलां वा वृक्षमन्तिके ॥ १७ ॥ एवं बहुविधं व्याधो विचिन्त्यापश्यदन्तिके ॥
वने वनस्पतिमिव नक्षत्राणां यथाऽविजम् ॥ १८ ॥ मृगाणां च यथा सिंहमाश्रमाणां गृहाधिपम् ॥ इन्द्रियाणां मन इव ज्ञातारं प्राणिनां नगम् ॥
॥ १९ ॥ श्रेष्ठं विटपिनं शुभ्रं शाखापल्लवमण्डितम् ॥ तमाश्रित्योपविष्टोऽभूच्छिन्नवासाः स लुब्धकः ॥ २० ॥ स्मरन्भार्यामपत्यानि जीवे
युरथवा न वा ॥ एतस्मिन्नन्तरे तत्र चास्तं प्राप्तो दिवाकरः ॥ २१ ॥ तमेव नगमाश्रित्य कपोतो भार्यया सह ॥ पुत्रपौत्रैः परिवृतो
ह्यास्ते तत्र नगोत्तमे ॥ २२ ॥ सुखेन निर्भयो भूत्वा सुतृतः प्रीत एव च ॥ बहवो वत्सरा याता वसतस्तस्य पक्षिणः ॥ २३ ॥
पतिव्रता तस्य भार्या सुप्रीता तेन चैव हि ॥ कोदरे तन्नेगे श्रेष्ठे जलवाय्वग्निवर्जिते ॥ २४ ॥ भार्यापुत्रैः परिवृतः सर्वदाऽऽस्ते कपोतकः ॥
तस्मिन्दिने दैववशात्कपोतश्च कपोतकी ॥ २५ ॥ भक्ष्यार्थं तु उभौ यातौ कपोतो नगमभ्यगात् ॥ साऽपि दैववशात्पुत्र पञ्जरस्थैव वर्तते ॥ २६ ॥
गृहीता लुब्धकेनाथ जीवमानेव वर्तते ॥ कपोतकोऽप्यपत्यानि मातृहीनान्युदीक्ष्य च ॥ २७ ॥ वर्षं च भीषणं प्राप्तमस्तं यातो दिवाकरः ॥ स्वको
टरं तथा हीनमालोक्य विललाप सः ॥ २८ ॥ तां वदतां पञ्जरस्थां वा न बुबोध कपोतराट् ॥ अन्वारेभे कपोतो वै प्रियाया गुणकीर्तनम् ॥
॥ २९ ॥ नाद्याप्यायाति कल्याणी मम हर्षविवाहिनी ॥ मम धर्मस्य जननी मम देहस्य चेश्वरी ॥ ३० ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां सैव नित्यं सदायिनी ॥
तुष्टे हसन्ती रुष्टे च मम दुःस्वप्नमार्जनी ॥ ३१ ॥ सखी मन्त्रेषु सा नित्यं मम वाक्यरता सदा ॥ नाद्याप्यायाति कल्याणी संप्रयातेऽपि भास्करे ॥
॥ ३२ ॥ न जानाति व्रतं मन्त्रं दैवं धर्मार्थमेव च ॥ पतिव्रता पतिप्राणा पतिमन्त्रा पतिप्रिया ॥ ३३ ॥ नाद्याप्यायाति कल्याणी किं करोमि क्व

यामि वा ॥ किं मे गृहं काननं च तथा हीनं हि दृश्यते ॥ ३४ ॥ तथा युक्तं श्रिया युक्तं भीषणं वाऽपि शोभनम् ॥ नाद्याप्यायाति मे कान्ता यया
 गृहमुदीरितम् ॥ ३५ ॥ विनाऽनया न जीविष्ये त्यजे वाऽपि प्रियां तनुम् ॥ किं कुर्वन्तु त्वपत्यानि लुप्तधर्मस्त्वहं पुनः ॥ ३६ ॥ एवं विलपत
 स्तस्य भर्तुर्वाक्यं निशम्य वै ॥ पञ्जरस्थैव सा वाक्यं भर्तोरभिदमब्रवीत् ॥ ३७ ॥ ॥ कपोतक्युवाच ॥ अत्राहमस्मि बद्धैव विवशाऽस्मि खगे
 त्तम ॥ आनीताऽहं लुब्धकेन बद्धा पशोर्महामते ॥ ३८ ॥ धन्याऽस्म्यनुगृहीताऽस्मि पतिर्वक्ति गुणान्मम ॥ सतो वाऽप्यसतो वाऽपि कृताधोऽहं
 न संशयः ॥ ३९ ॥ तुष्टे भर्तरी नारीणां तुष्टाः स्युः सर्वदेवताः ॥ विपर्यये तु नारीणामवश्यं नाशमाप्नुयात् ॥ ४० ॥ त्वं दैवं त्वं प्रभुर्मह्यं त्वं सुहृत्त्वं
 परायणम् ॥ त्वं व्रतं त्वं परं ब्रह्म स्वर्गो मोक्षस्तवमेव च ॥ ४१ ॥ मा चिन्तां कुरु कल्याण धर्मे बुद्धिं स्थिरां कुरु ॥ त्वत्प्रसादाच्च भुक्ता हि भोगाश्च
 विविधा मया ॥ ४२ ॥ अलं खेदेन मजेन धर्मे बुद्धिं कुरु स्थिराम् ॥ ४३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इति श्रुत्वा प्रियावाक्यमुत्तार नगोत्तमात् ॥
 यत्र सा पञ्जरस्था तु कपोती वर्तते द्रुतम् ॥ ४४ ॥ तामागत्य प्रियां दृष्ट्वा मृतवच्चापि लुब्धकम् ॥ मोचयामीति तामाह निश्चेष्टो लुब्धकोऽ
 धुना ॥ ४५ ॥ मा मुञ्चस्व महाभाग ज्ञात्वा संबन्धमस्थिरम् ॥ लुब्धानां खेचरा ह्यत्र जीवो जीवस्य चाशनम् ॥ ४६ ॥ नापराधं स्मराम्यस्य
 धर्मबुद्धिं स्थिरां कुरु ॥ गुरुराग्निर्दिजातीनां वर्णानां ब्राह्मणो गुरुः ॥ ४७ ॥ पतिरेव गुरुः स्त्रीणां सर्वस्याभ्यागतो गुरुः ॥ अभ्यागतमनुप्राप्तं वचनं
 स्तोषयन्ति ये ॥ ४८ ॥ तेषां वागीश्वरी देवी तुष्टा भवति निश्चितम् ॥ तस्यान्नस्य प्रदानेन शक्रस्तृप्तिमवाप्नुयात् ॥ ४९ ॥ पितरः पादशौचेन अत्र
 धेन प्रजापतिः ॥ तस्योपचाराद्वै लक्ष्मीर्विष्णुना प्रीतिमाप्नुयात् ॥ ५० ॥ शयने सर्वदेवास्तु तस्मात्पूज्यताऽस्मीतिः ॥ अभ्यागतमनुप्राप्तं
 सूर्योऽहं गृहमागतम् ॥ तं विद्यादेवरूपेण सर्वकृतुफलो ह्यसौ ॥ ५१ ॥ अभ्यागतं श्रान्तमनुव्रजन्ति देवाश्च सर्वे पितरोऽग्नयश्च ॥ तस्मिन्हि तृप्ते मुद
 मामुवन्ति गते निराशोऽपि च ते निराशाः ॥ ५२ ॥ तस्मात्सर्वान्मना कान्त दुःखं त्यक्त्वा शर्मव्रज ॥ कृत्वा तिष्ठ शुभां बुद्धिं धर्मकृत्यं समाचरा ॥ ५३ ॥
 उपकारोऽपकारश्च प्रवराविति संमतौ ॥ उपकारिषु सर्वोऽपि करोत्युपकृतिं पुनः ॥ ५४ ॥ अपकारिषु यः साधुः पुण्यभाक् स उदाहृतः ॥ ५५ ॥ कपोत
 उवाच ॥ आवयोऽनुरूपं च त्वयोक्तं साधु मन्यसे ॥ किंतु वक्तव्यमप्यस्ति तच्छृणुष्व वरानने ॥ ५६ ॥ सहस्रं भरते कश्चिच्छतमन्यो दशापरः ॥
 आत्मानं च सुखेनान्यो वयं कष्टोदरभराः ॥ ५७ ॥ गतेष्वन्यधनाः केचित्कुशुलधनिनोऽपरे ॥ घटक्षिप्तधनाः केचित्चञ्चुक्षिप्तधना वयम् ॥ ५८ ॥
 पूजयामि कथं श्रान्तमभ्यागतमिमं शुभे ॥ ५९ ॥ ॥ कपोतक्युवाच ॥ अग्निरागः शुभा वाणी तृणकाष्ठादिकं च यत् ॥ एतदप्यर्थने देयं शीतातो

यो-कपु-
५ १९३ ॥

लुब्धकस्त्वयम् ॥ ६० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा प्रियावाक्यं ब्रह्ममरुह्य पक्षिराट् ॥ आलोकयामास तदा बार्ह्मि दूरं ददर्श ॥ ६१ ॥ स तु
गत्वा बह्निदेशं चञ्चुनोत्सुकमाहरत् ॥ पुरोऽग्निं ज्वालयामास लुब्धकस्य कपोतकः ॥ ६२ ॥ शुष्ककाष्ठानि पर्णानि तृणानि च पुनः पुनः ॥
अग्नौ निक्षेपयामास निशीथे स कपोतराट् ॥ ६३ ॥ तमग्निं ज्वालितं दृष्ट्वा लुब्धकः शीतदुःखितः ॥ अवशानि स्वकाङ्क्षानि प्रताप्य सुखमाप्त
वान् ॥ ६४ ॥ क्षुधामग्निना दह्यमानं व्याप्य दृष्ट्वा कपोतकी ॥ मां सुखस्व महाभाग इति भर्तारमब्रवीत् ॥ ६५ ॥ स्वशरीरेण दुःखार्तं लुब्धकं
प्रीणयामि तम् ॥ इष्टातिथीनां ये लोकास्तास्त्वं प्राप्नुहि सुव्रत ॥ ६६ ॥ ॥ कपोत उवाच ॥ मयि तिष्ठति नैवायं तव धर्मो विधीयते ॥ इष्ट-
तिथिर्भवामीह अनुजानीहि मां श्रुमे ॥ ६७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्युक्त्वाऽग्निं त्रिरावर्त्य स्मरन्देवं चतुर्भुजम् ॥ विश्वात्मकं महाविष्णुं शरण्यं भक्त-
वत्सलम् ॥ ६८ ॥ यथासुखं जुषस्वेति वदन्नाग्निं तथाऽऽविशत् ॥ तं दृष्ट्वाऽग्नौ क्षिप्तजीवं लुब्धको वाक्यमब्रवीत् ॥ ६९ ॥ ॥ लुब्धक उवाच ॥
अहो मानुषदेहस्य धिग्जीवितमिदं मम ॥ यदिदं पक्षिराजेन मर्दयं साहसं कृतम् ॥ ७० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं ब्रुवन्तं तं लुब्धं पक्षिणी वाक्यमब्र-
वीत् ॥ ७१ ॥ ॥ कपोतक्युवाच ॥ मां त्वं सुख महाभाग दूरं यात्येष मे पातिः ॥ ७२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा पञ्जरस्थां
कपोतकीम् ॥ लुब्धको मोचयामास तरसा भीतवत्तदा ॥ ७३ ॥ साऽपि प्रदक्षिणं कृत्वा पतिमग्निं तदा जगौ ॥ ७४ ॥ ॥ कपोत्युवाच ॥
स्त्रीणामयं परो धर्मो यद्गतुरनुदेशनम् ॥ वेदे च विहितो मार्गः सर्वलोकेषु प्रजितः ॥ ७५ ॥ व्यालग्राही यथा व्यालं विलादुद्धरते बलात् ॥ एवं
त्वनुगता नारी सह भर्ता दिवं व्रजेत् ॥ ७६ ॥ तिस्रः कोट्योऽर्धकोटी च यानि रोमाणि मानुषे ॥ तावत्कालं वसेत्स्वर्गे भर्तारं याऽनुगच्छति ॥
॥ ७७ ॥ नमस्कृत्वा भुवं देवान्गङ्गां चापि वनस्पतीन् ॥ आश्वास्य तान्यपत्यानि लुब्धकं वाक्यमब्रवीत् ॥ ७८ ॥ ॥ कपोत्युवाच ॥ तिस्रः
कोट्योर्धकोटी च यावद्दोमाणि मानुषे ॥ तावत्कालं वसेत्स्वर्गे भर्तारं याऽनुगच्छति ॥ ७९ ॥ त्वत्प्रसादान्महाभाग उपपन्नं ममेदृशम् ॥ अपत्यानां
क्षमस्वेह भर्ता यामि त्रिविष्टपम् ॥ ८० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्युक्त्वा पक्षिणी साध्वी प्रविवेश हुताशनम् ॥ प्रविष्टायां हुतवहे जयशब्दो व्यव-
र्तत ॥ ८१ ॥ गगने सूर्यसंकाशं विमानमतिशोभनम् ॥ तदाऽऽरूढौ सुरनिभौ दंपती ददृशे ततः ॥ ८२ ॥ हर्षेण प्रोचतुरुभौ लुब्धकं विस्मया-
न्वितम् ॥ ८३ ॥ दंपती ऊचतुः ॥ गच्छावस्त्रिदशस्थानमापृष्टोऽसि महामते ॥ आवयोः स्वर्गसोपानमतिथिस्त्वं नमोऽस्तु ते ॥ ८४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ विमानवर-
मारूढौ तौ दृष्ट्वा लुब्धकोऽपि सः ॥ सधनुः पञ्जरं त्यक्त्वा कृताञ्जलिर्भाषत ॥ ८५ ॥ ॥ लुब्धक उवाच ॥ न त्यक्तव्यो महाभागौ देयं किंचिदजा-

अ० १०

॥ १९३ ॥

नते ॥ अहमत्रातिथिमान्यो निष्कृतिं वक्तुमर्हयः ॥ ८६ ॥ ॥ दंपती ऊचतुः ॥ गौतमीं गच्छ भद्रं ते तस्याः पापं निवेदय ॥ तत्रैवाऽऽपुवनात्पसं
 सर्वपापैर्विमोक्ष्यसे ॥ ८७ ॥ मुक्तपापः पुनस्तत्र गङ्गायामवगाहने ॥ अश्वमेधफलं पुण्यं प्राप्य पुण्यो भविष्यसि ॥ ८८ ॥ सरिद्रार्या गौतम्या
 ब्रह्मविष्ण्वीशसंभुवि ॥ पुनरापुवनादेव त्यक्त्वा देहं मलीमसम् ॥ ८९ ॥ विमानवरमारूढः स्वर्गं गन्ताऽऽस्यसंशयम् ॥ ९० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 तच्छ्रुत्वा वचनं ताभ्यां तथा चक्रे स लुब्धकः ॥ विमानवरमारूढो दिव्यरूपधरोऽभवत् ॥ ९१ ॥ दिव्यमालयाम्बरधरः पूज्यमानोऽप्सरोगणैः ॥
 कपातश्च कपाती च तृतीयो लुब्धकस्तथा ॥ गङ्गायाश्च प्रभावेण सर्वे वै दिवमाक्रमन् ॥ ९२ ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थं कापोतमिति विश्रुतम् ॥
 तत्र स्नानं च दानं च पितृपूजनमेव च ॥ ९३ ॥ जपयज्ञादिकं कर्म तदानन्त्याय कल्पते ॥ ९४ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये कपो
 ततीर्थवर्णनं नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कार्तिकेयं परं तीर्थं कौमारमिति विश्रुतम् ॥ यन्नामश्रवणादेव कुलवाहपवान्भवेत् ॥
 ॥ १ ॥ निहते तारके दैत्ये स्वस्ये जाते त्रिविष्टपे ॥ कार्तिकेयं सुतं ज्येष्ठं प्रीत्या प्रोवाच पार्वती ॥ २ ॥ यथासुखं भुङ्क्त्व भोगास्त्रिलोक्ये
 मनसः प्रियात् ॥ मयाऽऽज्ञया प्रीतमनाः पितृभ्यैव प्रसादतः ॥ ३ ॥ एवमुक्तः स वै मात्रा विशाखो देवताप्रियः ॥ यथासुखं बलाद्रेमे देवपत्न्योऽ
 पि रोमिरे ॥ ४ ॥ ततः संभुज्यमानासु देवपत्नीषु नारद ॥ नाशक्तुवन्वारयितुं कार्तिकेयं दिवौकसः ॥ ५ ॥ ततो निवेदयामासुः पार्वत्यै पुत्रकर्म
 तत् ॥ असकृद्दार्थमाणोऽपि मात्रा देवैः स शक्तिधृक् ॥ ६ ॥ नैवासावकरोद्भावयं स्त्रीष्वासक्तस्तु षण्मुखः ॥ अभिशापभयाद्भीता पार्वती पर्यचिन्त
 यत् ॥ ७ ॥ पुत्रक्षेहात्तथैवेशा देवानां कार्यसिद्धये ॥ देवपत्न्यश्चिरं रक्षया इति मत्वा पुनः पुनः ॥ ८ ॥ यस्यां तु रमते स्कन्दः पार्वती त्वपि
 तादृशी ॥ ९ ॥ तद्रूपमात्मनः कृत्वा वर्तयामास पार्वती ॥ इन्द्रस्य वरुणस्यापि भार्यामाहूय षण्मुखः ॥ यावत्पश्यति तस्यां तु मातृरूपमपश्यत् ॥
 ॥ १० ॥ तामपास्य नमस्याथ पुनरन्यामथाऽऽह्वयत् ॥ तस्यां तु मातृरूपं स प्रेक्ष्य लज्जामुपेयिवान् ॥ ११ ॥ एवं बह्वीषु तद्रूपं दृष्ट्वा मातृमयं
 जगत् ॥ इति संचिन्त्य गाङ्गेयो वैराग्यमगमत्तदा ॥ १२ ॥ स तु मातृकृतं ज्ञात्वा प्रवृत्तस्य निवर्तनम् ॥ निवार्यंश्चेदहं भोगात्किं तु पूर्वं प्रवर्तितः ॥
 ॥ १३ ॥ तस्मान्मातृकृतं सर्वं मम हास्यास्पदं विवति ॥ लज्जया परया युक्तो गौतमीमगमत्तदा ॥ १४ ॥ इयं च मातृरूपा मे भृणोतु मम भावि
 तम् ॥ इतः स्त्रीनामधेयं यन्मम मातृसमं मतम् ॥ १५ ॥ एवं ज्ञात्वा लोकनाथः पार्वत्या सह शंकरः ॥ पुत्रं निवारयामास वृत्तमित्यब्रवीद्गुरुः ॥
 ॥ १६ ॥ ततः सरपतिः प्रीतः किं ददामीति चिन्तयन् ॥ कृताञ्जलिपुटः स्कन्दः पितरं पुनरब्रवीत् ॥ १७ ॥ ॥ स्कन्द उवाच ॥ सेनापातिः सुर

गो० ब्रह्मपु०
॥ १९४ ॥

पतिस्तव पुत्रोऽहमित्यपि ॥ अलमेतेन देवेश किं वरैः सुरपूजित ॥ १८ ॥ अथवा दातुकामोऽसि लोकानां हितकाम्यया ॥ याचेऽहं नाऽऽत्मना देवं
तदनुज्ञातुमर्हसि ॥ १९ ॥ महापातकिनः केचिद्गुरुदाराभिगामिनः ॥ अत्राऽऽपुवनमात्रेण धीतपापा भवन्तु ते ॥ २० ॥ आमुवन्तुत्तमां जातिं
तिर्यञ्चोऽपि सुरेश्वर ॥ कुरूपो रूपसंपत्तिमत्र स्नानादवाप्नुयात् ॥ २१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवमस्त्विति तं शंभुः प्रत्यनन्दत्सुतेरितम् ॥ ततः प्रभृति
तत्तीर्थं कार्तिकेयमिति श्रुतम् ॥ तत्र स्नानं च दानं च सर्वकृतुफलप्रदम् ॥ २२ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये कुमारतीर्थव
र्णनं नामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यत्स्यात्तं कृत्तिकार्तीर्थं कार्तिकेयादनन्तरम् ॥ तस्य श्रवणमात्रेण सोमपानफलं लभेत् ॥ १ ॥ पुरा
तारकसंश्रांत्ये भवरेतोऽपि वत्कविः ॥ रेतोगर्भं कविं दृष्ट्वा ऋषिपत्न्योऽस्तुहन्मुने ॥ २ ॥ सप्तर्षीणां मृतस्नातां वर्जयित्वा त्वरुन्धतीम् ॥ तासु गर्भः सम
भवत्पद्मसु स्त्रीषु तदाऽग्नितः ॥ ३ ॥ तप्यमानास्तु शोभिष्ठा ऋतुस्नातास्तु ता मुने ॥ किं कुर्मः क न गच्छामः किं कृत्वा सुकृतं भवेत् ॥ ४ ॥ इत्यु
क्त्वा ता मिथो गङ्गां व्यग्रा गत्वा व्यपीडयन् ॥ ताभ्यस्ते निःसृताः गर्भाः फेनरूपास्तदाऽम्भसि ॥ ५ ॥ अम्भसा त्वेकतां प्राप्ता वायुना सर्व एव हि ॥
एकरूपस्तदा ताभ्यः पञ्मुखः समजायत ॥ ६ ॥ स्त्रावयित्वा तु तान्गर्भां नृपिपत्न्यो गृहान्ययुः ॥ तासां विकृतरूपाणि दृष्ट्वा ते ऋषयोऽब्रुवन् ॥ ७ ॥
गम्यतां गम्यतां शीघ्रं स्वैरी वृत्तिर्न युज्यते ॥ स्त्रीणामिति ततो वत्स निरस्ताः पतिभिस्तु ताः ॥ ८ ॥ ततो दुःखं समाविष्टास्त्यक्ताः स्वपति
भिश्च पट् ॥ ता दृष्ट्वा नारदः प्राह कार्तिकेयो हरोद्भवः ॥ ९ ॥ गाङ्गेयोऽग्निभवश्चेति विख्यातस्तारकान्तकः ॥ तं यान्तु न चिरादेव प्रीतोः भोगं
प्रदास्यति ॥ १० ॥ देवर्षेर्वचनादेव समभ्येत्य च पञ्मुखम् ॥ कृत्तिकाः स्वयमेवैतद्यथावृत्तं न्यवेदयन् ॥ ११ ॥ ताभ्यो वाक्ष्यं कृत्तिकाम्यः
कार्तिकेयोऽनुमन्य च ॥ गौतमीं यान्तु सर्वाश्च स्नात्वाऽऽपूज्य महेश्वरम् ॥ १२ ॥ एष्यामि चाहं तत्रैव नेष्यामि सुरमन्दिरम् ॥ तथेत्युक्त्वा
कृत्तिकाश्च स्नात्वा गङ्गां च गौतमीम् ॥ १३ ॥ देवेश्वरं च संपूज्य कार्तिकेयानुशासनात् ॥ देवेश्वरप्रसादेन प्रययुः सुरमन्दिरम् ॥ १४ ॥
ततः प्रभृति तत्तीर्थं कृत्तिकातीर्थमुच्यते ॥ कार्तिक्यां कृत्तिकायोगे तत्र यः स्नानमाचरेत् ॥ १५ ॥ सर्वकृतुफलं प्राप्य राजा भवति
धार्मिकः ॥ तत्तीर्थस्मरणं वाऽपि यः करोति शृणोति च ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो दीर्घमायुरवाप्नुयात् ॥ १६ ॥ इति श्रीब्रह्मपु
राणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये कृत्तिकातीर्थवर्णनं नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ दशाश्वमेधिकं तीर्थं तच्छृणुष्व
महामुने ॥ यस्य श्रवणमात्रेण हयमेघफलं लभेत् ॥ १ ॥ विश्वकर्मेसुतः श्रीमान्विश्वरूपो महाबलः ॥ तस्यापि प्रमतिः पुत्रस्तत्पुत्रो भौवनो
विभुः ॥ २ ॥ पुरोधसः कश्यपस्तस्य सर्वज्ञानविशारदः ॥ तमपृच्छन्महाबाहुर्भौवनः सार्वभौवनः ॥ ३ ॥ यक्ष्येऽहं हयमेघैश्च युगपदशभिर्मुने ॥

अ० १३

॥ १९४ ॥

हत्यपृच्छद्वरं विप्रं क यक्ष्यामि सुरानिति ॥ ४ ॥ सोऽवदेवयजनं तत्र तत्र नृपोत्तम ॥ यत्र यत्र द्विजश्रेष्ठाः प्रावर्तन्त महाकतून् ॥ ५ ॥ तत्रा
 भवन्नुपिगणा आर्चिर्वज्ये मखमण्डले ॥ युगपदर्शमेधानि प्रवृत्तानि पुरोधसा ॥ ६ ॥ पूर्णतां नाऽऽययुस्तानि दृष्ट्वा चिन्तापरो नृपः ॥ विहाय देवयजनं
 पुनरन्यत्र तान्कतून् ॥ ७ ॥ उपाक्रामत्तथा तत्र विप्रदोषास्तमाययुः ॥ दृष्ट्वाऽपूणीस्ततो यज्ञाज्जा गुरुमभाषत ॥ ८ ॥ ॥ राजोवाच ॥ देशदोषा
 त्कालदोषान्मम दोषात्तवापि वा ॥ पूर्णतां नाऽऽप्नुवन्ति स्म दशमेधानि वाजिनः ॥ ९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततश्च दुःखितो राजा कश्यपेन पुरो
 धसा ॥ गीष्पतेभ्रातरं ज्येष्ठं गत्वा संवर्तमुचतुः ॥ १० ॥ ॥ कश्यपभौवनावुचतुः ॥ भगवन्पुण्यपत्कार्याण्यश्वमेधानि मानंद ॥ दश संपूर्णतां यान्ति
 तं देशं तं गुरुं वद ॥ ११ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततो ध्यात्वा ऋषिश्रेष्ठः संवर्तो भौवनं तदा ॥ अत्रवीद्वच्छ ब्रह्माणं गुरुं देशं वदिष्यति ॥ १२ ॥
 भौवनोऽपि महाप्राज्ञः कश्यपेन महात्मना ॥ आगत्य मामब्रवीच्च गुरुं देशादिकं च यत् ॥ १३ ॥ ततोऽहमब्रवं पुत्र भौवनं कश्यपं तथा ॥
 गौतमीं गच्छ राजेन्द्र स देशः कतुपुण्यवान् ॥ १४ ॥ अयमेव गुरुः श्रेष्ठः कश्यपो वेदपारगः ॥ गुरोरस्य प्रसादेन गौतम्याश्च प्रसादतः ॥ १५ ॥
 एकेन हयमेधेन तत्र स्नानेन वा पुनः ॥ सेत्स्यन्ति तत्र नृपते दशमेधानि वाजिनः ॥ १६ ॥ तच्छ्रुत्वा भौवनो राजा गौतमीतीरमभ्यगात् ॥
 कश्यपेन सहायेन हयमेधाय दीक्षितः ॥ १७ ॥ ततः प्रवृत्ते यज्ञेशे हयमेधे महाकतो ॥ संपूर्णं तु तदा राजा पृथिवीं दातुमुद्यतः ॥ १८ ॥ ततोऽन्त
 रिक्षे वाशुचैरुवाच नृपसत्तमम् ॥ पूजयित्वा स्थितं विप्रानृत्विजोऽथ सदस्पतीन् ॥ १९ ॥ ॥ आकाशवागुवाच ॥ पुरोधसे कश्यपाय सशैलवनका
 ननाम् ॥ पृथिवीं दातुकामेन दत्तं सर्वं त्वया नृप ॥ २० ॥ भूमिदानस्पृहां त्यक्त्वा अन्नं देहि महाफलम् ॥ नात्रदानसमं पुण्यं त्रिषु लोकेषु विद्यते ॥
 ॥ २१ ॥ विशेषतस्तु गंगायाः श्रद्धया पुलिने मुने ॥ त्वया तु हयमेधोऽयं कृतः सबहुदक्षिणः ॥ कृतकृत्योऽसि भद्रं ते नात्र कार्या विचारणा ॥
 ॥ २२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथाऽपि दातुकामं तं मही श्रोवाच भौवनम् ॥ २३ ॥ पृथिव्युवाच ॥ विश्वकर्मात्मज न मां त्वं देहीति पुनः पुनः ॥
 गौतमीतीरमाश्रित्य ग्रासमेकं ददाति यः ॥ २४ ॥ तेनाहं सकला दत्ता किं मां दास्यसि भौवन ॥ निमज्जे जलमध्येहं तत्र मां दातुमर्हसि ॥ २५ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततश्च भौवनो भीतः किं देयमिति चाब्रवीत् ॥ पुनश्चोवाच सा पृथ्वी भौवनं ब्राह्मणैर्बृतम् ॥ २६ ॥ ॥ भूम्युवाच ॥ तिला
 गावो धनं धान्यं यत्किंचिद्गौतमीतटे ॥ सर्वं तदक्षयं दानं किं मां भौवन दास्यसि ॥ २७ ॥ गंगातीरं समाश्रित्य ग्रासमेकं ददाति यः ॥ तेनाहं
 सकला दत्ता किं मां भौवन दास्यति ॥ २८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तद्वोवो वचनं श्रुत्वा भौवनः सार्वभौवनः ॥ तथेति मत्वा विप्रेभ्यो ह्यन्नं प्रादात्सुवि

स्तरम् ॥ २९ ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थं दशाश्वमेधिकं विदुः ॥ दशानामश्वमेधानां फलं स्नानादवाप्यते ॥ ३० ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमा
हात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये दशाश्वमेघतीर्थवर्णनं नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ पेशाचं तीर्थमपरं पूजितं ब्रह्मवादिभिः ॥ तस्य
स्वरूपं वक्ष्यामि गौतम्या दक्षिणे तटे ॥ १ ॥ गिरिव्रह्मगिरेः पार्श्वे अञ्जनो नाम नारद ॥ तस्मिन्शैले मुनिव शापभ्रष्टा
वराप्सरा ॥ २ ॥ अञ्जना नाम तत्राऽऽसीदुत्तमांगेत वानरी ॥ केसरी नाम तद्वर्ता अद्रिकेति तथाऽपरा ॥ ३ ॥ साऽपि
केसरिणो भार्या शापभ्रष्टा वराप्सरा ॥ उत्तमाङ्गेन मार्जारी साऽप्यास्तेऽञ्जनपर्वते ॥ ४ ॥ दक्षिणाण्वमभ्यागात्केसरी लोकविश्रुतः ॥
एतस्मिन्नन्तरेऽगस्त्योऽञ्जनं पर्वतमभ्यगात् ॥ ५ ॥ अञ्जना चान्द्रिका चैव अगस्त्यमृषिसत्तमम् ॥ पूजयामासतुरुभे यथान्यायं यथासुखम् ॥ ६ ॥
ततः प्रसन्नो भगवानाहोभे त्रियतां वरः ॥ ते आहतुरुभेऽगस्त्यं पुत्रो देहि मुनीश्वर ॥ ७ ॥ सर्वेभ्यो बलिनौ श्रेष्ठौ सर्वलोकोपकारकौ ॥ तथेत्युक्त्वा
मुनिश्रेष्ठो जगामाऽऽशां स दक्षिणाम् ॥ ८ ॥ ततः कदाचित्ते काले अञ्जना चन्द्रिका तथा ॥ गीतं नृत्यं च हास्यं च कुर्वन्त्यौ गिरिमूर्धनि ॥ ९ ॥
वायुश्च निर्ऋतिश्चापि ते दृष्ट्वा सस्मितौ सुरौ ॥ कामाक्रान्तधियौ चोभौ तदा सत्वरमीयतुः ॥ १० ॥ भार्ये भवेतामुभयोरावां देवौ वरप्रदौ ॥
ते अप्यूचतुरस्त्वेतद्रेमाते गिरिमूर्धनि ॥ ११ ॥ अञ्जनायां तथा वायोर्हनुमान्समजायत ॥ अद्रिकायां च निर्ऋतेराद्रिर्नाम पिशाचराट् ॥ १२ ॥
पुनस्ते आहतुरुभे पुत्रौ जातौ मुनेर्वरात् ॥ आवयोर्विकृतं रूपमुत्तमाङ्गेन दूषितम् ॥ १३ ॥ शापाच्छचीपतेस्तत्र युवामाज्ञातुमर्हथः ॥ ततः प्रोवाच
भगवान्वायुश्च निर्ऋतिस्तथा ॥ १४ ॥ गौतम्यां स्नानकरणाच्छापमोक्षो भविष्यति ॥ इत्युक्त्वा तावुभौ प्रीतौ तत्रैवान्तरधीयताम् ॥ १५ ॥
ततोऽञ्जनां समादाय अद्रिः पेशाचमूर्तिमान् ॥ भ्रातुर्हनुमतः प्रीत्यै स्नापयामास मातरम् ॥ १६ ॥ तथैव हनुमान्गङ्गामादावाद्रिमतिस्वरन् ॥
मार्जाररूपिणीं नीत्वा गौतम्यास्तीरमासवान् ॥ १७ ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थं पेशाचं चाऽऽञ्जनं तथा ॥ ब्रह्मणो गिरिमासाद्य सर्वकामप्रदं शुभम् ॥
॥ १८ ॥ योजनानां त्रिपञ्चाशन्मार्जारं पूर्वतो भवेत् ॥ मार्जारसंज्ञितात्तस्माद्वनमन्तं वृषाकपिम् ॥ १९ ॥ फेनासंगममाख्यातं सर्वकामप्रदं
शुभम् ॥ तस्य स्वरूपं व्युष्टिश्च तत्रैव प्रोच्यते शुभा ॥ २० ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये पेशाचतीर्थवर्णनं नाम
चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ क्षुधातीर्थमिति ख्यातं शृणु नारद तन्मनाः ॥ कथ्यमानं महापुण्यं सर्वकामप्रदं नृणाम् ॥ १ ॥
ऋषिरासीत्पुरा कप्वस्तपस्वी वेदवित्तमः ॥ परिभ्रमन्नाश्रमाणि क्षुधया परिपीडितः ॥ २ ॥ गौतमस्याऽऽश्रमं पुण्यं समृद्धं चाब्रवारिणा ॥

आत्मानं च क्षुधायुक्तं समृद्धं चापि गौतमम् ॥ ३ ॥ वीक्ष्य कण्वोऽथ वैष्णवं वैराग्यमगमत्तदा ॥ गौतमोऽपि द्विजश्रेष्ठो ह्यहं तपसि निष्ठितः ॥
 ॥ ४ ॥ समेन याच्ञाऽयुक्ता स्यात्तस्माद्वैतमवेश्मनि ॥ न भोक्ष्येऽहं क्षुधातोऽपि पीडितोऽपि कलेत्रे ॥ ५ ॥ गच्छेयं गौतमीं गङ्गामर्जयेयं च
 संपदम् ॥ इति निश्चित्य मेधावी गत्वा गङ्गां च पावनीम् ॥ ६ ॥ स्नात्वा शुचिर्यतमना उपविश्य कुशासने ॥ तुष्टाव गौतमीं गङ्गां क्षुधो-
 परमापदम् ॥ ७ ॥ कण्व उवाच ॥ नमोऽस्तु गङ्गे परमार्तिहारिणि नमः क्षुधे सर्वजनार्तिकारिणि ॥ नमो महेशानजटोद्भवे शुभे नमो महा-
 मृत्युमुखाद्विनसृते ॥ ८ ॥ पुण्यात्मनां शान्तरूपे क्रोधरूपे दुरात्मनाम् ॥ सरिद्रूपेण सर्वेषां तापपापापहारिणि ॥ ९ ॥ क्षुधारूपेण सर्वेषां तापपा-
 पप्रदे नमः ॥ नमः श्रेयस्करे देवि नमः पापप्रमर्दिनि ॥ नमः शान्तिकरे देवि नमो दारिद्र्यनारिणि ॥ १० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्येवं स्तुवतस्तस्य
 पुरस्तादभवद्वयम् ॥ एकं गांगं मनोहारि ह्यपरं भीषणाकृतिः पुनः कृताञ्जलिर्भूत्वा नमस्कृत्वा द्विजोत्तमः ॥ ११ ॥ कण्व उवाच ॥ सर्वमंगलमंगल्ये
 ब्राह्मि माहेश्वरि शुभोऽवैष्णवि त्र्यम्बके देवि गोदावारि नमोऽस्तुते ॥ १२ ॥ त्र्यम्बकस्य जटोद्भूते गौतमस्याघनाशिनि ॥ सप्तधा सागरं यान्ति
 गोदावारि नमोऽस्तु ते ॥ १३ ॥ सर्वपापकृतां पापे धर्मकामार्थनाशिनि ॥ दुःखलोभमये देवि क्षुधे तुभ्यं नमो नमः ॥ १४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 तत्कण्ववचनं श्रुत्वा मुप्रीते आहतुर्द्विजम् ॥ १५ ॥ गंगाक्षुधे ऊचतुः ॥ अभीष्टं वद कल्याण वरान्वरय सुव्रत ॥ १६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रोवाच प्रणतो गंगां
 कण्वः क्षुधां यथाक्रमम् ॥ १७ ॥ कण्व उवाच ॥ देहि देवि मनोज्ञानि कामानि विभवं मम ॥ आयुर्वित्तं च भुक्तिं च मुक्तिं गंगे प्रयच्छ मे ॥ १८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 इत्युक्त्वा गौतमीं गंगां क्षुधां चाऽऽहद्विजोत्तमः ॥ १९ ॥ कण्व उवाच ॥ मयि मद्गंजे चापि क्षुधे तृष्णे दरिद्रिणि ॥ यादि पापे तरे हस्ते न भूयास्त्वं कदाचन
 ॥ २० ॥ स्तवेनानेन ये वै त्वां स्तुवन्ति क्षुधयाऽतुराः ॥ तेषां दारिद्र्यदुःखानि न भवेयुर्वरोऽपरः ॥ २१ ॥ अस्मिंस्तीर्थे महापुण्ये स्नानदानजपा-
 दिकम् ॥ ये कुर्वन्ति नरा भक्त्वा लक्ष्मीभाजो भवन्तु ते ॥ २२ ॥ यस्त्विदं पठते स्तोत्रं तीर्थे वा यदि वा गृहे ॥ तस्य दारिद्र्यदुःखेभ्यो न भयं
 स्याद्भरोऽपरः ॥ २३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवमस्त्विति चोक्त्वा ते कण्वं याते स्वमालयम् ॥ ततः प्रभृति तृतीयं कण्वं गांगं क्षुधाभिधम् ॥
 सर्वपापहरं वत्स पितृणां प्रीतिवर्धनम् ॥ २४ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये क्षुधातीर्थवर्णनं नाम पञ्चदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ अहल्यासंगमं चेह तीर्थं त्रैलोक्यपावनम् ॥ शृणु सम्पद्गुनिश्रेष्ठ तत्र वृत्तमिदं यथा ॥ १ ॥ कौतुकेनातिमहता मया पूर्वं
 मुनीश्वर ॥ सृष्टाः कन्या बहुविधा रूपवत्यो गुणान्विताः ॥ २ ॥ तासामेकां श्रेष्ठतमां निर्ममे शुभलक्षणां ॥ तां बालां चारुसर्वांगीं दृष्ट्वा रूपगु-

गान्विताम् ॥ ३ ॥ को वाऽस्याः पोषणे शक्त इति मे बुद्धिराविशत् ॥ न दैत्यानां सुराणां च न मुनीनां तथैव च ॥ ४ ॥ नास्त्यस्याः पोषणे
 शक्तिरिति मे बुद्धिरन्वभूत् ॥ गुणज्येष्ठाय विप्राय तपोयुक्ताय धीमते ॥ ५ ॥ सर्वलक्षणयुक्ताय वेदवेदाङ्गवेदिने ॥ गौतमाय महाप्राज्ञामददा
 पोषणाय ताम् ॥ ६ ॥ पालयस्व मुनिश्रेष्ठ यावदाप्स्यति यौवनम् ॥ यौवनस्थां पुनः साध्वीमानयेथा ममान्तिकम् ॥ ७ ॥ एवमुक्त्वा गौतमाय
 प्रादां कन्यां सुमध्यमाम् ॥ तामादाय मुनिश्रेष्ठस्तपसा हतकल्मषः ॥ ८ ॥ पोषयित्वा च विधिवदलंकृत्य ममान्तिकम् ॥ निर्विकारो मुनिश्रेष्ठो
 ह्यहल्यामानयत्तदा ॥ ९ ॥ तां दृष्ट्वा विबुधाः सर्वे शक्राग्निवरुणादयः ॥ मम देया सुरेशान इत्युचुस्ते पृथक्पृथक् ॥ १० ॥ तथैव मुनयः साध्या
 दानवा यक्षराक्षसाः ॥ तान्सर्वानागतान्दृष्ट्वा कन्यार्थमथ संगतान् ॥ ११ ॥ इन्द्रस्य तु विशेषेण महाश्वाभूत्तदा ग्रहः ॥ गौतमस्य तु माहात्म्यं
 गाम्भीर्यं धैर्यमेव च ॥ १२ ॥ स्मृत्वा सुविस्मितो भूत्वा ममैवमभवत्सुधीः ॥ देयेयं गौतमायैव नान्ययोग्या शुभानना ॥ १३ ॥ तस्मा एव तु तां
 दास्ये तथा ऽप्येवमचिन्तयम् ॥ सर्वेषां च मतिर्धैर्यं मथितं बालयाऽनया ॥ १४ ॥ अहल्येति सुरैः प्रोक्तं मया च ऋषिभिस्तदा ॥
 देवावृणीस्तदा वीक्ष्य मया तत्रोक्तमुच्चकैः ॥ १५ ॥ तस्मै सा दीयते सुभूर्यः पृथिव्याः प्रदक्षिणाम् ॥ कृत्वोपतिष्ठते पूर्वं न चान्यस्मै
 पुनः पुनः ॥ १६ ॥ ततः सर्वे सुरगणाः श्रुत्वा वाक्यं मयेरितम् ॥ अहल्यार्थं सुरा जग्मुः पृथिव्याश्च प्रदक्षिणे ॥ १७ ॥ गतेषु सुरसंघेषु
 गौतमोऽपि मुनीश्वरः ॥ प्रयत्नमकरोत्कंचिदहल्यार्थमिमं तदा ॥ १८ ॥ एतस्मिन्नन्तरे ब्रह्मसुरभिः सर्वकामधुक् ॥ अर्धप्रसूता ह्यभवत्तां
 ददर्श स गौतमः ॥ १९ ॥ तस्याः प्रदक्षिणं चक्रे इयमुर्वीति संस्मरन् ॥ लिङ्गस्य च सुरेशस्य प्रदक्षिणमथाकरोत् ॥ २० ॥ तयोः प्रदक्षिणं कृत्वा
 गौतमो मुनिसत्तमः ॥ सर्वेषां चैव देवानामेकं चापि प्रदक्षिणम् ॥ २१ ॥ नैवाभवद्बुधो गन्तुः संजातं द्वितयं मम ॥ एवं निश्चित्य स मुनिर्ममा
 न्तिकमथाभ्यगात् ॥ २२ ॥ नमस्कृत्वाऽब्रवीद्वाक्यं गौतमो मां महामतिः ॥ कमलासन विश्वात्मब्रमस्तेऽस्तु पुनः पुनः ॥ २३ ॥ प्रदक्षिणीकृता
 ब्रह्मन्मयेयं वसुधाऽखिला ॥ यदत्र युक्तं देवेश जानीते तद्भवान्स्वयम् ॥ २४ ॥ अहं तु ध्यानयोगेन ज्ञात्वा गौतममब्रवम् ॥ तवैव दीयते
 सुभूः प्रदक्षिणमिदं कृतम् ॥ २५ ॥ धर्मं जानीहि विप्रं दुर्ज्ञेयं निगमैरपि ॥ अर्धप्रसूता सुरभिः सप्तद्वीपवती मही ॥ २६ ॥ कृतां प्रदक्षिणां
 तस्याः पृथिव्याः सा कृता भवेत् ॥ लिङ्गं प्रदक्षिणीकृत्य तदेव फलमाप्नुयात् ॥ २७ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन मुने गौतम सुव्रत ॥ तुष्टोऽहं तव
 भेदेन ज्ञानेन तपसा तथा ॥ २८ ॥ हतेयमपिशार्दूल कन्या लोकवराः प्रया ॥ इत्युक्त्वाऽहं गौतमाय अहल्यामददां मुने ॥ २९ ॥ जाते

विवाहे ते देवाः कृत्वेलायाः प्रदक्षिणम् ॥ शनैः शनैरथाऽऽगत्य ददृशुः सर्वं एव ते ॥ ३० ॥ तं गौतममहर्ष्यां च दांपत्यं प्रीतिवर्धनम् ॥ ते चाऽगत्याय
 पश्यन्तो विस्मिताश्चाभवन्सुराः ॥ ३१ ॥ अतिक्रान्ते विवाहे तु सुराः सर्वे दिवं ययुः ॥ समत्सरः शचीभर्ता तामीक्ष्य च दिवं ययौ ॥ ३२ ॥
 ततः प्रीतमनास्तस्मै गौतमाय महात्मने ॥ प्रादां ब्रह्मगिरिं पुण्यं सर्वकामप्रदं शुभम् ॥ ३३ ॥ अहल्यायां मुनिश्रेष्ठो रेमे तत्र स गौतमः ॥ गौत
 मस्य कथां पुण्यां श्रुत्वा शक्रस्त्रिविष्टपे ॥ ३४ ॥ तमाश्रमं तं च मुनिं तस्य भार्यामनिन्दिताम् ॥ भूत्वा ब्राह्मणवेषेण द्रष्टुमागच्छतकतुः ॥
 ॥ ३५ ॥ स दृष्ट्वा भवनं तस्य भार्यां च विभवं तथा ॥ पापीयसीं मतिं कृत्वा अहर्षां समुदैक्षत ॥ ३६ ॥ नाऽऽत्मानं न परं
 देशं कालं शापादेषेर्भयम् ॥ न बुबोध तदा वत्स कामाकृष्टः शतकतुः ॥ ३७ ॥ तद्विधानपरमो नित्यं सुरराज्येन गर्वितः ॥ संतप्ताङ्गः
 कथं कुर्या प्रवेशो मे कथं भवेत् ॥ ३८ ॥ एवं वसन्विप्ररूपो नान्तरं त्वध्यगच्छत ॥ स कदाचिन्महाप्राज्ञः कृत्वा पौर्वाङ्घ्रिकीं
 क्रियाम् ॥ ३९ ॥ सहितो गौतमः शिष्यैर्निर्गतश्चाऽऽश्रमाद्वहिः ॥ आश्रमं गौतमीं विप्रान्धान्वानि विविधानि ॥ ४० ॥ द्रष्टुं गतो मुनिवर
 इन्द्रस्तं समुदैक्षत ॥ इदमन्तरमित्युक्त्वा चक्रे कार्यं मनःप्रियम् ॥ ४१ ॥ रूपं कृत्वा गौतमस्य प्रियेष्णुः स शतकतुः ॥ तां दृष्ट्वा चारुसर्वाङ्गीमह
 र्ष्या वाक्यब्रवीत् ॥ ४२ ॥ इन्द्र उवाच ॥ आकृष्टोऽहं तव गुणं रूपं स्मृत्वा स्वल्पतपः ॥ इति ब्रुवन्इन्द्रस्तमादायान्तः समाविशत् ॥ ४३ ॥
 न बुबोध त्वहर्ष्या तं जारं मेने तु गौतमम् ॥ रममाणो यथासौख्यं प्रागाच्छिष्यैः स गौतमः ॥ ४४ ॥ आगच्छन्तं नित्यमेव अहर्ष्या प्रियवादि
 नी ॥ प्रतियाति प्रियं वक्ति तोषयन्ती च तं गुणैः ॥ ४५ ॥ तामदृष्ट्वा महाप्राज्ञो मेने तन्महदद्भुतम् ॥ द्वारस्थितं मुनिश्रेष्ठं सर्वं पश्यन्ति नारद ॥
 ॥ ४६ ॥ अग्निहोत्रस्य शालाया रक्षिणो गृहकर्मिणः ॥ ऊचुर्मुनिवरं भीता गौतमं विस्मयान्विताः ॥ ४७ ॥ ॥ रक्षिण ऊचुः ॥ भगवन्किमिदं
 चित्रं बहिरन्तश्च दृश्यसे ॥ प्रिययाऽन्तः प्रविष्टोसि तथैव च बहिर्भवान् ॥ अहो तपःप्रभावोऽयं नानारूपधरो भवान् ॥ ४८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 तच्छ्रुत्वा विस्मितस्त्वन्तः प्रविष्टः को नु तिष्ठति ॥ प्रिये अहर्ष्ये भवति किं मां न प्रतिभापसे ॥ ४९ ॥ इत्युपैर्वचनं श्रुत्वा अहर्ष्या जारमब्रवीत् ॥
 ॥ ५० ॥ अहर्ष्योवाच ॥ को भवान्मुनिरूपेण पापं त्वं कृतवानसि ॥ इति ब्रुवन्ती शयनादुत्थिता सत्वरं भयात् ॥ ५१ ॥ स चापि
 पापकृच्छको विडालोऽभून्मुनेर्भयात् ॥ अहर्ष्यां विहृतां दृष्ट्वा वर्षितां स्वप्रियां बलात् ॥ ५२ ॥ उवाच स मुनिः कोपात्किमिदं साहसं कृतम् ॥
 इति ब्रुवन्तं भर्तारं साऽपि नोवाच लज्जिता ॥ ५३ ॥ भ्रममाणं भयोद्विग्नं विडालं ददृशे मुनिः ॥ को भवानिति तं प्राह भरुमीकुर्या मृषावचाः

॥ ५४ ॥ इन्द्र उवाच ॥ कृताञ्जलिपुटो भूत्वा वैवमाह शचीपतिः ॥ शचीभर्ता पुरा भेत्ता तपोधन पुरुषुतः ॥ ५५ ॥ ममेदं पापमापन्नं सत्यमुक्तं मयाऽ-
 नच ॥ महाद्विगर्हितं कर्म कृतवानस्म्यहं मुने ॥ ५६ ॥ स्मरसायकनिर्भन्नदद्याः किं न कुर्वते ॥ ब्रह्मन्मयि महापापे क्षमस्व करुणानिधे ॥ ५७ ॥
 सन्तः कृतापराधेऽपि न रौक्ष्यं जातु कुर्वते ॥ निशम्य तद्वचो विभो हारिमाह रुषान्वितः ॥ ५८ ॥ गौतम उवाच ॥ भगव्रीत्या कृतं पापं सहस्रभग-
 वान्भव ॥ तामप्याह मुनिः कोपात्त्वं च शुष्कनदी भव ॥ ५९ ॥ ततः प्रसादयामास कथयन्ती तदाकृतिम् ॥ ६० ॥ अहलोवाच ॥ मनसा
 ऽप्यन्यपुरुषं पापिष्ठाः कामयन्ति याः ॥ अक्षयान्यान्ति नरकास्तासां सर्वेऽपि पूर्वजाः ॥ ६१ ॥ भूत्वा प्रसन्नो भगवन्नवधारय मद्बचः ॥ तव रूपेण
 चाऽऽगत्य मामगात्साक्षिणस्त्विमे ॥ ६२ ॥ तथेति रक्षिणः प्रोत्तरहल्मा सत्यवादिनी ॥ ध्यानेनापि मुनिर्ज्ञात्वा शान्तः प्राह पतिव्रताम् ॥
 ॥ ६३ ॥ गौतम उवाच ॥ यदा तु संगता भद्रे गौतम्या सरिदीशया ॥ नदी भूत्वा पुना रूपं प्राप्यसे प्रियकृन्मम ॥ ६४ ॥ इत्पृषेर्वेत्रनं श्रुत्वा
 तथा चक्रे पतिव्रता ॥ तया तु संगता देव्या अहल्या गौतमप्रिया ॥ ६५ ॥ पुनस्तद्रूपमभवद्यन्मया निर्भितं पुरा ॥ ततः कृताञ्जलिपुटः सुरराट्
 प्राह गौतमम् ॥ ६६ ॥ इन्द्र उवाच ॥ मां प्रहृदि मुनिशार्दूल पापिष्ठं गृहमागतम् ॥ पादयोः पतितं दृष्ट्वा कृपया प्राह गौतमः ॥ ६७ ॥
 प्रसादितो देवगणैर्गौतमो मुनिसत्तमः ॥ इन्द्रस्य च शचीभर्तुः कुर्वञ्छापविमोक्षणम् ॥ ६८ ॥ ॥ गौतम उवाच ॥ अहल्यासंगमे तीर्थे पुण्ये
 स्नात्वा शचीपते ॥ क्षणान्निर्धूतपापस्त्वं सहस्राक्षो भविष्यसि ॥ ६९ ॥ उभयं विस्मयकरं दृष्टवानस्मि नारद ॥ अहल्यायाः पुनर्भावं शचीभर्ता
 सहस्रदृक् ॥ ७० ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थमहल्यासंगमं शुचिः ॥ इन्द्रतीर्थमिति ख्यातं सर्वकामप्रदं नृणाम् ॥ ७१ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमी
 माहात्म्ये तीर्थमाहात्म्येऽहल्यासंगमेन्द्रतीर्थवर्णनं नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तस्मादप्यपरं तीर्थं जनस्थानमिति
 श्रुतम् ॥ चतुर्योजनविस्तीर्णं स्मरणान्मुक्तिदं नृणाम् ॥ १ ॥ वैवस्वतान्वये जातो राजाऽभून्नरकः पुरा ॥ सोऽपार्पतेस्तु तनुजा
 मुपयेमे गुणार्णवाम् ॥ २ ॥ धर्मार्थकाममोक्षार्णां जनकां जनको नृपः ॥ अनुकूपगुणत्वाच्च तस्य भार्या गुणार्णवा ॥ ३ ॥ याज्ञ-
 वल्क्यश्च विप्रेन्द्रस्तस्य राज्ञः पुरोहितः ॥ तमपृच्छन्नपश्चेष्टो याज्ञवल्क्यं पुरोहितम् ॥ ४ ॥ ॥ जनक उवाच ॥ भुक्तिमुक्ति-
 उभे श्रेष्ठे निर्णोति मुनिसत्तमैः ॥ दासीदासेभ्युत्तरगथाद्यैर्भुक्तिरुत्तमा ॥ ५ ॥ कित्वन्तविरसा भुक्तिर्भुक्तिरेका निरत्यया ॥ भुक्तेर्भुक्तिः
 श्रेष्ठतमा भुक्त्या भुक्तिं कथं ब्रजेत् ॥ ६ ॥ सर्वसङ्गपरित्यागान्मुक्तिप्राप्तिः सुदुःखतः ॥ तद्ब्रूहि द्विजशार्दूल सुखान्मुक्तिः कथं भवेत् ॥ ७ ॥

॥ याज्ञवल्क्य उवाच ॥ अपांपातिस्तव गुरुः श्वशुरः प्रियकृतथा ॥ तं गत्वा पृच्छ नृपते उपदेक्ष्यति ते हितम् ॥ ८ ॥ याज्ञवल्क्यश्च जनको
 राजानं वरुणं तदा ॥ गत्वा चोचतुरव्यग्रौ मुक्तिमार्गं यथाकमम् ॥ ९ ॥ ॥ वरुण उवाच ॥ द्विधा तु संस्थिता मुक्तिः कर्मद्वारेऽप्यकर्मणि ॥ वेदे
 च निश्चितो मार्गः कर्म ज्यायो ह्यकर्मणः ॥ १० ॥ सर्वं च कर्मणा बद्धं पुरुषार्थचतुष्टयम् ॥ अकर्मणैवाऽऽप्ययते मुक्तिमार्गं मृषोच्यते ॥ ११ ॥ कर्मणा
 सर्वधान्यानि सेत्स्यन्ति नृपसत्तम ॥ तस्मात्सर्वात्मना कर्म कर्तव्यं वैदिकं नृभिः ॥ १२ ॥ तेन मुक्तिं च मुक्तिं च प्राप्नुवन्तीह मानवाः ॥ अकर्मणः
 कर्म पुण्यं कर्म चाप्याश्रमेषु च ॥ १३ ॥ जात्याश्रितं च राजेन्द्र तत्रापि शृणु धर्मवित् ॥ आश्रमाणि च चत्वारि कर्मद्वाराणि मानद ॥ १४ ॥ चतुर्णां
 माश्रमाणां च गार्हस्थ्यं पुण्यदं स्मृतम् ॥ तस्माद्भुक्तिश्च मुक्तिश्च भवतीति मतिर्मम ॥ १५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तु जनको याज्ञवल्क्यश्च बुद्धिमान् ॥
 वरुणं पूजयित्वा तु पुनर्वचनमूचतुः ॥ १६ ॥ को देशः किं च तीर्थं स्याद्भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ तद्वदस्व सुरश्रेष्ठ सर्वज्ञोऽसि नमोऽस्तु ते ॥ १७ ॥
 ॥ वरुण उवाच ॥ पृथिव्यां भारतं वर्षं दण्डकं तत्र पुण्यदम् ॥ तस्मिन्क्षेत्रे कृतं कर्म भुक्तिमुक्तिप्रदं नृणाम् ॥ १८ ॥ तीर्थानां गौतमी गङ्गा श्रेष्ठा
 मुक्तिप्रदा नृणाम् ॥ तत्र यज्ञेन दानेन भोगान्भुक्तिमवाप्स्यति ॥ १९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ याज्ञवल्क्यश्च जनको वाचं श्रुत्वा ह्यपांपतेः ॥ वरुणेन
 ह्यनुज्ञातो स्वपुरीं जग्मतुस्तदा ॥ २० ॥ ॥ अश्वमेधादिकं कर्म चकार जनको नृपः ॥ याजयामास विषेन्द्रो याज्ञवल्क्यश्च तं नृपम् ॥ २१ ॥
 गङ्गातीरं समाश्रित्य यज्ञान्भुक्तिमवाप राट् ॥ तथा जनकराजानो बहवस्तत्र कर्मणा ॥ २२ ॥ मुक्तिं प्रापुर्महाभागा गौतम्याश्च प्रसादतः ॥ ततः
 प्रभृति तत्तीर्थं जनस्थानेति विश्रुतम् ॥ २३ ॥ जनकानां यज्ञसदो जनस्थानं प्रकीर्तितम् ॥ चतुर्योजनविस्तीर्णं स्मरणात्सर्वपापनुत् ॥ २४ ॥
 तत्र स्नानेन दानेन तु पितृणां तर्पणेन ॥ तीर्थस्य स्मरणाद्वाऽपि गमनाद्भक्तिसेवनात् ॥ २५ ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति मुक्तिं च
 समवाप्नुयात् ॥ २६ ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीप्राहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये जनस्थानतीर्थवर्णनं नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ अस्ति ब्रह्मन्महातीर्थं चकतीर्थमिति श्रुतम् ॥ तत्र स्नानाग्नौ भक्त्या हरेर्लोकमवाप्नुयात् ॥ १ ॥ एकादश्यां तु शुद्धापाभुषण्यं पृथि
 वीपते ॥ गणिकासंगमे स्नात्वा प्राप्नुयादक्षयं पदम् ॥ २ ॥ पुरा तत्र यथा वृत्तं तन्मे निगदतः शृणु ॥ आसीद्विश्वरा नाम वैश्यो बहुवनाश्रितः ॥ ३ ॥
 उत्तरे वयसि श्रेष्ठस्तस्य पुत्रोऽभवद्वेष ॥ गुणवान्रूपसंपन्नो विलासी शुभदर्शनः ॥ ४ ॥ प्रागेभ्योऽपि प्रियः पुत्रः काले पञ्चत्वारिंशतः ॥ तथा दृष्ट्वा
 तु तं पुत्रं दंपती दुःखपीडितौ ॥ ५ ॥ कुर्वते स्म तदा तेन सहैव मरणे मतिम् ॥ हा पुत्र हन्त कालेन पापेन सुदुरात्मना ॥ ६ ॥ यौवने वर्त

मानोऽपि नीतोऽसि गुणसागर ॥ आवयोश्च तथैव त्वं प्राणेभ्योऽपि सुदुर्लभः ॥ ७ ॥ इत्थं तु रुदितं श्रुत्वा देवतयोः कर्णं यमः ॥ त्यक्त्वा
 निजपुरं तूर्णं कृपयाऽऽविष्टमानसः ॥ ८ ॥ गोदावर्याः शुभे तीरे स्थितो ध्यायन्ननादैनम् ॥ अपि स्वल्पेन कालेन प्रजा वृद्धाः समन्ततः ॥ ९ ॥
 इयत्य इति मे पृथ्वी कथ्यतां केन पूरिता ॥ न कश्चिन्निवृत्ते जन्तुभोराकान्ता वसुंधरा ॥ १० ॥ ततो देवी गता तूर्णं वसुधा मुनिसत्तम ॥
 यत्रास्ति सुरसंयुक्तः शक्रः परपुत्रजयः ॥ दृष्ट्वा वसुंधरामिन्द्रः प्रणिपत्येदमब्रवीत् ॥ ११ ॥ इन्द्र उवाच ॥ किमागमनकार्यं त इति मे पृथ्वी
 कथ्यताम् ॥ १२ ॥ धरोवाच ॥ भारेण गुरुणा शक्र पीडिताऽहं विना वयम् ॥ कारणं प्रष्टुमायाता किमिदं कथ्यतां मम ॥ १३ ॥ ब्रह्मो
 वाच ॥ इति श्रुत्वा महीवाक्यमिन्द्रो वचनमब्रवीत् ॥ १४ ॥ इन्द्र उवाच ॥ कारणं यदि नाम स्यात्तदानीं ज्ञायते मया ॥ सुराणां हि पतिर्य
 स्मासर्वेषामचले त्वहम् ॥ १५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अयं पृथ्वी तदा वाक्यं श्रुत्वा चाऽऽह शचीपतिम् ॥ यम आदिश्यतां तर्हि यथा संहरते प्रजाः ॥
 १६ ॥ इति श्रुत्वा वचो मध्या आदिष्टाः सिद्धकिंनराः ॥ यमस्याऽऽनयने शीघ्रं महेन्द्रेण महामुने ॥ १७ ॥ ततस्ते सत्वरं याताः सर्वे वैवस्वतं
 पुरम् ॥ नैवापश्यन्त्यमं तत्र ते सिद्धाः सह किंनरैः ॥ तथाऽगत्य पुनर्वैगाद्भारतां शक्रे निवेदिता ॥ १८ ॥ सिद्धकिंनरा ऊचुः ॥ यमो यमपुरे नाथ
 अस्माभिर्नावलोकितः ॥ महताऽपि सुयत्नेन वीक्ष्यमाणः समन्ततः ॥ १९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इति श्रुत्वा वचस्तेषां पृष्टः शक्रेण वै तदा ॥ सवि
 ता स पिता तस्य यमः कुत्राऽऽस्त इत्यथ ॥ २० ॥ सूर्य उवाच ॥ शक्र गोदावरीतीरे कृतान्तो वर्ततेऽधुना ॥ चरंस्तत्र तपस्तीव्रं न जाने
 किं नु कारणम् ॥ २१ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इति श्रुत्वा वचो भानोः शक्रः शङ्कासुपाविशत् ॥ २२ ॥ शक्र उवाच ॥ अहो कष्टं महाकष्टं नष्टा
 मे सुरनाथता ॥ गोदावर्या तपः कुर्याद्यमो वै दुष्टचेष्टितः ॥ जिघृक्षुर्मत्पदं नूनं देवा इति मतिममं ॥ २३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्युक्त्वा सहसेन्द्रे
 ण आहूतश्चाप्सरोगणः ॥ २४ ॥ इन्द्र उवाच ॥ काऽस्ते युष्मासु कालस्य स्थितस्य तपसि द्विवः ॥ तपःप्रणाशने शक्ता इति मे शीघ्रमुच्य
 ताम् ॥ २५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इति शक्रवचः श्रुत्वा नोचे काऽपि महामुने ॥ अथ शक्रः प्रकोपेण प्रत्युवाचाप्सरोगणम् ॥ २६ ॥ इन्द्र उवाच ॥
 उत्तरं नाब्रवीत्किंचिद्यामस्तर्हि वयं स्वयम् ॥ सजा भवन्तु विबुधाः सेनैरायान्तु मा चिरम् ॥ चातयामो वयं शत्रुं तपसा स्वर्गकामुकम् ॥ २७ ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ इत्युक्ते सति देवानां सेना प्रादुर्बभूव ह ॥ इतीन्द्रहृदयं ज्ञात्वा हरिणा लोकधारिणा ॥ २८ ॥ प्रेषितं चक्रिणा चक्रं रक्षणाय यमस्य
 हि ॥ चक्रं यत्राभवत्तत्र चकतीर्यमनुत्तमम् ॥ २९ ॥ अयेन्द्रं मेनका प्राह शङ्कितेति वचस्तदा ॥ ३० ॥ मेनकोवाच ॥ कालावलोकने नालं काचिदस्ति

सुरेश्वर ॥ मरणं च वरं देव भवतो न यमात्पुनः ॥ ३१ ॥ रूपयौवनमत्तेयं गणिका याचनं प्रभो ॥ प्रेषणं तत्प्रयच्छेष्वास्वामित्वं मन्यते त्वया ॥
 ॥ ३२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्याः शक्रः सुरेश्वरः ॥ आदिदेशाबलां क्षामां सत्कृत्य गणिकां तथा ॥ ३३ ॥
 शक्र उवाच ॥ गणिके गच्छ मे कार्यं कुरु सुन्दरि मा चिरम् ॥ कृतकृत्याऽऽगता भूयो वल्लभा मे यथा शची ॥ ३४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 इत्याकर्ण्य वचः शक्रादुत्पत्य गणिका दिशः ॥ हणनेन यमसंनिध्यमायाता चारुरपिणी ॥ ३५ ॥ यमान्तिकमनुप्राप्ता द्योतयन्ती
 दिशो दश ॥ सलीलं ललितं बाला जगौ हिन्दोलकं कलम् ॥ ३६ ॥ ततश्चाल कालस्य मनो लोलं चलाचलम् ॥ अथोन्मील्य यमो नेत्रे
 कामपावकपूरिते ॥ ३७ ॥ तस्यां व्यापारयामास श्रेयःशत्रौ महामुने ॥ ततो विलीय सा सद्यः सरित्त्वमगमत्तदा ॥ ३८ ॥ गौतम्यां तु समाग
 म्य गणिकागणकिंकरीः ॥ गमयमाना गता स्वर्गे ततस्तीर्थप्रभावतः ॥ ३९ ॥ गच्छन्ती गणिकां दृष्ट्वा विमानस्यां दिवं प्रति ॥ विस्मये परमं
 प्राप्तः कालस्तरललोचनः ॥ अयाऽऽदित्येन चाऽऽगत्य एवमुक्तो यमस्तदा ॥ ४० ॥ ॥ सूर्य उवाच ॥ कुरु पुत्र निजं कर्म प्रजानां त्वं परिश
 यम् ॥ पश्य वातं सदा वान्तं सृजन्तं वेधसं प्रजाः ॥ पर्यटन्तं त्रिलोकीं प्रां वहन्तीं वसुधां प्रजाः ॥ ४१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इति श्रुत्वा यमो
 वाक्यं पितुर्वचनमब्रवीत् ॥ ४२ ॥ ॥ यम उवाच ॥ एतन्न गर्हितं कर्म कुर्यामहमिदं ध्रुवम् ॥ कर्मण्यस्मिन्महाकूरे समादेष्टुं न चाऽर्हसि ॥
 ॥ ४३ ॥ इति श्रुत्वा च तं द्वाक्यं भानुर्वचनमब्रवीत् ॥ किं नाम गर्हितं कर्म तव कर्तुमलं यम ॥ ४४ ॥ किं न दृष्ट्वा त्वया यान्ती गणिका गण
 किंकरीः ॥ गीयमाना दिवं सद्यो गौतमीतोयमाहुता ॥ ४५ ॥ त्वया चात्र तपस्तीव्रं कृतं पुत्र सुदुष्करम् ॥ नेवान्तं तस्य पश्यामि
 तस्माद्गच्छ निजं पुरम् ॥ ४६ ॥ इत्युक्त्वा भगवान्भानुस्तत्र स्नात्वा गतो दिवम् ॥ यमोऽपि संगमे स्नात्वा ततो निजपुरं ययौ ॥
 ॥ ४७ ॥ भूतहाऽपि ततः शङ्कां तत्याज च महामुने ॥ तथा दृष्ट्वा यमं यान्तं चक्रे चक्रं प्रयाणकम् ॥ ४८ ॥ भगवान्यत्र
 गोविन्दो वनमालाविश्रुतः ॥ इति यः शृण्वान्मन्यः पठेद्वाऽपि समाहितः ॥ आपदस्तस्य नश्यन्ति दीर्घमायुरवाप्नुयात् ॥ ४९ ॥
 ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये चक्रीर्थगणिकासंगमवर्णनं नामाष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 अरुणा वरुणा चैव नद्यो पुण्यतरे शुभे ॥ तयोश्च संगमः पुण्यो गङ्गायां सुनिसत्तम ॥ १ ॥ मानसाच्च प्रयागाच्च मंदाकिन्याश्च पुण्यदे ॥
 तदुत्पत्तिं शृणुष्वेह सर्वपापविनाशिनीम् ॥ कश्यपस्य सुतो ज्येष्ठ आदित्यो लोकविश्रुतः ॥ २ ॥ त्रैलोक्यचक्षुस्तीक्ष्णाशुः सप्ताश्वो

श्री. ११९.

॥ ११९ ॥

लोकपूजितः ॥ तस्य पत्नी उषा स्याता त्वाष्ट्री त्रैलोक्यसुन्दरी ॥ ३ ॥ भर्तुः प्रतापतीव्रत्वमसहन्ती सुमध्यमा ॥ चिन्तयामास किं कृत्यं मम
स्यादिति भामिनी ॥ ४ ॥ तस्याः पुत्रो महाप्राज्ञो मनुर्वैवस्वतो यमः ॥ यमुना च नदी पुण्या शृणु विस्मयकारणम् ॥ ५ ॥ साऽकरोदात्मनश्छा
यामात्मरूपेण यत्नतः ॥ तामब्रवीत्तत्तत्क्षोषा त्वं च भर्तृदृशी भव ॥ ६ ॥ भर्तारं त्वमपत्यानि पालयस्व ममाऽऽज्ञया ॥ यावदागमनं मे
स्यात्पत्युस्त्यावत्प्रिया भव ॥ ७ ॥ नाऽऽख्यातव्यं त्वया कापि अपत्यानां तथा प्रिये ॥ तथेत्याह च सा छाया निजंगाम गृहादुषा ॥ ८ ॥
इत्युक्त्वा सा जगामाऽऽश्रु शान्तं रूपमभीप्सती ॥ सा गर्वोषा गृहं त्वष्टुः पित्रे सर्वं न्यवेदयत् ॥ त्वष्टाऽपि चकितः प्राह तां सुतां सुतवत्सलः ॥ ९ ॥
॥ त्वष्टोवाच ॥ नेतद्युक्तं भर्तुमत्या यत्स्वैरेण प्रवर्तनम् ॥ अपत्यानां कथं वृत्तिर्भर्तुर्वा सवितुस्तव ॥ विभेमि भद्रे शिष्टोऽहं भर्तुर्गेहं पुनर्ब्रज ॥ १० ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवमुक्ता तु पित्रा सा नेत्युक्त्वा वै पुनः पुनः ॥ उत्तरं च कुरोर्देशं जगाम तपसे तदा ॥ ११ ॥ तत्र तेपे तपस्तीव्रं बडवारूपया
रिणी ॥ दुष्प्रेक्ष्यं तं स्वर्कं कान्तं ध्यायन्ती निश्चला उषा ॥ १२ ॥ एतस्मिन्नन्तरे तात छाया चोषास्वरूपिणी ॥ पत्यौ सा वर्तयामास अपत्या
न्यथ जज्ञिरे ॥ १३ ॥ सावर्णिश्च शनिश्चैव विष्टियां दुष्टकन्यका ॥ सा छाया वर्तयामास वैषम्येणैव नित्यशः ॥ १४ ॥ स्वेष्टपत्येषु चोषाया
यमस्तत्र चुकोप ह ॥ वैषम्येणाथ वर्तन्ती छायां तां मातरं तदा ॥ १५ ॥ ताडयामास पादेन दक्षिणाशापतिर्यमः ॥ पुत्रदौर्जन्यसंक्षोभाच्छाया वैव
स्वतं यमम् ॥ १६ ॥ शशाप पाप ते पादो विशीर्यतु ममाज्ञया ॥ विशीर्णचरणो दुःखाद्बुद्धन्पितरमभ्यगात् ॥ सवित्रे तं तु वृत्तान्तं न्यवेदयदशेषतः ॥ १७ ॥
॥ यम उवाच ॥ नेयं माता सुरश्रेष्ठ यया शप्तोऽहमीदृशः ॥ अपत्येषु विरुद्धेषु जननी नैव कुप्यति ॥ १८ ॥ यद्वाल्यादब्रवं किंचिदथवा दुष्कृतं
कृतम् ॥ नैव कुप्यति सा माता तस्मात्रेयं ममाभिका ॥ १९ ॥ यदपत्यकृतं किंचित्साच्चसाधु यथा तथा ॥ मात्यस्यां सर्वमप्येतत्तस्मान्मातेति
भीयते ॥ २० ॥ प्रथम्यन्तीव मां तत्त नित्यं पश्यति चक्षुषा ॥ वक्तव्यमिकालसदृशा वाचा नेयं मदभिका ॥ २१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तत्पुत्रव
चनं श्रुत्वा सविताऽचिन्तयत्ततः ॥ इयं छाया नास्य माता उषा माता तु साऽन्यतः ॥ २२ ॥ मम शान्तिमभीप्सन्ती देशेऽन्यास्मिन्स्त
पोरता ॥ उत्तरे च कुरो त्वाष्ट्री बडवारूपधारिणी ॥ २३ ॥ तत्राऽऽस्ते सा इति ज्ञात्वा जगामेशो दिवाकरः ॥ यत्र सा वर्तते कान्ता अश्वरूपः
स्वयं तदा ॥ २४ ॥ तां दृष्ट्वा बडवारूपां पर्यधावद्वयाकृतिः ॥ कामातुरं हयं दृष्ट्वा श्रुत्वा वै हेवितस्वनम् ॥ २५ ॥ उषा पतिव्रतोपेता पतिध्यान
परायणा ॥ हयधर्षणसंभ्रिता कोन्वयं चेत्यजानती ॥ २६ ॥ अपलायत्पतौ प्राप्ते दक्षिणाभिमुखी त्वरा ॥ को नु मे रक्षकोऽत्र स्यादपयो वा

अ० १९

॥ ११९ ॥

ऽथवा सुराः ॥ २७ ॥ धावन्तीं तां प्रियामश्वामश्वरूपधरः स्वयम् ॥ पर्यधावद्यतो याति उषा भानुस्ततस्ततः ॥ २८ ॥ स्मरग्रहवशे जातः को
 दुश्चेष्टे न चेष्टते ॥ भागीरथीं नदीश्वान्प वनान्पुपवनानि च ॥ २९ ॥ नर्मदां चाथ विन्ध्यं च दक्षिणाभिमुखाबुधौ ॥ अतिक्रम्य भयोद्विग्ना
 त्वाष्ट्रचगावै व गौतमीम् ॥ ३० ॥ ज्ञातारः सन्ति मुनयो जनस्थान इति श्रुतम् ॥ ऋषीणामाश्रमं साऽथा प्रविष्टा गौतमी तथा ॥ ३१ ॥ अनुप्रा
 तस्तथा चाथो भानुस्तद्रूपास्ततः ॥ अथ निवारयामासुर्जनस्थाननिवासिनः ॥ ततः कोपाद्द्रुन्पञ्च शशापोषापतिः प्रभुः ॥ ३२ ॥ ॥ भानु
 रुवाच ॥ निवारयथ मां यस्माद्दृष्टा यूयं भविष्यथ ॥ ३३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ज्ञानदृष्ट्या तु मुनयो मेनिरेऽश्वमुषापतिम् ॥ स्तुव
 न्तो देवदेवेशं 'भानुं तं मुनयो मुदा ॥ ३४ ॥ स्तुयमानो सनिगणेरथा भानुरथागमत् ॥ वडवाया मुखे लग्नं मुखं चाश्वस्वरू
 पिणम् ॥ ३५ ॥ ज्ञात्वा त्वाष्ट्रीं च भर्तारं सुखाद्दीर्यं प्रमुखवे ॥ तयोर्वीर्येण गंगायामश्विनौ समजायताम् ॥ ३६ ॥ तत्राऽऽ
 गच्छन्सुरगणाः सिद्धाश्च मुनयो नदाः ॥ नद्यो गावस्तथोषध्वो देवा ज्योतिर्गणास्तथा ॥ ३७ ॥ सप्ताश्वस्य रथः पुण्यो ह्यरुणो भानुसारथिः ॥
 यमो मनुश्च वरुणः शनिर्वैवस्वतस्तथा ॥ ३८ ॥ यमुना च नदी पुण्या तापी चैव महानदी ॥ तत्तद्रूपं समास्थाय नद्यस्ता विस्मयान्मुने ॥ ३९ ॥
 द्रष्टुं ते विस्मयाविष्टा आजग्मुः श्वशुरस्तथा ॥ अभिप्रायं विदित्वा तु श्वशुरं भानुरब्रवीत् ॥ ४० ॥ ॥ भानुरुवाच ॥ उषायाः प्रीतये त्वष्टः कुर्वन्त्या
 स्तप उत्तमम् ॥ यन्त्रारूढं च मां कृत्वा छिन्धि तेजास्यनेकशः ॥ दावत्सौख्यं भवेदस्यास्तावच्छिन्धि प्रजापते ॥ ४१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथेत्यु
 क्त्वा ततस्त्वष्टा सोमनाथस्य संनिधौ ॥ तेजसां छेदनं चक्रे प्रभासं तु ततो विदुः ॥ ४२ ॥ भर्त्रा च संगता यत्र गौतम्यामश्वरूपिणी ॥ अं
 शिनोर्यत्र चोत्पत्तिरश्वतीर्थं तदुच्यते ॥ ४३ ॥ भानुतीर्थं तदास्यातं तथा पञ्चवटाश्रमः ॥ तापी च यमुना चैव पितरं द्रष्टुमागते ॥ ४४ ॥ अरु
 णावरुणानद्योर्गङ्गायां संगमः शुभः ॥ देवानां तत्र तीर्थानामागतानां पृथक्पृथक् ॥ ४५ ॥ नव व्रीणि सहस्राणि तीर्थानि गुणवन्ति च ॥
 तत्र ज्ञानं च दानं च सर्वमक्षयपुण्यदम् ॥ ४६ ॥ स्मरणात्पठनाद्वाऽपि श्रवणादपि नारद ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो धर्मवान्स सुखी भवेत् ॥
 ॥ ४७ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्येऽरुणावरुणासंगमाश्वभानुतीर्थवर्णनं नामकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ब्रह्मो
 वाच ॥ गारुडं नाम यत्तीर्थं सर्वविघ्नप्रशान्तिदम् ॥ तस्य प्रभावं वक्ष्यामि शृणु नारद यत्नतः ॥ १ ॥ मणिनाग इति त्वासीच्छेषपुत्रो महाब
 लः ॥ गरुडस्य भयाद्भक्त्या तोषयामास शंकरम् ॥ २ ॥ ततः प्रसन्नो भगवान्परमेष्ठी महेश्वरः ॥ तमुवाच महानागं वरं वरय पन्नग ॥ ३ ॥ नागः

प्राह प्रभो मह्यं देहि मे गरुडाभयम् ॥ तयेत्याह च तं शंभुर्गरुडाभयं तव ॥ ४ ॥ निर्गतो निर्भयो नागो गरुडादरुणानुजात् ॥ क्षीरोदराभी
यत्राऽऽस्ते क्षीरार्णवसमीपतः ॥ ५ ॥ इतश्चेतश्च चरति नागोऽसौ सुखरीतले ॥ गरुडोऽपि च यत्राऽस्ते तं देशमपि यात्यसौ ॥ ६ ॥ गरुडः पन्नगं
दृष्ट्वा चरन्तं निर्भयेन तु ॥ तं गृहीत्वा महानागं प्राक्षिपत्स्वस्य वेश्मनि ॥ ७ ॥ तं बद्ध्वा गरुडैः पारोर्गरुडो नागसंत्तमम् ॥ एतस्मिन्नन्तरे
नन्दी प्रोवाचेशं जगत्प्रभुम् ॥ ८ ॥ नन्दिकेश्वर उवाच ॥ नूनं नागो न चाऽऽयाति भक्षितो बद्ध एव वा ॥ गरुडेन सुरेशान जीवन्नागो न
संक्रजेत् ॥ ९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ नन्दिनो वचनं श्रुत्वा ह्यात्वा शंभुरथाब्रवीत् ॥ १० ॥ शिव उवाच ॥ गरुडस्य गृहे नागो बद्धस्तिष्ठति सत्त्वं
रम् ॥ गत्वा तं जगतामीरां विष्णुं ब्रूहि जनार्दनम् ॥ ११ ॥ बद्धं नागं काश्यपेन मद्राक्यादानय स्वयम् ॥ तत्प्रभोर्वचनं श्रुत्वा नन्दी गत्वा श्रियः
पतिम् ॥ १२ ॥ व्यज्ञापयत्स्वयं वाक्यं विष्णुं लोकपरायणम् ॥ नारायणः प्रीतमना गरुडं वाक्यमब्रवीत् ॥ १३ ॥ विष्णुरुवाच ॥ विनता
त्मज मे वाक्यान्नन्दिने देहि पन्नगम् ॥ वैततेयो विदित्वा च नेत्युवाच विहंगमः ॥ विष्णुमप्यब्रवीत्कोपात्सुपर्णो नन्दिनोऽन्तिके ॥ १४ ॥
गरुड उवाच ॥ यद्यत्रिप्रयतमं किञ्चिद्भृत्येभ्यः प्रभविष्णवः ॥ दास्यन्त्यन्ये भवान्नेव मयाऽऽनीतं हरिष्यति ॥ १५ ॥ पश्य देवं त्रिनयनं नागं मो
क्षयति नन्दिना ॥ मयोपपादितं नागं त्वं तु दास्यसि नन्दिने ॥ १६ ॥ त्वां वहामि सदा मार्गे मम देयं सदा त्वया ॥ मयोपपादितं नागं वक्तुं दे
हीति नोचितम् ॥ १७ ॥ सतां प्रभूणां नेयं स्याद्वातिः सदृष्टिकारिणाम् ॥ सन्तो दास्यन्ति भृत्येभ्यो मदुपात्तहरो भवान् ॥ १८ ॥ दैत्याञ्जयसि
संग्रामे मद्रलेनैव केशव ॥ अहं महाकलीत्येवं मुषेव ह्लाघते भवान् ॥ १९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ गरुडस्येति तद्वाक्यं श्रुत्वा चक्रगदाधरः ॥ विद्व
स्य नन्दिनः पार्श्वे पश्यद्भिलोकपालकैः ॥ २० ॥ इदमाह महाबुद्धिर्मां समुद्रा कुरो भवान् ॥ त्वद्भलादसुरान्सर्वाज्येऽहं खगसत्तम ॥ २१ ॥
इत्युक्त्वा श्रीपतिर्ब्रह्मस्यान्तकोपोऽब्रवीदिदम् ॥ बहाङ्गुलिं करस्याऽऽशु कनिष्ठां नन्दिनोऽन्तिके ॥ २२ ॥ गरुडस्य ततो मूर्ध्नि न्यस्येदं पुनरब्रवी
त् ॥ सत्यं मां वदसे नित्यं पश्य धर्मं विहंगम ॥ २३ ॥ न्यस्तायां च ततोऽङ्गुल्यां शिरः कुक्षौ समाविशत् ॥ कुक्षिश्च चरणस्यान्तः प्राविशच्च
र्णितोऽभवत् ॥ ततः कृताञ्जलिर्दीनो व्यथितो लज्जयाऽन्वितः ॥ २४ ॥ गरुड उवाच ॥ ज्ञाहि ज्ञाहि जगन्नाथ भृत्यं मामपराधिनम् ॥ त्वं प्रभुः
सर्वलोकानां धर्ता धार्यस्त्वमेव च ॥ २५ ॥ अपराधसहस्राणि क्षमन्ते प्रभविष्णवः ॥ कृतापराधेऽपि जने महती यस्य वै कृपा ॥ २६ ॥ वद
न्ति मुनयः सर्वे त्वामेव करुणाकरम् ॥ रक्षस्वाऽऽर्तं जगन्मातर्मांमम्बुजनिवासिनि ॥ कमले बालकं दीनमार्तं तनयवत्सले ॥ २७ ॥ ब्रह्मोवाच

ततः कृपान्विता देवी श्रीरप्याह जनार्दनम् ॥ २८ ॥ ॥ कमलोवाच ॥ ॥ रक्ष नाथ स्वकं भृत्यं गरुडं विपदं गतम् ॥ जनार्दन उवाचेदं
 नन्दिनं शंभुर्किंकरम् ॥ २९ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ नय नागं सगरुडं शंभोरन्तिकमेव च ॥ तत्प्रसादाच्च गरुडो महेश्वरनिरीक्षितः ॥ आत्मीयं च
 पुना रूपं गरुडः समवाप्स्यति ॥ ३० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथेत्युक्त्वा च वृषभो नागेन गरुडेन च ॥ शनैः स शंकरं गत्वा सर्वं तस्मै न्यवेदयत् ॥ शंकरोऽपि
 गरुत्मन्तं प्रोवा च शशिशेखरः ॥ ३१ ॥ शिव उवाच ॥ याहिं गङ्गां महाबाहो गौतमीं लोकपावनीम् ॥ सर्वकामप्रदां शान्तां ताम्राहृत्य पुनर्वपुः ॥ ३२ ॥
 प्राप्स्यसे सर्वकामांश्च शतधाऽथ सहस्रधा ॥ सर्वपापोपतप्ता ये दुर्दैवोन्मूलितोद्यमाः ॥ प्राणिनोऽभीष्टदा तेषां शरणं खग गौतमी ॥ ३३ ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ तद्वाक्यं प्रणतो भूत्वा श्रुत्वा तु गरुडोऽभ्यगात् ॥ गङ्गामाश्रुत्य गरुडः शिवं विष्णुं ननाम सः ॥ ३४ ॥ ततः स्वर्णमयः पक्षी वज्रदेहो
 महाबलः ॥ वेगी भवन्मुनिश्रेष्ठ पुनर्विष्णुमियात्सुधीः ॥ ३५ ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थं गरुडं सर्वकामदम् ॥ तत्र स्नानादि यत्किञ्चित्करोति प्रयतो
 नरः ॥ सर्वं तदक्षयं वत्स शिवविष्णुप्रियावहम् ॥ ३६ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये गरुडतीर्थवर्णनं नाम विंशोऽध्यायः ॥
 ॥ २० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततो गोवर्धनं तीर्थं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ पितृणां पुण्यजननं स्मरणादपि पापनुत् ॥ १ ॥ तस्य प्रभाव एष स्यान्मया
 दृष्टस्तु नारद ॥ ब्राह्मणः कर्षकः कश्चिज्जावालिरिति विभ्रुतः ॥ २ ॥ न विमुञ्चत्यनङ्गाहौ मध्यं यातेऽपि भास्करे ॥ प्रतोदेन प्रतुदति पृष्ठतोऽपि च
 पार्श्वयोः ॥ ३ ॥ तौ गावावश्रुपूर्णाक्षौ दृष्ट्वा गौः कामदोहिनी ॥ सुरभिर्जगतां माता नन्दिने सर्वमब्रवीत् ॥ ४ ॥ स चापि व्यथितो भूत्वा शंभवे
 तत्र्यवेदयत् ॥ शंभुश्च वृषभं प्राह सर्वं सिध्यतु ते वचः ॥ ५ ॥ शिवाज्ञासहितो नन्दी गोजातं सर्वं माहरत् ॥ नष्टेषु गोषु सर्वेषु स्वर्गे मय्यै ततस्त्वं
 ॥ ६ ॥ मामवोचन्सुरगणा विना गोभिर्न जीव्यते ॥ तानवोचं सुरान्सर्वान्छंकरं यात याचत ॥ ७ ॥ तथैवेशं तु ते सर्वे स्तुत्वा कार्यं न्यवेदयन् ॥
 इंशोऽपि विबुधानाह जानाति वृषभो मम ॥ ८ ॥ ते वृषं प्रोचुरमरा देहि गा उपकारिणः ॥ वृषोऽपि विबुधानाह गोसवः क्रियतां क्रतुः ॥ ९ ॥ तत
 प्राप्स्यथ गाः सर्वा या दिव्या याश्च मानुषाः ॥ ततः प्रवर्तते यज्ञो गोसवो देवनिर्मितः ॥ १० ॥ गौतम्याश्च शुभे पार्श्वे गावो ववृधिरे ततः ॥ गोवर्धनं
 तु तत्तीर्थं देवानां प्रीतिवर्धनम् ॥ ११ ॥ तत्र स्नानं मुनिश्रेष्ठ गोसहस्रफलप्रदम् ॥ किञ्चिद्दानादिना यत्स्यात्फलं तत्तु न विद्महे ॥ १२ ॥ विलोक्य
 तं च देवेशं शंकरं गौतमेश्वरम् ॥ स्वर्गलोकमवाप्नोति यावन्मेरुश्च सर्वदा ॥ १३ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये गोवर्धनतीर्थवर्ण
 नं नामैकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ पापप्रणारानं नाम तीर्थं पापभयापहम् ॥ नामधेयं प्रवक्ष्यामि शृणु नारद यत्नतः ॥ १ ॥ धृतव्रत इति

ल्यातो ब्राह्मणो लोकविश्रुतः ॥ तस्य भार्या मही नाम तरुणी लोकसुन्दरी ॥ २ ॥ तस्य पुत्रः सूर्यनिभः सनाब्जात इति श्रुतः ॥ धृतव्रतं तथाऽकपे
 न्मृत्युः कालेरितो मुने ॥ ३ ॥ ततः सा बालविषया बालपुत्रा मुमुक्षुषी ॥ जातारं नैव पश्यन्ती गालवाश्रममभ्यगात् ॥ ४ ॥ तस्मै पुत्रं निवेद्याथ
 स्वैरिणी पापमोहिता ॥ सा बभ्राम बहून्देशान्पुष्कामा कामचारिणी ॥ ५ ॥ तत्पुत्रो गालवगृहे वेववेदाङ्गपारगः ॥ जातोऽपि मातृदोषेण
 वेश्येरितमतिस्त्वभूत् ॥ ६ ॥ जनस्थानमिति ल्यातं नानाजातिसमावृतम् ॥ तंजासी पण्यवेपेण अध्यास्ते च मही तथा ॥ ७ ॥ तत्सुतोऽपि
 बहून्देशान्परिवभ्राम कामुकः ॥ सोऽपि कालवशात्तत्र जनस्थानेऽवसत्तदा ॥ ८ ॥ स्त्रियमाकाङ्क्षते वेश्या धृतव्रतसुतो द्विजः ॥ मही चापि धनं
 दातृन्पुरुषान्समपेक्षते ॥ ९ ॥ मेने न पुत्रमात्मीयं स चापि न तु मातरम् ॥ तयोः समागमश्चाऽऽसीद्विधिना मातृपुत्रयोः ॥ १० ॥ एवं बहुतिथे
 काले पुत्रे मातरि गच्छति ॥ तयोः परस्परं ज्ञानं नैवाऽऽसीन्मातृपुत्रयोः ॥ ११ ॥ एवं प्रवर्तमानस्य पितृधर्मेण सन्मतिः ॥ आसीत्तस्याप्यस
 द्भूतेः शृणु नारद चित्रवत् ॥ १२ ॥ स्वैरस्थित्या वर्तमानो नेदं स परिहातवान् ॥ ब्राह्मी संध्यामनुष्ठाय तदूर्ध्वं तु धनार्जनेम् ॥ १३ ॥ विद्याबलेन
 वित्तानि बहून्यार्ज्य ददात्यसौ ॥ तथा स प्रातरुत्थाय गङ्गां गत्वा यथाविधि ॥ १४ ॥ शोचादि स्नानसंध्यादि सर्वं कार्यं यथाक्रमम् ॥ कृत्वा तु
 ब्राह्मणाव्रत्वा ततोऽभ्येति ह्यकल्मषः ॥ १५ ॥ प्रातःकाले गौतमीं तु यदा याति विरूपवान् ॥ कुष्ठसर्वांशशिथिलः पूयशोणितनिःस्रवः ॥ १६ ॥
 स्नात्वा तु गौतमीं गङ्गां यदा याति मुरूपधृक् ॥ शान्तः सूर्याग्निसदृशो मूर्तिमानिव भास्करः ॥ १७ ॥ एतद्रूपद्वयं स्वस्य नैव पश्यति स द्विजः ॥
 गालवो यत्र भगवांस्तपोज्ञानपरायणः ॥ १८ ॥ आश्रित्य गौतमीं देवीं आस्ते च मुनिभिर्वृतः ॥ ब्राह्मणोऽपि च तत्रैव नित्यं तीर्थं समेत्य च ॥
 ॥ १९ ॥ गालवं च नमस्याथ ततो याति स्वमन्दिरम् ॥ गङ्गायाः सेवनात्पूर्वं सनाब्जातस्य यद्वपुः ॥ २० ॥ स्नानसंध्यात्तरे काले पुनर्यदपि
 ताद्विजे ॥ उभयं तस्य तद्रूपं गालवो नित्यमेव च ॥ २१ ॥ दृष्ट्वा स विस्मयो मेने किंचिदस्त्यत्र कारणम् ॥ एवं सविस्मयो भूत्वा गालवः द्राह
 तं द्विजम् ॥ २२ ॥ गच्छन्तं तु नमस्याथ सनाब्जातं गुरुर्गृहम् ॥ आहूय यत्नतो धीमान्कृपया विस्मयेन च ॥ २३ ॥ ॥ गालव उवाच ॥
 को भवान्क च गन्ताऽसि किं करोषि कं भोक्ष्यसि ॥ किनामा त्वं कं शय्या ते का ते भार्या वदस्व मे ॥ २४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ गालवस्य
 वचः श्रुत्वा ब्राह्मणोऽप्याह तं मुनिम् ॥ २५ ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ श्वः कथ्यते मया सर्वं ज्ञात्वा कार्यविनिर्णयम् ॥ २६ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवमुक्त्वा गालवं तं सनाब्जातो गृहं ययौ ॥ भुक्त्वा रात्रौ तया सम्यक्शय्यामासाद्य बन्धकीम् ॥ २७ ॥ उवाच चकितः स्मृत्वा गाल

वस्य तु यद्वचः ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ त्वं तु सर्वगुणोपेता बन्धक्यपि पतिव्रता ॥ आवयोः सहशी प्रीतियावन्जीवं प्रवर्तताम् ॥ २८ ॥ तथाऽपि किं
 चित्पृच्छामि किं नाम्नी त्वं क वा कुलम् ॥ किं नु स्थानं क वा बन्धुर्मम सर्वं निवेद्यताम् ॥ २९ ॥ ॥ बन्धक्युवाच ॥ धृतव्रत इति ख्यातो ब्राह्मणो
 दीक्षितः शुचिः ॥ तस्य भार्या मही चाहं मत्पुत्रो गालवाश्रमे ॥ ३० ॥ उत्सृष्टो मतिमान्बालः सनाज्जात इति श्रुतः ॥ अहं तु पूर्वदोषेण त्यक्त्वा
 धर्मं कुलागतम् ॥ स्वैरिणी त्विह वर्तेऽहं विद्धि मां ब्राह्मणीं द्विज ॥ ३१ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा मर्मविद्ध इवाभवत् ॥ पपात सहसा
 भूमौ वेश्या तं वाक्यमब्रवीत् ॥ ३२ ॥ ॥ वेश्योवाच ॥ किं नु जातं द्विजश्रेष्ठ क च प्रीतिर्गता तव ॥ किं तु वाक्यं मया चोक्तं तव चित्तविरोध
 कृत ॥ ३३ ॥ आत्मानमात्मनाऽऽश्वास्य ब्राह्मणो वाक्यमब्रवीत् ॥ ३४ ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ धृतव्रतः पिता विप्रस्तत्पुत्रोऽहं सनाजतः ॥ माता
 मही मम इयं मम दैवादुपागता ॥ ३५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तस्य वाक्यं साऽप्यभूदतिदुःखिता ॥ तयोस्तु शोचतोः पश्चात्प्रभाते विमले
 रवौ ॥ गालवं मुनिशार्दूलं गत्वा विप्रो न्यवेदयत् ॥ ३६ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ धृतव्रतसुतो ब्रह्मंस्त्वया पूर्वं तु पालितः ॥ उपनीतस्त्वया चैव मही
 माता मम प्रभो ॥ ३७ ॥ किं करोमि च किं कृत्वा निष्कृतिर्मम वै भवेत् ॥ ३८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तद्विप्रवचनं श्रुत्वा कारुण्यात्प्राह गालवः ॥
 तवेदं द्विविधं रूपं नित्यं पश्याम्यपूर्ववत् ॥ ३९ ॥ ततः पृथोऽसि वृत्तान्तं श्रुतं ज्ञातं मया यथा ॥ यत्कृत्यं तव तत्सर्वं गङ्गायां प्रत्यगात्क्षयम् ॥
 ॥ ४० ॥ अस्य तीर्थस्य माहात्म्यादस्या देव्याः प्रसादतः ॥ पूतोऽसि प्रत्यहं वत्स नात्र कार्या विचारणा ॥ ४१ ॥ प्रभाते तव रूपाणि सपापानि
 त्वहर्निशम् ॥ पश्येऽहं पुनरप्येव रूपं तव गुणोत्तमम् ॥ ४२ ॥ आगच्छन्तं त्वागोयुक्तं गच्छन्तं त्वामनागसम् ॥ पश्यामि नित्यं तस्मात्त्वं पूतो
 देव्या कृतोऽधुना ॥ ४३ ॥ तस्मात्र कार्यं ते किंचिदवशिष्टं भविष्यति ॥ इयं च माता ते विप्र ज्ञाता या चैव बन्धकी ॥ ४४ ॥ पश्चात्तापं
 गताऽन्यन्तं निवृत्ता त्वथ पातकाद् ॥ भूतानां विषये प्रीतिर्वत्स स्वाभाविकी यतः ॥ ४५ ॥ सत्सङ्गतो महापुण्यान्निवृत्तिर्देवतो
 भवेत् ॥ अत्यर्थमनुतप्तेयं प्रागाचरितप्रणयतः ॥ ४६ ॥ स्नानं कृत्वा चात्र तीर्थे ततः पूता भविष्यति ॥ तथा तौ चक्रतुरुभौ माता
 पुत्रौ च नारद ॥ ४७ ॥ स्नानाद्भूवतुरुभौ गतपापावसंशयम् ॥ ततः प्रभृति तृतीर्थं धौतपापं प्रचक्षते ॥ ४८ ॥ पापप्रणाशनं नाम गालवं
 चेति विश्रुतम् ॥ महापातकमल्पं वा तथा यज्ञोपपातकम् ॥ तत्सर्वं नारायदेवतधौतपापं सुपुण्यदम् ॥ ४९ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये
 तीर्थमाहात्म्ये धौतपापमाहात्म्यनिरूपणं नाम द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तस्य दक्षिणतो विप्र चास्ति तीर्थं सुदुर्लभम् ॥

पितृतीर्थमितिरूपातं सर्वपापहरं शुचि ॥ ११ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यत्र दशरथी रामः सीतया सहितो द्विज ॥ पितृन्संतर्पयामास पितृतीर्थं ततो विदुः ॥ २॥
 तत्र स्नानं च दानं च पितृणां तर्पणं तथा ॥ सर्वमक्षयतामेति नात्र कार्या विचारणा ॥ ३ ॥ यत्र दशरथी रामो विश्वामित्रं महासुनिम् ॥ पूजयामास
 राजेन्द्रो मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ ४ ॥ विश्वामित्रं तु तत्तीर्थं पृथिव्युद्धं सुपुण्यदम् ॥ तत्स्वरूपं च वक्ष्यामि पठितं वेदवादिभिः ॥ ५ ॥ अनावृष्टिर्
 भूतपूर्वं प्रजानामतिभीषणा ॥ विश्वामित्रो महाप्राज्ञः सशिष्यो गौतमीमगात् ॥ ६ ॥ शिष्यान्पुत्रांश्च जायां च कुरान्दृष्ट्वा क्षुधातुरात् ॥ व्यथितः
 कौशिकः श्रीमाञ्छिष्यानिदमुवाच ह ॥ ७ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ यथाकथंचिद्यत्किंचिद्यत्र कापि यथा तथा ॥ आनीयतां किंतु भक्ष्यं
 भोज्यं वा मा विलम्बयताम् ॥ इदानीमेव गन्तव्यमानेतव्यं क्षणेन तु ॥ ८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ऋषे तद्वचनाच्छिष्याः क्षुधितास्त्वरया ययुः ॥ अट
 माना इतश्चेतः श्वानं ददृशिर्रे मृतम् ॥ ९ ॥ तमादाय त्वरायुक्ता आचार्याय न्यवेदयन् ॥ सोऽपि तं भद्रमित्युक्त्वा प्रतिजग्राह पाणिना ॥ १० ॥
 विशसध्वं श्वमांसं च क्षालयध्वं च वारिणा ॥ पचध्वं मन्त्रवच्चापि हुत्वाऽग्नौ तु यथाविधि ॥ ११ ॥ देवावृषीन्पितृन्न्यास्तर्पयित्वाऽतिथीन्गुरुन् ॥
 सर्वे भोक्ष्यामहे शेषमित्युवाच स कौशिकः ॥ १२ ॥ विश्वामित्रवचः श्रुत्वा शिष्याश्चक्रुस्तथैव तत् ॥ पच्यमाने श्वमांसे तु देववृतोऽग्निरभ्यगात् ॥
 देवानां सदाने सर्वे देवेभ्यस्तद्रव्यवेदयत् ॥ १३ ॥ अग्निरुवाच ॥ देवैः श्वमांसं भोक्तव्यमापन्नमृषिकल्पितम् ॥ १४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अग्नेस्तद्व
 चनादिन्द्रः श्येनो भूत्वा विहायसि ॥ स्थालीमथाहरत्पूष्णीं मांसिनं पिहितं तदा ॥ १५ ॥ तत्कर्म हृष्ट्वा शिष्यास्ते ऋषेः श्येनं न्यवेदयन् ॥ हता
 स्थाली मुनिश्रेष्ठ श्येनेनाकृतबुद्धिना ॥ १६ ॥ ततश्चुकोप भगवान्शत्रुकामस्तदा हरिम् ॥ ततो ज्ञात्वा सुरपतिः स्थालीं चक्रे मधुजुताम् ॥ १७ ॥
 पुनर्निवेशयामास उल्कास्वेव खगो हरिः ॥ मधुना तु समायुक्तां विश्वामित्रशुकोप ह ॥ स्थालीं वीक्ष्य ततः कोपादिदमाह स कौशिकः ॥ १८ ॥
 विश्वामित्र उवाच ॥ श्वमांसमेव नो देहि त्वं हरामृतमुत्तमम् ॥ नो चेत्त्वां भस्मसात्कुर्यामिन्द्रो भीतस्तदाऽब्रवीत् ॥ १९ ॥ इन्द्र उवाच ॥
 मधु हुत्वा यथान्यायं पिब पुत्रैः समन्वितः ॥ किमनेन श्वमांसिनं अमेध्येन महासुने ॥ २० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ विश्वामित्रोऽपि नेत्याह भुक्तेनैकेन
 किं फलम् ॥ प्रजाः सर्वाश्च सीदन्ति किं तेन मधुना हरे ॥ २१ ॥ सर्वेषाममृतं चेत्स्याद्भोक्ष्येऽहममृतं शुचि ॥ अथवा देवपितरो भोक्ष्यन्तीमं
 श्वमांसकम् ॥ २२ ॥ पश्चादहं तच्च मांसं भोक्ष्ये नानृतमस्ति मे ॥ ततो भीतः सहस्राक्षो मेघानाहूय तत्क्षणम् ॥ २३ ॥ ववर्ष चामृतं वारि ह्यमृते
 नार्पिताः प्रजाः ॥ पश्चात्तदमृतं पुण्यं हरिदत्तं यथाविधि ॥ २४ ॥ तर्पयित्वा सुरानादौ तर्पयित्वा जगत्रयम् ॥ विप्रः संभुक्त्वाञ्छिष्यैर्विश्वामित्रः

स्वभार्यया ॥ २५ ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थमाख्यातं चातिपुण्यदम् ॥ यत्राऽऽगतः सुरपतिलोकानाममृतापणम् ॥ २६ ॥ संजातं मांसवर्जं तु तत्तीर्थं
 पुण्यदं नृणाम् ॥ तत्र स्नानं च दानं च सर्वकतुफलप्रदम् ॥ २७ ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थं विश्वामित्रमिति स्मृतम् ॥ मधुतीर्थमथैन्द्रं च स्थेनं पर्जन्य
 मेव च ॥ २८ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये स्वयंभुनारदसंवादे तीर्थमाहात्म्ये विश्वामित्रतीर्थवर्णनं नाम त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ श्वेततीर्थमिति ख्यातं त्रैलोक्ये विश्रुतं शुभम् ॥ यस्य स्मरणमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ १ ॥ श्वेतो नाम पुरा विप्रो गौतमस्य
 प्रियः सखा ॥ आतिथ्यपूजानिरतो गौतमीतीरमाश्रितः ॥ २ ॥ मनसां कर्मणा बाचा शिवभक्तिपरायणः ॥ ध्यायन्तं तं द्विजश्रेष्ठं पूजयन्तं सदा
 शिवम् ॥ ३ ॥ पूर्णायुषं द्विजवरं शिवभक्तिपरायणम् ॥ नेतुं दूताः समाजमुदाक्षिणाशापतेस्तदा ॥ ४ ॥ नाशक्रुवन्मृदं तस्य प्रवेष्टुमपि नारद ॥
 तदा काले व्यतिक्रान्ते चित्रको मृत्युमब्रवीत् ॥ ५ ॥ ॥ चित्रक उवाच ॥ किं नाऽऽयाति क्षीणजीवो मृत्यो श्वेतः कथंत्विति ॥ नाद्याप्यायान्ति
 दूतास्ते मृत्योर्नैवोचितं हि ते ॥ ६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततश्च कुपितो मृत्युः प्रायाच्चेतद्दृढं स्वयम् ॥ बहिःस्थितास्तदा पश्यन्मृत्युर्दूतान्भयादि
 तान् ॥ श्रोवाच किमिदं दूता मृत्युमुच्यते दूतकाः ॥ ७ ॥ ॥ दूता ऊचुः ॥ शिवेन रक्षितं श्वेतं वयं नो वीक्षितुं क्षमाः ॥ येषां प्रसन्नो गिरिशस्तेषां
 का नाम भीतयः ॥ ८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ पाशापाणिस्तदा मृत्युः प्राविशद्यत्र स द्विजः ॥ नासौ विप्रो विजानाति मृत्युं वा यमकिंकरान् ॥ ९ ॥
 शिवं पूजयतो भक्त्या श्वेतस्य तु समीपतः ॥ मृत्युं पाशाधरं दृष्ट्वा नन्दी श्रोवाच विस्मितः ॥ १० ॥ नन्पुवाच ॥ किमत्र वीक्षसे मृत्यो नन्दिनं
 मृत्युरब्रवीत् ॥ ११ ॥ ॥ मृत्युरुवाच ॥ श्वेतं नेतुमिहाऽऽयातस्तस्माद्वीक्षे द्विजोत्तमम् ॥ १२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ त्वं गच्छेत्यब्रवीन्नन्दी मृत्युः
 पाशानयाक्षिपत् ॥ श्वेताय मुनिशार्दूल ततो नन्दी चुकोप ह ॥ १३ ॥ शिवदत्तेन दण्डेन नन्दी मृत्युमताडयत् ॥ ततः पाशाधरो मृत्युः
 पपात धरणीतले ॥ १४ ॥ ततस्ते सत्वरं दूता इतं मृत्युमवेक्ष्य च ॥ यमाय सर्वमवदन्वधं मृत्योस्तु नन्दिना ॥ १५ ॥ ततश्च कुपितो धर्मो
 यमो महिषवाहनः ॥ चित्रगुप्तं च कालं च यमदण्डं च रक्षकम् ॥ १६ ॥ महिषं भूतवेतालानाधिप्याधीस्तथैव च ॥ असिरोगान्कुसिरोगान्कर्ण
 शूलं तथैव च ॥ १७ ॥ ज्वरं च त्रिविधं पापं नरकाणि पृथक्पृथक् ॥ त्वरन्तामिति ताडुक्त्वा जगाम त्वरितो यमः ॥ १८ ॥ एतैरन्यैः परिवृतो
 यत्र श्वेतो द्विजोत्तमः ॥ तमायान्तं यमं दृष्ट्वा नन्दी श्रोवाच सायुधः ॥ १९ ॥ विनायकं तथा स्कन्दं भूतनाथं तु दण्डिनम् ॥ तत्र तद्युद्धमभव
 त्सर्वलोकभयावहम् ॥ २० ॥ कार्तिकेयः स्वयं शक्त्या विभेद यमकिंकरान् ॥ दक्षिणाशापतिं चापि निजघान बलान्वितम् ॥ २१ ॥ इतावशिष्टा

याम्यास्ते आदित्याय न्यवेदयन् ॥ आदित्योऽपि सुरैः सार्धं भुत्वा तन्महद्भुतम् ॥ २२ ॥ लोकपालैरनुवृत्तो ममान्तिकमुपागमत् ॥ अहं विष्णुश्च
 भगवानिन्द्रोऽग्निर्वरुणस्तथा ॥ २३ ॥ चन्द्रादित्यवशिनौ च लोकपाला मरुद्गणाः ॥ एते चान्ये च बहवो वयं याता यमान्तिकम् ॥ २४ ॥
 मृत आस्ते दक्षिणेशो गङ्गातीरे बलान्वितः ॥ समुद्राश्च नदा नागा नानाभूतान्यनेकशः ॥ २५ ॥ तत्राऽऽजगमुः सुरेशानं द्रष्टुं वैवस्वतं यमम् ॥
 तं दृष्ट्वा हतसैन्यं च यमं देवा भयार्दिताः ॥ कृताञ्जलिपुटाः शंभुमुचुः सर्वे पुनः पुनः ॥ २६ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ भक्तप्रियत्वं ते नित्यं दुष्टहन्तृत्वमेव
 च ॥ आदिकर्तनमस्तुभ्यं नीलकण्ठ नमोऽस्तु ते ॥ ब्रह्मप्रिय नमस्तेऽस्तु देवप्रिय नमोऽस्तु ते ॥ २७ ॥ श्वेतं द्विजं भक्तमनायुषं ते नेतुं यमादिः सकलो
 ऽसमर्थः ॥ संतोषमाप्ताः परमं समीक्ष्य भक्तप्रियत्वं त्वयि नाथ सत्यम् ॥ २८ ॥ ये त्वां प्रपन्नाः शरणं कृपालुं नालं कृतान्तोऽप्यनुवीक्षितुं तान् ॥ एवं
 विदित्वा शिव एव सर्वे त्वामेव भक्त्या परया भजन्ते ॥ २९ ॥ त्वमेव जगतां नाथस्त्वमेव जगतां पतिः ॥ त्वां विना कः समर्थोऽत्र व्यवस्थां कर्तुं मीश्वरः
 ॥ ३० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं तु स्तुवतां तेषां पुरस्तादभवच्छिवः ॥ किं ददामीति सानंदमिदमुचुः सुरा अपि ॥ ३१ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ अयं वैवस्वतो धर्मो
 नियन्ता सर्वदेहिनाम् ॥ धर्माधर्मव्यवस्थायां स्थापितो लोकपालकः ॥ ३२ ॥ नायं वधमवाप्नोति नापराधी न पापकृत् ॥ विना तेन जगद्भातुर्नैव
 किंचिद्भव्यति ॥ ३३ ॥ तस्माज्जीवय देवेश यमं सबलवाहनम् ॥ प्रार्थना सफला नाथ महत्सु न वृथा भवेत् ॥ ३४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततः प्रो
 वाच भगवाज्जीवयेयमसंशयम् ॥ यमं यदि वचो मेऽद्य अनुमन्यन्ति देवताः ॥ ३५ ॥ ततः प्रोचुः सुराः सर्वे कुर्मो वान्यं त्वयोदितम् ॥ हरिब्रह्मा
 दिसहितं वशे यस्याखिलं जगत् ॥ ३६ ॥ ततः प्रोवाच भगवानमरान्समुपागतान् ॥ मद्रक्तो न मृतिं यातु नेत्युचुरमराः पुनः ॥ ३७ ॥ अमराः
 स्तुस्ततो देव सर्वलोकाश्चराचराः ॥ अमर्त्यमर्त्यभेदोऽयं न स्यादेव जगन्मय ॥ ३८ ॥ पुनरप्यह ताञ्शंभुः शृण्वन्तु मम भाषितम् ॥ मद्रक्तानां
 वैष्णवानां गौतमीमनुसेवताम् ॥ ३९ ॥ वयं तु स्वामिनो नित्यं न मृत्युः स्वाम्यमर्हति ॥ वार्ताऽप्येषां न कर्तव्या यमेन तु कदाचन ॥ ४० ॥
 आधिग्याध्यादिभिर्जातु कार्यो नाभिभवः क्वचित् ॥ ये शिवं शरणं यातास्ते मुक्तास्तत्क्षणादपि ॥ ४१ ॥ सानुगस्य यमस्यातो नमस्याः सर्व एव
 ते ॥ तथेत्युचुः सुरगणा देवदेवं शिवं प्रति ॥ ४२ ॥ ततश्च भगवान्नाथो नन्दिनं प्राह वाहनम् ॥ ४३ ॥ ॥ शिव उवाच ॥ गौतम्या उदकेन त्व
 मभिषिञ्च मृतं यमम् ॥ ४४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततो यमादयः सर्वे अभिषिक्तास्तु नन्दिना ॥ उत्पिताश्च सजीवास्ते दक्षिणार्शा ततो गताः ॥
 ॥ ४५ ॥ उत्तरे गौतमीतीरे विष्णवाद्याः सर्वदेवताः ॥ स्थिता आसन्नजयन्तो देवदेवं महेश्वरम् ॥ ४६ ॥ तत्राऽऽसन्नयुतान्यष्ट सहस्राणि चतुर्दश ॥

तथा षट् च सदस्त्राणि पुनः षट् च तथैव च ॥४७॥ षट्दक्षिणे तथा तीरे तीर्थानामयुतत्रयम् ॥ पुण्यमाख्यानमेतद्धि श्वेततीर्थस्य नारद ॥ ४८ ॥
 यत्रासौ पतितो मृत्युमृत्युतीर्थं तदुच्यते ॥ तस्य श्रवणमात्रेण सहस्रं जीवते समाः ॥ ४९ ॥ तत्र स्नानं च दानं च सर्वपापप्रणाशनम् ॥ श्रवणं
 पठनं चापि स्मरणं च मलापहम् ॥ करोति सर्वलोकानां भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ ५० ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये
 उत्तरतीरस्थेकलसद्वादशसहस्रतीर्थदक्षिणतीरस्थत्रिंशत्सहस्रतीर्थवर्णनं नाम चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शुक्रतीर्थमिति स्यात्
 सर्वसिद्धिकरं नृणाम् ॥ सर्वपापप्रशमनं सर्वव्याधिविनाशनम् ॥ १ ॥ अङ्गिराश्च भृगुश्चैव ऋषी परमधार्मिकौ ॥ तयोः पुत्रौ महा प्राज्ञौ
 रूपबुद्धिविलासिनौ ॥ २ ॥ जीवः कविरिति स्यात्तौ मातापित्रोर्वंशे रतौ ॥ उपनीतौ सुतौ दृष्ट्वा पितराबूचतुर्मिथः ॥ ३ ॥ ॥ ऋषी ऊचतुः ॥
 आवयोरेक एवास्तु शास्ता नित्यं च पुत्रयोः ॥ तस्मादेकः शासिता स्यात्तिष्ठत्वेको यथामुखम् ॥ ४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा ततः शीघ्रम्
 द्वित्राः प्राहः भार्गवम् ॥ अध्यापयिष्ये सदृशं मुलं तिष्ठतु भार्गवः ॥ ५ ॥ एतच्छ्रुत्वा चाङ्गिरसो वाक्यं भृगुकुलोद्ब्रह्मः ॥ तथेति मत्वाऽङ्गिरसे शुक्रं
 तस्मै न्यवेदयत् ॥ ६ ॥ उभावपि सुतौ नित्यमध्यापयति वै पृथक् ॥ वैष्ण्वबुद्ध्या तौ बालौ चिराच्छुक्रोऽब्रवीदिदम् ॥ ७ ॥ ॥ शुक्र उवाच ॥
 वैष्ण्वेण गुरो मां त्वमध्यापयसि नित्यशः ॥ गुरूणां नेदमुचितं वैष्ण्वं पुत्रशिष्ययोः ॥ ८ ॥ वैष्ण्वेण च वर्तन्ते मूढाः शिष्येषु देशिकाः ॥ नैषा
 विषमबुद्धीनां संख्या पापस्य विधत्ते ॥ ९ ॥ आचार्यं सम्यग्ज्ञातोऽसि नमस्येऽहं पुनः पुनः ॥ गच्छेयं गुरुमन्यं वै मामनुज्ञातुमर्हसि ॥ १० ॥
 गच्छेयं पितरं ब्रह्मन्यग्रसौ विषमो भवेत् ॥ ततो वाऽन्यत्र गच्छामि स्वाग्निपृष्ठोऽसि गम्यते ॥ ११ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ गुरुं बृहस्पतिं पृष्ट्वा
 अनुज्ञातस्त्वगात्ततः ॥ अवाप्तविद्यः पितरं गच्छेयं चेत्यचिन्तयत् ॥ १२ ॥ तस्मात्कमनुपृच्छेयमुत्कृष्टः को गुरुर्भवेत् ॥ इति स्मरन्महाप्राज्ञमपृच्छ
 दृढगौतमम् ॥ १३ ॥ ॥ शुक्र उवाच ॥ को गुरुः स्यान्मुनिश्रेष्ठ मम ब्रूहि गुरुर्भवेत् ॥ त्रयाणामपि लोकानां यो गुरुस्तं ब्रजाम्यहम् ॥ १४ ॥ ब्रह्मो
 वाच ॥ स प्राह जगतामीशं शंभुं देवं जगद्गुरुम् ॥ शुक्रः प्राह कथं तं वै पश्येयं विदेशोत्तरम् ॥ काऽऽराधयामि गिरिशमित्युक्तः प्राह गौतमः ॥ १५ ॥
 गौतम उवाच ॥ गौतम्यां तु शुचिर्भूत्वा स्तोत्रिस्तोष्य शंकरम् ॥ ततस्तुष्टो जगन्नाथः स ते विद्यां प्रदास्यति ॥ १६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ गौतमस्य
 तु द्वादशव्याध्यामाद्ब्रह्मं स भार्गवः ॥ स्नात्वा भूत्वा शुचिः सम्यक्स्तुतिं चक्रे स बालकः ॥ १७ ॥ ॥ शुक्र उवाच ॥ दीनानाथैकशरणं शंभो
 त्वां शरणं गतः ॥ बालोऽहं बालबुद्धिश्च बालचन्द्रधर प्रभो ॥ नाहं जानामि ते किञ्चित्स्तुतिं कर्तुं नमोऽस्तु ते ॥ १८ ॥ परित्यक्तस्य

गौ० नलपु०
॥ २०४ ॥

गुरुणा न ममास्ति सुहृत्सत्त्वा ॥ त्वं प्रभुः सर्वभावेन जगन्नाथ नमोऽस्तु ते ॥ १९ ॥ गुरुर्गुरुमतां देव महतां च महानसि ॥ अहमल्प
तरो वालो जगन्मय नमोऽस्तु ते ॥ २० ॥ विद्यार्थं हि सुरेशान नाहं वेत्ति भवद्वतिम् ॥ मां त्वं च कृपया पश्य लोकसाक्षिब्रह्मोऽस्तु ते ॥ २१ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं तु स्तुवतस्तस्य प्रसन्नोऽभूत्सुरेश्वरः ॥ २२ ॥ ॥ शिव उवाच ॥ कामं वरय भद्रं ते यज्ञापि सुरदुर्लभम् ॥ २३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
कविरप्याह देवेशं कृताञ्जलिद्वारधीः ॥ २४ ॥ शुक्र उवाच ॥ ब्रह्मादिभिश्च ऋषिभिर्यां विद्या नैव गोचरा ॥ तां विद्यां नाथ याचिष्ये त्वं गुरुर्मम
दैवतम् ॥ २५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मृतसंजीविनीं विद्यामज्ञातां त्रिदशैरपि ॥ तां दत्तवान्सुरश्रेष्ठस्तस्मै शुक्राय याचते ॥ २६ ॥ इतरा लौकिकी
विद्या वेदिकी चान्यगोचरा ॥ किं पुनः शंकरे तुष्टे विचार्यमवशिष्यते ॥ २७ ॥ स तु लब्ध्वा महाविद्यां प्रायात्स्वपितरं गुरुम् ॥ दैत्यानां च
गुरुश्चाऽऽसीद्विद्यया प्रजितः कविः ॥ २८ ॥ ततः कदाचित्तां विद्यां कस्मिंश्चित्कारणान्तरे ॥ कचो बृहस्पतिमुतो विद्यां प्राप्तः कवेस्तुताम् ॥
॥ २९ ॥ कचाद्बृहस्पतिश्चापि ततः देवाः पृथक्पृथक् ॥ अवापुर्महतीं विद्यां यामाहुर्मृतजीविनीम् ॥ ३० ॥ यत्र सा कविना प्राप्ता विद्याऽऽपूज्य
महेश्वरम् ॥ गौतम्या उत्तरे पारे शुक्रतीर्थं तदुच्यते ॥ ३१ ॥ मृतसंजीविनीतीर्थमायुरारोग्यवर्धनम् ॥ स्नानं दानं च यत्किञ्चित्सर्वमक्षयपुण्यदम् ॥
॥ ३२ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये स्वयंभुनारदसंवादे शुक्रतीर्थमृतसंजीविनीतीर्थमाहात्म्यनिरूपणं नाम पञ्चविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥
ब्रह्मोवाच ॥ इन्द्रतीर्थमिति ख्यातं ब्रह्महत्याविनाशनम् ॥ स्मरणादपि पापैषु क्लेशसंघविनाशनम् ॥ १ ॥ पुरा वृत्रवधे वृत्ते ब्रह्महत्या तु नारद ॥
शचीपतिं चानुगताऽविभ्यहृष्टा तु तां हरिः ॥ २ ॥ इन्द्रस्ततो वृत्रहन्ता इतश्चेतश्च धावति ॥ यत्र यत्र त्वसौ याति हत्या साऽपीन्द्रगामिनी ॥
॥ ३ ॥ स महत्सर आविश्य पद्मनालमुपागमत् ॥ तत्रासौ तनुवद्धत्वा वासं चक्रे शचीपतिः ॥ ४ ॥ सरस्तीरेऽपि हत्याऽऽसीद्विष्यं वर्षसहस्र
कम् ॥ एतस्मिन्नन्तरे देवा निरिन्द्रा ह्यभवन्शुने ॥ ५ ॥ मन्त्रयामासुरव्यग्राः कथमिन्द्रो भवेदिति ॥ तत्राहमवदं देवान्हत्यास्थानं प्रकल्प्य च ॥
॥ ६ ॥ इन्द्रस्य पावनार्थाय गौतम्यामभिषिच्यताम् ॥ यज्ञाभिषिक्तः पूतात्मा पुनरिन्द्रो भविष्यति ॥ ७ ॥ तथा ते निश्चयं कृत्वा गौतमीं
शीघ्रमागमन् ॥ तत्र स्नातं सुरपतिं देवाश्च ऋषयस्तथा ॥ ८ ॥ अभिषेककामास्ते सर्वे शचीकान्तं च तस्थिरे ॥ अभिषिच्यमानमिन्द्रं तं प्रको
पाद्रीतमोऽब्रवीत् ॥ ९ ॥ ॥ गौतम उवाच ॥ अभिषेक्यन्ति पापिष्ठं महेन्द्रं गुरुतल्पगम् ॥ तान्सर्वान्भस्मसात्कुर्यां शीघ्रं यान्नसुरारयः ॥ १० ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ तदपेवचनं श्रुत्वा परिहृत्य च गौतमीम् ॥ नर्मदामगमन्सर्व इन्द्रमादाय सत्वरः ॥ ११ ॥ उत्तरे नर्मदातीरे अभिषेकाय तस्थिरे ॥

अ० २६

॥ २०४ ॥

अभिषेक्षमाणमिन्द्रं तं माण्डव्यो भगवानृषिः ॥ १२ ॥ अब्रवीद्भस्मसात्कुर्या यदि स्यादभिषेचनम् ॥ पूजयामासुरमरा माण्डव्यं युक्तिभिः स्तवैः ॥ १३ ॥ देवा उचुः ॥ अयमिन्द्रः सहस्राक्षो यस्मिन्देशेऽभिषिच्यते ॥ तत्रातिदारुणं विघ्नं मुने समुपजायते ॥ १४ ॥ तच्छान्तिं कुरु कल्याण प्रसीद वरदो भव ॥ मलनिर्यातनं यस्मिन्कुर्मस्तस्मिन्वरान्वहन् ॥ १५ ॥ देश दास्यामहे सर्वं तदनुज्ञातुमर्हसि ॥ यस्मिन्देशे सुरेन्द्रस्य अभिषेको भविष्यति ॥ १६ ॥ स सर्वकामदः पुंसां धान्यवृक्षफलैर्युतः ॥ नानावृष्टिर्न दुर्मिहं भवेदत्र कदाचन ॥ १७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मेने ततो मुनिश्रेष्ठो माण्डव्यो लोकपूजितः ॥ अभिषेकः कृतस्तत्र मलनिर्यातनं तथा ॥ १८ ॥ देवैस्तदोक्तो मुनिभिः स देशो मालवस्ततः ॥ अभिषिक्ते सुरपतौ जाते च विमले तदा ॥ १९ ॥ आनीय गौतमीं गङ्गां तं पुण्यायाभिषेचिरे ॥ मुराश्च ऋषयश्चैव अहं विष्णुस्तथैव च ॥ २० ॥ वसिष्ठो गौतमश्चापि अगस्त्योऽत्रिश्च कश्यपः ॥ एते चान्ये च ऋषयो देवा यक्षाः सपन्नगाः ॥ २१ ॥ स्नानं तत्पुण्यतोयेन अकुर्वन्नभिषेचनम् ॥ मया पुनः शचीभर्ता कमण्डलुभवेन च ॥ २२ ॥ वारिणाऽप्यभिषिक्तश्च तत्र पुण्याऽभवन्नदी ॥ सिक्ता चेति च तत्राऽऽसीत्ते गङ्गायां च संगते ॥ २३ ॥ संगमौ तत्र विख्यातौ सर्वदा मुनिसंविता ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थं पुण्यासंगममुच्यते ॥ २४ ॥ सिक्तायाः संगमे पुण्यमेन्द्रं तदभिधीयते ॥ तत्र सप्त सहस्राणि तीर्थान्यासञ्शुभानि च ॥ २५ ॥ तेषु स्नानं च दानं च विशेषेण तु संगमे ॥ सर्वं तदक्षयं विद्यान्नात्र कार्या विचारणा ॥ २६ ॥ यदेतत्पुण्यमाल्यानं यः पठेच्च शृणोति वा ॥ सर्वपापैः स मुच्येत मनोवाकायकर्मजैः ॥ २७ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये पुण्यासिक्तासंगमेन्द्रतीर्थादिसप्तसहस्रतीर्थवर्णनं नाम षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ पोलस्त्यं तीर्थमाल्यातं सर्वसिद्धिप्रदं नृणाम् ॥ प्रभावं तस्य वक्ष्यामि भ्रष्टराज्यप्रदायकम् ॥ १ ॥ उत्तराशापातिः पूर्वभृदिसिद्धिसमन्वितः ॥ पुरा लङ्कापातिश्चाऽऽसीज्येष्ठो विश्रवसः सुतः ॥ २ ॥ तस्यैव भ्रातरश्चाऽऽसन्बलवन्तोऽमितप्रभाः ॥ सापत्ना रावणश्चैव कुम्भकर्णो विभीषणः ॥ ३ ॥ तेऽपि विश्रवसः पुत्रा राक्षस्यां राक्षसास्तु ते ॥ पुष्पकेण विमानेन धनदो भ्रातृभिः सह ॥ ४ ॥ ममान्तिकं भक्तियुक्तो नित्यमेति तु याति च ॥ रावणस्य तु या माता कुपिता साऽब्रवीत्सुतान् ॥ ५ ॥ ॥ रावणमातोवाच ॥ मरिष्ये न च जीविष्ये पुत्रा वैरूप्यकारणात् ॥ देवाश्च दानवाश्चाऽऽसन्सापत्ना भ्रातरो मिथः ॥ ६ ॥ अन्योन्यं वधमीप्सन्ते जयैश्वर्यवशानुगाः ॥ तद्भवन्तो न पुरुषा न शक्ता न जयैषिणः ॥ सापत्नं योऽनुमन्येत तस्य जीवो निरर्थकः ॥ ७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तन्मातृवचनं श्रुत्वा भ्रातरस्ते त्रयो मुने ॥ जग्मुस्ते तपसेऽरण्यं कृतवन्तस्तपो महत् ॥ ८ ॥ मत्तो वरानवापुश्च त्रय एते च राक्षसाः ॥ मातुलेन मरी

यो-५५-
५२-५॥

चेन तथा मातामहेन तु ॥ ९ ॥ तन्मातृवचनाच्चापि ततो लङ्कामयाचत ॥ रत्नोभावान्मातृदोषाद्भ्रातृर्वैरमभून्मदत् ॥ १० ॥ ततस्तदभवद्युद्धं देव
दानवयोरीव ॥ युद्धे जित्वाऽप्रजं शान्तं धनदं भ्रातरं तथा ॥ ११ ॥ पुण्यकं च पुरीं लङ्कां सर्वं चैव व्यपाहरत् ॥ रावणो घोषयामास त्रैलोक्ये
सचराचरे ॥ १२ ॥ यो दत्तवाञ्छयं भ्रातुः स च वध्यो भवेन्मम ॥ भ्रात्रा निरस्तो वैश्रवणो नैव प्रापाऽऽश्रयं कश्चित् ॥ पितृप्रदं-पुलस्त्यं तं गत्वा
नत्वाऽप्रवीद्वचः ॥ १३ ॥ ॥ धनद उवाच ॥ भ्रात्रा निरस्तो दुष्टेन किं करोमि वदस्व मे ॥ आश्रयः शरणं यत्स्यादैवं वा तीर्थमेव च ॥ १४ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ तत्पौत्रवचनं श्रुत्वा पुलस्त्यो वाक्यमब्रवीत् ॥ १५ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ गौतमीं गच्छ पुत्र त्वं स्तुहि देवं महेश्वरम् ॥ तत्र नास्य
प्रवेशः स्याद्ब्रह्माया जलमध्यतः ॥ १६ ॥ सिद्धिं प्राप्स्यसि कल्याणीं तथा कुरु मदाज्ञया ॥ १७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथेत्युक्त्वा जगामासौ सभायौ
धनदस्तथा ॥ पित्रा मात्रा च वृद्धेन पुलस्त्येन धनेश्वरः ॥ १८ ॥ गत्वा तु गौतमीं गङ्गां शुचिः स्नात्वा यतव्रतः ॥ तुष्टाव देवदेवेशं भुक्तिमुक्तिप्रदं
शिवम् ॥ १९ ॥ ॥ धनद उवाच ॥ स्वामी त्वमेवास्य चराचरस्य विश्वस्य शंभो न परोऽस्ति कश्चित् ॥ त्वामप्यवज्ञाय यदीह मोहात्प्रगल्भते
कोऽपि स शोच्य एव ॥ २० ॥ त्वमष्टमूर्त्यां सकलं विभर्षि त्वदाज्ञया वर्तत एव सर्वम् ॥ तथाऽपि विदन्त्यबुधा भवन्तं न जातु विद्वन्महिमा
पुरातनम् ॥ २१ ॥ मलप्रसूतं यदवोचदम्बा हास्यात्सुतोऽयं तव देव शूरः ॥ त्वत्प्रेक्षिताद्युः स च विप्रराजो जज्ञे त्वहो चेष्टितमीशदृष्टेः ॥ २२ ॥
अश्रुभृताङ्गी गिरिजा समीक्ष्य विमुक्तदापत्यमितीशमूचे ॥ मनोभवोऽभून्मदनो रतिश्च सौभाग्यपूर्णत्वमवाप सोमात् ॥ २३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
इत्यादि स्तुवतस्तस्य पुरतोऽभ्रात्रिलोचनः ॥ वरेण च्छन्दयामास हर्षाब्रह्मोवाच किंचन ॥ २४ ॥ तूर्णीभूते तु धनदे पुलस्त्ये च महेश्वरे ॥ पुनः
पुनर्वरस्वेति शिवे वादिनि हर्षिते ॥ २५ ॥ एतस्मिन्नन्तरे तत्र वायुवाचाशरीरिणी ॥ प्राप्तव्यं धनपालत्वं वदन्तीदं महेश्वरम् ॥ २६ ॥ पुलस्त्यस्य
तु यच्चित्तं पितुर्वैश्रवणस्य तु ॥ विदित्वैव तदा वाणी शुभमर्थमुदीरयत् ॥ २७ ॥ भूतवद्भवितव्यं स्यादास्यमानं तु दत्तवत् ॥ प्राप्तव्यं प्राप्तवत्तत्र
दैवी वागभवच्छुभा ॥ २८ ॥ प्रभूतशत्रुः परिभूतदुःखः संप्रज्य सोमेश्वरमाप लिङ्गम् ॥ दिगीश्वरत्वं द्रविणप्रभुत्वमपारदात्तत्कलत्रपुत्रान् ॥ २९ ॥
तां वाचं धनदः श्रुत्वा देवदेवं त्रिशूलिनम् ॥ एवं भवतु नामेति धनदो वाक्यमब्रवीत् ॥ ३० ॥ तच्चैवास्त्विति देवेशो दैवीं वाचममन्यत ॥ पुलस्त्यं
च वरैः पुण्यैस्तथा विश्रवसं मुनिम् ॥ ३१ ॥ धनपालं च देवेशो ह्यभिनन्द्य ययौ शिवः ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थं पौलस्त्यं धनदं विदुः ॥ ३२ ॥
तथा वैश्रवसं पुण्यं सर्वकामप्रदं शुभम् ॥ तेषु स्नानादि यात्किंचित्तत्सर्वं बहुपुण्यदम् ॥ ३३ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहा

अ० २०

॥ २०५ ॥

त्म्ये षौलस्त्यतीर्थवर्णनं नाम सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अग्नितीर्थमिति ख्यातं सर्वकृतुफलप्रदम् ॥ सर्वविघ्नोपशमनं तत्तीर्थस्य
 फलं शृणु ॥ १ ॥ जातवेदा इति ख्यातो अग्नेर्भ्राता स इव्यवाद् ॥ इव्यं वहन्तं देवानां गौतम्यास्तीरं पृथु ॥ २ ॥ ऋषीणां सत्रसदने अग्नेर्भ्रा
 तरमुत्तमम् ॥ भ्रातुः प्रियं तथा दत्तं मधुर्दितिमुतो वली ॥ ३ ॥ जघान ऋषिभिर्येषु पश्यन्तु च सुरेष्वपि ॥ इव्यं देवा नैव
 चाऽऽप्नुमते वै जातवेदसि ॥ ४ ॥ मृते भ्रातारि स त्वग्निः प्रिये वै जातवेदसि ॥ कोपेन महताऽऽविष्टो गाङ्गमम्भः समाविशत् ॥ ५ ॥
 गङ्गांभसि समाविष्टे ह्यग्नौ देवाश्च मातृषाः ॥ जीवन्मुत्सर्जयामासुराग्निर्जीवा यतो मताः ॥ ६ ॥ यत्राग्निर्जलमाविष्टस्तं देशं सर्वं पृथु ते ॥
 आजग्मुर्विबुधाः सर्वं ऋषयः पितरस्तथा ॥ ७ ॥ विनाऽग्निना न जीवामः स्तुवन्तोऽग्निं विशेषतः ॥ अग्निं जलगतं दृष्ट्वा प्रियं
 चोचुर्दिवोकसः ॥ ८ ॥ ॥ देवा उचुः ॥ देवाग्नीवय इव्येन कव्येन च पितृस्तथा ॥ मानुषानन्नपाकेन बीजानां हृदनेन च ॥
 ॥ ९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अग्निरप्याह तान्देवाञ्चाक्तो यो मे गतोऽनुजः ॥ क्रियमाणे भवत्कार्ये या गतिर्जातवेदसः ॥ १० ॥
 सा वाऽपि स्यान्मम मुरा नोत्सहे कार्यसाधने ॥ कार्यं तु सर्वतस्तस्य भवतां जातवेदसः ॥ ११ ॥ इमां स्थितिमनुप्राप्तो न जाने मे कथं भवेत् ॥
 इह चाभुव च व्याप्तौ शक्तिरप्यत्र नो भवेत् ॥ १२ ॥ अथापि क्रियमाणे वै कार्ये सैव गतिर्मम ॥ देवास्तमृचुर्भवेन सर्वेण ऋषयस्तथा ॥ १३ ॥
 आयुः कर्मणि च प्रीतिर्व्याप्तौ शक्तिश्च दीयते ॥ प्रयाजाननुयाजाश्च दास्यामो इव्यवाहन ॥ १४ ॥ देवानां त्वं सुखं श्रेष्ठमाहुत्यः प्रथमास्तव ॥
 त्वया दत्तं तु यद्व्ययं भोक्ष्यामः सुरसत्तम ॥ १५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततस्तुष्टोऽभवद्ब्रह्मिदेववाक्याद्यथाक्रमम् ॥ इह चाभुव च व्याप्तौ इव्ये वा लौ
 किके तथा ॥ १६ ॥ सर्वत्र वह्निरभयः समर्थोऽभूत्सुराज्ञया ॥ जातवेदा बृहद्भ्रातुः सप्तार्चिर्नीललोहितः ॥ १७ ॥ जलगर्भः शमीगर्भो यज्ञगर्भः स
 उच्यते ॥ जलादाकृष्य विबुधा अभिषिच्य विभावसुम् ॥ १८ ॥ उभयत्र पदे वासः सर्वगोऽग्निस्ततोऽभवत् ॥ यथागतं मुरा जग्मुर्वेद्वितीर्थं तदु
 च्यते ॥ १९ ॥ तत्र सप्त शतान्यासंस्तीर्थानि गुणवन्ति च ॥ तेषु स्नानं च दानं च यः करोति जितात्मवान् ॥ २० ॥ अश्वमेधफलं सामं प्राप्नोत्य
 विकलं शुभम् ॥ देवतीर्थं च तत्रैव आग्नेयं जातवेदसम् ॥ २१ ॥ अग्निप्रतिष्ठितं लिङ्गं तत्राऽऽस्तेऽनेकवर्णवत् ॥ तदेवदरांनादेव सर्वकृतुफलं
 लभेत् ॥ २२ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्येऽग्नितीर्थवर्णनं नामाष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ऋणप्रमो
 चनं नाम तीर्थं वेदविदो विदुः ॥ तस्य स्वरूपं वक्ष्यामि शृणु नारद तन्मनाः ॥ १ ॥ आसीत्पुष्टश्रवा नाम प्रियः कक्षीवतः सुतः ॥ न दारसंभवं

गो० ब्रह्म०
॥ २०६ ॥

लेभे वैराग्यान्नामिपूजनम् ॥ २ ॥ कनीयास्तु समर्थोऽपि परिवर्तिभयान्मुने ॥ नाकरोद्धारकर्मादि नैवाग्रीनामुपासनम् ॥ ३ ॥ ततः प्रोचुः पितृ
गणाः पुत्रं कसीवतः शुभम् ॥ ज्येष्ठं चैव कनिष्ठं च पृथक्पृथगिदं वचः ॥ ४ ॥ ॥ पितर ऊचुः ॥ ऋणत्रयापनोदाय क्रियतां दारसंग्रहः ॥ ५ ॥
ब्रह्मोवाच ॥ नेत्युवाच ततो ज्येष्ठः किमृणं केन पुज्यते ॥ कनीयास्तु पितृन्ब्राह्मं न योग्यो दारसंग्रहः ॥ ६ ॥ ज्येष्ठे सति महाप्राज्ञ परिवर्तिभया
दिति ॥ ताडुभौ पुनरप्येवमृजुस्ते वै पितामहाः ॥ ७ ॥ ॥ पितर ऊचुः ॥ यातामुभौ गौतमी तु पुण्यां कसीवतः सुतौ ॥ कुरुतां गौतमीस्नानं सर्वा
भीष्टप्रदायकम् ॥ ८ ॥ गच्छतां गौतमीं गङ्गां लोकव्रितयपावनीम् ॥ स्नानं च तर्पणं तस्यां कुरुतां श्रद्धयाऽन्वितौ ॥ ९ ॥ दृष्ट्वाऽवगाहिता ध्याता
गौतमी सर्वकामदा ॥ न देशकालजात्यादिनियमोऽवगाहने ॥ ज्येष्ठोऽनृणस्ततो भूयात्परिवर्तिर्न चेतरः ॥ १० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततः पृथुश्रवा
ज्येष्ठः कृत्वा स्नानं सतर्पणम् ॥ त्रयाणामपि लोकानां कासीवतोऽनृणोऽभवत् ॥ ११ ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थमृणमोचनमुच्यते ॥ श्रीतस्मार्तऋणेभ्य
श्च इतरेभ्यश्च नारद ॥ तत्र स्नानेन दानेन ऋणी मुक्तः सुखी भवेत् ॥ १२ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये ऋणमोचनतीर्थ
वर्णनं नामैकोनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सुपर्णासंगमं नाम काद्रवासंगमं तथा ॥ महेश्वरो यत्र देवो गङ्गापुलिनमाश्रितः ॥ १ ॥
अश्विकुण्डं च तत्रैव रौद्रं वैष्णवमेव च ॥ सौरं सौम्यं तथा ब्राह्मं कौमारं वारुणं तथा ॥ २ ॥ अप्सरा च नदी यत्र संगता गङ्गाया तथा ॥ तत्तीर्थं स्म
रणादेव कृतकृत्यो भवेन्नरः ॥ ३ ॥ सर्वपापप्रशमनं शृणु यत्नेन नारद ॥ इन्द्रेण हिंसिताः पूर्वं वालखिल्या महर्षयः ॥ दत्तार्धतपसः सर्वे प्रोचुस्ते
काश्यपं मुनिम् ॥ ४ ॥ ॥ वालखिल्या ऊचुः ॥ पुत्रमुत्पादयानेन इन्द्रदर्पहरं शुभम् ॥ तपसोऽर्धं तु दास्यामस्तथेत्याह मुनिस्तु तान् ॥ ५ ॥
सुपर्णायां ततो गर्भमादधे स प्रजापतिः ॥ कङ्गां चैव शनैर्ब्रह्मन्सर्पाणां सर्पमातारि ॥ ६ ॥ ते गर्भिण्यावुभे आह गन्तुकामः प्रजापतिः ॥ अपराधो न
च कापि कार्यो गमनमेव च ॥ ७ ॥ अन्यत्र गमनाच्छापो भविष्यति न संशयः ॥ ८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्युक्त्वा स ययौ पत्न्यौ गते भर्तारि ते
उभे ॥ तदैव जग्मतुः सत्रमृषीणां भावितात्मनाम् ॥ ९ ॥ ब्रह्मवृन्दसमाकीर्णं गंगातीरसमाश्रितम् ॥ उन्मत्ते ते उभे नित्यं वयःसंपत्तिर्गर्विते ॥
॥ १० ॥ निवार्यमाणे बहुशो मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ विकुर्वत्यौ तत्र सत्रे समानि च हवींषि च ॥ ११ ॥ योषितां दुर्विलसितं कः संवरितुमीश्वरः ॥
ते दृष्ट्वा चुक्षुर्बुविप्रा अपमार्गंरते उभे ॥ १२ ॥ शपमार्गस्थिते यस्मादापगे हि भविष्यथः ॥ सुपर्णां चैव कद्रुश्च नद्यौ ते संवभूवतुः ॥ १३ ॥
स कदाचिद्गृहे प्रायात्काश्यपोऽपि प्रजापतिः ॥ ऋषिभ्यस्तत्र वृत्तान्तं शार्पं ताभ्यां सविस्तरम् ॥ १४ ॥ श्रुत्वा तु विस्मयाविष्टः

अ० ३०

॥ २०६ ॥

किं करोमीत्यचिन्तयत् ॥ ऋषिभ्यः कथयामास वालखिल्या इति श्रुताः ॥ १५ ॥ त ऊचुः कश्यपं विप्रं गत्वा गंगां तु
 गौतमीम् ॥ तत्र स्तुहि महेशानं पुनर्भायं भविष्यतः ॥ १६ ॥ ब्रह्महत्याभयादेव यत्र देवो महेश्वरः ॥ गंगामध्ये सदा ह्यास्ते
 मध्यमेश्वरसंज्ञया ॥ १७ ॥ तथेत्युक्त्वा कश्यपोऽपि स्नात्वा गङ्गां जितव्रतः ॥ तुष्टाव स्तवनेः पुण्यैर्देवदेवं महेश्वरम् ॥ १८ ॥
 कश्यप उवाच ॥ ॥ लोकत्रयैकाधिपतेन यस्य कुत्रापि वस्तुन्यभिमानलेशः ॥ स सिद्धनाथोऽखिलविश्वकर्ता भर्ता शिवाया भवतु प्रसन्नः ॥ १९ ॥
 तापत्रयोष्णद्युतितापितानामितस्ततो वै परिधावतां च ॥ शरीरेणां स्थावरजङ्गमानां त्वमेव दुःखव्यपनोददक्षः ॥ २० ॥ सत्त्वादियोगस्त्रिविधोऽपि
 यस्य शक्रादिभिर्वकुमराक्य एव ॥ विचित्रवृत्तिं परिचिन्त्य सोमं सुखी सदा दानपरो वरेण्यः ॥ २१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्यादिस्तुतिभिर्देवः स्तुतो
 गौरीप्रियः शिवः ॥ प्रसन्नो ह्यददाच्छंभुः कश्यपाय वरान्वहन् ॥ २२ ॥ भार्यार्थिनं तु तं प्राह स्यातां भायं उभे तु ते ॥ नदीस्वरूपे पत्न्यौ ये
 गंगां प्राप्य सारिद्वारम् ॥ २३ ॥ तत्संगमनमात्रेण ताभ्यां भूयात्स्वकं वपुः ॥ ते गर्भिण्यो पुनर्जाते गंगायाश्च प्रसादतः ॥ २४ ॥ ततः प्रजापतिः
 प्रीतो भायं प्राप्य महामनाः ॥ आह्वयामास तान्विप्राङ्गौतमीतीरमाश्रितान् ॥ २५ ॥ सीमन्तोन्नयनं चक्रे ताभ्यां प्रीतः प्रजापतिः ॥ ब्राह्मणान्भो
 जयामास विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ २६ ॥ भुक्तवत्स्वथ विप्रेषु कश्यपस्याथ मन्दिरे ॥ भर्तुः समीपे संविष्टा कद्रुर्विप्रात्रिरीक्ष्य च ॥ २७ ॥ ततः कद्रुः
 ऋषीनक्ष्णा प्राहसते च चुक्षुभुः ॥ येनाक्ष्णा हसिता पापे भज्यतां तेऽक्षि पापकृत् ॥ २८ ॥ काणाऽभवत्ततः कद्रुः सर्पमातेति योच्यते ॥ ततः
 प्रसादयामास कश्यपो भगवानृषीन् ॥ २९ ॥ ततः प्रसन्नास्ते प्रोचुर्गौतमी सरितां वरा ॥ अपराधसहस्रेभ्यो रक्षिष्यति ति च सेवनात् ॥ ३० ॥
 भार्यान्वितस्तथा चक्रे कश्यपो मुनिसत्तमः ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थेषुभयोः संगमं विदुः ॥ ३१ ॥ कद्रुः समन्तात्पूर्वं च यावत्सीपर्णिका नदी ॥
 तावज्जाधरं तीर्थं वारणस्या यवाधिकम् ॥ ३२ ॥ सर्वपापप्रशमनं सर्वकृतुफलप्रदम् ॥ ३३ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये स्वयंभु
 ऋषिसंवादे कद्रुसुपर्णासंगमतीर्थवर्णनं नाम त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ पुरुषवसमाख्यातं तीर्थं वेदविदो विदुः ॥ स्मरणादेव
 पापानां नाशनं किंतु दर्शनात् ॥ १ ॥ पुरुषा ब्रह्मसदः प्राप्य तत्र सरस्वतीम् ॥ यदृच्छया देवर्षी इत्यन्तीं ब्रह्मणोऽन्तिके ॥ तां दृष्ट्वा रूपसं
 पन्नामुर्वशीं प्राह भूपतिः ॥ २ ॥ ॥ राजोवाच ॥ केयं रूपवती साध्वी स्थितेयं ब्रह्मणोऽन्तिके ॥ सर्वासाद्युत्तमा योपिदीपयन्ती सभामिमाम् ॥
 ॥ ३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ उर्वशी प्राह राजानमियं देवनदी शुभा ॥ सरस्वती ब्रह्मसुता नित्यमेति च याति च ॥ तच्छ्रुत्वा विस्मितो राजा आनयेमा

ममान्तिकम् ॥ ४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ उर्वशी पुनरप्याह राजानं धीरदक्षिणम् ॥ ५ ॥ ॥ उर्वशुवाच ॥ आनीयते महाराज तस्याः सर्वं निवेद्य
च ॥ ६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततस्तां प्राणिनोत्तत्र राजा श्रोत्या तदोर्वशीम् ॥ सा गत्वा राजवचनं न्यवेदयदथोर्वशी ॥ ७ ॥ सरस्वत्यापि तन्मेने
उर्वश्याय निवेदितम् ॥ सा तथेति प्रतिज्ञाय प्रायाद्यत्र पुरुरवाः ॥ ८ ॥ सरस्वत्यास्ततस्तीरं स रेमे बहुलाः समाः ॥ सरस्वानभवत्पुत्रो यस्य पुत्रो
बृहद्रथः ॥ ९ ॥ तां गच्छन्तीं नृपगृहं नित्यमेव सरस्वतीम् ॥ सरस्वन्तं ततो लक्ष्म ज्ञात्वाऽन्येषु तथा कृतम् ॥ १० ॥ तस्यै ददावहं शापं
भूया इति महानदी ॥ मच्छापभीता वागीशा प्रागादेवीं च गौतमीम् ॥ ११ ॥ कमण्डलुभवां पूर्ता मातरं लोकपावनीम् ॥ तापत्रयोपश
मनीमैहिकायुष्मिकप्रदाम् ॥ १२ ॥ सा गत्वा गौतमीं देवीं प्राह मच्छापमादितः ॥ गंगाऽपि मासुवाचेदं विशापा कर्तुमर्हसि ॥ १३ ॥ न युक्तं
यत्सरस्वत्याः शापं त्वं दत्तवानसि ॥ स्त्रीणामेष स्वभावो वै पुंस्कामा योषितो यतः ॥ १४ ॥ स्वभावचपला ब्रह्मन्योषितः सकला अपि ॥ त्वं कथं
तु न जानीषि जगत्स्रष्टाऽम्बुजासन ॥ १५ ॥ विडम्बयति कं वा न कामो वाऽपि स्वभावतः ॥ ततो विशापमवदं दृश्याऽपि स्यात्सरस्वती ॥ १६ ॥
तस्माच्छापान्नदी मर्त्ये दृश्याऽदृश्या सरस्वती ॥ यत्रैषा संगता देवी गङ्गायां शापविह्वला ॥ १७ ॥ तत्र प्रायान्नपवरो धार्मिकः स पुरुरवाः ॥
तपस्तप्त्वा समाराध्य देवं सिद्धेश्वरं हरम् ॥ १८ ॥ सर्वान्कामानथावाप गङ्गायाश्च प्रसादतः ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थं पुरुरवसमुच्यते ॥ १९ ॥
सरस्वतीसंगमं च ब्रह्मतीर्थं तदुच्यते ॥ सिद्धेश्वरो यत्र देवः सर्वकामप्रदं तु तत् ॥ २० ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगत गौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये
सरस्वतीसंगमपुरुरवसब्रह्मतीर्थसिद्धेश्वरवर्णनं नामैकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सावित्री चैव गायत्री श्रद्धा मेधा सरस्वती ॥ एतानि
पञ्च तीर्थानि पुण्यानि मुनयो विदुः ॥ १ ॥ तत्र स्नात्वा च पीत्वा तु मुच्यते सर्वकल्मषात् ॥ सावित्री चैव गायत्री श्रद्धा मेधा सरस्वती ॥ २ ॥ एता
मम सुता ज्येष्ठा धर्मसंस्थानहेतवः ॥ सर्वान्मृत्युर्मा कांचिन्निर्ममे लोकसुन्दरीम् ॥ ३ ॥ तां दृष्ट्वा विकृता बुद्धिर्ममाऽऽसीन्मुनिसत्तम ॥ गृहीतुकामं मां
बाला सा तु दृष्ट्वा पलायिता ॥ ४ ॥ मृगीभूता तु सा बाला मृगोऽहमभवत् तदा ॥ मृगव्याधोऽभवच्छुभ्रधर्मसंरक्षणाय च ॥ ५ ॥ ता मञ्जीताः पञ्च सुता
गङ्गा मीयुर्महानदीम् ॥ ततो महेश्वरः प्रायाद्धर्मसंरक्षणाय सः ॥ ६ ॥ धनुर्गृहीत्वा सशरमीशोऽपि मृगरूपिणम् ॥ मासुवाच वधिष्ये त्वां मृगव्याधस्तदा
हरः ॥ ७ ॥ तत्कर्मणो निवृत्तोऽहं प्रादां कन्यां विवस्वते ॥ सावित्र्याद्याः पञ्च सुता नदीरूपेण संगताः ॥ ८ ॥ ता आगताः पुनश्चापि स्वर्गं लोकं ममा
न्तिकम् ॥ यत्र ताः संगता देव्या पञ्च तीर्थानि नारद ॥ ९ ॥ संगतानि च पुण्यानि पञ्च नद्यः सरस्वती ॥ तेषु स्नानं तथा दानं यत्किञ्चित्कुरुते

नरः ॥१०॥ सर्वकामप्रदं तत्स्यत्रैकम्यान्मुक्तिदं स्मृतम् ॥ तत्राभवन्मृगव्याधं तीर्थं सर्वार्थदं नृणाम् ॥ स्वर्गमोक्षफलं चान्यद्ब्रह्मतीर्थफलं स्मृतम् ॥
 ॥११॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्येपंचतीर्थमाहात्म्यनिरूपणं नाम द्वाविंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शमीतीर्थमिति
 ख्यातं सर्वपापेषान्तिदम् ॥ तस्याऽऽख्यानं प्रवक्ष्यामि शृणु यत्नेन नारद ॥ १ ॥ आसीत्प्रियव्रतो नाम क्षत्रियो जयतां वरः ॥ गौतम्या दक्षिणे
 तीरे दीक्षां चक्रे पुरोधसा ॥ २ ॥ हयमेध उपक्रान्ते ऋत्विग्भिर्ऋषिभिर्वृते ॥ तस्य राज्ञो महाबाहोर्वसिष्ठस्तु पुरोहितः ॥ ३ ॥ तद्यज्ञवाटमगमदा
 नवोऽथ हिरण्यकः ॥ तं दानवमभिप्रेक्ष्य देवास्त्विन्द्रपुरोगमाः ॥ ४ ॥ भीताः केचिदिवं जम्बूद्वीपवाद् शमिमाविशत् ॥ अश्वत्थं विष्णुरगमद्रा
 नुरकं वटं शिवः ॥ ५ ॥ सोमः पंलाशमगमद्रङ्गाम्भो हव्यवाहनः ॥ अश्विनौ तु हयं गृह्य वायसोऽभूद्यमः स्वयम् ॥ ६ ॥ एतस्मिन्नन्तरे तत्र
 वसिष्ठो भगवानृषिः ॥ यष्टिमादाय दैत्यान्यवारयदथाऽऽज्ञया ॥ ७ ॥ ततः प्रवृत्तः पुनरेव यज्ञो दैत्यो गतः स्वेन बलेन युक्तः ॥
 इमानि तीर्थानि ततः शुभानि दशाश्वमेधस्य फलानि दद्युः ॥ ८ ॥ प्रथमं तु शमीतीर्थं द्वितीयं वैष्णवं विदुः ॥ आर्कं शैवं च सौम्यं च वासिष्ठं
 सर्वकामदम् ॥ ९ ॥ देवाश्च ऋषयः सर्वे निवृत्ते मखविस्तरे ॥ तुष्टाः प्रोचुर्वसिष्ठं तं यजमानं प्रियव्रतम् ॥ १० ॥ तांश्च वृक्षांस्तां च गङ्गां मुदा
 युक्ताः पुनः पुनः ॥ हयमेधस्य निष्पत्ये एते याता इतस्ततः ॥ ११ ॥ हयमेधफलं दद्युस्तीर्थानीत्यवदन्सुराः ॥ तस्मात्स्नानेन दानेन तेषु तीर्थेषु
 नारद ॥ हयमेधफलं पुण्यं प्राप्नोति न मृषा वचः ॥ १२ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये स्वयंभुनारदसंवादे तीर्थमाहात्म्ये शम्यादितीर्थवर्णनं
 नाम त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ विश्वामित्रं हरिश्चन्द्रं शुनःशेपं च रोहितम् ॥ व्राह्मणं ब्राह्ममाश्रित्यैन्द्रमेन्द्रवैश्वरम् ॥ १ ॥ मैत्रं च
 वैष्णवं चैव याम्यमाश्रित्यमौशनम् ॥ एतेषां पुण्यतीर्थानां नामधेयं शृणुष्व मे ॥ २ ॥ हरिश्चन्द्र इति त्वासीदिक्ष्वाकुप्रभवो नृपः ॥ तस्य गेहमनु
 प्राप्तो नारदः पर्वतस्तथा ॥ कृत्वाऽऽतिथ्यं तयोः सम्यग्वरिश्चन्द्रोऽब्रवीदृषी ॥ ३ ॥ ॥ हरिश्चन्द्र उवाच ॥ पुत्रार्थं क्षिश्यते लोकः किं पुत्रेण
 भविष्यति ॥ ज्ञानी वाऽप्यथवाऽज्ञानी उत्तमो मध्यमोऽथवा ॥ एतं मे संशयं नित्यं ब्रूतामृषिवरावुभौ ॥ ४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तावद्भूतां हरिश्चन्द्रं
 पर्वतो नारदस्तथा ॥ ५ ॥ ॥ नारदपर्वतावृचतुः ॥ एकया दशया राजञ्छतया च सहस्रया ॥ उत्तरं विद्यते सम्यक्तथाऽप्येतदुदीर्यते ॥ ६ ॥
 नापुत्रस्य परो लोको विद्यते नृपसत्तम ॥ इहलोकश्च नास्त्येव तस्य दुष्कृतकर्मणः ॥ जाते पुत्रे पिता स्नानं यः करोति जनाधिप ॥ ७ ॥ दशाना
 मश्वमेधानामभिषेकफलं लभेत् ॥ आत्मप्रतिष्ठा पुत्रात्स्याज्जायते चामरोत्तमः ॥ ८ ॥ अमृतेनामरा देवाः पुत्रेण ब्राह्मणादयः ॥ त्रिऋणान्मोचये

गो० ब्रह्मपु०

॥ २०८ ॥

तुष्टः पितरं च पितामहान् ॥ ९ ॥ किंतु मूलं किमु जलं किंतु श्मश्रूणि किं तपः ॥ विना पुत्रेण राजेन्द्र स्वर्गो मुक्तिः सुतः स्मृतः ॥ १० ॥
 पुत्र एव परो लोको धर्मः कामोऽर्थ एव च ॥ पुत्रो मुक्तिः परं ज्योतिस्तारकः सर्वदैहिनाम् ॥ ११ ॥ विना पुत्रेण राजेन्द्र स्वर्गमोक्षो मुदुलंभौ ॥ पुत्र
 एव परो लोके धर्मकामार्थसिद्धये ॥ १२ ॥ विना पुत्रेण य इत्तं विना पुत्रेण यद्धुतम् ॥ विना पुत्रेण यजन्म व्यर्थं तदवभाति मे ॥ ऋणात्पुत्रेण निष्कृ
 तिर्विरजाश्च प्रजा यतः ॥ १३ ॥ पिता पुत्रस्य जातस्य पश्येच्चैर्जीवतो मुखम् ॥ ये भोगा मानुषे लोके ये भोगाश्चांतरिक्षगाः ॥ तान्सर्वान्समवाप्नोति
 पिता पुत्रावलोकनात् ॥ १४ ॥ तस्मात्पुत्रसमं किंचित्काम्यं नास्ति जगत्रये ॥ तच्छ्रुत्वा विस्मितमनास्तावुवाच नृपः पुनः ॥ १५ ॥ ॥ हरिश्चन्द्र
 उवाच ॥ कथं मे स्यात्सुतो ब्रूतां यत्र कापि यथातथम् ॥ येन केनाप्युपायेन कृत्वा किंचित् पौरुषम् ॥ मन्त्रेण यागदानाभ्यामुत्पाद्योऽसौ सुतो मया ॥
 ॥ १६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तावूचतुर्नृपश्रेष्ठं हरिश्चन्द्रं सुतार्थिनम् ॥ ध्यात्वा क्षणं तथा सम्यग्गौतमीं याहि मानद ॥ १७ ॥ तत्रापापतिरुत्कृष्टं ददाति
 मनासि स्थितम् ॥ वरुणः सर्वदाता वै मुनिभिः परिकीर्तितः ॥ १८ ॥ स तु प्रीतः शनैः काले तव पुत्रं प्रदास्यति ॥ एतच्छ्रुत्वा नृपश्रेष्ठो मुनिवाक्यं
 तथाऽकरोत् ॥ १९ ॥ तोषयामास वरुणं गौतमीतीरमाश्रितः ॥ ततश्च तुष्टो वरुणो हरिश्चन्द्रमुवाच ह ॥ २० ॥ ॥ वरुण उवाच ॥ पुत्रं दास्यामि
 ते राजंस्त्वमपुत्रो यतव्रतः ॥ यदि यक्ष्यसि तेनैव तव पुत्रो भवेद्भुवम् ॥ २१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ हरिश्चन्द्रोऽपि वरुणं यक्ष्ये तेनेत्यवोचत ॥ ततो
 गत्वा हरिश्चन्द्रश्चरुं कृत्वा तु वारुणम् ॥ २२ ॥ भार्यायै नृपतिः प्रादात्ततो जातः सुतो नृपात् ॥ जाते पुत्रे अपामीशः प्रोवाच वदतां वरः ॥ २३ ॥
 वरुण उवाच ॥ अद्यैव पुत्रो यष्टव्यः स्मरसे वचनं पुरा ॥ २४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ हरिश्चन्द्रोऽपि वरुणं प्रोवाचेदं क्रमागतम् ॥ २५ ॥ ॥ हरिश्च
 न्द्र उवाच ॥ निर्देशो मेध्यतां याति पशुर्यक्ष्ये ततो ह्यहम् ॥ २६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं राज्ञो वरुणोऽगात्स्वमालयम् ॥ निर्देशो पुनर
 भ्येत्य यजस्वेत्याह तं नृपम् ॥ २७ ॥ राजाऽपि वरुणं प्राह निर्दन्तो निष्फलः पशुः ॥ पशोर्दन्तेषु जातेषु एहि गच्छाधुनाऽप्पते ॥ २८ ॥ तच्छ्रुत्वा
 राजवचनं पुनः प्रायादपापतिः ॥ जातेषु चैव दन्तेषु सप्तवर्षेषु नारद ॥ २९ ॥ पुनरप्याह राजानं यजस्वेति ततोऽब्रवीत् ॥ राजाऽपि वरुणं प्राह पत्स्य
 न्तीमे अपापते ॥ ३० ॥ संपत्स्यन्ति तथा चान्ये ततो यक्ष्ये ब्रजाधुना ॥ पुनः प्रायात्स वरुणः पुनर्दन्तेषु नारद ॥ यजस्वेति नृपं प्राह राजा
 प्राह त्वपापतिम् ॥ ३१ ॥ ॥ राजोवाच ॥ यदा तु क्षत्रियो यज्ञे पशुर्भवति वारिप ॥ धनुर्वेदं यदा वेत्ति तदा स्यात्पशुरुत्तमः ॥ ३२ ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ तच्छ्रुत्वा राजवचनं वरुणोऽगात्स्वमालयम् ॥ यदाऽख्ये च शस्त्रेषु समर्थोऽभूत्स रोहितः ॥ ३३ ॥ सर्ववेदेषु शास्त्रेषु वेत्ताऽभूत्स त्व

अ० ३४

॥ २०८ ॥

रिदमः ॥ युवराज्यमनुप्राप्ते रोहिते षोडशाब्दिके ॥ ३४ ॥ प्रीतिमानगमत्तत्र यत्र राजा सरोहितः ॥ आगत्य वरुणः प्राह यजस्वाद्य सुतं स्वकम् ॥
 ॥ ३५ ॥ ओमित्युक्त्वा नृपवर ऋत्विजः प्राह भूपतिः ॥ रोहितं च सुतं ज्येष्ठं शृण्वतो वरुणस्य च ॥ ३६ ॥ ॥ हरिश्चन्द्र उवाच ॥ एहि पुत्र
 महावीर यक्ष्ये त्वां वरुणाय हि ॥ ३७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ किमेतदित्यथोवाच रोहितः पितरं प्रति ॥ पिताऽपि तद्यथावृत्तमाचक्षे सविस्तरम् ॥
 रोहितः पितरं प्राह शृण्वतो वरुणस्य च ॥ ३८ ॥ ॥ रोहित उवाच ॥ अहं पूर्वं महाराज ऋत्विग्भिः सपुरोहितः ॥ विष्णवे लोकनाथाय यक्ष्येऽहं
 त्वरितं शुचिः ॥ पशुना वरुणेनाथ तदनज्ञातुमर्हसि ॥ ३९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ रोहितस्य तु तद्वाक्यं श्रुत्वा वारीश्वरस्तदा ॥ कोपेन महताऽऽविष्टो
 जलोदरमथाकरोत् ॥ ४० ॥ हरिश्चन्द्रस्य नृपते रोहितः स वनं ययौ ॥ गृहीत्वा स धनुर्दिव्यं रथारूढो गतव्यथः ॥ ४१ ॥ यत्र चाऽऽराध्य वरुणं
 हरिश्चन्द्रो जनेश्वरः ॥ गंगायां प्राप्तवान्पुत्रं तत्रागात्सोऽपि रोहितः ॥ ४२ ॥ व्यतीतान्यथ वर्षाणि पञ्च पष्ठे प्रवर्तति ॥ तत्र स्थित्वा नृपसुतः
 शुश्राव नृपते रुजम् ॥ ४३ ॥ मया पुत्रेण जातेन पितुर्वै क्लेशकारिणा ॥ किं फलं किं नु कृत्यं स्यादित्येवं पर्यचिन्तयत् ॥ ४४ ॥ तस्यास्तीरि
 ऋषीन्पुण्यानपश्यन्नृपतेः सुतः ॥ गङ्गातीरे चाटमानपश्यदपिसत्तमम् ॥ ४५ ॥ अजीगर्तमिति ख्यातमृपेस्तु वयसः सुतम् ॥ त्रिभिः पुत्रैरनुवृत्तं
 भार्यया क्षीणवृत्तिकम् ॥ ते दृष्ट्वा नृपतेः पुत्रो नमस्येदं वचोऽब्रवीत् ॥ ४६ ॥ ॥ रोहित उवाच ॥ क्षीणवृत्तिः कुशः कस्माद्गुर्मना इव लक्ष्यसे ॥
 ॥ ४७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अजीगर्तोऽपि चोवाच रोहितं नृपतेः सुतम् ॥ ४८ ॥ ॥ अजीगर्त उवाच ॥ वर्तनं नास्ति देहस्य भोक्तारो वहवश्च मे ॥
 विनाऽज्रेण मरिष्यामो ब्रूहि किं करवामहे ॥ ४९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तच्छ्रुत्वा पुनरप्याह नृपपुत्र ऋषिं तदा ॥ ५० ॥ ॥ रोहित उवाच ॥ तव किं
 वर्तते चित्ते तद्ब्रूहि वदतांवर ॥ ५१ ॥ ॥ अजीगर्त उवाच ॥ हिरण्यं रजतं गावो धान्यं वस्त्रादिकं न मे ॥ विद्यते नृपशार्दूल वर्तनं नास्ति मे
 ततः ॥ ५२ ॥ सुता मे सन्ति भार्यां च अहं वै पश्यमस्तथा ॥ नेतेषां कतमस्यापि क्रेताऽज्रेण नृपोत्तम ॥ ५३ ॥ ॥ रोहित उवाच ॥ किं क्रीणा
 सि महाबुद्धेऽजीगर्त सत्यमेव मे ॥ वद नान्यच्च वक्तव्यं विप्रा वै सत्यवादिनः ॥ ५४ ॥ ॥ अजीगर्त उवाच ॥ त्रयाणामपि पुत्राणामेकं वा मातं धे
 व च ॥ भार्या चाऽपि गृहाणेमां क्रीत्वा जीवामहे वयम् ॥ ५५ ॥ ॥ रोहित उवाच ॥ किं भार्यया महाबुद्धे किं त्वया बृद्धरूपिणा ॥ युवानं देहि
 पुत्रं मे पुत्राणां यं त्वमिच्छसि ॥ ५६ ॥ ॥ अजीगर्त उवाच ॥ ज्येष्ठपुत्रं शुनःपुच्छं नाहं क्रीणामि रोहित ॥ माता कनीयसं चापि न क्रीणामि ततो
 नयोः ॥ मध्यमं तु शुनःशेपं क्रीणामि वद तद्वनम् ॥ ५७ ॥ ॥ रोहित उवाच ॥ वरुणाय पशुः कल्प्यः पुरुषो गुणवत्तरः ॥ यदि क्रीणासि मूल्यं

गौ० ब्रह्मपु०
॥ २०९ ॥

त्वं वद सत्यं महाशुने ॥ ५८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथेत्युक्त्वा त्वजीगर्तः पुत्रभूत्यमकल्पयत् ॥ गवां सहस्रं धान्यानां निष्काणां चापि वाससाम् ॥
राजपुत्र वरं देहि दास्यामि त्वमुतं तव ॥ ५९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथेत्युक्त्वा रोहितोऽपि प्रादात्सवसन्नं धनम् ॥ दत्त्वा जगाम पितरमृषि
पुत्रेण रोहितः ॥ पित्रे निवेदयामास कयक्रीतमृषेः सुतम् ॥ ६० ॥ ॥ रोहित उवाच ॥ वरुणाय यजस्व त्वं पशुना त्वमरुभवं ॥ ६१ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ तदोवाच हरिश्चन्द्रः पुत्रवाक्यादनन्तरम् ॥ ६२ ॥ ॥ हरिश्चन्द्र उवाच ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्या राज्ञा पाल्या इति श्रुतिः ॥ विशेषे
षतस्तु वर्णानां गुरवो हि द्विजोत्तमाः ॥ ६३ ॥ विष्णोरपि हि ये पूज्या मादृशाः कुत एव हि ॥ अवज्ञयाऽपि येषां स्यान्पुत्राणां स्वकुलक्षयः ॥
॥ ६४ ॥ सर्वतीर्थमया विप्राः सर्वदेवमयास्तथा ॥ नरके पततां पुंसां रक्षितारस्त एव हि ॥ ६५ ॥ तान्पशून्कृत्य कृपणं कथं रक्षितुमुत्सहे ॥
अहं च ब्राह्मणं कुर्यां पशुं नैतद्धि युज्यते ॥ ६६ ॥ वरं रुजाहि मरणं न कथंचिद्धिजं पशुम् ॥ करोमि तस्मात्पुत्र त्वं ब्राह्मणेन सुखं व्रज ॥ ६७ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ एतस्मिन्नन्तरे तत्र वागुवाचाशरीरिणी ॥ ६८ ॥ ॥ आकाशवागुवाच ॥ गौतमीं गच्छ राजेन्द्र ऋत्विग्भिः सपुरोहितः ॥ पशुना
विप्रपुत्रेण रोहितेन सुतेन च ॥ ६९ ॥ त्वयाः कार्यः क्रतुश्चैव शुनःशेपवधं विना ॥ क्रतुः पूर्णो भवेत्तत्र तस्माद्याहि महामते ॥ ७० ॥ ब्रह्मोवाच ॥
तच्छ्रुत्वा वचनं शीघ्रमगाद्वर्गा नृपोत्तमः ॥ विश्वामित्रेण ऋषिणा वसिष्ठेन पुरोधसा ॥ ७१ ॥ वामदेवेन ऋषिणा तथाऽन्यैर्मुनिभिः सह ॥ प्राप्य
गङ्गां गौतमीं तां नरमेधाय दीक्षितः ॥ ७२ ॥ वेदिमण्डपकुण्डादि यूपपश्चादि चाकरोत् ॥ कृत्वा सर्वं यथान्यायं तस्मिन्यज्ञे प्रवर्तिते ॥ ७३ ॥
शुनःशेपं पशुं यूपे निवध्याथ समन्त्रकम् ॥ वारिभिः प्रोक्षितं दृष्ट्वा विश्वामित्रोऽब्रवीदिदम् ॥ ७४ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ देवानृषीन्धारिश्चन्द्रं
रोहितं च विशेषतः ॥ अनुजानन्त्विमं सर्वे शुनःशेपं द्विजोत्तमम् ॥ ७५ ॥ येभ्यस्त्वयं हविर्दयो देवेभ्योऽयं पृथक्पृथक् ॥ अनुजानन्तु ते सर्वे शुन
शेपं विशेषतः ॥ ७६ ॥ वसाभिलोमभिस्त्वग्भिर्मसैः सन्मन्त्रितैर्मले ॥ अग्नौ होष्यः पशुश्चायं शुनःशेपो द्विजोत्तमः ॥ ७७ ॥ वपासिताः स्युर्वि
प्रेन्द्रास्ते सर्वे त्वनुमन्य माम् ॥ गौतमीं यान्तु विप्रेन्द्राः स्नात्वा देवानृथक्पृथक् ॥ ७८ ॥ मन्त्रैः स्तोत्रैः स्तुवन्तस्ते मुदं यान्तु शिषे
रताः ॥ एनं रक्षन्तु मुनयो देवाश्च हविषो भुजः ॥ ७९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथेत्युक्त्वा मुनयो मेने च नृपसत्तमः ॥ ततो गत्वा शुनःशेपो गंगां त्रैलो
क्यपावनीम् ॥ ८० ॥ स्नात्वा तुष्टाव तान्देवान्ये तत्र हविषो भुजः ॥ ततस्तुष्टाः सुरगणाः शुनःशेपं च ते मुने ॥ अवदन्त सुराः सर्वे विश्वामि
त्रस्य शृण्वतः ॥ ८१ ॥ ॥ सुरा ऊचुः ॥ क्रतुः पूर्णो भवत्येष शुनःशेपवधं विना ॥ ८२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ विशेषेणाथ वरुणश्चावदन्पुत्रसत्त

अ० ३४

॥ २०९ ॥

मम् ॥ ततः पूर्णोऽभवद्वाङ्मो नृमेधो लोकविश्रुतः ॥ ८३ ॥ देवानां च प्रसादेन मुनीनां च प्रसादतः ॥ तीर्थस्य तु प्रसादेन राज्ञः पूर्णोऽभव
क्तुः ॥ ८४ ॥ विश्वामित्रः शुनःशेपं पूजयामास संसदि ॥ अकरोदात्मनः पुत्रं पूजयित्वा मुरान्तिके ॥ ८५ ॥ ज्येष्ठं चकार पुत्राणामात्मनः
स तु कौशिकः ॥ न मेनिरे ये च पुत्रा विश्वामित्रस्य धीमतः ॥ ८६ ॥ शुनःशेपस्य च ज्येष्ठ्यं ताञ्शशाप स कौशिकः ॥ ज्येष्ठ्यं ये मेनिरे
पुत्राः पूजयामास तान्मुतान् ॥ ८७ ॥ वरेण मुनिशार्दूलस्तदेतत्कथितं मया ॥ एतत्सर्वं यत्र वृत्तं गौतम्या दक्षिणे तटे ॥ ८८ ॥ तत्र तीर्थानि
पुण्यानि विख्यातानि मुरादिभिः ॥ बहूनि तेषां नामानि मत्तः शृणु महामते ॥ ८९ ॥ हरिश्चन्द्रं शुनःशेपं विश्वामित्रं सरोहितम् ॥ इत्याद्यष्ट
सहस्राणि तीर्थान्यथ चतुर्दश ॥ ९० ॥ तेषु स्नानं च दानं च नरमेधफलप्रदम् ॥ आख्यातं चास्य माहात्म्यं तीर्थस्य मुनिसत्तम ॥ ९१ ॥ यः
पठेत्पाठयेद्वाऽपि शृणुयाद्वापि भक्तितः ॥ अपुत्रः पुत्रमाप्नोति यच्चान्यन्मनसः प्रियम् ॥ ९२ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगत गौतमीमाहात्म्ये स्वयंभुनारदसं
वादे तीर्थमाहात्म्ये विश्वामित्रादिद्वाविंशतिसहस्रतीर्थवर्णनं नाम चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सोमतीर्थमिति ख्यातं पितृणां प्रीतिवध
नर्म् ॥ तत्र वृत्तं महापुण्यं शृणु यत्नेन नारद ॥ १ ॥ सोमो राजाऽमृतमयो गन्धर्वाणां पुराऽभवत् ॥ न देवानां तदा देवा मामभ्येत्येदमब्रुवन् ॥ २ ॥
॥ देवा ऊचुः ॥ गन्धर्वैराहतः सोमो देवानां प्राणदः पुरा ॥ तमध्यायन्सुरगणा ऋषयस्त्वतिदुःखिताः ॥ यथा स्यात्सोमो ह्यस्माकं तथा नीतिर्वि
धीयताम् ॥ ३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तत्र वाग्विबुधानाह गन्धर्वाः स्त्रीषु कामुकाः ॥ तेभ्यो दत्त्वाऽथ मां देवाः सोममाहर्तुमर्हथ ॥ ४ ॥ वाचं प्रत्यु
चुरमरांस्त्वां दातुं न क्षमा वयम् ॥ विना तेनापि न स्थातुं शक्यं नैव त्वया विना ॥ ५ ॥ पुनर्वागव्रवीदेवान्पुनरेष्याम्यहं त्विह ॥ अत्र बुद्धिर्वि
धातव्या क्रियतां क्रतुरुत्तमः ॥ ६ ॥ गौतम्या दक्षिणे तीरे भवेद्देवागमो यदि ॥ मखं तु विषयं कृत्वा आयातु सुरसत्तमाः ॥ ७ ॥
गन्धर्वाः स्त्रीप्रिया नित्यं पणध्वं तं मया सह ॥ तथेत्युक्त्वा सुरगणाः सरस्वत्या वचःस्थिताः ॥ ८ ॥ देवदूतैः पृथग्देवान्यक्षान्ग
न्धर्वपद्मगान् ॥ आह्वानं चक्रिरे तत्र पुण्ये देवगिरौ तदा ॥ ९ ॥ ततो देवगिरिर्नाम पर्वतस्याभवन्मुने ॥ तत्राऽऽगमन्सुरगणा गन्धर्वा
यक्षराक्षसाः ॥ १० ॥ देवाः सिद्धाश्च ऋषयस्तथाऽष्टौ देवयोनयः ॥ ऋषिभिर्गौतमीतिरे क्रियमाणे महाध्वरे ॥ ११ ॥ तत्र देवैः परि
वृतः सहस्रांशोऽन्यभाषत ॥ १२ ॥ ॥ इन्द्र उवाच ॥ गन्धर्वानथ संपूज्य सरस्वत्याः समीपतः ॥ सरस्वत्या पणध्वं नो युष्माकममृ
तात्मना ॥ १३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तच्छकवचनात्ते वै गन्धर्वाः स्त्रीषु कामुकाः ॥ सोमं दत्त्वा सुरेभ्यस्तु जगद्गुप्तां सरस्वतीम् ॥ १४ ॥

गौ० ब्रह्म०

॥ २१० ॥

सोमोऽभवच्चामराणां गन्धवाणां सरस्वती ॥ अवसत्तत्र वागीशा तथाऽपि च सुरान्तिके ॥ १५ ॥ आयाति च रहो नित्यबुधांस्तु कियतामिति ॥
अत एव हि सोमस्य क्रयो भवति नारद ॥ १६ ॥ उपांशुना वर्तितव्यं सोमकयण एव हि ॥ ततोऽभवद्देवतानां सोमश्चापि सरस्वती ॥ १७ ॥
गन्धवाणां नैव सोमो नैवाऽऽसीच्च सरस्वती ॥ तत्रागमन्सर्व एव सोमार्थं गौतमीतटम् ॥ १८ ॥ गावो देवाः पर्वता यत्तरक्षाः सिद्धाः साध्या
मुनयो गुह्यकाश्च ॥ गन्धर्वास्ते मरुतः पन्नगाश्च सर्वैषिण्यो मातरो लोकपालाः ॥ रुद्रावित्या वसवश्चाश्विनौ च येऽन्ये देवा यज्ञभागस्य
योग्याः ॥ १९ ॥ पञ्चविंशतिनद्यस्तु गङ्गायां संगता मुने ॥ पूर्णाद्दुतियत्र दत्ता पूर्णारूपानं तदुच्यते ॥ २० ॥ गौतम्यां संगता यास्तु सर्वाश्चापि
यथोदिताः ॥ तन्नामधेयतीर्थानि संक्षेपाच्छृणु नारद ॥ २१ ॥ सोमतीर्थं च गान्धर्वं देवतीर्थमतः परम् ॥ पूर्णातीर्थं ततः शालं श्रीपर्णासंगमं
तथा ॥ २२ ॥ इलायाः संगमं पुण्यं कुमुमायाश्च संगमम् ॥ पुष्टिसंगममाख्यातं कर्णिकासंगमं शुभम् ॥ २३ ॥ वैणवीसंगमश्चैव कृशरासंगम
स्तथा ॥ वासवीसंगमश्चैव शिवशर्यां तथा शिखी ॥ २४ ॥ कुसुम्भिका उपारथ्या शान्तिजा देवजा तदा ॥ अजो बृद्धः सुरो भद्रो गौतम्या
सह संगताः ॥ २५ ॥ एते चान्ये च बहवो नदीनदसहायगाः ॥ पृथिव्यां यानि तीर्थानि ह्यगमन्देवपर्वते ॥ २६ ॥ सोमार्थं वै तथा चान्येऽप्या
गमन्मखमण्डपम् ॥ तानि तीर्थानि गङ्गायां संगतानि यथाक्रमम् ॥ २७ ॥ नदीरूपेण कान्येव नदरूपेण कानिचित् ॥ सरोरूपेण कान्यत्र स्वरूपेण
कानिचित् ॥ २८ ॥ तान्येव सर्वतीर्थानि विख्यातानि पृथक्पृथक् ॥ तेषु स्नानं जपो होमः पितृतर्पणमेव च ॥ २९ ॥ सर्वकामप्रदं पुंसां भुक्तिदं
भुक्तिभाजनम् ॥ एतेषां पठनं चापि स्मरणं वा करोति यः ॥ ३० ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो याति विष्णुपुरं जनः ॥ पूर्णाप्रवरयोर्मध्ये नद्यो विंशतिरीरिताः ॥
सुतास्ता देवनद्यस्तु पञ्चविंशतिरीरिताः ॥ ३१ ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये स्वयंभुनारदसंवादे तीर्थमाहात्म्ये पूर्णादिपञ्च
विंशतिनदीदेवनदीनदसंगमवर्णनं नाम पञ्चविंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रवरासंगमो नाम श्रेष्ठा चैव महानदी ॥ यत्र सिद्धेश्वरोदेवः सर्व
लोकोपकारकृत् ॥ १ ॥ देवानां दानवानां च संगमोऽभूत्तुदारुणः ॥ तेषां परस्परं वाऽपि प्रीतिश्चाभून्महामुने ॥ २ ॥ तेऽप्येवं मन्त्रयामासुर्देवा
वै दानवा मिथः ॥ मेरुपर्वतमासाद्य परस्परहर्तैषिणः ॥ ३ ॥ देवदैत्या ऊचुः ॥ अमृतेनामरत्वं स्यादुत्पाद्यामृतमुत्तमम् ॥ पिबामः सर्व
पवैते भवामश्चामरा वयम् ॥ ४ ॥ पृथ्वीत्वा वयं लोकान्पालयामः सुखानि च ॥ प्राप्स्यामः संगरं हित्वा संगरो दुःखकारणम् ॥ ५ ॥ प्रीत्यां
चैवार्जितानर्पान्भोक्ष्यामो गतमत्सराः ॥ यतः स्नेहेन वृत्तियां साऽस्माकं सुखदा सदा ॥ ६ ॥ वैपरीत्यं तु यद्वृत्तं न स्मर्तव्यं कदाचन ॥ न च

अ० ३६

॥ २१० ॥

त्रैलोक्यराज्येऽपि कैवल्ये वा सुखं मनाक् ॥ तदूर्ध्वमपि वा यत्तु निर्वैरत्वादवाप्यते ॥ ७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं परस्परं प्रीताः सन्तो देवाश्च
 दानवाः ॥ एकीभूताश्च सुप्रीता निर्मथ्य वरुणालयम् ॥ ८ ॥ मन्थानं मन्दरं कृत्वा रज्जुं कृत्वा तु वासुकिम् ॥ देवाश्च दानवाः सर्वे ममन्धुर्वरुणाल
 यम् ॥ ९ ॥ उत्पन्नं च ततः पुण्यममृतं सुरवह्मम् ॥ निष्पन्ने चामृते पुण्ये ते च प्रोचुः परस्परम् ॥ १० ॥ यामः स्वं स्वमधिष्ठानं कृतकार्याः श्रमं
 गताः ॥ सर्वे समं च सर्वेभ्यो यथायोग्यं विभज्यताम् ॥ ११ ॥ यदा सर्वांगमो यत्र यस्मिंश्छेत्रे शुभावहे ॥ विभज्यतामिदं पुण्यममृतं सुरसत्तमाः ॥
 ॥ १२ ॥ इत्युक्त्वा ते ययुः सर्वे दैत्यदानवराक्षसाः ॥ गतेषु दैत्यसंघेषु देवाः सर्वेऽन्वमन्त्रयन् ॥ १३ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ गतास्ते रिपवोऽस्माकं
 विश्वस्यास्मास्वरिदमाः ॥ रिपूणाममृतं नैव देयं भवति सर्वथा ॥ १४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ बृहस्पतिस्तथेत्याह पुनराह सुरानिदम् ॥ १५ ॥ ॥ बृहस्प
 तिरुवाच ॥ न जानन्ति यथा पापाः पिवर्ध्वं च तथाऽमृतम् ॥ अयमेवोचितो मन्त्रो यच्छत्रूणां पराभवः ॥ १६ ॥ द्वेष्ट्याः सर्वात्मना द्वेष्ट्या इति
 नीतिविदो विदुः ॥ न विश्वास्या न चाऽऽस्त्येया नैव मन्त्र्याश्च शत्रवः ॥ १७ ॥ तेभ्यो न देयममृतं भवेयुरमरास्ततः ॥ अमरेषु च जातेषु
 तेषु दैत्येषु शत्रुषु ॥ ताञ्छेतुं नैव शक्यामो न देयममृतं ततः ॥ १८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इति संमन्त्र्य ते देवा वाचस्पतिमथाब्रुवन् ॥ १९ ॥
 ॥ देवा ऊचुः ॥ क्व यामः कुत्र मन्त्रः स्यात्क्व पिवामः क्व संस्थितिः ॥ कुर्मस्तदेव प्रथमं वद वाचस्पते तथा ॥ २० ॥ ॥ बृहस्पति
 रुवाच ॥ यान्तु ब्रह्माणममराः पृच्छन्त्वत्र गतिं पराम् ॥ स तु ज्ञाता च वक्ता च दाता चैव पितामहः ॥ २१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ बृहस्पतेर्वचः
 श्रुत्वा मदन्तिकमथाऽगमन् ॥ नमस्य मां सुराः सर्वे यद्वृत्तं तद्व्यवेदयन् ॥ २२ ॥ तदेववचनात्पुत्र तैः सुरैरगमं हरिम् ॥ विष्णवे कथितं सर्वं
 शंभवे विषहारिणे ॥ २३ ॥ अहं विष्णुश्च शंभुश्च देवगन्धर्वकिन्नरैः ॥ मेरुकंदरमागत्य न जानन्ति यथाऽसुराः ॥ २४ ॥ रक्षकं च हरिं कृत्वा
 सोमपानाय तस्थिरे ॥ आदित्यस्तत्र विज्ञाता सोमभोज्यानथेतरे ॥ २५ ॥ सोमो दाताऽमृतं भागं चक्षुर्मक्षकस्त्वभूत् ॥ नैव जान
 न्ति तद्देव्या दनुजा राक्षसास्तथा ॥ २६ ॥ विनां राहुं महाप्राज्ञं संहिकेयं च सोमपम् ॥ कामरूपधरो राहुर्मरुता मध्यमाविशत् ॥ २७ ॥
 मरुद्रूपं समास्थाय पानपात्रधरस्तदा ॥ ज्ञात्वा दिवाकरो दैत्यं तं सोमाय न्यवेदयत् ॥ २८ ॥ तदा तदमृतं तस्मै दैत्यायादैत्यरूपिणे ॥ दत्त्वा
 सोमं तदा सोमो विष्णवे तन्न्यवेदयत् ॥ २९ ॥ विष्णुः पीतामृतं दैत्यं चक्रेणोद्यम्य तच्छिरः ॥ चिच्छेद तरसा वत्स तच्छिरस्त्वमरं त्वभूत् ॥
 ॥ ३० ॥ शिरोमात्रविहीनं यदेदं तदपतद्भुवि ॥ देदं तदमृतस्पृष्टं पतितं दक्षिणे तटे ॥ ३१ ॥ गौतम्या शुनिशाईलाकम्पयद्भुधातलम् ॥ देदं

चाप्यमरं पुत्र तदद्भुतमिवाभवत् ॥ ३२ ॥ देहं च शिरसोऽपेक्षि शिरो देहमपेक्षते ॥ उभयं चामरं जातं दैत्यश्चायं महाबलः ॥ ३३ ॥ शिरः काये
समाविष्टं सर्वान्भक्षयते सुरान् ॥ तस्माद्देहमिदं पूर्वं नाशयामो महीगतम् ॥ ततस्ते शंकरं प्राहुर्देवाः सर्वे ससंभ्रमाः ॥ ३४ ॥ देवा ऊचुः ॥
महीगतं दैत्यदेहं नाशयस्व सुरोत्तम ॥ त्वं देव करुणासिन्धुः शरणागततरुणः ॥ ३५ ॥ शिरसां नैव युज्येत दैत्यदेहं तथा कुरु ॥ ३६ ॥
ब्रह्मोवाच ॥ प्रेषयामास चेशोऽपि श्रेष्ठां शक्तिं तदाऽऽत्मनः ॥ मातृभिः सहितां देवीं मातरं लोकपालिनीम् ॥ ३७ ॥ ईशायुधधरा देवी ईशश
क्तिसमन्विता ॥ महीगतं यत्र देहं तत्रागाद्भक्षयकाङ्क्षिणी ॥ ३८ ॥ शिरोमात्रं सुराः सर्वे मेरो तत्रैव सान्त्वयन् ॥ देहो देव्या पुनस्तत्र युगुधे बहवः
समाः ॥ ३९ ॥ राहुस्तत्र सुरानाह भित्त्वा देहं पुरा मम ॥ अत्राऽऽस्ते रसमुत्कृष्टं तदाकृष्य शरीरतः ॥ ४० ॥ पृथक्भूते रसे देहं प्रवरऽऽमृतमुत्त
मम् ॥ भस्मीभूयात्क्षणेनैव तस्मात्कुर्वन्तु तत्पुरा ॥ ४१ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एतद्वाहुवचः श्रुत्वा प्रीताः सर्वेऽसुरारयः ॥ अभ्यविञ्चन्महाणां त्वं ग्रहो
भूया मुदाऽऽन्वितः ॥ ४२ ॥ तद्देववचनाच्छक्तिरीश्वरी या निगद्यते ॥ देहं भित्त्वा दैत्यपतेः सुरशक्तिसमन्विता ॥ ४३ ॥ आकृष्य शीघ्रमुत्कृष्टं
प्रवरं चामृतं बहिः ॥ स्थापयित्वा तु तद्देहं भक्षयामास चाम्बिका ॥ ४४ ॥ कालरात्रिर्भद्रकाली प्रोच्यते या महाबला ॥ स्थापितं रसमुत्कृष्टं
रसानां प्रवरं रसम् ॥ ४५ ॥ व्यस्रवत्स्थापितं तत्तु प्रवरा साऽभवन्नदी ॥ आकृष्टममृतं चैव स्थापितं साऽप्यभक्षयत् ॥ ४६ ॥ ततः श्रेष्ठा नदी
जाता प्रवरा चामृता शुभा ॥ राहुदेहसमुद्भूता रुद्रशक्तिसमन्विता ॥ ४७ ॥ नदीनां प्रवरा रम्या चामृता प्रेरिता तथा ॥ तत्र पञ्च सहस्राणि तीर्था
नि गुणवन्ति च ॥ ४८ ॥ तत्र शंभुः स्वयं तस्थो सर्वदा सुरप्रजितः ॥ तस्यै तुष्टाः सुराः सर्वे देव्यै नद्यै पृथक्पृथक् ॥ ४९ ॥ वरान्ददुर्मुदा युक्ता
यथा पूजामवाप्स्यति ॥ शंभुः सुरपतिर्लोके तथा पूजामवाप्स्यसि ॥ ५० ॥ निवासं कुरु देवि त्वं लोकानां हितकाम्यया ॥ सदा तिष्ठ रसेशानि
सर्वेषां सर्वसिद्धिदा ॥ ५१ ॥ स्तवनात्कीर्तनाद्ब्रह्मयानात्सर्वकामप्रदायिनी ॥ त्वां नमस्यन्ति ये भक्त्या किञ्चिदापेक्ष्य सर्वदा ॥ ५२ ॥ तेषां
सर्वाणि कार्याणि भवेयुर्देवताज्ञया ॥ शिवशक्त्योर्यतस्तस्मिन्निवासोऽभूत्सनातनः ॥ ५३ ॥ अतो वदन्ति मुनयो निवासपुरमित्यदः ॥ प्रवरायाः
पुरा देवाः सुप्रीतास्ते वरान्ददुः ॥ ५४ ॥ गङ्गायाः संगमो यस्ते विख्यातः सुरबल्लभः ॥ तत्राऽऽभूतानां सर्वेषां भुक्तिर्वा मुक्तिरेव च ॥ ५५ ॥ यद्वाऽ
पि मनसः काम्यं देवानामपि दुर्लभम् ॥ स्यात्तेषां सर्वमेवेह एवं दत्त्वा सुरा ययुः ॥ ५६ ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थं प्रवरासंगमं विदुः ॥ प्रेरिता देव
देवेन शक्तिर्या प्रेरिता तु सा ॥ ५७ ॥ अमृता सैव विख्याता प्रवरैवं महानदी ॥ प्रवरासंगमे तस्मिन्ज्ञानदानादिकञ्च यत् ॥ सर्वं तदक्षयं विद्या

त्रिपुण्णां प्रीतिदायकम् ॥ ५८ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये स्वयंभुनारदसंवादे शिवप्रेरितामृतासंगमादितीर्थवर्णनं नाम षट्त्रिंशोऽ
 ध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ बृद्धासंगममाख्यातं यत्र बृद्धेश्वरः शिवः ॥ तस्याऽऽख्यानं प्रवक्ष्यामि शृणु पापप्रणाशनम् ॥ १ ॥ गौतमो बृद्ध
 इत्युक्तो मुनिरासीन्महातपाः ॥ यदा पुराऽभवद्बालो गौतमस्य सुतो द्विजः ॥ २ ॥ अनासः स पुरोत्पन्नस्तस्माद्विकृतरूपधृक् ॥ स वैराग्यजगामाथ
 देशं तीर्थमितस्ततः ॥ ३ ॥ उपाध्यायेन नैवाऽऽसीद्विजितस्य समागमः ॥ शिष्यैरन्यैः सहाध्यायो लज्जितस्य च नाभवत् ॥ ४ ॥ उपनीतः कथं
 चिच्च पित्रा वै गौतमेन सः ॥ एतावता गौतमोऽपि व्यगमच्चरितुं वहिः ॥ ५ ॥ एवं बहुतिथे काले ब्रह्ममात्रा धृते द्विजे ॥ नैव चाध्ययनं तस्य
 संजातं गौतमस्य हि ॥ ६ ॥ नैव शास्त्रस्य चाभ्यासो गौतमस्याभवत्तदा ॥ अत्रिकार्यं ततश्चक्रे नित्यमेव यतव्रतः ॥ ७ ॥ गायत्र्यभ्यासमात्रेण
 ब्राह्मणो नामधारकः ॥ अष्टयुपासनमात्रं च गायत्र्यभ्यसनं तथा ॥ ८ ॥ एतावता ब्राह्मणत्वं गौतमस्याभवन्मुने ॥ उपासतोऽग्निं विधिवद्वायत्रां च
 महात्मनः ॥ ९ ॥ तस्याऽऽयुर्वेवृधे पुत्र गौतमस्य चिरायुषः ॥ न दारसंग्रहं लेभे नैव दाताऽस्ति कन्यकाम् ॥ १० ॥ तथा चरंस्तीर्थदेशे वनेषु विवि
 धेषु च ॥ आश्रमेषु च पुण्येषु अटन्नास्ते स गौतमः ॥ ११ ॥ एवं भ्रमञ्शीतगिरिमाश्रित्याऽऽस्ते स गौतमः ॥ तत्रापश्यद्गङ्गां स्पर्शा बह्वीविटपमा
 लिनीम् ॥ १२ ॥ तत्रोपविश्य विप्रेन्द्रो वस्त्रं समकरोन्मतिम् ॥ तदन्तस्तु प्रविष्टोऽसावपश्यत्स्त्रियमुत्तमाम् ॥ १३ ॥ शिथिलाङ्गीमथ कुशां
 वृद्धां च तपसि स्थिताम् ॥ ब्रह्मचर्येण वर्तन्तीं कुमारीं रहसि स्थिताम् ॥ १४ ॥ स तां दृष्ट्वा मुनिश्रेष्ठो नमस्काराय तस्थिवाच ॥ नमस्यन्तं मुनि
 श्रेष्ठं तं गौतममवारयत् ॥ १५ ॥ ॥ बृद्धोवाच ॥ गुरुस्त्वं भविता मह्यं न मां वन्दितुमर्हसि ॥ आयुर्विद्यां धनं कीर्तिधर्मैः स्वर्गादिकं च यत् ॥
 तस्य नश्यति वै सर्वं यं नमस्यति वै गुरुः ॥ १६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कृताञ्जलिपुटस्तां वै गौतमः प्राह विस्मितः ॥ १७ ॥ ॥ गौतम
 उवाच ॥ तपस्विनी त्वं वृद्धा च गुणज्येष्ठा च भामिनी ॥ अरुणविद्यस्त्वरूपवया अहं तव गुरुः कथम् ॥ १८ ॥ ॥ बृद्धोवाच ॥
 अस्मिन्नर्थे पुरावृत्तं वदामि तव सुव्रत ॥ अर्द्धिपेणस्य पुत्रस्तु ऋतध्वज इति श्रुतः ॥ गुणवान्मतिमान्छूरः सत्रधर्मपरायणः ॥ १९ ॥
 स कदाचिद्धनं प्रायान्मृगयाकृष्टचेतनः ॥ विश्राममकरोदस्यां गुहायां स ऋतध्वजः ॥ २० ॥ युवा स मतिमान्दक्षो बलेन महता वृतः ॥ तं विश्रान्ते
 नृपवरमप्सरा ददृशे ततः ॥ २१ ॥ गन्धर्वराजस्य सुतां सुश्यामा इति विश्रुता ॥ तां दृष्ट्वा चकमे राजा राजानं चकमे च सा ॥ २२ ॥ रतिक्रीडा
 समभवत्तया राज्ञो महामते ॥ निवृत्तकामो राजेन्द्रस्तामापृच्छचाऽऽगमद्दहम् ॥ २३ ॥ उत्पन्नाऽहं ततस्तस्यां सुश्यामायां महामते ॥ गच्छन्ती मां

तदा माता इदमाह तपोधन ॥ २४ ॥ ॥ सुश्यामोवाच ॥ यस्त्वस्यां प्रविशेद्भेदे स ते भर्ता भविष्यति ॥ २५ ॥ वृद्धोवाच ॥ इत्युक्त्वा सा जगाम
 ध माता मम महामते ॥ तस्मादत्र प्रविष्टस्त्वं पुमान्नान्यः कदाचन ॥ २६ ॥ सहस्राणि तथाऽशीतिं कृत्वा राज्यं पिता मम ॥ अत्रैव
 च तपस्तप्त्वा ततः स्वर्गमुपेयिवान् ॥ २७ ॥ स्वर्गं यातेऽपि पितरि सहस्राणि तथा दश ॥ वर्षाणि मुनिशार्दूल राज्यं
 कृत्वा तथा परः ॥ २८ ॥ स्वर्गं यातो मम भ्राता अहमत्रैव संस्थिता ॥ अहं ब्रह्मन्नान्यवृत्ता न माता न पिता मम ॥ २९ ॥
 अहं मात्मेऽशरी ब्रह्मन्निविष्टा सन्नकन्यका ॥ तस्माद्भजस्व मां ब्रह्मन्व्रतार्थां पुरुषार्थिनीम् ॥ ३० ॥ ॥ गौतम उवाच ॥ सहस्रासुरहं भेदे मत्तत्त्वं
 वयसाऽधिका ॥ अहं बालस्त्वं तुं वृद्धा नैवायं घटते मिथः ॥ ३१ ॥ ॥ वृद्धोवाच ॥ त्वं भर्ता मे पुरा दिष्टो नान्यो भर्ता मतो मम ॥ धात्रा
 दत्तस्ततस्त्वं मां न निराकर्तुमर्हसि ॥ ३२ ॥ अथवा नेच्छसीमां त्वमप्रदुष्टामनुव्रताम् ॥ ततस्त्यक्ष्यामि जीवं मे इदानीं तव पश्यतः ॥ ३३ ॥
 अपेक्षिताप्राप्तितो हि देहिनां मरणं वरम् ॥ अनुरक्तजनत्यागे पातकान्तो न विद्यते ॥ ३४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वृद्धायास्तद्वचः श्रुत्वा गौतमो वाक्य
 मब्रवीत् ॥ ३५ ॥ ॥ गौतम उवाच ॥ अहं तपोविरहितो विद्याहीनो ह्यर्कचनः ॥ नाहं वरो हि योग्यस्ते कुरूपो भोगवर्जितः ॥ ३६ ॥ अनासोऽहं
 किं करोमि अतपोविद्य एव च ॥ तस्मात्सुरूपं सद्विद्यामापाद्य प्रथमं शुभे ॥ पश्चात्ते वचनं कार्यं ततो वृद्धाऽब्रवीद्विजम् ॥ ३७ ॥ ॥ वृद्धोवाच ॥
 मया सरस्वती देवी तोषिता तपसा द्विज ॥ तथैवाऽऽपो रूपवत्यो रूपदाताऽग्निरेव च ॥ ३८ ॥ तस्माद्वागीश्वरी देवी सा ते विद्यां प्रदास्यति ॥
 अग्निश्च रूपवान्देवस्त्व रूपं प्रदास्यति ॥ ३९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवमुक्त्वा गौतमं तं वृद्धोवाच विभावसुम् ॥ प्रार्थयित्वा सुविद्यं तं सुरूपं चाकरो
 न्मुनिम् ॥ ४० ॥ ततः सुविद्यः सुभगः सुकान्तो वृद्धा स पत्नीमकरोत्प्रीतियुक्तः ॥ तथा स रेमे बहुला मनोज्ञया समाः सुखं प्रीतमना गुहायाम्
 ॥ ४१ ॥ कदाचित्त्र वसतोर्दपत्योर्मुदतोर्गिरौ ॥ गुहायां मुनिशार्दूल आजग्मुर्बुनयोऽमलाः ॥ ४२ ॥ वसिष्ठवामदेवाद्या ये चान्ये च महर्षयः ॥
 भ्रमन्तः पुण्यतीर्थानि प्राप्नुवंस्तस्य तां गुहाम् ॥ ४३ ॥ आगतास्तामृषीञ्ज्ञात्वा गौतमः सह भार्यया ॥ सत्कारमकरोत्तेषां जहसुस्तं च केचन ॥ ४४ ॥
 ये बाला यौवनोन्मत्ता वयसा ये च मध्यमाः ॥ वृद्धा च गौतमं प्रेक्ष्य जहसुस्तत्र केचन ॥ ४५ ॥ कृशा विशाला लंबोर्ध्वा सलोमां शूर्पकर्णकाम् ॥
 दीर्घदन्ता दीर्घनःसा दीर्घकेशान्तु जर्जराम् ॥ ४६ ॥ रूपलावण्यसौभाग्यविद्यायुक्तं च गौतमम् ॥ संप्रेक्ष्य जहसुः केचित् बालिशा ऋषिपुत्रकाः ॥ ४७ ॥
 शिष्यास्तथाऽरूपमतयस्तां दृष्ट्वा प्रोचुरुत्स्मिताः ॥ ४८ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ पुत्रोऽयं तव पौत्रो वा वृद्धे को गौतमोऽभवत् ॥ सत्यं वदस्व कल्याणि

इत्येवं जहमुद्दिजाः ॥ ४९ ॥ तपस्विनि फलं प्रोक्तं तपसः सत्यमुत्कटम् ॥ तपसा शममन्वेति श्रममेव ह्यशक्तिः ॥ ५० ॥ सकृत्तस्यैव तु शमं
 समं पश्य सुशोभने ॥ बहुजन्माजितस्येह रक्षणं सत्यभाषणम् ॥ ५१ ॥ किमत्र बहुनेतेन फल्गुप्रायेण सांप्रतम् ॥ त्वमेव धन्या लोकेऽस्मिन्वद
 सोभाग्यसंयुते ॥ ५२ ॥ तपसा दग्धपापा त्वं तपःश्रममुकीर्तिता ॥ स्वयं कृशा तु लोकेऽस्मिन्तपसा च दमेन च ॥ ५३ ॥ आतिथ्यपूजनेनापि
 पुत्रपालनकेन च ॥ मा पुष्टमस्तु लोकेऽस्मिच्छरीरं पापसंचयात् ॥ ५४ ॥ दया दानं तपः सत्यं शौचमिन्द्रियनिग्रहः ॥ आतिथ्यपूजनं शान्तिः
 पुत्रादिपरिपालनम् ॥ ५५ ॥ स्वधर्मवर्तनं सर्वमित्यादि परिपालनात् ॥ यदात्मोदरप्राप्त्यर्थं व्यापारो यस्य केवलम् ॥ ५६ ॥ स्फुटं स नरकायैव
 शरीरे केवलं मतः ॥ सर्वदुःखसहा नारी का लोके वद भामिनि ॥ ५७ ॥ श्वतुल्या विद्यते मुधूः सर्वदाऽतिथिपूजनम् ॥ अपवित्रासु सा ज्ञेया भर्तृपुत्र
 विवर्जिता ॥ ५८ ॥ संभोज्यान्ना द्विजैर्नूनं धर्मयुक्तासि शोभने ॥ तस्माद्भूतमा हि त्वं पतिहीनाप्यसंशयम् ॥ ५९ ॥ कुरुपिणी मुहुरा त्वमधनापि धना
 निवृता ॥ तप्तं तपस्त्वयैवोद्यमेकांशुयादि दुष्कृतम् ॥ ६० ॥ लक्ष्मीपतिस्त्वया भक्त्या स्वार्चितः पूर्वजन्मनि ॥ सदानानि सुदत्तानि यज्ञाः सिवष्टाः सुद
 क्षिणाः ॥ ६१ ॥ तीर्थसेवा कृता सम्यक् प्रदत्तं च हुतं बहु ॥ तस्मात्पुत्रस्त्वया लब्धो गौतमो वेदपारगः ॥ ६२ ॥ वेदवेदाङ्गतत्त्वज्ञः सर्वशास्त्रबहु
 श्रुतः ॥ त्रैलोक्यमुकृतेनापि दुर्लभो गौतमः सुतः ॥ ६३ ॥ नत्ता वा पुत्रपौत्रौ वा दुहितापुत्र एव वा ॥ पुत्रवृत्तिकराः शश्वदौदितकुतुपा
 स्तिलाः ॥ ६४ ॥ कुलं समानं विमलं याति विष्णोः परं पदम् ॥ अनेन च तपोवृद्धे नात्र कार्या विचारणा ॥ ६५ ॥ केचिदूनुस्ततश्चैव ऋषि
 शिष्याः सविस्मयाः ॥ विषं वृद्धस्य युवनिर्वृद्धाया अमृतं युवा ॥ इष्टानिष्टसमायोगो दृष्टोऽस्याभिरहो चिरात् ॥ ६६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्येवम्
 चिरे केचिदंपत्योः शृण्वतोस्तदा ॥ एवमुक्त्वा कृतातिथ्या यष्टुः सर्वे महर्षयः ॥ ६७ ॥ ऋषीणां वचनं श्रुत्वा उभावपि मुदुःखितौ ॥ लजितौ च
 महाप्राज्ञौ गौतमो भार्यया सह ॥ पप्रच्छ मुनिशार्दूलमगस्त्यमृषिसत्तमम् ॥ ६८ ॥ ॥ गौतम उवाच ॥ को देशः किमु तीर्थं वा यत्र श्रेयः
 समाप्यते ॥ शीघ्रमेव महाप्राज्ञ भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ ६९ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ वदद्भिर्मुनिभिर्ब्रह्मण्यया श्रुतमिदं वचः ॥ सर्वे कामास्तत्र
 पूर्णा गौतम्या नात्र संशयः ॥ ७० ॥ तस्माद्ब्रूहि महाबुद्धे गौतमी पापनाशिनीम् ॥ अदं त्वामनुयास्यामि यथेच्छसि तथा कुरु ॥ ७१ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एतच्छ्रुत्वाऽगस्त्यवाक्यं वृद्धया गौतमोऽभ्यगात् ॥ तत्र तेपे तपस्तीव्रं पत्न्या स भगवानृषिः ॥ ७२ ॥ स्तुतिं चकार देवस्य
 शंभोर्विष्णोस्तथैव च ॥ गङ्गां च तोषयामास भार्यार्थं भगवानृषिः ॥ ७३ ॥ गौतम उवाच ॥ खिन्नात्मनामत्र भवे त्वमेव शरणं शिवः ॥ मरुभूमावध्व

गानां विटपीव प्रियायुतः ॥ ७४ ॥ उच्चावचानां भूतानां सर्वथा पापनोदनः ॥ सस्यानां वनवत्कृष्ण त्वमवमहरोषिणाम् ॥ ७५ ॥ वैकुण्ठदुर्गभिः
 श्रेणिस्त्वं पीपुषतराङ्गिणी ॥ अघोगतानां सप्तानां शरणं भव गौतमि ॥ ७६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततस्तुष्टाऽवदद्वाक्यं गौतमं वृद्धया युतम् ॥ शरणा
 गतदीनार्ति शरण्या गौतमी मुदा ॥ ७७ ॥ ॥ गौतम्युवाच ॥ अभिषिञ्चस्व भार्या त्वं मज्जलेमन्त्रसंयुतेः ॥ कलशैरुपचारैश्च ततः पत्नी तव
 प्रिया ॥ ७८ ॥ मुरूपा चारुसर्वाङ्गी सुभगा चारुलोचना ॥ सर्वलक्षणसंपूर्णा रम्यरूपमवाप्स्यति ॥ ७९ ॥ रूपवत्या पुनस्त्वं वै भार्यया चाभिषे
 चितः ॥ सर्वलक्षणसंपूर्णः कान्तं रूपमवाप्स्यसि ॥ ८० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथेति गांगवचनाद्यथोक्तं तौ च चक्रतुः ॥ मुरूपतामुभौ प्राप्तौ गौतम्याश्च
 प्रसादतः ॥ ८१ ॥ अभिषेकोदकं यच्च सा नदी समजायत ॥ तस्या नाम्ना तु विख्याता वृद्धाया मुनिसत्तम ॥ ८२ ॥ वृद्धा नदीति विख्या
 ता गौतमोऽपि तथोच्यते ॥ वृद्धगौतम इत्युक्त ऋषिभिः समवासिभिः ॥ वृद्धा तु गौतमी प्राह गंगां प्रत्वक्षरूपिणीम् ॥ ८३ ॥
 ॥ वृद्धोवाच ॥ मन्त्राग्नीयं नदी देवि वृद्धा चेत्यभिधीयताम् ॥ त्वया च संगमस्तस्यास्तस्यास्तीर्थमनुत्तमम् ॥ ८४ ॥ रूपसौभाग्यसंपत्तिपुत्रपो
 त्रप्रवर्धनम् ॥ आयुरारोग्यकल्याणं जयप्रीतिविवर्धनम् ॥ स्नानदानादिहोमैश्च पितृणां पावनं परम् ॥ ८५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अस्तिवत्याह च तां
 गङ्गां सुवृद्धां गौतमप्रियाम् ॥ गौतमस्थापितं लिङ्गं वृद्धानामैव कीर्तितम् ॥ ८६ ॥ तत्रैव च मुदं प्राप्तौ वृद्धया मुनिसत्तमः ॥ तत्र स्नानं च
 दानं च सर्वाभीष्टप्रदायकम् ॥ ८७ ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थं वृद्धासंगममुच्यते ॥ ८८ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये वृद्धासं
 गमाद्युभयतटसप्तदशतीर्थवर्णनं नाम सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इलातीर्थमिति ख्यातं सर्वसिद्धिकरं नृणाम् ॥ ब्रह्महत्यादिपापानां
 पावनं सर्वकामदम् ॥ १ ॥ वैवस्वतान्वये जात इलो नाम जनेश्वरः ॥ महत्या सेनया सार्धं जगाम मृगयावनम् ॥ २ ॥ परिवभ्राम गहनं बहुव्या
 लसमाकुलम् ॥ नानाकारद्विजयुतं विटपैः परिशोभितम् ॥ ३ ॥ वनेचरं नृपश्रेष्ठो मृगयागतमानसः ॥ तत्रैव मतिमाधत्त इलोऽमात्यानथाब्रवीत् ॥
 ॥ ४ ॥ इल उवाच ॥ गच्छन्तु नगरं सर्वे मम पुत्रेण पालितम् ॥ देशं कोशं बलं राज्यं पालयन्तु पुनश्च तम् ॥ ५ ॥ वसिष्ठोऽपि तथा यातु
 आदायाम्रीन्पितेव नः ॥ पत्नीभिः सहितो धीमानरण्येऽहं वसाम्यथ ॥ ६ ॥ अरण्यभोगभुग्भिश्च वाजिवारणमानुषैः ॥ मृगयाशीलिभिः कैश्चि
 द्यान्तु सर्व इतः पुरीम् ॥ ७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथेत्युक्त्वा ययुस्तेऽपि स्वयं प्रायाच्छनैर्गिरिम् ॥ हिमवन्तं रत्नमयं वसन्तत्र इलो नृपः ॥ ८ ॥
 वदरां कंदरं तत्र नानारत्नाविचित्रितम् ॥ तत्र यक्षेश्वरः कश्चित्समन्युरिति विश्रुतः ॥ ९ ॥ तस्य भार्या समानाग्री भर्तृव्रतपरायणा ॥ तस्मिन्वस

त्यसौ यक्षो रमणीये नयोत्तमे ॥ १० ॥ मृगरूपेण व्यचरद्भार्यया स महामतिः ॥ स्वेच्छया स्ववने यक्षः क्रीडते नृत्यगीतकैः ॥ ११ ॥ इत्थं स
 यक्षो जानाति मृगरूपधरोऽपि च ॥ इलस्तु तं न जानाति कंदरं यक्षपालितम् ॥ १२ ॥ यक्षस्य गेहं विपुलं नानारत्नविचित्रितम् ॥ तत्रोपविष्टो
 नृपतिर्महत्या सेनया वृतः ॥ १३ ॥ वासं चक्रे स तत्रैव गेहे यक्षस्य धीमतः ॥ स यक्षोऽधर्मकोपेन भार्यया मृगरूपधृक् ॥ १४ ॥ इलं जेतुं न
 शक्नोमि याचितो न ददाति च ॥ इतं गेहं ममानेन किं करोमीत्यचिन्तयत् ॥ १५ ॥ युधि मत्तं कथं हन्यां चेति स्थित्वा स यक्षराट् ॥ आत्मी
 यान्प्रेषयामास यक्षान्धूरान्धनुर्धरान् ॥ १६ ॥ ॥ यक्ष उवाच ॥ युद्धे जित्वा च राजानमिलमुद्धतदन्तिनम् ॥ गृहाद्यथाऽन्यतो याति मम
 तत्कर्तुमर्हय ॥ १७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यक्षेश्वरस्य तद्वाक्याद्यक्षास्ते युद्धदुर्मदाः ॥ इलं गत्वाऽब्रुवन्सर्वे निर्गच्छास्माद्ब्रह्मालयात् ॥ १८ ॥
 न चेद्युद्धात्परिभ्रष्टः पलायन्निर्गमिष्यसि ॥ तद्यक्षवचनात्कोपाद्युद्धं चक्रे स राजराट् ॥ १९ ॥ जित्वा यक्षान्बहुविधानुवास दश शर्वरीः ॥
 यक्षेश्वरो मृगो भूत्वा भार्ययाऽपि वने वसन् ॥ २० ॥ ॥ इतगेहो वनं प्राप्नो हतभृत्यः स यक्षिणीम् ॥ प्राह चिन्तापरो भूत्वा मृगीरूपधरां प्रियाम् ॥
 ॥ २१ ॥ ॥ यक्ष उवाच ॥ बलवन्तं दुराधर्षं श्रिया शौर्येण गर्वितम् ॥ मदीयं मृगयासक्तं कथं जेष्ये नृपं प्रिये ॥ २२ ॥ ॥ यक्षिण्युवाच ॥ वद
 कान्त उपायोऽस्ति तस्य गर्वस्य नाशने ॥ उपायो यदि मद्वाक्यात्कारिष्यामि वदस्व मे ॥ २३ ॥ यक्ष उवाच ॥ अस्त्युपायो वरारोहे नृपतेर्गर्व
 नाशने ॥ वरेण केन नृपतेरस्य गर्वो व्यपोहति ॥ २४ ॥ तत्कुर्वन् महाभागे मम प्रियकरं शुभम् ॥ तत्र त्वं गच्छ कल्याणि यत्रास्ते नृपमंदधीः ॥
 ॥ २५ ॥ तत्र त्वं दर्शयात्मानमिलस्य पुरतः शुभे ॥ आकर्षेलं च राजानमुमावनमिति श्रुतम् ॥ २६ ॥ मृगी भूत्वेव सुभगे तच्च मद्ब्रह्मवर्तिनम् ॥
 मृगमासक्तमनसं स्त्रीत्वमाप्नोतु दुर्मतिः ॥ २७ ॥ राजाऽयं दुर्मनाः कान्ते व्यसनासक्तमानसः ॥ अनेनायाति विपदं तत्रोपायो विचिन्तितः ॥
 ॥ २८ ॥ पापार्थिव्यसनान्तानि राज्यान्यखिलभुञ्जाम् ॥ प्रापयोमावनं सुभ्रूमंगी भूत्वा मनोहरा ॥ २९ ॥ प्रविशेत्तत्र राजाऽयं स्त्री भवि
 प्यत्यसंशयम् ॥ करणीयं त्वया भद्रे न चैतद्युज्यते मम ॥ अहं तु पुरुषो येन त्वं पुनः स्त्री च यक्षिणी ॥ ३० ॥ ॥ यक्षिण्युवाच ॥ कथं
 त्वया न गन्तव्यमुमावनमनुत्तमम् ॥ गतेऽपि त्वयि को दोषस्तन्मे कथय तत्त्वतः ॥ ३१ ॥ ॥ यक्ष उवाच ॥ हिमवत्पर्वतश्रेष्ठ उमया सहितः
 शिवः ॥ देवैर्गणैरनुवृत्तो विचचार यथासुखम् ॥ पार्वती शंकरं प्राह कदाचिद्ब्रह्मसि स्थितम् ॥ ३२ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ स्त्रीणामेव स्वभावोस्ति
 रतं गोपायितं भवेत् ॥ तस्मान्मे नियतं देशमाज्ञया रक्षितं तव ॥ ३३ ॥ देहि मे त्रिदशेशान उमावनमिति श्रुतम् ॥ विना त्वया गणेशेन कार्तिके

गौ० बहपु०

॥ २१४ ॥

येन नन्दिना ॥ ३४ ॥ यस्त्वत्र प्रविशेन्नाथ स्त्रीत्वं तस्य भवेदिति ॥ ३५ ॥ यक्ष उवाच ॥ इत्याज्ञोमावने दत्ता प्रसन्नेनेन्दुमौलिना ॥ करोति किं न च पुमा
नकांतया प्रणयार्थितः ॥ तस्मान्मया न गन्तव्यमुमाया वनमुत्तमम् ॥ ३६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तद्भर्तृवचनं श्रुत्वा यक्षिणी कामरूपिणी ॥ मृगी भूत्वा
विशालाक्षी इलस्य पुरतोऽभवत् ॥ ३७ ॥ यक्षस्तु संस्थितस्तत्र ददर्शेलो मृगीं तदा ॥ मृगयासक्तचित्तो वै मृगीं दृष्ट्वा विशेषतः ॥ ३८ ॥ एक एव
हयारूढो निर्वयौ तां मृगीमनु ॥ साऽऽकर्षत शनैस्तं तु राजानं मृगयाकुलम् ॥ ३९ ॥ शनैर्जगाम सा तत्र यदुमावनमुच्यते ॥ अदृश्या तु
मृगी तस्मै दर्शयन्ती कचिद्वचि ॥ ४० ॥ तिष्ठन्ती चैव गच्छन्ती धावन्ती च विभीतवत् ॥ हरिणी चपलाक्षी सा तमाकर्षदुमावनम् ॥ ४१ ॥
अनुप्राप्तो हयारूढस्तत्प्राप स उमावनम् ॥ उमावनं प्रविष्टं तं ज्ञात्वा सा यक्षिणी तदा ॥ ४२ ॥ मृगीरूपं परित्यज्य यक्षिणी कामरूपिणी ॥
दिव्यरूपं समास्थाय चाशोकतरुसंनिधौ ॥ ४३ ॥ तच्छाखालम्बितकरा दिव्यगन्धानुलेपना ॥ दिव्यरूपधरा तन्वी कृतकार्या समा तदा ॥ ४४ ॥
हसन्ती नृपतिं प्रेक्ष्य श्रान्तं हयगतं तदा ॥ मृगीमालोकयन्तं तं चपलाक्षमिलं तदा ॥ ४५ ॥ भर्तृवाक्यमशेषेण स्मरन्ती प्राह भूमिपम् ॥ ४६ ॥
समोवाच ॥ हयारूढाऽवला तन्वि क एकैव तु गच्छसि ॥ पुरुषस्य च वेपेण इले कमनुयास्यसि ॥ ४७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इलेति वचनं श्रुत्वा
राजाऽसौ क्रोधमूर्छितः ॥ यक्षिणीं भर्त्सयित्वाऽसौ तामपृच्छन्मृगीं पुनः ॥ ४८ ॥ तथाऽपि यक्षिणी प्राह इले किमनुवीक्षसे ॥ इलेति वचनं श्रुत्वा
धृतचापो हयस्थितः ॥ ४९ ॥ कुपितो दर्शयामास त्रैलोक्यविजयी धनुः ॥ पुनः सा प्राह नृपतिं माहात्मानमिले स्वयम् ॥ ५० ॥ प्रेक्षस्व पश्चा
न्मां ब्रूहि असत्यां सत्यवादिनीम् ॥ तदा चाऽऽलोकयद्राजा स्तनौ तुंगौ भुजान्तरे ॥ किमिदं मम संजातमित्येवं चकितोऽभवत् ॥ ५१ ॥ ॥
इलोवाच ॥ किमिदं मम संजातं जानीते भवती स्फुटम् ॥ वद सर्वं यथातथ्यं त्वं का वा वद मुव्रते ॥ ५२ ॥ ॥ यक्षिण्युवाच ॥ हिमवत्कंदरश्रेष्ठे
समन्युर्वसते पतिः ॥ यक्षाणामधिपः श्रीमांस्तद्गार्याऽहं तु यक्षिणी ॥ ५३ ॥ यत्कंदरं भवान्राजा तूपविष्टः सुशीतले ॥ यस्य यक्षा इता मोहा
त्त्वया हि संगरं विना ॥ ५४ ॥ ततोऽहं निर्गमार्थं ते मृगी भूत्वा उमावनम् ॥ प्रविष्टा त्वं प्रविष्टोऽसि पुरा प्राह महेश्वरः ॥ ५५ ॥ यस्त्वत्र प्रवि
शेन्मेन्दुः पुमान्स्त्रीत्वमवाप्स्यति ॥ तस्मात्स्त्रीत्वमवाप्तोऽसि न त्वं दुःखितुमर्हसि ॥ प्रौढोऽपि कोऽत्र जानाति विचित्रं भवितव्यताम् ॥ ५६ ॥ ॥
ब्रह्मोवाच ॥ यक्षिणीवचनं श्रुत्वा हयारूढस्तदाऽपतत् ॥ तमाश्वास्य पुनः सैव यक्षिणी वाक्यमब्रवीत् ॥ ५७ ॥ ॥ यक्षिण्युवाच ॥ स्त्रीत्वं जातं जा
तमेव न पुंस्त्वं कर्तुमर्हसि ॥ गृहाण विद्यां स्त्रीयोग्या नृत्यं गीतमलंकृतिम् ॥ स्त्रीलालित्यं स्त्रीविलासं स्त्रीकृत्यं सर्वमेव तत् ॥ ५८ ॥ ॥

अ० ३८

॥ २१४ ॥

ब्रह्मोवाच ॥ इला सर्वमथावाप्य यक्षिणी वाक्यमब्रवीत् ॥ ६१ ॥ ॥ इलोवाच ॥ को वा भर्ता किं तु कृत्यं पुनः पुंस्त्वं कथं भवेत् ॥ एतद्ब्रह्म
 कल्याणी दुःखार्ताया विशेषतः ॥ आर्तानामार्तिशमनाच्छ्रेयो नाभ्यधिकं कश्चित् ॥ ६० ॥ ॥ यक्षिण्युवाच ॥ बुधः सोमसुतो नाम वनादस्माच्च
 पूर्वतः ॥ आश्रमस्तस्य सुभगे रूपयौवनशालिनः ॥ ६१ ॥ अनेनैव पया सोमं पितरं स बुधो ब्रह्मः ॥ ब्रह्मं याति ततो नित्यं नमस्कर्तुं तथैव च ॥
 ॥ ६२ ॥ यदा याति बुधः शान्तस्तदाऽऽत्मानं च दर्शय ॥ तं दृष्ट्वा त्वं तु सुभगे सर्वकामानवाप्स्यसि ॥ ६३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तामाश्वस्य ततः
 सुभूर्यक्षिण्यन्तरधीयत ॥ यक्षिणी सा तमाचष्ट यक्षोऽपि सुखमाप्तवान् ॥ ६४ ॥ इलसैन्यं च तत्राऽऽसीत्तद्वतं च यथामुखम् ॥ उमावनस्थिता चेला
 गायन्ती नृत्यती पुनः ॥ ६५ ॥ स्त्रीभावमनुचेष्टन्ती स्मरन्ती कर्मणो गतिम् ॥ कदाचित्क्रियमाणे तु इलया नृत्यकर्मणि ॥ ६६ ॥ तामपश्यद्
 बुधो धीमान्पितरं गन्तुमुद्यतः ॥ इलां दृष्ट्वा गतिं त्यक्त्वा तामागत्याब्रवीद्बुधः ॥ ६७ ॥ ॥ बुध उवाच ॥ भार्या भव मम स्वस्था सर्वाभ्यस्त्वं
 प्रिया भव ॥ ६८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ बुधवाक्यमिला भक्त्या त्वभिनन्द्य तथाऽकरोत् ॥ स्मृत्वा च यक्षिणीवाक्यं ततस्तुष्टाऽभवन्मुने ॥ ६९ ॥
 बुधो रेमे तथा प्रीत्या नीत्वा स्वस्थानमुत्तमम् ॥ सा चापि सर्वभावेन तोषयामास तं पतिम् ॥ ततो बहुतिथे काले बुधस्तुष्टोऽवदत्प्रियाम् ॥
 ॥ ७० ॥ ॥ बुध उवाच ॥ किं ते देयं मया भद्रे प्रियं यन्मनसि स्थितम् ॥ ७१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तद्वाक्यसमकालं तु पुत्रं देहीत्यभाषत ॥ इला
 बुधं सोमसुतं प्रीतिमन्तं प्रियं तथा ॥ ७२ ॥ ॥ बुध उवाच ॥ अमोघमेतन्मदीर्यं तथा प्रीतिसमुद्रवम् ॥ पुत्रस्ते भविता तस्मात्सत्रियो लोक
 विश्रुतः ॥ ७३ ॥ सोमवंशकरः श्रीमानादित्य इव तेजसा ॥ बुद्ध्या बृहस्पतिसमः क्षमया पृथिवीसमः ॥ ७४ ॥ वीर्येणाऽऽजौ हरिरिव कोपेन दुत
 भुग्यथा ॥ ७५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तस्मिन्नुत्पद्यमाने तु बुधपुत्रे महात्मनि ॥ जयशब्दश्च सर्वत्र त्वासीच्च सुरवेश्मनि ॥ ७६ ॥ बुधपुत्रे समुत्पन्ने
 तत्राऽऽजगमुः सुरेश्वराः ॥ अहमप्यागमं तत्र मुदा युक्तो महामते ॥ ७७ ॥ जातमात्रः सुतो रावमकरोत्स पृथुस्वरम् ॥ तेन सर्वेऽप्यवोचन्वै संगता
 ऋषयः सुराः ॥ ७८ ॥ यस्मात्पुरु रवोऽप्येति तस्मादेष पुरुरवाः ॥ स्यादित्येवं नाम चक्रुः सर्वे संतुष्टमानसाः ॥ ७९ ॥ बुधोऽप्यध्यापयामास
 शास्त्रविद्यां सुतं शुभाम् ॥ धनुर्वेदं सप्रयोगं बुधः प्रादात्तदाऽऽत्मजे ॥ ८० ॥ स शीघ्रं वृद्धिमगमच्छुक्लपक्षे यथा शशी ॥ स मातरं दुःखयुतां समी
 क्ष्येलां महामतिः ॥ नमस्याथ विनीतात्मा इलाभैलोऽब्रवीदिदम् ॥ ८१ ॥ ॥ इल उवाच ॥ बुधो मातर्मम पिता तव भर्ता प्रियस्तथा ॥ अहं च
 पुत्रः कर्मण्यः कस्मात्ते मानसो ज्वरः ॥ ८२ ॥ ॥ इलोवाच ॥ सत्यं पुत्र बुधो भर्ता त्वं च पुत्रो गुणाकरः ॥ भर्तृपुत्रकृता चिन्ता न ममास्ति कदाचन ॥

॥ ८३ ॥ तथाऽपि पूर्वजं किंचिदुःखं स्मृत्वा पुनः पुनः ॥ चिन्तयेयं महाबुद्धे ततो मातरमब्रवीत् ॥ ८४ ॥ ऐल उवाच ॥ निवेदयस्व मे मातस्तदेव प्रथमं मम ॥
 ॥ ८५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इला चैनमुवाचेदं रंहोवाचं कथं वदे ॥ तथाऽपि पुत्र ते वच्मि पित्रोः पुत्रो यतो गतिः ॥ ममार्ता दुःखपायोऽप्युत्र प्रवहणं परम् ॥ ८६ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तन्मातृवचनं श्रुत्वा विनीतः ब्राह्म मातरम् ॥ पादौ निधाय शिरसि साश्रुनेत्रः सगद्गदः ॥ सर्वैरुपायैः पित्रोर्यः पुत्रो न हरति
 श्रमम् ॥ ८७ ॥ जीवन्मृतस्य तस्याहो निष्फले जन्मजीविते ॥ तीर्थसेवादानयज्ञतपःप्रभृतिकान्यपि ॥ कृतानि तेन पुण्यानि पितरौ येन
 तोषितौ ॥ ८८ ॥ सर्वं मनोगतं सत्यं वद मातर्यथा तथा ॥ साऽवदत्तनयं सोष्णनिश्वासस्तथिताधरा ॥ यथावृत्तं हि दुःखाब्धौ मज्जमानेव विह्वला ॥
 ॥ ८९ ॥ सूर्यवंशप्रसूतानामिक्ष्वाकूणां तथा कुलम् ॥ तत्रोत्पत्तिं स्वस्य नाम राज्यप्राप्तिं प्रियान्मुताम् ॥ ९० ॥ पुरोधसं वसिष्ठं च प्रियां भार्या
 स्वकं पदम् ॥ वननिर्याणमेवाथ अमात्यानां पुरोधसः ॥ ९१ ॥ प्रेषणं च नगर्यां तां मृगयासक्तिमेव च ॥ हिमवत्कंदरगतिं यलेश्वरगृहे गतिम् ॥
 ॥ ९२ ॥ उमावनप्रवेशं च स्त्रीत्वप्राप्तिमशेषतः ॥ महेश्वराज्ञया तत्र चाप्रवेशं नरस्य तु ॥ ९३ ॥ यक्षिणीवाक्यमप्यस्य वरदानं तथैव च ॥
 बुधप्राप्तिं तथा प्रीतिं पुत्रोत्पत्त्याद्यशेषतः ॥ ९४ ॥ कथयामास तत्सर्वं श्रुत्वा मातरमब्रवीत् ॥ पुरुरवाः किं करोमि किं कृत्वा सुकृतं भवेत् ॥
 ॥ ९५ ॥ एतावता ते वृत्तिश्चेदलमेतेन चाम्बिके ॥ यदप्यन्यन्मनोवार्ति तदप्याज्ञापयस्व मे ॥ ९६ ॥ ॥ इलोवाच ॥ इच्छेयं पुंस्त्वमुत्कृष्टमि
 च्छेयं राज्यमुत्तमम् ॥ अभिषेकं च पुत्राणां तव चापि विशेषतः ॥ ९७ ॥ दानं दातुं च यष्टुं च मुक्तिमार्गस्य वीक्षणम् ॥ सर्वं च कर्तुमिच्छामि
 तव पुत्र प्रसादतः ॥ ९८ ॥ ॥ पुत्र उवाच ॥ उपायं त्वा तु पृच्छामि येन पुंस्त्वमवाप्स्यसि ॥ तपसो वाऽन्यतो वाऽपि वदस्व मम तत्त्वतः ॥ ९९ ॥
 ॥ इलोवाच ॥ बुधं त्वं पितरं पृच्छ गत्वा पुत्र यथार्थवत् ॥ सं तु सर्वं तु जानाति उपदेक्ष्यति ते हितम् ॥ १०० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तन्मातृवच
 नादौलौ गत्वा पितरमभ्रसा ॥ उवाच प्रणतो भूत्वा मातुः कृत्यं तथाऽऽत्मनः ॥ १०१ ॥ ॥ बुध उवाच ॥ इलं जाने महाप्राज्ञ इलं जातां पुन
 स्तथा ॥ उमावनप्रवेशं च शंभोराज्ञां तथैव च ॥ १०२ ॥ तस्माच्छंभुप्रसादेन उमायाश्च प्रसादतः ॥ विशापो भविता पुत्र तावाराध्य न
 चान्यथा ॥ १०३ ॥ ॥ पुरुरवा उवाच ॥ पश्येयं तं कथं देवं कथं वा मातरं शिवम् ॥ तीर्थाद्वा तपसो वाऽपि तत्पितः प्रथमं वद ॥ १०४ ॥
 ॥ बुध उवाच ॥ गौतमीं गच्छ पुत्र त्वं तत्राऽस्ते सर्वदा शिवः ॥ उमया सहितः श्रीमाञ्छापदन्ता वरप्रदः ॥ १०५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ पुरुरवा
 पितुर्वाक्यं श्रुत्वा तु मुदितोऽभवत् ॥ गौतमीं तपसे धीमान्गङ्गां त्रैलोक्यपावनीम् ॥ १०६ ॥ पुंस्त्वमिच्छंस्तथा मातुर्जंगाम तपसे त्वरम् ॥ दिम

वन्तं गिरिं नत्वा मातरं पितरं गुरुम् ॥ १०७ ॥ गच्छन्तमन्वगात्पुत्रमिला सोममुतस्तथा ॥ ते सर्वे गौतमो प्राप्ता हिमवत्पर्वतोत्तमात् ॥ १०८ ॥
 तत्र स्नात्वा तपः किञ्चित्कृत्वा चक्रुः स्तुतिं पराम् ॥ भवस्य देवदेवस्य स्तुतिक्रममिमं शृणु ॥ १०९ ॥ बुधस्तुष्टाव प्रथममिला च तदनन्तरम् ॥
 ततः पुरुरवाः पुत्रो गौरीं देवीं च शंकरम् ॥ ११० ॥ ॥ बुध उवाच ॥ यौ तौ रमेते रशनाखेण स्वभावहेमप्रतिमौ सुरूपा ॥ यावर्चितौ स्कन्द
 गणेश्वराभ्यां तौ मे शरण्यौ शरणं भवेताम् ॥ १११ ॥ ॥ इलोवाच ॥ संसारतापत्रयदावग्धाः शरीरिणो यौ परिचिन्तयन्तः ॥ सद्यः परा
 निवृत्तिमामुवान्ति तौ शंकरौ मे शरणं भवेताम् ॥ ११२ ॥ आर्ता ह्यहं पीडितमानसा ते क्लेशादिगोप्ता न परोऽस्ति कश्चित् ॥ देव त्वदीयौ चरणौ
 सुपुण्यौ तौ मे शरण्यौ शरणं भवेताम् ॥ ११३ ॥ ॥ पुरुरवा उवाच ॥ ययोः सकाशादिदमभ्युदेति प्रयाति चान्ते लयमेव सर्वम् ॥ जगच्छ
 रण्यौ जगदात्मको तु गौरीहरौ मे शरणं भवेताम् ॥ ११४ ॥ यौ देववृन्देषु महोत्सवे तु पादौ गृहाणेश गिरीशपुङ्गवाः ॥ प्रोक्ते धृतौ प्रीतिवशाच्छि
 वेन तौ मे शरण्यौ शरणं भवेताम् ॥ ११५ ॥ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ किमभीष्टं प्रदास्यामि युष्मभ्यं तद्गदन्तु ते ॥ कृतकृत्याः स्थ भद्रं वो देवाना
 मपि दुष्करम् ॥ ११६ ॥ ॥ पुरुरवा उवाच ॥ इलो राजा तवाज्ञात्वा वनं प्राविशदम्बिके ॥ तत्समस्व सुरेशानि पुंस्त्वं दातुं त्वमर्हसि ॥ ११७ ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ ॥ तथेत्युवाच तान्सर्वान्भवस्य तु मते स्थिता ॥ ततः स भगवानाह देवीवाक्यरतः सदा ॥ ११८ ॥ ॥ शिव उवाच ॥ अत्राभिषेक
 मात्रेण पुंस्त्वं प्राप्नोत्वयं नृपः ॥ ११९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ स्नाताया बुधभार्यायाः शरीराद्गारि सुखे ॥ नृत्यं गीतं च लावण्यं यक्षिण्या यदुपाजि
 तम् ॥ १२० ॥ तत्सर्वं वारिधाराभिर्गङ्गाम्भसि समाविशत् ॥ ॥ नृत्या गीता च सोभाग्या इमा नद्यो बभूवुरे ॥ १२१ ॥ ताश्चापि संगता गङ्गा
 ते पुण्याः संगमास्त्रयः ॥ तेषु स्नानं च दानं च सुरराज्यफलप्रदम् ॥ १२२ ॥ इला पुंस्त्वमवाप्स्याथ गौरीशंभोः प्रसादतः ॥ महाभ्युदयसिद्धयर्थं वाज
 पेयमथाकरोत् ॥ १२३ ॥ पुरोधसं वसिष्ठं च भार्या पुत्रांस्तथैव च ॥ अमार्त्याश्च बलं कौशामनीय स नृपोत्तमः ॥ १२४ ॥ चतुरङ्गं बलं राज्यं
 दण्डकेऽस्थापयत्तदा ॥ इलस्य नाम्ना विरूपातं तत्र तत्पुरमुच्यते ॥ १२५ ॥ सद्यद्रोण्यां मनोहारि महेन्द्रपुरतोऽधिकम् ॥ भयोपभोगनिर्विण्णस्त
 स्मिन्पुरवरोत्तमे ॥ २२६ ॥ पूर्वजातानथो पुत्रान्मूर्त्यवंशक्रमगते ॥ राज्येऽभिषिच्य पश्चात्तमैलं स्नेहादसिञ्चयत् ॥ १२७ ॥ सोमवंशकरः
 श्रीमानर्थः राजा भवेदिति ॥ सर्वेभ्यो मतिमानेभ्यो ज्येष्ठः श्रेष्ठोऽभवन्मुने ॥ १२८ ॥ यत्र च क्रतवो वृत्ता इलस्य नृपतेः शुभाः ॥ यत्र पुंस्त्वं
 मवाप्स्याथ यत्र पुत्राः समागताः ॥ १२९ ॥ यक्षिणीदत्तनृत्यादिगीतसौभाग्यमङ्गलाः ॥ नद्यो भूत्वा यत्र गङ्गा संगतास्तानि नारद ॥ १३० ॥

गौ० मस्यु०

॥ २१६ ॥

तीर्थानि शुभदान्यासन्सहस्राण्यथ षोडश ॥ उभयोस्तीरयोस्तात तत्र शंभुरिलेश्वरः ॥ तेषु स्नानं च दानं च सर्वकतुफलवदम् ॥ १३१ ॥ इति श्रीब्रह्म
पुराणगतगीतमीमांसास्ये स्वयंभुवनारदसंवादे तीर्थमाहात्म्ये बुधेलापूरुवरवोसिष्ठनृत्यगीतसौभाग्यलेश्वरादिषोडशसहस्रतीर्थवर्णनं नामाष्टत्रिंशोऽ
ध्यायः ॥ ३८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ चक्रतीर्थमिति ख्यातं ब्रह्महत्यादिनाशनम् ॥ यत्र चक्रेश्वरो देवश्चक्रमाप यतो हरिः ॥ १ ॥ यत्र विष्णुः स्वयं स्थित्वा
चकार्य शंकरं प्रभुः ॥ पूजयामास तत्तीर्थं चक्रतीर्थमुदाहृतम् ॥ २ ॥ यस्य श्रवणमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ दक्षकतौ प्रवृत्ते तु देवानां च समा
गमे ॥ ३ ॥ दक्षेण दूषिते देवे शिवे शर्वे महेश्वरे ॥ अनाह्वाने सुरेशस्य दक्षचित्ते मलीमसे ॥ ४ ॥ दाक्षायण्या श्रुते वाक्ये अनाह्वानस्य कारणे ॥
अहल्यायां चोक्तवत्यां कुपिताऽभूत्सुरेश्वरी ॥ ५ ॥ पितरं नाशये पापं क्षमेयं न कथंचन ॥ शृण्वती दोषवाक्यानि पित्रा चोक्तानि भर्तारि ॥ ६ ॥
पत्युः शृण्वन्ति या निन्दां तासां पापावधिः कुतः ॥ यादृशस्तादृशो वाऽपि पतिः स्त्रीणां परा गतिः ॥ ७ ॥ किं पुनः सकलाधीशो महादेवो
जगद्गुरुः ॥ श्रुतं तन्निन्दनं तर्हि धारयामि न देहकम् ॥ ८ ॥ तस्मात्त्यक्ष्य इमं देहमित्युक्त्वा सा महासती ॥ कोपेन महताऽऽविष्टा प्रजज्वाल सुरे
श्वरी ॥ ९ ॥ शिवैकचेतना देहं बलाद्योगाच्च तस्यजे ॥ महेश्वरोऽपि सकलं वृत्तमाकर्ष्य नारदात् ॥ १० ॥ दृष्ट्वा चुकोप पप्रच्छ जयां च विजयां
तथा ॥ ते ऊचतुरुभे देवं दक्षकतुविनाशनम् ॥ ११ ॥ दाक्षायण्या इति श्रुत्वा मखं प्रायान्महेश्वरः ॥ भीमैर्गणैः परिवृतो भूतनाथैः समं ययौ ॥ १२ ॥
मखस्तैर्वैष्टितः सर्वो देवब्रह्मपुरस्कृतः ॥ दक्षेण यजमानेन शुद्धभावेन रक्षितः ॥ १३ ॥ वसिष्ठादिभिरत्पुत्रैर्मुनिभिः परिवारितः ॥ इन्द्रादित्याद्यैर्व
सुभिः सर्वतः परिपालितः ॥ १४ ॥ ऋग्यजुःसामवेदेष्व स्वाहाशब्दैरलंकृतः ॥ अद्रा पुष्टितथा तुष्टिः शान्तिर्लज्जा सरस्वती ॥ १५ ॥ भूमिर्द्यौः शर्वरी
शान्तिरुषा आशा जया मतिः ॥ एताभिश्च तथाऽन्याभिः सर्वतः समलंकृतः ॥ १६ ॥ त्वष्टा महात्मना चापि कारितो विश्वकर्मेणा ॥ सुरभिर्नान्दिनी
धेनुः कामधुक्कामदोहिनी ॥ १७ ॥ एताभिः कामवर्षाभिः सर्वकामसमृद्धिमाप्नोति ॥ कल्पवृक्षः पारिजातो लताः कल्पलतादिकाः ॥ १८ ॥ यद्यदिष्टतमं
किञ्चित्तत्र तस्मिन्मखे स्थितम् ॥ स्वयं मखवता पूष्णा हरिणा परिरक्षितः ॥ १९ ॥ दीयतां भुज्यतां वाऽपि क्रियतां स्धीयतां सुखम् ॥ एतैश्च
सर्वतो वाक्यैर्देवस्य प्रजितं मखम् ॥ २० ॥ आदौ तु वीरभद्रोऽसा भद्रकाल्या युतो ययौ ॥ शोककोपपरीतात्मा पश्चाच्छूलपिनाकधृक् ॥ २१ ॥ अभ्या
ययौ मदाश्वेवो महाभूतैरलंकृतः ॥ तानि भूतानि परितो मखे वेष्ट्य महेश्वरम् ॥ २२ ॥ कतुं विष्वंसयामासुस्तत्र क्षोभो महानभूत् ॥ पलायन्त ततः
केचित्केचिद्रत्ना ततः शिवम् ॥ २३ ॥ केचित्स्तुवन्ति देवेशं केचित्कुप्यन्ति शंकरम् ॥ एवं विष्वंसितं यज्ञं दृष्ट्वा पूषा समभ्यगात् ॥ २४ ॥ पूष्णो

अ० ३९

॥ २१६ ॥

दन्तानथोत्पाद्य इन्द्रं व्यद्रावयत्तणात् ॥ भगस्य चक्षुषी विप्र वीरभद्रो व्यपाटयत् ॥ २५ ॥ दिवाकरं पुनर्दोभ्यां परिभ्राम्य समाक्षिपत् ॥ ततः
 सुरगणाः सर्वे विष्णुं ते शरणं ययुः ॥ २६ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ त्राहि त्राहि गदापाणे भूतनाथकृताद्रयात् ॥ महेश्वरगणः कश्चित्प्रमथानां तु नायकः
 तेन दग्धो मखः सर्वो वैष्णवः पश्यतो हरेः ॥ २७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ हरिणा चक्रमुत्सृष्टं भूतनाथवधं प्रति ॥ भूतनाथोऽपि तच्चक्रमापतच्च तदाऽ
 ग्रसत् ॥ २८ ॥ ग्रस्ते चक्रे ततो विष्णोर्लोकपाला भयाद्ययुः ॥ तथा स्थितानवेक्ष्याथ दक्षो यज्ञं सुरानपि ॥ तुष्टाव शंकरं देवं दक्षो भक्त्या प्रजा
 पतिः ॥ २९ ॥ ॥ दक्ष उवाच ॥ जय शंकर सोमेश जय सर्वज्ञ शंभवे ॥ जय कल्याणभृच्छंभो जय कालात्मने नमः ॥ ३० ॥ आदिकर्तनंम
 स्तेऽस्तु नीलकण्ठ नमोस्तु ते ॥ ब्रह्मप्रिय नमस्तेऽस्तु ब्रह्मरूप नमोऽस्तु ते ॥ ३१ ॥ त्रिमूर्तये नमो देव त्रिधाम परमेश्वर ॥ सर्वमूर्ते नमस्तेऽस्तु
 त्रैलोक्याचार कामद ॥ ३२ ॥ नमो वेदान्तवेद्याय नमस्ते परमात्मने ॥ यज्ञरूप नमस्तेऽस्तु यज्ञधाम नमोऽस्तु ते ॥ ३३ ॥ यज्ञदान नमस्तेऽस्तु
 हव्यवाह नमोऽस्तु ते ॥ यज्ञहव्यं नमस्तेऽस्तु फलदाय नमोऽस्तु ते ॥ ३४ ॥ त्राहि त्राहि जगन्नाथ शरणागतवत्सल ॥ भक्तानामप्यभक्तानां त्वमेव
 शरणं प्रभो ॥ ३५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं तु स्तुवतस्तस्य प्रसन्नोऽभून्महेश्वरः ॥ किं ददामीति तं प्राह क्रतुः पूर्णोऽस्तु मे प्रभो ॥ ३६ ॥ तथे
 त्युवाच भगवान्देवदेवो महेश्वरः ॥ शंकरः सर्वभूतात्मा करुणावरुणालयः ॥ ३७ ॥ क्रतुं कृत्वा ततः पूर्णं तस्य दक्षस्य वै मुने ॥ एवमुक्त्वा स
 भगवान्भूतैरन्तरधीयत ॥ ३८ ॥ यथागतं सुरा जग्मुः स्वमेव सदनं प्रति ॥ ततः कदाचिद्देवानां दैत्यानां विग्रहो महान् ॥ ३९ ॥ बभूव तत्र दे
 त्येभ्यो भीता देवाः श्रियः पतिम् ॥ तुष्टुवुः सर्वभावेन वचोभिस्तं जनार्दनम् ॥ ४० ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ शक्रादयोऽपि त्रिदशाः कटाक्षमवेक्ष्य यस्या
 स्तप आचरन्ति ॥ सा चापि यत्पादरता च लक्ष्मीस्तं ब्रह्मभूतं शरणं प्रपद्ये ॥ ४१ ॥ यस्मात्त्रिलोक्या न परः समानो न चाधिकस्तादर्थ्यरथावृत्तिहात्
 स देवदेवोऽवतु नः समस्तान्महाभयेभ्यः कृपया प्रपन्नान् ॥ ४२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततः प्रसन्नो भगवान्छुचक्रगदाधरः ॥ किमर्थमागताः सर्वे
 तत्कतोऽस्मीत्युवाच तान् ॥ ४३ ॥ देवा ऊचुः ॥ भयं च तीव्रं दैत्येभ्यो देवानां मधुसूदन ॥ ततस्त्राणाय देवानां मतिं कुरु जनार्दन ॥ ४४ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तानागतान्हरिः प्राह ग्रस्तं चक्रं हरेण मे ॥ किं करोमि गतं चक्रं भवन्तश्चातिमागताः ॥ ४५ ॥ यान्तु सर्वे देवगणा रक्षा वः क्रियते
 मया ॥ ४६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततो गतेषु देवेषु विष्णुश्चकार्यमुद्यतः ॥ गोदावरीं ततो गत्वा शंभोः पूजां प्रचक्रमे ॥ ४७ ॥ सुवर्णकमलैर्दिव्यैः
 सुगन्धैर्दशभिः शतैः ॥ भक्तितो नित्यवत्पूजां चक्रे विष्णुरुमापतेः ॥ ४८ ॥ नमः संसारकान्तारमहाभयनिवारिणे ॥ पिनाकिने महेशाय सर्वोभोप

श्री-मन्त्र-
५२१७ ॥

प्रदायिने ॥ ४९ ॥ मंत्रेणानेन भगवान्भक्तियुक्तेन चेतसा ॥ पूजयामास विधिवद्भवानीवल्लभं शिवम् ॥ ५० ॥ एवं संपूज्यमाने तु तयोस्तत्त्व
मिदं शृणु ॥ कमलानां सहस्रे तु यदैकं नैव पूर्यते ॥ ५१ ॥ तदाऽसुरारिः स्वं नेत्रमुत्पाट्यार्घ्यमकल्पयत् ॥ अर्घ्यपात्रं करे गृह्य सहस्रकमला
न्वितम् ॥ ध्यात्वा शंभुं ददावर्घ्यमनन्यशरणो हरिः ॥ ५२ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ त्वमेव देव जानीषे भावमन्तर्गतं नृणाम् ॥ त्वमेव शरणोऽ
पीशोऽत्र भवेत्का विचारणा ॥ ५३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वदतु दक्षुनयनो निलिल्येऽसावितीश्वरे ॥ भवानीसहितः शंभुः पुरस्तादभवत्तदा ॥ ५४ ॥
गाढमालिङ्ग्य विविधैर्वरैरुपयद्भारिम् ॥ तदेव चक्रमभवत्त्रेण चापि यथा पुरा ॥ ५५ ॥ ततः सुरगणाः सर्वे तुष्टुबुर्हरिशंकरौ ॥ गङ्गां चापि सारि
च्छेष्टा देवं च वृषभध्वजम् ॥ ५६ ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थं चक्रतीर्थमिति स्मृतम् ॥ यस्यानुश्रवणेनैव मुच्यते सर्वकिर्त्तियैः ॥ ५७ ॥ तत्र स्नानं च
दानं च यः कुर्यात्पितृतर्पणम् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः पितृभिः स्वर्गभागभवेत् ॥ तत्तु चक्राङ्कितं तीर्थमद्यापि परिदृश्यते ॥ ५८ ॥ इति श्रीब्रह्मपुरा
णगतगोतमीमाहात्म्ये चक्रतीर्थवर्णनं नामैकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ पिप्पलं तीर्थमाख्यातं चक्रतीर्थादनन्तरम् ॥ यत्र चक्रे
श्वरो देवश्चक्रमाप यतो हरिः ॥ १ ॥ यत्र विष्णुः स्वयं स्थित्वा चक्रार्थं शंकरं विभुम् ॥ पूजयामास तत्तीर्थं चक्रतीर्थमुदाहृतम् ॥ २ ॥ यत्र प्रीतोऽ
भवद्विष्णोः शंभुस्तपिप्पलं विदुः ॥ माहिमानं यस्य वक्तुं न क्षमोऽप्यहिनायकः ॥ ३ ॥ चक्रेक्षरे पिप्पलेशे नामधेयस्य कारणम् ॥ शृणु नारद
तद्रक्त्या साक्षाद्देवोदितं मया ॥ ४ ॥ दधीचिरिति विख्यातो मुनिरासीद्गुणान्वितः ॥ तस्य भार्या महाप्राज्ञा कुलीना च पतिव्रता ॥ ५ ॥
लोपामुद्रेति या ख्याता स्वसा तस्या गभस्तिनी ॥ इति नाम्ना च विख्याता बडवेति प्रकीर्तिता ॥ ६ ॥ दधीचेः सा प्रिया नित्यं तपस्तेपे तया
महत् ॥ दधीचिरग्निमान्त्रित्यं गृहधर्मपरायणः ॥ ७ ॥ भागीरथीं समाश्रित्य देवातिथिपरायणः ॥ स्वकलत्ररतः शान्तः कुम्भयोनिरिवापरः ॥ ८ ॥
तस्य प्रभावात्तं देशं नारयो दैत्यदानवाः ॥ आजग्मुर्मुनिशार्दूल यत्रागस्त्यस्य चाऽऽश्रमः ॥ ९ ॥ तत्र देवाः समाजग्मु रूद्रादित्यास्तथाऽश्विनौ ॥
इन्द्रो विष्णुर्मोऽग्निश्च जित्वा दैत्यानुपागतात् ॥ १० ॥ जयेन जातसंहर्षाः स्तुताश्चैव मरुद्गणैः ॥ दधीचिं मुनिशार्दूलं दृष्ट्वा नेमुः सुरेश्वराः ॥
॥ ११ ॥ दधीचिर्जातसंहर्षः सुरान्पूज्य पृथक्पृथक् ॥ गृहकृत्यं ततश्चक्रे सुरेभ्यो भार्यया सह ॥ १२ ॥ पृष्टाश्च कुशलं तेन कथाश्चक्रुः सुरा
अपि ॥ दधीचिमब्रुवन्देवा भार्यया सुखितं पुनः ॥ १३ ॥ आसीनं हृष्टमनस ऋषिं नत्वा पुनः पुनः ॥ १४ ॥ देवा ऊचुः ॥ किमद्य दुर्लभं लोके
ऋषेऽस्माकं भविष्यति ॥ त्वादृशः सकृपो येषु मुनिर्भूकरूपपादपः ॥ १५ ॥ एतदेव फलं पुंसां जीवतां मुनिसत्तम ॥ तीर्थाभूतिर्भूतदया दर्शनं च

अ० ४०

॥ २१७ ॥

भवाद्दशाम् ॥ १६ ॥ यत्स्नेहादुच्यतेऽस्माभिरवधारय तन्मुने ॥ जित्वा दैत्यानिह प्राप्ता हत्वा राक्षसपुंगवान् ॥ १७ ॥ वयं च सुखिनो ब्रह्मंस्त्वयि
 हृष्टे विशेषतः ॥ नाऽऽयुधैः फलमस्माकं वोढुं नैव क्षमा वयम् ॥ १८ ॥ स्थाप्यदेशं न पश्याम आयुधानां मुनीश्वर ॥ स्वर्गे सुरद्विषो ज्ञात्वा
 स्थापितानि हरन्ति च ॥ १९ ॥ नयेयुरस्युधानीति तथैव च रसातले ॥ तस्मात्तवाश्रमे पुण्ये स्थाप्यन्तेऽस्त्राणि मानद ॥ २० ॥ नैवात्र किञ्चिद्
 यमस्ति विप्र न दानवेभ्यो राक्षसेभ्यश्च चोरम् ॥ त्वदाज्ञया रक्षितपुण्यदेशो न विद्यते तपसा ते समानः ॥ २१ ॥ जितारथो ब्रह्मविदां वरिष्ठं वयं च
 पूर्वं निहता दैत्यसंवाः ॥ अस्त्रैरलं भारभूतैः कृतार्थैः स्थाप्यं स्थानं ते समीपे मुनीश ॥ २२ ॥ दिव्यान्भोगान्कामिनीभिः समेतान्देवोद्याने नन्दने
 संभजामः ॥ ततो यामः कृतकार्याः सहेन्द्राः स्वं स्वं स्थानं चाऽयुधानां च रक्षा ॥ २३ ॥ त्वया कृता जायतां तत्प्रशाधि समर्थस्त्वं रक्षणे धारणे
 च ॥ २४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तद्वाक्यमाकर्ण्य दधीचिरेवं वाक्यं जगौ विबुधानेवमस्तु ॥ निवार्यमाणः प्रियशीलया स्त्रिया किं देवकार्येण विरुद्ध
 कारिणा ॥ २५ ॥ ये ज्ञातशास्त्राः परमार्थनिष्ठाः संसारचेष्टासु गतानुरागाः ॥ तेषां परार्थव्यसनेन किं मुने येनात्र वाऽमुत्र सुखं न किञ्चित् ॥
 ॥ २६ ॥ देवाद्विषो द्वेषमनुप्रयान्ति दत्ते स्थाने विप्रवर्यं शृणुष्व ॥ नष्टे हते चाऽऽयुधानां मुनीश कुप्यन्ति देवा रिपवस्ते भवन्ति ॥ २७ ॥
 तस्मान्नेदं वेदविदां वरिष्ठ युक्तं द्रव्ये परकीये ममत्वम् ॥ तावच्च मैत्री द्रव्यभावश्च तावन्नष्टे हते रिपवस्ते भवन्ति ॥ २८ ॥ चेदस्ति
 शक्तिर्द्रव्यदाने ततस्ते दातव्यमेवार्थिने किं विचार्यम् ॥ नो चेत्सन्तः परकार्याणि कुर्युर्वाग्भिर्मनोभिः कृतिभिस्तथैव ॥ २९ ॥ पर
 स्वसंधारणमेतदेव सद्भिर्निरस्तं त्यज कान्त सद्यः ॥ ३० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं प्रियाया वचनं स विप्रो निशम्य भार्यामिदमाह सुभूम ॥ ३१ ॥
 दधीचिरुवाच ॥ पुरा सुराणामनुमान्य भद्रे नेतीति वाणी न सुखं ममेति ॥ ३२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ श्रुत्वेरितं पत्न्युरिति प्रियाया देवं विनाऽन्यत्र
 नृणां समर्थम् ॥ तूष्णीं स्थितायां सुरसत्तमास्ते संस्थाप्य चास्त्राण्यतिदीप्तिमन्ति ॥ ३३ ॥ नत्वा मुनीन्द्रं ययुरेव लोकान्दैत्यद्विषो न्यस्तशस्त्राः
 कृतार्थाः ॥ गतेषु देवेषु मुनिप्रवर्यो हृष्टोऽवसद्भार्यया धर्मयुक्तः ॥ ३४ ॥ गते च काले ह्यतिविप्रयुक्ते देवे वयं संख्यया वै सहसे ॥ न ते सुरा आयु
 धानां मुनीश वाचं मनश्चापि तथैव चक्रुः ॥ ३५ ॥ दधीचिरप्याह गभस्तिभोजसा देवारयो मां द्विपतीह भद्रे ॥ न ते सुरा नेतुकामा भवन्ति
 संस्थापितान्यत्र वदस्व युक्तम् ॥ ३६ ॥ सा चाऽऽह कान्तं विनयादुक्तमेव त्वं जानीषे नाथ यदत्र युक्तम् ॥ दैत्या हरिष्यन्ति महाप्रवृद्धास्तपो
 युक्ता बलिनः स्वायुधानि ॥ ३७ ॥ तदस्त्ररसार्थमिदं स चक्रे मन्त्रैस्तु संक्षाल्य जलैश्च पुण्यैः ॥ तद्वारि सर्वास्त्रमयं सुपुण्यं तेजोयुक्तं तच्च

पपौ दधीचिः ॥ ३८ ॥ निर्वीर्यरूपाणि तदायुष्मन्नि सयं जग्मुः क्रमशः कालयोगात् ॥ मुराः समागत्य दधीचिसूनुर्महाभयं द्वागतं शात्रवं नः ॥
 ॥ ३९ ॥ ददस्व चास्त्राणि मुनिप्रवीर यानि त्वदन्ते निहितानि देवैः ॥ दधीचिरप्याह मुराभितीत्या अनागत्या भवतां चाचिरेण ॥ ४० ॥ अस्त्राणि
 पीतानि शरीरसंस्थान्युक्तानि युक्तं मम तद्वदन्तु ॥ श्रुत्वा तदुक्तं वचनं तु देवाः प्रोक्षुस्तमित्यं विनयावनम्राः ॥ ४१ ॥ अस्त्राणि देहीति च वकुमेत
 च्छक्यं न वाऽन्यत्प्रतिवक्तुं मुनीन्द्र ॥ विना च तैः परिभूयेम नित्यं पुष्टारयः क प्रयासो मनीश ॥ ४२ ॥ न मर्त्यलोके न तले न नाके वासः
 मुराणां भविताऽद्य तात ॥ त्वं विप्रवंर्यस्तपसा चैव युक्तो नान्यद्वक्तुं युज्यते ते पुरस्तात् ॥ ४३ ॥ विप्रस्तदोवाच मदस्थिसंस्थान्यस्त्राणि सृक्तन्तु न
 संशयोऽत्र ॥ देवास्तमप्यादुरनेन किं नो ह्यस्त्रैर्हीनाः स्त्रीत्वमासाः सुरेन्द्राः ॥ ४४ ॥ पुनस्तदा वाऽऽह मुनिप्रवीरस्त्यक्ष्ये जीवान्दैहिकान्योगयुक्तः ॥
 अस्त्राणि कुर्वन्तु मदस्थिभूतान्यनुत्तमान्युत्तमरूपवान्ति ॥ ४५ ॥ कुरुष्व चेत्यादुरदीनसत्त्वं दधीचिमित्युत्तरमधिकल्पम् ॥ तदा तु तद्व्य प्रियमी
 रयन्ती न सानिध्ये प्रातिथेयी मुनीश ॥ ४६ ॥ ते चापि देवास्तामदृष्ट्वैव शीघ्रं तस्या भीता विप्रमूचुः कुरुष्व ॥ तत्याज जीवान्दुस्त्यजान्प्रीतियुक्तो
 यथा मुखं देहमिमं जुषध्वम् ॥ ४७ ॥ मदस्थिभिः प्रीतिमन्तो भवन्तु मुराः सर्वे किंतु देहेन कार्यम् ॥ ४८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्युक्त्वाऽसौ वदपद्या
 सनस्थो नासामदत्ताक्षिप्रकाशप्रसन्नः ॥ वायुं सर्वाङ्गं मध्यमोदघाटयोगाग्रीत्वा शनैर्देहराकाशगर्भम् ॥ ४९ ॥ यदप्रमेयं परमं पदं यद्यद्वद्रूपं
 यदुपासितव्यम् ॥ तत्रैव विन्यस्य धियं महात्मा सायुज्यतां ब्रह्मणोऽसौ जगाम ॥ ५० ॥ निर्जीवतां प्राप्तमभीक्ष्य देवाः कलेवरं तस्य मुराश्च
 सम्यक् ॥ त्वष्टारमप्युचुरतित्वरन्तः कुरुष्व चास्त्राणि बहूनि सद्यः ॥ ५१ ॥ स चापि तानाह कथं नु कार्यं कलेवरं ब्राह्मणस्येह देवाः ॥ विभेमि
 कर्तुं दारुणं चाक्षमोऽहं विदारितान्यायुधान्युत्तमानि ॥ ५२ ॥ तदस्थिभूतानि करोमि सद्यस्ततो देवा गाः समूचुस्त्वरन्तः ॥ ५३ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥
 वञ्चं मुखं वः क्रियते हितार्थं गावो देवैरायुधार्थं क्षणेन ॥ दधीचिदेहं तु विदार्य यूयमस्थीनि शुद्धानि प्रयच्छताद्य ॥ ५४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ता देव
 वाक्याच्च तथैव चक्रुः संलिङ्ग्य चास्थीनि ददुः मुराणाम् ॥ मुरास्त्वेवा जग्मुर्दीनसत्त्वाः स्वमालयं चापि तथैव गावः ॥ ५५ ॥ कृत्वा तथाऽस्त्राणि
 च देवतानां त्वष्टा जगामाथ महास्त्वरस्तदा ॥ ततश्चिराच्छीलवती सुभद्रा भर्तुः प्रिया बालगर्भा त्वरन्ती ॥ ५६ ॥ करे गृहीत्वा कलशं वारिपूर्णं
 मुमां नत्वा फलपुष्पैः समेत्य ॥ अग्निं च भर्तारमथाऽऽश्रमं च संश्रुक्वामा द्वाजगामाथ शीघ्रम् ॥ ५७ ॥ संतप्तचित्ता पथि वीक्ष्य कंठाद्भ्रष्टां विभूषां
 पतितां धरायाम् ॥ पपात हस्तात्करभूषणञ्च नेत्रं तथा दक्षिणमुल्लास ॥ ५८ ॥ हा किं भविष्यद्य चिरेण कष्टमित्यंतरेणेव विचिन्तयन्ती ॥

आगच्छन्तीं तां प्रातिथेयीं तदानीं निवारयामास तदोत्कपातः ॥ सा संभ्रमादागता चाऽऽश्रमं स्वं नैवापश्यत्तत्र भर्तारमग्रे ॥ ५९ ॥ क्व वा गतमेति
 सविस्मया सा पप्रच्छ चाग्निं प्रातिथेयीं तदानीम् ॥ अग्निस्तदोवाच सविस्तरं तां देवागमं याचनं वै शरीरे ॥ ६० ॥ अस्थानामुपादानमथ प्रयाणं
 श्रुत्वा सर्वं दुःखिता सा बभूव ॥ दुःखोद्देगात्सा पपाताथ पृथ्व्यां मन्दं मन्दं वह्निनाऽऽवासिता च ॥ ६१ ॥ ॥ प्रातिथेय्युवाच ॥ शापेऽमराणां तु
 नाहं समर्था अग्निं प्राप्स्ये किं नु कार्यं भवेन्मे ॥ ६२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कोपं च दुःखं च नियम्य साध्वी तदाऽवादीदमयुक्तं च भर्तुः ॥ ६३ ॥
 ॥ प्रातिथेय्युवाच ॥ उत्पद्यते यत्तु विनाशि सर्वं न शोच्यमस्तीति मनुष्यलोके ॥ गोविप्रदेवार्थमिह त्यजन्ति प्राणान्प्रियान्पुण्यभाजो मनुष्याः ॥
 ॥ ६४ ॥ संसारचक्रे परिवर्तमाने देहं समर्थं धर्मयुक्तं त्ववाप्य ॥ प्रियान्प्राणान्देवविप्रार्थहेतोस्ते वै धन्याः प्राणिनो ये त्यजन्ति ॥ ६५ ॥
 प्राणाः सर्वेऽस्यापि देहान्वितस्य यातारो वै नात्र संदेहलेशः ॥ एवं ज्ञात्वा विप्रगोदेवदीनाद्यर्थं चैनानुत्सृजन्तीश्वरास्ते ॥ ६६ ॥ निवार्यमाणोऽपि
 मया प्रपन्नया चकार देवास्त्रपरिग्रहं सः ॥ मनोगतं त्वेत्यथवा विधातुः को मर्त्यलोकातिगचेष्टितस्य ॥ ६७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्येवमुक्त्वाऽऽपूज्य
 चाग्नीन्यथावद्भर्तुस्त्वचालोमभिः सा विवेश ॥ गर्भस्थितं बालकं प्रातिथेयी कुक्षिं विदार्थाय करे गृहीत्वा ॥ ६८ ॥ नत्वा च गङ्गां भुवमाश्रमं च
 वनस्पतीनोषधीराश्रमस्थान् ॥ ६९ ॥ ॥ प्रातिथेय्युवाच ॥ पित्रा हीनो बन्धुभिर्गोत्रजैश्च मात्रा हीनो बालकः सर्वं एव ॥ रक्षन्तु सर्वेऽपि च
 भूतसंघास्तथोषधयो बालकं लोकपालाः ॥ ७० ॥ ये बालकं मातृपितृप्रहीणं सनिर्विशेषं स्वतनुप्ररूढैः ॥ पश्यन्ति रक्षन्ति त एव नूनं ब्रह्मादि
 कानामपि वन्दनीयाः ॥ ७१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्युक्त्वा चात्यजद्वालं भर्तृचित्तपरायणा ॥ पिप्पलानां सर्वापि तु न्यस्य बालं नमस्य तु ॥
 ॥ ७२ ॥ अग्निं प्रदक्षिणीकृत्य यज्ञपात्रसमन्विता ॥ विवेशाग्निं प्रातिथेयी भर्त्रा सह दिवं ययौ ॥ ७३ ॥ रुरुदुश्चाऽऽश्रमस्था ये वृक्षाश्च वनवा
 सिनः ॥ पुत्रवत्पोषिता येन ऋषिणा च दधीचिना ॥ ७४ ॥ विना तेन न जीवामस्तया मात्रा विना तथा ॥ मृगाश्च पक्षिणः सर्वे वृक्षाः प्रोक्षुः
 परस्परम् ॥ ७५ ॥ वृक्षा ऊचुः ॥ स्वर्गमासिदुषोः पित्रोस्तदपत्येष्वङ्गुलिमम् ॥ ये कुर्वन्त्यनिशं श्रेष्ठं त एव कृतिनो नराः ॥ ७६ ॥ दधीचिः
 प्रातिथेयी वा वीक्षतेऽस्मान्यथा पुरा ॥ तथा पिता न माता वा धिगस्मान्पापिनो वयम् ॥ ७७ ॥ अस्माकमपि सर्वेषामतः प्रभृति निश्चितम् ॥
 वालो दधीचिः प्रातिथेयी वालो धर्मः सनातनः ॥ ७८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवमुक्त्वा तदोषधयो वनस्पतिसमन्विताः ॥ सोमं राजानमभ्येत्य
 याचिरेऽमृतमुत्तमम् ॥ ७९ ॥ स चापि दत्तवर्ततेभ्यः सोमोऽमृतमनुत्तमम् ॥ ददुर्बालाय ते चापि अमृतं सुरवह्णभम् ॥ ८० ॥ स तेन दत्तो बभूव

मौ-बलपु-
॥ २१९ ॥

शुक्रपक्षे यथा शशी ॥ पिप्पलैः पालितो यस्मात्पिप्पलादः स बालकः ॥ प्रबुद्धः पिप्पलानेवमुवाच स्वतिविस्मितः ॥ ८१ ॥ ॥ पिप्पलाद
उवाच ॥ मानुषेभ्यो मानुषास्तु जायन्ते पक्षिभिः खगाः ॥ वीजेभ्यो वीरुधो लोके वैपम्यं नैव दृश्यते ॥ वार्षस्त्वहं कथं जातोऽस्तपादादिजी
ववाच ॥ ८२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वृक्षास्तद्वचनं श्रुत्वा सर्वमृषुर्यथाक्रमम् ॥ दधीचेर्मरणं साध्वास्तथा चाग्निप्रवेशनम् ॥ ८३ ॥ अर्ध्ना संहरणं
देवैरेतत्सर्वं सविस्तरम् ॥ श्रुत्वा दुःखसमाविष्टो निपपात तदा भुवि ॥ ८४ ॥ आश्वासितः पुनर्वृक्षेवौवर्धमार्थिसंहितैः ॥ आश्वस्तः सं पुनः प्राह
तदोषधिवनस्पतीन् ॥ ८५ ॥ पिप्पलाद उवाच ॥ पितृहन्तृन्हनिष्येऽहं नान्यथा जीवितुं क्षमः ॥ पितुर्मित्राणि शत्रूंश्च तथा पुत्रोऽनुवर्तते ॥ ८६ ॥ स एव
पुत्रो योऽन्यस्तु पुत्ररूपो रिपुः स्मृतः ॥ वदन्ति पितृमित्राणि तारयन्त्यहितानपि ॥ ८७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वृक्षास्तं बालमादायसोमान्तिकमथाऽऽययुः ॥
बालवाक्यं तु ते वृक्षाः सोमायाथ न्यवेदन् ॥ श्रुत्वा सोमोऽपि तं बालं पिप्पलादमभाषत ॥ ८८ ॥ सोम उवाच ॥ गृहाण विद्यां विधिवत्समयां तपः
समृद्धिं च शुभां च वाचम् ॥ शौर्यं च रूपं च बलं च बुद्धिं संप्राप्त्यसे पुत्रं मदाज्ञया त्वम् ॥ ८९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ पिप्पलादस्तमप्याह ओषधीशं
विनीतवत् ॥ ९० ॥ ॥ पिप्पलाद उवाच ॥ सर्वमेतद्गृह्णाम्ये पितृहन्तृर्विनिष्कृतिम् ॥ न करोम्यत्र यावच्च तस्मात्तत्प्रथमं वद ॥ ९१ ॥ यस्मिन्दे
यत्र काले यस्मिन्देवे च मन्त्रके ॥ यत्र तीर्थे च सिध्येत मत्संकरूपः सुरोत्तम ॥ ९२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ चन्द्रः प्राह चिरं ध्यात्वा भुक्तिर्वा मुक्तिरेव
वा ॥ सर्वं महेश्वरादेवाजायते नात्र संशयः ॥ ९३ ॥ स सोमं पुनरप्याह कथं द्रक्ष्ये महेश्वरम् ॥ बालोऽहं बालबुद्धिश्च न सामर्थ्यं तपस्तथा ॥ ९४ ॥
चन्द्र उवाच ॥ गौतमीं गच्छ भद्र त्वं स्तुहि चक्रेश्वरं हरम् ॥ प्रसन्नस्तु तवेशानो ह्यल्पपायासेन वत्सकं ॥ ९५ ॥ प्रीतो भवेन्महादेवः साक्षात्कारुणिकः
शिवः ॥ आस्ते साक्षात्कृतः शंभुर्विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ ९६ ॥ वरं च दत्तवान्विष्णोश्चक्रं च त्रिदशांचितम् ॥ गच्छ तत्र महाबुद्धे दण्डके गौतमी
नदीम् ॥ ९७ ॥ चक्रेश्वरं नाम तीर्थं जानन्त्योषधयस्तु तत् ॥ तं गत्वा स्तुहि देवेशं सर्वभावेन शंकरम् ॥ स ते प्रीतमनास्तात सर्वान्कामान्प्रदा
त्यति ॥ ९८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तद्वाजवचनाद्ब्रह्मपिप्पलादो महासुनिः ॥ आजगाम जगन्नाथो यत्र रुद्रः स चक्रदः ॥ ९९ ॥ तं बालं कृपयाऽऽ
विष्टाः पिप्पलाः स्वाश्रमान्ययुः ॥ गोदावर्था ततः स्नात्वा नत्वा त्रिभुवनेश्वरम् ॥ तुष्टाव सर्वभावेन पिप्पलादः शिवं शुचिः ॥ १०० ॥ ॥ पिप्पलाद
उवाच ॥ सर्वाणि कर्माणि विहाय धीरास्त्यक्तैषणा निजितचित्तवाताः ॥ यं यान्ति मुक्त्यै शरणं प्रयत्नात्तमादिदेवं प्रणमामि शंभुम् ॥ १०१ ॥
यः सर्वसाक्षी सकलान्तरात्मा सर्वेश्वरः सर्वकलानिधानम् ॥ विज्ञाय मच्चित्तगतं समस्तं स मे स्मरारिः करुणां करोतु ॥ १०२ ॥ दिगीश्वराजित्य

अ० ४०

॥ २१९ ॥

मुरार्चितस्य कैलासमान्दोलयतः पुरारेः ॥ अद्भुतकृत्यैव रसातलादधोगतस्य तस्यैव दशाननस्य ॥ १०३ ॥ आलूनकायस्य गिरं निशम्य विह
 स्य देव्या सह दत्तमिष्टम् ॥ तस्मै प्रसन्नः कुपितोऽपि तद्रदयुक्तदाताऽसि महेश्वर त्वम् ॥ १०४ ॥ सौत्रामणीमृद्धिमघः स चक्रे योऽर्चा हरे नित्यमती
 व कृत्वा ॥ बाणैः प्रशस्यः कृतवानुचपूर्णा रम्यां मनोज्ञां शशिशृङ्गमौलेः ॥ १०५ ॥ जिह्वा रिपून् देवगणान् प्रपूज्य गुरुं नमस्कृतुमगादिशोऽखं ॥
 चुकोप दृष्ट्वा गणनायमुदमङ्गे तमारोप्य जहास सोमः ॥ १०६ ॥ ईशाङ्कुरुदोऽपि शिशुस्वभावान्न मातुरङ्गं प्रमुमोच बालः ॥ कुट्टं सुतं बोधितुमप्य
 शक्तस्ततोऽर्धनारीत्वमवाप सोमः ॥ १०७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततः स्वयंभूः सुप्रीतः पिप्पलादमभाषत ॥ १०८ ॥ ॥ शिव उवाच ॥ वरं वरय
 भद्रं ते पिप्पलाद यथेप्सितम् ॥ १०९ ॥ ॥ पिप्पलाद उवाच ॥ हतो देवैर्महादेव पिता मम महायशाः ॥ अदाम्भिकः सत्यवादी तथा माता पतिव्र
 ता ॥ ११० ॥ देवेभ्यश्च तयोर्नाशं श्रुत्वा नाथ सविस्तरम् ॥ दुःखकोपसमाविष्टो नाहं जीवितुमुत्सहे ॥ १११ ॥ तस्मान्मे देहि सामर्थ्यं नाशये
 यं मुरान्यथा ॥ अवध्यसेव्यस्त्रैलोक्ये त्वमेव शशिशेखर ॥ ११२ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ तार्तीयं नयनं द्रष्टुं यदि शक्नोषि मेऽनघ ॥ ततः समर्थो
 भविता देवांच्छेदयितुं भवान् ॥ ११३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततो द्रष्टुं मनश्चक्रे तृतीयं लोचनं विभोः ॥ न शशाक तदोवाच न शक्तोऽस्मीति शंक
 रम् ॥ ११४ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ किञ्चित्कुरु तपो बाल यदा द्रक्ष्यसि लोचनम् ॥ तृतीयं त्वं तदाऽभीष्टं प्राप्स्यसे नात्र संशयः ॥ ११५ ॥ ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ एतच्छ्रुत्वेशानवाक्यं तपसे कृतनिश्चयः ॥ दर्धाचिमनुर्धर्मात्मा तत्रैव बहुलाः समाः ॥ ११६ ॥ शिवध्यानैकनिरतो बालोऽपि बलवा
 निव ॥ प्रत्यहं प्रातरुत्थाय स्नात्वा नत्वा गुरुन्क्रमात् ॥ ११७ ॥ सुखासीनो मनः कृत्वा सुषुप्तायामनन्यधीः ॥ हस्तस्वस्तिकमारोप्य नाभौ विस्मृ
 तसंमृतिः ॥ ११८ ॥ स्थानात्स्थानान्तरोत्कर्षांस्विदध्यौ शांभवं महः ॥ ददर्श चक्षुर्देवस्य तृतीयं पिप्पलाशनः ॥ कृताञ्जलिपुटो भूत्वा विनीत
 इदमब्रवीत् ॥ ११९ ॥ ॥ पिप्पलाद उवाच ॥ शंभुना देवदेवेन वरो दत्तः पुरा मम ॥ तार्तीयचक्षुषो ज्योतिर्यदा पश्यसि तत्क्षणात् ॥ १२० ॥
 सर्वं ते प्रार्थितं सिध्येदित्याह त्रिदशेश्वरः ॥ तस्माद्रिपुविनाशाय हेतुभूतां प्रयच्छ मे ॥ १२१ ॥ तदेव पिप्पलाः प्रोचुर्बडवाऽपि महायुते ॥ माता
 तव प्रातिथेयी वदन्त्येवं दिवं गता ॥ १२२ ॥ पराभिद्रोहानिरता विस्मृतात्महिता नराः ॥ इतस्ततो भ्रान्तचित्ताः पतन्ति नरकावटे ॥ १२३ ॥
 तन्मातृवचनं श्रुत्वा कुपितः पिप्पलाशनः ॥ अभिमाने ज्वलत्यन्तः साधुवादो निरर्थकः ॥ १२४ ॥ देहि देहीति तं प्राह कृत्या नेत्रविनिर्गता ॥
 वडवेति स्मरन्विप्रः कृत्याऽपि वडवाकृतिः ॥ १२५ ॥ सर्वसत्त्वविनाशाय प्रभूताऽनलगर्भिणी ॥ गभस्तिनी बालगर्भा या माता पिप्पला

गौ० ब्रह्म०
॥ २०० ॥

शिवः ॥ १२६ ॥ तद्व्यानयोगात्तु जाता कृत्या साऽनलगर्भिणी ॥ उत्पन्ना सा महारौद्रा मृत्युजिह्वे व भीषणा ॥ १२७ ॥ अवोचत्पिप्पलादं तं किं कृत्यं मे वदस्व तत् ॥ पिप्पलादोऽपि तां प्राह देवान्वाद रिपुन्मम ॥ १२८ ॥ जग्राह सा तथेत्युक्त्वा पिप्पलादं पुरःस्थितम् ॥ स प्राह किमिदं कृत्ये सा चाप्याह त्वयोदितम् ॥ १२९ ॥ देवैश्च निर्मितं देहं ततो भीतः शिवं ययौ ॥ तुष्टाव देवं स मुनिः कृत्यां प्राह तदा शिवः ॥ १३० ॥ ॥ शिव उवाच ॥ योजनान्तःस्थिताञ्जीवात्र गृहाण मदाज्ञया ॥ तस्माद्याहि ततो दूरं कृत्ये, कृत्यं ततः कुरु ॥ १३१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तीर्थान्तु पिप्पलात्पूर्व यावद्योजनसंख्यया ॥ प्रातिष्ठद्वडवारूपा कृत्या सा ऋषिनिर्मिता ॥ १३२ ॥ तस्यां जातो महानग्निलोकसंहरणक्षमः ॥ तं दृष्ट्वा विबुधाः सर्वे त्रस्ताः शंभुमुपागमन् ॥ १३३ ॥ चक्रेश्वरं पिप्पलेशं पिप्पलादेन तोषितम् ॥ स्तुवन्तो भीतमनसः शंभुमुत्तुर्दिवौकसः ॥ १३४ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ रक्षस्व शंभो कृत्याऽस्मान्वाधते तद्वानलः ॥ शरणं भव सर्वेश भीतानामभयप्रद ॥ १३५ ॥ सर्वतः परिभूतानामार्तानां श्रान्तचेतसाम् ॥ सर्वेषां मेव जन्तूनां त्वमेव शरणं शिव ॥ १३६ ॥ ऋषिणाऽभ्यर्थिता कृत्या त्वच्चक्षुर्वद्विनिर्गता ॥ सा जिघांसति लोकांश्चींस्त्वं नम्राता न चेतः ॥ १३७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तानब्रवीजगन्नाथो योजनान्तर्निवासिनः ॥ न बाधते त्वसौ कृत्या तस्माद्ययमहर्निशम् ॥ १३८ ॥ इहैवाऽऽसध्वममरास्तस्या वो न भयं भवेत् ॥ १३९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ पुनरूचुः सुरेशानं त्वया दत्तं त्रिविष्टपम् ॥ तत्त्यक्त्वाऽत्र कथं नाथ वत्स्यामस्त्रिदशार्चित ॥ १४० ॥ ॥ ब्रह्मो वाच ॥ देवानां वचनं श्रुत्वा शिवो वाक्यमथाब्रवीत् ॥ १४१ ॥ ॥ शिव उवाच ॥ देवोऽसौ विश्वतश्चक्षुर्यो देवो विश्वतोमुखः ॥ यो रश्मिभिस्तु धमते नित्यं यो जनको मतः ॥ १४२ ॥ स सूर्य एक एवात्र साक्षाद्रूपेण सर्वदा ॥ स्थितिं करोतु तन्मूर्तो भविष्य न्त्यखिलाः स्थिताः ॥ १४३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथेति शंभुवचनात्पारिजाततरोस्तदा ॥ देवा दिवाकरं चकृस्त्वष्टा भास्करमब्रवीत् ॥ १४४ ॥ ॥ त्वष्टोवाच ॥ इहैवाऽऽस्त्व जगत्स्वामिब्रह्मेमान्विबुधान्स्त्वयम् ॥ स्वार्शैश्च वयमप्यत्र तिष्ठामः शंभुसंनिधौ ॥ १४५ ॥ चक्रेश्वरस्य परितो यावद्योजनसंख्यया ॥ गङ्गाया उभयं तीरमासाद्याऽऽसन्सुरोत्तमाः ॥ १४६ ॥ अङ्गुल्यर्धार्धमात्रं तु गङ्गातीरं समाश्रिताः ॥ तिस्रः कोट्यस्तथा पञ्च शतानि मुनिसत्तम ॥ तीर्थानां तत्र व्युष्टिं च कः शृणोति ब्रवीति वा ॥ १४७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततः सुरगणाः सर्वे विनीताः शिवमब्रुवन् ॥ १४८ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ पिप्पलादं सुरेशानं शमं नय जगन्मय ॥ १४९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ओमित्युक्त्वा जगन्नाथः पिप्पलादमवोचत ॥ १५० ॥ ॥ शिव उवाच ॥ नाशितेष्वपि देवेषु पिता ते नाऽऽगमिष्यति ॥ दत्ताः पित्रा तव प्राणा देवानां कार्यसिद्धये ॥ १५१ ॥ दीनार्तकरुणा

अ० ४०

॥ २२० ॥

वन्धुः को हि तादृग्भवे भवेत् ॥ तथा याता दिवं तात तव माता पतिव्रता ॥ १५२ ॥ समा काऽप्यत्र मतया लोपाद्भद्राऽपरुन्धती ॥ यदस्थिभिः सुराः
 सर्वे जयिनः सुखिनः सदा ॥ १५३ ॥ तेनावासे यशः स्फूर्तिं तव मात्राऽक्षयं कृतम् ॥ त्वया पुत्रेण सर्वत्र यशः परतरं कृतम् ॥ १५४ ॥ त्वत्प्रतापभयात्स्वर्गा
 च्युतास्त्वं पातुमर्हसि ॥ कांदिशीकास्तव भयादमरास्त्रातुमर्हसि ॥ नाऽऽर्तत्राणाञ्चाभ्यधिकं सुकृतं भुवि विद्यते ॥ १५५ ॥ यावद्यशः स्फुरति चारु मन्य
 लोके अहानि तावन्ति दिवं गतस्य ॥ दिने दिने वर्षसंख्या परस्मिँल्लोके वासो जायते निर्विकारः ॥ १५६ ॥ मृतास्त एवात्र यशो न येषामन्यास्त एव
 श्रुतवर्जिता ये ॥ ये दानशीला न नपुंसकास्ते ये धर्मशीला न त एव शोच्याः ॥ १५७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भाषितं देवदेवस्य श्रुत्वा शान्तोऽभवन्मु
 निः ॥ कृताञ्जलिपुटो भूत्वा नत्वा नाथमथाब्रवीत् ॥ १५८ ॥ ॥ पिप्पलाद उवाच ॥ वाग्भिर्मनोभिः कृतिभिः कदाचिन्ममोपकुर्वन्ति हिते रता ये ॥
 तेभ्यो हितार्थं त्विह चापरेषां सोमं नमस्यामि सुरादिपूज्यम् ॥ १५९ ॥ संरक्षितो यैरभिवर्धितश्च समानगोत्रश्च समानधर्मा ॥ तेषामभीष्टानि शिवः
 करोतु बालेन्दुमौलिं प्रणतोऽस्मि नित्यम् ॥ १६० ॥ धैरहं वार्धितो नित्यं मातृवत्पितृवत्प्रभो ॥ तन्नाम्ना जायतां तीर्थं देवदेव जगन्त्रये ॥ १६१ ॥
 यशस्तु तेषां भविता तेभ्योऽहमनृणस्ततः ॥ यानि क्षेत्राणि देवानां यानि तीर्थानि भूतले ॥ १६२ ॥ तेभ्यो यदीदमधिकमनुमन्यन्तु देवताः ॥
 ततः क्षमेऽहं देवानामपराधं निरन्तरम् ॥ १६३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततः समक्षं सुरसाक्षरां गिरं सहस्रचक्षुःप्रसुखांस्तथाऽग्रतः ॥ उवाच देवा
 अपि मेनिरे वचो दधीचिपुत्रोदितमादरेण ॥ १६४ ॥ बालस्य बुद्धिं विनयं च विद्यां शौर्यं बलं साहसं सत्यवाचम् ॥ पित्रोर्भक्तिं भावशुद्धिं विदित्वा तदा
 ऽत्रादीच्छंकरः पिप्पलादम् ॥ १६५ ॥ ॥ शंकर उवाच ॥ वत्स यद्वै प्रियं कामं यच्चापि सुरबल्लभम् ॥ प्राप्स्यसे वद कल्याणं नान्यथा त्वं मनः
 कृथाः ॥ १६६ ॥ ॥ पिप्पलाद उवाच ॥ ये गङ्गायामाप्लुता धर्मनिष्ठाः संपश्यन्ति त्वत्पदाब्जं महेश ॥ सर्वान्कामानामुवन्तु प्रसङ्ग देहान्ते ते
 पदमायान्तु शैवम् ॥ १६७ ॥ तातः प्राप्तस्त्वत्पदं चाम्बिका मे नाथ प्राप्ता पिप्पलश्चामराश्च ॥ सुखं प्राप्ता नाथनाथं विलोक्य त्वां पश्येयुस्त्व
 त्पदं ते प्रयान्तु ॥ १६८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथेत्युक्त्वा पिप्पलादं देवदेवो महेश्वरः ॥ अभिनन्द्य च तं देवैः सार्धं वाक्यमथाब्रवीत् ॥ १६९ ॥
 देवा अपि मुदा युक्ता निर्भयास्तत्कृताद्ब्रूयात् ॥ इदमूचुः सर्व एव दाधीचं शिवसंनिधौ ॥ १७० ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ सुराणां यदभीष्टं
 च त्वया कृतमसंशयम् ॥ पालिता देवदेवस्य आज्ञा त्रैलोक्यमण्डनी ॥ १७१ ॥ याचितं च त्वया पूर्वं परार्थं नाऽऽत्माने द्विज ॥
 तस्मादन्यतमं ब्रूहि किञ्चिदास्यामहे वयम् ॥ १७२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ पुनः पुनस्तदेवोचुः सुरसंघा द्विजोत्तमम् ॥ कृताञ्जलिपुटः पूर्वं

गौ० ब्रह्म०
॥ २२१ ॥

नत्वा शंखसुरानिदम् ॥ उवाच पिप्पलादश्च उमा नत्वा च पिप्पलान् ॥ १७३ ॥ ॥ पिप्पलाद उवाच ॥ पितरौ ब्रह्मकामोऽस्मि सदा मे शब्दगो-
चरौ ॥ ते धन्याः प्राणिनो लोके मातापित्रोर्वशे स्थिताः ॥ १७४ ॥ शुश्रूषणपरा नित्यं तत्पादाज्ञाप्रतीतकाः ॥ इन्द्रियाणि शरीरं च कुलं शक्तिं धियं
वपुः ॥ १७५ ॥ परिलभ्य तयोः कृत्ये कृतकृत्यो भवेत्स्वयम् ॥ पशूनां पक्षिणां चापि सुलभं मातृदर्शनम् ॥ १७६ ॥ दुर्लभं मम तच्चापि
पृच्छे पापफलं नु किम् ॥ दुर्लभं च तथा चेत्स्यात्सर्वेषां यस्य कस्यचित् ॥ १७७ ॥ नोपपद्येत सुलभं मत्तो नान्योऽस्ति पापकृद् ॥ तयोर्द-
र्शनमात्रं च यदि प्राप्स्ये सुरोत्तमाः ॥ १७८ ॥ मनोवाकायकर्मभ्यः फलं प्राप्तं भविष्यति ॥ पितरौ येन पश्यान्ति समुत्पन्ना स्तु संसृतौ ॥ तेषां महा-
पातकानां कः संख्या कर्तुमीश्वरः ॥ १७९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तद्वेषर्वचनं श्रुत्वा मिथः संमन्य ते सुराः ॥ विमानवरमारूढौ पितरौ दंपती शुभौ ॥ १८० ॥
तव संदर्शनाकाङ्क्षो द्रक्ष्यसे त्वद्य निश्चितम् ॥ विषादं लोभमोहो च त्यक्त्वा चित्तं शमं नय ॥ १८१ ॥ पश्य पश्येति तं प्रादुर्दाधीचं सुरसत्तमाः ॥
विमानवरमारूढौ स्वर्गिणौ स्वर्णभूषणौ ॥ १८२ ॥ तव संदर्शनाकाङ्क्षो पितरौ दंपती शुभौ ॥ वीज्यमानौ सुरस्त्रीभिः स्तूयमानौ च किंनरैः ॥
॥ १८३ ॥ दृष्ट्वा स मातापितरौ ननाम शिवसंनिधौ ॥ हर्षवाष्पाश्रुनयनौ स कथंचिदुवाच तौ ॥ १८४ ॥ ॥ पुत्र उवाच ॥ तारयन्त्येव पितरा-
वन्ये पुत्राः कुलोद्बहाः ॥ अहं तु मातुरुदरे केवलं भेदकारणम् ॥ एवंभूतोऽपि तौ मोहात्पश्येयमतिदुर्मतिः ॥ १८५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तावालोचय
ततो दुःखाद्भुं नैव शशाक संः ॥ देवाश्च मातापितरौ पिप्पलादमथाब्रुवन् ॥ १८६ ॥ ॥ देवां ऊचुः ॥ धन्यस्त्वं पुत्र लोकेषु यस्य कीर्तिर्गता दिवम् ॥
साक्षात्कृतस्त्वया ज्यक्षो देवाश्चाऽऽश्वासितास्त्वया ॥ त्वया पुत्रेण सल्लोका न क्षीयन्ते कदाचन ॥ १८७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ पुष्पवृष्टिस्तदा स्वर्गात्पपात तस्य
मूर्धनि ॥ जयशब्दः सुरैरुक्तः प्रादुर्भूतो महाधुने ॥ १८८ ॥ आशिषं तु सुते दत्त्वा दधीचिः सह भार्यया ॥ शंभुं गङ्गां सुरात्रत्वा पुत्रं वाक्यमथाब्रवीत् ॥ १८९ ॥
दधिचिरुवाच ॥ प्राप्य भार्यां शिवे भक्तिं कुरु गङ्गां च सेवय ॥ पुत्रावुत्पाद्य विधिवद्यज्ञानिद्वा सदक्षिणाव् ॥ कृतकृत्यस्ततो वत्स आक्रमस्व चिरं
दिवम् ॥ १९० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ करोम्येवमिति प्राह दधीचिः पिप्पलाशनः ॥ दधीचिः पुत्रमाश्वास्य भार्यया च पुनः पुनः ॥ १९१ ॥ अनुज्ञातः सुरगणैः
पुनः स दिवमाक्रमत् ॥ देवा अप्यूचिरे सर्वे पिप्पलादं ससंभ्रमाः ॥ १९२ ॥ देवा ऊचुः ॥ कृत्यां शमय भद्रं ते तदुत्पन्नं महानलम् ॥ १९३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
पिप्पलादस्तु तानाह न शक्तोऽहं निवारणे ॥ असत्यं नैव वक्ताऽहं यूयं कृत्यां तु ब्रूत ताम् ॥ १९४ ॥ मां दृष्ट्वा सा महारौद्रा विपरीतं करिष्यति ॥
तामेव गत्वा विबुधाः प्रोबुक्ते शान्तिकारणम् ॥ १९५ ॥ अनलं च यथाप्रीतिं ते उभे नेत्यवोचताम् ॥ सर्वेषां भक्षणायैव सृष्टा चाहं द्विजन्मना ॥

अ० ४०

॥ २२१ ॥

॥ १९६ ॥ तथाच मत्प्रसूतोऽग्निरन्यथा तत्कथं भवेत् ॥ महाभूतानि पञ्चापि स्थावरं जंगमं तथा ॥ १९७ ॥ सर्वमस्मन्मुखे विद्याद्वक्तव्यं नाव शि
 प्यते ॥ मया संमन्य ते देवाः पुनरुचुरुभावपि ॥ १९८ ॥ भक्षयेतामुभौ सर्वं यथानुकुलमतस्तथा ॥ वडवाऽपि सुरानेवमुवाच शृणु नारद ॥ १९९ ॥
 वडवोवाच ॥ भवतामिच्छया सर्वं भक्ष्यं मे सुरसत्तमाः ॥ २०० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वडवा सा नदी जाता गङ्गया संगता मने ॥ तद्भवस्तु महानग्निर्य
 आसीदतिभीषणः ॥ तमाहुरमरा वाह्नि भूतानामादितो विदुः ॥ २०१ ॥ सुरा ऊचुः आपो ज्येष्ठतमा ज्ञेयास्तथैव प्रथमं भवान् ॥ तत्राप्यर्पापति ज्येष्ठ
 समुद्रमशनं कुरु ॥ यथैव तु वयं ब्रूमो गच्छ भुङ्क्ष्व यथासुखम् ॥ २०२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अनलस्त्वमरानाह आपस्तत्र कथं त्वहम् ॥ ब्रजेयं यदि
 मां तत्र प्रापयन्त्युदकं महत् ॥ २०३ ॥ भवन्त एव तेऽप्याहुः कथं तेऽग्ने गतिर्भवेत् ॥ अग्निरप्याह तान्देवान्कन्या मां गुणशालिनी ॥ २०४ ॥ हिरण्य
 कलशे स्थाप्य नयेद्यत्र गतिर्मम ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा कन्यामूचुः सरस्वतीम् ॥ २०५ ॥ देवा ऊचुः ॥ नयैनमनलं शीघ्रं शिरसा वरुणालयम् ॥ २०६ ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ सरस्वती सुरानाह नैका शक्ता च धारणे ॥ युक्ता च तस्मिन्निः शीघ्रं वहेयं वरुणालयम् ॥ २०७ ॥ सरस्वत्या वचः श्रुत्वा गङ्गा च यमुना तथा ॥
 नमंदां तपतीं चैव सुराः प्रोचुः पृथक्पृथक् ॥ २०८ ॥ ताभिः समन्वितोवाह हिरण्यकलशेऽनलम् ॥ संस्थाप्य शिरसाधार्यं ता जग्मुर्वरुणालयम् ॥ २०९ ॥
 संस्थाप्य यत्र देवेशः सोमनाथो जगत्पतिः ॥ अध्यास्ते विबुधैः सार्षं प्रभासे शशिभूषणः ॥ २१० ॥ प्रापयामासुरनलं पञ्चनद्यः सरस्वती ॥ अध्यास्ते
 च महानग्निः पिवन्वारि शनैः शनैः ॥ २११ ॥ ततः सुरगणाः सर्वे शिवमूचुः सुरोत्तमम् ॥ २१२ ॥ देवा ऊचुः ॥ अस्थनां च पावनं ब्रूहि अस्माकं
 च गवां तथा ॥ २१३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शिवः प्राह तदा सर्वाङ्गह्नामाप्नुत्य यत्नतः ॥ देवाश्च गावस्तत्पापान्मुच्यन्ते नात्र संशयः ॥ २१४ ॥ प्रज्ञा
 लितानि चास्थीनि ऋषिदेहभवान्यथ ॥ तानि प्रक्षालनादेव तत्र प्राप्तानि पूतताम् ॥ २१५ ॥ यत्र देवा मुक्तपापास्तर्तीर्य पापनाशनम् ॥ तत्र स्नानं
 च दानं च ब्रह्महत्याविनाशनम् ॥ २१६ ॥ गवां च पावनं यत्र गोतीर्यं तदुदाहृतम् ॥ तत्र स्नानं महाबुद्धिर्गोमेधफलमाप्नुयात् ॥ २१७ ॥ यत्र तद्वा
 ह्मणास्थीनि आसन्पुण्यानि नारद ॥ पितृतीर्थं तत्रैवे ज्ञेयं पितृणां प्रीतिवर्धनम् ॥ २१८ ॥ भस्मास्थिनखरोमाणि प्राणिनो यस्य कस्यचित् ॥ तत्र तीर्थे
 संक्रमेन्न्यावच्चन्द्रार्कतारकम् ॥ २१९ ॥ स्वर्गे वासो भवेत्तस्य अपि दुष्कृतकर्मणः ॥ तथा चक्रेष्वर्त्तीर्याञ्जीणि तीर्थानि नारद ॥ ततः पूताः सुरगणा
 गावः शंभुमथाब्रुवन् ॥ २२० ॥ गोसुरा ऊचुः ॥ यामः स्वं स्वमधिष्ठानमत्र सूर्यः प्रतिष्ठितः ॥ अस्मिन्स्थिते दिनकरे सुराः सर्वे प्रतिष्ठिताः ॥ २२१ ॥
 भवेयुर्जंगतामीश तदनुज्ञातुमर्हसि ॥ सूर्यो ह्यात्माऽस्य जगत्तत्स्थुषश्च सनातनः ॥ २२२ ॥ दिवाकरो देवमयस्तत्रास्माभिः प्रतिष्ठितः ॥ यत्र गङ्गा

गौ० बलपु०

॥ २२२ ॥

जगद्धात्री यत्र वै इयम्बकः स्वयम् ॥ सुरवासं प्रतिष्ठानं भवेद्यत्र च इयम्बकम् ॥ २२३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ आपृच्छथ पिप्पलादं तं सुराः स्वं सदनं
ययुः ॥ पिप्पलाः कालपर्याये स्वर्गं जगमुरथास्तयम् ॥ २२४ ॥ पादपानां पदं विप्रः पिप्पलादः प्रतापवान् ॥ क्षेत्राधिपत्ये संस्थाप्य पूजयामास
शंकरम् ॥ २२५ ॥ दधीचिसुनुर्धुनिरुग्रतेजा अवाप्य भार्यां गौतमस्याऽऽत्मजां च ॥ पुत्रानथावाप्य श्रियं यशश्च सुहृज्जनैः स्वर्गमवाप धीरः ॥
॥ २२६ ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थं पिप्पलेश्वरमुच्यते ॥ सर्वकतुफलं पुण्यं स्मरणादचनाशनम् ॥ २२७ ॥ किं पुनः स्नानदानाभ्यामादित्यस्य तु
दर्शनात् ॥ चक्रेश्वरः पिप्पलेशो देवदेवस्य नामनी ॥ २२८ ॥ सरहस्यं विदित्वा तु सर्वकामानवाप्नुयात् ॥ सूर्यस्य च प्रतिष्ठानात्सुरवासे प्रति
ष्ठिते ॥ प्रतिष्ठानं तु तत्क्षेत्रं सुराणामपि बल्लभम् ॥ २२९ ॥ इतीदमाख्यानमतीव पुण्यं पठेत वा यः शृणुयात्स्मरेद्वा ॥ स दीर्घजीवी धनवान्धर्म
युक्तश्चान्ते स्मरञ्छंभुमुपैति नित्यम् ॥ २३० ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये चक्रेश्वरपिप्पलेश्वरपापप्रणाशनगोतीर्थपितृन्नी
लसूर्यप्रतिष्ठानकोट्यादितीर्थवर्णनं नाम चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ नागतीर्थमिति ख्यातं सर्वकामप्रदं शुभम् ॥ यत्र नागेश्वरो
देवः शृणु तस्यापि विस्तरम् ॥ १ ॥ प्रतिष्ठानपुरे राजा शूरसेन इति श्रुतः ॥ सोमवंशभवः श्रीमान्मतिमान्गुणसागरः ॥ २ ॥ पुत्रार्थं स महाय
त्नमकरोत्प्रियया सह ॥ तस्य पुत्रश्चिरादासीत्सर्पो वै भीषणाकृतिः ॥ ३ ॥ पुत्रं तं पोषयामास शूरसेनो महीपतिः ॥ राज्ञः पुत्रः सर्प इति न
कश्चिद्विन्दते जनः ॥ ४ ॥ अन्तर्वर्ती परो वाऽपि मातरं पितरं विना ॥ धात्रेऽपि न जानाति नामात्यो न पुरोहितः ॥ ५ ॥ तं दृष्ट्वा भीषणं
सर्पं सभार्यो नृपसत्तमः ॥ संतापं नित्यमाप्नोति सर्पाद्विरमपुत्रता ॥ ६ ॥ विशेषोज्यं महासर्पो वक्ति नित्यं मनुष्यवत् ॥ स सर्पः पितरं प्राह कुरु
ज्जडामपि क्रियाम् ॥ ७ ॥ तथोपनयनं चापि वेदाध्ययनमेव च ॥ यावद्देवं न चाधीते तावच्छूद्रसमो द्विजः ॥ ८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा
पुत्रवचः शूरसेनोऽतिदुःखितः ॥ ब्राह्मणं कंचनाऽऽनीय संस्कारादि तदाऽकरोत् ॥ अधीतवेदः सर्पोऽपि पितरं चाब्रवीद्विदम् ॥ ९ ॥ सर्प उवाच ॥
विवाहं कुरु मे राजन्स्त्रीकामोऽहं नृपोत्तम ॥ अन्यथाऽपि च कृत्यं ते न सिध्येदिति मे मतिः ॥ १० ॥ जनयित्वाऽऽत्मजान्वेदविधिनाऽखिलसं
स्कृतीः ॥ न कुर्याद्यः पिता तस्य नरकान्नास्ति निष्कृतिः ॥ ११ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ विस्मितः स पिता प्राह सुतं तसुरगाकृतिम् ॥ १२ ॥
शूरसेन उवाच ॥ यस्य शब्दादपि ज्ञासं यान्ति शूराश्च पूरुषाः ॥ तस्मै कन्यां तु को दद्याद्द पुत्रं करोमि किम् ॥ १३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तत्पि
तुर्वचनं श्रुत्वा सर्पः प्राह विचक्षणः ॥ १४ ॥ ॥ सर्प उवाच ॥ विवाहा बहवो राजब्राह्मां सन्ति जनेश्वर ॥ प्रसङ्गाऽऽहरणं चापि शस्त्रैर्वैवाह एव

अ० ४१

॥ २२२ ॥

च ॥ १५ ॥ जाते विवाहे पुत्रस्य पिताऽसौ कृतकृद्रवेत् ॥ नो चेदत्रैव गङ्गायां मरिष्ये नात्र संशयः ॥ १६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तत्पुत्रनिश्चयं
 ज्ञात्वा ह्यपुत्रो नृपसत्तमः ॥ विवाहार्थममात्यास्तानाहुयेदं वचोऽब्रवीत् ॥ १७ ॥ ॥ शूरसेन उवाच ॥ नागेश्वरो मम सुतो युवराजो गुणाकरः ॥
 गुणवान्मतिमाञ्जरो दुर्जयः शत्रुतापनः ॥ १८ ॥ ॥ रथे नागे स धनुषि पृथिव्यां नोपमीयते ॥ विवाहस्तस्य कर्तव्यो ह्यहं वृद्धस्तथैव च ॥ १९ ॥
 राज्यभारं सुते न्यस्य निश्चिन्तोऽहं भवाम्यतः ॥ न दारसंग्रहो यावत्तावत्पुत्रो मम प्रियः ॥ २० ॥ बालभावं नो जहाति तस्मात्सर्वेऽनुमन्य च ॥
 विवाहायाथ कुर्वन्तु यत्नं मम हिते रताः ॥ २१ ॥ न मे काचित्तादा चिन्ता कृतोद्वाहो यदाऽऽत्मजः ॥ सुते न्यस्तभरा यान्ति कृतिनस्तपसे वनम्
 ॥ २२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अमात्या राजवचनं श्रुत्वा सर्वे विनीतवत् ॥ उचुः प्राञ्जलयो हर्षाद्राजानं भूरितेजसम् ॥ २३ ॥ ॥ अमात्या
 उचुः ॥ तव पुत्रो गुणज्येष्ठस्त्वं च सर्वत्र विश्रुतः ॥ विवाहे तव पुत्रस्य किं मन्त्र्यं किंतु चिन्त्यते ॥ २४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 अमात्येषु तथोक्तेषु गम्भीरो नृपसत्तमः ॥ पुत्रं सर्पं त्वमात्यानां न चाऽऽख्याति न ते विदुः ॥ २५ ॥ राजा पुनस्तातुवाच का
 स्यात्कन्या गुणाधिका ॥ महावंशभवः श्रीमान्को राजा स्याद्गुणाश्रयः ॥ २६ ॥ संवन्धयोग्यः शूरश्च यत्संवन्धः प्रशस्यते ॥
 तद्राजवचनं श्रुत्वा ह्यमात्यानां महामतिः ॥ २७ ॥ कुलीनः साधुरत्यन्तं राजकार्यहिते रतः ॥ राज्ञो मार्तं विदित्वा तु इङ्गितज्ञोऽ
 ब्रवीदिदम् ॥ २८ ॥ ॥ अमात्य उवाच ॥ पूर्वदेशे महाराज विजयो नाम भूपतिः ॥ वाजिवारणरत्नानां यस्य संख्या न विद्यते ॥ २९ ॥
 अष्टौ पुत्रा महेष्वासा महाराजस्य धीमतः ॥ तेषां स्वसा भोगवती साक्षाच्छमीरिवापरा ॥ तव पुत्रस्य योग्या सा भार्या राजन्मयोदिता ॥ ३० ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वृद्धामात्यवचः श्रुत्वा राजा तं प्रत्यभाषत ॥ ३१ ॥ ॥ राजोवाच ॥ सुता तस्य कथं मेऽस्य सुतस्य स्याद्ददस्व तत् ॥ ३२ ॥ वृद्धा
 मात्य उवाच ॥ लक्षितोऽसि महाराज यत्तं मनसि वर्तते ॥ यच्छूरसेनकृत्यं स्यादनुजानीहि मां ततः ॥ ३३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वृद्धामात्यवचः
 श्रुत्वा भूषणाच्छादनोक्तिभिः ॥ संपूज्य प्रेषयामास महत्या सेनया सह ॥ ३४ ॥ स पूर्वदेशमागत्य महाराजं समेत्य च ॥ संपूज्य विविधैर्वाचयैरु
 पायैर्नीतिसंभवैः ॥ ३५ ॥ महाराजसुतायाश्च भोगवत्या महामतिः ॥ शूरसेनस्य नृपतेः सुनोर्नागस्य धीमतः ॥ ३६ ॥ विवाहायाकरोत्सौं
 मिथ्यामिथ्यावचोक्तिभिः ॥ पूजयामास नृपतिं भूषणाच्छादनादिभिः ॥ ३७ ॥ अवाप्य पूजां नृपतिर्ददामीत्यवदत्तदा ॥ तत आगत्य राज्ञोऽसौ
 वृद्धामात्यो महामतिः ॥ ३८ ॥ शूरसेनाय तद्गृहं वैवाहिकमवेदयत् ॥ ततो बहुतिथे काले वृद्धामात्यो महामतिः ॥ ३९ ॥ पुनर्वलेन महता वक्त्रा

लंकारभूषितः ॥ जगाम तरसा सर्वैरन्यैश्च सचिवैर्वृतः ॥ ४० ॥ विवाहाय महामात्यो महाराजाय बुद्धिमान् ॥ सर्वं प्रोवाच वृद्धोऽसावमात्यः सचि
वैवृतः ॥ ४१ ॥ ॥ वृद्धामात्य उवाच ॥ अत्राऽऽगन्तुं नेच्छति स शूरसेनस्य भूपतेः ॥ पुत्रो नाग इति ख्यातो बुद्धिमान्पुणसागरः ॥ ४२ ॥
सत्रियाणां विवाहाश्च भवेयुर्वहुधा नृप ॥ तस्माच्छैरलंकारैर्विवाहः स्यान्महामते ॥ ४३ ॥ सत्रिया ब्राह्मणाश्चैव सत्यां वाचं वदन्ति हि ॥
तस्माच्छैरलंकारैर्विवाहस्त्वनुमन्यताम् ॥ ४४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वृद्धामात्यवचः श्रुत्वा विजयो राजसत्तमः ॥ मेने वाक्यं तथा सत्यममात्यं
भूपतिं तदा ॥ ४५ ॥ विवाहमकरोद्राजा भोगवत्याः सविस्तरम् ॥ शस्त्रेण च यथाशास्त्रं प्रेषयामास तां पुनः ॥ ४६ ॥ स्वानमात्यास्तथा गाश्च
हिरण्यतुरगादिकम् ॥ बहु दत्त्वाऽथ विजयो हर्षेण महता युतः ॥ ४७ ॥ तामादायाथ सचिवा वृद्धामात्यपुरोगमाः ॥ प्रतिष्ठानमथाभ्येत्य शूरसे
नाय तां सुषाम् ॥ ४८ ॥ न्यवेदयंस्तथोचुस्ते विजयस्य वचो बहु ॥ भूषणानि विचित्राणि दास्यो वस्त्रादिकं च यत् ॥ ४९ ॥ निवेद्य शूरसे
नाय कृतकृत्या बभूविरै ॥ विजयस्य तु येऽमात्या भोगवत्या सहाऽऽगताः ॥ ५० ॥ तान्पूजयित्वा राजाऽसौ बहुमानपुरःसरम् ॥ विजयाय
यथा प्रीतिस्तथा कृत्वा व्यसर्जयत् ॥ ५१ ॥ विजयस्य सुता बाला रूपयौवनशालिनी ॥ श्वश्रूश्चशूरयोर्नित्यं श्रुश्रूषन्ती सुमध्यमा ॥ ५२ ॥
भोगवत्याश्च यो भर्ता महासर्पोऽतिभीषणः ॥ एकान्तदेशे विजने गृहे रत्नसुशोभिते ॥ ५३ ॥ सुगन्धकुसुमाकीर्णे तत्राऽऽस्ते सुखशीतले ॥ स
सर्पो मातरं प्राह पितरं च पुनः पुनः ॥ ५४ ॥ मम भार्या राजपुत्री किं मां नैवोपसर्पति ॥ तत्पुत्रवचनं श्रुत्वा सर्पमातेदमब्रवीत् ॥ ५५ ॥
॥ राजपत्न्युवाच ॥ धात्रिके गच्छ सुभगे शीघ्रं भोगवर्ती वद ॥ तव भर्ता सर्प इति ततः सा किं वदिष्यति ॥ ५६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ धात्रिका
च तथेत्युक्त्वा गत्वा भोगवर्ती तदा ॥ रहोगता उवाचेदं विनीतवदपूर्ववत् ॥ ५७ ॥ ॥ धात्रिकोवाच ॥ जानेऽहं सुभगे भद्रे भर्तारं तव दैवतम् ॥
न चाऽऽस्तेयं त्वया क्वापि, सर्पो न पुरुषो ध्रुवम् ॥ ५८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा भोगवत्यब्रवीदिवम् ॥ ५९ ॥ भोगवत्युवाच ॥
मानुषीणां मनुष्यो हि भर्ता सामान्यतो भवेत् ॥ किं पुनर्दैवजातिस्तु भर्ता पुण्येन लभ्यते ॥ ६० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भोगवत्यास्तु तद्वाक्यं सा
च सर्वं न्यवेदयत् ॥ सर्पोय सर्पमात्रे च राज्ञे चैव यथाक्रमम् ॥ ६१ ॥ रुरोद राजा तद्वाक्यात्स्मृत्वा तां कर्मणो गतिम् ॥ भोगवत्यपि तां प्राह
उक्तपूर्वा पुनः सखीम् ॥ ६२ ॥ ॥ भोगवत्युवाच ॥ कान्तं दर्शय भद्रं ते वृथा याति वयो मम ॥ ६३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततः सा दर्शयामास सर्प
तमातिभीषणम् ॥ सुगन्धकुसुमाकीर्णं शयने सा रहोगता ॥ ६४ ॥ तं दृष्ट्वा भीषणं सर्पं भर्तारं रत्नभूषितम् ॥ कृताञ्जलिपुटा वाक्यमवदत्कान्त

मञ्जसा ॥ ६५ ॥ ॥ भोगवत्युवाच ॥ धन्याऽस्म्यनुगृहीताऽस्मि यस्या मे दैवतं पतिः ॥ ६६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्युक्त्वा शयने स्थित्वा
 तं सर्पं सर्पभावनैः ॥ खेलयामास तन्वद्वी गीतैश्चैवाङ्गसंगमैः ॥ ६७ ॥ सुगन्धकुसुमैः पानैस्तोषयामास तं पतिम् ॥ तस्याश्चैव प्रसादेन सर्पं
 स्याभूत्स्मृतिमुने ॥ स्मृत्वा सर्वं देवकृतं राज्ञौ सर्पोऽब्रवीत्प्रियाम् ॥ ६८ ॥ ॥ सर्प उवाच ॥ राजकन्याऽपि मां दृष्ट्वा न भीताऽसि कथं
 प्रिये ॥ सोवाच दैवविहितं कोऽतिक्रामितुमीश्वरः ॥ पतिरेव गतिः स्त्रीणां सर्वदेव विशेषतः ॥ ६९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततः प्रसन्नो
 नागेन्द्रः प्राह भार्या महामतिः ॥ ७० ॥ ॥ सर्प उवाच ॥ तुष्टोऽस्मि तव भक्त्याऽहं किं ददामि तवोप्सितम् ॥ तव प्रसादा
 चार्वाङ्गि सर्वस्मृतिरभूदियम् ॥ ७१ ॥ शतोऽहं देवदेवेन कुपितेन पिनाकिना ॥ महेश्वरकरे नागः शेषपुत्रो महाबलः ॥ ७२ ॥
 सोऽहं पतिस्त्वं च भार्या नाम्ना भोगवती पुरा ॥ उमावाक्यामहासौचैः शंभुः प्रीतो रद्वोगतः ॥ ७३ ॥ ममापि चाऽऽगतं भद्रे हास्यं तदेवसंनिधौ ॥
 ततस्तु कुपितः शंभुः प्रादाच्छापं ममेदृशम् ॥ ७४ ॥ शिव उवाच ॥ मनुष्येनो त्वं सर्पो भविता ज्ञानवानिति ॥ ७५ ॥ सर्प उवाच ॥ ततः प्रसा
 दितः शंभुस्त्वया भद्रे मया सह ॥ पुनश्चोक्तं तेन भद्रे गौतम्यां मम पूजनम् ॥ ७६ ॥ कुर्वतो ज्ञानमाधास्ये यदा सर्पाकृतेस्तव ॥ तदा
 विशापो भविता भोगवत्याः प्रसादतः ॥ ७७ ॥ तस्मादिदं ममाऽऽपन्नं तव चापि शुभानने ॥ तस्मात्प्रीत्वा गौतमीं मां पूजां कुरु मया सह ॥ ७८ ॥
 ततो विशापो भविता आवा यावः शिवं पुनः ॥ सर्वेषां सर्वदाऽऽर्त्तां शिव एव परा गतिः ॥ ७९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तच्छ्रुत्वा भर्तृवचनं सा भर्ता
 गौतमीं ययौ ॥ ततः स्नात्वा तु गौतम्यां पूजां चक्रे शिवस्य तु ॥ ८० ॥ ततः प्रसन्नो भगवान्दिव्यरूपं ददौ मुने ॥ आपृच्छ च पितरौ सर्पो
 भार्यया गन्तुमुद्यतः ॥ शिवलोकं ततो ज्ञात्वा पिता प्राह महामतिः ॥ ८१ ॥ पितोवाच ॥ युवराज्यधरो ज्येष्ठः पुत्र एको भवानिति ॥ तस्माद्राज्यम
 शेषेण कृत्वोत्पाद्य मुतान्वहन् ॥ याते मयि परं धाम ततो याहि शिवं पुरम् ॥ ८२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा पितृवचस्तथेत्याह स नागराट् ॥
 कामरूपमवाप्याथ भार्यया सह सुव्रतः ॥ ८३ ॥ पित्रा मात्रा तथा पुत्रै राज्यं कृत्वा सुविस्तरम् ॥ याते पितरि स्वर्लोकं पुत्रान्स्थाप्य स्वके पदे
 ॥ ८४ ॥ भार्यामात्त्यादिसहितस्ततः शिवपुरं ययौ ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थं नागतीर्थमिति श्रुतम् ॥ ८५ ॥ यत्र नागेश्वरो देवो भोगवत्या प्रति
 ष्ठितः ॥ तत्र स्नानं च दानं च सर्वकृतफलप्रदम् ॥ ८६ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये नागतीर्थवर्णनं नामैकचत्वारिंशोऽध्यायः
 ॥ ८७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मातृतीर्थमिति स्वातं सर्वसिद्धिकरं नृणाम् ॥ आधिभिर्मुच्यते जन्तुस्तत्तीर्थस्मरणादपि ॥ १ ॥ देवानामसुराणां च संगरोऽभूत्सु

मो० बख्खु
॥ २२४ ॥

दारुणः ॥ नाशकुनुवंस्तदा जेतुं देवा दानवसंगरम् ॥ २॥ तदाऽहमगमं देवैरितिष्ठन्तं कुलपाणिनम् ॥ अस्तथं विविधैर्वाक्यैः कृताञ्जलिपुटः शनैः
॥ ३ ॥ संमन्त्र्य देवैरसुरैश्च सर्वैर्यदाऽहं संमथितुं समुद्रम् ॥ यत्कालकूटं समभ्युन्महेशं तत्त्वां विना को प्रसितुं समर्थः ॥ ४ ॥ पुष्पप्रहारेण जग
त्रयं यः स्वाधीनमापादायितुं समर्थः ॥ मारो हरेऽप्यन्यसुरादिवन्द्यो वितायमानो विलयं प्रयातः ॥ ५ ॥ विमध्य वारीशमनंगशात्रो यदुत्तमं तत्तु
दिवौकसेभ्यः ॥ दत्त्वा विषं संहरतेति शोभां धत्ते महत्त्वं त्वयि निश्चितं तत् ॥ ६ ॥ ततश्च तुष्टो भगवानादिकर्ता त्रिलोचनः ॥ ७ ॥ शिव
उवाच ॥ दास्येऽहं यदभीष्टं वो ब्रुवन्तु सुरसत्तमाः ॥ ८ ॥ देवा ऊचुः ॥ दानेभ्यो भयं घोरं तत्रैहि वृषभध्वज ॥ जहि शत्रून्सुरान्पाहि नाथवन्त
स्त्वया प्रभो ॥ ९ ॥ निष्कारणः सुहृच्छंभो नाभविष्यद्भवान्यदि ॥ तदाऽकरिष्यन्किमिव दुःखार्ताः सर्वदेहिनः ॥ १० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्युक्तस्त
त्क्षणात्प्रायाद्यत्र ते देवशत्रवः ॥ तत्र तद्युद्धमभवच्छंकरेण सुरद्विषाम् ॥ ११ ॥ ततस्त्रिलोचनः श्रान्तस्तमोरूपधरः शिवः ॥ ललाटाद्व्यपतस्त
स्य युध्यतः स्वेदविन्दवः ॥ १२ ॥ स संहरन्दैत्यगणांस्तामसीं मूर्तिमाश्रितः ॥ तां मूर्तिमसुरा दृष्ट्वा मेरुपृष्ठाद्रुवं ययुः ॥ १३ ॥ स संहरन्सर्वदेत्यास्तदा
ऽगच्छद्भुवं हरः ॥ इतश्चेतश्च भीतास्तेऽधावन्सर्वा महीमिमाम् ॥ १४ ॥ तथैव कोपाद्ब्रह्मोऽपि शत्रून्स्ताननुधावति ॥ तथैव युध्यतः शंभोः पतिताः स्वेद
विन्दवः ॥ १५ ॥ यत्र यत्र भुवं प्राप्नो विन्दुर्माहेश्वरो मुने ॥ तत्र तत्र शिवाकारा मातरो जज्ञिरे ततः ॥ १६ ॥ प्रोचुर्महेश्वरं सर्वाः खादामस्त्वसुरानिति ॥
ततः प्रोवाच भगवान्सर्वैः सुरगणैर्वृतः ॥ १७ ॥ ॥ शिव उवाच ॥ स्वर्गाद्भवमनुप्राप्ता राक्षसास्ते रसातलम् ॥ अनुप्राप्तास्ततः सर्वाः शृण्वन्तु मम
भाषितम् ॥ १८ ॥ यत्र यत्र द्विषो यान्ति तत्र गच्छन्तु मातरः ॥ रसातलमनुप्राप्ता इदानीं मद्भयादिषः ॥ भवत्योऽप्यनुगच्छन्तु रसातलमनुद्विषः ॥ १९ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ ताश्च जग्मुर्भुवं भित्त्वा यत्र ते दैत्यदानवाः ॥ तान्हरत्वा मातरः सर्वान्देवारीनतिभीषणान् ॥ २० ॥ पुनर्देवानुपाजग्मुः पथा तेनैव
मातरः ॥ गताश्च मातरो यावद्यावच्च पुनरागताः ॥ २१ ॥ तावद्देवाः स्थिता आसन्गौतमीतीरमाश्रिताः ॥ प्रस्थानात्तत्र मातृणां सुराणां च प्रति
ष्ठिते ॥ २२ ॥ प्रतिष्ठानं तु तत्क्षेत्रं प्रण्यं विजयवर्धनम् ॥ मातृणां यत्र चोत्पत्तिर्मातृतीर्थं पृथक्पृथक् ॥ २३ ॥ तत्र तत्र विलान्यासत्रसातलगतानि
च ॥ सुरास्ताभ्यो वरान्प्रोचुर्लोकं पूजां यथा शिवः ॥ २४ ॥ प्राप्नोति तद्गन्मातृभ्यः पूजा भवतु सर्वदा ॥ इत्युक्त्वाऽन्तर्धुर्देवा आसन्तत्रैव मातरः
॥ २५ ॥ यत्र यत्र स्थिता देव्यो मातृतीर्थं ततो विदुः ॥ सुराणामपि सेव्यनि किं पुनर्मातृपादिभिः ॥ २६ ॥ तेषु स्नानमथो दानं पितृणां चैव
तर्पणम् ॥ सर्वे तदक्षयं ज्ञेयं शिवस्य वचनं यथा ॥ २७ ॥ यस्तिवदं शृणुयान्नित्र्यं स्मरेदपि पठेत्तथा ॥ आख्यानं मातृतीर्थानामायुष्मान्स सुखी

म० १२

॥ २२४ ॥

भवेत् ॥ २८ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये स्वयंभुनारदसंवादे देवतीर्थमातृतीर्थप्रतिष्ठानवर्णनं नाम द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इदमप्यपरं तीर्थं देवानामपि दुर्लभम् ॥ ब्रह्मतीर्थमिति स्यात् भुक्तिमुक्तिप्रदं नृणाम् ॥ १ ॥ स्थितेषु देवसैन्येषु प्रविष्टेषु रसातलम् ॥
 दैत्येषु च मुनिश्रेष्ठ तथा मातृषु ताननु ॥ २ ॥ मदीयं पञ्चमं वक्त्रं गर्दभाकृति भीषणम् ॥ तद्वक्त्रं देवसैन्येषु मयि तिष्ठत्युवाच ह ॥ ३ ॥ हे दैत्याः
 किं पलायन्ते न भयं वोऽस्तु सत्वरम् ॥ आगच्छन्ति सुरान्सर्वान्भक्षयिष्ये क्षणादिति ॥ ४ ॥ निवारयन्तं मामेवं भक्षणायोद्यतं तथा ॥ तं दृष्ट्वा
 विबुधाः सर्वे वित्रस्ता विष्णुमब्रुवन् ॥ ५ ॥ ब्राह्मि विष्णो जगन्नाथ ब्रह्मणोऽस्य मुखं लुन ॥ चक्रधृग्विबुधानाह छेद्वि चक्रेण वै शिरः ॥ ६ ॥
 किं तु तच्छिन्नमेवेदं संहरेत्सचराचरम् ॥ मन्त्रं ब्रूमाऽत्र विबुधाः श्रूयतां सर्वमेव हि ॥ ७ ॥ त्रिनेत्रः कशिरश्छेत्ता स च धत्ते न संशयः ॥ मया च
 शंभुः सर्वैश्च स्तुतः प्रोक्तस्तथैव च ॥ ८ ॥ यागः क्षणी दृष्टफलेऽसमर्थः स नैव कर्तुः फलतीति मत्वा ॥ फलस्य दाने प्रतिभूर्जटीति निश्चित्य
 लोकः प्रतिकर्म यातः ॥ ९ ॥ ततः सुरेशः संतुष्टो देवनां कार्यसिद्धये ॥ लोकानामुपकारार्थं तथेत्याह सुरान्प्रति ॥ १० ॥ तद्वक्त्रं पापरूपं यद्री
 षणं लोमहर्षणम् ॥ निकृत्य नखशस्त्रैश्च क स्थाप्यं चेत्यथाब्रवीत् ॥ ११ ॥ तत्रेला विबुधानाह नाहं वोढुं शिरः क्षमा ॥ रसातलमथो यास्ये उदधि
 श्चाप्यथाब्रवीत् ॥ १२ ॥ शोषं यास्ये क्षणादेव पुनश्चोचुः शिवं सुराः ॥ त्वयैवंतद्ब्रह्मशिरो धार्य लोकानुकम्पया ॥ १३ ॥ अच्छेदे जगतां नाश
 श्छेदे दोषश्च तादृशः ॥ एवं विमृश्य सोमेशो दधार कशिरस्तदा ॥ १४ ॥ तदृष्ट्वा दुष्करं कर्म गौतमीतीरमाश्रितम् ॥ अस्तुवज्रगतामीशं प्रणया
 द्रक्तितः सुराः ॥ १५ ॥ देवेष्वमित्रं कशिरोऽतिभीमं तान्भक्षणायोपगतं निकृत्य ॥ नखाग्रमूच्या शकलेन्दुमौलिस्त्यागेऽपि दोषात्कृपयाऽनुयते ॥
 ॥ १६ ॥ तत्र ते विबुधाः सर्वे स्थिता ये ब्रह्मणोऽन्तिके ॥ तदृष्टुर्विबुधेशानं कर्म दृष्ट्वाऽतिदेवतम् ॥ १७ ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थं ब्रह्मतीर्थमिति श्रुतम् ॥
 अद्यापि ब्रह्मणो रूपं चतुर्मुखमवस्थितम् ॥ १८ ॥ शिरोमात्रं तु यः पश्येत्स गच्छेद्ब्रह्मणः पदम् ॥ यत्र स्थित्वा स्वयं रुद्रो लूनवान्ब्रह्मणः शिरः ॥
 ॥ १९ ॥ रुद्रतीर्थं तदेव स्यात्तत्र साक्षादिवाकरः ॥ देवानां च स्वरूपेण स्थितो यस्मात्तदुत्तमम् ॥ २० ॥ सौर्यं तीर्थं तदाख्यातं सर्वकृतफलप्र
 दम् ॥ तत्र स्नात्वा रविं दृष्ट्वा पुनर्जन्म न विद्यते ॥ २१ ॥ महादेवेन यच्छिन्नं ब्रह्मणः पञ्चमं शिरः ॥ क्षेत्रेऽविमुक्ते संस्थाप्य देवतानां दितं कृतम् ॥
 ॥ २२ ॥ ब्रह्मतीर्थं शिरोमात्रं यो दृष्ट्वा गौतमीतटे ॥ क्षेत्रेऽविमुक्ते तस्यैव स्थापितं योऽनुपश्यति ॥ कपालं ब्रह्मणः पुण्यं ब्रह्मदा प्रततां व्रजेत् ॥ २३ ॥
 इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये ब्रह्मतीर्थं ब्रह्मशिरोलिङ्गशिवतीर्थं सूर्यतीर्थादिषडशीतितीर्थवर्णनं नाम त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥

यो-वसु-

॥ २२५ ॥

॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ अविप्रं तीर्थमाख्यातं सर्वविप्रविनाशनम् ॥ तत्रापि वृत्तमाख्यास्ये शृणु नारद भक्तिः ॥ १ ॥ देवसत्रे प्रवृत्ते तु गौतम्याश्चोत्तरे
तटे ॥ समाप्तिर्नैव सत्रस्य संज्ञता विप्रदोषतः ॥ २ ॥ ततः सुरगणाः सर्वे मामवोचन्द्दरिं तदा ॥ ततो ध्यानगतोऽहं तानवोचं वीक्ष्य कारणम् ॥ ३ ॥
विनायककृतौर्विप्रैर्नैतत्सत्रं समाप्यते ॥ तस्मात्स्तुवन्तु ते सर्वे आदिदेवं विनायकम् ॥ ४ ॥ तथेत्युक्त्वा सुरगणाः स्नात्वा ते गौतमीतटे ॥ अस्तुवन्भक्ति
तो देवा आदिदेवं गणेश्वरम् ॥ ५ ॥ देवा ऊचुः ॥ यः सर्वकार्येषु सदा पुराणामपीशविष्ण्वम्बुजसंभवानाम् ॥ पूज्यो नमस्यः परिचिन्तनीयस्तं विप्रराजं
शरणं ब्रजामः ॥ ६ ॥ न विप्रराजेन समोऽस्ति कश्चिदेवो मनोवाञ्छितसंप्रदाता ॥ निश्चित्य चैतन्निपुरान्तकोऽपि तं पूजयामास वधे पुराणाम् ॥ ७ ॥
करोतु सोऽस्माकमादिप्रयास्मिन्महाकृतौ सत्वरमाश्रितः ॥ ध्यातेन येनाखिलदेहभार्जा पूर्णा भविष्यन्ति मनोभिलाषाः ॥ ८ ॥ महोत्सवोऽभूद
खिलस्य देव्या जातः सुतश्चिन्तितमात्र एव ॥ अतोऽवदन्सुरसंवाः कृतार्थाः सद्योजातं विप्रराजं नमन्तः ॥ ९ ॥ यो मातुरुत्सङ्गतोऽथ मात्रा
निवार्यमाणोऽपि बलाच्च चन्द्रम् ॥ संगोपयामास पितुर्जटासु गणाधिनाथस्य विनोद एषः ॥ १० ॥ पपौ स्तनं मातुरथापि तप्तो यो भ्रातृमात्स
र्यकषायबुद्धिः ॥ लम्बोदरस्त्वं भव विप्रराजो लम्बोदरं नाम चकार शंभुः ॥ ११ ॥ संवेष्टितो देवगणैर्महेशः प्रवर्ततां नृत्यमितीत्युवाच ॥ संतो
पितो नूपुरावमात्राद्गणेश्वरत्वेऽभिषिषेच पुत्रम् ॥ १२ ॥ यो विप्रप्राशं च करेण विभ्रत्स्कन्धे कुठारं च तथा परेण ॥ अप्रजितो विप्रमथोऽपि
मातुः करोति को विप्रपतेः समोऽन्यः ॥ १३ ॥ धर्मार्थकामादिषु पूर्वपूज्यो देवासुरैः पूज्यत एव नित्यम् ॥ यस्यार्चनं नैव विनाशमस्ति तं पूर्व
पूज्यं प्रथमं नमामि ॥ १४ ॥ यस्यार्चनात्प्रार्थनयाऽनुरूपां दृष्ट्वा तु सर्वस्य फलस्य सिद्धिम् ॥ स्वतन्त्रसामर्थ्यकृतातिगर्वं भ्रातृप्रियं त्वासुरथं
तमीडि ॥ १५ ॥ यो मातरं सरसैर्नृत्यगीतैस्तथाऽभिलाषैरखिलैर्विनोदैः ॥ संतोषयामास तदाऽतितुष्टं तं श्रीगणेशं शरणं प्रपद्ये ॥ १६ ॥ सुरोप
कारिसुरैश्च युद्धैः स्तोत्रैर्नमस्कारपरैश्च मन्त्रैः ॥ पितृप्रसादेन सदा समृद्धं तं श्रीगणेशं शरणं प्रपद्ये ॥ १७ ॥ जये पुराणामकरोत्प्रतीपं पित्राऽपि
हर्षात्प्रतिपूजितो यः ॥ निर्विप्रतां चापि पुनश्चकार तस्मै गणेशाय नमस्करोमि ॥ १८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इति स्तुतः सुरगणैर्विप्रेभ्यः प्राह
तान्पुनः ॥ १९ ॥ ॥ गणेश उवाच ॥ इतो निर्विप्रता सत्रे मत्तः स्यादसुरारिणः ॥ २० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ देवसत्रे निवृत्ते तु गणेशः प्राह तान्सु
रा ॥ २१ ॥ ॥ गणेश उवाच ॥ स्तोत्रेणानेन ये भक्त्या मां स्तोष्यन्ति यत्नव्रताः ॥ तेषां दारिद्र्यदुःखानि न भवेयुः कदाचन ॥ २२ ॥ अत्र ये
भक्तिः स्नानं दानं कुर्युरतन्द्रिताः ॥ तेषां सर्वाणि कार्याणि भवेयुरिति मन्यताम् ॥ २३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तद्वाक्यसमकालं तु तथेत्युचुः सुरा

अ० ४४

॥ २२५ ॥

अपि ॥ निवृत्ते तु मत्वे तस्मिन्सुरा जम्बुः सुरालयम् ॥ २४ ॥ ततः प्रभृति तृतीयमविग्रमिति गद्यते ॥ सर्वकामप्रदं पुंसां सर्वविग्रविनाशनम् ॥
 ॥ २५ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्येऽविग्रतीर्थवर्णनं नाम चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शेषतीर्थमिति
 ख्यातं सर्वकामप्रदायकम् ॥ तस्य रूपं प्रवक्ष्यामि यन्मया परिभाषितम् ॥ १ ॥ शेषो नाम महानागो रसातलपतिः प्रभुः ॥ सर्वनागैः परिवृतो रसा
 तलमथाभ्यगात् ॥ २ ॥ राक्षसा दैत्यदनुजाः प्रविष्टा ये रसातलम् ॥ तैर्निरस्तो भोगिपतिर्मांशुवाचाय विह्वलः ॥ ३ ॥ शेष उवाच ॥ रसातलं त्वया
 दत्तं राक्षसानां ममापि च ॥ ते मे स्थानं न ददंति तस्मात्त्वां शरणं गतः ॥ ४ ॥ ततोऽहमब्रुवं नागं गौतमीं याहि पन्नग ॥ तत्र स्तुत्वा महादेवं
 लप्स्यसे त्वं मनोरथम् ॥ ५ ॥ नान्योऽस्ति लोकत्रितये मनोरथसमर्पकः ॥ महाक्षयप्रेरितो नागो गंगामाप्लुत्य यत्नतः ॥ कृताञ्जलिपुटो भूत्वा तु
 द्वाव त्रिदशेश्वरम् ॥ ६ ॥ शेष उवाच ॥ नमस्त्रैलोक्यनाथाय दक्षयज्ञविभेदिने ॥ आदिकर्त्रे नमस्तुभ्यं नमस्त्रैलोक्यरूपिणे ॥ ७ ॥ नमःसहस्रशिरसे नमः
 संहारकारिणे ॥ सोमसूर्याग्निरूपाय जलरूपाय ते नमः ॥ ८ ॥ सर्वदा सर्वरूपाय कालरूपाय ते नमः ॥ पाहि शंकर सर्वेश पाहि सोमेश सर्वग ॥
 जगन्नाथ नमस्तुभ्यं देहि मे मनसेप्सितम् ॥ ९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततो महेश्वरः प्रीतः प्रादाग्नौगेषितान्वरान् ॥ विनाशाय सुरारीणां दैत्यदानवरस
 साम् ॥ १० ॥ शेषाय प्रददौ शूलं जह्मनेनारिपुंगवान् ॥ ततः प्रोक्तः शिवेनासौ शेषः शूलेन भोगिभिः ॥ ११ ॥ रसातलमथो गत्वा निजघान रिपु
 व्रणे ॥ निहत्य नागः शूलेन दैत्यदानवराक्षसान् ॥ १२ ॥ न्यवर्तत पुनर्देवो यत्र शेषेश्वरो हरः ॥ पथा येन समायातो देवं द्रष्टुं स नागराट् ॥ १३ ॥
 रसातलाद्यत्र देवो विलं तत्र व्यजायत ॥ तस्माद्विलतलाद्यातं गाङ्गं वार्यतिपुण्यदम् ॥ १४ ॥ तद्धारि गङ्गामगमद्गङ्गायाः संगमस्ततः ॥ देवस्य
 पुरतश्चापि कुण्डं तत्र सुविस्तरम् ॥ १५ ॥ नागस्तत्राकरोद्धोमं यत्र चाग्निः सदा स्थितः ॥ सोष्णं तदभवद्धारि गङ्गायास्तत्र संगमः ॥ १६ ॥
 देवदेवं समाराध्य नागः प्रीतो मह्यशः ॥ रसातलं ततोऽभीष्टं शिवात्प्राप्य तलं ययौ ॥ १७ ॥ ततः प्रभृति तृतीयं नागतीर्थमुदाहृतम् ॥ सर्व
 कामप्रदं पुण्यं रोगदारिद्र्यनाशनम् ॥ १८ ॥ आयुर्लक्ष्मीकरं पुण्यं स्नानदानाच्च मुक्तिदम् ॥ शृणुयाद्वा पठेद्भक्त्या यो वाऽपि स्मरते तु तत् ॥ १९ ॥
 तीर्थं शेषेश्वरो यत्र यत्र शक्तिप्रदः शिवः ॥ एकावैशतितीर्थानामुभयोस्तत्र तीरयोः ॥ शतानि मुनिशार्दूल सर्वसंपत्प्रदायिनाम् ॥ २० ॥
 इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये उभयतीरगतशेषतीर्थेश्वरशूलेश्वराभिकुण्डरसातलगङ्गासंगमोष्णतीर्थोद्येकावैशतिशतती
 र्थवर्णनं नाम पञ्चचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ महानलमिति ख्यातं वडवानलमुच्यते ॥ महानलो यत्र देवो वडवा यत्र

गौ० ब्रह्म०
॥ २०६ ॥

सा नदी ॥ १ ॥ तत्तीर्थं पुत्र वक्ष्यामि मृत्युदोषजरापहम् ॥ पुराऽऽसन्नेमिपारण्ये ऋषयः सत्रकारिणः ॥ २ ॥ शमितारं च ऋषयो मृत्युं चकु
स्तपस्विनः ॥ वर्तमाने सत्रयागे मृत्योः शमितारि स्थिते ॥ ३ ॥ न ममार तदा कश्चिदुभयं स्थासु जङ्गमम् ॥ विना पशून्मुनिश्रेष्ठ मर्त्यं चामर्त्यतां
गतम् ॥ ४ ॥ ततस्त्रिविष्टपे शून्ये मर्त्ये चैवातिसंभृते ॥ मृत्युनोपेक्षिते देवा राक्षसानूचिरे तदा ॥ ५ ॥ गच्छध्वमृषिसत्रं तन्नाशयध्वं महाध्व
रम् ॥ इति देववचः श्रुत्वा प्रोचुस्ते राक्षसाः सुरान् ॥ ६ ॥ विध्वंसयामस्तं यज्ञमस्माकं किं फलं ततः ॥ प्रवर्तते विना हेतुं न कोऽपि कापि जातु
चित् ॥ ७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ देवा अप्यसुरानूचुर्यज्ञार्थं भवतामपि ॥ भवेदेव ततो यान्तु ऋषीणां सत्रमुत्तमम् ॥ ८ ॥ ते श्रुत्वा त्वरिताः सर्वे
यत्र यज्ञः प्रवर्तते ॥ जग्मुस्तत्र विनाशाय देववाक्याद्विशेषतः ॥ ९ ॥ तज्ज्ञात्वा ऋषयो मृत्युमाहुः किं कुर्महे वयम् ॥ आगता देववचनाद्वाक्षसा
यज्ञनाशिनः ॥ १० ॥ मृत्युना सह संमन्य नैमिपारण्यवासिनः ॥ सर्वे त्यक्त्वा स्वाश्रमं तं शमित्रा सह नारद ॥ ११ ॥ अग्निमात्रमुपादाय
त्यक्त्वा पात्रादिकं तु यत् ॥ कतुनिष्पत्तये जग्मुर्गौतमीं प्रति सत्त्वराः ॥ १२ ॥ तत्र स्नात्वा महेशानं रक्षणायोपतस्थिरे ॥ कृताञ्जलिपुटास्ते तु
तुष्टुबुद्धिदशेश्वरम् ॥ १३ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ यो लीलया विश्वमिदं चकार धाता विधाता भुवनत्रयस्य ॥ यो विश्वरूपः सदसत्परो यः सोमेश्वरं तं
शरणं ब्रजामः ॥ १४ ॥ ॥ मृत्युरुवाच ॥ इच्छामत्रेण यः सर्वं हन्ति पाति करोति यः ॥ तमहं त्रिदेशानं शरणं यामि शंकरम् ॥ १५ ॥
महाबलं महाकायं महानागविभूषणम् ॥ महामूर्तिधरं देवं शरणं यामि शंकरम् ॥ १६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततः प्रोवाच भगवान्मृत्योः का प्रीति
रस्ति ते ॥ १७ ॥ ॥ मृत्युरुवाच ॥ राक्षसेभ्यो भयं घोरमापन्नं त्रिदेशेश्वर ॥ यज्ञमस्माश्च रक्षस्व यावत्सत्रं समाप्यते ॥ १८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
तथा चकार भगवान्छिनेत्रो वृषभध्वजः ॥ शमित्रा मृत्युना सत्रमृषीणां पूर्णतां ययौ ॥ १९ ॥ हविषा भागधेयाय आजग्मुरमराः क्रमात् ॥ तानवो
चन्मुनिगणाः संक्षुब्धा मृत्युना सह ॥ २० ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ अस्मन्मखविनाशाय राक्षसाः प्रेषिता यतः ॥ तस्माद्भवज्यः पापिष्ठा राक्षसाः सन्तु
शत्रवः ॥ २१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततः प्रभृति देवानां राक्षसा वैरिणोऽभवन् ॥ कृत्यां च वडवां तत्र देवाश्च ऋषयोऽमलाः ॥ २२ ॥ मृत्योर्भार्या भव
त्वं तामित्युक्त्वा तेऽभ्यपेचयन् ॥ अभिपेक्षोदकं यत्तु सा नदी वडवाऽभवत् ॥ २३ ॥ मृत्युना स्थापितं लिङ्गं महानलमिति श्रुतम् ॥ ततः
प्रभृति तत्तीर्थं वडवासंगमं विदुः ॥ २४ ॥ महानलो यत्र देवस्तत्तीर्थं भुक्तिमुक्तिदम् ॥ सहस्रं तत्र तीर्थानां सर्वाभीष्टप्रदायिनाम् ॥ उभयोस्तीर
योस्तत्र स्मरणादवघातिनाम् ॥ २५ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये वडवादिसहस्रतीर्थवर्णनं नाम षट्चत्वारिंशोऽ

अ० ४६

॥ २२६ ॥

ध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ आत्मतीर्थमिति रुपातं भुक्तिमुक्तिप्रदं नृणाम् ॥ तस्य प्रभावं वक्ष्यामि यत्र ज्ञानेश्वरः शिवः ॥ १ ॥
 दत्त इत्यपि विख्यातः सोऽत्रिपुत्रो हरप्रियः ॥ दुर्वाससः प्रियो भ्राता सर्वज्ञानविशारदः ॥ स गत्वा पितरं प्राह विनयेन प्रणम्य च ॥
 ॥ २ ॥ ॥ दत्त उवाच ॥ ब्रह्मज्ञानं कथं मे स्यात्कं पृच्छामि कं यामि च ॥ ३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तच्छ्रुत्वाऽत्रिः पुत्रवाक्यं ध्यात्वा वचनम्
 ब्रवीत् ॥ ४ ॥ ॥ अत्रिरुवाच ॥ गौतमो पुत्र गच्छ त्वं तत्र स्तुहि महेश्वरम् ॥ स तु प्रीतो यदैव स्यात्ततो ज्ञानमवाप्स्यसि ॥ ५ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथेत्युक्त्वा तदाऽऽत्रियो गङ्गां गत्वा शुचिर्यतः ॥ कृताञ्जलिपुटो भूत्वा भक्त्या तुष्टाव शंकरम् ॥ ६ ॥ ॥ दत्त उवाच ॥ संसार
 रूपे पतितोऽस्मि दैवान्मोहेन गुप्तो भवदुःखपङ्के ॥ अज्ञाननाम्ना तमसाऽऽवृतोऽहं परं न विन्दामि मुराधिनाथ ॥ ७ ॥ भिन्नस्त्रिशूलेन बलीयसाऽहं पापे
 न चिन्ताक्षुरपाटितश्च ॥ तप्तोऽस्मि पञ्चेन्द्रियतीव्रतापैः श्रान्तोऽस्मि संतारय सोमनाथ ॥ ८ ॥ वद्धोऽस्मि दारिद्र्यमयैश्च बन्धैर्हतोऽस्मि रोगानल
 तीव्रतापैः ॥ क्रान्तोऽस्म्यहं मृत्युमुज्जंगमेन भीतो भृशं किं करवाणि शंभो ॥ ९ ॥ भवाभवाभ्यामतिपीडितोऽहं तृष्णाक्षुधाभ्यां च रजस्तमो
 भ्याम् ॥ ईदृक्षया जरया चाभिभूतः पश्चावस्थां कृपया मेऽद्य नाथ ॥ १० ॥ कामेन कोपेन च मत्सरेण दम्भेन दर्पादिभिरप्यनेकैः ॥ एकैकशः
 कष्टगतोऽस्मि विद्वस्त्वं नाथवद्भारय नाथ शत्रून् ॥ ११ ॥ कस्यापि कश्चित्पतितस्य पुंसो दुःखप्रणोदी भवतीति सत्यम् ॥ विना भवन्तं ममः
 सोमनाथ कुत्रापि कारुण्यवचोऽपि नास्ति ॥ १२ ॥ तावत्स कोपो भयमोहदुःखान्यज्ञानदारिद्र्यरुजस्तथैव ॥ कामादयो मृत्युरपीह यावन्नमः
 शिवायेति न वक्षिं वाक्यम् ॥ १३ ॥ न मेऽस्ति धर्मो न च मेऽस्ति भक्तिर्नाहं विवेकी करुणा कुतो मे ॥ दाताऽसि तेनाऽऽशु शरण्य चित्ते
 निधेहि सोमेति पदं मदीये ॥ १४ ॥ याचे न चाहं मुरभूपतित्वं हृत्पद्ममध्ये मम सोमनाथ ॥ श्रीसोमपादाम्बुजसंनिधानं याचे विचार्यैव च तत्कु
 रून् ॥ १५ ॥ यथा तवाहं विदितोऽस्मि पापस्तथाऽपि विज्ञापनमाप्तुं ॥ संश्रूयते यत्र वचैः शिवेति तत्र स्थितिः स्यान्मम सोम नित्यम्
 ॥ १६ ॥ गौरीपते शंकर सोमनाथ विश्वेश कारुण्यनिधेऽखिलात्मन् ॥ संस्तूयते यत्र सदेति तत्र केषामपि स्यात्कृतिनां निवासः
 ॥ १७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ दत्तात्रेयस्तुतिं श्रुत्वा तुतोष भगवान्हरः ॥ वरदोऽस्मीति तं प्राह योगिनं विश्वकृद्भवः ॥ १८ ॥ ॥ आत्रेय उवाच ॥
 आत्मज्ञानं च मुक्तिं च भुक्तिं च विपुलां त्वयि ॥ तीर्थस्यापि च माहात्म्यं वरोऽयं त्रिदशार्चित ॥ १९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवमस्तिवति तं शंभुरुक्त्वा
 चान्तरधीयत ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थमात्मतीर्थं विदुर्ब्रूयाः ॥ तत्र स्नानेन दानेन मुक्तिः स्यादेह नारद ॥ २० ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमी

माहात्म्ये तीर्थमाहात्म्य आत्मतीर्थवर्णनं नामः सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अश्वत्थतीर्थमारूपातं पिप्पलं च ततः परम् ॥ उत्तरे
मन्दतीर्थं तु तत्र व्युष्टिमितः शृणु ॥ १ ॥ पुरा त्वगस्त्यो भगवान्दक्षिणाशांपतिः प्रभुः ॥ देवैस्तु प्रेरितः पूर्वं विन्ध्यस्य प्रार्थनं प्रति ॥ २ ॥
स शनैर्विन्ध्यगभ्यागात्सहस्रमुनिभिर्वृतः ॥ तमागत्य नगश्रेष्ठं बहुवृक्षसमाकुलम् ॥ ३ ॥ स्पर्धिनं मेरुभानुभ्यां विन्ध्यं शृङ्गशतैर्वृतम् ॥ अत्युन्नतं
नगं धीरो लोपासुद्रापतिर्मुनिः ॥ ४ ॥ कृतातिथ्यो द्विजैः सार्धं प्रशस्य च नगं पुनः ॥ इदमाह मुनिश्रेष्ठो देवकार्यार्थसिद्धये ॥ ५ ॥ ॥ अगस्त्य
उवाच ॥ अहं यामि नगश्रेष्ठ मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ तीर्थयात्रां करोमीति दक्षिणाशां ब्रजाम्यहम् ॥ ६ ॥ देहि मार्गं नगपते आतिथ्यं देहि याचते ॥
यावदागमनं मे स्यात्स्यातव्यं तावदेव हि ॥ ७ ॥ नान्यथा भवितव्यं ते तथेत्याह नगोत्तमः ॥ आकामन्दक्षिणामाशां तैर्वृतो मुनिभिर्मुनिः ॥ ८ ॥
शनैः स गौतमीभागात्सत्रयागाय दीक्षितः ॥ यावत्संवत्सरं सत्रमकरोदपिभिर्वृतः ॥ ९ ॥ कैटभस्य सुतो पापौ राक्षसौ धर्मकण्टकौ ॥ अश्वत्थः
पिप्पलश्चेति विरूपातौ त्रिदशालये ॥ १० ॥ अश्वत्थोऽश्वत्थरूपेण पिप्पलो ब्रह्मरूपधृक् ॥ तावुभावन्तरं प्रेप्सु यज्ञविध्वंसनाय तु ॥ ११ ॥ कुरुतां
काङ्क्षितं रूपं दानवौ पापचेतसौ ॥ अश्वत्थो वृक्षरूपेण पिप्पलो ब्राह्मणाकृतिः ॥ १२ ॥ उभौ तौ ब्राह्मणान्नित्यं पीडयेतां तपोधन ॥ आलभन्ते च
येऽश्वत्थं तांस्तानश्रात्यसौ तरुः ॥ १३ ॥ पिप्पलः सामगो भूत्वा शिष्यानश्राति राक्षसः ॥ तस्मादद्यापि विप्रेषु सामगोऽतीव निष्कृपः ॥ १४ ॥
शीयमाणान्द्रिजान्दृष्ट्वा मुनयो राक्षसाविमौ ॥ इति बुद्ध्वा महाप्रज्ञा दक्षिणं तीरमाश्रितम् ॥ १५ ॥ सौरिं शनैश्चरं मन्दं तपस्यन्तं धृतव्रतम् ॥
गत्वा मुनिगणाः सर्वे रक्षःकर्म न्यवेदयन् ॥ १६ ॥ सौरिर्मुनिगणानाह पूर्णे तपसि मे द्विजाः ॥ राक्षसौ हन्म्यपूर्णं तपसाऽक्षम एव हि ॥ १७ ॥
पुनः प्रोचुर्मुनिगणा दास्यामस्ते तपो महत् ॥ इत्युक्तो ब्राह्मणैः सौरिः कृतमित्याह तानपि ॥ १८ ॥ सौरिर्ब्राह्मणवेषेण प्रायादश्वत्थ
रूपिणम् ॥ राक्षसं ब्राह्मणो भूत्वा प्रदक्षिणमथाकरोत् ॥ १९ ॥ प्रदक्षिणं तु कुर्वाणं मेने ब्राह्मणमेव तम् ॥ नित्यवद्राक्षसः पापो
भक्षयामास मायया ॥ २० ॥ तस्य कार्यं समाविश्य चक्षुषाऽन्त्राण्यपश्यत् ॥ दृष्टः स राक्षसः पापो मन्देन रविमनुना ॥ २१ ॥
भस्मीभूतः क्षणेनैव गिरिर्वज्रहतो यथा ॥ अश्वत्थं भस्मसत्कृत्वा अन्यं ब्राह्मणरूपिणम् ॥ २२ ॥ राक्षसं पापनिलयमेक एव तमभ्यगात् ॥ अधी
यानो विप्र इव शिष्यरूपो विनीतवत् ॥ २३ ॥ पिप्पलः पूर्ववच्चापि भक्षयामास भानुजम् ॥ स भक्षितः पूर्ववच्च कुक्षावन्त्राण्यवैक्षत ॥ २४ ॥
तेनाऽऽलोकितमात्रोऽसौ राक्षसो भस्मसादभूत् ॥ उभौ हत्वा भानुसुतः किं कृत्यं मे वदन्त्वथ ॥ २५ ॥ मुनयो जातसंहराः सर्व एव तपस्विनः ॥

ततः प्रसन्ना इव भवन् नृषोऽगस्त्यपूर्वकाः ॥ २६ ॥ वरान्दुर्धथाकामं सौरये मन्दगामिने ॥ स प्रीतो ब्राह्मणानाह शनिः सूर्यमुतो बली ॥ २७ ॥
सौरिरुवाच ॥ मद्गारे नियता ये च कुर्वन्त्यश्वत्थलम्भनम् ॥ तेषां सर्वाणि कार्याणि स्युः पीडा मद्रवा न च ॥ २८ ॥ तीर्थे चाश्वत्थसङ्गे वै स्थानं
कुर्वन्ति ये नराः ॥ तेषां सर्वाणि कार्याणि भवेयुरपरो वरः ॥ २९ ॥ चक्षुर्षदं भुजस्पर्दं दुःस्वप्नं दुर्विचिन्तनम् ॥ शत्रूणां च समुत्थानं शमया-
त्थ चाशु मे ॥ ३० ॥ मन्त्रेणानेन देवैर्षे शिवध्यानपरायणाः ॥ मन्त्रवारे तु येऽश्वत्थं प्रातरुत्थाय मानवाः ॥ आलभन्ते च तेषां वै ग्रहपीडा व्यपो-
हतु ॥ ३१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थमश्वत्थं पिप्पलं विदुः ॥ तीर्थं शनैश्चरं तत्र तत्रागस्त्यं च सात्रिकम् ॥ ३२ ॥ याज्ञिकं चापि
तत्तीर्थं सामगं तीर्थमेव च ॥ इत्याद्यष्टोत्तराण्यासन्सहस्राण्यथ षोडश ॥ तेषु स्नानं च दानं च सर्वयागफलप्रदम् ॥ ३३ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगत
गौतमीमाहात्म्येऽश्वत्थाद्यष्टोत्तरषोडशसहस्रतीर्थवर्णनं नामाष्टत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सोमतीर्थमिति ख्यातं तदप्युक्तं महात्म-
भिः ॥ तत्र स्नानेन दानेन सोमपानफलं भवेत् ॥ १ ॥ जगतां मातरः पूर्वमोषधो जीवसंमताः ॥ ममापि मातरो देव्यः पूर्वासां पूर्ववत्तराः ॥ २ ॥
आसु प्रतिष्ठितो धर्मः स्वाध्यायो यज्ञकर्म च ॥ आभिरेव धृतं सर्वं त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ ३ ॥ अशेषरोगोपशमो भवत्याभिरसंशयम् ॥ अन्नमे-
ताभिरेव स्यादशेषप्राणरक्षणम् ॥ अत्रोषधो जगद्व्या मासुचुरनहंकृताः ॥ ४ ॥ ॥ ओषध्य ऊचुः ॥ अस्माकं त्वं पतिं देहि राजानं सुरसत्तम ॥
॥ ५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं तासां मयोक्ता ओषधीरिदम् ॥ पतिं प्राप्स्यथ सर्वाश्च राजानं प्रीतिवर्धनम् ॥ ६ ॥ राजानमिति तच्छ्रुत्वा
ता मामूचुः पुनर्मुने ॥ गन्तव्यं क पुनश्चोक्ता गौतमी यान्तु मातरः ॥ ७ ॥ तुष्टायामथ तस्यां वो राजा स्याल्लोकपूजितः ॥ ताश्च गत्वा मुनिश्रेष्ठ
तुष्टुर्गौतमीं नदीम् ॥ ८ ॥ ॥ ओषध्य ऊचुः ॥ किं वाऽभविष्यन्भववर्तिनो जना नानावसंगाभिभवोत्पदुःखाः ॥ न चाऽऽगमिष्यद्रवती भुवं
चेत्पुण्यदेवके गौतमि शंभुकान्ते ॥ ९ ॥ को वेत्ति भाग्यं नरदेहभाजां महीगतानां सरितामधीशे ॥ एषां महापातकसंघहन्त्री त्वमम्ब गङ्गे सुलभा
मदेव ॥ १० ॥ न ते विभृतिं ननु वेत्ति कोऽपि त्रैलोक्यवन्द्ये जगदम्ब गङ्गे ॥ गौरीसमालिङ्गितविग्रहोऽपि पते स्मरारिः शिरसाऽपि यत्त्वाम् ॥
॥ ११ ॥ नमोऽस्तु ते मातरभीष्टदायिनि नमोऽस्तु ते ब्रह्ममयेऽवनाशिनि ॥ नमोऽस्तु ते विष्णुपदाब्जनिःसृते नमोऽस्तु ते शंभुजटाविनिःसृते ॥
॥ १२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्येवं स्तुवताभीशा किं ददामीत्यवोचत ॥ १३ ॥ ॥ ओषध्य ऊचुः ॥ पतिं देहि जगन्माता राजानमतितेजस-
म् ॥ १४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तदोवाच नदी गङ्गा ओषधीस्ता इदं वचः ॥ १५ ॥ ॥ गङ्गोवाच ॥ अहं चाभूतरूपाऽस्मि ओषधो मातरोऽमृताः ॥

गी० ब्रह्मपु०
॥ २२८ ॥

तादृशं चामृतात्मानं पतिं सोमं ददामि वः ॥ १६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ देवाश्च ऋषयो वाक्यं मेनिरे सोम एव च ॥ ओषध्यश्चापि तद्वाक्यं ततो
जग्मुः स्वमालयम् ॥ १७ ॥ यत्र चाऽऽपुर्महौषध्यो राजानममृतात्मकम् ॥ सोमं समस्तसंतापपापसंधनिवारकम् ॥ १८ ॥ सोमतीर्थं तु तत्ख्यातं
सोमपानफलप्रदम् ॥ तत्र स्नानेन दानेन पितरः स्वर्गमाप्नुयुः ॥ १९ ॥ य इदं शृणुयान्नित्यं पठेद्वा भक्तितः स्मरेत् ॥ दीर्घमायुरवाप्नोति स पुत्री
धनवान्भवेत् ॥ २० ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये सोमतीर्थवर्णनं नामैकोनपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ धान्यतीर्थमिति
ख्यातं सर्वकामप्रदं वृणाम् ॥ सुभिक्षं क्षेमदं पुंसां सर्वापह्निनिवारणम् ॥ १ ॥ ओषध्यः सोमराजानं पतिं प्राप्य मुदाऽन्विताः ॥ ऊचुः सर्वस्य लोकस्य गङ्गा
याश्चेप्सितं वचः ॥ २ ॥ ओषध्य ऊचुः ॥ वैदिकी पुण्यगाथाऽस्ति यां वै वेदविदो विदुः ॥ भूमिं सस्यवतीं कश्चिन्मातरं मातृसंभिताम् ॥ ३ ॥ गङ्गासमीपे
यो दद्यात्सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ भूमिं सस्यवतीं गाश्च ओषधीश्च मुदाऽन्वितः ॥ ४ ॥ विष्णुब्रह्मेशरूपाय यो दद्याद्रक्तिमात्ररः ॥ सर्वं तदक्षयं विद्या
त्सर्वकामानवाप्नुयात् ॥ ५ ॥ ओषध्यः सोमराजन्याः सोमश्चाप्योपधीपतिः ॥ इति ज्ञात्वा ब्रह्मविद ओषधीर्यः प्रदास्यति ॥ ६ ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति
ब्रह्मलोके महीयते ॥ ता एव सोमराजन्याः प्रीताः प्रोचुः पुनः पुनः ॥ ७ ॥ ओषध्य ऊचुः ॥ योऽस्मान्ददाति गङ्गायां तं राजन्पारयामसि ॥ त्व
मुत्तमशौषधीश त्वदधीनं चराचरम् ॥ ८ ॥ ओषधयः संवदन्ते सोमेन सह राज्ञा ॥ योऽस्मान्ददाति विप्रेभ्यस्तं राजन्पारयामसि ॥ ९ ॥ वयं च
ब्रह्मरूपिण्यः प्राणरूपिण्य एव च ॥ योऽस्मान्ददाति विप्रेभ्यस्तं राजन्पारयामसि ॥ १० ॥ अस्मान्ददाति यो नित्यं ब्राह्मणेभ्यो जितव्रतः ॥
वपास्तिरस्ति साऽस्माकं तं राजन्पारयामसि ॥ ११ ॥ स्थावरं जंगमं किंचिदस्माभिव्यापृतं जगत् ॥ योऽस्मान्ददाति विप्रेभ्यस्तं राजन्पारया
मसि ॥ १२ ॥ हव्यं कव्यं यदमृतं यत्किंचिदुपभुज्यते ॥ तद्वरीयश्च यो दद्यात्तं राजन्पारयामसि ॥ १३ ॥ इत्येतां वैदिकीं गाथां यः शृणोति स्म
रेत वा ॥ पठते भक्तिमापन्नस्तं राजन्पारयामसि ॥ १४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यत्रैषा पठिता गाथा सोमेन सह राज्ञा ॥ गंगातीरे चौषधीभिर्धान्यतीर्थं
तदुच्यते ॥ १५ ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थमौषध्यं सौम्यमेव च ॥ अमृतं वेदगाथं च मातृतीर्थं तथैव च ॥ १६ ॥ एषु स्नानं जपो होमो दानं च पितृ
तर्पणम् ॥ अन्नदानं तु यः कुर्यात्तदानन्त्याय कल्पते ॥ १७ ॥ षट्शताधिकसाहस्रं तीर्थानां तीरयोद्देश्योः ॥ सर्वपापनिहन्तृणां सर्वसंपदिवर्धनम् ॥
॥ १८ ॥ इति श्री ब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये धान्यतीर्थादिषट्शताधिकसहस्रतीर्थवर्णनं नाम पञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ब्रह्मोवाच ॥
विदभोसंगमं पुण्यं रेवतीसंगमं तथा ॥ तत्र यद्वृत्तमाख्यात्ये यत्पुराणविदो विदुः ॥ १ ॥ भरद्वाज इति ख्यातं ऋषिरासीत्तपोधिकः ॥ तस्य स्वसा

अ० ५१

॥ २२८ ॥

रेवतीति कुरूपा विकृतस्वना ॥२॥ तां दृष्ट्वा विकृतां भ्राता भरद्वाजः प्रतापवान् ॥ चिन्तया परया युक्तो गंगाया दक्षिणे तटे ॥३॥ कस्मै दद्यामिमां
 कन्यां स्वसारं भीषणाकृतिम् ॥ न कश्चित्प्रतिगृह्णाति दातव्या च स्वसा तथा ॥ ४ ॥ अहो भूयात्र कस्यापि कन्या दुःखिकारणम् ॥ मरणं
 जीवतोऽप्यस्य प्राणिनस्तु पदे पदे ॥ ५ ॥ एवं विमृशतस्तस्य स्वाश्रमे चातिशोभने ॥ द्रष्टुं मुनिवरः प्रायाद्भरद्वाजं यतव्रतम् ॥ ६ ॥ द्व्यष्टवर्षः
 शुभवपुः शान्तो दान्तो गुणाकरः ॥ नाम्ना कठ इति ख्यातो भरद्वाजं ननाम सः ॥ ७ ॥ विधिदत्तपूज्यं तं विप्रं भरद्वाजः कठं तदा ॥ तस्याऽऽगमन
 कार्यं च पप्रच्छ पुरतः स्थितः ॥ ८ ॥ कठोऽप्याह भरद्वाजं विद्यार्थ्यहमुपागतः ॥ तथाच दर्शनाकाङ्क्षी ययुक्तं तद्विधीयताम् ॥ ९ ॥ भरद्वाजः कठं
 ग्राह अधीष्व यदभीप्सितम् ॥ पुराणं स्मृतयो वेदा धर्मशास्त्राण्यनेकशः ॥ १० ॥ सर्वं वेद्मि महाप्राज्ञ रुचिरं वद मा चिरम् ॥ कुलीनो धर्मनिरतो
 गुरुशुश्रूषणे रतः ॥ अभिप्राणी श्रुतधरः शिष्यः पुण्यैरवाप्यते ॥ ११ ॥ ॥ कठ उवाच ॥ अध्यापयस्व भो ब्रह्माक्षिष्यं मां वीतकल्मषम् ॥ शुश्रूषण
 रतं भक्तं कुलीनं सत्यवादिनम् ॥ १२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथेत्युक्त्वा भरद्वाजः प्रादाद्विद्यामशेषतः ॥ प्राप्तविद्यः कठः प्रीतो भरद्वाजमथाब्रवीत् ॥
 ॥ १३ ॥ कठ उवाच ॥ इच्छेयं दक्षिणां दातुं गुरो तव मनःप्रियाम् ॥ वदस्व दुर्लभं वाऽपि गुरो तुभ्यं नमोऽस्तु ते ॥ १४ ॥ विद्यां प्राप्यापि ये
 मोहात्स्वगुरोः पारितोषिकम् ॥ न प्रयच्छन्ति निरयं ते यान्त्याचन्द्रतारकम् ॥ १५ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ गृहाण कन्यां विधिवद्रार्यां कुरु मम
 स्वसाम् ॥ अस्यां प्रीत्या वर्तितव्यं याचेयं दक्षिणामिमाम् ॥ १६ ॥ कठ उवाच ॥ भ्रातृवत्पुत्रवच्चापि शिष्यः स्यात्तु गुरोः सदा ॥ गुरुश्च पितृवच्च
 स्यात्संवन्धोऽत्र कथं भवेत् ॥ १७ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ मद्राक्यं कुरु सत्यं त्वं ममाऽऽज्ञा तव दक्षिणा ॥ सर्वं स्मृत्वा कठाय त्वं रेवतीं भर
 तन्मनाः ॥ १८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथेत्युक्त्वा गुरोर्वाक्यात्कठो जग्राह पाणिना ॥ रेवतीं विधिवद्दात्तां तां समीक्ष्य कठस्तवथ ॥ १९ ॥ तत्रैव पूजया मास
 देवेशं शंकरं तदा ॥ रेवत्यां रूपसंपत्तयै शिवप्रीत्यै च रेवती ॥ २० ॥ मुरूपा चारुसर्वांगी न रूपेणोपमीयते ॥ अभिषेकोदकं तत्र रेवत्या यदिद्भिः
 सृतम् ॥ २१ ॥ साऽभवत्तत्र गंगायां तस्मात्तन्नामतो नदी ॥ रेवतीति समाख्याता रूपसौभाग्यदायिनी ॥ २२ ॥ पुनर्दंभैश्च विविधैरभिषेकं चकार सः ॥
 पुण्यरूपत्वसंसिद्धयै विदभ्यां तदभून्नदी ॥ २३ ॥ श्रद्धया संगमे स्नात्वा रेवतीगंगयोर्नरैः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकं गच्छति ॥ २४ ॥ तथा विदभ्यां
 गौतम्योः संगमे श्रद्धया मुने ॥ स्नानं करोत्यसौ याति भुक्तिं मुक्तिं च तत्क्षणात् ॥ २५ ॥ उभयोस्तीरयोस्तत्र तीर्थार्नां शतमुत्तमम् ॥ सर्वपापक्षयकरं
 सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ २६ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये विदभ्यांसंगमेरेवतीसंगमादितीर्थवर्णनं नामैकपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५१ ॥

मौ-३५५-
॥ २२९ ॥

॥ ब्रह्मोवाच ॥ पूर्णतीर्थमिति ख्यातं गंगाया उत्तरे तटे ॥ तत्र स्नात्वा नरोऽज्ञानात्तथाऽपि शुभमाप्नुयात् ॥ १ ॥ पूर्णतीर्थस्य माहात्म्यं वण्यते
केन जन्तुना ॥ स्वयं संस्थीयते यत्र चक्रिणा च पिनाकिना ॥ २ ॥ पुरा धन्वन्तरिर्नाम कल्पादावापुषः सुतः ॥ इद्वा बहुविधैर्यज्ञैरश्वमेधपुरः
सरैः ॥ ३ ॥ दत्त्वा दानान्यनेकानि भुक्त्वा भोगांश्च पुष्कलान् ॥ विज्ञाय भोगवैषम्यं परं वैराग्यमाश्रितः ॥ ४ ॥ गिरिशृंगेऽम्बुधेः पारे तथा
गंगानदीतटे ॥ शिवविष्णवोर्गृहे वाऽपि विशेषात्पुण्यसंगमे ॥ ५ ॥ तप्तं द्रुतं च जप्तं च सर्वमक्षयतां व्रजेत् ॥ धन्वन्तरिरिति ज्ञात्वा तत्र तेपे तपो
महत् ॥ ६ ॥ ज्ञानवैराग्यसंपन्नो भीमेशचरणाश्रयः ॥ तपश्चकार विपुलं गङ्गासागरसंगमे ॥ ७ ॥ पुरा च निकृतो राज्ञा रणं हित्वा महासुरः ॥
सहस्रमेकं वर्षाणां समुद्रं प्राविशद्भयात् ॥ ८ ॥ धन्वन्तरो वनं प्राप्ते राज्यं प्राप्ते तु तत्सुते ॥ विरामं च गते राज्ञि तमः प्रायादथार्णवात् ॥ ९ ॥
तपस्यन्तं तमो नाम बलवानसुरो मुने ॥ गङ्गातीरं समाश्रित्य राजा धन्वन्तरिर्यतः ॥ १० ॥ जपहोमरतो नित्यं ब्रह्मज्ञानपरायणः ॥ तं रिपुं
नाशयामीति तमः प्रायादथार्णवात् ॥ ११ ॥ नाशितो बहुशोऽनेन राज्ञा बलवता त्वहम् ॥ तं रिपुं नाशयामीति तमः प्रायादथार्णवात् ॥ १२ ॥
मायया प्रमदारूपं कृत्वा राजानमभ्यगात् ॥ नृत्यगीतवती सुभ्रूहंसन्ती चारुदर्शना ॥ १३ ॥ तां दृष्ट्वा चारुसर्वाङ्गीं बहुकालं नयान्विताम् ॥
शान्तामनुव्रतां भक्तां कृपया चाब्रवीदिदम् ॥ १४ ॥ नृप उवाच ॥ काऽसि त्वं कस्य हेतोर्वा वतसे गहने वने ॥ कं दृष्ट्वा हर्षसीव त्वं वद
कल्याणि पृच्छते ॥ १५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रमदा चापि तद्वाक्यं श्रुत्वा राजानमब्रवीत् ॥ १६ ॥ प्रमदोवाच ॥ त्वयि तिष्ठति को लोके हेतुर्ह
र्षस्य मे भवेत् ॥ अहमिन्द्रस्य या लक्ष्मीस्त्वां दृष्ट्वा कामसंभृतम् ॥ १७ ॥ हर्षाच्चरामि पुरतो राजंस्तव पुनः पुनः ॥ अगण्यपुण्यविरहादहं सर्वस्य
दुर्लभा ॥ १८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एतद्वचो निशम्याऽऽशु तपस्त्यक्त्वा सुदुष्करम् ॥ तामेव मनसा ध्यायंस्तत्रिष्टस्तत्परायणः ॥ १९ ॥ तदैकशरणो
राजा बभूव स यदा तमः ॥ अन्तर्धानं गतो ब्रह्मन्नाशयित्वा तपो बृहत् ॥ २० ॥ एतस्मिन्नन्तरेऽहं वै वरान्दातुं समभ्यगाम् ॥ तं दृष्ट्वा विह्वलीभूतं
तपोभ्रष्टं यथा मृतम् ॥ २१ ॥ तमाश्वास्याथ विविधैर्हेतुभिर्नृपसत्तमम् ॥ तव शत्रुस्तमो नाम कृत्वा ते तपसश्च्युतिम् ॥ २२ ॥ चरितार्थो गतो
राजन्न त्वं शोचितुमर्हसि ॥ आनन्दयन्ति प्रमदास्तापयन्ति च मानवम् ॥ २३ ॥ सर्वा एव विशेषेण किमु मायामयी तु सा ॥ ततः कृताञ्जली
राज्ञा मामाह विगतभ्रमः ॥ २४ ॥ ॥ राजोवाच ॥ कथं समीहितप्राप्तिर्ब्रह्मन्मम भविष्यति ॥ किं करोमि कथं ब्रह्मंस्तपसः पारमाभ्याम् ॥
॥ २५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततस्तस्योत्तरं प्रादां देवदेवं जनादेनम् ॥ स्तुहि सर्वप्रयत्नेन ततः सिद्धिमवाप्स्यासि ॥ २६ ॥ स ह्यशेषजगत्स्रष्टा

अ० ५२

॥ २२९ ॥

वेदेवैवः पुरातनः ॥ सर्वार्थसिद्धिदः पुंसां नान्योऽस्ति भुवनत्रये ॥ २७ ॥ स जगाम नगश्रेष्ठं हिमवन्तं नृपोत्तमः ॥ कृताञ्जलिपुटो भूत्वा विष्णुं
 तुष्टाव भक्तितः ॥ २८ ॥ ॥ धन्वन्तरिरुवाच ॥ जय विष्णो जयाचिन्त्य जय जिष्णो जयाच्युत ॥ जय गोपाल लक्ष्मीश जय कृष्ण जगन्मय ॥
 ॥ २९ ॥ जय भूतपते नाथ जय पन्नगशायिने ॥ जय सर्वग गोविन्द जय विश्वकृते नमः ॥ ३० ॥ जय विश्वभुजे देव जय विश्वधृते नमः ॥
 जयेरा सदसत्त्वं वै जय माधव धर्मिणे ॥ ३१ ॥ जय कामद काम त्वं जय राम गुणार्णव ॥ जयपुष्टिद पुष्टीश जय कल्याणवायिने ॥ ३२ ॥
 जय भूतप भूतेश जय मानविधायिने ॥ जय कर्मद कर्म त्वं जय पीताम्बरच्छद ॥ ३३ ॥ जय सर्वेश सर्वस्त्वं जय मङ्गलरूपिणे ॥ जय सत्त्वा
 धिनाथाय जय वेदविदे नमः ॥ ३४ ॥ जय जन्मद जन्मस्थ परमात्मब्रह्मोऽस्तु ते ॥ जय मुक्तिद मुक्तिस्त्वं जय मुक्तिद केशव ॥ ३५ ॥
 जय लोकद लोकेश जय पापविनाशन ॥ जय वत्सल भक्तानां जय चक्रधृते नमः ॥ ३६ ॥ जय मानद मानस्त्वं जय लोकनमस्कृत ॥ जय
 धर्मद धर्मस्त्वं जय संसारपारग ॥ ३७ ॥ जय अन्नद अन्नं त्वं जय वाचस्पते नमः ॥ जय शक्तिद शक्तिस्त्वं जय जैत्रवरप्रद ॥ ३८ ॥ जय यज्ञद
 यज्ञस्त्वं जय पद्मदलेक्षण ॥ जय दानद दानं त्वं जय कैटभसूदन ॥ ३९ ॥ जय कीर्तिद कीर्तिस्त्वं जय मूर्तिद मूर्तिधृक् ॥ जय सौख्यद सौख्या
 त्मजय पावनपावन ॥ ४० ॥ जय शान्तिद शान्तिस्त्वं जय शंकरसंभव ॥ जय पानद पानस्त्वं जय ज्योतिःस्वरूपिणे ॥ ४१ ॥ जय वामन वित्तेरा
 जय धूमपताकिने ॥ जय सर्वस्य जगतो दातृमूर्ते नमोऽस्तु ते ॥ ४२ ॥ त्वमेव लोकत्रयवर्तिजीविकायसंक्षेपविनाशदह ॥ श्रीपुण्डरीकाक्ष कृपा
 निधे त्वं निधेहि पाणिं मम मूर्ध्नि विष्णो ॥ ४३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं स्तुवन्तं भगवाञ्शंखचक्रगदाधरः ॥ वरेण च्छन्दयामास सर्वकामसमृद्धिदः ॥
 ॥ ४४ ॥ धन्वन्तरिः प्रीतमना वरदानेन चक्रिणः ॥ वरदानाय देवेशं गोविन्दं संस्थितं पुरः ॥ ४५ ॥ तमाह नृपतिः प्रह्वः सुरराज्यं ममेप्सितम् ॥
 तच्च दत्तं त्वया विष्णो प्राप्तोऽस्मि कृतकृत्यताम् ॥ ४६ ॥ स्तुतः संपूजितो विष्णुस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ तथैव त्रिदशेशत्वमवाप नृपतिः कमात् ॥
 ॥ ४७ ॥ प्रागर्जितानेककर्मपरिपाकवशात्ततः ॥ त्रिःकृत्वो नाशमगमत्सहस्राक्षः स्वकात्पदात् ॥ ४८ ॥ नहुषादृत्रइत्यायाः सिन्धुसेनवधात्ततः ॥
 अहल्यायां च गमनाद्येन केन च हेतुना ॥ ४९ ॥ स्मरं स्मरं तत्तदिन्द्राभिन्तासंतापदुर्मेनाः ॥ ततः सुरपतिः प्राह वाचस्पतिमिदं वचः ॥ ५० ॥
 इन्द्र उवाच ॥ हेतुना केन वागीश ब्रह्मराज्यो भवान्यहम् ॥ मध्ये मध्ये पदभ्रंशादहं निःश्रीकृता नृणाम् ॥ ५१ ॥ गहनां कर्मणां जीवगार्तं को वेत्ति
 तत्त्वतः ॥ रहस्यं सर्वभावानां ज्ञातुं नान्यः प्रगल्भते ॥ ५२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ बृहस्पतिर्हं प्राह ब्रह्माणं पृच्छ गच्छ तम् ॥ स तु जानाति यद्भूतं

भविष्यच्चापि वर्तनम् ॥ ५३ ॥ स तु वक्ष्यति येनेदं जातं तच्च महामते ॥ तावागत्य महाप्राज्ञौ नमस्कृत्य ममान्तिकम् ॥ कृताञ्जलिपुटो
भूत्वा मामृचतुरिदं वचः ॥ ५४ ॥ ॥ इन्द्रवृहस्पती ऊचतुः ॥ ॥ भगवन्केन दोषेण शचीभतां उदारधीः ॥ राज्यात्प्रभ्रश्यते नाथ संशयं
छेतुमर्हसि ॥ ५५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ तदाऽहमब्रवं ब्रह्माश्विरं ध्यात्वा बृहस्पतिम् ॥ खण्डधर्माख्यदोषेण तेन राज्यपदाच्युतः ॥ ५६ ॥ देशकाला
दिदोषेण श्रद्धामंत्रविपर्ययात् ॥ यथावद्वसिणादानादसद्रव्यप्रदानतः ॥ ५७ ॥ देवभूदेवतावज्ञापातकाच्च विशेषतः ॥ यत्खण्डत्वं स्वधर्मस्य देहि
नामुपजायते ॥ ५८ ॥ तेनातिमानसस्तापः पदहानिश्च दुस्त्यजा ॥ कृतोऽपि धर्मोऽनिष्टाय जायते क्षुब्धचेतसाम् ॥ ५९ ॥ कार्यस्य न भवेत्सि
द्धयै तस्मादन्याकुलाय च ॥ असंपूर्णे स्वधर्मे हि किमनिष्टं न जायते ॥ ६० ॥ ताभ्यां यत्पूर्ववृत्तान्तं तदप्युक्तं मयाऽनघ ॥ आयुषस्तु सुतः श्रीमा
न्धन्वन्तरिरुदारधीः ॥ ६१ ॥ तमसा च कृतं विघ्नं विष्णुना तच्च नाशितम् ॥ पूर्वजन्मसुवृत्तान्तामित्यादि पारिकीर्तितम् ॥ ६२ ॥ तच्छ्रुत्वा वि
स्मितौ चोभौ मामेव पुनरूचतुः ॥ ६३ ॥ ॥ इन्द्रवृहस्पती ऊचतुः ॥ ॥ तदोपप्रतिबन्धस्तु केन स्यात्सुरसत्तम ॥ ६४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ पुनर्ध्यात्वा
तावदं श्रूयतां दोषहारकम् ॥ कारणं सर्वसिद्धीनां दुःखसंसारतारणम् ॥ ६५ ॥ शरणं तप्तचित्तानां निर्वाणं जीवतामपि ॥ गत्वा तु गौतमीं देवीं
स्तूयेतां हरिशंकरौ ॥ ६६ ॥ नोपायोऽन्योऽस्ति संशुद्धयै तौ तां हित्वा जगत्रये ॥ तदैव जग्मतुरुभौ गौतमीं मुनिसत्तम ॥ स्नातौ कृतेक्षणौ चोभौ
देवौ तुष्टवतुर्मुदा ॥ ६७ ॥ ॥ इन्द्र उवाच ॥ ॥ नमो मत्स्याय कूर्माय वराहाय नमो नमः ॥ नरसिंहाय देवाय वामनाय नमो नमः ॥ ६८ ॥
नमोऽस्तु हयरूपाय त्रिविक्रम नमोऽस्तु ते ॥ नमोऽस्तु बुद्धरूपाय रामरूपाय कल्किने ॥ ६९ ॥ अनन्तायाच्युतायेश जामदग्न्याय ते नमः ॥
वरुणन्द्रस्वरूपाय यमरूपाय ते नमः ॥ ७० ॥ परमेशाय देवाय नमस्त्रैलोक्यरूपिणे ॥ विभ्रत्सरस्वतीं वक्त्रे सर्वज्ञोऽसि नमोऽस्तु ते ॥ ७१ ॥
लक्ष्मीवानस्यतो लक्ष्मीं विभ्रद्रक्षसि चानघ ॥ बहुबाहुरूपादस्त्वं बहुकर्णाक्षिशीर्षकः ॥ त्वामेव सुखिनं प्राप्य बहवः सुखिनोऽभवन् ॥ ७२ ॥
तावन्निःश्रीकता पुंसां मालिन्यं दैन्यमेव वा ॥ यावन्न यान्तिः शरणं हरे त्वां करुणार्णवम् ॥ ७३ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ सूक्ष्मं परं ज्योति
रनन्तरूपमोकारमात्रं प्रकृतेः परं यत् ॥ चिद्रूपमानन्दमयं समस्तमेवं वदन्तीश सुमुखवत्त्वाम् ॥ ७४ ॥ आराधयन्त्यत्र भवन्तमीशं महामतैः
पञ्चभिरप्यकामाः ॥ संसारसिन्धोः परमाप्तकामा विशान्तिं दिव्यं भुवं वप्नुस्ते ॥ ७५ ॥ सर्वेषु सत्त्वेषु समत्वबुद्ध्या संवीक्ष्य षट्सुर्मिषु शान्त
भावाः ॥ ज्ञानेन ते कर्मफलानि हित्वा ध्यानेन ते त्वां प्रविशन्ति शंभो ॥ ७६ ॥ न जातिधर्माणि न वेदशास्त्रं न ध्यानयोगो न समाधिधर्मः ॥

रुद्रं शिवं शंकरं शान्तचित्तं भक्त्या देवं सोममहं नमस्ये ॥ ७७ ॥ मूर्खोऽपि शंभो तव पादभक्त्या समाप्नुयान्मुक्तिमयीं तनुं ते ॥ ज्ञानेषु यज्ञेषु
 तपःसु चैव ध्यानेषु होमेषु महाफलेषु ॥ ७८ ॥ संपन्नमेतत्फलमुत्तमं यत्सोमेश्वरे भक्तिरर्हतिशं यत् ॥ सर्वस्य जीवस्य सदा प्रियस्य फलस्य
 दृष्टस्य तथा श्रुतस्य ॥ ७९ ॥ स्वर्गस्य मोक्षस्य जगन्निवास सोपानपंक्तिस्तव भक्तिरेषा ॥ त्वत्पादसंप्राप्तिफलाप्तये तु सोपानपंक्तिं न वदन्ति
 धीराः ॥ ८० ॥ तस्मादद्यालो मम भक्तिरस्तु नैवास्तुपायस्तव रूपसेवा ॥ आत्मीयमालोक्य महत्त्वमीश पापेषु चास्मासु कुरु प्रसादम् ॥ ८१ ॥
 स्थूलं च सूक्ष्मं त्वमनादि नित्यं पिता च माता यदसच्च सच्च ॥ एवं स्तुतो यः श्रुतिभिः पुराणैर्नमामि सोमेश्वरमीशितारम् ॥ ८२ ॥ ॥ ब्रह्मो
 वाच ॥ ॥ ततः प्रीतौ हरिहरावूचतुस्त्रिदशेश्वरौ ॥ ८३ ॥ ॥ हरिहरावूचतुः ॥ ॥ वियतां यन्मनोभीष्टं यद्वरं चातिदुर्लभम् ॥ ८४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 इन्द्रः प्राह सुरेशानं मद्राज्यं तु पुनः पुनः ॥ जायते प्रश्यते चैव तत्पापमुपशान्त्यताम् ॥ ८५ ॥ यथा स्थिरोऽहं राज्येभ्यः सर्वं स्यान्निश्चलं मम ॥
 सुप्रीतौ यदि देवेशौ सर्वं स्यान्निश्चलं सदा ॥ ८६ ॥ तथेति हरिवाक्यं तावभिनन्देदमूचतुः ॥ परं प्रसादमापन्नौ तावालोक्त्य स्मिताननौ ॥ ८७ ॥
 निरपायनिराधारनिर्विकारस्वरूपिणौ ॥ शरण्यौ सर्वलोकानां भुक्तिमुक्तिप्रदावुभौ ॥ ८८ ॥ ॥ हरिहरावूचतुः ॥ ॥ त्रिदेवत्यं महातीर्थं गौतमी
 वाञ्छितप्रदा ॥ तस्यामनेन मन्त्रेण कुरुतां स्नानमादरात् ॥ ८९ ॥ अभिषेकं महेन्द्रस्य मङ्गलाय बृहस्पतिः ॥ करोतु संस्मरन्नावां संपदां
 स्थेर्यसिद्धये ॥ ९० ॥ इह जन्मनि पूर्वस्मिन्त्यक्तचित्सकृतं कृतम् ॥ तत्सर्वं पूर्णतामेतु गोदावरि नमोऽस्तु ते ॥ ९१ ॥
 एवं स्मृत्वा तु यः कश्चिद्वीतम्यां स्नानमाचरेत् ॥ आवाभ्यां तु प्रसादेन धर्मः संपूर्णतामियात् ॥ पूर्वजन्मकृतादोषात्स मुक्तः पुण्यवान्भवेत् ॥ ९२ ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ तथेति चक्रतुः प्रीतौ सुरेन्द्रधिपणौ ततः ॥ महाभिषेकमिन्द्रस्य चकार शुसदां गुरुः ॥ ९३ ॥ तेनाभूद्या नदी पुण्या मङ्गलेत्युदिता तु
 सा ॥ तया च संगमः पुण्यो गङ्गायाः शुभदस्त्वसौ ॥ ९४ ॥ इन्द्रेण संस्तुतो विष्णुः प्रत्यक्षोऽभूजगन्मयः ॥ त्रिलोकसंमितां शको भूतिं लेभे
 जगत्पतेः ॥ ९५ ॥ तन्नाम्ना चापि विख्यातो गोविन्द इति तत्र च ॥ त्रिलोकसंमिता लब्ध्वा तेन गौर्व्रधारिणा ॥ ९६ ॥ दत्ता च हरिणा तत्र
 गोविन्दस्तदध्वरिः ॥ त्रैलोक्यराज्यं यत्प्राप्तं हरिणा च हरेर्भुजे ॥ ९७ ॥ निश्चलं येन संजातं देवदेवान्महेश्वरात् ॥ बृहस्पतिर्देवगुरुर्यज्ञास्तौपीन्म
 हेश्वरम् ॥ ९८ ॥ राज्यस्य स्थिरभावाय देवेन्द्रस्य महामनः ॥ सिद्धेश्वरस्तत्र देवो लिङ्गं तु त्रिदशाक्षितम् ॥ ९९ ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थं गोविन्द
 मिति विश्रुतम् ॥ मङ्गलासंगमं चैव पूर्णतीर्थं ततः परम् ॥ १०० ॥ इन्द्रतीर्थमिति ख्यातं वार्हस्पत्यं च विश्रुतम् ॥ यत्र सिद्धेश्वरो देवो

विष्णुर्गोविन्द एव च ॥ १०१ ॥ तेषु स्नानं च दानं च यत्किञ्चित्सुकृतार्जनम् ॥ सर्वं तदक्षयं विद्यात्पितृणामतिबलम् ॥ १०२ ॥ शृणोति
यश्चापि पठेद्यश्च स्मरति नित्यशः ॥ तस्य तीर्थस्य माहात्म्यं भ्रष्टराज्यप्रदायकम् ॥ १०३ ॥ सप्तत्रिंशत्सहस्राणि तीर्थानां तीरयोर्द्वयोः ॥ उभयोर्मुं
निशार्दूल सर्वसिद्धिप्रदायिनाम् ॥ १०४ ॥ न पूर्णतीर्थसदृशं तीर्थमस्ति महाफलम् ॥ निष्फलं तस्य जन्मादि यो न सेवेत तन्नरः ॥ १०५ ॥
इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये उभयोस्तीर्थयोः पूर्णतीर्थमङ्गलासंगमगोविन्दसिद्धेश्वरादिसप्तत्रिंशत्सहस्रतीर्थवर्णनं नाम
द्विपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ रामतीर्थमिति ख्यातं ब्रह्महत्याविनाशनम् ॥ तस्य स्मरणमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ १ ॥ इक्ष्वा
कुवंशप्रभवः क्षत्रियो लोकेविश्रुतः ॥ बलवान्मतिमान्शूरो यथा शक्रः पुरंदरः ॥ २ ॥ पितृपैतामहं राज्यं कुर्वन्नास्ते यथा बलिः ॥ तस्य
तिस्रो महिष्यः स्यू राज्ञो दशरथस्य हि ॥ ३ ॥ कौसल्या च सुमित्रा च कैकेयी च महामते ॥ एताः कुलीनाः सुभगा रूपलक्षणसंयुताः ॥ ४ ॥
तस्मिन् राजनि राज्ये तु स्थितेऽयोध्यापतौ मुने ॥ वसिष्ठे ब्रह्मविच्छेष्टे पुरोधसि विशेषतः ॥ ५ ॥ न च व्याधिर्न दुर्मिक्षं न चावृष्टिर्न चाऽऽधयः ॥
ब्रह्मक्षत्रविशां नित्यं शूद्राणां च विशेषतः ॥ ६ ॥ आश्रमाणां तु सर्वेषामानन्दोऽभूत्पृथक्पृथक् ॥ तस्मिन्शासति राजेन्द्र इक्ष्वाकूणां कुलोद्भवे ॥ ७ ॥
देवानां दानवानां तु राज्यार्थे विग्रहोऽभवत् ॥ कापि तत्र जयं प्राप्नुदेवाः कापि तथेतेरे ॥ ८ ॥ एवं प्रवर्तमाने तु त्रैलोक्यमतिपीडितम् ॥ अभून्ना
रद तत्राहमवदं दैत्यदानवान् ॥ ९ ॥ देवांश्चापि विशेषेण न कृतं तैर्मदीरितम् ॥ पुनश्च संगरस्तेषां बभूव सुमहान्मथः ॥ १० ॥ विष्णुं गत्वा सुरा
प्रोचुस्तथेशानं जगन्मयम् ॥ तावूचतुरुभौ देवानसुरान्दैत्यदानवान् ॥ ११ ॥ तपसा बलिनो यान्त पनः कुर्वन्तु संगरम् ॥ तथेत्सामुत्थयुः
सर्वे तपसे नियतव्रताः ॥ १२ ॥ ययुस्तु राक्षसान्देवाः पुनस्ते मत्सरान्विताः ॥ देवानां दानवानां च संगरोऽभूत्सुदारुणः ॥ १३ ॥ न तत्र देवा
जेतारो नैव दैत्याश्च मानवाः ॥ संयुगे वर्तमाने तु बायुवाचाशरीरिणी ॥ १४ ॥ आकाशवायुवाच ॥ येषां दशरथो राजा ते जेतारो न चेतरे ॥
॥ १५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इति श्रुत्वा जयायोभौ जगमतुर्देवानवौ ॥ तत्र वायुस्त्वरन्प्राप्तो राजानमवदत्तदा ॥ १६ ॥ ॥ वायुरूवाच ॥ आगन्त
व्यं त्वया राजन्देवदानवसंगरे ॥ यत्र राजा दशरथो जयस्तत्रेति विश्रुतम् ॥ १७ ॥ तस्मात्त्वं देवपक्षे स्या भवेयुर्जयिनः सुराः ॥ १८ ॥ ॥
ब्रह्मोवाच ॥ तद्वायुवचनं श्रुत्वा राजा दशरथो नृपः ॥ आगम्यते मया सत्यं गच्छ वायो यथासुखम् ॥ १९ ॥ गते वायौ तदा दैत्या आजगमु
भूर्पतिं प्रति ॥ तेऽप्यूचुर्भगवन्नस्मत्साहाय्यं कर्तुमर्हसि ॥ २० ॥ राजन्दशरथ श्रीमन्विजयस्त्वायि संस्थितः ॥ तस्मात्त्वं वै दैत्यपतेः साहाय्यं

कर्तुमर्हसि ॥ २१ ॥ ततः प्रोवाच नृपतिर्वायुना प्रार्थितः पुरा ॥ प्रतिज्ञातं मया तच्च यान्तु दैत्याश्च दानवाः ॥ २२ ॥ स तु राजा तथा चक्रे गत्वा
 चैव त्रिविष्टपम् ॥ युद्धं चक्रे तथा दैत्यैर्दानवैः सह राक्षसैः ॥ २३ ॥ पश्यन्तु देवसंघेषु नमुवेभ्रातरस्तदा ॥ विविधुर्निशितैर्वाणैरथाक्षं नृपतेस्तथा ॥
 ॥ २४ ॥ भिन्नक्षं तं रथं राजा न जानाति स संभ्रमात् ॥ राजान्तिके स्थिता सुभूः कैकेयाऽज्ञायि नारद ॥ २५ ॥ न ज्ञापितं तथा राज्ञे स्वयमा
 लोक्य सुव्रता ॥ भग्नप्रक्षं समालक्ष्य चक्रे हस्तं तदा स्वकम् ॥ २६ ॥ अक्षवन्धुनिशार्दूल तदेतन्महद्द्रुतम् ॥ रथेन रथिनां श्रेष्ठस्तया दत्तकरेण
 च ॥ २७ ॥ जितवान्दैत्यदनुजान्देवैः प्राप्य वरान्वहून् ॥ ततो देवैरनुज्ञातस्त्वयोध्यां पुनरभ्यगात् ॥ २८ ॥ स तु मध्ये महाराजो मार्गे वीक्ष्य तदा
 प्रियाम् ॥ कैकेयाः कर्म तद्वद्वा विस्मयं परमं गतः ॥ २९ ॥ ततस्तस्यै वरान्प्रादार्त्रास्तु नारद सा अपि ॥ अनुमान्य नृपप्रोक्तं कैकेयी वाक्यम
 ब्रवीत् ॥ ३० ॥ ॥ कैकेयुवाच ॥ त्वयि तिष्ठन्तु राजेन्द्र त्वया दत्ता वरा अमी ॥ ३१ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ विभूषणानि राजेन्द्रो दत्त्वा स प्रियया सह ॥
 रथेन विजयी राजा ययौ स्वनगरं सुखी ॥ ३२ ॥ योषितां किमदेयं हि प्रियाणामुचितागमे ॥ स कदाचिदशरथो मृगयाशीलिभिर्वृतः ॥ ३३ ॥
 अटन्नरण्ये शर्वर्या वारिवन्धमथाकरोत् ॥ सप्तव्यसनहीनेन भवितव्यं तु भूभुजा ॥ ३४ ॥ इति जानन्नपि च तच्चकार तु विधेर्वशात् ॥ गतं
 प्राविश्य पानार्थमागतात्रिशितैः शरैः ॥ ३५ ॥ मृगान्दन्ति महाबाहुः शृणु कालविपर्ययम् ॥ गतं प्रविष्टे नृपतौ तस्मिन्नेव नगोत्तमे ॥ ३६ ॥
 वृद्धो वै श्रवणो नाम न शृणोति न पश्यति ॥ तस्य भार्या तथाभूता तावब्रूतां तदा सुतम् ॥ ३७ ॥ मातापितरावूचतुः ॥ आवां त्रपातौ रात्रिश्च
 कृष्णा चापि प्रवर्तते ॥ वृद्धानां जीवितं कृत्स्नं बालस्त्वमसि पुत्रक ॥ ३८ ॥ अन्धानां वधिराणां च वृद्धानां धिक्च जीवितम् ॥ जराजर्जर
 देहानां धिग्धक्पुत्रक जीवितम् ॥ ३९ ॥ तावत्पुंमिर्जीवितव्यं यावच्छ्मीर्दृढं वपुः ॥ यावदाज्ञाऽप्रतिहता तीर्थादावन्यथा मृतिः ॥ ४० ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ इत्येतद्वचनं श्रुत्वा वृद्धयोर्गुरुवत्सलः ॥ पुत्रः प्रोवाच तदुःखं गिरा मधुरया हरन् ॥ ४१ ॥ पुत्र उवाच ॥ मयि जीवति किं नाम
 युवयोर्दुःखमीदृशम् ॥ न हरत्यात्मजः पित्रोर्यश्चरित्रैर्मनोरुजम् ॥ ४२ ॥ तेन किं तनुजेनेह कुलोद्दिग्विधायिना ॥ ४३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्युक्त्वा
 पितरौ नत्वा तावाश्वस्य महामनाः ॥ तरुस्कन्धे समारोप्य वृद्धौ च पितरौ तदा ॥ ४४ ॥ हस्ते गृहीत्वा कलशं जगाम ऋषिपुत्रकः ॥ स ऋषिर्न तु
 राजानं जानाति नृपतिर्द्विजम् ॥ ४५ ॥ उभौ सरभसौ तत्र द्विजो वारि सन्निविशत् ॥ सत्वरं कलशे न्युञ्जे वारि गृह्णन्तमाङ्गुलिः ॥ ४६ ॥ द्विजं राजा
 द्विपं मत्वा विन्याध निशितैः शरैः ॥ वनद्विपोऽपि भूपानामवध्यस्ताद्विदन्नपि ॥ ४७ ॥ विन्याध तं नृपः कुर्यान्न किं किं विधिवाञ्छितः ॥ स विद्धो

प्रमदोऽपि तु दुःखितो वाक्यमुब्रवीत् ॥४८॥ द्विज उवाच ॥ केनेदं दुःखं कर्म कृतं सद्ब्राह्मणस्य मे ॥ हा तात इति स प्राद नापराधोऽस्ति कश्चन ॥
 ॥ ४९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तदेतद्वचनं श्रुत्वा मुनेरातस्य भूपतिः ॥ निश्चेष्टश्च निरुत्साहो शनैस्तं देशमभ्यगात् ॥ ५० ॥ तं तु दृष्ट्वा द्विजवरं ज्वलं
 न्तमिव तेजसा ॥ असावप्यभवत्तत्र सशल्य इव मुञ्चितः ॥ ५१ ॥ आत्मानमात्मना कृत्वा स्थिरं राजाऽब्रवीदिदम् ॥ ५२ ॥ राजोवाच ॥ को
 भवान्द्विजशार्दूल किमर्थमिह चाऽऽगतः ॥ वद पापकृते मयं वद मे निष्कृतिं पराम् ॥ ५३ ॥ ब्रह्महा वर्णिभिः किंतु शपचैरपि जातुचित् ॥ न
 स्मष्टव्यो महाबुद्धे दृष्टव्यो न कदाचन ॥ ५४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तद्राजवचनं श्रुत्वा मुनिपुत्रोऽब्रवीद्वचः ॥ ५५ ॥ मुनिपुत्र उवाच ॥ उत्कमिष्यन्ति मे
 प्राणा अतो वक्ष्यामि किंचन ॥ स्वच्छन्दवृत्तिताज्ञाने विद्धि पाकं च कर्मणाम् ॥ ५६ ॥ आत्मार्यं तु न शोचामि वृद्धौ तु पितरौ मम ॥ तयोः
 शुश्रूषकः कः स्यादन्धयोरेकपुत्रयोः ॥ ५७ ॥ विना मया महारण्ये कथं तौ जीवयिष्यतः ॥ ममाभाग्यमहो कीदृक्पितृशुश्रूषणे क्षतिः ॥ ५८ ॥ जाता
 मेऽद्य विना प्राणैर्हा विधे किं कृतं त्वया ॥ तथाऽपि गच्छ तत्र त्वं गृहीतकलशस्त्वरत्न ॥ ५९ ॥ ताभ्यां देह्युदपानं त्वं यथा तौ न मरिष्यतः ॥ ६० ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ इत्येवं ब्रुवतस्तस्य गताः प्राणा महावने ॥ विसृज्य सशरं चापमादाय कलशं नृपः ॥ ६१ ॥ तत्रागात्स तु वेगेन यत्र वृद्धौ महावने ॥
 वृद्धौ चापि तदा रात्रौ तावन्योन्यं समूचतुः ॥ ६२ ॥ वृद्धाबूचतुः ॥ उद्दिग्धः कुपितो वा स्यादथ वा भक्षितः कथम् ॥ न प्राप्तश्चाऽऽवयोर्यष्टिः किं कुमं
 का गतिर्भवेत् ॥ ६३ ॥ न कोऽपि तादृशः पुत्रो विद्यते सचराचरे ॥ यः पित्रोरन्यथा वाक्यं न करोत्यपि निन्दितः ॥ ६४ ॥ वज्रादपि कठोरं वा
 जीवितं तमपश्यतोः ॥ शीघ्रं न द्यान्ति यत्प्राणास्तदेकायत्तजीवयोः ॥ ६५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं बहुविधा वाचो वृद्धयोर्वदतोर्वने ॥ तदा दशरथो
 राजा शनैस्तं देशमभ्यगात् ॥ ६६ ॥ पादसंचारशब्देन मेनाते सुतमागतम् ॥ ६७ ॥ वृद्धाबूचतुः ॥ कुतो वत्स चिरात्प्राप्तस्त्वं दृष्टिस्त्वं परायणम् ॥
 न ब्रूषे किंतु रुष्टोऽसि वृद्धयोरन्धयोः सुतः ॥ ६८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सशल्य इव दुःखार्तः शोचन्दुष्कृतमात्मनः ॥ स भीत इव राजेन्द्रस्तावुवाचाथ
 नारद ॥ ६९ ॥ उदपानं च कुरुतां तच्छ्रुत्वा नृपभाषितम् ॥ नायं वक्ता सुतोऽस्माकं को भवांस्तत्पुरा वद ॥ ७० ॥ पश्चात्पिवावः पानीयं ततो
 राजाऽब्रवीच्च तौ ॥ ७१ ॥ राजोवाच ॥ तत्र तिष्ठति वां पुत्रो यत्र वारिसमाश्रयः ॥ ७२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तच्छ्रुत्वोचतुरातौ तौ सत्यं ब्रूहि न चा
 न्यथा ॥ आचक्षे ततो राजा सर्वमेव यथातथम् ॥ ७३ ॥ ततस्तु पतितौ वृद्धौ तत्राऽऽवां नय मा स्पृश ॥ ब्रह्मन्नस्पर्शनं पापं न कदाचिद्दिन
 श्यति ॥ ७४ ॥ निन्ये वै श्रवणं वृद्धं सभार्यं नृपसत्तमः ॥ यत्रासौ पतितः पुत्रस्तं स्पृष्ट्वा तौ विलेपतुः ॥ ७५ ॥ वृद्धाबूचतुः ॥ यथा पुत्रवियोगेन

नृत्युनीं विहितस्तथा ॥ त्वं चापि पाप पुत्रस्य वियोगान्मृत्युमाप्स्यासि ॥ ७६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं तु जल्पतोर्ब्रह्मन्गताः प्राणास्ततो नृपः ॥
अग्निना योजयामास वृद्धौ च ऋषिपुत्रकम् ॥ ७७ ॥ ततो जगाम नगरं दुःखितो नृपतिर्मुने ॥ वसिष्ठाय च तत्सर्वं न्यवेदयदशेषतः ॥ ७८ ॥
नृपाणां सूर्यवंश्यानां वसिष्ठो हि परा गतिः ॥ वसिष्ठोऽपिद्विजश्रेष्ठः संमन्योऽऽह च निष्कृतिम् ॥ ७९ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥
गालवं वामदेवं च जाबालिमथ कश्यपम् ॥ एतानन्यान्समाहूय हयमेधाय यत्नतः ॥ ८० ॥ यजस्व हयमेधैश्च बहुभिर्वहुदक्षिणैः ॥ ८१ ॥
ब्रह्मोवाच ॥ ॥ अकरोद्धयमेधाश्च राजा दशरथो द्विजैः ॥ एतस्मिन्नन्तरे तत्र वायुवाचाशरीरिणी ॥ ८२ ॥ ॥ आकाशवाण्युवाच ॥ ॥ पूतं
शरीरमभवद्वाज्ञो दशरथस्य हि ॥ व्यवहार्यैश्च भविता भविष्यन्ति तथा सुताः ॥ ज्येष्ठपुत्रप्रसादेन राजाऽपापो भविष्यति ॥ ८३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
ततो बहुतिथे काले ऋष्यशृङ्गान्मुनीश्वरात् ॥ देवानां कार्यसिद्धयर्थं सुता आसन्सुरोपमाः ॥ ८४ ॥ कौशल्यायां तथा रामः सुमित्रायां च लक्ष्म
णः ॥ शत्रुघ्नश्चापि कैकेय्यां भेरतो मतिमत्तरः ॥ ८५ ॥ ते सर्वे मतिमन्तश्च प्रिया राज्ञो वशे स्थिताः ॥ तं राजानमृषिः प्राप्य विश्वामित्रः प्रजा
पतिः ॥ ८६ ॥ रामं च लक्ष्मणं चापि अयाचत महामते ॥ यज्ञसंरक्षणार्थाय ज्ञाततन्महिमा मुनिः ॥ ८७ ॥ चिरप्राप्तसुतो वृद्धो राजा नैवेत्यभा
षत ॥ ८८ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ महता दैवयोगेन कथंचिद्द्वार्धके मुने ॥ जातावानन्दसंदोहदायकौ मम वालकौ ॥ ८९ ॥ सशरीरमिदं राज्यं
दास्ये नैव सुताविमौ ॥ ९० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ वसिष्ठेन तदा प्रोक्तो राजा दशरथस्त्विति ॥ ९१ ॥ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ ॥ रघवः प्रार्थना
भङ्गः न राजन्कापि शिक्षिताः ॥ ९२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ रामं च लक्ष्मणं चैव कथंचिदवदन्नृपः ॥ ९३ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ विश्वामित्रस्य
ब्रह्मर्षेः कुरुतां यज्ञरक्षणम् ॥ ९४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ वदन्निति सुतौ सोष्णं निश्चसन्ग्लपिताधरः ॥ पुत्रौ समर्पयामास विश्वामित्रस्य शास्त्रकृत ॥
॥ ९५ ॥ ॥ तथेत्युक्ता दशरथं नमस्य च पुनः पुनः ॥ जगमू रक्षणार्थाय विश्वामित्रेण तौ मुदा ॥ ९६ ॥ ॥ ततः प्रहृष्टः स मुनिर्मुदा प्रादात्सदोभयोः ॥
महिष्वरीं महाविद्यां धनुर्विद्यापुरःसराम् ॥ ९७ ॥ ॥ शास्त्रीमास्त्रीं लौकिकीं च रथविद्यां गजोद्भवाम् ॥ अश्वविद्यां गदाविद्यां मन्त्राह्वानविसर्जने ॥ ९८ ॥
सर्वविद्यामथावाप्य उभौ तौ रामलक्ष्मणौ ॥ वनौकसां हितार्थाय जग्रतुस्ताटकां वने ॥ ९९ ॥ ॥ अहत्यां शापनिर्मुक्तां पादस्पशां च चक्रतुः ॥ यज्ञ
विध्वंसनायाताभ्रप्रतुस्तत्र राक्षसान् ॥ १०० ॥ ॥ कृतविद्यौ धनुष्पाणी चक्रतुर्यज्ञरक्षणम् ॥ ततो महामखे वृत्ते विश्वामित्रो मुनीश्वरः ॥ १०१ ॥ ॥ पुत्रा
भ्यां सहितो राज्ञो जनकं द्रष्टुमभ्यगात् ॥ चित्रामदशेयत्तत्र राजमध्ये नृपात्मजः ॥ १०२ ॥ ॥ रामः सौमित्रिसहितो धनुर्विद्यां गुरोर्मताम् ॥ तत्प्रीतो

जनकः प्रादात्सीतां लक्ष्मीमयोनिजाम् ॥ १०३ ॥ शत्रुघ्नभरतादीनां वसिष्ठादिमते स्थितः ॥ १०४ ॥ राजा दशरथः श्रीमान्विवाहमकरोन्मुने ॥ ततो बहुतिथे काले राज्यं तस्य प्रयच्छति ॥ १०५ ॥ नृपतो सर्वलोकानामनुमत्या गुरोरपि ॥ मन्थरात्मकदुर्दैवप्रेरिता मत्सराकुला ॥ १०६ ॥ कैकेयी विप्रमातस्थे वनप्रव्राजनं तथा ॥ भरतस्य च तद्राज्यं राजा नैव च दत्तवान् ॥ १०७ ॥ पितरं सत्यवाक्यं तं कुर्वन्नामो महावनम् ॥ विवेश सीतया सार्धं तथा सौमित्रिणा सह ॥ १०८ ॥ सतां च मानसं शुद्धं स विवेश स्वकैर्गुणैः ॥ तस्मिन्निनिर्गते रामे वनवासाय दीक्षिते ॥ १०९ ॥ समं लक्ष्मणसीताभ्यां राज्यवृष्णाविवर्जिते ॥ तं रामं चापि सौमित्रिं सीतां च गुणशालिनीम् ॥ ११० ॥ दुःखेन महताऽऽविष्टो ब्रह्मशर्पं च संस्मरन् ॥ तदा दशरथो राजा प्राणास्तत्याज दुःखितः ॥ १११ ॥ कृतकर्मविपाकेन राजा नीतो यमानुगैः ॥ तस्मै राज्ञे महाप्राज्ञ यावत्स्थावरजङ्गमे ॥ ११२ ॥ यमसन्नन्यने कानि तामिस्रादीनि नारद ॥ नरकाण्यथ घोरानि भीषणानि बहूनि च ॥ ११३ ॥ तत्र क्षिप्तस्तदा राजा नरकेषु पृथक्पृथक् ॥ पच्यते छिद्यते राजा पिप्यते ब्रूयते तथा ॥ ११४ ॥ शोष्यते दश्यते भूयो दह्यते च महामते ॥ एवमादिषु घोरेषु नरकेषु स पच्यते ॥ ११५ ॥ रामोऽपि गच्छन्नध्वानं चित्रकूटमथागमत् ॥ तत्रैव त्रीणि वर्षाणि व्यतीतानि महामते ॥ ११६ ॥ पुनः स दक्षिणामाशामाक्रामदण्डकं वनम् ॥ विख्यातं त्रिपु लोकेषु देशानां तादृि पुण्यदम् ॥ ११७ ॥ प्राविशत्तन्महारण्यं भीषणं दैत्यसेवितम् ॥ तद्रयाद्विभिस्त्यक्तं हत्वा दैत्यास्तु राक्षसान् ॥ ११८ ॥ विचरन्दण्डकारण्ये ऋषिसेव्यमथाकरोत् ॥ तत्रेदं वृत्तमाख्यास्ये शृणु नारद यत्नतः ॥ ११९ ॥ तावच्छनैस्त्वगाद्रामो यावद्योजनपञ्चकम् ॥ गौतमीं समनुप्राप्तो राजाऽपि नरके स्थितः ॥ १२० ॥ यमः स्वर्गिकरानाह रामो दशरथात्मजः ॥ गौतमीमभितो याति पितरं तस्य धीमतः ॥ १२१ ॥ आकर्षन्त्वथ राजानं नरकान्नात्र संशयः ॥ उत्तीर्य गौतमीं याति यावद्योजनपञ्चकम् ॥ १२२ ॥ रामस्तावत्तस्य पिता नरके नैव पच्यताम् ॥ यदेतन्मद्रचः पुण्यं न कुर्युं यदि दूतकाः ॥ १२३ ॥ ततश्च नरके घोरे यूयं सर्वे निमज्जथ ॥ या काऽप्युक्ता परा शक्तिः शिवस्य समवायिनी ॥ १२४ ॥ तामेव गौतमीं सन्तो वदन्त्यम्भःस्वरूपिणीम् ॥ हरिब्रह्ममदेशानां मान्या वन्द्या च सैव यत् ॥ १२५ ॥ निस्तीर्यते न केनापि तदतिक्रमजं त्वघम् ॥ पापिनोऽप्यात्मजः कश्चिदस्य गङ्गामनुस्मरेत् ॥ १२६ ॥ सोऽनेकदुर्गनिरयाग्निर्गंतो मुक्ततां व्रजेत् ॥ किं पुनस्तादृशः पुत्रो गौतमीनिकटे स्थितः ॥ १२७ ॥ यस्यासौ नरके पतुं न केरपि हि शक्यते ॥ दक्षिणाशापतेर्वाक्यं निशम्य यमर्किकराः ॥ १२८ ॥ नरके पच्यमानंतमयोध्याधिपतिं नृपम् ॥ उत्तार्य घोरनरकाद्भचनं चेदमब्रुवन् ॥ १२९ ॥ यमर्किकरा ऊचुः ॥ ॥ धन्योऽसि नृपशार्दूल यस्य पुत्रः स तादृशः ॥ इह चामुत्र विश्रान्तिः सुपुत्रः केन लभ्यते ॥ १३० ॥ ब्रह्मोवाच ॥

स विश्रान्तः शनै राजा किंकरान्वाक्यमब्रवीत् ॥ १३१ ॥ राजोवाच ॥ नरकेष्वथ चोरेषु पच्यमानः पुनः पुनः ॥ कथं त्वाकर्षितः शीघ्रं तन्मे बलुमिहार्दथ ॥ १३२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तत्र कश्चिच्छान्तमना राजानमिदमब्रवीत् ॥ १३३ ॥ ॥ यमदूत उवाच ॥ वेदशास्त्रपुराणादावेतद्गोप्यं प्रयत्नतः ॥ प्रकाशयते तदपि ते सामर्थ्यं पुत्रतीर्थयोः ॥ १३४ ॥ रामस्तव सुतः श्रीमान्गौतमीतीरमागतः ॥ तस्मात्त्वं नरकाद्वोरादाकृष्टोऽसि नरोत्तम ॥ १३५ ॥ यदि त्वां तत्र गौतम्यां स्मरेद्रामः सलक्ष्मणः ॥ स्नानं कृत्वाऽथ पिण्डादि ते दद्यात्स नृपोत्तम ॥ १३६ ॥ ततस्त्वं सर्वपापेभ्यो मुक्तो यासि त्रिविष्टपम् ॥ १३६ ॥ राजोवाच ॥ तत्र गत्वा भवद्वाक्यमाल्यास्ये स्वसुतौ प्रति ॥ भवन्त एव शरणमनुज्ञां दातुमर्हथ ॥ १३७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तद्वाजवचनं श्रुत्वा कृपया यमकिंकराः ॥ आज्ञां च प्रददुस्तस्मै राजा प्रामात्सुतो प्रति ॥ १३८ ॥ भीषणं यातनादेहमापन्नो निःश्वसन्मुहुः ॥ निरीक्ष्य स्वं लज्जमानः कृतं कर्म च संस्मरन् ॥ १३९ ॥ स्वेच्छया विहरन्गङ्गामाससाद् च राघवः ॥ गौतम्यास्तटमाश्रित्य रामो लक्ष्मण एव च ॥ १४० ॥ सीतया सह वैदेह्या ससौ चैव यथाविधि ॥ नैव तत्राभवद्गोप्यं भक्ष्यं वा गौतमीतेटे ॥ १४१ ॥ तद्दिने तत्र वसतां गौतमीतीरवासिनाम् ॥ तद्वा दुःखितो भ्राता लक्ष्मणो राममब्रवीत् ॥ १४२ ॥ ॥ लक्ष्मण उवाच ॥ पुत्रौ दशरथस्याऽऽर्वा तवापि बलमीदृशम् ॥ नास्ति भोज्यमथास्माकं गंगा तीरनिवासिनाम् ॥ १४३ ॥ ॥ राम उवाच ॥ भ्रातर्यद्विहितं कर्म नैव त्वान्यथा भवेत् ॥ पृथिव्यामन्नपूर्णायां वयमन्नाभिलाषिणः ॥ १४४ ॥ सौमित्रे नूनमस्माभिर्न ब्राह्मणमुखे हुतम् ॥ अवज्ञया महीदेवास्तर्पयन्त्यर्चयन्ति न ॥ १४५ ॥ ते ये लक्ष्मण जायन्ते सर्वदेव बुभुक्षिताः ॥ स्नात्वा देवानाभ्यर्च्य होतव्यश्च हुताशनः ॥ ततः स्वसमये देवो विद्यास्पत्यशनं तु नौ ॥ १४६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भ्रात्रोः संजल्पतोरेवं पश्यतोः कर्मणो गतिम् ॥ शनैर्दशरथो राजा तं देशमुपजग्मिवान् ॥ १४७ ॥ तं दृष्ट्वा लक्ष्मणः शीघ्रं तिष्ठ तिष्ठेति चाब्रवीत् ॥ घनुराकृष्य कोपेन रशस्त्वं दानवोऽथवा ॥ १४८ ॥ आसन्नं च पुनर्दृष्ट्वा याहि याह्यन्न पुण्यभाक् ॥ रामो दाशरथी राजा धर्मभाक्पश्य वर्तते ॥ १४९ ॥ गुरुभक्तः सत्यसंधो देवब्राह्मणसेवकः ॥ त्रैलोक्यरक्षादक्षोऽसौ वर्तते यत्र राघवः ॥ १५० ॥ न तत्र त्वादृशमस्ति प्रवेशः पापकर्मणाम् ॥ यदि प्रविशसे पाप ततो वधमवाप्स्यसि ॥ १५१ ॥ तत्पुत्रवचनं श्रुत्वा शनैराहूय वाचया ॥ उवाचाधोमुखो भूत्वा स्तुपां पुत्रौ कृताञ्जलिः ॥ सुदुरन्तर्विनिष्याय न्नाति दुष्कृतकर्मणः ॥ १५२ ॥ ॥ राजोवाच ॥ अहं दशरथो राजा पुत्रौ मे शृणुते वचः ॥ तिसृभिर्वंशस्तयाभिर्वृतोऽहं दुःखमागतः ॥ छिन्नं पश्यत मे देहं नरकेषु च पावितम् ॥ १५३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततः कृताञ्जली रामः सीतया लक्ष्मणेन च ॥ भूमौ प्रणेमुस्ते सर्वे वचनं चैतदब्रुवन् ॥

॥ १५४ ॥ ॥ सीतारामलक्ष्मणा ऊजुः ॥ कस्येदं कर्मणस्ततः फलं नृपतिसत्तम ॥ १५५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ स च ग्राह यथावृत्तं ब्रह्मइत्यावयं
 तथा ॥ १५६ ॥ ॥ राजोवाच ॥ निष्कृतिर्ब्रह्महन्तृणां पुत्रौ कापि न विद्यते ॥ १५७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततो दुःखेन महताऽऽवृताः सर्वे भुवं गताः ॥
 राजानं वनवासं च मातरं पितरं तथा ॥ १५८ ॥ दुःखागमं कर्मगतिं नरके पातनं तथा ॥ एवमाद्यथ संस्पृश्य सुमोहं नृपतेः सुतः ॥ विस्रंजं
 नृपतिं दृष्ट्वा सीता वाक्यमथाब्रवीत् ॥ १५९ ॥ ॥ सीतोवाच ॥ न शोचन्ति महात्मानस्त्वादृशा व्यसनागमे ॥ चिन्तयन्ति प्रतीकारं देवमप्यथ
 मानुषम् ॥ १६० ॥ शोचद्भिर्युगसाहस्रं विपत्तिर्नैव तीर्यते ॥ व्यामोहमाप्नुवन्तीह न कदाचिद्विचक्षणाः ॥ १६१ ॥ किमनेनात्र दुःखेन निष्फलेन
 जनेश्वर ॥ देहि हर्त्या प्रथमतो या जाता ह्यतिभीषणा ॥ १६२ ॥ पितृभक्तः पुण्यशीलो वेदवेदांगपारगः ॥ अनागा यो हतो विप्रस्तत्पापस्यात्र
 निष्कृतिम् ॥ १६३ ॥ आचरामि यथाशास्त्रं मा शोकं कुरुतं युवाम् ॥ द्वितीयां लक्ष्मणो हर्त्या गृह्णातु त्वपरां भवान् ॥ १६४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 एतद्धर्मयुतं वाक्यं सीतया भाषितं दृढम् ॥ तथेति चाऽऽहत्तुरुभौ ततो दशरथोऽब्रवीत् ॥ १६५ ॥ ॥ दशरथ उवाच ॥ त्वं हि ब्रह्मविदः कन्या
 जनकस्य त्वयोनिजा ॥ भार्या रामस्य किं चित्रं यद्युक्तमनुभाषसे ॥ १६६ ॥ न कोऽपि भवतां किंतु श्रमः स्वल्पोऽपि विद्यते ॥ गौतम्यां स्नान
 दानेन पिण्डनिर्वपणेन च ॥ १६७ ॥ तिसृभिर्ब्रह्महत्याभिर्मुक्तो यामि त्रिविष्टपम् ॥ त्वया जनकसंभूते स्वकुलोचितमीरितम् ॥ १६८ ॥ प्रापयन्ति
 परं पारं भवान्येः कुलयोषितः ॥ गोदावर्याः प्रसादेन किं नामास्त्यत्र दुर्लभम् ॥ १६९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथेति क्रियमाणे तु पिण्डदानाय शृणुहा ॥
 नैवापश्यद्भक्ष्यभोज्यं ततो लक्ष्मणमब्रवीत् ॥ १७० ॥ लक्ष्मणः ग्राह विनयादिद्वयाश्च फलानि च ॥ सन्ति तेषां च पिण्याकमानीतं तत्क्षणा
 दिव ॥ १७१ ॥ पिण्याकेनाथ गंगार्या पिण्डं दातुं तथा पितुः ॥ मनः कुर्वस्ततो रामो मन्दोऽभूद्दुःखितस्तदा ॥ १७२ ॥ दैवी
 वागभवत्तत्र दुःखं त्यज नृपात्मज ॥ राज्यभ्रष्टो वनं प्राप्तः किं वै निष्किंचनो भवान् ॥ १७३ ॥ अशठो धर्मनिरतो न शो
 चितुमिहार्हसि ॥ वित्तशाब्देन यो धर्मं करोति स तु पातकी ॥ १७४ ॥ श्रूयते सर्वशास्त्रेषु यद्राम शृणु यत्नतः ॥ यदत्र पु
 रुषो राजंस्तदब्राह्मणस्तस्य देवताः ॥ १७५ ॥ पिण्डे निपतिते भूमौ नापश्यत्पितरं तदा ॥ शवं च पतितं यत्र शक्तीर्थमनुत्तमम् ॥ १७६ ॥
 महापातकसंघातविघातकृदनुस्मृतिः ॥ तत्राऽऽगच्छोक्तपाला रुद्रादित्यास्तथाऽग्निर्नौ ॥ १७७ ॥ स्वं स्वं विमानमारूढास्तेषां मध्येऽतिदीप्तिमान् ॥
 विमानवरमारूढः स्तूयमानश्च किन्नरैः ॥ १७८ ॥ आदित्यसदृशाकारस्तेषां मध्ये बभौ पिता ॥ तमदृष्ट्वा स्वपितरं देवान्दृष्ट्वा विमानिनः ॥ १७९ ॥

कृताञ्जलिपुटो रामः पिता मे केत्यभाषत ॥ इति दिव्याऽभवद्वाणी रामं संबोध्य सीतया ॥ १८० ॥ तिसृभिर्ब्रह्महत्याभिर्मुक्तो दशरथो नृपः ॥
 वृत्तं पश्य सुरेस्तात देवा अप्यूचिरे च तम् ॥ १८१ ॥ देवा ऊचुः ॥ धन्योऽसि कृतकृत्योऽसि राम स्वर्गं गतः पिता ॥ नानानिरयसं
 घातात्पूर्वजानुद्धरेत्तु यः ॥ १८२ ॥ स धन्योऽलंकृतं तेन कृतिना भुवनत्रयम् ॥ एनं पश्य महाबाहो मुक्तपापं रविप्रभम् ॥ १८३ ॥ सर्वं
 संपत्तिपुक्तोऽपि पापी दग्धद्रुमोपमः ॥ निष्किंचनोऽपि सुकृती दृश्यते चन्द्रमौलिवत् ॥ १८४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ दृष्ट्वाऽब्रवीत्सुतं राजा आशीर्भर
 भिनन्द्य च ॥ १८५ ॥ ॥ राजोवाच ॥ कृतकृत्योऽसि भद्रं ते तारितोऽहं त्वयाऽनव ॥ धन्यः स पुत्रो लोकेऽस्मिन्पितृणां यस्तु तारकः ॥
 ॥ १८६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततः सुरगणाः प्रोचुर्देवानां कार्यसिद्धये ॥ रामं च पुरुषश्रेष्ठं गच्छ तात यथासुखम् ॥ ततस्तद्वचनं श्रुत्वा रामस्ता
 नब्रवीत्सुरान् ॥ १८७ ॥ ॥ राम उवाच ॥ गुरौ पितरि मे देवाः किं कृत्यमवशिष्यते ॥ १८८ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ नदी न गङ्गा तुल्या न
 त्वया सदृशः सुतः ॥ न शिवेन समो देवो न तारेण समो मनुः ॥ १८९ ॥ त्वया राम गुरुणां च कार्यं सर्वमनुष्ठितम् ॥ तारिताः पितरो राम त्वया
 पुत्रेण मानदः ॥ गच्छन्तु सर्वे स्वस्थानं त्वं च गच्छ यथासुखम् ॥ १९० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तदेववचनाद्दृष्ट्वा सीतया लक्ष्मणाग्रजः ॥ दृष्ट्वा तु गङ्गामा
 हात्म्यं विस्मितो वाक्यमब्रवीत् ॥ १९१ ॥ ॥ राम उवाच ॥ अहो गङ्गाप्रभावोऽयं त्रैलोक्ये नोपमीयते ॥ वयं धन्या यतो गंगा दृष्ट्वाऽस्माभिस्त्रि
 पावनी ॥ १९२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ हर्षेण महता युक्तो देवं स्थाप्य महेश्वरम् ॥ तं षोडशभिरीशानमुपचारैः प्रयत्नतः ॥ १९३ ॥ संपूज्याऽऽवरणे
 युक्तं षड्विंशत्कलमीश्वरम् ॥ कृताञ्जलिपुटो भूत्वा रामस्तुष्टाव शंकरम् ॥ १९४ ॥ ॥ राम उवाच ॥ नमामि शंभुं पुरुषं पुराणं नमामि सर्वज्ञमपार
 भावम् ॥ नमामि रुद्रं प्रभुमक्षयं तं नमामि शर्वं शिरसा नमामि ॥ १९५ ॥ नमामि देवं परमव्ययं तमुमापतिं लोकगुरुं नमामि ॥ नमामि दाहि
 द्रविदारणं तं नमामि रोगापहरं नमामि ॥ १९६ ॥ नमामि कल्याणमचिन्त्यरूपं नमामि विश्वोद्भववीजरूपम् ॥ नमामि विश्वस्थितिकारणं तं
 नमामि संहारकरं नमामि ॥ १९७ ॥ नमामि गौरीप्रियमव्ययं तं नमामि नित्यं क्षरमक्षरं तम् ॥ नमामि चिद्रूपममेयभावं त्रिलोचनं तं शिरसा
 नमामि ॥ १९८ ॥ नमामि कारुण्यकरं भवस्य भयंकरं वाऽपि सदा नमामि ॥ नमामि दातारमभीप्सितानां नमामि सोमेशमुमेशमादौ ॥
 ॥ १९९ ॥ नमामि वेदेत्रयलोचनं तं नमामि मूर्तित्रयवर्जितं तम् ॥ नमामि पुण्यं सदसद्वचनीतं नमामि तं पापहरं नमामि ॥ २०० ॥ नमामि
 विश्वस्य हिते रतं तं नमामि रूपाणि बहूनि धत्ते ॥ यो विश्वगोता सदसत्प्रणेता नमामि तं विश्वपतिं नमामि ॥ २०१ ॥ यज्ञेश्वरं संप्रति हव्य

यो नमः ॥
॥ २३५ ॥

कव्यं तथा गार्ति लोकसदाशिवो यः ॥ आराधितो यश्च ददाति सर्वं नमामि दानप्रियमिष्टदेवम् ॥ २०२ ॥ नमामि सोमेश्वरमस्वतन्त्रमुमापतिं
तं विजयं नमामि ॥ नमामि विजेश्वरनन्दिनाथं पुत्रप्रियं तं शिरसा नमामि ॥ २०३ ॥ नमामि देवं भवदुःखशोकविनाशनं चन्द्रधरं नमामि ॥
नमामि गंगाधरमीशमीडचमुमाधवं देववरं नमामि ॥ २०४ ॥ नमाम्यजादीशपुरंदरादिसुरासुरैरर्चितपादयुग्मम् ॥ नमामि देवीमुखवादनानामीक्षार्थम्
क्षित्रितयं य एच्छत् ॥ २०५ ॥ पञ्चावृतेर्गन्धमुधूपदीपैर्विचित्रपुष्पैर्विविधैश्च मन्त्रैः ॥ अन्नप्रकारैः सकलोपचारैः संपूजितं सोममहं नमामि ॥ २०६ ॥
ब्रह्मोवाच ॥ ततः स भगवानाह रामं शंभुः सलक्ष्मणम् ॥ वरान्वृणीष्व भद्रं ते रामः प्राह वृषध्वजम् ॥ २०७ ॥ राम उवाच ॥ स्तोत्रेणानेन ये भक्त्या
तोष्यन्ति त्वां सुरोत्तम ॥ तेषां सर्वाणि कार्याणि सुसिद्धिं यान्तु शङ्कर ॥ २०८ ॥ येषां च पितरः शंभो पतिता नरकार्णवे ॥ तेषां पिण्डादिदा
नेन पूता यान्तु त्रिविष्टपम् ॥ २०९ ॥ जन्मप्रभृति यश्चीर्णं मनोवाक्यायिकं त्वघम् ॥ अत्र तु स्नानमात्रेण तत्सद्यो नाशमाप्नुयात् ॥
॥ २१० ॥ अत्र ये भक्तितः शंभो ददत्यर्थिभ्य अण्वपि ॥ सर्वं तदक्षयं शंभो दातॄणां फलकृद्भवेत् ॥ २११ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
एवमस्त्विति तं रामं शंकरो दृष्टितोऽब्रवीत् ॥ गते तस्मिन्सुरश्रेष्ठे रामोऽप्यनुचरैः सह ॥ २१२ ॥ गौतमी यत्र चोत्पन्ना शनैस्तं
देशमभ्यगात् ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थं रामतीर्थमुदाहृतम् ॥ २१३ ॥ दयालोरपतद्यत्र लक्ष्मणस्य कराच्छरः ॥ तद्वाणतीर्थं मम
वेत्सर्वाषट्ठिनिवारणम् ॥ २१४ ॥ यत्र सौमित्रिणा स्नानं शंकरस्यार्चनं कृतम् ॥ तत्तीर्थं लक्ष्मणं जातं तथा सीतासमुद्रवम् ॥ २१५ ॥
नानाविधारोपपापसंघनिर्मूलनक्षमम् ॥ यदङ्घ्रिसंगादभवद्गंगा त्रैलोक्यपावनी ॥ २१६ ॥ स यत्र स्नानमकरोत्तद्वैशिष्ट्यं किमुच्यते ॥ तद्रामतीर्थं
सदृशं तीर्थं कापि न विद्यते ॥ २१७ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये रामतीर्थादितीर्थवर्णनं नाम त्रिपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५३ ॥
ब्रह्मोवाच ॥ पुत्रतीर्थमिति ख्यातं पुण्यतीर्थं तदुच्यते ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति यन्महिम्नः श्रुतेरपि ॥ १ ॥ तस्य स्वरूपं वक्ष्यामि शृणु यत्नेन नारद ॥
दितेः पुत्राश्च दनुजाः परिक्षीणा यदाऽभवन् ॥ अदितेस्तु सुता ज्येष्ठाः सर्वभावेन नारद ॥ २ ॥ तदा दितिः पुत्रविदोगदुःखात्संस्पर्धमाना दनुमा
ससाद ॥ ३ ॥ दितिरुवाच ॥ क्षीणाः सुता आवयोतेव भद्रे किं कुर्महे कर्म लोके गरीयः ॥ पश्यादितेर्वशमभिन्नमुत्तमं सौरभ्ययुक्तं यशसा जय
श्रिया ॥ ४ ॥ जितारिमभ्युन्नतकीर्तिधर्मं मच्चित्तसंदर्षविनाशदक्षम् ॥ समानभर्तृत्वसमानधर्मं समानगोत्रेऽपि समानरूपे ॥ ५ ॥ न जीवयेयं श्रिय
सुव्रार्तिं च जीर्णाऽस्मि दृष्ट्वा त्वादितिप्रसूतान् ॥ कामप्यवस्थामनुयामि दुःस्थाऽदितेर्विलोक्याथ परां सम्राड्भिम् ॥ दावप्रवेशोऽपि सुखाय नूनं स्व

अ० ५४

॥ २३५ ॥

प्रेऽप्यवेक्ष्या न सपत्नलक्ष्मीः ॥ ६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं ब्रुवाणामतिदीनवक्त्रां विनिश्चसन्तीं परमोष्ठिपुत्रः ॥ कृताभिपूजो विगतश्रमस्तां स सान्त्व
 यन्नाह मनोभिरामाम् ॥ ७ ॥ परमोष्ठिपुत्र उवाच ॥ खेदो न कार्यः समभीप्सितं यत्तत्प्राप्यते पुण्यत एव भद्रे ॥ तत्साधनं वेत्ति महानुभावः प्रजाप
 तिस्ते स तु वक्ष्यतीति ॥ ८ ॥ साध्येतत्सर्वभावेन प्रश्रयावनता सती ॥ ९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं ब्रुवाणां च दिर्तिं दनुः प्रोवाच नारद ॥ १० ॥
 दनुरुवाच ॥ भर्तारं कश्यपं भद्रे तोषयस्व निजैर्गुणैः ॥ तुष्टो यदि भवेद्भर्ता ततः कामानवाप्स्यसि ॥ ११ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथेत्युक्त्वा सर्वभावे
 स्तोषयामास कश्यपम् ॥ दिर्तिं प्रोवाच भगवान्कश्यपोऽथ प्रजापतिः ॥ १२ ॥ कश्यप उवाच ॥ किं ददामि तवाभीष्टं दिते वरय मुव्रते ॥
 ॥ १३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ दितिरप्याह भर्तारं पुत्रं बहुगुणान्वितम् ॥ जेतारं सर्वलोकानां सर्वलोकनमस्कृतम् ॥ १४ ॥ येन जातेन लोकेऽस्मिन्भवेयं
 वीरपुत्रिणी ॥ तं वरेयं सुरपितरित्याह विनयान्विता ॥ १५ ॥ कश्यप उवाच ॥ उपदेक्ष्ये व्रतं श्रेष्ठं द्वादशाब्दफलप्रदम् ॥ तत आगत्य ते गर्भं
 मांघास्ये यन्मनोगतम् ॥ निष्पापतायां जातायां सिध्यन्ति हि मनोरथाः ॥ १६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भर्तृवाक्यादितिः प्रीता तं नमस्याऽऽयतेक्षणा ॥
 उपदिष्टं व्रतं चक्रे भर्त्राऽऽदिष्टं यथाविधि ॥ १७ ॥ तीर्थसेवापात्रदानव्रतचर्यादिवर्जिताः ॥ कथमासादयिष्यन्ति प्राणिनोऽत्र मनोरथान् ॥ १८ ॥
 ततश्चीर्णे व्रते तस्यां दित्यां गर्भमधारयत् ॥ पुनः कान्तामथोवाच कश्यपस्तां दिर्तिं रहः ॥ १९ ॥ कश्यप उवाच ॥ न प्राप्नुवन्ति यत्कामान्मु
 नयोऽपि तपःस्थिताः ॥ यथाविहितकर्मागावज्ञया तच्छुचिस्मिन्ते ॥ २० ॥ निन्दितं च न कर्तव्यं संध्योरुभयोरपि ॥ न स्वप्तव्यं न गन्तव्यं
 मुक्तकेशी च नो भव ॥ २१ ॥ भोक्तव्यं सुभगे नैव क्षुतं वा जृम्भणं तथा ॥ सन्ध्याकाले न कर्तव्यं भूतसंचसमाकुले ॥ २२ ॥ सान्त्वयानं
 सदा कार्यं हसितं तु विशेषतः ॥ गृहान्तेदेशे संघ्यासु न स्थातव्यं कदाचन ॥ २३ ॥ मुशलोत्खलादीनि शूर्पपीठपिधानकम् ॥ नैवातिक
 मणीयानि दिवा रात्रौ सदा प्रिये ॥ २४ ॥ उदक्शीर्षं तु शयनं न संघ्यासु विशेषतः ॥ वत्तव्यं नानृतं किंचिन्नान्यगेहाटनं तथा ॥ २५ ॥
 कान्तादन्यो न वीक्ष्यस्तु प्रयत्नेन नरः कश्चित् ॥ इत्यादिनियमैर्युक्ता यदि त्वमनुवर्तसे ॥ ततस्ते भविता पुत्रस्त्रैलोक्यैश्वर्यभाजनम् ॥ २६ ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ तथेति प्रतिजज्ञे सा भर्तारं लोकपूजितम् ॥ गतश्च कश्यपो ब्रह्मव्रितश्चेतः सुरान्प्रति ॥ २७ ॥ दितेर्गर्भोऽपि ववृधे बलवान्पुण्यसे
 भवः ॥ एतत्सर्वं मयो दैत्यो मायया वेत्ति तत्त्वतः ॥ २८ ॥ इन्द्रस्य सख्यमभवंमयेन प्रीतिपूर्वकम् ॥ मयो गत्वा रहः प्राह इन्द्रं स विनयान्वितः
 ॥ २९ ॥ दितेर्दनोरभिप्रायं व्रतं गर्भस्य वर्धनम् ॥ तस्य वीर्यं च विविधं प्रीत्येन्द्राय न्यवेदयत् ॥ ३० ॥ विश्वासैकगृहं मित्रमपायत्रासवर्जितम् ॥

श्री० बसप०
॥ २३६ ॥

अर्जितं मुकृतं नानाविधं चेतदवाप्यते ॥ ३१ ॥ नारद उवाच ॥ नमुचेष्ट प्रियो भ्राता मयो दैत्यो महाबलः ॥ भ्रातृहन्त्रा कथं मेन्यं
मयस्याऽऽसीत्सुरेश्वर ॥ ३२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ दैत्यानामधिपश्चाऽऽसीद्वलवान्मुचिः पुरा ॥ इन्द्रेण वैरमभवद्दीपणं लोमहर्षणम् ॥ ३३ ॥
युद्धं हित्वा कदाचिद्भो गच्छन्तं तु शतक्रतुम् ॥ दृष्ट्वा दैत्यपतिः शूरो नमुचिः पृष्ठतोऽन्वगात् ॥ ३४ ॥ तमायान्तमभिप्रेक्ष्य शचीभर्ता भयातुरः ॥
ऐरावतं गजं त्यक्त्वा इन्द्रः फेनमथाऽऽविशत् ॥ ३५ ॥ स वज्रपाणिस्तरसा फेनेनैवाहनद्विपुम् ॥ नमुचिर्नाशमगमत्तस्य भ्राता मयोऽनुजः ॥ ३६ ॥
भ्रातृहन्तुविनाशाय तपस्तेपे मयो महत् ॥ मायां च विविधामाप देवानामतिभीषणाम् ॥ ३७ ॥ वराश्चावाप्य तपसा विष्णोर्लोकपरायणात् ॥
दानशोण्डः प्रियालापी तदाऽभवदसौ मयः ॥ ३८ ॥ अर्प्रीश्च ब्राह्मणान्पूज्य जेतुमिन्द्रं कृतक्षणः ॥ दातारं च तदाऽर्थिभ्यः स्तूयमानं च वन्दि
भिः ॥ ३९ ॥ विदित्वा मघवा वायोर्मयं मायाविनं रिपुम् ॥ उपकांतं सुयुद्धाय विप्रो भूत्वा तमभ्यगात् ॥ शचीभर्ता मयं दैत्यं प्रोवाचेदं पुनः
पुनः ॥ ४० ॥ ॥ इन्द्र उवाच ॥ देहि दैत्यपते मह्यमर्थिनेऽपेक्षितं वरम् ॥ त्वां श्रुत्वा दातृतिलकमागतोऽहं द्विजोत्तमः ॥ ४१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
मयोऽपि ब्राह्मणं मत्वाऽवददत्तं मेया तव ॥ विचारयन्ति कृतिनो बह्वृत्पं वा पुरोऽर्थिनि ॥ ४२ ॥ इत्युक्ते तु हरिः प्राह सख्यमिच्छे ह्यहं त्वया ॥
इन्द्रं मयः पुनः प्राह किमनेन द्विजोत्तम ॥ ४३ ॥ न त्वया मम वैरं भोः स्वस्तीत्याह हरिर्मयम् ॥ तत्त्वं वदेति स हरिर्दैत्येनोक्तः स्वकं वपुः ॥
॥ ४४ ॥ दर्शयामास दैत्याय सहस्राक्षं यदुच्यते ॥ ततः सविस्मयो दैत्यो मयो हरिमुवाच ह ॥ ४५ ॥ ॥ मय उवाच ॥ किमिदं वज्रपाणिस्त्वं
तवायोग्या कृतिः सखे ॥ ४६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ विहस्याथ परिष्वज्य कृतमित्यब्रवीद्भारिः ॥ केनापि साधयन्त्यत्र पण्डिताश्च सजीहितम् ॥ ४७ ॥
ततः प्रीति शक्रस्य मयेन महती ह्यभूत् ॥ सुप्रीतिर्मुनिशार्दूल मयो हरिहितः सदा ॥ ४८ ॥ इन्द्रस्य भवनं गत्वा तस्मै सर्वं न्यवेदयत् ॥ किं मे
कृत्यमिति प्राह मयं मायाविनं हरिः ॥ ४९ ॥ हरये च मयो मायां प्रादात्प्रीत्या तथा हरिः ॥ प्रातः संप्रीतिमानाह किं कृत्यं मय तद्वद ॥ ५० ॥
मय उवाच ॥ अगस्त्यस्याऽऽश्रमं गच्छ तत्राऽऽस्ते गर्भिणी दितिः ॥ तस्याः शुश्रूषणं कुर्वन्नस्त्व तत्र कियन्ति च ॥ ५१ ॥ अहानि मघवंस्तस्या
गर्भमाविश्य वज्रधृक् ॥ वर्धमानं च तं छिन्धि यावदश्योऽथवा मृतिम् ॥ प्राप्नोति तावद्वज्रेण ततो न भविता रिपुः ॥ ५२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथे
त्युक्त्वा मयं पूज्य मघवानेक एव हि ॥ विनीतवत्तदा प्रायादिति मातरमञ्जसा ॥ ५३ ॥ शुश्रूषमाणस्तां देवीं शक्रो दैतेयमातरम् ॥ सा न जाना
ति तच्चितं शक्रस्य द्विपतो दितिः ॥ ५४ ॥ गर्भे स्थितं तु यद्धूतं देवेन्द्रस्य विचेष्टितम् ॥ अमोघं तन्मुनेस्तेजः कश्यपस्य दुरासदम् ॥ ५५ ॥

२३५

२३६

ततः प्रवृत्त कुलिशं सहस्राक्षः पुरंदरः ॥ अन्तः प्रवेशकामोऽसौ बहुकालं समावसन् ॥ ५६ ॥ संध्योदकशीर्षनिद्रां तामवेक्ष्य कुलिशायुधः ॥ इदं
 मन्तरमित्युक्त्वा दित्याः कुक्षिं समाविशत् ॥ ५७ ॥ अन्तर्वर्तिं च यद्व्रतमिन्द्रं दृष्ट्वा धृतायुधम् ॥ हन्तुकामं तदोवाच पुनः पुनरभीतवत् ॥ ५८ ॥
 गर्भस्थ उवाच ॥ किं मां न रक्षसे वज्रिभ्रातरं त्वं जिघांससि ॥ नारणे मारणादन्यत्पातकं विद्यते महत् ॥ ५९ ॥ ऋते युद्धान्महाबाहो शक्यं
 युध्यस्व निर्गते ॥ मयि तस्मात्रैतदेवं तव युक्तं भविष्यति ॥ ६० ॥ शतक्रतुः सहस्राक्षः शचीभर्ता पुरंदरः ॥ वज्रपाणिः सुरेन्द्रस्त्वं ते न युक्तं भवेत्प्रभो ॥ ६१ ॥ अथवा युद्धकामस्त्वं मम निष्कामं यथा ॥ तथा कुरु महाबाहो मार्गादस्मादपासर ॥ ६२ ॥ कुमारो न प्रवर्तन्ते महान्तोऽपि
 विपद्रताः ॥ अविद्यश्चाप्यशस्त्रं नैव चाऽऽयुधसंग्रहः ॥ ६३ ॥ त्वं विद्यावान्वज्रपाणे मां निघ्नान्किं न लज्जसे ॥ कुर्वन्ति गर्हितं कर्म न कुलीनाः
 कदाचन ॥ ६४ ॥ इत्वा वा किं तु जायेत यशो वा पुण्यमेव वा ॥ बध्यन्ते भ्रातरः कामाद्रर्भस्थाः किं नु पौरुषम् ॥ ६५ ॥ यदि वा युद्धभक्तिं
 स्ते मयि भ्रातरसंशयम् ॥ ततो मुष्टिं पुरस्कृत्य वज्रिणेऽसौ व्यवस्थितः ॥ ६६ ॥ बालवाती भ्रातृघाती तथा विश्वासघातकः ॥ एवंभूतं फलं शक्यं
 कस्मान्मां हन्तुमुद्यतः ॥ ६७ ॥ यस्याऽऽज्ञया सर्वमिदं वर्तते सचराचरम् ॥ स हन्ता बालकं मां वै किं यशः किं तु पौरुषम् ॥ ६८ ॥ ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ एवं ब्रुवन्तं तं गर्भं चिच्छेद कुलिशेन सः ॥ क्रोधान्धानां लोभिनां च न पृष्ठा कापि विद्यते ॥ ६९ ॥ न ममारं ततो दुःखादाहुस्ते
 भ्रातरो वयम् ॥ पुनश्चिच्छेद तान्त्वण्डान्मां वधीरिति चाब्रुवन् ॥ ७० ॥ विश्वस्तान्मातृगर्भस्थान्निजभ्रातृञ्शतक्रतो ॥ द्वेषविध्वस्तबुद्धीनां न
 चित्ते करुणाकणः ॥ ७१ ॥ एवं तु खण्डितं खण्डं हस्तपादादिजीववत् ॥ निर्विकारं ततो दृष्ट्वा सप्तसप्त मुविस्मितः ॥ ७२ ॥ एकवदब्रुवन्
 पाणि गर्भस्थानि शुभानि च ॥ रुदन्ति बहुरूपाणि मां रुतेत्यब्रवीद्वरिः ॥ ७३ ॥ ततस्ते मरुतो जाता बलवन्तो महीजसः ॥ गर्भस्था एव तेऽन्योन्यमृचुः
 शर्कं गतभ्रमाः ॥ ७४ ॥ अगस्त्यं मुनिशार्दूलं माता यस्याऽऽश्रमे स्थिता ॥ अस्मत्पिता तव भ्राता सख्यं ते बहु मन्यते ॥ ७५ ॥
 अस्मानुपरि सस्नेहं मनस्ते विद्महे मुने ॥ न यत्करोति त्वपचः प्रवृत्तस्तत्र वज्रधृक् ॥ ७६ ॥ इत्येतद्वचनं श्रुत्वा अगस्त्योऽगात्ससंभ्रमः ॥ दितिं
 संबोधयामास व्यथितां गर्भवेदनात् ॥ ७७ ॥ तत्रागस्त्यः शचीकान्तमशपत्कुपितो भृशम् ॥ ७८ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ संग्रामे रिपवः पृष्ठं
 प्रश्येयुस्ते सदा हरे ॥ जीवतामेव मरणमेतदेव हि मानिनाम् ॥ पृष्ठं पलायमानानां यत्पश्यन्त्यहिता रणे ॥ ७९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ साऽपि तं गर्भसंस्थं
 च शशामेन्द्रं रुपा दितिः ॥ ८० ॥ ॥ दितिरुवाच ॥ न पौरुषं कृतं तस्माच्छापोऽयं भविता तव ॥ स्त्रीभिः परिभवं प्राप्य राज्यात्प्रभ्रश्यसे हरे ॥ ८१ ॥

ब्रह्मोवाच ॥ एतस्मिन्नन्तरे तत्र कश्यपो वै प्रजापतिः ॥ प्रायाच्च व्यथितोऽगस्त्याच्छ्रुत्वा शक्रविचेष्टितम् ॥ गर्भान्तरगतः शक्रः पितरं प्राह भीतवत् ॥ ८२ ॥ शक्र उवाच ॥ ॥ अगस्त्याच्च दितेश्वेव विभेमि क्रमितुं बहिः ॥ ८३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ भार्यासमीपमापन्नः कश्यपोऽपि प्रजापतिः ॥ पुत्रकर्म च तद्वद्वा गर्भान्तःस्थितिमेव च ॥ दितिशापमगस्त्यस्य श्रुत्वाऽसौ दुःखितोऽभवत् ॥ ८४ ॥ ॥ कश्यप उवाच ॥ ॥ निर्गच्छ शक्र पुत्रैतत्पापं किं कृतवानासि ॥ न निर्मलकुलोत्पन्ना मनः कुर्वन्ति पातके ॥ ८५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ स निर्गतो वज्रपाणिः सत्रीहोऽधोमुखोऽब्रवीत् ॥ तन्मूर्तिरेव वदति सदसचेष्टितं नृणाम् ॥ ८६ ॥ ॥ शक्र उवाच ॥ ॥ यदुक्तमत्र श्रेयः स्यात्तत्कतांऽहमसंशयम् ॥ ८७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ ततो ममान्तिकं प्रायाह्लोकपालैः स कश्यपः ॥ सर्वं वृत्तमथोवाच पुनः पप्रच्छ मां सुरैः ॥ ८८ ॥ दितिगर्भस्य वै शान्तिं सहस्राक्षविशापताम् ॥ गर्भस्थानां च सर्वेषामिन्द्रेण सह मित्रताम् ॥ ८९ ॥ तेषामारोग्यतां चापि शचीभर्तुरदोषताम् ॥ अगस्त्यदत्तशापस्य विशापत्वमपि क्रमात् ॥ ९० ॥ ततोऽहम ब्रवं वाक्यं कश्यपं विनयान्वितम् ॥ प्रजापते कश्यप त्वं वसुभिर्लोकपालकैः ॥ ९१ ॥ इन्द्रेण सहितः शीघ्रं गौतमीं याहि मानद ॥ तत्र स्नात्वा महेशानं स्तुहि सर्वैः समन्वितः ॥ ९२ ॥ ततः शिवप्रसादेन सर्वं श्रेयो भवेदिति ॥ तथेत्युक्त्वा जगामासौ कश्यपो गौतमीं तदा ॥ ९३ ॥ स्नात्वा तुष्टाव देवेशमभिरेव पदक्रमैः ॥ सर्वदुःखापनोदाय द्वयमेव प्रकीर्तितम् ॥ गौतमी वा पुण्यनदी शिवो वा करुणाकरः ॥ ९४ ॥ ॥ कश्यप उवाच ॥ पाहि शंकर देवेश पाहि लोकनमस्कृत ॥ पाहि पावन वागीश पाहि पन्नगभूषण ॥ ९५ ॥ पाहि धर्म वृषारूढ पाहि वेदत्रयेक्षण ॥ पाहि गोधर लक्ष्मीश पाहि शर्व गजान्वर ॥ ९६ ॥ पाहि त्रिपुरहन्नाथ पाहि सोमार्धभूषण ॥ पाहि यज्ञेश सोमेश पाद्मभीष्टप्रदायक ॥ ९७ ॥ पाहि कारुण्यनि लय पाहि मङ्गलदायक ॥ पाहि प्रभव सर्वस्य पाहि पालक वासव ॥ ९८ ॥ पाहि भास्कर वित्तेश पाहि ब्रह्मनमस्कृत ॥ पाहि विवेश सिद्धेश पाहि पूर्ण नमोऽस्तु ते ॥ ९९ ॥ घोरसंसारकान्तरसंचारोद्धिग्रचेतसाम् ॥ शरीरिणां कृपासिन्धो त्वमेव शरणं शिव ॥ १०० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ एवं संस्तुवतस्तस्य पुरतोऽभूद्दृष्टध्वजः ॥ वरेण च्छन्दयामास कश्यपं तं प्रजापतिम् ॥ १०१ ॥ कश्यपोऽपि शिवं प्राह विनीतवदिदं वचः ॥ स प्राह विस्तरेणाय इन्द्रस्य तु विचेष्टितम् ॥ १०२ ॥ शापं नाशं च पुत्राणां परस्परममित्रताम् ॥ पापप्राप्तिं तु शक्रस्य शापप्राप्तिं तथैव च ॥ ततो वृषा कापिः प्राह दितिं चागस्त्यमेव च ॥ १०३ ॥ ॥ शिव उवाच ॥ ॥ मरुतो ये भवत्पुत्राः पञ्चाशच्चैकवर्जिताः ॥ सर्वे भवेयुः सुभगा भवेयुर्यज्ञभा गिनः ॥ १०४ ॥ इन्द्रेण सहिता नित्यं वर्तयेयुर्मुदाऽन्विताः ॥ १०५ ॥ इन्द्रस्य तु हविर्भागो यत्र यत्र मखे भवेत् ॥ आदौ तु मरुतस्तत्र भवेयुर्नात्र

संशयः ॥ १०६ ॥ मरुद्भिः सहितं शक्रं न जयेयुः कदाचन ॥ जेता भवेत्सर्वदैव सुखं तिष्ठ प्रजापते ॥ १०७ ॥ अद्यप्रभृति ये कुर्युरनयाद्वातृवातनम् ॥
 वंशच्छेदो विपत्तिश्च नित्यं तेषां भविष्यति ॥ १०८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ अगस्त्यमृषिशार्दूलं शंभुरप्याह यत्नतः ॥ १०९ ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥
 न कुर्यात्स्त्वं तु कोपं च शचीभर्तारि वै मुने ॥ शमं ब्रज महाप्राज्ञ मरुतस्त्वमरा भवन् ॥ ११० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ दितिं चापि शिवः प्राह प्रसन्नो
 वृषभध्वजः ॥ १११ ॥ ॥ शिव उवाच ॥ ॥ एको भूयान्मम सुतस्त्रैलोक्यैश्वर्यमण्डितः ॥ इत्येवं चिन्तयन्ती त्वं तपसे नियताऽभवः ॥ ११२ ॥
 तदेतत्सफलं तेऽद्य पुत्रा बहुगुणाः शुभाः ॥ अभवन्बलिनः शूरास्तस्माज्जहि मनोरुजम् ॥ अन्यानपि वरान्सुभूयां च स्व गतसंभ्रमाः ॥ ११३ ॥ ब्रह्मो
 वाच ॥ ॥ तदेतद्वचनं श्रुत्वा देवदेवस्य सा दितिः ॥ कृताञ्जलिपुटा नत्वा शंभुं वाक्यमथाब्रवीत् ॥ ११४ ॥ ॥ दितिरुवाच ॥ ॥ लोके यदेत
 त्परमं यत्पित्रोः पुत्रदर्शनम् ॥ विशेषेण तु तन्मातुः प्रियं स्यात्सुरपूजित ॥ ११५ ॥ तत्रापि रूपसंपत्तिशौर्यविक्रमवान्भवेत् ॥ एकोऽपि तनयः
 किंतु बहवश्चेत्किमुच्यते ॥ ११६ ॥ मत्पुत्रास्ते प्रभावाच्च जेतारो बलिनो ध्रुवम् ॥ इन्द्रस्य भ्रातरः सत्यं पुत्राश्चैव प्रजापतेः ॥ ११७ ॥ अग
 स्त्यस्य प्रसादाच्च गङ्गात्याश्च प्रसादतः ॥ यत्र देव प्रसादस्ते तच्छुभं कोऽत्र संशयः ॥ ११८ ॥ कृतार्थोऽहं तथाऽपि त्वां भक्त्या विज्ञापयाम्य
 हम् ॥ शृणुष्व देववचनं कुरुष्व च जगद्धितम् ॥ ११९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ वदेत्युक्ता जगद्धात्रा दितिर्नम्राऽब्रवीदिदम् ॥ १२० ॥ ॥ दिति
 रुवाच ॥ ॥ सन्ततिप्रापणं लोके दुर्लभं सुरवन्दित ॥ विशेषेण प्रियं मातुः पुत्रश्चेत्किं तु वर्ण्यते ॥ १२१ ॥ स चापि गुणवाञ्छीमानायुष्मान्यादि
 जायते ॥ किंतु स्वर्गेण मोक्षेण पारमेष्ठ्यपदेन वा ॥ १२२ ॥ सर्वेषामपि धृतानामिहामुत्र फलैषिणाम् ॥ गुणवत्पुत्रसंप्राप्तिरभीष्टा सर्वदैव हि ॥ तस्मादा
 भुवनादत्र क्रियतां समनुग्रहः ॥ १२३ ॥ शंकर उवाच ॥ महापापफलं चेदं यदेतदनपत्यता ॥ ह्रिया वा पुरुषस्यापि बन्ध्यत्वं यदि जायते ॥ १२४ ॥
 तदत्र स्नानमात्रेण तद्दोषो नाशमाप्नुयात् ॥ स्नात्वा तत्र फलं दद्यात्स्तोत्रमेतच्च यः पठेत् ॥ १२५ ॥ स तु पुत्रमवाप्नोति त्रिमासस्नानदानतः ॥
 अपुत्रिणी त्वत्र स्नानं कृत्वा पुत्रमवाप्नुयात् ॥ १२६ ॥ ऋतुस्नाता तु या काचित्तत्र स्नाता सुतौल्लभेत् ॥ त्रिमासाभ्यन्तरं या तु गुर्विणी भक्तितस्त्विह
 ॥ १२७ ॥ फलैः स्नात्वा तु मां पश्येत्स्तोत्रेण स्तोति मां तथा ॥ तस्याः शक्रसमः पुत्रो जायते नात्र संशयः ॥ १२८ ॥ पितृदोषैश्च ये पुत्रं
 न लभन्ते दिते शृणु ॥ धनापहारदोषैश्च तत्रैषां निष्कृतिः परा ॥ १२९ ॥ तत्रैषां पिण्डदानेन पितॄणां प्रीणनेन च ॥ किंचित्सुवर्णदानेन ततः पुत्रो
 भवेद्भवम् ॥ १३० ॥ ये न्यासाद्यपहतारो रत्नापह्नवकारकाः ॥ आद्रकर्मविहीनाश्च तेषां वंशो न वर्धते ॥ १३१ ॥ दोषिणां तु परेतानां

गतिरेषा भवेदिति ॥ संततिर्जायतां श्लाघ्या जीवतां तीर्थसेवनात् ॥ १३२ ॥ संगमे दितिगंगायाः स्नात्वा सिद्धेश्वरं प्रभुम् ॥ अनाद्यपारमजरं
चित्सदानन्दविग्रहम् ॥ १३३ ॥ देवर्षिसिद्धगन्धर्वयोगीश्वरनिषेवितम् ॥ लिगात्मकं महोदिवं ज्योतिर्मयमनामयम् ॥ १३४ ॥ पूजयित्वापचा
मैश्च नित्यं भक्त्या यतव्रतः ॥ स्तोत्रेणानेन यः स्तौति चतुर्दश्यष्टमीषु च ॥ १३५ ॥ यथाशक्त्या स्वर्णदानं ब्राह्मणानां च भोजनम् ॥ यः करो
त्यत्र गंगायां स पुत्रशतमाप्नुयात् ॥ १३६ ॥ संप्राप्य सुकलान्कामानन्ते शिवपुरं व्रजेत् ॥ स्तोत्रेणानेन यः कश्चिद्यत्र कापि स्तवीति माम् ॥
पण्मासां पुत्रमाप्नोति अपि वन्ध्याऽप्यशङ्कितम् ॥ १३७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थं पुत्रतीर्थमुदाहृतम् ॥ तत्र तु स्नानदानाद्यैः सर्वका
मानवाप्नुयात् ॥ १३८ ॥ मरुद्भिः सह मैत्र्येण मित्रतीर्थं तदुच्यते ॥ निष्पामत्वेन चेन्द्रस्य शक्रतीर्थं तदुच्यते ॥ १३९ ॥ ऐन्द्रोऽथियं यत्र लेभे
तत्तीर्थं कमलाभिधम् ॥ एतानि सर्वतीर्थानि सर्वाभीष्टप्रदानि हि ॥ १४० ॥ सर्वं भविष्यतीत्युक्त्वा शिवश्चान्तरधीयत ॥ कृतकृत्याश्च ते जग्मुः
सर्व एव यथागतम् ॥ तीर्थानां पुण्यदं तत्र लक्षमेकं प्रकीर्तितम् ॥ १४१ ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये स्वयंभुनारदंवादे तीर्थमा
हात्म्ये पुत्रतीर्थदिलक्षतीर्थवर्णनं नाम चतुःपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यमतीर्थमिति ख्यातं पितृणां तृप्तिवर्धनम् ॥ दृष्टादृष्टदं
पुण्यं सर्वतीर्थनिषेवितम् ॥ १ ॥ तस्य प्रभावं वक्ष्यामि सर्वपापप्रणाशनम् ॥ अनुद्वाद इति ख्यातः कपोतो बलवानभूत् ॥ २ ॥ तस्य भार्या
देतिनाम्नी पक्षिणी कामरूपिणी ॥ मृत्योः पौत्रो ह्यनुद्वादो दौहित्री हेतिरेव च ॥ ३ ॥ कालेनाथ तयोः पुत्राः पौत्राश्चैव वभूविर ॥ तस्य शत्रुश्च
बलवानुलूको नाम पक्षिराट् ॥ ४ ॥ तस्य पुत्राश्च पौत्राश्च आग्नेयास्ते बलोत्कटाः ॥ तयोश्च वैरमभवद्बहुकालं द्विजन्मनोः ॥ ५ ॥ गङ्गाया
उत्तरे पारे कपोतस्याऽऽश्रमोऽभवत् ॥ तस्याश्च दक्षिणे पारे उलूको नाम पक्षिराट् ॥ ६ ॥ वासं चक्रे तत्र पुत्रैः पौत्रैश्च द्विजसत्तम ॥ तयोश्च युद्ध
मभवद्बहुकालं विरुद्धयोः ॥ ७ ॥ पुत्रैः पौत्रैश्च वृत्तयोर्वलिर्बलिभिः सह ॥ उलूको वा कपोतो वा नैवाऽऽप्नोति जयाजयौ ॥ ८ ॥ कपोतो यममा
राध्य मृत्युं पैतामहं तथा ॥ याम्यमस्त्रमथावाप्य सर्वभ्योऽप्यधिकोऽभवत् ॥ ९ ॥ तथोल्कोऽग्निरामाराध्य बलवानभवद्दृशम् ॥ वरैरुन्मत्तयो
र्युद्धमभवच्चातिभीषणम् ॥ १० ॥ तत्राऽऽग्नेयमुलूकोऽपि कपोतायास्त्रमाक्षिपत् ॥ कपोतोऽप्यथ पाशान्वै याम्यानाक्षिप्य शत्रवे ॥ ११ ॥
उलूकायाथ दण्डं च मृत्युपाशानवासृजत् ॥ पुनस्तदभवद्युद्धं पुराऽऽडीवकयोर्यथा ॥ १२ ॥ हेतिः कपोतकी दृष्ट्वा ज्वलनं प्राप्तमान्तिके ॥ पति
व्रता महायुद्धे भर्तुः सा दुःखविह्वला ॥ १३ ॥ अग्निना वेष्टयमानांश्च पुत्रान्दृष्ट्वा विशेषतः ॥ सा गत्वा ज्वलनं हेतिस्तुष्ट्वा विविधोक्तिभिः ॥ १४ ॥

॥ हेतिरुवाच ॥ रूपं न दानं न परोक्षमस्ति यस्याऽऽत्मभूतं च पदार्थजातम् ॥ अश्रन्ति हव्यानि च येन देवाः स्वाहापतिं यज्ञभुजं नमस्ये ॥
 ॥ १५ ॥ मुखभूतं च देवानां सर्वज्ञं हव्यवाहनम् ॥ होतारं चापि देवानां देवानां दूतमेव च ॥ १६ ॥ तं देवं शरणं यामि आदिदेवं विभावसुम् ॥
 अन्तः स्थितः प्राणरूपो बहिश्चात्रपदो हि यः ॥ यो यज्ञसा धनं यामि शरणं तं धनं जयम् ॥ १७ ॥ ॥ अग्निरुवाच ॥ अमोघमेतदस्त्रं मे न्यस्तं
 युद्धे कपोतकि ॥ यत्र विश्रमयेदस्त्रं तन्मे ब्रूहि पतिव्रते ॥ १८ ॥ ॥ कपोत्युवाच ॥ मयि विश्रम्यतामस्त्रं न पुत्रेषु न भर्तारि ॥ सत्यकृन्भव
 हव्येश जातवेदो नमोऽस्तु ते ॥ १९ ॥ ॥ जातवेदा उवाच ॥ तुष्टोऽस्मि तव वाक्येन भर्तृभक्त्या पतिव्रते ॥ तवापि भर्तृपुत्राणां हेति क्षेमं
 ददाम्यहम् ॥ २० ॥ आग्नेयमेतदस्त्रं मे न भर्तारं सुतानपि ॥ न त्वां दहेत्ततो याहि मुखेन त्वं कपोतकि ॥ २१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एतस्मिन्नन्तरे
 तत्र उलूकी ददृशे पतिम् ॥ वेष्ट्यमानं याम्यपारैर्यमदण्डेन ताडितम् ॥ उलूकी दुःखिता भूत्वा यमं प्रायाद्रयातुरा ॥ २२ ॥ ॥ उलूक्युवाच ॥
 त्वद्भीता अनुद्वन्ते जनास्त्वद्भीता ब्रह्मचर्यं चरन्ति ॥ त्वद्भीताः साधु चरन्ति धीरास्त्वद्भीताः कर्मनिष्ठा भवन्ति ॥ २३ ॥ त्वद्भीता
 अनाशकमाचरन्ति ग्रामादरण्यमभि यच्चरन्ति ॥ त्वद्भीताः सौम्यतामाश्रयन्ते त्वद्भीताः सोमपानं भजन्ते ॥ त्वद्भीताश्चाब्रगोदाननि
 ष्ठास्त्वद्भीता ब्रह्मवादं वदन्ति ॥ २४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं ब्रुवत्यां तस्यां तामाह दक्षिणदिवपतिः ॥ २५ ॥ ॥ यम उवाच ॥ वरं वरय
 भद्रं ते दास्येऽहं मनसः प्रियम् ॥ २६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ यमस्येति वचः श्रुत्वा सा तमाह पतिव्रता ॥ २७ ॥ ॥ उलूक्युवाच ॥ ॥ भर्ता मे
 वेष्टितः पारैर्दण्डेनाभिहतस्तव ॥ तस्मादक्ष सुग्रेष्ठ पुत्रान्भर्तारमेव च ॥ २८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तद्वाक्यात्कृपया युक्तो यमः प्राह पुनः पुनः ॥
 ॥ २९ ॥ यम उवाच ॥ ॥ पाशानां चापि दण्डस्य स्थानं वदं शुभानने ॥ ३० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ सा प्रोवाच यज्ञं देवं मयि पाशास्त्वयोरिताः ॥
 आविशन्तु जगन्नाथ दण्डो मय्येव संविशेत् ॥ ततः प्रोवाच भगवान्यमस्तां कृपया पुनः ॥ ३१ ॥ यम उवाच ॥ तव भर्ता च पुत्राश्च सर्वे
 जीवन्तु विज्वराः ॥ ३२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ न्यवारयद्यमः पारानां प्रियास्त्रं तु हव्यवाद् ॥ कपोतो लूकयोश्चापि प्रीतिं वै चक्रतुः सुरो ॥ आहतुश्च
 द्विजन्मानो त्रियतां वरं ईप्सितः ॥ ३३ ॥ पक्षिणावूचतुः ॥ भवतोर्दशनं लब्धं वैरव्याजेन दुष्करम् ॥ वयं च पक्षिणः पापाः किं घरेण सुरोत्तमौ
 ॥ ३४ ॥ अथ देवो वरोऽस्माकं भवद्वा प्रीतिपूर्वकम् ॥ नाऽऽत्मार्थमनुयाचावो दीयमानं वरं शुभम् ॥ ३५ ॥ आत्मार्यं यस्तु याचेत स शोच्यो
 हि सुरेश्वरो ॥ जीवितं सफलं तस्य यः परार्थोद्यतः सदा ॥ ३६ ॥ अग्निरापो रविः पृथ्वी धान्यानि विविधानि च ॥ परार्थं वर्तेनं तेणं सतां चापि

विशेषतः ॥ ३७ ॥ ब्रह्मादयोऽपि हि यतो युज्यन्ते मृत्युना सह ॥ एवं ज्ञात्वा तु देवेशौ वृथा स्वार्थपारंश्रमः ॥ ३८ ॥ जन्मना सहयत्युंसा
 विहितं पस्मेष्टिना ॥ कदाचिन्नान्यथा तद्वै वृथा क्षिप्यन्ति जन्तवः ॥ ३९ ॥ तस्माद्याचावहे किंचिद्धिताय जगतां शुभम् ॥ गुणदायि तु सर्वेषां
 तद्युवामनुमन्यताम् ॥ ४० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तावाहतुरुभौ देवौ पक्षिणौ लोकाविश्रुतौ ॥ धर्मस्य यशसोऽवाप्त्यै लोकानां हितकाम्यया ॥ ४१ ॥
 पक्षिणावूचतुः ॥ आवयोराश्रमौ तीर्थे गङ्गाया उभये तटे ॥ भवेतां जगतां नाथावैव एव परो वरः ॥ ४२ ॥ स्नानं दानं जपो होमः पितॄणां
 चापि पूजनम् ॥ सुकृती दुष्कृती चाऽपि यः करोति यथा तथा ॥ सर्वं तदक्षर्यं पुण्यं स्यादित्येष परो वरः ॥ ४३ ॥ देवावूचतुः ॥ एवमस्तु तथा
 चान्यत्सुप्रीतौ तु ब्रवावहे ॥ ४४ ॥ यम उवाच ॥ उत्तरे गौतमीतीरे यमस्तोत्रं पठन्ति ये ॥ तेषां सप्तसु वंशेषु नाकाले मृत्युमाप्नुयात् ॥ ४५ ॥
 पुरुषो भाजनं च स्यात्सर्वदा सर्वसंपदाम् ॥ अस्त्विदं पठते नित्यं सृत्युस्तोत्रं जितात्मवान् ॥ ४६ ॥ अष्टाशीतिसहस्रैश्च व्याधिभिर्न स बाध्यते ॥
 आर्त्तिमस्तीर्थे द्विजश्रेष्ठे त्रिमासाद्द्विर्विणी सती ॥ ४७ ॥ अर्वाग्वन्ध्या च षण्मासात्सप्ताहं स्नानमाचरेत् ॥ वीरसुः सा भवेन्नारी शतायुः स सुतो
 भवेत् ॥ ४८ ॥ लक्ष्मीवान्मतिमाञ्छुरः पुत्रपौत्रविवर्धनः ॥ तत्र पिण्डादिदानेन पितरो मुक्तिमाप्नुयुः ॥ मनोवाकायजात्पापात्स्नानान्मुक्तो भवे
 न्नरः ॥ ४९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यमवांक्ष्यादनु तथा हव्यवाडाहं पक्षिणौ ॥ ५० ॥ अग्निरुवाच ॥ मन्मतेऽत्रं दक्षिणे तीरे ये पठन्ति यतव्रताः ॥ तेषाम्
 रोग्यमैश्वर्यं लक्ष्मीं रूपं ददाम्यहम् ॥ ५१ ॥ इदं स्तोत्रं तु यः कश्चिद्यत्र कापि पठेन्नरः ॥ नैवाग्नितो भयं तस्य लिखितेऽपि गृहे स्थिते ॥ ५२ ॥
 स्नानं दानं च यः कुर्यादग्नितीर्थे शुचिर्नरः ॥ अग्निष्टोमफलं तस्य भवेदेव न संशयः ॥ ५३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थं याम्यमाग्रेयमेव च ॥
 कृपोतं च तथोलूकं हेत्युलूकं विदुर्बुधाः ॥ ५४ ॥ तत्र त्रीणि सहस्राणि तावन्त्येव शतानि च ॥ पुनर्नवतितीर्थानि प्रत्येकं मुक्तिभाजनम् ॥ ५५ ॥
 तेषु स्नानेन दानेन प्रतीभृताश्च ये नराः ॥ पूतास्ते पुत्रविताढ्या आक्रमेयुर्दिवं शुभाः ॥ ५६ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तांथेमाहात्म्ये
 यमाग्न्यादिनवत्युत्तरत्रिशताधिकत्रिसहस्रतीर्थवर्णनं नाम पञ्चपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तपस्तीर्थमिति ख्यातं तपोवृद्धिकरं महत् ॥
 सर्वकामप्रदं पुण्यं पितॄणां प्रीतिवर्धनम् ॥ १ ॥ तस्मिन्स्तीर्थे तु यद्वृत्तं शृणु पापप्रणाशनम् ॥ अपामग्रेष्वं संवादमृषीणां च पस्परम् ॥ २ ॥ अपो
 ज्येष्ठतमाः केचिन्मेनिरेऽग्निं तथाऽपरे ॥ एवं ब्रुवन्तो मुनयः संवादं चाग्निवारिणोः ॥ ३ ॥ विनाऽग्निं जीवनं क स्याज्जीवभूतो यतोऽनलः ॥ आत्म
 भूतो हव्यभूतश्चाग्निना जायतेऽखिलम् ॥ ४ ॥ अग्निना श्रियते लोको ह्यग्निज्योतिर्मयं जनत् ॥ तस्मादग्नेः परं नास्ति पावचं देवतं महत् ॥ ५ ॥

अन्तर्ज्योतिः स एवोक्तः परं ज्योतिः स एव हि॥विनाऽग्निना किंचिदस्ति यस्य धाम जगच्चयम् ॥६॥तस्मादग्नेः परं नास्ति भूतानां ज्यैष्ठ्यभाजनम् ॥
 योषित्तैवेऽर्पितं बीजं पुरुषेण यथा तथा ॥७॥तस्य देहादिका शक्तिः कृशानोरेव नान्यथा ॥ देवानां हि मुखं वह्निस्तस्माव्रातः परं विदुः ॥८॥
 अपरे तु ह्यर्पा ज्यैष्ठ्यं मेनिरे वेदवादिनः ॥ अग्निः संपत्स्यते ह्यत्रं शुचिरग्निः प्रजायते ॥९॥ अग्निरेव धृतं सर्वमापो वै मातरः स्मृताः ॥ त्रैलो
 क्यजीवनं वारि वदन्तीति पुराविदः ॥१०॥ उत्पन्नममृतं ह्यद्व्यस्ताभ्यश्चौषधिसंभवः ॥ अग्निज्यैष्ठ्य इति प्राहुंरापो ज्यैष्ठ्यतमाः परे ॥११॥ एवं
 मीमांसमानास्ते ऋषयो वेदवादिनः ॥ विरुद्धवादिनो मां च समभ्येत्येदमब्रुवन् ॥१२॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ अग्रेरर्पा वद ज्यैष्ठ्यं त्रैलोक्यस्य
 भवान्प्रभुः ॥१३॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ अहमप्यब्रवं प्राप्तानृषीन्सर्वान्यतव्रतान् ॥ उभौ पूज्यतमौ लोक उभाभ्यां जायते जगत् ॥१४॥ उभा
 भ्यां जायते हव्यं कव्यं चामृतमेव च ॥ उभाभ्यां जीवनं लोके शरीरस्य च धारणम् ॥१५॥ नानयोश्च विशेषोऽस्ति ततो ज्यैष्ठ्यं समं मतम् ॥
 ततो मद्रचनाज्यैष्ठ्यमुभयोर्नैव कस्यचित् ॥१६॥ ज्यैष्ठ्यमन्यतरस्येति मेनिरे ऋषिसत्तमाः ॥ न तृता मम वाक्येन जग्मुर्गुणं तपस्विनः ॥१७॥
 ॥ मुनय ऊचुः ॥ ॥ कस्य ज्यैष्ठ्यं भवान्प्राणो त्रायो सत्यं त्वयि स्थितम् ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥१८॥ वायुराहानलो ज्यैष्ठ्यः सर्वमग्नौ प्रतिष्ठितम् ॥
 नेत्युक्त्वाऽन्योन्यमृषयो जग्मुस्तेऽपि वसुंधराम् ॥१९॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ ॥ सत्यं भूमे वद ज्यैष्ठ्यमाधाराऽसि चराचरे ॥२०॥ ॥ ब्रह्मो
 वाच ॥ ॥ भूमिरप्याह विनयादागतांस्तानृषीनिदम् ॥२१॥ ॥ भूमिरुवाच ॥ ॥ ममाप्याधारभूताः स्फुरापो देव्यः सनातनाः ॥ अद्व्यस्तु
 जायते सर्वं ज्यैष्ठ्यमप्यु प्रतिष्ठितम् ॥२२॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ नेत्युक्त्वाऽन्योन्यमृषयो जग्मुः क्षीरोदशाधिपिनम् ॥ तुष्टुर्विविधैः स्तोत्रैः शङ्खच
 क्रमदाधरम् ॥२३॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ यो वेद सर्वं भुवनं भविष्यद्यज्जायमानं च गुहानिविष्टम् ॥ लोकत्रयं चित्रविचित्ररूपमन्ते समस्तं च
 यमाविवेश ॥२४॥ यदक्षरं शाश्वतमप्रमेयं यं वेदवेद्यमृषयो वदन्ति ॥ यमाश्रिताः स्वेप्सितमामुवन्ति तद्वस्तु सत्यं शरणं ब्रजामः ॥२५॥ भूतं
 महाभूतजगत्प्रधातुं न विन्दते योगिनो विष्णुरूपम् ॥ तद्रूपमेतं ऋषयोऽत्र याताः सत्यं वदस्वेह जगन्निवास ॥२६॥ त्वमन्तरात्माऽसिलेदह
 भाजा त्वमेव सर्वं त्वयि सर्वमीशः ॥ तथाऽपि जानन्ति न केऽपि कुत्राप्यहो भवन्तं प्रकृतिप्रभावात् ॥ अन्तर्वह्निः सर्वत एव सन्तं विश्वात्मना संप
 रिवर्तमानम् ॥२७॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ ततः प्राह जगद्धार्ता दवी वागंशरीरिणी ॥२८॥ ॥ दैवी वागुवाच ॥ ॥ उभावाराध्य तपसा भक्त्या
 च नियमेन च ॥ यस्य स्यात्प्रथमं सिद्धिस्तद्भूतं ज्यैष्ठ्यमुच्यते ॥२९॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ तथेत्युक्त्वा ययुः सर्वे ऋषयो लोकपूजिताः ॥ श्रान्ताः

स्त्रिन्नान्तरात्मानः परं वैराग्यमाश्रिताः ॥३०॥ सर्वलोकैकजननीं भुवनत्रयपावनीम् ॥ गौतमीमगमन्सर्वे तपस्तप्तुं यतव्रताः ॥३१॥ अवेदवतं तथाऽग्निं च पूजनायोद्यतास्तदा ॥ अग्रेष्व पूजका ये च अपां वै पूजने स्थिताः ॥ तत्र वागब्रवीद्देवी वेदमाता सरस्वती ॥३२॥ ॥ देवी वागुवाच ॥ अग्रे रापस्तथा योनिरद्भिः शौचमवाप्यते ॥ अग्रेष्व पूजका ये च विनाऽद्भिः पूजनं कथम् ॥३३॥ अप्सु जातासु सर्वत्र कर्मण्यधिकृतो भवेत् ॥ तावत्कर्मण्यनर्होऽयमशुचिर्मेलिनो नरः ॥३४॥ न मग्नः श्रद्धया यावदप्सु शीतासु वेदविद् ॥ तस्मादापो वरिष्ठाः स्युर्मातृभूता यतः स्मृताः ॥ तस्माज्जेष्मयमपामेव जनन्योऽग्निर्विशेषतः ॥३५॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ तद्वचः श्रुत्वास्ते ऋषयो वेदवादिनः ॥ निश्चयं च ततश्चक्रुर्भवेज्यैष्ठ्यमपामिति ॥३६॥ यत्र तीर्थे वृत्तमिदमृषिसत्रे च नारद ॥ तपस्तीर्थं तु तत्प्रोक्तं सत्रतीर्थं तदुच्यते ॥३७॥ अग्नितीर्थं च तत्प्रोक्तं तथा सारस्वतं विदुः ॥ तेषु स्नानं च दानं च सर्वकामप्रदं शुभम् ॥३८॥ चतुर्दश शतान्यत्र तीर्थानां पुण्यदायिनाम् ॥ तेषु स्नानं च दानं च स्वर्गमोक्षप्रदायकम् ॥३९॥ कृतं संदेहहरणमृषीणां यत्र भाषया ॥ सरस्वत्यभवत्तत्र गंगया संगता नदी ॥ माहात्म्यं तस्य को वक्तुं संगमस्य क्षमो नरः ॥४०॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये तपस्तीर्थादिचतुर्दशशततीर्थवर्णनं नाम षट्पञ्चाशोऽध्यायः ॥५६॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ देवतीर्थमिति ख्यातं गंगाया उत्तरे तटे ॥ तस्य प्रभावं वक्ष्यामि सर्वपापप्रणाशनम् ॥१॥ आर्क्षिषेण इति ख्यातो राजा सर्वगुणान्वितः ॥ तस्य भार्या जया नाम साक्षाच्छ्रीरिवापरा ॥२॥ तस्य पुत्रो भरो नाम मतिमान्पितृवत्सलः ॥ धनुर्वेदे च वेदे च निष्णातो दक्ष एव च ॥३॥ तस्य भार्या रूपवती सुप्रभेत्यभिषिञ्चिता ॥ आर्क्षिषेणस्ततो राजा पुत्रे राज्यं निवेश्य सः ॥४॥ पुरोधसा च मुस्येन दीक्षां चक्रे जनेश्वरः ॥ सरस्वत्यास्ततस्ततो हयमेधाय यनवान् ॥५॥ ऋत्विग्भिर्ऋषिमुख्यैश्च वेदशास्त्रपरायणैः ॥ दीक्षितं तं नृपश्रेष्ठं ब्राह्मणाग्निस्मीपतः ॥६॥ मिथुर्दानवराट्शूरः पापबुद्धिः प्रतापवान् ॥ मत्वं विध्वंस्य नृपतिं सभार्यं सपुरोहितम् ॥७॥ आदाय वेगात्स प्रागाद्रसातलतलं मुने ॥ नीतिं तस्मिन्नपर्वरे यज्ञे नष्टे ततोऽमराः ॥८॥ ऋत्विजश्च ययुः सर्वे स्वं स्वं स्थानं मत्वात्ततः ॥ पुरोहितस्ततो राज्ञो देवापिरिति विश्रुतः ॥९॥ बालस्तां मातरं दृष्ट्वा आत्मनः पितरं न च ॥ दृष्ट्वा सविस्मयो भूत्वा दुःखितोऽतीव चाभवत् ॥१०॥ स मातरं तु पप्रच्छ पिता मे क्व गतोऽम्बिके ॥ पितृहीनो न जीवेयं मातः सत्यं वदस्व मे ॥११॥ ऋग्भिर्ऋषिपुत्रविहीनानां जीवितं पापकर्मणाम् ॥ न वक्षि यदि मे मातर्जलमग्निमथाऽऽविशे ॥१२॥ पुत्रं प्रोवाच सा माता राज्ञो भार्या पुरोधसः ॥ दानवेन तलं नीतो राज्ञां सद् पिता तव ॥१३॥ ॥

देवापिरुवाच ॥ क नीतः केन वा नीतः कथ नीतः क कर्माणि ॥ केषु पश्यत्सु किं स्थानं दानवस्य वदस्व मे ॥ १४ ॥ ॥ मातोवाच ॥ दीक्षितं यज्ञसद
 सि सभार्यं सपुरोधसम् ॥ राजानं तं मिथुर्देत्यो नीतवान्स रसातलम् ॥ पश्यत्सु देवसंघेषु बह्विश्राद्धणसंनिधौ ॥ १५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तन्मातृव
 चनं श्रुत्वा देवापिः कृत्यमस्मरत् ॥ देवान्पश्येऽथवाऽग्निं वा ऋत्विजो वाऽसुरास्तथा ॥ १६ ॥ एतेष्वेव पिताऽन्वेष्यो नान्यत्रेति मतिर्मम ॥ इति
 निश्चित्य देवापिर्भरं प्राह नृपात्मजम् ॥ १७ ॥ ॥ देवापिरुवाच ॥ तपसा ब्रह्मचर्येण व्रतेन निगमेन च ॥ आनेतव्या मया सर्वे नीता ये च रसा
 तलम् ॥ १८ ॥ जाते पराभवे घोरे यो न कुर्यात्प्रतिक्रियाम् ॥ नराधमेन किं तेन जीवता वा भूतेन वा ॥ १९ ॥ त्वं प्रशाधि महीं कृत्स्नामर्षि
 षेणः पिता यथा ॥ माता मम त्वया पाल्या राजन्यावन्ममाऽऽगतिः ॥ भवेच्च कृतकार्यस्य अनुजानीहि मां भर ॥ २० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भरेणो
 क्तः स देवापिः सर्वं निश्चित्य यत्नतः ॥ २१ ॥ ॥ भर उवाच ॥ सिद्धिं कुरु सुखं याहि मा चिन्तामरिपकां भज ॥ २२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततो
 देवापिरमरराजाह्मिध्यानतत्परः ॥ ऋत्विजोऽन्वेष्य यत्नेन नत्वा तानृत्विजः पृथक् ॥ कृताञ्जलिपुटो बालो देवापिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ २३ ॥ ॥
 देवापिरुवाच ॥ भवद्भिश्च मखो रक्ष्यो यजमानश्च दीक्षितः ॥ पुरोधाश्च तथा रक्ष्यः पत्नी या दीक्षितस्य तु ॥ २४ ॥ भवत्सु तत्र पश्यत्सु यज्ञं
 विध्वंस्य ऋत्विजः ॥ राजादयस्तेन नीतास्तत्र युक्ततमं भवेत् ॥ २५ ॥ अथाप्येतदहं मन्ये भवन्तस्तानरोगिणः ॥ दातुमर्हन्ति विप्राऽग्या ह्यन्यथा
 शापमर्हन्ति ॥ २६ ॥ ॥ ऋत्विज ऊचुः ॥ मत्सेऽग्निः प्रथमं पूज्यो ह्यग्निरेवात्र देवतम् ॥ तस्माद्वयं न जानीमो ह्यग्नीनां परिचारकाः ॥ २७ ॥ स
 एव दाता भोक्ता च हर्ता कर्ता च हव्यवाद् ॥ २८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ऋत्विजः पृष्ठतः कृत्वा देवापिर्जातवेदसम् ॥ पूजयित्वा यथान्यायमग्रये
 तन्न्यवेदयत् ॥ २९ ॥ ॥ अग्निरुवाच ॥ यथर्त्विजस्तथा चाहं देवानां परिचारकः ॥ हव्यं वद्वाग्निं देवानां भोक्तारो रक्षकाश्च ते ॥ ३० ॥ ॥
 देवापिरुवाच ॥ देवानाहूय यत्नेन हविर्भागान्पृथक्पृथक् ॥ दास्येऽहमेव शीर्षं त्वं तस्माद्याहि सुरान्प्राति ॥ ३१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ देवापिः स सुरा
 न्प्राप्य नत्वा तेभ्यः पृथक्पृथक् ॥ ऋत्विग्वाक्यं चाग्निवाक्यं शापं चापि न्यवेदयत् ॥ ३२ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ आहूता वैदिकैर्मन्त्रैर्ऋत्विग्भिश्च
 यथाक्रमम् ॥ भोक्ष्यामहे हविर्भागान्न स्वतन्त्रा द्विजोत्तम ॥ ३३ ॥ तस्माद्वेदानुगा नित्यं वयं वेदेन चोदिताः ॥ परतन्त्रास्ततो विप्रः वेदेभ्यस्त
 त्रिवेदयः ॥ ३४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ स देवापिः शुचिर्भूत्वा वेदानाहूय यत्नतः ॥ ध्यानेन तपसा युक्तो वेदाश्चापि पुरोऽभवत् ॥ ३५ ॥ वेदानुवाच
 देवापिर्नमस्य तु पुनःपुनः ॥ ऋत्विग्वाक्यं चाग्निवाक्यं देववाक्यं न्यवेदयत् ॥ ३६ ॥ ॥ वेदा ऊचुः ॥ परतन्त्रा वयं तात ईश्वरस्य वशानुगाः ॥

अशेषजगदाधारो निराधारो निरञ्जनः ॥ ३७ ॥ सर्वशक्त्यैकसदनं निधानं सर्वसंपदाम् ॥ स तु कर्ता महादेवः संहर्ता स महेश्वरः ॥
 ॥ ३८ ॥ वयं शब्दमया ब्रह्मन्वादामो विद्म एव च ॥ अस्माकमेतत्कृत्यं स्याद्वादामो यत्तु पृच्छसि ॥ ३९ ॥ केन नीतास्तस्य
 नाम तत्पुरं तद्वलं तथा ॥ भक्षिताः किंतु नो नष्टा एतज्जानीमहे वयम् ॥ ४० ॥ यथा च तव सामर्थ्यं यमाराध्यं च यत्र च ॥
 स्यादित्येतच्च जानीमो यथा प्राप्स्यसि तान्धुनः ॥ ४१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एतच्छ्रुत्वाऽवदद्देवान्विचार्य सुचिरं हृदि ॥ ४२ ॥ ॥
 देवापिरुवाच ॥ वेदा वदन्त्वेतदेव सर्वमःशु यथार्थतः ॥ सर्वान्प्राप्स्ये तलं नीतानलं तेभ्यो नमोऽस्तु वः ॥ ४३ ॥ ॥ वेदा ऊचुः ॥ गौतमीं
 गच्छ देवापे तत्र स्तुहि महेश्वरम् ॥ सुप्ररुन्नरतवाभीष्टं दास्यत्येव कृपाकरः ॥ ४४ ॥ भवेद्देवः शिवः प्रीतः स्तुतः सत्यं महामते ॥ आर्क्षिवेणश्च
 नृपतिस्तस्य जाया जया सती ॥ ४५ ॥ उपमन्युस्तव पिता तले तिष्ठन्त्यरोगिणः ॥ वरदानान्महेशस्य मिथुं हत्वा च राक्षसम् ॥ यशः प्राप्स्यसि
 धर्मं च एतच्छक्यं न चेतरत् ॥ ४६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तद्देवचक्राद्वालो देवापिगौतमीं गतः ॥ स्नात्वा कृतक्षणो विप्रस्तुष्टाव च महेश्वरम् ॥ ४७ ॥
 देवापिरुवाच ॥ वालोऽहं देवदेवेश गुरुणां त्वं गुरुर्मम ॥ न मे शक्तिस्त्वत्स्तवने तुभ्यं शंभो नमोऽस्तु ते ॥ ४८ ॥ न त्वां जानन्ति निगमा न
 देवा मुनयो न च ॥ न ब्रह्मा नापि वैकुण्ठो योऽसि सोऽसि नमोऽस्तु ते ॥ ४९ ॥ येऽनाथा ये च कृपणा ये दरिद्राश्च रोगिणः ॥ पापात्मानो ये
 च लोके तांस्त्वं पासि महेश्वर ॥ ५० ॥ तपसा नियमैर्मन्त्रैः पूजितास्त्रिदिवौकसः ॥ त्वया दत्तं फलं तेभ्यो दास्यन्ति जगतां पते ॥ ५१ ॥ याचि
 तारश्च दातारस्तेभ्यो यद्यन्मनीषितम् ॥ भवतीति न चित्रं स्यात्त्वं विपर्ययकारकः ॥ ५२ ॥ येऽज्ञानिनो ये च पापा ये मग्ना नरकार्णवे ॥ शिवेति
 वचनाग्राथ तान्पासि त्वं जगद्गुरो ॥ ५३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं तु स्तुवतस्तस्य पुरः प्राह त्रिलोचनः ॥ ५४ ॥ शिव उवाच ॥ वरं ब्रूह्यथ देवापे
 अलं दैन्येन बालक ॥ ५५ ॥ देवापिरुवाच ॥ राजानं राजपर्यायं च पितरं च गुरुं मम ॥ प्राप्तुमिच्छे जगन्नाथ निधनं च रिपोर्मम ॥ ५६ ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ देवापिवचनं श्रुत्वा तथेत्याहासिलेश्वरः ॥ देवापेः सर्वमभवदाज्ञया शंकरस्य तत् ॥ ५७ ॥ आहूय स्वगणं शंभुर्देवापिकुरुणाकरः ॥
 नान्दिनं प्रेषयामास शंभुः शूलेन नारद ॥ ५८ ॥ रसातले मिथुं नन्दीं हत्वा चासुरपुंगवान् ॥ तत्पित्रादीन्समानीय तस्मै तान्स न्यवेदयत्
 ॥ ५९ ॥ हयमेधश्च तत्राऽऽसीदार्क्षिवेणस्य धीमतः ॥ अग्निश्च ऋत्विजो देवा वेदाश्च ऋषयोऽनुवन् ॥ ६० ॥ अग्न्यादय ऊचुः ॥ यत्र साक्षाद्
 भूच्छंभुर्देवापे भक्तवत्सलः ॥ देवदेवो जगन्नाथो देवतीर्थमभूच्च तत् ॥ ६१ ॥ सर्वपापक्षयकरं सर्वसिद्धिप्रदं नृणाम् ॥ पुण्यदं तीर्थमेतत्स्यात्तव कीर्तिश्च

शाश्वती ॥ ६२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अथमेधे निवृत्ते तु सुरास्तेभ्यो वरान्ददुः ॥ स्नात्वा कृतार्था गङ्गायां ततस्ते दिवमाक्रमन् ॥ ६३ ॥ ततः प्रभृति तत्राऽऽसंस्ती
 र्थानि दश पञ्च च ॥ सहस्राणि शतान्यष्टादशभ्योरपि तीरयोः ॥ तेषु स्नानं च दानं च ह्यतीव फलदं विदुः ॥ ६४ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमी
 माहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये आर्घ्येणायष्टोत्तरशताधिकपञ्चदशसहस्रतीर्थवर्णनं नाम सप्तपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तपोवनमिति ख्यातं
 नन्दिनीसंगमं तथा ॥ सिद्धेश्वरं तत्र तीर्थं गौतम्या दक्षिणे तटे ॥ १ ॥ शार्दूलं चेति विख्यातं तेषां वृत्तमिदं शृणु ॥ यस्य श्रवणमात्रेण सर्वपापैः
 प्रमुच्यते ॥ २ ॥ अग्निहोता पुरा त्वासीद्देवानां हव्यवाहनः ॥ भार्या प्राप्ता दक्षमुतां स्वाहां नाम सुरुपिणीम् ॥ ३ ॥ साऽनपत्या पुरा चाऽऽसीत्
 त्रार्थं तप आविशत् ॥ तपश्चरन्तीं विपुलं तोषयन्तीं हुताशनम् ॥ स भर्ता हुतभुवः प्राह भार्या स्वाहामनिन्दिताम् ॥ ४ ॥ अग्निरुवाच ॥ अप
 त्यानि भविष्यन्ति मा तपः कुरु शोभने ॥ ५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तच्छ्रुत्वा भर्तृवाक्यं तु निवृत्ता तपसोऽभवत् ॥ स्त्रीणामभीष्टदं नान्यद्रतृवाक्यं
 विना क्वचित् ॥ ६ ॥ ततः कतिपये काले तारकाद्वय आगते ॥ अनुत्पन्ने कार्तिकेये चिरकालरहोगते ॥ ७ ॥ महेश्वरे भवान्यां च व्रस्ता देवाः
 समागताः ॥ देवानां कार्यसिद्धयर्थमग्निं प्रोचुर्दिवौकसः ॥ ८ ॥ देवा ऊचुः ॥ देवं गच्छ महाभाग शंभुं त्रैलोक्यश्रुजितम् ॥ तारकाद्वयमापन्नं
 शंभवे त्वं निवेदय ॥ ९ ॥ अग्निरुवाच ॥ न गन्तव्यं तत्र देशे दंपत्योः स्थितयो रहः ॥ सामान्यमात्रतो न्यायः किं पुनः शूलपाणिनि ॥ १० ॥
 एकान्तस्थितयोः स्वैरं जरुपतोश्च सरागयोः ॥ दंपत्योः शृणुयाद्वाक्यं निरयात्तस्य नोद्धतिः ॥ ११ ॥ स स्वाम्यखिललोकानां महाकालस्त्रिंश
 लवान् ॥ निरीक्षणीयः केन स्याद्भवान्या रहसि स्थितः ॥ १२ ॥ देवा ऊचुः ॥ महाभये चानुगते न्यायः कोऽन्यत्र वर्ण्यते ॥ तारकाद्वय आपन्ने
 गच्छ त्वं तारको भवान् ॥ १३ ॥ महाभयाब्धौ साधूनां यत्परार्थाय जीवितम् ॥ रूपेणान्येन वा गच्छ वाचं वद यथा तथा ॥ १४ ॥ विश्राव्य देव
 वचनं शंभुमागच्छ सत्वरः ॥ ततो दास्यामहे पूजामुभयलोकयोः कवे ॥ १५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शुको भूत्वा जगामाऽऽशु देववाक्याद्भुतारानः ॥ यत्राऽऽसी
 जगतां नाथो रममाणस्तदोमया ॥ १६ ॥ स भीतवदथ प्रायाच्छुको भूत्वा तदाऽनलः ॥ नाशकक्षारदेशे तु प्रवेष्टुं हव्यवाहनः ॥ १७ ॥ ततो गवाक्ष
 देशे तु तस्थौ पुन्वन्नधोमुखः ॥ तं दृष्ट्वा प्रहसञ्छंभुरुमां प्राह रहोगतः ॥ १८ ॥ शंभुरुवाच ॥ पश्य देवि शुक्रं प्राप्तं देववाक्याद्भुतारानम् ॥ १९ ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ लज्जिता चावदद्देवमलं देवेति पार्वती ॥ पुरश्चरन्तं देवेशो ह्यग्निं तं द्विजरूपिणम् ॥ २० ॥ आहूय बहुशश्चापि ज्ञातोऽस्यग्नेऽत्र मा वद ॥
 विदारयस्व स्वमुखं गृह्णाणदं नयस्व तत् ॥ २१ ॥ इदमुक्त्वा तस्य चाऽऽस्येऽग्ने रेतः स प्राक्षिपद्बहु ॥ रेतोगर्भस्तदा चाग्निर्गन्तुं नैव च शक्तवान् ॥ २२ ॥

सुरनद्यास्ततस्तीरं श्रान्तोऽग्निरुपतस्थिवान् ॥ कृत्तिकासु च तद्वेतःप्रक्षेपात्कार्तिकोऽभवत् ॥ २३ ॥ अवशिष्टं च यत्किंचिदग्नेर्देहे च शांभवम् ॥ तदेव
 रेतो वह्निस्तु स्वभार्यायां द्विधाऽक्षिपत् ॥ २४ ॥ स्वाहायां प्रियभूतायां पुत्रार्थिन्यां विशेषतः ॥ पुरा साऽऽश्वासिता तेन संततिस्ते भविष्यति ॥ २५ ॥
 तद्वाह्निनाऽथ संस्मृत्य तत्क्षिप्तं शांभवं महः ॥ तदग्ने रेतसस्तस्यां जज्ञे मिथुनमुत्तमम् ॥ २६ ॥ सुवर्णश्च सुवर्णां च रूपेणाप्रतिमं भुवि ॥ अग्नेः
 प्रीतिकरं नित्यं लोकानां प्रीतिवर्धनम् ॥ २७ ॥ अग्निः प्रीत्या सुवर्णां तां प्रादाद्धर्माय धीमते ॥ सुवर्णस्याथ पुत्रस्य संकल्पमप्रकरोत्प्रियाम् ॥
 एवं पुत्रस्य पुत्र्याश्च विवाहमकरोत्कविः ॥ २८ ॥ अन्योन्यरेतोव्यतिपद्गोपादग्नेरपत्यमुभयं तथैव ॥ पुत्रः सुवर्णो बहुरूपरूपी रूपाणि कृत्वा सुरस
 त्तमानाम् ॥ २९ ॥ इन्द्रस्य वायोर्धनदस्य भार्या जलेश्वरस्यापि मुनीश्वराणाम् ॥ भार्यास्तु गच्छत्यनिशं सुवर्णो यस्याः प्रियं यच्च वपुः स कृत्वा ॥
 ॥ ३० ॥ याति क्वचिच्चापि कवेस्तनुजस्तद्गर्तृरूपं च पतिव्रतासु ॥ कृत्वाऽनिशं ताभिर्दुदारभावः कुर्वन्कृतार्थं मदनं स रेमे ॥ ३१ ॥ कृत्या तदा
 कृत्यभवत्सुवर्णो धर्मस्य भार्याऽपि सुवर्णनाम्नी ॥ स्वाहासुता स्वैरिणी सा बभूव यस्यापि यस्यापि मनोगता या ॥ ३२ ॥ भार्या सुररूपा सैव
 भूत्वा सुवर्णां रेमे पतीन्मानुषानामुरांश्च ॥ देवानृषीन्पितरूपैस्तथाऽन्यान्पौदार्यस्थैर्यंगाम्भीर्ययुक्तान् ॥ ३३ ॥ याऽभिप्रेता यस्य देवस्य भार्या तद्रूपा
 सा रमते तेन सार्धम् ॥ नानाभेदैः करणैश्चाप्यनेकैराकर्षन्ती तन्मनः कामसिद्धिम् ॥ ३४ ॥ एवं सुवर्णस्य निरीक्ष्य चेशमग्नेः सूनोः पुत्रिकाया
 स्तथाऽग्नेः ॥ सर्वे च शेषुः कुपितास्तदाऽग्नेः पुत्रं च पुत्रीं च सुरासुरास्ते ॥ ३५ ॥ ॥ सुरासुरा ऊचुः ॥ कृतं यदेतद्व्यभिचाररूपं यच्छन्नाना वर्तनं
 पापरूपम् ॥ तस्मात्सुतस्ते व्यभिचारवांश्च सर्वत्रगामी जायतां हव्यवाह ॥ ३६ ॥ तथा सुवर्णाऽपि न चैकनिष्ठा भूयादग्ने नैकतृप्ता बहूश्च ॥
 नानाजातीन्निन्दितान्देहभाजो भजित्री स्यादेष दोषश्च पुत्र्याः ॥ ३७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्येतच्छापवचनं श्रुत्वाऽग्निरतिभीतवत् ॥ मामभ्येत्य
 तदोवाच निष्कृतिं वद पुत्रयोः ॥ ३८ ॥ तदाऽहमब्रवं बह्वे गौतमीं गच्छ शंकरम् ॥ स्तुत्वा तत्र महाबाहो निवेदय जगत्पतेः ॥ ३९ ॥ माहेश्वरेण
 वीर्येण तव देहस्थितेन च ॥ एवंविधं त्वपत्यं ते जातं वद्वे ततो भवान् ॥ ४० ॥ निवेदयस्व देवाय देशानां शापप्रीदशम् ॥ स्वापत्यरक्षणयासां
 शंभुः श्रेयः करिष्यति ॥ ४१ ॥ स्तुहि देवं च देवीं च भक्त्या प्रीतो भवेच्छिवः ॥ ततस्त्वपत्यविषये प्रियान्कामानवाप्त्वासि ॥ ४२ ॥ ततो
 मद्रचनादाग्निर्गङ्गां गत्वा महेश्वरम् ॥ तुष्टाव नियतो वाक्यैः स्तुतिभिर्वेदसंमितैः ॥ ४३ ॥ ॥ अग्निरुवाच ॥ विश्वस्य जगतो धाता विश्वमूर्ति
 निरञ्जनः ॥ आदिकर्ता स्वयंभूश्च तं नमामि जगत्पतिम् ॥ ४४ ॥ योऽग्निर्भूत्वा संहरति स्रष्टा वै जलरूपतः ॥ सूर्यरूपेण यः पाति तं नमामि च

त्र्यम्बकम् ॥ ४५ ॥ यजमानस्य रूपेण सुराणां तृप्तिहेतवे ॥ वायुरूपेण जीवानां व्यवस्थाकरणेन च ॥ ४६ ॥ शिवरूपेण यः पाति सुखाय
 सततं हरिः ॥ अवकाशं प्राणिनां तु धत्ते व्योमस्वरूपतः ॥ ४७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततः प्रसन्नो भगवाननन्तः शंभुरव्ययः ॥ वरेण च्छन्दया
 मास पावकं सुरपूजितम् ॥ ४८ ॥ स विनीतः शिवं प्राह तव वीर्यं मयि स्थितम् ॥ तेन जातः सुतो रम्यः सुवर्णो लोकविश्रुतः ॥ ४९ ॥ तथा
 सुवर्णां पुत्री च तस्मादेव जगत्प्रभो ॥ अन्योन्यवीर्यसङ्गाच्च तदोपादुभयं त्विदम् ॥ ५० ॥ व्यभिचारात्सदोषं च ह्यपत्यमभवच्छिव ॥ शप्यं ददुः
 सुराः सर्वे तयोः शान्तिं कुरु प्रभो ॥ तदग्निवचनाच्छम्भुः प्रोवाचेदं शुभोदयम् ॥ ५१ ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ मदीर्यादभवत्त्वत्तः सुवर्णो भूरिविक्रमः ॥
 समग्रा ऋद्धयः सर्वाः सुवर्णेऽस्मिन्मदाहिताः ॥ ५२ ॥ भविष्यन्ति न संदेहो वद्वे शृणु वचो मम ॥ त्रयाणामपि लोकानां पावनः स भविष्यति ॥
 ॥ ५३ ॥ स एव चामृतं लोके स एव सुरवल्लभः ॥ स एव भुक्तिमुक्ती च स एव मखदक्षिणा ॥ ५४ ॥ स एव रूपं सर्वस्य गुरुणामप्यसौ गुरुः ॥
 वीर्यं श्रेष्ठतमं विद्याद्वीर्यं मत्तो यदुत्तमम् ॥ ५५ ॥ विशेषतस्त्वयि क्षिप्तं तस्य का स्याद्विचारणा ॥ हीनं तेन विना सर्वं संपूर्णास्तेन संपदः ॥
 ॥ ५६ ॥ जीवन्तोऽपि मृताः सर्वे सुवर्णेन विना नराः ॥ निर्गुणोऽपि धनी मान्यः सगुणोऽप्यधनो नहि ॥ ५७ ॥ तस्मान्नातः परं किंचित्सुवर्णाद्धि
 भविष्यति ॥ तथा चैषा सुवर्णाऽपि स्यादुत्कृष्टाऽपि चञ्चला ॥ ५८ ॥ अनया वीक्षितं सर्वं न्यूनं पूर्णं भविष्यति ॥ तपसा जपहोमैश्च येयं प्राप्या
 जगन्त्रये ॥ ५९ ॥ तस्याः प्रभावं प्राशस्त्यमग्रे किंचिच्च कीर्त्यते ॥ सर्वत्र या तु संतिष्ठेदायाता विचारेष्यति ॥ ६० ॥ सुवर्णां कमला साक्षात्प
 वित्रा च भविष्यति ॥ अद्य प्रभृत्यात्मजयोस्तथा स्वैरं विचेष्टतोः ॥ तथाऽपि चैतयोः पुण्यं न भूतं न भविष्यति ॥ ६१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 एवमुक्त्वा ततः शंभुः साक्षात्तत्राभवच्छिवः ॥ लिङ्गरूपेण सर्वेषां लोकानां हितकाम्यया ॥ ६२ ॥ वरान्प्राप्य सुताभ्यां स वह्निस्तुष्टोऽभव
 त्ततः ॥ स्वभर्त्रा च सुवर्णां सा धर्मेणाग्निसुता मुदा ॥ ६३ ॥ वर्तयामास पुत्रोऽपि वद्वेः संकल्पया मुदा ॥ एतस्मिन्नन्तरे स्वर्णामग्रेर्दुहितरं मुने ॥
 ॥ ६४ ॥ परिभूय च धर्मं तं शार्दूलो दानवेश्वरः ॥ अहरद्राग्यसौभाग्यविलासवसतिं छलात् ॥ ६५ ॥ नीता रसातलं तेन सुवर्णां लोकविश्रुता ॥
 जामाताऽग्रेः स धर्मश्च अग्निश्चैव स हव्यवाद् ॥ ६६ ॥ विष्णवे लोकनाथाय स्तुत्वा चैव पुनः पुनः ॥ कार्यविज्ञापनं चोभौ चक्रतुः प्रभवि
 ण्यवे ॥ ६७ ॥ ततश्चक्रेण चिच्छेद शार्दूलस्य शिरो हरिः ॥ साऽऽनीता विष्णुना देवी सुवर्णां लोकमुन्दरी ॥ ६८ ॥ महेश्वरमुता चैव अग्रे
 श्चैव तथा प्रिया ॥ महेश्वराय तां विष्णुर्दशयामास नारद ॥ ६९ ॥ प्रीतोऽभवन्महेशोऽपि सत्त्वजे तां पुनः पुनः ॥ चक्रं प्रक्षालितं यत्र

शार्दूलच्छेदि दीप्तिमत् ॥ ७० ॥ चक्रतीर्थं तु विख्यातं शार्दूलं चेति तद्विदुः ॥ यत्र नीता सुवर्णा सा विष्णुना शंकरान्तिकम् ॥ ७१ ॥ तत्तीर्थं
 शार्करं ज्ञेयं वैष्णवं सिद्धमेव तु ॥ यत्राऽऽनेन्दमनुप्राप्तो ह्यग्निर्वर्मश्च शाश्वतः ॥ ७२ ॥ आनन्दाश्रुणि न्यपतन् यत्राग्नेर्मुनिसत्तम ॥ आनन्देति
 नदी जाता तथा वै नन्दिनीति च ॥ ७३ ॥ तस्याश्च संगमः पुण्यो गङ्गायां तत्र वै शिवः ॥ तत्रैव संगमे साक्षात्सुवर्णाऽद्यापि संस्थिता ॥ ७४ ॥
 दाक्षायणी सैव शिवा आग्नेयी चेति विश्रुता ॥ अम्बिका जगदाधारा शिवा कात्यायनीश्वरी ॥ ७५ ॥ भक्ताभीष्टप्रदा नित्यमलंकृत्योभयं तटम् ॥
 तपस्तेपे यत्र चाग्निस्तत्तीर्थं तु तपोवनम् ॥ ७६ ॥ एवमादीनि तीर्थानि तीरयोरुभयोर्मुने ॥ तेषु स्नानं च दानं च सर्वकामप्रदं शुभम् ॥ ७७ ॥
 उत्तरे चैव पारे च सहस्राणि चतुर्दश ॥ दक्षिणे च तथा पारे सहस्राण्यथ षोडश ॥ ७८ ॥ तत्र तत्र च तीर्थानि साभिज्ञानानि सन्ति वै ॥ नामानि
 च पृथक् सन्ति संक्षेपात्तन्मयोच्यते ॥ ७९ ॥ एतानि यश्च शृणुयाद्यश्च वा पठति स्मरेत् ॥ सर्वेषु तत्र काम्येषु परिपूर्णो भवेन्नरः ॥ ८० ॥ एत
 द्बृत्तं तु यो ज्ञात्वा तत्र स्नानादिकं चरेत् ॥ लक्ष्मीवाञ्छयते नित्यं धर्मवांश्च विशेषतः ॥ ८१ ॥ अञ्जकात्पश्चिमे तीर्थं तच्छार्दूलमुदाहृतम् ॥ वारा
 णस्यादितीर्थेभ्यः सर्वेभ्यो ह्यधिकं भवेत् ॥ ८२ ॥ तत्र स्नात्वा पितृन्देवान्वन्दते तर्पयत्यपि ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोके महीयते ॥ ८३ ॥
 तपोवनाच्च शार्दूलान्मध्ये तीर्थान्यशेषतः ॥ तस्यैकैकस्य माहात्म्यं न केनाप्यत्र वर्ण्यते ॥ ८४ ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थं
 माहात्म्ये तपोवननन्दिनीसंगमेश्वरदेवीदाक्षायणीसिद्धेश्वरवैष्णवशार्दूलाग्रिचक्रतीर्थादित्रिंशत्सहस्रतीर्थवर्णनं नामाष्टपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ इन्द्रतीर्थमिति ख्यातं तत्रैव च वृषाकपम् ॥ केनायाः संगमो यत्र हनुमंतं तथैव च ॥ १ ॥ अञ्जकं चापि यत्प्रोक्तं यत्र देव
 स्त्रिविक्रमः ॥ तत्र स्नानं च दानं च पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ २ ॥ तत्र वृत्तान्यथाऽऽख्यास्ये गङ्गाया दक्षिणे तटे ॥ इन्द्रेश्वरं चोत्तरे च शृणु भक्त्या
 यतव्रतः ॥ ३ ॥ नमुचिर्बलवानासीदिन्द्रशत्रुर्मदोत्कटः ॥ तस्येन्द्रेणाभवद्युद्धं फेनेनेन्द्रोऽहरच्छिरः ॥ ४ ॥ अपां च नमुचेः शत्रोस्तत्फेनं वज्ररूपधृक् ॥
 शिरश्छित्त्वा तच्च फेनं गङ्गाया दक्षिणे तटे ॥ ५ ॥ न्यपतद्बुवि भित्त्वा तु रसातलमथाऽऽविशत् ॥ रसातलभवं गां वारिं पावनमेव च ॥ ६ ॥ वज्रा
 दिष्टेन मार्गेण व्यगमद्भूमिमण्डलम् ॥ तज्जलं फेननाम्ना तु नदी फेनेति गद्यते ॥ ७ ॥ तस्यास्तु संगमः पुण्यो गङ्गाया लोकविश्रुतः ॥ सर्वपाप
 क्षयकरो गङ्गायमुनयोरिव ॥ ८ ॥ हनुमदुपमाता वै यत्राऽऽपुवनमाव्रतः ॥ मार्जारत्वादभृन्मुक्ता विष्णुगंगाप्रसादतः ॥ ९ ॥ मार्जारं चेति तत्तीर्थं
 पुरा प्रोक्तं मया तव ॥ हनुमंतं च तत्प्रोक्तं तत्राऽऽख्यानं पुरोदितम् ॥ १० ॥ वार्षाकपं चाञ्जकं च तत्रेदं प्रयतः शृणु ॥ हिरण्य इति विख्यातो

दैत्यानां पूर्वजो बली ॥ ११ ॥ तपस्तप्ता सुरैः सर्वैरजेयोऽभूत्सुदारुणः ॥ तस्यापि बलवान्पुत्रो देवानां दुर्जयः सदा ॥ १२ ॥ महाशनिरिति
 ख्यातस्तस्य भार्या पराजिता ॥ तेनेन्द्रस्याभवद्युद्धं बहुकालं निरन्तरम् ॥ १३ ॥ महाशनिर्महावीर्यः सततं रणमूर्धनि ॥ जित्वा नागेन सहितं शक्रं
 पित्रे न्यवेदयत् ॥ १४ ॥ बद्ध्वा हस्तिसमायुक्तं स्वसारं वीक्ष्य तां तदा ॥ विहाय क्रूरतां दैत्यो हिरण्याय न्यवेदयत् ॥ १५ ॥ महाशनिपिता
 दैत्यः पूर्वेषां पूर्ववत्तरः ॥ शचीकान्तं तले स्थाप्य तस्य रक्षामथाकरोत् ॥ १६ ॥ महाशनिर्हारं जित्वा जेतुं वरुणमभ्यगात् ॥ वरुणोऽपि महा
 बुद्धिः प्रादात्कन्यां महाशनेः ॥ १७ ॥ उदार्धं स्वालयं प्रादाद्रुणस्तु महाशनेः ॥ तयोश्च सख्यमभवद्रुणस्य महाशनेः ॥ १८ ॥ वारुणी चापि
 या कन्या सा प्रियाऽभून्महाशनेः ॥ वीर्येण यशसा चापि शौर्येण च बलेन च ॥ १९ ॥ महाशनिर्महादैत्यश्चैलोक्ये नौपमीयते ॥ निरिन्द्रत्वं गते
 लोके देवाः सर्वे न्यमन्त्रयन् ॥ २० ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ विष्णुरेवेन्द्रदाता स्यादैत्यहन्ता स एव च ॥ मन्त्रदग्वा स एव स्यादिन्द्रं चान्यं करिष्यति ॥
 ॥ २१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ एवं संमन्य ते देवा विष्णोर्मन्त्रं न्यवेदयन् ॥ ममावध्यो महादैत्यो महाशनिरिति ब्रुवन् ॥ २२ ॥ प्रायाद्वारीश्वरं
 विष्णुः श्वशुरं वरुणं तदा ॥ केशवो वरुणं गत्वा प्राहेन्द्रस्य पराभवम् ॥ २३ ॥ तथा त्वयैतत्कर्तव्यं यथाऽऽयाति पुरंदरः ॥ तद्विष्णुवचनाच्छीघ्रं
 ययौ जलपतिर्मुने ॥ २४ ॥ मुतापतिं हिरण्यसुतं विक्रान्तं तं महाशनिम् ॥ अतिसंमानितस्तेन जामात्रा वरुणः प्रभुः ॥ २५ ॥ पप्रच्छाऽऽगमनं
 दैत्यो विनयाच्छ्वशुरं तदा ॥ वरुणः प्राह तं दैत्यं यदागमनकारणम् ॥ २६ ॥ ॥ वरुण उवाच ॥ ॥ इन्द्रं देहि महाबाहो यस्त्वया निर्जितः पुरा ॥
 बद्धं रसातलस्थं तं देवानामधिपं सखे ॥ २७ ॥ अस्मार्कं सर्वदा मान्यं देहि त्वं मम शत्रुहन् ॥ बद्ध्वा विमोक्षणं शत्रोर्महते यशसे सताम् ॥ २८ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ तथेत्युक्त्वा कथंचित्स दैत्येशो वरुणाय तम् ॥ प्रादादिन्द्रं शचीकान्तं वारणेन समन्वितम् ॥ २९ ॥ स दैत्यमध्येऽतिविराज
 मानो हरिं तदोवाच जलेशसंनिधौ ॥ संपूज्य चैवाथ महोपचारैर्महाशनिर्मघवन्तं वभाषे ॥ ३० ॥ ॥ महाशनिरुवाच ॥ केन त्वमिन्द्रोऽथ कृतो
 ऽसि केन वीर्यं तवेदग्बद्ध भाषसे च ॥ त्वं संगरे शत्रुभिर्वाध्यसे च तथाऽपि चेन्द्रो भवसीति चित्रम् ॥ ३१ ॥ अथापि बद्धा पुरुषेण काचित्तस्याः प
 तिस्तां मोचयतीति युक्तम् ॥ स्त्रियोऽस्त्वतन्त्राः पुरुषप्रधानास्त्वं वै पुमान्भविता शक्र साधो ॥ ३२ ॥ बद्धो मया संगरे बाहनेन क्वाप्यन्नं ते
 वब्रुमुदामशक्ति ॥ चिन्तांस्त्वं नन्दनं योषितस्ता यशो बलं देवराजोपभोग्यम् ॥ सर्वं हि त्वा किंतु मुक्तो जलेशादाकाङ्क्षसे जीवितं धिक्त्ववेदम् ॥
 ॥ ३३ ॥ तच्चीवनं यत्तु यशोनिधानं स एव मृत्युर्यशसो यद्विरोधि ॥ एवं जानःशक्र कथं जलेशान्मुक्तिं प्राप्नो नैव लज्जा भजेयाः ॥

गो० ब्रह्मपु०

॥ २४४ ॥

॥ ३४ ॥ त्रिविष्टपस्थः परिवेष्टितः सन्सर्वैः सुरैः कान्तया वीज्यमानः ॥ संस्तूयमानश्च तथाऽप्सरोग्भिर्नृनं लज्जा ते बिभेतीति
मन्ये ॥ ३५ ॥ त्वं वृत्रहा नमुचेष्वापि हन्ता पुरा भेता गोत्रभिद्वज्रबाहुः ॥ एवं सुरास्त्वं परिपूजयन्तीत्यतो जिष्णो सर्वमेतत्त्यजस्व ॥ ३६ ॥
विकारमाप्याप्यहितोद्भवं ये जीवन्ति लोकाननुसंविशन्ति ॥ भवादृशां दुःखयवनाञ्जजन्मा कथं न हृद्भेदमवाप कर्ता ॥ ३७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
एवमुक्त्वा तु दैत्येशो वरुणाय महात्मने ॥ प्रादादिन्द्रं पुनश्चेदं वचनं तदभाषत ॥ ३८ ॥ ॥ महाशनिरुवाच ॥ अद्य प्रभृत्यसौ शिष्य इन्द्रः
स्याद्रुणो गुरुः ॥ श्वशुरो मम येन त्वं मुक्तिमाप्सोऽसि वासव ॥ ३९ ॥ तथा त्वं भृत्यभावेन वर्तेथा वरुणं प्रति ॥ नो चेद्बद्ध्वा पुनस्त्वां वै क्षेप्स्ये
चैव रसातलम् ॥ ४० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं निर्भर्त्स्य तं शकं हंसश्चापि पुनः पुनः ॥ अब्रवीद्ब्रह्म गच्छेति वरुणं चानुमन्य तु ॥ ४१ ॥ स तु
प्राप्तः स्वनिलयं लज्जया कलुषीकृतः ॥ पौलोम्यां प्राह तत्सर्वं यत्तच्छत्रुपराभवम् ॥ ४२ ॥ ॥ इन्द्र उवाच ॥ एवमुक्तः कृतश्चैव शत्रुणाऽहं वरा
नने ॥ निर्वापयामि येन स्वमात्मानं सुभगे वद ॥ ४३ ॥ ॥ इन्द्राण्युवाच ॥ दानवानामथोद्धृतिं शक्र मायां पराभवम् ॥ वरदानं तथा मृत्युं जा
नेऽहं बलसूदन ॥ ४४ ॥ तस्माद्यस्मात्तस्य मृत्युरथवाऽपि पराभवः ॥ जायेत शृणु तत्सर्वं वक्ष्येऽहं प्रीतये तव ॥ ४५ ॥ हिरण्यस्य सुतो वीरः
पितृव्यस्य सुतो बली ॥ तस्मान्मम स्यात्स भ्राता वरदानाच्च दर्पितः ॥ ४६ ॥ ब्रह्माणं तोषयामास तपसा नियमेन च ॥ ईदृशं बलमापन्नं तपसा
किं न सिध्यति ॥ ४७ ॥ तस्मात्त्वया चित्तरागो विस्मयो वा कथंचन ॥ न कार्यः शृणु तत्रेदं कार्यं यत्तु क्रमांगतम् ॥ ४८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
एवमुक्त्वा तु पौलोमी प्राहेन्द्रं विनयान्विता ॥ ४९ ॥ ॥ इन्द्राण्युवाच ॥ नासाध्यमस्ति तपसो नासाध्यं यज्ञकर्मणः ॥ नासाध्यं लोकनाथ
स्य विष्णोर्भक्त्या हरस्य च ॥ ५० ॥ पुनश्चेदं मया कान्त श्रुतमस्त्यतिशोभनम् ॥ स्त्रीणां स्वभावं जानन्ति स्त्रिय एव सुरापि ॥ ५१ ॥ तस्मा
द्भूमेस्तथा चापां नासाध्यं विद्यते प्रभो ॥ तपो वा यज्ञकर्मादि ताभ्यामेव यतो भवेत् ॥ ५२ ॥ तत्रापि तीर्थभूता तु या भूमिस्तां ब्रजेद्भवान् ॥
तत्र विष्णुं शिवं पूज्य सर्वान्कामानवाप्स्यसि ॥ ५३ ॥ श्रुतमस्ति पुनश्चेदं स्त्रियो याश्च पतिव्रताः ॥ ता एव सर्वं जानन्ति धृतं ताभिश्चराचरम् ॥
॥ ५४ ॥ पृथिव्यां सारभूतं स्यात्तन्मध्ये दण्डकं वनम् ॥ तत्र गङ्गा जगद्धात्री तत्रेशं पूजय प्रभो ॥ ५५ ॥ विष्णुं वा जगतामीशं दीनार्तातिहरं
विभुम् ॥ अनाथानामिह नृणां मज्जतां दुःखसागरे ॥ ५६ ॥ हरो हरिर्वा गङ्गा वा काप्यन्यच्छृणो नहि ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन तोषयेतान्समाहितः ॥
॥ ५७ ॥ भक्त्या स्तोत्रैश्च तपसा कुरु चैव मया सह ॥ ततः प्राप्स्यसि कल्याणमीशविष्णुप्रसादजम् ॥ ५८ ॥ अज्ञात्वंकृणु कर्म फलं दास्यति

अ० ५९

॥ २४४ ॥

कर्मिणः ॥ ज्ञात्वा शतगुणं तत्स्याद्भार्यया च तदक्षयम् ॥ ५९ ॥ पुंसः सर्वेषु कार्येषु भाविनेह सहायिनी ॥ स्वल्पानामपि कार्याणां नहि सिद्धि
 स्तया विना ॥ ६० ॥ एकेन यत्कृतं कर्म तस्मादर्थफलं भवेत् ॥ जायया तु कृतं नाथ पुष्कलं पुरुषो लभेत् ॥ ६१ ॥ तस्मादेतत्सुविदितधर्मो
 ज्ञाया इति श्रुतेः ॥ श्रूयते दण्डकारण्ये सरिच्छेष्टाऽस्ति गौतमी ॥ ६२ ॥ अशेषावप्रशमनी सर्वाभीष्टप्रदायिनी ॥ तस्माद्गच्छ मया तत्र कुरु पुण्यं
 महाफलम् ॥ ६३ ॥ ततः शत्रून्निहत्याऽऽजौ महत्सुखमवाप्स्यसि ॥ ६४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथेत्युक्तः स ब्रह्मण भार्यया च शतक्रतुः ॥ ययौ
 गङ्गां जगद्धर्षी गौतमीं चेति विश्रुताम् ॥ ६५ ॥ दण्डकारण्यमध्यस्थां ययौ स प्रीतिमान्हरिः ॥ तपः कर्तुं मनश्चक्रे देवदेवाय शंभवे ॥ ६६ ॥
 गङ्गां नत्वा तु प्रथमं स्नात्वा च स कृताञ्जलिः ॥ शिवैकशरणो भूत्वा स्तोत्रं चेदं ततोऽब्रवीत् ॥ ६७ ॥ ॥ इन्द्र उवाच ॥ स्वमायया यो ह्यखिलं
 चराचरं सृजत्यवत्यति न सज्जतेऽस्मिन् ॥ एकः स्वतन्त्रोऽद्वयचित्सुखात्मकः स नः प्रसन्नोऽस्तु पिनाकपाणिः ॥ ६८ ॥ न यस्य तत्त्वं सनकाद
 योऽपि जानन्ति वेदान्तरहस्यविज्ञाः ॥ स पार्वतीशः सकलाभिलाषदाता प्रसन्नोऽस्तु ममान्धकारिः ॥ ६९ ॥ मुद्धा स्वयंभूर्भगवान्विरिञ्चि भयं
 करं चास्य शिरोऽन्वपश्यत् ॥ छित्त्वा नखमैर्नखसक्तमेतच्चिक्षेप तस्मादभवत्त्रिवर्गः ॥ ७० ॥ पापं दरिद्रं त्वय लोभयाञ्जे मोहो विपद्येति ततोऽ
 प्यनन्तम् ॥ जातप्रभावं भवदुःखरूपं बभूव तैर्व्याप्तमिदं समस्तम् ॥ ७१ ॥ अवेक्ष्य सर्वं चकितः सुरेशो देवीमवोचज्जगदस्तमेति ॥ त्वं पाहि
 लोकेऽथरि लोकमातरुमे शरण्ये सुभगे सुभद्रे ॥ ७२ ॥ जगत्प्रतिष्ठे वरदे जय त्वं भुक्तिः समाधिः परमा च मुक्तिः ॥ स्वाहा स्वधा स्वस्तिरना
 दिसिद्धिर्गौर्बुद्धिरासीरजरामरे त्वम् ॥ ७३ ॥ विद्यादिरूपेण जगन्त्रये त्वं रक्षां करोष्येव मदाज्ञया च ॥ त्वयैव मृष्टं भुवनत्रयं स्यान्नतः प्रकृत्यैव
 तथैव चित्रम् ॥ ७४ ॥ इत्येवमुक्ता दयिता हरेण संक्षेपसंलापपरा बभूव ॥ श्रान्ता भवस्यार्धतनौ मुलमाचिसेप च स्वेदजलं कराग्रैः ॥ ७५ ॥
 तस्माद्बभूव प्रथमं स धर्मो लक्ष्मीरथो दानमथो सुवृष्टिः ॥ सर्वं सुसंपन्नधरं सरासि धान्यानि पुष्पाणि फलानि चैव ॥ ७६ ॥
 सौभाग्यवस्तुनि वपुः सुवेषः शृङ्गारभाजीनि महौषधानि ॥ नृत्यानि गीतान्यमृतं पुराणं श्रुतिस्मृती नीतिरथान्नपाने ॥ ७७ ॥ राज्ञाणि
 शास्त्राणि गृहोपयोग्यान्यस्त्राणि तीर्थानि च काननानि ॥ इष्टानि पूतानि च मङ्गलानि यानानि शुभाभरणसनानि ॥ ७८ ॥
 भवाद्भुसंसर्गसुसंभ्रासुस्वेदसंलापरहःप्रकारैः ॥ तथैव जातं सचराचरं च अपापकं देवि ततश्च जातम् ॥ ७९ ॥ सुखं प्रभूतं
 च शुभं च नित्यं विराजि चैतत्तव देवि भावात् ॥ तस्मात्तु मां रक्ष जगन्निवि भीतं भवेभ्यो जगतां प्रघाने ॥ ८० ॥ एके तर्कैर्विबुधैर्नित

लीयन्ते तत्र चापरे ॥ शिवशक्तयोस्तदाऽद्वैतं सुन्दरं नौमि विमलम् ॥ ८१ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं तु स्तुवतस्तस्य पुरस्तादभवीच्छिवः ॥ ८२ ॥
 शिव उवाच ॥ किमभीष्टं वरयसे हरे वद परायणम् ॥ ८३ ॥ इन्द्र उवाच ॥ बलवान्मे रिपुश्चाऽऽस्ते दर्शने चाशानिर्यथा ॥ तेन बद्धस्तलं नीतः
 परिभूतस्त्वनेकधा ॥ ८४ ॥ वाक्सायकैस्तथा विद्धस्तद्विधाय त्वियं कृतिः ॥ तदर्थं जगतामीश येन जेष्ये रिपुं प्रभो ॥ ८५ ॥ तदेव देहि वीर्यं मे
 यच्चान्यद्विपुनाशनम् ॥ जातः पराभवो यस्मात्तद्विनाशो कृते सति ॥ पुनर्जातमहं मन्ये वरं कीर्तिर्जयश्रियोः ॥ ८६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ स शिवः शक
 माहेदं न मयैकेन ते रिपुः ॥ वधमाप्नोति तस्मात्त्वं विष्णुमप्यव्ययं हरिम् ॥ ८७ ॥ आराधयस्व पौलोम्या सह देवं जनार्दनम् ॥ लोकत्रयैकशरणं
 नारायणमनन्यधीः ॥ ८८ ॥ ततः प्राप्स्यसि तस्माच्च मत्तश्चापि प्रियं हरे ॥ पुनश्चोवाच भगवानादिकर्ता महेश्वरः ॥ ८९ ॥ मन्त्राभ्यासस्तपो
 वाऽपि योगाभ्यसनमेव च ॥ संगमे यत्र कुत्रापि सिद्धिदं मुनयो विदुः ॥ ९० ॥ किं पुनः संगमे विप्र गौतमीसिन्धुफेनयोः ॥ गिरीणां गह्वरे
 यद्वा सरितामथ संगमे ॥ ९१ ॥ विप्रो धियैव भवति मुकुन्दाङ्घ्रिनिविष्टया ॥ गङ्गाया दक्षिणे तीरे आपस्तम्बो मुनीश्वरः ॥ ९२ ॥ आस्ते तस्याप्यहं
 तोषमगमं बलमुदन ॥ तेन त्वं भार्यया चैव तोषयस्व गदाधरम् ॥ ९३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ आपस्तम्बेन सहितो गङ्गाया दक्षिणे तटे ॥ तुष्टाव देवं प्रयतः
 स्नात्वा पुण्येऽथ संगमे ॥ ९४ ॥ फेनायाश्चैव गङ्गायास्तत्र देवं जनार्दनम् ॥ वैदिकैर्विविधैर्मन्त्रैस्तपसाऽतोषयत्तदा ॥ ९५ ॥ ततस्तुष्टोऽभव
 द्विष्णुः किं देयं चेत्यभाषत ॥ देहि मे शत्रुहन्तारमित्याह भगवान्हारिः ॥ ९६ ॥ दत्तमित्येव जानीहि तमुवाच जनार्दनः ॥ तत्राभवच्छिवस्यैव
 गङ्गाविष्णवोः प्रसादतः ॥ ९७ ॥ अम्भसा पुरुषो जातः शिवविष्णुस्वरूपभृद् ॥ चक्रपाणिः शूलधरः स गत्वा तु रसातलम् ॥ ९८ ॥ निजवान
 तदा दैत्यमिन्द्रशत्रुं महाशनिम् ॥ सखाऽभवत्स चेन्द्रस्य अञ्जकः स वृषाकपिः ॥ ९९ ॥ दिविस्थोऽपि सदा चेन्द्रस्तमन्वेति वृषाकपिम् ॥
 कुपिता प्रणयेनाभूदन्यासक्तं विलोक्य तम् ॥ शर्चां तां सान्त्वयन्नाह शतमन्युर्हंसनिदम् ॥ १०० ॥ इन्द्र उवाच ॥ नाहमिन्द्राणि शरणमृते सरस्यु
 वृषाकपेः ॥ वारि वाऽपि हविर्यस्य अग्नेः प्रियकरं सदा ॥ १०१ ॥ नाहमन्यत्र गन्ताऽस्मि प्रिये चाङ्गेन ते शपे ॥ तस्मान्नाहंसि मा वक्तुं शङ्कयाऽ
 न्यत्र भामिनि ॥ १०२ ॥ पतिव्रता प्रिया मे त्वं धर्मं मन्त्रे सहायिनी ॥ सापत्या च कुलीना च त्वत्तोऽन्या का प्रिया मम ॥ १०३ ॥ तस्मा
 त्तवोपदेशेन गंगां प्राप्य महानदीम् ॥ प्रसादादेव देवस्य विष्णोर्वै चक्रपाणिनः ॥ १०४ ॥ तथा शिवस्य देवस्य प्रसादाच्च वृषाकपेः ॥ जलोद्भ
 वाच्च मे मित्रादञ्जकाढ्योऽकविश्रुतात् ॥ १०५ ॥ उत्तीर्णदुःखः सुभगे इत इन्द्रोऽहमच्युतः ॥ किं न साध्यं यत्र भार्या भर्तृचित्तानुगामिनी ॥ १०६ ॥

दुष्करा तत्र नो मुक्तिः किंत्वर्थादित्रयं शुभे ॥ जयैव परमं मित्रं लोकद्वयहितैषिणी ॥ १०७ ॥ सा चेत्कुलीना प्रियभाषिणी च पतिव्रता रूप
 वती गुणाढ्या ॥ संपत्सु चाऽऽपत्सु समानरूपा तथा ह्यसाध्यं किमिह त्रिलोक्याम् ॥ १०८ ॥ तस्मात्तव धिया कान्ते ममेदं शुभमागतम् ॥
 इतस्तवोदितं चैव कर्तव्यं नान्यदस्ति मे ॥ १०९ ॥ परलोके च धर्मं च सत्पुत्रसदृशं न च ॥ आर्तस्य पुरुषस्येह भार्यावद्वेषजं न हि ॥ ११० ॥
 निःश्रेयसपदप्राप्त्यै तथा पापस्य मुक्तये ॥ गंगया सदृशं नास्ति शृणु चान्यद्वरानने ॥ १११ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां प्राप्तये पापमुक्तये ॥ शिव
 विष्णोरनन्यत्वज्ञानान्नास्त्यत्र मुक्तये ॥ ११२ ॥ तस्मात्तव धिया साध्वि सर्वमेतन्मनोगतम् ॥ अवाप्तं च शिवादिष्णोर्गंगायाश्च प्रसादतः ॥
 ॥ ११३ ॥ इन्द्रत्वं मे स्थिरं चेतो मन्ये मित्रबलात्पुनः ॥ वृषाकपिमेव सत्त्वा यो जातस्त्वप्सु भार्मिनि ॥ ११४ ॥ त्वं च प्रियसखी नित्यं
 नान्यरिप्रयतरं मम ॥ तीर्थानां गौतमी गंगा देवानां हरिशंकरौ ॥ ११५ ॥ तस्मादेभ्यः प्रसादेन सर्वं चेप्सितमाप्तवान् ॥ मम प्रीतिकरं चेदं
 तीर्थं त्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ ११६ ॥ तस्मादेतद्दि याचिष्ये देवान्सर्वाननुकृमात् ॥ अनुमन्यन्तु ऋषयो गंगा च हरिशंकरौ ॥ ११७ ॥
 इन्द्रेश्वरे चाञ्जके च उभयोस्तीरयोः सुराः ॥ एकत्र शंकरो देवो ह्यपत्र जनादेनः ॥ ११८ ॥ पात्रयन्दङ्कारण्यं साक्षादिष्णुस्त्रिविक्रमः ॥
 अन्तरे यानि तीर्थानि सर्वपुण्यप्रदानि च ॥ ११९ ॥ अत्र तु स्नानमात्रेण सर्वं ते मुक्तिमामुषुः ॥ पापिष्ठाः पापतो मुक्तिमामुषुर्धे च
 धर्मिणः ॥ १२० ॥ तेषां तु परमा मुक्तिः पितृभिः पञ्चपञ्चभिः ॥ अत्र किञ्चिच्च ये दधुरार्येभ्यस्तिलमात्रकम् ॥ १२१ ॥ दातृभ्यो ह्यक्षयं
 तत्स्यात्कामदं मोक्षदं तथा ॥ धन्यं यशस्यमापुण्यमारोग्यं पुण्यवर्धनम् ॥ १२२ ॥ आरुणानं विष्णुर्गङ्गाश्च ज्ञात्वा स्नानाच्च मुक्तिदम् ॥ अस्य
 तीर्थस्य माहात्म्यं ये शृण्वन्ति पठन्ति च ॥ १२३ ॥ पुण्यभाजो भवेयुस्ते तेभ्योऽत्रैव स्मृतिर्भवेत् ॥ शिवविष्णोरशेषावसंविच्छेदकारिणी ॥
 यां प्रार्थयन्ति मुनयो विजितेन्द्रियमानसाः ॥ १२४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भविष्यत्येवमेवेति तं देवा ऋषयोऽब्रुवन् ॥ गौतम्या उत्तरे पारे तीर्थानां
 मोक्षदायिनाम् ॥ १२५ ॥ देवर्षीसद्वेष्टानां सहस्राण्यप्य सप्त वै ॥ तथैव दक्षिणे तीरे तीर्थान्येकादशैव तु ॥ १२६ ॥ अञ्जकं हृदयं प्रोक्तं गो
 दावयो मुनीश्वरैः ॥ विश्रामस्थानमीशस्य विष्णोर्ब्रह्मण एव च ॥ १२७ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये गौतम्युक्ताकुरुक्षेत्रेन्द्रेश्वरादितप्तस
 हस्रतीर्थदक्षिणकूलस्थापस्तम्बसोमेश्वरफेनासंगमवृषाकप्यञ्जकैष्णवहनूमतीर्थमाजारेत्याद्येकादशतीर्थवर्णनं नामैकौनव्युत्तमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ आपस्तम्बमिति ख्यातं तीर्थं त्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ स्मरणादप्यशेषावसंविध्वंसनक्षमम् ॥ १ ॥ आपस्तम्बो महाप्राज्ञो मुनिरासी

गी० ब्रह्मपु०
॥ २४६ ॥

न्महायशाः ॥ तस्य भार्याऽक्षसुत्रेति पतिधर्मपरायणा ॥ २ ॥ तस्य पुत्रो महाबाहुः कर्किनाम्नस्य तत्त्ववित् ॥ तस्याऽऽश्रममनुशास्ते ह्यमस्त्यो
मुनिसत्तमः ॥ ३ ॥ तमगस्त्यं पूजयित्वा अन्नपस्तम्बो मुनीश्वरः ॥ शिवैरनुयतो धीमस्तं बहुमुपचक्रमे ॥ ४ ॥ आपस्तम्ब उवाच ॥
त्रयाणां को तु पूज्यः स्याद्देवानां मुनिसत्तम ॥ भुक्तिर्भुक्तिश्च कस्मात्स्याद्ब्रह्मता च ख्ये भवेत् ॥ ५ ॥ अनन्तश्चापि को विप्र देशानामपि
देवतम् ॥ यज्ञैः क इज्यते देवः को वेदेष्वनुमीकते ॥ एतं मे संशयं लेभुं वदागस्त्य महाबुने ॥ ६ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ धर्मार्थकाममो
क्षाणां प्रमाणं शब्द उच्यते ॥ तत्रापि वैदिकः शब्दः प्रमाणं परमं मतः ॥ ७ ॥ वेदेन गीयते यस्तु पुरुषः स परात्परः ॥ मृतोऽपरः स विज्ञेयो
ह्यमृतः पर उच्यते ॥ ८ ॥ योऽमृतः स परो ज्ञेयो ह्यपरो मूर्त उच्यते ॥ गुणाभिव्याप्तिभेदेन मूर्तोऽसौ त्रिविधो भवेत् ॥ ९ ॥ ब्रह्मा विष्णुः
शिवश्चेति एक एव त्रिविधोच्यते ॥ त्रयाणामपि देवानां वेद्यमेकं परं हि तत् ॥ १० ॥ एकस्य बहुधा व्याप्तिर्गुणकर्मविधेदतः ॥ लोकानामुपका
रार्थमाकृतित्रितयं भवेत् ॥ ११ ॥ यस्तत्त्वं वेत्ति परमं स च विद्वान्न चेतः ॥ तत्र यो भेदमाचष्टे लिङ्गभेदी स उच्यते ॥ १२ ॥ प्रायश्चित्तं न
तस्यास्ति यश्चैषां व्याहरेद्भिदम् ॥ त्रयाणामपि देवानां मूर्तिभेदः पृथक्पृथक् ॥ १३ ॥ वेदाः प्रमाणं सर्वत्र साकारेषु पृथक्पृथक् ॥ निराकारं च
यत्वेकं तत्तेभ्यः परमं मतम् ॥ १४ ॥ आपस्तम्ब उवाच ॥ नानेन निर्णयः कश्चिन्मयाऽत्र विदितो भवेत् ॥ तत्राप्यत्र रहस्यं यत्तद्विमृश्याऽऽ
शु कीर्त्यताम् ॥ निःसंशयं निर्विकल्पं भाजनं सर्वसंपदाम् ॥ १५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एतदाकर्ण्य भगवानगस्त्यो वाक्यमब्रवीत् ॥ १६ ॥
॥ अगस्त्य उवाच ॥ यद्यप्येषां न भेदोऽस्ति देवानां तु परस्परम् ॥ तथाऽपि सर्वसिद्धिः स्याच्छिवादेव सुखात्मनः ॥ १७ ॥ प्रपञ्चस्य निमित्तं
यत्तज्ज्योतिश्च परं शिवः ॥ तमेवं साधय हरं भक्त्या परमया मुने ॥ गौतम्यां सकलाधौचसंहर्ता दण्डके वने ॥ १८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा
मुनेर्वाक्यं परां प्रीतिमुपागतः ॥ भुक्तिदो मुक्तिदः पुंसां साकारोऽथ निराकृतिः ॥ १९ ॥ सृष्ट्याकारस्ततः प्रोक्तः पालनाकार एव च ॥ दाता च
हन्ति सर्वं यो यस्मादेतत्समाप्यते ॥ २० ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ब्रह्माकृतिः कर्तृरूपा वैष्णवी पालनी तथा ॥ रुद्राकृतिर्निर्हन्त्री सा सर्ववेदेषु
पठ्यते ॥ २१ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ आपस्तम्बस्तदा गंगां गत्वा स्नात्वा यतव्रतः ॥ तुष्टाव शंकरं देवं स्तोत्रेणानेन नारद ॥ २२ ॥ आपस्तम्ब
उवाच ॥ काष्ठेषु वह्निः कुसुमेषु गन्धो बीजेषु वृक्षादि हृषत्सु हेम ॥ भूतेषु सर्वेषु तथाऽस्ति यो वै तं सोमनाथं शरणं ब्रजामि ॥ २३ ॥ यो लील
या विश्वमिदं चकार धाता विधाता भुवनत्रयस्य ॥ यो विश्वरूपः सदसत्परो यः सोमेश्वरं तं शरणं ब्रजामि ॥ २४ ॥ यं स्मृत्य दारिद्र्यमहाभिरा

॥ २४६ ॥

॥ २४६ ॥

परोगादिभिर्न स्पृश्यते शरीरी ॥ यमाश्रिताश्चेप्सितमाप्नुवन्ति सोमेश्वरं तं शरणं ब्रजामि ॥ २५ ॥ येन त्रयीधर्ममवेक्ष्य पूर्वं ब्रह्मादयस्तत्र समीहि
 ताश्च ॥ एवं द्विधा येन कृतं शरीरं सोमेश्वरं तं शरणं ब्रजामि ॥ २६ ॥ यस्मै नमो गच्छति मन्त्रपूतं हुतं हविर्यां च कृता च पूजा ॥ दत्तं
 हविर्येन सुरा भजन्ते तं सोमनाथं शरणं ब्रजामि ॥ २७ ॥ यस्मात्परं नान्यदस्ति प्रशस्तं यस्मात्परं नैव सुसूक्ष्ममन्यत् ॥ यस्मात्परं नो
 महतां महच्च सोमेश्वरं तं शरणं ब्रजामि ॥ २८ ॥ यस्याऽऽज्ञया विश्वमिदं विचित्रमचिन्त्यरूपं विविधं महच्च ॥ एकक्रियं यद्वदनुप्रयाति सोमेश्वरं
 तं शरणं ब्रजामि ॥ २९ ॥ यस्मिन्विभूतिः सकलाधिपत्यं कर्तृत्वादातृत्वगहस्त्वमेव ॥ प्रीतिर्यशः सौख्यमनादिधर्मः सोमेश्वरं तं शरणं ब्रजामि
 ॥ ३० ॥ नित्यं शरण्यः सकलस्य पूज्यो नित्यं प्रियो यः शरणागतस्य ॥ नित्यं शिवो यः सकलस्य रूपं सोमेश्वरं तं शरणं ब्रजामि ॥ ३१ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततः प्रसन्नो भगवानाह नारद तं मुनिम् ॥ आत्मार्थं च परार्थं च आपस्तम्बोऽब्रवीच्छिवम् ॥ ३२ ॥ सर्वान्कामानामुपुस्ते ये
 स्नात्वा देवमीश्वरम् ॥ पश्येयुर्जगतामीशमस्तिवत्याह शिवो मुनिम् ॥ ३३ ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थमापस्तम्बमुदाहृतम् ॥ अनाद्यविद्यातिमिरव्रात
 निर्मूलनक्षमम् ॥ ३४ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये दक्षिणकूलस्थापस्तम्बसोमेश्वरतीर्थवर्णनं नाम षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ यमतीर्थमिति स्थातं पितृणां प्रीतिवर्धनम् ॥ अशेषपापशमनं तत्र वृत्तमिदं शृणु ॥ १ ॥ तत्राऽऽस्थानमिदं त्वासीदितिहासं पुरातन
 म् ॥ सरमेति प्रसिद्धाऽस्ति नाम्ना देवशुनी मुने ॥ २ ॥ तस्याः पुत्रौ महाश्रेष्ठौ श्वानौ नित्यं जनानु ॥ गामिनौ पवनादारी चतुरक्षौ यमप्रियो ॥
 ॥ ३ ॥ गारक्षति स्म देवानां यज्ञार्थं कल्पितान्पशून् ॥ रक्षन्तीमनुजग्मुस्ते राक्षसा दैत्यदानवाः ॥ ४ ॥ रक्षन्तीं तां महाप्राज्ञाः श्वानयोर्मातरं
 शुनीम् ॥ प्रलोभयित्वा विविधैर्वाक्यैर्दानैश्च यत्नतः ॥ ५ ॥ हता गारक्षसः पापैः पथर्थं कल्पिताः शुभाः ॥ तत आगत्य सा देवानिदमाह
 क्रमाच्छुनी ॥ ६ ॥ ॥ सरमोवाच ॥ मां वदध्वा राक्षसैः पाशेस्ताडयित्वा प्रहारकैः ॥ नीता गा यज्ञसिद्धयर्थं कल्पिताः पशवः सुराः ॥ ७ ॥ ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ तस्या वाचं निशम्याऽऽशु सुरान्प्राह बृहस्पतिः ॥ ८ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ इयं विकृतरूपाऽऽस्ते अस्याः पापं च लक्षये ॥ अस्या
 मतेन ता गावो नीता नान्येन हेतुना ॥ पापेयं सुकृतीवेति लक्ष्यते देहचेष्टितैः ॥ ९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तद्वरोर्वचनाच्छक्रः पदा तां प्राहरच्छुनीम् ॥
 पदाघातात्तदा तस्या मुखारक्षीरं प्रकुसुवे ॥ १० ॥ पुनः प्राह शर्चाभतां क्षीरं पीतं त्वया शुनि ॥ राक्षसैश्च तदा दत्तं तस्माद्वीतास्तु गा मम ॥ ११ ॥
 ॥ सरमोवाच ॥ नापराधोऽस्ति मे नाथ न चान्यस्यापि कस्यचित् ॥ नापराधो न चोपेक्षा ममास्ति त्रिदशेश्वर ॥ १२ ॥ गावो या राक्षसैर्नीतास्तव

यो-२५५-
॥ २४७ ॥

दागमनहेतवे ॥ तस्माद्बुधोऽसि किं नाथ रिपवो बालिनस्तु ते ॥ १३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततो ध्यात्वा देवगुरुज्ञात्वा तस्या विचेष्टितम् ॥ सत्यं शक्र
त्वयं दुष्टा रिपूणां पक्षकारिणी ॥ १४ ॥ ततः शशाप तां शक्रः पापिष्ठे त्वं शुनी भव ॥ मर्त्यलोके पापभृता अज्ञानात्पापकारिणी ॥ १५ ॥ तदेन्द्रस्य
तु शापेन मानुषे सा व्यजायत ॥ यथा शप्ता मचवता पापात्सा ह्यतिभीषणा ॥ १६ ॥ गावो या राक्षसैर्नीतास्तासामानयनाय च ॥ यत्नं कुर्वन्सुरपति
विष्णवे तन्न्यवेदयत् ॥ १७ ॥ विष्णुर्देव्याश्च दनुजन्गोहंतृश्चैव राक्षसान् ॥ हन्तुं प्रयत्नमकरोज्जगृहे च महद्भुजः ॥ १८ ॥ शार्ङ्गं यल्लोकविख्यातं
दैत्यनाशनमेव च ॥ जितारिः पूजितो देवैः स्वयं स्थित्वा जनार्दनः ॥ १९ ॥ यत्र वै दण्डकारण्ये शार्ङ्गपाणिर्जगत्प्रभुः ॥ तत्रस्थान्दैत्यदनुजाप्राक्ष
सांश्च बलीयसः ॥ २० ॥ पुनर्जग्ने स वै विष्णुर्गां येर्नीताश्च राक्षसैः ॥ तत्र वै दण्डकारण्ये शार्ङ्गपाणिरिति श्रुतः ॥ २१ ॥ युध्यमानस्ततो विष्णु
र्दितिजै राक्षसैः सह ॥ ते जग्मुर्दक्षिणामाशां विष्णोस्त्रासान्महाभुजः ॥ २२ ॥ अन्वगच्छत्ततो विष्णुस्तानेव परमेश्वरः ॥ गरुत्मता तानवाप्य शार्ङ्गमुक्तैर्म
नोजवैः ॥ २३ ॥ बाणैस्तान्प्राह नद्विष्णुर्गंगाया उत्तरे तटे ॥ देवारयः क्षयं नीता विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ २४ ॥ शार्ङ्गमुक्तैर्महावेगैः सुस्वनैश्च सुम
न्त्रितैः ॥ क्षयं प्राप्ता विष्णुबाणैस्ततस्ते देवशत्रवः ॥ २५ ॥ गावो लब्धा यत्र देवैर्बाणतीर्थं तदुच्यते ॥ वैष्णवं लोकविदितं गोतीर्थं चोति विश्रुतम्
॥ २६ ॥ पश्चर्थे कल्पिता गावो गंगाया दक्षिणे तटे ॥ प्रदृतास्ते सुराः सर्वे गङ्गायां संन्यवेशयन् ॥ २७ ॥ तन्मध्ये कारयामासुर्द्वीपं चैवाऽऽ
श्रयं गवाम् ॥ तैर्गोभिस्तत्र गङ्गायां सुरयज्ञो व्यजायत ॥ २८ ॥ यज्ञतीर्थं तु तत्प्राक्तं गोद्वीपं गांगमध्यतः ॥ देवानां यजनं तच्च सर्वकामप्रदं
शुभम् ॥ २९ ॥ स्वयं मूर्तिमती भूत्वा गंगाशक्तिर्महायुते ॥ असारपापसंसारसागरोत्तरणे तारिः ॥ ३० ॥ विश्वेश्वरी योगयाया सद्रक्ताभयदायिनी ॥
गोरक्षं तु ततस्तीर्थं गङ्गाया दक्षिणे तटे ॥ ३१ ॥ तौ श्वानौ सरमापुत्रौ चतुरक्षौ यमाप्रियौ ॥ मातुः शापं चापराधं सर्वं चापि सविस्तरम् ॥ ३२ ॥
निवेद्य तु यथान्यायं कार्यं चापि सुखप्रदम् ॥ विशापकरणं चापि पप्रच्छतुरुभौ यमम् ॥ ३३ ॥ स ताभ्यां सहितः सौरिः पित्रे सुयायै चाब्रवी
त् ॥ श्रुत्वा सूर्यः सुतं प्राह गंगायां सुरसत्तम ॥ ३४ ॥ लोकत्रयैकपावन्यां गौतम्यां दण्डके वने ॥ श्रद्धया परया वत्स सुस्रुतः सुसमाहितः ॥
॥ ३५ ॥ ब्रह्माणं चैव विष्णुं च मामीशं च यथाक्रमम् ॥ स्तुहि त्वं सर्वभावेन भृत्यौ प्रीतिमवाप्स्यतः ॥ ३६ ॥ तत्पितुर्वचनं श्रुत्वा यमः प्रीतमना
स्तदा ॥ तयोश्च प्रीतये प्राचादेवतर्पणयोर्यमः ॥ ३७ ॥ गौतम्यामघहारिण्यां सुसमाहितमानसः ॥ तथैव तोषयामास गङ्गायां सुरसत्तमान् ॥
॥ ३८ ॥ श्वभ्यां च सहितः श्रीमान्दक्षिणाशापतिः प्रभुः ॥ ब्रह्माणं तोषयामास भानुं वै दक्षिणे तटे ॥ ३९ ॥ ईशानसूतरे विष्णुं स्वयं धर्मः

अ० ६१

॥ २४७ ॥

प्रतापवान् ॥ दत्तवन्तो वरं श्रेष्ठं सरमाया विशापकम् ॥ वरानयाचत बहुल्लोकानामुपकारकान् ॥ ४० ॥ ॥ यम उवाच ॥ एषु स्नानं तु
 ये कुयुं ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ आत्मार्थं च परार्थं च ते कामान्पुन्युः शुभान् ॥ ४१ ॥ बाणतीर्थे तु ये स्नात्वा शार्ङ्गपार्ष्णिं स्मरन्ति
 वै ॥ तेभ्यो दारिद्र्यदुःखानि न भवेयुर्गुणे युगे ॥ ४२ ॥ गोतीर्थे ब्रह्मतीर्थे वा यस्तु स्नात्वा यतव्रतः ॥ ब्रह्माणं तं नमस्याथ द्वीप
 स्यापि प्रदक्षिणम् ॥ ४३ ॥ यः कुर्यात्तेन पृथिवी सप्तद्वीपा वसुंधरा ॥ प्रदक्षिणीकृता तत्र किंचिदत्वा वसु द्विजम् ॥ ४४ ॥ तद्देव
 यजनं प्राप्य किंचिद्भुत्वा दुताशने ॥ अश्वमेधादियज्ञानां फलं प्राप्नोति पुष्कलम् ॥ ४५ ॥ यः सकृत्तत्र पठति गायत्रीं वेदमातरम् ॥ अधीता
 स्तेन वेदा वै निष्कामो मुक्तिभाजनम् ॥ ४६ ॥ स्नात्वा तु दक्षिणे कूले शक्तिं देवीं तु भक्तितः ॥ पूजयित्वा यथान्यायं सर्वान्का
 मानवाप्नुयात् ॥ ४७ ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशानां शक्तिर्माता त्रयीमयी ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति पुत्रवान्धनवान्भवेत् ॥ ४८ ॥ आदित्यं
 भक्तितो यस्तु दक्षिणे नियतो नरः ॥ स्नात्वा पश्येत तेनेष्टा यज्ञा विविधदक्षिणाः ॥ ४९ ॥ कूले यश्चोत्तरे चैव गंगाया दैत्यसूदनम् ॥ स्नात्वा
 पश्येत तं नत्वा तस्य विष्णोः परं पदम् ॥ ५० ॥ यमेश्वरं ततो यस्तु यमतीर्थे तु पूजितम् ॥ स्नातः पश्यति युक्तात्मा स करोत्यचिरेण हि ॥
 ५१ ॥ पितृणामक्षयं पुण्यं फलदं कीर्तिवर्धनम् ॥ तत्र स्नानेन दानेन जपेन स्तवनेन च ॥ अपि दुष्कृतकर्माणः पितरो
 मोक्षमाप्नुयुः ॥ ५२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्याद्यष्ट सहस्राणि तीर्थानि त्रीणि नारद ॥ तेषु स्नानं च दानं च सर्वमक्षयपुण्यदम् ॥ ५३ ॥
 एतेषां स्मरणं पुण्यं नानाजन्माघनाशनम् ॥ श्रवणात्पितृभिः सार्धं पठनात्स्वकुलैः सह ॥ ५४ ॥ तेषामप्यतिपापानि नाशं यान्ति ममाऽऽज्ञया ॥
 तत्र स्नानादि यः कृत्वा किंचिदत्वा यतात्मवान् ॥ ५५ ॥ पितृणां पिण्डदानादि कृत्वा नत्वा सुरानिमान् ॥ धनं धान्यं यशो वीर्यमायुरारोग्यसं
 पदः ॥ ५६ ॥ पुत्रान्पौत्रान्प्रियां भार्यां लब्ध्वा चान्यन्मनीषितम् ॥ अविशुक्तः प्रीतमना बन्धुभिश्चातिमानितः ॥ ५७ ॥ नरकस्थानापि पितृन्तार
 यित्वा कुलानि च ॥ पावयित्वा प्रियैर्युक्तो ह्यन्ते विष्णुं शिवं स्मरेत् ॥ ततो मुक्तिपदं गच्छेद्देवानां वचनं यथा ॥ ५८ ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराण
 गतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये बाणतीर्थशार्ङ्गपाणीयगोद्वीपदेवयजनब्रह्मतीर्थशक्तियमादित्यसुपर्णदैत्यसुदनयमेश्वरपितृतीर्थादिव्याधिकाष्टसह
 स्रतीर्थवर्णनं नामैकषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ यक्षिणीसंगमं नाम तीर्थं सर्वफलप्रदम् ॥ तत्र स्नानेन दानेन सर्वान्कामानवा
 मुयात् ॥ १ ॥ यत्र यक्षेश्वरो देवो दर्शनाद्भुक्तिमुक्तिदः ॥ तत्र च स्नानमात्रेण सत्रयागफलं लभेत् ॥ २ ॥ विश्वावसोः स्वसा नाम्ना पिप्पला गुरुदा

सिनी ॥ ऋषीणां सत्रमगमद्वौतमीतीरवर्तिनाम् ॥ ३ ॥ दृष्ट्वा तत्र ऋषिन्सामान्सा जहासातिगर्विता ॥ या गत्वाऽऽश्रावय वौषडस्तु श्रीवाडिति
स्थिरम् ॥ ४ ॥ विस्वरेण नृवर्तो तां ते शेषुः स्त्राविणी भव ॥ ततो नद्यभवत्तत्र यक्षिणीति सुविश्रुता ॥ ५ ॥ ततो विश्वावसुः पूज्य ऋषीन्देवं त्रिलो
चनम् ॥ तत्र तु स्नानमात्रेण सत्रयागफलं लभेत् ॥ संगम्य चैव गौतम्या तां विशापामयाकरोत् ॥ ६ ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थं यक्षिणीसंगमं स्मृतम् ॥
तत्र स्नानादिदानेन सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ ७ ॥ विश्वावसोः प्रसन्नोऽपृच्छत्तत्र शंभुः शिवान्वितः ॥ शौवं तत्परमं तीर्थं दुर्गातीर्थं च विश्रुतम् ॥ ८ ॥
सर्वपापौघहरणं सर्वदुर्गतिनाशनम् ॥ सर्वेषां तीर्थमुख्यानां तद्धि सारं महामुने ॥ तीर्थं मुनिवरेः स्यात् सर्वसिद्धिप्रदं नृणाम् ॥ ९ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगत
गौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये यक्षिणीसंगमदुर्गादीतीर्थवर्णनं नाम द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शुक्रतीर्थमिति स्यात् सर्वसिद्धिकां
नृणाम् ॥ यस्य स्मरणमात्रेण सर्वकामानवाप्नुयात् ॥ ११ ॥ भरद्वाज इति स्यातो मुनिः परमधार्मिकः ॥ तस्य पेठीनसी नाम भार्या सुकुलभूषणा ॥ १२ ॥
गौतमीतीरमध्यास्ते पातिव्रत्यरायणाः ॥ अग्नीषोमीयमैन्द्राग्रं पुरोडाशमकरूपयत् ॥ १३ ॥ पुरोडाशे श्रप्यमाणे धूमात्कश्चिदजायत् ॥ पुरोडाशं भक्षयित्वा
लोकत्रितयभीषणः ॥ १४ ॥ यज्ञं मे ह्यत्र को हांसि कोपात्त्वमिति तं मुनिः ॥ प्रोवाच सत्वरं क्रुद्धो भरद्वाजो द्विजोत्तमः ॥ तदेषेवचनं श्रुत्वा राक्षसः
प्रत्युवाच तम् ॥ १५ ॥ राक्षस उवाच ॥ ॥ इव्यग्र इति विख्यातं भरद्वाज निबोध माम् ॥ संध्यासुतोऽहं ज्येष्ठश्च सुतः प्राचीनवर्हिपः ॥ १६ ॥ ब्रह्मणा
मे वरो दत्तो यज्ञान्खाद यथासुखम् ॥ ममानुजः कलिश्चापि वलवानतिभीषणः ॥ १७ ॥ अहं कृष्णः पिता कृष्णो माता कृष्णा तथाऽनुजः ॥ अहं
मत्सवं हनिष्यामि यृषं छेद्वि कृतान्तकः ॥ १८ ॥ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ ॥ रक्षयतां मे त्वया यज्ञः प्रियो धर्मः सनातनः ॥ जाने त्वां यज्ञहन्तारं सद्विजं
रक्ष मे क्रतुम् ॥ १९ ॥ ॥ यज्ञग्र उवाच ॥ ॥ भरद्वाज निबोधेदं वाक्यं मम समासतः ॥ ब्रह्मणाऽहं पुरा शसो देवदानवसंनिधौ ॥ २० ॥ ततः प्रसा
दितो देवो मया लोकपितामहः ॥ अमृतैः प्रोक्षयिष्यन्ति यदां त्वां मुनिसत्तमाः ॥ २१ ॥ तदा विशापो भविता इव्यग्र त्वं न चान्यथा ॥ एवं क
प्यसि यदा ततः सर्वं भविष्यति ॥ यद्यदाकाङ्क्षितं ब्रह्मैतन्मिथ्या कदाचन ॥ २२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भरद्वाजः पुनः प्राह सखा मेऽसि महामते ॥
मखसंरक्षणं येन स्यान्मे वद करोमि तत् ॥ २३ ॥ संभूय देवा दैतेया ममन्धुः क्षीरसागरम् ॥ अलभन्तामृतं कष्टात्तदस्मत्सुलभं कथम् ॥ २४ ॥
प्रीत्या यदि प्रसन्नोऽसि सुलभं यद्वदस्व तत् ॥ तदेषेवचनं श्रुत्वा रक्षः प्राह तदा मुदा ॥ २५ ॥ ॥ रक्ष उवाच ॥ ॥ अमृतं गौतमीवारि अमृतं
स्वर्णमुच्यते ॥ अमृतं गोभवं चाऽऽज्यममृतं सोम एव च ॥ २६ ॥ एतैर्मांभिषिञ्चस्व अथ वैतैस्तथा त्रिभिः ॥ गङ्गाया वारिणाऽऽज्येन हिरण्येन

तथैव च ॥ सर्वेभ्योऽप्यधिकं दिव्यममृतं गौतमीजलम् ॥ १७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ एतदाकर्ण्य स ऋषिः परं संतोषमागतः ॥ पाणावादाय गङ्गा-
 याः सलिलानृतमादरात् ॥ १८ ॥ तेनाकरोदपि रक्षो ह्यभिषिक्तं तदा मखे ॥ पुनश्च यूषे च पशावृत्तिक्षु मखमण्डले ॥ १९ ॥ सर्वमे-
 वाभवच्चुक्रमभिषेकान्महात्मनः ॥ तद्रक्षोऽपि तदा शुक्रो भूत्वोत्पन्नो महाबलः ॥ २० ॥ यः पुरा कृष्णरूपोऽभूत्स तु शुक्रोऽभवत्क्षणात् ॥ यज्ञं सर्वं
 समाप्याथ भरद्वाजः प्रतापवान् ॥ २१ ॥ ऋत्विजोऽपि विसृज्याथ यूषं गंगोदकेऽक्षिपत् ॥ गंगामध्ये तद्धि यूषमद्याप्यास्ते महामते ॥ २२ ॥
 अभिषिक्तं चामृतेन अभिज्ञानं तु तन्मदत् ॥ तत्र तीर्थे पुनरक्षो भरद्वाजमुवाच ह ॥ २३ ॥ ॥ रक्ष उवाच ॥ ॥ अहं यामि भरद्वाज कृतः शुक्र-
 स्त्वया पुनः ॥ तस्मात्तवात्र तीर्थे ये स्नानदानादिपूजनम् ॥ २४ ॥ कुर्युस्तेषामभीष्टानि भवेद्युक्तफलं मखे ॥ स्मरणादपि पापानि नाशं यान्तु सदा
 मुने ॥ २५ ॥ ततः प्रभृति तृतीर्थे शुक्रतीर्थमिति स्मृतम् ॥ गौतम्यां दण्डकारण्ये स्वर्गद्वारमपावृतम् ॥ २६ ॥ उभयोस्तीरयोः सप्त सहस्राण्यप-
 राणि च ॥ तीर्थानां मुनिशार्दूल सर्वसिद्धिप्रदायिनाम् ॥ २७ ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये शुक्रतीर्थाद्युभयतीरस्थ-
 सप्तसहस्रतीर्थवर्णनं नाम त्रिपष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ चक्रतीर्थमिति ख्यातं स्मरणात्पापनाशनम् ॥ तस्य प्रभावं वक्ष्यामि
 शृणु यत्नेन नारद ॥ १ ॥ ऋषयः सप्त विख्याता वसिष्ठप्रमुखा मुने ॥ गौतम्यास्तीरमाश्रित्य सत्रयज्ञमुपासते ॥ २ ॥ तत्र विप्र उपक्रान्ते रक्षोभि-
 रतिभीषणे ॥ मामभ्येत्याथ मुनयो रक्षःकृत्यं न्यवेदयन् ॥ ३ ॥ तदाऽहं प्रमदारूपं माययाऽऽसृज्य नारद ॥ यस्याश्च दर्शनादेव नाशं यान्त्यथ
 राक्षसाः ॥ ४ ॥ एवमुक्त्वा तु तां प्रादानृषिभ्यः प्रमदां मुने ॥ मद्राक्यादप्यो मायामादाय पुनरागमन् ॥ ५ ॥ अजैका या समाख्याता कृष्णलोहित-
 रूपिणी ॥ मुक्तकेशीत्यभिधया साऽऽस्तेऽद्यापि स्वरूपिणी ॥ ६ ॥ लोकत्रितयसंमोददायिनी कामरूपिणी ॥ तद्भलात्स्वस्थमनसः सर्वे च मुनि-
 सत्तमाः ॥ ७ ॥ गौतमीं सरितां श्रेष्ठां पुनर्यज्ञाय दीक्षिताः ॥ पुनस्तन्मखनाशाय राक्षसाः समुपागमन् ॥ ८ ॥ यज्ञवाटान्तिके मायां दृष्ट्वा
 राक्षसपुंगवाः ॥ ततो नृत्यन्ति गायन्ति हसन्ति च रुदन्ति च ॥ ९ ॥ मादेश्वरी महामाया प्रभाविणातिदार्पिता ॥ तेषां मध्ये दैत्यपतिः शम्बरो
 नाम वीरवान् ॥ १० ॥ मायारूपां तु प्रमदां भक्षयामास नारद ॥ तदद्भुतमतीवाऽऽसीत्तन्मायाबलदर्शनात् ॥ ११ ॥ मखे विध्वंस्यमाने तु ते
 विष्णुं शरणं ययुः ॥ प्रादाद्विष्णुश्चक्रमयो मुनीनां रक्षणाय तु ॥ १२ ॥ चक्रं तद्वाक्षसानाजौ दैत्याश्च दनुजास्तथा ॥ चिच्छेद तद्भयादेव मृता राक्ष-
 सपुंगवाः ॥ १३ ॥ ऋषिभिस्तन्महासत्रं संपूर्णमभवत्तदा ॥ विष्णोः प्रसालितं चक्रं गङ्गाम्भोभिः सुदर्शनम् ॥ १४ ॥ ततः प्रभृति तृतीर्थं चक्रतीर्थं

गौ. महर्षि.

॥ २४९ ॥

सुदाहृतम् ॥ तत्र स्नानेन दानेन सत्रयागफलं लभेत् ॥ १५ ॥ तत्र पञ्चशतान्यासंस्तीर्थानां पापहारिणाम् ॥ तेषु स्नानं तथा दानं प्रत्येकं मुक्ति-
दायकम् ॥ १६ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये चक्रतीर्थादिपञ्चशततीर्थवर्णनं नाम चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥
ब्रह्मोवाच ॥ वाणीसंगममाख्यातं यत्र वागीश्वरो हरः ॥ तत्तीर्थं सर्वपापानां मोचनं सर्वकामदम् ॥ १॥ तत्र स्नानेन दानेन ब्रह्महत्यादिनाशनम् ॥ ब्रह्म-
विष्णोश्च संवादे महत्त्वे च परस्परम् ॥ २ ॥ तयोर्मध्ये महादेवो ज्योतिर्मातृर्भूतिकल ॥ तत्रैव वागुवाचेदं देवी पुत्र तयोः शुभा ॥ ३ ॥ अहमस्मि
महास्तत्र अहमस्मीति वै मिथः ॥ देवी वाक्तावुभौ प्राह यस्त्वस्यान्तं तु पश्यति ॥ ४ ॥ स तु ज्येष्ठो भवेत्तस्मान्मा वादं कर्तुमर्हथः ॥ तद्वाक्या
द्विष्णुरगमदधोऽहं चोर्ध्वमेव च ॥ ५ ॥ ततो विष्णुः शीघ्रमेत्य ज्योतिःपार्श्वं उपाविशत् ॥ अप्राप्यान्तमहं प्रायां दूरासूतरं कुन ॥ ६ ॥ ततः श्रा-
न्तो निवृत्तोऽहं द्रष्टुमीशं तु तं प्रभुम् ॥ तदैवं मम धीरासीदृष्टश्चान्तो मया भूशम् ॥ ७ ॥ अस्य देवस्य तद्विष्णोर्मम ज्येष्ठत्वं स्फुटं भवेत् ॥ पुन-
श्चापि मम त्वेवं मतिरासीन्महामते ॥ ८ ॥ सत्येवंवक्त्रैः कथं वक्ष्ये पीडितोऽप्यनृतं वचः ॥ नानाविधेषु पापेषु नानृतात्पातकं परम् ॥ ९ ॥ सत्ये-
वंवक्त्रैरसत्यां वा वाचं वक्ष्ये कथं त्विति ॥ ततोऽहं पञ्चमं वक्त्रं गर्देभाकृतिभीषणम् ॥ १० ॥ कृत्वा तेनानृतं वक्ष्ये इति ध्यात्वा चिरं तदा ॥
अब्रवं तं हरिं तत्र आसीनं जगतां प्रभुम् ॥ ११ ॥ अस्य चान्तो मया दृष्टस्तेन ज्येष्ठत्वं जनार्दन ॥ ममेति वदतः पार्श्वे उभौ तौ हरिरंशकरो ॥ १२ ॥
एकरूपत्वमापन्नौ सूर्याचन्द्रमसाविव ॥ तौ दृष्ट्वा विस्मितो भीतश्चास्तवं तावुभावापि ॥ ततः कुब्जो जगन्नाथो वाचं तामिदमूचतुः ॥ १३ ॥
हरिहरावूचतुः ॥ दुष्टे त्वं निम्नगा भूया नानृतादस्ति पातकम् ॥ १४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततः सा विह्वला भूत्वा नदीभावमुपागता ॥ तद्दृष्ट्वा विस्मितो
भीतस्तामब्रवमहं तदा ॥ १५ ॥ यस्मादसत्यमुक्ताऽसि ब्रह्मवाचि स्थिता सती ॥ तस्माददृश्या त्वं भूयाः पापरूपाऽस्य संशयम् ॥ १६ ॥ एतच्छापं
विदित्वा तु तौ देवौ प्रणतां तदा ॥ विशापत्वं प्रार्थयन्ती तुष्टाव च पुनः पुनः ॥ १७ ॥ ततस्तुष्टौ देवदेवौ प्रार्थितौ त्रिदशाक्षितौ ॥ प्रीत्या हारहार-
वेवं वाचं वाचमथोचतुः ॥ १८ ॥ हरिहरावूचतुः ॥ गङ्गया संगता भद्रे यदा त्वं लोकपावनी ॥ तदा पुनर्वपुस्ते स्यात्पवित्रं हि मुशोभने ॥
॥ १९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथेत्युक्त्वा साऽपि देवी गङ्गया संगताऽभवत् ॥ भागीरथी गौतमी च ततश्चापि स्वकं वपुः ॥ २० ॥ देवी सा व्यगम-
द्ब्रह्मन्देवानामपि दुर्लभम् ॥ गौतम्या सैव विख्याता नाम्ना वाणीति पुण्यदा ॥ २१ ॥ भागीरथ्या सैव देवी सरस्वत्यभिधीयते ॥ उभयत्रापि
विख्यातः संगमो लोकपूजितः ॥ २२ ॥ सरस्वतीसंगमश्च वाणीसंगम एव च ॥ गौतम्या संगता देवी वाणी वाचा सरस्वती ॥ २३ ॥ सर्वत्रे-

अ० ६५

॥ २४९ ॥

पूजितं तीर्थं तत्र वाचा शिवं प्रभुम् ॥ देवेश्वरं पूजयित्वा विशापमगमयतः ॥ २४ ॥ ब्रह्मा विधूय वाग्दौष्ट्यं स्वं च धामागमः पुनः ॥ तस्मात्
 तत्र शुचिर्भूत्वा स्नात्वा तत्र च संगमे ॥ २५ ॥ वागीश्वरं ततो दृष्ट्वा तावता मुक्तिमाप्नुयात् ॥ दानहोमादिकं किञ्चिदुपवासादिकां क्रियाम् ॥ २६ ॥
 यः कुर्यात्संगमे पुण्ये संसारे न भवेत्पुनः ॥ एकोनविंशतिशतं तीर्थानां तीरयोर्द्वयोः ॥ नानाजन्मार्जिताशेषपापक्षयविधायिनाम् ॥ २७ ॥ इति
 श्रीब्रह्मपुराणगतगीतमीमांहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये वाणीसंगमवागीश्वराद्युभयतटस्थेकोनविंशतिशततीर्थवर्णनं नाम पञ्चषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ विष्णुतीर्थमिति ख्यातं तत्र वृत्तामिवं शृणु ॥ मौद्वल्य इति विख्यातो मुद्रलस्य सुतो ऋषिः ॥ १ ॥ तस्य भार्या तु जाबाला नाम्ना
 ख्याता सुपुत्रिणी ॥ पिता ऋषिस्तथा वृद्धो मुद्रलो लोकविश्रुतः ॥ २ ॥ तस्य भार्या तथा ख्याता नाम्ना भार्गीरथी शुभा ॥ स मौद्वल्यः प्रातरेव गंगां
 स्नाति यतव्रतः ॥ ३ ॥ नित्यमेव त्विदं कर्म तस्याऽऽसीन्मुनिसत्तम ॥ गंगातीरे कुशैर्षुद्रिः शमीपुष्पैरहर्निशम् ॥ ४ ॥ गुरुद्वितेन मार्गेण स्वमानस
 सरोरुहे ॥ आवाहनं नित्यमेव विष्णोश्चक्रे स मौद्वलिः ॥ ५ ॥ तेनाऽऽहूतस्त्वत्रेति लक्ष्मीभर्ता जगत्पतिः ॥ वैनतेयमयाऽऽरुह्य शंखचक्रगदाधरः
 ॥ ६ ॥ पूजितस्तेन ऋषिणा स मौद्वल्येन यत्नतः ॥ प्रव्रूते च कथाश्चित्रा मौद्वल्याय जगत्प्रभुः ॥ ७ ॥ ततोऽपराह्णसमये विष्णुः प्राह स मौद्व
 लिम् ॥ याहि वत्स स्वभवनं श्रान्तोऽसीति पुनः पुनः ॥ ८ ॥ एवमुक्तः स देवेन विष्णुना याति स द्विजः ॥ जगत्प्रभुस्ततो याति देवैर्युक्तः
 स्वमन्दिरम् ॥ ९ ॥ मौद्वल्योऽपि तथाऽभ्येत्य किञ्चिदादाय नित्यशः ॥ स्वमेव भवनं विद्वान्भार्यायै स्वार्जितं धनम् ॥ १० ॥ ददाति स महा
 विष्णुचरणान्जपरायणः ॥ मौद्वल्यस्य प्रिया साऽपि पतिव्रतपरायणा ॥ ११ ॥ शाकं मूलं फलं वाऽपि भर्त्राऽऽनीतं तु यत्नतः ॥ सुसंस्कृत्या
 तिथीनां च बालानां च भर्तुरेव च ॥ १२ ॥ दत्त्वा तु भोजनं तेभ्यः पश्चाद्भुक्ते यतव्रता ॥ भुक्त्वस्त्वथ सर्वेषु रात्रौ नित्यं स मौद्वलिः ॥ १३ ॥
 विष्णोः श्रुताः कथाश्चित्रास्तेभ्यो वक्तव्यं दर्शितः ॥ एवं बहुतिथे काले व्यतीते चातिविस्मिता ॥ मौद्वल्यस्य रहो भार्या भर्तारं वाक्यमब्रवीत् ॥
 ॥ १४ ॥ जाबालोवाच ॥ यदि ते विष्णुरभ्येति समीपं त्रिदशार्चितः ॥ तथाऽपि कष्टमस्माकं कर्ममादिति जगत्प्रभुम् ॥ १५ ॥ तत्पृच्छ त्वं महा
 प्राज्ञ यदाऽसौ विष्णुरेति च ॥ यस्मिंश्च स्मृतमात्रे तु जराजन्मरुजो मृतिः ॥ नाशं यान्ति कुतो दृष्टे तस्मात्पृच्छ जगत्पतिम् ॥ १६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 तथैकमुक्त्वा प्रियावाक्यान्मौद्वल्यो नित्यवद्भरिम् ॥ पूजयित्वा विनीतश्च पप्रच्छ स कृताञ्जलिः ॥ १७ ॥ मौद्वल्य उवाच ॥ त्वयि स्मृते जगन्नाथ
 शोकदीरघदुःकृतम् ॥ नाशं याति विपत्तिं त्वयि दृष्टे कथं स्थिता ॥ १८ ॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥ स्वकृतं भुज्यते भूतैः सर्वैः सर्वत्र सर्वदा ॥ न

गौ० ब्रह्मपु०
२५० ॥

कोऽपि कस्यचित्किंचित्करोत्यत्र हिताहिते ॥ १९ ॥ यादृशं चोप्यते बीजं फलं भवति तादृशम् ॥ रसालः स्यान्न निम्बस्य बीजाब्जात्वपि कुत्र
चित् ॥ २० ॥ न कृता गौतमीसेवा नार्चितौ हरिश्चकरो ॥ न दत्तं यैश्च विप्रैरभ्यस्ते कथं भाजनं श्रियः ॥ २१ ॥ त्वया न दत्तं किंचिच्च ब्राह्म
णेभ्यो ममापि च ॥ २२ ॥ दहीयते तदेवेह परस्मिन्श्रोतृपतिष्ठति ॥ २३ ॥ मृद्धिर्वाभिः कुशैर्मन्त्रैः शुचिकर्म सदैव यत् ॥ करोति तस्मात्पूतात्मा शरी
रस्य च शोषणात् ॥ २४ ॥ विना दानेन न कापि भोगावाप्तिर्नृणां भवेत् ॥ सत्कर्मोचरणाच्छुद्धो विरक्तः स्यात्ततो नरः ॥ २५ ॥ ततोऽ
प्रतिहतज्ञानो जीवन्मुक्तस्ततो भवेत् ॥ सर्वेषां सुलभा मुक्तिर्मद्रक्त्या चेह पूर्वतः ॥ २६ ॥ मुक्तिदानादिना सर्वभूतदुःखनिवर्हणात् ॥ अथवा
लप्स्यसे मुक्तिं भक्त्या मुक्तिं न लप्स्यसे ॥ २७ ॥ मौद्गल्य उवाच ॥ भक्त्या मुक्तिः कथं भूयाद्भुक्तेर्मुक्तिः सुदुर्लभा ॥ जाता चेदेदिना मुक्तिः
किमन्येन प्रयोजनम् ॥ २८ ॥ भक्त्या मुक्तिः सर्वपूज्या तामिच्छेयं जगन्मय ॥ २९ ॥ विष्णुरुवाच ॥ एतदेवान्तरं ब्रह्मन्दीयते मामनुस्मरन् ॥
ब्राह्मणायाथवाऽर्थिभ्यस्तदेवाक्षयतां व्रजेत् ॥ ३० ॥ मामध्यात्वाऽथ यदद्यात्तत्तन्मात्रफलप्रदम् ॥ तत्पुनर्दत्तमेवेह न भोगायात्र कल्पते ॥ ३१ ॥
तस्मादेहि महाबुद्धे भोज्यं किंचिन्मम ध्रुवम् ॥ अथवा विप्रमुख्याय गौतमीतीरमाश्रितः ॥ ३२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मौद्गल्यः प्राह तं विष्णुं देयं मम
न विद्यते ॥ नान्यार्थिकचन देहादि दत्तत्वाय समर्पितम् ॥ ३३ ॥ ततो विष्णुर्गुरुमन्तं प्राह शीघ्रं जगत्पतिः ॥ इहाऽऽनयस्व कणिशं मयायं
चार्पायिष्यति ॥ ३४ ॥ ततो योग्यानयं भोगान्प्राप्स्यते मनसः श्रियान् ॥ आकर्ष्य स्वामिनाऽऽदिष्टं तथा चक्रे स पक्षिराट् ॥ ३५ ॥ विष्णु
हस्ते कणान्प्रादाऽस मौद्गल्यो यतव्रतः ॥ एतस्मिन्नन्तरे विष्णुर्विश्वकर्माणमब्रवीत् ॥ ३६ ॥ विष्णुरुवाच ॥ यावच्चास्य कुले सप्त पुरुषास्तावदेव
तु ॥ भवितारो महाबुद्धे तावत्कामा मनीषिताः ॥ गावो हिरण्यं धान्यानि वस्त्राण्याभरणानि च ॥ ३७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यच्च किंचिन्मनःप्रीत्यै लोके
भवति भूषणम् ॥ तत्सर्वमाप मौद्गल्यो विष्णुर्गंगाप्रभादतः ॥ ३८ ॥ गृहं गच्छेति मौद्गल्यो विष्णुनोक्तस्ततो ययौ ॥ आश्रमे स्वस्य सर्वार्थं दृष्ट्वा
ऋषिरभाषत ॥ ३९ ॥ ऋषिरुवाच ॥ अहो दानप्रभावोऽयमहो विष्णोरनुस्मृतिः ॥ अहो गंगाप्रभावश्च कैर्विचार्यो महानयम् ॥ ४० ॥ ब्रह्मोवाच ॥
मौद्गल्यो भार्यया सार्धं पुत्रैः पौत्रैश्च वन्धुभिः ॥ पितृभ्यां बुभुजे भोगान्भुक्तिं मुक्तिमवाप च ॥ ४१ ॥ ततः प्रभृति तर्त्तार्थं मौद्गल्यं वैष्णवं तथा ॥
तत्र स्नानं च दानं च भुक्तिमुक्तिफलप्रदम् ॥ ४२ ॥ तत्र श्रुतिः स्मृतिर्वाऽपि तीर्थस्य स्यात्कथंचन ॥ तस्य विष्णुर्भवेत्प्रीतः पापैर्मुक्तः सुखी भवेत् ॥ ४३ ॥
एकादश सहस्राणि तीर्थानां तीरयोर्द्वयोः ॥ सर्वार्थंदायिनां तत्र स्नानदानजपादिभिः ॥ ४४ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये

अ० ६६

॥ २५० ॥

मोदत्यविष्णुतीर्थोकादशसहस्रतीर्थवर्णनं नाम षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ लक्ष्मीतीर्थमिति ख्यातं साक्षाल्लक्ष्मीविवर्धनम् ॥ अल-
 क्ष्मीनाशनं पुण्यमाख्यानं शृणु नारद ॥ १ ॥ संवादश्च पुरा त्वासील्लक्ष्म्याः पुत्र दरिद्रया ॥ परस्परविरोधिभ्यामुभे विश्वं समीयतुः ॥ २ ॥ ताभ्या-
 मव्यापृतं वस्तु तत्रास्ति भुवनत्रये ॥ मम जैष्ठ्यं मम ज्यैष्ठ्यमित्यूचतुरुभे मिथः ॥ अहं पूर्वं समुद्रूता इत्याह श्रियमोजसा ॥ ३ ॥ श्रीलक्ष्मी-
 रुवाच ॥ कुलं शीलं जीवितं वा देहिनामहमेव तु ॥ मया विना देहभाजो जीवन्तोऽपि मृता इव ॥ ४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ दरिद्रया च सा प्रोक्ता
 सर्वेभ्यो ह्यधिका ह्यहम् ॥ मुक्तिर्मदाश्रिता नित्यं दरिद्रैवं वचोऽब्रवीत् ॥ ५ ॥ कामः क्रोधश्च लोभश्च मदो मात्सर्यमेव च ॥ यत्राहमस्मि तत्रैते न
 तिष्ठन्ति कदाचन ॥ ६ ॥ न भयोद्भूतिरुन्माद इर्था उद्धतवृत्तिता ॥ यत्राहमस्मि तत्रैते न तिष्ठन्ति कदाचन ॥ ७ ॥ वरिद्राया वचः श्रुत्वा लक्ष्मी-
 स्ताप्रत्यभाषत ॥ ८ ॥ लक्ष्मीरुवाच ॥ अलंकृतो मया जन्तुः सर्वो भवति पूजितः ॥ निर्धनः शिवतुल्योऽपि सर्वैरप्यभिभूयते ॥ ९ ॥ देहीति
 वचनद्वारा देहस्थाः पञ्च देवताः ॥ सद्यो निर्गन्त्य गच्छन्ति धींश्रीहीशान्तिकीर्तयः ॥ १० ॥ तावद्गुणा गुरुत्वं च यावन्नार्थयते परम् ॥ अर्थो
 चेत्पुरुषो जातः क गुणाः क च गौरवम् ॥ ११ ॥ तावत्सर्वोत्तमो जन्तुस्तावत्सर्वगुणालयः ॥ नमस्यः सर्वलोकानां यावन्नार्थयते परम् ॥ १२ ॥
 कष्टमतन्महापापं निर्धनत्वं शरीरिणाम् ॥ न मानयति नो वक्ति न स्पृशत्यधनं जनः ॥ १३ ॥ अहमेव ततः श्रेष्ठा दरिद्रे शृणु मे वचः ॥ १४ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तल्लक्ष्मीवचनं श्रुत्वा दरिद्रा वाक्यमब्रवीत् ॥ १५ ॥ दरिद्रोवाच ॥ वक्तुं न लक्ष्मिज्येष्ठाऽहमिति वै लज्जसेऽमुहुः ॥ पापेषु रमसे
 नित्यं विहाय पुरुषोत्तमम् ॥ १६ ॥ विश्वस्त वञ्चका नित्यं भवती श्लाघते कथम् ॥ सुखं न तादृक्त्वत्प्राप्ती पश्चात्तापो यथा गुरुः ॥ १७ ॥ न तथा
 जायते पुंसां सुरया दारुणो मदः ॥ त्वत्संनिधानमात्रेण यथा वै विदुषामपि ॥ १८ ॥ सदैव रमसे लक्ष्मि प्रायस्त्वं पापकारिषु ॥ अहं वसामि
 योग्येषु धर्मशीलेषु सर्वदा ॥ १९ ॥ शिवविष्णुवरुणैः कृतज्ञेषु महत्सु च ॥ सदाचारेषु शान्तेषु गुरुसेवोद्यतेषु च ॥ २० ॥ सत्सु विद्वत्सु शूरेषु
 कृतबुद्धिषु साधुषु ॥ निवसामि सदा लक्ष्मिः तस्मान्ज्यैष्ठ्यं मयि स्थितम् ॥ २१ ॥ ब्राह्मणेषु शूचिष्मत्सु व्रतचारिषु भिक्षुषु ॥ निर्भयेषु वसिष्ठाभि
 लक्ष्मीस्त्वं शृणु ते स्थितिम् ॥ २२ ॥ राजवर्तिषु पापेषु निष्ठुषु सलेषु च ॥ पिशुनेषु च लुब्धेषु विकृतेषु शठेषु च ॥ २३ ॥ अनार्येषु कृतज्ञेषु
 धर्मघातिषु सर्वदा ॥ मित्रद्रोहिष्वनिष्ठेषु भ्रष्टचित्तेषु वर्तसे ॥ २४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं विवदमाने ते जग्मतुर्मांशुभे अपि ॥ तयोर्वाक्यमुपश्रुत्य मयो
 किं ते उभे अपि ॥ २५ ॥ मत्तः पूर्वतरा पृथ्वी आपः पूर्वतरास्ततः ॥ स्त्रीणां विवादं ता एव स्त्रियो जानन्ति नेतरे ॥ २६ ॥ विशेषतः पुनस्ताभ्यः

कमण्डलुभवाश्च याः ॥ तत्रापि गौतमी देवी निश्चयं कथयिष्यति ॥ २७ ॥ सेव सर्वातिसंहरित्रीं सेव संदेहकर्तरी ॥ ते मद्राक्याद्रुवं गत्वा भूम्या
च सहिते अपि ॥ २८ ॥ अद्रिश्च सहिताः सर्वा गौतमी ययुरापगाम् ॥ भूमिरामस्तयोर्वाक्यं गौतम्यै क्रमशः स्फुटम् ॥ २९ ॥ सर्वं निवेदय
मासुर्यथावृत्तं प्रणम्य ताम् ॥ दरिद्रायाश्च लक्ष्म्याश्च वाक्यं मध्यस्थवत्तदा ॥ ३० ॥ शृण्वत्सु लोकपालेषु शृण्वत्यां भुवि नारद ॥ शृण्वतीष्वप्सु
सा गङ्गा दरिद्रा वाक्यमब्रवीत् ॥ संप्रशस्य तथा लक्ष्मीं गौतमी वाक्यमब्रवीत् ॥ ३१ ॥ ॥ गौतम्युवाच ॥ ॥ ब्रह्मश्रीश्च तपःश्रीश्च यज्ञश्रीः कीर्तिसं
ज्ञिता ॥ धनश्रीश्च यशश्रीश्च विद्या प्रज्ञा सरस्वती ॥ ३२ ॥ भुक्तिश्रीश्चाथ मुक्तिश्च स्मृतिलब्धा धृतिः क्षमा ॥ सिद्धिस्तुष्टिस्तथा पुष्टिः शान्ति
रापस्तथा मही ॥ ३३ ॥ अहंशक्तिरथौषध्यः श्रुतिः शुद्धिर्विभावरी ॥ द्यौर्ज्योत्स्ना आशिषः स्वस्तिर्व्यासिर्माया उषा शिवा ॥ ३४ ॥ यत्किंचिद्वि
द्यते लोके लक्ष्म्या ध्यातं चराचरम् ॥ ब्राह्मणेष्वाथ धीरेषु क्षमावत्स्वथ साधुषु ॥ ३५ ॥ विद्यायुक्तेषु चान्येषु भुक्तिमुक्त्यनुसारिषु ॥ यद्यद्रम्यं
सुन्दरं वा तत्तल्लक्ष्मीविजृम्भितम् ॥ ३६ ॥ किमत्र बहुनोक्तेन सर्वं लक्ष्मीमयं जगत् ॥ यस्मिन्कार्स्मिंश्च यत्किंचिदुत्कृष्टं परिदृश्यते ॥ ३७ ॥ लक्ष्मी
मयं तु तत्सर्वं तथा हीनं न किंचन ॥ अत्रेमां सुन्दरीं देवीं स्पर्धयन्ती न लज्जसे ॥ ३८ ॥ गच्छ गच्छेति तां गङ्गा दरिद्रा वाक्यमब्रवीत् ॥ ततः
प्रभृति गंगाम्भो दरिद्रावैरकार्यभूत् ॥ ३९ ॥ तावदरिद्राभिभवो गंगा यावन्न सेव्यते ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थमलक्ष्मीनाशनं शुभम् ॥ ४० ॥ तत्र
स्थानेन दानेन लक्ष्मीवान्पुण्यवान्भवेत् ॥ तीर्थानां षट्सहस्राणि तस्मिन्स्तीर्थे महामते ॥ देवर्षिभुनिजुष्टानां सर्वसिद्धिप्रदायिनाम् ॥ ४१ ॥
इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये लक्ष्मीतीर्थादिषट्सहस्रतीर्थवर्णनं नाम सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥
ब्रह्मोवाच ॥ भानुतीर्थमिति ख्यातं सर्वसिद्धिकरं नृणाम् ॥ तत्रेदं वृत्तमाख्यास्ये महापातकनाशनम् ॥ १ ॥ शर्यातिरिति विख्यातो राजा परम
धार्मिकः ॥ तस्य भार्या स्थविष्ठेति रूपेणाप्रतिमा भुवि ॥ २ ॥ मधुच्छन्दा इति ख्यातो विश्वामित्राकुलोद्भवः ॥ पुरोधास्तस्य नृपतेर्ब्रह्मर्षिः
शमिनी प्रभुः ॥ ३ ॥ दिशो विजेतुं स जगाम राजा पुरोधसा तेन नृपप्रवीरः ॥ पुरोधसं प्राह महानुभावं जित्वा दिशश्चाध्वानि संनिविष्टः ॥ ४ ॥
पप्रच्छेदं केन खेदं गतोऽसि हेतुं वदस्वेति महानुभाव ॥ त्वमेव राज्ये मम सर्वमान्यः समस्ताविद्यानिरवद्यबोधः ॥ ५ ॥ विभूतपापः परितोषशून्यः
किमन्यचेता इव लक्ष्यसे त्वम् ॥ जितेयसुर्वी विजिता नरेन्द्रा हर्षस्य हेतौ महतीह जाते ॥ ६ ॥ किं त्वं कृशो मे वद सत्यमेव द्विजातिवर्षातिम
हानुभाव ॥ संवोध्य शर्यातिमुवाच विप्रो मधुच्छन्दाः प्रेममयीं प्रियोक्तिम् ॥ ७ ॥ मधुच्छन्दा उवाच ॥ शृणु भूपाल मद्राक्यं भार्यया यदुदीरितम् ॥

स्थिते यामे वयं यामो यामिनी चार्धंगामिनी ॥ ८ ॥ स्वामिनी चास्य देहस्य कामिनी मां प्रतीक्षते ॥ स्मृत्या तत्कामिनीवाक्यं शोषं याति
 कलेवरम् ॥ ९ ॥ विकारे स्मत्संजाते जीवातुर्नलिनानना ॥ ब्रह्मोवाच ॥ विहस्य चाब्रवीद्वाजा पुरोधसमारिदमः ॥ १० ॥ राजोवाच ॥ त्वं गुरुर्मम मित्र
 च किमात्मानं विडम्बसे ॥ किमनेन महाप्राज्ञ मम वाक्येन मानद ॥ क्षगविध्वंसिनि सुखे का नामाऽऽस्था महात्मनाम् ॥ ११ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 एतदाकर्ण्य मतिमान्मधुच्छन्दा वचोऽब्रवीत् ॥ १२ ॥ मधुच्छन्दा उवाच ॥ यत्राऽऽनुकूल्यं दंपत्योस्त्रिवर्गस्तत्र वर्धते ॥ तत्रेदं दूषणं राजन्भूषणं
 चातिमन्यताम् ॥ १३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ आजगाम स्वकं देशं महत्या सेनया वृतः ॥ परीक्षार्थं च तत्रेम पुर्यां वार्तामदीदिशत् ॥ १४ ॥ दिशो
 विजेतुं शर्यातौ याते राक्षसपुंगवः ॥ इत्वा रसातलं यातो राजानं सपुरोधसम् ॥ १५ ॥ राज्ञो भार्या निश्चयाय प्रवृत्ता मुनिसत्तम ॥ वार्तां श्रुत्वा
 दूतमुत्त्वान्मधुच्छन्दःप्रिया पुनः ॥ १६ ॥ तदैवाभूद्रतप्राणा तद्विचित्रमिवाभवत् ॥ पुर्यां वृत्तं तु ते दृष्ट्वा दूता राज्ञे न्यवेदयन् ॥ १७ ॥ यत्कृतं राज
 पत्नीभिः प्रियया च पुरोधसः ॥ विस्मितो दुःखितो राजा पुनर्दूतानभाषत ॥ १८ ॥ राजोवाच ॥ शीघ्रं गच्छन्तु हे दूता ब्राह्मण्या यत्कलेवरम् ॥
 रक्षन्तु वार्तां कुरुत राजाऽऽगन्ता पुरोधसा ॥ १९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इति चिन्तातुरे राज्ञि वागुवाचाशरीरिणी ॥ २० ॥ आकाशवागुवाच ॥ विधास्य
 त्यखिलं गंगा राजंस्तव समीहितम् ॥ सर्वाभिषंगशमनी पावनी भुवि गीतमी ॥ २१ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा स शर्यातिर्गीतमीतीरमाश्रितः ॥
 ब्राह्मणेभ्यो धनं दत्त्वा तर्पयित्वा पितृन्दिजान् ॥ २२ ॥ पुरोहितं द्विजश्रेष्ठं प्रेषयित्वा धनान्वितम् ॥ अन्यत्र तीर्थे साधेषु दानं देहि प्रयत्नतः ॥ २३ ॥
 एतत्सर्वं न जनाति राज्ञः कृत्यं पुरोहितः ॥ गते तस्मिन्गुरौ राजा वैश्वामित्रे महात्मनि ॥ २४ ॥ सर्वं बलं प्रेषयित्वा गंगातीरेऽग्निमाविशत् ॥
 इत्युक्त्वा स ॥ राज्ञेन्द्रो गंगां भातुं सुरानपि ॥ २५ ॥ यदि दत्तं यदि हुतं यदि ज्ञाता प्रजा मया ॥ तेन सत्येन सा सार्धं ममाऽऽयुष्येण जीवतु
 ॥ २६ ॥ इत्युक्त्वाऽग्नौ प्रविष्टः तु शर्यातौ नृपसत्तमे ॥ तदैव जीविता भार्या राज्ञस्तस्मै पुरोधसः ॥ २७ ॥ अग्निप्रविष्टं राजानं श्रुत्वा विस्मय
 कारणम् ॥ पतिव्रता तथा भार्या मृता जीवान्विता पुनः ॥ २८ ॥ तदर्थं चापि राजानं त्यक्तात्मानं विरोषतः ॥ आत्मनश्च पुनः कृत्यमस्मर
 नृपतेर्गुरुः ॥ २९ ॥ अहमप्यग्निमावेक्ष्य उत यास्ये प्रियान्तिकम् ॥ अथवेह तपस्तप्त्ये ततो निश्चयवान्दिजः ॥ ३० ॥ एतदेवाऽऽत्मनः कृत्यं
 मन्ये सुकृतमेव च ॥ जीवयामि च राजानं ततो यामि प्रियां पुनः ॥ ३१ ॥ एतदेव श्रुत्वा मे स्यात्ततस्तुष्टाव भास्करम् ॥ न ह्यन्यः कोऽपि
 देवोऽस्ति सर्वाभीष्टप्रदो रवेः ॥ ३२ ॥ मधुच्छन्दा उवाच ॥ नमोऽस्तु तस्मै सूर्याय मुक्तयेऽमिततेजसे ॥ छन्दोमयाय देवाय च कारार्थाय ते

नमः ॥ ३३ ॥ विरूपाय सुरूपाय त्रिगुणाय विमृतये ॥ स्थित्युत्पत्तिविनाशानां हेतवे प्रभविष्णवे ॥ ३४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततः प्रसन्नः सूर्योऽधुद्वयस्त्वे
 त्वभाषत ॥ ३५ ॥ मधुच्छन्दा उवाच ॥ राजानं देहि देवेश भार्या च प्रियवादिनाम् ॥ आत्मनश्च शुभान्पुत्रान्नाज्ञांश्चैव शुभान्वरान् ॥ ३६ ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ ततः प्रादाज्जगन्नाथः शर्यातिं रत्नभूषितम् ॥ तां च भार्यां वरानन्यान्सर्वं क्षेममयं तथा ॥ ३७ ॥ ततो यातः प्रियाविष्टः
 प्रीतेन च पुरोधसा ॥ ययौ सुखी स्वकं देशं तत्तु तीर्थं शुभं स्मृतम् ॥ ३८ ॥ तत्र त्रीणि सदृशानि तीर्थानि गुणवन्ति च ॥ ततः
 प्रभृति तत्तीर्थं भानुतीर्थमुदाहृतम् ॥ ३९ ॥ मृतसंजीवनं चैव शर्यातं चेति विश्रुतम् ॥ माधुच्छन्दसमाख्यातं स्मरणात्पापनुम्मुने ॥ ४० ॥
 तेषु स्नानं च दानं च सर्वकृतुफलप्रदम् ॥ मृतसंजीवनं तत्स्यादायुरारोग्यवर्धनम् ॥ ४१ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये
 भान्वादित्रिसहस्रतीर्थदर्शनं नामाष्टषष्टिः प्रश्नोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ खड्गतीर्थमिति ख्यातं गौतम्या उत्तरे तटे ॥ तत्र स्नानेन दानेन मुक्ति
 भागी भवेन्नरः ॥ १ ॥ तत्र वृत्तं प्रवक्ष्यामि शृणु नारद यत्नतः ॥ पैलूष इति विख्यातः कवयस्य सुतो द्विजः ॥ २ ॥ कुटुम्बभारात्परितो ह्यर्थार्थी
 परिधावति ॥ न किमप्याससादासौ ततो वैराग्यमास्थितः ॥ ३ ॥ अत्यन्तविमुखे देवे व्यर्थीभूते तु पौरुषे ॥ न वैराग्यादन्यदस्ति पण्डितस्यावल
 म्बनम् ॥ ४ ॥ इति संचिन्तयामास तदाऽसौ निःश्वसन्मुहुः ॥ क्रमागतं धनं नास्ति पोष्याश्च बहवो मम ॥ ५ ॥ मानी चाऽऽत्मा न कष्टाहो
 हा धियुर्देवचेष्टितम् ॥ स कदाचित्त्वृत्तिषुतो वृत्तिभिः परिवर्तयन् ॥ ६ ॥ नालभञ्च धनं वृत्तिविरागमगमत्तदा ॥ सेवा निषिद्धा या काचिद्ब्रह्मना
 दुष्करं तपः ॥ ७ ॥ बलात्त्वाकर्षयन्ती मां तृष्णा सर्वत्र दुष्कृते ॥ त्वयाऽपकृतमज्ञानात्तस्मात्तृष्णे नमोऽस्तु ते ॥ ८ ॥ एवं विचिन्त्य मेधावी
 बंधछेदाय किं भवेत् ॥ इत्यालोच्य स पैलूषः पितरं वाक्यमब्रवीत् ॥ ९ ॥ पैलूष उवाच ॥ ज्ञानासिना क्रोधलोभौ संसृतिं चातिदुस्तराम् ॥
 छेद्मीमां केन हे तात तमुपायं वद प्रभो ॥ १० ॥ कवप उवाच ॥ ईश्वराज्ज्ञानमन्विच्छेदित्येषा वैदिकी श्रुतिः ॥ तस्मादाराधयेशानं ततो
 ज्ञानमवाप्स्यसि ॥ ११ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथेत्युक्त्वा स पैलूषो ज्ञानायेश्वरमार्चयत् ॥ ततस्तुष्टो महेशानो ज्ञानं प्रादाद्विजातये ॥ प्राप्तज्ञानो
 महाबुद्धिर्गाथाः प्रोवाच मुक्तिदाः ॥ १२ ॥ पैलूष उवाच ॥ क्रोधस्तु प्रथमं शत्रुर्निष्फलो देहनाशनः ॥ ज्ञानखड्गेन तं छित्त्वा परमं मुख
 माप्नुयात् ॥ १३ ॥ तृष्णा बहुविधा माया बन्धनी पापकारिणी ॥ छित्त्वैतां ज्ञानखड्गेन सुखं तिष्ठति मानवः ॥ १४ ॥ सङ्गस्तु परमोऽधर्मो देवा
 दीनामिति श्रुतिः ॥ असङ्गस्याऽऽत्मनोऽप्यस्य सङ्गोऽयं परमो रिपुः ॥ १५ ॥ छित्त्वैनं ज्ञानखड्गेन शिवैकत्वमाप्नुयात् ॥ संशयः परमो नाशो

धर्माथानां विनाशकृत् ॥ १६ ॥ छित्त्वेन संशयं जन्तुः परमेष्ठितमाप्नुयात् ॥ पिशाचीव विशत्याशा निर्दहन्त्यसिलं मुखम् ॥ पूर्णाहन्तासिना
 छित्त्वा जीवन्मुक्तिमवाप्नुयात् ॥ १७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततो ज्ञानमवाप्त्वासौ गङ्गातीरं समाश्रितः ॥ ज्ञानखड्गेन निर्मोहस्ततो मुक्तिमवाप सः ॥
 ॥ १८ ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थं खड्गतीर्थमिति स्मृतम् ॥ ज्ञानतीर्थं च कवषं पैलुषं सर्वकामदम् ॥ १९ ॥ इत्यादिपदसहस्राणि तीर्थान्याहुर्म
 हर्षयः ॥ अशेषपापतापौघहराणीष्टप्रदानि च ॥ २० ॥ इति श्रीब्रह्मपु० गौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये खड्गतीर्थवर्णनं नामैकोन सप्ततितमोऽ
 ध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ आत्रेयमिति विख्यातमन्विन्द्रं तीर्थमुत्तमम् ॥ तस्य प्रभावं वक्ष्यामि ब्रह्मराज्यप्रदायकम् ॥ १ ॥ गौतम्या
 उत्तरे तीर आत्रेयो भगवानृषिः ॥ अन्वारेभेऽय सत्राणि ऋत्विग्भिर्मुनिभिर्वृतः ॥ २ ॥ तस्य होताऽभवत्त्वग्निर्देव्यवाहन एव च ॥ एवं सत्रे तु
 संपूर्णं हार्ष्टं माहेश्वरी पुनः ॥ ३ ॥ कृतैश्वर्यमगादिप्रः सर्वत्र गतिमेव च ॥ इन्द्रस्य भवनं रम्यं स्वर्गलोकं रसातलम् ॥ ४ ॥ स्वेच्छया याति विप्रे
 न्द्रः प्रभावात्तपसः शुभात् ॥ स कदाचिद्विवं गत्वा इन्द्रलोकमगात्पुनः ॥ ५ ॥ तत्रापश्यत्सहस्राक्षं सुरैः परिवृतं शुभैः ॥ स्तूयमानं सिद्धसाध्येः
 प्रेक्षन्तं नृत्यमुत्तमम् ॥ शृण्वानं मधुरं गीतमप्सरोभिश्च वीजितम् ॥ ६ ॥ उपोषविष्टैः सुरनायकैस्तेः संपूज्यमानं महदासनस्थम् ॥ जयन्तमङ्गे
 विनिधाय मुनं शच्या युतं प्राप्तरतिं महिष्ठम् ॥ ७ ॥ सतां शरण्यं वरदं महेन्द्रं समीक्ष्य विप्राधिपतिर्महात्मा ॥ विमोहितोऽसौ मुनिरिन्द्रलक्ष्म्या
 समीहयामास तदिन्द्रराज्यम् ॥ ८ ॥ संपूजितो देवगणैर्यथावत्स्वमाश्रमं वै पुनराजगाम ॥ समीक्ष्य तां शक्रपुरीं सुरम्यां रत्नेर्युतां पुण्यगुणेः
 ह्युपगाम् ॥ ९ ॥ स्वमाश्रमं निष्प्रभेदमवर्ज्यं समीक्ष्य विप्रो विरमं जगाम ॥ समीहमानः सुरराज्यमाशु प्रियां तदोवाच महात्रिपुत्रः ॥ १० ॥
 ॥ आत्रेय उवाच ॥ भोक्तुं न शक्नोऽस्मि फलानि मूलान्यनुत्तमान्यप्यतिसंस्कृतानि ॥ स्मृत्वाऽमृतं पुण्यतमं च तत्र भक्ष्यं च भोज्यं च वरासनानि ॥
 स्तुतिं च दानं च सर्वां शुभां च अस्त्रं च वासांसि पुरीं वनानि ॥ ११ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततो महात्मा तपसः प्रभावाच्चष्टारमाहूय वचो बभाषे ॥ १२ ॥
 ॥ आत्रेय उवाच ॥ ॥ इच्छेयमिन्द्रत्वमहं महात्मन्कुरुष्व शीघ्रं पदमैन्द्रमत्र ॥ त्रिप्रेऽन्यथा चेन्मदुदीरितं त्वं भस्मीकरोम्येव न संशयोऽत्र ॥ १३ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ तदत्रिवाक्यात्त्वरितः प्रजानां स्रष्टा विशुर्विश्वकर्मा तदैव ॥ चकार मेघं च पुरीं सुराणां करुणद्वमान्करुणलतां च धेनुम् ॥ १४ ॥
 चकार वज्रादिविभूषितानि गृहाणि शुभ्राण्यस्तिचित्रितानि ॥ चकार सर्वोपयवानवद्यां शचीं स्मरस्येव विहाररालाम् ॥ १५ ॥ सर्वां सुधर्माणमहो
 क्षणेन तथा चकाराप्सरसो मनोहाराः ॥ चकार चोच्चैःश्रवसं गजं च वज्रादि चास्त्राणि सुरानशेषान् ॥ १६ ॥ निवार्यमाणः प्रिययाऽऽत्रिपुत्रः शचीस

श्री-महापु.

॥ २५३ ॥

मामात्मवधूं चकार ॥ तदाऽत्रिपुत्रोऽत्रिमुत्तैः समेतो वज्रादिरूपं च चकार चाक्षम् ॥ १७ ॥ नृत्यादि गीतादि च सर्वमेव चकार शक्रस्य पुरे च दृष्टम् ॥
तत्सर्वमासाद्य तदा मुनीन्द्रः प्रहृष्टचेताः सुतरीं बभूव ॥ १८ ॥ आपातरम्येष्वपि कस्य नाम भक्त्यपेक्षा न हि गोचरेषु ॥ श्रुत्वा च दैत्या दनुजाः
समेता रक्षांसि कोपेन युतानि सद्यः ॥ १९ ॥ स्वर्गं परित्यज्य कुतो हरेर्भुवं समागतो न्वेष मिथः सुखाय ॥ तस्माद्वयं याम इतो नु योद्धुं वृत्रस्य
इन्तारमदीवसत्रम् ॥ २० ॥ ततः समागत्य तदाऽत्रिपुत्रं संवेष्टयामासुरथासुरास्ते ॥ संवेष्टयित्वा पुरमत्रिपुत्रकृतं तथा चेन्द्रपुराभिधानम् ॥ तैर्बध्य
मानः शस्त्रपातैर्महद्भिस्ततो भीतो वाक्यमिदं जगाद ॥ २१ ॥ ॥ आत्रेय उवाच ॥ ॥ यो जात एव प्रथमो मनस्वान्देवो देवान्क्रतुना पर्यभूषत् ॥
यस्य शुष्माद्रोदसी अभ्यसेतां नृम्णस्य मद्वा सजना स इन्द्रः ॥ २२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ इत्यादिमूक्तेन रिपुनुवाच हरिं च तुष्टाव तदाऽत्रिपुत्रः ॥
॥ २३ ॥ ॥ आत्रेय उवाच ॥ ॥ नाहं हरिर्नैव शची मदीया नेयं पुरी नैव वनं तदेन्द्रम् ॥ स एव चेन्द्रो वृत्रहन्ता स वज्री सहस्राक्षो गोत्रभिद्वज्र
बाहुः ॥ २४ ॥ अहं तु विप्रो वेदविद्वद्ब्रह्मवृन्दैः समाविष्टो गौतमीतीरसंस्थः ॥ यत्राऽऽयत्यां नाद्य वा सौख्यहेतुस्तच्चाकार्षं कर्म दुर्देवयोगात् ॥ २५ ॥
॥ असुरा ऊचुः ॥ ॥ संहरस्वेदमात्रेय यदिन्द्रस्य विडम्बनम् ॥ क्षेमस्ते भविता सत्यं नात्र कार्या विचारणा ॥ २६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ तदाऽऽ
त्रेयोऽज्रीद्राक्यं यथा वक्ष्यन्ति मामिह ॥ करोम्येव महाभागाः सत्येनाग्निं समालभे ॥ २७ ॥ एवमुक्त्वा स दैतेयांस्त्वष्टारं पुनरब्रवीत् ॥ २८ ॥
॥ आत्रेय उवाच ॥ ॥ यत्कृतं त्वत्र मत्प्रीत्या ऐन्द्रं त्वष्टः पदं त्वया ॥ संहरस्व पुनः शीघ्रं रक्षतां ब्राह्मणं भवान् ॥ २९ ॥ पुनर्देहि पदं मह्यमा
श्रमं मृगपक्षिणः ॥ वृक्षांश्च वारि यत्राऽऽसीन्न दिव्येन प्रयोजनम् ॥ सर्वमकममायातं न सुखाय मनीषिणाम् ॥ ३० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ तथे
त्युक्त्वा प्रजानाथस्त्वष्टा संहतर्वास्तदा ॥ दैत्याश्च जग्मुः स्वस्थानं कृत्वा देशमकण्टकम् ॥ ३१ ॥ त्वष्टा चापि ययौ स्थानं स्वकं संप्रहसन्निव ॥ आत्रे
योऽपि तदा शिष्यैः संबृतः सह भार्यया ॥ ३२ ॥ गौतमीतीरमाश्रित्य तपोनिष्ठस्तु निवृत्तः ॥ बर्तमाने महायज्ञे लज्जितो वाक्यमब्रवीत् ॥ ३३ ॥
॥ आत्रेय उवाच ॥ ॥ अहो मोहस्य महिमा ममापि भ्रान्तचित्तता ॥ किं महेन्द्रपदं लब्धं किं मयाऽत्र पुरा कृतम् ॥ ३४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥
एवं वदन्तमात्रेयं लज्जितं प्राप्नुवन्सुराः ॥ ३५ ॥ ॥ सुरा ऊचुः ॥ ॥ लज्जां जहि महाबाहो भविता स्यातिरुत्तमा ॥ आत्रेयतीर्थे ये स्नानं प्राणिनः
कुर्युरञ्जसा ॥ ३६ ॥ इन्द्रास्ते भवितारो वै स्मरणात्सुखभागिनः ॥ तत्र पञ्च सहस्राणि तीर्थान्याहुर्मनीषिणः ॥ ३७ ॥ अन्विन्द्रात्रेयदैतेयनामाभिः
कीर्तितानि च ॥ तेषु स्नानं च दानं च सर्वमक्षयपुण्यदम् ॥ ३८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्युक्त्वा विबुधा याताः संतुष्टश्चाभवन्मुनिः ॥ ३९ ॥ इति श्रीब्रह्म

अ० ७० .

॥ २५३ ॥

पुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्येऽन्विन्द्रात्रेयादिपञ्चसहस्रतीर्थवर्णनं नाम सप्ततितमोऽध्यायः ॥७०॥ ब्रह्मोवाच ॥ कपिलासंगमं नाम तीर्थं
 त्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ शृणु नारद वक्ष्यामि कथां पुण्यामनुत्तमाम् ॥१॥ कपिलो नाम तत्त्वज्ञो मुनिरासीन्महायशः ॥ क्रूराश्चापि प्रसन्नश्च तपोव्रतपरा-
 यणः ॥२॥ तपस्वन्तं मुनिश्रेष्ठं गौतमीतीरमाश्रितम् ॥ तमागत्य महात्मानं वामदेवादयोऽद्भुवन् ॥३॥ इत्वा वेनं ब्रह्मशापेनैष्टधर्मे त्वराजके ॥ कपिलं
 सिद्धमाचार्यमुचुर्मुनिगणास्तदा ॥ ४ ॥ मुनिगणा ऊचुः ॥ गते वेदे गते धर्मे किं कर्तव्यं मुनीश्वर ॥५॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततोऽब्रवीन्मुनिर्ध्यात्वा कपिल-
 स्त्वागतान्मुनीन् ॥ ६ ॥ कपिल उवाच ॥ वेनस्योरुर्विमथ्यो वै ततः कश्चिद्भविष्यति ॥ ७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथैव चक्रुर्मुनयो वेनस्योरुं विमथ्य वै ॥
 तत्रोत्पन्नो महापापः कृष्णो रौद्रपराक्रमः ॥ ८ ॥ तं दृष्ट्वा मुनयो भीता निषीदस्वेति चाब्रुवन् ॥ निषादः सोऽभवत्तस्मान्निषादाश्चाभवन्ततः ॥ ९ ॥
 वेनबाहुं ममन्थुस्ते दक्षिणं धर्मसंहितम् ॥ ततः पृथुस्वरश्चैव सर्वलक्षणलक्षितः ॥ १० ॥ राजाऽभवत्पृथुः श्रीमान्ब्रह्मसामर्थ्यसंयुतः ॥ तमागत्य
 सुराः सर्वे अभिनन्द्य वराञ्जुमान् ॥ ११ ॥ तस्मै ददुस्तथाऽस्त्राणि मन्त्राणि गुणवन्ति च ॥ ततोऽब्रुवन्मुनिगणास्तं पृथुं कपिलेन च ॥ १२ ॥
 मुनय ऊचुः ॥ आहारं देहि जीवेभ्यो भुवा ग्रस्तौषधीरपि ॥ १३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततः स धनुरादाय भुवमाह नृपोत्तमः ॥ १४ ॥ पृथुरुवाच ॥
 ओषधीर्देहि या ग्रस्ताः प्रजानां हितकाम्यया ॥ १५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तमुवाच महो भीता पृथुं तं पृथुलोचनम् ॥ १६ ॥ महुवाच ॥ मयि जीर्णां महौ-
 षध्यः कथं दातुमहं क्षमा ॥ १७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततः सकोपो नृपतिस्तमाह पृथिवीं पुनः ॥ १८ ॥ पृथुरुवाच ॥ नो चेद्दास्यद्य त्वां वै इत्वा दास्ये
 महौषधीः ॥ १९ ॥ भूमिरुवाच ॥ कथं हंसि स्त्रियं राजञ्जानी भूत्वा नृपोत्तम ॥ विना मया कथं चेमाः प्रजाः संधारयिष्यसि ॥ २० ॥ पृथु-
 रुवाच ॥ यत्रोपकारोऽनेकानामेकनाशे भविष्यति ॥ न दोषस्तत्र पृथिवि तपसा धारये प्रजाः ॥ २१ ॥ न दोषमत्र पश्यामि नाऽऽचक्षे नर्थकं
 वचः ॥ यस्मिन्निपातिते सौख्यं बहूनामुपजायते ॥ मुनयस्तद्वर्धं प्रादुराश्वमेधशताधिकम् ॥ २२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततो देवाश्च ऋषयः सान्त्वयित्वा
 नृपोत्तमम् ॥ महौ च मातरं देवीमृचुः सुरगणास्तदा ॥ २३ ॥ देवा ऊचुः ॥ भूमे गोरूपिणी भूत्वा पयोरूपा महौषधीः ॥ देहि त्वं पृथवे राज्ञे ततः
 प्रीतो भवेन्नृपः ॥ प्रजासंरक्षणं च स्यात्ततः क्षेमं भविष्यति ॥ २४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततो गोरूपमास्थाय कपिला कपिलान्तिके ॥ दुदोह च महौ-
 षध्यो राजा वेनकरोद्भवः ॥ २५ ॥ यत्र देवाः सगन्धर्वा ऋषयः कपिलो मुनिः ॥ महौ गोरूपमापन्नां नर्मदायां महामुने ॥ २६ ॥ भागीरथ्यां
 सरस्वत्यां गोदावर्यां विशेषतः ॥ महानदीषु सर्वासु दुदोहेऽसौ पयो महत् ॥ २७ ॥ सा दुग्धमाना पृथुना पुण्यतोयाऽभवन्नदी ॥ गौतम्या संगता चाभूत्

दद्रुतमिवाभवत् ॥ २८ ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थं कपिलासंगमं विदुः ॥ तत्राद्याशीतिः पूज्यानि सदृशाणि महामते ॥ २९ ॥ तीर्थान्याहुमुनिगणाः स्मरणादपि नारद ॥ पावनानि जगत्यास्मिस्तानि सर्वाण्यनुक्रमात् ॥ ३० ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये स्वयंभुवनारदसंवादे तीर्थमाहात्म्ये कपिलासंगमाद्यष्टाशीतिसहस्रतीर्थवर्णनं नामैकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ देवस्थानमिति ख्यातं तीर्थं त्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ तस्य प्रभावं वक्ष्यामि शृणु यत्नेन नारद ॥ १ ॥ पुरा कृतयुगस्याऽऽदौ देवदानवसंगरे ॥ प्रवृत्ते वा सिंहिकेति विख्याता दैत्यमुन्दरी ॥ २ ॥ तस्याः पुत्रोमहादैत्यो राहुर्नाम महाबलः ॥ अमृते तु समुत्पन्ने सौहिकेये च भेदिते ॥ ३ ॥ तस्य पुत्रो महादैत्यो मेघदास इति श्रुतः ॥ पितरं घातितं श्रुत्वा तपस्तेपेऽतिदुःखितः ॥ ४ ॥ तपस्यन्तं राहुमुतं गौतमीतीरमाश्रितम् ॥ देवाश्च ऋषयः सर्वे तमूचुरातिभीतवत् ॥ ५ ॥ देवर्षय ऊचुः ॥ तपो जहि महाबाहो यत्ते मनसि संस्थितम् ॥ सर्वं भवतु नामेदं शिवगंगाप्रसादतः ॥ शिवगंगाप्रसादेन किं नामास्त्यत्र दुर्लभम् ॥ ६ ॥ मेघदास उवाच ॥ परिभूतः पिता पूज्यो युष्माभिर्मम दैवतम् ॥ तस्यापि मम चात्यन्तं प्रीतिश्च क्रियते यदि ॥ ७ ॥ भवद्विस्तपसोऽस्माच्च अहं वैरान्निवर्तये ॥ वैरानिर्यातनं कार्यं पुत्रेण पितुरादरात् ॥ प्रार्थयन्ते भवन्तश्चेत्पुर्णस्तन्मे मनोरथाः ॥ ८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततः सुरगणाः सर्वे राहुं चक्रुर्ग्रहानुगम् ॥ तं चापि मेघदासं ते चक्रुः राक्षसपूजितम् ॥ ९ ॥ ततोऽभवद्वाहुसुतो नैर्ऋताधिपतिः प्रभुः ॥ पुनश्चाऽहं सुरादैत्यो मम ख्यातिर्यथा भवेत् ॥ १० ॥ तीर्थस्यास्य प्रभावश्च दातव्य इति मे मतिः ॥ तथेत्युक्त्वा ददुर्देवाः सर्वमेव मनोगतम् ॥ ११ ॥ दैत्येश्वरस्य देवर्षे तन्नाम्ना तीर्थमुच्यते ॥ देवा यतोऽभवन्सर्वे तत्र स्थाने महामते ॥ १२ ॥ देवस्थानं तु तत्तीर्थं देवानामपि दुर्लभम् ॥ यत्र देवेश्वरो देवो देवतीर्थं ततः स्मृतम् ॥ १३ ॥ तत्राष्टादश तीर्थानि दैत्यपूज्यानि नारद ॥ तेषु स्नानं च दानं च महापातकनाशनम् ॥ १४ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये देवस्थानाद्यष्टादशतीर्थवर्णनं नाम द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सिद्धतीर्थमिति ख्यातं तत्र सिद्धेश्वरो हरः ॥ तस्य प्रभावं वक्ष्यामि सर्वासिद्धिकरं नृणाम् ॥ १ ॥ पुलस्त्यवं शसंभूतो रावणो लोकरावणः ॥ दिशो विजित्य सर्वांश्च सोमलोकमजीगमत् ॥ २ ॥ सोमेन सह योत्स्यन्तं दशस्यमहमव्रवम् ॥ मन्त्रं दास्ये निवर्तस्व सोमपुद्गादृशानन ॥ ३ ॥ इत्युक्त्वाऽष्टोत्तरं मन्त्रं शतनामभिरन्वितम् ॥ शिवस्य राक्षसेन्द्राय प्रादां नारद शान्तये ॥ ४ ॥ निःश्रीकाणां विपन्नानां नानाकेशजुषां नृणाम् ॥ शरणं शिव एवात्र संसारेऽन्यो न कश्चन ॥ ५ ॥ ततो निवृत्तः स ह मन्त्रियुक्तस्तत्सोमलोकाजयमाप्य रक्षः ॥ स पुष्पकाकूटगतिः सगर्वो लोकान्पुनः प्रप जवाद्दशास्यः ॥ ६ ॥ स प्रेक्षमाणो दिवमन्तरिक्षं भुवं च नागांश्च गजांश्च विप्राञ्च ॥ आलो

कयामास नगं महान्तं कैलासमावास उमापतेर्यः ॥ ७ ॥ दृष्ट्वा स्मयोत्फुल्लमनास्तु रावणस्तौ वै समागत्य तदाह धीरः ॥ ८ ॥ ॥ रावण उवाच ॥
 कोवा गिरावत्र वसेन्महात्मा गिरिं नयाम्येनमथाधि भूमेः ॥ लङ्कागतोऽयं गिरिराशु शोभां लङ्कापि सत्यं श्रियमातनोति ॥ ९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 इत्थं वचो राक्षसमन्त्रिणौ तौ निशम्य रक्षोधिपतेश्च भावम् ॥ न युक्तमित्यूचतुरिष्टबुद्ध्या निशाचरस्तद्वचनं न मेने ॥ १० ॥ संस्थाप्य तत्पुष्प
 कमाशु रक्षः पुष्पाव कैलासगिरेश्च मूले ॥ हिन्दोलयामास गिरिं दशास्त्यो ज्ञात्वा भवः कृत्यमिदं चकार ॥ ११ ॥ जित्वा दिगीशांश्च सगर्वितस्य
 कैलासमान्दोलयतः सुरारेः ॥ अद्भुष्टकृत्यैव रसातलादिलोकांश्च यातस्य दशाननस्य ॥ १२ ॥ आलूनकायस्य गिरं निशम्य विहस्य देव्या सद
 दत्तामिष्टम् ॥ तस्मै प्रसन्नः कुपितोऽपि शंभुरयुक्तदातेति न संशयोऽत्र ॥ १३ ॥ ततोऽयमावाप्य वरान्सुवीरो भवप्रसादात्कुसुमं जगाम ॥ गच्छन्स
 लङ्कां भवपूजनाय गङ्गामगाच्छंभुजटाप्रसूताम् ॥ १४ ॥ संपूजयित्वा विविधैश्च मन्त्रैर्गङ्गाजलेः शंभुमदीनसत्त्वः ॥ असिं स लेभे शशिखण्डभूषा
 त्सिद्धिं च सर्वार्थमभीप्सितां च ॥ १५ ॥ महत्तमन्त्रं शशिरक्षणाय स साधयामास भवं प्रपूज्य ॥ सिद्धे तु मन्त्रे पुनरेव लङ्कामयात्स रक्षोधिपतिस्तु
 तुष्टः ॥ १६ ॥ ततः प्रभृत्येतदतिप्रभावं तीर्थं महासिद्धिदमिष्टदं च ॥ समस्तपापौघविनाशनं च सिद्धैरशेषैः परिसेवितं च ॥ १७ ॥ इति श्रीब्रह्म
 पुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये सिद्धतीर्थाष्टोत्तरशततीर्थवर्णनं नाम त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ परुष्णीसंगमं नाम
 तीर्थं त्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ तस्य स्वरूपं वक्ष्यामि सर्वपापीविनाशनम् ॥ १ ॥ अत्रिराराधयामास ब्रह्मविष्णुमहेश्वरान् ॥ तेषु तुष्टेषु स प्राह पुत्रा पुत्र्यं
 भविष्यथ ॥ २ ॥ तथा चैका रूपवती कन्या मम भवेत्सुराः ॥ तथा पुत्रत्वमापुस्ते ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ ३ ॥ कन्यां च जनयामास शुभाऽऽवेर्यति
 नामतः ॥ दत्तः सोमोऽथ दुर्वासाः पुत्रास्तस्य महात्मनः ॥ ४ ॥ अग्रेरगिरसो जातो ब्रह्मरैराङ्गिरा यतः ॥ तस्मादाङ्गिरसे प्रदादात्रेयीमतिरोचिष्म ॥
 ॥ ५ ॥ अग्रेः प्रभावात्परुषमात्रेयी सर्वदाऽवदत् ॥ अत्रेय्यपि च शुश्रूषां कुर्वती सर्वदाऽभवत् ॥ ६ ॥ तस्यामांगिरसा जाता महाबलपराक्रमाः ॥
 अङ्गिराः परुषं वादीदात्रेयी नित्यमेव च ॥ ७ ॥ पुत्रास्त्वाङ्गिरसा नित्यं पितरं शमयन्ति ते ॥ सा कदाचिद्भर्तृवाक्यादुद्दिष्टा
 परुषाक्षरात् ॥ कृताञ्जलिपुटा दीना प्राब्रवीच्छुभं गुरुम् ॥ ८ ॥ अत्रेय्युवाच ॥ अत्रिजाऽहं हव्यवाह भार्या तव सुतस्य वै ॥ शुश्रूष
 णपरा नित्यं पुत्राणां भर्तुरेव च ॥ ९ ॥ पतिर्मां परुषं वक्ति वृथैवोद्गीक्षते रुषा ॥ प्रशाधि मां सुरज्येष्ठ भर्तारं मम देवतम् ॥
 ॥ १० ॥ ॥ ज्वलन उवाच ॥ अङ्गरेभ्यः समुद्गतो भर्ता ते झङ्गिरा ऋषिः ॥ यथा शान्तो भवेद्भद्रे तथा नीतिर्विधीयताम् ॥

गौ-बस्यु०

॥ २५५ ॥

॥ ११ ॥ आग्नेयोऽग्निं समायातो तव भता वरानने ॥ तदा त्वं जलरूपेण प्रावयेथा मदाज्ञया ॥ १२ ॥ ॥ आत्रेय्युवाच ॥
सहेयं परुषं वाक्यं मा भर्ताऽग्निं समाविशेत् ॥ भर्तारं प्रतिकूलानां योषितां जीवनेन किम् ॥ १३ ॥ इच्छेयं शान्तिवाक्यानि भर्तारं च लभे
तथा ॥ १४ ॥ ॥ ज्वलन उवाच ॥ अग्निस्त्वप्सु शरिरिषु स्थावरे जंगमे तथा ॥ तव भर्तुरहं धाम नित्यं च जनको मतः ॥ १५ ॥ योऽहं सं
ऽहमिति ज्ञात्वा न चिन्तां कर्तुमर्हसि ॥ किंचाऽऽपो मातरो देव्यो ह्यग्निः श्वशुर इत्यपि ॥ इति बुद्ध्या विनिश्चित्य मा विषण्णा भव स्तुषे ॥ १६ ॥
॥ आत्रेय्युवाच ॥ आपो जनन्य इति यद्रभाषे अग्रेरहं तव पुत्रस्य भार्या ॥ कथं भूत्वा जननी चापि भार्या विरुद्धमेतज्जलरूपेण नाथ ॥ १७ ॥
॥ ज्वलन उवाच ॥ आदौ तु पत्नी भरणान्तु भार्या जनेस्तु जाया स्वगुणैः कलत्रम् ॥ इत्यादिरूपाणि विभर्षि भद्रे कुरुष्व वाक्यं मदुदीरितं यत् ॥
॥ १८ ॥ योऽस्यां प्रजातः स तु पुत्र एव सा तस्य मातैव न संशयोऽत्र ॥ तस्माद्ब्रह्मन्ति श्रुतितत्त्वविज्ञाः सा नैव योषित्तनयेऽभिजाते ॥ १९ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ श्वशुरस्य तु तद्वाक्यं श्रुत्वाऽऽत्रेयी तदैव तत् ॥ आग्नेयं रूपमापन्नमम्भसाऽप्रावयत्पतिम् ॥ २० ॥ उभौ तौ दंपती ब्रह्मन्स्मृतौ
गांगवारिणा ॥ शान्तरूपधरौ चोभौ दंपती संबभूवतुः ॥ २१ ॥ लक्ष्म्या युक्तो यथा विष्णुरुमया शंकरो यथा ॥ रोहिण्या च यथा चन्द्रस्तथाऽ
भून्मिथुनं तदा ॥ २२ ॥ भर्तारं प्रावयन्ती सा दधाराम्बुमयं वपुः ॥ परुष्णी चेति विख्याता गंगया संगता नदी ॥ २३ ॥ गोशतार्पणं पुण्यं
परुष्णीस्नानतो भवेत् ॥ तत्र चाऽऽद्भिरसाश्चक्रुर्यज्ञाश्च बहुदक्षिणान् ॥ २४ ॥ तत्र त्रीणि सहस्राणि तीर्थान्याहुः पुराणगाः ॥ उभयोस्तीरयोस्तात
पृथग्यागफलं विदुः ॥ २५ ॥ तेषु स्नानं च दानं च वाजपेयाधिकं मतम् ॥ विशेषतस्तु गंगायाः परुष्ण्या सह संगमे ॥ २६ ॥ स्नानदाना
दिभिः पुण्यं यत्तद्रक्तं न शक्यते ॥ २७ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये परुष्णीसंगमादित्रिसहस्रतीर्थवर्णनं नाम चतुःसप्त
तितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मार्कण्डेयमिति ख्यातं तीर्थं पापविमोचनम् ॥ सर्वकृतुफलं पुण्यमघौघविनिवारणम् ॥ १ ॥ तस्य
प्रभावं वक्ष्यामि शृणु नारद यत्नतः ॥ मार्कण्डेयो भरद्वाजो वसिष्ठोऽत्रिश्च गौतमः ॥ २ ॥ याज्ञवल्क्यश्च जाबालिर्मुनयोऽन्येऽपि नारद ॥ एतै
शास्त्रप्रणेतारो वेदवेदांगपारगाः ॥ ३ ॥ पुराणन्यायमीमांसाकथासु परिनिष्ठिताः ॥ मिथः समृच्चर्विद्वांसो मुक्तिं प्राति यथामति ॥ ४ ॥ केचि
न्ज्ञानं प्रशंसन्ति केचित्कर्म तथोभयम् ॥ एवं विवदमानास्ते मामचुरुभयं मतम् ॥ ५ ॥ मदीयं तु मतं ज्ञात्वा ययुश्चक्रगदाधरम् ॥ तस्य
चापि मतं ज्ञात्वा ऋषयस्ते महौजसः ॥ ६ ॥ पुनर्विवदमानास्ते शंकरं प्रमुमुद्यताः ॥ गङ्गायां च भवं पूज्य तमेवार्थं शशंसिरे ॥ ७ ॥ कर्मणस्तु

अ० ७५

॥ २५५ ॥

प्रधानत्वमुवाच त्रिपुरान्तकः ॥ क्रियारूपं च तज्ज्ञानं क्रिया सैव तदुच्यते ॥ ८ ॥ तस्मात्सर्वोणि भूतानि कर्मणा सिद्धिमाप्नुयुः ॥ कमव
 विश्वतोऽपि तद्वते नास्ति किंचन ॥ ९ ॥ विद्याभ्यासो यज्ञकृतियागाभ्यासः शिवार्चनम् ॥ सर्वं कर्मैव नाकर्मा प्राणी काप्यत्र विद्यते ॥ १० ॥
 कर्मैव कारणं तस्मादन्यदुन्मत्तचेष्टितम् ॥ ऋषीणां यत्र संवादो यत्र देवो महेश्वरः ॥ ११ ॥ चकार निर्णयं सर्वं कर्मणाऽवाप्यते नृभिः ॥
 मार्कण्डं मुख्यतः कृत्वा ततो मार्कण्डमुच्यते ॥ १२ ॥ तीर्थमृषिगणाकीर्णं गंगाया उत्तरे तटे ॥ पितृणां पावनं पुण्यं स्मरणादपि सर्वदा ॥
 ॥ १३ ॥ तत्राद्यौ नवतिस्तात तीर्थान्याह जगन्मयः ॥ वेदेन चापि तत्प्रोक्तमृषयो मेनिरे च तत् ॥ १४ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमी
 माहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये मार्कण्डेयाद्यष्टनवतितीर्थवर्णनं नाम पञ्चसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ यायातमपरं तीर्थं यत्र कालं
 जरः शिवः ॥ सर्वपापप्रशमनं ब्युष्टिस्तत्रोच्यते मया ॥ १ ॥ ययातिर्नाहुषो राजा साक्षादिन्द्र इवापरः ॥ तस्य भार्याद्वयं चाऽऽसीत्कुल
 लक्षणभूषितम् ॥ २ ॥ ज्येष्ठा तु देवयानीति नाम्ना शुक्रसुता शुभा ॥ शर्मिष्ठेति द्वितीया सा सुता स्याद् वृषपर्वणः ॥ ३ ॥ ब्राह्मण्यपि महाप्राज्ञा
 देवयानी मुमच्यमा ॥ ययातिरभवद्भार्या सा तु शुक्रप्रसादतः ॥ ४ ॥ शर्मिष्ठा चापि तस्यैव भार्या या वृषपर्वजा ॥ देवयानी शुक्रसुता द्वौ पुत्रौ
 समजीजनत् ॥ ५ ॥ यदुं च तुर्वशुं चैव देवपुत्रसमाबुभौ ॥ शर्मिष्ठा च नृपालेभे त्रीन्पुत्रान्देवसंनिभान् ॥ ६ ॥ द्रुहं चातुं च पूरुं च ययाते
 नृपसप्तमात् ॥ देवयान्याः सुतो ब्रह्मसदृशौ शुक्ररूपतः ॥ ७ ॥ शर्मिष्ठायास्तु तनयाः शक्राग्निरुणप्रभाः ॥ देवयानी कदाचित्तु पितरं प्राह
 दुःखिता ॥ ८ ॥ ॥ देवयान्बुवाच ॥ मम त्वपत्यद्वितयमभ्याया भृगुद्रह ॥ मम दास्याः सभाग्याया अपत्यत्रितयं पितः ॥ ९ ॥ तदे
 तदनुमृश्याहं दुःखमत्यन्तमागता ॥ मरिष्ये दानवगुरो ययातिकृतविप्रियात् ॥ मानभङ्गादरं तात मरणं हि मनस्विनाम् ॥ १० ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ तदेतत्पुत्रिकावाक्यं श्रुत्वा शुक्रः प्रतापवान् ॥ कुपितोऽभ्यापयो शीघ्रं ययातिमिदमब्रवीत् ॥ ११ ॥ ॥ शुक्र उवाच ॥ ॥ यदिदं
 विप्रियं मेऽद्य सुतायामाहतं त्वया ॥ रूपोन्मत्तेन राजेन्द्र तस्माद्बुद्धो भविष्यसि ॥ १२ ॥ न च भोक्तुं न च त्यक्तुं शक्नोति विषयातुरः ॥ स्पृहयन्मनसि
 वाऽऽस्ते निःश्वासोच्छ्वासनष्टधीः ॥ १३ ॥ बुद्धत्वमेव मरणं जीवतामपि देहिनाम् ॥ तस्माच्छीघ्रं प्रयाहि त्वं जरां भूपातिदुर्वराम् ॥ १४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 एतच्छ्रुत्वा ययातिस्तु शापं शुक्रस्य धीमतः ॥ कृताञ्जलिपुटो राजा ययातिः शुक्रमब्रवीत् ॥ १५ ॥ ॥ ययातिरुवाच ॥ ॥ नापराध्ये न संकुप्ये
 नैवाधर्मं प्रवर्तये ॥ अधर्मकारिणः पापाः शास्या एव महात्मनाम् ॥ १६ ॥ धर्ममेव चरन्तं वै कथं मां शतवानसि ॥ देवयानी द्विजश्रेष्ठ वृथा मां

गो० ब्रह्मपु०

॥ २५६ ॥

वक्ति किंचन ॥ १७ ॥ तस्मात्त्र मम विप्रेन्द्र शापं दातुं त्वमर्हसि ॥ विद्वांसोऽपि हि निर्दोषे यदि कुप्यन्ति मोहिताः ॥ तदा न दोषो मूर्खाणां देवा
 मिष्टुष्टचेतसाम् ॥ १८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ ययातिवाक्याच्छुकोऽपि सस्मार सुतया कृतम् ॥ असकृद्विप्रियं तस्य दिवा रात्रौ प्रचण्डया ॥
 ॥ १९ ॥ गतकोपोऽहमित्युक्ता काव्यो राजानमब्रवीत् ॥ २० ॥ ॥ शुक्र उवाच ॥ ॥ ज्ञानादज्ञानतो वापि स्वैरेपि न वदेऽनृतम् ॥ शापस्येमं करि
 प्यामि शृणुष्वानुग्रहं नृप ॥ २१ ॥ यस्मै पुत्राय संदातुं जरामिच्छसि मानद ॥ तस्य सा यात्वियं राज्ञश्चरा पुत्राय मद्रात् ॥ २२ ॥ ॥ ब्रह्मो
 वाच ॥ ॥ पुनर्ययातिः शशुरं शुक्रं प्राह विनीतवत् ॥ २३ ॥ ॥ ययातिरुवाच ॥ ॥ यो गृह्णाति मया दत्तां जरां भक्तिसमन्वितः ॥ स राजा
 स्यादैत्यगुरो तदेतदनुमन्यताम् ॥ २४ ॥ यो मद्राक्यं नाभिनन्देत्सुतो दैत्यगुरो दृढम् ॥ तं शपेयमनुज्ञाञ्च दातव्यैव त्वया गुरो ॥ २५ ॥ ॥ ब्रह्मो
 वाच ॥ ॥ एवमस्त्विति राजानमुवाच भृगुनन्दनः ॥ ततो ययातिः स्वं पुत्रमाहूयेदं वचोऽब्रवीत् ॥ २६ ॥ ॥ ययातिरुवाच ॥ ॥ यदो गृहाण
 मे शापाञ्चरां जरां सुतो भवान् ॥ ज्येष्ठः सर्वार्थवित्प्रौढः पुत्राणां धुरि संस्थितः ॥ पुत्री तेनैव जनको यस्तदाज्ञावरो स्थितः ॥ २७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 नेत्युवाच यदुस्तातं ययातिं शूरिदाक्षिणम् ॥ ययातिश्च यदुं शप्त्वा तुर्वसुं काममब्रवीत् ॥ २८ ॥ नागृह्णातुर्वसुश्चापि पित्रा दत्तां जरां तदा ॥
 तं शप्त्वा चाब्रवीदुष्टं गृहाणेमां जरां मम ॥ २९ ॥ द्रुपदश्च नैच्छत्तां दत्तां जरां रूपविनाशिनीम् ॥ अनुमप्यब्रवीद्राजा गृहाणेमां जरां मम ॥ ३० ॥
 अनुनेति तदोवाच शप्त्वा तं पूरमब्रवीत् ॥ अभिनन्द्य तदा पूरुर्जरां तां जगृहे पितुः ॥ ३१ ॥ सहस्रमेकं वर्षाणां यावत्प्रीतोऽभवत्पिता ॥ यौवने
 यानि भोग्यानि वस्तूनि विविधानि च ॥ ३२ ॥ पुत्रयौवनसंतुष्टो ययातिर्बुभुजे सुखम् ॥ ततस्तृप्तोऽभवद्राजा सर्वभोगेषु नादुषः ॥ ततो हर्षात्समा
 हूय पूरुं पुत्रमथाब्रवीत् ॥ ३३ ॥ ॥ ययातिरुवाच ॥ ॥ तृप्तोऽस्मि सर्वभोगेषु यौवनेन तवानव ॥ गृहाण यौवनं पुत्र जरां मे देहि कश्मलाम् ॥
 ॥ ३४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ नेत्युवाच तदा पूरुर्जरया क्षीयते मया ॥ विकारास्तात भावानां दुर्निवाराः शरीरिणाश्च ॥ ३५ ॥ बलात्काला
 गता सखा जराऽप्यखिलदेहिभिः ॥ सा चेद्धरूपकाराय गृहीता त्यज्यते कथम् ॥ ३६ ॥ स्वीकृतत्यागपापाद्धि देहिनां मरणं वरम् ॥ अथवा तु
 जरां राजंस्तपसा नाशयाम्यहम् ॥ ३७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ एवमुक्ता तु पितरं ययौ गङ्गामनुत्तमाम् ॥ गौतम्या दक्षिणे पारे ततस्तेपे तपो
 महत् ॥ ३८ ॥ ततः प्रीतोऽभवद्देवः कालेन महता शिवः ॥ लोकातीतमहोदारगुणसन्मणिभूषितम् ॥ किं ददामीति तं प्राह पूरुं स सुरसत्तमः ॥
 ॥ ३९ ॥ ॥ पूरुर्वाच ॥ ॥ शापप्राप्तां जरां नाथ पितुर्मम सुराधिप ॥ तां नाशयस्व देवेश पितृशत्रोश्च कोपतः ॥ मद्रातृञ्चापतो मुक्तान्कुरुष्व

अ० ७६

॥ २५६ ॥

मरुजित ॥ ४० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ तथेत्युक्त्वा जगन्नाथः शापाब्जातां जरां तदा ॥ अनाशयऽजगन्नाथो भ्रातृश्वके विशापिनः ॥ ४१ ॥ ततः
 प्रभृति तत्तीर्थं जरारोगविनाशनम् ॥ अकालजजरादीनां स्मरणादपि नाशनम् ॥ ४२ ॥ तत्रात्रा चापि विरुधातं कालंजरमुदाहृतम् ॥ यायातं
 नाहुषं पौरं शौकं शार्मिष्ठमेव च ॥ ४३ ॥ एवमादीनि तीर्थानि तत्राद्योत्तरमेव च ॥ शतं विद्यान्महाबुद्धे सर्वसिद्धिकरं तथा ॥ ४४ ॥ तेषु स्नानं च
 दानं च श्रवणं पठनं तथा ॥ सर्वपापप्रशमनं भुक्तिसुक्तिप्रदं भवेत् ॥ ४५ ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये कालंजरा
 षष्ठोत्तरशततीर्थवर्णनं नाम षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ अप्सरोयुगमाख्यातमप्सरसंगमं ततः ॥ तीरे
 च दक्षिणे पुण्यं स्मरणात्सुभगो भवेत् ॥ १ ॥ मुक्तो भवत्यसंदेहं तत्र स्नानादिना नरः ॥ स्त्री सती संगमे तस्मिन्तुस्नाता च
 नारद ॥ २ ॥ वन्ध्याऽपि जनयेत्पुत्रं त्रिमासात्पतिना सह ॥ स्नानदानेन वर्तन्ती नान्यथा मद्बचो भवेत् ॥ ३ ॥ अप्सरोयुगमा
 ख्यातं तीर्थं येन च हेतुना ॥ तत्रेदं कारणं वक्ष्ये शृणु नारद यत्नतः ॥ ४ ॥ स्पर्धाऽऽसीन्महती ब्रह्मन्विश्वामित्रवसिष्ठयोः ॥ तप
 स्यन्तं गाधिसुतं ब्राह्मण्यार्थं यतव्रतम् ॥ ५ ॥ गंगाद्वारे समासीनं प्रेरितेन्द्रेण मेनका ॥ तं गत्वा तपसो भ्रष्टं कुरु भद्रे ममाऽज्ञया ॥ ६ ॥
 तदोक्तेन्द्रेण सा मेना विश्वामित्रं तपश्च्युतम् ॥ कृत्वा कन्यां तथा दत्त्वा जगामेन्द्रपुरं पुनः ॥ ७ ॥ तस्यां गतायां सस्मार गाधिपुत्रोऽखिलं कृतम् ॥
 तं तु देशं परित्यज्य तीर्थं तु सुखवृद्धम् ॥ ८ ॥ जगाम द्रक्षिणां गंगां यत्र कालंजरो हरः ॥ तपस्यन्तं तदोवाच पुनरिन्द्रः सहस्रदह् ॥ ९ ॥
 उर्वशीं च ततो मेनां रम्भां चापि तिलोत्तमाम् ॥ नैवेत्युचुर्भयवस्ताः पुनराह शचीपतिः ॥ १० ॥ गम्भीरां चातिगम्भीरामुभे ये गर्विते तदा ॥
 ते ऊचतुरुभे देवं सहस्राक्षं पुरंदरम् ॥ ११ ॥ गम्भीरातिगम्भीरि ऊचतुः ॥ आवां गत्वा तपस्यन्तं गाधिपुत्रं महाद्युतिम् ॥ च्यावयावो नृत्यगीते
 रूपयौवनसंपदा ॥ १२ ॥ यासामपि दसिते वाचि विभ्रमसंपदि ॥ नित्यं व्रजति पञ्चेषुस्ताभिः कोऽत्र न जीयते ॥ १३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 तथेत्युक्ते सहस्राक्षे ते आगत्य महानदीम् ॥ ददृशाते तपस्यन्तं विश्वामित्रं महाद्युतिम् ॥ १४ ॥ नृत्योरपि दुराधर्षं भूमिस्थमिव धूर्जटिम् ॥
 सहस्रमेकं वर्षाणामीक्षितुं न च शक्नुतः ॥ १५ ॥ दूरे स्थिते नृत्यगीतचाटुकाररते तदा ॥ विलोक्य मुनिशार्दूलस्ततः कोपाकुलोऽभवत् ॥
 ॥ १६ ॥ प्रतीपाचरणं दृष्ट्वा क्रोधः कस्य न जायते ॥ निस्पृहोऽपि महाबाहुस्तमिन्द्रे प्रहसन्निव ॥ १७ ॥ आभ्यां मुक्तः तदस्त्रातो ह्यप्सरोभ्यां ब्रुव
 त्रिव ॥ शशाप ते स गाधियो द्रवरूपे भविष्यथः ॥ १८ ॥ द्रवितुं मां समायाते यतस्त्विह तनो लघु ॥ ततः प्रसादितस्ताभ्यां शापमोक्षं चकार

गौ० ब्रह्मपु०
॥ २५७ ॥

उः ॥ १९ ॥ भवेतां दिव्यरूपे वां गंगया संगते यदा ॥ तच्छापात्ते नदीरूपे तत्क्षणात्संबभूवतुः ॥ २० ॥ अप्सरोयुगमाख्यातं नदीद्वयमतोऽभवत् ॥
ताभ्यां परस्परं चापि ताभ्यां गंगासुसंगमः ॥ २१ ॥ सर्वलोकेषु विरूपातो भुक्तिभुक्तिप्रदः शिवः ॥ तत्राऽऽस्ते दृष्ट एवासौ सर्वसिद्धिप्रदायकः ॥
॥ २२ ॥ तत्र स्नात्वा तु तं दृष्ट्वा मुच्यते सर्वबन्धनात् ॥ २३ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्येऽप्सरोयुगसंगमतीर्थवर्णनं नाम
सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कोटितीर्थमिति ख्यातं गंगया दक्षिणे तटे ॥ यस्यानुस्मरणादेव सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ १ ॥ यत्र कोटी
श्वरो देवः सर्वं कोटिगुणं भवेत् ॥ कोटिद्वयं तत्र पूर्णं तीर्थानां शुभदायिनाम् ॥ २ ॥ तत्र व्युष्टिं प्रवक्ष्यामि शृणु नारद तन्मनाः ॥ कण्वस्य तु सुतो
ज्येष्ठो बाढीक इति विश्रुतः ॥ ३ ॥ काण्वश्चेति जनैः ख्यातो वेदवेदांगपारगः ॥ इष्टीः पार्वायणानीयाः सभार्यो वेदपारगः ॥ ४ ॥ कुर्वन्नास्ते
स गौतम्यास्तीरस्थो लोकपूजितः ॥ प्रातःकाले सभार्योऽसौ ब्रह्मदमौ समाहितः ॥ ५ ॥ सर्वदाऽस्ते कदाचित्तु हवनाय समुद्यतः ॥ एकाहुतिं स
हुत्वा तु समिद्धे हव्यवाहने ॥ ६ ॥ आहुत्यन्तरदानाय हविर्द्रव्यं करेऽग्रहीत् ॥ एतस्मिन्नन्तरे वह्निरुपशान्तोऽभवत्तदा ॥ ७ ॥ ततश्चिन्तापर
काण्वः कर्तव्यं किं भवेदिति ॥ अन्तर्विचारयामास विषादं परमं गतः ॥ ८ ॥ आहुत्योश्च द्वयोर्मध्य उपशान्तो हुताशनः ॥ अग्न्यन्तरमुपादेयं
वैदिकं लौकिकं तथा ॥ ९ ॥ क्व होष्यं स्याद्वितीयं तु आहुत्यन्तरमेव च ॥ एवं मीमांसमाने तु दैवी वागब्रवीत्तदा ॥ १० ॥ अग्न्यन्तरं नैव
तेऽत्र उपादेयं भविष्यति ॥ यानि तत्र भविष्यन्ति शकलानि समीपतः ॥ ११ ॥ अर्धदग्धेषु काष्ठेषु विप्रराज प्रहृत्याम् ॥ नेत्युवाच तदा काण्वः
सैव वागब्रवीत्पुनः ॥ १२ ॥ अग्नेः पुत्रो हिरण्यस्तु पिता पुत्रः स एव तु ॥ पुत्रे दत्तं प्रियायैव पितुः प्रीत्यै भविष्यति ॥ १३ ॥ पित्रे देयं सुते
दद्यात्कोटिप्रीतिगुणं भवेत् ॥ दैवी वागब्रवीदेवं ततः सर्वं महर्षयः ॥ १४ ॥ निश्चित्य धर्मसर्वस्वं तथा चक्रुर्यथोदितम् ॥ एतज्ज्ञात्वा जगत्पुत्र
पुत्रे दत्तं पितुर्भवेत् ॥ १५ ॥ अपत्याद्युपकारेण पित्रोः प्रीतिर्यथा भवेत् ॥ तथा नान्येन केनापि जगत्येतद्धि विश्रुतम् ॥ १६ ॥ सुप्रसिद्धं
जगत्येतत्सर्वलोकेषु पूजितम् ॥ तस्मिन्दत्ते भवेत्पुण्यं सर्वं कोटिगुणं सुत ॥ १७ ॥ मनोग्लानिनिवृत्तिश्च जायते च महत्सुखम् ॥ पुनरप्याह सा
वाणी काण्वेऽस्मिन्स्तीर्थं उत्तमे ॥ १८ ॥ अभवत्तन्महतीर्थं काण्वपुण्यप्रभावतः ॥ लोकत्रयाश्रयाशेतीर्थेभ्योऽपि महाफलम् ॥ १९ ॥ स्नान
दानादिकं किञ्चिद्रक्त्या कुर्वन्समाहितः ॥ फलं प्राप्स्वस्यशेषेण सर्वं कोटिगुणं सुने ॥ २० ॥ यत्किञ्चित्कियते चात्र स्नानदानादिकं नरैः ॥
सर्वं कोटिगुणं विद्यात्कोटितीर्थं ततो विदुः ॥ २१ ॥ यत्रैतद्वृत्तमाग्नेयं काण्वं पौत्रं हिरण्यकम् ॥ वाणीसंज्ञं कोटितीर्थं कोटितीर्थफलं यतः ॥ २२ ॥

अ० ७८

॥ २५७ ॥

कोटितीर्थस्य माहात्म्यमत्र वक्तुं न शक्यते ॥ वाचस्पतिप्रभृतिभिरथ वाऽन्यैः सूरैरपि ॥ २३ ॥ यत्रानुष्ठीयमानं हि सर्वं कर्म यथा तथा ॥
 गोदावर्याः प्रसादेन सर्वं कोटिगुणं भवेत् ॥ २४ ॥ कोटितीर्थे द्विजाध्याय गामेकां यः प्रयच्छति ॥ तस्य तीर्थस्य माहात्म्याद्गोकोटिफलमश्नुते
 ॥ २५ ॥ तस्मिंस्तीर्थे शुचिर्भूत्वा भूमिदानं करोति यः ॥ श्रद्धायुक्तेन मनसा स्यात्तत्कोटिगुणोत्तरम् ॥ २६ ॥ सर्वत्र गौतमीतीरे पितृणां
 दानमुत्तमम् ॥ विशेषतः कोटितीर्थे तदनन्तफलप्रदम् ॥ अत्रैकन्यूनपञ्चाशत्तीर्थानि मुनयो विदुः ॥ २७ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगत
 गौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये काण्वाद्येकोनपञ्चाशत्तीर्थवर्णनं नामाष्टसप्ततितुमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ नारसिंहमिति
 ख्यातं गंगाया उत्तरे तटे ॥ तस्यानुभावं वक्ष्यामि सर्वरक्षाविधायकम् ॥ १ ॥ हिरण्यकशिपुः पूर्वमभवद्वलिनां वरः ॥ तपसा विक्रमे
 णापि देवानामपराजितः ॥ २ ॥ हरिभक्तात्मजोऽक्षकलुषीकृतमानसः ॥ अविर्भूय सभास्तम्भाद्विषात्मत्वं प्रदर्शयन् ॥ ३ ॥ तं हत्वा
 नारसिंहस्तत्सैन्यमद्रावयत्तदा ॥ सर्वान्दत्त्वा महादेत्यान्कमेणाऽऽजौ महामृगः ॥ ४ ॥ रत्नातलस्याञ्जराञ्च जित्वा स्वलोकमीथिवान् ॥
 तत्र जित्वा भुवं गत्वा दैत्यान्दत्त्वा नगस्थितान् ॥ ५ ॥ समुद्रस्थान्नदीसंस्थान्ग्रामस्थान्वनवासिनः ॥ नानारूपधरान्दैत्यान्निजवान् मृगाकृतिः ॥
 ॥ ६ ॥ आकाशगान्वायुसंस्थाञ्ज्योतिर्लोकमुपागतान् ॥ वज्रपाताधिकनखः समुद्रतमहासटः ॥ ७ ॥ दैत्यगर्भस्त्राविगर्जो निर्जिताशेषराक्षसः ॥
 महानादैर्वीक्षितैश्च प्रलयानलसंनिभैः ॥ ८ ॥ चपेटैरन्त्रविशेषैरसुरान्पर्यवृणोषत् ॥ एवं हत्वा बहुविधान्गौतमीमगमद्वरिः ॥ ९ ॥ स्वपदाम्बुज
 संभृतां मनोनयननन्दिनीम् ॥ तत्राम्बर्य इति ख्यातो दण्डकाधिपते रिपुः ॥ १० ॥ देवानां दुर्जयो योद्धा बलेन महताऽऽवृतः ॥ तेनाभवन्महा
 रौद्रं भीषणं लोमहर्षणम् ॥ ११ ॥ शस्त्रास्त्रवर्षणं युद्धं हरिणा दैत्यमुनुना ॥ निजवान् हरिः श्रीमास्तं रिपुं ह्युत्तरे तटे ॥ १२ ॥ गङ्गायां नारसिंहं तु
 तीर्थं त्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ स्नानदानादिकं तत्र सर्वेषामप्रदादैनम् ॥ १३ ॥ सर्वरक्षाकरं नित्यं जरामरणवारणम् ॥ यथा सुराणां सर्वेषां न
 कोऽपि हरिणा समः ॥ १४ ॥ तीर्थानामप्यशेषाणां तथा तत्तीर्थवृत्तमम् ॥ तत्र तीर्थं नरः स्नात्वा कुर्यान्महद्विभूजनम् ॥ १५ ॥ स्वर्गे मर्त्ये तले
 वाऽपि तस्य किञ्चिन्न दुर्लभम् ॥ इत्याद्यष्टौ मुने तत्र महातीर्थानि नारद ॥ १६ ॥ पुण्यकृपयस्तीर्थकोटिफलमाहुर्मनीषिणः ॥ अश्रद्धयाऽपि यन्नामि
 स्मृते सर्वोषसंक्षयः ॥ १७ ॥ भवेत्साक्षान्नुसिद्धोऽसौ सर्वदा यत्र संस्थितः ॥ तत्तीर्थसेवासंजातं फलं कैरिदं वर्ण्यते ॥ १८ ॥ यथा न देवो गृहरे
 रधिकः कापि वर्तते ॥ तथा नृसिंहतीर्थेन समं तीर्थं न कञ्चित् ॥ १९ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये नारसिंहाद्यष्टौ

श्री० ब्रह्मपुरा०
॥ २५८ ॥

थं नानैकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ पेशाचं तीर्थमारुपातं गंगाया उत्तरे मटे ॥ पिशाचत्वात्पुरा विप्रो मुक्तिमाप
महामते ॥ १ ॥ सुयवस्याऽऽत्मजो लोकेऽजीगर्तिरिति विश्रुतः ॥ कुटुम्बभारदुःखातो दुर्मित्तेण तु पीडितः ॥ २ ॥ मध्यमं तु शुनःशेषं पुत्रं ब्रह्म
विदावरम् ॥ विक्रीतवान्शत्रियाय वधाय बहुलैर्धनैः ॥ ३ ॥ किं नामाऽऽपन्नः पापं नाऽऽचरत्यपि पण्डितः ॥ शमितृत्वे धनं चापि जगृहे बहुलं
मुनिः ॥ ४ ॥ विदारणार्थं च धनं जगृहे ब्राह्मणाधमः ॥ ततोऽप्रतिसमाधेयमहारोगनिपीडितः ॥ ५ ॥ स मृतः कालपर्याये नरकेष्वथ पातितः ॥
भोगाहते न क्षयोऽस्ति प्राक्तनानामिहाहसाम् ॥ ६ ॥ किंकरैर्मन्त्रावक्येन बहुयोन्यन्तरं गतः ॥ ततः पिशाचो ब्रह्मवद्दारुणो दारुणाकृतिः ॥ ७ ॥
शुष्ककाष्ठे तथारण्ये निर्जले निर्जने तथा ॥ ग्रीष्मे ग्रीष्मदवव्याप्ते क्षिप्यते यमकिंकरैः ॥ ८ ॥ कन्यापुत्रमहीवाजिगर्वा विक्रयकारिणः ॥
नरकात्रं निवर्तन्ते यावदाधृतसंघुवम् ॥ ९ ॥ स्वकृताघविपाकेन दारुणैर्धर्मकिंकरैः ॥ संवाते पच्यमानोऽसौ रुरोदोच्चैः कृतं स्मरन् ॥ १० ॥
पथि गच्छन्कदाचित्स जीगर्तेर्मध्यमः सुतः ॥ शुश्राव रुदतो वार्णां पिशाचस्य सुदुर्मुहुः ॥ ११ ॥ पुत्रकेतुर्ब्रह्महन्तुर्जीगर्तेस्तु पितुस्तदा ॥
पापिनः पुत्रविकेतुर्ब्रह्महन्तुः पितुश्च ताम् ॥ १२ ॥ शुनः शेषस्तदोवाच को भवानतिदुःखितः ॥ जीगर्तिरब्रवीदुः खान्शुनः शेषपिता ब्रह्म ॥ १३ ॥
पापीयसीं क्रियां कृत्वा यानि प्राप्तोऽस्मि दारुणाम् ॥ नरकेष्वथ पक्षश्च पुनः प्राप्तोऽन्तरालकम् ॥ ये ये दुष्कृतकर्माणस्तेषां तेषामियं गतिः ॥ १४ ॥
जीगर्तिपुत्रस्तमुवाच दुःखात्सोहं सुतस्ते मम दोषेण तात ॥ विक्रीत्वा मां नरकानेवमाप्तस्ततः करिष्ये स्वर्गतं त्वामिदानीम् ॥ १५ ॥ एवं प्रति
ज्ञाय स गाधिपुत्रपुत्रत्वमाप्तोऽथ मुनिप्रवीरः ॥ गङ्गामभिध्याय पितुश्च लोकाननुत्तमानीहमानो जगाम ॥ १६ ॥ अशेषदुःखानलधूपितानां निम
ज्जां मोहमहासमुद्रे ॥ ॥ शरीरिणां नान्यदहो त्रिलोक्यामालम्बनं विष्णुपदं विहाय ॥ १७ ॥ एवं विनिश्चित्य मुनिर्महात्मा समुद्दिधीर्षुः पितरं
स दुर्गतेः ॥ शुचिस्ततो गौतमीमाशु गत्वा तत्र स्नात्वा संस्मरञ्छुविष्णु ॥ १८ ॥ ददौ जलं प्रेतरूपाय पित्रे पिशाचरूपाय सुदुःखिताय ॥ तदा
नमात्रेण तदैव प्रुतोऽजीगर्तिरावाप वपुः सुपुण्यम् ॥ १९ ॥ विमानयुक्तः सुरसंघजुष्टं विष्णोः पदं प्राप सुतप्रभावात् ॥ गंगाप्रभावाच्च हरेश्च शंभो
विधातुरकायुततुल्यतेजाः ॥ २० ॥ तबः प्रभृत्येतदतिप्रसिद्धं पेशाचमशं च महागदं च ॥ महान्ति पापानि च नाशमाशु प्रयान्ति यस्य स्मरणेन
पुंसाम् ॥ २१ ॥ तीर्थस्य चेदं गदितं तवाद्य महात्म्यमेतत्रिशतानि यत्र ॥ तीर्थान्यथान्यानि भवन्ति मुक्तिमुक्तिप्रदायीनिकिमन्यदत्र ॥ २२ ॥
सर्वसिद्धिदमारुपातमित्याद्यत्र शतत्रयम् ॥ तीर्थानां मुनिजुष्टानां स्मरणादप्यभीष्टदम् ॥ २३ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थ
माहात्म्ये पेशाचादिशतत्रयतीर्थवर्णनं नामाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥

अ० ८०

॥ २५८ ॥

॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ निम्नभेदमिति ख्यातं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ गङ्गाया उत्तरे पारे तीर्थं त्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ १ ॥ यस्य संस्मरणेनापि सर्वपापक्षयो भवेत् ॥ वेददीपस्य तत्रैव दर्शनाद्वेदविद्भवेत् ॥ २ ॥ उर्वशी चक्रमे राजा पेलः परमधार्मिकः ॥ को न मोहमुपायाति विलोक्य मदिरेक्षणाम् ॥ ३ ॥ सा प्रायाद्यत्र राजासौ घृतं स्तोत्रं समश्नुते ॥ आनन्ददर्शनात्कृत्वा तस्याः कालावधिं नृपः ॥ ४ ॥ तां स्वीचकार ललनां युनां रम्यां नवां नवाम् ॥ सुप्तायां शयने तस्यां समुत्तस्थौ पुरुरवाः ॥ ५ ॥ विलोक्य तं विपत्तनं तदैवासौ विनिर्गता ॥ विबुधञ्चलचित्तानां कस्यैव ननु योषिताम् ॥ ६ ॥ [सा प्रायाद्यत्र राजासौ घृतं स्तोत्रं समश्नुते ॥ ईक्षाचक्रे स शर्वर्या विवस्त्रो विस्मितो मेहान् ॥] एतस्मिन्नन्तरे राजा धुङ्गायागादिपूजति ॥ ७ ॥ ताञ्जित्वा पुनरप्यागादेवलोकं सुपूजितम् ॥ स चाऽऽगत्य महाराजो वसिष्ठाञ्च पुरोधसः ॥ ८ ॥ उर्वश्या गमनं श्रुत्वा ततो दुःखसमन्वितः ॥ न जुहोति न चाश्राति न शृणोति न पश्यति ॥ ९ ॥ एतस्मिन्नन्तरे तत्र मृतावस्थं नृपोत्तमम् ॥ बोधयामास वाक्यैश्च हेतुभूतैः पुरोहितः ॥ १० ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ सा मृताऽद्य महाराज मा शुचस्त्वं महामते ॥ एवं स्थितं तु मा त्वां वै अशिवाः स्पृश्युराशुगाः ॥ ११ ॥ न वै स्त्रैणानि जानीषे हृदयानि महामते ॥ शालावृक्षाणां यार्दृशि तस्मात्त्वं भूष मा शुचः ॥ १२ ॥ को नाम लोके राजेन्द्र कामिनीभिर्न वञ्चितः ॥ वञ्चकत्वं नृशंसत्वं चञ्चलत्वं कुशीलता ॥ १३ ॥ इति स्वाभाविकं यासां ताः कथं मुखहेतवः ॥ कालेन को न निहतः कोऽर्थी गौरवमागतः ॥ १४ ॥ श्रिया न भ्रामितः को वा योषिभिः को न खण्डितः ॥ स्वप्रमायोपमा राजन्मदविप्लुतचेतसः ॥ १५ ॥ सुखाय योषितः कस्य ज्ञात्वेतद्धि स्थिरो भव ॥ विहाय शंकरं विष्णुं गौतमीं वा महामते ॥ दुःखिनां शरणं नान्यद्विद्यते भुवनत्रये ॥ १६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा ततो राजा दुःखं संहत्य यत्नतः ॥ गौतम्या मध्यसंस्थोऽसवैलः परमधार्मिकः ॥ १७ ॥ तत्र चाऽऽराधयामास शिवं देवं जनादनम् ॥ ब्रह्माणं भास्करं गङ्गां देवानन्याश्च यत्नतः ॥ १८ ॥ यो विपन्नो न तीर्थानि देवताश्च न सेवते ॥ स कालवशगो जन्तुः कां दशामनुयास्यते ॥ १९ ॥ तदीश्वरैकशरणो गौतमीसिवनोत्सुकः ॥ परां श्रद्धामुपगतः संसारास्थापराद्धमुखः ॥ २० ॥ ईजे यज्ञाश्च बहुलानृत्विग्भिर्बहुदक्षिणान् ॥ वेददीपोऽभवत्तेन यज्ञदीपः स उच्यते ॥ २१ ॥ पौर्णमास्यां तु शर्वर्या तत्राऽऽयाति सदोर्वशी ॥ तस्य दीपस्य यः कुर्यात्प्रदक्षिणमथो नरः ॥ २२ ॥ प्रदक्षिणीकृता तेन पृथिवी सागराम्बरा ॥ वेदानां स्मरणं तत्र यज्ञानां स्मरणं तथा ॥ २३ ॥ सुकृती तत्र यः कुर्याद्वेदयज्ञफलं लभेत् ॥ पेलतीर्थं तु तज्ज्ञेयं तदेव च पुरुरवम् ॥ २४ ॥ वासिष्ठं चापि तत्तु स्यान्निम्नभेदं तदुच्यते ॥ पेले राज्ञि न किञ्चि

१ धनुर्भिन्नान्तर्गतपद्ममण्डपमिव प्रतिभाति ।

यो-॥५५॥
॥ २५९ ॥

तस्यान्निभं सर्वेषु कर्मसु ॥ २५ ॥ यदेतन्निभं सर्वस्यां सर्वभावेन वर्तनम् ॥ तच्चापि भेदितं निम्नं वसिष्ठेन च गंगया ॥ २६ ॥ निम्नभेदमधूतेन
दृष्टादृष्टेष्टसिद्धिदम् ॥ तत्र सप्त शतान्याहुस्तीर्थानि गुणवन्ति च ॥ २७ ॥ तेषु स्नानं च दानं च सर्वकृतफलप्रदम् ॥ स्नानं कृत्वा निम्नभेदे यः
पश्यति सुरानिमात्र ॥ २८ ॥ इह चासुत्रं वा निम्नं न किञ्चित्तस्य विद्यते ॥ सर्वोन्नतिमवाप्स्यासौ भोदते दिवि शक्रवत् ॥ २९ ॥ ॥ इति श्रीब्रह्म
पुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये निम्नभेदादिसप्तशततीर्थवर्णनं नामैकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ नन्दीतटमिति
रूपातं तीर्थं वेदविदो विदुः ॥ तस्य प्रभावं वक्ष्यामि शृणु यत्नेन नारद ॥ १ ॥ अत्रिपुत्रो महातेजाश्चन्द्रमा इति विश्रुतः ॥ सर्वान्वेदांश्च विधिं वद
नुवेदं यथाविधि ॥ २ ॥ अधीत्य जीवात्सर्वांश्च विद्याश्चान्या महामते ॥ गुरुपूजां करोमीति जीवमाह स चन्द्रमाः ॥ बृहस्पतिस्तदा प्राह चन्द्रं
शिष्यं मुदाऽन्वितः ॥ ३ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ मम प्रिया तु जानीते तारा रतिसमप्रभा ॥ ४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रष्टुं तां च तदा प्रायादन्तर्वेश्म स
चन्द्रमाः ॥ तारां तारामुखीं दृष्ट्वा जगृहे तां करेण सः ॥ ५ ॥ स्ववेश्म प्रति तां लोभाद्वलादाकर्षयत्तदा ॥ तावद्वैर्यनिधिज्ञानी मतिमान्विजितोन्द्रियः ॥ ६ ॥
यावन्न कामिनीनेत्रवायुराभिर्निबध्यते ॥ विशेषतो रहःसंस्थां कामिनीमायतेक्षणाम् ॥ ७ ॥ विलोक्य न मनो याति कस्य कामेषु वश्यताम् ॥ अत
एवान्यपुरुषदर्शनं न कदाचन ॥ ८ ॥ कुलवध्वा रहः कार्यं भीतया शीलविप्लुतेः ॥ विज्ञाय तत्परिजनात्सहसोत्थाय निर्गतः ॥ ९ ॥ दृष्ट्वा तदुष्कृतं
कर्म बृहस्पतिरुदारधीः ॥ शशाप कोपाच्चाऽऽक्षिप्य वाग्भिर्विप्रियकारिभिः ॥ १० ॥ पराभिभूतामालोक्य कान्तां कः सोढुमीश्वरः ॥ युयुधे तेन
जीवोऽपि देवैश्चन्द्रमसो रुषा ॥ ११ ॥ न शोभेन्न्यते चन्द्रो नाऽऽपुषेः सुरमन्त्रितैः ॥ बृहस्पतिप्रणीतैश्च न मन्त्रैर्दैन्यते शशी ॥ १२ ॥ तदा
चन्द्रस्तु तां तारां नीत्वा संस्थाप्य मन्दिरे ॥ बुभुजे बहुवर्षाणि रोहिणीं चाकुतोभयः ॥ १३ ॥ न जीयेत तदा देवेन कोपैः शापमन्त्रकैः ॥ न राज
भिर्न ऋषिभिर्न साम्ना भेददण्डनैः ॥ १४ ॥ यदा भार्या न लभेत्सौ गुरुः सर्वप्रयत्नतः ॥ सर्वोपायक्षये जीवस्तदा नीतिमथास्मरत् ॥
॥ १५ ॥ अपमानं पुरस्कृत्य मानं कृत्वा तु पृष्ठतः ॥ स्वार्थमुद्धरते प्रातः स्वार्थभ्रंशो हि मूर्खता ॥ १६ ॥ साध्यं केना
प्युपायेन जानद्भिः पुरुषैः फलम् ॥ वृथाभिमानिनः शीघ्रं विपद्यन्ते विमोहिताः ॥ १७ ॥ एवं निश्चित्य मेधावी शुक्रं गत्वा
न्यवेदयत् ॥ तमागतं कविज्ञात्वा संमानेनाभ्यनन्दयत् ॥ १८ ॥ उपविष्टं सुविश्रान्तं श्रुतं च यथाविधि ॥ पर्यपृच्छदैत्यगुरुस्तदा
गमनकारणम् ॥ १९ ॥ गृहागतस्य विमुखाः शत्रवोऽप्युत्तमा न हि ॥ तस्मै स विस्तरेणाऽऽह भार्याहरणमादितः ॥ २० ॥ बृहस्पतेस्तदा वाक्यं श्रुत्वा

४०८२

॥ २५९ ॥

कोपान्वितः कविः ॥ अपराधं तु चन्द्रस्य मेने शिष्यस्य नारद ॥ अतिक्रममिमं श्रुत्वा कोपात्कविरथाब्रवीत् ॥ २१ ॥ शुक्र उवाच ॥ तदा
 भोक्ष्ये तदा पास्ये तदा स्वप्स्ये तदा वदे ॥ यदाऽऽनये प्रियां भ्रातस्तव भार्या परार्दिताम् ॥ २२ ॥ तामानीय भवं पूज्य चन्द्रं शप्त्वा गुरुद्वयम् ॥
 पश्चाद्भोक्ष्ये महाबाहो शृणु वाचं ग्रहेश्वर ॥ २३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवमुक्त्वा स जीवेन दैत्याचार्यो जगाम ह ॥ शिवमाराध्य यत्नेन परं सामर्थ्यं
 मातवान् ॥ २४ ॥ वरानवाप्य विविधाञ्छंकराद्भवपूजितात् ॥ शिवप्रसादात्किं नाम देहिनामिह दुर्लभम् ॥ २५ ॥ जगाम शुक्रो जीवेन तारया
 यत्र चन्द्रमाः ॥ वर्तते तं शशापोच्चैः शृणु त्वं चन्द्र मे वचः ॥ २६ ॥ यस्मात्पापतरं कर्म त्वया पापमदात्कृतम् ॥ कुष्ठी भूयास्ततश्चन्द्रं शशापैवं
 रूपा कविः ॥ २७ ॥ कविशापप्रदग्धोऽभूत्तदैव मृगलाञ्छनः ॥ प्रापुः सत्यं न के नाम गुरुस्वामिसखिद्वयः ॥ २८ ॥ तत्याज तां स चन्द्रोऽपि तारां तु
 जगृहे कविः ॥ शुक्रोऽपि देवानाहुय ऋषीन्पितृगणास्तथा ॥ २९ ॥ नदीर्नदाश्च विविधानोषधीश्च पतिव्रताः ॥ ततः संप्रष्टुमारेभे तारावृत्तविनिष्कयम्
 ॥ ३० ॥ ततः श्रुतिः सुरानाह गौतम्यां भक्तिस्तत्त्वयम् ॥ स्नानं करोतु जीवेन तारा पूता भविष्यति ॥ ३१ ॥ रहस्यमेतत्परमं न वाच्यं यस्य कस्य
 चित् ॥ सर्वांस्वपि दशास्वेषा शरणं गौतमी नृणाम् ॥ ३२ ॥ तथाऽकरोच्चैव तारा भर्त्रा स्नानं यथाविधि ॥ पुष्पवृष्टिरभूत्तत्र जयशब्दो व्यवर्तत ॥ ३३ ॥
 पुनर्वै देवा अददुः पुनर्मनुष्या उत ॥ राजानः सत्यं कृण्वाना ब्रह्मजायां पुनर्ददुः ॥ ३४ ॥ पुनर्दत्त्वा ब्रह्मजायां क्रतां देवैरकल्मषाम् ॥ सर्वं क्षेममभूत्तत्र
 तस्मात्तीर्थं महामुने ॥ ३५ ॥ तदभूत्सकलाघौघध्वंसनं सर्वकामदम् ॥ आनन्दं क्षेममभवत्सुराणामसुरारिणाम् ॥ ३६ ॥ बृहस्पतेश्च शुक्रस्य तारायाश्च
 विशेषतः ॥ परमानन्दमापन्नो गुरुर्गंगामभाषत ॥ ३७ ॥ गुरुवाच ॥ त्वं शौतमि सदा पूज्या सर्वेषामपि मुक्तिदा ॥ विशेषतस्तुः सिंहस्थे मायि
 त्रैलोक्यपावनी ॥ ३८ ॥ भविष्यसि सारिच्छ्रेष्ठे सर्वतीर्थैः समन्विता ॥ यानि कानि च तीर्थानि स्वर्गमृत्सुरसातले ॥ त्वां स्नातुं तानि यास्यन्ति
 मयि सिंहस्थितेऽम्बिके ॥ ३९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ धन्यं यशस्यमायुष्यमारोग्यश्रीविवर्धनम् ॥ सौभाग्यैश्वर्यजननं तीर्थमानन्दनामकम् ॥ ४० ॥ तत्र पञ्च
 सहस्राणि तीर्थान्याह स गौतमः ॥ स्मरणात्पठनाद्वाऽपि इष्टैः संयुज्यते सदा ॥ ४१ ॥ शिवस्यात्र निविष्टस्य नन्दी गङ्गातटेऽनिशम् ॥ साक्षा
 ष्वरत्यसौ धर्मस्तस्मान्नन्दीतटं स्मृतम् ॥ आनन्दमपि तत्तीर्थं सर्वानन्दविवर्धनात् ॥ ४२ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये
 नन्दीतटतीर्थादिपञ्चसहस्रतीर्थवर्णनं नाम द्वाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भावतीर्थमिति प्रोक्तं यत्र साक्षाद्भवः स्थितः ॥ अशेषजग
 दन्तस्थो भूतात्मा सच्चिदाकृतिः ॥ १ ॥ तत्रेमां शृणु वक्ष्यामि कथां पुण्यतमां शुभाम् ॥ सूर्यवंशकरः श्रीमान्सात्रियाणां धुरंधरः ॥ २ ॥ प्राचीनव

हिंरारुयातः सर्वधर्मेषु पारगः ॥ तिस्रः कोटयोऽर्धकोटिश्च वर्षाणां राज्य आस्थितः ॥ ३॥ तस्येदं वतं चाऽऽसीद्यदहं यौवनच्युतः ॥ भवेयं प्रियया
 वाऽपि पुत्रैवां प्रियवस्तुभिः ॥ ४॥ वियुज्येयं ततो राज्यं त्यज्येऽहं नात्र संशयः ॥ विवेकिनां कुलीनानामिदमेवोचितं नृणाम् ॥ ५॥ स्थायते विजने
 कापि विरक्तैर्विभवक्षये ॥ तस्मिन्प्रशासति महीं न वियोगः प्रियैः कश्चित् ॥ ६ ॥ नाऽऽधिग्याधी न दुर्भिक्षं न बन्धुकलहो नृणाम् ॥ तस्मिन्शा
 सति राज्यं तु न च कश्चिद्वियुज्यते ७ ॥ ततः पुत्रार्थमकरोद्यत्नं राजा महामतिः ॥ ततः प्रसन्नो भगवान्वरं प्रादाद्यथोप्सितम् ॥ ८ ॥ गौतमीती
 रसंस्थाग राज्ञे देवो महेश्वरः ॥ पुत्रं देहीति राजा वै भवं प्राह स भार्यया ॥ ९ ॥ भवः प्राह नृपं प्रीत्या पश्य नेत्रं तृतीयकम् ॥ ततः पश्यति
 राजेन्द्रे भवस्थासि तु मानद ॥ १० ॥ चक्षुर्दीप्याऽभवत्पुत्रो महिमा नाम विश्रुतः ॥ येनाकारि स्तुतिः पुण्या महिम्न इति विश्रुता ॥ ११ ॥
 किमलभ्यं भगवति प्रसन्ने त्रिपुरान्तके ॥ यं नित्यमनुवर्तन्ते हरिर्ब्रह्मादयः सुराः ॥ १२ ॥ प्राप्तपुत्रश्च नृपतिस्तीर्थत्रैष्ठ्यमयाचत ॥ महापापम
 हारोगमहाव्यसनानां नृणाम् ॥ १३ ॥ नानाविपद्गणानां सर्वाभिमतलब्धये ॥ प्रादाज्ज्यैष्ठ्यं भवश्चापि भावतीर्थं तदुच्यते ॥ १४ ॥ तत्र
 स्नानेन दानेन सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ भवप्रसादादभवत्सुतः प्राचीनवर्हिषः ॥ १५ ॥ महिमा गौतमीतीरे भावतीर्थं तदुच्यते ॥ तत्र सप्तति तीर्थानि
 पुण्यान्यखिलदानि, च ॥ १६ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौ० तीर्थमाहात्म्ये भावतीर्थादिसप्ततीर्थवर्णनं नाम त्र्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ब्रह्मो
 वाच ॥ सहस्रकुण्डमारुयातं तीर्थं वेदविदो विदुः ॥ यस्य स्मरणमात्रेण सुखी संपद्यते नरः ॥ १ ॥ पुरा दाशरथी रामः सेतुं बद्धा महार्णवे ॥
 लंकां दग्ध्वा रिपून्हरत्वा रावणादीत्रणे शरैः ॥ २ ॥ वैदेहीं च समासाद्य रामो वचनमब्रवीत् ॥ पश्यत्सु लोकपालेषु तस्याऽऽचार्ये पुरः स्थिते ॥ ३ ॥
 अग्नौ शुद्धिगतां सीतां रामो लक्ष्मणसन्निधौ ॥ एहि वैदेहि शुद्धाऽसि अंकमारोदुमहंसि ॥ ४ ॥ नेत्तुवाच तदा श्रीमानंगदो हनुमांस्तथा ॥ अयो
 ध्यायां तु वैदेहि सार्धं यामः सुहृज्जनैः ॥ ५ ॥ तत्र शुद्धिमवाप्स्याथ पुनर्भ्रातृषु मातृषु ॥ लौकिकेष्वपि पश्यत्सु ततः शुद्धा नृपात्मजा ॥ ६ ॥
 अयोध्यायां सुपुण्येऽह्नि अङ्कमारोदुमहंसि ॥ अस्याश्चरित्रविषये संदेहः कस्य जायते ॥ ७ ॥ लोकापवादस्तदपि निरस्यः स्वजनेषु हि ॥ तयो
 र्वाक्यमनाहत्य लक्ष्मणः सविभीषणः ॥ ८ ॥ रामश्च जाम्बवांश्चैव तामाह्वयन्प्राप्तमजाम् ॥ स्वस्तीत्युक्ता देवताभी राज्ञोऽङ्कं चाऽऽरुरोह सा ॥
 १॥ मुदितास्ते ययुः शीघ्रं पुष्पकेण विसजता ॥ अयोध्यां नगरीं प्राप्य तथा राज्यं स्वकं तु यत् ॥ १० ॥ मुदितास्तेऽभवन्सर्वे सदा रामानु
 वार्तिनः ॥ ततः कतिपयाद्देषु अनार्येभ्यो विरूपिकाम् ॥ ११ ॥ वाचं श्रुत्वा स तत्याज गुर्विणीं तामयोनिजाम् ॥ मिथ्यापवादमपि हि न सहन्ते

कुलोन्नताः ॥ १२ ॥ वाल्मीकिर्मुनिमुख्यस्य आश्रमस्य समीपतः ॥ तत्याज लक्ष्मणः सीतामदुष्टां रुदतीं रुदन् ॥ १३ ॥ नोद्धृष्ट्याऽऽज्ञा
 गुरुणामित्यसौ तदकरोद्विद्या ॥ ततः कतिपयाहेषु व्यतीतेषु नृपात्मजः ॥ १४ ॥ रामः सौमित्रिणा सार्धं हयमेधाय दीक्षितः ॥ तत्रैवाऽऽजग्मतु
 रूभौ रामपुत्रौ यशस्विनौ ॥ १५ ॥ लवः कुशश्च विख्यातौ नारदाविव गायकौ ॥ रामायणं समग्रं तद्वन्धवाविव सुत्वरौ ॥ १६ ॥ रामस्य चरितं सर्वं
 गायमानौ समीयतुः ॥ यज्ञवाटं राजसुतौ हेतुभिलक्षितौ तदा ॥ १७ ॥ रामपुत्रावुभौ शूरो वैदेह्यास्तनयाविति ॥ तावानीय ततः पुत्रावभिषिच्य
 यथाक्रमम् ॥ १८ ॥ अङ्गारूढौ ततः कृत्वा सस्वजे तौ पुनः पुनः ॥ संसारदुःखखिन्नानामगतीनां शरीरिणाम् ॥ १९ ॥ पुत्रालिङ्गनमेवात्र परं
 विश्रान्तिकारणम् ॥ मुहुरालिङ्ग्य तौ पुत्रौ मुहुः स्वजतिं जुग्वति ॥ २० ॥ किमप्यन्तर्ध्यायति च निःश्वसत्यपि वै मुहुः ॥ प्राप्ता लंकावासिनस्तु
 राक्षसा एतदन्तरे ॥ २१ ॥ मुग्धीवो हनुमाश्चैव अङ्गदो जाम्बवास्तथा ॥ अन्ये च वानराः सर्वे विभीषणपुरःसराः ॥ २२ ॥ ते चाऽऽगत्य नृपं प्राप्ताः
 सिंहासनमुपस्थितम् ॥ सीतामदृष्ट्वा हनुमानङ्गदः कनकाङ्गदः ॥ २३ ॥ क्व गताऽयोनिजा माता एको रामोऽत्र दृश्यते ॥ रामेण सा परित्यक्ता
 इत्युचुर्द्वारपालकाः ॥ २४ ॥ परंयत्सु लोकपालेषु आर्ये तत्र प्रवादिनि ॥ अग्नौ श्राद्धं गता सीता किंतु राजा निरङ्कुशः ॥ २५ ॥ उत्पन्नैर्लोकिकै
 वांष्यै रामस्त्यजति तां प्रियाम् ॥ मारिष्याव इति ह्युक्त्वा गौतमीं पुनरीयतुः ॥ २६ ॥ रामस्तौ पृष्ठतोऽभ्येत्य अयोध्यावासिभिः सह ॥ आगत्य
 गौतमीं तत्राकुर्वस्ते परमं तपः ॥ २७ ॥ स्मरं स्मरं निश्चसन्तस्तां सीतां लोकमातरम् ॥ संसारास्थाविरहिता गौतमीसेवनोत्सुकाः ॥ २८ ॥
 लोकत्रयपतिः साक्षाद्रामोऽनुजसमान्वितः ॥ प्राप्तः स्नात्वा च गौतम्यां शिवाराधनतत्परः ॥ २९ ॥ पारितापं जहौ सर्वं सहस्रपरिवारितः ॥ यत्र
 चाऽऽसीत्स वृत्तान्तः सहस्रकुण्डमुच्यते ॥ ३० ॥ दशापराणि तीर्थानि तत्र सर्वार्थदानि च ॥ तत्र स्नानं च दानं च सहस्रफलदायकम् ॥ ३१ ॥
 यत्र श्रीगौतमीतीरे वसिष्ठादिमुनीश्वरैः ॥ सर्वापत्तारकं होममकारयदवान्तकम् ॥ ३२ ॥ सहस्रसंख्यायुक्तेषु कुण्डेषु वसुधारया ॥ सर्वानपेक्षिता
 न्कामानवापासौ महातपाः ॥ ३३ ॥ गौतम्याः सारिदम्बायाः प्रसादाद्राक्षसान्तकः ॥ सहस्रकुण्डाभिज्ञं तदधुत्तीर्थं महाफलम् ॥ ३४ ॥ इति
 श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये सहस्रकुण्डादिदशतीर्थवर्णनं नाम चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कपिलाती
 र्थमाख्यातं तदेवाऽऽङ्गिरसं स्मृतम् ॥ तदेवाऽऽदित्यथाख्यातं सैदिकेयं तदुच्यते ॥ १ ॥ गौतम्या दक्षिणे पारे आदित्यान्मुनिसत्तम ॥ अयाजयत्र
 ङ्गिरसो दक्षिणां ते भुवं ददुः ॥ २ ॥ अङ्गिरोभ्यस्तदाऽऽदित्यास्तपसेऽङ्गिरसो ययुः ॥ सा भूमिः सैदिकी भूत्वा जनान्सर्वानभक्षयत् ॥ ३ ॥

तत्र सुस्ते जनाः सर्वे अङ्गिरोभ्यो न्यवेदयन् ॥ विभीता ज्ञानतो ज्ञात्वा भुवं तां सैहिकीमिति ॥ ४ ॥ आदित्याननुगत्वाऽथ वाचमङ्गिरसोऽब्रुवन् ॥
 भुवं गृह्णन्तु या दत्ता नेत्यादित्यास्तदाऽब्रुवन् ॥ ५ ॥ निवृत्तां दक्षिणां नैव प्रतिगृह्णन्ति सूरयः ॥ स्वदत्तां परदत्तां वा यो हरेत वसुंधराम् ॥ ६ ॥
 षड्विंशसद्व्याणि विद्यायां जायते कृमिः ॥ भूमेः स्वपरदत्ताया हरणाज्जाधिकं क्वचित् ॥ ७ ॥ पापमस्ति महारौद्रं न स्वीकुर्मः पुनस्तु ताम् ॥ एवं
 यदा स्वदत्ताया हरणे किं तदा भवेत् ॥ ८ ॥ तथाऽपि क्रयरूपेण गृह्णीमो दक्षिणां भुवम् ॥ तथेत्युक्ते तु ते देवाः कपिलां शुभलक्षणां ॥ ९ ॥
 गङ्गाया दक्षिणे पारे भुवः स्थाने तु तां ददुः ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदः साक्षाद्विष्णुस्तिष्ठति मूर्तिमान् ॥ १० ॥ कपिलासंगमं तच्च सर्वांघ्रौघाविनाशनम् ॥
 तत्राभवदानतोयादापगा कपिलाभिधा ॥ ११ ॥ सस्यवत्या अपि भुवो दानाद्रोदानमुत्तमम् ॥ लोकरक्षां चकारासौ कृत्वा विनिमयं मुनिः ॥
 ॥ १२ ॥ यत्र तीर्थं च तद्गतं गोतीर्थं तदुदाहृतम् ॥ पुण्यदं तत्र तीर्थानां शतमुक्तं मनीषिभिः ॥ १३ ॥ तत्र स्नानेन दानेन भूमिदानफलं भवेत् ॥
 संगता गङ्गाया तच्च कपिलासंगमं विदुः ॥ १४ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये कपिलासंगमादिशततीर्थवर्णनं नाम
 पञ्चाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शङ्खहृदं नाम तीर्थं यत्र शङ्खगदाधरः ॥ तत्र स्नात्वा च तं दृष्ट्वा मुच्यते भवबन्धनात् ॥ १ ॥
 तत्रेदं वृत्तमाख्यास्ये भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ पुरा कृतयुगस्याऽऽदौ ब्रह्मणः सामगायिनः ॥ २ ॥ ब्रह्माण्डागारसंभूता राक्षसा बहुरूपिणः ॥
 ब्रह्माणं खादितुं प्राप्ता बलोन्मत्ता धृतायुधाः ॥ ३ ॥ तदाऽहमब्रुवं विष्णुं रक्षणाय जगद्गुरुम् ॥ स विष्णुस्तानि रक्षांसि हन्तुं चक्रेण
 चोद्यतः ॥ ४ ॥ छित्त्वा चक्रेण रक्षांसि शङ्खमापूरयत्तदा ॥ निष्कण्टकं तलं कृत्वा स्वर्गं निर्वैरमेव च ॥ ५ ॥ ततो हर्षप्रक
 र्णेण शङ्खमापूरयद्भरिः ॥ ततो रक्षांसि सर्वाणि ह्यनीनक्षुरशेषतः ॥ ६ ॥ यत्रैतद्भूतमखिलं विष्णुशङ्खप्रभावतः ॥ शंखतीर्थं
 तु तत्प्रोक्तं सर्वश्रेष्ठकरं नृणाम् ॥ ७ ॥ सर्वाभीष्टप्रदं पुण्यं स्मरणान्मङ्गलप्रदम् ॥ आयुरारोग्यजननं लक्ष्मीपुत्रप्रवर्धनम् ॥ ८ ॥
 स्मरणात्पठनाद्वाऽपि सर्वकामानवाप्नुयात् ॥ तीर्थानामयुतं तत्र सर्वपापमुदं मुने ॥ ९ ॥ तीर्थान्ययुतसंख्यानि सर्वपापहराणि च ॥ येषां प्रभावं
 जानाति वक्तुं नापि महेश्वरः ॥ १० ॥ पापक्षयप्रतिनिधिर्नैतद्भ्योऽस्त्यपरः क्वचित् ॥ ११ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये
 शङ्खतीर्थोद्युततीर्थवर्णनं नाम षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ किष्किन्धातीर्थमाख्यातं सर्वकामप्रदं नृणाम् ॥ सर्वपापप्रशमनं
 यत्र संनिहितो भवः ॥ १ ॥ तस्य स्वरूपं वक्ष्यामि यत्नेन शृणु नारद ॥ पुरा दाशरथी रामो रावणं लोकरावणम् ॥ २ ॥ किष्किन्धावासिभिः सार्धं

जघान रणमूर्धनि ॥ सपुत्रं सबलं हत्वा सीतामादाय शत्रुहा ॥ ३ ॥ भ्रात्रा सौमित्रिणा सार्धं वानरैश्च महाबलैः ॥ विभीषणेन बलिना देवैः प्रत्यागतो
नृपः ॥ ४ ॥ कृतस्वस्त्ययनः श्रीमान्पुष्पकेण विराजितः ॥ यदासीद्धनराजस्य कामगेनाऽऽशुगामिना ॥ ५ ॥ अयोध्यामगमन्सर्वे गच्छन्गंगामप-
श्यत ॥ रामो विरामः शत्रूणां शरण्यः शरणार्थिनाम् ॥ ६ ॥ गौतमीं तु जगत्पुण्यां सर्वकामप्रदायिनीम् ॥ मनोनयनसंतापनिवारणपरायणाम् ॥
॥ ७ ॥ तां दृष्ट्वा नृपतिः श्रीमान्गङ्गातीरमथाऽऽविशत् ॥ तां दृष्ट्वा प्राह नृपतिर्हर्षगद्गदया गिरा ॥ हरीन्सर्वानथाऽऽमन्व्य हनुमत्प्रमुखान्मुने ॥
॥ ८ ॥ ॥ राम उवाच ॥ अस्याः प्रभावादरयो योऽसौ मम पिता प्रभुः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तस्ततो यातस्त्रिविष्टपम् ॥ ९ ॥ इयं जनित्री
सकलस्य जन्तोर्भुक्तिप्रदा मुक्तिमथापि दद्यात् ॥ पापानि हन्यादपि दारुणानि काऽन्याऽनयाऽस्त्यत्र नदी समाना ॥ १० ॥ हतानि शत्रु-
दुरितानि चैव अस्याः प्रभावादरयः सखायः ॥ विभीषणो मैत्रमुपैति नित्यं सीता च लब्धा हनुमांश्च बन्धुः ॥ ११ ॥ लङ्का च भग्ना सगणं हि
रक्षो हतं हि यस्याः परिसेवनेन ॥ यां गौतमी देववरं प्रपूज्य शिवं शरण्यं सजयामवाप ॥ १२ ॥ सेयं जनित्री सकलेप्सितानाममङ्गलानामपि
संनिहन्त्री ॥ जगत्पवित्रीकरणैकदक्षा दृष्टाऽय साक्षात्सरितां सवित्री ॥ १३ ॥ कायेन वाचा मनसा सदैनां ब्रजामि गङ्गां शरणं शरण्याम् ॥ वंदे
सतां मातरं सर्वभावाच्छंभोर्जटजूटकृताधिवासाम् ॥ १४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एतत्समाकर्ण्य वचो नृपस्य तत्राऽऽपुवन्दरयः सर्व एव ॥ पूजां
चक्रुर्विधिवत्ते पृथक्च पुष्पैरनेकैः सर्वलोकोपहारैः ॥ १५ ॥ संपूज्य सर्वं नृपतिर्यथावत्स्तुत्वा वाक्यैः सर्वभावोपयुक्तैः ॥ ते वानरां मुदिताः सर्व
एव नृत्यं च गीतं च तथैव चक्रुः ॥ १६ ॥ सुखोपितस्तां रजनीं महात्मा प्रियायुक्तः संवृतः प्रेमवद्भिः ॥ दुःखं जहौ सर्वममित्रसंभवं किं नाऽऽ-
प्यते गौतमीसेवनेन ॥ १७ ॥ सविस्मयः पश्यति भृत्यवर्गं गोदावरीं स्तौति च संप्रहृष्टः ॥ संमानयन्भृत्यगणं समग्रमवाप रामः कमपि प्रमो-
दम् ॥ पुनः प्रभाते विमले तु सूर्ये विभीषणो दाशरार्थिं वभाषे ॥ १८ ॥ विभीषण उवाच ॥ नाद्यापि तृप्तास्तु भवाम तीर्थे कंचिच्च कालं निव-
साम चात्र ॥ वत्स्याम चात्रैव पराश्वतस्रो रात्रीरथो याम वृतास्त्वयोध्याम् ॥ १९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तस्याथ वाक्यं हरयोऽनुमेनिरे तथैव
रात्रीरपराश्वतस्रः ॥ संपूज्य देवं सकलेश्वरं तं भ्रातृप्रियं तीर्थमथो जगाम ॥ २० ॥ सिद्धेश्वरं नाम जगत्प्रसिद्धं यस्य प्रसादात्प्रबलो दशास्यः ॥
एवं तु पञ्चादमथोषिरे ते स्वं स्वं प्रतिष्ठापितलिंगमर्च्य ॥ २१ ॥ शुश्रूषणं तत्र करोति वायोः सुतोऽनुगामी हनुमान् नृपस्य ॥ गच्छन् नृपेन्द्रो हनुमन्तमाह-
लिंगानि सर्वाणि विसर्जयस्व ॥ २२ ॥ मत्स्थापितान्युत्तममन्त्रविद्विस्तथेतैरः शंकरकिंकरैश्च ॥ नोद्वास्त्य पूजां परशंकरेण बाह्यं समायोज्यमहो

भवस्य ॥ २३ ॥ तिष्ठन्ति सुस्थास्तदनादरेण ते खड्गपत्राविष्टु संभवन्ति ॥ येऽश्रद्धाणाः शिवाल्लिङ्गपूजां विधाय कृत्यं न समाचरन्ति ॥ २४ ॥
 यथोचितं ते यमकिंकरिर्हि पच्यन्त एवाखिलदुर्गन्तीषु ॥ रामाज्ञया वायुसुतो जगाम दोर्भ्यां न चोत्पादयितुं शशाक ॥ २५ ॥ ततः स्वपुच्छेन
 मदीतुकामः संवेष्ट्य लिङ्गं तु विसृष्टकामः ॥ नैवाशक्तन्महदद्भुतं स्यात्कपीश्वराणां नृपतेस्तथैव ॥ २६ ॥ कश्चालयेह्मन्महानुभावं महेशलिङ्गं
 पुरुषो मनस्वी ॥ तन्निश्चलं प्रेक्ष्य महानुभावो नृपप्रवीरः सहसा जगाम ॥ २७ ॥ विप्रानथाऽऽमन्य विधाय पूजां प्रदक्षिणीकृत्य च रामचन्द्रः ॥
 शुद्धातिशुद्धेन हृदाऽखिलैस्तैर्लिङ्गानि सर्वाणि ननाम रामः ॥ २८ ॥ किष्किन्धवासिप्रवरैरशेषैः संसेवितं तीर्थमतो बभूव ॥ अत्राऽऽपुवादेव महान्ति
 पापान्यपि क्षयं यान्ति न संशयोऽत्र ॥ २९ ॥ पुनश्च गंगां प्रणनाम भक्त्या प्रसीद मातर्मम गौतमीति ॥ जरूपन्मुहुर्विस्मितचित्तवृत्तिर्विलोकयन्प्रणम
 न्गौतमीं ताम् ॥ ३० ॥ ततः प्रभृत्येतदतीव पुण्यं किष्किन्धतीर्थं विबुधा वदन्ति ॥ पठेत्स्मरेद्वाऽपि शृणोति भक्त्या पापापहं किं पुनः स्नान
 दानैः ॥ ३१ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये किष्किन्धन्तीर्थवर्णनं नाम सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 व्यासतीर्थमिति ख्यातं प्राचेतसमतः परम् ॥ नातः परतरं किञ्चित्पावनं सर्वसिद्धिदम् ॥ १ ॥ दश मे मानसाः पुत्राः स्रष्टारो जगतामपि ॥ अन्तं
 जिज्ञासवस्ते वै पृथिव्या जग्मुरोजसा ॥ २ ॥ पुनः सृष्टाः पुनस्तेऽपि यातास्तान्समवेक्षितुम् ॥ नैव तेऽपि समायाता ये गतास्ते गता गताः ॥
 ॥ ३ ॥ तदोत्पन्ना महाप्राज्ञा दिव्या आङ्गिरसो मुने ॥ वेदेवेदांगतत्त्वज्ञाः सर्वशास्त्रविशारदाः ॥ ४ ॥ तेऽनुज्ञाता अंगिरसा गुरुं तत्त्वा तपोधनाः ॥
 तपसे निश्चिताः सर्वे नैव पृष्ट्वा तु मातरम् ॥ ५ ॥ सर्वेभ्यो ह्यधिका माता गुरुभ्यो गौरवेण हि ॥ तदा नारद कोपेन सा शशाप निजात्मजान् ॥ ६ ॥
 ॥ मातोवाच ॥ मामनादृत्य ये पुत्राः प्रवृत्ताश्चरितुं तपः ॥ सर्वैरपि प्रकारैस्ते सिद्धिं नेष्यन्ति तत्त्वतः ॥ ७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ नानादेशांश्च चिन्वा
 नास्तपःसिद्धिं न यान्ति च ॥ विप्रमन्वेति तान्सर्वानितश्चेतश्च धावतः ॥ ८ ॥ कापि तद्राक्षसैर्विघ्नं कापि तन्मानुषैरभूत् ॥ प्रमदाभिः क्वचि
 द्वापि क्वापि तद्देहदोषतः ॥ ९ ॥ एवं तु भ्रममाणास्ते ययुः सर्वे तपोनिधिम् ॥ अगस्त्यं तपतां श्रेष्ठं कुम्भयोनिं जगद्गुरुम् ॥ १० ॥ नमस्कृत्वा
 आङ्गिरसा ह्यग्निर्वंशसमुद्भवाः ॥ दक्षिणाशार्पितं शान्तं विनीताः प्रहृष्टयुताः ॥ ११ ॥ ॥ आङ्गिरसा ऊचुः ॥ भगवन्केन दोषेण तपोऽऽमार्कं न
 सिध्यति ॥ नानाविधैरप्युपायैः कुर्वतां च पुनः पुनः ॥ १२ ॥ किं कुर्मः कः प्रकारोऽत्र तपस्येव भवाम किम् ॥ उपायं ब्रूहि विप्रेन्द्रज्येष्ठोऽसि तपसा
 ध्रुवम् ॥ १३ ॥ ज्ञाताऽसि ज्ञानिनां ब्रह्मन्वक्ताऽसि वदतां वरः ॥ शान्तोऽसि यमिनां नित्यं दयावान्प्रियकृत्या ॥ १४ ॥ अक्रोधनश्च न द्वेष्टा तस्माद्ब्रूहि

विवाहितम् ॥ साहंकारा दयाहीना गुरुसेवाविवर्जिताः ॥ असत्यवादिनः कूरा न ते तत्त्वं विजानते ॥ १५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अगस्त्यः प्राह तान्सर्वान्
 नृशर्णं ध्यात्वा शनैः शनैः ॥ १६ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ शान्तात्मानो भवन्तो वै सृष्टारो ब्रह्मणा कृताः ॥ न पर्याप्तं तपश्चाभूत्स्मरध्वं स्मयकारणम् ॥ १७ ॥ ब्रह्मणा निर्मिताः पूर्वं ये गताः सुखभेधेते ॥ ये गताः पुनरन्वेष्टुं ते च त्वाङ्गिरसोऽभवन् ॥ १८ ॥ ते यूयं च पुनः काले याता याताः
 शनैः शनैः ॥ प्रजापतेरप्यधिका भवितारो न संशयः ॥ १९ ॥ इतो यान्तु तपस्तप्तुं गङ्गां त्रैलोक्यपावनीम् ॥ नोपायोऽन्योऽस्ति संसारे विना
 गङ्गां शिवप्रियाम् ॥ २० ॥ तत्राऽऽश्रमे पुण्यदेशे ज्ञानदं पूजयिष्यथ ॥ स च्छेदयिष्यत्यखिलं संशयं वो महामतिः ॥ न सिद्धिः कापि केपाचि
 द्विना सद्गुरुणा यतः ॥ २१ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ते तमूचुर्मुनिवरं ज्ञानदः कोऽभिधीयते ॥ ब्रह्मा विष्णुर्महेशो वा आदित्यो वाऽपि चन्द्रमाः ॥ २२ ॥
 अग्निश्च वरुणः कः स्याज्ज्ञानदो मुनिसत्तम ॥ अगस्त्यः पुनरप्याह ज्ञानदः श्रूयतामयम् ॥ २३ ॥ या आपः सोऽग्निरित्युक्तो योऽग्निः सूर्यः स
 उच्यते ॥ यश्च सूर्यः स वै विष्णुर्यश्च विष्णुः स भास्करः ॥ २४ ॥ यश्च ब्रह्मा स वै रुद्रो यो रुद्रः सर्वमेव तत् ॥ यस्य सर्वं
 तु तज्ज्ञानं ज्ञानदः सोऽत्र कीर्त्यते ॥ २५ ॥ देशिकप्रेरकव्याख्याकृदुपाध्यायदेहदाः ॥ गुरवः सन्ति बहवस्तेषां ज्ञानप्रदो महान् ॥ २६ ॥
 तदेव ज्ञानमत्रोक्तं येन भेदो विहन्यते ॥ एक एवाद्वयः शंभुरिन्द्रमित्राग्निनामभिः ॥ वदन्ति बहुधा विप्रा भ्रान्तोपकृतिहेतवे ॥ २७ ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा मुनेर्वाक्यं गाथा गायन्त एव ते ॥ जग्मुः पञ्चोत्तरा गङ्गां पञ्च जग्मुश्च दक्षिणाम् ॥ २८ ॥ अगस्त्येनोदितान्देवान्पूजयन्तो
 यथाविधि ॥ आसनेषु विशेषेण ह्यासीनास्तत्त्वचिन्तकाः ॥ २९ ॥ तेषां सर्वे सुरगणाः प्रीतिमन्तोऽभवन्मुने ॥ संपृत्वं तु गुणादौ यत्कल्पितं वि
 श्वयोनिना ॥ ३० ॥ अधर्माणां निवृत्त्यर्थं वेदानां स्थापनाय च ॥ लोकानामुपकारार्थं धर्मकामार्थसिद्धये ॥ ३१ ॥ पुराणस्मृतिवेदार्थधर्मशास्त्रार्थे
 निश्चये ॥ संपृत्वं जगतामिष्टं तादृशूपा भविष्यथ ॥ ३२ ॥ प्रजापतित्वं तेषां वै भविष्यति शनैः क्रमात् ॥ यदा ह्यधर्मो भविता वेदानां च परा
 भवः ॥ ३३ ॥ वेदानां व्यसनं तेभ्यो भाविष्यासास्ततस्तु ते ॥ यदा यदा तु धर्मस्य ग्लानिर्वेदस्य दृश्यते ॥ ३४ ॥ तदा तदा तु ते व्यासा भविष्यन्पुं
 पकारिणः ॥ तेषां यत्तपसः स्थानं गंगायास्तीरमुत्तमम् ॥ ३५ ॥ तत्र तत्र शिवो विष्णुरहमादित्य एव च ॥ अग्निरापः सर्वमिति तत्र संनिहितं
 सदा ॥ ३६ ॥ नैतेभ्यः पावनं किञ्चिन्नेतेभ्यस्त्वधिकं क्वचित् ॥ तत्तदाकारतां प्राप्तं परं ब्रह्मैव केवलम् ॥ ३७ ॥ सर्वात्मकः शिवो व्यापी
 सर्वभावस्वरूपभृक् ॥ विशेषतस्तत्र तीर्थे सर्वप्राण्यनुकम्पया ॥ ३८ ॥ सर्वदेवैरनुवृत्तस्तदनुग्रहकारकः ॥ धर्मव्यासास्त ते ज्ञेया वेदव्यासास्त

गौ० ब्रह्मपु०

॥ २६३ ॥

थैव च ॥ ॥ ३९ ॥ तेषां तीर्थं तेन नाम्ना व्यपदिष्टं जगत्रये ॥ पापपंकशालनाम्भो मोहध्वान्तमदापहम् ॥ सर्वसिद्धिप्रदं पुंसां
व्यासतीर्थमनुत्तमम् ॥ ४० ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगीतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये व्यासतीर्थवर्णनं नामाष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥
॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ वंजरासंगमं नाम तीर्थं त्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ ऋषिभिः सेवितं नित्यं सिद्धै राजर्षिभिस्तथा ॥ १ ॥ दासत्वमगमत्पूर्वं नागानां
गरुडः खगः ॥ मातृदास्यात्तदा दुःखपरिसंतप्तमानसः ॥ कदाचिच्चिन्तयामास रहः स्थित्वा विनिश्चसन् ॥ २ ॥ गरुड उवाच ॥ ॥ त एव धन्या
लोकेऽस्मिन्कृतपुण्यास्त एव हि ॥ नान्यसेवा कृता येस्तु न येषां व्यसनागमः ॥ ३ ॥ सुखं तिष्ठन्ति गायन्ति स्वपतिं च हसन्ति च ॥ स्वदेहप्रभवो
धन्या धिग्धिगन्यवरो स्थितान् ॥ ४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ इति चिन्तासमाविष्टो जननीमेत्य दुःखितः ॥ पर्यपृच्छदमेयात्मा वैनतेयोऽथ मातरम् ॥
॥ ५ ॥ ॥ गरुड उवाच ॥ ॥ कस्यापराधान्मातस्त्वं पितुर्वा मम वाऽन्यतः ॥ दासीत्वमाप्ता वद तत्कारणं मम पृच्छतः ॥ ६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥
साऽब्रवीत्पुत्रमात्मीयमरुणस्यानुजं प्रियम् ॥ ७ ॥ विनतोवाच ॥ ॥ नैव कस्यापराधोऽस्ति स्वापराधो मयोदितः ॥ यस्या वाक्यं विपर्येति सा
दासी स्यान्मयोदितम् ॥ ८ ॥ कद्रूश्चापि तथैवाहं सा मया संयुता ययौ ॥ कद्रवा ममाभवद्वादशच्छन्नाऽहं तथा जिता ॥ ९ ॥ विधिर्हि बलवांस्तात
कां कां चेष्टां न चेष्टते ॥ एवं दासीत्वमगमं कद्रवाः कश्यपनन्दन ॥ यदा दासी तु जाताऽहं दासोऽभूस्त्वं द्विजन्मज ॥ १० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥
तूष्णीं तदा बभूवासौ गरुडोऽतीव दुःखितः ॥ न किंचिद्रूचे जननीं चिन्तयन्भवितव्यताम् ॥ ११ ॥ कद्रूः कदाचित्सा प्राह पुत्राणां हितमिच्छती ॥
आत्मनो भूतिमिच्छन्ती विनतां खगमातरम् ॥ १२ ॥ ॥ कद्रूवाच ॥ ॥ पुत्रः सूर्यं नमस्कर्तुं तव यात्यनिवारितः ॥ अहो लोकत्रयेऽप्यस्मि
न्धन्याऽसि वत दास्यपि ॥ १३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ स्वदुःखं गृहमाना सा कद्रूं प्राह सुविस्मिता ॥ १४ ॥ विनतोवाच ॥ ॥ तव पुत्रास्तु किमिति
रविं द्रष्टुं न यान्ति च ॥ १५ ॥ ॥ कद्रूवाच ॥ ॥ पुत्रान्मदीयान्भुभगे नय नागालयं प्रति ॥ समुद्रस्य समीपे तु तदास्ते शीतलं सरः ॥
॥ १६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ सुपर्णस्त्ववहन्नागान्कद्रूं च विनता तथा ॥ ततः प्रोवाच सुदिता वैनतेयस्य मातरम् ॥ १७ ॥ सुराणां नेतु निलयं
गरुडो मत्सुतानिति ॥ सर्पमाता पुनः प्राह गरुडं विनयान्वितम् ॥ १८ ॥ ॥ सर्पमातोवाच ॥ ॥ पुत्रा मे द्रष्टुमिच्छन्ति हंसं त्रिजगतां गुरुम् ॥
नमस्कृत्वा ततः सूर्यमेष्यन्ति निलयं मम ॥ विनते नय पुत्रान्मे सूर्यमण्डलमन्वहम् ॥ १९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ सा वेपमाना विनता दीना
कद्रूमभाषत ॥ २० ॥ ॥ विनतोवाच ॥ ॥ नाहं क्षमा सर्पमातः पुत्रो मे नेष्यते सुतान् ॥ दृष्ट्वा विनकरं देवं पुनरेव प्रयान्तु ते ॥ २१ ॥ ॥

अ० ८९

॥ २६३ ॥

॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ विनता स्वसुतं प्राह विहगानामधीश्वरम् ॥ नमस्कृतुं मयेच्छन्ति नागाः स्वामित्वमागताः ॥ २२ ॥ भास्वन्तमित्युवाचेयं मा
 सर्पजननी दृढात् ॥ तथेत्युक्त्वा स गरुडो मामारोहन्तु पन्नगाः ॥ २३ ॥ तदाऽऽरूढं सर्पसैन्यं गरुडं विहंगाधिपम् ॥ शनैः शनैरुपगमयन्न देवो
 दिवाकरः ॥ ते दहमानास्तीक्ष्णेन भानुतापेन विव्यधुः ॥ २४ ॥ ॥ सर्पो ऊचुः ॥ ॥ निवर्तस्व महाप्राज्ञ पतेज्जाय नमो नमः ॥ अलं सूर्यस्य
 सदनं दग्धाः सूर्यस्य तेजसा ॥ याभस्तथा वा गरुड विहाय त्वामथापि वा ॥ २५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ एवं नागैरुच्यमान आदित्यं दर्शयामि
 वः ॥ इत्युक्त्वा गगनं शीघ्रं जगमाऽऽदित्यसंमुखः ॥ २६ ॥ दग्धभोगा निपेतुस्ते द्वीपं तं वीरणं प्रति ॥ बहवः शतसाहस्राः पीडिता दग्धविग्रहाः ॥
 ॥ २७ ॥ श्रुत्वार्तनादं पुत्राणं प्रतितानां भुवस्तले ॥ आश्वासितुं समायाता तान्सा कद्रूः सुविह्वला ॥ २८ ॥ उवाच विनतां कद्रूस्तव पुत्रोऽतिदुष्कृ
 तम् ॥ कृतवानतिदुर्मथा येषां शान्तिर्न विद्यते ॥ २९ ॥ नान्यथा कर्तुमायाति स्वामिवाक्यं फणीश्वरः ॥ स कार्ष्ण्यपो बृहत्तेजा यद्यत्र स्यादनाम
 यम् ॥ ३० ॥ भवेच्चैवं कथं शान्तिः पुत्राणां मम भामिनि ॥ कद्रवास्तद्वचनं श्रुत्वा विनता ह्यतिभीतवत् ॥ ३१ ॥ पुत्रमाह महात्मानं गरुडं विहगा
 धिपम् ॥ ३२ ॥ ॥ विनतोवाच ॥ ॥ नेदं युक्ततरं पुत्र भूषणं त्रिनयेन हि ॥ वर्तितुं युक्तमित्युक्तं वैपरीत्यं न युज्यते ॥ ३३ ॥ नाभिप्रेक्ष्यपि कर्तव्यं
 सद्भिर्जिह्वं कदाचन ॥ श्रोत्रिये चान्त्यजे वाऽपि समं चन्द्रः प्रकाशते ॥ ३४ ॥ कुर्वन्त्यनिष्टं कपटेस्त एव मम पुत्रक ॥ प्रसह्य कर्तुं ये साक्षादराकाः
 पुरुषाधमाः ॥ ३५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ विनता च ततः प्राह कथं तां सर्पमातरम् ॥ ३६ ॥ विनतोवाच ॥ किं कृत्वा शान्तिरभ्येति पुत्राणां ते करोमि तत् ॥ जरया
 तु गृहीतास्ते वद शान्तिं करोमि तत् ॥ ३७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कद्रूप्याह विनतां रसातलगतं पयः ॥ तेनाभिप्रेक्षितानां मे पुत्राणां शान्तिरेष्यति ॥ ३८ ॥
 कद्रवास्तद्वचनं श्रुत्वा रसातलगतं पयः ॥ क्षणेनैव समानीय नागास्तान्भ्यषेचयत् ॥ ततः प्रोवाच गरुडो मघवानं शतक्रतुम् ॥ ३९ ॥
 ॥ गरुड उवाच ॥ मेघाश्चाप्यत्र वर्षन्तु त्रैलोक्यस्योपकारिणः ॥ ४० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथा वर्षं पर्जन्यो नागानामभवच्छिवम् ॥ रसातलभवं
 गाङ्गं नागसंजीवनं पयः ॥ ४१ ॥ जराशोकविनाशार्थमानीतं गरुडेन यत् ॥ यत्राभिप्रेक्षिता नागास्तत्रागालयमुच्यते ॥ ४२ ॥ गरुडेन यतो वारि
 आनीतं तद्रसातलात् ॥ तद्गाङ्गं वारि सर्वेषां सर्वोच्चविनाशनम् ॥ ४३ ॥ जराया वारणं यस्मान्नागानामभवच्छिवम् ॥ रसातलभवं गाङ्गं
 नागसंजीवनं यतः ॥ ४४ ॥ जराशोकविनाशार्थं गङ्गाया दक्षिणे तटे ॥ साक्षादधृतसंवाहा बंजरा साऽभवन्नदी ॥ ४५ ॥ जरादारिद्र्यसंतापहारिणी
 केशवारिणी ॥ रसातलभवा गङ्गा मर्यालोकभवा तु या ॥ ४६ ॥ तयोश्च संगमो यः स्यात्किं पुनस्तत्र वर्ण्यते ॥ यस्यानुस्मरणादेव नाशं यान्तर्येव

संचयाः ॥ ४७ ॥ तत्र च स्नानदानानां फलं को बलुमीश्वरः ॥ सपादं तत्र तीर्थानां लक्षमाहुर्मनीषिणः ॥ ४८ ॥ सर्वसंपत्तिदातृणां सर्वपापौघहरिणाम् ॥ वंजरासंगमसमं तीर्थं कापि न विद्यते ॥ यदनुस्मरणेनापि विपद्यन्ते विपत्तयः ॥ ४९ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये वंजरासंगमादिसपादलक्षतीर्थवर्णनं नामैकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ देवागमं नाम तीर्थं सर्वकामप्रदं शिवम् ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदं नृणां पितृणां तृप्तिकारकम् ॥ १ ॥ तत्र वृत्तं समालयात्ये तव यत्नेन नारद ॥ देवानामसुराणां च स्पर्धाऽधृद्धनदेतवे ॥ २ ॥ स्वर्गः सुराणामभवदसुराणामिलाऽभवत् ॥ कर्मभूमिमवष्टभ्य ह्यसुराः सर्वतोऽभवन् ॥ ३ ॥ देवानां यज्ञभार्गाश्च दातृन्म्रन्त्यसुरास्ततः ॥ ततः सुरगणाः सर्वे यज्ञभार्गैर्विना कृताः ॥ ४ ॥ व्यथिता मासुपाजग्मुः किं कृत्यमिति चाहुवन् ॥ मया चोक्ताः सुरगणा युद्धे जित्वाऽसुरान्बलात् ॥ ५ ॥ भुवं प्राप्स्यथ कर्माणि हवींषि च यशांसि च ॥ तथेत्युक्त्वा गता देवा भूमिं ते समरार्थिनः ॥ ६ ॥ दैत्याश्च दानवाश्चैव राक्षसा बलदार्पिताः ॥ एकीभूत्वा ययुस्तेऽपि जयिनो युद्धकाङ्क्षिणः ॥ ७ ॥ अहिर्वृत्रो बलिस्त्वाष्ट्रिनमुचिः शम्भरो मयः ॥ एते चान्ये च बहवो योद्धारो बलदार्पिताः ॥ ८ ॥ अग्निरिन्द्रोऽथ वरुणस्त्वष्टा पूषा तथाऽश्विनौ ॥ मरुतो लोकपालाश्च नानाबुद्धविशारदाः ॥ ९ ॥ ते दानवाः सर्वे एव याम्या वै दिशि संगरे ॥ अकुर्वन्त महायत्नं दक्षिणार्णवसंस्थिताः ॥ १० ॥ त्रिकूटः पर्वतश्रेष्ठो राक्षसानां पुराऽभवत् ॥ तदनेन ययुः सर्वे तैः सार्धं दक्षिणार्णवम् ॥ ११ ॥ सर्वेषां मेलनं यत्र पर्वतो मलयस्तु स ॥ मलयस्यापि देशोऽसौ देवारीणामभूत्तदा ॥ १२ ॥ देवानां गौतमीतीरे तत्र संनिहितः शिवः ॥ इति तेषां समायोगो देवानामभवत्किल ॥ १३ ॥ देवाः स्वरथमारूढास्तत्र तत्र समागमन् ॥ गौतम्याः सरिदम्बायाः पुलिने विमलाशयाः ॥ १४ ॥ प्रसन्नाऽभीष्टदा या स्यात्पितृणामखिलस्य तु ॥ ततो देवगणाः सर्वे स्तुत्वा देवं महेश्वरम् ॥ अभयं चिन्तयामासुस्ते सर्वेऽथ परस्परम् ॥ १५ ॥ देवा उज्जुः ॥ अत्राप्युपायः कोऽस्माकं निर्जितानां परैर्दि यत् ॥ एकमेवात्र नः श्रेयो विजयो वाऽथवा मृतिः ॥ सपत्नैरभिभूतानां जीवितं धिक्मानस्विनाम् ॥ १६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एतस्मिन्नन्तरे पुत्रवायुवाचाशरीरिणी ॥ १७ ॥ आकाशवायुवाच ॥ क्लेशनालं सुरगणा गौतमीमाशु गच्छत ॥ भक्त्या हरिहरौ तत्र समाराधयतेश्वरौ ॥ १८ ॥ गोदावर्यास्तयोश्चैव प्रसादात्किंतु दुष्करम् ॥ १९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ हरीशाम्भ्यां प्रसन्नाभ्यां देवा जयमभीप्सि तम् ॥ अवाप्य सर्वतो जग्मुः पालयन्तो दिवौकसः ॥ २० ॥ यत्र देवागमो जातस्तत्तीर्थं तेन विश्रुतम् ॥ देवागमं प्रशंसन्ति मुनयस्तत्त्वदर्शिनः ॥ २१ ॥

तत्राशीतिसहस्राणि शिवालंगानि नारद ॥ देवागमः पर्वतोऽसौ प्रिय इत्यपि कथ्यते ॥ ततः प्रभृतिः तत्तीर्थं देवप्रियमतो विदुः ॥ २२ ॥ ॥ इति
 श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये देवागमतीर्थवर्णनं नाम नवतितमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ कुशतर्पणमा
 ख्यातं प्रणीतासंगमं तथा ॥ तीर्थं सर्वेषु लोकेषु मुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ १ ॥ तस्य स्वरूपं वक्ष्यामि शृणु पापहरं शुभम् ॥ विन्ध्यस्य दक्षिणे
 पार्श्वे सद्यो नाम महागिरिः ॥ २ ॥ यदहं प्रिभ्योऽभवद्ब्रह्मो गोदाभीमरथीमुखाः ॥ यत्राभवत्तद्विरजमेकवीरा च यत्र सा ॥ ३ ॥ न तस्य महिमा
 कैश्चिदपि शक्योऽनुवर्णितुम् ॥ तस्मिन्गिरौ पुण्यदेशे शृणु नारद यन्नतः ॥ ४ ॥ गुह्याद्ब्रह्मतरं वक्ष्ये साक्षाद्देवोदितं शुभम् ॥ यत्र जानन्ति
 मुनयो देवाश्च पितरोऽसुराः ॥ ५ ॥ तदेहं प्रीतये वक्ष्ये श्रवणात्सर्वकामदम् ॥ परः स पुरुषो ज्ञेयो ह्यव्यक्तोऽक्षर एव तु ॥ ६ ॥
 अपरश्च क्षरस्तस्मात्प्रकृत्यन्वित एव च ॥ निराकारात्सावयवः पुरुषः समजायत ॥ ७ ॥ तस्मादापः समुद्भूता अद्भ्यश्च पुरुषस्ततः ॥ ताभ्या
 मब्जं समुद्भूतं तत्राहमभवं मुने ॥ ८ ॥ पृथिवी वांगुराकाश आपो ज्योतिस्तथैव च ॥ एते मत्तः पूर्वतरा एकदैवाभवन्मुने ॥ ९ ॥ एतानेव
 प्रपश्यामि नान्यत्स्थावरजंगमम् ॥ नैव वेदास्तदा चाऽऽसन्नाहं द्रष्टाऽस्मि किंचन ॥ १० ॥ यस्मादहं समुद्भूतो न पश्येयं तमप्यथ ॥ तृष्णो
 स्थिते मायि तदा अश्रौषं वाचमुत्तमाम् ॥ ११ ॥ अकाशवागुवाच ॥ ब्रह्मन्कुरु जगत्सृष्टिं स्थावरस्य चरस्य च ॥ १२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततोऽहम
 ब्रवं वाचं पौरुषीं तत्र नारद ॥ कथं वक्ष्ये क वा वक्ष्ये केन वक्ष्य इदं जगत् ॥ १३ ॥ सैव वागब्रवीर्देवी प्रकृतिर्याऽभिधीयते ॥ विष्णुना प्रेरिता
 माता जगदीशा जगन्मयी ॥ १४ ॥ आकाशवागुवाच ॥ यज्ञः कुरु ततः शक्तिस्ते भवित्री न संशयः ॥ यज्ञो वै विष्णुरित्येषा श्रुतिर्वैष्णवस
 नातनी ॥ १५ ॥ किं यज्वनामसाध्यं स्यादिह लोके परत्र च ॥ १६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ पुनस्तामब्रवं देवीं क वा केनेति तद्वद ॥ यज्ञः कार्यो
 महाभागे ततः सोवाच मां प्रति ॥ १७ ॥ आकाशवागुवाच ॥ ओंकारभूता या देवी मातृकल्पा जगन्मयी ॥ कर्मभूमौ यजस्वेह यज्ञेशं यज्ञ
 पूरुषम् ॥ १८ ॥ स एव साधनं ते स्यात्तेन तं यज सुव्रत ॥ यज्ञः स्वाहा स्वधा मन्त्रा ब्राह्मणा हविरादिकम् ॥ १९ ॥ हरिरेवाखिलं तेन सर्वं
 विष्णोरेवाप्यते ॥ २० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ पुनस्तामब्रवं देवीं कर्मभूः क विधीयते ॥ तदा नारद नैवाऽसीद्वागीर्यध्वं नमंदा ॥ २१ ॥ यमुना नैव
 तोपी सा सरस्वत्यथ गौतमी ॥ समुद्रो वा नदः कश्चिन्न सरः सरितोऽमलाः ॥ सा शक्तिः पुनरप्येवं मामुवाच पुनः पुनः ॥ २२ ॥ देवी वागु
 वाच ॥ सुमेरोर्दक्षिणे पार्श्वे तथा हिमवतो गिरिः ॥ दक्षिणे चापि विन्ध्यस्य सद्योजैवाय दक्षिणे ॥ सर्वस्य सर्वकाले तु कर्मभूमिः शुभोदया ॥

॥ २३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तत्तु वाक्यमथो श्रुत्वा त्यक्त्वा मेरुं महागिरिम् ॥ तं प्रदेशमथाऽऽगत्य स्थातव्यं केत्यचिन्तयम् ॥ ततो मामब्रवीत्सैव
विष्णोर्वाण्यशरीरिणी ॥ २४ ॥ आकाशवागुवाच ॥ इतो गच्छ इतस्तिष्ठ तथोपविश चात्र हि ॥ संकल्पं कुरु यज्ञस्य स ते यज्ञः समाप्यते
॥ २५ ॥ कृते चैवाथ संकल्पे यज्ञार्थे मुरसत्तम ॥ यद्वदन्त्यखिला वेदा विधेः तत्तत्समाचर ॥ २६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इतिहासपुराणानि यदन्य
च्छब्दगोचरम् ॥ स्वतो मुखे मम प्रायादध्वं स्मृतिगोचरम् ॥ २७ ॥ वेदार्थश्च मया सर्वो ज्ञातोऽसौ तत्क्षणेन च ॥ ततः पुरुषमूक्तं तदस्मरं
लोकविश्रुतम् ॥ २८ ॥ यज्ञोपकरणं सर्वं तदुक्तं च त्वकल्पयम् ॥ तदुक्तेन प्रकारेण यज्ञपात्राण्यकल्पयम् ॥ २९ ॥ अहं स्थित्वा यत्र देशे
शुचिर्भूत्वा दत्तात्मवान् ॥ दीक्षितो विप्रदेशोऽसौ मन्त्राणां तु प्रकीर्तितः ॥ ३० ॥ मदेवयजनं पुण्यं नाम्ना ब्रह्मागिरिः स्मृतः चतुर्विंशतिपर्यन्तं योज
नानि महामुने ॥ ३१ ॥ मदेवयजनं पुण्यं पूर्वतो ब्राह्मणो गिरिः ॥ तत्र मध्ये वेदिकाया नार्हपत्योऽथ दक्षिणः ॥ ३२ ॥ तथा चाऽऽहवनीयश्च
वह्नीनिवमकल्पयन् ॥ दिनां पत्न्या न सिध्येत यज्ञः श्रुतिनिदर्शनात् ॥ ३३ ॥ शरीरमात्मनोऽहं वेदेषा चाकरवं मुने ॥ पूर्वार्धेन ततः पत्नी ममा
भूद्यज्ञसिद्धये ॥ ३४ ॥ उत्तरेण त्वहं तद्वदधो जाया इति श्रुतेः ॥ कालं वसन्तमुत्कृष्टमग्न्यरूपेण नारद ॥ ३५ ॥ अकरूपयं तथा चेध्मं श्रीध्मं
चापि शः द्रविः ॥ ऋतुं च प्रावृषं पुत्र तदा वह्निरकल्पयम् ॥ ३६ ॥ छन्दांसि सप्त वै तत्र तदा परिधयोऽभवन् ॥ कलाकाष्ठानिमेवा हि समित्पा
त्रकुराः स्मृताः ॥ ३७ ॥ योऽनादिश्च त्वनन्तश्च सद्यं कालोऽभवत्तदा ॥ यूपरूपेण देवर्षे योक्त्रं च पशुबन्धनम् ॥ ३८ ॥ सत्त्वादित्रिगुणाः
पाशा नैव तत्राभवत्पशुः ॥ ततोऽहमब्रुवं वाचं वैष्णवीं शरीरिणीम् ॥ ३९ ॥ विनेव पशुना नायं यज्ञः परिसमाप्यते ॥ ततो मामवददेवी सैव
क्षित्वाऽशरीरिणी ॥ ४० ॥ आकाशवागुवाच ॥ पौरुषेणाथ मूलेन स्तुहि तं पुरुषं परम् ॥ ४१ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथेत्युक्त्वा स्तूयमाने देवदेवे जना
देने ॥ मम चोत्पादके भक्त्या मूलेन पुरुषस्य हि ॥ ४२ ॥ स च मामब्रवीद्देवी ब्रह्मन्मां त्वं पशुं कुरु ॥ तदा विज्ञाय पुरुषं जनकं मम चाव्ययम्
॥ ४३ ॥ कालयूपस्य पार्थं तं गुणपारौर्निवेशितम् ॥ वह्निःस्थितमहं प्रोक्षं पुरुषं जातमग्रतः ॥ ४४ ॥ एतस्मिन्नन्तरे तत्र तस्मात्सर्वमभूदिदम् ॥
ब्राह्मणास्तु सुखात्तस्याभवन्बाह्वोश्च क्षत्रियाः ॥ ४५ ॥ सुखादिन्द्रस्तथाऽद्विश्च वसतः प्राणतोऽभवत् ॥ दिशः श्रोत्रात्तथा शर्ष्णिः सर्वः स्वर्गोऽभव
त्तदा ॥ ४६ ॥ मनसश्चन्द्रमा जातः सूर्योऽभूद्भुवस्तथा ॥ अन्तरिक्षं तथा क्षमेरुर्भूयं विश एव च ॥ ४७ ॥ पद्भ्यां शुद्धश्च संजातस्तथा भूमिर
जायत ॥ ऋषयो रोमकूपेभ्य ओषधयः केशतोऽभवन् ॥ ४८ ॥ आग्न्यारण्याश्च पशवो नखेभ्यः सर्वतोऽभवन् ॥ कृमिकीटपतंगादि पायूपस्थादजायत

॥ ४९ ॥ स्थावरं जंगमं किंचिदस्यादृश्यं च किंचन ॥ तस्मात्सर्वमभूदेवा मत्तश्चाप्यभवन्पुनः ॥ एतस्मिन्नन्तरे सैव विष्णोर्वाग
 ब्रवीच्च माम् ॥ ५० ॥ अकाशवायुवाच ॥ सर्वं संपूर्णमभवन्सृष्टिर्जाता तथेप्सिता ॥ इदानीं ब्रुविष्यमिह पात्राणि च समानि च ॥ ५१ ॥
 विसर्जय तथा यूपं प्रणीताञ्च कुशास्तथा ॥ अतिविशुषं यज्ञरूपमुद्देश्यं ध्येयमेव च ॥ ५२ ॥ सुवं च पुरुषं पाशान्सर्वं ब्रह्मन्विसर्जय
 ॥ ५३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तद्वाक्यसमकालं तु क्रमशो यज्ञयोगिषु ॥ गार्हपत्ये दक्षिणाग्नौ तथा चैव महामुने ॥ ५४ ॥
 पूर्वास्मिन्नपि चैवाग्नौ क्रमशो ब्रुहत्तस्तदा ॥ तत्र तत्र जगद्योनिमनुसंधाय पूरुषम् ॥ ५५ ॥ मन्त्रपूर्तं शुचिः सम्यग्यज्ञदेवो जगन्मयः । लोकनाथो
 विश्वकर्ता कुण्डानां तत्र संनिधौ ॥ ५६ ॥ शुक्लरूपधरो विष्णुर्भवेदाहवनीयके ॥ श्यामो विष्णुर्दक्षिणाग्रे पीतो गृहपतेः कवेः ॥ ५७ ॥ सर्वकाले
 तेषु विष्णुरतो देशेषु संस्थितः ॥ न तेन रहितं किंचिद्विष्णुना विश्वयोनिना ॥ ५८ ॥ प्रणीतायाः प्रणयनं मन्त्रैश्चाकरवं ततः ॥ प्रणीतोदकमप्येत
 त्प्रणीतेति नदी शुभा ॥ ५९ ॥ व्यसर्जयं प्रणीतां तां मार्जयित्वा कुशैरथ ॥ मार्जने क्रियमाणे तु प्रणीतोदकविन्दवः ॥ ६० ॥ पतितास्तत्र
 तीर्थानि जातानि गुणवान्ति च ॥ संजाता मुनिशार्दूल स्नानात्क्रतुफलप्रदा ॥ ६१ ॥ याऽलंकृता सर्वकालं देवदेवेन शार्ङ्गिणा ॥ सोपानपङ्क्तिः
 सर्वेषां वैकुण्ठारोहणाय सा ॥ ६२ ॥ संमार्जिताः कुशा यत्र पतिता भूतले शुभे ॥ कुशतर्पणमाख्यातं बहुपुण्यफलप्रदम् ॥ ६३ ॥ कुशैश्च तर्पिता
 सर्वे कुशतर्पणमुच्यते ॥ पश्चाच्च संगता तत्र गौतमी कारणान्तरात् ॥ ६४ ॥ प्रणीतायां महाबुद्धे प्रणीतासंगमोऽभवत् ॥ कुशतर्पणदेशे तु तत्ती
 र्थं कुशतर्पणम् ॥ ६५ ॥ तत्रैव कल्पितो यूपो मया विन्ध्यस्य चोत्तरे ॥ विमृष्टो लोकपूज्योऽसौ विष्णोरासीत्समाश्रयः ॥ ६६ ॥ अक्षयश्चाभ
 वच्छीमानक्षयोऽसौ वटोऽभवत् ॥ नित्यश्च कालरूपोऽसौ स्मरणात्क्रतुपुण्यदः ॥ ६७ ॥ मदेवयजनं चेवं दण्डकारण्यमुच्यते ॥ संपूर्णं तु क्रतौ
 विष्णुर्मया भक्त्या प्रसादितः ॥ ६८ ॥ यो विराडुच्यते वेदे यस्मात्पूर्तमजायत ॥ यस्माच्च मम चोत्पत्तिर्यस्येदं विकृतं जगत् ॥ ६९ ॥ तमहं देव
 देवेशमभिवन्द्य व्यसर्जयम् ॥ योजनानि चतुर्विंशन्मदेवयजनं शुभम् ॥ ७० ॥ तस्मादद्यापि कुण्डानि सन्ति च त्रीणि नारद ॥ यज्ञेश्वरस्वरू
 पापि विष्णोर्वै चक्रपाणिनः ॥ ७१ ॥ ततः प्रभृति चाऽऽख्यातं मदेवयजनं च तत् ॥ तत्रस्थः कृमिकीटादिः सोऽप्यन्ते मुक्तिभाजनम् ॥ ७२ ॥
 धर्मबीजं मुक्तिबीजं दण्डकारण्यमुच्यते ॥ विशेषाद्गौतमीच्छिष्टो देशः पुण्यतमोऽभवत् ॥ ७३ ॥ प्रणीतासंगमे चापि कुशतर्पणं एव वा ॥ स्नानदा
 नादि यः कुर्यात्स गच्छेत्परमं पदम् ॥ ७४ ॥ स्मरणां पठनं वाऽपि श्रवणं चापि भक्तितः ॥ सर्वकामप्रदं पसां मुक्तिमुक्तिप्रदं विदुः ॥ ७५ ॥

उभयोस्तीरयोस्तत्र तीर्थान्याहुर्मनीषिणः ॥ षडशीतिसहस्राणि तेषु पुण्यं पुरोदितम् ॥ ७६ ॥ वाराणस्या अपि मुने कुशतर्पणलुप्तमम् ॥
 नानेन सदृशं तीर्थं विद्यते सचराचरे ॥ ७७ ॥ ब्रह्महत्यादिपापानां स्मरणाद्यपि नाशनम् ॥ तीर्थमेतन्मुने प्रोक्तं स्वर्गद्वारं महीतले ॥ ७८ ॥
 ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये प्रणीतासंगमकुशतर्पणादिषडशीतिसहस्रतीर्थवर्णनं नामैकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मन्युतीर्थमिति ख्यातं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ सर्वकामप्रदं नृणां स्मरणादघनाशनम् ॥ १ ॥ तस्य प्रभवं वक्ष्यामि शृणु
 प्वावहितो मुने ॥ देवानां दानवानां च संगरोऽभून्मिथः पुरा ॥ २ ॥ तत्राजयत्रैव सुरा दानवा जयिनोऽभवन् ॥ पराङ्मुखाः सुरगणाः संगराद्गतचे
 तसः ॥ ३ ॥ मामभ्येत्य समुचुस्ते देहि नोऽभयकारणम् ॥ तानहं प्रत्यवोचं वै गङ्गां गच्छत सर्वशः ॥ ४ ॥ तत्र वै गौतमीतीरे स्तुत्वा देवं महेश्वर
 म् ॥ अनपायनिरायाससहजानन्दसुन्दरम् ॥ ५ ॥ लप्स्यते सर्वविबुधा जयहेतुर्महेश्वरात् ॥ तथेत्युक्त्वा सुरगणाः स्तुवन्ति स्म महेश्वरम् ॥ ६ ॥
 तपोऽतप्यन्त कंचिद्वै ननृतुश्च तथाऽपरे ॥ अस्त्रापयंश्च केचिच्चापूजयंश्च तथाऽपरे ॥ ७ ॥ ततः प्रसन्नो भगवाञ्छूलपाणिर्महेश्वरः ॥ देवानथान्ब्रवी
 तुष्टो जियतां यदभीप्सितम् ॥ ८ ॥ देवा ऊचुः सुरपतिं विजयाय ददस्व नः ॥ पुरुषं परमश्लाघ्यं रणेषु पुरतः स्थितम् ॥ ९ ॥ यद्वाहुबलमाश्रित्य
 भवामः सुखिनो वयम् ॥ तथेत्युवाच भगवान्देवान्प्रति महेश्वरः ॥ १० ॥ आत्मनस्तेजसा कश्चिन्निर्मितः परमेष्ठिना ॥ मन्युनामानमत्युग्रं देवसे
 न्यपुरोगमम् ॥ ११ ॥ तं लब्ध्वा त्रिदशाः सर्वे शिवं नत्वा स्वमालयम् ॥ मन्युना सह चाभ्येत्य पुनर्युद्धाय तस्थिरे ॥ १२ ॥ युद्धे स्थित्वा तु दनुजै
 र्दंतेयैश्च महाबलैः ॥ विबुधा जातसंनद्धा मन्युमुचुः पुरः स्थिताः ॥ १३ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ सामर्थ्यं तव पश्यामः पश्चाद्योत्स्यानहे परैः ॥ तस्मा
 द्दराय चाऽऽत्मानं मन्योऽस्माकं युयुत्सताम् ॥ १४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तद्देववचनं श्रुत्वा मन्युराह स्मयन्निव ॥ १५ ॥ ॥ मन्युरुवाच ॥ जनिता
 मम देवेशः सर्वज्ञः सर्वदृक्प्रभुः ॥ यः सर्वं वेत्ति सर्वेषां धाम नाम मनःस्थितम् ॥ १६ ॥ नैव कश्चिच्च तं वेत्ति यः सर्वं वेत्ति सर्वदा ॥ अमूर्तं मूर्तम
 प्येतद्वेत्ति कर्ता जगन्मयः ॥ १७ ॥ परोऽसौ भगवान्संज्ञातथा दिव्यन्तरिक्षगः ॥ कस्तस्य रूपं यो वेद कस्य कर्ता जगन्मयः ॥ १८ ॥ एवंविधा
 दहं जातो मां क्रथं वेत्तुमर्हथ ॥ अथवा द्रष्टुकामा वै भवन्तो माऽनुपश्यत ॥ १९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्युक्त्वा दर्शयामास मन्यु रूपं स्वकं महत् ॥
 तातीयचक्षुषोद्भूतं भवस्य परमेष्ठिनः ॥ २० ॥ तेजसा संभूतं रूपं यतः सर्वं तदुच्यते ॥ पौरुषं पुरुषेणैव अहंकारश्च जन्तुषु ॥ २१ ॥ क्रोधः
 सर्वस्य यो भीम उपसंहारकृद्भवेत् ॥ तं शंकरप्रतिनिधिं ज्वलन्तं निजतेजसा ॥ २२ ॥ सर्वायुधधरं दृष्ट्वा प्रणेमः सर्वदेवताः ॥ वित्रेसुदैत्यदनु

जाः कृताञ्जलिपुटाः सुराः ॥ २३ ॥ भूत्वा मन्युमथोचुस्ते त्वं सेनानीः प्रभो भव ॥ त्वया दत्तमिदं राज्यं मन्यो भोक्ष्यामहे वयम् ॥ २४ ॥ तस्मा
 त्सर्वेषु कार्येषु जेता त्वं जयवर्धनः ॥ त्वमिन्द्रस्त्वं च वरुणो लोकपालास्त्वमेव च ॥ २५ ॥ अस्मासु सर्वदेवेषु प्रविश त्वं जयाय वै ॥ मन्युः प्रो
 वाच तान्सर्वान्विना मत्तो न किंचन ॥ २६ ॥ सर्वेष्वन्तः प्रविष्टोऽहं न मां जानाति कश्चन ॥ स एव भगवान्मन्युस्ततो जातः पृथक्पृथक् ॥ २७ ॥
 स एव रुद्ररूपी स्याद्द्रो मन्युः शिवोऽभवत् ॥ स्थावरं जङ्गमं चैव सर्वं व्याप्तं हि मन्युना ॥ २८ ॥ तमवाप्य सुराः सर्वे जयमाप्नुवन् संगरे ॥
 जयो मन्युश्च शौर्यं च ईशतेजःसमुद्भवम् ॥ २९ ॥ मन्युना जयमाप्याथ कृत्वा दैत्यैश्च संगमम् ॥ ययागतं ययुः सवे मन्युना परिरक्षिताः ॥ ३० ॥
 यत्र वै गौतमीतीरे शिवमाराध्य ते सुराः ॥ मन्युमापुर्जयं चैव मन्युतीर्थं तदुच्यते ॥ ३१ ॥ उत्पत्तिं च तथा मन्योर्यो नरः प्रयतः स्मरेत् ॥ विजयो
 जायते तस्य न कैश्चित्परिभूयते ॥ ३२ ॥ न मन्युतीर्थसदृशं पावनं हि महासुने ॥ यत्र साक्षान्मन्युरूपी सर्वदा शंकरः स्थितः ॥ तत्र स्नानं च दानं
 च स्मरणं सर्वकामदम् ॥ ३३ ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये मन्युतीर्थवर्णनं नाम द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ सारस्वतं नाम तीर्थं सर्वकामफलप्रदम् ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदं नृणां सर्वपापप्रणाशनम् ॥ १ ॥ सर्वरोगापशमनं सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥
 तत्रेयं शृणु वृत्तान्तं विस्तरेणाथ नारद ॥ २ ॥ पुष्पोत्कटात्पूर्वभागे पर्वतो लोकविश्रुतः ॥ शुभ्रो नाम गिरिश्रेष्ठो गौतम्या दक्षिणे तटे ॥ ३ ॥
 शाकल्य इति विख्यातो मुनिः मरमनैष्ठिकः ॥ तस्मिन्शुभ्रे पुण्यगिरौ तपस्तेपे ह्यनुत्तमम् ॥ ४ ॥ तपस्यन्तं द्विजश्रेष्ठं गौतमीतीरमाश्रितम् ॥ सर्वे
 भूतगणा नित्यं प्रणमन्ति स्तुवन्ति तम् ॥ ५ ॥ अग्निशुश्रूषणपरं वेदाध्ययनतत्परम् ॥ ऋषिगन्धर्वसुमनःसेविते तत्र पर्वते ॥ ६ ॥ तस्मिन्गिरौ महापुण्ये
 देवद्विजभयंकरः ॥ यज्ञदेवी ब्रह्महन्ता परशुर्नाम राक्षसः ॥ ७ ॥ कामरूपी विचरति नानारूपधरो वने ॥ हाणं च ब्रह्मरूपेण कदाचिद्रूपप्ररूप
 धृक् ॥ ८ ॥ कदाचिदेवरूपेण कदाचित्पशुरूपधृक् ॥ कदाचित्प्रमदारूपः कदाचिन्मृगरूपतः ॥ ९ ॥ कदाचिद्भालरूपेण एषं चरति पापकृत् ॥
 यत्राऽऽस्ते ब्राह्मणो विद्वाञ्शाकल्यो मुनेस्तप्तमः ॥ १० ॥ तमायाति महापापी परशु राक्षसाधमः ॥ शुचिष्मन्तं द्विजश्रेष्ठं परशुर्नित्यमेव च ॥ ११ ॥
 नेतुं हन्तुं प्रवृत्तोऽपि न शशांक स पापकृत् ॥ स कदाचिद्विजश्रेष्ठो देवानभ्यर्च्य यत्नतः ॥ १२ ॥ भोक्तुकामः किलाऽऽयातस्तत्रायात्परशुर्मुने ॥
 ब्रह्मरूपधरो भूत्वा शिथिलः पलितोऽजली ॥ कन्यामादाय कश्चिच्च शाकल्यं वाक्यमब्रवीत् ॥ १३ ॥ ॥ परशुरुवाच ॥ ॥ भोजनस्यार्थिनं
 विद्धि मां च कन्यामिमां द्विज ॥ आतिथ्यकाले संप्राप्तं कृतकृत्योऽसि मानद ॥ १४ ॥ त एव धन्या लोकेऽस्मिन्येषामतिथयो गृहात ॥ पूर्णाभि

नौ० ब्रह्मपु०

॥ २६७ ॥

लाषा निर्यान्ति जीवन्तोऽपि मृताः परे ॥ १५ ॥ भोजने तूपविष्टे च आत्मार्थं कल्पितं तु यत् ॥ अतिथिभ्यस्तु यो दद्यादत्ता तेन वसुंधरा ॥ १६ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वा तु शाकल्यो ददामीत्येवमब्रवीत् ॥ आसने चोपवेश्याथाज्ञानात्तं परशुं द्विजम् ॥ १७ ॥ यथान्यायं पूजयित्वा शाक-
ल्यो भोजनं ददौ ॥ आपोशनं करे कृत्वा परशुर्वाक्यमब्रवीत् ॥ १८ ॥ ॥ परशुरुवाच ॥ ॥ दूरादभ्यागतं श्रान्तमनुगच्छन्ति देवताः ॥ तस्मि-
स्तप्ते तु तृप्ताः स्मरन्ते तु विपर्ययः ॥ १९ ॥ अतिथिश्चापवादी च द्रावेतौ विश्वबान्धवौ ॥ अपवादी हरेत्पापमातिथिः स्वर्गदायकः ॥ २० ॥
अभ्यागतं पथि श्रान्तं सावज्ञं योऽभिवीक्षते ॥ तत्क्षणादेव नश्यन्ति तस्य धर्मयशःश्रियः ॥ २१ ॥ तस्मादभ्यागतः श्रान्तो याचेऽहं त्वां द्विजो-
त्तम ॥ दास्यसे यदि मे कामं तद्गोक्ष्येऽहं न चान्यथा ॥ २२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ दत्तमित्येव शाकल्यो भुङ्क्ष्वेत्वेवाऽऽह राक्षसम् ॥ ततः
श्रोवाच परशुरहं राक्षससत्तमः ॥ २३ ॥ नाहं द्विजस्तव रिपुर्न दृष्टः पलितः कुशः ॥ बहूनि मे व्यतीतानि वर्षाणि त्वां प्रपश्यतः ॥ २४ ॥ शुष्य-
न्ति मम गात्राणि ग्रीष्मे स्वरूपोदकं यथा ॥ तस्मान्नेष्ये सातुर्गं त्वां भक्षयिष्ये द्विजोत्तम ॥ २५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ श्रुत्वा परशुवाक्यं तच्छा-
कल्यो वाक्यमब्रवीत् ॥ २६ ॥ ॥ शाकल्य उवाच ॥ ॥ ये महाकुलसंभूता विज्ञातसकलागमाः ॥ तत्प्रतिश्रुतमभ्येति न जात्वत्र विपर्ययम् ॥
॥ २७ ॥ यथोचितं कुरु सखे तथाऽपि शृणु मे वचः ॥ निहन्तुमप्युद्यतेषु वक्तव्यं हितमुत्तमम् ॥ २८ ॥ ब्राह्मणोऽहं वज्रतनुः सर्वतो रक्षको हरिः ॥
पादौ रक्षतु मे विष्णुः शिरो देवो जनार्दनः ॥ २९ ॥ बाहू रक्षतु वाराहः पृष्ठं रक्षतु धर्मराट् ॥ हृदयं रक्षतात्कृष्णो ह्यङ्गुली रक्षतानृगः ॥ ३० ॥
मुखं रक्षतु वागीशो नेत्रे रक्षतु पक्षिगः ॥ श्रोत्रं रक्षतु वित्तेशः सर्वतो रक्षताद्भवः ॥ नानापत्स्वेकशरणं देवो नारायणः स्वयम् ॥ ३१ ॥ ॥ ब्रह्मो-
वाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा तु शाकल्यो नय वा भक्ष वा सुखम् ॥ मां राक्षसेन्द्र परशो त्वमिदानीमतन्द्रितः ॥ ३२ ॥ राक्षसस्तस्यै वचनाद्भ्रमणाय
समुद्यतः ॥ नास्त्येव हृदये नूनं पापिनां करुणाकणः ॥ ३३ ॥ दंष्ट्राकरालवदनो गत्वा तस्यान्तिकं तदा ॥ ब्राह्मणं तं निरीक्ष्यैव परशुर्वाक्यम-
ब्रवीत् ॥ ३४ ॥ ॥ परशुरुवाच ॥ ॥ शंखचक्रगर्दपाणिं त्वां पश्येऽहं द्विजोत्तम ॥ सहस्रपादशिरसं सहस्राक्षकरं विभुम् ॥ ३५ ॥ सर्वभूतैकनि-
लयं छन्दोरूपं जगन्मयम् ॥ त्वामद्यं विप्र पश्यामि त्वास्ति ते पूर्वकं वपुः ॥ ३६ ॥ तस्मात्प्रसादये विप्र त्वमेव शरणं भव ॥ ज्ञानं देहि महाबुद्धे
तीर्थं ब्रह्मचरिण्यकृतिम् ॥ ३७ ॥ महतां दर्शनं ब्रह्म जायते नहि निष्फलम् ॥ द्रष्टादज्ञानतो वाऽपि प्रसङ्गाद्वा प्रमादतः ॥ ३८ ॥ अयसः स्पर्शसंस्पर्शो
रुक्मत्वायेव जायते ॥ ३९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एतद्वाक्यं समाकर्ण्य राक्षसेन समीरितम् ॥ शाकल्यः कृपया ग्राह वरदा सा सरस्वती ॥ ४० ॥ तवाचिरादैत्यपते

अ० १३

॥ २६७ ॥

ततः स्तुहि जनार्दनम् ॥ मनोरथफलप्राप्तौ नान्यत्रारायणस्तुते ॥ ४१ ॥ किंचिदप्यस्ति लोकेऽस्मिन्कारणं नृणु राक्षस ॥ प्रसन्ना तव सा देवी मद्राक्याच्च
 भविष्यति ॥ ४२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथेत्युक्त्वा स परशुरंगं त्रैलोक्यपावनीम् ॥ स्नात्वा शुचिर्यतमना गङ्गामभिमुखः स्थितः ॥ ४३ ॥ तत्रापश्यद्विव्य
 रूपां दिव्यगन्धानुलेपनाम् ॥ सरस्वतीं जगद्धार्त्रीं शाकल्यवचने स्थिताम् ॥ ४४ ॥ जगन्नाडचहरां विश्वजननीं भुवनेश्वरीम् ॥ तामुवाच विनीतात्मा
 परशुरंगतकल्मषः ॥ ४५ ॥ ॥ परशुरुवाच ॥ गुरुः शाकल्य इत्याह माकान्तं स्तुहि विध्वजम् ॥ तवं प्रसादात्सा शक्तिर्यथा मे स्यात्तथा कुरु
 ॥ ४६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथाऽस्त्विति च सा प्राह परशुं श्रीसरस्वती ॥ सरस्वत्याः प्रसादेन परशुस्तं जनार्दनम् ॥ ४७ ॥ तुष्टाव विविधैर्वाक्यै
 स्ततस्तुष्टोऽभवद्भरिः ॥ वरं प्रादाद्राक्षसाय कृपासिन्धुर्जनार्दनः ॥ ४८ ॥ ॥ जनार्दन उवाच ॥ यद्यन्मनोगतं रक्षस्तत्सर्वं भविष्यति ॥ ४९ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शाकल्यस्य प्रसादेन गौतम्याश्च प्रसादतः ॥ सरस्वत्याः प्रसादेन नरसिंहप्रसादतः ॥ ५० ॥ पापिष्ठोऽपि तदा रक्षः परशुर्दिवमीय
 वान् ॥ सर्वतीर्थार्हप्रपद्यस्य प्रसादाच्छार्ङ्गधन्वनः ॥ ५१ ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थसारस्वतमिति श्रुतम् ॥ तत्र स्नानेन दानेन विष्णुलोके महीयते ॥ ५२ ॥
 वामजविष्णवराकल्यपरशुप्रभवाणि हि ॥ बहून्यभूवन्तीर्थानि तस्मिन्वै श्वेतपर्वते ॥ ५३ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये
 श्वेतपर्वतस्थशाकल्यादितीर्थवर्णनं नाम त्रिंशत्तितमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ चिच्छिकातीर्थमित्युक्तं सर्वरोगविनाशनम् ॥ सर्वचिन्ताप्रह
 रणं सर्वशान्तिकरं नृणाम् ॥ १ ॥ तस्य स्वरूपं वक्ष्यामि शुभ्रे तस्मिन्नगोत्तमे ॥ गङ्गाया उत्तरे पारे यत्र देवो गदाधरः ॥ २ ॥ चिच्छिकः पक्षिराट्
 तत्र भेरुण्डो योऽभिधीयते ॥ सदा वसति तत्रैव मांसाश्री श्वेतपर्वते ॥ ३ ॥ नानापुष्पफलाकीर्णः सर्वतुङ्गसुमैर्नगैः ॥ सेविते द्विजमुख्यैश्च गौतम्या
 चोपशोभिते ॥ ४ ॥ सिद्धचारुणगन्धर्वैर्किंनरामरसंकुले ॥ तत्समीपे नगः कश्चिद्विपदां च चतुष्पदाम् ॥ ५ ॥ सेवार्तिक्षुन्पाचिन्तामरणानीं न
 भाजनम् ॥ एवं गुणान्विते शैले नानामुन्निगणवृते ॥ ६ ॥ पूर्वदेशाधिपः कश्चित्पवमान इति श्रुतः ॥ सत्रधर्मरतः श्रीमान्देवब्राह्मणपालकः ॥ ७ ॥
 बलेन महता युक्तः सपूरोधा वनं ययौ ॥ रेमे स्त्रीभ्यर्चनोत्तमिर्नृत्यवादित्रजैः सुखैः ॥ ८ ॥ स च पर्व धनुष्पाणिर्भृङ्गयाशीलिर्भिवृतः ॥ एवं भ्रम
 न्कदाचित्स आन्तो द्रुममुपागतः ॥ ९ ॥ गौतरीतो संभूतं नान्मपक्षिगणैर्बृतम् ॥ आश्रमाणां गृहपति धर्मज्ञमिव सेवितम् ॥ १० ॥ तमाश्रित्य
 नगश्रेष्ठं पवमानो नृपोत्तमः ॥ स विश्रान्तो जनवृत ईशां चक्रे नगोत्तमम् ॥ ११ ॥ तत्रापश्यद्विजं स्थूलं द्विमुखं शोभनाकृतिम् ॥ चिन्ताविष्टं तथा
 श्रान्तं तमपृच्छन्नृपोत्तमः ॥ १२ ॥ ॥ राजोवाच ॥ को भवान्द्रिमुखः पक्षी चिन्तापानिव लक्ष्यते ॥ नैकत्र कश्चिदुःखार्तः कस्मात्ते दुःखमागतम्

॥ १३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततः प्रोवाच नृपतिं पवमानं शनैः शनैः ॥ समाश्रुतमनाः पक्षी चिच्चिको निःश्वसन्मुहुः ॥ १४ ॥ चिच्चिक उवाच ॥
 मत्तो भयं न चान्येषां मम वाऽन्योपपादितम् ॥ नानापुष्पफलाकीर्णं मुनिभिः परिसेवितम् ॥ १५ ॥ पश्येयं शून्यमेवाद्वि ततः शोचामि माम्
 हम् ॥ न लभामि सुखं किंचिन्न तृप्यामि कदाचन ॥ निद्रां प्राप्नोमि न कापि न विश्रान्तिं न निवृत्तिम् ॥ १६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ द्विमुखस्य द्विज
 स्योक्तं श्रुत्वा राजाऽतिविस्मितः ॥ १७ ॥ ॥ राजोवाच ॥ को भवान्किं कृतं पापं कस्माच्छून्यश्च पर्वतः ॥ एकेनास्येन तृप्यन्ति प्राणिनोऽत्र
 न गेत्तमे ॥ १८ ॥ किमुताऽऽस्यद्वयेन त्वं न तृप्तिमुपयास्यसि ॥ किंवा ते दुष्कृतं प्राप्तमिह जन्मन्यथो पुरा ॥ १९ ॥ तत्सर्वं शंस मे सत्यं त्रास्ये
 त्वां महतो भयात् ॥ २० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ राजानं तं द्विजः प्राह निःश्वसन्नथ चिच्चिकः ॥ २१ ॥ ॥ चिच्चिक उवाच ॥ वक्ष्येऽहं त्वां पूर्ववृत्तं
 पवमानं शृणुष्व तत् ॥ अहं द्विजातिप्रवरो वेदवेदांगपौरगः ॥ २२ ॥ कुलीनो विदितः प्राज्ञः कार्यहन्ता कलिप्रियः ॥ वदे पुरस्तथा पृष्टे अन्यदन्य
 च जन्तुषु ॥ २३ ॥ परवृद्ध्या सदा दुःखी मायया विश्ववश्वकः ॥ कृतघ्नः सत्यरहितः परनिन्दाविचक्षणः ॥ २४ ॥ मित्रस्वामिगुरुद्रोही दम्भा
 चारोऽतिनिर्धृणः ॥ मनसा कर्मणा वाचा तापयाग्नि जनान्वहन् ॥ २५ ॥ अयमेव विनोदो मे सदा यत्परहिंसनम् ॥ गुग्मभेदं गणोच्छेदं मर्यादा
 भेदनं सदा ॥ २६ ॥ करोमि निर्विचारोऽहं विद्वत्सेवापराङ्मुखः ॥ न मया सदृशः कश्चित्पातकी भुवनत्रये ॥ २७ ॥ तेनाहं द्विमुखो जातस्ता
 पनाहुः खमाग्यहम् ॥ तस्मादुःखेन संतप्तः शून्योऽयं पर्वतो मम ॥ २८ ॥ अन्यच्च शृणु भूपाल वाक्यं धर्मार्थसंहितम् ॥ ब्रह्महत्यासमं
 पापं तद्विना तदवाप्यते ॥ २९ ॥ क्षत्रियः संग्रं गत्वा अथवाऽन्यत्र संगरात् ॥ पलायन्तं न्यस्तशस्त्रं विश्वस्ते च पराङ्मुखम् ॥ ३० ॥
 अविज्ञातं चोपविष्टं बिभेमीति च वादिनम् ॥ तं यदि क्षत्रियो हन्यात्स तु स्याद्ब्रह्मघातकः ॥ ३१ ॥ अधीतं विस्मरति यस्त्वं
 करोति तथोत्तमम् ॥ अनादरं च गुरुषु तमाहुर्ब्रह्मघातकम् ॥ ३२ ॥ प्रत्यक्षे च प्रियं वक्ति परोक्षे परुषाणि च ॥ अन्यद्द्वि वच
 स्यन्यत्करोत्यन्यत्सदैव यः ॥ ३३ ॥ गुरुणा शपथं कर्ता द्रष्टा ब्राह्मणनिन्दकः ॥ मिथ्या विनीतः प्रापात्मा स तु स्याद्ब्रह्मघातकः ॥ ३४ ॥
 देवं वेदमथाध्यात्मं धर्मब्राह्मणसंगतिम् ॥ एतां निन्दति यो द्रष्टात्स तु स्याद्ब्रह्मघातकः ॥ ३५ ॥ एवं भूतोऽप्यहं राजन्दम्भार्थं लज्जया तथा ॥ संदृष्ट इव
 वर्तेऽहं तस्माद्वाजन्निद्वजोऽभवम् ॥ ३६ ॥ एवं भूतोऽपि सत्कर्म किंचित्कर्ताऽस्मि कुत्रचित् ॥ तेनाहं कर्मणा राजन्स्वतः स्मर्ता पुरा कृतम् ॥ ३७ ॥ ब्रह्मो
 वाच ॥ तच्चिच्चिकवचः श्रुत्वा पवमानः सुविस्मितः ॥ कर्मणा केन ते मुक्तिरित्याह नृपतिर्द्विजम् ॥ ३८ ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा नृपतिं प्राह पक्षिस्तद

॥ ३९ ॥ चिच्चिक उवाच ॥ अस्मिन्नेव नगश्रेष्ठे गौतम्या उत्तरे तटे ॥ गदाधरं नाम तीर्थं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ ४० ॥ तद्वि तीर्थं पुण्यतमं तत्र मां
 नय सुव्रत ॥ सर्वकामप्रदं चेति महद्भिर्मुनिभिः श्रुतम् ॥ ४१ ॥ न गौतम्यास्तथा विष्णोरपरं क्लेशनाशनम् ॥ सर्वभावेन तत्तीर्थं पश्येयमिति
 मे मतिः ॥ ४२ ॥ मत्कृतेन प्रयत्नेन नेतच्छक्यं कदाचन ॥ कथमाकाङ्क्षितप्राप्तिर्भवेदुक्कृतकर्मणाम् ॥ ४३ ॥ सप्रयत्नोऽप्यहं वीर न पश्ये तत्सु
 दुष्करम् ॥ तस्मात्तव प्रसादाच्च पश्येयं हि गदाधरम् ॥ ४४ ॥ अविज्ञापितदुःखज्ञं करुणावरुणालयम् ॥ यस्मिन्दृष्टे भवक्लेशा न दृश्यन्ते पुन
 नरैः ॥ ४५ ॥ दृष्ट्वैव तं दिवं यास्ये प्रसादात्तव सुव्रत ॥ ४६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवमुक्तः स नृपतिश्चिच्चिकेन द्विजन्मना ॥ दर्शयामास तं देवं तां
 च गङ्गां द्विजन्मने ॥ ४७ ॥ ततः स चिच्चिकः प्राह गंगां त्रैलोक्यपावनीम् ॥ ४८ ॥ चिच्चिक उवाच ॥ गंगे गौतमि, यावत्त्वां त्रिजगत्पावनी
 नरः ॥ न पश्यत्युच्यते तावदिहामुत्रापि पातकी ॥ ४९ ॥ तस्मात्सर्वांगसमपि मामुद्धर सरिद्वरे ॥ संसारे देहिनामन्या न गतिः काऽपि कुत्रचित् ॥
 त्वां विना दिप्सुचरणसरोरुहसमुद्भवे ॥ ५० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इति श्रद्धाविशुद्धात्मा गंगैकशरणो द्विजः ॥ स्नानं चक्रे स्मरन्नन्तर्गमे त्रायस्व
 मामिति ॥ ५१ ॥ गदाधरं ततो नत्वा पश्यत्सु नगवासिषु ॥ पवमानाभ्यनुज्ञातस्तदेव दिवमाक्रमत् ॥ ५२ ॥ पवमानः स्वनगरं प्रययौ
 सातुगस्ततः ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थं पावमानं सचिच्चिकम् ॥ ५३ ॥ गदाधरं कोटितीर्थमिति वेदविदो विदुः ॥ कोटिकोटिगुणं कर्म कृतं तत्र भवे
 कृणाम् ॥ ५४ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये पावमानचिच्चिकगदाधरकोटितीर्थवर्णनं नाम चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ भद्रतीर्थमिति प्रोक्ते सर्वांरिष्टनिवारणम् ॥ सर्वपापप्रशमनं महाशान्तिप्रदायकम् ॥ १ ॥ आदित्यस्य प्रिया भार्या उषा त्वाष्ट्री
 पतिव्रता ॥ छादाऽपि भार्या सवितुस्तस्याः पुत्रः शनैश्चरः ॥ २ ॥ तस्य स्वसा विधिरिति भीषणा पापरूपिणी ॥ नां कन्यां सविता कस्मै
 दत्तमीति मतिं दधे ॥ ३ ॥ यस्मै यस्मै दातुकामः सूर्यो लोकगुरुः प्रभुः ॥ तद्गृत्वा भीषणा चेति किं कुर्मो भार्ययाऽनया ॥ ४ ॥ एवं तु वर्तमाने सा
 पितरं प्राह दुःखिता ॥ ५ ॥ विष्टिरुवाच ॥ बालामेव पिता यस्तु दद्यात्कन्यां मुरूपिणे ॥ स कृतार्थो भवेद्धोके न चेदुक्कृतवान्पिता ॥ ६ ॥
 चतुर्थोऽदत्तसरादूर्ध्वं यावन्न दशमात्ययः ॥ तावद्विवाहः कन्यायाः पित्रा कार्यः श्रयन्ततः ॥ ७ ॥ श्रीमते विदुषे यूने कुलीनाय यशस्विने ॥
 उदाराय सनाथाय कन्या देया क्वाय वै ॥ ८ ॥ एतच्चेदन्यथा कुर्यात्पिता स निरयी सदा ॥ धर्मस्य साधनं कन्या विदुषामपि भास्कर ॥ ९ ॥
 नरकस्थेव मृक्षाणां कामोपहतचेतसाम् ॥ एकतः पृथिवी कृत्स्ना सरोरुवनकानना ॥ १० ॥ स्वर्लोकतोपाधिहीना मुकन्या चैकतः स्मृता ॥ विक्री

गौ० ब्रह्मपु०
॥ २६९ ॥

पीते यश्च कन्यामथं वा गां तिलानपि ॥ ११ ॥ न तस्य रौरवादिभ्यः कदाचिन्निष्कृतिर्भवेत् ॥ विग्रहातिक्रमः कार्यो न कन्यायाः कदाचन ॥ १२ ॥
तस्मिन्कृते यत्पितुः स्यात्पार्ष्ण्यं तत्केन कथ्यते ॥ यावद्ब्रह्मा न जानाति यावत्कीडति पांशुभिः ॥ १३ ॥ तावत्कन्या प्रदातव्या नो चेत्पित्रो
रधोगतिः ॥ पितुः स्वरूपं पुत्रः स्याद्यः पिता पुत्र एव सः ॥ १४ ॥ आत्मनः सुखितां लोके को न कुर्यात्करोति च ॥ यत्कन्यायां पिता कुर्या
दानं पूजनमीक्षणम् ॥ १५ ॥ यत्कृतं तत्कृतं विद्यात्तासु दत्तं तदक्षयम् ॥ यदत्तं तासु कन्यासु तदानन्त्याय कल्पते ॥ १६ ॥ पुत्रेषु चैव पौत्रेषु
को न कुर्यात्सुखं रवे ॥ करोति यः कन्यकानां स संपद्भाजनं भवेत् ॥ १७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं तां वादिनां कन्यां विष्टिं प्रोवाच भास्करः ॥ १८ ॥
मूर्य उवाच ॥ किं करोमि न गृह्णाति त्वां कश्चिद्भीषणाकृतिम् ॥ कुलं रूपं वयो वित्तं विद्यां वृत्तं सुशीलताम् ॥ १९ ॥ मिथः पश्यन्ति संबन्धे वि
वाहे स्त्रीषु पुंसु च ॥ अस्मासु सर्वमप्यस्ति विना तव गुणैः शुभे ॥ किं करोमि कदास्यामि वृथा मां धिकरोपि किम् ॥ २० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एव सुकत्या
पुनस्तां च विष्टिं प्रोवाच भास्करः ॥ २१ ॥ मूर्य उवाच ॥ यस्मै कस्मै च दातव्या त्वं वै यद्यनुमन्यसे ॥ दीयसेऽद्य मया विष्टे अनुजानीहि मां ततः ॥ २२ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ पितरं प्राह सा विष्टिर्भर्ता पुत्रं धनं सुखम् ॥ आयु रूपं च संप्रीतिर्जायते प्राक्तनानुगम् ॥ २३ ॥ यत्पुरा विहितं कर्म प्राणिना
साध्वसाधु वा ॥ फलं तदनुरोधेन प्राप्यतेऽपि भवान्तरे ॥ २४ ॥ स्वदोष एव तत्पित्रा परिहर्तव्य आदरात् ॥ तादृगेव फलं तु स्याद्यादृगाचारितं
पुरा ॥ २५ ॥ तस्मात्तदानसंबन्धं स्वदंशानुगतं पिता ॥ करोति शेषं देवेन यद्राव्यं तद्रविष्यति ॥ २६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तच्छ्रुत्वा द्रुहितुर्वाक्यं तपुः
पुत्राय भीषणाम् ॥ विश्वरूपाय तां प्रादाद्विष्टिं लोकभयकरीम् ॥ २७ ॥ विश्वरूपोऽपि तद्रक्ष भीषणो भीषणाकृतिः ॥ एवं मिथः संचरतोः शील
रूपसमानयोः ॥ २८ ॥ प्रीतिः कदाचिद्वैषम्यं दंपत्योरभवन्मिथः ॥ गण्डो नामाभवत्पुत्रो ह्यतिगण्डस्तथैव च ॥ २९ ॥ रक्ताक्षः क्रोधनश्चैव
व्ययो दुर्मुख एव च ॥ तेभ्यः कनीयानभवद्वर्षणो नाम पुण्यभाक् ॥ ३० ॥ सुतः सुशीलः सुभगः शान्तः शुद्धमतिः शुचिः ॥ स कदाचिद्य
मगृहं द्रष्टुं मातुलमभ्यगात् ॥ ३१ ॥ स ददर्श बहुजन्तून्स्वर्गस्थानिव दुःखिनः ॥ स मातुलं तु पप्रच्छ नत्वा धर्मं सनातनम् ॥ ३२ ॥ हर्षणं
उवाच ॥ क इमे सुखिनस्तात पश्यन्ते नरके च के ॥ ३३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं पृष्टो धर्मराजः सर्वं प्राह यथार्थवत् ॥ तत्कर्मणां गतिं सर्वाम्
शेषेण न्यवेदयत् ॥ ३४ ॥ यम उवाच ॥ विहितस्य न कुर्वन्ति ये कदाचिदतिक्रमम् ॥ न ते पश्यन्ति निरयं कदाचिदपि मानवाः ॥ ३५ ॥
न मानयन्ति ये शास्त्रं नाऽऽचारं न बहुश्रुताम् ॥ विहितातिक्रमं कुर्वन्ते ते नरकवासिनः ॥ ३६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ स तु श्रुत्वा धर्मज्ञाकथं हर्षणः

म० ९५

॥ २६९ ॥

पुनरब्रवीत् ॥ ३७ ॥ हर्षण उवाच ॥ पिता त्वाष्ट्रो भीषणश्च माता विष्टिश्च भीषणा ॥ भ्रातरश्च महात्मानो येन ते शान्तबुद्धयः ॥ ३८ ॥ सुहृ
 पाश्च भविष्यन्ति निदोषा मंगलप्रदाः ॥ तन्मे कर्म वदस्वाद्य तत्कर्ताऽस्मि सरोत्तम ॥ ३९ ॥ अन्यथा तान्न गच्छेथ मित्युक्तः प्राह धर्मराट् ॥
 हर्षणं शुद्धबुद्धिं सं हर्षणोऽसि न संशयः ॥ ४० ॥ बहवः स्युः सुताः केचिन्नैव ते कुलतन्तवः ॥ एक एव सुतः कश्चिद्येन तदभिवते कुलम् ॥
 ॥ ४१ ॥ कुलस्वाऽऽधारभूतो यो यो पित्रोः प्रियकारकः ॥ यः पूर्वजातुद्धरति स पुत्रीस्तितरो गदः ॥ ४२ ॥ यस्यात्त्वयाऽतुरूपं मे प्रोक्तं माता
 महप्रियम् ॥ तस्मात्त्वं गौतमीं गच्छ स्नात्वा नियतमानसः ॥ ४३ ॥ स्तुहि विष्णुं जगद्योनिं शान्तं प्रीतेन चेतसा ॥ स तु प्रीतो यदि भवे
 त्सर्वमिष्टं प्रदास्यति ॥ ४४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इति श्रुत्वा धर्मवाक्यं हर्षणो गौतमीं ययौ ॥ शुचिस्तुष्टाव देवेशं हरिं प्रीतोऽभवेद्धरिः ॥ ४५ ॥
 हर्षणाय ततः प्रादात्कुलभद्रं ततस्तु सः ॥ सर्वभद्रप्रशमनपूर्वकं भद्रमस्तु ते ॥ ४६ ॥ तद्भद्रा प्रोच्यते विष्टिः पिता भद्रस्तथा सुताः ॥ ततः
 प्रभृति तत्तीर्थं भद्रतीर्थं तदुच्यते ॥ ४७ ॥ सर्वमङ्गलदं पुंसां तत्र भद्रपतिर्हरिः ॥ तत्तीर्थंसेविनां पुंसां सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ मंगलैकनिधिः साक्षाद्
 वदेवो जनार्दनः ॥ ४८ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये भद्रतीर्थवर्णनं नाम पञ्चनवतिमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ पतत्रिती
 र्थमारुपात् रोगघ्नं पापनाशनम् ॥ तस्य श्रवणमात्रेण कृतकृत्यो भवेन्नरः ॥ १ ॥ बभूवतुः कश्यपस्य सुतावरुणवीश्वरौ ॥ संपातिश्च जटायुश्च संभवेतां
 तदन्वये ॥ २ ॥ तार्क्ष्यप्रजापतेः पुत्रावरुणो गरुडस्तथा ॥ तदन्वये च संभूतः संपातिः पतगोत्तमः ॥ ३ ॥ जटायुरिति विरुपातो ह्यपरः सोदरोऽ
 नुजः ॥ अन्योन्यस्पर्धया युक्ताबुन्मतौ स्ववलेन तौ ॥ ४ ॥ संजग्मतुर्दिनकरं नमस्कृत्तुं विहायसि ॥ यावत्सूर्यस्य सामीप्यं प्राप्नोतीति विदगोत्तमो
 ॥ ५ ॥ दग्धपक्षावुभौ श्रान्तौ पतितौ गौरसूधनि ॥ बान्धवौ पतितौ दृष्ट्वा निश्चेष्टौ गतचेतनौ ॥ ६ ॥ तावद्दुःखाभिभूतोऽसावरुणः प्राह भास्कर
 रम् ॥ अस्मदंशसमुत्पन्नौ दग्धपक्षी भुवं गतौ ॥ आश्वासय त्वं तिमिरं शो यावन्नैतो मरिष्यत ॥ ७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथेत्थुक्त्वा विनकरो जीवयामास तौ
 खगौ ॥ गरुडोऽपि तयोः श्रुत्वा अवस्थां सह विष्णुना ॥ ८ ॥ आगत्याऽऽश्वासयामास सुखं चेकं च नारद ॥ सर्व एव तदा जग्मुर्गंगां तापापनुत्तये
 ॥ ९ ॥ जटायुश्चारुणश्चैव संपातिर्गरुडस्तथा ॥ सूर्यो विष्णुस्तत्प्रियाय तत्तीर्थं बहुपुण्यदम् ॥ १० ॥ पतत्रितीर्थमारुपात् विपन्नं सर्वकामदम् ॥ स्वयं
 सूर्यस्तथा विष्णुः सुपणैरारुणेन च ॥ ११ ॥ आसते गौतमीतीरे तथैव वृषभध्वजः ॥ त्रयाणापि देवानां स्थितेस्तत्तीर्थं पुण्यम् ॥ १२ ॥ तत्र स्नात्वा
 शुचिर्भूत्वा नमस्कृत्यास्तुरानिमात् ॥ आधिष्यादिविनिर्मुक्तः स परं सौख्यमाप्नुयात् ॥ १३ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये पत

गौ० ब्रह्मपु०
॥ २७० ॥

त्रितीर्थवर्णनं नाम पण्णवतिमोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ विप्रतीर्थमिति ख्यातं तथा नारायणं विदुः ॥ तस्याऽऽख्यानं प्रवक्ष्यामि शृणु विस्मयकारकम् ॥
॥ १ ॥ अन्तर्वेद्यां द्विजः कश्चिद्ब्राह्मणो वेदपारगः ॥ तस्य पुत्रा महाप्राज्ञा गुणरूपदयान्विताः ॥ २ ॥ तेषां कनीयान्यो भ्राता शास्तो गुणगणैर्वृतः ॥
आसन्दिव इति ख्यातः सर्वज्ञानो महामतिः ॥ ३ ॥ आसन्दिवविवाहार्थं पिता यत्नमथाकरोत् ॥ एतस्मिन्नन्तरे रात्रौ सुप्तं तं द्विजपुत्रकम् ॥ ४ ॥
अविष्णुस्मरणं सौम्यशिरस्कमसमाहितम् ॥ आसन्दिवं कूरूपा राक्षसी कामरूपिणी ॥ ५ ॥ तमादायागमच्छीघ्रं गौतम्या दक्षिणे तटे ॥ श्रीगि
रेरुत्तरे पारे बहुब्राह्मणसेवितम् ॥ ६ ॥ नगरं धर्मनिलयं लक्ष्म्या निलयमेव च ॥ तत्र राजा बृहत्कीर्तिः सर्वक्षत्रगुणान्वितः ॥ ७ ॥ तस्यामितक्षेम
सुभिक्षयुक्तं निशावसाने द्विजपुत्रयुक्तम् ॥ सा राक्षसी तत्पुरुमासंसद मनोज्ञरूपाणि विभर्ति नित्यम् ॥ ८ ॥ सा कामरूपेण चरत्यशेषां महीमिमां
तेन समं द्विजेन ॥ गोदावरीदक्षिणतीरभागे बृद्धाकृतिस्तं द्विजमाह भीमा ॥ ९ ॥ ॥ राक्षस्युवाच ॥ एषा तु गंगा द्विजमुख्य संध्या उपास्यतां वि
प्रवरैः समेत्य ॥ यथोचितं विप्रवरास्तु काले नोपासते यत्नत एव संध्याम् ॥ १० ॥ जीवन्त एवाभिहिता मुनीश्वरैरन्त्यावसायिप्रवरास्त एते ॥
अहं जनित्री तव चेति क्षुध्यं नो चेदिदानीं त्वमुपैषि नशिम ॥ ११ ॥ मद्राक्ष्यकर्ताऽसि यदि द्विजेन्द्र सुखं करिष्ये तव यत्प्रियं च ॥ पुनश्च देशं
निलयं गुरुं च संप्रापयिष्ये ननु सत्यमेतत् ॥ १२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ स प्राह का त्वं द्विजपुंगवोऽपि सीवाच तं राक्षसी कामरूपा ॥ विश्वासयन्ती
शपथैरनेकेस्तं भ्रातृभिन्नं मुनिराजपुत्रम् ॥ १३ ॥ कंकालिनी नाम जगत्प्रासिद्धा विप्रोऽपि तामाह निवेदितं यच्च ॥ तदेव कर्ताऽस्मि न संशयो
त्र यत्तत्प्रियं वच्मि करोमि चैव ॥ १४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तद्विप्रवैचनं श्रुत्वा राक्षसी कामरूपिणी ॥ बृद्धा तथाऽपि चार्वंगी दिव्यालंकारभूषणा ॥
॥ १५ ॥ द्विजमादाय सर्वत्र मत्सुतोऽयं गुणाकरः ॥ एवं वदन्ती सर्वत्र याति वक्ति करोति च ॥ १६ ॥ तं विप्रं रूपसौभाग्यवयोविद्याविभूषित
म् ॥ तां च बृद्धां गुणोपेतामस्य मातेति मेनिरे ॥ १७ ॥ तत्र द्विजवरः कश्चिस्त्वां कन्यां भूषणान्विताम् ॥ राक्षसीं तां पुरस्कृत्य प्रादात्तस्मै द्विज
न्मने ॥ १८ ॥ सा कन्या तं पतिं प्राप्य कृतार्थाऽस्मीत्यचिन्तयत् ॥ स द्विजोऽपि गुणैर्युक्ता पत्नीं दृष्ट्वा सुदुःखितः ॥ १९ ॥ ॥ द्विज उवाच ॥
मामियं भक्षयेदेव राक्षसी पापरूपिणी ॥ किं करोमि क गच्छामि कस्यैतत्कथयामि वा ॥ २० ॥ महत्संकटमापन्नं रक्षयिष्यति कोऽत्र माम् ॥
भार्या ममेयं कक्ष्याणी गुणरूपवयोर्युता ॥ एनामप्यशुभाऽकस्माद्भक्षयिष्यति राक्षसी ॥ २१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एतस्मिन्नन्तरे तत्र भार्या सा
गुणशालिनी ॥ बृद्धाऽप्यतिदुराधर्षा सा गता कुत्रचित्ता ॥ २२ ॥ प्रश्रयावनता भूत्वा बाला चापि पतिव्रता ॥ भर्तारं दुःखितं ज्ञात्वा पतिं

प्राह रहः शनैः ॥ २३ ॥ ॥ भार्योवाच ॥ कस्मात्ते दुःखमापन्नं स्वामिस्तत्त्वं वदस्व मे ॥ २४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शनैः प्रोवाच तां भार्या यथाव
 त्पूर्वविस्तरम् ॥ किमकथ्यं प्रिये मित्रे कुलीनायां च योषिति ॥ २५ ॥ भर्तृवाक्यं निशम्येदं प्रोवाच वदतां वरा ॥ २६ ॥ ॥ भार्योवाच ॥ अना
 त्मनः सर्वतोऽपि भयमस्ति गृहेष्वपि ॥ कुतो भयं ह्यात्मवता किं पुनर्गौतमीतटे ॥ २७ ॥ ॥ वसतां विष्णुभक्तानां विरक्तानां विवेकिनाम् ॥ अत्र
 स्नात्वा शुचिर्भूत्वा स्तुहि देवमनामयम् ॥ २८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एतदाकर्ण्य गङ्गायां स्नात्वा विगतकल्मषः ॥ तुष्टाव गौतमीतीरे द्विजो नारायणं
 तथा ॥ २९ ॥ ॥ द्विज उवाच ॥ त्वमन्तरात्मा जगतोऽस्य नाथ त्वमेव कर्तास्य मुकुन्द हर्ता ॥ त्वं पालकः पालयसे न दीनमनाथबन्धो नरासिंह
 कस्मात् ॥ ३० ॥ ॥ श्रुत्वैतत्प्रार्थनं तस्य जगच्छोकनिवारणः ॥ नारायणोऽपि तां पापां निजघान स राक्षसीम् ॥ ३१ ॥ ॥ सुदर्शनेन चक्रेण सहस्रा
 रेण भास्वता ॥ तस्मै प्रादाद्रानिष्टान्प्रापयच्च गुरुं प्रभुः ॥ ३२ ॥ ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थं विप्रं नारायणं विदुः ॥ स्नानदानेन पूजाद्यैरेव सिध्यति
 वाञ्छितम् ॥ ३३ ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये विप्रनारायणतीर्थवर्णनं नाम सप्त नवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ भानुतीर्थमिति ख्यातं त्वाष्टं माहेश्वरं तथा ॥ ऐन्द्रं याम्यं तथाऽऽग्नेयं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ १ ॥ ॥ अभिष्टुत इति ख्यातो राजाऽऽसीत्प्रि
 यदर्शनः ॥ हयमेधेन पुण्येन यष्टुमारब्धवान्भुरान् ॥ २ ॥ ॥ तत्रांस्त्रिजः षोडशासन्वसिष्ठात्रिपुरोगमाः ॥ क्षत्रिये यजमाने तु यज्ञभूमिः कथं भवेत् ॥ ३ ॥
 ब्राह्मणे दीक्षिते राजा भुवं दास्यति यज्ञियाम् ॥ भूपतौ दीक्षिते दाता को भवेत्को नु याचते ॥ ४ ॥ ॥ याञ्चेयमाखिलाशर्मजननी पापह
 पिणी ॥ केनाप्यतो न कार्यैव क्षत्रियेण विशेषतः ॥ ५ ॥ ॥ एवं मीमांसमानेषु ब्राह्मणेषु परस्परम् ॥ तत्र प्राह महाप्राज्ञो वसिष्ठो धर्मवित्तमः ॥
 ॥ ६ ॥ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ राज्ञि दीक्षायमाणे तु सूर्यो याच्यो भुवं प्रति ॥ देहि मे देव सवितर्यजनं देवतोचितम् ॥ ७ ॥
 देवं क्षत्रमसि ब्रह्मभूतनाथ नमोऽस्तु ते ॥ याचितः सविता राज्ञा देवानां यजनं शुभम् ॥ ८ ॥ ॥ ददात्येव ततो राजन्प्रार्थयेशं दिवाकरम् ॥ ९ ॥ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ तथेत्युक्त्वाऽभिष्टुतोऽथ देवदेवं दिवाकरम् ॥ श्रद्धया प्रार्थयामास हरीशजात्मकं रविम् ॥ १० ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ देवानां
 यजनं देहि सवितस्ते नमोऽस्तु ते ॥ ११ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ क्षत्रं देवं यतः सूर्यो दत्ता भूधृपतेस्ततः ॥ सविता देवदेवेशो ददामीत्प्रभ्यभाषत ॥
 ॥ १२ ॥ ॥ एवं करोति यो यज्ञं तस्य रिष्टिर्न काचन ॥ तथा वाजिमखे सत्रे ब्राह्मणैर्वेदपारगैः ॥ १३ ॥ ॥ प्रारब्धेऽभिष्टुता राज्ञा यज्ञागाद्रूपार्तिं रविः ॥
 देवानां यजनं दातुं भानुतीर्थं तदुच्यते ॥ १४ ॥ ॥ तं देवक्रतुमुत्कृष्टं हयमेधं सुरैर्युतम् ॥ दैत्याश्च दनुजाश्चैव तथाऽन्ये यज्ञघातकाः ॥ १५ ॥ ॥ ब्रह्मोप

धराः सर्वे गायन्तः सामगा इव ॥ तेषु तत्र महाप्राज्ञाः प्राविशन्निवारिताः ॥ १६ ॥ चमसानि च पात्राणि चषालं साममेव च ॥ सोमपानं हवि
 स्त्यागमृत्विजो भूपतिं तथा ॥ १७ ॥ निन्दन्ति निक्षिपन्त्यन्ये हसन्त्यन्ये तथाऽसुराः ॥ तेषां चेष्टा न जानन्ति विश्वरूपं विना मुने ॥ १८ ॥ विश्वरूपो
 ऽपि पितरं प्राह दैत्या इमे इति ॥ तत्पुत्रवचनं श्रुत्वा त्वष्टा प्राह सुरानिदम् ॥ १९ ॥ ॥ त्वष्टोवाच ॥ ॥ गृहीत्वा वारिदभीश्च प्रोक्षयध्वं समन्ततः ।
 ये निन्दन्ति मत्सं पुण्यं चमसं सोममेव च ॥ २० ॥ मया त्वपहताः सर्वे इत्युक्त्वा परिषिञ्चत ॥ २१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ तथा चक्रुः
 सुरगणास्त्वष्टा चापि तथाऽकरोत् ॥ भस्मीभूतास्ततः सर्वे कादिशीकास्ततोऽभवन् ॥ २२ ॥ हता मया महापापा इत्युक्त्वा वार्यवाक्षिपत् ॥ ततः
 क्षीणायुषो दैत्याः प्रातिष्ठन्कुपितास्ततः ॥ २३ ॥ यत्रैतत्प्राक्षिपद्धारि त्वष्टा लोकप्रजापतिः ॥ त्वाष्टं तीर्थं तदारूपातं सर्वपापप्रणाशनम् ॥
 ॥ २४ ॥ त्वष्टुर्वाक्याच्युतान्दैत्यान्निजघान यमस्तदा ॥ कालदण्डेन चक्रेण कालपाशेन मन्युना ॥ २५ ॥ यत्र ते निहता दैत्यास्तत्तीर्थं
 याम्मुच्यते ॥ यत्राभवत्क्रतुः पूर्णो हुत्वाऽग्नौ चामृतं बहु ॥ २६ ॥ धाराभिः शरमानाभिरखण्डाभिर्महाध्वरे ॥ यत्राभवद्धव्यवाहस्तृप्तस्तस्य ह्यभि
 धृतः ॥ २७ ॥ अग्नितीर्थं तदारूपातमश्वमेधफलप्रदम् ॥ इन्द्रो मरुद्भिर्नृपतिं प्राहेदं वचनं शुभम् ॥ २८ ॥ त्वं संम्राड्भविता राजन्नुभयोरपि
 लोकयोः ॥ सखा मम प्रियो नित्यं भविता नात्र संशयः ॥ २९ ॥ स कृतार्थो मर्त्यलोक इन्द्रतीर्थे च तर्पणम् ॥ कुर्यात्पितॄणां प्रीत्यर्थं यमतीर्थे विशेषे
 षतः ॥ ३० ॥ माहेश्वरं तु तत्तीर्थं पूजितोऽभिधृतः शिवः ॥ भक्तियुक्तेन विप्रैश्च सर्वकर्मविशारदैः ॥ ३१ ॥ वैदिकैर्लौकिकैश्चैव मन्त्रैः पूज्यं महेश्वरम् ॥
 नृत्यैर्गीतिस्तथा वाद्यैरमृतैः पञ्चसंभैः ॥ ३२ ॥ उपचारैश्च बहुभिर्दण्डपातप्रदक्षिणैः ॥ धूपैर्दीपैश्च नैवेद्यैः पुष्पैर्गन्धैः सुगन्धिभिः ॥ ३३ ॥ पूजया
 मास देवेशं विष्णुं शंभुं धियैकया ॥ ततः प्रसन्नो देवेशो वरान्ददतुरोजसा ॥ ३४ ॥ अभिष्टुते नरेन्द्राय भुक्तिमुक्ती उभे अपि ॥ माहात्म्यमस्य
 तीर्थस्य तथा ददतुरुत्तमम् ॥ ३५ ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थं शैवं वैष्णवमुच्यते ॥ तत्र स्नानं च दानं च सर्वकामप्रदं विदुः ॥ ३६ ॥ इमानि सर्वतीर्थानि
 स्मरेदपि पठेत् वा ॥ विमुक्तः सर्वपापेभ्यः शिवविष्णुपुरं व्रजेत् ॥ ३७ ॥ भानुतीर्थे विशेषेण स्नानं सर्वार्थसिद्धिदम् ॥ तत्र तीर्थं महापुण्यं तीर्थानां
 शतमत्र हि ॥ ३८ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये भान्वादिशततीर्थवर्णनं नामाष्टमवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ भिद्यतीर्थमिति ख्यातं रोगघ्नं पापनाशनम् ॥ महादेवपदाम्भोजयुगभक्तिप्रदायकम् ॥ १ ॥ तत्राप्येवंविधां पुण्यां कथां शृणु महा
 मते ॥ गङ्गाया दक्षिणे तीरे श्रीगिरेरुत्तरे तटे ॥ २ ॥ आदिकेश इति ख्यात ऋषिभिः परिपूजितः ॥ महादेवो लिङ्गरूपी सदाऽऽस्ते सर्वकामदः ॥
 ॥ ३ ॥ सिन्धुद्वीप इति ख्यातो मुनिः परमधार्मिकः ॥ तस्य भ्राता वेद इति स चापि परमो ऋषिः ॥ ४ ॥ तमादिकेशं वै देवं त्रिपुरारिं त्रिलोक

नम् ॥ नित्यं पूजयते भक्त्या प्राप्ते मध्यंदिने रवौ ॥ ५ ॥ भिक्षाटनाय वेदोऽपि याति ग्रामं विचक्षणः ॥ याते तस्मिन्निद्वज्वरे व्याधः परमधा-
 र्मिकः ॥ ६ ॥ तस्मिन्निद्वज्वरे पुण्ये मृगयां याति नित्यशः ॥ अटित्वा विविधान्देशान्मृगान्दत्त्वा यथासुखम् ॥ ७ ॥ न्यय मांसं घनुष्कोऽव्या-
 श्रान्तो व्याधः शिवं प्रभुम् ॥ ८ ॥ आदिकेशं समागत्य न्यस्य मांसं ततो बहिः ॥ गङ्गां गत्वा मुखे वारिं गृहीत्वाऽऽगत्य तं शिवम् ॥ ९ ॥ यस्य
 कस्यापि पत्राणि करेणाऽऽदाय भक्तितः ॥ अपरेण च मांसानि नैवेद्यार्थं च तन्मनाः ॥ १० ॥ आदिकेशं समागत्य वेदेनार्चितमोजसा ॥ पादेनाऽऽ-
 हृत्य तां पूजां मुखान्नीतेन वारिणा ॥ ११ ॥ स्नापयित्वा शिवं देवमर्चयित्वा तु पत्रकैः ॥ कल्पयित्वा तु तन्मांसं शिवो मे प्रीयतामिति ॥ १२ ॥ नैव
 किञ्चित्स जानाति शिवभक्तिं विना शुभाम् ॥ ततो याति स्वकं स्थानं मसिनं तु यथागतम् ॥ १३ ॥ करोत्येतादृगागत्याऽऽगत्य प्रत्यहमेव सः ॥
 तथाऽपीशस्तुतोपास्य विचित्रा हीश्वरस्थितिः ॥ १४ ॥ यावन्नायात्यसौ भिद्यः शिवस्तावन्न सौख्यभाक् ॥ भक्तानुकम्पितां शंभोर्मानातीतां तु वेत्ति
 कः ॥ १५ ॥ संपूजयत्यादिकेशमुमया प्रत्यहं शिवम् ॥ एवं बहुतिथे काले याते वेदश्चुकोप ह ॥ १६ ॥ पूजां मन्त्रवर्ती चित्रां शिवभक्तिसमन्वि-
 ताम् ॥ को नु विध्वंसते पापो मत्तः स वधमाप्नुयात् ॥ १७ ॥ गुरुदेवद्विजस्वामिद्रोही बध्यो मुनेरपि ॥ सर्वस्यापि वधाहोऽसौ शिवस्य द्रोहकृ-
 त्नरः ॥ १८ ॥ एवं निश्चित्य मेधावी वेदः सिन्धोस्तथाऽनुजः ॥ कस्येयं पापचेष्टा स्यात्पापिष्ठस्य दुरात्मनः ॥ १९ ॥ पुष्पैर्वन्यभवेर्दिव्यैः कन्दैर्मूल-
 फलेः शुभैः कृता पूजां स विष्वस्य ह्यन्यां पूजां करोति यः ॥ २० ॥ मांसेन तरुपत्रैश्च स च बध्यो भवेन्मम ॥ एवं संचिन्त्य मेधावी गोपयित्वा तनुं तदा
 ॥ २१ ॥ तं पश्येयमहं पापं पूजाकर्तारमीश्वरे ॥ एतस्मिन्नन्तरे प्रायाद्रथाधो देवं यथा पुरा ॥ २२ ॥ नित्यवत्पूजयन्तं तमादिकेशस्तदाऽब्रवीत् ॥ २३ ॥
 ॥ आदिकेश उवाच ॥ भो भो व्याध महाबुद्धे श्रान्तोऽसीति पुनः पुनः ॥ चिराय कथमायातस्त्वां विना तात दुःखितः ॥ न विन्दामि सुखं किञ्चि-
 त्समाश्वसिह पुत्रक ॥ २४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तमेवंवादिनं देवं वेदः श्रुत्वा विलोक्य तु ॥ चुकोप विस्मयाविष्टो न च किञ्चिदुवाच ह ॥ २५ ॥
 व्याधश्च नित्यवत्पूजां कृत्वा स्वभवनं ययौ ॥ वेदश्च कुपितो भूत्वा आगत्येशमुवाच ह ॥ २६ ॥ ॥ वेद उवाच ॥ अयं व्याधः पापरतः क्रिया-
 ज्ञानविवर्जितः ॥ प्राणिहिसारतः क्रूरो निर्देयः सर्वजन्तुषु ॥ २७ ॥ हीनजातिरकिञ्चिज्ज्ञो गुरुक्रमविवर्जितः ॥ सदाऽनुचितकारी चानिर्जिताखिल-
 गोमणः ॥ २८ ॥ तस्याऽऽत्मानं दर्शितवान्न मां किञ्चन वक्ष्यसि ॥ पूजां मन्त्रविधानेन करोमीश यतव्रतः ॥ २९ ॥ त्वदेकशरणो नित्यं भार्या-
 पुत्रविवर्जितः ॥ व्याधो मसिनं दुष्टेन पूजां तव करोत्यसौ ॥ ३० ॥ तस्य प्रसन्नो भगवान्न ममेति महाद्रुतम् ॥ शास्तिमस्य करिष्यामि भिद्यस्य

श्री० ब्रह्म०

॥ २७२ ॥

ह्यपकारिणः ॥ ३१ ॥ मृदोः कोऽपि भवेत्प्रीतः कोऽपि तद्बुरात्मनः ॥ तस्मादहं मूर्ध्नि शिलां पातयेयमसंशयम् ॥ ३२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्यु-
क्तवति वे वेदे विदस्येशोऽब्रवीदिम् ॥ ३३ ॥ आदिकेश उवाच ॥ श्वः प्रतीक्षस्व पश्चान्मे शिलां पातय मूर्धनि ॥ ३४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथेत्यु-
क्त्वा स वेदोऽपि शिलां संत्यज्य बाहुना ॥ उपसंहृत्य तं कोपं श्वः करोमीत्युवाच ह ॥ ३५ ॥ ततः प्रातः समागत्य कृत्वा स्नानादिकर्म च ॥
वेदोऽपि नित्यवत्पूजां कुर्वन्पश्यति मस्तके ॥ ३६ ॥ लिङ्गस्य सत्रणां भीर्मा धारां च रुधिरहुताम् ॥ वेदः स विस्मितो भूत्वा किमिदं लिङ्गमूर्ध-
नि ॥ ३७ ॥ महोत्पातो भवेत्कस्य सूचयेदित्यचिन्तयत् ॥ मृद्भिश्च गोमयेनापि कुशैस्तं गांगवारिभिः ॥ ३८ ॥ प्रक्षालयित्वा तां पूजां कृतवा-
न्नित्यवत्तदा ॥ एतस्मिन्नन्तरे प्रायाद्व्याधो विगतकल्मषः ॥ ३९ ॥ मूर्धानं व्रणसंयुक्तं सरक्तं लिङ्गमस्तके ॥ शंकरस्याऽऽदिकेशस्य ददरोऽन्तर्गत-
स्तदा ॥ ४० ॥ दृष्ट्वैव किमिदं चित्रमित्युक्त्वा निशितैः शरैः ॥ आत्मानं भेदयामास शतधा च सहस्रधा ॥ ४१ ॥ स्वामिनो वैकृतं दृष्ट्वा कः क्षमे-
तोत्तमाशयः ॥ मुहुर्निनिन्द चाऽऽत्मानं मयि जीवत्यश्रुदिदम् ॥ ४२ ॥ कष्टमापतितं कीदृगहो दुर्विधिवैशसात् ॥ तत्कर्म तस्य संवीक्ष्य महादेवोऽ-
तिविस्मितः ॥ ततः प्रोवाच भगवान्वेदं वेदविदां वरम् ॥ ४३ ॥ आदिकेश उवाच ॥ पश्य व्याधं महाबुद्धे भक्तं भावेन संयुतम् ॥ त्वं तु मृद्भिः
कुशैर्वाभिर्मुर्धानं स्पृष्टवानसि ॥ ४४ ॥ अनेन प्रहसा ब्रह्मन्ममाऽऽत्माऽपि निवेदितः ॥ भक्तिः प्रेमाथवा शक्तिर्विचारो यत्र विद्यते ॥ तस्मादस्मै
वरान्दास्ये पश्चात्तुभ्यं द्विजोत्तम ॥ ४५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वरेण च्छन्दयामास व्याधं देवो महेश्वरः ॥ व्याधः प्रोवाच देवेशं निर्मास्यं तव यद्भवेत् ॥ ४६ ॥
तदस्माकं भवेन्नाथ मन्नाम्रा तीर्थमुच्यताम् ॥ सर्वैकतुफलं तीर्थं स्मरणोदेव जायताम् ॥ ४७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथेत्युवाच देवेशस्ततस्तत्तीर्थमुत्त-
मम् ॥ भिद्धतीर्थं समस्ताघसंघावच्छेदकारणम् ॥ ४८ ॥ श्रीमहादेवचरणमहाभक्तिविधायकम् ॥ अभवत्स्नानदानाद्यैर्भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ वेद-
स्यापि वरान्प्रादाच्छिवो नानाविधान्वहून् ॥ ४९ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये भिद्धतीर्थमहिमवर्णनं नामैकोन-
शतमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ चक्षुस्तीर्थमिति ख्यातं रूपसौभाग्यदायकम् ॥ यत्र योगेश्वरो देवो गौतम्या दक्षिणे तटे ॥ १ ॥ पुरं
भौवनमाख्यातं गिरिमूर्ध्याभिधीयते ॥ यत्रासौ भौवनो राजा क्षत्रधर्मपरायणः ॥ २ ॥ तस्मिन्पुरवरे कश्चिद्ब्राह्मणो वृद्धकौशिकः ॥ तत्पुत्रो
गौतम इति ख्यातो वेदविदुत्तमः ॥ ३ ॥ तस्य मातुर्मनोदोषाद्विपरीतोऽभवाद्भिजः ॥ सखा तस्य वणिक्कश्चिन्मणिकुण्डल उच्यते ॥ ४ ॥ तेन सर्व-
द्विजस्याऽऽसीद्विभं द्विजवैश्ययोः ॥ श्रीमद्विरद्वयोर्नित्यं परस्परहृत्तैषिणोः ॥ ५ ॥ कदाचिन्नौतमो वैश्यं वित्तेशं मणिकुण्डलम् ॥ ग्राहेदं वचनं

४० १००

॥ २७२ ॥

प्रीत्या रहः स्थित्वा पुनः पुनः ॥ ६ ॥ गौतम उवाच ॥ गच्छामो धनमादातुं पर्वतानुर्धनपि ॥ यौवनं तद्वथा ज्ञेयं विना सौख्यानुकूल्यतः ॥ धने
 विना तत्कथं स्यादहो धिङ्निर्धनं नरम् ॥ ७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कुण्डलो द्विजमाहेदं मत्पित्रोपार्जितं धनम् ॥ बह्वस्ति किं धनेनाद्य करिष्ये द्विज
 सत्तम ॥ द्विजः पुनरुवाचेदं मणिकुण्डलमोजसा ॥ ८ ॥ गौतम उवाच ॥ धर्मार्थज्ञानकामानां को नु त्तः प्रशस्यते ॥ उक्तप्राप्तिरेवैषां सखे
 स्थाध्या शरीरिणाम् ॥ ९ ॥ स्वैनैव व्यवसायेन धन्या जीवन्ति जन्तवः ॥ परदत्तार्थसंतुष्टाः कष्टजीविन एव ते ॥ १० ॥
 स पुत्रः शस्यते लोके पितृभिश्चाभिनन्द्यते ॥ यः पैत्र्यमभिलिप्सेत न वाचाऽपि तु कुण्डल ॥ ११ ॥ स्वबाहुबलमाश्रित्य योऽर्थानर्जयते
 सुतः ॥ स कृतार्थो भवेच्छोके पैत्र्यं वित्तं न तु स्पृशेत् ॥ १२ ॥ स्वयंमाज्यं सुतो वित्तं पित्रे दास्यति बन्धवे ॥ तं तु पुत्रं विजानीयादितरो योनि
 कीटकः ॥ १३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तु तद्वाक्यं ब्राह्मणस्याभिलाषिणः ॥ तथेति मत्वा तद्वाक्यं रत्नान्यादाय सत्वरः ॥ १४ ॥
 आत्मकीयानि वित्तानि गौतमाय न्यवेदयत् ॥ धनेनैतेन देशांश्च परिभ्रम्य यथासुखम् ॥ १५ ॥ धनान्यादाय वित्तानि पुनरेष्यामहे गृहम् ॥
 सत्यमेव वणिग्वक्ति स तु विप्रः प्रतारकः ॥ १६ ॥ पापात्मा पापचित्तं च न बुबोध वणिग्द्विजम् ॥ तौ परस्परमामन्व्य माता पित्रोरजानतोः ॥
 ॥ १७ ॥ देशादेशान्तरं यातो धनार्थं तो वणिग्द्विजौ ॥ वणिग्घस्तस्थितं वित्तं ब्राह्मणो हर्तुमिच्छति ॥ १८ ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ येन केना
 प्युपायेन तद्धनं हि समाहरे ॥ अहो पृथिव्यां रम्याणि नगराणि सहस्रशः ॥ १९ ॥ इष्टप्रदाज्यः कामस्य देवता इव योषितः ॥ मनोहरास्तत्र
 तत्र सन्ति किं कियते मया ॥ २० ॥ धनमाहृत्य यत्नेन योषिद्वयो यदि दीयते ॥ भुज्यन्ते तास्ततो नित्यं सफलं जीवितं हि तत् ॥ २१ ॥
 नृत्यगीतरतो नित्यं पण्यस्त्रीभिरलंकृतः ॥ भोक्ष्ये कथं तु तद्वित्तं वैश्यान्मदस्तमागतम् ॥ २२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं चिन्तयमानोऽसौ गौतमः
 प्रहसन्निव ॥ मणिकुण्डलमाहेदमधर्मादेव जन्तवः ॥ २३ ॥ बुद्धिं सुखमभीष्टानि प्राप्नुवन्ति न संशयः ॥ धर्मिष्ठाः प्राणिनो लोके दृश्यन्ते
 दुःखभागिनः ॥ २४ ॥ तस्माद्धर्मेण किं तेन दुःखैकफलहेतुना ॥ २५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ नेत्युवाच ततो वैश्यः सुखं धर्मे प्रतिष्ठितम् ॥ पापे
 दुःखं भयं शोको दारिद्र्यं क्रेश एव च ॥ यतो धर्मस्ततो भुक्तिः स्वधर्मः किं विनश्यति ॥ २६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं विवदतोस्तत्र संपरायस्त
 योरभूत् ॥ यस्य पक्षो भवेज्ज्यायान्स परार्थमवाप्नुयात् ॥ २७ ॥ पृच्छावः कस्य प्राबल्यं धर्मिणो वाऽप्यधर्मिणः ॥ वेदात्तु लौकिकं ज्येष्ठं लोके यमात्सुखं
 भवेत् ॥ २८ ॥ एवं विवदमानौ तावृचतुः सकलाजानान् ॥ धर्मस्य वाऽप्यधर्मस्य प्राबल्यमनयोर्भुवि ॥ २९ ॥ तद्वदन्तु यथावृत्तमेवमूचतुरोजसा ॥

एवं तत्रोचिरे केचिद्ये धर्मेणानुवर्तिनः ॥ ३० ॥ अनुभूयते च तैर्दुःखं पापिष्ठा सुखिनो जनाः ॥ संपराये धनं सर्वं जितं विप्रे न्यवेदयत् ॥ ३१ ॥
मणिमान्धर्मविच्छ्रेष्ठः पुनर्धर्मं प्रशंसति ॥ मणिमन्तं द्विजः प्राह किं धर्ममनुशंससि ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथेति चेत्याह वैश्यो ब्राह्मणः पुनरब्रवीत् ॥ ३२ ॥
॥ ब्राह्मण उवाच ॥ जितं मया धनं वैश्य निर्लज्जः किंतु भाषसे ॥ मयैव विजितो धर्मो यथेष्टाचरणात्मकः ॥ ३३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तद्ब्राह्मणवचः
श्रुत्वा वैश्यः सस्मित ऊचिवान् ॥ ३४ ॥ ॥ वैश्य उवाच ॥ पुलाका इव धान्येषु पुस्तिका इव पक्षिषु ॥ तथैव तान्सखे मन्ये येषां धर्मो न
विद्यते ॥ ३५ ॥ चतुर्णां पुरुषार्थानां धर्मः प्रथम उच्यते ॥ पश्चादर्थश्च कामश्च स धर्मो मयि तिष्ठति ॥ कथं ब्रूषे द्विजश्रेष्ठ मया विजितमित्यदः ॥
॥ ३६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ द्विजो वैश्यं पुनः प्राह हस्ताभ्यां जायतां पणः ॥ तथेति मन्यते वैश्यस्तौ गत्वा पुनरूचतुः ॥ ३७ ॥ पूर्ववह्नौकिका
नगत्वा जितमित्यब्रवीद्विजः ॥ करौ छित्वा ततः प्राह कथं धर्मं तु मन्यसे ॥ आक्षिप्तो ब्राह्मणेनैवं वैश्यो वचनमब्रवीत् ॥ ३८ ॥ ॥ वैश्य उवाच ॥
धर्ममेव परं मन्ये प्राणैः कण्ठगतैरपि ॥ माता पिता सुहृदन्धुर्वर्म एव शरीरिणाम् ॥ ३९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं विवदमानौ तावर्थवान्ब्राह्मणोऽ
भवत् ॥ विमुक्तो वैश्यकस्तत्र बाहुभ्यां च धनेन च ॥ ४० ॥ एवं भ्रमन्तौ संप्राप्तौ गङ्गां योगेश्वरं हरिम् ॥ यदृच्छया मुनिश्रेष्ठ मिथस्तावूचतुः
पुनः ॥ ४१ ॥ वैश्यो गङ्गां तु योगेशं धर्ममेव प्रशंसति ॥ अतिकोपाद्विजो वैश्यमाक्षिपन्पुनरब्रवीत् ॥ ४२ ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ गतं धनं करो
छिन्नाववशिष्टोऽसुभिर्भवान् ॥ त्वमन्यथा यदि ब्रूष आहरिष्येऽसिना शिरः ॥ ४३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ विहस्य पुनराहेदं वैश्यो गौतममञ्जसा ॥ ४४ ॥
॥ वैश्य उवाच ॥ धर्ममेव परं मन्ये यथेच्छसि तथा कुरु ॥ ब्राह्मणांश्च गुरुन्देवान्वेदान्धर्मं जनादेनम् ॥ ४५ ॥ यस्तु निन्दयते पापो नासौ स्पृश्यो
ऽथ पापकृत् ॥ उपेक्षणीयो दुर्वृत्तः पापात्मा धर्मदूषकः ॥ ४६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततः प्राह स कोपेन धर्मं यद्यनुशंससि ॥ आवयोः प्राणयोरत्र
पणः स्यादिति वै मुने ॥ ४७ ॥ एवमुक्ते गौतमेन तथेत्याह वणिक्तदा ॥ पुनरप्युचतुर्भौ लोकाँल्लोकास्तथोचिरे ॥ ४८ ॥ योगेश्वरस्य पुरतो
गौतम्या दक्षिणे तटे ॥ तं निपात्य विशं विप्रश्चक्षुरुपाटय चाब्रवीत् ॥ ४९ ॥ ॥ विप्र उवाच ॥ गतोऽसीमां दशां वैश्य नित्यं धर्मप्रशंसया ॥
गतं धनं गतं चक्षुःश्रोत्रैर्दितौ करपल्लवौ ॥ पृष्टोऽसि मित्रं गच्छामि मैवं ब्रूयाः कथान्तरे ॥ ५० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तस्मिन्प्रायते वैश्योऽसौ चिन्तया
मास चेतसि ॥ हा कष्टं मे किमभवद्भर्तृकमनसो हरे ॥ ५१ ॥ स कुण्डलो वणिक्श्रेष्ठो निर्धनो गतबाहुकः ॥ गतनेत्रः शुचं प्राप्तो धर्ममिवानुसं
स्मरन् ॥ ५२ ॥ एवं बहुविधां चिन्तां कुर्वन्नारते महीतले ॥ निश्चेष्टोऽथ निरुत्साहः पतितः शोकसागरे ॥ ५३ ॥ दिनावसाने शर्वयोमुदिते

चन्द्रमण्डले ॥ एकादश्यां शुक्रपक्षे तत्राऽऽयाति विभीषणः ॥ ५४ ॥ स तु योगेश्वरं देवं पूजयित्वा यथाविधि ॥ स्नात्वा तु गौतमीं गङ्गां सपुत्रो
 राक्षसैर्वृतः ॥ ५५ ॥ विभीषणस्य हि सुतो विभीषण इवापरः ॥ वैभीषणिरिति ख्यातस्तमपश्यदुवाच ह ॥ ५६ ॥ वैश्यस्य वचने
 श्रुत्वा यथावृत्तं स धर्मवित् ॥ पित्रे निवेदयामास लङ्केशाय महात्मने ॥ स तु लङ्केश्वरः प्राह पुत्रं प्रीत्या गुणाकरम् ॥ ५७ ॥
 विभीषण उवाच ॥ श्रीमात्रामो मम गुरुस्तस्य मान्यः सखा मम ॥ हनुमानिति विख्यातस्तेनाऽऽनीतो गिरिमहान् ॥ ५८ ॥ पुरा कार्यान्तरे प्राप्ते
 सर्वौषध्याश्रयोऽचलः ॥ जाते कार्ये तमादाय हिमवन्तमथागमत् ॥ ५९ ॥ विशल्यकरणी चेति मृतसंजीवनीति च ॥ तदाऽऽनीय महाबुद्धी रामाया
 क्लिष्टकर्मणे ॥ ६० ॥ निवेदयित्वा तत्साध्यं तस्मिन्वृत्ते समागतः ॥ पुनर्गिरिं समादाय आगच्छदेवपर्वतम् ॥ ६१ ॥ तामानीयास्य हृदये निवेश
 य हरिं स्मरन् ॥ ततः प्राप्स्यत्ययं सर्वमपेक्षितमुदारधीः ॥ ६२ ॥ गच्छतस्तस्य वेगेन विशल्यकरणी पुनः ॥ अपतद्गौतमीतीरे यत्र योगेश्वरो
 हरिः ॥ ६३ ॥ वैभीषणिरुवाच ॥ तामोषधीं मम पितृदर्शयाऽऽशु विलम्ब मा ॥ परार्तिशमनादन्यच्छ्रेयो न भुवनत्रये ॥ ६४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 विभीषणस्तथेत्युक्त्वा तां पुत्रस्याप्यदर्शयत् ॥ इपेत्वेत्यस्य वृक्षस्य शाखां चिच्छेद तत्सुतः ॥ वैश्यस्य चापि वै प्रीत्या सन्तः परहिते रताः ॥
 ॥ ६५ ॥ ॥ विभीषण उवाच ॥ यत्रापतन्नगे चास्मिन्स वृक्षस्तु प्रतापवान् ॥ तस्य शाखां समादाय हृदयेऽस्य निवेशय ॥ तत्पृष्ठमात्र एवासौ
 स्वकं रूपमवाप्नुयात् ॥ ६६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा पितुर्वाक्यं वैभीषणिरुदारधीः ॥ तथा चकार वै सम्यक्काष्ठखण्डं न्यवेशयत् ॥ ६७ ॥
 हृदये स तु वैश्योऽपि सचक्षुः सकरोऽभवत् ॥ मणिमन्त्रौषधीनां हि वीर्यं कोऽपि न बुध्यते ॥ ६८ ॥ तदेव काष्ठमादाय धर्ममेवानुसंस्मरन् ॥
 स्नात्वा तु गौतमीं गङ्गां तथा योगेश्वरं हरिम् ॥ ६९ ॥ नमस्कृत्वा पुनरगात्काष्ठखण्डेन वैश्यकः ॥ परिभ्रमन्पुत्रं महापुरामिति श्रुतम् ॥ ७० ॥
 महाराज इति ख्यातस्तत्र राजा महाबलः ॥ तस्य नास्ति सुतः कश्चित्पुत्रिका नष्टलोचना ॥ ७१ ॥ सैव तस्य सुता पुत्रस्तस्यापि व्रतमीदृशम् ॥
 देवो वा दानवो वाऽपि ब्राह्मणः क्षत्रियो भवेत् ॥ ७२ ॥ वैश्यो वा शूद्रयोनिर्वां सगुणो निर्गुणोऽपि वा ॥ तस्मैऽदयो इयं पुत्री यो नेत्रे आहरिष्य
 ति ॥ ७३ ॥ राज्येन सह देयेयमिति राजा ह्युचोषयत् ॥ अहर्निशमसौ वैश्यः श्रुत्वा चोषमथाब्रवीत् ॥ ७४ ॥ ॥ वैश्य उवाच ॥ अहं नेत्रे आह
 रिष्ये राजपुत्र्या असंशयम् ॥ ७५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तं वैश्यं तरसाऽऽदाय महाराज्ञे न्यवेदयत् ॥ तत्काष्ठस्पर्शमात्रेण सनेत्राऽभून्नृपात्मजा ॥ ७६ ॥
 ततः सविस्मयो राजा को भवानिति चाब्रवीत् ॥ वैश्यो राज्ञे यथावृत्तं न्यवेदयदर्शयतः ॥ ७७ ॥ ॥ वैश्य उवाच ॥ ब्राह्मणानां प्रसादेन धर्मस्य

तपसस्तथा ॥ दानप्रभावाद्यज्ञैश्च विविधैर्भूरिदक्षिणैः ॥ दिव्यांषधिप्रभावेन मम सामर्थ्यमीदृशम् ॥ ७८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एतद्वैश्यवचः श्रुत्वा वि
स्मितोऽध्वन्महीपतिः ॥ ७९ ॥ ॥ राजोवाच ॥ अहो महानुभावोऽयं प्रायो वृन्दारको भवेत् ॥ अन्यथैतादृगन्यस्य सामर्थ्यं दृश्यते कथम् ॥
तस्मादस्मै तु तर्त कन्यां प्रदास्ये राज्यपूर्विकाम् ॥ ८० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इति संकल्प्य मनसि कन्यां राज्यं च दत्तवान् ॥ विहारार्थं गतः स्वैरं परं
खेदमुपागतः ॥ ८१ ॥ न मित्रेण विना राज्यं न मित्रेण विना सुखम् ॥ तमेव सततं विप्रं चिन्तयन्वैश्यनन्दनः ॥ ८२ ॥ एतदेव सुजातानां लक्षणं
भुवि देहिनाम् ॥ कृपाद्रिं यन्मनो नित्यं तेषामप्यहितेषु हि ॥ ८३ ॥ महानृपो वनं प्रायात्स राजा मणिकुण्डलः ॥ तस्मिन्शासति राज्यं तु कदाचि
द्वीतमं द्विजम् ॥ ८४ ॥ हतस्त्वं द्यूतकैः पापैरपश्यन्मणिकुण्डलः ॥ तमादाय द्विजं मित्रं पूजयामास धर्मवित् ॥ ८५ ॥ धर्माणां तु प्रभावं तं
तस्मै सर्वं न्यवेदयत् ॥ स्नापयामास गंगायां तं सर्वाघनिवृत्तये ॥ ८६ ॥ तेन विप्रेण सर्वेस्तेः स्वर्गायैर्गोत्रजैर्वृतः ॥ वैश्यैः स्वदेशसंभूतैर्ब्राह्मणस्य
तु बान्धवैः ॥ ८७ ॥ वृद्धौ शिकमुख्यैश्च तस्मिन्योगेश्वरान्तिके ॥ यज्ञानिष्ठा सुरान्पूज्य ततः स्वर्गमुपेयिवान् ॥ ८८ ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थं
मृतसंजीवनं विदुः ॥ चक्षुस्तीर्थं सयोगेशं स्मरणादपि पुण्यदम् ॥ मनःप्रसादजननं सर्वदुःखविनाशनम् ॥ ८९ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमी
माहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये चक्षुस्तीर्थादिवर्णनं नाम शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ उर्वशीतीर्थमाख्यातमश्वमेधफलप्रदम् ॥ स्नानदान
महादेववासुदेवार्चनादिभिः ॥ १ ॥ महेश्वरो यत्र देवो यत्र शार्ङ्गधरो हरिः ॥ प्रमतिर्नाम राजाऽऽसीत्सार्वभौमः प्रतापवान् ॥ २ ॥ रिपूञ्जित्वा जगा
माऽऽशु इन्द्रलोकं सुरैर्वृतम् ॥ तत्रापश्यत्सुरपतिं मरुद्भिः सह नारद ॥ ३ ॥ जहासेन्द्रं पाशहस्तं प्रमतिः क्षत्रियर्षभः ॥ तं हसन्तमथाऽऽलक्ष्य
हरिः प्रमतिमब्रवीत् ॥ ४ ॥ ॥ इन्द्र उवाच ॥ देवालये महाबुद्धे मरुद्भिः कीडितैरलम् ॥ दिशो जित्वा दिवं प्राप्तः कुरु कीडां मया सह ॥ ५ ॥
ब्रह्मोवाच ॥ सकषायं हरिवचो निशम्य प्रमतिर्नृपः ॥ तथेत्थुवाच देवेन्द्रं निष्कृतिं कां तु मन्यसे ॥ तच्छ्रुत्वा प्रमतेर्वाक्यं सुरानृपमब्रवीत् ॥ ६ ॥
॥ इन्द्र उवाच ॥ उर्वश्येव पणोऽस्माकं प्राप्या या निखिलैर्मखैः ॥ उर्वशीं निष्कृतिं मन्ये त्वं राजन् किं तु मन्यसे ॥ ७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥
एतच्छ्रुत्वेन्द्रवचनं प्रमतिः प्राह गर्वितः ॥ यद्वशीषि सुरेशान तन्मन्येऽहं शतक्रतो ॥ ८ ॥ प्राहेन्द्रः प्रमतिं तद्वन्निष्कृत्यै दक्षिणं करम् ॥ सवर्मं सशरं
धर्म्यं देहि दीध्यामहे वयम् ॥ ९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ तावेवं संविदं कृत्वा देवनायोपतस्थतुः ॥ प्रमतिर्जितर्वास्तत्र उर्वशीं देवतस्त्रियम् ॥ तां जित्वा
प्रमतिः प्राह संरम्भात्तं शतक्रतुम् ॥ १० ॥ ॥ प्रमतिरुवाच ॥ ॥ निष्कृत्यै पुनरन्यन्मे पश्चादीव्ये त्वया विभो ॥ ११ ॥ ॥ इन्द्र उवाच ॥ ॥

देवयोग्यमथो वज्रं जैत्रं सरधमुत्तमम् ॥ दीव्येऽहं तेन नृपते करेणाप्यविचारयन् ॥ १२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ स गृहीत्वा तदा पाशानन्यांश्च मणि
 भूषितान् ॥ जितमित्यब्रवीच्छक्रं प्रमतिः प्रहसंस्तदा ॥ १३ ॥ एतस्मिन्नन्तरे प्रायादसज्ञस्तत्र नारद ॥ विश्वावसुरिति ख्यातो गन्धर्वाणां महेश्वरः ॥
 ॥ १४ ॥ ॥ विश्वावसुरुवाच ॥ ॥ गन्धर्वविद्यया राजंस्तया दीव्यामहे त्वया ॥ तथेत्युक्त्वा स नृपतिर्जितमित्यब्रवीत्तदा ॥ १५ ॥ तौ जित्वा
 नृपतिर्भोऽस्योदेवेन्द्रं प्राह कश्मलम् ॥ १६ ॥ ॥ प्रमतिरुवाच ॥ ॥ रणे वा वेवने वाऽपि न त्वं जेता कथंचन ॥ महेन्द्र सततं तस्मादस्मदाराधको
 भव ॥ वद केन प्रकारेण जाता देवेन्द्रता तव ॥ १७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ तथा प्राहोर्वशीं गर्वाद्ब्रूय कर्मकरी भव ॥ उर्वशी प्राह देवेषु यथा वर्ते
 तथा त्वयि ॥ वर्तेय सर्वभावेन न मां धिक्कृतुमर्हसि ॥ १८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ ततस्तां प्रमतिः प्राह त्वादृश्यः सन्ति चारिकाः ॥ त्वं किं विल
 जसे भद्रे गच्छ कर्मकरी भव ॥ १९ ॥ एतच्छ्रुत्वा नृपेणोक्तं गन्धर्वाधिपतिस्तदा ॥ चित्रसेन इति ख्यातः सुतो विश्वावसोर्वली ॥ २० ॥ ॥ चि
 त्रसेन उवाच ॥ ॥ दीव्येऽहं वै त्वया राजन्सर्वेणानेन भूपते ॥ राज्येन जीवितेनापि मदीयेन तवापि च ॥ २१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ तथेत्युक्त्वा
 पुनरुभौ चित्रसेननृपोत्तमौ ॥ दीव्येतामभिसंरन्धौ चित्रसेनोऽजयत्तदा ॥ २२ ॥ गान्धर्वैस्तं महापाशैर्वबन्ध नृपतिं तदा ॥ चित्रसेनोऽजयत्सर्वमुव
 शीमुख्यमादितः ॥ २३ ॥ राज्यं कोशं बलं चैव यदन्यद्रसु किंचन ॥ चित्रसेनस्य तज्जातं यदासीत्प्रमतेर्धनम् ॥ २४ ॥ तस्य पुत्रो बाल एव पुरोध
 सतुवाच ह ॥ वैश्वामित्रं महाप्राज्ञं मधुच्छन्दासमोजसा ॥ २५ ॥ ॥ प्रमतिपुत्र उवाच ॥ ॥ किं मे पित्रा कृतं पापं क्व वा बद्धो महामतिः ॥ कथमेप्यति
 स्वं स्थानं कथं पाशैर्विमोक्ष्यते ॥ २६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ सुमतेर्वचनं श्रुत्वा ध्यात्वा स मुनिसत्तमः ॥ मधुच्छन्दा जगादेदं प्रमतेर्वचनं तदा ॥ २७ ॥
 ॥ मधुच्छन्दा उवाच ॥ ॥ देवल्लोके तव पिता बद्ध आस्ते महामते ॥ कैतवैर्वहुदोषैश्च भ्रष्टराज्यो बभूव ह ॥ २८ ॥ यो याति कैतवसर्भां स
 चापि क्लेशभाग्भवेत् ॥ दूतमद्यामिषादीनि व्यसनानि नृपात्मज ॥ २९ ॥ पापिनामिह जायन्ते सदा पापात्मकानि हि ॥ एकैकमप्यनर्थाय पापाय
 नरकाय च ॥ ३० ॥ यानासनाभिलाषाद्यैः कृतैः कैतववर्तिभिः ॥ कुलीनाः कलहप्रीताः किं पुनः कितवो जनः ॥ ३१ ॥ कितवस्य तु या जाया
 तप्यते नित्यमेव सा ॥ स चापि कितवः पापो योषितं वीक्ष्य तप्यते ॥ ३२ ॥ तां दृष्ट्वा विगतानन्दो नित्यं वदति पापकृत ॥ अहो संसारचक्रेऽ
 स्मिन्मया तुल्यो न पातकी ॥ ३३ ॥ न किंचिदपि यस्याऽऽस्ते लोके विषयजं सुखम् ॥ लोकद्वयेऽपि न सुखी कितवः कोऽपि दृश्यते ॥ ३४ ॥
 विभाति च तथा नित्यं लज्जया दग्धमानसः ॥ गतधर्मो निरानन्दो अस्तगर्वस्तथाऽऽति ॥ ३५ ॥ अकैतवी च या वृत्तिः सा प्रशस्ता दिजन्म

शौ० ब्र० पु०
॥ २७५ ॥

नाम् ॥ कृषिगोरक्ष्यवाणिज्यमपि कुर्यान्न कैतवम् ॥ ३६ ॥ यस्तु कैतववृत्त्या हि धनमाहर्तुमिच्छति ॥ धर्मार्थकामाभिजनैः स विमुच्येत पांरुषात् ॥
॥ ३७ ॥ वेदेऽपि दूषितं कर्म तव पित्रा तदाऽऽहतम् ॥ तस्मात्किं कुर्महे वत्स यदुक्तं ते विधीयते ॥ ३८ ॥ विधातुविहितं मार्गं को नु वाऽज्येति
पण्डितः ॥ ३९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ एतत्पुरोधसो वाक्यं श्रुत्वा सुमतिरब्रवीत् ॥ ४० ॥ ॥ सुमतिरुवाच ॥ ॥ किं कृत्वा प्रमतिस्तातः पुना
राज्यमवाप्नुयात् ॥ ४१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ पुनर्ध्यात्वा मधुच्छन्दाः सुमतिं चेदमब्रवीत् ॥ ४२ ॥ गौतमी याहि वत्स त्वं तत्र पूजय शंकरम् ॥
अदितिं वरुणं विष्णुं ततः पाशाद्विमोक्ष्यते ॥ ४३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथेत्युक्त्वा जगामाऽऽमु गङ्गां नत्वा जनार्दनम् ॥ पूजयामास शंभुं च तपस्तेपे यतव्रतः ॥ ४४ ॥
सहस्रमेकं वर्षाणां बद्धं पितरमात्मनः ॥ मोचयामास देवेभ्यः पुना राज्यमवाप सः ॥ ४५ ॥ शिवेशाभ्यां मुक्तपाशो राज्यं प्राप सुतात्स्वकात् ॥ अ
वाप्य विद्यां गान्धर्वीं प्रियञ्चाऽऽसीच्छतक्रतोः ॥ ४६ ॥ शांभवं वैष्णवं चैक-उर्वशीतीर्थमेव च ॥ ततः प्रभृति तत्तीर्थं कैतवं चेति विश्रुतम् ॥ ४७ ॥
शिवविष्णुसरिन्मातृप्रसादादाप्यते न किम् ॥ तत्र स्नानं च दानं च बहुपुण्यफलप्रदम् ॥ पापपाशविमोक्षं तु सर्वदुर्गतिनाशनम् ॥ ४८ ॥ इति श्री
ब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये उर्वश्यादितिर्थवर्णनं नामैकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ सामुद्रं तीर्थमारूपातं
सर्वतीर्थफलप्रदम् ॥ तस्य स्वरूपं वक्ष्यामि शृणु नारद तन्मनाः ॥ १ ॥ विमृष्टा गौतमेनासौ गंगा पापप्रणाशिनी ॥ लोकानामुपकारार्थं प्रायात्पू
र्वाणं प्रति ॥ २ ॥ आगच्छन्ती देवनदी कमण्डलुधृता मया ॥ शिरसा च धृता देवी शंभुना परमात्मना ॥ ३ ॥ विष्णुपादप्रसृतां तां ब्राह्मणेन
महात्मना ॥ आनीतां मर्त्यभवनं स्मरणादवनाशिनीम् ॥ ४ ॥ गुरोर्गुरुतमां सिन्धुर्हृद्वा कृत्यमचिन्तयत् ॥ या बन्धा जगतामीशा ब्रह्मेशाद्येनम
स्कृता ॥ ५ ॥ तामहं प्रतिगच्छेयं नो चेत्स्याद्धर्मदूषणम् ॥ आगच्छन्तं महात्मानं यो मोहान्नोपतिष्ठते ॥ ६ ॥ न तस्य कोऽपि ज्ञाताऽस्ति पापिनो
लोकयोर्द्वयोः ॥ एवं विमृश्य रत्नेशो मूर्तिमान्विनयान्वितः ॥ कृताञ्जलिपुटो गङ्गामाहेदं सरितापतिः ॥ ७ ॥ ॥ सिन्धुरुवाच ॥ रसातलगतं वारि
पृथिव्यां यन्नभस्तले ॥ तन्मामेवात्र विशतु नाहं वक्ष्यामि किञ्चन ॥ ८ ॥ मयि रत्नानि पीयूषं पर्वता राक्षसाः सुराः ॥ एतानप्यखिलानन्यान्भीमान्सं
धारयाम्यहम् ॥ ९ ॥ ममान्तः कमलायुक्तो विष्णुः स्वपिति नित्यदा ॥ ममाशक्यं न किमपि विद्यते सचराचरे ॥ १० ॥ महत्तभ्यागते कुर्यात्प्र
त्युत्थानं न यो मदात् ॥ स धर्मादिपरिभ्रष्टो निरयं तु समाप्नुयात् ॥ ११ ॥ नैतान्मे विभ्रतः स्वेदो विनाऽगस्त्यपराभवात् ॥ किं तु त्वं गौरवेण
पामतिरिक्ता ततस्त्वहम् ॥ १२ ॥ ब्रवीमि देवि गङ्गे वा त्वं साम्यात्संगता भव ॥ नैकरूपामहं शक्तः संगन्तुं बहुधा यदि ॥ १३ ॥ सङ्गमेष्यसि देवि

अ० १०२

॥ २७५ ॥

त्वं संगच्छेऽहं न चान्यथा ॥ गंगे समेष्यसि यदि बहुधा तद्विचारये ॥ १३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तमेवंवादिनं सिन्धुमपामीशं तदाऽब्रवीत् ॥ गंगा
 सा गौतमी देवी कुरु चैतद्वचो मम ॥ १४ ॥ सप्तर्षीणां च या भार्या अरुन्धतिपुरोगमाः ॥ भर्तृभिः सहिताः सर्वा आनय त्वं तदा त्वहम् ॥ १५ ॥
 अल्पभूता भविष्यामि ततः स्यां तव संगता ॥ सप्तर्षीणां तथेत्युक्त्वा भार्याभिरुपेक्षितः ॥ १६ ॥ आनयामास तां देवीं सप्तधा सा व्यभज्यत ॥ सा
 चैवं गौतमी गंगा सप्तधा सागरं गता ॥ १७ ॥ सप्तर्षीणां तु नाम्निता सप्त गंगास्ततोऽभवन् ॥ तत्र स्नानं च दानं च श्रवणं पठनं तथा ॥ १८ ॥ स्मरणं
 चापि यद्रक्ष्या सर्वकामप्रदं शुभम् ॥ नास्मादन्यत्परं तीर्थं समुद्राद्भुवनत्रये ॥ पापहानौ भुक्तिभुक्तिप्राप्तौ च मनसो मुदे ॥ २० ॥ इति श्रीब्रह्मपुराण
 गतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये सप्तधा गोदावरीसमुद्रागमनवर्णनं नाम द्रव्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ऋषिसत्रमिति
 ख्यातमृषयः सप्त नारद ॥ निषेदुस्तपसे यत्र यत्र भीमेश्वरः शिवः ॥ १ ॥ तत्रेदं वृत्तमाख्यास्ये देवर्षिपितृवृंहितम् ॥ शृणु यत्नेन वक्ष्यामि सर्वका
 मप्रदं शुभम् ॥ २ ॥ सप्तधा व्यभजन्गंगामृषयः सप्त नारद ॥ वासिष्ठी दाक्षिण्येयी स्याद्विधामित्री तदुत्तरा ॥ ३ ॥ वामदेव्यपरा ज्ञेया गौतमी मध्य
 तः शुभा ॥ भारद्वाजी स्मृता चान्या आत्रेयी चेत्यथापरा ॥ ४ ॥ जामदग्नी तथा चान्या व्यपदिष्टा तु सप्तधा ॥ तैः सर्वैर्ऋषिभिस्तत्र यष्टुमिष्टैर्म
 हात्मभिः ॥ ५ ॥ निष्पादितं महासत्रमृषिभिः पारदर्शिभिः ॥ एतस्मिन्नन्तरे तत्र देवानां प्रबलो रिपुः ॥ ६ ॥ विश्वरूप इति ख्यातो मुनीनां सत्रम
 भ्यगात् ॥ ब्रह्मचर्येण तपसा तानाराध्यं यथाविधि ॥ विनयेनाथ पप्रच्छ ऋषीन्सर्वाननुक्रमात् ॥ ७ ॥ ॥ विश्वरूप उवाच ॥ भुवं सर्वं यथाकामं
 मम स्वास्थ्येन हेतुना ॥ यथा स्याद्वलवान्पुत्रो देवानामपि दुर्धनः ॥ यज्ञैर्वा तपसा वाऽपि मुनयो वक्तुमर्हन् ॥ ८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तत्र प्राह महा
 बुद्धिर्विश्वामित्रो महामनाः ॥ ९ ॥ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ कर्मणा तात लभ्यन्ते फलानि त्रिविधानि च ॥ त्रयाणां कारणानां च कर्म प्रथमकार
 णम् ॥ १० ॥ ततश्च कारणं कर्ता ततश्चान्यत्प्रकीर्तितम् ॥ उपादानं तथा बीजं न च कर्म विदुर्बुधाः ॥ ११ ॥ कर्मणां कारणत्वं च कारणे पुष्कले
 सति ॥ भावाभावौ फले दृष्टौ तस्मात्कर्माश्रितं फलम् ॥ १२ ॥ कर्माणि द्विविधं ज्ञेयं क्रियमाणं तथा कृतम् ॥ कर्तव्यं क्रियमाणस्य साधनं यद्यदु
 च्यते ॥ १३ ॥ तद्भावाः कर्मसिद्धौ च उभयत्रापि कारणम् ॥ यद्यद्भावयते जन्तुः कर्म कुर्वन्निवचक्षणः ॥ १४ ॥ तद्भाववानुरूपेण फलनिष्पत्तिरुच्यते
 करोतिकर्म विधिवद्विना भावनया यदि ॥ १५ ॥ अन्यथा स्यात्फलं सर्वं तस्य भावानुरूपतः ॥ तस्मात्तपो व्रतं दानं जपयज्ञादिकाः क्रियाः ॥ १६ ॥
 कर्मणस्त्वनुरूपेण फलं दास्यन्ति भावतः ॥ तस्माद्भावानुरूपेण कर्म वै दास्यते फलम् ॥ १७ ॥ भावस्तु त्रिविधो ज्ञेयः भाविको राजसस्तथा ॥

ताममस्तु तथा ज्ञेयः फलं कर्मानुसारतः ॥ १८ ॥ भावनानुगुणं चेति विचित्रा कर्मणां स्थितिः ॥ तस्माद्विज्ञानुसारेण भावं कुर्याद्विचक्षणः ॥ १९ ॥
 पश्चात्कर्मापि कर्तव्यं फलदाताऽपि तद्विधम् ॥ फलं ददाति फलिनां फले यदि प्रवर्तते ॥ २० ॥ कर्मकारो न तत्रास्ति कुर्यात्कर्म स्वभावतः ॥
 तदेव चोपादानादि सत्त्वादिगुणभेदतः ॥ २१ ॥ भावात्प्रारभते तद्वद्भावेः फलमवाप्स्यते ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां कर्म चैव हिः कारणम् ॥ २२ ॥
 भावस्थितं भवेत्कर्म मुक्तिदं बन्धकारणम् ॥ स्वभावानुगुणं कर्म स्वस्यैवेह परत्र च ॥ २३ ॥ फलानि विविधान्याशु करोति समतानुगम् ॥ एक एव
 पदार्थोऽसौ भावेर्भेदः प्रदृश्यते ॥ २४ ॥ क्रियते भुज्यते वाऽपि तस्माद्भावो विशिष्यते ॥ यथाभावं कर्म कुरु यथेप्सितमवाप्स्यसि ॥ २५ ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा ऋषेर्वाक्यं विश्वामित्रस्य धीमतः ॥ बहुकालं तपस्तप्त्वा तामसं भावमाश्रितः ॥ २६ ॥ विश्वरूपः कर्म भीमं चकार
 सुरभीषणम् ॥ पश्यत्सु ऋषिमुख्येषु वार्यमाणोऽपि नित्यशः ॥ २७ ॥ आत्मकोपानुसारेण भीमं कर्म तथाऽकरोत् ॥ भीषणे कुण्डलताते तु
 भीषणे जातवेदसि ॥ २८ ॥ भीषणं रौद्रपुरुषं ध्यात्वाऽऽत्मानं गुहाशयम् ॥ तपन्तन्तं समालक्ष्य वागुवाचाशरीरिणो ॥ २९ ॥ जटाजूटं विनाऽऽत्मानं
 तव पुत्रो भविष्यति ॥ तथाऽऽत्मानं विश्वरूप जुहुयाज्जातवेदसि ॥ ३० ॥ स एवेन्द्रः स वरुणः स च स्यात्सर्वमेव च ॥ त्यक्त्वाऽऽत्मानं जटा
 मात्रं हुतवान्बृजिनोद्भवः ॥ ३१ ॥ वृत्र इत्युच्यते वेदे स चापि वृजिनोऽभवत् ॥ भीमस्य महिमानं को जानाति जगदीशितुः ॥ ३२ ॥
 सृजत्यशेषमपि यो न च संगेन लिप्यते ॥ विरामेति संकीर्त्य सा वाण्येनं मुनीश्वराः ॥ ३३ ॥ भीमेश्वरं नमस्कृत्य जग्मुः स्वं स्वमथाऽऽश्रमम् ॥
 विश्वरूपो महाभीमो भीमकर्मा तथाकृतिः ॥ ३४ ॥ भीमभावो भीमतनुं ध्यात्वाऽऽत्मानं जुहाव ह ॥ तस्माद्भीमेश्वरो देवः पुराणे परिपठ्यते ॥
 तत्र स्नानं च दानं च मुक्तिदं नात्र संशयः ॥ ३५ ॥ इति पठति शृणोति यश्च भक्त्या विबुधपतिं शिवमत्र भीमरूपम् ॥ नमति विदितमशे
 पपापहारिस्मृतिपदशरणञ्च मुक्तिदञ्च ॥ ३६ ॥ गोदावरी तावदशेषपापसमूहहन्त्री परमार्थदात्री ॥ सदेव सर्वत्र विशेषतस्तु यन्नाम्बुराशिं समनुप्रविष्टा
 ॥ ३७ ॥ स्नात्वा तु तस्मिन्सुकृती शरीरी गोदावरीवारिधिसंगमे यः ॥ उद्धृत्य तीम्रात्रिरयादेशपात्स पूर्वजान्याति पुरं पुरारेः ॥ ३८ ॥ वेदान्तवेद्यं
 यदुपासितव्यं तद्वद्ब्रह्म साक्षात्सखलु भीमनाथः ॥ दृष्टे हि तस्मिन् पुनर्विशन्ति शरीरिणः संस्मृतिमुग्रदुःखाम् ॥ ३९ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगत
 गौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये ऋषिसत्रभीमेश्वरतीर्थवर्णनं नाम त्र्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सा संगता पूर्वमपापतिं तं
 गङ्गा सुराणामपि वन्दनीया ॥ देवैश्च सर्वैरनुगम्यमाना संस्तूयमाना मुनिभिर्भरुद्भिः ॥ ११ ॥ वसिष्ठजाबालिसयाज्ञवल्क्यकृत्वाङ्गिरोदक्षमरीचिवैष्णवाः ॥

शातातपः शौनकेदेवरातभृग्विषेय्यात्रिमरीचिदक्षाः ॥ २ ॥ सुधूतपापा मनुगौतमादयः सकौशिकास्तुम्बरुपर्वताद्याः ॥ अगस्त्यमार्कण्डसपि
 प्लावाः सगालवा योगपरायणाश्च ॥ ३ ॥ स्वामदेवागिरसोऽथ भागवाः स्मृतिप्रवीणाः श्रुतिभिर्मनोज्ञाः ॥ सर्वे पुराणार्थविदो बहुज्ञास्ते
 गौतमा देवनदा तु गत्वा ॥ ४ ॥ स्तोष्यन्ति मन्त्रैः श्रुतिभिः प्रभूतैर्हृदैश्च तृष्टैर्मुदितैर्मनोभिः ॥ तां संगतां वीक्ष्य शिवो हरिश्च आत्मानमादर्शयतां
 मुनिभ्यः ॥ ५ ॥ तथाऽमरास्तौ पितृभिश्च दृष्टौ स्तुवन्ति देवौ सकलार्तिहारिणौ ॥ ६ ॥ आदित्या वसवो रुद्रा मरुतो लोकपालकाः ॥
 कृताञ्जलिपुटाः सर्वे स्तुवन्ति हरिशंकरौ ॥ ७ ॥ संगमेषु प्रसिद्धेषु नित्यं सप्तसु नारद ॥ समुद्रस्य च गंगाया नित्यं देवौ प्रतिष्ठितौ ॥ ८ ॥ यौत
 मेष्ट्य आख्यातो यत्र देवो महेश्वरः ॥ नित्यं संनिहितस्तत्र माधवो रमया सह ॥ ९ ॥ ब्रह्मेश्वर इति ख्यातो मयैव स्थापितः शिवः ॥ लोकाना
 मुपकारार्थमात्मनः कारणान्तरे ॥ १० ॥ चक्रपाणिरीति ख्यातः स्तुतो देवैर्मया सह ॥ तत्र संनिहितो विष्णुर्देवैः सह मरुद्गणैः ॥ ११ ॥ ऐन्द्रतीर्थ
 मिति ख्यातं तदेव हयमूर्धकम् ॥ हयमूर्धा तत्र विष्णुस्तन्मूर्धनि सुरा अपि ॥ सोमतीर्थमिति ख्यातं यत्र सोमेश्वरः शिवः ॥ १२ ॥ इन्द्रस्य सोमश्रवसो देवैश्च
 ऋषिभिस्तथा ॥ प्रार्थितः सोम एवाऽऽदाविन्द्रायेन्दो परिख्व ॥ १३ ॥ सप्त दिशो नानासूर्याः सप्त होतार ऋत्विजः ॥ देवा आदित्या ये सप्त तेभिः
 सोमाभिरक्ष न इन्द्रायेन्दो परिख्व ॥ १४ ॥ यत्ते राजञ्छृतं हविस्तेन सोमाभिरक्ष नः ॥ अराती वा मा नस्तारीन्मो च नः किंचनानामदिन्द्रा
 येन्दो परिख्व ॥ १५ ॥ ऋषे मन्त्रकृतां स्तोमैः कश्यपोद्बर्धयन्गिरः ॥ सोमं नमस्य राजानं यो यज्ञे वीरुधां पतिरिन्द्रायेन्दो परिख्व ॥ १६ ॥
 कारुहं ततो भिषगुपलप्रक्षिणी नना ॥ नानाधियो वसूयवोऽनु गा इव तत्स्थिमेन्द्रायेन्दो परिख्व ॥ १७ ॥ एवमुक्त्वा च ऋषिभिः सोमं प्राप्य
 च वज्रिणे ॥ तेभ्यो दत्त्वा ततो यज्ञः पूर्णो जातः शतक्रतोः ॥ १८ ॥ तत्सोमतीर्थमाख्यातमाग्नेयं पुरतस्तु तत् ॥ अग्निरिद्धा महायज्ञैर्मांमाराध्य
 मनीषितम् ॥ १९ ॥ संप्राप्तवान्मत्प्रसादादहं तत्रैव नित्यशः ॥ स्थितो लोकोपकारार्थं तत्र विष्णुः शिवस्तथा ॥ २० ॥ तस्मादाग्नेयमाख्यातमा
 दित्यं तदनन्तरम् ॥ यत्राऽऽदित्यो वेदमयो नित्यमेति ह्युपासितुम् ॥ २१ ॥ रूपान्तरेण मध्याह्ने द्रष्टुं मां शंकरं हरिम् ॥ नमस्कार्यस्तत्र सदा
 मध्याह्ने सकलो जनः ॥ २२ ॥ रूपेण केन सविता समायातीत्यनिश्चयात् ॥ तस्मादादित्यमाख्यातं बार्हस्पत्यमनन्तरम् ॥ २३ ॥ बृहस्पतिः
 सुरैः पूजां तस्मात्तीर्थादवाप ह ॥ ईजे च यज्ञाग्निविधान्बार्हस्पत्यं ततो विदुः ॥ २४ ॥ तत्तीर्थस्मरणादेव ग्रहशान्तिर्भविष्यति ॥ तस्मादप्यपरं

गौ० ब्रह्मपु०

॥ २७७ ॥

तीर्थमिन्द्रगोपे नगोत्तमे ॥ २५ ॥ प्रतिष्ठितं महालिङ्गं कस्मिंश्चित्कारणान्तरे ॥ हिमालयेन तत्तीर्थमद्वितीर्थं तदुच्यते ॥ २६ ॥ तत्र स्नानं च दानं च सर्वकामप्रदं शुभम् ॥ एवं सा गौतमी गङ्गा ब्रह्मादेश्च विनिःसृता ॥ २७ ॥ यावत्सागरगा देवी तत्र तीर्थानि कानिचित् ॥ संक्षेपेण मयोक्तानि रहस्यानि शुभानि च ॥ २८ ॥ वेदे पुराणे ऋषिभिः प्रसिद्धा या गौतमी लोकनमस्कृता च ॥ वक्तुं कथं तामतिसुप्रभावामशेषतो नारद कस्य शक्तिः ॥ २९ ॥ भक्त्या प्रवृत्तस्य यथाकथंचिन्नेवापराधोऽस्ति न संशयोऽत्र ॥ तस्माच्च दिङ्मात्रमतिप्रयासात्संभूचितं लोकहिताय तस्याः ॥ ३० ॥ कस्तस्याः प्रतितीर्थं तु प्रभावं वक्तुमीश्वरः ॥ अपि लक्ष्मीपतिर्विष्णुरलं सोमेश्वरः शिवः ॥ ३१ ॥ क्वचित्कस्मिंश्च तीर्थानि कालयोगे भवन्ति हि ॥ गुणवान्ति महाप्राज्ञ गौतमी तु सदा नृणाम् ॥ ३२ ॥ सर्वत्र सर्वदा पुण्या को न्वस्या गुणकीर्तनम् ॥ वक्तुं शक्तस्त तस्तस्यै नम इत्येव युज्यते ॥ ३३ ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये गङ्गासागरसंगमवर्णनं नाम चतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ नारद उवाच ॥ त्रिदैवत्यां सुरेशान गङ्गां ब्रूषे सुरेश्वर ॥ ब्राह्मणेनाऽऽहतां पुण्यां जगतः पावनीं शुभाम् ॥ १ ॥ आदिमध्यावसाने पु हुमयोस्तीरयोरपि ॥ ३ ॥ या व्याप्ता विष्णुनेशेन त्वया च सुरसत्तम ॥ पुनः संक्षेपतो ब्रूहि न मे तृप्तिः प्रजायेत ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कमण्डलु स्थिता पूर्वं ततो विष्णुपदानुगा ॥ महेश्वरजटाजूटे स्थिता सैव नमस्कृता ॥ ३ ॥ ब्रह्मतेजःप्रभावेण शिवमाराध्य यत्नतः ॥ ततः प्राप्ता गिरिं पुण्यं ततः पूर्वार्णवं प्रति ॥ ४ ॥ आगत्य संगता देवी सर्वतीर्थमयी नृणाम् ॥ ईप्सितानां तथा दात्री प्रभावोऽस्या विशिष्यते ॥ ५ ॥ एतस्या नाधिकं मन्ये किंचित्तीर्थं जगत्रये ॥ अस्याश्चैव प्रभावेण भाव्यं यच्च मनःस्थितम् ॥ ६ ॥ अद्याप्यस्या हि माहात्म्यं वक्तुं कैश्चिन्न शक्यते ॥ भक्तितो वक्ष्यते नित्यं या ब्रह्म परमार्थतः ॥ ७ ॥ तस्याः परतरं तीर्थं न स्यादिति मतिर्मम ॥ अन्यतीर्थेन साधर्म्यं न युज्येत कथंचन ॥ ८ ॥ श्रुत्वा मद्राक्ष्यपीयूषैर्गङ्गाया गुणकीर्तनम् ॥ सर्वेषां न मतिः कस्मात्तत्रैवोपरतिं गता ॥ इति भाति विचित्रं मे मुने खलु जगत्रये ॥ ९ ॥ नारद उवाच ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां त्वं वेत्ता चोपदेशकः ॥ छन्दांसि सरहस्यानि पुराणस्मृतयोऽपि च ॥ १० ॥ धर्मशास्त्राणि यच्चान्यत्तत्र वाक्ये प्रतिष्ठितम् ॥ तीर्थानामथ दानानां यज्ञानां तपसां तथा ॥ ११ ॥ देवतामन्त्रसेवानामधिकं किं वद प्रभो ॥ यद्वै भगवन्भक्त्या तथा भाव्यं न चान्यथा ॥ १२ ॥ एवं मे संशयं ब्रह्मन्वाक्यात्त्वं छेत्तमहंसि ॥ इष्टं मनोगतं श्रुत्वा तस्माद्विस्मयमागतः ॥ १३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शृणु नारद वक्ष्यामि रहस्यं

अ० १०५

॥ २७७ ॥

धर्ममुत्तमम् ॥ चतुर्विधानि तीर्थानि तावन्त्येव युगानि च ॥ १४ ॥ गुणःस्त्रयश्च पुरुषास्त्रयो देवाः सनातनाः ॥ वेदाश्च स्मृतिभिर्मुक्ता
 श्वत्वारस्ते प्रकीर्तिताः ॥ १५ ॥ पुरुषार्थाश्च चत्वारो वाणी चापि चतुर्विधा ॥ गुणा ह्यपि तु चत्वारः समत्वेनेति नारद ॥ १६ ॥
 सर्वत्र धर्मः सामान्यो यतो धर्मः सनातनः ॥ साध्यसाधनभावेन स एव बहुधा मतः ॥ १७ ॥ तस्याऽऽश्रयश्च द्विविधो देशः कालश्च सर्वदा ॥
 कालाश्रयश्च यो धर्मो हीयते वर्धते सदा ॥ १८ ॥ युगानामनुरूपेण पादः पादोऽस्य हीयते ॥ धर्मस्येति महाप्राज्ञ देशापेक्षा तथोभयम् ॥ १९ ॥
 कालेन चाऽऽश्रितो धर्मो देशे नित्यं प्रतिष्ठितः ॥ युगेषु क्षीयमाणेषु न देशेषु स हीयते ॥ २० ॥ उभयत्र विहीने च धर्मस्य स्यादभावता ॥
 तस्माद्देशाश्रितो धर्मश्चतुष्पात्सुप्रतिष्ठितः ॥ २१ ॥ स चापि धर्मो देशेषु तीर्थरूपेण तिष्ठति ॥ कृते देशं च कालं च धर्मोऽवष्टभ्य तिष्ठति ॥
 ॥ २२ ॥ त्रेतायां पादहीनेन स तु पादः प्रदेशतः ॥ द्वापरे चार्धतः काले धर्मो देशे समास्थितः ॥ २३ ॥ कलौ पादेन चैकेन धर्मश्चलति
 संकटम् ॥ एवंविधं तु यो धर्मं वेत्ति तस्य न हीयते ॥ २४ ॥ युगानामनुभावेन जातिभेदाश्च संस्थिताः ॥ गुणेभ्यो गुणकर्तृभ्यो विचित्रा धर्मसंस्थितिः ॥
 ॥ २५ ॥ युगानामनुभावेन उद्भवाभिभवौ तथा ॥ तीर्थानामपि वर्णानां वेदानां स्वर्गमोक्षयोः ॥ २६ ॥ तादृशूपप्रवृत्त्या तु तदेव च विशिष्यते ॥
 कालोऽभिव्यञ्जकः प्रोक्तो देशोऽभिव्यङ्ग्य उच्यते ॥ २७ ॥ यदा यदा अभिव्याक्तिं कालो धत्ते तदा तदा ॥ तदेव व्यञ्जनं ब्रह्मस्तस्मात्प्रास्त्यत्र
 संशयः ॥ २८ ॥ युगानुरूपा मूर्तिः स्याद्देवानां वैदिकी तथा ॥ कर्मणामपि तीर्थानां जातीनामाश्रमस्य तु ॥ २९ ॥ त्रिदैवत्यं सत्ययुगे तीर्थं लो
 केषु पूज्यते ॥ द्विदैवत्यं युगेऽन्यस्मिन्द्वापरे चैकदैविकम् ॥ ३० ॥ कलौ न किञ्चिद्विज्ञेयमथान्यदपि तच्छृणु ॥ देवं कृतयुगे तीर्थं त्रेतायामा
 मुरं विदुः ॥ ३१ ॥ आर्षं च द्वापरे प्रोक्तं कलौ मानुषमुच्यते ॥ अथान्यदपि वक्ष्यामि शृणु नारद कारणम् ॥ ३२ ॥ गौतम्या यत्त्वया
 पृष्टं तत्ते वक्ष्यामि विस्तरात् ॥ यदा चेयं हरिशिरः प्राप्ता गंगा महासुने ॥ ३३ ॥ तदा प्रभृति सा गंगा शंभोः प्रियतराऽभवत् ॥ तदेवस्य
 मतं ज्ञात्वा गजवक्त्रमुवाच सा ॥ ३४ ॥ उमा लोकत्रयेशाना माता च जगतो हिता ॥ शान्ता श्रुतिरिति ख्याता भुक्तिमुक्तिप्रदायिनी ॥ ३५ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तन्मातुर्वचनं श्रुत्वा गजवक्त्रोऽभ्यभाषत ॥ ३६ ॥ ॥ गजवक्त्र उवाच ॥ किं कृत्यं शाधि मां मातस्तत्कर्ताऽहमसंशयम् ॥ ३७ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ उमा सुतमुवाचेदं महेश्वरजटास्थिता ॥ त्वयाऽवतार्यतां गङ्गा सत्यमीशप्रिया सती ॥ ३८ ॥ पुनश्चेशस्तत्र चित्रमभ्यास्ते सर्वदा

सुत ॥ शिवो यत्र सुरास्तत्र तत्र वेदाः सनातनाः ॥ ३९ ॥ तत्रैव ऋषयः सर्वे मनुष्याः पितरस्तथा ॥ तस्मान्निवर्तयेशानं देवदेवं महेश्वरम् ॥ ४० ॥
तस्या निवर्तिते देवे गङ्गायाः सर्व एव हि ॥ निवृत्तास्ते भविष्यन्ति शृणु चेदं वचो मम ॥ निवर्तय ततस्तस्याः सर्वभावेन शंकरम् ॥ ४१ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ मातुस्तद्वचनं श्रुत्वा पुनराह गणेश्वरः ॥ ४२ ॥ ॥ गणेश्वर उवाच ॥ नैव शक्यः शिवो देवो मया तस्या निवर्तितुम् ॥ अनिवृत्ते
शिवे तस्या देवा अपि निवर्तितुम् ॥ ४३ ॥ न शक्या जगतां मातरथान्यद्वापि कारणम् ॥ गङ्गाऽवतारिता पूर्वं गौतमेन महात्मना ॥ ४४ ॥
ऋषिणा लोकपूज्येन त्रैलोक्यहितकारिणा ॥ ममोपायेन त्वद्वाक्यात्पूज्येन ब्रह्मतेजसा ॥ ४५ ॥ आराधयित्वा देवेशं तपोभिः स्तुतिभिर्भवम् ॥
तुष्टेन शंकरेणैदमुक्तो सौ गौतमस्तदा ॥ ४६ ॥ शंकर उवाच ॥ वरान्वरय पुण्यांश्च प्रियांश्च मनसेषितान् ॥ यद्यदिच्छसि तत्सर्वं दाता तेऽद्य
महामते ॥ ४७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवमुक्तः शिवेनासौ गौतमो मयि शृण्वति ॥ इदमेव तदोवाच सजटां देहि शंकर ॥ गङ्गा मे याचते पुण्यां किम
न्येन वरेण मे ॥ ४८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ पुनः प्रोवाच तं शंभुः सर्वलोकोपकारकः ॥ ४९ ॥ शंभुरुवाच ॥ उक्तं न चाऽऽत्मनः किञ्चित्स्माद्याचस्व
दुष्करम् ॥ ५० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ गौतमोऽदीनसत्त्वस्तं भवमाह कृताञ्जलिः ॥ ५१ ॥ गौतम उवाच ॥ एतदेव च सर्वेषां दुष्करं तव दर्शनम् ॥
मया तदद्य संप्राप्तं कृपया तव शंकर ॥ ५२ ॥ स्मरणोदेवं ते पद्मां कृतकृत्या मनीषिणः ॥ भवन्ति किं पुनः साक्षात्त्रयि दृष्टे महेश्वरे ॥ ५३ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवमुक्ते गौतमेन भवो हर्षसमन्वितः ॥ ब्रयाणासुपकारार्थं लोकानां याचितं त्वया ॥ ५४ ॥ न चाऽऽत्मनो महाबुद्धे याचेत्याह
शिवो द्विजम् ॥ एवं प्रोक्तः पुनर्विप्रो ध्यात्वा प्राह शिवं तथा ॥ ५५ ॥ विनीतवददीनात्मा शिवभक्तिसमन्वितः ॥ सर्वलोकोपकाराय पुनर्या
चितवानिदम् ॥ शृण्वत्सु लोकपालेषु जगादेदं स गौतमः ॥ ५६ ॥ ॥ गौतम उवाच ॥ यावत्सागरगा देवी निमृष्टा ब्रह्मणो गिरेः ॥ सर्वत्र सर्वदा
तस्यां स्थातव्यं वृषभध्वज ॥ ५७ ॥ फलेप्सुर्ना फलं दाता त्वमेव जगतः प्रभो ॥ तीर्थान्यन्यानि देवेश कापि कापि शुभानि च ॥ ५८ ॥
यत्र ते संनिधिर्नित्यं तदेव शुभदं विदुः ॥ यत्र गङ्गा त्वया दत्ता जयाङ्कुटसंस्थिता ॥ सर्वत्र तव सान्निध्यात्सर्वतीर्थानि शंकर ॥ ५९ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ तद्वीर्यमवचः श्रुत्वा पुनर्हर्षाच्छिवोऽब्रवीत् ॥ ६० ॥ शिव उवाच ॥ यत्र कापि च यत्किञ्चिद्यो वा भक्तिसमन्वितः ॥ यात्रां स्नानमथो
दानं पितृणां वाऽपि तर्पणम् ॥ ६१ ॥ श्रवणं पठनं वाऽपि स्मरणं वापि गौतम ॥ यः करोति नरो भक्त्या गोदावर्या यतव्रतः ॥ ६२ ॥ सतद्वीर्यवती पृथ्वी

सशैलवनकानना ॥ सरत्ना सौषधी रम्या सार्णवा धर्मभूषिता ॥ ६३ ॥ दत्त्वा तां यो भवेद्धर्मः स भवेद्गौतमीस्मृतः ॥ एवं विधा इला विप्र
 गोदानद्याऽभिधीयते ॥ ६४ ॥ चन्द्रसूर्यग्रहे काले मत्सर्गान्ध्वे यतव्रतः ॥ भूभृते विष्णवे भक्त्या सर्वकालं कृता सुधीः ॥ ६५ ॥ गाः सुन्दराः
 सवत्साश्च संगमे लोकविश्रुते ॥ यो ददाति द्विजश्रेष्ठ तत्र यत्पुण्यमाप्नुयात् ॥ ६६ ॥ तस्माद्भरं पुण्यमेति स्नानदानादिना नरः ॥ गौतम्यां
 विश्ववन्द्यायां महानद्यां तु भक्तिः ॥ ६७ ॥ तस्माद्गोदावरी गङ्गा त्वया नीता भविष्यति ॥ सर्वपापक्षयकरी सर्वाभीष्टप्रदायिनी ॥ ६८ ॥
 ॥ गणेश्वर उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा मया मातर्वंदतो गौतमं शिवात् ॥ एतस्मात्कारणाच्छर्भुर्गङ्गायां नियतः स्थितः ॥ ६९ ॥ को निवर्तयितुं शक्तस्त
 मम्ब करुणोदधिम् ॥ अथापि मातेरेतत्स्यान्मानुषा विप्रपाशकैः ॥ ७० ॥ विनिवद्धा न गच्छन्ति गोदामप्यन्तिकस्थिताम् ॥ न नमन्ति शिवं
 देवं न स्मरन्ति स्तुवन्ति न ॥ ७१ ॥ तथा मातः करिष्यामि तव संतोषहेतवे ॥ संनिरोद्धुमथो क्लेशस्तव वाक्यं क्षमस्व मे ॥ ७२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 ततः प्रभृति विघ्नेशो मानुषान्प्रति किंचन ॥ विघ्नमाचरते यस्तु तमुपास्य प्रवर्तते ॥ ७३ ॥ अथो विघ्नमनाहत्य गौतमीं याति
 भक्तिः ॥ स कृतार्थो भवेच्छोके न कृत्यमवशिष्यते ॥ ७४ ॥ विघ्नान्यनेकानि भवन्ति गेहात्रिगन्तुकामस्य नराधमस्य ॥
 निधाय तन्मूर्ध्नि पदं प्रयाति गंगां न किं तेन फलं प्रलब्धम् ॥ ७५ ॥ अस्याः प्रभावं को ब्रूयादपि साक्षात्सदाशिवः ॥ संक्षे
 पेण मया प्रोक्तमितिहासपदानुगम् ॥ ७६ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां साधनं यच्चराचरे ॥ तदत्र विद्यते सर्वमितिहासे सविस्तरे ॥ ७७ ॥
 वेदोदितं श्रुतिसमग्ररहस्ययुक्तं सत्कारणं समभिधानमिदं सदैव ॥ सम्यक्च दृष्टं जगतां हिताय प्रोक्तं पुराणं बहुधर्मयुक्तम् ॥ ७८ ॥ अस्य श्लोकं
 पदं वाऽपि भक्तिः शृणुयात्पठेत् ॥ गंगा गंगेति वा वाक्यं स तु पुण्यमाप्नुयात् ॥ ७९ ॥ कलिकलंकविनाशपटुं त्विदं सकलसिद्धिकरं शुभदं
 शिवम् ॥ जगति पूज्यमभीष्टफलप्रदं भवति गांगमुदीरितमुत्तमम् ॥ ८० ॥ साधु गौतम भद्रं ते कोऽन्योऽस्ति सदृशस्तवया ॥ य एना मानयद्गंगां
 दण्डकारण्यमादरात् ॥ ८१ ॥ गंगा गंगेति यो ब्रूयाद्योजनानां शतैरपि ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यो विष्णुलोकं स गच्छति ॥ ८२ ॥ तिस्रः कोटयो
 ऽर्धकोटी च तीर्थानि भुवनत्रये ॥ तानि स्नातुं समायान्ति गंगायां सिंहगे गुरौ ॥ ८३ ॥ षष्टिवर्षसहस्राणि भागीरथ्यवगाहनम् ॥ सकृद्गोदावरी
 स्नानं सिंहयुक्ते बृहस्पतौ ॥ ८४ ॥ इयं तु गौतमी पुत्र यत्र कापि शिवाऽह्वया ॥ सर्वेषां सर्वदा नृणां स्नानान्मुक्तिं प्रदास्यति ॥ ८५ ॥ अथमेघ

मो० ब्रह्मपु०

॥ २७९ ॥

सहस्राणि वाजपेयशतानि च ॥ कृत्वा यत्फलमाप्नोति तदस्य श्रवणाद्भवेत् ॥८६॥ यस्यैतत्तिष्ठति गृहे पुराणं ब्रह्मणोदितम् ॥ न भयं विद्यते तस्य
कलिकालस्य नारद ॥ ८७ ॥ यस्य कस्यापि नाऽऽख्येयं पुराणमिदमुत्तमम् ॥ श्रद्धधानाय शान्ताय वैष्णवाय महात्मने ॥८८॥ इदं कीर्त्यं मुक्तिसु
क्तिदायकं पापनाशकम् ॥ एतच्छ्रवणमात्रेण कृतकृत्यो भवेन्नरः ॥ ८९ ॥ लिखित्वा पुस्तकं यस्तु ब्राह्मणाय प्रयच्छति ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः स
गर्भं न पुनर्विशेत् ॥ ९० ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मपुराणगतगौतमीमाहात्म्ये तीर्थमाहात्म्ये ब्रह्मनारदसंवादे गंगामाहात्म्यश्रवणादिफलवर्णनं नाम पञ्चा
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥

॥छ॥

॥छ॥

॥छ॥

॥छ॥

॥ समाप्तं गौतमीमाहात्म्यसहितं ब्रह्मपुराणम् ॥

अ० १०५

॥ २७९ ॥

श्रीब्रह्ममहापुराणम् :: श्लोकानुक्रमणी

[ब्र=ब्रह्म पुराण गौ=गौतमी : : माहात्म्यम्]

[illegible]

अग्निरास्यं क्षिति पादौ(ब) ५३.१६	अग्नीप्रास्ताऽऽहुतिः (ब) २६.४	अङ्गिरोभ्यस्तदाऽऽदित्वा-(गौ) ८५.३	अजस्यायः सपाऽर्वाभ्यां(ब) ११.१३५	अज्ञाने ज्ञानपूर्वं तु (ब) ११३.१३५
अग्निरिन्द्रोऽयवस्त्वष्टा(गौ) ६०.६	अग्नी विपन्ना ये बीरा(ब) १०५.११८	अङ्गुल्यथे तथा दैवतेन(ब) ११३.६७	अजातपुत्राय सुतान्प्रदधा-(ब) १४.८	अञ्जनाचाण्डिकाचैव (गौ) १४.६
अग्निर्वायुश्च सूर्यश्च (ब) ११०.१०१	अग्नी बुद्धिगतां सीतां (गौ) ८४.४	अङ्गुल्यधर्मिमात्रं तु (गौ) ४०.१४७	अजात शत्रुः शत्रूणां जज्ञे(ब) १२.३४	अञ्जना नाम तत्राऽऽसी-(गौ) १४.३
अग्निर्होतापुरावासीदेवा-(गौ) ५८.३	अग्न्यान्तरं नैवतेऽजपादेयं(गौ) ८.११	अङ्गुलमात्रा पुष्पा (ब) ३८.६०	अजानता कुतमिदं मया (ब) १०२.८	अञ्जनायां तथा वायोर्हं-(गौ) १४.१२
अग्निशुभ्रक्षणपरं (गौ) ६३.६	अघनाशनं गीतवनं (ब) २३.९०	अङ्गुल्यष्टादशहो जज्ञे (ब) १-१०६	अजानता यज्ञविद्यां (ब) १२०.८४	अष्टतः सागराः सर्वे (गौ) ८.१६
अग्निश्च वरुणः कः (गौ) ८८.२३	अघोरघोर रूपाय घोरा-(ब) ३८.२४	अङ्गुल्योत्तरतो रेखा (ब) ११३.६५	अजायन्त तदोषधयो-(गौ) ५.३५	अष्टमरण्ये शर्मदावारि-(गौ) ५३.३४
अग्नि सुवर्णस्य गुरुर्गवां (ब) ७२.७	अक्षारुढी ततः कृत्वा (गौ) ८४.१६	अचरश्च चरश्चैव (ब) १३३.२२	अजारजोनुगमनं ब्रह्म- (ब) १०३.३७	अट्टशृणा जनपदाः (ब) १२३.११
अग्निस्त्वष्टु शरीरेषु (गौ) ७४.१५	अङ्गुपुत्रो महानासीद्वाजेन्द्रो(ब) ११.३७	अचरांश्च चरांश्चैव (ब) १-१०४	अजोगतं मितिरुपात- (गौ) ३४.४६	अणिमा लघिमा प्राप्तिः-(ब) १२३.१५
अग्निहोत्रं च वेदाश्च- (ब) ३१.२६	अङ्ग सुमनसं क्वाति (ब) १.७७	अचलास्त्वामिला विप्रा(ब) १३१.१५	अजोगतं विचोवाच(गौ) ३४.४८	अतिथिश्चापवादी च (गौ) ६३.२०
अग्निहोत्रताः केचित्के- (ब) ४४.१०	अंगस्यैर्नतिलैः कुयद्विच- (ब) ५७.५८	अचलो निर्मलो ष्ठापी (ब) ७०.७०	अजो जन्तुस्करिण्योर्वरिण्यां(ब) १.७३	अतः कर्तुं न शक्नोमि (ब) ४३.७३
अग्निहोत्रस्य मालाया (गौ) १६.४७	अङ्गानि तव देशेय (ब) ४६.७	अचिन्तान्तु कोत्तेयः (ब) १०३.२५	अजैयः धर्मियैर्लोकैश्च विव- (ब) ८.३२	अतः परं प्रवक्ष्यामि (ब) ५४.१
आग्नीध्रं चाकरोधमे (ब) १२०.८०	अङ्गारकोपि शुक्रस्य (ब) २१.८	अच्छेदे जगतां नाशश्छेदे (गौ) ४३.१४	अर्जका या समाख्याता (गौ) ६४.६	अतः परं प्रवक्ष्यामि (ब) ५८.४
अग्नीध्रश्च ब्राह्मणान्पूज्य(गौ) ५४.३६	अङ्गारतीर्थञ्च तथा (ब) २३.७३	अजकरस्य तु दायादीवला-(ब) ८.२२	अर्जो हि श्रिष्टया भूय (ब) १३७.२	अतः परं प्रवक्ष्यामि (ब) ५८.४
अग्नेः पुत्रो हिरण्यस्तु (गौ) ७८.१३	अङ्गारवालुका मिश्रं (ब) १०५.६६	अजनाम व्रजजनेददसे (ब) ७६.१२	अज्ञात्वा ग्रन्थतत्त्वानि (ब) १३५.१७	अतः परं सुरभ्रेष्ठ ब्रह्मिणे(ब) २७.३
अग्नेः प्रभावात्पुरुषमात्रेयो(गौ) ७४.६	अङ्गारसेतुस्तत्पुत्रो महतां(ब) ११.४६	अजन्मन्यजरेऽनास्थिव (ब) १०२.१२	अज्ञात्वा कृणुषं कम् फलं (गौ) ५६.५६	अतः संप्राप्यते स्वर्गो (ब) १७.४
अग्नेर्नगिरसो जातो (गौ) ७४.५	अङ्गारेभ्यः समृद्धौ-(गौ) ७४.११	अजं पुराणमजरं सना-(ब) १२८.६६	अज्ञानतमसा छन्दो (ब) १२६.११	अतसो गुरुत्वं काणं (ब) ६६.१२४
अग्नेरुपां यदव्यष्ट्यं समं(गौ) ५६.१३	अङ्गिरः प्रमुखाश्चैव (ब) ३७.१०	अजमीदसुतो जातः सीणे(ब) ११.१००	अज्ञानतिमिरा ग्धानां (ब) १३८.१२	अतिशान्ते विवाहे तु गुराः-(गौ) १६.३२
अग्नेरापस्तथायोनिरङ्गि (गौ) ५६.३३	अङ्गिराः काश्यपोऽनिरश्च(ब) ६२.३४	अजमीदात्तु नीतिन्यां (ब) ११.६३	अज्ञानं ज्ञानसङ्काय भूत (ब) ६४.१८	अतिथिर्वाक्तेपेन वदमान- (ब) ६४.६७
अग्नेस्तद्वचनादिन्द्रः श्वेनो(गौ) २३.१५	अङ्गिराद्याश्च भासन्तं(ब) ३०.६३	अजयद्वलवैवोऽप्य प्राहो (ब) ६२.१६	अज्ञानं तामसो भावः (ब) १२६.२५	अतिथिप्रहरतस्तथा-(ब) ११७.२७
अग्नीतोयेज्जतरिक्षेच (ब) २७.४८	अङ्गिराश्च भृगुश्चैव ऋषी(गौ) २५.२	अजरामरप्राप्त मणि (ब) ६७.५५	अज्ञानं सागरे धोरे ह्यन्य-(ब) १३७.५०	अतिथिर्वाक्तेपेन वदमान- (ब) ११४.३६

अतिथिस्तु कुशाग्रजं (श) ६.८८	अल तु स्नानमात्रेण (श) ५६.१२०	अतिर्वसिष्ठो भगवाण्कश्यप- (श) ३.३४	अथवा कि तदामात्रेः (श) ८६.१५	अथाऽऽनतायिनं विप्रा (श) ३६.४
अतिनामा सहिष्णुश्च (श) ३.३०	अत्रत्यं वारि यः कश्चि- (गी) ३.३२	अथ कि पुनश्चस्तेन भापि (श) ६२.६५	अथवा कि बहुक्तेन कीर्तिः (श) ५१.१०	अथाऽऽदिश्यान्ते ह्य पां (श) २६.८
अतिपूजितसामांस्तु (श) ११४.५२	अत प्रतिष्ठतो घर्मो (गी) ३.२६	अथ कि बहुनोक्तेन भापि- (श) ६२.७२	अथवा कीरवादीनामस्तेः (श) ६६.३०	अथान्तरान्तरं धर्मधर्म- (श) १०८.३०
अति भक्ति तु सर्वोद्य (श) ५६.१३	अल यद्धारि शोभिष्टं (गी) ३.३४	अथचिप्ररमस्यापि पुत्रो (श) ११.४०	अथवा तनदोषः कः किरा (श) ६६.६७	अथान्तरिक्षानाभाष्य (श) ३०.३६
अतिवर्धति चाधर्मसत्ये (श) १०४.१०१	अत्र ये भक्तितः शोभो (गी) ५३.२११	अथचैन्मानुषे लोके (श) ११६.५७	अथवातेऽस्ति सदेहो मयि (श) ३३.२०	अथा परे जनपदा दक्षिणा- (श) २५.५४
अतिश्रमेण महता (श) १०६.२४	अत्र ये भक्तिः स्नानं (गी) ४४.२३	अथतस्यास्तपोयोगाग्नेतो- (श) ३२.६४	अथवा दानुषाणोऽस्ति (गी) ११.१६	अथापि कियमाणे वै कार्त्तव्ये (गी) २८.१३
अतीतं शतमादाय पुरुषा (श) ६४.५३	अथ वः कीर्तयिष्यामि (श) ३.६३	अथ तां प्रतिष्ठां द्वारि (श) ५५.५७	अथवाऽऽन्तरकुलं किचिदेव (श) १३५.६	अथापि यदापुरुषेण (गी) ५६.३२
अतीत्य जन्मानि बहूनि (श) १२१.३७	अथ वंशप्रसङ्गेन कथ्यमानं (श) ३.६४	अथ तेषां प्रसन्नोऽभूदेव- (श) ३४.४८	अथवा नेच्छसीमात्पन- (गी) ३७.३३	अथापि मां कसपरिग्रहेण (श) ८३.३४
अतीत्योत्तरमभोधि (श) १६.४४	अथ वः संशयोमा भूज्या (श) १३२.६८	अथ दुर्बोधो राजा शत्रवा (श) १५.२८	अथवा मायया देवमोहितः (श) ३८.६६	अथास्वेतदह मन्ये भवन्त- (गी) ५७.२६
अतो गुह्यतरार्थं तदध्या- (श) १२६.४१	अथ वो वर्णयिष्यामि (श) १३३.५	अथ देवो वरोऽस्माकं (गी) ५५.३५	अथवा युद्धकामस्त्वं मम (गी) ५४.६२	अथाप्रयोगं मधुकर्तभारिः (श) १२१.४१
अतो वदन्ति मुनयो (गी) ३६.५४	अथाऽऽगन्तुं नेच्छति स (गी) ४१.४२	अथ देवो सतोषा तु (श) ३२.४१	अथवा योगिनांगहे (श) ३६.८२	अथाभयद्रुमिषतेः मुष्ट- (श) १२१.४६
अतोऽविशष्टमन्त्राद्यं (श) ११०.६५	अथापि तत्त्वं परमं (श) १३२.८२	अथ देव्यामसादेका मातरं (श) ३६.२४	अथ विज्ञान योगेन कुण्डो (श) १५.३५	अथातो वितरं प्राह्मनात (श) १२१.२७
अत्यङ्गुलीनि कर्माणिविक्रमा (श) १६.३	अथापि भारतं श्रीष्टं (श) १७.२३	अथ निःश्वासो विष्णो- (श) १२५.२	अथ श्रुत्वाचमस्यं च (श) ३३.१२	अथाऽहं कुण्डमश्रुतो (श) ८४.३४
अत्यन्तक्रोधसक्तोऽपि (श) १०७.८६	अथाप्युपायः कोऽस्माकं (गी) ६०.१६	अथ पर्वतराशोऽस्ती (श) ३४.२	अथ स यजमानस्तु (श) ३२.६३	अथेते पितरो विप्रा (श) ११०.२१
अत्यन्तविमुक्तं दैवे व्ययी- (गी) ६६.४	अथाभिवेक मात्रेण (गी) ३८.११६	अथ पुत्रानिमांस्तस्य कुड्य- (श) ३.२७	अथ सा शुद्धसकल्पा (श) ३४.३०	अथेन्द्र मेनका प्राह गङ्गि- (गी) १८.३०
अत्यमलकटुतीक्ष्णोष्ण (श) १२६.११	अथावतीर्णयोः कुण्ड (श) ७७.३२	अथ पृथ्वी तदा वाचमं (गी) १८.१६	अथ निह प्रयावन्तमृष्ट (श) १४.२७	अथैवमापोपितमात्र एव (श) ३४.७
अत्यर्घशीतलाम्भोभिः (श) ३४.८६	अथाहमस्मि बर्द्धव (गी) १०.३८	अथ भूत्वा कुमारी सा (श) १३.३६	अथ सोऽग्निपरीतागो (श) ३६.७	अथोवाच रजिस्तं तपोर्व (श) ६.११
अत्युद्यतापसं दृष्टया (श) ८.२६	अत्रि जाऽहं हृष्यबाहू (गी) ७४.६	अथ भोमाश्रयस्याऽसीत्युत्रो (श) १३.२५	अथ सोऽगमसं नाम धनुर्गङ्गा (श) २.५०	अथो विघ्नमनाहृत्य (गी) १०५.७४
अत्र जन्मसहस्राणां (श) १७.२४	अत्रिपुत्रो महातेजाश्चन्द्रमा (गी) ८२.२	अथ मेरुगिरिः शृंगारम- (श) २८.४६	अथागात्तय शीतेन्द्र विप्रो (श) ३२.६२	अथोपवाद्यादादाय (श) ८०.३६
अत्रतिष्ठति नरकपूय- (श) १०६.१३५	अत्रिराराधयामास ब्रह्म (गी) ७४.२	अथ रत्नानि चाम्पानि (श) १५.२६	अथाजवाचं इतिर्वचकाते (श) ११.१३६	अदितिर्देवमाता च ह्योः (श) ६२.३७

आदित्यैव स्तुतोविष्णुः (ब्र) ६४.२०
अदीक्षितस्तु तस्यैव (ब्र) २६.३४
अदीक्षितस्तु नाम्नैव (ब्र) ३६.६४
अदुःखमुखं ब्रह्मा (ब्र) १४०.३७
अदुःखाय ततस्तेऽपि प्रणि- (ब्र) ७२.३२
अदुष्टां पुरुषैः स्त्रीभिर्देवकी (ब्र) ७३.६
अर्हन्मनुदीर्णत्वमनु- (ब्र) १३०.५७
अङ्गिरेव धृतं सर्वमापो (गो) ५६.१०
अङ्गिश्च सहिताः सर्वा (गो) ६७.२६
अङ्गुतानि च संस्पृशेः (ब्र) १२८.५८
अद्य तं देहयन्तारं (ब्र) ६६.४७
अद्य प्रभृति ये कुर्वन्- (गो) ५४.१०८
अद्य प्रभृत्यसौ शिष्यद्वन्द्वः (गो) ५६.३६
अद्य मे सफलं जन्म (ब्र) ६६.१२७
अद्य मे सफलं जन्म (ब्र) ८३.३
अद्यापि न निवर्तन्ते (ब्र) १.१३२
अद्याप्यस्या हि माहात्म्यं (गो) १०५.७
अद्याप्याभूणिताकारलक्ष्यते (ब्र) ६६.३८
अद्यैव देव कंसोऽयंकुले (ब्र) ७३.१५
अद्यैव पुनो यष्ट्यः स्मरते (गो) ३४.२४

अद्यैव स्पृष्टवामम हस्त- (ब्र) ८३.२८
अद्यैवी सुमुखः शलक्षण (ब्र) ११७.२५
अद्यैतं त्वां कथं हतं (ब्र) ४६.१२
अद्यमं धर्ममिष्टाहुयं च (ब्र) ११७.६१
अद्यमं शङ्कुना तेन तं (ब्र) ५.१००
अद्यमंससये मुक्तस्ततो (ब्र) १०८.७३
अद्यमस्य अयं कृत्वा (ब्र) १०८.६८
अद्यमस्य गतिर्ब्रह्मन्कथिता (ब्र) १०६.१
अद्यमाणां निवृत्त्यर्थं (गो) ८८.३१
अद्यमण समायुक्तो य- (ब्र) १०८.३१
अद्यमेषोऽपीयमानस्य सङ्गि- (ब्र) ११.१६३
अद्यः शिरोभिर्दृश्यते (ब्र) २०.३१
अद्यश्चोर्ध्वं च ते दीप्ता- (ब्र) १२४.२१
अद्यश्चोर्ध्वं च हृदये पास्वतः (ब्र) ५७.३६
अद्यश्चोर्ध्वं तथा मध्ये (ब्र) ४६.४१
अधिरुह्या च वामास (ब्र) ७६.३१
अधिष्ठातेति राजेन्द्र (ब्र) १३५.७७
अधिष्ठानं यदा यथा (ब्र) ५६.२२
अधीतं विस्मरति यस्त्वं (गो) ६४.३२
अधीत्यचतुरो वेदान्दि- (ब्र) १०८.३७

अधीत्य चतुरो वेदान्ता (ब्र) १३८.१०
अधीत्य जीवात्सर्वाश्च (गो) ८२.३
अधीत्य स्वर्गमनिच्छन्- (ब्र) ११५.४३
अधीमुखः पतेत्तत्र (ब्र) १०६.११३
अधीमुखः पतेत्तत्र- (ब्र) १०६.६२
अधीमुखस्तः क्रियते (ब्र) १२६.१५
अध्यात्मनिष्ठं सर्वज्ञं सर्वभूत (ब्र) २४.७
अध्यात्मं यदिदं विप्राः (ब्र) १२६.४४
अध्यात्मं विस्तेरणेह (ब्र) १२६.४३
अध्यापयस्व भो ब्रह्मञ्छिन्त्र (ब्र) ५१.१२
अध्याप्य च धनूरदनं (ब्र) ८५.१४
अध्वानं नीयते देहो (ब्र) १०५.१००
अनक्षतो ह्यसौ धृते तथा- (ब्र) ६२.११
अनक्ष्वाहं च गाश्चैव (ब्र) ४५.७७
अनतः पुराणां मञ्चाश्च (ब्र) ८५.२६
अनघ्यायेषु सर्वेषु- (ब्र) ११३.३६
अनन्तः कपिलो भानुका मव- (ब्र) ३१.४२
अनन्तरं चक्रशाङ्गं तृणी (ब्र) ८७.६
अनन्तराग्निनो ये च (ब्र) १०७.४२
अनन्तवासुदेवस्य दर्शनं (ब्र) ४३.८६

अनन्तश्चाभ्युतो देवो (गो) ४.४४
अनन्तश्चापि को विप्र (गो) ६०.६
अनन्तस्य न तस्यान्तः (ब्र) २१.२६
अनन्ताख्यं वासुदेवं वृष्ट्वा (ब्र) ५६.१
अनन्तायाभ्युतायेन (गो) ५२.७०
अनन्त्वा सुदेवस्य न (ब्र) ६७.१३
अनन्यमनसा चैव तन्मना (ब्र) ४४.३०
अनपराधोऽभवद्वाजा यज्वा (ब्र) ११.१४४
अनमित्रो रघुश्चैव (ब्र) ६.८४
अनया वीक्षितं सर्वम्यूनं (गो) ५८.५६
अनरघ्वस्तु पुनोऽभूद्विभूतः (ब्र) ६.८३
अनन्तं च विभोः पुत्रः (ब्र) ६.५८
अनलं च यथाप्रीति (गो) ४०.१६६
अनलस्त्वमराणाह आप- (गो) ४०.२०३
अनष्टद्वन्द्वता चैव न (ब्र) ११.१७३
अनाख्यैस्वरूपारमन्त्र (ब्र) ८४.५२
अनागताश्च सन्तंते स्मृता (ब्र) ३.४२
अनात्मनः सन्तोऽपि (गो) ६७.२७
अनात्मन्यात्मविज्ञानं साते (ब्र) ६४.११
अनादिनिघ्नं देवं दैत्या- (ब्र) १०७.८३

अनादिनिघ्नोऽवेतोऽभवे (ब्र) १३६.१२
अनादिनिघ्नोऽजन्तः (ब्र) १३५.२६
अनादिनिघ्नो ब्रह्मानित्य (ब्र) २८.२३
अनादिनिघ्नो ह्यात्मा तं (ब्र) १३०.५
अनादिनिघ्नो ह्येष पुरुषं (ब्र) २८.८
अनादिमध्यनिधनं (ब्र) १३२.६६
अनादिस्त्वं जगद्वातरन्तः (ब्र) ४.१६
अनाद्यो लोकनाथोऽसौ (ब्र) २८.२२
अनाद्यन्तामृताजेष जयत्व (ब्र) ६६.१३१
अनामित्रस्तो निघ्नो (ब्र) १४.११
अनायतः समस्तैश्च (ब्र) १२६.३१
अनायासेन देशेन देहं (ब्र) ६६.५
अनायैषु कृतधनेषु (गो) ६७.२४
अनाद्युत्थितायाः (ब्र) १२२.२४
अनाद्युत्थये तस्मिन्गते (ब्र) ६.२२
अनाद्युत्थितमो वा नास्ति (गो) ४.६
अनाद्युत्थितमस्यैव (गो) २३.६
अनाद्युत्थिता तदाराध्नुम् (ब्र) १५.३२
अनातः स पुरोत्पन्नस्त- (गो) ३७.३
अनातोऽहं किं करोमि (गो) ३७.३७

अनिरेता ह्यनाहारा ये (ब) ११४.३४
अनिकेतो ह्यारम्येषु पर्व- (ब) ३६.३७
अनिच्छन्नापि यस्तत्र (ब) ६८.१८
अनिशुद्धपुरं पञ्चादिव्य- (ब) ११६.४४
अनिरुद्धस्त्वं माधवस्त्वं (ब) ६६.१६७
अनिरुद्धोरणे ददो बलेः (ब) ६६.७
अनिदिष्टा मया मित्रा (ब) १०.२६
अनिर्देश्यमरुप च (ब) १२६.६४
अनिर्वाप्य पितृन्देवा- (ब) १०८.७४
अनिलस्य शिवा भार्या (ब) ११५२
अनीय गीतगी गङ्गा तं (गो) २६.२०
अनीश्वरः कथं मध्येदि- (ब) १३१.३
अनुकूलं तयाऽऽलापयामि- (ब) ११३.३२
अनुकूलं तु ते देव यदि (ब) ४.३८
अनुगच्छस्व मां भद्रं तमिला (ब) ५.७
अनुजग्मस्तु तं सर्वं (ब) ४२.१७
अनुजग्मश्च तं सर्वं (ब) ४२.२२
अनुज्ञातः सुरगणैः पुनः (गो) ४०.१६२
अनुज्ञां देहि भगवन्मजामि (ब) ६६.७३
अनुत्पन्ना शिखीर्षवविपाशा (ब) १८.११

अनुतरं नाम तपो येन तप्तं (ब) ७.२
अनुत्पन्नेषु बहुषु पुनरेवेतेषु (ब) ५.४
अनुप्रापतस्तथा चाप्यो (गो) १६.३२
अनुप्राप्तो ह्यारुढस्त- (गो) ३८.४२
अनुभूतमिवाग्न्यस्मिञ्जन्म (ब) १२६.३५
अनुभूयते च तं दुःखं (गो) १००.३१
अनुमान्य द्विजान्सर्वान्पुनः (गो) ५.५६
अनुयुक्तो ततस्ततो च भग्ने (ब) ८५.१६
अनुरागेण मौक्तिकमस्मात्सु (ब) ८४.२६
अनुनेति तदोवाच (गो) ७६.३१
अनुष्ठेयं सदा पुंभिः (ब) ११३.१६७
अनेकशतसाहस्रैः पताकै (ब) ६५.१७
अनेकशतसाहस्रैः प्रासादैः (ब) ४१.२८
अनेकशिरसां विप्राः (ब) १.२०६
अनेकावर्तगम्भीरं दान- (ब) ४२.५४
अनेन तव धर्मेण प्रश्रयेण (ब) ५.१२
अनेन तु महाभाग प्रति- (ब) ३७.४१
अनेन मदमत्तेन सदा (ब) १०६.७६
अनेन विधिना गच्छासम्य (गो) ७.२३
अनेन सहसा ब्रह्मममा- (गो) ६६.५५

अनेन साम्बं वारयामि (ब) १३६.३६
अनेनास्तु कुकुत्सपरस्य (ब) ५.५२
अनेनैव च देहेन गणानां (ब) १८.१२५
अनेनैव पया सोमपितरं (गो) ३८.६२
अनेनैव विधानेन गन्ध- (ब) ५८.५२
अनेनैव विधानेन मण्डल- (ब) ५८.५८
अनोरस्तु पुनो घर्मो- (ब) ११.१५२
अन्तर्भास्तकृते चैव (ब) ३५.११
अन्तः पुरनिवासिन्यः (ब) ४२.२३
अन्तः पुराणि राज्ञां च (ब) ४५.४०
अन्तः पुरे च पतितं (ब) ६१.३२
अन्तः प्रभूतं दानं च (ब) ११३.१२२
अन्तं वैवाणकच्छु- (ब) ११८.६४
अन्तरस्य सुयशस्तु (ब) १३६
अन्तरात्मनि संलीढ (ब) १२६.२६
अन्तरिक्षे च केपाचि- (ब) ११०.६७
अन्तर्ध्वमद्यश्चैव कथं (ब) १.१३१
अन्तर्जले यदाश्चर्यं दृष्टं (ब) ८४.६४
अन्तर्जानु स्तथाऽऽपामि- (ब) ११३.६६
अन्तर्ध्वेतिः स एवोक्त (गो) ५६.९

अन्तर्ध्वान्नो हविर्धामा (ब) ११८.३२
अन्तर्भावविशुद्धारमा कृपा (ब) ३१.७
अन्तर्वैति च यदूतमिन्द्र (गो) ५४.५८
अन्तर्वर्ती परोवाऽपिमातरं (गो) ४१.५
अन्तर्वसति भोगेन (ब) ११८.६५
अन्तर्वैद्यां द्विजः कश्चित्पदा- (गो) ६७.२
अन्तर्जानान्त्वजातींश्च (ब) ५१.५
अन्तर्याम्ये निवस्यन्ति (ब) १२३.१५
अन्धकं च महाबाहुं (ब) १३.३१
अन्धकारभयारं च (ब) १०५.५२
अन्धकारश्च कलिज्जाश्च (ब) २५.४२
अन्धकारीकृते लोह (ब) १२४.४०
अन्धानां विधिराणां च (गो) ५३.३६
अन्धकिष्ठा ययं किं नो (गो) ५.५१
अन्तर्दायान्पतये नमं (ब) ३८.३०
अन्तर्दानीयरहिता (ब) १०६.२६
अन्तर्प्रदाने दाने च (ब) २६.३८
अन्तर्भनन्ति ये देशाः (ब) १०८.१६
अनं चतुर्विधं चैव रत्नैः (ब) ५८.३८
अनं दत्त्वा द्विजातिभ्यः (ब) १०६.२१

अनं ये तु प्रयच्छन्ति (ब) १०७.७
अन्नस्य सुवह्निवप्रा (ब) ४४.६१
अन्नस्य हिरप्रदानेन (ब) १०६.१३
अन्नश्रटा च भोक्ता च (ब) ३८.४१
अन्नानि येन दत्तानि (ब) १०५.३५
अन्नावशेषमिधं वंतीय (ब) ११६.६४
अन्नेप्रतिष्ठिता नोका (ब) १०६.१२
अन्यच्च धृगु मृपान् (गो) ६४.२६
अन्यच्छरीरमादत्ते (ब) १०५.३०
अन्यतोऽन्यच्छृणु कलं (ब) ३६.५६
अन्यथा तान् गच्छेय (गो) ६५.४०
अन्यथा स्थायकल सर्वं (गो) १०३.१६
अन्यदेव चक्षेत्रं (ब) १३५.७६
अन्यदेव च ज्ञानस्यादन्ध- (ब) १३५.८०
अन्यांश्च तं तदा दूता (ब) १०६.७२
अन्यांश्च दीपकादद्याद्वा (ब) ६४.२६
अन्यान्प्यस्य वै (ब) ७८.११
अन्याश्च जातयस्त्वं हि (ब) ५२.३६

अन्याश्च तत्र तिष्ठन्ति (ब्र) ३६.३०
अन्याश्च तत्र तिष्ठन्ति (ब्र) ४०.३
अन्याश्च तत्र दृश्यन्ते (ब्र) ४१.४४
अन्याश्च भायाः कुण्डस्य (ब्र) ६२.३
अन्यासां चैव भार्याणां (ब्र) ६६.५
अन्येनोत्थाप्यते ज्ञेयेन (ब्र) १२६.३३
अन्येऽपि तत्र संसिद्धा (ब्र) ६६.४
अन्येऽपि तस्मिन्ने मोक्षं (ब्र) २५.७
अन्ये य चैव निदिष्टा (ब्र) १०५.१२८
अन्येषां चैव द्रव्याणां (ब्र) ११३.१२७
अन्यैर्जलाशयः पुण्यैः (ब्र) ४१.५६
अन्येर्देवालयैः साध्वैः (ब्र) ४३.७
अन्यैर्नानाविधैः पुण्यैः (ब्र) ४२.७४
अन्यैश्च काञ्चनैश्चैव (ब्र) ४३.१२
अन्यैश्च बहुभिर्वृक्षैः (ब्र) ४३.६
अन्यैर्वह्निविधैः पुण्यैर्जलैः (ब्र) ४१.६०
अन्यैश्च विविधैः पुण्यैः (ब्र) ४३.१४
अन्यैश्च विविधैर्धान्यैः (ब्र) ४५.२७
अन्यैश्च विविधैर्वृक्षैः (ब्र) ४०.२६
अन्यैश्च विविधैर्वा (ब्र) ६२.१३

अन्योन्यरे तोष्यतिवज्र- (गी) ५८.२६
अन्योन्य बध्नीतस्ते (गी) २७.७
अन्योन्य स्थाभि संभग्वा (ब्र) १३५.३
अन्यगच्छततो विष्णु- (गी) ६१.२३
अन्यथायस्तु सुगहोस्तत्र तत्र (ब्र) ५.४०
अन्यष्टकासु क्रमणे (ब्र) १११.५२
अन्वारब्धेन सत्येन (ब्र) ५७.५६
अन्विद्रात्र्यदेतेनामभिः (गी) ७०.३८
अप एव सप्तर्षीऽदी (ब्र) १.३६
अपकरिषु यः साधुः (गी) १०.५५
अपचारेण वेनस्य प्रकोपः (ब्र) १.७८
अपत्याकमो रोहिण्यां (ब्र) १११.३४
अपत्यं कृतिकामां तु (ब्र) १.१५४
अपत्यापुपकारेण (गी) ७८.२६
अपत्यानि भविष्यन्ति (गी) ५८.५
अपत्येन महाबाहो सर्वमे (ब्र) ३२.५८
अपमानं पुरस्कृत्य मानं (गी) ८२.१६
अपमार्गस्थिते यस्मादापने (गी) ३०.१३
अपमाने ततो बुद्धि (ब्र) १५.१४
अपरः केवलस्त्वायं (ब्र) १०४.१५२

अपरं तत्र वदुषं पीतवस्त्र (ब्र) ४६.१५
अपरंश्च क्षरत्स्मात्प्रकृत्य (गी) ६१.७
अपरः सर्वभूतानि (ब्र) ११७.३६
अपरस्तु महाप्राज्ञ (गी) ५.४
अपरोऽपि सुतर्कवांऽऽसीद- (गी) ८.४०
अपराध सहस्राणि (गी) २०.७६
अपराधताम्रं गृध्रावध (ब्र) २५.४५
अपरं च महाभागा (ब्र) ११६.४३
अपरं तु ह्येषां ज्यैष्ठ्यं (गी) ५६.६
अपरे दांभ्रमो नित्यं (ब्र) ११७.१७
अपरे मानवा देविप्रदान (ब्र) ११७.१०
अपरे स्वल्प विज्ञाना (ब्र) ११७.५७
अपरां तु निराहारा तां (ब्र) ३२.१५
अपलायस्वती प्राप्ते (गी) १६.२७
अपस्वत्तहसा तं तु ब्रह्म (ब्र) ४३.४२
अपश्यता वनं रम्यं तैः (ब्र) ६६.२६
अपहृतेत्युवाचैव रक्षणं (ब्र) ११०.५६
अपानः पवित्रमंकायम् (ब्र) ७०.४८
अपामपि गुणो यस्तु (ब्र) १२५.१७
अपां गुणां स्तथा विप्राः (ब्र) १३२.६१

अपां च नमुषेः सचेत्त- (गी) ५६.५
अपां तु नीलिकां विद्या- (ब्र) ३८.११४
अपां तु वरुणं राज्ये राजां (ब्र) २.३
अपां पतिस्त्रिव गुरुः स्वमुरः (गी) १७.८
अपां बुद्धिधायो दृष्टो (ब्र) १८.६४
अपास्य सा तु गन्धर्वा- (ब्र) ६६.२०
अपि वर्णां कुण्डस्तु (ब्र) १२८.६८
अपुत्रो लभते पुत्राग्निघ्नो (ब्र) ६२.१५
अपुत्र्य पूत्रने चैव (ब्र) ३७.२८
अपुर्वं वज्रभङ्गस्ते यथा (ब्र) ६७.३
अपुर्वगधर्मचरणास्ते पुस्तोऽपि (ब्र) १.६१
अपेक्षताप्राप्तिं तो हि (गी) ३७.३४
अपो ज्येष्ठतमाः केचिन्मे- (गी) ५६.३
अपो हत्वा तु दुर्वृद्धि- (ब्र) १०८.६०
अप्युन्मुक्ताकमूलार्थः (ब्र) १११.४८
अप्रबुद्धमथा व्यतिथिम (ब्र) १३७.१
अप्रबुद्धं यथा व्यवर्तं (ब्र) १३५.३३
अप्रभूताश्च श्रूयः (ब्र) ३.३१
अप्रमत्तो यथा धन्यो (ब्र) १३१.३१
अप्रमादाद्भयं रक्ष- (ब्र) १३०.४५

अप्रमेयमनाध्वं सर्वलोकन (ब्र) ३७.५
अप्रलुब्धश्च ये लुब्धा (ब्र) ११७.१२
अप्रवृत्ताः प्रपश्यन्ति (ब्र) ११३.२६
अप्राप्तो तद्दिने चाऽपि (ब्र) ११२.४२
अप्तराच नदी यत्र (गी) ३०.३
अप्सरोगणसंघात (ब्र) २७.११
अप्सरो युगमः क्वातम- (गी) ७७.१
अप्सरो युग मादयातं (गी) ७७.४
अप्सरो युग मास्पातं (गी) ७७.२१
अप्सुः जातासु तत्रैव (गी) ५६.३४
अप्सु पारिपत्वां पृथ्वी (ब्र) १.४३
अकलानि च सप्तानि (ब्र) १२३.२६
अजक चापि यत्रोत्पन्नं (गी) ५२.२
अजकं हृदयं प्रोक्तं (गी) ५६.१२७
अजनात्पञ्चिमे तीर्थे (गी) ५८.८२
अर्धेन्द्रादसभिर्गुणैः (ब्र) ३८.१०८
अर्धैर्वत्तं तथाऽग्निं च (गी) ५६.३२
अवभक्षो वरुणस्तासां (ब्र) २८.४८
अवधं यदहं विप्रा (ब्र) १३०.३६
अवबोद्धस्मत्सत्कुणोपदि (गी) २६.१३

अभयतमटवीप्रायं (ब्र)	१३१.५१	अभिवेकोदकं यच्च सा (गी)	३७.८२	अभ्युत्थानमद्यमंस्य (ब्र)	७१.२७	अम्बरीषो हरिश्चन्द्रां (गी)	१.२६	अद्यमः स्वर्गमंस्यधो (गी)	६३.३६
अभयप्रमलपारता ये (ब्र)	१०५.१२७	अभिवेस्वन्ति पापिष्ठं (गी)	२६.१०	अभ्रस्थाः प्रवतन्वापो (ब्र)	२२.११	अम्भसा स्वेकतां प्राप्ता (गी)	१२.६	अद्यस्य पुत्रो बतःपुत्र (ब्र)	१.१५०
अभयवाणि द्विजातीनां (ब्र)	११२.१२३	अभिष्टुत इति रुपातो (गी)	६८.२	अमरस्त्वं सदा वल्ये (ब्र)	५४.१४	अम्भसा पुत्रो जातः (गी)	५६.६८	अद्याप्य १३.१३. पण्डो (ब्र)	११२.६८
अभयान्ते रतास्तेऽत्र (ब्र)	१०६.११२	अभिष्टुते नरेन्द्राय (गी)	६८.३५	अमराः स्मृततो देव (गी)	२४.३८	अमनं तस्य ताः पूर्वतन (ब्र)	१.५०	अद्यावद्याजकस्तत्र तथा (ब्र)	२०.१८
अभयं सर्वं तस्यैष्यो (ब्र)	११४.५४	अभिष्टुत च तं वाग्मि (ब्र)	७३.१३	अमर्षेण भवं गौरी (गी)	५.१४	अमनं तस्य ताः पूर्व तेन (ब्र)	७१.१७	अमृतानितु दायादः (ब्र)	६.७६
अभयश्च सरिष्कुण्डा (ब्र)	४.५३	अभिसंपूजितं यस्माद्भारतं (गी)	१.१४	अमरया राजदचनं (गी)	४१.२३	अद्यमनुभूः स्वधुनेन (ब्र)	१३६.२७	अयोध्यामगमस्तर्षे (गी)	८७.६
अभयतन्महर्षी (गी)	७८.१६	अभिसेषतुकामास्ते सर्वे (गी)	२६.६	अमर्येषु तयोर्वतेषु (गी)	४१.२५	अयमिन्द्र महासालां (गी)	२६.१४	अयोध्यां चैव गङ्गां च (ब्र)	६.४
अभयानां व्यवहाराणां (ब्र)	२६.१०	अभीष्टं यद कन्दाम (गी)	१५.१६	अमावसीसु दायादो भीमा (ब्र)	८.१३	अयमेकोऽज्ञो घञ्वी (ब्र)	१०३.१५	अयोध्यां महाराजो (ब्र)	६.८६
अभिमन्युश्च दशमो (ब्र)	१.७६	अभीष्टा सर्वदा ह्यस्य (ब्र)	६०.३	अमूर्तं मूर्तमयवा स्थलं (ब्र)	८८.३५	अयमेव गुरुः धृष्ट कश्यपो (गी)	१३.१५	अयोध्यायां सुपुण्ड्रिणी (गी)	८४.७
अभिमन्येत् सधातुं (ब्र)	१३४.२५	अभूत्कृतयुगे विप्राः श्वेतो (ब्र)	५६.६	अमूर्ता मृति मन्तव्य (ब्र)	१११.६७	अयमेव जिहोदो मे गता (गी)	६४.२६	अयोध्याय च सोमपुत्र (ब्र)	१.१४६
अभिमान प्रयुजेन (ब्र)	११६.२०	अभिधामादुरभ्यक्तं सर्ग- (ब्र)	१३६.२	अमूर्ति स्तस्य विप्रेन्द्राः (ब्र)	१३.१०३	अयमेवाऽऽश्रमः पुण्यः (गी)	५.४६	अयोध्याः पञ्चवरण्य (ब्र)	१.१८६
अभिमानः तिमानीनां तयैव (ब्र)	११४.८	अभेद्यं सर्वभूतानां (ब्र)	४२.५७	अमूर्तं गीतगी वारि (गी)	६३.१६	अयं वास्य महाबाहुर्बल (ब्र)	८५.३६	अरक्षितारो हतारः (ब्र)	१२२.३४
अभिमानात्मको ह्येष (ब्र)	१२५.३८	अभ्यघातत दुष्टस्मादेत्यो (ब्र)	८१.५२	अमृतस्वारणिसर्वं हि (ब्र)	५७.४५	अयं तु नवमस्तोषो द्वीपः (ब्र)	२५.१६	अरक्षितारो हतारो वलि- (ब्र)	१२३.४
अभिमानो मृगवादो (ब्र)	१२६.६३	अभ्यन्तरं शरीरस्य (ब्र)	५३.४८	अमृतं आविणी दिव्ये (ब्र)	६३.११	अयं मम सहायस्तु (ब्र)	४७.४०	अरण्यामोक्षभूमिश्च (गी)	३८.७
अभिरम्यतामिषुबाच (ब्र)	११०.८५	अभ्यर्च्य देवतास्तत्र (ब्र)	२३.७८	अमृता मेव विष्णुता (गी)	३६.५८	अयं वैवस्वतो घर्मो (गी)	२४.३२	अरण्ये विजने न्यस्तं (ब्र)	११६.३०
अभिषिक्तं चामूलेन (गी)	६३.२३	अभ्यघितोऽपि सुहृदा (ब्र)	१२२.२२	अमृतेनामरय स्यादुत- (गी)	३६.४	अयं व्याधः पापरतः (गी)	६६.२७	अरति दुर्जयां चैव घोरं (ब्र)	१३१.४७
अभिषिच्य गवां वाग्मि- (ब्र)	८०.३८	अभ्यागतं पवि श्रान्तं (गी)	६३.२१	अमृतेनामरा देवाः पुत्रेण (गी)	३४.६	अयं स कथ्यते प्राज्ञः (ब्र)	८५.३७	अरिष्टनेमिपत्नीनाम- (ब्र)	१.१७४
अभिषिच्यधिराजैः पुत्रं (ब्र)	२.१	अभ्यागतं पान्तमनु- (गी)	१०.५२	अमोघमेतदस्त्रं ये न्यस्तं (गी)	५५.१८	अयं समस्त जगतां सृष्टि (ब्र)	६१.२१	अरिष्टनेमिरावस्तु (ब्र)	१२.१३
अभिषिच्यश्च भ्रातृ (गी)	३७.७८	अद्यमयो महादेवो (गी)	३६.२२	अमोघमेतन्महोर्वं तथा (गी)	३८.७३	अयं स सर्वं नृपस्य (ब्र)	८५.३८	अरिष्टश्चाप्य दृष्टश्च (ब्र)	३.४६
अभिवेकं महेंद्रस्य (गी)	५२.६०	अभ्युत्थानमद्यमंस्य (ब्र)	५३.३६	अम्बरीषमिवाऽऽभाति (ब्र)	१२४.५७	अयः शृङ्गाटकंस्तर्षाः (ब्र)	१०६.११	अरिष्टो धेनुकः केसो (ब्र)	७२.१०

श्री ब्रह्ममहापुराणम् : : श्लोकानुक्रमणे

८

अरिष्टो धेनुकः केसो (अ) ८५.३५
अरुणा वरुणा चैव नद्यो (गी) १६.१
अरुणा वरुणा योगज्जायां (गी) १६.५५
अरुणोदं महाभद्रमसितोदं (अ) १६.३१
अरुण्यती यथा स्त्रीणां (अ) ६६.२६
अरुण्यतीवन चैव ब्रह्मा- (अ) २३.५६
अरुण्यती वासुधामि (अ) १.१४२
अरुण्यमरस्त्वसंमगध- (अ) १२५.२५
अरोगाः प्राणिनश्चा- (अ) १०४.१४४
अरोगा रूपवन्तश्च- (अ) १०८.११४
अर्धं शकानां सिरसो (अ) ६.५८
अर्धं ये न जानन्ति (अ) ५८.५७
अर्धयन्तु यथान्यायं (अ) ११८.४६
अर्धितः सर्वदेवानां तीर्थं (अ) ३२.७६
अर्धिमिः संतते तस्मि- (अ) १२५.२०
अर्जुनायै त्वहं सर्वान्- (अ) ८०.४७
अर्जुनोऽपि तदाग्नियं (अ) १०३.१
अर्जुनोः सप्तपर्णश्च (अ) ३६.४१
अतिहा सर्वलोकानां समग्र- (अ) ४८.२
अर्धवादः परं ब्रह्मवेदार्थं (अ) १२३.८६

अर्धदग्धेषु काष्ठेषु (गी) ७८.१२
अर्धं पूजादिकं सर्वं विप्र- (अ) २७.७
अर्ध्येन सहितं चैव सर्वं (अ) २७.५६
अर्धान्वाहाह्यो बालस्त- (गी) २.१७
अर्धान्वाह्या च संध्यासात् (गी) ५५.४८
अधिके भयस्तु तोषेभ्य (गी) १.७
अलंकृतो मया जन्तुः (गी) ६७.६
अलभ्यन्ती तु सा त्राणं (अ) २.७४
अलभ्युषा मिथ्यकेसो तथा (अ) ६५.६३
अलभ्युषा मिथ्यकेसो (अ) ६६.२३
अलं सेदेन मज्जेन धर्मं (गी) १०.४३
अलं ते व्रीडया पार्थ न (अ) १०३.५५
अलं त्रासेन गोपालाः (अ) ८२.२६
अलं शक्र प्रयासेन न (अ) ६४.६६
अलंकृतस्य पुत्रस्तु ब्रह्मण्यं (अ) ६.५१
अलाभे न विषादी (अ) ११४.५१
अलिङ्गा प्रकृतिलिङ्गं- (अ) १३५.२७
अल्पकश्च यथा विप्रा (अ) १३१.१६
अल्पपत्नो विरुपाक्ष (अ) ११७.४४
अल्पप्रज्ञा नृपालिङ्गा (अ) १२२.४३

अल्पभूता भविष्यामि (गी) १०२.१७
अल्पभोगकुले जाता (अ) ११७.१६
अल्पवाचास्तथा (अ) ११६.४६
अल्पवष्टिश्च पत्न्यः (अ) १२२.५१
अल्पैर्नैव प्रयत्नेन धर्मः (अ) १२२.७८
अल्पनैव हि कालेन विज्ञातो (अ) ७६.३
अवगाह्येदपः पूर्वमाचार्य- (अ) ११४.३७
अवज्ञया हतं दुष्टया (अ) ८५.७६
अवज्ञान महंकारो (अ) ११४.३७
अवज्ञाय वचस्तस्य (अ) १०३.२०
अवतारं करोत्यत्र द्विधा (अ) ७२.३
अवतीर्णः स भगवान्- (अ) ६७.६४
अवतीर्णं च तत्रार्थं कर्तं (अ) ७२.३१
अवदातेषु विद्वत्सु (अ) ११२.३४
अवद्यं किं नु वै कर्म (अ) ११६.५३
अवध्यः सर्वदेवानां स (अ) ६७.२६
अवध्यं च स्त्रियं (अ) २.८०
अवध्यास्तेऽपि देवानाम्- (अ) १२०.५
अवन्ती नाम नगरी (अ) १२०.८
अवन्ती नाम नगरी (अ) ४१.२४

अवध्यं दिवसं कुर्यादन्न- (अ) १०६.२६
अवध्यतं व्यक्तं धर्माणं (अ) १३६.४१
अवकृष्टं स नागेन्द्रादे- (अ) ८०.२८
अवलीलं मुना चैव (अ) ११३.५५
अवशिष्टं च यदिकचिदप्ये- (गी) ५८.२४
अवशो नीयते जन्तु- (अ) १०५.१०२
अवश्यं विदनास्तेन (अ) १०४.५७
अवाप्य मेतद्व्यक्तं परं (अ) २८.५७
अवापुः परमां सिद्धिं (अ) ४६.५२
अवाप्त मेतद्धि पुरा (अ) १३७.४०
अवाप्य च तथा भागं (अ) ३८.११२
अवाप्य पुनानुपतिदंदा- (गी) ४१.३८
अविकाराय गुहाय (अ) १२२
अविकाराय गुहाय नित्याय (अ) ७१.६
अविघ्नं तीर्थं माह्व्यातं (गी) ४४.१
अविज्ञातं चोपविष्टं (गी) ६४.३१
अविज्ञानाच्च मूढात्मा (अ) १२७.४८
अविज्ञानं दुःखं (गी) ६४.४५
अविज्ञेयमनामध्यमध्या- (अ) ३१.२१
अविद्योऽयं मया द्यूते (अ) ६२.१६

अविभागना बुद्धिर्भावो (अ) १२६.७५
अविमुक्ते महाक्षेत्रे (अ) ६८.३०
अविष्णु स्मरणं (गी) ६७.५
अवुषावकृतचैव मार्गः (अ) ११६.१६
अवुदाहणं दण्डेन वसु- (अ) ८५.७१
अवुष्टयग्न्यादिभिः (अ) १२५.१२
अवेक्ष्य सर्वं चकितः (गी) ५६.७२
अवेरा ये त्वनायासा (अ) ११६.३५
अवैष्णवा नरा ये तु (अ) १२१.१४
अवोचोपिप्पलादं तं (गी) ४०.१२८
अव्यक्तं जिष्णो प्रभव (अ) ६६.१२६
अव्यक्तप्रभवान् शीघ्रां (अ) १३०.२८
अव्यक्तं बोधनाचर्चैव (अ) ११७.७
अव्यक्तं बोधनाचर्चैव (अ) १३७.४
अव्यक्तमपरं प्रादुर्बिद्यं (अ) १३६.८
अव्यक्तमाहुः प्रस्थानं (अ) १३५.६७
अव्यक्तं कारणं यत्तमित्यं (अ) १३५.८१
अव्यक्तं क्षेत्रं मित्युक्तं (अ) १३५.८१
अव्यक्तः शाश्वतोऽनन्तः (अ) ५२.३४
अव्यक्तं सर्वदेहेषु (अ) १२८.१६

अव्ययता व्यक्तितमायनं (ब्र) १३३.२१	अथोक्तं कणिकारंश्च (ब्र) ४८.३४	अथयूयो नाविकेता युवा (गो) १.३०	असंख्येयाश्च पादाना (ब्र) ४२.२१
अव्ययते च पुरे शोते (ब्र) २८.६८	अथोक्तं पारिजातंश्च (ब्र) ६५.६	अथवर्षो महाघोण (ब्र) ६६.१७५	असंख्येयवृक्षं विष्टेयं- (ब्र) ४५.२५
अव्याहृता गतिरतस्य (ब्र) ५१.१३	अथमनः स्वर्गहेतोश्च (गो) ३.१७	अश्वानुष्टानादंभोश्च (ब्र) १.२०७	असंश्रमेण योवोरान- (ब्र) १२.३०
अवती वृषलीमतां (ब्र) ११५.३०	अश्वधुताङ्गी गिरिजा (गो) २७.२३	अश्विनोमनसश्चैव नाना- (ब्र) ३७.२५	असतां प्रपहो यय सतां (ब्र) ११२.६६
अवाठो धर्मं निरतो न (गो) ५३.१७४	अश्वघ्रावो ऽश्वबाहुश्च (ब्र) १४.५७	अष्टकस्य मुनो लोहिः (ब्र) ८.६८	असंनोपाश्च संनोपाः (ब्र) ४६.२५
अवाण्ड स्पर्शं कर्पं तु (ब्र) १२८.१८	अश्वत्थतीर्थं मास्वार्तं (गो) ४८.१	अष्टकस्य मुनो लोहि (ब्र) ११.६२	असत्त्वं सत्त्वमात्मानन- (ब्र) १३४.५०
अवास्थं पुरुषं हत्वा (ब्र) १०८.१००	अश्वत्थं तु समालोचय (ब्र) ४७.१४	अष्टाक्षरं ततोमन्त्रं पसेदेवा (ब्र) ५८.७	असत्त्वतापमनृतं वाक्पा- (ब्र) ११३.१६
अवास्थं विहितं घोरं (ब्र) १२२.४०	अश्वत्थः सर्ववृक्षाणां (ब्र) ६६.२४	अष्टाक्षरं ततो मन्त्रं (ब्र) ५८.२१	असंख्यकरणे योपास्तेपां (ब्र) १२२.६८
अवास्थं विहितो यथा (ब्र) १२३.३१	अश्वत्थैः पारिजातैश्च (ब्र) १.६	अष्टारघो नाम नृपः सुनो (ब्र) ११.७१	असहन्तीहिनेयस्य भारं (ब्र) ७८.३०
अवाष्टवन्तो ऽपरा नरा (ब्र) १२३.७	अश्वत्थैः सप्तपर्णैश्च (ब्र) ४०.१६	अष्टावक्त्रः पुरा विप्र (ब्र) १०३.७२	असहायः पिता माता तथा (ब्र) १०८.५
अवाति योजनायामावर्ण- (ब्र) १६.४८	अश्वत्थोऽश्वत्थरूपेण (गो) ४८.२१	अष्टाविंशतिमष्टो वाहन- (ब्र) ५८.५४	असहायो महाबाहो निजं न (ब्र) ४७.२८
अवाति यमंणा युक्त (ब्र) १३.५०	अश्वत्थफलं सायं (गो) २८.२१	अष्टाशीतिसहस्रैश्च (गो) ५५.४७	असाध्यं तस्य देवस्य (ब्र) ५५.१६
अवाचिस्वारतरे सुप्ताः (ब्र) १२६.१६	अश्वत्थे सहस्राणि (गो) १०५.८६	अष्टोत्तराशतं स्वेकेयूज- (ब्र) ५५.५०	असाध्यं तु न पश्यामि (ब्र) ५५.४६
अशेष दुःखानसङ्घपितानां (गो) ८०.१७	अश्वत्थे सहस्रस्य (ब्र) ३८.१०६	अष्टोत्तराशतं नाम्नां (ब्र) ३१.३३	असामर्थ्यं सति स्वाय- (ब्र) १.४.२०
अशेषदुर्गं कोष्ठां तां (ब्र) ६८.४२	अश्वत्थे सहस्रसु यज्ञानां यथा (ब्र) ६६.४१	अष्टो पुत्रा महेष्वासा (गो) ४१.३०	असिकण्यां जनयामास दक्ष (ब्र) १.१२१
अशेषवरो गो पञ्चमो (गो) ४६.४	अश्वत्थे घातुं संभूतं तीर्थं (ब्र) ६०.३	अष्टो महीधयः कथिता (ब्र) १०३.२	असिकण्यां जनयामास शूरं (ब्र) १२.१४
अशेषविद्यानिलयं सर्व- (ब्र) ४०.३४	अश्वत्थे घातिकां कर्मचकार (गो) १७.२१	असंशयं पुत्र महद्भुविध्य- (ब्र) ४.२८	असितजलद्वयं आधारविषां (ब्र) ३४.७६
अशेषाद्यप्रशमनी सर्वा- (गो) ५६.६३	अश्वत्थे घातयेत् यक्ष्यते (ब्र) १२३.३५	असंशयं पुत्र महद्भुविध्य- (ब्र) ३०.६६	असिपत्रपत्नं घोरं वासुकां (ब्र) १०८.८२
अशोकसर्वाङ्गनको- (ब्र) ३४.१०१	अश्वत्थे निवृत्ते तु सुरा- (गो) ५७.६३	असंखतं यदा पितं- (ब्र) १२७.२५	असिलोमा पुलोमा च (ब्र) १०४.८२
अशोकाङ्गं नृपुनार्गवंकुलः (ब्र) ४०.१५	अश्वत्थं प्रायुषोपेता- (ब्र) १०४.८४	असंख्यता भुजावचाप्ये (ब्र) १०५.६७	असीमहिमतः पुषो (ब्र) ११.१५७
			असुराणां मधुरैर्गन्धाक्षीरं (ब्र) २.१०४
			असूयको नरश्चापि मृनोऽत्र (ब्र) १०८.४३
			अस्ति धर्म इति युक्त्वं (ब्र) १२६.५
			अस्ति ब्रह्ममहातीर्थं (गो) १८.१
			अस्युपायो न वा श्रद्ध- (ब्र) १०७.२
			अस्युपायो वरारोहे (गो) ३८.८४
			अस्युपायोपेयं च श्रोतव्यं (ब्र) ८६.२३
			अस्य विक्रयश्चैव (ब्र) ४२.३४
			असुराणां सावकानां च (ब्र) १०३.४५
			असुराणि देशेति च (गो) ४०.४२
			असुराणि वीतानि (गो) ४०.४१
			अस्ति तवाहं च तां गङ्गा (गो) ३७.८६
			अस्मन्माधुपादानमथ प्रपाणं (गो) ४०.६१
			अस्मन्माधुपादानं यज्ञं (गो) ४०.६३
			अस्मन्माधुपादानं यज्ञं (गो) ४०.६४
			अस्मात्तपोभिर्जनो नाग्नि- (ब्र) १२२.२७
			अस्मन्मन्त्रेण पशुसंनं न (ब्र) ८६.१३
			अस्मन्मन्त्रेण यज्ञोऽयं (ब्र) ६७.४४
			अस्मन्मन्त्रेण यज्ञोऽयं (ब्र) ६७.४५
			अस्माकमपि सर्वपामतः (गो) ४०.७८

अस्माकमिन्द्रः प्रह्लादो (अ) ६.१६
अस्माकं त्वं वसि देहि (गी) ४६.५
अस्माकं सर्वदा मान्यं (गी) ५६.२८
अस्मानुपरि सस्नेहं मनस्ते (गी) ५४.७६
अस्मान्दधाति योनित्वं (गी) ५०.११
अस्माभिरन्व्यौ भवता (अ) ६६.१८
अस्माभिस्तु भुतं व्यास (अ) १२२.१
अस्मात् तन्महाप्राज्ञा (अ) १३०.४१
अस्मात् सर्वदेवेषु प्रविष्टा (गी) ६२.२६
आस्मिन्सतीर्थं महापुण्ये (गी) १५.२२
आस्मिन्सर्वं पुरावृत्तं (गी) ३२.१६
अस्मिन्नायतने पुण्ये विख्या- (अ) ४३.७१
अस्मिन्नेव कार्णवे घोरे (अ) ५२.१६
अस्मिन्नेव नगच्छे (गी) ६४.४०
अस्मिन्वसति दुष्टात्मा (अ) ७७.६
अस्य गङ्गां जलेपस्य सद्यः (अ) ८.१८
अस्य चान्तो मया दुष्ट- (गी) ६५.१२
अस्य तीर्थस्य महात्म्या- (गी) २२.४१
अस्य देवस्य तद्विष्णोर्मम (गी) ६५.८
अस्य रश्मिसहस्राणि (अ) २८.१५

अस्य श्लोकं पदं वाऽपि (गी) १०३.७६
अस्यां प्रभावं कोऽपि या- (गी) १०५.७६
अस्याः प्रभावाद्धरयो- (गी) ८७.६
अस्यामप्य प्रभृति वै (अ) ११०.१०७
अहंकारस्ततो जातो महा- (अ) ३१.४
अहंकारस्तु भूतानां पञ्चा- (अ) १२६.६
अहंकारस्तु महत्तस्तत्मा (अ) १.३६
अहंकारस्तु महत्तस्तुतीय- (अ) १३५.६८
अहमस्यन्तविषयो मोहित (अ) ८८.४४
अहमप्यग्निमावेश्य उत (गी) ६८.३०
अहमप्यत्रवत्समासीत्यु- (अ) ११०.११३
अहमप्यग्निप्रभृत्कामं (अ) ८०.५
अहमप्यत्रवं प्राप्तो नृपो- (गी) ५६.१४
अहमस्मि महास्तत्र अहम (गी) ६५.४
अहं मात्मेव शरीरं ब्रह्मणि (गी) ३७.३०
अहमिजवश्च यष्टा च (अ) २.२४
अहमेव ततः श्रेष्ठः (गी) ६७.१४
अहमेव स्वयं ब्रह्मा महं (अ) ४८.४
अहमेव हि संभोहावन्त्य- (अ) १३६.३४
अहमेवोर्वांशो विप्र (अ) १२०.१४४

अहं कृष्णः पिता कृष्णो (गी) ६३.८
अहं चामृतस्वास्मि (गी) ४६.१६
अहं तत्रापि ते विष्णमा- (अ) ३२.३२
अहं तपोविहृतो विद्या- (गी) ३७.३६
अहं तु प्यानयोगेन ज्ञात्वा (गी) १६.२५
अहं तु विप्रो वेदविद्ब्रह्म (गी) ७०.२५
अहं वशरयो राजा पुत्रो (गी) ५३.१५३
अहं नारायणो देवः (अ) ५७.४३
अहं नारायणो नामप्रभवः (अ) ५३.१३
अहं नेत्रे आहरिष्ये (गी) १००.७५
अहं परमसंविन्नोऽप्यान- (अ) ३४.३७
अहं पूर्वं महाराज ऋत्वि- (गी) ३४.३६
अहं यामि नगच्छे (गी) ४८.६
अहं यामि भरद्वाजकुलः (गी) ६३.२४
अहं यास्यामि भद्रं ते (अ) ३०.५३
अहं यास्यामि भद्रं ते (अ) ४.१२
अहं रामश्च यधुरां श्वो (अ) ८४.६
अहं विष्णुरहं ब्रह्मा शक्र- (अ) ५३.१४
अहं विष्णुश्च शम्भुश्च (गी) ३६.२४
अहं शिषश्च सोमश्च (गी) ५३.१५

अहं शक्तिरदोऽप्यः शक्तिः (गी) ६७.३४
अहं संवत्सकं सूर्यस्वहं (अ) ५३.२७
अहं स देवदेवेन परमेण (अ) ४७.३२
अहं स्थिरया यज्ञ देवो (गी) ६१.३०
अहं स्वयं गमिष्यामि (अ) १०१.३५
अहं हि जानामि विद्याल- (अ) ३७.४४
अहत्वायां मुनिश्रेष्ठो रेमे (गी) १६.३४
अहत्वायां सापनिमुक्तां (गी) ५३.१००
अहत्वासांगमं चेह तीर्थं (गी) १६.१
अहत्वासांगमे तीर्थं पुण्ये (गी) १६.६६
अहत्प्येति सुरैः प्रोक्तमया (गी) १६.१५
अहानि मयवंस्तस्या गर्भ- (गी) ५४.५२
अहिनादिकलं सप्तमकलं (अ) २५.७६
अहिना सत्यमयां (अ) १३२.६७
अहिर्वाचो वसिस्तवापिदुर्न- (गी) ६०.८
अहीनोऽस्तु दायवः सुधन्वा (अ) ६.६१
अहो कष्टं महाकष्टं (अ) १८.२३
अहो कृष्णस्य माहारम्यं (अ) ११६.१
अहो गङ्गाप्रभावोऽयं- (गी) ५३.१६२
अहो गोपीजनस्यास्य (अ) ८४.२८

अहो चाति वलं दैवं (अ) १०३.३१
अहो चैकार्णवे घोरे (अ) ५०.३५
अहोऽतिदुःखः घोरां च वम- (अ) १०७.१
अहो त्वया मुनिश्रेष्ठ (अ) १३८.६
अहो दानप्रभावोऽयमहो (गी) ६६.३६
अहो देवस्य माहारम्यं (अ) २८.१
अहो देवस्य माहारम्यं त्वया (अ) ३६.७
अहो देवमहो धर्मो (गी) ६.२६
अहो यो विस्मयो जातः (अ) ६७.४६
अहो भारतवर्षस्य त्वया (अ) ७०.२
अहो भूवाग्मनस्त्राविक्रमा (गी) ५१.५
अहो मदावलिप्लानाथ- (अ) ६६.२२
अहो मानुभावोऽयं प्रायो (गी) १००.८०
अहो मानुषदेहस्वधिगर्जः- (गी) १०.७०
अहो मोक्षस्य मार्गो (अ) ६६.४
अहो मोक्षस्य महिमा (गी) ७०.३४
अहो रात्रं पितृणां तुमासी- (अ) १२२.४
अहो सुनुहदाक्ष्यान् भवता (अ) १६.१
अहोऽस्य तपसो वीर्यमहो (अ) १.७०
अहोऽस्य परमं धर्ममहो- (अ) ६६.१४

आभिर्द्वादिधामिस्तेन सविधा (ब्र) २८.४२
आभिर्द्वादिधामिस्तेन सुवर्ण (ब्र) २८.२७
आभिस्तु गोमिते कान्ते (गो) ३.१०
आर्षाः सह वैशिक्या (ब्र) २५.५६
आभूतसंस्तवं यावद्भु- (ब्र) २६.६१
आभूतसंस्तवं यावद्भु- (ब्र) ५४.२७
आभूमिपाला भोजास्तु (ब्र) १३.५४
आभ्यां मुक्तः सहस्राक्षो (गो) ७७.१८
आमंत्रित स कृष्णति (ब्र) ८६.१६
आमृष्टिमकेण पापेन तिर्ये- (ब्र) १३३.४७
आम्रमात्रातकं वित्तं (ब्र) ११२.८६
आम्रातकं जीवकं च (ब्र) ११२.११४
आम्रानाम्रातकाभभ्या- (ब्र) ६६.३२
आय तं च प्रजासर्गं सुजतो- (ब्र) १.५२
आयत्वा च जयेदामां (ब्र) १३०.४८
आययो त्वरितो विप्रो- (ब्र) ८२.३६
आयाति च रहो नित्यमु- (गो) ३५.१६
आयात्ये भवतीमेहमिति (ब्र) ८५.१२
आयुः कर्मणि च प्रीतिर्या (गो) २८.१४

आयुः कीर्तिषयो मेघां (ब्र) ६३.१६
आयुनाजित्सहस्राजिष्णु- (ब्र) १३.३४
आयुलंघनीकरं पुष्पं स्नान- (गो) ४५.१६
आयुर्बवं भरद्वाजात्प्राप्येह (ब्र) ६.३८
आयुर्हान्या वलनानिवलं (ब्र) १२३.४५
आयुर्मानसि देवानां (ब्र) ५३.५५
आयुर्मान्कीर्तिमागन्ध- (ब्र) १.५७
आयुस्तत च भर्त्यानां (ब्र) १२३.८०
आयोः पुत्राश्च ते पृथु सर्वे (ब्र) ६.१
आरण्यञ्च प्रकाशय (ब्र) ३.२८
आर्यदुर्दुर्लभप्राय च (ब्र) १०४.८६
आराधनाय सवितुः परं- (ब्र) ३०.११
आराधयन्त्यथ भवन्ति- (गो) ५२.७५
आराधयन्महादेवं सोऽय- (ब्र) ८८.३
आराधयस्व पीतोष्णा (गो) ५६.८८
आराधयित्वा देवेशं (गो) १०५.४६
आराधितो न मोक्षाय (ब्र) ६४.१६
आराधितो यज्जगदानवतो- (ब्र) ८५.२२
आराधय तं जगन्नाथं (ब्र) ११६.११
आराधामि विचित्राणी (ब्र) १०७.२८

आरिज्जेवस्तयोपेक्षः सगृहा (ब्र) १४.५३
आरुह्य च स्वयं कृष्णः (ब्र) ६३.३५
आरुह्य सर्वद्विधाविषेणः (ब्र) ३४.१६
आरुह्य सर्वापरराट् स (ब्र) ३४.१०
आरुह्य रावतं नाम सको- (ब्र) ६३.१५
आरुह्येत न भगवान्स- (ब्र) ६५.४४
आरुढा यानकाले तु (ब्र) १०४.५६
आर्यो को जनयामास जाम- (ब्र) ८.५२
आर्ताः स्न जगतामीश (गो) ४.६
आर्तास्तुह्य पीडितमानसा (गो) ३८.११३
आर्त्विग्य श्रुपिमुष्टे नु (गो) ४.२५
आर्द्रस्य युवनाम्बस्तु (ब्र) ५.५३
आर्य ताः कुरवश्चैव विवि- (ब्र) १८.१७
आर्य च द्वारे प्रीतिं (गो) १०५.३२
आर्त्तवेण इति धनातो (गो) ५७.२
आयु प्रतिष्ठितो धर्मः (गो) ४६.३
आलूनकायस्य विरं (गो) ४०.१०४
आलूनकायस्य विरं (गो) ७३.१३
आवबोरनुत्सवं च त्वयो- (गो) १०.५६
आवबोरान्शमी तीर्थे (गो) ५५.४२

आवयोरेक एवास्तु गतास्ता (गो) २५.४
आवयोर्मग वन्युद्धे को विजेता (ब्र) ६.५
आवयोस्त्वं महाभागे स्वाति (ब्र) ५.१३
आवां गत्वा तस्थन्तं (गो) ७७.१२
आवां तृपातो रात्रिश्च (गो) ५३.३८
आवाह प्रतिवाहो न (ब्र) १४.५४
आवाह्य सर्वतोर्वाणि- (ब्र) ६४.१३
आविश्वाऽऽमनि चाऽऽ- (ब्र) १३१.३८
आवृतः सर्वतः प्रीञ्च- (ब्र) १८.५७
आशिपं तु सुते दत्त्वा (गो) ४०.१८६
आशोस्तु पुष्टं दृष्टवा (ब्र) १२३.६१
आश्वयं कथया चोषतं (ब्र) ७४.४
आश्रमाणां च सर्वेषामेते (ब्र) ११४.१८
आश्रमाणां तु (गो) ५३.७
आश्रमे विजने गुह्ये (ब्र) १२७.१३
आश्रमेषु महाभागाम्बु- (ब्र) १०४.६०
आश्रयो नास्ति सत्यस्व (ब्र) १२८.१५
आश्रित्य गीतमीं देवीं (गो) २२.१६
आस्थासितः पुनर्वर्षैर्वान्यै- (गो) ४०.८५
अषाढस्य सिते पक्षे (ब्र) ४१.३७

आषाढासु यमः प्राप्ति- (ब्र) १११.३६
आषाढ्यां चैन कातिषयां (ब्र) ५६.११
आसते गीतमीतोरे तथैव (गो) ६६.१२
आसनं शयनं वानं गृहं (ब्र) ११७.४
आसनादिभिरभ्यर्च्य (ब्र) ३६.३३
आसनानि ददो येषां (ब्र) ११०.८६
आसनेन महार्हेणासंपाद- (ब्र) ३६.२५
आसन्दिशयिषाह्वापं- (गो) ६७.४
आसन्नं च पुनर्दृष्टवा (गो) ५३.१४६
आसन्नमात्रपुरुषस्तं मूर्तं- (ब्र) १०८.२३
आसन्नं विप्र कष्टं वा (ब्र) १२३.१
आसाञ्च पुत्रदीर्घ्यैः (ब्र) ३०.६
आसां मधुपनञ्च सत्य (ब्र) १७.१५
आसा विवन्ति सतिनं (ब्र) १७.१६
आसीत्सर्वपरविर्बोरो यज्जा (ब्र) १३.४
आसीत्कल्पे मुनिश्रेष्ठा (ब्र) ४६.१
आसीत्कल्पे समुत्पन्ने (ब्र) ४३.२६
आसीत्पञ्चभानुपुत्रः सुञ्ज- (ब्र) ११.६८
आसीत्पुत्रश्च नाम श्रियः (गो) २६.२
आसीत्प्रियवतो नाम (गो) ३३.२

श्रीब्रह्ममहापुराणम् : : श्लोकानुक्रमणी

१२

आसीदयस्य संगोप्ता (अ) २.२८	आस्थेयं सुरधारासु (अ) १३१.५३	आकण्ठयानं मनिते (अ) १०३.७५	आगच्छन्ति महारोडा (अ) १०५.९६	आचामेचर्षव तद्वच (अ) ११३.९४
आसीनः प्रामुखो रम्य (अ) १२७.१५	आस्फोटयामास तदा कृष्णे (अ) ७७.१४	आकारं तु भवेद्यस्य (अ) १२६.४६	आगच्छन्ती देवतदी (गी) १०२.३	आचरामि यथाशास्त्रं (गी) ५३.१६४
आसीनं हृष्टवतस ऋषि (गी) ४०.१४	आहृत्य निमित्तः शूलैः (अ) १०५.७३	आकथयन् राजानं (गी) ५३.१२२	आगतांस्तान्पौञ्जात्वा (अ) ३७.४४	आचामेत यथाग्यायं (अ) ११३.१३२
आसीनो हि रहस्येको (अ) १२८.५७	आहर्ता सर्वयज्ञानां हयमे- (अ) ४२.५	आकाश गङ्गा तनिलं (अ) २२.१३	आगत्य तत्र पञ्चवातु (अ) ६४.७०	आचार्यं सम्पञ्जातोऽसि (गी) २५.१०
आसुराणोह भोग्यानि (अ) ११२.११७	आहारः फलमूलानि प्रजा- (अ) २.६५	आकाशगम्याय सस्था- (गी) ७६.७	आगत्य तत्र संगता देवो (गी) १०५.५	आचार्या ततो दद्यादो- (अ) ६४.४२
आसुरान्निषयाञ्ज्वात्वा (अ) १३२.८	आहारं देहि जीवेभ्यो (गी) ७१.१३	आकाशं गयित्रीं ज्योति- (अ) ५३.५२	आगत्याऽऽश्वासयामास (गी) ६६.६	आचार्या तदा दत्त्वा (अ) ४८.५३
आस्ते तत्र नदी पुष्पा (अ) ४१.७५	आहारं योग दोषांश्च (अ) १२७.५	आकाशगतितं तोर्यं (अ) २८.७२	आगत्यैव त्वया (गी) ५३.१७	आजगाम स्वकं देशं (गी) ६८.१४
आस्ते तत्र मुनिश्चेष्टा (अ) ४०.३५	आहारा-कौदृशान्कृत्वा (अ) १३१.४२	आकृष्टोऽहं तव गुणै (अ) १६.४३	आगमानोक्त घर्माणां (अ) ११७.६०	आजगामाय तर्षय यम (अ) २८.५०
आस्ते यत्र स्वयं देवो (अ) ४०.४४	आहिताग्निरर्षोयानो (अ) ११५.९४	आकृष्य च महास्तम्भं (अ) ६२.२५	आगत्यैव प्रासादाच्च (गी) ५४.११८	आजगामाच्यनातूना सा (अ) ३२.१३
आस्ते वैतरणी तत्र सर्व- (अ) ४०.४	आहूकस्य तु काशयायां (अ) १३.५५	आकृष्यन्ते शृङ्गमाणा (अ) १०६.२८	आगत्यां गिर आघ्राय (अ) ११३.५०	आश्रमुरारुह्य विमान (अ) ३४.२३
आस्ते स्वयंभूस्तत्रैव (अ) ४०.५	आहूति त्रितयं दद्यात्सो- (अ) ११०.६३	आकृष्य लाङ्गलायेन (अ) ६७.३०	आग्नेयमेत दक्षं मे न (गी) ५५.२१	आश्रमोरो द्विमीदृश (अ) ११.८१
आस्तीयं च कुशान्प्रति- (अ) ५७.६५	आहृत्यन्तर दानाय (गी) ७८.७	आ केशप्रहृणाद्देवि (अ) ३०.५५	आग्नेयं तु महाभागा (अ) ६.४२	आश्रमोरोऽगो संतः (अ) ११.८०
आस्ते कुसुममालेख कस्त- (अ) १६.२३	आहृत्योश्च द्वयोर्मध्य (गी) ७८.६	आकृष्य शोऽप्रमृष्टं (गी) ३६.४४	आग्नेयोऽग्निं समायातो (गी) ७४.१२	आमहाराश्रमेशानां गत (अ) ६.६१
आस्ते च सा सदा शब्दा (अ) ७१.२१	आहूचैर्वि रो विप्रा (अ) १०४.१६	आकृष्य मो भगवता (अ) १०८.२२	आधुनितं तत्सहसा ततो (अ) ६६.३३	आनाम्बुः शुभुः (अ) १०४.१६७
आस्ते तत्र स्वयं देवः (अ) २९.१८	आहृता वैदिकैर्मन्त्रै (गी) ५७.३३	आकृतानं विष्णु संभोश्च (गी) ५६.१२३	आधुनैव सर्वदेशेन प्रयतां (अ) ५३.२०	आश्रमो यो म त्सव (अ) ८.१५
आस्ते तत्रैव भगवान्देव- (अ) ४१.७७	आहृत्य बहुशब्दापि सा- (गी) ५८.२१	आगच्छन् द्रुतं देवा (अ) १.१६८	आचन्द्राकंप्रहा भूमिं (अ) ११.१६०	आश्रमो महागम (अ) ११.८३
आस्ते तस्याप्यहं तोव- (गी) ५६.६३	आहृत्य मन्त्रतस्तेषां (अ) ११०.४८	आगच्छद्भवा भूत्याऽऽच्छाद्य (अ) ४.१७	आचम्य प्रयतो भूत्वा (अ) २६.२२	आश्रमोऽग्निविपश्चातो (अ) ३०.१०६
आस्ते पातान्मूलस्यः (अ) १६.२१	आहृत्य स्वर्गं शंभुर्देवापि- (गी) ५७.५८	आगच्छन्तं स्वागोयुक्तं (अ) २२.४३	आचम्याऽऽयाम्येष्टि- (अ) ११०.७८	आजीवो यः परं तुषां (अ) ८०.४
आस्ते यद्यचतुरो मासा- (अ) ६८.६	आह्लादेनं च मनसा कामा- (गी) २.३५	आगच्छन्तं निरयमेव (गी) १६.४५	आचम्यैव तु निः स्नेहं (अ) ११३.१३७	आज्ञया गीतमस्याऽऽस्तनो (गी) ५३.४
आस्तेषां मूलकं वै जम्भे- (अ) ३७.७६	आकथ्य प्रहृणाद्देवि आभा- (अ) ४.१४	आगच्छन्ति दुरारामो (अ) १०५.४३	आचार माचरेद्यस्तु (अ) ११२.१४३	आज्ञावलैषयं कृतप्रमोदः (अ) ३४.२४

आताम्रनयनः कोपाद्विव- (ब्र) ७७.१५
आतिथ्यपूजनेनापि (गी) ३७.५४
आत्मकीयानि वित्तानि (गी) १६०.१५
आत्मकोपानुसारेण (गी) १०३.२८
आत्मानं च भुक्तिं च (गी) ४७.१६
आत्मतीर्थमिति क्थातं (गी) ४७.१
आत्मदोषाश्च विज्ञाय (ब्र) १३२.४६
आत्मनश्च समाधाने (ब्र) १३१.३०
आत्मनः श्रेयसे मुक्तये (गी) १.१७
आत्मः सुखितां लोके (गी) ६५.१५
आत्मनस्तेजसा कश्चि- (गी) ६२.२१
आत्मना च सहस्राणि (ब्र) १३१.२६
आत्मना विप्रहीणानि (ब्र) १३२.८४
आत्मनो जीवितार्थाय (ब्र) ६८.७
आत्मनो आप्यिनो ज्ञानं (ब्र) १२८.३८
आत्मप्रदानेन मम (ब्र) १२०.१२५
आत्ममायामयीं दिव्यां (ब्र) १२५.६
आत्मरूपगुणानेतन्विधा- (ब्र) १३४.३१
आत्महेतोः परार्थे वा (ब्र) ११६.१८
आत्मा चरित संनमः (ब्र) १३२.६२

आत्मानं बहुधा कृत्वा (ब्र) १३६.३७
आत्मानमात्मना कृत्वा (गी) ५३.५२
आत्मानमात्मनाऽऽज्वालय (गी) २२.३४
आत्मारामेण बुद्धेन (ब्र) १२८.३६
आत्मार्थं तु न सोचामि (गी) ५३.५७
आत्मार्थं यस्तु यावेत (गी) ५५.३६
आत्मा विशोधितः (ब्र) १४.४५
आत्मैकतां स्वप्रकृतिं (गी) ६.१४
आत्मेयमिति विख्यात- (गी) ७०.१
आत्माय कृष्णं संनमता (ब्र) ७५.१३
आदाय गीतवो रंगा श्रुतिः (गी) ७.२
आदाय चेन् सरसो (ब्र) ११०.४४
आदाय यमुदेवोऽपि (ब्र) ७३.२७
आदाय वेगात्स प्रागाह- (गी) ५७.८
आदिकर्तनं यस्तेऽस्तु (गी) ३६.३१
आदिकर्ताविराहस्त्वं मत्स्य (गी) २.१३
आदिकल्पे पुरा विप्रास्त्व- (ब्र) ६७.१५
आदिकेश इति क्थात (गी) ६६.३
आदिकेशं समागत्य न्यस्य (गी) ६६.६
आदिकेशं समागत्य (गी) ६६.११

आदित्यस्य प्रिया मायां (गी) ६५.२
आदित्यं भक्तितो यस्तु (गी) ६१.४६
आदित्यमूलमखिलं त्रैलोक्यं (ब्र) २६.१
आदित्यपञ्चमा (ब्र) १२०.३२
आदित्यश्चाश्वीर- (ब्र) ४.३१
आदित्यसप्तदशाकारस्तेषां (गी) ५३.१७६
आदित्यस्त्रयवीर्यायां (ब्र) ३०.७३
आदित्यस्य ततो (ब्र) ६४.७४
आदित्यस्य हितद्रुपं (ब्र) ४.४
आदित्या तु कृतानुजो (ब्र) ६५.२५
आदित्यानुगं गत्वाऽपि (गी) ८५.५
आदित्यामां यथा विष्णुः (ब्र) ६६.१३
आदित्या वसवः साध्या (ब्र) १०४.६३
आदित्या वसवो वृद्धाः (ब्र) ६२.२०
आदित्या वसवो वृद्धा (ब्र) ११०.६१
आदित्या वसवो वृद्धा (ब्र) ११०.१०२
आदित्या वसवो वृद्धा (गी) १०४.७
आदित्याश्च महारमानो (ब्र) ३७.७
अदित्ये नावितं पूर्वं (ब्र) ३६.७६
आदित्यैर्बन्धुभिः साधै (ब्र) १०४.४१

आदिदेवोऽस्ति देवानां (ब्र) ३०.८६
आदिदेवोऽस्ति देवानां (ब्र) ३१.६
आदिप्रधातवो देवः (ब्र) ५०.१३
आदिप्रधायवसानपु (गी) १०५.२
आदौ तु वत्सो भरणात् (गी) ७४.१८
आदौ तु वीरमद्रोऽसा (गी) ३६.२१
आद्यवीजास्त्रभवति (ब्र) २१.३३
आद्यं चैवानिलं जायता (ब्र) १३२.२६
आद्यं पुरुषमोक्षानं सर्वं (ब्र) ४८.११
आद्यं सूर्यं च विष्णवे (ब्र) १.२६
आद्यापतरणं रूपं माधवं (ब्र) ५७.३
आद्यावसाने आदित्य (ब्र) ११२.७७
आद्ये कृतयुगे सगो (ब्र) १२२.७
आद्ये वेतायुगे पूर्वमनो (ब्र) ३२.४८
आहारमनुगच्छेच्च (ब्र) ११२.५६
आद्ययो व्याघ्रश्चैव (ब्र) ३८.७८
आद्ययो व्याघ्रयो वाऽपि (गी) ५.२७
आधारभूतं विषयस्य (ब्र) १.२६
आधारभूतं विषयस्याप्य (ब्र) ७१.१०
आधारभूतः सविशुद्धो (ब्र) २२.१४

आधाराः शिगुमारस्य (ब्र) २२.६
आधिराध्यादिभिर्जानु (गी) २४.४१
आध्यात्मिकादि भो विप्रा (ब्र) १२६.७
आध्यात्मिकाऽपि द्विविधाः (ब्र) १२६.२
आनकानां च संहावः (ब्र) १२.१६
आनःशश्विन्मयतन्व (गी) ५८.७३
आनस्य चापि हस्ताभ्या- (ब्र) ७७.३५
आनयध्वं हयध्वं (ब्र) ४५.७५
आनयागास तां देवी (गी) १०२.१८
आनयित्वे सरिच्छृष्टां (गी) ५.८७
आनर्तविषयश्चैव पुरी (ब्र) ५.२६
आनर्तस्य विभोः पुत्रः (ब्र) ११.७७
आनस्य गणकान्तर्वा (ब्र) ४५.२
आनीता राजटा रंगा (गी) ७.३८
आनीय चोपसेना (ब्र) ८६.७
आनीयते महाराज तस्याः (गी) ३१.६
आनीयमानमाचारं सर्वं (ब्र) १०३.५२
आनुवंशेन जायते (ब्र) १३५.७२
आनुवंशेन कृपेण यत्नेन (ब्र) ११८.२५
अःवीजिको ययौ वार्ता (ब्र) ७६.१३

आपस्तम्बमहिम्ना तु (ब्र)	१.५६	इक्षुवत्तमवीक्ष्यन्ते (ब्र)	१०६.१३४	इतः स्वर्गश्च मोक्षश्च (ब्र)	१७.५	इति श्रुत्वा जयावीभी (गी)	५३.१६	इति तमम्ब्य वृक्षानि (गी)	५.५६
आपस्तम्बमिति स्थातं (गी)	६०.१	इक्षुश्च धेनुका चैव (ब्र)	१०६.६७	इति कर्म समादिश्य (ब्र)	१०६.६६	इति श्रुत्वा ततो वाच्यं (गी)	८.२२	इति सा सावित्रीमूर्ति- (ब्र)	६१.५०
आपस्तम्बस्तदा गंगा (गी)	६०.२२	इक्ष्वाकुवंशप्रभवः (ब्र)	९.६४	इति कुसुमविचित्रमव (ब्र)	३४.१२४	इति श्रुत्वा धर्मवाक्यं (गी)	६५.४५	इति स्तुतः सुमरुचं- (गी)	४४.१६
आपस्तम्बेन सहितो (गी)	५६.६४	इक्ष्वाकुवंशप्रभवः सधियो (गी)	५३.२	इति कृत्वा मति कृणो (ब्र)	८०.१४	इति श्रुत्वा गियावाक्य- (गी)	१०.४४	इति स्वाभाविकं वासां (गी)	८१.१४
आपस्तम्बो महाप्राज्ञो (गी)	६०.२	इक्ष्वाकौ संस्थिते विप्राः (ब्र)	५.५१	इति कृष्णस्य जग्मेदं यः (ब्र)	१२.५७	इति श्रुत्वा मुनिवाक्यं (गी)	५.५४	इतिहासपुराणानि यज्ञाश्च (ब्र)	४०.४१
आपस्तम्बस्मिन्ने तस्य (ब्र)	२.५८	इच्छन्वहेयं पृथिवी (ब्र)	२.४१	इति गुह्यसमुद्देशस्मृतय (ब्र)	२८.८५	इति श्रुत्वा मुनेर्वाक्यं (गी)	५.५०	इतिहासपुराणानि (गी)	६१.२३
आपातरम्येष्वपि कस्य (गी)	७०.१६	इच्छामस्तां समाजातुं (ब्र)	१२१.१६	इति गोप कुमारानां श्रुत्वा (ब्र)	७८.६	इति श्रुत्वा यमो वाक्यं (गी)	१८.४२	इतिहासपुराणानि वेदाः (ब्र)	४४.१२
आपीडयदरिष्टस्य कण्ठं (गी)	८१.५५	इच्छामान्नेन यः सर्वं (गी)	४६.१५	इति गोपीवचः श्रुत्वा (ब्र)	७७.२८	इति श्रुत्वा वचस्तस्याः (गी)	१८.३३	इतिहासपुराणानि (ब्र)	४१.८८
आपूरिता दिशः सर्वाः (ब्र)	५०.७	इच्छेयं दक्षिणा दातुं (गी)	५१.१४	इति चिन्तातुरे राज्ञि (गी)	६८.२०	इति श्रुत्वा वचस्तेषां (गी)	१८.२०	इति हिमजलधर्मकान- (ब्र)	३०.१०८
आपूर्यं हविषा कुम्भा- (ब्र)	४५.२८	इच्छेयं पुं सत्त्वमुत्कृष्ट- (गी)	३८.६७	इति चिन्ताममाविष्टो (गी)	८६.५	इति श्रुत्वा वचो भानो (गी)	१८.२२	इतीदमास्थानमतीव (गी)	४०.२३०
आपचल्य विप्लवाद् तं (गी)	४०.२२४	इच्छेयं क्षान्तिवाक्यानि (गी)	७४.१४	इति जानन्नपि च तच्छकार (गी)	५३.३५	इति श्रुत्वा वचो मह्या (गी)	१८.२४	इतीदमो नारद कष्ट- (ब्र)	१२१.५६
आपो वसन्ति वै पूर्वं (ब्र)	१२५.१४	इच्छेयमिन्द्रत्वमहं (गी)	७०.१३	इति तस्य वचः श्रुत्वा (ब्र)	७६.२५	इति श्रुत्वा वचो मह्या (गी)	१८.१७	इतो गच्छ इतस्तिष्ठ (गी)	६१.२५
आपो जनय इति (गी)	७४.१७	इज्यते तत्र भगवांस्त- (ब्र)	१८.१६	इति तस्य वचः श्रुत्वा (गी)	६४.३६	इति श्रुत्वा स्मितं कृत्वा (ब्र)	६३.१३	इतो गच्छामहे सर्वे न (गी)	५.६३
आपो नरस्य सुमुखा- (ब्र)	५७.२५	इज्यामुद्धवनिग्वाहीः (ब्र)	२५.१८	इति पठति श्रुनोति (गी)	१०३.३६	इति श्रुत्वा हरेर्वाक्यं (ब्र)	८१.१३	इतो निविघ्नता सते (गी)	४४.२०
आपो नारा इति पुरा (ब्र)	५३.१२	इतरा लौकिकी दिष्टा (गी)	२५.२७	इति नक्षत्रा वरं देवी (ब्र)	३३.६३	इति संस्मरितः कृष्णः (ब्र)	७७.२४	इतो यान्तु गपस्तप्तुं (गी)	८८.२०
आपो रैमातरौ देव्यो (गी)	३.२८	इतरा सध्वे तुम्बीं (ब्र)	६.६८	इति विज्ञाप्य देवेभ्यं (ब्र)	१०६.७८	इति संस्मरितो विप्राः (ब्र)	७८.४०	इत्थं निवृत्तवत्तस्य (ब्र)	५०.२६
आपो ह्यावन्नं विष्णोः (ब्र)	५७.३४	इतरास्त्व वृषदिप्र (ब्र)	१०३.८०	इति शक्रवचः श्रुत्वा (गी)	१८.२६	इति संस्मर्य मनसि (गी)	१००.८१	इत्थं तु हरिर्ज्ञं श्रुत्वा (गी)	१८.८
आपुनक्तुममां जाति (गी)	११.२१	इतरेणैव महता स्मित- (ब्र)	१०३.४४	इति श्रद्धाविमुद्गातमा (गी)	६४.५१	इति संविन्तवानास (गी)	६६.५	इत्थं पुरस्त्री लोकस्य (ब्र)	८५.५१
आप्राणकेयु देवेन देव्याः (ब्र)	३४.६	इतरेऽपि त्रयो वर्णाः (ब्र)	२६.८	इति श्रुत्वा च तद्वाक्यं (गी)	१८.४४	इति सविन्त्य गोविन्दो (ब्र)	८८.१३	इत्थं मांनं पुण्याः (ब्र)	१०६.२३
इक्षुवत्तमवीक्ष्यन्ते ये (ब्र)	१०६.६०	इतश्चेतश्च चरति नावो- (गी)	२०.६	इति श्रुत्वा जगन्मूर्तिवाक्यं (गी)	६.२८	इति संमग्न्य तं देवा (गी)	३६.१६	इत्थं वचो राक्षसमन्त्रिणी (गी)	६३.१०

इत्थं वक्ष्यमी त्रिष्णु- (ब्र) १०३.३४
इत्थं विविन्त्य वधवा न (ब्र) ७७.११
इत्थं निम्नपितो रेमे तव (ब्र) ६०.१८
इत्थं शप्ताक्षचन्द्रमता (ब्र) ११०.१८
इत्थं स कानदमनः (ब्र) १२१.८७
इत्थं स चिन्तयन्विष्णु (ब्र) ८३.१८
इत्थं स यक्षो जानाति (गी) ३८.१२
इत्थं स्तुतः स पितृभि (ब्र) ११०.३६
इत्थं स्तुतस्तनस्तेन रात्रा (ब्र) ५६.७३
इत्थं स्तुतस्तदा तेन (ब्र) ४६.५६
इत्थं स्तुतस्तदा तेन (ब्र) ५३.१
इत्थं स्तुतस्तदा तेन (ब्र) ६६.१८०
इत्थं स्तुतस्तदा तेन (ब्र) ८६.१
इत्थं स्तुतस्तदा तेन (ब्र) ८५.६१
इत्थं जनेन सहितो (ब्र) १०१.५८
इत्थाकण्यं घरावाकयम- (ब्र) ७२.१५
इत्थाकण्यं वचः (गी) १८.३५
इत्थाज्ञानस्तदाश्करो (ब्र) ८२.२०
इत्थाज्ञप्ताः सुरेन्द्रेण (ब्र) ८०.६
इत्थाज्ञा व्याधुरान्कसः (ब्र) ७४.८

इत्थाज्ञोमावने दत्ता (गी) ३८.३६
इत्थादिष्य स तो मलौ (ब्र) ८५.२१
इत्थादिष्य सहस्राणि (गी) ६६.२०
इत्थादि मुक्तेन रिपुमुखाब (गी) ७०.२३
इत्थादिस्तुतिभिर्देवैः (गी) ३०.२२
इत्थादि स्तुतस्तस्य (गी) २७.२४
इत्थाद्यष्ट सहस्राणि (गी) ६१.५३
इत्थान्नीच्य स दुष्टात्वा (ब्र) ८२.६
इत्थाववात्य विमुच्यैव (ब्र) ७४.११
इत्थाह भगवान्ध्यासः (ब्र) ३८.१३५
इत्युक्तः कुणपाणेन (ब्र) १२०.४०
इत्युक्तः पवनो गत्वा (ब्र) ८६.१६
इत्युक्तः प्रणिपत्येवं जगता (ब्र) ८६.४
इत्युक्तः प्रणिपत्येवं (ब्र) १०१.१६
इत्युक्तः प्रययौ नोऽपि (ब्र) १२०.११०
इत्युक्तः प्राह गीर्बिरः (ब्र) ६७.४५
इत्युक्तयाज्ञि संशसात (ब्र) ६०.१४
इत्युक्तवांस्तदा दक्षः (ब्र) ३२.२०
इत्युक्तगति विप्रं हरे (गी) ५.७८
इत्युक्तवति वै वेदे (गी) ६६.३३

इत्युक्तः शम्बरः युद्धे (ब्र) ६१.२६
इत्युक्तः स तदा तेन (ब्र) ५३.६
इत्युक्तः स तदा चक्रे (ब्र) ५५.३५
इत्युक्तः स तदा प्राह (ब्र) ६६.८१
इत्युक्तः स प्रहृष्यैवं (ब्र) ६४.३३
इत्युक्तः संपरिष्वज्य (ब्र) ८०.४८
इत्युक्तस्तस्मिन्नात्रायाद्यत्र (गी) ४२.११
इत्युक्ताः प्रययुर्गोपा (ब्र) ७५.६
इत्युक्ता वारुणो तेन (ब्र) ६०.४
इत्युक्ता श्रोत्रिता वंजा (ब्र) ३०.५६
इत्युक्ता सा तदा चक्रे (ब्र) ६६.१३
इत्युक्तास्तेः समारास्त (ब्र) १०१.११
इत्युक्तास्तेन ते गोपा (ब्र) ८०.१७
इत्युक्ते कातः क्षत्रिय (ब्र) ७७.५३
इत्युक्तेऽप्यगने द्रुते (ब्र) ६८.१३
इत्युक्ते तु हरिः प्राह (गी) ५४.५३
इत्युक्ते तैराः शैताः सत्य- (ब्र) ६४.३८
इत्युक्ते वै निवृत्ते (ब्र) ६४.७०
इत्युक्ते सति देवानां (गी) १८.२८
इत्युक्तोदाक कृष्णः (ब्र) १०२.१

इत्युक्तोऽजतर्जनं गत्वा (ब्र) ८६.२८
इत्युक्तोऽप्येव पाथीव (ब्र) १०३.६३
इत्युक्तो यामुदेवेन (ब्र) १०१.२८
इत्युक्तो विभुनः रात्रा (ब्र) ११.३५
इत्युक्त्वा कुरवः सर्वनाम्- (ब्र) ६६.१६
इत्युक्त्वा क्रोधरक्ता- (ब्र) ६६.३२
इत्युक्त्वा गीतमो (गी) १५.१६
इत्युक्त्वाग्निं त्रिरावर्त्य (गी) १०.६८
इत्युक्त्वाऽग्नौ प्रविष्टं (गी) ६८.२७
इत्युक्त्वा च निजं कर्म (ब्र) ७६.६
इत्युक्त्वा चात्यजद्वालं (गी) ४०.७२
इत्युक्त्वा चांघ्रिसेनं तु (ब्र) ८६.१३
इत्युक्त्वा चोदवामास (ब्र) ८४.६७
इत्युक्त्वा तद्गुह्यरूप्यो (ब्र) ८४.८६
इत्युक्त्वा तं ततो गन्- (ब्र) ३०.३६
इत्युक्त्वा तस्य पाऽप्ये- (गी) ५८.२२
इत्युक्त्वा ता मिथो गच्छा (गी) १२.५
इत्युक्त्वा ते ययुः सर्वे (गी) ३६.१३
इत्युक्त्वाऽप्य प्रमथ्योमो (ब्र) ८६.६
इत्युक्त्वा दर्शयामास (गी) ६२.२०
इत्युक्त्वा विवमुत्पत्य (ब्र) १२०.१४६

इत्युक्त्वा पक्षिणी माध्वी (गी) १०.८१
इत्युक्त्वा पितरो नत्वा (गी) ५३.४४
इत्युक्त्वा प्रजगामाथ (ब्र) ६६.४६
इत्युक्त्वा प्रययौ कृष्णः (ब्र) ६७.४६
इत्युक्त्वा प्रययौ तव (ब्र) ७२.२०
इत्युक्त्वा प्रययौ देवी (ब्र) ७३.३२
इत्युक्त्वा प्रविजेनासाव (ब्र) ८४.६६
इत्युक्त्वा भगवान् (ब्र) ३७.८८
इत्युक्त्वा भगवान्मानु (गी) १८.४७
इत्युक्त्वा भगवान् (ब्र) ३०.३१
इत्युक्त्वा भगवांस्तुष्टीं (ब्र) ७३.१६
इत्युक्त्वा मातरं प्राधा (गी) ५.८३
इत्युक्त्वा रक्षिणी (ब्र) ६४.४५
इत्युक्त्वा विवुधा याताः (गी) ७०.३६
इत्युक्त्वा शयने निपत्या (गी) ६१.९७
इत्युक्त्वा श्रीपतिर्ब्रह्मा (गी) २०.२२
इत्युक्त्वा ऽष्टोत्तरं (गी) ७३.४
इत्युक्त्वा स जगामास (गी) ३७.२६
इत्युक्त्वा स जगामाऽऽतु (गी) १६.६
इत्युक्त्वा स तदा (ब्र) ५३.६६

इत्युक्त्वा स तु गोविन्दः (अ) ८२.२६	इत्येतो वीकीं यापां (गो) ५०.१४	इत्येवमुक्ताऽऽयुज्य (गी) ४०.६८	इदं विमानमारुह्य (अ) १०७.७०	इन्द्रनीलमयो विष्णुर्धरा (अ) ५५.३
इत्युक्त्वा स तु धर्मार्ता (अ) ६७.४०	इत्येतै कथिता विप्रा (अ) ११४.२१	इत्येवमुक्ता स मुनिष्य (अ) १२१.८०	इदं समस्ता पविनाश (अ) ४६.६३	इन्द्रनीलमहानील (अ) १०५.१०६
इत्युक्त्वा स मुनिविप्र (गो) ८८=	इत्येतै द्वावसाऽऽदिताः (अ) २६.१८	इत्येवमुच्चिरे केचिद्भू (गी) ३७.६७	इदं सर्वं त्वमा चकव (अ) १०१.५३	इन्द्रं वेहि महाभाहो (गी) ५६.२७.
इत्युक्त्वा स यद्यौ पत्न्यौ (गी) ३०.६	इत्येतै द्वौ मुनिर्वेष्टा (अ) १०३.६५	इत्येष कल्पसंहारो (अ) १२५.११	इदं स्तोत्रं तु यः (गी) ५५.५२	इन्द्रं पुत्रो हिमन्ताहो (गी) १.२२५
इत्युक्त्वा सर्प राजानं (अ) ७७.५२	इत्येतै हि मया प्रोक्षता (अ) १६.५१	इत्येपोऽनुक्तयो ह्यामी (अ) ३२.४६	इदानीं कि नु शोधय्वं (अ) १०६.५६	इन्द्रः प्राहुः सुरेशान (गी) ५२.८५
इत्युक्त्वा सहसेन्द्रेण (गी) १८.२४	इत्येतै रुद्रपरान्ताञ्च (अ) २५.५६	इत्येवमुपरं तीर्थं देवानां (गी) ४३.१	इदानीं ब्रूहि योगं च (अ) १२७.१	इन्द्रः समुद्रः सरितः (अ) ३८.५३
इत्युक्त्वा सोऽय (अ) १२०.५६	इत्येवं ददुषो राजा लोभं (अ) ४४.२४	इदमास्थानमाख्येयंमया (अ) २८.८८	इदानीं संप्रवक्ष्यामि (अ) १०२.६०	इन्द्रस्ततो बुद्धयन्ता (गी) २६.३
इत्युक्त्वाऽतो बद्धपथा (गी) ४०.४६	इत्येवं ददुषो राजा (अ) ४५.७४	इदमाह महाबुद्धिर्मां (गी) २०.२१	इदानीं स्वयमेव त्वं (अ) ३६.३१	इन्द्रस्य तु भित्तयेक (गी) १६.१२
इत्युच्चार्य ततो विप्राः (अ) ६४.४६	इत्येवं द्वाविशाऽऽदिता (अ) २८.४४	इदमुचुः सर्व एव सप्तायं (गी) २.२२	इदानीं भोत्यभिच्छाम्य (अ) १०६.७७	इन्द्रस्य तु हविर्मांशो (गी) ५४.१०६
इत्युच्चार्य विमुक्तेन (अ) ६८.२४	इत्येवं धर्मराजस्तु पुरा (अ) ४३.६८	इदं कीर्यं भुक्ति (गी) १०५.८६	इदानीं शूलमिच्छाम्य (अ) १६.७७	इन्द्रस्य पावन.वर्गि (गी) २६.७
इत्युट्टिगितमाकर्ण्य (अ) १०३.८५	इत्येवं भुवतस्तस्य गताः (गी) ५३.६१	इदं गृहस्व्यं श्रीतव्यं (अ) १३८.१६	इदानीं दीप्तमिच्छाम्य (अ) ११२.६८	इन्द्रस्य भवनं गावा (गी) ५४.४६
इत्युक्त्वैवंचनं श्रुत्वा (गी) १६.५०	इत्येवं मनसाऽध्यायन्तु (गी) ५८.८६	इदं वैचापरं देवि (अ) ११५.२२	इन्द्रतीर्थंमिति स्वात (गी) २६.१	इन्द्रस्य नागाधिपदस्य (गी) ५८.३०
इत्युक्त्वैवंचनं श्रुत्वा (गी) १६.६५	इत्येवं य दमानस्य (अ) ५५.२२	इदं तन्मानसं तीर्थं (अ) ४४.२६	इन्द्रतीर्थंमिति स्वातं (गी) ५२.१०१	इन्द्रस्य सकृद्यभवम् (गी) ५४.२६
इत्येतच्छापवनमनं श्रुत्वा (गी) ५८.३८	इत्येवं ऋणिने घोरे रामे (अ) ८५.३६	इदं तृतीयं वक्ष्यामि (अ) ३.१६	इन्द्रतीर्थंमिति स्वातं (गी) ५६.१	इन्द्रस्य मोमश्चवतो (गी) १०४.१३
इत्येतत्कथितं पुत्र गोतमाय (गी) ७.३६	इत्येवं स्तुवतस्तस्य (गी) ६.२५	इदं पठेधो हि नरः (अ) ३३.६४	इन्द्रत्वं मे स्थिरं चेत्तो (गी) ५६.११४	इन्द्रादिलोक गालानां (अ) १६.३८
इत्येतत्कथितं विप्रा (अ) ११३.१०६	इत्येवं स्तुवतस्तस्य (गी) १५.११	इदं प्रियाय पुत्राय (अ) १२६.३६	इन्द्रद्युम्नसरो नाम तीर्थ (अ) ४८.२६	इन्द्राद्याश्च मुग्धाः सर्वे (अ) २५.६
इत्येतद्देववचनं श्रुत्वा (गी) ४.१८	इत्येवं स्तुवतामोगा (गी) ४६.१३	इदं मयोज्ञं प्रवरं (अ) १३८.४०	इन्द्रद्युम्नस्य गमनं (अ) ४३.७६	इन्द्रास्ते भवितारो वं (अ) ७०.३७
इत्येतद्ग्रचनं श्रुत्वा (गी) ५४.७७	इत्येवं हृदये सर्वो (अ) १३०.६	इदं यशस्वमयमुष्यं (अ) १३८.२६	इन्द्रद्युम्नस्य माहात्म्यं (अ) ६७.११	इन्द्रियाणां गुणाः केचि (अ) १२६.४७
इत्येतद्ग्रचनं श्रुत्वा ब्रू (गी) ५३.४१	इत्येवमतिलाहेन (अ) ८४.३२	इदं यः श्रद्धया नित्यं (अ) १३८.२७	इन्द्रद्युम्नेन भी विप्राः (अ) ६३.६	इन्द्रियाणां तर्जनीयां (अ) १२८.१३
इत्येतद्वो मुनिर्वेष्टाः (अ) १८.२१	इत्येवमुक्ता दयिता (गी) ५६.७५	इदं रहस्यं श्रेष्ठं च (अ) १३८.३६	इन्द्रदीपः कलेखच (अ) २५.१५	इन्द्रियाणां तु सर्वेषां (अ) १२६.२८

इन्द्रियाणां तु सर्वेषां (अ) १३२.८८
इन्द्रियाणां पुष्पाव (अ) १२६.६८
इन्द्रियाणां मनोपद्म (अ) ६६.२३
इन्द्रियाणि च मेघ्यानि (अ) १२६.७४
इन्द्रियाणि तु ताम्बाहु (अ) १२६.७०
इन्द्रियाणि नरैः पञ्च (अ) १२६.५६
इन्द्रियाणि न सेत (अ) १२७.२८
इन्द्रियाणि प्रमाथीनि (अ) १३०.१७
इन्द्रियाणि मनो मुह्यन्ते (अ) १२८.१२
इन्द्रियाणि वसे कृत्वा (अ) २३.६
इन्द्रियाणि ह सर्वाणि (अ) १३२.८७
इन्द्रियाणीन्द्रियार्थाश्च (अ) १२८.१४
इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेषु (अ) १३५.५०
इन्द्रियाभ्यां विद्यन्ते (अ) १३२.८३
इन्द्रियावर्तकानि (अ) २४.२०
इन्द्रियावर्तगम्भीरे (अ) ४६.२१
इन्द्रियेभ्यः परा ह्यर्था (अ) १२६.२३
इन्द्रियेभ्यः परा ह्यर्था (अ) १२६.६६
इन्द्रियैः सह सुप्तस्य (अ) १३२.८५
इन्द्र्येण संस्तुतो विष्णुः (गो) ५२.६५

इन्द्रेण सहितः शीघ्रं (गो) ५४.६२
इन्द्रेण सहिता नित्य (गो) ५४.१०५
इन्द्रेण्वरे चाञ्जके (गो) ५६.११८
इन्द्रोबाता च परम्य (अ) २८.२६
इन्द्रो विद्यस्वगदीर्घाः (अ) ३१.३६
इन्द्रो विष्णुमहावीर्यः (अ) ६२.२८
इमं प्रश्नं पुरा विप्रा (अ) ११५.६
इमं प्रश्नं मम गुरुं (अ) २४.२
इमं स्तवं देववरस्य (अ) ३१.४६
इममद्रिमहं धीर्यदुल्लस्यो (अ) ८०.१३
इममेव पुराप्रश्नं पृष्टोऽहं (गो) १.२
इमां चोदाहरन्त्य (अ) १३.४६
इमां ज्वरोत्पत्तिमदीन (अ) ३८.१२०
इमां देवी जटसस्या (गो) ६.३५
इमां विमुष्टि वलस्य (अ) १.११४
इमां स्थितिमनुप्राप्तो (गो) २८.१
इमानि सर्वतोर्थाणि (गो) ६८.३७
इमे मनुष्या दृश्यन्ते (अ) ११७.४२
इमी च बालकौ मह्यं (अ) ४.१३
इमी च बालकौ मह्यं (अ) १०.८४

इमी सुललितौ रङ्गे (अ) ८५.४६
इयस्य इति मे पृथ्वी (गो) १८.१०
इयं च मानुष्या मे शुभो (गो) ११.१५
इयं च वर्तते मध्या (अ) ६६.८४
इयं जनित्री सकलस्य (गो) ८७.१०
इयं तु गीतमो पुत्र (गो) १०५.८५
इयं मायावती भार्या (अ) ६१.३७
इयं विकृतकृपाऽऽस्ते (गो) ६१.६
इयं स्यो पुत्रकामा (अ) १०१.८
इयं जाने महाप्राज्ञ (गो) ३८.१००
इयं जेतुं न शक्नोमि (गो) ३८.१५
इलनग्यं च नवाऽऽसीत (गो) ३८.६५
इला चैनमुवाचेदं (गो) ३८.८६
इलाभीर्धमिति कृपातं (गो) ३८.१
इलानाम तु यम्यऽऽसीत (अ) ११.५३
इला पुराश्चमवाधाथ (गो) ३८.१२३
इलायाः संगमं पुष्यं (गो) ३५.२३
इला सर्वमवाधाथ (गो) ३८.५६
इलेति वचनं भूत्वा (गो) ३८.४८
इलो राजा तवाभावा (गो) ३८.११७

इयिका वा यया मृज्जे (अ) १२६.८६
इयोकास्तम्बमासाद्य (अ) ७.२७
इष्टकाप्रस्तरे चैव (अ) १३४.१०
इष्टप्रदाभ्यः कामस्य (गो) १००.२
इष्टवाटस्तपो नाम तपो (अ) १२३.६०
इष्टवा नानाविधं यज्ञं (अ) ६८.१५
इष्टवा यमिन्द्रो यज्ञानां (अ) ८३.७
इष्टापूर्तायुगां हन्त्री (अ) ११३.६१
इह चामुख वा निम्नं (गो) ८१.८६
इह जन्मनि पूर्वस्मिन् (गो) ५०.६१
इह भूत्वा शिशुः साक्षात्किं (अ) ५१.६
इह मानुषतां प्राप्तो (अ) ५४.६१
इह मे धर्मसंयुक्तास्य (अ) १०७.३
इहलोकं समायाय (अ) ५४.११
इह लोके स तु प्राणी (अ) १०८.२८
इह स्वानि पुण्यानि (अ) १०८.३४
इहोऽऽस्य पुनरान्ति (अ) ११६.३४
इहोऽस्य कोटिकृतं (अ) २३.३५
इहोऽऽस्य स्वममरासि (गो) ४०.१३६
इहोऽऽस्य (गो) ४०.१४५

इति कर्तुमर्तः पुण्यं (अ) १०४.१५०
इति यज्ञाश्च बहुला (गो) ८१.२१
इदृगः पुष्पो नित्यं (अ) ११६.५६
इदृगानां तथा तत्र (अ) २१.३८
इदृगोऽस्य भय रोषो (अ) १८.८२
इमां शुकरोऽपि शिशुं (गो) ४०.१०७
इमानतोषं प्रवरं वाचनं (अ) २३.३८
इमानमुत्तरे विष्णुं (गो) ६१.४०
इमां युधधरा देवां ईश- (गो) ३६.३८
ईश्वराज्ज्ञानमन्विच्छे (गो) ६६.११
ईश्वराजस्तु जायते (गो) २.१६
ईश्वरसमुद्भूतयो (अ) ३४.६६
ईश्वरकटुप्रेष देवानि (अ) ११२.११६
ईश्वरिण्यं कुसुमैः (अ) ३४.११२
उ
उक्तं इयं बहुविधं (अ) ४६.३७
उक्तं न चाऽऽयमनः (गो) १०५.५०
उक्तंस्तवैवं स मुनिः (अ) ६६.७५
उक्तो नाम स धर्मात्मा (अ) ६.६२
उक्तोऽपि तु धर्मन न (गो) ५४.२५

उग्रसेनं ततो वञ्छाममोच (अ) ८६.६	उत्तकस्तु वरं प्रादात्तस्मै (अ) ५.८५	उत्तान पाद तनयस्तमारारुह्य (अ) २२.५	उत्पादनं संस्थितिरन्वबुद्धि- (गी) ६.१६	उद्यमेवैव कुक्षौ जपद्वितिमिरं (अ) २८.७
उग्रसेनं पुरादृष्ट्वा स्वर्गं (अ) ५७.२२	उत्तमं सर्वलोचनां घन्यं (अ) ४२.४८	उत्तानपादं जगद्गुणमविः (अ) १.६४	उत्पादयामास तदा पुत्रवै (अ) ७.३३	उद्यमं भास्करं दृष्ट्वा (अ) २६.१२
उग्रसेनः सहायस्यो (अ) १३.६१	उत्तमां क्षुतिमन्विच्छकु- (अ) ११२.८३	उत्तमीर्षुः सभये- (गी) ५६.१०६	उत्पादितं दश शुभं सर्व- (अ) ३८.११०	उद्यमे वसन्तमेव स्वक्षीम (अ) १३४.१२
उग्रसेनमुते कते सानुगे (अ) ८२.४६	उत्तमां बुद्धिगाम्याय (अ) ११०.३१	उत्तमीं वासमी धीते (अ) ५७.४६	उत्पादिनो वैगभिर्यद्यितश्च (गी) ८.५८	उद्योत शः तर्वा यन्धे (अ) ६४.५७
उग्रसेनस्तु तच्छ्रुत्वा (अ) १०३.४	उत्तमार्गां दशार्गाश्च (अ) २५.६०	उत्तमीं वासमी धीते (अ) ६४.१६	उत्सृज्य द्वारकां कुष्णः (अ) १०१.४	उद्गाहः स परो वृत्तो यं (अ) ३४.१३५
उग्रसेनस्य ये नाऽज्ञां (अ) ६६.२३	उत्तरं तु वरं द्वार (अ) १०५.११०	उत्सृज्यं महाराषं हनमः (गी) ८.३५	उत्सृष्टो मतिमान्वातः (गी) २२.३१	उद्गाहार्थं महेशस्य नाना (अ) ३४.६०
उग्रसेने यथा कंसः स (अ) ८४.६	उत्तरं नास्तीति विद्या- (गी) १८.२७	उत्पत्तिं च तथा मन्यार्यो (गी) ६२.३२	उत्सृष्टो मतिमान्वातः (गी) २२.३१	उद्दिग्मः कुपितो वा स्यादयं (गी) ५३.६३
उग्रसेनोऽपि यद्यानां (अ) ६६.१४	उत्तरस्यां दिगि तथा द्विजाः (अ) ३.६	उत्पत्तिं प्रमथं चैव (अ) १०५.२	उदके नोदकं कुर्वन्पितृभ्यः (अ) ५७.६१	उन्मुखो सा भवे तस्मिन् (अ) ३३.३१
उद्यानं गह्रितं देवि (अ) ११५.२३	उत्तरापथदेशस्यरक्षितारो (अ) ५.४७	उत्पत्तिं जलदेशस्य कुष्ण- (अ) ७०.५	उदक्या सर्ववर्णानां वर्ज्या (अ) ११३.७५	उन्मूलानय वृक्षांस्तु कृत्वा (अ) १.६५
उग्रैश्च तपसा तस्याः (अ) १३.२०	उत्तरान्ते समुद्रस्य (अ) ७०.२६	उत्पत्तिश्च निरोधश्च (अ) १.१११	उदग्रकुदाभोगः (अ) ८१.४७	उपकारोऽपकारश्च (गी) १०.५४
उच्चावचानां भूतानां (गी) ३२.७५	उत्तरांश्च कुम्भप्राग्य (अ) ८.१	उत्पत्त्याऽऽहं तन्मध्यं (अ) ८५.३३	उदङ्मुखो दिवा रात्रौ (अ) ११३.३७	उपकामति जन्तूश्च (अ) ११७.३३
उच्चावचानि मांसानि (अ) ३२.६४	उत्तराणां पतिः पूर्वमृद्धि (गी) २७.२	उत्पद्यते यत् विनामि (गी) ४०.६४	उदधिं स्वातन्यं प्रादादृक्म- (गी) ५६.१८	उपशिष्टान्यथाकामान (अ) ४५.५४
उच्चैः श्रवा यथाऽश्वानां (अ) ६६.२१	उत्तरे गीतमी तीरे (गी) ५५.४५	उत्पन्नं च ततः पुण्यम- (गी) ३६.१०	उदधेरुत्तमं चैव स्नानं (अ) ४३.८७	उपशान्तिस्तथाऽपि गाम्यं (अ) ३०.६८
उच्चैः श्रवा ह्यश्वेषु (अ) ६२.४०	उत्तरे गीतमीतीरे (गी) २४.४६	उत्पन्नममृतं ह्यदृश्यः (गी) ५६.११	उदवास्तमने भानोः शयनं (अ) ११३.५८	उपशान्तिस्तथाऽपि गाम्यं (अ) ३०.६८
उच्छिद्यते नालवेकिं (अ) ११३.३०	उत्तरे चैव वारे च (गी) ५८.७८	उत्पन्नमपि मृत्युर्वै (अ) ७४.६	उदवास्तमने भानोः शयनं (अ) ११३.५८	उपशान्तिस्तथाऽपि गाम्यं (अ) ३०.६८
उच्छिद्येनापि शास्त्रं (अ) १८.६७	उत्तरेण त्वहं तद्वदर्थो (गी) ६१.३५	उत्पन्नाः वित्तकथायां (अ) १०.१	उदवेऽर्घ्यं सदा दत्त्वा (अ) २७.४४	उपशान्तिस्तथाऽपि गाम्यं (अ) ३०.६८
उत्पत्तिं च कुक्षौ (गी) ५३.७०	उत्तरेण समुद्रस्य हिमाद्रेश्च (अ) १७.१	उत्पन्नाऽहं तत्तत्तस्यां (गी) ३७.२४	उदामो नाम पवनस्ततः (अ) १०५.३३	उपशान्तिस्तथाऽपि गाम्यं (अ) ३०.६८
उत्पत्तिश्च यद्यश्चैव (अ) ५.१८	उत्तरे दक्षिणे विप्रागस्त- (अ) ६०.१७	उत्पन्नैर्लोकिर्वाचिवै- (गी) ८४.२६	उदिते प्रलयादित्ये प्रचण्डे (अ) ४६.२	उपशान्तिस्तथाऽपि गाम्यं (अ) ३०.६८
उत्पत्तिश्च यद्यश्चैव (अ) १०६.१३०	उत्तरे नर्मदातीरे (गी) २६.१२	उत्पाद्य भ्रातृवामास (अ) ८५.६२	उद्दिग्मो घर्मगीलाः (अ) १२३.४७	उपशान्तिस्तथाऽपि गाम्यं (अ) ३०.६८
उत्पत्तिश्च यद्यश्चैव (अ) ५३.५६	उत्तरे यमनि श्रेष्ठस्तस्य (गी) १८.४	उत्पात्ता बहुवीह्यश्च दृष्टान्ते (अ) ७६.१६	उद्दृत्य च पितृन्देवो (अ) ११०.४०	उपशान्तिस्तथाऽपि गाम्यं (अ) ३०.६८

उपतिष्ठेत्तत श्वोर्ध्वं (ब्र) ५७.५०
 उपत्येगपुरां सोऽप्यकरोष (ब्र) ८७.३
 उपदानवी ततः पुत्रां- (ब्र) ११.५५
 उपदानवी ह्युगिराः (ब्र) १.१६५
 उपदेस्ये त्रतं श्रेष्ठ (गी) ५४.१६
 उपद्रवस्तथा घोरांश (ब्र) १३२.३५
 उपनिगुमंहाभागां (ब्र) ८.१६
 उपनीतः कर्षिष्व विप्रा (गी) ३७.५
 उपनीतो व्रतपरो द्विजो (ब्र) ११५.४२
 उपपातयुक्तश्च महापातक (ब्र) ५५.२३
 उपमदंशुस्तथा मधुर्मेदुर- (ब्र) १२.६
 उपमन्युस्तथ पितातले (गी) ५७.५६
 उपयोऽयश्चरुरयं स्वया (ब्र) ८.३१
 उपरागे परं स्नानमूले (ब्र) ११३.५१
 उपरिष्टासु वैकुण्ठो बाराह (ब्र) ५८.१५
 उपलेपनकर्ता तु चिन्तितं (ब्र) २७.३४
 उपवासस्तथाऽऽयासो (ब्र) १२२.१५
 उपवासे च यत्पुण्यं यत्पुण्यं (ब्र) २७.५
 उपविष्य शुचिर्भूवास्तोत्रं (गी) ६.३
 उपविष्टं सुविश्रान्त - (गी) ८२.१६

उपसंहार सर्वस्मिन् रूपमेत- (ब्र) ७३.१७
 उपस्थितेऽतिथस्तस्यैवाङ्गुल (ब्र) १.१६७
 उपपारं बंधुविधैर्ज्यैर्होम (ब्र) १२०.३
 उपहारं बंधु विधेः प्रणिपातं (ब्र) ६३.११
 उपांशुना वतितव्यं सोम (गी) ३५.१७
 उपांशुव्रतमास्याय दीक्षां (ब्र) ६.३
 उपाक्रमन्त्या तत्र विघ्न- (गी) १३.८
 उपाध्यायस्तु देवानां (ब्र) ११.११७
 उपाध्यायस्य यः पारं (ब्र) १०८.५६
 उपाध्यायेन नैवाऽऽसी (गी) ३७.४
 उपानयुगलं छत्रं सव्यास- (ब्र) १०७.१२
 उपायतः समारब्धः सर्व- (ब्र) २७.८
 उपायं स्वा तु पुच्छामिधेन (गी) ३८.६६
 उपावाद्धारका कृष्णः स (ब्र) १४.४३
 उपाश्रयानप्य परान्ध (ब्र) १३४.२१
 उपासते महास्नानमुशना- (ब्र) ३७.६
 उपास्यते स्वयं कान्धवा यो (ब्र) १६.१६
 उपेन्द्र योगिन्मनुकं टम (ब्र) ११०.३३
 उपोपविष्टं सुरनायकैस्तैः (गी) ७०.७
 उभयत्र पदे वासः (गी) २८.१६

उभयत्र विहीने च धर्मस्य (गी) १०५.२१
 उभयं पुण्यमत्यर्थं नृणां (ब्र) २२.१८
 उभयं विस्मयकर (गी) १६.७०
 उभयं संप्रदायं तदप्यवस्थेद (ब्र) १३०.४
 उभयोस्तीरयोः सप्त (गी) ६३.२७
 उभयोस्तीरयोस्तत्र (गी) ५१.२६
 उभयोस्तीरयोस्तत्र (गी) ६१.७६
 उभाभ्यां जायते हृदय (गी) ५६.१५
 उभाभ्यामय पाणिभ्यां (ब्र) १२२.२६
 उभाभवि मुनी नित्य- (गी) २५.७
 उभावंती धरावृत्तौ (ब्र) १३६.११
 उभे वैतं मते ज्ञाते मुनिभिः (ब्र) १३१.८
 उभे संध्ये रविं विप्रा- (ब्र) ११४.२४
 उभौ तौ दंपती ब्रह्मन्- (गी) ७४.२१
 उभौ तौ ब्राह्मणान्निधेयं (गी) ४८.१३
 उभौ सरभसौ तत्र द्विजो (गी) ५३.४६
 उमातासां वरिष्ठा च (ब्र) ३२.६०
 उमायाः पीणलं चापि (गी) ५.८५
 उमा लोकत्रयेषाणा माता (गी) १०५.३५
 उमान्न प्रवेश च (गी) ३८.६३

उमावाराधय तपसा (गी) ५६.२६
 उमा तुतमुवाचेदं (गी) १०५.३८
 उर्वशीतीर्थं मातृवाय (गी) १०१.१
 उर्वशी पुनरप्याह राजानं (गी) ३१.५
 उर्वशी प्राह राजानमियं (गी) ३१.४
 उर्वशी चक्रमे राजा ऐल (गी) ८१.३
 उर्वशी च ततो मेनां रम्भां (गी) ७७.१०
 उर्वशी मेनका रम्भा (ब्र) ६६.२२
 उर्वशी सद्गुणार्चये विप्र (ब्र) ३६.३१
 उर्वश्या समनं श्रुत्वा ततो (गी) ८१.६
 उर्वश्यां जज्ञिरे यस्य पुत्रा (ब्र) ७.३४
 उर्वश्याय पणोऽस्माकं (गी) १०१.७
 उर्वी महाश्व जगतः (ब्र) १२५.२६
 उलूकः पुलहो वायु देव- (ब्र) २४.१४
 उलूकसर्वमाज्जरं बाहना (ब्र) १०५.५७
 उलूकया दण्डं च मृत्यु (गी) ५५.१२
 उल्लिख्यः दूकरैश्च (ब्र) १०५.८७
 उवाच किं मया कार्यं (ब्र) ४.११
 उवाच चकितः स्मृत्वा (गी) २२.२८
 उवाच प्राञ्चलितः सा तं (ब्र) ७.३१

उवाच वचन राजा संतते : (गी) ८.६
 उवाच विननां कद्रुस्तव (गी) ८६.२६
 उवाच वैद्य नाधर्म स्वीकरो (ब्र) २.७५
 उवाच स मुनिः को वात् (गी) १६.५३
 उवाच स मुनिस्तो मत्केसो (ब्र) ७२.२७
 उशना तस्य जग्राह पाणि (ब्र) ७.२१
 उशीनरं च धर्मज्ञं तिलिधुं (ब्र) ११.२०
 उपद्रवो महावीर्यः केनस्तस्य (ब्र) ११.२८
 उपापतिव्रतपिता पतिध्यान (गी) १६.२६
 उपा वागमुता विप्राः (ब्र) ६६.११
 उपायाः प्रतीये त्वष्टः (गी) १६.४१
 (ऊ)
 ऊर्ध्वः कुपिताः सर्वे (ब्र) ६६.१२
 ऊर्ध्वः स्वं स्वं कुलं शोभं (ब्र) ७६.१६
 ऊर्जातर्पणपतिता गिरिराज- (ब्र) १०.१६
 ऊर्जा नामास्ति प्रथमं स्वं (ब्र) १०.१०
 ऊर्ध्वं केशं महाश्मश्रुं (ब्र) १०६.४७
 ऊर्ध्वसं चयनासेवाभग- (ब्र) ११३.१५
 ऊर्ध्वं स देहास्तुभ्यक्त (ब्र) १३१.५

ऊर्मिषट्कातिर्गं ब्रह्म (ब) ६६.६२
ऊपरा बहुला भूमिः (ब) १२३.२०
ऊषरेसिद्धमेव च नरसिंह (ब) ५५.२१
ऊष्माप्रकुपितः काये तीक्ष्ण (ब) १०५.२२
ह
हृत्सामदण्ड्यां घोषोऽग्नौ (ब) १०४.१४
हृत्सामानितपोकारमाहु (ब) ३८.४४
हृत्सामान्यु दिग्ग्व कर्षयः (ब) ७१.१४
हृत्सपादोद्भवाहो ताः श्रुताः (ब) १७.१२
हृत्सवन्तगिरिवरविंध्यवा (ब) १४.३१
हृत्सालंवरणोज्ज्वलः (ब) ११.१०६
हृत्क्षेण निहतो दूरतः (ब) १४.३३
हृत्क्षयः साममन्त्रेण विवृत (ब) ५८.३३
हृत्क्षयः सामवेदैश्च (गौ) ३६.१५
हृत्क्षयः प्रपन्नोदाय क्रियतां (गौ) २६.५
हृत्क्षयप्रभोचनं नाम तीर्थं (गौ) २६.१
हृत्क्षेयुश्च जलेयुश्च स्थलेयुश्च (ब) ११.६
हृत्क्षेयोस्तनयो राजामतिनारो (ब) ११.५१
हृत्क्षेयोस्तु मुनिश्रेष्ठा (ब) ११.५०
हृत्क्षयः कालयोगाश्च प्रमाणं (ब) ७०.३६

हृत्क्षयः प्रहाराश्चैव ज्योतिषि (ब) ६२.३५
हृत्क्षयः यद् समतत्र (ब) ३४.७०
हृत्क्षयः यन्महादी निर्द्वजः (ब) ११५.३७
हृत्क्षयः तु धमतिमा (ब) ११५.४६
हृत्क्षयः संप्राप्तोऽवभूच (ब) ३४.६२
हृत्क्षयः ता तु या (गौ) ५४.१२७
हृत्क्षयः संप्राप्तोऽवभूच सूर्यः (ब) २६.१४
हृत्क्षयः प्रविभाष्य च कुतः (ब) २६.६
हृत्क्षयः तु पुरुषं नेह स्त्री (ब) १३५.२
हृत्क्षयः पुद्गलमहाबाहो (गौ) ५४.६०
हृत्क्षयः संप्राप्तोऽवभूच मुन्यैश्च (गौ) ५७.६
हृत्क्षयः पृष्ठतः कृत्वा (गौ) ५७.२६
हृत्क्षयः जश्च ययुः सर्वे स्वं स्वं (गौ) ५७.६
हृत्क्षयः ज्योतिषि विस्मयाय (गौ) ६३.२२
हृत्क्षयः कुमलास्तनवेदगीता (ब) ३४.६८
हृत्क्षयः चतसरादेवाः पितरोऽपि (ब) २.६८
हृत्क्षयः महाभागा श्राद्ध- (गौ) ६.५०
हृत्क्षयः सप्त विख्याता (गौ) ६४.२
हृत्क्षयः देह संभूतास्तस्य (ब) ११८.१४
हृत्क्षयः लोकपालाश्च आदि (गौ) ३.८

हृत्क्षयः मुनिकाश्चैव (ब) २५.५५
हृत्क्षयः संप्राप्तोऽवभूच कृत्वा (गौ) ५०.१३७
हृत्क्षयः यस्तदा गर्भ- (ब) ६६.१०३
हृत्क्षयः लोकपूजयेन (गौ) १०५.४५
हृत्क्षयः संप्राप्तोऽवभूच संपूर्णं (गौ) ६८.१४
हृत्क्षयः संप्राप्तोऽवभूच (ब) २.६५
हृत्क्षयः संप्राप्तोऽवभूच सहस्राणां (ब) २१.१०
हृत्क्षयः संप्राप्तोऽवभूच कण्व (गौ) १५.२
हृत्क्षयः संप्राप्तोऽवभूच दक्षं (ब) ३७.२२
हृत्क्षयः संप्राप्तोऽवभूच (गौ) १०३.१
हृत्क्षयः संप्राप्तोऽवभूच श्रुत्वा (गौ) ३७.६८
हृत्क्षयः संप्राप्तोऽवभूच (ब) ३६.३
हृत्क्षयः संप्राप्तोऽवभूच (गौ) २८.३
हृत्क्षयः संप्राप्तोऽवभूच (ब) २.१००
हृत्क्षयः संप्राप्तोऽवभूच (ब) ५५.३१
हृत्क्षयः संप्राप्तोऽवभूच (गौ) २३.६
हृत्क्षयः संप्राप्तोऽवभूच (गौ) १०४.१६
हृत्क्षयः संप्राप्तोऽवभूच (ब) ३.३२
हृत्क्षयः संप्राप्तोऽवभूच (गौ) २८.७३
हृत्क्षयः संप्राप्तोऽवभूच (गौ) ३८.३६

एक वक्रो महाबाहुस्तारका (ब) १.१६१
एक जयश्च होमश्च (ब) २६.३७
एकतः सर्वतीर्थानि स्वर्गं (गौ) ६.५५
एकत्वं च बहुत्वं च (ब) १३५.७५
एकदा गोषु नगरादिषु- (ब) १२०.६८
एकदा धनमासे तु (ब) १२०.१५
एकदा तु त्वरायुक्तो (ब) ६६.८०
एकदा तु विना रामं (ब) ७७.१
एकदा दशधा राजञ्छतधा (गौ) ३४.६
एकः पञ्चमो नामपुत्रो (ब) ६.७३
एकः प्रसूयते विप्रा एक (ब) १०८.४
एक भावेन ये विष्णुं (ब) १०७.६२
एकं वंशधरं त्वेका यथेष्ट (ब) ६.६६
एकं वंशधरं त्वेका (ब) ६.६७
एकदा वंशधरता (ब) ७१.२८
एक रात्रयश्चितीर्षमे (ब) ११४.५६
एक कर्णवामास्त्रो सूर्या- (गौ) ६५.१३
एकतस्यो मुनिश्रेष्ठा (ब) १६.२८
एकवद्वहुरुवाणि गर्भ- (गौ) ५४.७३
एक शङ्खास्तथा नार्यो (ब) १२३.३७

एकश्चात्र महाभागाः (ब) १८.७५
एकः स देवो भवतुः बहुला (ब) ५६.६५
एकः संतिष्ठते विप्रा (ब) १६.१२
एकस्मिन्नुपयेधे वै (गौ) ८.१२
एकस्य बहुधा व्याप्ति (गौ) ६०.११
एकस्यायं तु यो ह्यन्धात्मनो (ब) २.८२
एकांशो ग्राहणेनाश्च प्रत्यक्ष (गौ) ५.३
एकश्चात्र वंशधरा राहुः (ब) १०४.८३
एकश्चात्र च मन्त्रः (ब) १३५.४८
एकश्च चिन्तयेन्मिथं (ब) १२८.६१
एकदशविधकारात्मा (ब) १२६.१७
एकदशजनायामाः पादपा (ब) १६.२८
एकदश सहस्राणि तीर्थानि (गौ) ६६.८३
एकदशयामुं पक्षे निराहार (ब) १०८.१
एकदशयामुं तु गुफायां मुनोऽप्य (गौ) १८.८
एकानेक स्वर्गवाय स्मृत (ब) १.७४
एकानेक स्वर्गवाय (ब) ७१.८
एकान्त उपविष्टाश्च प्राप्नु (ब) ५६.२
एकान्तस्थितयोः स्वीरं (गौ) ५८.११
एकान्ते च केदारो काश्या (ब) ६१.८

एकाग्रके शिवलोके (ब्र) ३६.६५
एकाग्रवृक्षस्तथाऽऽसौतुरा (ब्र) ३६.१२
एकाग्रवे नागलोके (ब्र) ७०.२४
एकाग्रवे पुनस्तस्मिञ्शेष (ब्र) १२५.४
एकाग्रकं क्षेत्रवरं वस्तुमहंति (ब्र) ३६.८
एकाग्रारो नरो भूत्वा (ब्र) २७.२२
एकाग्रनवापि यद्भानोः (ब्र) २७.६१
एकीभूत्वा वयं लोकान् (गौ) ३६.५
एके तर्कविमुह्यन्ति (गौ) ५६.८१
एकेन यत्कृतं कर्म तस्मात् (गौ) ५६.६१
एके विप्राः पुनः प्राहुः (ब्र) ११२.८५
एकेन ह्यपेधेन तत्र स्नानेन (गौ) १३.१६
एकीकर्मस्यं सत्त्वं च (ब्र) ६४.५१
एकीकं वैव वर्णं तु (ब्र) ५८.६
एकीकं सत्तत्वाचके (ब्र) १.२३३
एकीकस्य च तीर्थस्य (ब्र) ४८.६२
एकीकत्वास्तु यात्रायाः फलं (ब्र) ६४.१
एकोभूयान्मसुतस्त्रीलोक्यै (गौ) ५४.११२
एतच्चकार लोकेऽऽश्रुणु (गौ) ३.२४
एतच्चेदन्यथा कुर्यात् (गौ) ६५.६

एतच्छापरं विदित्वा तु तौ (गौ) ६५.१७
एतच्छ्रुतं मया मात (गौ) १०५.६६
एतच्छ्रुत्वा श्रुत्वा विषयं (गौ) १०३.२६
एतच्छ्रुत्वाऽगसरय वाक्यं (गौ) ३७.७२
एतच्छ्रुत्वा चाङ्गिरसो (गौ) २५.६
एतच्छ्रुत्वा ततः शं प्रम- (गौ) २५.५
एतच्छ्रुत्वा ततो गोपा (ब्र) ७७.२०
एतच्छ्रुत्वा ततो राजा (ब्र) ८१.१७
एतच्छ्रुत्वा तस्य वाक्यं (गौ) २२.३६
एतच्छ्रुत्वा तु जनको (गौ) १७.१६
एतच्छ्रुत्वा तु तद्वाक्यं (गौ) १००.१४
एतच्छ्रुत्वा तु शाकन्तो (गौ) ६३.१७
एतच्छ्रुत्वा नृपेक्षोक्तं (गौ) १०१.२०
एतच्छ्रुत्वा पितृवर्षयं (गौ) १००.६७
एतच्छ्रुत्वा पितृवचस्तथे (गौ) ५१.८३
एतच्छ्रुत्वा पुत्रवचः (गौ) ५१.६
एतच्छ्रुत्वा प्रियवाक्यं (गौ) १०.६१
एतच्छ्रुत्वाऽश्ववीदेनं (ब्र) १३.१८
एतच्छ्रुत्वा मातृवाक्यं (गौ) ५.२१
एतच्छ्रुत्वा भूनेर्वाक्यं (गौ) ८८.२८

एतच्छ्रुत्वा भूनेर्वाक्यं (गौ) ६०.१६
एतच्छ्रुत्वा यथातिस्तु (गौ) ७६.१५
एतच्छ्रुत्वाऽवदद्वेदान्- (गौ) ५७.४२
एतच्छ्रुत्वा स शर्मणि- (गौ) ६८.२२
एतच्छ्रुत्वा सुराः सर्वे (ब्र) १०४.५८
एतच्छ्रुत्वा त्वेन्द्रवचनं (गौ) १०८.८
एतच्छ्रुत्वा त्वेशानवाक्यं (गौ) ४०.११६
एतत्कृतं महर्षेण (ब्र) ८०.१२
एतत्तु त्रिकुमारीकं (ब्र) ३२.८७
एतत्तु ध्यानिनां ध्यानं (ब्र) २६.६
एतत्पुरोयसो वाक्यं (गौ) १०१.४०
एतत्समाकर्ण्य वचो (गौ) ८७.१५
एतत्सर्वं न जानाति (गौ) ६८.२४
एतत्सर्वं महाभाग (ब्र) ६६.१०
एतत्सर्वं सुश्रुत्वा (ब्र) ४१.२०
एतदण्डकटाहेन तिर्यग्ध्वं (ब्र) २१.२२
एतदर्थं नृलोकेऽस्मिन्भवतारो (ब्र) ७७.६
एतदाकर्ण्य गच्छावां (गौ) ६७.२६
एतदाकर्ण्य भगवानगसरयो (गौ) ६०.१६
एतदाकर्ण्य मतिमान्- (गौ) ६८.१२

एतदाकर्ण्य स ऋषिः (गौ) ६३.१८
एतद्युक्तं परं ब्रह्म (ब्र) १३७.४२
एतदेव च सर्वं दुष्करं (गौ) १०५.४२
एतदेव फलं पुंसां (गौ) ४०.१६
एतदेवं विकृर्वाणो बुध्य- (ब्र) १३७.३
एतदेव श्रुतं मे स्वात्तस्तु (गौ) ६८.३२
एतदेव सृजानानां लक्षणं (गौ) १००.८३
एतदेव हि कर्तव्यं (ब्र) ११३.१४३
एतदेवान्तरं ब्रह्मान्दीयते (गौ) ६६.२६
एतदेवाऽऽस्मिन्ः कृत्यं (गौ) ६८.३१
एतदेवामृतं लोके नैतस्मात् (गौ) ३.३१
एतद्दिग्दग्धमावधायं (ब्र) १३०.१०
एतद्वर्तुतं वाक्यं (गौ) ५३.१६३
एतद्वाहुद्वयं यत्ते तत्ते (ब्र) १०४.१०४
एतद्वाहुवचः श्रुत्वा (गौ) ३६.४२
एतद्वाहुवचं स्वस्य नैव (गौ) २२.१८
एतद्वाः कथितं विप्रा (ब्र) १२२.७७
एतद्वाः क्षुब्धस्तु श्रुत्वा (गौ) ५६.३६
एतद्वाचो निजम्वाऽऽश्रु (गौ) ५२.१६
एतद्वाः संवदामि परं (ब्र) २८.४६

एतद्वाच्यं समाकर्ण्यं (गौ) ६३.४०
एतद्युक्तं तु यो ज्ञात्वा (गौ) ५८.८१
एतद्वा कीर्तनीयस्य सूर्य- (ब्र) ३१.४६
एतद्वा प्रथमं विप्रा वाक्- (ब्र) ३१.११
एतद्वा शेषमात्रेण (ब्र) १०८.११६
एतद्वाऽववचः श्रुत्वा (गौ) १००.७६
एतद्वा श्रोतुमिच्छामस्त- (ब्र) १२६.२
एतद्वा यन्मयाऽऽस्मात् (ब्र) १३८.२१
एतन्न गहितं कर्म (गौ) १८.४३
एतन्नि दधानं सम्पद- (ब्र) १३५.३६
एतन्निः श्रेयसकरं ज्ञानं (ब्र) १३७.४४
एतन्मन्त्रेणायं भवणा- (ब्र) ३७.३३
एतन्मन्त्रं मत्तं गोपाः (ब्र) ७६.२४
एतन्मन्त्रा महाभागा (ब्र) १०८.११७
एतन्मन्त्रोक्तं १२मं हि (ब्र) १३२.११२
एतन्माहुंस्वरं तेजो (ब्र) ३८.११६
एतं मे संगमं देव वद (ब्र) ११५.११
एतस्मिन्मन्त्रे तत्र उलूकी (गौ) ५४.२२
एतस्मिन्मन्त्रे तत्र (गौ) ५४.८२
एतस्मिन्मन्त्रे तत्र (गौ) २७.२६

एतस्मिन्मन्तरे तत्र (गो) ३४.६८	एता नद्यः पुष्पतया (गो) १.२५	एते जनपदाः सर्वे तत्र (अ) २५.६२	एते सप्त महालोका मया (अ) २१.२१	एवं यत्वा स नृपति- (अ) ४२.४८
एतस्मिन्मन्तरे तत्र (गो) ६१.४५	एतमन्यांश्च सा युजाम्- (अ) ६६.३५	एते स्वर्गिणः पुत्रा (अ) ११.७६	एते सर्वे महाभागा (अ) ११.११०	एवं गन्तुं समाधिष्य (अ) ४५.१०
एतस्मिन्मन्तरे तत्र ईशो (गो) ८.११	एतानांसाद्य संताराकुमि (अ) १०८.५४	एते विष्वा वरास्ततः (अ) १०४.५१	एतैरन्यः परिवृत्तो यत्र (गो) २४.१६	एवं चिन्तयमानोऽसौ (गो) १००.२३
एतस्मिन्मन्तरे तत्र भार्गो (गो) ६७.२२	एतांश्च कृत्वा कर्माणि (अ) १०४.१३७	एते देवि महाभागाः (अ) ११७.६	एतैरावृत्तीर्थाणि अतुराणि (गो) १.२७	एवं चिन्तापरः सोऽप (अ) ४१.८
एतास्मिन्मन्तरे तत्र (गो) ८१.१०	एतानि यत्र शृणुयाच्छ्रवणैः (गो) ५८.८०	एते देशा उर्वीयसास्तु (अ) २५.५१	एतैर्गुणैर्हीनतमे न देय (अ) १३७.३६	एवं जन्म रवेः पूर्वं (अ) ३०.१०६
एतस्मिन्मन्तरे तत्र (गो) ३३.७	एतानेव प्रपद्यामि (गो) ६१.१०	एते द्वीपाः समुद्रस्तु (अ) १६.१२	एतैर्मामिषिष्यञ्चर्य अथ (अ) ६३.१७	एव ताराया लोचनायः (गो) ११.१६
एतस्मिन्मन्तरे तात छाया (गो) १६.१३	एतान्यन्यानि चोप्राणि (अ) १२६.४१	एते नागरकाः सर्वे ये (अ) ४२.४५	एतैर्हनान्वेष्य कुण्डलि (अ) ४०.३१	एवं तदामुनिर्धोऽऽः (अ) ६२.४८
एतस्मिन्मन्तरे पुत्र (गो) ६०.१७	एतां यन्तानि भो विप्राः (अ) ३.४८	एते पुरा द्विजश्रेष्ठा (अ) २.६६	एतैर्गुणैर्निवरेष्यामः (अ) २४.१५	एवं तस्मै वन्द्यं दत्त्वा (अ) ४८.४६
एतस्मिन्मन्तरे प्रातः (अ) ६१.३५	एताः प्रकृतयस्त्वष्टो (अ) १३५.६६	एतेऽमृतत्वं प्राप्ता वै (अ) १३.४४	एतैश्चान्येष्वप्य बहुभिर्वा नरैः (अ) ६७.५३	एव तस्मै गुणैः जःपा- (अ) १०३.८६
एतस्मिन्मन्तरे प्रायः (गो) १०१.१४	एताभिः कामवर्षाभिः (गो) ३६.१८	एते युगसहस्रान्ते जायन्ते (अ) १.१७६	एभिर्गुणैः स्तथा पलेनैः (अ) १२२.७४	एवं तस्यान्मनस्य (अ) ११८.५६
एतस्मिन्मन्तरे ब्रह्मपुराणि (गो) १६.१६	एता मम सुता ज्येष्ठा (गो) ३२.३	एते वत्स विज्ञेयाश्च (अ) २.१२२	एभिस्तु कर्मभिर्देवि (अ) ११५.७२	एवं तस्याऽऽतस्तस्य (अ) १२०.१४
एतस्मिन्मन्तरे ब्रह्महृदय- (गो) ४.२३	एतावता ते तृप्तिश्चेदल- (गो) ३८.६६	एते वयं वृषट्पुस्तया (अ) ७२.२४	एरका तु गृहीता (अ) १०१.४१	एव तु वादिनी कथा (गो) ६५.१८
एतस्मिन्मन्तरे राजा (गो) ८१.७	एतावता ब्राह्मणत्वं (गो) ३७.६	एते रीतास्तथा नद्यः (अ) १८.१२	एवं वःकुलत्रया साधं (अ) ६६.६६	एवं तु छण्डितं शण्डं (गो) ५४.७२
एतस्मिन्मन्तरे ऋषे (गो) ५२.२१	एतावदेकमितं मया ते (अ) १३७.३१	एतेषामेव पापानां (अ) १०८.११५	एवं करोति यो यज्ञं (गो) ६८.१३	एवं तु जल्पतो ब्रह्मणोऽपि (गो) ५३.७७
एतस्मिन्नेव काले तु पुरीं (अ) ६.४१	एतावान्मोक्षश्चयुवतो (अ) १३७.२५	एतेषां कल्पमुत्पाद्य (अ) ३.४७	एवं कुर्वीत धर्मतः (अ) ११२.५६	एवं तु भारतं वयं नव- (अ) २५.६५
एतस्मिन्नेव काले तु यज्ञे (अ) २.६०	एतावदेव तत्त्वानां (अ) १३५.७०	एतेषां कीर्तितानां तु (अ) ३.३८	एवं कृत स्वस्त्वयमो (अ) ७५.२१	एवं तु श्रममायाग्ने (गो) ८८.१०
एतस्मिन्नेव काले तु (अ) १५.२४	एते कथयन्त्यायाः (अ) १.२१८	एतेषां स्मरणं पुण्यं (गो) ६१.५४	एवं कृत्वा नरः सध्यं (अ) ६५.५२	एवं तु वनमाने सा (गो) ६५.५
एतस्मिन्नेव काले तु (अ) ६७.५	एतेऽङ्गवर्षायाः सर्वे (अ) ११.४६	एतेषु पुण्येषु मनोहरेषु (अ) ३६.१७	एवं कृत्वा पञ्चतर्था- (अ) ६०.८	एवं तु स्तुवत स्वस्य (गो) ८.५६
एतस्य भूतभूतस्य वृष्टं (अ) १२८.५५	एते चान्ये च नरकाः (अ) २०.२८	एतेषु वनमुष्णेषु सुरैः (अ) ८.८	एवं क्रमेण भुजितं ते (अ) ११६.५०	एवं तु स्तुवतस्तस्य (गो) २५.२२
एतस्या नाभिकं नम्ये (गो) १०५.६	एते चान्ये च बह्वी (गो) ३५.२६	एतेष्वेव पिताऽप्येव्यो (गो) ५७.१७	एवं गणाश्च तैश्च वृत्तो (अ) ३७.६७	एवं तु स्तुवतस्तस्य (गो) ३६.३६

एवं तू स्तुवतस्तस्य (गी) ५७.५४	एवं नानाविधं बलैः पुष्पैः (अ) ४०.३२	एवं प्रवर्तमानस्य पितु- (गी) २२.१२	एवं ब्रूवाणां भगवान् (अ) ३७.४३	एवं मयोक्तं वरदस्य (अ) ११०.११६
एवं तू स्तुवतस्तस्य (गी) ५६.८२	एवं नानाविधैर्निम्बवटैः (अ) ४२.६८	एवं प्रवर्तमाने तु (गी) ५३.६	एवं ब्रूवाणामतिदीन- (गी) ५४.७	एवं मयोक्ता परमेश्वर (अ) १२१.८८
एवं तू स्तुवतां तेषां (गी) २४.३१	एवं नानाविधैर्दिव्यैर्नाना- (अ) ६५.१७	एवं प्रसाद्य तं देवमज्यैः (अ) ५४.२४	एवं भविष्यतीत्युक्त्वा (अ) १०३.८१	एवं मीमांसमानास्ते (गी) ५६.१२
एवं श्रीव्यस्य शंकुनि (अ) ६.१६	एवं नानाविधैर्बुलैश्छानैः (अ) ४२.७८	एवं प्रसाद्य तां देवीं (अ) ५४.५६	एवं भविष्यतीत्युक्ते (अ) ६८.३२	एवं मीमांसमानेषु (गी) ६८.६
एवं त्वनेकधा लोकेषां (गी) २.२४	एवं निर्भर्त्स्य तं शर्कं (गी) ५६.४१	एवं प्रसाद्य देवेशं वरवं (अ) ५४.३८	एवं भविष्यन्ति तदा (अ) १२३.७६	एवं मे मंगलं ब्रह्मन् (गी) १०५.१३
एवं त्वां निर्गुणं स्तोतुं (अ) ५२.३५	एवं निश्चित्य मेघावी (गी) ६६.१६	एवं प्रियाया वचनं स (गी) ४०.३१	एवं भूताः स्थित्यन्तत्र (अ) ३६.३३	एवं यज्ञवधहेन भूत्वा (अ) १०४.३५
एवं त्वां मोक्षयिष्यामि (अ) १२०.६५	एवं निश्चित्य मेघावी (गी) ८२.१८	एवं कलमवाप्नोति (अ) १११.४२	एवं भूतो नरो देवि (अ) ११६.५०	एवं यज्ञाश्च वेदाश्च (अ) २२.२२
एवं दग्ध्वा स तं पापं (अ) ८८.२३	एवं पञ्चोपचारेण (अ) ६४.२८	एवं यदुत्तिष्ठे काले पुत्रे (गी) २२.११	एवं भूतोऽपि सत्तन् (गी) ६८.२७	एवं यात्रा कर्त्तुं विप्रा (अ) ६४.८१
एवं दत्त्वा जलेः सर्वं (गी) ४.५५	एवं परम स बोधात् (अ) १३६.४०	एवं यदुत्तिष्ठे काले ब्रह्म (गी) ३७.६	एवं भूतांश्चैव राभन्- (गी) ६४.३६	एवं युगपदुत्पन्नं दशवर्षं (अ) १३३.२५
एवं ददाति दशपार्श्वं (अ) २६.४२	एवं परस्परं प्रीताः सन्तो (गी) ३६.८	एवं बहुविधं दत्त्वा राज्यं (अ) ४८.५७	एवं भूतांश्चैव राभन्- (गी) ६४.३६	एवं लोकं विगतिरि (अ) ११०.२५
एवं दूताः समाज्ञाता (अ) ४५.१३	एवं पशु समैर्मुदैरज्ञानः (अ) १२६.२४	एवं बहुविधं नाभयं भूत्वा (अ) २.८१	एवं भ्रमज्जोतगिरि- (गी) ३७.१२	एवं वन्दनमात्रेण (गी) ७०.३५
एवं दृष्ट्वा सदा दशः (अ) ३८.१	एवं पुरा मुनीन्ध्यातः (अ) १३८.१	एवं बहुविधं मेषाद्यो (गी) १०.१८	एवं भ्रमज्जोतगिरि- (गी) १००.४१	एवं वन्द्यं प्रकृष्टोत्तमं (गी) १६.३६
एवं दृष्ट्वा वलं कूर्णं (अ) ५५.१	एवं पुरा सत्यतपा (अ) १२०.१५२	एवं बहुविधं चिन्तं (गी) १००.५३	एवं मण्डलं भालिष्ठ्य (अ) ५८.३	एवं विचित्र्य मेघावी (गी) ६६.६
एवं दृष्ट्वा महाघोरं डारं (अ) १०६.४	एवं पूर्वापरे रात्रे (अ) १२६.३२	एवं बहुविधं बावो (गी) ५३.६६	एवं मया त्वमन्तोऽहो (अ) ६७.७४	एवं विधा दिव्यं भवतः (अ) २७.१४
एवं दैत्यवधं कृणो (अ) १०१.१	एवं पृष्ठो घर्मराज सर्वं (गी) ६५.३४	एवं बहुविधं बीभर्षेष्वा (अ) १०६.६५	एवं मया मुनिश्रेष्ठा (अ) २२.२६	एवं विधाहं जातां मां (गी) १२.१६
एवं देव निकायास्ते (अ) १.१७८	एवं प्रणिहितः सन्धश्च- (अ) ५३.४०	एवं यज्ञीषु तद्रूपं दृष्ट्वा (गी) ११.१२	एवं मया मुनिश्रेष्ठाः (अ) ४८.५६	एवं विधा नरा देवि (अ) १७.२१
एवं ब्रह्मण्यस्तौतानि मम (अ) १३४.३४	एवं प्रतिज्ञाय स (गी) ८०.१६	एवं ब्रूवतां तस्यां (गी) ५५.२५	एवं मया मुनिश्रेष्ठाः (अ) ६६.१६४	एवं विधाग्नयेकानि (अ) १००.२३
एवं घर्मरता विप्रा (अ) १०७.८१	एवं प्रभावो राजाऽऽसी- (अ) ८.१०	एवं ब्रूवन्तं तं गर्भं (गी) ५४.६६	एवं मया मुनिश्रेष्ठायोग (अ) १२७.३०	एवं विश्वे महाघोरे (अ) ४६.११
एवं नागैरुपमान (गी) ८६.२६	एवं प्रभावो वीर्यः स (अ) २.११५	एवं ब्रूवन्तं तं लुब्धं (गी) १०.७१	एवं मया मुनिश्रेष्ठाः (अ) १३७.५२	एवं विनिश्चित्य भुनिः (गी) ८०.१८
एवं नाना प्रकारानु (अ) ८१.२४	एवं प्रमुत्तिष्ठे काले सर्वं (अ) २४.३४	एवं ब्रूवाणां च विति (गी) ५४.१०	एवं मयोक्तः पितृमेघ- (अ) ११२.१४५	एवं विनिश्चित्यैर्दृष्टे घेनुकं (अ) ८२.१

एवं विभज्य पृथिवीं (ब्र)	१०.२४	एवं स गीतमः पुष्ट (गी)	५.३८	एवं सर्वेषु भूतेषु (ब्र)	१२६.२५	एव मया मुनिश्रेष्ठा (ब्र)	१०४.१६३	एवमानाऽयं वस्तुनि (ब्र)	४५.७८
एव विभज्य राश्यानि (ब्र)	२.१०	एवं सचिन्त्य देवोऽसौ (ब्र)	४१.३६	एवं सर्वैः समुचितं गोभितं (ब्र)	४२.८३	एवमव्ययत विषयः (ब्र)	११३.४८	एवमुक्तः कृतार्थव (गी)	५६.७३
एवं विमुक्तस्तस्य (गी)	५१.६	एवं सचिन्तयन्निग्रः (ब्र)	५०.३६	एवं सा गीतमी गंगा (गी)	७.४०	एवमस्त्विति कोभत्वा (गी)	१५.२४	एवमुक्तः शिवेनासौ (गी)	१०५.४८
एवं विलपतस्तस्य (गी)	१०.३७	एवं संजीवयामासमुनेः (ब्र)	५६.२१	एवं सा निवृत्ता देवी चक्रे (ब्र)	३०.१७	एवमस्त्विति तं रामं (गी)	५३.२१२	एवमुक्तः स देवेन (गी)	६६.६
एवं विलम्बिते धर्मे (ब्र)	१२३.४२	एवं सदेव स्वर्गलक्षणेन (ब्र)	३६.२०	एवं सा प्रतिमा दिव्या (ब्र)	६७.२२	एवमस्त्विति तं विप्रा (गी)	५.८०	एवमुक्तः स नृपति (गी)	६४.४७
एवं विवदतोस्तत्र (गी)	१००.२७	एवं स नृपतिः श्रीमान्भूतः (ब्र)	४२.४७	एवं सुतेन ते यागति (ब्र)	१०७.६७	एवमस्त्विति तं शंभुः (गी)	११.२२	एवमुक्तः सभायोऽसौ (गी)	४.३६
एवं विवदमाने ते जन्म तु (गी)	६२.२५	एवं पालयन्पृथ्वीं राजा (ब्र)	४१.६	एवं सुवर्णस्य निरीक्ष्य (गी)	५८.३५	एवमस्त्विति तं शंभु- (गी)	४७.२०	एवमुक्तः स वैमात्रा (गी)	११.४
एवं विवदमानो (गी)	१००.२६	एवं सपृथ्वीपालचिन्तयित्वा (ब्र)	४५.१	एवं स्तुत्वा तदा देवाः (ब्र)	६२.५०	एवमस्त्विति तामुक्त्वा (ब्र)	३५.२८	एवमुक्तः स नृपति (गी)	६३.४
एवं विवदमानो (गी)	१००.४०	एवं सप्तदशं देहं भूतं (ब्र)	१२८.१६	एवं स्तुत्वा तु तं देवं (ब्र)	१८.१७	एवमस्त्विति देवेशः (गी)	६.३३	एवमुक्ता गीतमेन गङ्गा (गी)	७.५
एवं विष्णुमयो भूत्वा (ब्र)	५८.१७	एवं स भगवान्देवो (ब्र)	३५.२४	एवं स्तुवन्तं भगवाञ्जम्ब (गी)	५२.४४	एवमस्त्विति राजानम (गी)	७६.२६	एवमुक्ता ततस्तेन सायं (ब्र)	६६.७२
एवं वेदोक्त विधिना- (ब्र)	४६.१	एवं संपूजयतां विप्राण्यहं (ब्र)	६४.४६	एवं स्मृत्वा तु यः (गी)	५२.६२	एवमस्त्विति सोऽयमुक्त्वा (ब्र)	३१.२६	एवमुक्ता तु गिता सा (गी)	१६.११
एवं योजन्तमाहारम् (ब्र)	६८.१	एवं संपूज्य देवेशं मण्डल- (ब्र)	५८.४७	एवं स्वभावमेवेदमिति (ब्र)	१२६.७८	एवमस्तु तथा चाप्यतु (गी)	५५.४४	एवमुक्तं गीतमेन (गी)	१००.४८
एवं व्यातिशयेन जरा- (ब्र)	११.१४६	एवं संपूजयमाने तु (गी)	३६.५१	एवं स्वस्वधारमनः साधोः (ब्र)	१२८.६६	एवमस्तु तथा चाप्यतु (गी)	५५.४४	एवमुक्तं गीतमेन भवो (गी)	१०५.५४
एवं ऋष्या सुतांस्तथा (ब्र)	१०.३४	एवं संपूज्य विधिवद् (ब्र)	५६.१	एवं हरेः परं स्थानं (ब्र)	६५.७१	एवमस्तु तया चाप्यतु (गी)	५५.४४	एवमुक्तोऽत्र बोधो देवाः (ब्र)	३२.१५
एवं शील समाचारः (ब्र)	११७.१६	एवं संभाषितस्तेन (ब्र)	१२०.१०३	एवं हि तिथिरी भूते (ब्र)	३७.५६	एवमात्रा न जानीते (ब्र)	१३०.२३	एवमुक्ता गीतमेन (गी)	२२.२७
एवं शुभपथो दाने सत्ये (ब्र)	१३३.८४	एवं संमन्त्रय ते देवा (गी)	५६.२२	एवं हि संकल्प्य मुनी- (गी)	५.८८	एवमादि तीर्थानि (गी)	५८.७७	एवमुक्ता गीतमेन (गी)	३७.४०
एवं श्रुतं मया देवि (गी)	५.४०	एवं सम्यग्गृह्येन देवताः (ब्र)	११३.१	एवं मन्त्रजले कुण्ड- (ब्र)	८४.५६	एवमादि तीर्थानि (गी)	७६.४४	एवमुक्ता गीतमाय प्रादां (गी)	१६.८
एवं संस्तुतस्तस्य (गी)	५४.१०१	एवं सम्यक् मया प्रोक्तं (ब्र)	२५.७६	एवं मन्त्रजले कुण्ड- (ब्र)	८४.५६	एवमादि तीर्थानि (गी)	७६.४४	एवमुक्तया च श्रद्धिभिः (गी)	१०४.१८
एवं संस्तुयमानस्तु (ब्र)	७२.२६	एवं सर्वधर्मैः स्तुतुर्ग (ब्र)	५२.८	एवं मन्त्रजले कुण्ड- (ब्र)	८४.५६	एवमादि तीर्थानि (गी)	७६.४४	एवमुक्तया ततः शंभुः (गी)	५८.६२
एवं संस्तुयमाना सा (ब्र)	७३.६	एवं सर्वमहं कालमिहाऽऽप्ते (ब्र)	५३.४५	एवं मन्त्रजले कुण्ड- (ब्र)	८४.५६	एवमादि तीर्थानि (गी)	७६.४४	एवमुक्ता ततश्चाहं (ब्र)	३२.८१

एवमुक्त्वा तदा देव (ब) ३३.२६
 एवमुक्त्वा तदा विप्रा- (ब) ५०.२५
 एवमुक्त्वा तदा विप्राः (ग) ५३.५३
 एवमुक्त्वा तदा सा तु (ब) ६६.४६
 एवमुक्त्वा तदोषधी (गी) ४०.७६
 एवमुक्त्वा तु तं देवस्त- (ब) ६३.१३
 एवमुक्त्वा तु तं विप्राः (ब) ६६.१८
 एवमुक्त्वा तु तां प्राया- (गी) ६४.५
 एवमुक्त्वा तु ते सर्वे (ब) १.१६६
 एवमुक्त्वा तु देवेभ्यः (ब) ३८.१११
 एवमुक्त्वा तु देव्येशो (गी) ५६.३८
 एवमुक्त्वा तु पितरं (गी) ७६.३८
 एवमुक्त्वा तु पीतोमी (गी) ५६.४६
 एवमुक्त्वा तु भगवान्- (ब) १०४.५२
 एवमुक्त्वा तु भगवान्- (ब) १०४.६६
 एवमुक्त्वा तु विप्राभिः (ब) ३७.२६
 एवमुक्त्वा तु शाकश्यो (गी) ६३.३२
 एवमुक्त्वा पुनस्तां च (गी) ६५.२१
 एवमुक्त्वा महादेवः (गी) ३.३५
 एवमुक्त्वा महाभागो (ब) ४७.१६

एवमुक्त्वा स जीवेन (गी) ८२.२४
 एवमुक्त्वा स तु विप्राः (ब) १०.३१
 एवमुक्त्वा स दैतेयां- (गी) ७०.२८
 एवमुक्त्वा स भगवानुमया (गी) ३.२३
 एवमुक्त्वा समभ्यर्च्यं (ब) १३८.१३
 एवमुक्त्वा स राजभिः (ब) १०.४७
 एवमुक्त्वाऽसितं पथः (ब) ५६.१२
 एवमुक्त्वाऽरिते तेन (ब) १२०.७४
 एवमुक्त्वाऽर्यं विधियस्ततः (ब) ५७.४६
 एवमुक्त्वाऽर्यं विधियस्तत्त्वा (ब) ६०.४
 एवमेतत्पुराऽऽख्यातं (ब) २८.८७
 एवमेतत्समुत्पन्नं (ब) १३३.२६
 एवमेताव्योग दोषाऽऽख्ये (ब) १२८.४३
 एवमेभिः सदा तीर्थै (ब) ११३.६८
 एवमेव कृतप्रज्ञो (ब) १२६.८३
 एवमेव च श्रेष्ठः (ब) १३६.१८
 एवमेव च राजेन्द्र (ब) १३५.७४
 एवमेव जगन्नाथ इच्छेयं (ब) ५३.५८
 एवमेव न संदेहः कस्मान् (ब) ३६.३६
 एवमेव महाबाहुः (ब) १०४.१५१

एवमेवाभिसम्बन्धौ नित्यं (ब) १३५.८
 एवमेव महात्मा च (ब) १३३.४१
 एव कृष्ण रथस्थोऽर्ध- (ब) ८४.३१
 एव कृष्णो गतो मोहान् (ब) ७७.१६
 एवणाभिर्जगत्सर्वं मोहितं (ब) ५६.६६
 एव ते तमयः सुष्ठु हृत्वा (ब) ६१.३६
 एवदेव तवाऽऽदेगाद- (ब) १०६.७६
 एव देवि मया सर्वं (ब) ११७.६३
 एव देवि सतां घर्षो (ब) ११७.५६
 एव देवं कृतो मार्गः (ब) ११६.१५
 एव द्रौपः समुद्रं सुरो- (ब) १८.३४
 एव घाता विपाता च (ब) २८.११
 एव नैमित्तिको नाम (ब) १२५.७
 एव पीष्करको नाम (ब) १०४.३१
 एव सन्वन्तरे विप्राः सर्गः (ब) १.२१६
 एव मोक्षयितव्येति (ब) १३७.२६
 एव रामेन सहितः (ब) ८४.२१
 एव सुगन्धो दुराचारो (ब) १०६.७४
 एव लोक हितायैव (ब) १०४.१५७
 एव चः पीरवो बंधो (ब) ११.१४१

एव वाणी कृतो देवि (ब) ११६.२६
 एव विष्णोः सुरेष्ठस्य (ब) १०४.११६
 एव वै विहितो मार्गो (ब) ११८.५६
 एव वो वामनो नाम (ब) १०४.६८
 एव वो वैष्णवः (ब) १०४.१०६
 एवा तत्त्वचतुर्विधा (ब) १३३.२८
 एवा तु गंगा द्वितमूक्ष्य (ब) ६७.१०
 एवा मही देव महोत्सूर्ध्व- (ब) ७२.२३
 एषु स्नानं जपो होमो (गी) ५०.१७
 एषुः स्नानं तु ये कुर्वन्- (गी) ६१.४१
 एषोऽहं सगणं दैत्यं (ब) १०४.६८
 एषो हि रथमारुह्य मयुरां (ब) ८४.१६
 एष्यामि चाहं तत्रैव (गी) १२.१३
 एहि पुत्र महावीर यक्ष्ये (गी) ३४.३७
 एहो हि दुष्ट कृष्णोऽहं (ब) ८२.२८
 एहो हि सुगन्धाभाय (ब) ४७.३६
 ऐ
 ऐन्द्रतीर्थमिति क्पातं (गी) १०४.१२
 ऐन्द्रौ भियं यत्र त्रेभे (गी) ५४.१४०
 ऐरावतः सानुचरः कलाः (ब) ६२.३६

ऐरावतेन गण्डो युयुधे (ब) ६४.५६
 ऐरावतो गजेन्द्राणां (ब) ६६.१३
 ऐरावतो महापद्मः कम्बला (ब) १.२११
 ऐत पुत्रा वभूवुस्तं सप्त (ब) ८.११
 ऐश्वर्यं कारणं लोके (गी) ४.१५
 ओ
 ओकारं च नकारं च (ब) ५७.३६
 ओकाग्भूता वा देवो (गी) ६१.१८
 ओकारं वामपादे तु नकारं (ब) ५७.३७
 ओकारादिसमायुक्तं नमः (ब) ५८.५१
 ओं नम इति प्रत्यक्षरं (ब) ५८.३५
 ओमित्युक्त्वा जगन्नाथः (गी) ४०.१५०
 ओमित्युक्त्वा नृपवर (गी) ३४.३६
 ओषधीनां यथा घान् (ब) ६६.४२
 ओषधीर्देहि वा प्रस्ताः (गी) ७१.१५
 ओषधयः सर्वदन्ते लोमेन (गी) ५०.६
 ओषधयः सोमराजानं पति (गी) ५०.२
 ओषधयः सोमराजानाः (गी) ५०.६
 ओं न लोम्य पतीनां पतये (ब) ५८.२६

ॐ नमः श्वरस्वरूपाय (अ) ५६.५६	श्रीविक्रान्ति च सत्त्वानि (अ) ५४.५६	ककुत्स्नुं बुकुर्वीच (अ) ५१.५२	कथं त्वया न गन्तव्य- (गी) ३८.३१	कथयामास तत्सर्वं ध्रुवा (गी) १६.६५
ॐ नमः पद्मनाभाय (अ) ५६.३६	श्रीरत्रिका मृगव्याघ्रा (अ) २०.२५	कषावृष्टपतिश्चापि ततो (गी) २५.३०	कथं दक्षिणमार्गेण (अ) १०६.१	कथयामास सिद्धस्तु (अ) १२०.११६
ॐ नमः पुष्कराशाय (अ) ५६.३७	श्रीर्वेस्ताभ्यां वरं प्रादात्- (अ) ६६.५५	कश्चित्स्वयोपितं गतः (अ) ५२.५	कथं पश्यामि तं देवं (अ) ५६.१६	कथयामि यथा पूर्वं (अ) १.३१
ॐ नमः श्रीपते देव (अ) ५६.५१	श्रीर्वस्तु जातकर्मादींस्तनय (अ) ६.५१	कश्चित्स्मरति नः कृष्णो (अ) ८६.१४	कथं प्रत्यक्षमध्येति देवदेवो (अ) ५७.३	कथयामि यथा पूर्वं (अ) ७१.१३
ॐ नमः सामरूपाय (अ) ५६.५२	श्रीर्वेस्याऽऽश्वममाताय (अ) ६.३१	न चिन्तन् सर्वं वातस्य (अ) १०३.५०	कथं प्राचेतसत्वं स (अ) १.११०	कथा च या विप्रवराः (अ) १३१.६१
ॐ नमो दिव्यरूपाय (अ) ५६.५८	कंस कुवलयपोरः पुनरा (अ) ६३.५	कण्ठपो दश वर्षाणि (अ) १०८.६७	कथं बहुयुगे काले समतोते (अ) ५.३५	कथां वा गोतिष्ठां (अ) १२०.५
ॐ नमो बालरूपाय (अ) ५६.३६	कंसपत्न्यस्ततः कंसं (अ) ८६.७	कटैकवसनश्चैव श्रीछासा (अ) १३४.१४	कथं मानुष वृद्ध्याहं (अ) ५६.५३	कथान्ते ते मुनिश्रेष्ठाः (अ) ८४.१७
ॐ नमो गिष्णवे नित्यं (अ) ५६.५१	कंसश्च त्वामुपादाय देवि (अ) ७२.५६	कठोऽद्याह भरद्वाज (गी) ५१.६	कथं मे स्वास्तुतो ब्रूतां (गी) ३४.१६	कथान्ते वै व्यासगिष्यं (अ) १.१६
ॐ नमो यज्ञां छात्रे (अ) ५६.५०	कंसस्तर्पणमुपैत्स्वीनां ततो (अ) ७३.२६	कष्टकाकीर्णमार्गेण (अ) १०५.८१	कथं यद्वमभूद्वहन्नुपायं (अ) ६६.६	कथितं गुणकथनं पुराणं (अ) १६६
ॐ नमो वज्रशीर्षाय मधु- (अ) ५६.५५	कंसस्तर्पणोद्दिग्ममना प्राह (अ) ७४.१	कष्टकैरिव तुलाङ्गः (अ) १२६.८१	कथं रोषेण सा पूर्वं (अ) ३२.५१	कथिन भवता विप्र (अ) ११३.४
ॐ नमो वसुधैव च (अ) ५६.६२	कंसस्य वरमादाय (अ) ७३.२३	कष्टकैर्वृषिकैः (अ) १०५.१२१	कथं स कृष्णं रामं च (अ) ४१.१८	कथितं भवता नर्वमभ्यां (अ) २१.१
ॐ नमो वासुदेवाय नमः (अ) ८४.५८	कंसस्य राजकः सोऽयं (अ) ८४.७२	कष्टस्य कृष्णगर्भेऽयं (अ) १०५.६४	कथं मणिशोकर्णं (अ) ११२.१	कदाचिच्छात्रस्यापः (अ) ७५.२३
ॐ नमो वासुदेवाय नमः (अ) ५६.३४	कंसाय चाष्टमो गर्भो (अ) ७२.३३	कष्टदुर्गमं महातेजा श्वभिः (अ) ६६.२	कथं समोहितप्राप्ति (गी) ५२.२५	कदाचित्कजिराजस्य (अ) १२.५
ॐ नमोऽश्वतरूपाय (अ) ५५.१३	कंसाय नारदः प्राह (अ) ८२.३	कष्टयुगेऽपि चाश्वतः (अ) १२६.१८	कथं सर्वकलदे सेने (अ) ४१.१७	कदाचित्तप वसतोऽर्धपर्यो- (गी) ३७.४२
ॐ नमोस्तु वराहाय (अ) ५६.३८	कंसोनाम महाबाहुर्बल्यो (अ) ८०.५४	कथं कान्ततरंगश्चा- (अ) ३०.४८	कथं सह गरेणं ग वने (अ) ६.३७	कदाचित्स्वैवस्तस्वैव तपः (अ) १३७.५
ॐ पादं पादयोर्द्वे (अ) ५८.२७	कंसोऽपि तनुपश्रुत्य (अ) ७२.३४	कथं गतिर्गतिमतामापन्नो (अ) ७०.६४	कथं सुकृतिनोऽपान्ति (अ) १०५.८	कदाचित्स्ववृद्धाश्चाप्यन्ते (अ) ३२.५६
ॐ विष्णवे नमः इति तिरः (अ) ५८.१३	कंसाय मस्तवाग्योऽस्ति (अ) १०.३०	कथं च क्रियते प्रकितः (अ) २७.६	कथं हंसि स्त्रियं राज- (गी) ७१.२०	कदाचिन्मृगयां यातः (अ) १४.२६
ॐ सूर्योऽयं भगस्त्वष्टा (अ) ३१.३४	क इमे सुखिनस्तात (गी) ६५.३३	कथं च स्वर्गतिं याति (अ) १०५.७	कथनीया यश्च सा ते (अ) १२०.१०७	कदाचिद्दीनरूपेण (अ) ६३.६
श्री	ककुत्स्नु पञ्चमः वज्रो (अ) १८.२७	कथं तप महीपाल (अ) ५१.१६	कथमाराधयिष्यामि (अ) ५१.७	कदाचिद्बालरूपेण एवं (गी) ६३.१०
श्रीसमेधानुनिश्रेष्ठा दश (अ) ३.१८	कंकालिनी नाम जगत (गी) ६७.१४	कथं तेन नरा यान्ति (अ) १०५.४	कथमाराधयिष्यामि (अ) ५२.१४	

कदाचित्समते प्रीति (ब्र) १२६.७१
कदा मनुष्यलोकेषु कदा (ब्र) ४६.३६
कद्रुः कदाचित्सा प्राह (गो) ८६.१२
कद्रुरस्याह विनतां (गो) ८६.३८
कद्रु वास्तद्वचनं श्रुत्वा (गो) ८६.३६
कद्रुश्चापि तथैवाहं स (गो) ८६.६
कद्रुः समन्तात्पूर्वं च (गो) ३०.३२
कनिष्ठं भरतं स्नेहाच्छ- (ब्र) ६७.५६
कनीयसी न महती एतो (ब्र) ६.६४
कनीयास्तु यमयोऽपि (गो) २६.३
कन्दरेषु च रम्येषु (ब्र) ३६.१४
कन्याकुण्डं वायु कुण्डं (ब्र) २३.२१
कन्यातीर्थं च गोदत्तं (ब्र) २३.७०
कन्यान्तः पुरमये तं (ब्र) ६७.६
कन्यां तु ये प्रवच्छन्ति (ब्र) १०७.३२
कन्यापुत्र महीवाजिगर्भा (गो) ८०.६
कन्यापुरे स कन्यानां (ब्र) ६३.३१
कन्या भविषि शीलेऽह (ब्र) ३२.७८
कन्यामावत् सुपुत्रो (ब्र) ५.२१
कन्यां च जनयामास (गो) ७४.४

कन्यां च वासुदेवाय (ब्र) १५.३४
कन्यायां नारदो मरुत् तव (ब्र) १.१२८
कन्याराजिगते सूर्ये (ब्र) १११.४३
कन्यासतप्रदानेन यत्फलं (ब्र) ६२.५८
कन्यास्तावच्च तथा (ब्र) ६३.३३
कपिरयः कणिकारैश्च (ब्र) ४२.६२
कह्लियंनारिकेरैश्च तालैः (ब्र) ६५.६
कपिलं च महात्मनं (ब्र) ११.६३
कपिलं च समाराध्य (गो) ८.४६
कपिलातीर्थमाख्यातं (गो) ८५.१
कपिलाशतदानेन यत्फलं (ब्र) ६२.५७
कपिलाश्चाख्याः पीताः (ब्र) १८.३१
कपिलासंगमं तच्च (गो) ८५.११
कपिलासंगमं नाम तीर्थं (गो) ७१.१
कपिलो नाम तत्त्वतो (गो) ७१.२
कपिलोऽपि महाप्राज्ञतमः (गो) ८.२५
कपीबान कपीबोच तप (ब्र) ३.२१
कपीतरीमा तस्याय (ब्र) १३.४७
कपोतो यममाराध्य मृत्युं (गो) ५५.६
कफस्य हृदयं स्थानं (ब्र) ७०.५३

कमण्डलुं चाक्षसूत्रं यष्टि (ब्र) ५५.४३
कमण्डलुभवं पूर्तां मातरं (गो) ३१.१२
कमण्डलुस्थिता देवी तव (गो) ४.१
कमण्डलुस्थिता देवी (गो) ५.१
कमण्डलु स्थिता पूर्व (गो) १०५.३
कमलैः शतपत्रैश्च (ब्र) ४२.८०
करञ्जैर्लेकुर्धैः पल्लैः (ब्र) ४८.३६
करञ्जिन्द्रियभूतानि क्षेत्रज्ञे (ब्र) १२७.२१
करञ्चमांस्तु यन्त्रानोर्मस्त- (ब्र) ११.१४३
करन्यासाङ्गनिन्यासं (ब्र) २६.२६
करम्भवालुकावह्निघ्न- (ब्र) १२६.४५
करीषभ्रमश्मटिष्ठां (गो) ७६.४
कराल कुण्डवर्णश्च रमत- (ब्र) ३७.८१
कराल मा ते भयमस्तु (ब्र) १३७.३८
करिणः यन्त्राकारान्- (ब्र) ४५.७१
कणिधति महातेजा यतस्य (ब्र) १.८०
करिष्ये च महाभाग (ब्र) ८४.८
कस्याधिपतिर्वीरो (ब्र) १२.२२
करे गृहीत्वा कलसं (गो) ४०.५७
करीतु सोऽस्माकमधिग- (गो) ४४.८

करोत्येताद्वागत्याऽऽगत्य (गो) ६६.१४
करोमि निजिचारोऽहं (गो) ६४.२७
करोम्येवमिति प्राह (ब्र) ४०.१६१
कर्णं दुर्घोषं द्रोणमद्य (ब्र) ६६.२७
कणिकारवनीदिव्यैः (ब्र) ४३.८
कणिकोपरि संस्थाप्य ततो (ब्र) २६.२६
कर्णोऽत्यचक्षुषो जिह्वा (ब्र) १२८.१०
कर्ता क्रियाणां स च (ब्र) २१.४४
कर्ता प्रदाता प्रतिभूः प्रदानं (गो) ६.१२
कर्तुं कामां तथो मूयो (ब्र) ३३.६१
कर्तुं स्वकीयविषयैः सुखानि (गो) ६.५
कर्तुं चन्दनावतानि जाती- (ब्र) ५५.२१
कर्तुं रागकृष्टपानि दत्त्वा (ब्र) २७.५१
कर्कोटकसूताञ्जितया (ब्र) ११.१७७
कर्माकारो न तत्रास्ति (गो) १०३.२१
कर्मणस्त्वनुरुपेण कलं (गो) १०३.१७
कर्मणां कारणत्वं च (गो) १०३.१२
कर्मणा केन वर्णानामद्यमा (गो) ११५.२
कर्मणा जायते प्रेरण (ब्र) १२६.८
कर्मणा तात सम्पन्ते (गो) १०३.१०

कर्मणा दुष्कृतेनेह (ब्र) ११५.१३
कर्मणा ज्ञेन मन्थेत्वां (ब्र) १२०.५६
कर्मणा कन्याप्राप्ति (ब्र) १२६.११
कर्मणा यद्यप्येते जन्तुविद्यया (ब्र) १२६.७
कर्मणा मनसा वाचा (ब्र) १०७.८४
कर्मणा मनसा वाचा (ब्र) ११६.२
कर्मणा मनसा वाचा येन (ब्र) ११६.७
कर्मणा मनसा वाचा स (ब्र) ११८.५८
कर्मणा मनसा वाचा (ब्र) १२१.६
कर्मणा मानपूर्या च (ब्र) १०४.६
कर्मणा येन येनेह यस्यां (ब्र) १०८.३२
कर्मणाऽऽश्चर्यं भूतस्य (ब्र) ७०.६६
कर्मणा सर्वधान्यानि (गो) १७.१२
कर्मजैर्बन्धनैर्बन्धास्तद्वदो- (ब्र) १३१.१८
कर्मत्वेक प्रशंसति (ब्र) १२६.६
कर्मपाशनिबन्धनां नराणां (ब्र) ११८.७
कर्ममूयो त्वया प्राप्य- (गो) ८.१४
कर्माणि ह्रस्वदधिवशात्- (ब्र) ८५.६१
कर्मापसंकल्प्य तत्फलानि (ब्र) १७.२६
कर्माणि द्विविधं श्रेयं (गो) १०३.१३

कर्मनिद्राणां सर्वेषां (ब्र) १३६.४	कल्हारः कर्मलक्ष्मिपि (ब्र) ४०.२६	कस्मात्स नृपतिः पूर्व- (ब्र) ४१.१४	कायाऽभवत्ततः कटुः (गी) ३०.२६	कामयेन विमानेन (ब्र) २६.६०
कर्मणं कारणं तस्मादग्- (गी) ७५.११	कविरप्याह देवेसं (गी) २५.२४	कस्मिन्कालेऽप्यतो धर्मो (ब्र) १२२.६०	काष्ठाश्चेति जनेः कृपातो (गी) ७.८४	कामयेन विमानेन नरो (ब्र) ५४.६०
कर्मणां कृषिर्वृत्तिः (ब्र) ७६.१५	कवयः काव्यरुतारो नाना- (ब्र) ४२.४०	कस्मिन्काले मुरश्रेष्ठ (ब्र) ४८.११	कानुस्वातभवांशोषान्- (ब्र) १३२.५०	कामयेन विमानेन दिव्य- (ब्र) ११६.१८
कलविष्णुमयुरांश्च (ब्र) ११२.१२५	कविशापप्रदं ज्ञोऽभूतदेव (गी) ८२.२८	कस्मात्तु द्वारकामेष (ब्र) ६४.२६	कान्तं कस्मान्न जानासि (ब्र) ८५.४	कामतो विचरिष्येऽनं (ब्र) ११०.१०३
कलविष्णुं मयूरं च शर्कः (ब्र) ४१.५७	कः जन्नोति गुणान्वेषु (ब्र) ३६.८६	कस्मिन्काले भवेः स्तानं (ब्र) ६२.१	कान्तं दर्शय भद्रं ते वृथा (गी) ४१.६३	कामरूपी कामपुण्यः (ब्र) ३३.२४
कलाकाण्डा निमेषाश्च (ब्र) ३८.४८	कञ्चालयेत्सल्लभहानु- (गी) ८७.२७	कर्मं दद्यामिमां कणां (गी) ५१.४	कान्तदग्धो न वीक्ष्यस्तु (गी) ५४.२६	कामरूपी विचरति (गी) ६३.८
कलिकलंकविनाशपटु (गी) १०५.८०	कश्चिज्जगत्तन्मविशेष (ब्र) ११२.२६	कर्मं दद्यामिमां कणां (गी) ५१.४	कान्तारे प्राणसंश्लेषे विष- (ब्र) ५५.६६	कामानभीष्टसंस्तकान् (ब्र) ११२.५१
कलिङ्गराजं चाऽदाय (ब्र) ६२.२४	कवयपभोवनाशुचतुः (गी) १३.११	कस्य पठेऽथ भवांग्राणो (गी) ५६.१८	कापिले मोघहे सोमे तीर्थे (ब्र) ४०.६	कामेन कोपेन च (गी) ४७.११
कलिस्वरूपं भो विप्रा (ब्र) १२२.६	कश्चपोजमहन्निदय (ब्र) २४.६	कस्य माता पिता कस्य (ब्र) १२२.५५	कामं क्रोधं च लोभं च (ब्र) १२८.४०	कामेश्वरं मातृतोष (ब्र) २३.३३
कलेः स्वरूपं भगवन्विस्ता- (ब्र) १२२.८	कश्चपोजमहन्निदय (ब्र) २४.६	कस्यापराधान्मातस्त्वं (गी) ८६.६	कामं जित्वा तथा क्रोधं (ब्र) १३१.४६	कामोज्ज्वलीयः पुनस्ते (ब्र) ६१.४०
कर्ता जगत्पति विष्णु (ब्र) १२२.४६	कः शब्दद्वयास्तगाङ्ग- (ब्र) १०३.६६	कस्यापि कश्चित्पतितस्य (गी) ४७.१२	कामं देवाश्च मां विप्र (ब्र) ५३.१०	गङ्गा नाम मुनिश्रेष्ठाः (ब्र) १.६३
कर्ता न किंचिद्विज्ञ- (गी) १०५.३१	कथायोपप्लवे काले (ब्र) १२३.५३	कस्येदं कर्मणां तात (गी) ५३.१५५	कामं वरय भद्रं ते (गी) २५.२३	कामवाङ्मानसः शुद्ध (ब्र) ५७.१३
कर्ता पापेन चक्रेन (गी) १०५.२४	कष्टमापतितं कीदृगहे (गी) ६६.४३	कङ्गारः कर्ममर्षय (ब्र) ६६.४१	कामं वसन्तं वायु च (ब्र) ६६.२६	कायस्त्वेवंस्तिर्लभोऽहं (ब्र) ५७.५७
कर्ता युगे समुत्पन्नाः (ब्र) १२३.६१	कष्टमापतनुदुष्पारं (ब्र) ५६.६८	काककाकोसमाकीर्णं (ब्र) ७३.२१	कामक्रोधद्वेषमुक्ता (ब्र) ५३.२५	कायेन वाचा मनसा (गी) ८३.१४
कल्पकोटिकलं तत्र दहते (ब्र) १०६.१२४	कष्टमेतन्महापापं निर्घ- (गी) ६७.१३	काचित्कृष्णेति कृष्णोति (ब्र) ८१.१६	कामक्रोधभयेऽहं पलोभ (ब्र) १२६.५	कारणं तदि नामस्यात (गी) १८.१५
कल्पवृक्षं ततो मत्वा (ब्र) ५४.१२	कष्टेऽस्मिन्मुःखबहुले (ब्र) २४.१६	काचित्प्रविलसद्बाहुः (ब्र) ८१.३५	कामः क्रोधश्च लोभश्च (गी) ६७.६	कारणानि द्विजस्वयं (ब्र) ११५.५७
कल्पवृक्षवत् रम्यं तत्र (ब्र) ५७.१४	कस्तपोधोरश्मिरसो (ब्र) ५०.२४	काचिदातोष्य (ब्र) ८१.२७	कामः क्रोधस्तथा दर्पो (ब्र) ११४.५३	कारणद्वैः पर्वतैर्ह्रैः (ब्र) ४०.३०
कल्पवृक्षं समासाद्य (ब्र) ११६.६	कस्तस्याः प्रसितीर्थं तु (गी) १०४.३१	काचिदातोष्य गोविन्दं (ब्र) ८१.२६	कामक्रोधी भयं निद्रा (ब्र) १३२.५२	कारणद्वैर्वर्कहर्तैः (ब्र) ६६.४२
कल्पवृक्षसमीपे तु ये (ब्र) ६५.७५	कस्ते तु पुत्रौ यव मे (ब्र) १२१.५५	काचिदावसपस्यान्तः (ब्र) ८१.२०	कामक्रोधी वने कृत्वा (ब्र) १२८.४८	कारणद्वैः लब्धैर्ह्रैस्तथा (ब्र) ३६.४६
कल्पान्ते पुनरागत्य मर्त्य- (ब्र) १७.७	कस्मात्ते दुःखमापन्नं (गी) ६७.२४	काचिद्भूजमग्नं कृत्वा (ब्र) ८१.२८	कामक्रोधी वने कृत्वा (ब्र) १३०.५६	कारणित्वा महोत्सेधं (ब्र) ४१.११

कारुण्यं यदि मे दृष्ट्वा (ब्र) ५६.१६
कारुण्येनाऽऽमना- (ब) १३०.४६
कारुहं ततो प्रियु (गौ) १०४.१७
कार्तवीर्यस्य योजनम् (ब्र) ११.२०८
कार्तिकेयं परं तीर्थं (गौ) ११.१
कार्तिकेयः स्वयं तवत्वा (गौ) २४.२१
कार्यक्रियाकारकतापना (गौ) ६.२२
कार्यस्य न भवेत्सिद्धये (गौ) ५२.६०
कार्यक्रियाकारकताप (गौ) ६.२२
कार्यस्य न भवेत्सिद्ध (गौ) ५२.६०
कार्यान्वायागतं नित्य (ब्र) १०६.२६
कार्योक्षमेनिन्दितं (ब्र) ११३.८४
कालं नवतितकल्पं तु (ब्र) ६४.६२
कालं भुवत्वा (ब्र) ११६.२५
कालञ्जराद्याश्च तथा (ब्र) १६.३६
कालज्ञाय च सर्वेषां (ब्र) ३५.२२
कालनेमिहंता योऽसौ (ब्र) ७२.६
कालः पश्यति भूतानि (ब्र) १२८.२६
कालप्रतिष्ठापमूलकं (गौ) ६.७
कालयुगस्य पार्ष्वं तं (गौ) ६१.४४

कालरात्रिर्भद्रकाली (गौ) ३६.४५
कालशाकं तन्दुलीयं (ब्र) ११२.६४
कालघाकं तिलाज्यं (ब्र) ११२.४८
कालाध्यक्षः प्रजापत्यो (ब्र) ३१.४०
कालानलस्य धर्मज्ञः (ब्र) ११.१६
कालावलोकेनालं (गौ) १८.३१
कालियो दधितस्तोये (ब्र) ८.४
काली विचित्रवीर्यं (ब्र) ११.१२०
कालेन चाऽऽश्रितो (गौ) १०५.२४
कालेनाऽऽगत्यमतिमान् (ब्र) ४१.८१
कालेनाथ तयोः पुत्राः (गौ) ५५.४
कालेयकं तृणगन्धं (ब्र) ११२.१०५
कालेयैः काश्चनारैश्च (ब्र) ४१.५१
कालो भवायभूतानाम् (ब्र) १०३.५६
काशयो पारिजातस्य (ब्र) ६४.३६
काश्चित्पद्मपलाशाश्च (ब्र) ४४.१७
काशिराजबलं श्वं शर्वं (ब्र) ६८.२१
काशिराजमुतेनेयमा (ब्र) ६८.३५
काश्यः शल्लक्ष्यं द्रावेदी (ब्र) ६.३३
काश्यस्य काशिपो राजा (ब्र) ६.३५

काष्ठपादुकयानानि (ब्र) १०७.२६
काष्ठेषु बह्विः कुमुदेषु (गौ) ६०.२३
काऽसि कस्यासि सुधोणि- (ब्र) ६६.५६
काऽसि त्वं कस्य हेतो वा (गौ) ५२.१५
काऽसि भद्रे प्रभुः को (ब्र) ११०.८
काऽस्ते युष्मासु कालस्य (गौ) १८.२५
किंकराणां वधः श्रुत्वा (ब्र) १०६.३६
किंकरास्ते ततो यान्ति (ब्र) १०६.७६
किंकरैर्ममवाक्येन (गौ) ८०.७
किञ्चित्कुह तपो बाल (गौ) ४०.११५
किञ्चित्पश्यसि लोके- (गौ) ६३.४२
किं यज्वनामसाध्वं (गौ) ६१.१६
कितवस्य तु या जाया (गौ) १०१.३२
किंतु मूलं किम् मूलं (गौ) ३४.१०
किंतु गोत्राणि पितरं (ब्र) ३३.३७
किञ्चिन्तविज्ञा भूति (गौ) १७.६
किञ्च पश्यसि मुखे त्वं (ब्र) ८५.४५
किं करोमि च किं (गौ) २२.३८
किं करोमि न गच्छति (गौ) ६५.१६
किं कर्माणि किंविहन्तः (ब्र) १२३.४३

किं कार्यं बहुभिर्यज्ञै (ब्र) ५७.२४
किं कुर्मः कः प्रकारोऽयं (गौ) ८८.१३
किं कृत्यं यच्छुभं मे (गौ) ४.५८
किं कुर्यां शाधि मां (गौ) १०५.३७
किं कृत्वा प्रयतिस्तातः (गौ) १०१.४१
किं कृत्वा शान्तिरभ्ये- (गौ) ८६.३७
किं फोणासि महाबुद्धे (गौ) ३४.५
किं पात्रं बहुनोभतेन (ब्र) ५७.३२
किं चात्र बहुभिः प्रोवर्तः (ब्र) १२०.३६
किं चात्र बहुनोभतेन (ब्र) ५४.५१
किं तदस्तरमित्युक्तं (ब्र) १३३.१
किं तु तच्छिन्नेमेवेदं (गौ) ४३.७
किं ते मोक्षं दास्यामि (गौ) ६.२७
किं ते देवं मया भद्रे (गौ) ३८.७१
किं तेषां जीवितेनेह (ब्र) ११८.६
किं त्वं कृणो मे वद (गौ) ६८.७
किं त्वया दृष्टं माध्वर्यम्- (ब्र) ८४.६३
किं ददामि त्वयाम्बु (गौ) ५४.१३
किं देवैः किं द्विर्वैदेः (ब्र) १२२.५०
किं देवो सवानुप्राप्तो (ब्र) ४७.५८

किं न दृष्ट्वा त्वया यान्ती (गौ) १८.४५
किं न पश्यसि शैलेन्द्रयतो (ब्र) ३२.५६
किं न वेति नृसंशोऽयम्- (ब्र) ८४.२०
किं नाम दानं नियमं (ब्र) ३७.४२
किं नामाऽऽपद्यतः पात्रं (गौ) ८०.४
किं नामाऽऽसति क्षीण- (गौ) २४.६
किं नु ज्ञातुं द्विजधेष्ठ (गौ) २२.३३
किं पुनर्दानं वा नोकेसिद्ध- (ब्र) ५५.२७
किं पुनः सकलाघोरो (गौ) ३६.८
किं पुनः संवत्सं विष (गौ) ५६.६१
किं पुनः स्नानदानाभ्याम्- (गौ) ४०.२२८
किं पूर्वं भवता कर्म (ब्र) १२०.७५
किं प्राञ्जवन्ति ते मोक्षं (ब्र) ११६.३
किं भार्यया महाबुद्धे किं (ब्र) ३४.५६
किं मया कृतमेतान्योहं (ब्र) १३६.२३
किं मयाऽऽलिप्तया कर्म (ब्र) ७३.३१
किं मां न रक्षसे वज्रिन्- (गौ) ५४.५६
किं मारयसि गर्भाण्ड- (ब्र) ३०.३५
किं मे पित्रा कृतं पात्रं (गौ) १०१.२६
किं याऽऽविध्यन्मववतिनो (गौ) ४६.६

किं विद्याया किं स्वर्गोपपन्नं (अ) ४६.६६	किमिच्छति महाभाग (अ) १२०.१२४	कीर्तिता लोकवारीणां (अ) ११.२०६	कुपितास्ते हरि हन्तुं (अ) ६१.८	कुर्वन्मातामहानां तु (अ) ११२.१०
किमत्र बहुनीयतेन (गो) ३७.३५	किमिदं मम संजातं (गो) ३८.५२	कीर्तिश्च तव राजेन्द्र (अ) ४८.२७	कुपितो दशैवासात (गो) ३८.५०	कुर्वन् सप्तधाः श्रुतिः (अ) ११३.१६२
किमत्र बहुनीयतेन सर्वं (गो) ६७.३७	किमिदं ब्रह्मपापित्त्व (गो) ५४.४६	कुङ्कुरं भजमानं च सततं (अ) १३.४६	कुमारस्ते यथाकालं (अ) ६.७१	कुर्वन् स्तेषामपीष्टानि (गो) ६४.२५
किमत्र बीजसे मृत्यो (गो) २४.११	किमुताऽऽप्यस्येन त्व (गो) ६४.१६	कुङ्कुटः पञ्च वर्षाणि (अ) १०८.४२	कुमार्ये न प्रवर्तन्ते (गो) ५४.६३	कुर्वन्तः सफलं जन्म (अ) ८६.५
किमय दुर्लभं लोके (गो) ४०.१५	किमेतदित्यथोवाच (गो) ३४.३८	कुटजैर्वाणि पुष्पैश्च (अ) ४२.७३	कुमार्यश्चापि तिस्रो वै (अ) १४.४७	कुर्वन्तो ज्ञानमाध्यास्ये (गो) ४१.७७
किमेनेवात्र दुःखेन (गो) ५३.१६२	किरोट कुण्डलाघरं पीत- (अ) ६८.१८	कुटिलाकसंयुक्ताः (अ) ४४.१८	कुमार्यः सप्त वास्याय (अ) १३.५७	कुर्वन्तां चानुराधामु (अ) १११.३८
किमेनेवात्पसारेण (अ) ८२.२७	किरोटिनो लम्बसिन्धवाः (अ) १०४.६२	कुटुम्बभारान्तरितो (गो) ६६.३	कुमुदप्रचोन्नं नश्येव (अ) १८.२६	कुर्वन्त्यनिष्टं कटिस्त (गो) ८६.३५
किमप्यन्तर्ध्यायति च (गो) ८४.२१	किरोट स्रग्धरो भाति (अ) १६.१७	कुण्डं हि विमलं तस्य (अ) २३.५३	कुम्भनाभो गर्दभाक्षः (अ) १.१८४	कुर्वन्तास्ते स गीतम्यास्ती- (गो) ७८.५
किमपीष्टं प्रदास्यामि (गो) ३८.११६	किञ्चोलः किमवाचरः (अ) ११७.१	कुण्डलाभ्यां विविधाभ्यां (अ) ४७.४६	कुरण्टकण्टकाकीर्णविकट (अ) १०५.६८	कुर्वीत कुर्वन्तः श्राद्धं (अ) ११२.३३
किमपीष्टं वरयसे हरे (गो) ५६.८३	किष्किन्धवातिप्रवरैर- (गो) ८७.२६	कुण्डलं रत्नसंयुतं (अ) ४४.१६	कुक्षेत्रे समतीर्णं व्यासं (अ) २४.६	कुर्वीत सततं विप्रा (अ) ११३.४६
किमयं देवदेवेश भावोऽयं (अ) ७७.३०	किष्किन्धवातीर्यमाख्यातं (गो) ८७.१	कुण्डलो द्विजमोहदं (गो) १००.८	कुक्षीं काङ्क्षितं रूपं (गो) ४८.१२	कुर्वीत सम्पत्ताम्य (अ) ११३.६३
किमयं मानुषो भावो (अ) ७८.३६	किष्किन्धवातिभिः साधं (गो) ८७.३	कुण्डिनं न प्रवेद्यामि (अ) ६१.६	कुक्ष्यं मम साहाय्यं (अ) ६६.४५	कुर्वीते स्य तदा तेन सहैव (गो) १८.६
किमयं ते तु कीर्त्या (अ) ११०.४	कीटादः कृमिससश्च (अ) १०५.१६	कुतः सृष्टमिदं विमलं (अ) २८.६	कुह पुत्र निजं कर्म (गो) १८.४१	कुलकर्णं हृदयं च (अ) २३.६५
किमयं तो समुत्पन्नो (अ) ७०.६	कीदृशं देवराज्यं ते (अ) ६४.६५	कुतो राज्यं कलशं च (अ) १०६.१३	कुह प्रसाद भेतेषां यथापूर्वं (अ) ३४.४४	कुलं शीलं जीवितं वा (अ) ६७.४
किमयं दित्यमात्मानं (अ) ७०.१३	कीर्णां क्षत्रियकोटीभिः (अ) १०४.११०	कुतो वस्त्र विराट्प्राप्त- (गो) ५३.६८	कुह मद्य च न पुत्र (अ) १२१.२६	कुलं समानं विमलं याति (गो) ३७.६५
किमयं स भवो देवः (अ) ३२.७	कीर्तिस्तवात्र राजेन्द्र (अ) ५६.८३	कुतो वा सांप्रतं विप्रे (अ) १०६.३५	कुह स्व चेत्पाहुरदीन- (गो) ४०.४६	कुलमध्वा रतः कार्यं (गो) ८२.६
किमयं सरसस्तीरे राजस्तस्य (अ) ६३.४	कीर्तिं कीर्तनीयस्य (अ) १०४.१६१	कुतो ह्यस्य द्रुवः स्वर्गः (अ) २८.४	कुक्षिणीं सुकपा त्वम- (गो) ३७.६०	कुलशोभयुधोपेताः सशस्त्रकाः (अ) ४५.६६
किमस्य भगवति (गो) ८३.१२	कीर्तिं स्थिरकीर्तिनां (अ) १.३८	कुतो ह्यस्य द्रुवः स्वर्गः (अ) २८.४	कुरो पुत्रस्य राजेन्द्र राजः (अ) १०.१०	कुलस्याऽऽचारभूतो यो (गो) ६५.४२
किमायमनकार्यं त इति मे (गो) १८.१२	कीर्तिः पृथिवीपाला (अ) ३.१५	कुत्सिता ये दरिद्राश्च (अ) १०७.७६	कुरोश्च पुत्राश्चत्वारः (अ) ११.१०८	कुलीनः साधुरत्यन्तं (गो) ४१.२८
किमायमको वराहोऽसौ (अ) १०४.५	कीर्तिता मनवस्तुभ्यं मयैवैते (अ) ३.७	कुन्देन्दुरजतप्रख्यं (अ) ६५.४६	कुर्वीत विमलं स्पर्शं (अ) ११३.६८	कुलीनो विदितः प्राज्ञः (गो) ६४.२३

कुलेषु तेऽभिजायन्ते (ब्र) ११७.२३
कुबलाश्वस्तु पुत्राणां (ब्र) ५.७४
कुबलाश्वस्य पुत्राणां (ब्र) ५.५७
कुशकण्टकवल्मीक संकु- (ब्र) १०५.७६
कुशगन्धर्वः पुष्पर्वर्ध्व (ब्र) ११०.५२
कुशतपंगमाख्यातं (गी) ६१.१
कुशाद्वीपस्य विस्तारा- (ब्र) १८.४७
कुशद्वीपे कुशरतम्बः संज्ञया (ब्र) १८.४५
कुशपुत्रा बभूवुहि चत्वारो (ब्र) ८.२३
कुषां श्रेष्ठं च शाकं च (ब्र) ५१.३
कुशलं सिद्धपुरुष कुतः (ब्र) १२०.१०२
कुशानादाय प्राण (ब्र) ११०.४६
कुशावतं मितिवृत्तं (गी) १०.२
कुशावतस्य माहात्म्यमहं (गी) १०.१
कुशिकस्तु तपस्तेषु पुत्र- (ब्र) ११.६०
कुशीलानार्यं भूविष्ठा (ब्र) १२३.२४
कुशनोऽऽवर्तयित्वा तु (गी) १०.३
कुशेयस्यो हरिश्चैव (ब्र) १८.४२
कुशीश्च-तपिता सर्वे (गी) ६१.६४
कुण्ठी रथतेजसः कुन्ती (ब्र) ११२.६२

कुसुमोदय मोदाकिः (ब्र) १८.६१
कुसुम्भिका उपारण्या (गी) ३५.२५
कुस्तुम्बुर् कलिज्जोत्पं (ब्र) ११२.११३
कुजदिभः कन्दमार्गव (ब्र) १०५.८३
कुटानारनिभाश्चान्ये (ब्र) १२४.३६
कुटसासी तथा सम्यक्पल- (ब्र) २०.७
कुपं सिद्धोद्भवश्चैव (ब्र) २३.५६
कुपाकारं वृत्तं दीर्घ- (ब्र) १०६.१०८
कुम्भपण्डे पदं न्यस्य (गी) ४.४८
कुलालम्बी महावृक्षः (ब्र) ४७.१२
कुले यश्चोत्तरे चैव (गी) ६१.५०
कुञ्जकुम्भनगोरयान- (ब्र) १२६.३०
कुतकमं विपाकेन राजा (गी) ५३.११२
कुतकाकुतको मध्ये (ब्र) २१.२०
कुतकुर्यमिवाऽऽत्मानं (ब्र) ८४.६१
कुतकुर्यस्ततो राजा (ब्र) ४८.५८
कुतकुर्योऽसि भद्रं ते (गी) ५३.१८६
कुतज्जेतादिका नैव तेषु (ब्र) १६.६२
कुतज्जेतादिबुक्तानि (ब्र) ३.५५
कुतं जेता द्वापरं च (ब्र) १२२.५

कुतं जेता द्वापरश्च (ब्र) ३१.३८
कुतं यदेतद्वर्गभिचाररूपं (गी) ५८.३६
कुतं संदेहहरणमधीनां (गी) ५६.४०
कुतमेवं वचस्तथ्यं (ब्र) ४.३०
कुतविष्टो घनुष्याणी (ब्र) ५३.१०१
कुतवीर्यः कुतोजायते (ब्र) ११.१५६
कुतगोचावशिष्टाश्च (ब्र) ११३.६५
कुतगोचो विशुद्धात्मा (ब्र) २६.२०
कुतसंबन्धो तेन यथावद्- (ब्र) ८४.३
कुतः स भगवाञ्ज्येता (ब्र) ५६.३०
कुतस्त्वस्त्ययनः श्रीमान्युष- (गी) ८७.५
कुतस्त्वस्त्ययनो राजा (गी) ८.१८
कुता कंस्थं देहेन (ब्र) ८५.७७
कुताञ्जलि पुटस्ता (ब्र) ८६.२६
कुताञ्जलि पुटस्ता वै (गी) ३७.१७
कुताञ्जलिसुता दीनाः (ब्र) १०६.३०
कुताञ्जलिसुताः सर्वे (ब्र) ३०.६६
कुताञ्जलिसुतो भूत्वा (गी) ४.३७
कुताञ्जलिसुतो भूत्वा (गी) ११.५५
कुताञ्जलिसुतो रामः (गी) ५३.१८०

कुताञ्जलिः सविनय- (गी) ५.४७
कुताञ्जलिस्तदा हृष्टो (ब्र) ५२.१०
कुतातिष्ठो द्विजैः सार्धं (गी) ४८.५
कुतां द्वावर्ती नाम्ना बहु- (ब्र) ५.३२
कुतां प्रदक्षिणा तस्याः (गी) १६.२७
कुताथं ह्येतयापि त्वां (गी) ५४.११६
कुतावतसः स तदा (ब्र) ६०.१७
कुतास्या वलिनः क्षुरा (ब्र) ११.२००
कुते चैवाथ संकल्पे (गी) ६१.२६
कुते पापेऽनुतापो न यस्य (ब्र) २०.३८
कुते सविष्ठीकरणे (ब्र) १११.६६
कुतो वर्तं मया पूर्व स (गी) ५.२५
कुतोऽर्थं देहि कं चैनं (ब्र) ८६.११
कुत्ति ावियु म्भुत्तं (ब्र) २२.१६
कुत्वा तदा कुल्यभक्त- (गी) ५८.३२
कुत्वां गमय भद्रं ते (गी) ४०.१६३
कुत्वामनु जगामाऽऽशु (ब्र) ६८.३७
कुत्वा किल नरः सम्पन्नकम- (ब्र) २४.२४
कुत्वा लोभं जगत्सर्वं मूढैः (ब्र) ५६.२०
कुत्वाऽऽशेमामसेपां तां (ब्र) ६८.४१

कुत्वा गिरिमहं गोष्ठं (ब्र) ७६.३२
कुत्वाऽग्निहोत्रं स्वतरोर- (ब्र) ११४.५५
कुत्वा चाग्निहोत्रं ममभ्र- (ब्र) ५७.४७
कुत्वा तथा ऽग्नीषीम च (गी) ४०.५६
कुत्वा तु पापानि नरो (ब्र) १२१.६४
कुत्वा तु शर्मनालायं (ब्र) ११३.१४१
कुत्वा तेनानृतं वक्ष्य इति (गी) ६५.११
कुत्वाऽऽत्मानं महाबाहु- (ब्र) १०४.११८
कुत्वा निः क्षयिष्यां (ब्र) १०४.१११
कुत्वा पापानि कर्माणि (ब्र) १०६.२
कुत्वा पापानि कर्माणि (ब्र) १०६.३
कुत्वाऽग्निं वृद्धः पार्षं (ब्र) १०७.८७
कुत्वा प्रतिष्ठां विधि- (ब्र) ४८.५४
कुत्वा प्रदक्षिणं तत्र (ब्र) ५५.२४
कुत्वा प्रदक्षिणं सूर्यं (ब्र) ५७.५२
कुत्वा भारा वतरणं (ब्र) १०१.३
कुत्वाऽऽवधारणं पश्चा- (ब्र) ६४.३४
कुत्वा गिरिति तत्पात्रमेक- (ब्र) २६.३३
कुत्वा सुयोधि मञ्चं (ब्र) ६२.६
कुत्वाऽऽहुतिं तत्र क्षुर (ब्र) ३२.३५

कृत्स्नैश्वर्यमगाद्विपः सर्वेय (गी) ७०.४	कृष्णं दृष्ट्वा महाश्वैश्वर्यां (ब्र) ६१.२	कृष्णोऽहिं सहितो (ब्र) ८०.४६	केन त्वमिन्द्रोऽद्य कृतो (गो) ५६.३१
कृत्स्नं च हिमवत्पाश्वर्यं (ब्र) १२३.७१	कृष्णमभिलिख्य कर्मणि (ब्र) ७७.५५	कृष्णो ब्रवीति राजार्हमेत- (ब्र) ८६.१५	केन नीतास्तस्य नाम (गी) ५७.४०
कृत्स्नं बाहुसहस्रं (ब्र) १०५.१०६	कृष्णं रामो विलोक्य (ब्र) ६९.२१	कृष्णं माणाश्च तैर्भूतै- (ब्र) १०५.५४	केन वक्ष्ये बद्धोऽहं (ब्र) १२९.२२
कृत्स्नं यज्ञविधिं राक्षं (ब्र) ४५.४६	कृष्णः शरच्चन्द्रमसं (ब्र) ८१.३३	केचिज्ज्ञानं प्रमत्तं (गी) ७५.५	केन वा कर्मणा विप्रः (ब्र) ११५.१०
कृत्स्नमेतावतस्तात (ब्र) १३३.३४	कृष्णः संक्षर्यणश्चैव सुभद्रा (ब्र) ६३.५	केचित्पुरवराकराः (ब्र) ५०.४	केन शीलेन वै देव (ब्र) ११६.३
कृत्स्नद्विः ककचाचापार्त- (ब्र) १०५.८६	कृष्णस्तस्याः स्तनं गाढं (ब्र) ७५.६	केचित्स्तुषन्ति तं देवं (ब्र) २४.३३	केन सा निमिता यात्रा (ब्र) ६३.३
कृपणस्य च यत्पापं (ब्र) १२०.२८	कृष्णस्तान् त्मुकान्दृष्ट्वा (ब्र) ७६.३	केचिदञ्जनसंकाशाः (ब्र) १२४.३२	केनालयाऽयं लोकाः (ब्र) ३२.५७
कृमयो मांसमादाय (ब्र) ३०.७२	कृष्णस्तु विमलं व्योम (ब्र) ८१.१४	केचिस्तुवन्ति देवेशं (गी) ३६.२४	केनाऽऽप्लवंभते दीपं (ब्र) ११६.४६
कृमिकीटं द्रुमाणां च (ब्र) ४६.३१	कृष्णस्य वसुधे बाहुः (ब्र) ८२.३२	केचिद्वृचः पणं बद्धं (गी) ८.३४	केनेदं दुष्टदं कर्म कृतं (गी) ५३.४१
कृमिकीटपतङ्गादास्ति- (ब्र) ६८.१६	कृष्णाजिनोत्तरीयाय (ब्र) ३८.२७	केचिद्वृक्षस्ततश्चैव अपि (गी) ३७.६६	केनोपायेन दानेन धर्मके (ब्र) १०५.६
कृमिभाव मनःप्राप्तो (ब्र) १०८.६०	कृष्णं श्रीमरथी श्वं तुङ्ग- (गी) ७.२७	केचिद्वृद्धिबाहवस्तय तपा (ब्र) १०५.६६	केयं रूपवती साध्वी (गी) ३१.३
कृमिभावाद्विनिर्मल- (ब्र) १०८.४१	कृष्णार्जुना दशगुणा (ब्र) ३४.११३	केचिद्वरितसंकाशाः (ब्र) ५०.३	के यथं बोः पश्यन्भवे (ब्र) ३२.६४
कृमिर्भवति वर्षाणि दस (ब्र) १०८.८४	कृष्णविषण्णदेवार्णास्तान् (ब्र) ६७.३२	केचिद्वरिद्रावर्णभा (ब्र) १२४.३३	केवलेन समागम्य (ब्र) १३७.१४
कृषाङ्गा भीतभीताश्च (ब्र) १०६.२७	कृष्णेन त्याजितः (ब्र) ८३.७५	केचिन्नीलोत्पलश्यामाः (ब्र) ३०.२	केशप्रसाधनार्थं गन्त- (ब्र) ११३.२१
कृषां विद्यालां संबोद्धीं (गी) ३७.४६	कृष्णे रताः कृष्णमनुस्म- (ब्र) ६८.५	केचिन्मरकतप्रोक्ष्याः (ब्र) ६५.३२	केशवाय नमो निरयं (ब्र) ५६.४०
कृषिर्बलिज्या तद्वृक्ष (ब्र) ७६.१४	कृष्णोऽपि कुपितस्तेषां (ब्र) १०१.५५	केत तीक्ष्णरीरेश्च (ब्र) ३६.४३	केशवाराधने विप्रा (ब्र) ५६.२७
कृष्ण कृष्ण जगन्नाथ (ब्र) ६७.४१	कृष्णोऽपि पातयित्वा (ब्र) ८६.६	केतकोचनखण्डैश्च (ब्र) २६.१४	केशिनीं वदनं तेन विजिता (ब्र) ८२.३१
कृष्णं कृष्णमृगश्वैर्दं (ब्र) ८०.२६	कृष्णोऽपि चिन्तयामास (ब्र) ८८.६	केतकी वनखण्डैश्च (ब्र) ४०.८४	केशी वापि बलोरधः (ब्र) ८२.२२
कृष्णं कृष्णं हृष्ये त्वेव (ब्र) ७८.३३	कृष्णोऽपि तं दद्यात्तैवं (ब्र) ८०.१८	केतकी वनखण्डैश्च सदा (ब्र) ४२.७२	कैकेयी विजयमातस्ये (गी) ५३.१०७
कृष्णं दैवामनश्चैव सेने (ब्र) ११.१२१	कृष्णोऽपि वलभद्राद्यैर्धुमिः (ब्र) ६१.५	केतकोचनसंछन्नो (ब्र) ४८.३३	कैटभस्य सुतो पापी (गी) ४८.६

कैटभस्य सुतो पापी (गी) ४८.१०
 कैलासं तं नगश्रेष्ठं गत्वा (गी) ८.५४
 कैलासशिखरे गत्वा गीतमो (गी) ६.१
 कैवलापि संपरिष्वक्यः (ब्र) ८६.१०
 कोका न पितरश्चैव (ब्र) ११०.६२
 कोकानदीति विख्याता (ब्र) ११०.१०६
 कोका नाम तपो वेगान (ब्र) ११०.२०
 कोकाऽपि तीर्थसंहिता (ब्र) ११०.११४
 कोकामुलमुपागम्य (ब्र) ११०.११०
 कोकामुलामारम्य- (ब्र) १२०.६४
 कोकामुखे तात ततो (ब्र) १२१.६६
 कोकामुखे शूकरे च (ब्र) ६१.४
 कोकासलिनपानं च (ब्र) ११०.१०८
 को मुचः स्यान्मुनिश्रेष्ठ (गी) २५.१४
 कोटि तीर्थजलेवास्य- (ब्र) ११०.८७
 कोटिनीषं पंचनदं वाराहं (ब्र) २३.३०
 कोटितीर्थं भद्रवटं (ब्र) ३२.२२
 कोटितीर्थं विमिति स्यात् (गी) ७८.१
 कोटितीर्थस्य माहात्म्य- (गी) ७८.२३
 कोटितीर्थं द्विजप्रपाय (गी) ७८.२५

कोटयो नवनवत्यस्तु (ब्र) ४६.२३	कोवा गिरावत वसेन (गो) ७३.६	क्रतुं विध्वंसयामासुस्तत्र (गो) ३६.२३	क्रौडते न हि देवानां (ब्र) ३६.३४	क्वचिच्च पर्वतलोपाद् (ब्र) १००.७
कोणादित्य इति स्यात्-(ब्र) २६.६	को वा भर्ता किं तु (गो) ३८.६०	क्रन्दत्यविरतः सोऽप्य (ब्र) १०५.४४	क्रौडन्ति ताः सदा तत्र (ब्र) ३६.२७	क्वचित्कस्मिन्वच तोर्यानि (गो) १०४.३२
कोणाकस्योद्भवस्तीरे (ब्र) २६.६५	को वाऽस्याः पोषणे शक्त (गो) १६.४	क्रमवृद्ध्या चतुर्विंशमेकैकं (ब्र) २७.२८	क्रौडन्त्यप्सरसं साधं (ब्र) ६५.२६	क्वचित्पञ्चनेन निचिता (ग्र) १०६.८
को देशः किं च तीर्थं (गो) १७.१७	को विमोषोऽस्ति मे (ब्र) १४.१७	क्रमशो ब्राह्मणानीतां गंगां मे (गो) ६.२	क्रौडन्त्यवच मरुतमत्ताः (ब्र) ४१.४२	क्वचित्संक्षेपं कंषांघ्रिं (ग्र) १०६.१३
को देशः किम् तीर्थं वा (गो) ३७.६६	को वेति भाग्यं नरदेह- (गो) ४६.१०	क्रमस्व विष्णो लोकेन (गो) ४४.५५	क्रौडन्त्यस्मिन्दिवा रात्रौ (ब्र) ४१.३३	क्वचिदन्तरमासाद्य हव्यं (गो) ८.१३
को घर्मः कस्य वाऽघर्मः (ब्र) १२६.२३	कोषकारो यथाऽऽत्मानं (ब्र) १३४.४	क्रमेणास्य तु वाहूनां (ब्र) ६७.३८	क्रौडान्निव क्षुजोऽङ्गुलं (ब्र) ११.१७८	क्वचिद्विद्वत्प्राप्तेन (ग्र) १०६.१८
को नाम लोके राजेन्द्र (गो) ८१.३३	कोऽसौ कण्डुः कथं तत्र (ब्र) ६६.५	क्रमेणैव तथा सा तु (ब्र) ६६.४३	क्रौडमांसाशिनो यच्च (ब्र) १२०.२६	क्वचिद्विषममर्ताभिः (ग्र) १०६.१०
को निचनंयितुं शक्त- (गो) १०५.७०	को हि दुष्टमतिमन्दो (ब्र) १२०.६६	क्रान्तो विष्णुर्वले शक्तः (ब्र) १२८.६	क्रौडवन्त्या च मांशना (ब्र) १४.३५	क्वचिन्ममेषां वाहूनां (ग्र) ६७.२
को नुः स्वप्नः सप्ताग्याभि- (ब्र) ८४.२	कोतुके नाति महता (गो) १६.२	क्रिडते सह कन्याभिय- (ब्र) ५५.४०	क्रौडामु युक्तालय (ग्र) ३४.१०४	क्वचिन्ममेषां वाहूनां (ग्र) ६७.२
कोपं च दुःखं च निवध्य (गो) ४०.६३	कोमोदकीं गदां चासौ (ब्र) ६५.४६	क्रिमिश्च क्रमणार्थैव (ब्र) १३.३३	क्रं देन वस्मादाक्रम्य (ग्र) ८०.६	क्वचिन्ममेषां वाहूनां (ग्र) ६७.२
कोपं वधस्त रात्रिः (ब्र) १.६७	कोशस्यायां तथा रामः (गो) ५३.८५	क्रियतां तमहाभागा (ग्र) ७२.१४	क्रोधः सर्वस्य यो भीम (गो) ६२.२२	क्वचिन्ममेषां वाहूनां (ग्र) ६७.२
को भवान्किं कृतं वापं (गो) ६४.१८	कोचिकीति सप्तास्याता (ब्र) ८.५०	क्रियतां प्रसिंहारः (ग्र) ३७.८५	क्रोधस्तु प्रथमं गन्ध- (गो) ६६.१३	क्वचिन्ममेषां वाहूनां (ग्र) ६७.२
को कवान्श्च च गन्ताऽसि (गो) २२.२४	कोशेयं शोमकापांसं (ग्र) ११२.७३	क्रियते गुणरूपं यद्गौतमस्य (गो) ५.५५	क्रोष्ठोरघाभवस्तुत्रो (ब्र) १३.१	क्वचिन्ममेषां वाहूनां (ग्र) ६७.२
को भवान्किं कृतं वापं (गो) ६४.१८	कोशस्यायां तथा रामः (गो) ५३.८५	क्रियते न तथा भूरि (ग्र) १२६.५४	क्रोञ्चः कार्पसिकं (ब्र) १०८.६४	क्वचिन्ममेषां वाहूनां (ग्र) ६७.२
को भवान्किं कृतं वापं (गो) ६४.१८	कोशस्यायां तथा रामः (गो) ५३.८५	क्रियते नियमो यस्तु दानं (ब्र) २७.१५	क्रोञ्चोऽप्यस्य विस्तारा- (ब्र) १८.५६	क्वचिन्ममेषां वाहूनां (ग्र) ६७.२
को भवान्किं कृतं वापं (गो) ६४.१८	कोशस्यायां तथा रामः (गो) ५३.८५	क्रियते भुजयते वाऽपि (गो) १०३.२५	क्वसेशादृत्क्रान्तिमाप्नोति (ब्र) १२६.४२	क्वचिन्ममेषां वाहूनां (ग्र) ६७.२
को भवान्किं कृतं वापं (गो) ६४.१८	कोशस्यायां तथा रामः (गो) ५३.८५	क्रियमाणेऽभिषेके तु गायः (ब्र) ८०.३७	क्वसेखेनालं सुरगणा (गो) ६०.१८	क्वचिन्ममेषां वाहूनां (ग्र) ६७.२
को भवान्किं कृतं वापं (गो) ६४.१८	कोशस्यायां तथा रामः (गो) ५३.८५	क्रिया करणकार्यं च कर्ता (ब्र) ३८.६	क्व गच्छेऽहं भुविश्रेष्ठं (गो) ८.५३	क्वचिन्ममेषां वाहूनां (ग्र) ६७.२
को भवान्किं कृतं वापं (गो) ६४.१८	कोशस्यायां तथा रामः (गो) ५३.८५	क्रियां क्रियापदे रक्त- (ब्र) १३४.३२	क्व गतोऽस्तीति निलंज्या (ब्र) ६६.१६	क्वचिन्ममेषां वाहूनां (ग्र) ६७.२
को भवान्किं कृतं वापं (गो) ६४.१८	कोशस्यायां तथा रामः (गो) ५३.८५	क्रियान्तः प्रजावन्तो (ब्र) १.४६	क्व गच्छामि क्व तिष्ठेयं (गो) १०.१६	क्वचिन्ममेषां वाहूनां (ग्र) ६७.२
को भवान्किं कृतं वापं (गो) ६४.१८	कोशस्यायां तथा रामः (गो) ५३.८५			क्वचिन्ममेषां वाहूनां (ग्र) ६७.२

क्षणा मुहूर्ता दिवसा (ब्र) २६.७
 दग्धेन लभतेऽन्नानमिदं (ब्र) २८.६१
 क्षणेन शाङ्गं निमुक्तैः (ब्र) ६८.२०
 क्षणेनालंकृता पृथ्वी (ब्र) ७८.१२
 क्षत्रबुद्धात्मजस्तत्र (ब्र) ६.३२
 क्षत्रं देवं यतः सूर्यो दत्ता (गो) ६८.१२
 क्षत्रिय संगरं गत्वा (गो) ६४.३०
 क्षत्रियस्तरसा प्राप्नोमन् (ब्र) १०६.१८
 क्षत्रियाणां विवाहाश्च (गो) ४१.४३
 क्षत्रिया बाह्याणां स्पर्ध्व (गो) ४१.४४
 क्षत्रियेणापरोऽप्यंशो (गो) ८.२
 क्षत्रियो द्वादशाहं च (ब्र) ११३.१४८
 क्षत्रियोपमदे शास्त्र (ब्र) २५.४७
 क्षत्रियो वा महामारो (ब्र) ११५.१६
 क्षमया क्रोधमुच्छिन्नात् (ब्र) १३०.४४
 क्षमावाञ्छानहुंवादी (ब्र) ११८.२७
 क्षया पलायिनो बंध (ब्र) २५.३६
 क्षरो मयस्येव यदा (ब्र) १३६.१६
 क्षात्रं कर्म द्विजस्योत्तमं (ब्र) ११४.१६
 क्षारोदेन यथा द्वीपो (ब्र) १८.१

क्षितेश्वर मारं भगवान् (ब्र) १०१.२
 क्षिप्तं वक्ष्यमथेन (ब्र) ६४.६२
 क्षिप्तः समुद्रे मत्स्येन (ब्र) ६१.२२
 क्षिप्ताः समुद्रे मत्स्यस्य (ब्र) ६१.२८
 क्षिप्यते तत्र पुच्छात्मा (ब्र) १०६.११०
 क्षिप्यन्ते तत्र नरके (ब्र) १०६.१२६
 क्षिप्रमायान्ति पितरो (ब्र) ११२.७८
 क्षीणवृत्तिः क्रुशः कस्माद (गो) ३४.४९
 क्षीणां जवेन हृदयाम् (ब्र) १५.१६
 क्षीणायुषं समालोक्य (ब्र) १०५.५५
 क्षीणायुः केन भवति (ब्र) ११६.४२
 क्षीणाः मृता मावयोरेव (गो) ५४.४
 क्षीयमानान्द्रिजान्दृष्ट्वा (गो) ४८.१५
 क्षीरं मधु च तद्विष्यं (ब्र) ११०.२३
 क्षीरवत्य इमा गावो (ब्र) ७६.७
 क्षीरेण तर्पणं कृत्वा (ब्र) २७.५६
 क्षीरोदजलसंकाशो (ब्र) ५६.७६
 क्षीरोदक्षायिनं देवं जगतां (गो) २.८
 क्षुत्वि पाप्मापरीताश्च (ब्र) ११७.१५
 क्षुधया परितप्ताङ्गो (गो) १०.१२

क्षुधाग्निना दह्यमानं (गो) १०.६५
 क्षुधातीर्थं मिति क्वातं (गो) १५.१
 क्षुधाक्ष्येण तर्पेयां ताप- (गो) १५.१०
 क्षुरकर्मणि बाणैश्च (ब्र) ११३.७६
 क्षेत्रज्ञः क्षेत्रम्क्षेत्री (ब्र) ६६.१३७
 क्षेत्रं च दुर्लभं लोके (ब्र) ६६.२
 क्षेत्रं जानाति बाल्यवत्तं (ब्र) १३५.७८
 क्षेत्रं तत्र रवेः पुण्यमास्ते (ब्र) २६.१७
 क्षेत्रस्थैर्वा जलस्थैर्वा (ब्र) १०५.२६
 क्षेत्राणीह शरीराणि (ब्र) २८.६७
 क्षेत्रकस्य तु पुत्रो वै (ब्र) ११.७६
 क्षेत्रघ्नान्मुतस्त्वासी- (ब्र) ६.६०
 क्षेत्रं सुभिक्षमारोप्यं (ब्र) १२३.६६
 क्षेत्रस्य केतुमान्पुत्रः (ब्र) ६.५६
 क्षेत्रप्रकारणभूता च (ब्र) २१.३१
 क्षेत्रमन्तोऽप्य शैलानां (ब्र) ३७.६६
 क्षेत्रं च वस्त्रमाहुस्त (ब्र) १०८.६५
 क्षेत्रम सूर्यं नवं दद्याच्छाणं (ब्र) ११२.७६
 क्षेत्रेणानी प्रयागन्तो (ब्र) ७८.१६

क्षत्रगैर्नाविद्यैश्चान्यैः (ब्र) ४२.७१
 क्षत्रगैर्नाविद्यैश्चैव (ब्र) ४३.१६
 क्षत्रगैश्चान्यैर्बहुविधै (ब्र) ४१.५८
 क्षत्रगतोर्षमिति क्वातं (गो) ६६.१
 क्षत्रक्षालनपार्तेश्च (ब्र) १०६.८२
 क्षत्रमुद्यामपूरवदनास्तथा (ब्र) १०४.६०
 क्षरो जीवति मांसाश्च (ब्र) १०८.६५
 क्षरो जीवति वर्णाणि (ब्र) १०८.३८
 क्षरो जीवति वर्षे (ब्र) १०८.१०१
 क्षरोष्ट्रं वदनाश्चैव (ब्र) १०४.८७
 क्षत्रुः पिपत्रं स्तले (ब्र) ४२.६१
 क्षया तु वक्ष्यतांति (ब्र) १.२१७
 क्षयगतान्यथाघ्नन्त (ब्र) ८५.६०
 क्षिन्नात्मनामय भवे (गो) ३७.७४
 क्षेत्रैः सपताक्षैश्च (ब्र) ६५.२०
 क्षेत्रीषु तथा कुप्यन्- (ब्र) १११.४१
 क्षेत्रावकाशयताकोपान्निज (ब्र) ८५.५८
 क्षेत्रो न कार्यः समधीप्सितं (ब्र) ५४.८
 क्वातः कल्पापरादो वै (ब्र) ६.८२

क्वातिमन्तस्त्रयस्तेषां (ब्र) १४.४६
 क्वातिश्च पुच्छरीका च (ब्र) १८.५६
 क्वायते यस्य नाम्ना (ब्र) ११.१५१
 त
 गगनं बाहिलं विप्राः (ब्र) ३०.८३
 गगने सूर्यसंकाशं (गो) १०.८२
 गंगा गंगेति यो (गो) १०५.८२
 गङ्गां जगद्धात्रीं गीतमीं (गो) ५६.६७
 गङ्गाया संगता भद्रे (गो) ६५.१६
 गंगानोरं समाधिरव (गो) १३.२८
 गङ्गातीरं समाधिरव (गो) १७.२२
 गङ्गातुल्या महालोता (ब्र) ४४.५
 गङ्गाद्वारे कुरुक्षेत्रे स्नान- (ब्र) ६२.८५
 गङ्गाद्वारे प्रयागे च तथा (गो) ७.२५
 गङ्गाद्वारे समासीनं (गो) ७७.६
 गङ्गाध्यासि समाविष्टे (गो) २८.६
 गङ्गाया उत्तरे पारे (गो) ५५.६
 गंगाया दक्षिणे पारे (गो) ५५.१०
 गङ्गायां नारसिंह तु (गो) ७६.१३
 गङ्गाया संगमो धरते (गो) ३६.५५

गङ्गायां सर्वतीर्थेषु (ब्र) ६१.१०
गङ्गायां सर्वतीर्थेषु (ब्र) ६२.६१
गङ्गा समीपे यो दद्यात्-(गी) ५०.४
गङ्गाहृदं वटं धीव (ब्र) २३.५४
गङ्गैयं सरितां श्रेष्ठा (गी) २.५
गच्छ गच्छ परं स्थानं (ब्र) ५८.५६
गच्छ गच्छेति तां गङ्गां(गी) ६७.३६
गच्छतस्तस्य वेगेन (गी) १००.६३
गच्छतस्तिष्ठतो वाऽपि (ब्र) ५८.१६
गच्छतां गीतमी गङ्गा (गी) २६.६
गच्छ त्वं दिव्यया (ब्र) १०१.३३
गच्छध्वं शरणं सर्वे (ब्र) ३४.५६
गच्छध्वं सहिताः सर्वे (ब्र) ५५.८
गच्छध्वमुचिसत्रं (गी) ५६.६
गच्छ निद्रं ममाऽऽज्ञेयात्(ब्र) ७२.३८
गच्छतं तु नमस्याय (गी) २२.२३
गच्छन्तमन्वागतुप्रमिता(गी)३८.१०८
गच्छन्तीं गणिकां दृष्ट्वा(गी)१८.५०
गच्छन्तु दूताः सर्वत्र-(ब्र) ५५.११
गच्छन्तु नगरं सर्वमम (गी) ३८.५

गच्छन्तो जवनाश्चैन (ब्र) ८४.३३
गच्छन्त्येते विमलने नरके(ब्र)२०.१७
गच्छंस्तच्छन्त्यवज्जिह्व (ब्र) २७.१३
गच्छपादे यथाकामं (ब्र) ६६.६५
गच्छमानास्तु तात्प्रेक्ष्य (ब्र) ४३.५६
गच्छन्तु करं योद्रे संरूप-(ब्र)१२०.१४५
गच्छामः स्वमधिष्ठानय (गी) ५४.५५
गच्छामो धनमादातुं (गी) १००.७
गच्छेन्द्र ब्रूहि वायो (ब्र) ८६.१४
गच्छेन्मर्ष-मशीलेन न (ब्र) ११३.८३
गच्छेयं गीतमीं गङ्गा-(गी) १५.६
गच्छेयं देवसदनमयवाऽपि (गी) ७.६
गच्छेयं पितरं ब्रह्मन्-(गी) २५.११
गजबेद्याश्च बंधाश्च (ब्र) ४२.४४
गजाश्चरणदाभेदेन (ब्र) ६२.६६
गजाश्चरणयानादयोदय (ब्र) ५६.६०
गजेन्द्र कर्णो गोकर्णः (ब्र) ३८.५
गणकिंकरगन्धर्वः-(ब्र) १२१.३४
गणः कीदृशयो विप्रास्तस्य(ब्र)१.२१५
गणः यच्च कालिकेयं (ब्र) ३६.६२

गणयन्ति महात्मानः (गी) २.४३
गणिके गच्छ मे कार्यं (गी) १८.३४
गण्डूषाय महाबाहुः (ब्र) १२.२६
गतकोपोऽहमित्तुक्त्वा (गी) ७६.२०
गतं धनं करो छिन्नाव-(गी)१००.४३
गतश्च ददशे तपश्चतुर्बाहु-(ब्र) १०२.७
गता कदाचित्कलशं (ब्र) १२१.७२
गतान्मृतां च सत्त्वानां (ब्र) १३२.४०
गतास्तु देवता ज्ञात्वा (ब्र) ३७.३४
गतास्ते रिपवोऽस्माकं (गी) ३६.१४
गतिं प्रदाय च नमो नमो(ब्र)५६.५८
गते च काले ह्यतिविप्र-(ब्र) ४०.३५
गते तस्मिन्मुनिश्रेष्ठा (ब्र) ६६.१६०
गते तस्मिन् भगवान् (ब्र) १०२.११
गतेऽनुमनं चक्षुर्बलेन (ब्र) ८१.३८
गते वासी तदा देवता (गी) ५३.२०
गते वेते गते धर्म किं (गी) ७१.५
गतेषु तेषु विप्रेषु भ्राता (गी) ५.८१
गतेषु ब्रह्मवृन्देषु गनेषु (गी) ५.८२
गते शक्ते तु गोपालाः (ब्र) ८१.१

गतेषु सुरसंघेषु गीतमोवि(गी)१६.१८
गते सप्रेपरिष्वज्य मृतं (ब्र) ७७.५४
गतोऽसीमां दशां वैश्य (गी) १००.५०
गतोऽस्मि दासतां नाय (ब्र) ४६.३४
गत्वा च ब्रूहि कौन्तेय-(ब्र)१०१.५७
गत्वा तत्र जतेतत्त्वं (ब्र) ५५.३७
गत्वा तत्र महोपातः क्षेपे(ब्र) ४४.३
गत्वा तत्र गुचिर्घोषानाचम्य(ब्र)६०.२
गत्वा तत्र मुरश्रेष्ठं कथं (ब्र) ४१.१६
गत्वा तु गीतमीं गङ्गा (गी) २७.१६
गत्वा याचस्व पितरं मम(ब्र)३३.१०
गत्वा सा तत्र रुचिरं (ब्र) ६६.२८
गदतो मे मुनिश्रेष्ठाः (ब्र) ६८.३
गदाधरं कोटितीर्थमिति (गी)६४.५४
गंगे गीतमि याचस्वां (गी) ६४.४६
गदाधरं ततो नत्वा (गी) ६४.५२
गदाहस्ताय ते विष्णो (ब्र) ६४.१६
गन्धर्वे निष्कुटार्याय तदयं(ब्र)६४.३०
गानुमिच्छामि परमं (ब्र) ६६.१८५
गद्यपुष्पादिकं कृत्वा (ब्र) ११०.७४

गन्धर्वयक्षराक्षसि तथा (ब्र) १६.५५
गन्धर्वराजस्य सुतां (गी) ३७.२२
गन्धर्वविद्यया राजस्तया(गी)१०१.१५
गन्धर्वसंघैः सहितोऽन्तरोभि(ब्र)३४.२२
गन्धर्वाः किमरा यज्ञा (ब्र) ५५.३०
गन्धर्वाणां चित्रस्यः (ब्र) ६६.२६
गन्धर्वाणां चित्ररथोक्तसः (ब्र) २.१०७
गन्धर्वाणां नैव सोमो (गी) ३५.१८
गन्धर्वाणामधिपतिं चक्रे (ब्र) २.७
गन्धर्वाण्य संपूज्य (गी) ३५.१३
गन्धर्वाप्सरसः सर्वे नागा (ब्र) ३४.६६
गन्धर्वाः स्त्रीप्रिया नित्यं (गी) ३५.८
गन्धर्वैः किमरैः सिद्धैः (ब्र) ६४.६६
गन्धर्वैरुत्तरपुंक्तः कृत्वा (ब्र) ५५.७६
गन्धर्वैरुत्तरोभिष्य (ब्र) ६२.३१
गन्धर्वैरुत्तरोभिष्य (ब्र) ६३.२१
गन्धर्वैराहृतः सोमो (गी) ३५.३
गन्धर्वैराहृतः सोमोदेवानां (गी) ३५.३
गन्धर्वैः पुष्पैरुपाहारं वेष्टे-(ब्र) ६४.३८
गन्धर्वैः पुष्पैस्तथा धूपैर्वैत्रि(ब्र) २६.५८

गमस्तिहस्तो ब्रह्मण्य (अ) २६.३३	गर्ताद्यो वीरणस्तम्बे (अ) ३२.६४	गान्धिनी नाम तस्यास्तु (अ) १४.५१	गालवं वामदेवं च (गी) ५३.८०	गीयमानोऽय मोषोभिः (अ) ७७.५६
गमनाय महाभागो देवराज (अ) ६६.७७	गर्दभत्वं तु संग्राम्य यम (अ) १०८.६३	गान्धर्वस्तं महापार्स- (गी) १०१.२३	गालवस्य वयः श्रुत्वा (गी) २२.२५	गीतवाद्यं च कुशलाः (अ) ६५.६७
गम्भीरां चातिगम्भीरा- (गी) ७७.११	गर्भजमजराज्ञानमृत्यु- (अ) १२६.६	गान्धारीचैव माद्री च (अ) १२.१	गावस्तु तेन पतता वर्ष (अ) ८०.८	गीतिका विष्णुनामाङ्गा (अ) १२०.११
गम्यतां गम्यतां शीघ्रं (गी) १२.८	गर्भजमजराज्ञेयु स्यात्तेषु (अ) १२६.५६	गान्धारीचैव माद्री च (अ) १४.६	गावो देवाः पर्वता यस्त- (गी) ३५.१६	गुग्गुलं चन्दनं वैर (अ) ११२.१००
गरदो मधुहर्ता च (अ) १०६.१२६	गर्भमादाय सञ्चरन् (अ) ११०.११५	गाः पालयन्ती च पुनः (अ) ७८.१	गावो घाराक्षसैर्नीतास्त्व (गी) ६१.१३	गुग्गुलं वा मुनिश्रेष्ठा (अ) ६४.२५
गरिष्ठान्च गरिष्ठान्च (अ) १०४.८१	गर्भवासेऽय वल्ये वा (अ) १०५.२५	गायका नर्तकाश्चैव तथा (अ) ४२.३६	गावो घाराक्षसैर्नीतास्ता (गी) ६१.१७	गुग्गुलं चन्दनं वैर (अ) ४२.६७
गरुडः पततां श्रेष्ठो (अ) १.२०८	गर्भं संकर्षणासोऽय लोके (अ) ७२.४२	गायत्रीचैव सावित्री (अ) ६५.५७	गावो लब्धा यम देवैर्गतीयं (गी) ६१.३६	गुडसर्करमस्तुऽश्लेषं (अ) ११२.६२
गरुडक्षतवाहश्च प्रधुम्ना- (अ) ६७.२६	गर्भादलानु मध्याह् जातनि (अ) ६.७२	गायत्रीचैव सावित्री (अ) ५७.५१	गावो लब्ध्यामेवां च (अ) ८५.७२	गुणयुद्धया तु भगवान्वसिष्ठः (अ) ६.६
गरुडः पन्नगं दृष्टवा- (गी) २०.७	गर्भस्थितं तु यद्भूतं (गी) ५४.५५	गायत्रीं पावनीं देवीं मनसा (अ) ६४.१७	गाः सुन्दरा सवत्साश्च (गी) १०५.६६	गुणा गुणवतः सन्ति (अ) १३५.३०
गरुडं च ददर्शोच्चरन्त- (अ) ८०.२७	गर्भोष्मसंभवो श्रेयो (अ) ७०.५१	गायत्र्यम्पासमाश्रय (गी) ३७.८	गास्तु वै जनयागास (अ) १.२१६	गुणा गुणेषु जायते (अ) १३५.२४
गरुडश्चापिबभूवेन (अ) ६४.५७	गर्वमारोपिता मयं (अ) ६६.१७	गायत्रिश्चैव नृपयित्री- (अ) ३०.१०३	गिरि गत्वा ततो वत्स (गी) ६.२	गुणा गुणेषु तीक्ष्णते (अ) १३६.१६
गरुडस्य गृहे नागो (गी) २०.११	गर्वां च पावनं यम (गी) ४०.२१७	गायन्ति त्वां गायन्ति (अ) ३८.६	गिरिपञ्चस्रस्य तस्माद्गो- (अ) ७६.१६	गुणानां महादारीनाम् (अ) १३६.१४
गरुडस्य ततो मुनि (गी) २०.२३	गवामेतत्कृतं वायवात्तया- (अ) ८०.३६	गायन्ति त्वां सुरश्रेष्ठाः (अ) ३८.४५	गिरिर्ब्रह्मगिरि वाञ्छं (गी) १४.२	गुणानामेकदेशोऽयं (अ) ६८.२७
गरुडस्येति तद्वाचं (गी) २०.२०	गवि रत्ने च पारश्वे (अ) ११४.६	गायन्ति देवगन्धर्वान्मय- (अ) ६२.२४	गिरिश्रेष्ठेऽम्बुधुः पारे तथा (गी) ५२.५	गुणान्देवावृध्म्याणि (अ) १३.४२
गरुडेन यतो वारि आनीतं (गी) ८६.४३	गव्यं मांसं पितृभूति (अ) १११.२७	गायन्ति देवाः किल- (अ) १७.२५	गिरीणां सर्वसंघातः सेतुं (अ) ६७.५४	गुणाञ्च मनसश्चापि (अ) १३२.६०
गरुडो वाहनं छत्रं तथैव (अ) ६४.१	गहनां कर्मणां जीवगति (गी) ५२.५२	गा रक्षति स्म देवानां (गी) ६१.४	गिरेर्मूनि जटां स्थाप्य (गी) ७.३	गुणालय गुणावास (अ) ६६.१३८
गर्वश्च गोकुले तव (अ) ७६.१	गाङ्गां देवकृतं तं नाम (अ) ११.११६	गाङ्गां नाम यतीर्यं (गी) २०.१	गितनृत्नैस्तथा (अ) ६५.२६	गुणास्त्रयश्च पुरुषा- (गी) १०५.१५
गर्वस्य हि मुतं बालं स (अ) १०.११	गाङ्गोच्चोऽग्निमववर्षेति (गी) १२.१०	गाथं गोष्ठे द्विजशालः (अ) ८८.१	गीतवादिनृत्नयां (अ) ३८.६२	गुर्वस्तु नीयते वृद्धिदुःखि (अ) १२६.५५
गर्वस्य हि मुतं बालं स (अ) १०.११	गाङ्गमलिक्रय विविधैर्वैर- (गी) ३६.५५	गाह्यपथे विधिना (अ) ६०.२६	गीयमानश्च मधुरं (अ) ५६.१०८८	गुडिका नाम देवेश श्रुति (अ) ६३.७
गर्वस्य हि मुतं बालं स (अ) १०.११	गाङ्गीर्वाग्निषु लोकेषु (अ) १०३.५०	गालवं च नमस्याय ततो (गी) २२.२०		

मुन्दिकामण्डपं यान्तं ये (ब्र) ६३.१
मुन्दिकायां तपोस्थाने (ब्र) ६४.३
मुदल तस्यो मुष्टौषो (ब्र) ११५.३१
मुदितेन मार्गं गन्तुमानस (गो) ६६.५
मुददेवद्विजस्वामिद्रोहो (गो) ६६.१०
मुदभक्तः सत्यसंघो (गो) ५३.१५०
मुदभक्त्या च सत्येन (गो) ४.३
मुहं बृहस्पति पृष्टवा (गो) २५.१२
गुरुगुरुमतां देव महतां (गो) २५.२०
गुरुः शाकन्व इत्याह (गो) ६३.४६
गुरुस्त्वं भविता मया (गो) ३७.१६
गुरुणां शपथं कर्ता द्रष्टा (गो) ६४.३४
गुरुणामप्रतो वस्तु किं (ब्र) ८५.२२
गुरुन् संसेव्य यत्नेन (ब्र) ४२.१२
गुरोर्गुप्तं मांसिन्धुर्दृष्टवा (गो) १०२.५
गुरो पितरि मे देवाः (गो) ५३.१०८
गुह्यं स जठरं विष्णुजया (ब्र) ७५.१७
गुह्याद्गुह्यतरं वक्ष्ये (गो) ६१.५
गुह्यतश्चगुह्यत (ब्र) ३८.६६
गुञ्जनं चुक्रिका चुक्र (ब्र) ११२.१०६

गृहगोकुलसंबाधं गोपुरे (ब्र) ३६.१४
गृहं गृह्येति मौद्गल्यो (गो) ६६.३८
गृहं गताहुं देवेश त्रिपुरा (ब्र) ३६.३२
गृहस्थसाधवे नित्यं जटिने (ब्र) ३५.१४
गृहस्था जनकाद्याश्च (ब्र) २८.१६
गृहस्थाः स्नातकाश्चैव (ब्र) ६२.१०
गृहस्थेन सदा कार्यमाचार- (ब्र) ११३.६
गृहस्थो ब्रह्मचारी वा (ब्र) २८.३
गृहागतस्य विमुखाः (गो) ८२.२०
गृहाणकन्यां विधिवद्भार्या (गो) ५१.१६
गृहाण तप एव (ब्र) (गो) ३३.५३
गृहाण विद्या विधिवत् (गो) ४०.८६
गृहादुच्छिष्टविष्णुम् (ब्र) ११३.१३८
गृहान्ता द्रव्यसंपाता (ब्र) १२२.२०
गृहान्तः पितरो दत्त (ब्र) ११०.८१
गृहावसथदातारो युहः (ब्र) १०७.३६
गृहीतग्राह्यवेदश्च (ब्र) ११४.२८
गृहीतास्त्युभिर्यज्ज (ब्र) १०३.७१
गृहीतायां शिलायां तु (ब्र) ११०.२८
गृहीता सृष्टकेनाथ (गो) १०.२७

गृहीतास्तौ ततस्तौ (ब्र) ८६.२५
गृहीत्वा तां हलाग्रैण (ब्र) १०.१०
गृहीत्वा ते तदा विप्राः (ब्र) ६२.४३
गृहीत्वा भ्रामणे नैव चाम्परे (ब्र) ७८.६
गृहीत्वा वारिवर्धौष्य (गो) ६८.२०
गृहीत्वा विधिवत्सर्वं (ब्र) ६६.१०
गृहीत्वा सशरं चापमी- (गो) २.३८
गृहीत्वा स्तवक पोष्यं (ब्र) ३३.२१
गृह्यतामुक्तवाग्नें तुयद्वत् (गो) ४.४२
गेषगम्भीरया वाचा (ब्र) ६६.१२१
गोकुले वसुदेवस्य भार्गो (ब्र) २२.४०
गोचरेभ्यो निवृत्तानियदा (ब्र) १३०.२०
गोतीर्थं ब्रह्मतीर्थं वा यस्तु (गो) ६१.४३
गोदानानि पथिप्राणि (ब्र) १०७.१०
गोदावरी तावदशेष- (गो) १०३.३७
गोदावरी भीमरघो (ब्र) २५.३५
गोदावरी भीमरघो (ब्र) ६१.११
गोदावरी भीमरघो (गो) १.२३
गोदावरीः शुभे तीरे (गो) १८.६
गोदावरीस्तपोवर्धनं (गो) ६०.१६

गोमेता गोप्रचारश्च (ब्र) ३८.७३
गोपगोपीजनहृष्टः (ब्र) ८०.१६
गोपपुत्रः सप्त वस्ताः (ब्र) ७६.२८
गोपवेषुकुतातोद्यपन (ब्र) ७६.२६
गोपाः केनेति जगदुः (ब्र) ७५.२६
गोपा गोपास्त्रिषदश्चैव (ब्र) ८१.५०
गोपानाह जगन्नाथः (ब्र) ८०.१५
गोपालदारको प्राप्नोति (ब्र) ८५.१८
गोपाला नापिताश्चैव (ब्र) ४२.३७
गोपाली चाप्सरास्तस्य (ब्र) १२.४६
गोपावेतो समाजोद्यन्- (ब्र) ८५.७०
गोपीकपोन संक्षेपम् (ब्र) ८१.३६
गोपीपरिवृतीराणि (ब्र) ८१.२१
गोपुरीषमुपादान नन्द (ब्र) ७५.१३
गोपेश्वरपूर्ववद्रामोः (ब्र) ८६.०१
गोप्यः पञ्चरूपरा (ब्र) ८६.१२
गोप्यश्च वृन्दशः कृष्ण- (ब्र) ८१.२२
गोप्यश्चान्याहर्त्यश्च (ब्र) ७७.२५
गोपिश्च नोदितः कृष्ण (ब्र) ८०.३४
गोमूत्रभोजनश्चैवकाश- (ब्र) १३४.१८

गोमेदश्चैव चन्द्रश्च (ब्र) १८.७
गोवर्धनपरं रम्यं मार्ग- (ब्र) २५.४४
गोवाट मध्ये क्रीडन्तो (ब्र) ७६.५
गोविन्द बाहि संसारान् (ब्र) ५६.७२
गोशतापनं पुण्यं (गो) ७४.२४
गोसहस्रप्रदातेन यत्फलं (ब्र) ६२.६०
गोसहस्रं तु यो दद्याच्छतुः (ब्र) १०७.६५
गोस्त्रीद्रिजानां गरिरक्षण (ब्र) १२०.५०
गोतमश्चाजराश्चैव शरद- (ब्र) ३.४४
गोतमस्य तु तडाकपात्- (गो) २५.१७
गोतमस्याऽऽश्रमं पुण्यं (गो) १५.३
गोतमीतीरमध्यास्ते तीर्थ- (गो) ६३.३
गोतमीतीरमाश्रित्य (गो) ७०.३३
गोतमीतीरमंस्याय राज्ञे (गो) ८३.६
गोतमीतीं सभूतं (गो) ६४.१०
गोतमीं गच्छ देवायै (गो) ५७.४४
गोतमीं गच्छ पुत्र त्वं (गो) ३७.१६
गोतमीं गच्छ पुत्र त्वं (गो) ३८.१०५
गोतमीं गच्छ भद्र त्वं (गो) ४०.६३
गोतमीं गच्छ भद्रं ते (रो) १०.८७

गौतमीं गच्छ राजेन्द्र (गी) ३४.६६	गौतम्यामवहारिण्यां (गी) ६१.३८	ग्राह्येष वदस्वाऽऽयु (त्र) ३३.४८	चकार अंसनिघोषं दिशः (त्र) ६४.४६	चक्रवाकप्रयुवर्तय (त्र) १०७.१७
गौतमीं तु जगत्पुण्यां (गी) ८७.७	गौतम्या मुनिशायुं न (गी) ३६.३९	ग्राह्यराज महासत्त्व (त्र) ३३.४३	चकार सज्जकुण्डानु (त्र) १०३.२२	चक्रं कर्म महच्छौरि- (त्र) ६८.१
गौतमीं पुत्र गच्छ त्वं (गी) ४७.५	गौतम्याश्च शुभे पाश्वे (गी) २१.११	ग्रीष्मेपञ्चतपा भूत्वा (त्र) ६६.११	चकाराध्यक्षिकं स्नेहं न (त्र) ४.२१	चक्रेश्वरं नाम तीर्थं (गी) ४०.६८
गौतमीं सरितां श्रेष्ठां (गी) ६४.८	गौतम्याः सरिदम्यायाः (गी) ८४.३४	घटोपकरणे बुद्धिः (त्र) १३०.४२	चकोरश्चयेनमंसं च (त्र) ११२.१३०	चक्रेश्वरं पिप्पलेशं (गी) ४०.१३४
गौतमी यत्र चोत्पन्नः (गी) ५३.२१३	गौरीपते शंकर सोमनाथ (गी) ४७.१७	घनजीमूतसंकाशो- (त्र) १०४.७१	चकोरैः शतपत्रैश्च भृङ्ग (त्र) ३६.४५	चक्रेश्वरस्य परितो (गी) ४०.१४६
गौतमीं याहि वसं त्वं (गी) १०१.४३	गौरी समृद्धहेतुक्यां नीलं (त्र) १११.३३	घनुरादायबाण च तदर्थः (व) ३७.७७	चकोरैः शतपत्रैश्च भृङ्ग (त्र) ४०.२२	चक्रेश्वरे पिप्पलेशे नाम (गी) ४०.४
गौतमेश्वर आख्यातो (गी) १०४.६	घन्यस्यार्थं स पृष्टस्तु (त्र) १३५.१५	घर्माद्भवेनोपनिष्य (त्र) ११०.४५	चकोरैः शतपत्रैश्च भृङ्ग (त्र) ६६.३८	चक्षुरा लोकनायकं (त्र) १२६.५७
गौतमरावतीतीर्थं तीर्थं (त्र) २३.४६	घसन्तमिव जलोक्ष्य (त्र) १०६.५०	घृतं हत्वा तु दुबुद्धिः (त्र) १०८.१०७	चक्रतीर्थं तु विख्यातं (गी) ५८.७१	चक्षुर्दीप्त्याऽभवत्पुत्रो- (गी) ८३.११
गौतमरारावती तीर्थं तीर्थं (त्र) २३.४६	घस्ते चक्रं ततो विष्णो- (गी) ३६.२६	घृतव्रतमुतो ब्रह्मस्त्वया (गी) २२.३७	चक्रतीर्थमिति कथातं (गी) ३६.१	चक्षुः श्रोत्रं च मनसा (त्र) १२८.४२
गौतमोऽदीनसत्त्वस्तं (गी) १०५.५१	घस्ते सूर्यं कुक्षेत्रे स्नान- (त्र) ६२.६०	घृताची मेनका रम्भा (त्र) ६५.६०	चक्रतीर्थमिति कथातं (गी) ६४.१	चक्षुष्यं भुजस्पर्शं (गी) ४८.३०
गौतमो बृद्ध इत्युक्तो (गी) ३७.२	ग्रहाणां भास्करो यद्व- (त्र) ६६.४०	घृतेनस्नापयेद्देवक्षीरेण (त्र) ६४.२१	चक्रतीर्थमिति कथातं (गी) १०४.११	चक्षुस्तीर्थमिति कथातं (गी) १००.१
गौतम्यां तु शुचिभूत्वा (गी) २५.१६	ग्रहानेव प्रकाशन्तेनक्षत्राणि (त्र) ३७.५८	घृतोदश्च समुद्रोऽज्ञो- (त्र) १८.४६	चक्रपाणिर्गतिरिति कथातः (गी) १०४.११	चक्षुः श्रोत्रं च मनसा (त्र) १२८.४२
गौतम्यां तु समागम्य (गी) १८.३६	ग्रहीतुमष्टमासेषु कालेना (त्र) ३०.१४	घोरसंसारकान्ता- (गी) ५४.१००	चक्रं गदा तथा (त्र) १०१.४८	चक्षुः श्रोत्रं च मनसा (त्र) १२८.४२
गौतम्यां यत्पाया पृष्ठं (गी) १०५.३३	ग्रहोपरान्ते संक्रान्त्यामयने (त्र) ५६.१०	घोरं घ्राणं शरीरं च (त्र) १२६.५०	चक्रं तद्वाक्षसामाजो (गी) ६४.१३	चक्षुः श्रोत्रं च मनसा (त्र) १२८.४२
गौतम्यां संगता यास्तु (गी) ३५.२१	ग्रामराष्ट्रं पुरस्थाने (त्र) १०५.१२६	चक्रं देहं च कंसस्य (त्र) ८५.७६	चक्रं दृष्ट्वा हरेर्दूरं त (त्र) ४८.७१	चक्षुः श्रोत्रं च मनसा (त्र) १२८.४२
गौतम्यां स्नानकरणा- (गी) १४.१५	ग्रामावसथतीर्थानां (त्र) ११३.२२	चक्रं पदम्यां च तदा (त्र) ८५.१०	चक्रं दृष्ट्वा हरेर्दूरं त (त्र) १०१.५०	चक्षुः श्रोत्रं च मनसा (त्र) १२८.४२
गौतम्या उत्तरं तीरं (गी) ७०.२	ग्रामश्च विषयाश्चैवयत्प (त्र) ७०.६२	चकाराक्षिभिः साधं (त्र) ३६.५४	चक्रं दृष्ट्वा हरेर्दूरं त (त्र) १०१.५०	चक्षुः श्रोत्रं च मनसा (त्र) १२८.४२
गौतम्या उदकेन (गी) २४.४४	ग्रामे गृहे वा यद्विषयं (त्र) ११६.३१	चकार निर्णयं सर्वं (गी) ७५.१२	चक्रं दृष्ट्वा हरेर्दूरं त (त्र) १०१.५०	चक्षुः श्रोत्रं च मनसा (त्र) १२८.४२
गौतम्या दक्षिणपारे (गी) ३५.७	ग्राम्यारण्याश्च पशवो (गी) ६१.४६	चकार मुखं श्रेष्ठैश्च (त्र) १२०.१२३	चक्रं दृष्ट्वा हरेर्दूरं त (त्र) १०१.५०	चक्षुः श्रोत्रं च मनसा (त्र) १२८.४२
गौतम्या दक्षिणपरि (गी) ८५.२	ग्राम्यो हरिरयं तासां (त्र) ८४.१८	चकार वज्रादिविभूतिनि (त्र) ७०.१५	चक्रं दृष्ट्वा हरेर्दूरं त (त्र) १०१.५०	चक्षुः श्रोत्रं च मनसा (त्र) १२८.४२

चतुर्धास्तारादूर्ध्वं यावन्न(गी) ६५.७	चतुर्वेदी विप्रवरो (ब्र) ६५.८०	चम्पकाशोकवकुलः (ब्र) २६.१२	चातुर्वर्ण्यं भगवता पूर्वं (ब्र) ११५.८	चित्रमिति प्रतीकांशं (ब्र) १३२.५६
चतुर्धा तस्य वा मूर्तिः (ब्र) २८.३१	चतुर्ध्वं हास्मिन् तस्मै (ब्र) ७१.२	चम्पकैः कर्णिकारंश्च (ब्र) ४०.१६	चातुर्विंशस्य यो वेत्ता (ब्र) ७०.४१	चित्रभागां मानवाश्च (ब्र) २५.६४
चतुर्धाष्टमकालं च (ब्र) १३४.१६	चतुर्ध्वये शमनानि वा यत्न(ब्र) ३६.८५	चम्पस्य तु पुरीचम्या (ब्र) ११.४३	चान्द्रायणाणि विधिव- (ब्र) १३४.२०	चित्रा नाम कुमारी च (ब्र) १२.४१
चतुर्थैकमक्तेन वर्तन्ते(ब्र) १०७.४४	चतुर्ध्वयेष्वग्न्यासु (ब्र) ३८.६४	चरमाणस्तपो पोरं (ब्र) १०४.११५	चान्द्रायणेन चीर्णेन (ब्र) ६२.७०	चित्राय मूर्तिने च नमो (ब्र) ३५.१६
चतुर्थं शताग्नय (गी) ५६.३६	चतुःसामुद्रिकं चैव (ब्र) २३.४२	चराचरपुङ्खः श्रीमान्मृतः(ब्र) १०४.४४	चामरैः स्वर्णदण्डैश्च (ब्र) ४८.३६	चित्रोत्पला येनवती-(ब्र) २५.३१
चतुर्दश शतान्याष्टरूप्य-(ब्र) १.१६७	चत्वरै राजमागेषु (ब्र) ४४.११	चरा चराधिपतये (ब्र) ३५.६	चारयन्तं महावीर्यं (ब्र) ८०.२६	चिन्तयन्त्यपि गोविन्दमुपगम्य(ब्र) ८४.१
चतुर्दशं तयाऽष्टम्यां (ब्र) ११३.४२	चत्वरि भारते कथं (ब्र) १७.२०	चरिताद्यो गतो राजन्मं (गी) ५२.२३	चागमन्तो च गादूरेभ्यः-(ब्र) ७८.१७	चिन्तयाऽर्मपरीता सा न(ब्र) १३.३७
चतुर्दशान्द्राणां चान्द्राण्यष्ट(ब्र) ६३.३२	चत्वारिंशच्चतुर्विंशत् (ब्र) १३५.८३	चरमादाय यत्नेन सा तु (ब्र) ८.३६	चास्तेषां सुदेणं च (ब्र) ६२.१	चिन्तयामास चाक्रूरो (ब्र) ८३.२
चतुर्दशं सुविस्तीर्णं (ब्र) ६५.३६	चन्दनेन सुगन्धेन विलिप्य(ब्र) ३६.६२	चर्मकाशकुनैः कुर्यात्(ब्र) ११४.४१	चास्तेषां सुदेणं च (ब्र) ६२.१	चिन्ताविष्टो महोपालः (ब्र) ४७.२
चतुर्धा संस्थितो ब्रह्मा (ब्र) ७१.१८	चन्द्रः प्राहु चिरं (गी) ४०.६३	चर्मवती वृषीर्चैव (ब्र) २५.२६	चास्तेषां सुदेणं च (ब्र) ६२.१	चिन्ताविष्टो महोपालः (ब्र) ४७.२
चतुर्दशं मुदाचार्यं-(ब्र) ६६.१२५	चन्द्र सूर्यबहे काले (गी) १०५.६५	चतुर्भिः महर्षेण (ब्र) ११.१७६	चास्तेषां सुदेणं च (ब्र) ६२.१	चिरात्प्रसूतो बृद्धो राजा(गी) ५३.८८
चतुर्ध्वं महासत्त्वं सूर्यं-(ब्र) ५८.२३	चन्द्र सूर्यमयं ज्योति (ब्र) ७०.४२	चाधुचस्यान्तरे पूर्वमास्तंते(ब्र) १.१७२	चास्तेषां सुदेणं च (ब्र) ६२.१	चिरं तट्येन पुत्रेण (ब्र) ६१.४२
चतुर्ध्वं जुम्बरांशं (ब्र) ५०.३२	चन्द्रहन्ता क्रोधहन्ता (ब्र) १०४.८०	चाधुपस्यान्तरे पूर्वं (ब्र) १.१७५	चिच्छेप च शिलापुटे (ब्र) ७३.३०	चिरहयाऽऽगमनं तेऽष्टवद (ब्र) ३६.२६
चतुर्ध्वं मुखस्यापि मनो मसीनं(गी) ६.२०	चन्द्रादित्यांश्चिन्तो च (गी) २४.२४	चाधुर्यमुष्टिको मल्लो (ब्र) ८२.१३	चिच्छिप च शिलापुटे (ब्र) ७३.३०	चिरात्प्रसूति चास्माकं (ब्र) ७०.४
चतुर्ध्वं गसहजान्ते (ब्र) १२४.१४	चन्द्रवित्त्यो बलुषी ते (ब्र) ३८.८२	चाधुरेण ततः कृष्णो (ब्र) ८५.५३	चिच्छिप च शिलापुटे (ब्र) ७३.३०	चिरात्प्रसूति नो ब्रह्मज्जुष्टो(ब्र) ३१.३२
चतुर्ध्वं गायत्र्योपाणि (ब्र) १२२.६	चन्द्राधीशश्च पुत्राणां (ब्र) ११.१२५	चाधुरेण ततः कृष्णो (ब्र) ८५.५३	चिच्छिप च शिलापुटे (ब्र) ७३.३०	चीरं संवृतावाश्च(ब्र) १०४.६१
चतुर्विधानि तीर्थाणि त्वर्गे (गी) १.५	चन्द्रां गृह्णारवर्णे (ब्र) ३४.८३	चाधुरेण ततः कृष्णो (ब्र) ८५.५३	चिच्छिप च शिलापुटे (ब्र) ७३.३०	चीर्णं मृतं क्षयं याति यथा(गी) ५.६७
चतुर्विधमगार्धं च (ब्र) १३७.२२	चन्द्रार्धं संयुगावर्तमेधावर्त(ब्र) ३८.४०	चाधुरेण ततः कृष्णो (ब्र) ८५.५३	चिच्छिप च शिलापुटे (ब्र) ७३.३०	चुच्छुद्रित्यमानोति (ब्र) १०८.६७
चतुर्विधं युगे वार्षि (ब्र) १०४.११७	चपेटैरुपविशेऽरसुरान्(गी) ७६.६	चाधुरेण ततः कृष्णो (ब्र) ८५.५३	चिच्छिप च शिलापुटे (ब्र) ७३.३०	चूतवित्त्येकदम्बैश्च (ब्र) ४१.४८
चतुर्वेदी भवेद्वीपः (ब्र) ४१.७४	चमसानि च पत्राणि (गी) ६८.१७	चाधुरेण ततः कृष्णो (ब्र) ८५.५३	चिच्छिप च शिलापुटे (ब्र) ७३.३०	चूर्ण्यन्ते यज्ञपात्राणि (ब्र) ३७.६१

चेतनेन समेतस्य (ब्र)	१३७.१६	छित्त्तु मूर्ध्नि सवन्तं संसर्गं (ब्र)	११६.४	जगतां मातरः पूर्वमोषधो (गी)	४६.२	जगमाय ददर्शातो (ब्र)	१२०.१२२	जठरे चाग्निं वासं (ब्र)	१३२.३१
चेदस्ति नवितद्रव्यधने (गी)	४०.२६	छित्त्वा चक्रेण रक्षाणि (गी)	८६.५	जगतो मातरः सर्वा (ब्र)	३४.६६	जगमुञ्चादधर्मं तस्या सा (ब्र)	३३.३	जजावर्षां जायन्तु (ब्र)	११०.७०
चेरतुलोकसिद्धाभिः (ब्र)	७८.१६	छित्त्वाऽऽग्रज्जालसत्त्वं च (ब्र)	१३२.६०	जगत्पते जगत्सूते नमस्ते (ब्र)	६६.१७२	जग्राह पञ्चमे यत् पुनः (गी)	४.६४	जज्वलुस्तस्य सर्वाणि (ब्र)	११.१६१
चोरप्रायाश्च राजानो (ब्र)	१२३.३४	छित्त्वा शिरोऽग्रे यज्ञस्य (ब्र)	३७.६६	जगरमतिष्ठे वरदे जगत्वं (गी)	५६.७३	जग्राह विधिवरपाणीन् (ब्र)	६५.१६	जज्वलुस्ते ततस्तत्र सागराः (गी)	८.३७
चौराश्चोऽग्रे हर्षारो (ब्र)	१२३.६३	छित्त्वं ज्ञानखड्गेन (गी)	६६.१६	जगत्प्रियो धर्ममालो (ब्र)	५.१५	जग्राह सा तथेत्युक्त्वा (गी)	४०.१२६	जज्ञाते गुणसंपन्नो (ब्र)	१४.४६
चोरो विमोहे पतति (ब्र)	२०.१४	छित्त्वं संशयं जन्तुः (गी)	६६.१७	जगदाद्य प्रसीदेति न त्वां (ब्र)	३०.२१	जघान कृषिं मुष्मेषु (गी)	२८.४	जज्ञाते तनयो वृष्णेः (ब्र)	१४.५०
च्युतस्तस्मादिहाऽऽगत्य (ब्र)	५६.८६	छिद्यन्ते तत्र कल्पान्तं (ब्र)	१०६.१२३	जगदाधार विश्वेश सर्वकाम (ब्र)	४६.३	जघान क्षत्रियान् ग्रामः (ब्र)	७१.३१	जज्ञं च रुक्ममकथयत (ब्र)	१३.११
च्युतस्तस्मादिहाऽऽयातो (ब्र)	५४.५४	छिद्यन्ते छज्जलेतारो (ब्र)	१०६.१२५	जगदेतज्जगन्नाय संपन्न- (ब्र)	८५.८७	जघान जानुना कुक्षौ (ब्र)	८१.५४	जज्ञे भृगुप्रसादेन पौशिका- (ब्र)	८.५७
		छिद्यमानेष्वग्नेषु (ब्र)	६७.३४	जगदेतज्जगन्नाय सर्वकाम (ब्र)	८४.६५	जघान तेन निःशेष (ब्र)	१०१.४६	जज्ञे रुद्राभिशापेना (ब्र)	३२.४७
छत्रं ध्वजं वितानं वा (ब्र)	२७.५८	छिद्राप्याकाशयोनीनि (ब्र)	७०.६१	जगदेतज्जगन्नाय सर्वकाम (ब्र)	८४.६५	जघान दानवान् संवन्ति (ब्र)	६.१८	जज्ञे शीरः सुरगणे (ब्र)	११.१६
छत्रं यत्सत्तिलसत्पात्रि (ब्र)	६३.१०	छिन्वन्ति क्षमया क्रोध (ब्र)	१३२.५३	जगद्विनाश देवेश मर्त्य- (ब्र)	४३.४४	जघान पूर्वं दक्षस्य यज्ञतो (ब्र)	३२.३	जनकानां यज्ञसरोजन- (गी)	१७.२४
छन्वाभि सत्त्वं वीतन तया (गी)	६१.३७	छिन्वन्ति पञ्चमं श्वात- (ब्र)	१३२.५४	जगद्यो निरमूलस्त्वं (ब्र)	६६.१५१	जघान रावणं संक्षेपे (ब्र)	७१.३३	जननीपु च वर्तते येन (ब्र)	१३२.४३
छन्वमानो वरेणाथ वरं (ब्र)	६.२१	छिन्नं बाहुसहस्रं च (ब्र)	१०४.१५५	जगद्व्यापी जगन्नाथस्तत्र (ब्र)	४०.३७	जघ्नुः परस्परं ते तु (ब्र)	१०१.४०	जनमेजयो मुनि श्रेष्ठाः (ब्र)	११.१७
छन्नश्च तमसा सोमो (ब्र)	१२३.८८	छिन्ने बाहुवनेतत् करस्य (ब्र)	६७.३६	जगाम कुण्डः सहसा (ब्र)	६५.६	जंगमाजंगमं सर्वं (ब्र)	६६.१६६	जनयित्वा ततः सा (ब्र)	५.१७
छत्तित्वा मृगरूपेण (ब्र)	६७.५०	छिन्ने बाहुवनेतत् करस्य (ब्र)	६७.३६	जगाम तस्या पुत्र भुव (ब्र)	६.१४	जंगमाजंगमाश्चैव (ब्र)	१०५.२२	जनयित्वाऽऽग्रमजान्वेध (गी)	४१.११
छागसं सत्तं वै मासा- (ब्र)	१११.२६	छिन्नेषु शीर्षमानेषु (ब्र)	६४.६०	जगाम दक्षिणां गंगा यज्ञ (गी)	७७.६	जटाजुतं विनाऽऽग्रमार्गं (गी)	१०३.३०	जनलोकागतं सिद्धः (ब्र)	१२५.५
छागस्तु निधनं प्राप्य (ब्र)	१०८.५५	ज		जगाम धरणीं पार्दः (ब्र)	८२.३४	जटाधुरिति विरुधातो (गी)	६६.४	जनस्थानमिति द्यातं (गी)	२२.७
छायां तस्य समाकम्प्य (ब्र)	५४.१६	जगच्छयवितरतया विष्णोः (ब्र)	२१.३२	जगाम वेगिनीवैमात्तवध (ब्र)	६८.३८	जटामुहचक्रणं च (गी)	६६.१०	जनस्थाने वसन् कार्यं (ब्र)	१०४.१२३
छायामयो मही पत्नी (ब्र)	११०.६०	जगज्जाऽग्रहो विश्व- (ब्र)	६३.४५	जगाम शालीन्ध्यादन्तो तां (गी)	५.६०	जटास्थितां पितृणां मे (गी)	८.६२	जनिता मम देवेशः (गी)	६२.१६
छिताभेता प्रहर्षा च (ब्र)	३८.५२	जगतामुपकाराय तयाऽहं (ब्र)	३०.१३	जगाम शुकौ जीवेन (गी)	८२.२६	जटास्थितां शार्गा गंगदेहि (गी)	६.३०	जन्तोः संप्राप्तं कालस्य (ब्र)	१०५.४८

जन्मदुःखान्येकानि (ब्र) १२६.२०
जन्मना महत्पुंसा (गी) ५५.३६
जन्म प्रभृति यच्छाणं (गी) ५३.२१०
जन्म प्रभृति यत्पुण्यं (ब्र) ३३.५०
जन्म मृत्यु विधानेन (ब्र) १३४.२८
जन्मस्य गृहीतायां (ब्र) १११.५३
जन्मादिभिरसंस्पृष्ट (ब्र) ६४.८
जन्मान्तर सहस्रेषु (ब्र) १०७.७८
जपनमिमुखः किञ्चिन्- (ब्र) २७.४५
जपयज्ञादिकं कर्म (गी) १०.६४
जपहोमरतो नित्यं (गी) ५२.११
जपेत्संख्या विहितं तु (ब्र) ५५.५३
जपत्वा बाष्पघातं वर्षणं (ब्र) ५५.५५
जपदग्निं स्तपोवीर्याजज्ञं (ब्र) ८.५४
जम्बीराक्षकञ्जोलेवादिम (ब्र) ५०.२५
जम्बूद्वीपः समस्तानामे (ब्र) १६.१३
जम्बूद्वीपं समावृत्य (ब्र) १७.२६
जम्बूद्वीपस्य विस्तारः (ब्र) १८.२
जम्बूद्वीपो हि सकलो (ब्र) ४५.६२
जम्बूद्वीपस्य द्वीपो (ब्र) १६.११

जम्बूद्वीपप्रमाणस्तु (ब्र) १८.१८
जय अन्नद अन्नं त्वं (गी) ५२.३८
जय कामद काम त्वं (गी) ५२.३२
जय कीर्तिद कीर्तिस्त्वं (गी) ५२.४०
जय कृष्ण जगन्नाथ जय (ब्र) ५४.३३
जय जन्मद जन्मस्य (गी) ५२.३५
जय जय लोकपाल (ब्र) ६२.४६
जय देव जगत्पुत्र जय (ब्र) ५४.३५
जय देव जयत्वामिच्छया- (ब्र) ३०.६१
जयध्वजश्च नाम्ना- (ब्र) ११.२०६
जय पद्म पलाशाक्ष जय (ब्र) ५४.३४
जय भूतपते नाथ जय (गी) ५२.३०
जय भूतपते भूतेश जय (गी) ५२.३३
जय मङ्गलशब्दश्च (ब्र) ४५.५
जय मानद मानस्त्वं जय (गी) ५२.३७
जययज्ञदयज्ञस्त्वं जय (गी) ५२.३६
जय लोकद लोकेश जय (गी) ५२.३६
जय यामन वित्तं जय (गी) ५२.४२
जय विश्वभुजे देव जय (गी) ५२.३१
जय विष्णो जयविष्णवे (गी) ५२.२६

जय शंकर सोमेश जय (गी) ३६.३०
जय शब्दैस्तया स्तोत्रैः (ब्र) ६२.१४
जय शान्तिद शान्तिस्त्वं (गी) ५२.४१
जय सर्वेश सर्वस्त्वं जय (गी) ५२.३४
जयस्य गोविन्द (ब्र) ११०.३१
जयालक्ष्मी शुभाशान्तिकी (गी) ३.६
जयिनः पञ्चबाणस्य न (गी) २.३३
जयेन जातसंहर्षाः (गी) ४४.१८
जये पुराणार करोम्यतोषं (गी) ४४.१८
जरायु जाण्डनाम्नश्च तयैव (ब्र) ३७.२६
जरायुःश्रुते कंस उपमेये (ब्र) ८७.१
जरासंध्यादयो येऽन्ये (ब्र) १०१.२६
जराजर्जरदेहश्च (ब्र) १२६.२६
जरादारिद्र्यसंतापहारिणी (गी) ८६.४६
जरायां बहवो दोषाः (ब्र) १०.२७
जराया वरुणं यस्मान् (गी) ६८.४४
जरायुजाण्डजातीनां (ब्र) ११४.४८
जराभ्याधिकृतं युक्तो (ब्र) ४६.१६
जराशोक विनाकार्यं (गी) ८६.४२
जराशोक विनाकार्यं (गी) ८६.४५

जलगर्भः समीगर्भोऽयज्ञगर्भः (गी) २८.१८
जलघेनुं प्रदानेन यत्फलं (ब्र) ६२.६८
जलपादैः कदम्बैश्च (ब्र) ४१.६२
जलभाजनदातारः (ब्र) १०७.३७
जलं तयैव वेलायां दृश्यते (ब्र) ४७.११
जलं स्थलं गर्तमथो (गी) १०.१५
जलाकीर्णां मूहतेन जायते (ब्र) ५५.५४
जले भुवि तवाऽऽकाशे (ब्र) १३२.३३
जले स्थले च पाताले (ब्र) ५७.३१
जले विक्षिप्यतेऽङ्गेषु (ब्र) २२.१०
जलोदरेऽतिस्तारे च (ब्र) १३४.६
जलोपासर्पं संपूर्णं (ब्र) १०६.१०४
जल्पता मुष्टिकैर्मयं (ब्र) ८५.४६
जहासेन्द्रं पाशहस्तं (गी) १०१.४
जह्नु रम्यं ब्रवीद्गङ्गा (ब्र) ११.८५
जह्नु स्तुं दमितं पुत्रं (ब्र) ८.२१
जह्नु नोस्तुदमितः पुत्रो (ब्र) ११.८८
जह्नु रम्यं ब्रवीद्गङ्गा (ब्र) ११.८५
जाग्रद्भिर्वा प्रमुत्तर्वा (ब्र) १०५.२७
जातः पुत्रस्त्रियेवस्य (गी) २.३४

जातं जातं च कं सायं (ब्र) ७२.३५
जातं मायश्च त्रिपते (ब्र) १२६.५२
जातं मात्रः सुतो (गी) ३८.७८
जातवेदा इति स्यातो (गी) २८.२
जातस्य नियतो मृत्युः (ब्र) १०३.८६
जातामेव विना प्राणं (गी) ५३.५६
जातिं चम्पक लोघ्रावच (ब्र) ११२.६५
जातिं सवर्णि वर्णश्च (ब्र) १०८.३
जाति स्मरं विद्यां च (ब्र) १३८.३२
जाते पगामवे घोरे यो (गी) ५७.१६
जाते विवाहे ते देवाः (गी) १६.३०
जाते विवाहे पुत्रस्य (गी) ४१.१६
जातो मानुषयोनी तु स (ब्र) ११.२६
जारायाद्याश्चापारे देव (ब्र) ११६.४५
जात्याश्रितं च राजेन्द्र (गी) १७.१४
जानधर्मं वसिष्ठस्तु न मां (ब्र) ६.८
जानधर्मा महाशीलः समया (ब्र) ३४.३
जानामि ते पतिं शर्कं (ब्र) ६४.४४
जानामि भारते वंशे (ब्र) ८०.४२
जानीम नैतत्कुर्वमं (ब्र) १७.७७

जानुप्रायाणि वस्त्राणि (ब्र) १२२.५२	जित्वावाह्यैत्यनुजाम्देवैः (गी) ५३.२८	जीवं जीवकहारीतैश्चातर्कैः (ब्र) ३६.४६	ज्यैष्ठ्यां ज्येष्ठतमं युक्तायां (ब्र) ६०.२२	ज्ञातस्त्वद्वाक्यसङ्कोचो (ब्र) ६८.६
जानुष्यामवनीं गत्वा (ब्र) ३७.६७	जितारयो ब्रह्मविधां (गी) ४०.२२	जीवते मरणे चैव योग- (ब्र) ४६.४६	ज्योतिर्वायो तयं यति (ब्र) १२५.३२	ज्ञाताऽसि ज्ञानिना (गी) ८८.१४
जानेऽहं सुभगे भद्रे (गी) ४१.५८	जितारिमम्यन्तकोति (गी) ५४.५	जुह्वानस्य ब्रह्मणो वै (ब्र) १.२२०	ज्योतिष्यतः कुमाद्रीये (ब्र) १८.३६	ज्ञातुमिच्छामि देव त्वां (ब्र) ५३.४
जाप्यैः स्तुति तपस्कारैः (ब्र) ३४.३६	जिते तस्मिन्सुदुर्षं ते (ब्र) ८७.६	जुष्मन्नात्मनो गोविन्दो (ब्र) ६७.२४	ज्योतिष्मान्गुप्तिमान्हुष्यो (ब्र) ३.१०	ज्ञातुमिच्छामि देवेण ब्रूहि (ब्र) ५३.७
जामदग्नौ तथा चान्वा (गी) १०३.५	जितेन्द्रियो जितकोषो (ब्र) ६६.३	जुष्माभिभूतश्च हरो (ब्र) ६७.२५	ज्योतिः सूर्यप्रभं कृत्वा (ब्र) ११०.४२	ज्ञातुं भवानिच्छति (ब्र) १२१.६८
जामाता इवधुरे (ब्र) ३२.१२	जितेष्वसुररंघेषु मेरुपृष्ठे (ब्र) १०३.७३	जुष्मते वांकरे नष्टे (ब्र) ६७.२७	ज्वरं त्रिविधं पापं (गी) २४.१८	ज्ञातोऽसि देवदेवेश (ब्र) ७३.१४
जामातृभागिन्यांश्च (ब्र) १२०.१३	जित्वा दिगोशांश्च (गी) ७३.१३	जैतारं सप्तधर्मणं दातारं (गी) ४.३०	ज्वरो नामैव धर्मज्ञ लोकेषु (ब्र) ३७.८७	ज्ञातोऽसि देवदेवेश (ब्र) ७७.३६
जाम्बवे भारतं वर्षं तीर्थं (गी) १.१०	जित्वा यक्षान्बहुविद्यान्- (गी) ३८.२०	जैगीषव्यन्नं चैव हरिकेश- (ब्र) २३.५४	ज्वलत्सुदर्शनं चक्रं घोरं (ब्र) ६५.४५	ज्ञात्वा च परमात्मानं सर्वं (ब्र) ३१.८
जायते कृत पुण्यानां (ब्र) ६४.१७	जित्वा रिपुन्देवगणान्- (गी) ४०.१०६	ज्यामघस्याभवद्भार्या (ब्र) १३.१६	ज्वलद्भिर्निर्गतैर्वाग्दीप्त- (ब्र) २.७३	ज्ञात्वा तं वासुदेवेनहतं (ब्र) ६८.२६
जायते व्यातकश्चापि (ब्र) १०८.७५	जिह्वा चोच्छिद्य ते (ब्र) १०६.६७	ज्येष्ठः पुत्रं धनः पृच्छं (गी) ३४.५७	ज्वलद्बल्लिष्कुमिङ्गो (ब्र) ५५.४४	ज्ञात्वा तेषामभिप्रायं (ब्र) ६६.१६
जायन्ते योगिना गेहे (ब्र) ३६.७३	जोगति पुत्रस्तमुवाच (गी) ८०.१५	ज्येष्ठः पुत्रः स तस्याऽऽसीद (ब्र) ५.३०	ज्वलनश्च स्वयं तत्र (ब्र) ३४.१३१	ज्ञात्वा त्वाग्दीं च मर्तारं (गी) १६.३६
जायन्ते योगिनो विप्राः (ब्र) ११६.३३	जीर्यन्ति जीर्यतः केशा (ब्र) १०.४५	ज्येष्ठं वकारे पुत्राणाम् (गी) ३४.८६	ज्वलन्तं त्रिषांश्चैव (ब्र) ५८.५	ज्ञात्वा मां स मुनिः (ब्र) ६६.२१
जायमानः पुरीषा- (ब्र) १२६.१४	जीवः कर्ममयायुक्तः (ब्र) १०८.२६	ज्येष्ठं च राममित्याह कृष्णं (ब्र) ७६.२	ज्वलन्तं महारत्न विचित्रं (ब्र) ३४.१७	ज्ञात्वा अहं परमेशानं (ब्र) ३४.३८
जिगाय पृषिकीं हत्वा (ब्र) ६.३२	जीवः कविरिति स्यातो (गी) २५.३	ज्येष्ठा च सा भविषी ते (ब्र) ३२.८०	ज्वलमानं सदा दीपं न (ब्र) २७.४१	ज्ञानदीप्तो मनसा (ब्र) १३०.२४
जिगाय पृषिकीं हत्वा (ब्र) ६.३२	जीव त्वेव पुनर्बाह् इत्येवं (ब्र) ५६.१७	ज्येष्ठानु देवयानीति (गी) ७६.३	ज्वलमानं सदा दीपं न (ब्र) २७.४१	ज्ञान दृष्ट्या तु मुनयो (गी) १६.३४
जिज्ञासां पौरुषे चक्रे न (ब्र) १२.४७	जीवधर्मार्थं सुखं नरस्तथा (ब्र) १२०.४६	ज्येष्ठानु देवयानीति (गी) ७६.३	ज्वलमानो स्वतेजोभि- (ब्र) ४७.२६	ज्ञानं महदं मपतश्च (ब्र) १३२.१०५
जितनिद्रा जितग्वासा (ब्र) ३८.८७	जीवनः सर्वमृतानां (ब्र) ३१.१०	ज्येष्ठानु देवयानीति (गी) ७६.३	ज्वलमानं सदा दीपं न (ब्र) २७.४१	ज्ञानमव्यक्त मित्युक्तं (ब्र) १३६.६
जितं तु बलदेवेन कश्मिणा (ब्र) ६२.३२	जीवन्त एवामिहिता (गी) ६७.११	ज्येष्ठं सति महाप्राज्ञ (गी) २६.७	ज्वलमानो स्वतेजोभि- (ब्र) ४७.२६	ज्ञानमात्मा महान्यच्छेत्तं (ब्र) १३०.५१
जितं मया धनं वैश्य (गी) १००.३३	जीवन्तोऽपि मृताः (गी) ५८.५७	ज्यैष्ठ्यं कानिष्ठ्यमप्येषां (ब्र) १.११३	ज्वलमानं सदा दीपं न (ब्र) २७.४१	ज्ञानमेव परं ब्रह्म ज्ञानं (ब्र) २०.४८
जितमृत्यो मृतो यत्र (ब्र) ११३.१०४	जीवन्मृतस्य तस्याहो (गी) ३८.८८	ज्यैष्ठ्यं मन्यतरत्येति (गी) ५६.१७	ज्वलमानं सदा दीपं न (ब्र) २७.४१	ज्ञान वन्तः क्रियावन्तः (ब्र) ११६.३६

ज्ञानविज्ञान संपन्नाः (अ) १३२.१६	तं ददर्श हृदि राहुदारः (अ) ६८.१६	तं पाञ्चजन्यमापूर्य गरुडः (अ) ८६.३०	न वक्ष्यामहर्गुर्भमेकं (अ) ६६.१०४	तच्चित्तस्तन्मनाश्चैव (अ) २७.१०
ज्ञानवीराय संपन्नो (अ) ५२.७	तं दृष्ट्वा कथययोगिनं- (अ) ३०.३७	तं पिता प्राह संपन्नं नैव (अ) १२१.२८	तं वै ददन्तं ससुतं सकथं (अ) १२१.७७	तच्छकवचनात् वै गन्धर्वाः (गी) ३५.१४
ज्ञानस्वरूपमत्यन्तं निर्मलं (अ) १.२७	तं दृष्ट्वा गृहभानो यातो (अ) १०३.८२	तं पुनः प्राह चाण्डालो (अ) १२०.७२	तं वीर्यं तरसाऽद्राय- (गी) १००.७६	तच्छब्द श्रवणाच्चातो (अ) ८५.५१
ज्ञानस्वरूपमत्यन्तं (अ) ७७.११	तं दृष्ट्वा च ततो देवी (अ) ३०.२०	तं प्रसेनजितं दिव्यं मणि- (अ) १४.२३	तं वै स्वयंभूश्चगवान्- (अ) १०४.४०	तच्छान्तिं कुर्व कल्याण- (गी) २६.१५
ज्ञानात्मकं स्वाक्षितं (अ) ८३.३५	तं दृष्ट्वा तु महाभागो (अ) ४३.६६	तं प्राहार्धवंशो विश्वं (अ) १२०.१२६	तं व्रजन्तं पयि नरः प्राह (अ) १२०.४४	तच्छाप भीता सुश्रोणीसह (अ) ६६.७६
ज्ञानादज्ञानतो वापि (गी) ७६.२१	तं दृष्ट्वा परम प्रीताः (अ) २.६८	तं वरुणावाकठैः (गी) २०.८	तं वशाप ततः क्रोधात्सत्वायं (अ) ४.२३	तच्छास्त्रात्तच्चितकरा (गी) ३८.४४
ज्ञानासिना कोद्यतोभो (गी) ६६.१०	तं दृष्ट्वा भीषणं सर्वं (गी) ४१.६	तं मानं कृपायाऽविष्टाः (गी) ४०.१००	तं गोपितपुरे श्रुत्वा नीतं (अ) ६७.२१	तच्छिरः पतितं तप (अ) ६८.२८
ज्ञानेन परितःस्थाप्य (अ) १३२.५	तं दृष्ट्वा भीषणं सर्वं (गी) ४१.६५	तं बालं यातनासंख्यं (अ) ८६.३१	तं समुद्राच्च नद्यच- (अ) २.५३	तच्छ्रुत्वाऽति पुत्रवाच्यं (गी) ४७.४
ज्ञा	तं दृष्ट्वा भुक्तिमाप्नोति (अ) ४१.७८	तं बुध्यम्यभुक्तिपेष्टा (अ) १.३५	तं सिद्धं प्राह भूर्गोऽसौ (अ) १२०.१०४	तच्छ्रुत्वा दुहितुर्वाक्यं (गी) ६५.२७
ज्ञाषाणां मकरो यद्वन्मृगाणां (अ) ६६.३४	तं दृष्ट्वा मुनयो भीता (गी) ७१.६	तं ब्रह्मराक्षसः प्राह (अ) १२०.६२	तं सोः सुतोऽयं राजपि (अ) ११.५४	तच्छ्रुत्वा पुनरप्याह (गी) ३४.५०
ज्ञा	तं दृष्ट्वा मुनयो भीता (गी) ७१.६	तं भूयः प्रत्युवाचाप्य (अ) १२०.४६	तं हत्वा नरसिंहस्तस्यैव (गी) ७६.४	तच्छ्रुत्वा भर्तुं वचनं सा (गी) ४१.८०
द्विद्विमान्सारं जम्बू- (अ) ११२.१२६	तं दृष्ट्वा लक्ष्मणः (गी) ५३.१४८	तं भूयः प्राह सा तन्वी (अ) १२०.१३८	तं ऊनुः कथयं विप्रं (गी) ३०.१६	तच्छ्रुत्वा भर्तुं वाक्यं तु (गी) ५८.६
ज्ञा	तं दृष्ट्वा सन्निभमनं (अ) ११०.३७	तं भूयो जनयामास (अ) १.१२५	त एव घन्वा लोकेऽस्मिन् (गी) ८६.३	तच्छ्रुत्वा भीतौ राजा (गी) १३.१७
आकितोभिषण रोद्राग्नि- (अ) १०६.१६	तं दृष्ट्वा सन्निभमनं (अ) ११०.३७	तं नारय महाकायं लोकानां (अ) ५.७७	त एव घन्वा लोकेऽस्मिन् (गी) ८६.३	तच्छ्रुत्वा भूयः सर्वं (गी) ५.३१
ज्ञा	तं दृष्ट्वा सन्निभमनं (अ) ११०.३७	तं मेदिरे च हृतरं (गी) ८६.३	ततः कोताहृतं तस्मिन्- (अ) १०.१०५	तच्छ्रुत्वा यादवाः सर्वे (अ) ६६.६
तं कालयवनं नाम राज्ये (अ) ८८.५	तं देवाः स्वाश्रमस्याश्रय (अ) २८.८२	तं यजमदहच्छ्रीरं (अ) ३७.६८	तगदं वंशवागीश्वर्य अतिमुक्तं (अ) २६.१३	तच्छ्रुत्वा राज्यवचनं (गी) ३४.२६
तं गर्भं विघ्नितोऽप्युदातः (अ) ७.४	तं देवं वीवरत्नानं (अ) ४५.३७	तं राक्षसः प्रवृथाच (अ) १२०.२०	तर्षाभारिवाति देवेतोर्वीर्षी (गी) २७.३१	तच्छ्रुत्वा राज्यवचनं (गी) ३४.३३
तं गौतममहर्ष्याय च (गी) १६.३१	तं निष्कृन् महात्मानो (अ) २.४३	तं सकृदा त्रिदशाः सर्वे (गी) ६२.१२	तस्य तासवनं निरयं घेनुको (अ) ७८.२	तच्छ्रुत्वा वचनं ताभ्यां (गी) १०.६१
तं जनाः पयैषां गतसूयौघं (अ) ११४.२२	तं निर्भुङ्गाश्चोदीरीयमास्य (अ) ७७.३८	तं वन्दमानं चरणाव- (अ) १०६.३६	तस्य निष्पादितं कार्यं (अ) १०३.६१	तच्छ्रुत्वा वचनं ताभ्यां (गी) ४६.६
तं तप पतितं दृष्ट्वा (अ) ७७.१८	तं निवार्य तदा ब्रह्मा तारां (अ) ७.३०	तं विप्रं कपतीमायवयो- (गी) ६७.१७	तच्चिचित्तकवचः श्रुत्वा (गी) ६४.३८	तच्छ्रुत्वा वचनं राक्षो (गी) ३४.२७
तं तु दृष्ट्वा द्विजवरज्यन्तं (गी) ५३.५१	तं पश्येयमहं पायं (गी) ६६.२२			

तच्छ्रुत्वा वचनं श्रीश्र- (ग) ३४.७१	ततः कर्षितप्रयासायः (ब) ८१.१०	ततः परिधितिविश- (ब) ६४.४७	ततः प्रभृतिस्तोत्रं पेशात् (गो) १४.१८	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) १३.२६
तच्छ्रुत्वाविस्मितस्वगतः (गो) १६.४६	ततः कामश्च वामुञ्च (ब) ६६.४६	ततः पाषाणं विनिष्कस्य (ब) १०३.४२	ततः प्रभृतिस्तोत्रं महत्त्वा- (गो) १६.७१	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) १४.१५
तच्छ्रुत्वाविस्मितो बोधो (गो) ५२.६३	ततः कालेन महता (ब) ३०.१८	ततः पाशशतैर्वैद्यामरकेष्व (ब) ८८.४३	ततः प्रभृतिस्तोत्रं गार्ड (गो) २०.३६	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) १६.४१
तच्छ्रुत्वा शैलवचनं (ब) ३३.१५	ततः कालान्तिस्त्रोऽसो (ब) १२४.२४	ततः पीता महात्मानो (ब) ११.८६	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) २३.२६	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) १६.१६
तच्छ्रुत्वा स मुनेर्वचि (गो) ८.५५	ततः किलकिला शब्द (ब) ३७.५५	ततः पुत्रार्थमकरोदजं (गो) ८३.८	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) २३.२८	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ७१.२६
तच्छ्रुत्वाचतुराशीं तो (गो) ५३.७३	ततः कुरु जगत्स्वामिन् (ब) ७७.४२	ततः पुनरतीवाऽऽसंगोपा (ब) ७५.२८	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) २६.१२	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ७६.४२
तज्ज्ञात्वा ऋषयोमृत्यु- (गो) ४६.१०	ततः कृतायो भविता त्वं (गो) ८.५२	ततः पुनर्महात्मनः पाणि (ब) २.४८	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ३६.५७	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ६३.५२
तज्जोवनं वत्त यमो (गो) ५६.३४	ततः कृताञ्जलि रामः (गो) ५३.१५४	ततः प्रवृत्ता तेन भज्यमानं (ब) ८५.१५	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ३७.८८	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ६७.३३
तज्जपामि विमर्गः पर्वतं (ब) १०६.६	ततः कृताञ्जलिपुटा (ब) ३०.१०४	ततः पृथुधवा ज्येष्ठः कृत्वा (गो) २६.११	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ३६.५७	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ६८.३६
तज्जपामि विमर्गः रम्येदेसं (ब) ५६.२८	ततः कृष्णं च रामं च (ब) ४८.४८	ततः पृथुधवा ज्येष्ठः कृत्वा (गो) २६.११	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ४०.२२	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) १००.८६
तज्जपामि विमर्गः रम्येदेसं (ब) ५६.२८	ततः कृष्णं च रामं च (ब) ४८.४८	ततः पृथुधवा ज्येष्ठः कृत्वा (गो) २६.११	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ४३.१८	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ५७.६४
तज्जपामि विमर्गः रम्येदेसं (ब) ५६.२८	ततः कृष्णं च रामं च (ब) ४८.४८	ततः पृथुधवा ज्येष्ठः कृत्वा (गो) २६.११	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ४४.२३	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ५८.२२
तज्जपामि विमर्गः रम्येदेसं (ब) ५६.२८	ततः कृष्णं च रामं च (ब) ४८.४८	ततः पृथुधवा ज्येष्ठः कृत्वा (गो) २६.११	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ४५.१८	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ५९.२०
तज्जपामि विमर्गः रम्येदेसं (ब) ५६.२८	ततः कृष्णं च रामं च (ब) ४८.४८	ततः पृथुधवा ज्येष्ठः कृत्वा (गो) २६.११	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ४८.३२	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ६३.३८
तज्जपामि विमर्गः रम्येदेसं (ब) ५६.२८	ततः कृष्णं च रामं च (ब) ४८.४८	ततः पृथुधवा ज्येष्ठः कृत्वा (गो) २६.११	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ५०.१६	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ६८.३३
तज्जपामि विमर्गः रम्येदेसं (ब) ५६.२८	ततः कृष्णं च रामं च (ब) ४८.४८	ततः पृथुधवा ज्येष्ठः कृत्वा (गो) २६.११	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ५२.१००	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ७१.२६
तज्जपामि विमर्गः रम्येदेसं (ब) ५६.२८	ततः कृष्णं च रामं च (ब) ४८.४८	ततः पृथुधवा ज्येष्ठः कृत्वा (गो) २६.११	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ५४.१३८	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ७६.४२
तज्जपामि विमर्गः रम्येदेसं (ब) ५६.२८	ततः कृष्णं च रामं च (ब) ४८.४८	ततः पृथुधवा ज्येष्ठः कृत्वा (गो) २६.११	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ५५.५४	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ७८.३६
तज्जपामि विमर्गः रम्येदेसं (ब) ५६.२८	ततः कृष्णं च रामं च (ब) ४८.४८	ततः पृथुधवा ज्येष्ठः कृत्वा (गो) २६.११	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ५६.३४	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ८३.५२
तज्जपामि विमर्गः रम्येदेसं (ब) ५६.२८	ततः कृष्णं च रामं च (ब) ४८.४८	ततः पृथुधवा ज्येष्ठः कृत्वा (गो) २६.११	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ५७.६४	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ८८.३६
तज्जपामि विमर्गः रम्येदेसं (ब) ५६.२८	ततः कृष्णं च रामं च (ब) ४८.४८	ततः पृथुधवा ज्येष्ठः कृत्वा (गो) २६.११	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ५८.२२	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ९३.५२
तज्जपामि विमर्गः रम्येदेसं (ब) ५६.२८	ततः कृष्णं च रामं च (ब) ४८.४८	ततः पृथुधवा ज्येष्ठः कृत्वा (गो) २६.११	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ५९.२०	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ९८.३६
तज्जपामि विमर्गः रम्येदेसं (ब) ५६.२८	ततः कृष्णं च रामं च (ब) ४८.४८	ततः पृथुधवा ज्येष्ठः कृत्वा (गो) २६.११	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ६०.१६	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) १०३.५२
तज्जपामि विमर्गः रम्येदेसं (ब) ५६.२८	ततः कृष्णं च रामं च (ब) ४८.४८	ततः पृथुधवा ज्येष्ठः कृत्वा (गो) २६.११	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) ६२.७	ततः प्रभृतिस्तोत्रं (गो) १०८.३६

ततः प्रभूत्येतदतीव पुण्यं (गी) ८७.३१
ततः प्रवान्नु विद्वांसो (ब्र) ४५.३४
ततः प्रयुक्तो गृह्णीषाम् (ब्र) १८.१३१
ततः प्रलयमासाद्य (ब्र) १२५.२३
ततः प्रवृत्ते युद्धं तुमुक्तं (ब्र) १५.१२
ततः प्रवृत्ते रम्भा (ब्र) ८१.३२
ततः प्रवृत्ते पुनरेव यज्ञो (गी) ३३.८
ततः प्रवृत्ते यज्ञे हो यमेधे (गी) १३.१८
ततः प्रवेष्टितः सर्वैः स (ब्र) ७७.१७
ततः प्रसन्नः सूर्योऽभू- (गी) ६८.३५
ततः प्रसन्नास्ते प्रोचुर्गोतमी (गी) ३०.३०
ततः प्रसन्नो नागेन्द्रः (गी) ४१.७०
ततः प्रसन्नो भगवाञ्छूल- (गी) ६२.८
ततः प्रसन्नो भगवाँस्त्रि- (गी) ४.५२
ततः प्रसन्नो भगवान् (गी) १४.७
ततः प्रसन्नो भगवान् (गी) २०.३
ततः प्रसन्नो भगवाञ्छूल- (गी) ३६.४३
ततः प्रसन्नो भगवान्निध- (गी) ४१.८१
ततः प्रसन्नो भगवान् (गी) ५८.४८
ततः प्रसन्नो भगवानाह (गी) ६०.३२

ततः प्रसादयामास (गी) १६.६०
ततः प्रसादये हेवं भवत्पा (ब्र) ६४.२६
ततः प्रसादितः शंभुस्त्वया (गी) ४१.७६
ततः प्रसादितो देवो मया (गी) ६३.११
ततः प्रसूतिमिच्छन्वं उषद्वा (ब्र) १३.३
ततः प्रहृष्टवदनस्तयोः (ब्र) ८४.७६
ततः प्रहृष्टः स मुनि- (गी) ५३.६७
ततः प्रहस्य मृदिता सा (ब्र) ६६.८२
ततः प्रातः समागत्य (गी) ६६.३६
ततः प्रादाज्जगन्नायः (गी) ६८.३६
ततः प्राप्यस्य पाः सर्वा (गी) २१.१०
ततः प्राप्यसि तस्माच्च (गी) ५६.८६
ततः प्राहः जगदात्री (गी) ५६.२८
ततः प्राह स कोपेन (गी) १००.४७
ततः प्रीतमनास्तस्मै- (गी) १६.३३
ततः प्रीता जगन्माता (ब्र) ६४.५
ततः प्रीतोऽभवद्देवः कामे (गी) ७६.३६
ततः प्रीतो हरिं हरा- (गी) ५२.८३
ततः प्रेत्य मुनिश्रेष्ठा (ब्र) १०८.४८
ततः प्रोचुः क्षिपुणाः (गी) २६.४

ततः प्रोचुः सुराः सर्वे (गी) २४.३६
ततः प्रोवाच नृपतिः (गी) ५३.२२
ततः प्रोवाच नृपति (गी) ६४.१४
ततः प्रोवाच भगवान् (गी) २.१५
ततः प्रोवाच भगवान् (गी) ५.७०
ततः प्रोवाच भगवान् (गी) २४.३५
ततः प्रोवाच भगवान्- (गी) २४.३७
ततः प्रोवाच भगवान् (गी) ४६.१७
ततः फलान्यवेकानि (ब्र) ७८.१०
ततः फालाञ्च यवानानक (ब्र) ६.४४
ततः शंखमुप- (गी) ६४.२
ततः शतसहस्रांशुर (ब्र) २८.२५
ततः शम्भुनिहृष्याऽऽजो (गी) ५६.६४
ततः शब्दगुणं तस्य (ब्र) १२५.२७
ततः शम्भुमाश्र्या च (ब्र) १०४.३६
ततः शये तलगतो नो वेत्त (गी) ८.२८
ततः शरसहस्रं देवेन्द्र- (ब्र) ६४.५८
ततः शरेषु शीर्षेषु (ब्र) १०३.२७
ततः शास्य तां शक्रः (गी) ६१.१५
ततः शाङ्गं विनिर्मुक्तं- (ब्र) ६८.२६

ततः शिवप्रसादेन सर्वं (गी) ५४.६३
ततः शीघ्रं समुत्थाय (ब्र) १०६.६८
ततः श्रुतिर्गो काले (ब्र) ४८.५१
ततः शुम्भनिष्कुम्भादीन्मूत्रा- (ब्र) ७२.४८
ततश्च कारणं कर्ता (गी) १०३.११
ततश्च कुपितो घर्षो यमो (गी) २४.१६
ततश्च कुपितो मृत्युः (ब्र) २४.७
ततश्चक्रेण चिच्छेद (गी) ५८.६८
ततश्च क्षान्त मेवेति (ब्र) ६७.१८
ततश्च चाल कालस्य (गी) १८.३७
ततश्च तुष्टो भगवानादि (गी) ४२.७
ततश्च शम्भोदरतां स (ब्र) ७६.१४
ततश्च दुषितो राजा- (गी) १३.१०
ततश्च नरका विप्रा यमूव (ब्र) २०.१
ततश्च नरके घोरे मृत्यं (गी) ५३.१२४
ततश्च पूर्ववर्षेण भद्राश्वे- (ब्र) १६.४१
ततश्च पीडकः श्यामान् (ब्र) ६१.७
ततश्च भगवान्नायो (गी) २४.४३
ततश्च भोवनो प्रीतः (गी) १३.२६
ततश्चाऽऽयोऽमृतं रसा (ब्र) १२५.१८

ततश्चार्णवमध्येन (ब्र) १०१.४७
ततश्चाऽहं प्रहृष्टात्मा (ब्र) ३४.१३०
ततश्चिन्तापर काश्वः (गी) ७८.८
ततश्चीनो वते तस्यां (गी) ५४.१६
ततश्चकोप भगवाञ्जानु- (गी) २३.१७
ततश्चैव प्रकुर्वीत प्रोक्षणं (ब्र) ५८.१८
ततः ध्यानो निवृत्तोऽहं (ब्र) ६५.७
ततः श्रुतिः सुराणाह (गी) ८२.३१
ततः श्रेष्ठा नदी जाता (गी) ३६.४७
ततः श्रोत्रं तदश्वसुजिह्वा (ब्र) २८.५१
ततः षष्ठ्यां श्रेष्ठेऽश्यां (ब्र) ११३.७६
ततः सकलचित्तज्ञा (ब्र) ६६.१२
ततः सकोपा नृपति (गी) ७१.१८
ततः स चिन्तकः प्राह (गी) ६४.४८
ततः स तेजसस्तस्मादा- (ब्र) ३०.२२
ततः स दुःखितो जिप्युः (ब्र) १०३.२६
ततः स धनुरादाय (गी) ७१.१४
ततः स प्रपच्छ (ब्र) १२१.७५
ततः स भगवानाह (गी) ५३.२०७
ततः स भगवान्कुलो (ब्र) १२६.१६

ततः स भगवान्देवेस्तथैव (अ) ३३.११	ततः सरपतिः प्रीतिः किं (अ) ११.१७	ततः सुरगणाः सर्वे (गी) ४०.२१२	ततस्त्वस्यै वरान् (गी) ५३.३०	ततस्तु रथं स्रोतोभिः (अ) १०६.७०
ततः स भगवान्देवस्तथा (अ) ३३.२२	ततः स राजा द्युतिमान् (अ) ५.८२	ततः सुरगणाः सर्वे (गी) ४४.३	ततस्तत्स्योत्तरं प्रादां (गी) ५२.२६	ततस्तुष्टाऽवदाह्यं (गी) ३७.७७
ततः स भगवान्विष्णु- (अ) १२४.१७	ततः सर्वे यथावृत्तमाचक्षते (अ) ४.३४	ततः सुदेशः संतुष्टो (गी) ४३.१०	ततास्ताञ्छुह्यतः (अ) १०६.५	ततस्तुष्टोऽभवद्वह्निर्देव (गी) २८.१६
ततः समक्षं सुरसाक्षरां (गी) ४०.१६४	ततः सर्वे द्विजक्षेत्राः (अ) ५.५३	ततः सुरगणाः सर्वे राहु (गी) ७२.६	ततस्तान्नत्तुप्तान्श्च (अ) ६४.४४	ततस्तुष्टोऽभवद्विष्णुः (गी) ५६.६६
ततः समस्ततीर्थानां (अ) ६२.७५	ततः सर्वे समादाय (अ) १२३.६६	ततः सुविद्यः सुभगः (गी) ३७.४१	ततस्तान्श्राद्धान्भक्त्या (अ) ६४.५०	ततस्तुष्टो देवदेवो (गी) ६४.१८
ततः समस्त देवानां (अ) ६४.४६	ततः सर्वे सुरगणाः श्रुत्वा (गी) १६.१७	ततः सुशीला वितरं (अ) १२१.५०	ततस्तान्भोजयेद्विप्रान्भोज्यं (अ) ६४.४३	ततस्तु सागराः सर्वे (गी) ८.३२
ततः समस्त सन्त्येन (अ) ६७.२१	ततः स वायुना स्पृष्टः (अ) १०६.७१	ततः सूर्यालयं गच्छेत्पुष्प- (अ) २६.४६	ततस्ताप परीतास्तु (अ) १२४.२८	ततस्तुप्तोष्णं भो विप्रास्तेषु (अ) १०८.२०
ततः समागत्य तदा (गी) ७०.२१	ततः स विस्मयाविष्टो (अ) ६६.१२६	ततः सोमस्य वचनाः (अ) १.१०२	ततस्तां चिबुके (अ) ८५.६	ततस्तेनापमानेन सती (अ) ३२.२२
ततः संपूज्य मंत्रेण सुभद्रा (अ) ५४.५७	ततः सविस्मयो राजा (गी) १००.७७	ततस्तत्स्तरमित्युक्तं (अ) १३३.३५	ततस्तां प्रमत्तिः प्राह (गी) १०१.१६	ततस्ते पापकर्माणि (अ) १०३.१४
ततः संप्राप्य निधनं (अ) १०८.७८	ततः सप्ताध्वसो विप्रस्तां (अ) ६६.८६	ततस्तद्गोकुलं सर्वं (अ) ८०.११	ततस्तां प्राप्तिनोत्तरं राजा (गी) ३१.७	ततस्ते प्रणताः सर्वे सुरा (अ) ३५.२६
ततः संपूज्य मानासु देव- (गी) ११.५	ततः सांख्याश्च योगाश्च (अ) ३१.२७	ततस्तथेति तं प्राहृत्स्वष्टारं (अ) ३०.८०	ततस्तामव्रजवाहं यदर्थं (अ) ३२.६८	ततस्ते मरुतो जाता (गी) ५४.७४
ततः सर्वमयामासुः कृत्वा (गी) ४.८	ततः सांदीपनि काश्य- (अ) ८६.१६	ततस्तदमवशुद्धं देवदानव (गी) २७.११	ततस्तामव्ययश्चेवास्तदा (अ) ३३.१	ततस्ते यादवाः सर्वे (अ) १०१.३७
ततः संपूज्यमानस्तु सह (अ) ६७.१७	ततः सा दर्शयामास (गी) ४१.६४	ततस्तद्वचनं श्रुत्वा भीष्म (अ) ६६.११	ततस्तामाह भगवान् (अ) ३०.२६	ततस्ते धीवनेभ्यः (अ) १०१.७
ततः सर्वतको बल्लिर्वायुना (अ) ४६.४	ततः सा प्रतिमा देवि (अ) ४३.७५	ततस्तं भगवानाह नास्ति (अ) १०२.६	ततस्तु कीरवाः साम्बं (अ) ६६.३६	ततस्ते तत्सर्वं दूता हत (गी) २४.१५
ततः संग्रहमापन्वास्तां- (अ) ७.२८	ततः सा बालविद्यया (गी) २२.४	ततस्तमार्जवात्प्राप्तं (अ) १५.३६	ततस्तु गिरिराजं (अ) ११०.२२	ततस्ते तत्सर्वं यज्ञाः (गी) १८.१८
ततः सत्वतो पुत्रं (अ) ८.४८	ततः सा बिल्लला भूत्वा (गी) ६५.१५	ततस्तत्प्रहारेण कृष्णस्तस्य (अ) ८४.७३	ततस्तु गीतमे प्राप्ते (गी) ६.४६	ततस्ते जातहर्षो नृ (अ) ७८.१५
ततः स दुःसंतप्यो (अ) १०.१३	ततः सा विह्वला भूत्वा (गी) ६५.१५	ततस्तस्मै ददौ राजवं ब्रह्मा (अ) ७.१२	ततः स्तुत्वा च दृष्ट्वा च (अ) ४८.४२	ततस्त्रितयमप्येतन्मम (अ) १२२.८०
ततः समस्तगोपानां (अ) ८२.१६	ततः सुरगणाः प्रोचुः (गी) ५३.१८७	ततस्तस्याप्यभावेन (अ) १२४.२०	ततस्तु मिथनं प्राप्यः (अ) १०८.१०४	ततश्चिरादस्तिजिराजवर्गो (अ) ६५.१४
ततः समस्तमन्त्रेषु नाग- (अ) ८५.२४	ततः सुरगणाः सर्वे (गी) ३६.५१	ततस्तस्या हतायास्तु (अ) १५.१७	ततस्तु पतितो बृद्धो (गी) ५३.७४	ततस्त्रिपलौचनः श्रावस्त्वो (गी) ४२.१२
ततः संपूज्य विधिना (अ) ४८.५५	ततः सुरगणाः सर्वे (गी) ४०.१४८		ततस्तु पुनरेवेशमहं (अ) ३४.१२७	ततस्त्रिपलौचनं श्रावस्त्वो (गी) ४६.५६

ततस्त्वं सर्वपापेभ्यो (गो) ५३.१३७
ततस्त्वर्ध्ववितामिश्रानि (अ) ३२.१०
ततस्त्वरितमागम्य द्वारकां (अ) १५.६
ततस्त्वान्दोलिकाभिषेच (अ) ७८.२१
ततस्त्वां शतघा शक्रः (अ) ७२.४७
ततः स्नातश्च वैकान्ति (अ) ६०.१५
ततः स्यमन्तकमणि (अ) १४.२१
ततः स्वपुच्छेनग्रहीतुकामः (गो) ८७.२६
ततः स्वयंभूयः सुप्रीतः (गो) ४०.१०८
ततः स्वरोमसंभूतान् (अ) ११०.४१
ततः स्वर्णमयः पत्नी (गो) २०.३५
ततः स्वर्गश्च मोक्षश्च (अ) २५.११
ततः स्वात्मानमुत्पाप्य (अ) ३२.२५
ततस्संश्लिप्तमताः सर्वे (अ) ३४.४७
ततोऽक्षिलजगत्पद्मबोधाया- (अ) ७३.१०
ततोऽपच्छन्दुर्गुहं भोनीं (अ) १४.२०
ततोऽपच्छेदजिह्वेऽस्तीर्य (अ) ६०.१
ततो गजकुल प्रख्या (अ) ५०.१
ततो गजकुल प्रख्याः (अ) १२४.३१
ततो गते भगवति लोकः (गो) ६.४८

ततो गतेषु देवेषु (गो) ३६.४७
ततो गह्वमाकृष्ट स्मृत (अ) ६७.१२
ततो गर्भहर्तृर्जन्तुर्बहुम् (अ) १०८.८५
ततो गर्भः संभवति (अ) १०८.२१
ततोऽगवाक्ष देवो नृ तस्यो (गो) ५८.१८
ततो गावो निरावाधा- (अ) ७८.१३
ततो गोतद्वनि श्रुत्वा (अ) ६६.५४
ततो गोपाश्च गोपीश्च (अ) ८६.६
ततो गोपाश्च गोप्यश्च (अ) ८२.३८
ततो गोप्यमास्थाय (गो) ७१.२५
ततो गोवर्धनं तीर्थं (गो) २१.१
ततोऽग्नीन्मगवान्यञ्च (अ) ६७.२०
ततो ग्रहगणः सम्पक् (अ) ७३.४
ततो जगाम नगरं दुःखितो (गो) ५३.७८
ततो जलधराः सर्वे (अ) ५०.९
ततो जहासाय वनं (अ) ६२.१५
ततो ज्वालाकरालास्या (अ) ६८.३३
ततो ज्ञानमवाप्यासौ (गो) ६६.१८
ततो ज्ञास्यन्ति लोकैः (अ) ५३.६१
ततोऽञ्जनां समादाय (गो) १४.१६

ततोऽप वितथे जाते (अ) ११.६१
ततो दग्धा जगत्सर्वं (अ) १२४.३०
ततो दशमं कृष्णोऽपि (अ) ६४.२६
ततो दशमं तं देवो शिशुं (अ) ३४.२६
ततो दद्मुराशान्तं (अ) ८१.२६
ततो दश सहस्राणि (अ) ६२.१४
ततो दिशो नभश्चैव (अ) ६४.५०
ततो दुःखमनुप्राप्य (अ) १०८.८६
ततो दुःखं समाधिष्य (गो) १२.६
ततो दुःखेन महता- (गो) ५३.१५८
ततो दृष्ट्वा क्षिप्तुं देवा- (अ) ३४.३१
ततो देवगिरिर्नाम पर्वतस्य (गो) ३५.१०
ततो देवः प्रहस्याऽऽह (अ) ३६.३५
ततो देवविभिर्जुष्टं मातरं (गो) ७.११
ततो देवापिरमरराजा (गो) ५७.२३
ततो देवाश्च श्रुयः (गो) ७१.२३
ततो देवाश्च नागाश्च (अ) १०४.५३
ततो देवो गता तूर्णं (गो) १८.११
ततो द्रक्ष्यस्य सर्वो (अ) १३०.३३
ततो द्रष्टुं भगवत्क्रे (गो) ४०.११४

ततोऽद्विबरमागम्य (अ) १२०.६५
ततो धर्मसमायुक्तः स (अ) १०८.१७
ततो धृते महामौले (अ) ८०.२१
ततोऽध्यात्वा श्रुतिश्लेष्ठः (गो) १३.१२
ततो ध्यात्वा देवगुरुश्रुत्वा (गो) ६१.१४
ततोऽनन्तरमेवास्य (अ) ६४.२३
ततो निघनमाप्नोति (अ) १०८.७७
ततो निरीक्ष्य गोविन्दो (अ) ६४.४८
ततोऽनिरुद्धमादाय कृतो (अ) ६२.२८
ततोऽनिरुद्धमारोप्य (अ) ६७.५०
ततो निर्दग्धवृक्षान् (अ) १२४.२३
ततो निर्भासितं रूपं तेजसा (अ) ६.४०
ततो निर्यातगामासुः (अ) ६६.३६
ततो निवृत्तः सह (गो) ७३.६
ततो निवेदयामासु पार्वत्यं- (गो) ११.६
ततो निष्कण्टकं सर्वं (अ) ८२.१८
ततोऽन्तरिक्षं लोकं ते (अ) ११६.२१
ततोऽन्तरिक्षे बाणुर्ध्वः (अ) ६२.२१
ततोऽन्तरिक्षे बाणुर्ध्वः (गो) १३.१६
ततोऽन्ययम् बधिरा (अ) १२१.७४

ततोऽन्ये तपसा युक्ताः (अ) ३.४१
ततोऽपराह्णेषमये विष्णुः (गो) ६६.८
ततोऽपराह्णे संप्राप्ते (गो) १०.१३
ततोऽप्रतिहतज्ञानो जीवन (गो) ६६.२५
ततो बलः समुत्थाय (अ) ६२.२३
ततो बलेन महताकाशिराज (अ) ६८.१५
ततो बहुतिथे काले श्रुष्य (गो) ५३.८४
ततो बलश्च कृष्णश्च (अ) ८७.५
ततो बालध्वनि श्रुत्वा (अ) ७३.२८
ततो बालाकं संकाशं (अ) ५०.४०
ततोऽश्वत्थं नृपते मतङ्ग (अ) १२१.७८
ततोऽश्ववीद्विजश्लेष्ठः (अ) ८.३६
ततोऽश्ववीन्मुनिर्ध्यात्वा (गो) ७१.६
ततो भयङ्किः सततपम्पः (अ) २८.२१
ततोऽभवद्वाहु सुतो (गो) ७२.१०
ततोऽभिभ्याहृतो दक्षो (अ) ३२.३६
ततो भोगान्वरान्मुक्ते (अ) ६४.७२
ततोऽभ्युपगमास्तस्य (अ) ४.३६
ततोऽभ्युपगमद्राजः (अ) २.११३
ततोऽभ्युपगमदित्यां (अ) १.१२७

तत्पुत्रत्वं महा प्राज्ञ (गौ) ६६.१६	तत्र दत्त विलासासन् (गौ) ४२.२४	तत्र मीतिविद्यातस्या तां (गौ) ५.४२	तत्र विप्रा न वस्तव्यं (ब्र) ११३.१०३	तत्र संवीड्य सुभूषं (ब्र) १०६.४३
तत्प्रीत्यवचनं श्रुत्वा (गौ) २७.१५	तत्र तत्र मित्रो विष्णुः (गौ) ८८.३६	तत्र पञ्चवक्त्राणां (गौ) ६४.१६	तत्र विप्रा ग वस्तव्यं (ब्र) ११३.१०३	तत्र मुक्ते जनाः सर्वे (गौ) ८५.४
तत्प्रमाणं बधोवस्था- (ब्र) १०५.४७	तत्र तत्र हरे मणितस्वीय (ब्र) ४६.५१	तत्र पञ्च सहस्राणि (गौ) ८२.४१	तत्र विप्रा न वस्तव्यं (ब्र) ११३.१०७	तत्र स्तया सततं कीर्तिः (ब्र) ६५.५६
तत्प्रसीदाभयं दत्तं (ब्र) ६७.४४	तत्र तत्पुत्रमभयप्रस्थानं (ब्र) ७.२३	तत्र पुण्या जनपदाः (ब्र) १८.६५	तत्र विष्णुश्च शक्रश्च (ब्र) १.१७०	तत्र स्थितोऽपि यः (गौ) ६.२२
तत्प्राप्तिहेतुर्ज्ञानं च कर्म (ब्र) १२६.५८	तत्र तां प्रजतां देवीं तस्या (ब्र) ३०.२३	तत्र प्रक्षिप्यदह्यन्ते (ब्र) १०६.१३१	तत्र वृत्तं प्रवक्ष्यामि शृणु (गौ) ६६.२	तत्र स्थितो च गोष्ठे (ब्र) ७६.२५
तत्प्रीत्युक्तेन गुणान्वितेन (ब्र) १३०.३६	तत्र नासवनं रम्यं (ब्र) ७८.३	तत्र प्रायान्पुवरो (गौ) ३१.१८	तत्र वृत्तं समाध्यास्ये तव (गौ) ६०.२	तत्र स्नात्वा च पीत्वा तु (गौ) ३२.२
तत्प्राज्ञ तां स चन्द्रोऽपि (गौ) ८२.२६	तत्र तीर्थानि पुण्यानि (गौ) ३४.८६	तत्र प्राह महावृद्धि- (गौ) १०३.६	तत्र वृत्तान्यासाऽऽस्यास्ये (गौ) ४६.३	तत्र स्नात्वा तपः किञ्चित् (गौ) ३८.१०६
तत्र कल्पशतं यावद्भुक्त्वा (ब्र) ५४.५४	तत्र तेपे तपः साध्वी (ब्र) ३०.५८	तत्र ब्रह्मगिरी देवाः प्रतोक्षां (गौ) ६.१७	तत्र वेदो रत्नमयी सूनता (गौ) ३.५	तत्र स्नात्वा तुलं दुष्टा (गौ) ७७.२३
तत्र कल्पशतं यावद्भुक्ते (ब्र) ६४.५८	तत्र श्रीनि सहस्राणि (गौ) ५५.५५	तत्र भुक्त्वा महाभोगान्ते (ब्र) १०७.७१	तत्र वे गीतमीतीरेस्तुत्वा (गौ) ६२.५	तत्र स्नात्वा पितृदेवान् (गौ) ५८.८३
तत्र कश्चिच्छान्तमना (गौ) ५३.१२३	तत्र श्रीनि सहस्राणि (गौ) ६८.३६	तत्र भुक्त्वा वरानभोगा- (ब्र) ६३.२२	तत्र व्युष्टिं प्रवक्ष्यामि (गौ) ७८.३	तत्र स्नात्वा महेशानं (गौ) ४६.१३
तत्र कामगुणैः सर्वैः (ब्र) ११७.८	तत्र तेपे तपस्तीव्रं (गौ) १६.१२	तत्र भुक्त्वा वरानभोगाः (ब्र) ६७.७२	तत्र शंभुः स्वयं वस्त्रो (गौ) ३६.४६	तत्र स्नात्वाऽपि सुचिभूत्वा (गौ) ६६.१३
तत्र कोटि सहस्राणि (ब्र) ११६.५५	तत्र ते विमुखा सर्वे स्थिता (गौ) ४३.७	तत्र भुक्त्वा गुणानभोगान् (ब्र) ६४.७५	तत्र सान्तिपरो भूत्वा (ब्र) १२०.१४७	तत्र स्नानं कथं सिध्ये- (गौ) ७.१६
तत्र लिप्तस्तदा राजा (गौ) ५३.११४	तत्र श्रीनि सहस्राणि (गौ) ७४.२५	तत्र भोगान्तमस्तदाश्च (ब्र) ६४.७६	तत्र शिष्टास्तु ये देवा (ब्र) ७.२४	तत्र स्नानं च दानं च (गौ) २३.३
तत्र च पितर्यं दुष्टं (ब्र) ११८.६१	तत्र त्वं दशंवात्मान- (गौ) ३८.२६	तत्र भोगान्तमस्तदाश्च (ब्र) ६४.७६	तत्र शिष्टास्तु ये देवा (ब्र) ७.२४	तत्र स्नानं च दानं च (गौ) २४.५०
तत्र च स्नानदानानां (गौ) ८६.४८	तत्र दिव्यैर्विमानैश्च (ब्र) ६४.१८	तत्र भोगान्तमस्तदाश्च (ब्र) ६४.७६	तत्र शिष्टास्तु ये देवा (ब्र) ७.२४	तत्र स्नानं च दानं च (गौ) २४.५०
तत्र चाऽऽराधयामास (गौ) ८१.१८	तत्र देवाः समाजम् (गौ) ४०.१०	तत्र भोगान्तमस्तदाश्च (ब्र) ६४.७६	तत्र शिष्टास्तु ये देवा (ब्र) ७.२४	तत्र स्नानं च दानं च (गौ) २४.५०
तत्र अज्ञे स्वयं ब्रह्मा स्वयं (ब्र) १.४१	तत्र देवाः परिवृतः (गौ) ३५.१२	तत्र भोगान्तमस्तदाश्च (ब्र) ६४.७६	तत्र शिष्टास्तु ये देवा (ब्र) ७.२४	तत्र स्नानं च दानं च (गौ) २४.५०
तत्र जीवित वर्षाणि (ब्र) १०८.७१	तत्र देश प्रभूता ये ब्राह्मणा (ब्र) २६.३	तत्र भोगान्तमस्तदाश्च (ब्र) ६४.७६	तत्र शिष्टास्तु ये देवा (ब्र) ७.२४	तत्र स्नानं च दानं च (गौ) २४.५०
तत्र तत्र च तीर्थानि (गौ) ५८.७६	तत्र द्विजवरः कविचत्वा (गौ) ६७.१८	तत्र भोगान्तमस्तदाश्च (ब्र) ६४.७६	तत्र शिष्टास्तु ये देवा (ब्र) ७.२४	तत्र स्नानं च दानं च (गौ) २४.५०
तत्र तत्र पुण्यपूजां यजे (गौ) ३.१३	तत्र नानाविधैर्बाधैः कृपणं (ब्र) ६२.८	तत्र भोगान्तमस्तदाश्च (ब्र) ६४.७६	तत्र शिष्टास्तु ये देवा (ब्र) ७.२४	तत्र स्नानं च दानं च (गौ) २४.५०

तत्र स्नानेन दानेन (गी)	६७.४१	तत्रापि पर्वताः सप्त वर्षे-(अ)	१८.६२	तत्रैवंतमाख्यास्ये (गी)	१०३.२	तत्सर्वं विस्तराद्ब्रह्म (अ)	३२.५४	तथा चैका रूपवती (गी)	७४.३
तत्र स्नानेन दानेन (गी)	८३.१५	तत्रापि पर्वताः सप्त (अ)	१८.२५	तत्रैवं मांशुषु वक्ष्यामि कथां (गी)	८३.२	तस्मात्प्रतमिमेदैत्याः (अ)	७२.८	तथा तश्चिन्महायज्ञे (अ)	४५.५६
तत्र स्नानेन दानेन (गी)	८५.१४	तत्रापि यदि वाऽऽन्य-(अ)	११३.१५७	तत्रैवा विबुधानाह (गी)	४३.१२	तत्सुतोऽपि बहुदैत्यान्-(गी)	२२.८	तथा ते निश्चयं कृत्वा (गी)	२६.८
तत्राऽऽन्येनमिदं त्वासीद (गी)	६१.२	तत्रपिरूपसंपत्तिशीर्षं (गी)	५४.११६	तत्रैकाग्रमना भक्ता-(अ)	६६.११३	तन्सोमतीर्थमाख्यात-(गी)	१०४.१६	तथा त्वं भूतमाधनेन (गी)	५६.४०
तत्राऽऽगच्छन्सुरगणाः (गी)	१६.३७	तत्राप्येवंविधां पुण्यां कथां (गी)	६६.२	तत्रैवं श्रुत्वा सर्वे (गी)	१०५.४०	तत्समर्थताममेयात्म-(अ)	७८.३६	तथा त्वयैतत्कृतं (गी)	५६.२४
तत्रागस्तस्यः सप्तोक्तान्त-(गी)	५४.७८	तत्रामवन्निगणा (गी)	१३.६	तत्रैव कल्पितो यूथोमया (गी)	६१.६६	तथाऽक्रोर्ज्वल तारा (गी)	८२.३३	तथा द्विहायना दम्पाः (अ)	१२३.१७
तत्रागास्त तु वेगेन यत्र (गी)	५३.६२	तत्रार्कचन्द्रवह्नीनां-(अ)	५८.१६	तत्रैव च मुदं प्राप्नो (गी)	३७.८७	तथा कर्मस्वनेकेषु (अ)	२१.४०	तथाऽनुकम्पापुनैव (अ)	३०.२८
तत्राऽऽनयाम मृतसु (अ)	१.१४	तत्रास्तेनैव कालेन (अ)	१२२.५६	तत्रैव पूजया मास देवेशं (गी)	५१.२०	तथा कार्पासिकानां च(अ)	११३.११६	तथाऽन्वहातचित्पानां (अ)	२३.७६
तत्राऽऽनयः सुरेशानं (गी)	२४.२६	तत्रासीतिसहस्राणि (गी)	६०.२२	तत्रैव सर्वतीर्थानि-(गी)	१.११	तथा कुरवकाश्चापि(अ)	३४.१२२	तथाऽन्ये च महानोर्या(अ)	७२.११
तत्राऽन्येनैव सुरा दानवा(गी)	६९.३	तत्राऽश्रमपदं कण्ठोर्ध्वं (अ)	६६.६	तत्रैवाप्य समासीनास्तथा-(अ)	३२.२४	तथा केतुमतः पुनो (अ)	११.६६	तथाऽन्यैः कृष्णगाराद्यैर्गैः(अ)	४२.७७
तत्रानशनसं कल्पं कृत्वा(अ)	१२०.८६	तत्राऽन्ये पुण्यदेशानन्दं(गी)	८८.२१	तत्रैवाप्य पिण्डदानेन (गी)	५४.१३०	तथाऽक्षिरोवातीसार-(अ)	१२६.४	तथा परान्वाः सीराष्टा (अ)	१७.१७
तत्रानेकप्रकारेण युद्धाणि (अ)	८२.४७	तत्राष्टादशतीर्थानि (गी)	७२.१४	तत्रैवावस्थितो ह्यसी वहुं (अ)	३१.६	तथाऽगस्तमतेः पुत्राद्ब्राह्मणाः(अ)	११.६४	तथाऽप्येऽङ्गा वज्राश्च(अ)	२४.५२
तत्रापत्यं समुत्पाद्य मृतो(अ)	१०८.८०	तत्राष्टौ नवतिस्तात (गी)	७५.१४	तत्रैवावस्थितो ह्यसी वहुं (अ)	३१.६	तथा गीबला च स्थोरत्न-(अ)	११.८	तथाऽपि कच्चिदात्मीय-(अ)	८६.१७
तत्रापत्यस्तद्वासां मुरैः (गी)	७०.६	तत्राऽऽनयमुत्तान्यष्ट (गी)	२४.४७	तत्रैवावस्थितो ह्यसी वहुं (अ)	३१.६	तथा चकार भगवांस्त्रि-(गी)	४६.१६	तथाऽपि किं चित्पुच्छामि(गी)	२२.२६
तत्रापत्यद्विभ्यक्त्यां(गी)	६३.४४	तत्राऽऽसीनं जगन्नाथं (अ)	२४.३१	तत्रैवावस्थितो ह्यसी वहुं (अ)	३१.६	तथा चकार विजया (गी)	५.५६	तथाऽपि किं चित्पुच्छामि(गी)	२२.२६
तत्रापत्यद्विभ्यक्त्यां (गी)	६४.१२	तत्रासी निरयं प्राप्नो (अ)	११५.१८	तत्रैवावस्थितो ह्यसी वहुं (अ)	३१.६	तथा च कृतवन्तस्ये (अ)	७६.२७	तथाऽपि किं चित्पुच्छामि(गी)	२२.२६
तत्रापत्यद्विभ्यक्त्यां (अ)	४७.२१	तत्राऽऽस्ते भारते वर्षे (अ)	२६.१	तत्रैवावस्थितो ह्यसी वहुं (अ)	३१.६	तथा च मत्प्रभुतोऽग्नि-(अ)	४०.१६७	तथाऽपि किं चित्पुच्छामि(गी)	२२.२६
तत्रापत्यद्विभ्यक्त्यां (गी)	३४.१८	तत्राऽऽस्ते सा इति ज्ञात्वा(गी)	१६.२४	तत्रैवावस्थितो ह्यसी वहुं (अ)	३१.६	तथा चरन्तीयंदेशे वनेषु (गी)	३७.११	तथाऽपि किं चित्पुच्छामि(गी)	२२.२६
तत्रापत्यद्विभ्यक्त्यां तु या (गी)	५६.५३	तत्राऽऽस्ति निशासत्य(अ)	१२५.४८	तत्रैवावस्थितो ह्यसी वहुं (अ)	३१.६	तथा वाऽऽह्वनीयश्च (गी)	६१.३३	तथाऽपि किं चित्पुच्छामि(गी)	२२.२६
तत्रापत्यद्विभ्यक्त्यां तु या (गी)	७.३७	तत्रैवंतमाख्यास्ये (गी)	८९.२	तत्रैवावस्थितो ह्यसी वहुं (अ)	३१.६				

तथाऽपि यक्षिणी प्राह (गी) ३८.४६	तथावर्ष पञ्चमो (गी) ८६.४१	तथा स्वल्पेन तपसा (ब्र) १२२.८१	तथेत्युक्त्वा च वृषभो (गी) २०.३१	तथेत्युक्त्वा स परमगङ्गा (गी) ६३.४३
तथाऽपि ये मनुष्याणां (ब्र) ८७.१६	तथा विदग्धा गीतम्भोः (गी) ५१.२५	तथा हिरण्यरोमाणं (ब्र) २.१४	तथेत्युक्त्वा जगन्नाथ (गी) ७६.४१	तथेत्युक्त्वा स पैलूपो (गी) ६६.१२
तथाऽपि हतविषो (ब्र) ७७.४८	तथा विद्याधरैः पुण्यैः (ब्र) ६२.३३	तथा हि सज्जनाभ्योद (ब्र) ८८.२८	तथेत्युक्त्वा जगामाक्ष (गी) १०१.४४	तथेत्युक्त्वा स वेदोऽपि (गी) ६६.३५
तथाप्यवहः पाथो (ब्र) २०.४	तथा विलुलिते धर्मो (ब्र) १२३.५१	तथेत्युक्त्वा प्रियवाक्यो (गी) ६६.१७	तथेत्युक्त्वा चगामासी (गी) २७.१८	तथेत्युक्त्वा सर्वभार्य (गी) ५४.१२
तथा प्रस्थापिनो वैव (ब्र) १४.४८	तथा विवर्णोऽजबल (ब्र) ३४.७५	तथेति क्रियमाणे तु (गी) ५३.१७०	तथेत्युक्त्वा ततस्त्वष्टा (गी) १६.४२	तथेत्युक्त्वा साऽपि (गी) ६५.२०
तथा प्राहोर्वशीगर्वादि (गी) १०१.१८	तथा विष्णुदो भवति (ब्र) १३६.२०	तथेति गावचनाल्लघोवतं (गी) ३७.८१	तथेत्युक्त्वा तदाऽऽर्ज्यो (गी) ५७.६	तथेत्युक्त्वा सुरनदी (गी) ८.७०
तथा फल विह्वानं तु (ब्र) ५६.७१	तथा वै पुत्रमिष्टुनं (ब्र) १३.४८	तथेति चक्रतुः प्रीतो (गी) ५२.६३	तथेत्युक्त्वा तु देवेन्द्र (ब्र) ६५.८	तथेत्युक्त्वा सुरगणा (गी) २.२१
तथा बुद्धप्रवृत्तायां (ब्र) १३५.४२	तथा वैश्ववर्णो राजा (ब्र) ३७.८	तथेति चक्रतुः प्रीतो (गी) ५२.६३	तथेत्युक्त्वा तु देवेन्द्र (ब्र) ६५.८	तथेत्युक्त्वा सुरगणा मदनं (गी) २.३६
तथा ब्रह्मपरीविष्टो (ब्र) १३८.१७	तथा वैश्ववर्णं पुण्यं (गी) २७.३३	तथेति चोक्तत्वा धरणीं (ब्र) ६३.३०	तथेत्युक्त्वा राजानं (ब्र) ८२.२१	तथेत्युक्त्वा सुरगणा (गी) ४.२१
तथा मया मुनिष्येष्टाः (ब्र) १३८.१४	तथा वैश्ववर्णं पुण्यं (गी) २७.३३	तथेति चोक्तत्वा धरणीं (ब्र) ६३.३०	तथेत्युक्त्वा राजानं (ब्र) ८२.२१	तथेत्युक्त्वा सुरगणा (गी) ४.२१
तथाऽप्यमरास्ती पितृमित्रव (गी) १०४.६	तथा विवर्णो देवस्य (गी) ५६.१०५	तथेति तानाह नृपान् (ब्र) ६२.१२	तथेत्युक्त्वा दशमं नमस्य (गी) ५३.६६	तथेत्युक्त्वा सुरगणा (गी) ४४.५
तथा महागदा वैवर्ण्यसे (ब्र) ५८.४२	तथाऽप्यमरास्ती पितृमित्रव (गी) ११३.११५	तथेति प्रतिजज्ञे सा (गी) ५४.२७	तथेत्युक्त्वा दिनकरो (गी) ६६.८	तथेत्युक्त्वा स्तूयमाने (गी) ६१.४२
तथा मातः करिष्यामि (गी) १०५.७२	तथाऽऽश्विश्चेन्द्रवसुप्रणीता (ब्र) ८३.३२	तथेति शंभुवचनात् (गी) ४०.१४४	तथेत्युक्त्वा विष्णुतांद (गी) ४०.१६६	तथेत्युक्त्वा तासवर्ण (गी) ३८.११८
तथा मुनीनां सर्वेषामा (गी) ५.३२	तथाऽऽश्विश्चेन्द्रवसुप्रणीता (ब्र) ८३.३२	तथेति शंभुवचनात् (गी) ४०.१४४	तथेत्युक्त्वा पुनरुक्तो (गी) १०१.२२	तथेत्युक्त्वा देवेशस्तत (गी) ६६.४८
तथा मोहः प्रमादश्च (ब्र) १२६.६४	तथा संदशने तस्य विनाशं (ब्र) ५५.६८	तथेति हरिवाक्यं (गी) ५२.८७	तथेत्युक्त्वा प्रजनाप (गी) ७०.३१	तथेत्युक्त्वा भगवान्देव (गी) ३६.३७
तथा यतनं करिष्यामि (ब्र) ४४.२८	तथा समस्तीर्थाणि (ब्र) ६२.११	तथेत्युक्त्वा स मुक्ता (गी) ५६.६५	तथेत्युक्त्वा प्रियावाक्यो (गी) ६६.१७	तथेत्युक्त्वा मुनयो मेने च (गी) ३४.८०
तथा यत जगद्भानि (ब्र) ८३.१६	तथा सुवर्णाऽपि न (गी) ५८.३७	तथेत्युक्त्वा स मुक्ता (गी) ५६.६५	तथेत्युक्त्वा अभिष्टुतोऽपि (गी) ६८.१०	तथेत्युक्त्वा सतिनं (ब्र) १८.६२
तथा युक्तं श्रिया युक्तं (गी) १०.३५	तथा सुवर्णा पुत्री च (गी) ५८.५०	तथेत्युक्त्वा स मुक्ता (गी) ५६.६५	तथेत्युक्त्वा भरद्वाजः (गी) ५१.१३	तथैव कोपाद्दोऽपि (गी) ४२.१५
तथा युगानां परिवर्तनानि (ब्र) १२३.६३	तथाऽपि मुदितो विप्राः (ब्र) ६४.६०	तथेत्युक्त्वा स मुक्ता (गी) ५६.६५	तथेत्युक्त्वा भगवान्देव (गी) ५४.५३	तथैव ग्रहसंस्थानं (ब्र) २१.२
तथा रजतक यथामस (ब्र) १८.६३	तथाऽस्तिवर्तित च सा (गी) ६६.४७	तथेत्युक्त्वा स मुक्ता (गी) ५६.६५	तथेत्युक्त्वा ययुः सर्वे (गी) ५६.३०	तथैव देवगन्धर्व वल (ब्र) १८.३८
	तथाऽस्तिवर्तित च सा (गी) ६६.४७	तथेत्युक्त्वा स मुक्ता (गी) ५६.६५	तथेत्युक्त्वा ययुः सर्वे (गी) ५६.३०	तथैव पापाय्वेतानि (ब्र) २०.२६

तथैव पुनो भगवानुचीकृत्य (ग) ३.३५
तथैव मूनयः साध्या (गी) १६.११
तथैव मेरुतावर्ष्यस्वत्वारो (अ) ३.६
तथैव शूद्रैः सुचिभिः (अ) २.१२१
तथैव चक्रमुनयो वेनस्पर्शं (गी) ७१.८
तथैव च द्विजा योगी (अ) १३१.३७
तथैव जनयामास द्वौ (अ) ३०.६०
तथैव जानुसंस्थेनकरेण (अ) ११०.५५
तथैव देवजा ब्रह्मन्दिशिणा (गी) १.१३
तथैव परदारगान्ये (अ) ११६.३२
तथैव पोरुषं लिङ्ग (अ) १३५.५६
तथैव बहुरूपत्वादिभ्यः (अ) १३३.१६
तथैवमन्त्रयोद्गाकथं (अ) ३८.१०३
तथैववागुरां छित्वा (अ) १३१.१३
तथैव हनुमान्नाङ्गमा (गी) १४.१७
तथैवापोह्यस्तकल्पान् (अ) १२८.५२
तथैवाभयदस्याऽऽसीत (अ) ११.४
तथैवैश्वर्यवीहाजा (अ) ६.२२
तथैवेतं नु ते सर्वं स्तुत्वा (गी) २१.८
तथोक्तस्तं प्रशस्त्याप (अ) ३३.५८

तथोपनयनं चापि (गी) ४१.८
तथोल्लोकोऽग्निमारोध्य (गी) ५५.१०
तथोऽन्तराह्निकं दिवं (अ) १.४२
तदतीवमहापुण्यं सर्वं (अ) १०१.१
तदन्न स्नानमाश्रेण (गी) ५४.१२५
तदग्निवाक्यास्त्वरितं (गी) ७०.१४
तदन्ते ब्रह्मभवनमायाति (अ) ६४.६१
तदन्ते याति गोलोकं (अ) ६४.६५
तदन्ते योगिनां लोकं (अ) ६४.७८
तदन्ते वैष्णवं याति (अ) ११६.४१
तदप्यनुविधीक्षितं (अ) १०१.१४
तदप्रतिहृतं युद्धे दानवात्स (अ) ४.५१
तदभावे च नृपतिः (अ) ११२.१२
तदभुत्सकत्वाद्योपध्वंसनं (गी) ८२.३६
तदर्थं चापि राजान (गी) ६८.२६
तदसं परितापे न नूनं (अ) ७४.१०
तदसं परिजातेन परस्त्वेन (अ) ६४.६६
तदवधयं हि गन्धर्व्यं (अ) १०५.१३
तदस्तुपाटिजातोऽयं (अ) ६४.३२
तदस्तरतामिदं स (गी) ४०.३८

तदस्त्रिभूतानि करोमि (गी) ४०.५३
तदस्माकं प्रवेन्नाथ (गी) ६६.५७
तदहं प्रीतये बध्ने (गी) ६१.६
तदहस्तस्य विप्रेन्द्रा (अ) १२५.४७
तदस्य नागराजस्य कृतंभ्यो (अ) ७७.८
तदहं वर्मयिष्यामि (अ) ४८.२६
तदा कीकं हरेदिव्यं (अ) ११६.३६
तदागच्छत गच्छामः (अ) ७२.१८
तदा चन्द्रस्तु तां तारां (अ) ८२.१३
तदा चलति भूरेणा (अ) १६.२४
तदा चाहं महादेवमग्रवं (अ) ३७.८४
तदा तदमृतं तस्मै (गी) ३६.२६
तदा तदा तु ते भ्यासा (गी) ८८.३५
तदा तदुपपन्नश्च (अ) १३५.५६
तदा तमुत्पपाताहं वरदो (अ) ३२.७५
तदा तां प्रतिमां विप्राः (अ) ६७.६५
तदाऽऽनयोऽप्रवीडाकथं (गी) ७०.२७
तदास्त्वमान ध्येयाः (अ) १२३.५०
तदा दितिः पुनर्विद्ये (गी) ५४.३
तदाधारं जगन्ध्वं सदेवा (अ) २२.७

तदाभयस्यं तरसा तपसा (गी) ५.७७
तदाविद्यायोगिनसं तं वै (अ) ७.२५
तदा पुच्छयं गमिष्यामि (अ) ३३.१७
तदाप्नोति कलं तद्वयक (अ) १३८.२५
तदा प्रकृतिमानेष (अ) १३७.११
तदा प्रभूति तथैव क्षेपे (ग) ६७.६७
तदा प्रभूति वै भ्राता (अ) १.१३७
तदा प्रभूति सा गंगा (गी) १०५.३४
तदा प्रभूत्यम्बुदवाहनो (अ) १२१.६२
तदा मोक्षे तदा पात्ये (गी) ८२.२२
तदाऽऽकृष्टं सर्पसैन्यं (गी) ८६.२४
तदारोह रथं शीघ्रं भोजं (अ) १५.११
तदा विज्ञापी भविता (गी) ६३.१२
तदा विज्ञासमानोप (अ) ६६.१८
तदा श्रमं विनाऽप्यथ (गी) ५.२८
तदा स राक्षसः क्रूरो (अ) ६७.४८
तदाऽभुरारिः स्वं (गी) ३६.५२
तदा मुनीनां प्रविषे (अ) १२१.५३
तदाऽहं प्रवदाकथं मायया (गी) ६४.४
तदाऽहम ग्रवं बद्धे (गी) ५८.३६

तदाऽहमग्रवं देवींस्तच्छन्नं (गी) ४२.३
तदाऽहमग्रवं ब्रह्मविचरं (गी) ५७.५६
तदाऽहमग्रवं विष्णुं (गी) ८६.४
तदोभवरं करारणो (गी) ८१.२०
तदुपसेनो मुणलमयपूणं (अ) १०१.१२
तदुपश्रुत्य तपसा युक्ताः (अ) १.६४
तदुपश्रुत्य निधनं सरणा (अ) ३२.२६
तद्वैश्वनं धृत्वा (गी) २६.११
तद्वैश्वनं धृत्वा मिथः (गी) ४०.१८०
तदेकशरणो राजा यभूव (गी) ५२.२०
तदेतच्छ्रुत्वा तपस्य सर्वधे (अ) १२६.६१
तदेतच्छ्रुत्वा तपस्य सर्वधे (अ) १३३.४४
तदेतच्छ्रुत्वा तपस्य सर्वधे (अ) १३३.४४
तदेतच्छ्रुत्वा तपस्य सर्वधे (अ) ७८.११
तदेतच्छ्रुत्वा तपस्य सर्वधे (अ) ५४.११३
तदेतच्छ्रुत्वा तपस्य सर्वधे (अ) ७८.१०
तदेतच्छ्रुत्वा तपस्य सर्वधे (अ) १२६.१६
तदेतच्छ्रुत्वा तपस्य सर्वधे (अ) १०१.२७
तदेतच्छ्रुत्वा तपस्य सर्वधे (अ) ७७.१८

तदेतद्वचनं श्रुत्वा (गी) ५४.११४
तदेतद्वचनं श्रुत्वा मुनेः (गी) ५४.४०
तदेन्द्रस्य तु सापेन (गी) ६१.१६
तदेव कर्म सुवृद्धमोक्षितुं (गी) २.४०
तदेव काण्डमादाय (गी) १००.६६
तदेव ज्ञानमोक्षोक्तं (गी) ८८.२७
तदेव तु यथा श्रोतं (अ) १३१.२३
तदेव दुःखवृक्षस्य (अ) १२६.५३
तदेव देहि वीर्यं मे (गी) ५६.८६
तदेव प्रीतये भूत्वा (अ) २०.४६
तदेव सुकृतं श्लाघ्यं (अ) ३४.५
तदेववाणीगुणतरं (अ) १२८.३१
तदेवाऽऽहरणुभ्योऽणु (अ) १३५.६२
तदेव विष्णुताः (गी) ४०.१२२
तदेवामृहत्तप्राणा (गी) ६८.१७
तदेवाऽऽहृत्यते सर्वैः (अ) १०५.१०१
तदेवोऽभ्युपगतमेति न (अ) १३६.२१
तदोक्तोन्नेन सा मेना (गी) ७७.७
तदोपना जगदाप्ती (गी) २.२७
तदोत्पन्ना महाप्राजा (गी) ८८.४

तदोवाच नदी गंगा (गी) ४६.१५
तदोवाच हरिश्चन्द्र (गी) ३४.६२
तद्गच्छ धर्मराजाय (अ) १०३.६२
तद्गच्छ बलदेव त्वं (अ) ६६.१५
तद्गच्छामः सुराः सर्वे (गी) २.२०
तद्गुरोर्वचनच्छक्रः (गी) ६१.१०
तद्गीतमवाचः श्रुत्वा गङ्गा (गी) ७.८
तद्गीतमवचः श्रुत्वा (गी) ६.४६
तद्गीतमवचः श्रुत्वा (गी) १०५.६०
तद्गीतं भगवता यथा (अ) १०८.१८
तद्दिने तत्र वसतां (गी) ५३.१४२
तद्वृष्ट्वा दुष्करं कर्म (गी) ५३.१५
तदेव यजनं प्राप्य (गी) ६१.४५
तद्देववचनं श्रुत्वा तदर्थं (गी) ८.६५
तद्देववचनं श्रुत्वा मन्वराहु (गी) ६२.१५
तद्देववचनाच्छक्तिरीश्वरी (गी) ३६.४३
तद्देववचनात्पुत्र तैः (गी) ७६.२३
तद्देववचनाद्वष्टः (गी) ५३.१६१
तद्दोष प्रतिबन्धस्तु केन (गी) ५२.६४
तदनुस्तानि चास्त्राणि (अ) १०३.३०

तद्वि तीर्थं पुण्यतम तत्र (गी) ६४.४१
तद्व्यानपरमो नित्यं (गी) १६.३८
तद्व्यानयोगांस्तु जाता (अ) ४०.१२७
तद्वलं यादवानां (अ) ८७.१३
तद्वत्प्राणवचः श्रुत्वा (गी) १००.३४
तद्वत्प्राण परमं धाम (अ) २१.४२
तद्वत्प्राण प्रोचते चिन्तिः (गी) ६५.४७
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (गी) ३.३७
तद्वत्प्राण तथा तामु (अ) ८१.४२
तद्वत्स्मरणं संभूतं (अ) ६७.१५
तद्वत्स्मरणानुवचनं (गी) १०३.१५
तद्वत्स्मरणं कर्म तिडो (गी) १०३.१४
तद्वत्स्मरणं श्रुत्वा (गी) १३.२६
तद्वत्स्मरणं श्रुत्वा (अ) ७२.१३
तद्वत्स्मरणं श्रुत्वा (गी) ३३.४
तद्वत्स्मरणं प्रयच्छामि (अ) १२६.४२
तद्वत्स्मरणं श्रुत्वा (अ) ५३.५५
तद्वत्स्मरणं श्रुत्वा (गी) ५३.१३८
तद्वत्स्मरणं श्रुत्वा (गी) ४०.६६
तद्वत्स्मरणं श्रुत्वा (अ) ३०.५६

तद्वत्प्राणकारं दृष्ट्वा (अ) ३०.५२
तद्वत्प्राणवचनः कृत्वा (गी) ११.१०
तद्वत्प्राण वचनं (गी) ४३.११
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (अ) ११३.१४५
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (अ) ११३.१३
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (अ) ५७.१०
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (गी) १००.३०
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (अ) १३१.३५
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (अ) ५.३६
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (अ) ११३.४७
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (अ) ११०.६०
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (गी) ५८.२६
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (गी) २०.३४
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (गी) ४०.२५
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (गी) ४.४६
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (गी) ३८.७२
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (गी) ४४.१४
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (गी) ६१.५४
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (गी) ५५.२६
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (गी) ५३.१६

तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (गी) ५५.१५
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (गी) ५.५६
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (अ) १२०.६३
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (अ) ५७.१५
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (गी) २२.३६
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (अ) ७६.६
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (गी) ५७.७७
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (अ) ६६.३
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (अ) १२३.७८
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (अ) ५२.४३
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (अ) १२.३२
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (अ) ७५.११
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (अ) १८.८८
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (अ) ७६.४३
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (अ) ५२.६६
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (अ) ३०.२६
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (गी) ८.७५
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (गी) ६१.२८
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (अ) १२०.७१
तद्वत्प्राण वचनं श्रुत्वा (गी) १०५.३६

तन्मातृवचनं श्रुत्वा (गी) २७.८	तपसा ब्रह्मचर्यं स्व (ब) १२२.६३	तपोभिविधिर्द्वैतस्य (ब) ५४.५६	तपसा तामसाग्भावान् (ब) १३३.५४	तमुच्चाह्वायाः सर्वे (गी) ५.६५
तन्मातृवचनं श्रुत्वा (गी) ३८.८७	तपसोऽपचर्य मत्वा देवी (ब) ३३.६०	तपोयज्ञफलानां च (ब) १२३.१६	तपसो दूर इत्युक्तः (ब) १३५.६४	तमुवाचाय चाण्डालो (ब) १२०.८६
तन्मातृवचनं श्रुत्वा (गी) ४०.१२४	तपसो यज्ञ दानानां तीर्थ- (गी) १.३	तपोरतिरक्तमायस्तन्वी (ब) ३.९३	तमहं देव देवेशमभिवन्द्य (गी) ६१.७०	तमुवाच एवमस्य (ब) ३७.४६
तन्मातृवचनं श्रुत्वा (गी) ५७.१६	तपस्तपसाऽप्य तीर्थेषु (ब) ६८.११	तपोवनमिति कथातं (गी) ५८.१	तमागतं समीक्ष्यो (ब) १२०.५७	तमुवाच मही भीता (गी) ७१.१६
तन्मातृवचनाच्चापि (गी) २७.१०	तपस्तोर्थं मिति कथातं (गी) ५६.१	तपोवनाच्च शाङ्गुलात्मन्ये (गी) ५८.८४	तमाग्निं ज्वलितं दृष्ट्वा (गी) १०.६४	तमेव नगमाश्रित्य कपोतो (गी) १०.२२
तन्मातृवचनादलो गत्वा (गी) ३८.१०१	तपस्तेपे मुनिस्तत्र (ब) ६६.१०	तप्तं हुतं च जप्यं च (गी) ५२.९	तमादाय त्वराकरवा (गी) २३.१०	तमेवंवादिनं देवं वदः (गी) ६६.२५
तन्मा पापमहामोघो (ब) १२०.८५	तपस्तपसा सुरैः सर्वैरजेयो (गी) ५६.१२	तप्य मानास्तु शोभिष्या (गी) १२.४	तमादायागमच्छीघ्रं (गी) ६७.६	तमेवंवादिनं सिन्धु (गी) १०२.१५
तपः क्षयादिहाऽऽगत्य (ब) ४८.४५	तपस्तप्यति यतयो (ब) १७.२१	तमगस्त्यं पूजयित्वा (गी) ६०.४	तमादिकेशं वै देवं (गी) ६६.५	तमोभूतमिदं मयं न (ब) ४३.२३
तपः शरीरास्तपु सर्वा (ब) ३२.८८	तपस्यन्तं तमो नाम (गी) ५२.१०	तमतीव महारोदं मृत्यु- (ब) ७७.५	तमादि पुरुषं देवं हरि (ब) ६.५५	तमोभिभूते ना केन प्रभा (ब) ११.१०
तपश्चरत्सु पृथिवीं प्रवेतः (ब) १.६२	तपस्यन्तं द्विजश्रेष्ठं (गी) ६३.५	तमनाचार संयुक्तं दुरात्मानं (ब) ३६.२	तमायाति महापापो (गी) ६३.११	तमोभूतेषु लोकेषु नष्टे (ब) ३१.३
तपसाऽग्निं प्रसादेन देव (गी) ५.७६	तपस्यन्तं मुनिश्रेष्ठं (गी) ७१.३	तमन्युवाच प्रहसन्निवात्य- (ब) १२०.६३	तमायातमभिप्रेक्ष्य (गी) ५४.३५	तमो रजश्च तस्य च (ब) १२६.१६
तपसा चैव महता जातो (ब) ११.२२	तपस्यन्तं राहुमुत्तं गौतमी (गी) ७२.५	तमन्युवाच मातंग्यं (ब) १२०.३०	तमायातमभिप्रेक्ष्य (गी) ५४.३५	तम्वा दुर्मनुष्येभ्यः सर्वे (ब) १०४.१२०
तपसा दग्धपापा त्वं (गी) ३७.५३	तपस्यभिरतो नित्यमरम्यं (ब) ८.३४	तमचितं कृते होमे (ब) ७६.२३	तमाविश्य तदा विष्णु- (ब) ५.७५	तम्बुर्नारदो हाहा (ब) ३४.६७
तपसा नियमंमन्तैः (गी) ५७.५१	तपस्विजनरसायै सोऽग्रिष्टो (ब) ६३.४	तमर्धमादाय तदा (ब) १०१.५२	तमाश्रमं तं च मुनि तस्य (गी) १६.३५	तया च रमतस्मिन् (ब) ६६.७६
तपसा बलिनो यान्त (गी) ५१.१२	तपस्विनी त्वं वृद्धा च (गी) ३७.१८	तमवाप्य सुराः सर्वे (गी) ६२.२६	तमाश्रित्य नगश्रेष्ठं (गी) ५.२६	तया चाऽऽकथ्यते पापः (ब) १०६.६६
तपसा ब्रह्मचर्येण ब्रतेन (गी) ५७.१८	तपस्विनी फलं प्रोक्तं (गी) ३७.५०	तमच्च कष्टं सुमहद्वजश्च (ब) १३१.५८	तमाश्रित्यनगश्रेष्ठं (गी) ६४.११	तया जघान नं दैत्यं (ब) ६१.३१
तपसा ब्रह्मचर्येण संग (ब) ६८.१२	तपस्विनी महावीर्याः (ब) १.१८८	तमश्चाण्डकटाहेन (ब) १८.६८	तमाश्वास्याय विविधै- (गी) ५२.२२	तया लिगति दुःशार्ता (ब) १०६.६६
तपसा ब्रह्मचर्येण सर्व- (ब) १२८.४	तपांसि मम नष्टानि हुतं (ब) ६६.६१	तमश्चाण्डगुणं ज्ञात्वा (ब) १३२.१४	तमाह नृपतिः प्रह्लादः सुर- (गी) ५२.२६	तया वृत्त्या तु वसतां (ब) ११०.२४
तपसा बाण्यतो बाण्य (गी) ५.४१	तपो जहि महाबाहो (गी) ७२.६	तमः सत्वरजोयुक्तस्तासु (ब) १३३.४२	तमाह राक्षसो भूयो (ब) १२०.६७	तया सहवसद्वाजादय (ब) ८.५
तपसोऽन्ते सुमहतो जातो (ब) ६.३६	तपोऽतप्यन्त केचिद् (गी) ६२.७	तमसा च कृतविघ्नं (गी) ५२.६२	तमाह रामं गोविन्दः (ब) ७८.३५	तयैवमुक्त समुनिस्तस्या- (ब) ६६.७६

तयोः प्रदिवसं कृत्वा (गो) १६.२१	तस्मिन्सुरसुर स्तत्र (ब्र) ७८.२२	तवैव भगवन्भूते वर (ब्र) ३५.२७	तस्मात्तं मुनिशार्दूला (ब्र) ५५.५८	तस्मात्समस्ततीर्थेभ्यः (ब्र) ५६.२०
तयोर्मध्यगो मेरुः (ब्र) १६.४५	तल्लोकवासिनि सार्धं (ब्र) ३६.७२	तवैवर्ष्येण पुष्टांगा (गो) ४.१७	तस्मात्तव धिया कान्ते (गो) ५६.१०६	तस्मात्सर्वप्रयत्नेन नरसिंह (ब्र) ५५.७
तयोर्मध्ये महादेवो ज्योति (गो) ६५.३	तव कर्मकरा चाहं (ब्र) ६६.५७	तवोदरे च देवेश मया (ब्र) ५२.१७	तस्मात्तव धिया साध्वि (गो) ५६.११३	तस्मात्सर्वप्रयत्नेन गन्तव्यं (ब्र) ६१.१७
तयोर्विहरतोरेवं रामकेवाच (ब्र) ७६.१	तव किं वर्तते चित्ते (गो) ३४.५१	तस्मै स नृपतिष्येष्ठो (ब्र) ४७.४२	तस्मात्तवोपदेशेन गंगा (ग) ५६.१०४	तस्मात्सर्वप्रयत्नेन (ब्र) ६३.१४
तयोश्च संगमो यः (गो) ८६.४७	तव श्रीधाम्महादेव (ब्र) ३७.८६	तस्मा एव तु तां दास्ये (ब्र) १६.१४	तस्मात्तेनैव मन्त्रेण (ब्र) ५४.३२	तस्मात्सर्वप्रयत्नेन (ब्र) ६८.२५
तयोश्च सारसर्बस्व (गो) ३.२५	तव नामाङ्कितं तस्यात्कुरु (ब्र) ५३.६७	तस्माच्चैव समुत्पन्नो (ब्र) १.८२	तस्मात्पक्ष्य इमं (गो) ३६.६	तस्मात्सर्वप्रयत्नेन धृते (गो) १६.२८
तयोश्चिह्नान्तरवेत्सुरति (ब्र) ७८.२४	तव पुत्रास्तु किमिति (गो) ८६.१५	तस्माच्छंभुप्रसादेन (गो) ३८.१०३	तस्मात्त्वं शृणु राजेन्द्र (ब्र) १३५.१६	तस्मात्सर्वोत्सर्गिणी (गो) ६४.५०
तयो श्रुत्वा वचो विप्राः (ब्र) ४७.२६	तव पुत्रो गुणज्येष्ठस्त्वं (गो) ४१.२४	तस्माच्छापावन्दी मर्त्ये (गो) ३१.२७	तस्मात्त्वं देवप्रेम्हेवा (गो) ५३.१८	तस्मात्सर्वार्थिणा भूतानि (गो) ७५.६
तयो स्तवात्तु सुप्रीतः (ब्र) २.६७	तव प्रसादाच्चरमो न (ब्र) ३०.६८	तस्माच्छिलस्यै च ध्वजं च (ब्र) १.७१	तस्मात्तव चित्तरागो (गो) ५६.४८	तस्मात्सर्वविघ्नना कान्त (गो) १०.५३
तरंगाङ्कितकेवाच (ब्र) ३८.३३	तव भर्ता च पुत्राश्च सर्वे (गो) ५५.३२	तस्माच्छृणुष्वं मुनयो (ब्र) ११६.१५	तस्मात्तव नरप्रेष्ठ (ब्र) १०३.६१	तस्मात्सर्वोत्सर्गना कार्या (ब्र) १२७.१०
तरत्सविद्यां विततां हृदि (ब्र) ८३.१४	तव वचनाधि संभूतममृतं (ब्र) १२८.१	तस्माच्छृणुष्वं वरुणाभि (ब्र) २३.७	तस्मात्सर्वोत्सर्गः (ब्र) १०८.६	तस्मात्सर्वोत्सर्गः कार्येण जेता (गो) ६०.२५
तरुणस्तव रूपेण चरेयं (ब्र) १०.२५	तव वाच्यं सुरप्रेष्ठ (ब्र) ६६.१६	तस्माच्छाब्दं तवा कार्यं (ब्र) ११२.८६	तस्मात्सर्वोत्सर्गः तीर्थं राहुं (गो) ६.२१	तस्मात्सर्वोत्सर्गः (ब्र) ११८.५४
तदुपगतं रूपेण चरेयं (ब्र) १०.३५	तव संदर्शनाकांक्षो (गो) ४०.१८१	तस्मात्सर्वोत्सर्गः देवेश यमं (गो) २४.३४	तस्मात्सर्वोत्सर्गः तीर्थं राहुं (गो) ६.२१	तस्मात्सर्वोत्सर्गः (ब्र) ६२.८०
तदुपगतं रूपेण चरेयं (ब्र) १०.३५	तव संदर्शनाकांक्षो (गो) ४०.१८३	तस्मात्सर्वोत्सर्गः प्रयत्नेन (ब्र) ४८.६८	तस्मात्सर्वोत्सर्गः तीर्थं राहुं (गो) ६.२१	तस्मात्सर्वोत्सर्गः (ब्र) १३७.५१
तदुपगतं रूपेण चरेयं (ब्र) १०.३५	तवातिशेजसाऽऽविष्टमिदं (ब्र) ४.३६	तस्मात्सर्वोत्सर्गः मुनिष्येष्ठाः (ब्र) ४८.६५	तस्मात्सर्वोत्सर्गः तीर्थं राहुं (गो) ६.२१	तस्मात्सर्वोत्सर्गः (ब्र) १३७.५१
तदुपगतं रूपेण चरेयं (ब्र) १०.३५	तवातिशेजसाऽऽविष्टमिदं (ब्र) ३०.७७	तस्मात्सर्वोत्सर्गः समुद्रधृत्य (ब्र) ६२.५	तस्मात्सर्वोत्सर्गः तीर्थं राहुं (गो) ६.२१	तस्मात्सर्वोत्सर्गः (ब्र) १३७.५१
तदुपगतं रूपेण चरेयं (ब्र) १०.३५	तवातिशेजसाऽऽविष्टमिदं (ब्र) ३१.२५	तस्मात्सर्वोत्सर्गः समुद्रधृत्य (ब्र) ६२.५	तस्मात्सर्वोत्सर्गः तीर्थं राहुं (गो) ६.२१	तस्मात्सर्वोत्सर्गः (ब्र) १३७.५१
तदुपगतं रूपेण चरेयं (ब्र) १०.३५	तवातिशेजसाऽऽविष्टमिदं (ब्र) १०१.२०	तस्मात्सर्वोत्सर्गः समुद्रधृत्य (ब्र) ६२.५	तस्मात्सर्वोत्सर्गः तीर्थं राहुं (गो) ६.२१	तस्मात्सर्वोत्सर्गः (ब्र) १३७.५१
तदुपगतं रूपेण चरेयं (ब्र) १०.३५	तवातिशेजसाऽऽविष्टमिदं (ब्र) ७७.४४	तस्मात्सर्वोत्सर्गः समुद्रधृत्य (ब्र) ६२.५	तस्मात्सर्वोत्सर्गः तीर्थं राहुं (गो) ६.२१	तस्मात्सर्वोत्सर्गः (ब्र) १३७.५१
तदुपगतं रूपेण चरेयं (ब्र) १०.३५	तवैता मूर्तयः कृष्ण वरदाः (ब्र) ४६.६	तस्मात्सर्वोत्सर्गः समुद्रधृत्य (ब्र) ६२.५	तस्मात्सर्वोत्सर्गः तीर्थं राहुं (गो) ६.२१	तस्मात्सर्वोत्सर्गः (ब्र) १३७.५१
तदुपगतं रूपेण चरेयं (ब्र) १०.३५		तस्मात्सर्वोत्सर्गः समुद्रधृत्य (ब्र) ६२.५	तस्मात्सर्वोत्सर्गः तीर्थं राहुं (गो) ६.२१	तस्मात्सर्वोत्सर्गः (ब्र) १३७.५१

तस्मादप्यपरं तीर्थं (गी) १७.१	तस्मादेहि महाबुधे (गी) ६६.३१	तस्माद्विस्तरतो ब्रह्मण- (ब) २५.१२	तस्मिन्कृते यमिपुः (गी) ६५.१३	तस्मिन्नुत्पद्यमाने तु (गी) ४.२२
तस्मादध्यक्षतेमृत्यु- (ब) २८.७८	तस्माद्धर्मः सेवितव्यः (ब) १०७.७३	तस्माद्वेदान् गानित्यं (गी) ५७.३४	तस्मिन्कोकामुखे तीर्थे (ब) ११०.५	तस्मिन्नेव महाभजे (ब) २.६१
तस्मादहं भवितविनम्र- (ब) ८३.३६	तस्माद्धर्मो किं तेन (गी) १००.२५	तस्माद्वज्रज्जिते ते लोकं (ब) ११६.३०	तस्मिन्क्षेत्रवरे पुण्ये दुर्लभे (ब) ६७.६६	तस्मिन्पुनरवरे कश्चिद् (गी) १००.३
तस्मादहनिशं विष्णुं (ब) २०.४३	तस्माद्विष्णो नमस्तद्वच- (ब) २८.४३	तस्माद्वज्रज्जिते ते विप्र- (ब) ११६.२४	तस्मिन्क्षेत्रवरे तिष्ठ- (ब) ३६.७८	तस्मिन्प्रयाते दुर्घर्षे (ब) ५.७६
तस्मादागच्छते वात्र (ब) ६४.७६	तस्माद्विष्णु प्रथमं स (गी) ५६.७६	तस्माद्विज्जिते ते विप्र- (ब) ११६.२७	तस्मिन्क्षेत्रवरे पुण्ये निगं (ब) ३६.८४	तस्मिन्प्रयाते वैश्वोऽमी (गी) १००.५१
तस्मादागच्छते लोकं (ब) १४.६७	तस्माद्विष्णु परमोपरः (ब) ७४.७	तस्माद्विज्जिते प्राप्ते (ब) ३२.२८	तस्मिन्क्षेत्रवरे पुण्ये वैष्णवे (ब) ४३.१	तस्मिन्प्रविष्टे सन्निवे (ब) १२१.८३
तस्मादान्नेयमाख्यातमा (गी) १०४.२१	तस्माद्विष्णुः सतत- (ब) २८.६२	तस्मान्न कार्यं ते (गी) २२.४४	तस्मिन्क्षेत्रवरे पुण्ये विस्वातो (ब) ५६.५	तस्मिन्प्रजं प्रवृत्ते तु (ब) ४५.५०
तस्मादागः समुद्र- (गी) ६१.८	तस्माद्विष्णुः सतत- (ब) ६.७७	तस्मान्न मम विप्रेन्द्र (गी) ७६.१८	तस्मिन्क्षेत्रवरे पुण्ये रामे (ब) ६४.६	तस्मिन्प्राज्ञे रागे नु (ब) ५३.५
तस्मादासीत्समुत्पन्न- (ब) ४३.५०	तस्माद्विष्णुः सतत- (गी) ५६.५२	तस्मान्न संशयः कार्यो (ब) ३२.५०	तस्मिन्क्षेत्रवरे पुण्ये रामे (ब) ६४.६	तस्मिन्प्राज्ञे भवैतं (ब) ७८.१८
तस्मादिदं ममाऽऽयन्- (गी) ४१.७८	तस्माद्यस्मात्तस्य मृत्यु- (गी) ५६.५५	तस्मान्नातः परं किञ्चित् (गी) ५८.५८	तस्मिन्क्षेत्रवरे पुण्ये रामे (ब) ६४.६	तस्मिन्प्रवर्गे नरः पात्रं (ब) २५.३
तस्मादुः खात्मकं नास्ति (ब) २०.४७	तस्माद्यावाह्ये किञ्चित् (गी) ५५.४०	तस्मन्नेवं वेदादिनां (गी) ४०.२८	तस्मिन्क्षेत्रवरे पुण्ये रामे (ब) ६४.६	तस्मिन्प्रवर्गे नु यद्वच- (गी) ५१.२
तस्मादेतत्सुविदितधर्मो (गी) ५६.६२	तस्माद्युयं प्रयत्नेन (ब) २६.३६	तस्मान्नातु कृतं सर्वं (गी) ११.१४	तस्मिन्क्षेत्रवरे पुण्ये रामे (ब) ६४.६	तस्मिन्प्रवर्गे नु यद्वच- (गी) ५१.२
तस्मादेतत्सु विदितधर्मो (गी) ५६.११७	तस्माद्युयं प्रयत्नेन (ब) ६८.३०	तस्मान्नातु कृतं सर्वं (गी) ११.१४	तस्मिन्क्षेत्रवरे पुण्ये रामे (ब) ६४.६	तस्मिन्प्रवर्गे नु यद्वच- (गी) ५१.२
तस्मादेतत्सु विदितधर्मो (गी) ५६.११६	तस्माद्युयं प्रयत्नेन (ब) १२८.२	तस्मान्नातु कृतं सर्वं (गी) ११.१४	तस्मिन्क्षेत्रवरे पुण्ये रामे (ब) ६४.६	तस्मिन्प्रवर्गे नु यद्वच- (गी) ५१.२
तस्मादेतत्सु विदितधर्मो (गी) ३७.७१	तस्माद्युयं प्रयत्नेन (ब) १२१.८	तस्मान्नातु कृतं सर्वं (गी) ११.१४	तस्मिन्क्षेत्रवरे पुण्ये रामे (ब) ६४.६	तस्मिन्प्रवर्गे नु यद्वच- (गी) ५१.२
तस्मादेतत्सु विदितधर्मो (गी) ११६.२२	तस्माद्युयं प्रयत्नेन (ब) १०५.७७	तस्मान्नातु कृतं सर्वं (गी) ११.१४	तस्मिन्क्षेत्रवरे पुण्ये रामे (ब) ६४.६	तस्मिन्प्रवर्गे नु यद्वच- (गी) ५१.२
तस्मादेतत्सु विदितधर्मो (गी) १०५.६८	तस्माद्युयं प्रयत्नेन (ब) २५.१३	तस्मान्नातु कृतं सर्वं (गी) ११.१४	तस्मिन्क्षेत्रवरे पुण्ये रामे (ब) ६४.६	तस्मिन्प्रवर्गे नु यद्वच- (गी) ५१.२
तस्मादेतत्सु विदितधर्मो (गी) ७६.२१	तस्माद्युयं प्रयत्नेन (ब) ११.१२८	तस्मान्नातु कृतं सर्वं (गी) ११.१४	तस्मिन्क्षेत्रवरे पुण्ये रामे (ब) ६४.६	तस्मिन्प्रवर्गे नु यद्वच- (गी) ५१.२
तस्मादेतत्सु विदितधर्मो (गी) ५२.८१	तस्माद्युयं प्रयत्नेन (ब) ३७.३६	तस्मान्नातु कृतं सर्वं (गी) ११.१४	तस्मिन्क्षेत्रवरे पुण्ये रामे (ब) ६४.६	तस्मिन्प्रवर्गे नु यद्वच- (गी) ५१.२
तस्मादेतत्सु विदितधर्मो (ब) ८८.११	तस्माद्युयं प्रयत्नेन (ब) १३८.३५	तस्मान्नातु कृतं सर्वं (गी) ११.१४	तस्मिन्क्षेत्रवरे पुण्ये रामे (ब) ६४.६	तस्मिन्प्रवर्गे नु यद्वच- (गी) ५१.२

तस्य कायं समाविश्य (गो) ४८.२१
तस्य कीर्तयंशश्चैव (ब्र) ११८.५०
तस्य गेहे समुत्पन्नो देवो (ब्र) ६.३७
तस्य ऋक्षः समुत्पन्नो तेजसां (ब्र) ६.५७
तस्य चारयतः सोऽश्वः (ब्र) ६.५३
तस्य चैश्वर्यो भार्या (ब्र) ५.६३
तस्य तत्प्राप्य दुष्प्राप्य- (ब्र) ७.१८
तस्य तद्वचनं श्रुत्वा (ब्र) ३२.७७
तस्य तद्वचनं श्रुत्वा बालः (गो) ८.५०
तस्य तद्वचनं श्रुत्वा मुनिः (ब्र) ५०.२१
तस्य तद्वचनं श्रुत्वा कर्ण्य (ब्र) १२०.७६
तस्य त्वकरणं वक्ष्ये (ब्र) ११३.१४७
तस्य त्ववरजः पुत्रः (ब्र) ११८.३८
तस्य दक्षिणतो विप्र- (गो) २३.१
तस्य दाशरिणीं रत्नपुरं (ब्र) १११.४१
तस्य देवगणः प्रीतो (ब्र) ११८.४६
तस्य देहादिका शक्तिः (ब्र) ५६.८
तस्य नामो समुत्पन्नं (ब्र) ७१.३६
तस्य नामानि वक्ष्यामि (ब्र) ५७.१६
तस्य निःश्वाश्वाग्नेन रज (गो) ५.६५

तस्य पाद प्रहारेण शकटं (ब्र) ७५.२४
तस्य पापस्य च कलं (ब्र) १०६.३४
तस्य पुत्रश्चतुर्वाङ्मनः (ब्र) ११८.४१
तस्य पुत्रः सूर्यनिभः (गो) २२.३
तस्य पुत्रस्य त्वासीद (ब्र) ५.४५
तस्य पुत्रा बभूवुर्ह्यसौ (ब्र) १४.५
तस्य पुत्राश्च पोशाचव (गो) ५५.५
तस्य पुत्रास्तयः शिष्टा (ब्र) ५.८७
तस्य पुत्रः खनद्विभश्च (ब्र) ५.७६
तस्य पुत्रो बाल एव (गो) १०१.२५
तस्य पुत्रो भरो नाम (गो) ५७.३
तस्य पुत्रोऽभवद्देवो गारुडः (ब्र) २.२६
तस्य पुत्रो महादेवो (गो) ७२.४
तस्य पुत्रो महानासी (ब्र) ५.६२
तस्य पुत्रो महाराजः (गो) ६०.३
तस्य प्रचेतः प्रमुखा (ब्र) ११८.३३
तस्य प्रभावश्च स्वान्मया (गो) २१.२
तस्य प्रभाव ते मात्वा (गो) ८.२६
तस्य प्रभावं प्रवक्ष्यामि (गो) ५५.२
तस्य प्रभावं प्रवक्ष्यामि (गो) ७५.२

तस्य प्रभावं वक्ष्यामि (गो) ६२.२
तस्य प्रभावात्तं देवं (गो) ४०.६
तस्य प्रसन्नो भगवान् (गो) ६६.३१
तस्य बाहुसहस्रं तु (ब्र) ११-१६५
तस्य भार्या तथा स्वाता (गो) ६६.३
तस्य भार्या तथाभूता (गो) १०.१०
तस्य भार्या तु जाबाला (गो) ६६.२
तस्य भार्या रूपवती (गो) ५७.४
तस्य भार्या ममानाम्नी (गो) ३८.१०
तस्य भार्या हेतिनाम्नी (गो) ५५.३
तस्य मातुर्मनोदोषाद- (गो) १००.४
तस्य मायावती नाम पत्नी (ब्र) ६१.१८
तस्य पत्न्यावितं तेजः (ब्र) ७.१०
तस्या गह्वरी माया (ब्र) १२१.१८
तस्य या प्रथमा मूति- (ब्र) २८.२८
तस्य रूपं प्रवक्ष्यामि नाम (गो) ६.७
तस्य द्विमुन्नता दृष्ट्वा (गो) ४.४
तस्यैवः पूजनं चक्रे स (गो) ८.६
तस्य वंशो मुनिश्रेष्ठा (ब्र) १०.४६
तस्य वाक्चं नदी सा तु (ब्र) ६०.६
तस्य वारिभ्यं वेगमापीय (ब्र) ५.८३

तस्य विक्रमतो भूमि (ब्र) १०४.६५
तस्य विस्तार माक्यास्ये (ब्र) २.१८
तस्य वै संततिर्नाभूदिति (गो) ८.५
तस्य शापभयादभीष्टः (ब्र) ६१.७८
तस्य शिष्यत्वमभ्यस्तव (ब्र) ८६.२०
तस्य संस्तूयमानस्य तेजः (ब्र) ७.८
तस्य संस्पर्शं निघ्नं तपाय- (ब्र) २२.१४
तस्य सत्यरथा नाम पत्नी (ब्र) ६.२४
तस्य सत्ताजितः सूर्यः (ब्र) १४.१३
तस्य सा वचनं श्रुत्वा (ब्र) १२०.१४२
तस्य स्वकृपमरुद्वयं (ब्र) १२४.१३
तस्य स्वकृपं वक्ष्यामि (ब्र) ११३.६
तस्य स्वकृपं वक्ष्यामि (गो) १०.६
तस्य स्वकृपं वक्ष्यामि (गो) ५४.२
तस्य स्वकृपं वक्ष्यामि (गो) ८७.२
तस्य स्वकृपं वक्ष्यामि (गो) ६१.२
तस्य स्वकृपं वक्ष्यामि (गो) ६४.२
तस्य स्वसा विष्टिरिति (गो) ६५.३
तस्य ह्येवमती कन्या सा (ब्र) ५.६०
तस्य होताऽभवद्देवि- (गो) ७०.३

तस्य ह्येवितशब्देन (ब्र) ८२.२४
तस्याश्च वाक्चं हरयोऽनु- (गो) ८७.२०
तस्याधस्तात्तनाद गतं (ब्र) ३२.६१
तस्या नगर्वाः पर्यन्ते (ब्र) १२०.६
तस्या निवर्तिते देवे (गो) १०५.४१
तस्यान्ते च स्वयं (ब्र) १०५.२८
तस्यान्ते श्राद्धाग्नौ जानो (ब्र) १२०.६१
तस्यां वनायां मम्मर (गो) ७७.८
तस्यां जज्ञे च प्रयुग्मो (ब्र) ६१.१२
तस्यां जातो महानग्नि- (गो) ४०.१३३
तस्यां तिथौ पुमान्स्वप्ने (ब्र) ६६.१५
तस्यांऽऽजमानं दक्षिणान् (गो) ६६.२६
तस्यां स नृपतिः पूर्वं (ब्र) ४२.१
तस्यां समुद्यतः पारो (ब्र) ३०.६६
तस्या अपि प्रसादं च (गो) ८.६६
तस्याः परतरं तीर्थं न (गो) १०५.८
तस्यापि केशवोद्योगं (ब्र) ६८.१४
तस्यापि च श्रुतीहृत्य (ब्र) ३४.१२०
तस्यापि पुत्रस्तेजसवी (गो) ८.४७
तस्याः पुत्रो महादेवो (गो) ७२.३

तस्याः पुत्री महाश्वेदी (गी) ६१.३	तस्याः स भर्ताऽप (ब) १२१.७३	तस्यै वराहं मायं भूया (गी) ३१.११	तां बद्धां पञ्चतरस्यां (गी) १०.२६	तादृगुपप्रवृत्त्या तु तदेव (गी) १०५.२७
तस्यापि भगवान्बाहुं (ब) ३४.३५	तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा (ब) ६६.२५	तस्यैव चापजो भ्राता (ब) ११८.६२	तां ब्राह्मणः प्रत्युवाच (ब) १२०.१३७	तादृगकारि मुष्मिन्त्वा (गी) ४.६२
तस्यापि रुक्मिणःपौत्री (ब) ६२.८	तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा (गी) १०.७३	तस्योत्पन्नं धनश्याम- (ब) ८४.३६	तां योनिं ब्रह्मणो विद्धि (ब) २८.७६	ता देवबान्धवाच्च तथैव (गी) ४०.५५
तस्याः पुत्रो महाप्राज्ञो (गी) १६.५	तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा (गी) २२.३२	तस्योत्पन्नतिशरैर्जनाः (गी) ४.७	तां यौवनद्वयामप (ब) १२१.४७	तान्बाधन्त महिताः (ब) ३०.६
तस्याप्यध्ययनं यज्ञो (ब) ११४.१२	तस्यास्तोत्रे ऋषीगुण्या- (गी) ३४.४५	तस्योपरि स्थितं देवं (ब) ५०.३१	तां वायं धनदः श्रुत्वा (गी) २७.३०	तान्ब्रह्मरोज्यगन्तायो (गी) ४०.१३८
तस्याः प्रभावं प्राशस्त्य- (गी) ५८.६०	तस्यास्तु संगमः पुण्यो (गी) ५६.८	तां गच्छन्तीं नृपगृहं (गी) ३१.१०	तां शम्भुकामो भगवान् (ब) ४.३३	तानागतान्द्रिजस्ते तु (ब) १.१३
तस्याभिमानं वृद्धि च (ब) १.६६	तस्यां चांतिमहाभोमं (ब) ७७.३	तां गच्छिः काव्यपुत्राय (ब) ८.२६	तावच वृक्षास्तां च (गी) ३३.११	तानागतान्भूवभुतांसागरा (गी) ८.२४
तस्यार्मागिरसा जाता (गी) ७४.७	तस्याऽऽश्रमे च गर्भः स (ब) ६.४०	तां च प्रोचुः सुरगणा (गी) २.२८	तांश्चैव नष्टान्विज्जाय (ब) १.१३८	तानागतान्मृगशीर्षवान् (ब) २४.१६
तस्यामितक्षेमं मुष्मिन्मुपतं (गी) ६७.८	तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा (गी) ४१.५६	तां च वृद्धवा नरः (ब) १३०.६	तां समाराध्य मुचिरं (ब) ६७.२५	तानागतान्हरिः प्राह (गी) ३६.४५
तस्यामेवाभवत्पुत्रोमहावस (ब) ६२.७	तस्यां व्यापारयाग-स (गी) १८.३८	तां चापि प्रतिमां रामः (ब) ६७.६२	तांस्तत्त्वविदनादप्य (ब) १२८.५६	तानि पादाद्व्याहृणाय (ब) १२०.८१
तस्याऽऽयुर्वन्देपुत्रगीतम- (गी) ३७.१०	तस्याः प्रदक्षिणं चक्रे (गी) १६.२०	तां तथावादिनीं तादृशी (ब) ५.११	तांस्तथा ब्रूयतः सर्वान्महर्षी (ब) २.३८	तानि वदामि संक्षेपान् (गी) ६.५
तस्याजने महान्क्षेपः (ब) १२२.७३	तस्यान्ववायः सुमहान्भोजा (ब) १३.४५	तां दृष्ट्वा चारुतर्वाङ्गी (गी) ५२.१४	तांस्तोकाकामनवाप्नोति (ब) ५५.७०	तानि सर्वाणि संधाय (ब) १३०.१६
तस्यावाचं निष्कम्बाऽऽमु (गी) ६१.८	तस्यामाघस्त गर्भं (ब) १३.४०	तां दृष्ट्वा नृपतिः (गी) ८७.८	तां स्वीचकार ललनां यूथे (गी) ८१.५	तानि मन्त्रानि संग्रह्य (ब) ८१.६
तस्या विवाहे रामाद्या (ब) ६२.६	तस्याऽऽसीद्विजयोमूढं (ब) १३.१७	तां दृष्ट्वा पुण्डरीकाक्ष (ब) ४३.७२	ता आगताः पुत्रकाणि (गी) ३२.६	तान्भिक्षैर्वैदिकैर्मन्त्रैर्बुधो (ब) २६.४७
तस्यान्ध कक्षां ज्ञात्वा (ब) ३६.६	तस्यां हि शप्तमात्रायां (ब) ६.४३	तां दृष्ट्वा विवृष्टाः (गी) १६.१०	ताः कथा न काबासात् (ब) ६५.१५	तादृष्ट्वा पादवानाह (ब) १०१.३०
तस्याश्चक्षुःश्रुतिलिप्तो (ब) ३२.६३	तस्याश्चक्षुःश्रुतिलिप्तो (ब) ८.३७	तां दृष्ट्वा बडबार्क्यां (गी) १६.२५	ताञ्जित्वा पुनरव्यागाद् (गी) ८१.८	तान्निवार्य वलः प्राह (ब) ६६.७
तस्याश्च संगमः पुण्यो (गी) ५८.७४	तस्यैवृक्षं वतं चाऽऽसीदवहं (गी) ८३.४	तां दृष्ट्वा विकृता (गी) ३२.४	ताद्वयन्ति तथा विप्रान् (ब) १०५.६४	तामप्यश्रुत्वा कृपण (गी) ३४.६६
तस्याश्चैवान्तरं पुर- (ब) १.२२६	तस्येन्द्रियनिविष्टानि स्व (ब) ७०.६०	तां दृष्ट्वा विकृतां (गी) ५१.३	ताद्वयमास पादेन (गी) १६.१६	ताम्युजयित्वा राजाऽसी (गी) ४१.५१
तस्याऽऽश्रयश्च द्विविधो (गी) १०५.१८	तस्येयं मतिरुत्पन्ना (ब) ४२.६	तां दृष्ट्वा विगतामन्दो (गी) १०१.३३	तातः प्रावृत्स्वर्षव्यं (गी) ४०.१६८	तान्येव सर्वशीर्षानि (गी) ३५.२६
तस्याः सत्यभारता च (ब) ६६.१७	तस्यैते भ्रातरश्चाऽऽन- (गी) २७.३	तां निशां समुदीच्य (ब) ४७.१७	तादृग्भूतस्ततोब्रह्मा (ब) ४३.३०	तामप्रयोऽप्यनुत्तितापिता (गी) ३०.२०

तापिवच तथादिरयं (ब्र) ५२.१४	तामसा निरयं यान्ति (ब्र) १३३.४९	तारषिषं खे विमल (ब्र) १३१.५६	तावत्सकोपो भयमोह- (गी) ४७.१३	तिर्यग्योनिमनुष्यत्वे (ब्र) १३४.५४
ताः पिबन्ति सदाहृष्टा (ब्र) १८.१३	तामसीं ता समाकृषाता (ब्र) ७१.२२	तारामयं भगवतः (ब्र) २२.१	तावद्देवाः स्थिता (गी) ४२.२२	तिर्यग्योनिमहृष्ट्रेण (ब्र) १२१.५
ताभिः प्रसन्न चित्ताभिः (ब्र) ८१.३१	तामहं प्रतिगच्छेयं नो (गी) १०२.६	तावत्प्रजापतेः पुत्रावरुणो (गी) ६६.३	तावन्तिः श्रीकृता पुंसां (गी) ५२.७३	तिर्यग्योनिमहृष्ट्रेण (ब्र) १३४.२
ताभिराप्यनं तेषां (ब्र) ११२.२५	तामागवय प्रियां बुद्ध्या (गी) १०.४५	तावत्समाकृष्ट महीधर- (ब्र) ३४.१८	तावद्भूतां हृदिचन्द्रं (गी) ३४.५	तिलगन्धो दक्षेयुक्तं तत्र (ब्र) ११२.५
ताभिराप्यायनं तेषां (ब्र) ११२.२५	तामाज्ञाप्याय दृष्ट्वा च (ब्र) ८५.२३	तीर्थायं नयनं द्रष्टुं पदि (गी) ४०.११३	ता वायमाणाः पितृभिः (ब्र) ८१.४०	तिलतण्डुलतायं च रयत (ब्र) २६.५४
ताभिः समन्विताबाहू (गी) ४०.२०६	तामादायाय सचिवा (गी) ४१.४८	तासं वरुणकाकोतो (ब्र) ११२.१०३	तावालोच्य ततो दुःखाद् (गी) ८०.१८६	तिलघेनुप्रदानेन यत्कनं (ब्र) ६२.६५
ताभ्यां देहोदयामं त्वं (गी) ५३.६०	तामानोय भवं पूज्य (गी) ८२.२३	तासाना पततां शब्द- (ब्र) ७८.७	तावाहृतुमो देवो पतिनो (गी) ५५.४१	तिलवत्तत्र गेहोन्ते (ब्र) १०६.११४
ताभ्यां यत्पूर्वं वृत्तान्तं (गी) ५३.६१	तामानोयस्य हृदये (गी) १००.६२	ता लोकमातरश्चैव (ब्र) ३२.८६	तावचतुर्नृपक्षेष्टं (गी) ३४.१७	तिलागावो धनं घाग्वं (गी) १३.२७
ताभ्यामव्यापृतं वस्तु (गी) १७.३	तामाववास्थ ततः (गी) ३८.६४	तालैः पूगफलश्चैव (ब्र) २६.१६	तावचतुस्तदा सर्वास्ता- (ब्र) २.६३	तिलाः पवित्राः परमाः (ब्र) २७.३७
ताभ्यामुभयभ्यां पुरुषैर्युग्म (ब्र) १२५.४१	तामाह सलितं कृष्णः (ब्र) ८५.२	तावच्छर्तं स्वर्गाश्रमो (गी) ५३.१२०	तावचतुर्नृपयः सर्वे (ब्र) २.६२	तिष्ठन्ति तद्वयमाणाश्च (ब्र) १०६.१०५
ताभ्यामुभयभ्यां संश्रयो (ब्र) ३४.६०	तामेव गोनमीं मन्तो (गी) ५३.१२५	तावत्कन्या प्रदातव्या (गी) ६५.१४	तावचतुर्नृपयः सर्वे (ब्र) २.६२	तिष्ठन्ति मानवास्तत्र (ब्र) ३६.३७
ताभ्यो वाच्यं कृतिकाभ्यः (गी) १२.१२	तामोषधींमम पितृदंशं (गी) १००.६४	तावत्कृष्णप्रसादेन (ब्र) ४०.३६	तावचतुर्नृपयः सर्वे (ब्र) २.६२	तिष्ठन्ति मुखास्त्रयता- (गी) ८७.२४
तामग्रतो हरिदृष्ट्वा (ब्र) ६७.३७	ताम्वलपत्रनिचयंस्तथा (ब्र) ६५.११	तावत्पितृपुरी भूया (ब्र) १११.५०	तावचतुर्नृपयः सर्वे (ब्र) २.६२	तिष्ठन्ति वैव गच्छन्तो (गी) ३८.४१
तामदर्शनमहं तत्र होमं (गी) ३.१८	ताम्वलपुष्पवदना (ब्र) ४४.६	तावत्पुष्पिर्नीवितभ्यं (गी) ५३.४०	तावचतुर्नृपयः सर्वे (ब्र) २.६२	तिष्ठन्ति परश्च स्वाणश्च (ब्र) ३८.७६
तामदृष्ट्वा महारात्रो (गी) १६.४६	ताम्रकुम्भवती दीप्ता (ब्र) १०६.८७	तावत्सर्वोत्तमोजन्तुः (गी) ६७.१२	तावचतुर्नृपयः सर्वे (ब्र) २.६२	तिष्ठेह त्वं महाबाहो (ब्र) १५.१८
ता मञ्जरीताः पञ्चसुता (गी) ३२.६	ताम्राभावेऽर्कपञ्चस्य (ब्र) २६.२५	तावदग्न्यानि तीर्थानि (गी) २.२	तावचतुर्नृपयः सर्वे (ब्र) २.६२	तिसृभिर्ब्रह्म हृत्पामि- (गी) ५३.१६८
तामन्तः प्रसवा दृष्ट्वा (ब्र) ७.२६	तारकाङ्गुयमापन्नं कृष्टं (गी) २.४२	तावदग्न्यानि तीर्थानि (गी) २.२	तावचतुर्नृपयः सर्वे (ब्र) २.६२	तिसृभिर्ब्रह्म हृत्पामि- (गी) ५३.१६८
तामपवयद्बुधो (गी) ३८.६७	तारकाङ्गुयमापन्नं भीषणं (गी) २.१६	तावदग्न्यानि तीर्थानि (गी) २.२	तावचतुर्नृपयः सर्वे (ब्र) २.६२	तिस्रः कोटयोऽश्वकोटी (गी) ७.३४
तामपाव्य नमस्याय (गी) ११.११	तारयन्त्येष पितरा (गी) ४०.१८५	तावदग्न्यानि तीर्थानि (गी) २.२	तावचतुर्नृपयः सर्वे (ब्र) २.६२	तिस्रः कोटयोऽश्वकोटी (गी) १०.७७
तामवेक्ष्य जनः सर्वो (ब्र) ६८.३४	तारयन्त्येषुतां पृथ्वीं (ब्र) १३०.७	तावदग्न्यानि तीर्थानि (गी) २.२	तावचतुर्नृपयः सर्वे (ब्र) २.६२	तिस्रः कोटयोऽश्वकोटी च (गी) १०.७६

तिस्रः कोट्योऽधर्मकोटी (गी) १०५.८३	तीर्थाणां च पृथग्भावं (गी) ६.३	तुष्टाव विविधैर्वीर्यै (गी) ६३.४८	ते कुण्डे यान्ययतीचाश्च (ब) २०.२४	ते देवा दानवाः प्राप्ता (ब) ६.८
तीरमूलद्रव्यं प्राप्य सुख (ब) १६.२८	तीर्थाणां वरमं तीर्थं (ब) ३१.३०	तुष्टुनुविबिधैः स्थावैः (ब) ३०.६२	ते क्षुधातां मृदं शुद्धां (गी) ८.२३	तेन कार्यं च चतुर्वर्णां (ब) १११.२१
तीर्त्वा च दुस्तरं जगम् (ब) १३२.६६	तीर्थाणामप्युपयोगां तथा (गी) ७६.१५	तुष्टुवृक्षैर्जतां योनि (ब) ३०.४६	ते गन्धिधान्यैश्च ग्राह (गी) ३०.७	तेन किं तनुजेनेह (गी) ५३.४३
तीर्थैश्चैवस्वरूपिण्या मस्यां (ग) ५.६६	तीर्थाणामुत्तमं तीर्थमप्ययं (ब) ४२.५६	तुष्टे भर्तारं नाराणां (गी) १०.४०	ते चागोयामहदुष्टवा (ब) ७५.२२	तेन ज्ञानेन विज्ञायगति (ब) १३२.४४
तीर्थं चैवाविमुक्ताख्यं (ब) २३.५२	तीर्थानि शुभदान्यायान् (गी) ३८.१३१	तुष्टोऽज्यगतात्प्रतिपति (ब) १२१.३६	ते चाऽऽप्त्ययं नृपं प्राप्ताः (गी) ८४.२३	तेन तृप्तिमुवायान्ति ये (ब) ११२.२३
तीर्थं पञ्चनदं चैव (ब) २३.५०	तीर्थान्ययुतसंख्यानि (गी) ८६.१०	तुष्टोऽस्मि तव भक्त्याऽहं (ब) ४१.७१	ते चापि देवास्तामदुष्टैव (गी) ४०.४७	तेन त्विदानीं बहतां (ब) ६.११
तीर्थं श्रीपेश्वरो यज्ञ (गी) ४५.२०	तीर्थान्याहुर्मृनिगणाः (गी) ७१.३०	तुष्टोऽस्मि तव वाक्येन (गी) ५५.२०	ते चैतान् कृतोद्योगात् (ब) ११७.६२	तेन देवं मनुष्येषु (ब) १३४.४१
तीर्थं मृनिगणाकीर्णं (गी) ७५.१३	तीर्थं चाश्वाससंज्ञं वै (गी) ४८.२६	तूष्णीभूते तु धनदे (गी) २७.२५	तेजः संहस्य दुर्धर्ममवश्यम् (ब) १.२२८	तेन नष्टेषु वेदेषु (ब) १०४.१००
तीर्थयात्रा प्रसंगेन सुतां (ब) ८.३५	तीर्थेभ्येतेषु मतिमान्विरजे (ब) ४०.७	तृणगुल्मलतावस्ती- (ब) १२१.३३	तेजसा तस्य ते ध्वस्ता- (ब) ३४.५०	तेन प्राप्तिवर्णयेण धनेनैव (ब) ३४.६१
तीर्थयात्राफलं यत् (ब) ६२.८३	तीर्थकण्टकयुक्तेन शर्करा- (ब) १०६.७	तृतीयस्य पदस्यास्य (गी) ४.४६	तेजसा दह्यमानास्ते (ब) ३०.४५	तेन ब्रह्मशिरो नाम (ब) ७.२२
तीर्थं यात्राफलं सम्यक् (ब) २५.७४	तुङ्गकूटात्समादाय (ब) ११०.४३	तृतीयां चैव गृहेभ्यः (ब) ११३.८८	तेजसा संभूतं रूपं (गी) ६२.२१	तेन मृत्तितं च मृत्तितं च (गी) १७.१३
तीर्थराजजले स्नात्वा (ब) ४०.५५	तुम्बुरास्तु चराश्चैव (ब) २५.६१	तृतीया तस्य मृत्तिर्वा (ब) २८.३०	तेजस्वभ्यधिकं तस्य (ब) ४.६	तेन भूभूते न कुण्डलि (ब) १०५.३१
तीर्थराज महाशब्दम् (ब) ४२.५१	तुरगस्यास्य शक्नोऽपि (ब) ८२.५३	तृतीया वै सुप्रज्ञां च (ब) ४७.४७	तेजस्वी ब्राह्मणस्यां (ब) ११.१६७	तेन यस्यामवाप्रांशतान् (ब) २२.२१
तीर्थराजस्तु स पुनः सर्वं (ब) ५६.१८	तुल्यं शीघ्रं तथोप्युक्तं (ब) १३१.६	तृतीयां स्वर्णवर्णां (ब) ४७.५४	तत्रोत्पन्नैश्चैव महावरोधः (ब) १२६.७३	तेन ये तनता प्राप्ता (ब) ११२.२४
तीर्थं सेवा कृता सम्यक् (गी) ३७.६२	तुल्यं शीघ्रं तथोप्युक्तं (ब) १३१.६	तृतीयां विवसे ये तु (ब) १०७.४५	तेजो वायो संयुक्तं (ब) १३२.२०	तेन विद्वद्भिन्नैवोऽपि (गी) २.३२
तीर्थं सेवापात्रदान वत (गी) ५४.१८	तुल्यतामिह पर्यामि (ब) १३६.२८	तृप्ताः स्मेति सकृत्तोयं (ब) ११०.७१	ते तमूचुर्बुनिवरं ज्ञानदः (गी) ८८.२२	तेन विप्रेण सर्वैर्ज्ञैः (गी) १००.८७
तीर्थस्य चेदं गदितं (गी) ८०.२२	तुषाः कणाश्च सगती वै (ब) २१.३६	तृप्तोऽस्मि सर्वभोगेषु (गी) ७६.३४	ते तरन्यं क्षितामेतां (ब) ६४.१३	तेन वृद्धिं परां नीतः (ब) २२.२०
तीर्थस्यास्य प्रभावश्च (ब) ७२.११	तुषाणां रविशीर्षाणि (ब) ११३.२५	तृप्यन्ते तेन चापेक्षाल (ब) ११२.३१	ते तस्य वचनं श्रुत्वा (ब) ६८.२६	तेन शत्रुदेन महताऽहस्ताः (ब) ३७.५६
तीर्थान्तु पिप्पलासूत्रं (गी) ४०.१३२	तुष्टायामय तस्यां वो (गी) ४६.८	तृप्या वहुविधा माया (गी) ६६.१४	ते तान्पितृगणान्देव्या (ब) ११०.२६	तेन शूद्रान्नसोपेण (ब) ११५.२६
तीर्थानि शीतशीमंशा (गी) १७.१६	तुष्टाय परमैः स्त्रोत्रे (ब) ४३.४३	तृप्तिवच्यं सुधाऽऽभिष्टो (ब) ५२.१५	ते दानवाः सर्वे एव (गी) ६०.१०	तेन संख्यं दिजस्याऽभौद (गी) १००.५

तेन सप्तसु द्वीपेषु (अ) ११.१६७	तेऽपि तत्र परं स्थानं (अ) १५.७७	ते विशन्ति नराः शूराः (अ) १२५.११६	तेषां पुत्राश्च वीराश्च (अ) ११.१३८	तेषु पुण्या जानपदाश्चिरा (अ) १८.६
तेन स्वर्गयेनाथ तदा (अ) ११.३६	तेऽपि तत्सक्षण इव (अ) २१.३४	ते वै मनुष्यतां यान्ति (अ) ११७.१४	तेषां यथाति पञ्चानां (अ) १०.४	तेषु प्रभवमाणेषु (अ) १२३.६०
तेन हैहयराजस्य (अ) १०४.१०३	तेऽपि तेनैव मार्गेण (अ) १.१३६	ते ब्रुत्वा स्वरिताः सर्वे (गो) ४६.६	तेषां यवीयान्पतौ (अ) ११.१०१	तेषु स्नानं च दानं च (गो) २६.२६
तेनाऽऽरोदधी रजो (गो) ६३.१६	तेऽपि विश्ववसः पुत्राः (गो) २७.४	तेषां कर्त्तव्यान्मो भ्राना (गो) ६७.३	तेषां लघ्यान्मानानां (अ) १२३.८५	तेषु स्नानं च दानं च (गो) ३४.६१
तेनातिमान सस्तापः (गो) ५२.५६	तेऽपि श्रुत्वा मुनिश्रेष्ठाः (अ) १३८.४	तेषां कथयपुत्राणां (अ) ३०.७	तेषां वचनमाकर्ण्य ब्राह्म (अ) २४.३७	तेषु स्नानं च दानं च (गो) ५२.१०२
तेनान्नातः कृष्णोऽपि (अ) ८८.१८	तेऽपि संपूज्यं तं देवं (अ) ११८.३	तेषां कुले मनिश्रेष्ठा (अ) ११.२०३	तेषां वागीश्वरी देवी (गो) १०.४६	तेषु स्नानं च दानं च (गो) ७४.२६
तेनापि पतता तत्र (अ) ७७.१२	तेऽप्येव मन्त्रया सु (गो) ३६.३	तेषां स्थातानि गोत्राणि (अ) ८.६१	तेषां समागतानां च स (अ) ४५.४४	तेषु स्नानं च दानं च (गो) ७६.४५
तेनापोहति घर्मात्मा (अ) १०६.१६	तेभ्यो न देवममृतं (गो) ३६.१८	तेषां चक्षुषि नाराचैः (अ) १०६.६८	तेषां समुपविष्टानां (अ) ११०.७	तेषु स्नानं च दानं च (गो) ८१.२८
तनामृता नदी पुण्या (गो) ५२.६४	तेभ्यो यदीदमदिकमनु (गो) ४०.१६३	तेषां जनपदाः पञ्च (अ) ११.३६	तेषां सर्वाणि कार्याणि (गो) ३६.५३	तेषु स्नानमथो दानं (गो) ४२.२७
तेनाऽऽलोकितमात्रोऽलो (गो) ४८.२५	ते मोहमृत्यवः सर्वे (अ) १०५.४२	तेषां ज्येष्ठस्त तत्रा (अ) ११.२०६	ते सर्वे सर्वदा भद्रा (अ) ७२.५३	तेषु स्नानेन दानेन (गो) ५५.५६
तेनावाप्तं यमः स्फोटं (गो) ४०.१५४	ते यान्ति काञ्चनैर्यानि (अ) १०७.१५	तेषां नद्वचनं श्रुत्वा (अ) ३६.६	तेषां सर्वे मुरगणाः (गो) ८८.३०	तेष्वप्यनम्य दातार- (गो) १०६.२५
तेनाहं द्वि मुखो जातस्ता (गो) ६४.२८	ते यान्ति दिव्यवर्णानि (अ) १०७.११	तेषां तीर्थं तेन नाम्ना (गो) ८८.४०	तेषां स्वरूपं भेदं च (गो) १.२०	ते सर्वे प्रतिमन्तश्च (गो) ५३.८६
तेनाहं सकला दत्ता (गो) १३.२५	ते यान्ति लोकपालैरनु (अ) १०७.२४	तेषां तु शिर्यगमनं (हि) १३२.११०	तेषां स्वसारः पञ्चार्च (अ) १३.६०	ते सर्वे सर्वदा भद्रा (अ) ७२.५३
तेनाऽऽहूतस्त्वग्नेति (गो) ६६.६	ते यान्ति विद्वता नग्नाः (अ) १०५.६१	तेषां तु परमा मुक्तिः (गो) ५६.१२१	तेषां स्वागदानानि (अ) ११४.३५	ते सुगन्धाः सुदेषाश्च (अ) १०७.३६
तेऽनुज्ञाता अगिरसा (गो) ८८.५	ते वाग्ययचै रयैश्चैव (अ) १०७.१३	तेषां तु मनसा रश्मी- (अ) १२६.८०	तेषां मन्त्रं समानीय (अ) १०६.३८	तेऽहिदुष्टयिपञ्चाला (अ) ७७.१३
तेनेयं दूषिता सर्वा (अ) ७७.७	ते मयं च पुनः काले (गो) ८८.१६	तेषां नद्यश्च सतैव (अ) १८.१०	तेषां मयि च भो विप्रा (अ) १.१७७	ते हि तस्या वचः (अ) ११०.११
तेनेयं पृथिवी सर्वा (अ) ११.१६६	ते ये लक्ष्मण जायन्ते (गो) ५३.१४६	तेषां निविशतां स्वेषु (अ) ५५.४३	तेषामप्यतिपागानि नाशं (गो) ६१.५५	ते हृष्टमनसः सर्वे रजि (अ) ६.१०
तेनैवोक्तं पठेहं (अ) ११४.२६	ते यध्यमाना बीरेण (अ) ६४.५	तेषां पात्रविशेषाश्च (अ) २.२२	तेषामारोग्यतां चापि (गो) ५४.६०	तैः पीयन्ते सरिच्छृङ्गास्ता (अ) २५.२५
तेनोक्ता सा लघा तत्र (अ) ३३.१८	ते बाह्यस्तस्त्वन्योन्यं (अ) ७८.२८	तेषां पुत्राश्च वीराश्च (अ) १.२०३	तेषामेते प्रदूषयन्ते (अ) १०६.३६	तैरप्युक्ते कुरुध्वेति (अ) ११०.४७
ते पतन्ति सुधीरेषु (अ) १०६.१५२	ते युधं प्रोचुरमरा देहि (गो) २१.६	तेषां पुत्राश्च वीराश्च (अ) १.२१४	तेषामेवं प्रवृत्तानां (अ) १.२३५	तैरियं पृथिवी सर्वा (अ) २.१५

तैरियं पृथिवी सर्वा (अ) ३.५३	तोमरा हंसमागण (अ) २५.५७	वाहि वाहि गदापाणे (गी) ३६.२७	विमर्तये नमो देव (गी) ३६.३२	ब्रंतायां वादहीनेन स (गी) १०५.२३
तैर्वा जटास्थितागंगा (गी) ५.२०	तो रवानो सरमापुत्री (गी) ६१.६२	वाहि वाहि जगन्नाथ (गी) २०.२५	विर्ज्येत् कवचं दिवयम् (अ) ५५.४१	ब्रंलोचय चक्षुस्तोषणां (गी) १६.३
तैश्च संयमिभिर्भावं (अ) ११२.३६	तो समुत्पलविज्ञानी (अ) ८६.१	वाहि वाहि जगन्नाथ (गी) ३६.३५	चितोचन जटोद्भूते सर्व (गी) ७.५	ब्रंलोचय जघिनी वाणा (गी) २.३६
तैश्चापि स्वर्धते सर्वो (अ) ३२.१६	तो हत्वा वसुदेवं च (अ) ८२.१५	वाहि वाहीति गोविन्द (अ) ८२.२५	चितोचन नमस्तोऽस्तु (अ) ५५.८	ब्रंलोचय दर्शनं चापि (अ) ११.३४
तैश्चैव कुरुते कार्यं (अ) १२६.२२	त्यक्त्वा चक्रादिकं (अ) ६८.६	वाहि मां दुःखितं कृष्ण (अ) ४६.४४	चितोचन नमस्तोऽस्तु (अ) ११८.४	ब्रंलोचय दोषकं देवं (अ) २६.३६
तैः सार्धं तु समालोच्य (अ) ४५.४	त्यक्त्वा पूर्वकृतं कर्म (अ) १२६.८४	ताहि मामरविन्दाक्ष (अ) ६६.१६८	चितोचनं सुरेशानं प्रथमं (गी) ७.१४	ब्रंलोचय द्रावणं करं (अ) १०४.१२६
तैस्तच्छरीरभूतसृष्टं (अ) १०८.७	त्यक्त्वा मानुष्यकं (अ) ११६.१६	वाहि विष्णो जगन्नाथ (गी) ४३.६	चित्यं साधने यत्नः (अ) ११३.१०	ब्रंलोचय धारिणं देवं (अ) ६२.२२
तैस्तु द्वादश साहस्रं च (अ) १२४.११	त्यक्त्वा स रेमे मुदितस्य (अ) ६६.६६	ताहि विष्णो महाराज (अ) ४६.४	चितिक्रमक्रमाश्रित (अ) ७५.१८	ब्रंलोचय क्षत्रवानेव (अ) ७१.३०
तोमरा हंसमागण (अ) २५.५०	जयाणां मपि पुत्राणां मेकं (गी) ३४.५५	विकचाटार संयुक्तं (अ) ३६.१६	चितिविष्टपस्य परिवेष्टितः (गी) ५६.३५	ब्रंलोचय सकलं बोध्य (अ) ३०.८८
तोयकुलमपः स्प्रष्टुम् (अ) १४.१४	त्रयाणामपि लोकाणां (गी) १.६	विकटः पर्वतं श्रेष्ठो (गी) ६०.११	चितिरास्तस्य देयस्य (अ) ११८.६३	ब्रंलोचय मुदरे कुला (अ) ७१.३५
तोया चैव महागोरी (अ) २५.३४	त्रयाणामुपकारार्थं लोकानां (गी) ६.३१	विकटः शिरिरश्चैव (अ) १६.३३	चितिर्गो जास्तिष्ठैवैव (अ) १६.५०	ब्रंलोचय मेत्वाधित (अ) २१.११
तोयेनाऽऽकाशगंगाया (अ) ६२.४५	त्रयाणामुपकारार्थं लोकानां (गी) ७.७	त्रिजगत्पावनीं शक्तिं (गी) ३.२७	चितिर्ध्वं यः पठेद्विद्वां (अ) १३८.३०	ब्रंलोचय मेतत्कृतकं (अ) २१.१६
तोषयामास वरुणं (गी) ३४.२०	त्रयोदश्यां चाद्रपदे (अ) ११६.५६	त्रिजटायां त्रिशीर्षाय (अ) ३८.११	चितिर्ध्वं यो जपेद्विद्वां (अ) ४६.५८	ब्रंलोचयार्जितं देवं (अ) ६८.४
तो गावाश्चपूणांक्षी (गी) २१.४	त्रयोऽभिर्बन्धिता लोका (अ) ६.७५	त्रिविधं समनुप्राप्य (अ) ६७.१८	त्रिः सप्तकुल मुद्रां च (अ) ६७.७१	ब्रंलोचयानन्द जन्मं (अ) ४०.४६
तो जित्वा नृपति मौर्यं (गी) १०१.१६	त्रयो लोकस्थो देवाश्चैव (अ) ७०.३७	त्रिदिवस्यां स्तथा देवान् (अ) १०४.६१	त्रिसंध्यं श्रुतिपुत्राद्या (अ) १७.१४	ब्रंलोचयेश्वरं नो युक्तं (अ) ६४.६४
तोऽपि कैराश्च विख्याता (अ) ११.२०४	त्राता न कोऽप्यसि (गी) २.११	त्रिदेवत्वं तु यत्तीर्थं (गी) २.१	त्रिणं स्थानानि चैतानी (अ) १३४.५५	ब्रंलोचयैतत्सर्वं (अ) ११४.७७
तो दक्षिणोत्तरायामावा (अ) १६.४७	त्रातारः सन्ति मुनयो (गी) १६.३१	त्रिदेवत्वं महातीर्थं (गी) ५२.८६	त्रिण्यपरयानि भो विप्राः (अ) ४.७	त्र्यम्बकं नाम तत्तीर्थं (गी) ६.६
तो दक्षिणोत्तरायामावा (अ) १६.४६	त्रातास्तावास्तव्या गावः (अ) ८०.३२	त्रिदेवत्वं सरयुगे (गी) १०५.३०	त्रिण्यापत्यगम्यतो तस्यां (अ) ३०.५०	त्र्यम्बकायाऽधिकानाम (अ) १८.३८
तो दृष्ट्वा विकसद्भवन् (अ) ८३.२५	त्रातु मां कश्चिदित्याह (अ) ३३.३५	त्रिदेवत्वं सुरेशानं (गी) १०५.१	त्रैतानि कश्चपूतेन (अ) ११५.५१	त्र्यम्बकस्य जटोद्भूते (गी) १५.१३
तो वाङ्म स च मे मुष्टिः (अ) १०३.३२	त्रायस्व नोऽप्य देवेश (अ) १०४.६५	त्रिनेत्रः कश्चिच्छेता (गी) ४३.८	त्रैताद्याप्रयोः संघी (अ) ११०.६	त्रयाणां को नु पूज्यः (गी) ६०.५

त्वगस्थिमांसं शुकं (ब्र) १०८.१६
त्वगस्थिमांसं समुत्सृज्य (ब्र) १०८.२५
त्वर्णं स्पर्शं तथा शब्दं (ब्र) १३२.१८
त्वराः कमलपत्रस्य (ब्र) ५३.८
त्वस्तः शरीरे पश्यामि (ब्र) ३८.८
त्वस्तः श्रेष्ठा वरिष्ठाश्च (ब्र) ३२.१६
त्वस्तः सुराणामहारः (ब्र) ६६.१३४
त्वत्तोऽमरास्तु पितरो (ब्र) ८८.३३
त्वत्तो रोहर्ष्यं लोको (ब्र) ६६.१६०
त्वत्तो विराट् समुत्पन्नो (ब्र) ६६.१६३
त्वत्प्रतापं भयात्स्वर्गा (गी) ४०.१५५
त्वत्प्रसादान्महाभाग (गी) १०.८०
त्वदृते नास्ति मे बन्धुर्धो (ब्र) ४६.४५
त्वदेकधारणो निश्चयं (गी) ६६.३०
त्वद्भीता अनाशकमा- (गी) ५५.२४
त्वद्भीता अनुव्रजन्ते (गी) ५५.२३
त्वदीर्यमाशिता नित्यं (गी) ४.१३
त्वन्नाम संकीर्तनतो (ब्र) ११०.३५
त्वन्माया मूढमनसो (ब्र) ८८.४२
त्वं कर्ता च विकर्ता (ब्र) ६३.२६

त्वं कर्ता सर्वभूतानाम् (ब्र) ८५.८६
त्वं कालः सृष्टिकर्ता (ब्र) ३१.१२
त्वं कालस्त्वं कला (ब्र) ६६.१४८
त्वं गच्छेत्पुं ब्रवीन्नान्दी (गी) २४.१३
त्वं गतिः सर्वभूतानां (ब्र) ३०.६४
त्वं गुह्यं मम मिमञ्च (गी) ६८.११
त्वं गुह्यस्त्वं गुह्यतमस्त्वं (ब्र) ६६.१५४
त्वं मौनमि सदा पूज्या (गी) ८२.३८
त्वं च प्रियसखी नित्यं (गी) ५६.११५
त्वं च संकर्षणो देवस्त्वं (ब्र) ६६.१५६
त्वं ज्येष्ठस्त्वं वरिष्ठस्त्वं (ब्र) ६६.१५७
त्वं प्राता जगतां नाथ (ब्र) २.६
त्वं दिवपालाश्च धर्माश्च (ब्र) ५२.२६
त्वं दीवं त्वं प्रभुमंष्टु (गी) १०.४१
त्वं नमस्त्वं मनश्चैव (ब्र) ५२.२४
त्वं पयोनिधयः शैलाः (ब्र) ८८.३१
त्वं परास्त्वं परस्वाऽऽज्ञः (ब्र) ७७.४५
त्वं पिता जगतः शंभो (ब्र) ११०.३४
त्वं प्रशास्ति महीं (गी) ५७.२०
त्वं ब्रह्मा त्वं हादेवस्त्वं (ब्र) ३१.११

त्वं ब्रह्मा पशुपतिर्यमा- (ब्र) ८४.५६
त्वं भर्ता मे पुरा दिष्टो (ब्र) ३७.३२
त्वं भूतकृत्वमव्यय (ब्र) ६६.१४०
त्वं भूतिः संनतिः कीर्तिः (ब्र) ७२.४६
त्वं मांसं रुधिरं मेदः (ब्र) १३५.२१
त्वं मांसं रुधिरं मेदः (ब्र) १३५.२५
त्वं यमः पितृराट् देव (ब्र) ५४.२७
त्वं यमस्त्वं च नियमस्त्वं (ब्र) ६६.१५३
त्वं विद्यावान्मज्जपाणे (गी) ५४.६४
त्वं विश्वकर्मा जिष्णु- (ब्र) ६६.१४२
त्वं विश्वजेता त्वं शर्म (ब्र) ६६.१४३
त्वं विश्वमोनिस्त्वं (ब्र) ६६.१४६
त्वं विष्णुस्त्वं हरिश्चक्रो (ब्र) ६६.१३६
त्वं बुधहानमुषेधवापि (गी) ५६.३६
त्वं सर्वदर्शनः श्रीमांस्त्व (ब्र) ६६.१४७
त्वं सर्वं विष्णुसुखरस्त्वं (ब्र) ६६.१५०
त्वं सभोगितं चेति (ब्र) १३५.६
त्वं संप्राप्तुमर्चिता (गी) ६८.२६
त्वं स्रष्टा वं तथा (ब्र) ६६.१४६
त्वं स्वाहा त्वं स्वधा (ब्र) ७३.७

त्वं हि तस्य वधायैकः (ब्र) ५.६८
त्वं हि ज्ञानविदां श्रेष्ठः (ब्र) १३३.३
त्वं हि धारयसे लोका- (ब्र) ३२.६६
त्वं हि नः परमो धाता (ब्र) १०४.६६
त्वं हि ब्रह्मविदः (गी) ५३.१६६
त्वमग्निदिपदां नाथ- (ब्र) ५७.४४
त्वमग्नौर्धामणीस्त्वं (ब्र) ६६.१५२
त्वमन्तरात्मा जगतोऽस्य (गी) ६७.३०
त्वमनन्तः कुतजस्त्वं (ब्र) ६६.१४१
त्वमन्तरात्माऽखिलदेह (ब्र) ५६.२७
त्वमन्तः सर्वभूतानां (ब्र) ८५.८३
त्वमष्टमूर्त्या सकलं (गी) २७.२१
त्वमस्य जगतो नाभिः (ब्र) ७७.३१
त्वमादिस्त्वस्य मां गारस्त्वं (ब्र) ६६.१४४
त्वमापः पृथिवी चैव (ब्र) ५८.३०
त्वमिन्द्रस्य यमश्चैव (ब्र) ३८.५७
त्वमीशानस्त्वमनन्त (ब्र) ५२.२८
त्वमृगयजु सामचैव (ब्र) ६६.१४५
त्वमेक नारणं देव यस्य (ब्र) ३४.५१
त्वमेव वेज्यसे देव (ब्र) ३८.६८

त्वमेव जगतां नाथः (गी) २४.३०
त्वमेव देव जानीये (गी) ३६.५३
त्वमेव देवदेवेश भूत (ब्र) ३८.४२
त्वमेव ब्रह्म विवर्षण (ब्र) ३८.६३
त्वमेव लोकत्रयवर्तिनाय (गी) ५२.४३
त्वमेवाऽऽश्रमसंघाश्च (ब्र) ३८.४७
त्वया कार्याः ऋतुश्चैव (गी) ३६.७०
त्वया कृता जायता (गी) ४०.२४
त्वया चात्र नपस्तोत्र (गी) १८.४६
त्वया न दत्तं किंचिच्च- (गी) ६६.२२
त्वया नायेन देवानां (ब्र) ६३.३
त्वया यदभयं दत्ता (ब्र) ६७.१७
त्वया राम गुह्या च (गी) ५३.१६०
त्वया सृष्टं जगत्स्त्वं न (गी) ४.५०
त्वयि तिष्ठति को लोकं (गी) ५२.१७
त्वयि तिष्ठन्तुः जेन्द्र (गी) ५३.३१
त्वयि नाथे जगन्नावध्य (गी) ४.१०
त्वयि स्मृते जगन्नाथ (गी) ६६.१८
त्वया जतोऽयं तं कोप (ब्र) ६२.२०
त्वयामुक्तो मुनिश्चासीत् (ब्र) ४६.१८

त्वष्टा चापि ययौ स्थानं (गौ) ७०.३२
 त्वष्टा तस्मै ददौ कन्या (ब्र) ३०.४६
 त्वष्टुर्वशिष्यान्पुत्रान् (गौ) ६८.२५
 त्वष्ट्रा महात्मना चापि (गौ) ३६.१७
 त्वाचिरार्हस्यपते ततः (गौ) ६३.४१
 त्वां दिक्षु पातु गोविन्दो (ब्र) ७५.२०
 त्वां निहृत्वाद्य बाणेन (ब्र) २.८५
 त्वां वहामि सदा मार्गे (गौ) २०.१७
 त्वामनाराध्य जगतां (ब्र) ८८.४१
 त्वामहं चाद्य देवेश (ब्र) ६६.१८४
 त्वामृते यादवाश्चने (ब्र) ८२.१७
 दंष्ट्रा कराल वदनो गत्वा (गौ) ६३.३४
 दंष्ट्रा ग्रेण समाहृत्य (ब्र) ११०.३८
 दंष्ट्रा मुखश्च सौम्यश्च (ब्र) ३५.२५
 दंष्टया यः समुद्धृत्य (ब्र) १०४.३४
 दक्ष इत्येव नाम्ना त्वं (ब्र) ३२.३१
 दक्ष दुःखं न कर्तव्यं (ब्र) ३८.१०४
 दक्षप्रोक्तं तत्त्वं चापि (ब्र) ३८.१२१
 दक्षयज्ञ विनाशं च वीर्यं (ब्र) ३६.३

दक्षयज्ञविनाशार्थं (ब्र) ३७.७१
 दक्षः शिष्टजनान्वेष्टी (ब्र) ११५.३६
 दक्षस्ताः प्रददौ कन्याः (ब्र) ३०.४
 दक्षस्या पुत्रा ह्ययंश्वा (ब्र) १.१२६
 दक्षस्याऽऽस्तनष्ट कन्या (ब्र) ३२.६
 दक्षिणञ्चोत्तरं चैव (ब्र) २३.५६
 दक्षिणस्यां महात्मानं (ब्र) २.१२
 दक्षिणस्योदधेः कान्ता (ब्र) ४४.६
 दक्षिणस्योदधेस्तीरे जने (ग) ६५.७४
 दक्षिणस्योदधेस्तीरे (ब्र) ४३.५३
 दक्षिणाग्रान्कुशान्कुत्वा (ब्र) ११०.७३
 दक्षिणामददारसोमस्त्री (ब्र) ७.१४
 दक्षिणां गे तयाऽऽत्मानं (ब्र) ४३.३७
 दक्षिणां च यथाशक्ति- (ब्र) ६४.४५
 दक्षिणार्णवमभ्यागात्केसरी (गौ) १४.५
 दक्षिणार्णं तु सा दत्ता (ब्र) ११.१५५
 दक्षिणेनेषुषी दिव्येखज्जं (ब्र) ५८.४३
 दक्षिणोपक्रमे भूयो (ब्र) २६.२६
 दक्षिणे दूषिते देव शिवे (गौ) ३६.४
 दक्षो नाम महाभागः (ब्र) ३७.३६

दक्षोऽपि मनसा देवं भवं (ब्र) ३७.६०
 दक्षभोगा निवेतुस्ते (गौ) ८६.२७
 दक्षमक्षाबुधौ श्रान्ता (गौ) ६६.६
 दग्ध एव प्रभुं भद्रे (ब्र) ३६.१०
 दग्ध्वा कामं तदा विप्राः (ब्र) ३६.१३
 दग्धं समागृह्य कृतान्त (ब्र) ३४.१३
 दण्डकारणमध्यस्थां (गौ) ५६.६६
 दण्डकाराश्चा सिकाराः (ब्र) ४२.४२
 दण्डवत्प्रणिपार्तश्च (ब्र) २६.४८
 दण्डवत्प्रणिपार्तश्च (ब्र) ३६.८७
 दण्डवत्प्रणिपार्तश्च (ब्र) १२०.४
 दण्डात्मा मालिनी तोर्यं (ब्र) २३.६६
 दत्त इत्यपि विख्यातः (गौ) ४७.२
 दत्तकशोभना तस्य पुत्रः (ब्र) ३२.६१
 दत्तमित्येव जानीहि (गौ) ५६.६७
 दत्तमित्येव ज्ञाकल्यो (गौ) ६३.२३
 दत्तमेतन्मया तुभ्यं (ब्र) ३३.५७
 दत्तः शक्रेण तुष्टेन लेभे (ब्र) १०.१६
 दत्ता च हरिणा तत्र (गौ) ५२.६७
 दत्ताश्रयस्तुति श्रुत्वा (गौ) ४७.१८

दत्ता मयेयं ते पुत्र पुनरतां (गौ) ८.६४
 दत्तेय मृषिशादू स कन्या (गौ) १६.२६
 दत्तो हि वाविकः सर्वो (ब्र) ७५.३
 दत्त्वा चाहं न गृह्णामि (ब्र) ३३.५६
 दत्त्वा जगाम शिखरं (ब्र) ५.३४
 दत्त्वा तां यो भवेद्धर्मः (गौ) १०५.६४
 दत्त्वा तु भोजनं तेभ्यः (गौ) ६६.१३
 दत्त्वा दानं च विप्रेभ्यो (ग) ४७.१६
 दत्त्वा दानं द्विजातिभ्यो (ब्र) ५६.३१
 दत्त्वा दानान्यनेकानि (गौ) ५२.४
 दत्त्वा पितृणां पिण्डाश्च (ब्र) ६०.५
 दत्त्वा पितृषु तं सार्धं (ब्र) ११२.१३१
 दत्त्वाऽध्वं गच्छद्रूपं च (ब्र) २६.३६
 दत्त्वां मध्वं विधिबदानाभ्य (ब्र) ४५.७
 ददशं कदरं तत्र नानारत्न (गौ) ३८.६
 ददशं चक्षुष्मन्त्य (ब्र) ५०.१५
 ददशं च विबुध्वा सा (ब्र) ७३.२६
 ददशं च सुगन्धाद्यं (ब्र) ६४.२७
 ददशं चात्पदभार्यं (ब्र) ७६.१३
 ददस्व चास्त्राणि मुनि (गौ) ४०.४०

ददशं तत्र चैवोभौ (ब्र) ८४.८५
 ददशं परमं भेषं मुनिदं (ब्र) ६६.१०१
 ददशं योगमास्थायस्वां (ब्र) ४.४१
 ददशं स हरि तत्र देवैः (ब्र) ६६.१११
 ददशं सागरं रम्यं (ब्र) ४२.४६
 ददशाञ्जनसंकाशां (ब्र) ६७.३३
 ददाति सा महा विष्णु- (गौ) ६६.११
 ददात्यभिमतान्कामान् (ब्र) ७१.४२
 ददात्येव ततो राजन्- (गौ) ६८.६
 ददाति मह्यं यथाशां (ब्र) ३४.१२८
 ददाह कार्तवीर्यस्य (ब्र) ११.६६२
 ददाह नां पुरीं भक्तं (ब्र) ६८.४३
 ददाह वलवद्भोतश्चित्र (ब्र) ११.६६३
 ददौ जित्वा वसु- (गौ) ७०.२०
 ददगुः पादये तस्मिन्कुवतां (ब्र) ६५.१३
 ददगुणापि ते तत्र (ब्र) ७७.२३
 ददगुं यारुणं छत्रं (ब्र) ६३.३४
 ददौ जलं प्रतर्क्याय (गौ) ८०.१६
 ददौ तस्मिन्महावशं (ब्र) १०४.११४
 ददौ स दत्ता धर्माय (ब्र) १.१४०

ददौ स दश धर्माय कथय-(ब) ११०५
ददौ सत्राजिते धैर्य (ब) १४.४४
ददौ स शिशुपालाय (ब) ६१.३
दद्यादभिमुखं सर्वमर्षनं (ब) २७.५०
दद्यान्मसिते वस्त्रे (ब) ८४.३८
दधि हृत्वा वक्रश्चापि-(ब) १०८.८७
दधोचि प्रातिघेयो वा (गी) ४०.७७
दधोचिमन्नुवन्देवा (गी) ४०.१२
दधोचिरप्याह गभीरस्त-(गी) ४०.३६
दधोचिरिति विस्वातो (गी) ४०.५
दधं चिसुमुनिहय-(गी) ४०.२२६
दधोचेः सा प्रिया निर्य (गी) ४०.७
दधिते कालिदे नागे भग्ये (ब) ८२.२
दधिनः शुक्तिमयः रमेहा-(ब) १८.३६
दधती गच्छावस्तिदध-(गी) १०.८४
दध्ममायानुक्ते च (ब) १२०.३१
दध्मामिमानं तेभ्यं च (ब) ११३.४५
दद्यादानतपोदेवयज्ञ-(ब) ११४.३
दद्या दानं तपः सर्वं (गी) ३७.५५
दद्याद्यं तप्य मेघागु (ब) ११.१३३

दद्यालोरपउच्छन्न (गी) ५३.२१४
दद्या समस्तभूतेषु (ब) ११४.१६
दरिद्रया च सा प्रोक्ता (गी) ६०.५
दर्शनं वासुदेवस्य (ब) ४३.८१
दर्शनार्स्पर्शनाडाऽपि (ब) ६५.७
दर्शयामास देव्याय (गी) ५४.४५
दशितो मानुषो भावो (ब) ७७.३३
दशकोटिसहस्राणि (ब) ११६.३६
दश चाष्टो च संप्रामा-(ब) ८७.११
दशदादशमासाधंमाम-(ब) ११३.१५८
दशदादशवर्षाणां (ब) १६.६१
दशधा तत्पुनः क्षत्रमकरोत् (ब) ५.२०
दश पुत्रास्तहासस्त्वास्त (ब) ११.१३
दशवाहुमं ह्युतेजां (ब) ११८.१२
दशभ्यस्तु प्रचेतोभ्यो (ब) १.१०३
दशमी तस्य वा मृतिः (ब) २०.३७
दश मे मानसाः पुत्रा (गी) ८८.२
दशयो जनविस्तीर्णं (ब) ४२.८४
दश वर्षसहस्राणि तथा (ब) ४८.३२
दश वर्षसहस्र (ब) १०४.३८

दश साहस्रमेकैकं पातालं (ब) १६.२
दशाहंस्य सुतो व्योमा (ब) १३.२४
दशानामश्वमेधानां कलं (ब) २६.४६
दशानामश्वमेधानां कलं (ब) ५५.७१
दशाटमश्वमेधानां (गी) ३४.८
दशावराणि तीर्थानि तप्त (गी) ८४.३१
दशार्णव कुमार्येषु (ब) १११.६
दशाश्वमेधं केदारं ब्रह्म (ब) २३.३४
दशाश्वमेधिकं तीर्थं (गी) १३.१
दशाहं ब्राह्मणाः शूद्रा (ब) १११.६३
दशोत्तराण्येषाणि (ब) २१.२५
दशोत्तरं पयसा (ब) २१.२३
दष्टसूयं हि तद्वारि (ब) २२.१५
दहते तप्त येनोषतं (ब) १०६.११८
दहते तप्त सुधिरं यः (ब) १०६.१२०
दहन्ते यत्र संक्षिप्ता (ब) १०६.८८
दहमानं नृ तर्हीप्तिः (ब) १२४.२२
दाक्षायणी लोकमाता वा (गी) २.२३
दाक्षायणी सर्व शिवा (गी) ५८.७५
दाक्षायण्यस्तथाऽऽविरो (ब) ११८.३४

दाक्षायण्या इति श्रुत्वा (गी) ३६.१२
दाक्षायण्या धृते वाक्ये (गी) ३६.५
दाक्षिणात्यास्त्वमी देशा (ब) २५.५८
दातव्यं भवितव्यवनाय (ब) ४६.६२
दाता ब्राह्मणमत्कर्ता (ब) ११७.२
दाता यज्वा च वीरश्च (ब) १२.८
दातारं यज्ञतपसां निहन्तारं (गी) ४.२६
दातागः सर्वरत्नानां (ब) ४१.३६
दातागो नोऽभिचरन्तां (ब) ११०.८८
दातृभ्यो ह्यथयं (गी) ५६.१२२
दानं दद्यात्तु शूद्रोऽपि (ब) ११४.१४
दानं दातुं च यष्टुं च (गी) ३८.६८
दानमक्षय्यमुक्तिं जन्म-(ब) ११०.१०६
दानमुपतापं धीरं (ब) १३२.६५
दानवाधेनं पुनः स्वार्थ-(ब) ६.१५
दानवानामधोऽङ्गुति (गी) ५६.४४
दानवैरस्यं तथावशास्त्वं (ब) ५२.२६
दानवेष्वो भयं धीरं (गी) ४२.६
दानस्य च फलं विप्राः (ब) ५६.१४
दानेन मृत्युश्चेन्मृत्युश्च (ब) ६२.६६

दानानि दद्याद्विष्ठातो-(ब) ११४.७
दानां ब्राह्मणमत्कर्ता (ब) ११५.३८
रापयिष्यति यः पिण्डाः (ब) ४८.३०
रामोदरोऽसौ गोविन्दः (ब) ८६.१८
दाग्ना वदथा तदा (ब) ७६.७
दायादस्नस्य वैकणो (ब) ११.४८
दायादस्मिन्नादागल्ह राज्यं (ब) ६.३३
दासंयोगयुक्तस्य (ब) १२१.३६
दाशुष्कं शूद्रं विप्रेन्द्राः (ब) ११६.४
दारिते मत्स्यजठरे दग्धे (ब) ६१.१६
दासत्वमगत्पुनं नागानां (गी) ८६.२
दास्तेऽहं यदधीष्ट (गी) ४२.८
दिकपुत्रो मुनिपादुला (ब) ५.१६
दिगीधरश्चित्रस्य (गी) ४०.१०३
दिदेशादानतानुजो (ब) ४५.६७
दिति गर्भस्य वै ज्ञाति (गी) ५४.८६
दिति चापि जिवः प्राह (गी) ५४.१११
दितिरप्याह भर्तारं पुत्र (गी) ५४.१४
दितिर्विजयपुत्रा वै (ब) १.२२२
दितेर्गर्भोऽपि वयुधे (गी) ५४.२८

दितेर्दनोरभिप्रायवत् (गी) ५४.३०	दिव्यरत्नसमायुक्त (अ) ५८.३४	दीनानाथैकभरणं (गी) २५.१८	दुःखायमं कर्मगति (गी) ५३.१५६	दुःखीला दुष्टशीलेषु (अ) १२२.३१
दिनावसाने शंख्यः (गी) १००.५४	दिव्यरूपधरा श्रीमान्दिव्या (अ) ५१.७२	दीनान्धकृपयान्दुःखा (अ) १७१.११	दुःखानि चान्भूतानि यानि (अ) ५६.२७	दुःखरा तत्र नो मुक्ति (गी) ५६.१०७
दिलीपस्तस्य तनयः (अ) ६.७४	दिव्यरत्नधरं कालं (अ) ६६.६३	दीनार्तकृणा बभूवुः (गी) ४०.१५२	दुःखानि याग्येकानि (अ) ५६.२६	दुःखं न परोक्षं यात (अ) ११३.३८
दिलीपस्तस्य पुत्रोऽमृतमस्य (अ) ६.८५	दिव्यरत्नधराः सुधराः (अ) ३६.२३	दीपदाता स्वर्ग लोके (अ) २७.४२	दुःखान्येव सुखानीवि (अ) ८८.३७	दुःखतामस्तकरी रोषां (अ) ६५.४८
दिवं ज पृथिवीं चैव (अ) १.५४	दिव्यवंस्त्रधराः सर्वे (अ) ४२.२४	दीपदा यान्ति यानश्च (अ) १०७.३५	दुःखेनमहताऽऽविष्टो (गी) ५३.१११	दुष्टभावं परित्यज्य (गी) ७.२१
दिवसः को विना सूर्यं (अ) ७७.२७	दिव्यसंनहना चैव इला (अ) ५.६	दीपं ददाति यो नित्यं (अ) २७.३८	दुर्गस्तत्रेव मतः गत्या (अ) १३०.४६	दुष्टानां निग्रहायैव (अ) ७२.४
दिवाकर पुनर्दोष्यां (गी) ३६.२६	दिव्यसंभारसंयुक्ताः (अ) ६२.४४	दीपयन्ति महात्मानं (अ) १३१.४८	दुर्गमस्य भुतो धीमान् (अ) ११.१५८	दुष्टानां शासनादजा (अ) ११४.१०
दिवाकरो देवमयः (गी) ४०.२२३	दिव्यस्त्रीशतयुक्तेन (अ) ५५.७४	दीप्तजिह्वोऽकंठयनो (अ) १०४.७६	दुर्दर्शाः केचिदाभाति (अ) ११६.४४	दुष्टे त्वं निम्नगा भूया (गी) ६५.१४
दिवा स्वलेषु स्पन्दते (अ) २०.२७	दिशाक्षहृदयजो वै (अ) ६.८०	दीप्तिमन्तः प्रपञ्चाद्या (अ) ६६.२	दुर्धरो दुर्बलोनित्यो (अ) ३८.७७	दुष्टशीलेन मनसा (अ) ११६.२६
दिक्पद्मोऽपि सदा (गी) ५६.१००	दिव्यान्मोघान्मक्ष्याणां (अ) ३७.६२	दीपतां भूयतां पूजा (गी) ४.२६	दुर्निरोध्यं मुरगर्भः (अ) १०४.१२७	दुष्टजाः केचिदाभाति (अ) ११६.४५
दिबोदास इति क्वातः (अ) ११.६७	दिव्यान्मोघान्मक्ष्याणां (गी) ४०.२३	दीपतां भूयतां वाऽपि (गी) ३६.२०	दुर्नीतमदंगोविन्द मया (अ) ६३.१२	दुष्टजाशनापरे देव (अ) ११७.४३
दिबोदासाद्वृद्ध्यां वीरो (अ) ६.४६	दिव्यैर्गन्धैश्च माल्यैश्च (अ) ५.७७	दीर्घकालेन महता (अ) ३७.६५	दुर्निधकरपोडाभिः (अ) १२२.३८	दुष्टनरस्य तु दायादः (अ) ११.१७
दिवो हुताशनः प्राणः (अ) ७०.४८	दिवाभिः प्रदिशाभिश्च (अ) १०४.४२	दीर्घमन्तं हंसपादं (अ) २३.२७	दुर्निधमेव गतं सदा (अ) १२२.२६	दुष्टनरस्य तु दायादो (अ) ११.५६
दिव्यगन्धानुलिप्ताङ्गा (अ) ३६.२४	दिशि दक्षिणपूर्वस्थां (अ) १०.२०	दीर्घाननाः करालास्या (अ) १०५.५६	दुर्निधमस्य तनयां स्वयं (अ) ६६.४	दुःसहं न दुरन्तं च (अ) १०५.५३
दिव्यगीतवरेण्यैः (अ) ४४.२०	दिशो विजितुं शक्यतां (गी) ६८.१५	दीर्घांशुर्मुखायुक्तः (अ) २७.३६	दुर्निधमं च मोक्षस्य (अ) १२२.२५	दुर्हितं च मे गच्छ ततः (अ) २.८७
दिव्यज्ञानोपपन्नास्ते (अ) १०१.६	दिशो विजितुं स जगाम (गी) ६८.४	दीर्घांशुर्बलैश्चर्यं (अ) १११.१६	दुर्लभ परमं श्रेयं (अ) २४.२३	दुर्लभं सर्वं यथाभागं (अ) १२५.२८
दिव्यदेहाः कुण्डलिनी (अ) ११६.३८	दीक्षामयं च कवचं (अ) १५.२५	दीर्घिकाभिस्तडांशश्च (अ) ३६.४७	दुर्लभं पावनं धीमार्दवं (अ) ६४.७१	दूरादभ्यागतं (गी) ६३.१६
दिव्यमात्वाभ्यरुधः (गी) १०.६२	दीक्षामात्रेण कुण्डस्य (अ) ११६.६	दीर्घिकाभिस्तडांशश्च (अ) ४०.२७	दुर्लभं मम तच्छायि (गी) ४०.१७७	दूरे स्थिते नृस्यगोत (गी) ७७.१६
दिव्यरत्नविचित्राणि (अ) ६२.४७	दीक्षितं यज्ञसदसि (गी) ५७.१५	दीर्घिकाशतसंपातैः (अ) ६५.१३	दुर्लभा निहता दंष्ट्रा (अ) १०१.१६	दुष्टमते तत्र निहताश्च (अ) ६५.४३
दिव्यरत्नविचित्राणि (अ) ६२.५४	दीनस्य पापघ्नस्तस्य (अ) १२०.७०	दीर्घेऽहं वै त्वया (गी) १०१.२१		

दृश्यते मुनिपादाः (ब्र) ४४.७	दृष्ट्वा गोवीजनः सासः (ब्र) ८४.१३	दृष्ट्वा सकुदहजिष्येष्ठा (ब्र) ४८.६४	देवदानवगणध्वजैर्नर्मः (ब्र) ४३.६	देवं मोक्षं च संयुक्तं (ब्र) १३२.२२
दृश्यमानश्च तदीनरश्च (ब्र) १०५.५१	दृष्ट्वा चुकोप पप्रच्छ (गी) ३६.११	दृष्ट्वा स मातापितरौ (गी) ४०.१८४	देवदानवगणध्वजैर्वंसः (ब्र) २४.३२	देवं वेदमयाध्वारम् (गी) ६४.३५
दृश्यादृश्ये ह्यनुगतततः (ब्र) १३७.६	दृष्ट्वा तत्पत्नीं वीर्यं (ब्र) ६६.१२	दृष्ट्वा स विस्मयो (गी) २२.२२	देवदानवगणध्वजैर्वंसः (ब्र) १०५.१०७	देव वांश्चमयो वज्रं (गी) १०१.१२
दृष्टः पश्येदहरहः (ब्र) ११८.५५	दृष्ट्वा तत्र ऋषीन् (गी) ६२.४	दृष्ट्वा सा तस्य तदीयैः (ब्र) ६६.६४	देवदानवध्वजैः (ब्र) ११०.५०	देवराणां दयः सप्त (ब्र) ८.६७
दृष्टः पृष्टस्तथा भूयः (ब्र) १२०.११२	दृष्ट्वा तदा मुनिर्देवं (ब्र) ५०.३४	दृष्ट्वा तद्दृष्टुं कर्म (गी) ८२.१०	देवदानवसिद्धानां (ब्र) १३४.४	देवरात्रो भवानिन्द्रो (ब्र) ६५.२
दृष्टं केनेति प्रत्यक्षं (ब्र) १०६.१५०	दृष्ट्वा तद्दृष्टुं कर्म (गी) ८२.१०	दृष्ट्वा तं मुनिमावातं (ब्र) ५०.४१	देवदूतैः पृथग्देवान्यस्तान् (गी) ३५.६	देवर्षिः प्रियसंवादो नारदः (ब्र) १.१२२
दृष्टं यदद्य देवेश तव (ब्र) ५३.५७	दृष्ट्वा तां प्रतिमां (ब्र) ६७.३८	दृष्ट्वा तां प्रतिमां (ब्र) ६७.३८	देव देव जगन्नाथश्चैव (ब्र) ५६.२२	देवर्षिभिस्त्वयो वृद्धः (ब्र) १०४.४३
दृष्टमात्रश्च तेनासौ (ब्र) ८८.२०	दृष्ट्वा तामाह संदृष्टो (ब्र) ६६.५५	दृष्ट्वा तामाह संदृष्टो (ब्र) ६६.५५	देवदेव जगन्नाथ (ब्र) ५२.११	देवर्षिभिस्त्वयो वृद्धः (ब्र) १०४.४३
दृष्टमात्रे तगः कान्ते (ब्र) ६६.२२	दृष्ट्वा तु तं यथायाय (ब्र) ४.३५	दृष्ट्वा तु तं यथायाय (ब्र) ४.३५	देवदेव समाराध्य नागः (गी) ४५.१७	देवर्षिभिस्त्वयो वृद्धः (ब्र) १०४.४३
दृष्टमात्रे वटे तस्मिन् (ब्र) ४३.५५	दृष्ट्वा तेनैव संचिन्त्य (ब्र) ४७.१५	दृष्ट्वा तेनैव संचिन्त्य (ब्र) ४७.१५	देवदेवं समाराध्य नागः (गी) ४५.१७	देवर्षिभिस्त्वयो वृद्धः (ब्र) १०४.४३
दृष्टः स राक्षसेनाथ (ब्र) १२०.१७	दृष्ट्वा तो कपसंपत्तौ (ब्र) ४७.३०	दृष्ट्वा तो कपसंपत्तौ (ब्र) ४७.३०	देवदेवं समाराध्य नागः (गी) ४५.१७	देवर्षिभिस्त्वयो वृद्धः (ब्र) १०४.४३
दृष्टाऽजगद्दिना भ्याता (ब्र) २६.१०	दृष्ट्वा जगत् सङ्कुलवशा (ब्र) ६७.६६	दृष्ट्वा जगत् सङ्कुलवशा (ब्र) ६७.६६	देवदेवं समाराध्य नागः (गी) ४५.१७	देवर्षिभिस्त्वयो वृद्धः (ब्र) १०४.४३
दृष्टिबिभ्राम्यस्तेनासात् (ब्र) १०५.५५	दृष्ट्वा नरोऽप्यस्ति (ब्र) ५४.४१	दृष्ट्वा नरोऽप्यस्ति (ब्र) ५४.४१	देवदेवं समाराध्य नागः (गी) ४५.१७	देवर्षिभिस्त्वयो वृद्धः (ब्र) १०४.४३
दृष्टं तं दिवं यास्ये (गी) ६४.४६	दृष्ट्वा नरो लभे कृष्णं (ब्र) ६१.६७	दृष्ट्वा नरो लभे कृष्णं (ब्र) ६१.६७	देवदेवं समाराध्य नागः (गी) ४५.१७	देवर्षिभिस्त्वयो वृद्धः (ब्र) १०४.४३
दृष्टं स तदा क्षेत्रं देवं (ब्र) ६६.११२	दृष्ट्वा नरो या नारी (ब्र) ६१.८३	दृष्ट्वा नरो या नारी (ब्र) ६१.८३	देवदेवं समाराध्य नागः (गी) ४५.१७	देवर्षिभिस्त्वयो वृद्धः (ब्र) १०४.४३
दृष्ट्वा कलिङ्गराजं तु (ब्र) ६२.१७	दृष्ट्वा श्रवीशुतं राजा (गी) ५३.१५८	दृष्ट्वा श्रवीशुतं राजा (गी) ५३.१५८	देवदेवं समाराध्य नागः (गी) ४५.१७	देवर्षिभिस्त्वयो वृद्धः (ब्र) १०४.४३
दृष्ट्वै विमिदं चित्रं (गी) ६६.४१	दृष्ट्वा रामं महावैष्णवं (ब्र) ६१.१८	दृष्ट्वा रामं महावैष्णवं (ब्र) ६१.१८	देवदेवं समाराध्य नागः (गी) ४५.१७	देवर्षिभिस्त्वयो वृद्धः (ब्र) १०४.४३
दृष्ट्वा कृपाविभो (ब्र) ११.१३४	दृष्ट्वा वटं देवं यः (ब्र) ५४.२०	दृष्ट्वा वटं देवं यः (ब्र) ५४.२०	देवदेवं समाराध्य नागः (गी) ४५.१७	देवर्षिभिस्त्वयो वृद्धः (ब्र) १०४.४३
दृष्ट्वा कृष्णं रायं च (ब्र) ६३.१६			देवदेवं समाराध्य नागः (गी) ४५.१७	देवर्षिभिस्त्वयो वृद्धः (ब्र) १०४.४३
दृष्ट्वा कृष्णाङ्गान् पतं (ब्र) ५४.१७			देवदेवं समाराध्य नागः (गी) ४५.१७	देवर्षिभिस्त्वयो वृद्धः (ब्र) १०४.४३

देवस्थानं तु तत्तीर्थं (गी)	७२.१३	देवानां चाप को देवः (अ)	२८.५	देवान्तश्च नरान्तश्च (अ)	१४.६	देवी जाम्बवती चापि (अ)	६२.४	देवी तस्मान्नजयेताम्- (अ)	४.४४
देवस्मृतिर्देववती (अ)	२५.२८	देवानां त्वं मुखं श्रेष्ठ- (गी)	२८.१५	देवान्तस्याभवत्पुत्रो (अ)	१४.७	देवि धर्माश्रितत्वेन (अ)	११६.४	देवोत्सवे मातुरहं पदाम् (गी)	३.३६
देवसन्ने निवृत्ते तु (गी)	४४.२१	देवानां दानवानां च (अ)	१.१०८	देवान्पितृन्प्रीत्यैव (अ)	४१.६७	देविपित्रा स्वनुज्ञातः (अ)	३३.१६	देवो यः संश्रितस्तेस्मिन् (अ)	१२६.१८
देवसन्ने ऽवृत्ते तु (गी)	४४.२	देवानां दानवानां च (अ)	१.११५	देवान्पितृन्स्तथा चान्वान्- (अ)	५८.१	देवि मे पितरः मापातः (गी)	८.६६	देवो वा दानवो वा त्वं (अ)	८१.६
देवमिदंमुरा दानां नृपाणां (अ)	६३.६	देवानां दानवानां च (अ)	१६.२	देवान्यज्ञभुजश्चक्रे तथा (अ)	३०.८	देवीं बालेन्दुतिनको (अ)	३६.२३	देवो वा मानवो वाऽपि (अ)	४७.५६
देवस्य नमितिष्ठातं (गी)	७२.१	देवानां दानवानां च (अ)	३६.२	देवाः-वचनं श्रुत्वा (गी)	५७.५७	देवी सा व्यगमदग्रहान् (अ)	६५.२१	देवोऽतो विश्वतश्चक्षुषी (गी)	४०.१४२
देवस्य पश्चिमे पूर्वे (अ)	३६.७७	देवानां दानवानां तु (गी)	५३.८	देवापिः सः सुराग्र्याप्य (गी)	५७.३२	देवेन्द्रस्यैव निहितं (अ)	४५.५१	देव्या जिज्ञासया शंभु- (अ)	३४.२८
देवस्य सद्गुहस्याप (अ)	३८.१२०	देवानां दुर्जयो योऽहो (अ)	७६.११	देवाः प्रथमतो विप्रः (अ)	६.१३	देवेशश्च तयोर्नामं (गी)	४०.१११	देव्या मन्मथुनं बुद्ध्या (अ)	३७.२
देवस्यानु चरास्तत्र (अ)	३७.१५	देवानां यजनं देहि (गी)	६८.११	देवानये महाबुद्धे (गी)	१०१.५	देवेश्वरं च संपूज्य (गी)	१२.१४	देव्याः समं तु भगवान्- (अ)	३६.२१
देवस्यानुमतेऽगच्छगंगा (अ)	३७.२१	देवानां यज्ञभागांश्च (गी)	६०.४	देवाश्च ऋषयः सर्वे (गी)	३३.१०	देवेप यः परिज्ञातः (अ)	११.१८	देवकामादिदोषेण (गी)	५२.५७
देवस्यो परि कुर्वीत (अ)	६४.३३	देवानां वचनं श्रुत्वा (गी)	४०.१४१	देवाश्च ऋषयो वाग्यं (गी)	४६.१७	देवैर्यमिन्नं कश्चिरोऽति- (गी)	४३.१६	देव दारयामहे सर्वे (गी)	२६.६६
देवांचापि विमोक्षणं न (गी)	५३.१०	देवानां सतने मातर्गोयते (गी)	५.३६	देवाश्च तुपिता नाम (अ)	३.१३	देवैर्दंतः शूनः शोको (अ)	८.६६	देवदोषात्कालदोषाभ्यम (गी)	३.६
देवा अप्यसुरान्बुधैस्तार्य (गी)	४६.८	देवानामथ सान्निध्यमतीव (अ)	१८.३३	देवाश्च प्रदुताः सर्वे गताः (अ)	३७.८२	देवैर्बन्धितदेहाय नमस्ते (अ)	५६.६१	देवदुःखान्तर यातो (गी)	१००.१८
देवा अपि मुरा युवता (गी)	४०.१७०	देवानामपि भो विप्रः (अ)	२५.६६	देवाश्चाभुवत्तजस्तथा (अ)	३.२६	देवैर्बिज्रापिभो देवोः (अ)	१०१.२१	देव धर्मं मनो राजा जघान (अ)	६.१५
देवा ऊचुः मुरपति (गी)	६२.६	देवानाम मुराणां च (गी)	४२.२	देवाः सिद्धाश्च ऋषयः (गी)	३५.११	देवैश्च निमित्तं देहं (गी)	४०.१३०	देवमेतान्ननदृष्ट (अ)	१२७.१०
देवागमं नाम तीर्थं सर्व- (गी)	६०.१	देवानां ह्ययं यत्नेन हविः (गी)	५७.३१	देवानुरसमाक्षितः (अ)	११.१८२	देवैश्च प्रहितो दूतः (अ)	१०१.१६	देशिक प्रेरकव्याख्या- (गी)	८८.२६
देवाज्जीवय हव्येन (गी)	२८.६	देवान्प्रीत्यनुग्राहोः (गी)	२३.१२	देवापुरे महायुद्धं (गी)	८८.२६	देवैश्च सुमहाभागैः (अ)	३७.१८	देशे पुण्यनये चैव (अ)	८.६
देवानां काञ्चनं पत्रं (अ)	२.१०१	देवान्प्रीत्यनुग्राहय (अ)	२६.२१	देवाः स्वरयमास्तदास्तथ (गी)	६०.१४	देवैः श्रवणं भोक्तव्य- (गी)	२३.१४	देहकर्ता प्रशान्तात्मा (अ)	३१.४५
देवानां गीतंभीतीरे (गी)	६०.१३	देवान्प्रीत्यनुग्राहय (अ)	३६.५६	देवि किं कृपयमेतावद- (अ)	३३.५२	देवैः तद्गुह्यं नियमसिद्धं (अ)	३६.१८	देहं च शिरसोऽपि (गी)	३६.३३
देवानां च प्रसादेन (गी)	३४.८४	देवान्प्रीत्यनुग्राहय (गी)	३४.७५	देवि किं तपसा लोकां- (अ)	३२.६५	देवैस्तदोक्तो मुनिभिः (गी)	२६.१६	देहं त्यजन्ति मनुजास्तथ (अ)	६८.१६

देहान्तरे पुनस्तस्या कथं (ब्र) ३२.५२	दैत्योरगैश्च भुजयन्ते (ब) १६.१३	द्रुमसप्तमयो बुध्वा (ब) १.६६	दाबिमावय पय्यानी (ब) १२६.६	द्वितीयो यः सुतस्तस्याः (ब्र) ४.२०
देहि देवि मनोज्ञानि (गो) १५.१८	दैवं सप्तमसि ब्रह्मन् (गो) ६८.८	द्रुह्यं च तुर्यसं चैवायन् (ब्र) १०.३२	द्विकालमनिहोयं च (ब्र) ११५.५०	द्वितीयो यः सुतस्तस्याः (ब्र) ४.५३
देहि दैत्यपते महामयिने (गो) ५४.४१	दैवानि चामुरापीमि (गो) १.१२	द्रुह्यु चानुं च पुर्वं च (ब्र) १०.६	द्विगुणं च रजो जायता (ब्र) १३२.१५	द्विर्वाज ममा मय्ये (गो) ५.२३
देहि मार्गं नमपते आतिथ्यं (गो) ४८.७	दैवानि मुनिगार्हून् (गो) १.४	द्रुह्यु चानुं च पुर्वं च (गो) ७६.७	द्विगुणा काञ्चनो भूमिः (ब्र) १८.२६	द्विधा कृत्वाऽऽत्मनो (ब्र) १.५३
देहि मे त्रिदेशयान (गो) ३८.३४	दैवी वागमवतल दुःखं (गो) ५३.१७३	द्रुह्युश्च नैच्छतां दत्तां (गो) ७६.३०	द्विजं राजा द्विपं मत्वा. (गो) ५३.७७	द्विधा तु सन्धिना भुविनः (गो) १७.१०
देहि हेहीति तं ग्राह (गो) ४०.१२५	दैवीं प्रकृतिमासाद्य (ब्र) १२१.१६	द्वन्द्वेति च निद्वैस्तामु (ब्र) १३४.५	द्वित्रिमादाय सर्वथ (गो) ६७.१६	द्विपादपुष्ट पुच्छार्धे- (ब्र) ८२.३६
देहीति वचनद्वारा (गो) ६६.१०	दैवेभ्येव प्रदेशेषु (गो) १.१६	द्वं दानां विप्रयोगं च (ब्र) १३२.३६	द्वित्रिगुणधूषणेनैव (ब्र) १२२.७०	द्विगुणस्य द्वित्रिगुणवत् (गो) ६४.१७
देहोनापि मया ग्राह (ब्र) ३३.५४	दोषिणां तु परेतानां (गो) ५४.१३२	द्वन्द्वेन यत्र वाध्यन्ते (ब्र) १२६.१४	द्वित्रिगुणधूषणेनैव (ब्र) १०५.११४	द्विपक्षे चोत्तरे विज (ब्र) २१.७
दैतेवाग्यातुघानाश्च (ब्र) ११०.२७	द्योतयन्तो दिशः सर्वाः (ब्र) ३६.७१	द्वन्द्वेन यत्र वाध्यन्ते (ब्र) ५८.२२	द्विजोश्च भोजयामासुः (ब्र) ७६.२८	द्विविधानि हि भूगवि (ब्र) १३२.१०४
दैत्यगर्भस्त्राविण्जी (गो) ७६.८	द्रक्ष्यते तां भवानद्य- (ब्र) ३०.७८	द्वन्द्वेन यत्र वाध्यन्ते (ब्र) ३१.४४	द्विजातिंश्च कर्म तदयं (ब्र) ११४.१३	द्विविधा मेव गदिता एकाऽपि (गो) ८.१
दैत्यदानवसंपाप्त्रिच (ब्र) ५१.८	द्रवितुं मां समावाते (गो) ७७.१६	द्राक्ष्यते तु गार्हपत्यो (ब्र) ६४.४०	द्विजत्तीनां च नवैषां (ब्र) ४६.३२	द्विद्वयकर्मणश्चैव भवत्या (ब्र) ५४.३०
दैत्यः पञ्चजनो नाम (ब्र) ८६.२७	द्रव्यकर्म गुणारम्भः (ब्र) ३८.५४	द्राक्ष्यते तु गार्हपत्येन (ब्र) २६.१५	द्विजानां चोदधां चैव (ब्र) २.२	द्विः सत्त्वर्कविवक्षास्तु (ब्र) २६.२३
दैत्यं सोऽस्ति वलं (ब्र) १०४.७२	द्रव्यारममातुजनकाद्याशुद्धि (गो) २.४	द्राक्ष्यते तु गार्हपत्येन (ब्र) १११.१८	द्विजेष्वो वेद मुद्धेभ्यो (ब्र) १०६.२३	द्विद्वयकर्मणश्चैव भवत्या (ब्र) ५४.३०
दैत्याऽप्यसि संप्राप्ते (गो) २०.१६	द्रव्याद्रव्यस्य निर्बुद्धिः (ब्र) १३५.२२	द्राक्ष्यते तु गार्हपत्येन (ब्र) ५५.२२	द्विजो वेद्यं पुनः ग्राह (गो) १००.३७	द्विद्वयकर्मणश्चैव भवत्या (ब्र) ५४.३०
दैत्यानां योगनाशाय (ब्र) ३५.१२	द्रव्यव्यस्तेन भगवान- (ब्र) ११८.४७	द्राक्ष्यते तु गार्हपत्येन (ब्र) ६७.६३	द्विजो वेद्यं पुनः ग्राह (गो) १००.३७	द्विद्वयकर्मणश्चैव भवत्या (ब्र) ५४.३०
दैत्यानामधिपश्चाऽऽसीत् (गो) ५४.३३	द्रव्यव्यस्तेन भगवान- (ब्र) ११८.४७	द्राक्ष्यते तु गार्हपत्येन (ब्र) ६७.६३	द्विजो वेद्यं पुनः ग्राह (गो) १००.३७	द्विद्वयकर्मणश्चैव भवत्या (ब्र) ५४.३०
दैत्यान्निदितवन्बुधोऽपि (ब्र) ३०.५	द्रव्यव्यस्तेन भगवान- (ब्र) ११८.४७	द्राक्ष्यते तु गार्हपत्येन (ब्र) ६७.६३	द्विजो वेद्यं पुनः ग्राह (गो) १००.३७	द्विद्वयकर्मणश्चैव भवत्या (ब्र) ५४.३०
दैत्याश्च दानवाश्चैव- (गो) ६०.७	द्रव्यव्यस्तेन भगवान- (ब्र) ११८.४७	द्राक्ष्यते तु गार्हपत्येन (ब्र) ६७.६३	द्विजो वेद्यं पुनः ग्राह (गो) १००.३७	द्विद्वयकर्मणश्चैव भवत्या (ब्र) ५४.३०
दैत्येश्वर महाबाहो (गो) ४.४७	द्रव्यव्यस्तेन भगवान- (ब्र) ११८.४७	द्राक्ष्यते तु गार्हपत्येन (ब्र) ६७.६३	द्विजो वेद्यं पुनः ग्राह (गो) १००.३७	द्विद्वयकर्मणश्चैव भवत्या (ब्र) ५४.३०
दैत्येश्वरस्य देवर्षे (गो) ७२.१२	द्रव्यव्यस्तेन भगवान- (ब्र) ११८.४७	द्राक्ष्यते तु गार्हपत्येन (ब्र) ६७.६३	द्विजो वेद्यं पुनः ग्राह (गो) १००.३७	द्विद्वयकर्मणश्चैव भवत्या (ब्र) ५४.३०

दृष्ट्याः सवर्त्मना द्वेष्ट्या (गी) ३६.१७
द्वैधीकृतं मनास्व बभूवेन्द्रः (ब्र) ४७.२४
द्वौ पुत्रौ देवलस्यापि (ब्र) १.१५५
द्वौ भूतसर्गौ विख्यातौ (ब्र) १२१.१५
द्वयगुलजानि शनूतानि (ब्र) ११०.७७
द्वयगुणवः सुभवेपुः शान्तौ (गी) ५१.७

ध

धनपालं च देवेशो (गी) २७.५२
धनमाहृत्य यत्नेन (गी) १००.२१
धनानि श्लाघनीयानि (ब्र) १२३.६
धनान्यादाय वित्तानि (गी) १००.१६
धनुर्गृहीत्वा सगरमीषोऽपि (गी) ३२.७
धनुर्गर्वाधोवनिन्दा सिद्ध- (गी) ४१.८७
धनुर्व्यस्य पक्ष्माक्ष (ब्र) १०.२२
धनुर्महमहाबागव्याजेना (ब्र) ८२.८
धनुर्महमहाबागश्चतुर्दश्यां (ब्र) ८२.१२
धन्यं पापहरं चेदं भुक्ति- (ब्र) ४६.६०
धन्यं यत्तस्यमायुष्य- (गी) ८२.४०
धन्यस्य नृपशाङ्ग- (ब्र) ४७.३७

धन्यस्त्वं पुन लोकेषु (गी) ४०.१८७
धन्यायाः बन्धनं पुत्रो (ब्र) ६१.३३
धन्या यूयमहात्मानः (ब्र) १०७.६६
धन्यास्ते पथि ये (ब्र) ८४.२५
धन्यास्ते पुरुषा लोका (ब्र) ११६.१३
धन्यास्ते भारते वर्षे (ब्र) २५.७२
धन्याऽस्त्यनुगृहीताऽस्मि (गी) १०.३६
धन्येकली सवेद्विप्रास्त्व- (ब्र) १२२.६१
धन्योऽसि कृतकृत्योऽसि (गी) ५३.१८२
धन्योऽसि नृपशाङ्ग- (गी) ५३.१३०
धन्योऽहं मम यज्ञेशो (गी) ४.३५
धन्यन्तरगतं चक्रं देव- (ब्र) ५६.२६
धन्यन्तरिः प्रीतमना (गी) ५२.४५
धन्यन्तरेषु तनयः केतु- (ब्र) ६.३६
धन्यन्तरो वनं प्राप्ते राज्यं (गी) ५२.६
धरित्रीपालनेनैव कृतकृत्या (ब्र) ११४.६
धर्मकेतोस्तु दायाधः (ब्र) ६.५७
धर्मवृत्त्यतिधर्मा च (ब्र) १२.१०
धर्मं तो धनमाहायं (ब्र) ११३.१६३
धर्मनैष्यस्य कर्त्तव्यं (ब्र) ११.१५६

धर्मपत्न्यो दमस्तेतास्तस्व- (ब्र) १.१५३
धर्मवीर्यं मुक्तिवीर्यं (गी) ६१.७३
धर्मं च संश्रयन्ममि (ब्र) १३०.१६
धर्मं धर्मं च कामं च मोक्षं (ब्र) २५.५
धर्मं जानीहि विप्र- (गी) १६.२५
धर्मं धर्मं धर्मं धर्मं (ब्र) १३०.३४
धर्मं धर्मं धर्मं धर्मं (ब्र) १०६.१४४
धर्मं धर्मं धर्मं धर्मं (गी) ६.१०
धर्ममेव धर्मं धर्मं धर्मं (गी) ७६.१७
धर्ममेव धर्मं धर्मं धर्मं (गी) १०३.३६
धर्ममेव धर्मं धर्मं धर्मं (गी) १००.४५
धर्मरतान्तास्ततया (ब्र) १०४.६२
धर्मरात्रुरं रम्यं (ब्र) १०७.४७
धर्मबाधनं न च स्त्रीषु (ब्र) १२०.५१
धर्मविद्विः स देवेशं (ब्र) ११८.५१
धर्मं शास्त्राणि यन्मन- (गी) १०५.११
धर्मं शास्त्राणि सर्वाणि (ब्र) ४२.११
धर्मस्य तु विद्यतेषु (ब्र) १८.१६
धर्मस्य भगवान्देवः (ब्र) ६२.४१
धर्मस्य धर्मस्य धर्मस्य (ब्र) १०८.११

धर्मस्तु ते विप्रो विप्रा- (ब्र) १०७.७६
धर्मस्य कन्या सुखीनो (ब्र) १.६५
धर्महानिं ते धनं न (ब्र) १८.७०
धर्मवृत्त्येषु सर्वेषु (ब्र) १२६.३४
धर्माणां तु प्रभावं तं (गी) १००.८६
धर्मिणा धर्मकृत्येवः (ब्र) १०६.४४
धर्मिणोऽर्थतः कामः (ब्र) १०७.७५
धर्मोक्तो विज्ञानरत्ना (ब्र) ६.३४
धर्मारामः धर्माशीतः (ब्र) १२१.२३
धर्मस्य कामं संश्रय (ब्र) ११३.१६५
धर्मस्य काममोक्षाणां (ब्र) १२०.४५
धर्मस्य काममोक्षाणां (ब्र) १२३.६२
धर्मस्य काममोक्षाणां (गी) १०.३१
धर्मस्य काममोक्षाणां (गी) १७.३
धर्मस्य काममोक्षाणां (गी) ५६.११२
धर्मस्य काममोक्षाणां (गी) ६०.७
धर्मस्य काममोक्षाणां (गी) १०५.१०
धर्मस्य काममोक्षाणां (गी) १०५.७७
धर्मस्य काम संश्रय (ब्र) १२०.५४
धर्मस्य कामादिषु पूर्व- (गी) ४४.१४

धर्मस्य ज्ञान कामानां (गी) १००.६
धर्मस्य रज्जुयामास (ब्र) ४.४७
धर्मस्य राज्यं लभते (ब्र) १३८.३७
धर्मं मतिर्भवतु यः (ब्र) १३८.३६
धर्मं ममश्च ते भद्र सर्व- (ब्र) ८४.८४
धर्मं रति न गतं स्वर्ग- (ब्र) ५.८६
धर्मोक्त्यर्थमतीत्यान (ब्र) १२२.६५
धर्मोऽथ मातापितरौ (ब्र) १३८.३८
धर्मोद्भवं कोटिनीयं (ब्र) २३.१५
धर्मो धर्मनिबन्धनो (ब्र) ११३.१६
धर्मो माता पिता आता (ब्र) १०७.७४
धर्मोऽथ न योऽस्तद्वद्व (ब्र) १८.७६
धर्मो विधाता संघाता (ब्र) ३८.७०
धर्मानां काश्चन (ब्र) ६६.३८
धर्मिका च तयैषु पुरुषा (गी) ४१.५७
धर्मिके गच्छ गुणं (गी) ८१.५६
धर्मोऽथैकैकजः प्रदातावनी (ब्र) ६.७०
धर्मोऽथैकैकजः प्रदातावनी (ब्र) ६.७०
धर्मोऽथैकैकजः प्रदातावनी (ब्र) ६.७०
धर्मोऽथैकैकजः प्रदातावनी (ब्र) ६.७०

ध्यास्यान्मनुगृहीताऽस्मि (गी) ४१.६६
घारणाच्छ्रवणाच्चैव (ब्र) ११.२१२
घारयामास दीप्तेन वपुषा (ब्र) ८.३८
घाराभिः पूरयन्तो वै (ब्र) ५०.१०
घाराभिरलमात्राभिः (ब्र) १२४.३६
घाराभिः शरमानाभिः (गी) ६.२७
घावन्ते हि त्वया ग्रन्थ (ब्र) १३५.१२
घावन्तो तां प्रियामश्व- (गी) १६.२८
घनिघनिपतुर्विहीनानां (गी) ५७.१२
घोषांघ्रायं न भवति (ब्र) १३४.५७
घृग्वोर्ध्वं महाप्राज्ञ (ब्र) ५.५६
घृष्योपैषथ नैवेद्येषहारे- (ब्र) ३६.६५
घृमिन्वा स तथा देव्या (ब्र) ११.१०५
घृतमेकात्मकं तेन (ब्र) २८.६२
घृतराष्ट्रेण मान्यार्या (ब्र) ११.१२२
घृतवत इति ज्ञातो (गी) २२.२
घृतवत इति ज्ञातो (गी) २२.३०
घृतवतः पिता बिभ्रस्तत्- (गी) २२.३५
घृतिमन्तो महाप्राज्ञा (ब्र) १२८.५६
घृते गोवर्धने सौते परित्राते (ब्र) ८०.२४

घृष्टकेतोस्तु दायवो (ब्र) ६.५६
घृष्टस्य जरितो गुरास्त्रयः (ब्र) १३.२३
घृष्टस्य घाष्टकं सत्रं रणे (त) ५.२५
घीन्धुमारेर्द्धावस्य (ब्र) ५.८८
घ्यात्वा वरं ब्रह्म परं (गी) ६.२३
घ्यानमायेण देवेन स्वयमेव (ब्र) ४३.४०
घ्यानेऽपि परमं कृत्वा (ब्र) १२६.२७
घ्यायन्कृते यजन्पञ्चैस्त्रे- (ब्र) १२२.६४
घ्यायन्तं यज्ञपुरुषमृत्सृजन्तं (गी) ४.३१
घ्यायन्पठन्तुवन्देवं प्रणये (ब्र) ६४.३५
घ्यायन्तदर्थं स भुविः (गी) ५.८३
घ्येयध्यानपरस्त्वं च (ब्र) ६६.१६५
घ्र्यं च कीर्तिमन्तं च (ब्र) १६६
घ्र्यं सर्वं यथाकामं मम (गी) १०३.८
घ्र्यं सुयन्तिरं यत् (ब्र) २१.१८
घ्र्यादूर्ध्वं द्विमले (ब्र) २१.१२
घ्र्याघाराण्य खेपाणि (ब्र) ३०.८५
घ्र्यो वर्षसहस्राणि बीणि (ब्र) १.६७
न कल्पनामृतेऽयं स्य (ब्र) ८४.५४

न कश्चिदकविर्नाम (ब्र) १२३.३३
नकारः शांभवः श्यामो (ब्र) ५८.१०
न कालाग्निभयं तत्र (ब्र) ४६.१६
न किं चिदन्त्यत्कर्तव्यमस्य (ब्र) १०३.६२
न किंचिदपि यस्याऽऽस्ते (गी) १०१.३४
न कुर्याद्भूतसंघर्षं (ब्र) ११३.७०
न कुर्यात्स्वं तु को वंच (ब्र) ५४.११०
न कुले जायते तेषां (ब्र) २७.३३
न कृता गीतयो सेवा (गी) ६६.२१
न केनचित्क्षता यस्यात- (ब्र) ११०.५१
न केवलं द्विजश्रेष्ठा (ब्र) १२६.५०
न कोपाद्ब्याहृत्ये ये (ब्र) ११६.२५
न कोऽपि तादृशः पुत्रो (गी) ५३.६४
न कोऽपि भवतां किन्तु (गी) ५३.१६७
नक्षत्राणां यथा सोमाः (ब्र) ६६.१४
न क्षत्र्यं मृतोऽस्य (ब्र) ४.५
नक्षान्कुरविनिमित्त- (ब्र) ७५.१६
नगरं यमनिलयं लक्ष्म्या (गी) ६७.७
न गच्छेन्न च तिर्यग् (ब्र) ११३.२६

न गन्तव्यं तत्र देगे (गी) ५८.१०
न गीतश्चास्तया विष्णो- (गी) ६४.४२
नग्ना परस्त्रियं नेत्रेण (ब्र) ११३.२३
न घातयति नां हृति (ब्र) ११६.५५
न चचास ततः (ब्र) ८१.५३
न च तं धारयामास (ब्र) ५.१०३
न च देयं गतरस (ब्र) ११२.११२
न चन्द्रार्कमिपवनं न (ब्र) ५०.१६
न च पद्मासनायोगां न (ब्र) १३७.२६
न च भोक्तुं न च त्पक्नुं (ब्र) ७६.१३
न च मृच्छिष्यतां (गी) ५.७२
न च व्याधिर्न दुर्मिथं (गी) ५३.६
न चाऽऽमनः प्रमाणं (गी) १०८.११
न चाऽऽमनो महाबुद्धे (गी) १०५.५५
न चापि मन्त्रे किञ्चिन्म (ब्र) १३५.५७
न जापि रक्तव्यासाः (ब्र) ११३.५३
न चापि सतस्रारस्त्रि (ब्र) ६४.७१
न चापि सतस्रारस्त्रि (ब्र) ११३.३५
न चावधूतं परैकेशान्- (ब्र) ११३.५२
न चास्य विद्यो वै कर्म (ब्र) २.६४

न चेतुष्टास्तरिभ्रष्टः (गी) ३८.१६
न चैत्रं न च वासुकी (ब्र) १२७.६
न चैव तत्त्ववांस्ततः (ब्र) १३७.१६
न चैव प्रयत्नं नोऽयमां (ब्र) ११३.५६
न जगद्भुविनामा वा (ब्र) ५.३७
न जाति घर्माणि न (गी) ५२.७७
न जातु पापः कामानाम- (ब्र) १०.४०
न जानन्ति यथा पापाः (गी) ३६.१६
न जानानि श्रतं मयं (गी) १०.३३
न जानीमोऽस्य चरितं (ब्र) १०४.४
न जीयेत तदा देवेनं (गी) ८२.१४
न जीयेयं श्रियमृत्पति (गी) ५४.६
न ज्ञापितं तथा राज्ञे (गी) ५३.२६
न तं वसिष्ठो भगवान् (ब्र) ६.१२
न तत्तद्वपराद्धं स्यात्- (ब्र) १३६.३३
न तत्तद्वपराद्धं यो विद्या (ब्र) ६७.२
न तत्र त्वाष्ट्रधामसि (गी) ५३.१५१
न तत्र देवा जेतारो (गी) ५३.१४
न तत्र नद्याः सीता वा (ब्र) १८.८४
न तत्र नास्तिका धामि (ब्र) ६५.७२

न तत्र पुनरावृत्तिर्गमनः (अ) ६५.३४	न तृप्तिमधिगच्छामः (अ) १०४.२	नदीनां प्रवराः स्या (गी) ३६.४८	न नूनं कार्तवीर्यस्य (अ) ११.१७१	न बभूवो त्वहस्ता तं (गी) १६.४४
न तत्र रोगो मो ग्लानिर्न (अ) ६५.६४	न तृप्तिमधिगच्छामः (अ) १०४.१	नवीरूपेण कान्येव (गी) ३५.२८	नन्दगोपमुखा गोपा (अ) ८४.२३	न ब्रह्मा न च गोविन्दः (अ) ३८.८३
न तत्र नृसच्छाया च (अ) १०५.१८	न ते दूतान् तन्मार्गं (अ) १०७.८६	न देवमेतच्च यथाऽनृता (अ) १३७.३३	नन्दगोपश्च गोपाश्च (अ) ७७.२२	न ब्रह्मा नेन्द्रहृदःपिबन् (अ) ८३.८
न तथा जायते पुंसां (गी) ६७.१८	न तेन सद्यः कश्चित्त (अ) ४३.२३	न देवशास्त्रं गुंरुभिः (गी) ९.१३	नन्दगोपश्च निश्चेष्टः (अ) ७७.२४	न यथायेच्च सतनं (अ) ११३.५६
न तदूर्ध्वं न तिर्यक्च (अ) १२८.२७	न ते विभूति ननु वेति (गी) ४६.११	न देवाभिरगच्छन्वा न (अ) १०४.४६	नन्दगोपः सुदुर्बुद्धिः (अ) ८०.३	न भयोद्भूतिरुन्माः दुर्वा (गी) ६७.७
न तर्कशास्त्रदग्धाय (अ) १२६.३८	न तेषां दुर्लभं किञ्चित्फलं (अ) ६३.१२	न देवैर्नसुरैर्वैर्लोकं (गी) ५.१८	नन्दगोपस्य वचनं (अ) ७६.११	न भवति विदुषां (अ) १३०.१२
न तस्मात्परमं भूतं (अ) ११८.१७	न तेषां दुर्लभः स्वर्गो (अ) ११६.७	नदी तत्र महापुण्या (अ) ४४.४	नन्दगोपादयो गोपा (अ) ८५.२७	न भवद्भिर्भूतं काले न (अ) १०६.३३
न तस्य कश्चिद्विहितः (अ) ८३.३१	न तेषु शोको नाऽऽयासो (अ) १६.६०	नदी न गङ्गाया तुत्या (गी) ५३.१८६	नमं च दीनमत्यर्थं (अ) ७७.२६	न भति हि यथा रोपो (अ) १३५.५८
न तस्य कोऽपि नाताऽस्ति (गी) १०२.७	न तेऽस्त्यविदितं किञ्चिद्वेदं (अ) १.१८	नदी भूयस्तु ममूततार (अ) १२१.७६	नन्दो वचनं धृत्वा (गी) २०.१०	न भारतसमं वर्षं पृथिव्या- (अ) २५.७१
न तस्य महिमा कश्चिदपि (गी) ६१.४	न त्वयत्तयो महामागो (गी) १०.८६	नदीर्नदीषु विविधानोपधो (गी) ८२.३०	नन्दोतटमिति स्थातं (गी) ८२.१	न भेदस्त्व देवेन विद्यते (अ) ४६.११
न तस्य रोरवादिभ्यः (गी) ६५.१२	न त्वया मम वैरं भोः (गी) ५४.४४	नदीश्वर हृदयं च प्राप्तं (अ) १२१.३५	नन्दोऽश्वं गृहीताः श्वमधि- (अ) ६७.२८	न भोऽहति लोकेया (अ) १३२.७३
न तां गतिं सुरायान्ति (अ) ५५.३१	न त्वयां सद्यो घातवन्मां (गी) १.२२	नदीलोतांसि रोत्यपति (अ) १२३.७७	न पश्यामि तु तस्मान्न (अ) ४६.३८	नमः कपालमालाय कपाल (अ) ३५.७
न तादृशत्वं देवानां (अ) ६५.३३	न त्वां करोम्यहं भस्म- (अ) ६६.६६	न दृष्ट्वा ते ह्यं वृषाः (गी) ८.१६	न पूर्णसीर्यसदृशं (गी) ५२.१०५	नमः कपालमालाय (अ) ३८.२२
न तिष्ठति युगावस्था (अ) १८.१४	न त्वां जानन्ति निगता (गी) ५७.४६	न द्यौमन पश्यामि (गी) ७१.२२	न पौर्णं कृतं तस्मा- (गी) ५४.८१	न मम ब्रह्मा (गी) ५६.३५
न तीर्थानि न दानानि (अ) २३.५	न त्वां जानन्ति निगता (गी) ५७.४६	न द्यौमन पश्यामि (गी) ७१.२२	न प्ला वा पुत्रपौत्रो वा (गी) ३७.६४	न मण्डपो नाऽऽवतनं (अ) १०५.१६
न तु तप्यति न विद्या (अ) १३०.८	न त्वां जानन्ति निगता (गी) ५७.४६	न द्यौमन पश्यामि (गी) ७१.२२	न प्रवेष्टुं न निर्वन्तु (अ) १०६.४२	न मनस्तुतिमाधत्तं यथाः (गी) ६.१
न तु निर्भस्तिस्तं रूपं (अ) ३०.१०७	न त्वां जानन्ति निगता (गी) ५७.४६	न द्यौमन पश्यामि (गी) ७१.२२	न प्रहृष्येत नाभेव (अ) १२८.६५	न मनोविकले ह्माते न (अ) १२७.७
न तुपमुज्यते देवैर्देवान् (अ) १३४.५८	न त्वां जानन्ति निगता (गी) ५७.४६	न द्यौमन पश्यामि (गी) ७१.२२	न प्राप्नुवन्ति यत्कामान् (गी) ५४.२०	न मनुष्योर्ध्वसदृशं वाचनं (गी) ६२.३३
न तृप्ति मधिगच्छामः (अ) २७.२	न त्वां जानन्ति निगता (गी) ५७.४६	न द्यौमन पश्यामि (गी) ७१.२२	न प्राप्तिनां भयं (अ) १०४.१४०	नमः पर्वततिल्लाय पर्वते- (अ) ३५.२
न तृप्तिमधिगच्छाम (अ) ४१.२१	न त्वां जानन्ति निगता (गी) ५७.४६	न द्यौमन पश्यामि (गी) ७१.२२	न प्रीतिर्वैदधाय (अ) १२२.४८	नमः पित्रेऽय सत्स्वाय (अ) ३५.१७

नमः पिनाकशूलसिखद्वय (अ) ३५.१०	नमस्ते देवेदंश पुराण (अ) ६२.२१	नमामि देवं भवदुःख (गी) ५३.२०४	नमो नमः कारण- (अ) ३१.२२	नमोऽस्तु तस्मै सूर्याय (गी) ६८.३३
नमः प्रमथनायाय (अ) ३८.१५	नमस्ते पुण्डरीकाक्ष (अ) ६४.६	नमामि विश्वस्य हिते (गी) ५३.२०१	नमो नमः सर्ववरप्रदाय (अ) ३१.२३	नमोऽस्तु ते महावीर (अ) ६६.१७४
नमः ततो (गी) ५४.७०	नमस्ते बलिनां श्रेष्ठे (अ) ५४.२३	नमामि वेदत्रयलोचनं (गी) ५३.२००	नमो नमस्तेऽस्तु सहस्रमूर्ते (अ) ७२.२१	नमोऽस्तु ते मानरबीष्ट- (गी) ५६.१२
नमः तदा कश्चिद् (गी) ४६.४	नमस्ते मधुहन्त्रे च (अ) ६६.१७३	नमामि शंभुं पुत्रं (गी) ५३.१६५	नमो नमोऽस्तु (अ) ३८.२०	नमोऽस्तु ते व्यास (अ) १३८.११
नमः तर्ज्यलोके न तले (गी) ४०.४३	नमस्ते योगिनां गण्य (अ) ६६.१७१	नमामि सोमेश्वर- (गी) ५३.२०३	नमो नीलशिखण्डाय (अ) ३५.३	नमोऽस्तु बहुरूपाय (अ) ५६.३५
नमः शिवाय शान्ताय (अ) ५४.४	नमस्ते भगवन्देव (अ) ४३.६०	नमाम्य जादीशपुरं दरा- (गी) ५३.२०५	नमोऽनुग्रहकर्त्रे च (अ) ३५.१६	नमोऽस्तु हृदरूपाय (गी) ५२.६६
नमः शिवाय मृण्डाय (अ) ३८.१२	नमस्ते सर्वगोदेवि (अ) ५४.५८	नमिन्नेन विना राज्यं (गी) १००.८२	नमोऽपारधतेनित्यं (अ) ३८.२८	नमोऽस्तु वप्रतिरूपाय (अ) ३८.१४
नमः शिवाय मृण्डाय (अ) ३८.२६	नमस्ते सर्वलोके (अ) ६६.१६६	नमिन्नेन विना राज्यं (गी) ५६.४	नमो नानाकंठाय (अ) ३८.३२	नमोऽस्तु गभीर (अ) १.२३
नमः शिवाय मृण्डाय (अ) ३५.१३	नमस्ते हलधृष्टाय नमस्ते (अ) ५४.२२	नमिन्नेन विना राज्यं (गी) ५४.३२	नमो वृद्धाय-वृद्धाय (अ) ३८.२५	नमो हिरण्यगर्भाय हरये (अ) ७१.७
नमः सहस्रशिरसे नमः (गी) ५५.८	नमस्ते लोचननाथाय- (अ) ३५.८	न मे काचित्ता चिन्ता- (गी) ६१.२२	नमो ब्रह्मण्यदेवेतियो (अ) १०७.५१	नमो होमाय मन्त्राय (अ) ३८.१८
नमः स्रुत्य जगन्नाथ (अ) ११०.२	नमस्ते लोचननाथाय (गी) ५५.७	न मेऽस्ति त्वामते (अ) ५६.६५	नमो भगवा शर्वविषय (अ) ३८.१०	न यत्ता न पिशाचा (अ) ३८.१२६
नमः स्रुत्या पुनरगत (गी) १००.७०	नमस्ते लोचननाथाय (अ) ५६.५४	न मेऽस्ति धर्मो न (गी) ५७.१४	नमो श्रीमाय तेनान्ये (अ) ३५.१८	न यत्ता न पिशाचं (अ) ८४.५३
नमः स्रुत्याऽऽशीर्षादाय (गी) ११.२३	नमस्ते लोचननाथाय (अ) ३८.१६	न मेऽस्ति वन्ध्याः कृत्यं (अ) ३६.३६	नमो भैरवरूपाय विश्व- (अ) ३५.४	न यत्ता न पिशाचं (गी) २०.३०
नमः स्रुत्या भवदेवाय- (गी) १०.७८	नमामि च प्रमाणं (अ) १०६.८४	न मेऽस्ति वन्ध्याः कृत्यं (अ) ३६.३६	नमो भगवत्स्वयं कर्माय (गी) ५२.६८	न यत्ता न पिशाचं (अ) १११.२५
नमः स्रुत्या भवदेवाय- (अ) ७१.१	नमामि देवं परमव्ययं (गी) ५३.१६६	न मेऽस्ति वन्ध्याः कृत्यं (अ) ३८.२१	नमो महावराहाय (अ) ६६.१७७	न यत्ता न पिशाचं (अ) २.३३
नमः स्रुत्या भवदेवाय- (गी) ८८.११	न मानयन्ति ये शास्त्रं (गी) ६५.३६	नमोऽस्तु त्वय्युज्याय (अ) ५३.५५	नमो वल्लभोऽस्ति (अ) ३५.६	न यत्ता न पिशाचं (अ) १३५.१६
नमः स्रुत्या भवदेवाय- (अ) ३८.१७	न मानयन्ति ये शास्त्रं (गी) २.७७	नमो दीप्यस्वरूपाय (अ) ५६.५६	नमोऽर्घ्यदण्डिकेशाय (अ) ३८.१३	न यत्ता न पिशाचं (गी) ५६.६६
नमः स्रुत्या भवदेवाय- (अ) ३०.१२	नमामि कल्याणाय (गी) ५३.१६७	नमो देवस्वरूपाय वेदांगाय (अ) ३५.३	नमो बामन रूपाय नमो (अ) ३६.४४	न यत्ता न पिशाचं (गी) ३१.१४
नमः स्रुत्या भवदेवाय- (अ) ३५.२३	नमामि काव्यकर्त्रे (गी) ५३.१६६	नमोऽस्तु त्वय्युज्याय (अ) ५६.५६	नमो वेदान्तवेदाय (गी) ३६.३३	न यत्ता न पिशाचं (गी) १०६.३७
नमः स्रुत्या भवदेवाय- (अ) ३८.२	नमामि गौरीप्रियम्- (गी) ५३.१६८	नमोऽस्तु त्वय्युज्याय (अ) ६६.१७८	नमोऽस्तु गङ्गा परमा- (गी) १३.८	न यत्ता न पिशाचं (गी) ५०.२०

मर्त्यमनसं श्रीशं (गी) ४०.२०६
नरकं कर्मणां लोपात् (ब्र) १२६.२६
नरकं परिलुप्ताख्यं (ब्र) १०६.१३६
नरकं योजनां च (ब्र) १०६.१००
नरकं शाल्मलीख्यातं (ब्र) १०६.१४१
नरकं हतबान्कृष्णो (ब्र) १००.४
नरकञ्चमहाघोरं (ब्र) १०६.१४०
नरकन्तु करालाख्यं (ब्र) १०६.१३७
नरकस्यानपि पितृ (गी) ६१.५८
नरकस्यासुरेन्द्रस्य देव- (ब्र) १००.२
नरकस्यैव मूर्खाणां (गी) ६५.१०
नरकानि नरस्तत्र (ब्र) १०६.१४८
नरः कृत्वाऽप्यकार्याणि (ब्र) १०६.१०
नरकैणास्य तत्राप्नुय (ब्र) ६३.२०
नरके पण्यमानंतप- (गी) ५३.१२६
नरके यानि दुःखाणि (ब्र) १२६.४६
नरकेऽप्य धोरेषु (गी) ५३.१३२
नरकोऽयं महाभाग (ब्र) ३२.६७
नरको रौरवो रौद्रः (ब्र) १०५.१५
न रयो न यदातिष्ठ न (ब्र) ४७.२०

नरसिंहस्य ये भक्ता (ब्र) ५५.६
नरसिंहे प्रसन्ने तु (ब्र) ५५.६६
न रज्ज्वां न च दण्डेन (ब्र) ११७.३८
नरनाथस्तदा विप्रा हुमं (ब्र) ४७.२३
नरनारायणस्याने (ब्र) १०१.३४
नरवानरनिहोश्च (ब्र) ४३.३४
नरः समस्तपञ्चानां फलं (ब्र) ६०.२०
नरस्यार्घतनुं कृत्वा (ब्र) १०४.७०
नरान्तकं महावीर्यं तथा (ब्र) ६७.५६
नराः वापसमाचारं (ब्र) १०८.११३
नरिष्वन्तश्च षष्ठी र्वा प्रांग् (ब्र) ५.२
नरिष्वन्तश्च दायादो राजा (ब्र) ५.२७
न रोगिणो न मलिता न (ब्र) ३६.३६
न रोगिणो न हीनाङ्गा (ब्र) ४१.३२
नरो दोलागतं दृष्ट्वा (ब्र) ६०.१८
नरोऽष्टमं भयं कृत्वा (ब्र) १०८.५५
नरोऽष्टमस्तिप्रभुयते (ब्र) १०६.१६
नलिकोशीरमुस्तं च (ब्र) ११२.६६
न लेभे स तदा शर्म (ब्र) ४६.१५
नली द्वायेव विस्माती (ब्र) ६.६३

नर्मदाकूनमेकाशी (ब्र) १३.१५
नर्मदा तु सरिच्छेष्टा (गी) ७.२६
नर्मदां चाप बिभ्यं च (गी) १६.३०
नर्मदां यामधोदग्नः (ब्र) ५.६६
नर्मदासुरताद्याञ्च नद्यो (ब्र) १७.११
नव श्रीणि महस्त्राणि (गी) १६.४६
नवहारं पुर कृत्वा हंसो (ब्र) १२८.३३
नवमीं यथा दध्नः (ब्र) १२६.३५
न नयं कृषिकर्तारो (ब्र) ७६.१२
नयमी पितृभानोर्या मृति (ब्र) २८.३६
नयोजनमाहसो विस्तारः (ब्र) १७.२
नववर्षं भ भो विप्रा (ब्र) १७.२८
नवसाहस्रमेकं कमेतेषां (ब्र) १६.२०
नवावास्तु नवः पुत्री (ब्र) ११.२३
न विज्ञानाऽमरैः सर्वैर्न (ब्र) ४३.२४
न विज्ञातो हि तस्यान्तः (ब्र) ४७.४६
न विघ्नराजेन समोऽस्ति (गी) ४४.७
न विमञ्चनस्य नृबाहो (गी) २.३
न वेपिस्तस्य तद्वाचो मावा (ब्र) ४७.६०
न वे स्त्रीणां निजानीये (गी) ८१.१२

न व्याघ्रिताम्राव्यरूपा (ब्र) १२३.४१
न शक्यमेतन्मिथ्या तु कर्तुं (ब्र) ४.२६
न शक्यमेतन्मिथ्या तु कर्तुं (ब्र) ३०.७१
न शक्यां जगतां (गी) १०५.४४
न शक्यो विस्मरो विप्रा (ब्र) ३.३
न शार्ङ्गहृन्पते चन्द्रो (गी) ८२.१२
न शूकेन न चाऽऽदेन न (ब्र) १०४.४८
न शृणोति न नाऽऽद्याति (ब्र) १३५.५६
न शोचन्ति महात्मानः (गी) ५३.१६०
नष्टे काम्यो जतं नेऽपि (ब्र) १२४.३८
नष्टे देवागुरुरे (ब्र) ५०.१४
नमः संसार कामसार (गी) ३६.४६
नः समर्थाः सुरास्मोर्तुं (ब्र) ७७.४०
न सस्यानि न गौरव्यं न (ब्र) २.६२
न ह्येयं द्वारकामध्ये (ब्र) १०१.५६
न स्नायीत नरो नमो (ब्र) ११३.३४
न स्वेदो न च दीर्गव्य (ब्र) १६.२७
न हि कश्चिदसौवर्ण- (ब्र) ४५.५३
न हि देवगणाः शक्ताः (ब्र) ११८.१६
न हि घृष्टमहतेऽस्तेजता (ब्र) ५.७०

नहि नस्तुप्तिरस्तीह शृङ्खला (ब्र) १.१
न हि नस्तुप्तिरस्तीह (ब्र) १७.१२
न हि पूर्वविभक्तं वै विषये (ब्र) २.६१
न हि वर्णयितुं शक्यं सातुं (ब्र) १६.२२
नहुतः प्रथमं भजे वृद्धमर्मा (ब्र) ६.२
नहुया इव हस्तावाः (गी) ५२.४६
न ह्ययं चक्षुषा दृश्यो न (ब्र) १२८.१७
न ह्ययं कारणं नव प्रभो (ब्र) ३२.८
न ह्यस्या शक्यते (ब्र) १२६.७६
न ह्यपि समुदाचारो (ब्र) ५०.२३
नाहारः सर्वधर्मं नृ (ब्र) ५८.११
नाऽऽज्वा नव्य एषा नवावि (गी) १६.८
नागं कुवचवागीडं (ब्र) १०४.१५४
नागः सधनवागीडो (ब्र) ८२.१४
नागनीधेमिति कथ्यं सर्वं (गी) ४१.१
नागदीपस्तथा सीम्यो (ब्र) १७.७
नागपत्न्यश्च जतनो (ब्र) ७७.१६
नागपत्न्यकुणयनं (ब्र) ४८.१५
नागः प्राह प्रभो मष्टं (गी) २०.४
नागरीयोपितां मध्यं देयको (ब्र) ८५.२८

नागविद्याधराणां च (ब्र) ४३.५२
नागस्तत्राक्रोदोमं यम (गी) ४५.१६
नागानां च महाङ्गानां (ब्र) १६.५
नागानां तलको वलः (ब्र) २०.१०३
नागाभरणभूषाश्च पातालं (ब्र) १६.७
नागह्लात्तुर्धुमुष्वापि गिरा (गी) ७६.२६
नागेष्वरो मम सुनो (गी) ४१.१८
नाऽऽक्षीत घण्टी (ब्र) ११३.१०२
नाऽऽचरन्ति हि ते धर्म (ब्र) १०६.१५१
नाऽऽजुहावाऽऽमजां तां वै (ब्र) ३२.११
नाडिका तु प्रमाणं कला (ब्र) १२४.७
नाडिकाभ्यामथ द्वाभ्यां (ब्र) १२४.६
नासिकाग्रमिधो विप्रास (ब्र) १०३.१०
नासिकान्धेन महता (ब्र) १२२.७६
नासिकजेरुचं यावा (ब्र) १२२.६३
नाऽऽभामं न परं देशं (गी) १६.३७
नास्यस्य धमिकश्चैव (ब्र) ६.३०
नासं स्थेयं त्वया तपं (ब्र) ७७.५०
नाष्टाणि तृष्ठास्तु भवाम (गी) ८७.१६
नाष्टाभ्यायाति कल्याणी (गी) १०.३०

नाष्टाभ्यायाति कल्याणी (गी) १०.३४
नाऽऽधिभ्याघो न दुर्मखं (गी) ८३.७
नाध्यवच्छत तां नारी (ब्र) १३.३८
नानबोधविविधोऽस्ति (गी) ५६.१६
नानाकुसुमगन्धाद्यै (ब्र) ६५.२१
नानाङ्गनाभिः सततं (ब्र) ६५.२३
नानाजन समाकीर्णं (ब्र) ३६.३८
नानाजलाधार्यः पुण्यैः (ब्र) ३६.५०
नाऽऽमनं स्तौमि देवेभि (ब्र) ३७.४७
नानात्वैकत्वमिरवृक्तं (ब्र) १३५.४१
नानादेन निवासिभ्यो (ब्र) ४५.७६
नानादेनाथ च चिन्वालाः (गी) ८८.८
नानाट्मलताकीर्णं नामा (ब्र) ६६.८
नानानद्यः समुदाश्च (ब्र) ६०.१३
नानापक्षिगणा कीर्णं (ब्र) १.८
नानापक्षिस्ते रम्ये नाना (ब्र) २४.२६
नानापक्षिस्ते रम्येर्गना (ब्र) ४१.५६
नानापक्षिस्ते दिव्यमंस (ब्र) ४२.६६
नानापक्षिस्तेः सेव्यैर्गानै (ब्र) ३६.४४
नानापुष्पकलाकीर्णं (गी) ६४.४

नानाप्रहरणा घोरा (ब्र) १०८.८६
नानाबोधस्तमाकीर्णा (ब्र) ४१.३०
नानास्तनमवैर्हमप्रवाल (ब्र) ६५.४२
नानास्तलालयं पूर्णं (ब्र) ४२.५०
नानारोगोर्मकलिते (ब्र) ५४.३७
नानावर्णवस्तुमाकीर्णा (ब्र) ४१.२६
नानावर्णवस्तुमाकीर्णवर्णवस्तु (ब्र) ४१.२६
नानावर्णपदैः स्तोत्रै (ब्र) ४८.४१
नानावर्णशिलाकीर्णं नामा (ब्र) २४.२०
नानावर्णध्वजैर्विचर्यः (ब्र) ६५.३८
नानावर्णः नरा हृष्टे (ब्र) ४१.६३
नानावादिप्रणिर्पोषेर्गना (ब्र) ४८.५०
नानाविद्युतवज्रपाय छद्म (ब्र) ३८.२३
नानाविद्यासोपपापसंघं (गी) ५३.२१६
नानाविद्गनात्तानां (गी) ८३.१४
नानाभ्याधिस्तावर्तं (ब्र) ४७.३६
नानाभास्त्रेषु नियतं ना (ब्र) १३१.५६
नानास्तरण संवीतं नाना (ब्र) ५०.३०
नानास्तिकाय दातव्यं (ब्र) १३७.५३
नानेन निर्णयः कश्चिन् (गी) ६०.१५

नान्तं गुणानां गच्छन्ति (ब्र) १६.२५
नादीमुखानां कुर्वीत (ब्र) ११३.१००
नायं पश्यामि लोकेश (ब्र) ४६.१८
नायव ज्ञाननयमोर्नायव (ब्र) १२८.६
नायया कर्तुं मायाति (गी) ८६.३०
नायया भवितव्यं ते (गी) ४८.८
नाय्यपिष्टं हि कंसस्य (ब्र) ८५.५
नाय्येन तपसापुत्र तीर्थानां (ब्र) ३२.७०
नाय्योऽस्ति लोकत्रियते (गी) ४५.६
नापराधं स्मराम्यस्यधर्मं (गी) १०.४७
नापराधोऽस्ति मे नाय (गी) ६१.१२
नापराधे न संकुप्ये (गी) ७६.१६
नापसत्यं न मयं च (ब्र) २७.४६
नापुत्रस्य परो लोको (गी) ३४.७
नास्तु मृषा पुरीषं वा (ब्र) ११३.३४
नामागच्छत् पुत्राश्च क्षत्रि (ब्र) ५.२६
नामागच्छत् पुत्री द्वौ वैश्वो (ब्र) ५.४२
नामागच्छत् श्रुतस्याऽऽतीत (ब्र) ६.७८
नामिकोऽन्तरं स्थानं (ब्र) ७०.५४
नामिमां जले स्नात्वा (ब्र) ५४.५

नामो निषाध इस्ती हो (ब्र) १२७.१७
नाभ्यमूयेत तद्भुवनान् (ब्र) २७.१२
नाभ्यां शीर्षे च कुक्षौ च (ब्र) १३१.३६
नागगीर्णं च षण्मास (ब्र) ११२.७५
नामभ्यास्त्वाममन्त्रस्य (ब्र) १२६.७०
नामिष्वपि कर्तव्यं (गी) ८६.३४
नाम्ना जयद्वयं नाम (ब्र) ११.४७
नायकः सर्वभूतानां सर्वं (ब्र) ११८.२०
नायं लोकोऽस्ति न परो (गी) ६.६
नायं वधमवाप्नोति (गी) २४.३३
नायवर्हति दण्डं वा (गी) ५.५२
नारयै नमस्तेति प्रीतिम्व (ब्र) ६५.८
नारदः कथयामास (गी) ८.३८
नारदः पर्यतश्चैव (ब्र) २४.१३
नारदाद्विदितं मल्लमेत (ब्र) १३७.४६
नारदे तु गते कृष्णः सह (ब्र) ८२.४६
नारदेनैव मुक्ता सा (ब्र) ६१.२३
नारसिंहमिति क्वातं गंगा (गी) ७६.१
नारायण नमस्तुभ्यं नमो (ब्र) ५६.५७
नारायणपरा पृथ्वी (ब्र) ५७.२७

नारायणपरा लोका (ब्र)	५७.२६	नामन्नु वंस्तु तं जेतुं देवा (गौ) ६.१०	नाहं पुष्पेण पुनामीं त्वया (ब्र) ५.१०२	नित्यस्तुः नियतः (ब्र)	११२.१५	नियमग्रहादेव (ब्र)	१२०.११६
नारायणपरो वायुन (ब्र)	५७.२८	नावाभायं मुखाधानं (ब्र) १३२.१७	नाहं हरिर्नैव सचो (गौ) ७०.२५	नित्योत्सवप्रमुदितं नाना (ब्र) ३६.१८		नियमान्निविद्यांश्चापि (ब्र) १३५.२३	
नारायणपुरं याति (ब्र)	११६.५३	नासितेष्वपि देवेषु पिता (गौ) ४०.१५१	नाहमन्यत्र गन्ताऽस्मि (गौ) ५६.१०२	नित्योत्सवप्रमुदिता ययेन्द्र (ब्र) ४१.८६		नियम्य कालं दुर्धवं (ब्र) ५६.१६	
नारायणमुखाघात (ब्र)	६७.१७	नाशितो बहुमोज्ञेन राता (गौ) ५२.१२	नाहमिन्द्राणि शरणमृते (गौ) ८६.१०१	निद्रां च प्रतिभ्रां चैव (ब्र) १३०.४६		निपुष्ट प्राशिकाणां तु (ब्र) ८५.५०	
नारयणं नमस्कृत्य (ब्र)	१.१	नामुकेः क्षुद्रमनसो नशिष्या (ब्र) २.२५	निकामपुण्यः सुविद्याल (ब्र) ३४.११६	निधिरामभवञ्चैव वसिष्ठ (ब्र) २३.६५		निपुष्ट तद्धिनाशेन (ब्र) ८५.१६	
नारायण हरे कृष्ण (ब्र)	६६.१२८	नामुद्धकर्मा नागज्या यो (ब्र) १३.५१	निकायेषु निकायेषु हरि (ब्र) १.२२६	निन्दन्ति निशिपन्त्यन्ते (ब्र) ६८.१८		निरपाय निराधानिर्वीकार (गौ) ५२.८८	
नारायणात्परं किञ्चिन्नेह (ब्र) ५७.३३		नासस्या नायना भूमिर्न (ब्र) ७६.८	निक्षिप्तशस्त्रः पृथिवीं (ब्र) १०.२३	निन्दितं चन कृतंश्च (गौ) ५४.२१		निरयं याति हिमात्मा (ब्र) ११६.५१	
नारायणात्मकानां तु (ब्र)	१.४६	नासाध्यमस्ति तपसो (गौ) ५६.५०	निक्षिप्तास्तप दह्यन्ते (ब्र) १०६.६१	नित्येवं श्रवणं वृद्धं (गौ) ५३.७५		निरयाच्चापि मानुष्यं (ब्र) १३४.३६	
नारायणो ह्यनन्तात्मा (ब्र) ७०.७३		नासूयन्ताशुभा वाचो (ब्र) १०४.१३८	निक्षिप्तो दह्यते (ब्र) १०६.१२२	नियतद्विः सदा रौद्रः (ब्र) ११६.१०२		निरामय विमोक्षावच (ब्र) १८.८१	
नारिकेल कोलबकुललोघ्र (ब्र) ४३.११		नास्तिकाय न वयत्रव्यं (ब्र) ५६.१६	निक्षिप्तोऽपि बहन्तीति (ब्र) ११०.८२	निमानश्च पुनस्तोये ददुमै (ब्र) ८८.४६		निराश्रये निरागम्ये (ब्र) ६६.१८२	
नारिष्यन्ताः शक्राः पुत्रा (ब्र) ५.२४		नास्तिकित्सुखं विष्णो (ब्र) ५६.७०	निजचिह्नगहं चक्रं (ब्र) ६८.८	निमग्नस्तत्र दह्यन्ते (ब्र) १०६.६३		निराहारः कुक्षेत्रे (ब्र) ४८.६३	
नारी वा द्विजशार्दूलः (ब्र) ३६.८८		नास्तिकिपाभिपयताः (ब्र) १२३.४६	निजघानतदादेतमिन्द्र (गौ) ५६.६६	निमग्नजगज्जगदानोषय (ब्र) २४.२१		निराहरो महाभागः गम्य (ब्र) ५६.३३	
नार्यो नात्यचरन्भर्तुं (ब्र) १०४.१४५		नास्ति तस्मात्परो ह्यन्यः (ब्र) २८.८०	निजयोग बलेनैवाऽऽप्या (ब्र) ११०.१०४	निमग्न तवा विप्रा (ब्र) ५०.१८		निर्दिश्यस्य योजस्य (ब्र) १३५.२३	
नाऽऽतयेऽनविधिद्विष्टा (ब्र) ११३.१४०		नास्तीति कृष्णशोकाच (ब्र) १५.२१	नित्यकिष्णं पितृणां च (ब्र) ११२.५७	निमग्नस्तत्र विप्राः (ब्र) ५०.१७		निर्दिश्यो हि मय्येन (ब्र) १३४.४६	
नालभ्यन्त्यनं वृत्तेविराग (गौ) ६६.७		नास्त्यस्याः पोषणेऽशित (गौ) १६.५	नित्यं शरण्यः सकलस्य (गौ) ६०.३१	निमग्नस्तत्र विप्राः (ब्र) ५०.१७		निश्चलस्त मच्चैः (ब्र) १२६.१३	
नाबुद्ध्या तपते सुयो ना (ब्र) २८.११		नाहं क्षमा सर्वमातः पुत्रो (गौ) ८६.२१	नित्यं स्वाध्याययुक्तेन (ब्र) ११५.६३	निमग्नस्तत्र विप्राः (ब्र) ५०.१७		निगद कठोदेमोऽपि (ब्र) १२६.४१	
नाबेदविभुषे वाष्पं तथा (ब्र) १२६.३७		नाहं देवो न गंधर्वो न (ब्र) ८१.१२	नित्यं हि नास्ति जगति (ब्र) २८.७७	निमग्नस्तत्र विप्राः (ब्र) ५०.१७		निर्गच्छन्नि वुरो विप्राः (ब्र) ५५.३८	
नाबेदनिष्ठस्य जनस्य (ब्र) १३७.३२		नाहं देवो न दैत्यो वा न (ब्र) ३७.७०	नित्यमेव रिचवं कर्म (गौ) ६६.४	निमग्नस्तत्र विप्राः (ब्र) ५०.१७		निर्गच्छन्नि वुरो विप्राः (ब्र) ५५.३८	
नासकृमास्तो बातुं वृत्तं (ब्र) १.६३		नाहं देवो न यक्षो वा न (ब्र) ४८.१	नित्यमेव विजानीहिबोमं (ब्र) १३४.५६	निमग्नस्तत्र विप्राः (ब्र) ५०.१७		निर्गच्छन्नि वुरो विप्राः (ब्र) ५५.३८	
नासन्ननुकम्पुहं तस्य (गौ) २४.५		नाहं द्विजस्तत्र रिपुनं (गौ) ६३.२४	नित्यमेव विजानीहिबोमं (ब्र) १३४.५६	निमग्नस्तत्र विप्राः (ब्र) ५०.१७		निर्गच्छन्नि वुरो विप्राः (ब्र) ५५.३८	

निर्गुणं निर्मलं ब्रह्म (अ) ११५.५६	निर्वीर्यरूपाणि तदामुघानि (गो) ४०.३६	निवृत्तास्तास्ततो गोप्यो (अ) ८१.२५	निषद्यस्य नतः पुत्रो नभः (अ) ६.८६	निस्तोर्वेते न केनापि (गो) ५३.१२६
निर्गुणं निर्मलं शान्तं (अ) ४८.२१	निर्वीर्यस्य रतिस्तत्र (अ) १२३.२३	निवृत्तौर्गोमार्गश्च (अ) १२५.४३	निषादवंशवर्तामो वभूव (अ) २.४६	निःस्पृहः सर्वकामेभ्यः (अ) १२७.२७
निर्गुणः सादृश्यतो देवस्त्वया (अ) ३०.१	निर्विदादामसं बोधः (अ) १२३.४६	निषेधस्य देवाय देवानां (गो) ५८.४१	निषिद्धानि वगाहेन (अ) ११२.१३२	निःस्वाध्यायवपट्कारं (अ) १००.११
निर्गुणां प्रकृतिं वेद गुण (अ) १३७.१३	निबर्तयन्मघमघंता यदीतो (अ) १०३.१६	निषेधस्य मे मातस्त- (गो) ३८.८५	निष्कारणः सुहृच्छो (गो) ४२.१०	निःस्वाध्यायवपट्काराः (अ) २.३२
निर्जन्मुपच यतो वेदा (अ) ८३.५	निबर्तस्य महाप्राज्ञ (गो) ८६.२५	निषेदयित्वा तत्साध्यं (गो) १००.६१	निष्कुटे स्थाप्या (अ) ६५.११	निःस्वाध्यायवपट्काराः (अ) १२३.५७
निजित्य रुनिमग्नं सम्यग (अ) ६१.११	निचमन्ति निरातङ्गाः (अ) १८.५३	निषेधं तु यथान्यायं (गो) ६१.३३	निष्कृतिर्ब्रह्मन्तुणां (गो) ५३.१५७	निःस्वाध्यायवपट्कारे (अ) १२२.५८
निर्जीवनां प्राप्तामभीष्टय (गो) ४०.५१	निवृत्तामो मुनिश्रेष्ठास्त (अ) ४०.३८	निषेधं वृत्तेनाय कृत- (गो) ४१.५०	निष्कृत्य पुनरन्यन्ते (गो) १०१.११	निहतौ तारके दैत्ये स्वस्थे (गो) ११.२
निर्णयं चापि छिद्रात्वा (अ) १३५.१८	निवारयथ मां यस्मात् (गो) १६.३३	नियेगनाय संदेया (गो) ४.३८	निष्कस्य देवतागारात्कृत- (अ) ५५.२	निहतौ च निराशौ च (अ) १०४.१३२
निर्द्वयः सर्वभूतेभ्यो (अ) ११६.४६	निवारयन्तं मामेवं (गो) ४३.५	निष्कस्य तद्वत्तस्याः स (अ) ६६.६०	निष्कस्य स मुखात्तस्य (गो) १०१.५१	निहत्य तं महाकायं (गो) ५.८४
निर्द्वयो मेघवतो याति (गो) ३४.२६	निवारयामास हरिर्वाट- (अ) १०१.४४	निशाचरं दग्धिणं दशनैः (अ) ११०.३२	निष्कस्य स्तप्य रोवारावुभौ (अ) ८७.४	निहत्य दानवान्सर्वाना- (अ) ६.१६
निर्दहन्नामलोचं च यच्च (अ) ४६.६	निवासमकरोत्तत्र (अ) ४२.४६	निशेधं नीयतां वीर न (अ) ८४.१०	निष्ठाशितं महासप्त- (गो) १०३.६	निहत्य शम्भवाभौमान् (अ) ६७.२६
निघ्नं मं द्रव सत्वाचिरा (अ) १३५.६०	निवार्यमाणः त्रिवयाऽऽपि- (अ) ७०.१७	निःसंवाः शत्रुवर्षेण (अ) १०६.२१	निष्ठाशितोऽकार्यस्य (अ) ६०.२	निहत्य रुक्मकचः (अ) १३.१०
निर्भस्वर्यमानैरुद्दिग्- (अ) १०५.८०	निवार्यमाणः सा तेन स्वर्नं (अ) ५.६१	निश्चित्य देवकार्याय- (गो) ५.८४	निः सङ्गात्मानमासाद्य (अ) १३७.२१	नीता रसात्तलं तेन (गो) ५८.६६
निर्भयः सर्वलोकेषु (अ) ३३.२६	निवार्यमाणोऽपि मया (गो) ४०.६७	निश्चलं येन संशतं (गो) ५२.६८	निः सत्यानामनोचानां (अ) १२२.५७	नीते अयं लोचनके सर्वे (अ) ८५.६८
निर्भयः नाशिताः सर्वे (अ) १.१२६	निवार्यमाणो बहुषो (गो) ३०.११	निश्चिन्तय घमंसर्वस्य (गो) ७८.१५	निः सदिग्धं च लूक्यं (अ) १३६.४३	नीतोऽग्निः शतलो (अ) ६४.५५
निर्भुक्तः सर्वपापेभ्यो (अ) ५५.६४	निवासं कुण्ठेधि त्वं (गो) ३६.५१	निश्चेष्टं क्षिप्यते तव (अ) १०६.११७	निः सारे भूमिर्ते फाले (अ) १२३.६४	नीत्वा विश्वे चैतेवं (अ) ६१.१५
निर्भुक्तासितमेषकंयुक्- (अ) ३४.८८	निवासं भारते वर्षं (अ) २५.६	निः शोकता न मे चिन्त (अ) १०३.५३	निः सारे दुःखं बहुले (अ) ४७.३५	नीपक्षैर्धनपरिहर्ताभिपद्य (अ) ३६.४०
निर्वीर्यना हृत्प्रीता (अ) १०३.४८	निवासं सविता चरते (अ) ३०.३३	निः श्रेयानां विषयानां (गो) ७३.५	निः सारे मृत्युलोकैऽस्मिन् (अ) ७०.७	नीयतां परिजातोऽयं कृष्ण (अ) ६५.७
निर्वर्णं निर्गुणं शान्तं (अ) ६६.१६२	निवृत्तास्तु शत्रुघ्नं (अ) १२.२७	निः श्रेयसपदप्राप्तौ तया (गो) ५६.१११	निस्तत्त्वं पञ्चविंशस्य (अ) १३५.४०	नीयतेऽप्यति बुद्धत्वादेव- (अ) १३७.५५
निवर्षिणं चित्तुन्मयं (अ) ११४.३०	निवृत्तां दक्षिणा नैव (गो) ८५.६	निः श्वस्य प्रतिपच्छन्ति (अ) १११.५१	निस्तत्त्वं वाष्पयंतानि (अ) १३४.३५	नीयते विषयैर्घोरैवं (अ) १०५.१०३

नीलगंगा सरिच्छेष्टा (ब्र) १०.४
नीलजीमूत संकाशः (ब्र) ५६.७५
नीलजीमूतसंकाशमन्त्र- (ब्र) ३४.७१
नीलवस्त्रधरं देवकणा- (ब्र) ५४.२५
नीलानि नीलाम्बुहैः (ब्र) ३४.१०८
नीलाम्बर धरं शीघ्रं बलं (ब्र) ४७.५१
नीलोत्पलदलश्यामं (ब्र) ४३.६२
नीलो च केशिनी ध्वज (ब्र) ११.८२
नीवारहंस्तिश्यामा कं (ब्र) ११२.८८
भीहारास्तुषमागन्धिव (ब्र) २५.६३
नूनं नागो न चाऽऽप्याति (गी) २०.६
नूनं नैषां स्वं जननी (ब्र) ३०.७४
नृगा कुमिर्नवा दर्वा (ब्र) ११.२१
नृणामिन्द्रियपूर्वेण योगेन (ब्र) ७०.३६
नृत्यगीतरतो निर्वयं (गी) १००.२२
नृत्य जय नमस्कारैर्जय- (ब्र) ३६.६६
नृत्यन्ति तन्नाम्बरतः (ब्र) ३६.१६
नृत्यनृत्यप्सरसः सर्वा (गी) ३.१४
नृत्यादि गीताधि च (गी) ७०.१८
नृपाणां नृपभृत्यानां (ब्र) ४६.३३

नृपती सर्वलोकानामनु- (गी) ५३.१०६
नृपाणां सूर्यवश्यानां (गी) ५३.७६
नृसिंह एष कथितो (ब्र) १०४.७३
नेच्छतः प्लावयामास (ब्र) ८.१६
नेच्छतः प्लावयामास (ब्र) ११.८४
नेतु हन्तुं प्रवृत्तोऽपि न (गी) ६३.१२
नेत्युक्त्वाऽऽपोऽयमृषयो (गी) ५६.२३
नेत्युवाच ततो ज्येष्ठः (गी) २६.६
नेत्युवाच ततो वश्य (गी) १००.२६
नेत्युवाच तदा पुण्डरीक्या (गी) ७६.३५
नेत्युवाच तदा श्रीमान्- (गी) ८४.५
नेत्युवाच यदुस्तार्तं (गी) ७६.२८
नेत्ररागः कोकिलानां (ब्र) ३८.११६
नेवं युक्ततरं पुन भूषणं (गी) ८६.३३
नेयं माता सुरश्रेष्ठ यया (गी) १६.१८
नैक वस्त्रश्च भूज्जीत न (ब्र) ११३.३३
नैतद्युक्तं भक्तृभत्या (गी) १६.१०
नैतान्मे विभ्रमः क्षेदो (गी) १०२.१२
नैतास्तु विजहृत्येता (ब्र) ३२.४५
नैतम्भः पावनं (गी) ८८.३७

नैघनेऽस्मिन्कथं लोके (ब्र) ७०.६३
नैमित्तिकं सुरैः सार्धं (ब्र) १११.१२
नैव कश्चिच्च तं वेति (गी) ६२.१७
नैव कस्यापराधोऽस्ति (गी) ८६.८
नैव किञ्चित् ज्ञानाति (गी) ६६.१३
नैव शक्यः सिधो देवो (गी) १०५.४३
नैव शास्त्रस्य चाभ्यासो (गी) ३७.७
नैव शून्यानवारण्या (ब्र) १२३.७३
नैव सकल्पितः कथो मया (ब्र) ८.४३
नैवाग्नी कर्णं तत्र (ब्र) ११२.३
नैवाय किञ्चिद्व्यमसि (गी) ४०.२१
नैवान्तं कारणमस्ये- (ब्र) १२८.२६
नैवाभवद्भुवो गन्तुः (गी) १६.२२
नैवायं विदसेनानो गङ्गा (गी) ५.१६
नैवासावकरो ब्राह्मणं (गी) ११.७
नैवेष्टो पायसा पूषण्भुक्ती (ब्र) ६४.२७
नैवेष्टीरुपहारैश्च गीता- (ब्र) ४१.६६
नैवेयं ज्ञियते तत्र नैव (गी) ५.७१
नोपगन्धं च दातव्यं (ब्र) ११२.१११
नो वेददास्यस्य त्वां (गी) ७१.१६

नोतिशप्तबाहुजंघमश्च (ब्र) ११३.४३
नोत्सेहे देवकीं दृष्टुं (ब्र) ७३.५
नोदकेषु न पात्रेषु न (ब्र) ५७.६२
नोद्वेजयति भूतानि न (ब्र) ११७.३७
नोपपद्येत सुखं मत्तो (गी) ४०.१७८
नोपसर्गादिकं दोषं (ब्र) ८४.८५
नोपायोऽप्योऽस्ति संशुद्धि- (गी) ५२.६७
नोत्संख्याज्ञा गुरुणा- (गी) ८४.१४
न्यग्रोधमेकपणं तु पाटलं (ब्र) ३२.८२
न्यग्रोधश्च सुनामा च (ब्र) १३.५६
न्यग्रोधस्थो नरे किञ्चित- (ब्र) ४३.५७
न्यग्रोधाश्चैत्यखदिरैः (ब्र) ४८.३५
न्यवतद्भुवि विश्वा तु (गी) ५६.६
न्यवतंत पुनर्देवो यत्र (गी) ४५.१३
न्यवारयधमः पाशानां (गी) ४५.३३
न्यबेद्यस्तं मुनेयं कपिलाय (गी) ८.६७
न्यवेद्यंस्तपोच्यते (गी) ४१.४६
न्यसेदद्यात्तारं मन्त्रं (ब्र) ५७.२३
न्यस्तावां च ततोऽङ्गुल्लवां (गी) २०.२४
न्यस्य भासं घनुष्कोट्यां (गी) ६६.८

न्यायतोऽन्यायतो वाऽपि (ब्र) ८५.२०
न्यायमं विद्ध विदुषाम् (ब्र) १०६.३०
न्यसापह्नाति तु नरो (ब्र) १०८.७०
न्यूनांगाश्चाधनांश्चैव (ब्र) ११३.४६
न्यूनातिरिक्ता तेषां (ब्र) १८.६१
पञ्चविम्बाधरगुटा (ब्र) ३४.८३
पञ्चवैद्यः चित्तानां च (ब्र) ११३.१३३
पक्षध्वं तथा दृष्ट्वा (ब्र) १३२.४६
पक्षवानविनिधुर्तैः (ब्र) ३७.७५
पक्षाम्नागानृतं त्रिचता- (ब्र) १३१.४४
पक्षिराजः क्षवतः (ब्र) ५६.७७
पक्षोगवांसिनी वाप्ति (ब्र) १०७.४८
पञ्चमे तत्र मित्रघ्नो (ब्र) १०६.११५
पञ्चतीर्थं च विधिवत- (ब्र) ४१.१२
पञ्चतीर्थं तु विधिवत- (ब्र) ४८.६६
पञ्चतीर्थं कलं नैव (ब्र) ४३.८८
पञ्चतीर्थं सवानिष्ठं (ब्र) २३.२३
पञ्च दोषाग्निज्ञा देहे (ब्र) १३२.५१
पञ्चमी तस्य या (ब्र) २८.३२
पञ्चपञ्चक्रियाहोनाः (ब्र) १०६.१११

पञ्चविंशं चतुर्विंश- (अ) १३७.१०
पञ्चविंशतिकोऽमृतः (अ) १३३.३७
पञ्चविंशतिनयस्तु (गी) ३५.२०
पञ्चविंशतिनिष्ठोऽयं (अ) १३५.३८
पञ्चविंशत्प्रबुद्धात्मा (अ) १३५.४४
पञ्चविंशत्परं तत्त्वं (अ) १३६.४७
पञ्चाङ्गं वैष्णवं चैव (अ) ५८.८
पञ्चानां ते तु पञ्चाला (अ) ११.६६
पञ्चाभूतैर्गन्धसुधूप- (गी) ५३.२०६
पटुः सुप्रतिपञ्चावि (अ) ३४.११८
पठदसकृतं स्तोतॄणं (अ) ३८.१३३
पठस्तम्भगिर्यां सृष्टि- (अ) ६.६५
पद्वते सवंगा स्वेव (अ) ४८.३
पणवाः पुष्कराश्चैव (अ) ३०.१०२
पण्डितानां परं प्राहुः (अ) १२.२६
पण्यकारा वैजकारा (अ) ४२.३१
पतयितीर्थमाख्यातं (गी) ६६.१
पतयितीर्थमाख्यातं (गी) ६६.११
पतन्ति नरके ते तु (अ) ४६.४६
पतञ्जिचक्षस्तपार्ति- (अ) १०६.१६

पतितं याजयित्वा तु (अ) १०८.४०
पतितं सोममालोभ्य ब्रह्मा (अ) ७.६
पतिं देहि जगन्माता (गी) ४६.१४
पतितापविद्धचाण्डाल- (अ) ११३.१४४
पतितास्तत्र तीर्थानि (गी) ६१.६१
पतितोऽहं महारोडे घोरे (अ) ४६.२०
पतिरेव गुरुः शीघ्रां (गी) १०.४८
पतितं चैव तर्कको (अ) ६१.१६
पतिर्मां पश्यं वरित (गी) ७४.१०
पतिव्रता च ज्येष्ठा च (अ) ५.६४
पतिव्रता प्रिया मे त्वं (गी) ५६.१०३
पतिव्रता महाभागा (अ) ११.१३२
पत्नी तु कर्णं तस्य (अ) ३६.८
पत्नी तु मादवी तस्य (अ) ६.३८
पत्नी च संभोः पुरुषस्य (अ) ३४.२५
पत्नी कर्णं समाख्याय (अ) ३४.४२
पत्नयो मनोरमास्तस्य (अ) ४५.७०
पत्न्यो मनोरमास्तस्य (अ) ४५.६८
पशुः शृण्वन्ति या निष्ठा (गी) ३६.७
पशं पुष्पं कलं तीर्थं (अ) २७.१६

पशानि लोकशैलस्य (अ) १६.४६
पशोर्लोकं चोरयित्वा तु (अ) १०८.६२
पथि तपच्छन्ददाचि तर्कौ (गी) ८०.११
पथि वसन्ताने गृह्मण्डये (अ) ६८.२४
पथि सा सुपुत्रे बाला (अ) ११.१३१
पदा तर्जयसे यस्मात्पितु- (अ) ३०.६३
पदानि यो योगमवाप्ति (अ) ७०.२८
पद्यन्तु पदाविष्म- (अ) १३२.७०
पद्यपत्रनिर्माः केचिद (अ) १२४.३५
पद्योमेतिनं यत्तु (अ) १२४.६
पद्यं गङ्गाय चो वत्सो (अ) ५८.५५
पद्यमासुमाभ्यां स तदा (अ) ७८.८
पद्यमासं महावीर्यो (अ) ८४.६८
पद्यमां गृह्य च संजातः (गी) ६१.४८
पद्यमाभिव तनो यत्वा (अ) १५.१६
पनसासं कुचान्नीला- (अ) ६६.३३
पन्था देवो ब्रह्मणाना (अ) ११३.३६
पन्थानमृत्तिस्त्रिभुव- (अ) १०६.१५
पवात हृदिरोद्गारी (अ) १००.२०
पवात हृदिरोद्गारी (अ) १००.२०

पपी च गोपगोपीभिः (अ) ६०.७
पपी स्तनं मातुर्यावि (गी) ४४.११
पप्रच्छाऽऽगमनं दैत्यो (गी) ५६.२६
पप्रच्छुवच पुत्र्यामं (अ) ३६.५
पप्रच्छेदं केन खेदं (गी) ६८.५
पयोष्णी संयता तत्र (गी) ७.२८
परदनं परधर्मा च (अ) १३७.२७
परतन्ना वयं तान (गी) ५७.३७
परदारामिममं तु कृत्वा (अ) १०८.५०
परदारेषु वत्पाव (अ) १२०.२४
परदारेषु ये चापि (अ) ११७.४६
परदारेषु ये नित्यं (अ) ११६.१४
परवीडामकुण्ठतो (अ) १०७.५६
परभूमिं गृहं शयनं (अ) १०५.१२५
परयज्ञात्परं वेदात्परं (अ) ३१.२०
परं हि तद्वृत्तमयं (अ) ५३१.५७
परमं तव वदतु (अ) ४६.१३
परमाक्रममाणस्य (अ) १०४.६६
परमारमणिं कुशलमध्यात्म (अ) १३३.७
परमात्मा च विद्वात्ता (अ) १२५.४५

परमात्मानमासाद्य (अ) १३२. ७५
परमात्मा त्वमात्मा च (अ) ६३.२८
परमानन्दजननं सर्वकाम (अ) ६५.६६
परमा सा गतिविद्या (अ) १३२.७६
परमं दाय देवाय (गी) ५२.७१
परमेश्वरं च विस्वातं (अ) ३६.६६
परमेष्ठिमुतः विद्या (अ) ३.५०
परया ह्यक्षरं प्राप्ति (अ) १२६.६३
परलोके च धर्मं च (गी) ५६.११०
परवृद्धया मदा दुःखी (गी) ६४.२४
परलोकगतानां तु (अ) ११०.१
परमं मादाय हस्तेन (अ) ४७.१३
परस्परं विद्या (अ) १३६.३
परस्परानुकाङ्क्षाश्च (अ) ११३.१५
परस्परैर्गन्तव्यं (अ) १३५.३७
परस्वनिर्ममा निरयं (अ) ११६.१०
परस्वसंघारणमितदेव (गी) ४०.३०
पराक्रमेण वीर्येण (अ) ११८.२४
परात्परतरं सुखं नित्यं (अ) ४८.२५
पराभिद्रोहनिरता (गी) ४०.१२३

पराभिभूतामालीक्य (गी) ८२.११	परिवार्यं न कुर्वीत (अ) ११३.८१	पतितोद्गमश्च भविता (अ) १२२.४२	पश्यत्सु देवमथैव (गी) ५३.२४	पाणिग्रहणमन्त्राणां निष्ठा (अ) ६.७
परार्धं द्विगुणं यत् प्राकृत (अ) १२४.५	परिवारणः साधंमनु- (अ) ४२.२६	पवमानः स्वनगरं (गी) १४६.३	पश्य देवं त्रिनयनं नागं (अ) २०.१६	पाण्डवश्च केरलश्च (अ) ११.१४
परार्धं संख्यां (अ) १२४.३	परिवार्यं नरक्षेत्रं (अ) ६५.२५	पवितं च पवित्राणां (अ) ३८.५६	पश्य देवि शुकं प्राप्तं (गी) ५८.१६	पाण्डवानां च दम्पतीनां हरि (अ) १५.८
परावती महारूपा (अ) ६५.६४	परिवर्तिः परिवेत्ता (अ) ११२.६३	पवित्रं पावनं पूज्यं (गी) ४.६१	पश्यन्तो च भवेद्दृष्टो (अ) १२६.६६	पाण्डोश्च नयः पुत्रः (अ) ११.१२३
परावराणां लघ्टारं (अ) ४३.६४	परिवृत्ता श्रमेवैका (अ) ८१.३४	पवित्रं गोमती तीरे (अ) ६६.७	पश्यन्तो च भवेद्दृष्टो (अ) १२६.६६	पातयन्तेऽधोमुखास्त्रय (अ) १०६.११६
पराशरं सुतं शान्तं (अ) २४.८	परिव्राज्यागयुक्तरथ (अ) ४८.२०	पशून् च ये न वदन्ति (अ) ११७.५२	पश्यन्त्यमृतयो ये न (अ) १३५.८८	पातयित्वा घातावृष्टे (अ) ८५.६६
परितापं जहो सर्वं (गी) ८४.३०	परोक्षितस्तु दावादो (अ) ११.१०६	पश्यामो न बलं सर्वं (अ) १०६.६४	पश्य पश्येति तं (गी) ४०.१८२	पातालं भूतलं चैव विभक्त (अ) ५१.१२
परितुष्टोऽस्मि ते दत्त (अ) ३८.१०२	परीतः सु सिद्धिश्च (अ) ६५.५४	पश्चात्कर्मणि कर्तव्यं (गी) १०३.२०	पश्य श्यामं महाकुण्डे (गी) ६६.४४	पातालशोऽयं वरसं पवो (अ) ७०.२२
परित्यक्तस्य गुरुणा न (गी) २५.१६	परुषं ये न भाषते (अ) ११६.२१	पश्चात्तापं गताऽत्यन्तं (गी) २२.४५	पश्येयं तं कथं देवं (गी) ३८.१०४	पातालानि च नवीनि (अ) २०.५०
परित्यक्तमिति भर्तारं (अ) १२२.१८	परुणीसंगमं नाम तीर्थं (गी) ७४.१	पश्चात्पटहृत्पट्टाद्यैर्धरो (अ) ६२.१२	पश्येयं तं कथं देवं (गी) ३८.१०४	पातालानि सप्तस्तानि (अ) १२४.२५
परित्यज्याऽप्यविषयं (अ) ८४.६०	परोऽसौ भगवान् (गी) ६२.१८	पश्चात्पटहृत्पट्टाद्यैर्धरो (अ) ६२.१२	पश्येयं तं कथं देवं (गी) ३८.१०४	पातालानि सप्तस्तानि (अ) १२४.२५
परित्यज्य निवेवेत (अ) १३०.५३	पर्जन्यः श्रावणे मासि (अ) २६.२०	पश्चात्पटहृत्पट्टाद्यैर्धरो (अ) ६२.१२	पश्येयं तं कथं देवं (गी) ३८.१०४	पातालानि सप्तस्तानि (अ) १२४.२५
परिदग्धाद्गुणानां स (अ) १२६.८६	पर्जन्यं कलाहारः (अ) ११४.४०	पश्चात्पटहृत्पट्टाद्यैर्धरो (अ) ६२.१२	पश्येयं तं कथं देवं (गी) ३८.१०४	पातालानि सप्तस्तानि (अ) १२४.२५
परिदेवति विष्टवा- (अ) १०४.१३६	पर्जन्यं धर्मकर्ता च (अ) ६६.१३४	पश्चात्पटहृत्पट्टाद्यैर्धरो (अ) ६२.१२	पश्येयं तं कथं देवं (गी) ३८.१०४	पातालानि सप्तस्तानि (अ) १२४.२५
परिव्रजाम गहनं (गी) ३८.३	पर्यङ्क इव विज्राजन् (अ) ३७.६	पश्चात्पटहृत्पट्टाद्यैर्धरो (अ) ६२.१२	पश्येयं तं कथं देवं (गी) ३८.१०४	पातालानि सप्तस्तानि (अ) १२४.२५
परिभूतः पिता पुत्रो (गी) ७२.७	पर्युपासत तं देवं रुपिणी (अ) ३७.१७	पश्चात्पटहृत्पट्टाद्यैर्धरो (अ) ६२.१२	पश्येयं तं कथं देवं (गी) ३८.१०४	पातालानि सप्तस्तानि (अ) १२४.२५
परिभूय धर्मं तं शाहू (गी) ५८.६५	पर्वतावच व्यसोयन्ते (अ) ५०.११	पश्चात्पटहृत्पट्टाद्यैर्धरो (अ) ६२.१२	पश्येयं तं कथं देवं (गी) ३८.१०४	पातालानि सप्तस्तानि (अ) १२४.२५
परिमण्डलतस्तु (अ) १२५.२६	पर्वतीदीप्तामिहारीः (अ) ४२.८१	पश्चात्पटहृत्पट्टाद्यैर्धरो (अ) ६२.१२	पश्येयं तं कथं देवं (गी) ३८.१०४	पातालानि सप्तस्तानि (अ) १२४.२५
परित्यक्त तपोः कृते (गी) ४०.१७६	पसामकाष्ठः प्रज्वाल्य (अ) ५५.३३	पश्चात्पटहृत्पट्टाद्यैर्धरो (अ) ६२.१२	पश्येयं तं कथं देवं (गी) ३८.१०४	पातालानि सप्तस्तानि (अ) १२४.२५
परिभूतमानसाराणि (अ) १२६.४०	पलाशं मुं पृकुन्दैश्च (अ) ३६.४२	पश्चात्पटहृत्पट्टाद्यैर्धरो (अ) ६२.१२	पश्येयं तं कथं देवं (गी) ३८.१०४	पातालानि सप्तस्तानि (अ) १२४.२५

पादेनाप्यस्य पारश्वं (अ) ११३.११
पादेनैव तपाज्यस्य (अ) ११३.१२
पादोद्भूतैः प्रमृष्टाभिस्त (अ) ८५.५५
पादो ब्रह्मा भवन्तीमे वि (अ) ५३.२३
पाद्यमाचमनीयं वा न (अ) ११७.१६
पानकं च रसातं च (अ) ११२.११५
पानपूर्णावच करकाञ्चि (अ) १००.१५
पानानि च सुगन्धानि (अ) १०६.६२
पानीयं ये प्रयच्छन्ति (अ) १०७.२५
पापस्य प्रतिनिधिर्येभ्यो (गी) ८६.११
पापप्रणाशनं नाम तीर्थं (गी) २२.१
पापप्रणाशनं नाम गान्धर्वं (गी) २२.४६
पापं दण्डितं स्वयं (गी) ५६.७१
पापं हरितं यत्संज्ञं स्मृतं (अ) ८३.४
पापमस्ति महारोघं न (गी) ८५.८
पापच्छिन्मसनास्तानि (गी) ३८.२६
पापस्य संक्षयं कृद्वाः (अ) १०६.८१
पापात्मा पापचित्तः (गी) १००.१७
पापानामनुकपाणि (अ) २०.३५
पापापविद्धनयना (अ) १०६.४६

पापिनामिह जायन्ते (गी) १०१.३०
पापिष्ठोऽपि तदा रक्षः (गी) ६३.५१
पापीयसीं क्रिया कृत्वा (गी) ८०.१४
पापे गुरुणि गुरुणि (अ) २०.३६
पापेन कर्मणा देवि (अ) ११६.५३
पापैः सर्वैर्विनिमुक्तः (अ) ५४.१०
पापैः सर्वैर्विनिमुक्तो वि (अ) ४१.७१
पापोवेतान्वर्जयन्ति (अ) ११६.३८
पापसं चोरयित्वा तु (अ) १०८.८६
पापसं भयसंयुक्तं वर्षासु (अ) १११.३२
पारतज्यात्ममस्तेषु (अ) १२२.६६
पारदा मुक्तकेशाश्च (अ) ६.४६
पार परं विष्णुपारवारः (अ) ६६.११५
पारिजाततल्लव्यायं नीयता (अ) ६५.३
पारिजाततरोःपुष्पमज्जरी (अ) ६६.२५
पारिजाताम्कोविदारान (अ) ६६.३६
पारिजातप्रखदिरनीय (अ) ४३.१०
पारीक्षितस्य कात्यां वै (अ) ११.१२४
पार्षः पञ्चनदे देवो (अ) १०३.१२
पाथिवा देवराताश्च (अ) ८.६२

पाथिवैश्च महाभानैः (अ) २.११७
पाथैतस्सर्वं भूतेश्वरैः (अ) १०३.७०
पाथेन देवपूर्वं स्याद् (अ) १११.६०
पावतानि च तीर्थानि (गी) १०.१५
पावताम्बुपद्याग्निनि (अ) ४५.५७
पावतेश्वाश्व तथा रोषं क्रोधं (अ) ३६.२
पालयिष्यति गां देवीं (अ) ११८.४५
पालयस्व मुनिश्रेष्ठ (गी) १६.७
पालयिष्यसि कृत्स्नां (अ) १०४.१०५
पावन्ती शतपाशां च (अ) ११२.६६
पावयन्वष्ट वाज्यं (गी) ५६.११६
पाशं सलिलराजस्य (अ) ६४.५२
पाशपाणिस्तदा मृत्युः (गी) २४.६
पाशमदगरहस्ताश्च (अ) १०४.८५
पाशुपाल्यं वणिग्मां च (अ) ११४.११
पाहि काव्यमित्यस्य पाहि (गी) ५४.६८
पाहि विपुलहन्ताय (गी) ५४.६७
पाह्निधर्मं वृषाकृष्ण पाहि (गी) ५४.६६
पाहि भास्कर चित्तं (गी) ५४.६६
पाहि शंकर देवेश पाहि (गी) ५४.६५

पिण्डनिर्वापणोच्छिष्टा (अ) ११०.७६
पिण्डं गृहीत्वा विप्राणां (अ) ११०.६१
पिण्डमग्नौ सदा दद्यात् (अ) ११२.८२
पिण्डमिच्छन्ति पितरः (अ) १११.४६
पिण्डसंनिधौ ह्येते (अ) ११२.१८
पिण्डारके चित्रकटे प्रभासे (अ) ६१.५
पिण्डे निपतिते भवो (गी) ५३.१७६
पिण्याकं विप्रं चैव (अ) ११२.१२६
पिण्याकेनाथ गंगायां (गी) ५३.१७२
पितरः पादलोचन (गी) १०.५०
पितरं नाशये पापं क्षमेयं न (गी) ३६.६
पितरं ब्राह्मणं त्रिष्टुः (गी) ६५.२३
पितरं मातरं चैव यस्तु (अ) १०८.६२
पितरं तत्पराध्वं तं (गी) ५३.१०८
पितरस्तस्य वै मासं (अ) ११२.४०
पितरो बालखिलपाश्व (अ) ५२.३०
पितरो ब्रह्मकामोऽस्मि (गी) ४०.१७४
पिता च माता जगतो (गी) २.१२
पिता जीवति यस्याय (अ) ११२.१३८
पिता त्वाष्ट्रो जीवणश्च (गी) ६५.३८

पिता पुत्रस्य जातस्य (गी) ३४.१४
पिता महावपि वरः (अ) ११८.११
पितामहानां मवषां गति (गी) ८.४८
पिता महाः प्रपितामहा (अ) ११०.७५
पितामहो वास्तुदेव इति (अ) ११८.४८
पिता माता तथा भ्राता (अ) ८६.१६
पिता सोमस्य भो विप्रा (अ) ७.१
पिताऽस्य त्वकरोऽस्तं (अ) १२१.२४
पितुः पिण्डं प्रशान्च (अ) ११२.१४१
पितृश्चापरितोषेण (गी) ६.१८
पितुः समीपना मा तु विप्रा (अ) ४.१६
पितृकूपं वृत्कूपं मतिनीयं (अ) २३.६१
पितृदायाद्दत्तानि (अ) १२३.२१
पितृदेवानि दत्तानि (अ) १२३.१६
पितृदेवमनुष्याणां (अ) ११३.२६
पितृदेवातिथिकृते (अ) ११५.४६
पितृदेवादितोषं च (अ) ११३.११२
पितृदोषैश्च ये पुत्रं न (गी) ५४.१२६
पितृपैतामहं राज्यं (गी) ५३.३
पितृबन्धुमुद्भूतमातृ (अ) ८३.१३

पितृभक्तः पुण्यमीलो (गी) ५३.१६३	पित्रा माया तथा पुत्रं (गी) ५१.८५	पीतार्जुनकभस्तातः (अ) ५१.५६	पुण्यपीपानि तन्वाहुस्तीर्थ- (गी) १.३२	पुनः समुद्रं च विभुः स्वर्गं (अ) ६.५६
पितृभक्तोऽसि विप्रश्च (अ) ५३.११	पित्रा हि तं तथा राष्ट्रास्वज- (अ) ६.६	पीते वसानं वसने (अ) ८५.४०	पुण्यभाओ भवेयुस्ते (गी) ५६.१२५	पुनः सर्वपुणोपेतं वज्र (अ) १३.५१
पितृहन्तृहनिष्येऽहं (गी) ४०.८६	पित्रा हिनी वन्दुभिर्गोवि- (गी) ४०.७०	पीत्वाऽम्भासि समस्तानि (अ) १२५.१८	पुण्यं च सागरारण्यं (अ) २३.१०	पुनमाह महत्मानं गच्छं (गी) ८६.३२
पितृमातृसहृदन्नात् (अ) ४६.३६	पित्रं देयं मुते दद्यात् (गी) ७८.१५	पीनोऽन्नतकुचाश्रमि (अ) ६५.३६	पुण्यं पयवमोपेतं (अ) ६६.३०	पुनमृत्पादयानेन (गी) ३०.५
पितृमेधामृतमिदं (अ) ११२.१५५	पिनाकिन्मगनेषध्न (अ) ११८.१०	पीनोऽन्नतकुचाः स्वामाः (अ) ३६.२१	पुण्याश्च सौरमन्त्राश्च (अ) ६५.१८	पुनर्गोवन्तनुष्टो (गी) ७६.३३
पितृनन्त हितान्दृष्ट्वा (अ) ११०.२६	पिप्पलः पूर्ववच्चापि (गी) ४८.२५	पुंश्चलयाः कृतकार्यस्य (अ) ११३.५५	पुण्यात्मनां ज्ञान्तरूपो (गी) ५.६	पुनश्चिच्छिन्न वच्चेन (गी) ५.३७
पितृनायाहविष्यामि मे (अ) ११०.५३	पिप्पलं तीर्थमारूपानं (गी) ४०.१	पुंसः परतरं सर्वं व्याप्य (अ) ८८.३२	पुण्यानि यानि तोयानि (अ) ६२.७६	पुनश्चक्रामिन श्रीस्तु वनं (अ) ५.५६
पितृणां नात्र संदेहो (अ) १११.३०	पिप्पलं सामगो भूत्वा (गी) ४८.१५	पुंसः सर्वेषु कार्येषु भार्य (गी) ५६.६०	पुण्याहवाचनं वृत्तमन्तः (गी) ३.१५	पुनः सूर्यं नमस्कृतं नव (गी) ८६.१३
पितृणां पिण्डदानानि (गी) ६१.५६	पिप्पलादं सुरेमानं (गी) ४०.१५६	पुंसः कति कृतैर्दिव्यैर्मतग (अ) ५३.१५	पुन एव परो लोको धर्मः (गी) ३५.११	पुनस्मेहात्तस्यैवशा देवानां (गी) ११.८
पितृणां प्रतीये यत्र (अ) १११.२३	पिप्पलादस्तमप्याह (गी) ४०.६०	पुंस्कोकिलस्तेऽदिव्यैर्मतग (अ) ५३.१५	पुन कन्या मुकन्या च (अ) ५.२८	पुनश्य मातापितरौ (अ) १०.८५
पितृणां राजतं पात्रं यमो (अ) २.१०२	पिप्पलादस्तु तानाह (गी) ४०.१६५	पुंस्कोकिलादिलापाश्च (अ) १६.११	पुनकेतुर्ब्रह्महन्तुर्जीगतस्तु (गी) ८०.२	पुनान्वादायामास पञ्च (अ) ११.३०
पितृणां हि पिता ह्येष (अ) २८.१२	पित्रतां तत्र वै तेषां (अ) १०१.३६	पुंस्त्वमिच्छस्तथा मातुः (गी) ३८.१०७	पुननीर्ममिति रुपातं (गी) ५५.१	पुनार्गोशाग्निप्रयां भार्या (गी) ६१.५७
पितृणामक्षयं पुण्यं फलदं (गी) ६१.५२	पित्राम्ययः समाविष्टस्ता (अ) ५३.२२	पुण्डः कति कृण्वत तथा (अ) ११.३१	पुनत्वं कल्पयामास (अ) ८.२७	पुनान्मदीयान्भुजे नय (गी) ८६.१६
पितृणामक्षयं स्थानं मही (अ) ५७.६३	पित्रानं न प्रभाषन्ते मि (अ) ११६.२२	पुण्डरीकहृदयश्चैवापिका (अ) २३.५५	पुनत्वे कल्पयामास (अ) १.१२१	पुनभावं सपिण्डास्तु (अ) ११२.६
पितृणामक्षयं तृप्तिं ते (अ) ३६.६०	पित्रामो वेदसंत्पागी (अ) ११२.६६	पुण्यययादिहाऽऽयातः (अ) २६.५२	पुनदारघनैर्धुनता होता रः (अ) २६.७	पुनार्घ्यां सहिनी राजा (गी) ५३.१०२
पितृणामधिपत्यं च (अ) ४.५८	पिष्टशाकेक्षुपयसां (अ) ११३.५७	पुण्यययादिहाऽऽयात कुले (अ) ५६.८	पुनद्वय कलत्रेषु (अ) ११५.५६	पुनार्घ्ये द्रष्टुमिच्छन्ति (गी) ८६.१६
पितृमग्निः स्मृतं (अ) ७०.५५	पीडयन्ते निर्दयं तम (अ) १०६.११६	पुण्यययादिहाऽऽयातः (अ) ५५.७७	पुनद्वयं नैषहीनं बभूव (अ) १२१.७१	पुनार्घ्यं विलम्बते लोकः (गी) ३५.५
पित्रा त्वयतोऽवसद्दीरः (अ) ५.१०५	पीतनीसाम्बरघटी (अ) ८५.७६	पुण्यं च रमणीयं च (अ) ११.१०७	पुनं तं बोधयामास शूरसेनो (गी) ५१.५	पुनार्घ्यं महायत्नम- (गी) ५१.३
पित्राऽवरजितास्तस्य (अ) २.५७	पीतवस्त्रं चतुर्बहि (अ) ५३.६५	पुण्यययादिहाऽऽयात (अ) ६३.२३	पुनं दास्यामि ते राजस्त्वम (गी) ३५.७१	पुनार्घ्यं साधयामास चरं (अ) ८.३०
पितामहश्च भगवान्देवै (अ) २.५५	पीतवाससमत्पुत्रं भुवं (अ) ५७.५३	पुण्यययादिहाऽऽयातश्चतुर्बहि (अ) ६७.७३	पुनं प्रोवाच सा माता (गी) ५७.१३	पुनार्घ्यो लभेत्पुत्राम् (अ) ६२.७८

पुत्रालिग्नमेवात्र (गी)	८४.२०	पुनरुचुः सुरेशानं त्वया (गी)	४०.१४०	पुनश्चैवं मया कान्त (गी)	५१.५१	पुरं विलिख्य भो विप्रास्तीरे (अ)	५८.२	पुरातनीं स्वमतिं च (अ)	६७.६०
पुत्रास्तांगिरसा नित्यं (अ)	७४.८	पुनर्गते वपश्चते साधिके (अ)	६६.७४	पुनश्चेवास्तत्र चित्र- (गी)	१०५.३६	पुराकमस्तनामस्य स्वपतः (अ)	१०४.३०	पुरातारकसां गाँवं भयरेतो- (गी)	१२.२
पुत्रे नास्ति विशेषो मे (अ)	८.४७	पुनर्जन्मे सर्वे विष्णुः (गी)	६१.२१	पुनः सत्यवती वाक्यमेव (अ)	८.४४	पुरा कल्पे तु वाणेन (अ)	१.१८५	पुरा त्वगस्त्यो (गी)	४८.२
पुत्रेषु चैव पौत्रेषु (गी)	६५.१७	पुनर्देत्वा ब्रह्मजायां (गी)	८२.३५	पुनः स दक्षिणामासा- (गी)	५३.११७	पुरा कार्यान्तरे प्राप्ते (गी)	१००.५६	पुरा दास्यस्य रामः सेतु (गी)	८४.२
पुत्रैः पौत्रैश्च वृत्तयोः (गी)	५५.८	पुनर्दर्मैश्च विविधैरभिधेकं (गी)	५१.२३	पुनः संमन्त्रयामासुरीणो (गी)	२.२६	पुरा किल महो विप्रा (अ)	७२.५	पुरा धन्यन्तरिणमि (गी)	५२.३
पुत्रो दशरथस्याऽऽयां (गी)	५३.१४३	पुनर्देवानुवाजम्भः पथा (गी)	४२.२१	पुनः सृष्टाः पुनस्तेऽपि (गी)	८८.३	पुरा कृत युगस्याऽऽदौ (गी)	७२.२	पुरा ध्वस्तः स्मितः (अ)	६७.३७
पुत्रो दिविरयस्याऽऽसी- (अ)	११.३८	पुनर्देहि पदं मह्यमा (गी)	७०.३०	पुनस्तदा चाऽऽह मुनि (गी)	४०.४५	पुरा कृतयुगे विप्राः शक्र- (अ)	४१.१	पुरा मेरोहिः श्रेष्ठाः शृङ्ग- (अ)	३७.४
पुत्रो भीमरथस्यासीद (अ)	६.४०	पुनर्द्धारवतीं प्राप्ते (अ)	१५.३३	पुनस्तद्रूपमभवद्यन्मया (गी)	१६.६६	पुरा कृतयुगे विप्राः (अ)	१०४.३७	पुरा वृषवधे वृत्ते ब्रह्महत्या (गी)	२६.२
पुत्रोऽयं तव पौत्रो वा (गी)	३७.४६	पुनर्ध्यात्वा तावदं (गी)	५२.६५	पुनस्तस्यामि वा वत्सा (गी)	५.१६	पुरा धीका जने (अ)	११०.३	पुरा सुगणामनुमन्य (गी)	४०.३२
पुनः पाकेन भाव्यानां (अ)	११३.१२०	पुनर्ध्यात्वा मधुच्छन्दाः (अ)	१०१.४२	पुनस्तामस्रवं देवीं कर्मभूः (गी)	६१.२१	पुरा गायत्रेण कथित- (अ)	८८.२६	पुरी प्रवेशे प्रथमं युद्धं- (अ)	६७.१३
पुनः पुनः प्रणम्यासी (अ)	८४.८०	पुनर्नारायणः प्राह नाकं (गी)	२.१८	पुनस्तामस्रवं देवीं नय वा (गी)	६१.१७	पुरा च निकृता राज्ञा र्जुनं (गी)	५२.८	पुरुकुतं च भयं (अ)	५.६५
पुनः पुनस्तदेवोचुः (गी)	४०.१७३	पुनर्निवेशयापास (गी)	२३.१८	पुनस्ते आह पुरुभो पुत्रो (गी)	१४.१३	पुरा द्वालयक संयुक्तं धीधीमिः (अ)	३६.१५	पुरुवातवाहपानं तीर्थं (गी)	३१.१
पुनः प्राह लघोभर्ता क्षीरं (गी)	६१.११	पुनर्वलेन महता वस्त्र- (गी)	४१.१०	पुनस्तदा देवदेवेशं नमस्ये (अ)	४८.१६	पुरा द्वालयक संयुक्ता (अ)	४१.२७	पुरुवातपितृवर्षं श्रुत्वा (गी)	३८.१०६
पुनः प्रोचमुनिगणा (गी)	४८.१८	पुनर्ययातिः श्वशुरं सुकं (गी)	७६.२३	पुनर्नागैः कणिकारैश्च (अ)	२४.४	पुरा नाग्यायमीमांसा (गी)	७५.४	पुरुवा ब्रह्ममदः प्राप्य (गी)	३१.२
पुनः प्रोवाच तं संभुः (गी)	१०४.४६	पुनर्वर्गिणश्चोद्दिवान- (गी)	३५.६	पुनर्नागरितं स्वर्गं (अ)	६५.७	पुराणं वर्तते यत्र वेद (अ)	१०४.१६०	पुरुषत्वं जगद्बीजं (अ)	५२.२५
पुनरप्या जगामाथ (अ)	८७.१०	पुनर्विबदमानास्ते शकरं (गी)	१५.७	पुनर्नागैर्नागैरेव यनसः (अ)	४१.४७	पुराणं वैष्णवं त्वेतरसर्वं (अ)	१३८.२०	पुरुषं तं मनु विद्यातस्य (अ)	१.५५
पुनरप्याह ताञ्जम्भुः (गी)	२४.३६	पुनर्वै देवा अवदुः पुनः (गी)	८२.३४	पुनर्नागैर्नागैरेव यनसः (अ)	४१.४७	पुराणस्मृतिवेदायं धर्म- (गी)	८८.३२	पुरुषश्चापि भो विप्राः (गी)	१२५.४६
पुनरप्याह राजानं (अ)	३४.३०	पुनश्च गंगा प्रणनाम (गी)	८७.३०	पुरतः सिद्धवन्त्यस्य न (अ)	१२०.१३५	पुराणागमशास्त्राणि (अ)	१.१७	पुरुषश्चाप्यभावेतो (अ)	१२५.३६
पुनरावृत्तिमाप्नोति (अ)	१३७.४३	पुनश्च गङ्गा भवति (अ)	१२६.५१	पुरं तु पञ्चमं दीप्तं (अ)	६५.४१	पुराणैः सामसंगीतैः (अ)	३४.३६	पुरुषाख्यस्य माहात्म्यं वक्तुं (अ)	६८.२६
पुनरिन्द्रजितं हत्वा (अ)	६७.५७	पुनश्चार्जुनवामनस्य (अ)	१००.८	पुरं भीमनाभ्यातं (गी)	१००.२	पुरा तत्र यथा वृत्तं (गी)	१८.३	पुरुषाय नमस्तेऽस्तु (अ)	३५.२०

पुरुषार्थविषयं चत्वारो (गी) १०५.१६	पुष्करादिवृत्तीर्थेषु (ब्र) १११.५	पूजयित्वा पवारैश्च (गी) ५४.१३५	पूर्णतीर्थस्य माहात्म्यं (गी) ५२.२	पूर्वं श्याता मया या तु (ब्र) ११३.८६
पुरुषात्वं सविष्णुं (ब्र) ११२.१०८	पुष्करिण्यस्तङ्गाणामि (ब्र) ३६.५२	पूजयित्वा विशेषेण (ब्र) २७.५२	पूर्णं सरोऽभूदयं (ब्र) १२१.५४	पूर्वं तु वितथे तस्य कृते (ब्र) ११.६०
पुरुषस्तत्र दृश्यन्ते (ब्र) ३६.२६	पुष्करे चापि तीर्थेषु (ब्र) ६२.६३	पूजयित्वा विशेषेण (ब्र) २७.५३	पूर्णमस्तमलः शुद्धैर्नाम- (ब्र) १३८.२	पूर्वं शान्तमयं वर्षं शिविरं (ब्र) १८.५
पुरुषैर्यज्ञपुरुषो जन्मृडीवो (ब्र) १७.२२	पुष्करे घातकीछन्दे (ब्र) १८.८७	पूजयेत्परया भक्त्या (ब्र) ६४.२३	पूर्णमिदं द्विजवरं शिव- (गी) २४.४	पूर्वं स हि समुत्पन्नो (ब्र) १.१२४
पुरुषोत्तमं पुनः प्राप्य (ब्र) ५६.६१	पुष्पाति चतुरोमासां (ब्र) १११.२५	पूजयेत्सोपवातो यः (ब्र) २७.३५	पुलिमा उद्वेष्टमासस्य (ब्र) ५७.१२	पूर्वं मुरविद्विग नारदाकपो (ब्र) १२१.४४
पुरुषो भाजनं च स्मात् (गी) ५५.४६	पुष्पकं च पूर्वं लङ्का (गी) २७.१२	पूजां करोति विधिवत्स (ब्र) १२१.१२	पूर्णं युगसहस्रे तु कल्पो (ब्र) ३.६०	पूर्वरात्रौ परार्धे च (ब्र) १२८.४६
पुरोडाशो अथमाने (गी) ६३.४	पुष्पगिरिविजयतो (ब्र) २५.२३	पूजां करोति सतत- (ब्र) १२१.११	पूर्णं शतसहस्रे तु योजनानां (ब्र) २१.६	पूर्ववत्सोक्तिकाग्नात्वा (गी) १००.३८
पुरोघसं वसिष्ठं च प्रिया (गी) ३८.६१	पुष्पप्रहारेण जगतत्रयं (गी) ४२.५	पूजां मन्त्रवतीं विद्यां (गी) ६६.१७	पूर्णं शतसहस्रे तु विप्राणां (ब्र) ४५.५६	पूर्वशीचं समारुपात् (ब्र) ११३.१५५
पुरोघसं वसिष्ठं च (गी) ३८.१२४	पुष्पवाणघरश्चैव गत्वा (ब्र) ६६.५३	पूजितस्तेन ऋषिणा स (गी) ६६.७	पूर्णं स्तुतिं दिवसैः स्पष्टत्वा (ब्र) ११३.१६१	पूर्वस्मिन्पयो देवाः (गी) ४.६६
पुरोघसा च मुखेन टीक्षां (गी) ५७.५	पुष्पमिश्रं तदा मेघा (ब्र) ६२.२५	पूजितो लोकनाथेन विष्णुना (गी) ३.७	पूर्वजस्य मनोविप्राः सद्गुरो (ब्र) ४.१६	पूर्वस्मिन्नापि चैवान्नो (गी) ६१.५५
पुरोघसा च शुक्रेण (गी) ४.२४	पुष्पसाजाकृतैर्गन्धैः (ब्र) ४५.६	पूज्यन्तां प्रविष्टाः सीमाः (ब्र) ७६.१८	पूर्वं ज्ञातानो पुमान् (गी) ३८.१२७	पूर्वस्या दिशि पुत्र ते (ब्र) २.११
पुरोघसे कश्यपाय (गी) १३.२०	पुष्पवृष्टिस्तदा स्वगतिं (गी) ४०.१८८	पूज्यं च पशुभक्तारं (ब्र) ३७.३०	पूर्वं दिवसं स्थिता ये च (ब्र) ४५.१५	पूर्वां संघ्यां सनथायां (ब्र) ११३.१८
पुरोघाः कश्यपस्तस्य (गी) १३.३	पुष्पाणि शुभ्राण्यपि (ब्र) ३४.१०५	पूज्यमानोऽसरोभिश्च (ब्र) ४८.३१	पूर्वं दृष्टं च तं देवं वदशं (ब्र) ५२.२	पूर्वं किराता यस्याऽऽतम् (ब्र) २१.१८
पुरो घ्नः सुवीरोऽभून्- (ब्र) ११.३	पुष्पैर्नातिविधिमैर्ध्वजित्वाकं (ब्र) ३६.६३	पूज्यमानोऽसरोभिश्च (ब्र) ४८.४३	पूर्वं दृष्टं च तं देवं वदशं (ब्र) ५२.२	पूर्वं तु दक्षिणे चैव पश्चिमो (गी) ४.६४
पुरोर्वशं वर्षं सुत श्रोतु- (ब्र) ११.१	पुष्पैर्नातिविधिमैर्ध्वजित्वाकं (ब्र) ६५.१२	पूज्येयुर्ययान्यायं (ब्र) ११२.११	पूर्वं दृष्टं च तं देवं वदशं (ब्र) ५२.२	पूर्वं दत्ते वासुदेवं धाम्यं (ब्र) ५८.३६
पुरोहितं द्विजश्रेष्ठं (गी) ६८.२३	पुष्पैर्नातिविधिमैर्ध्वजित्वाकं (ब्र) ६६.२०	पूतं सरोरममवद्राज्ञो (गी) ५३.८३	पूर्वं देशे महाराज विजयो (गी) ४१.२६	पूर्वं मां पातु गोविन्दो (ब्र) ५७.४०
पुलस्त्यवशंसंभूतो (गी) ७३.२	पुष्पोत्कटात्पुर्वभागे (गी) ६३.३	पूयधोणित दिग्घास्ते (ब्र) १०५.६५	पूर्वं देशे महावीर्यो (ब्र) ७०.२१	पूर्वपु करतोयाया न देयं (ब्र) १११.१०
पुलस्त्यस्य तु यन्त्रितं (गी) २७.२७	पुष्ये तु क्षनमक्षयमा- (ब्र) १११.३५	पूर्णचन्द्र प्रकाशेन (ब्र) १०७.६१	पूर्वपक्षोपित मिष्ठान्त- (ब्र) २३.८३	पूर्वं समुद्रं घ्नः पन्था (ब्र) १३०.४३
पुलिनानि विविधतानि (ब्र) १३४.२२	पूजयामास देवेशं विष्णुं (गी) ६८.३४	पूर्णतां नाऽऽद्यमुत्तानि (गी) १३.७	पूर्वभाषोपपन्नेः मार्गेण (ब्र) ३७.३६	पूर्वोक्तं वचनं तेऽपि (ब्र) १.१३४
पुष्करद्वी संज्ञो वै मध्यतो (ब्र) १८.७६	पूजयामि कथं शान्तमध्या (गी) १०.५६	पूर्णतीर्थमिति क्त्वातं गंगाया (गी) ५२.१	पूर्वमग्न्यन्तरे श्रेष्ठ- (ब्र) १.१६६	पूर्वोक्तेन तु मन्त्रेण (ब्र) ५७.१६

पूर्वोक्तेन विधानेन (ब्र)	३७.१६	पृथिव्यां समवायो- (ब्र)	१०४.१४५	पौष्कुराकं त्वया (ब्र)	६८.२२	प्रकृत्या सर्वमेवेदं (ब्र)	१३४.३३	प्रज्ञावाञ्छोप्रियो यज्वा (ब्र)	१२८.३
पूषा भगोऽर्धमा त्वष्टा (ब्र)	६२.२६	पृथिव्यां सर्वतीर्थानि (ब्र)	६६.७	पौष्पुको वामुदेवश्च (ब्र)	६८.४	प्रकृत्यास्तु विकारा ये (ब्र)	१२६.२१	प्रणता गिरसा सा तु (ब्र)	३०.२४
पूष्णीं तदा बभूवासौ (गो)	८६.११	पृथिव्यां सर्वतीर्थेषु (ब्र)	६१.१५	पौरवश्य मुनिश्रेष्ठाब्रह्मर्षे (ब्र)	८.६३	प्रक्षालितानि आस्थोनि (गो)	४०.२१५	प्रणतिर्या कृताऽस्माकं (ब्र)	६६.१६
पूष्णो दन्तानघोत्पाद्व (गो)	३६.२५	पृथिव्यां सारभूतं (गो)	५६.५५	पौरवी रोहिणी नाम (ब्र)	१२.३६	प्रक्षालयित्वा तां पूजां (गो)	६६.३६	प्रणदग्नि तथा चान्ये विम (ब्र)	३७.६०
पृच्छावः कस्य प्रावत्स्यं (गो)	१००.२८	पृथिव्यामुत्तमां भूमिं (ब्र)	२४.१	पौराः सुसंहता यज (ब्र)	११३.१०५	प्रक्षीणाञ्चिलशौचश्च (ब्र)	१२६.३४	प्रणम्य गिरसादेवं (ब्र)	६७.३६
पुताका इव घान्धेषु (गो)	१००.३५	पृथु कुटं शाल्वकुटं शोणं (ब्र)	२३.७५	पौर कुम्भं च तज्झायां (ब्र)	८.२८	प्रक्षयातास्त्रिपु लोकेषु (ब्र)	८.५८	प्रणष्टनासाः पुरुषा (ब्र)	१२३.१०
पृच्छ्यमाना यदा देवर्षाऽऽह (ब्र)	७२.२६	पथुना प्रविभक्ता च (ब्र)	२.११४	पौरवेणाय प्रवतेन स्तुहि (गो)	६१.४१	प्रयातोन्पतिः श्रामान् (व)	१२१.२२	प्रणिधाय शिरो भूम्यां (ब्र)	२७.१६
पृथक्त्वेन वदन्त्यन्ये (ब्र)	११२.५८	पृथुर्न्यस्तथा चेमां (ब्र)	१.८१	पौर्णमासेषु आढं स (ब्र)	१११.११	प्रयातोन्पतिः श्रामान् (व)	१२१.२२	प्रणिवत्य ततस्तं मो (ब्र)	५७.२१
पृथक्पृथक्तीर्थं कोटिफलम (गो)	७६.१७	पृथुश्रवाः पृथुयशा (ब्र)	१३.५	पौर्णमासेषु आढं स (ब्र)	१११.४५	प्रगृह्य ज्वलित मूलं (ब्र)	३७.१६	प्रणिवाते नमस्कारे तथा (ब्र)	२७.४
पृथक्भूते रसे देहं (ब्र)	३६.४१	पृथुस्तस्मात्समुत्पन्नः (ब्र)	२.४६	पौर्णमास्यां नु शर्व्यां (गो)	८१.२२	प्रचेतसः सुचेतास्तु (ब्र)	११.१५३	प्रणीताया प्रणयनं (गो)	६१.५६
पृथिवी वायुराकाशमापो (ब्र)	१०८.१४	पृथक् प्रभावाञ्च (ब्र)	१२०.६०	पौर्णमास्यां नु शर्व्यां (गो)	८१.२२	प्रच्छाद्य वलिनकेरेवि (ब्र)	४३.७६	प्रणीतायां महाबुद्धे (गो)	६१.६५
पृथिवी वायुराकाशा आपो (गो)	६१.६	पृथ्वीमिमां वा यदि (ब्र)	१३७.३७	पौर्णमास्यां नु शर्व्यां (गो)	८१.२२	प्रज्वाल तनो ब्राह्मस्तपसा (ब्र)	३३.५१	प्रणीतासंगम चापि कुण (गो)	६१.७४
पृथिवी गन्धर्वलक्ष्मी (ब्र)	३७.८३	पृथुघ्नो हिसयित्वा तु (ब्र)	५.४३	पौर्णमास्यां नु शर्व्यां (गो)	८१.२२	प्रजापते गीतकायाः कलं (ब्र)	१०२.६	प्रतिराहेमसंकारां (ब्र)	६५.३६
पृथिव्यादीनि भूतानि (ब्र)	४८.५	पृथुस्तस्मात् आऽस्मिन्वशा (ब्र)	१३७.४१	पौर्णमास्यां नु शर्व्यां (गो)	८१.२२	प्रजानां वृत्तिकामेन देवं (ब्र)	१.८३	प्रतर्ह्येव पुत्रो द्यौ वत्समगो (व)	६.५०
पृथिव्यां भारत वर्ष (ब्र)	२५.२	पृथुस्तस्मात् कुशलं तेन (गो)	४०.१३	पृथुस्तस्मात् कुशलं तेन (गो)	४०.१३	प्रजापतिस्त्वं तेषां वै (गो)	८८.३३	प्रतर्ह्येव पुत्रो द्यौ वत्समगो (व)	६.५०
पृथिव्यां भारतं वर्षं (गो)	१७.१८	पृथुस्तस्मात् कुशलं तेन (गो)	४०.१३	पृथुस्तस्मात् कुशलं तेन (गो)	४०.१३	प्रजापतिस्त्वं तेषां वै (गो)	८८.३३	प्रतर्ह्येव पुत्रो द्यौ वत्समगो (व)	६.५०
पृथिव्यां यानि तीर्थानि (ब्र)	६३.१	पृथुस्तस्मात् कुशलं तेन (गो)	४०.१३	पृथुस्तस्मात् कुशलं तेन (गो)	४०.१३	प्रजापतिस्त्वं तेषां वै (गो)	८८.३३	प्रतर्ह्येव पुत्रो द्यौ वत्समगो (व)	६.५०
पृथिव्यां यानि तीर्थानि (ब्र)	५१.६	पृथुस्तस्मात् कुशलं तेन (गो)	४०.१३	पृथुस्तस्मात् कुशलं तेन (गो)	४०.१३	प्रजापतिस्त्वं तेषां वै (गो)	८८.३३	प्रतर्ह्येव पुत्रो द्यौ वत्समगो (व)	६.५०
पृथिव्यां यानि तीर्थानि (ब्र)	६०.१२	पृथुस्तस्मात् कुशलं तेन (गो)	४०.१३	पृथुस्तस्मात् कुशलं तेन (गो)	४०.१३	प्रजापतिस्त्वं तेषां वै (गो)	८८.३३	प्रतर्ह्येव पुत्रो द्यौ वत्समगो (व)	६.५०
पृथिव्यावयव तेजश्च (ब्र)	३१.३५	पृथुस्तस्मात् कुशलं तेन (गो)	४०.१३	पृथुस्तस्मात् कुशलं तेन (गो)	४०.१३	प्रजापतिस्त्वं तेषां वै (गो)	८८.३३	प्रतर्ह्येव पुत्रो द्यौ वत्समगो (व)	६.५०

प्रतिपात्राफलं विप्राः (अ) ६४.२	प्रत्याहारस्तु ताः सर्वा (अ) १२५.३०	प्रद्युम्नाद्या हरेः पुत्रा (अ) ६६.१	प्रभूतसनुः परिभूतुः (गो) २७.२६	प्रनम्बकण्टोऽभिमुखः (अ) ८१.४८
प्रतिव्रता तस्य भार्या (गो) १०.२४	प्रत्युपस्थागता ब्रह्मणः (अ) ६६.८५	प्रद्युम्नोऽपि महाभार्यो (अ) ६२.६	प्रभूतसुतास्त्ववस्तेषां (अ) ११२.१६	प्रलम्बं निवृत्तं दृष्ट्वा (अ) १८.४३
प्रतिष्ठापान्तर्भाः कुर्यात् (अ) ११७.३	प्रथमं काञ्चनं तत्र (गो) ६५.८०	प्रद्युम्नस्यैव मां तात (गो) १६.२१	प्रमदा चापि तद्भावं (गो) ५२.१६	प्रलयः प्रभवश्चैव (अ) ३१.१३
प्रतिष्ठाधर्मराजस्य (अ) ५.२२	प्रथमं तु गभीरीर्षं द्वितीयं (गो) ३३.६	प्रद्यानं तस्य संयोगाद् (अ) १३३.२०	प्रमदानां यथा लक्ष्मीः (अ) ६६.१८	प्रलयनलसंघातं कृता (अ) १०६.५१
प्रतिष्ठानपुरे राजाशूरसेन (गो) ४१.२	प्रथमं शुभलक्षणं (अ) ४७.५०	प्रद्यानं पुरुषो यस्तत्र बहू (अ) ३४.४०	प्रमथ्य सर्वान्वैतेषां न (अ) १०४.६४	प्रलयोऽपि तत्तत्तत्तत्तः (अ) ११६.६
प्रतिष्ठां कुरुते यस्तु (अ) ६४.८	प्रथमेऽङ्गिचतुर्थे च (अ) ११३.१५०	प्रद्यानेऽवस्थितो व्याधो (अ) २१.२६	प्रमाणं तस्य लोकस्य भोगं (अ) ६५.३	प्रलयोऽयमसौ यस्य (अ) ६७.२३
प्रतिष्ठानं तु तस्मै च (गो) ४२.२३	प्रदक्षिणं तु कुर्यात् मेने (गो) ४८.२०	प्रनष्टवज्रं देवेन्द्र (अ) ६४.६३	प्रमाणं यच्छ वेदोक्तं (अ) १३५.७	प्रलीने च तत्तत्तत्तत्तत्तत्तः (अ) १२५.२१
प्रतिष्ठाने पूरवरे (अ) १२०.१५१	प्रदक्षिणमयाऽऽवर्त्य (गो) ८.६८	प्रनष्टे गन्धर्वाणाम् (अ) १२५.१५	प्रमोचे गच्छ जीव (अ) ६६.१८	प्रवक्ष्यामि मुनिश्रेष्ठाः (अ) ६७.१८
प्रतिष्ठितं महालिङ्गं (गो) १०४.२६	प्रदक्षिणा कृता यस्तु (अ) ४३.५६	प्रपञ्चस्य निमित्तं (गो) ६०.१८	प्रमोचे गच्छ जीव (अ) ६६.१८	प्रवर सर्वनोऽस्मान् (अ) ६५.५
प्रतिष्ठितं कार्यं (अ) १११.५६	प्रदक्षिणीकृता तेन (गो) ८१.२३	प्रकुलपद्मपत्राक्षं (अ) ८३.२०	प्रमोचे गच्छ जीव (अ) ६६.१८	प्रवरास्तं गतो नाम श्रेष्ठा (गो) ३६.१
प्रतिष्ठितं कार्यं मेको- (अ) ११२.८	प्रदक्षिणीकृता ब्रह्मन्मयेयं (गो) १६.२४	प्रकुलपद्मासनतन्निविष्ट (अ) ३४.८	प्रमोचे गच्छ जीव (अ) ६६.१८	प्रवर्तय प्रकृतेः पुरुषस्य (अ) ३५.२१
प्रतीतश्च नभस्यश्च नभ (अ) ३.१४	प्रदानशीलो भवति (अ) १११.३६	प्रबोधनपरं ज्ञानं (अ) १३६.४५	प्रमोचे गच्छ जीव (अ) ६६.१८	प्रविशेद ततो रामो (अ) १५.२३
प्रतीपाचरणं दृष्ट्वा (गो) ७७.१७	प्रदीप्तं दीपनं दिव्यं (अ) ३१.१६	प्रभवं सर्वभूतानां छत्रमर्णां (अ) २.४०	प्रमोचे गच्छ जीव (अ) ६६.१८	प्रविशेत्तत्र राजाऽयं गो (गो) ३८.३०
प्रतीपो भू.मसेनात् (अ) ११.११४	प्रदीप्ता दिव्यतप्तेन (अ) १०५.७७	प्रभावरौऽव कपिलस्त- (अ) १८.३७	प्रमोचे गच्छ जीव (अ) ६६.१८	प्रविशेत्तत्र द्वारका सोऽय (अ) ६३.२
प्रत्यक्षं हेतवो योगा (अ) १३१.७	प्रदीपाय मनः कुर्यात्- (अ) १२६.७७	प्रभातायां च शर्वरी (अ) १२०.४३	प्रमोचे गच्छ जीव (अ) ६६.१८	प्रविशेत्तत्र पूजयेच्छर्वं कृत्वा (अ) ३६.६१
प्रत्यक्षं च प्रियं वसित (गो) ६४.३३	प्रदीप्तोऽस्मी महारौरः (अ) ४६.६	प्रभातायां रश्म्यां तु (अ) ४७.१८	प्रमोचे गच्छ जीव (अ) ६६.१८	प्रविशेत्तत्र वरनं गीर्वाणं (अ) ३८.८६
प्रत्यक्षं ज्ञातशितोऽय (अ) ३४.७३	प्रदीपाय कदाचित् (अ) ८१.४४	प्रभातायाञ्च शर्वरी (अ) ४७.१०	प्रमोचे गच्छ जीव (अ) ६६.१८	प्रविशेत्तत्र संवतो भूतवा (अ) ४१.६८
प्रत्यक्षमेकदा स्थितम् (अ) ११०.६६	प्रद्युम्नः प्रथमस्तेषां (अ) ६६.६	प्रभाते तव कृपाणि (गो) २२.४२	प्रमोचे गच्छ जीव (अ) ६६.१८	प्रविशेत्तत्रऽऽयतनं विष्णोः (अ) ५४.२१
प्रत्यक्षं वासिनी ये वा ये (अ) ४५.१६	प्रद्युम्नस्यैव प्रमुखाः (अ) १०१.४२	प्रभावं तस्य देवस्य (अ) ५५.६	प्रमोचे गच्छ जीव (अ) ६६.१८	प्रविष्टमात्रे सलिले (अ) १२१.८२
प्रत्यक्षापमयास्काय (अ) ११३.१४	प्रद्युम्नस्य पुरं पञ्चाद (अ) ११६.४६	प्रभूतं विमलं देवमाराध्य (अ) २६.२८	प्रमोचे गच्छ जीव (अ) ६६.१८	प्रविष्टोऽयं बिले कृष्णे (अ) १४.४०

प्रविष्टो भवनं देवेभ्युपविष्टे (अ) ३६.१
प्रविष्टोऽन्तर्जलं वस्तु (अ) १०७.५४
प्रविष्टो मानुषं देहं सर्वं (अ) ५३.३८
प्रवृत्ता न निवर्तन्ते (अ) १३०.३
प्रवृत्तिस्त्रिषण्णं धर्मं पश्यामः (अ) १३२.८०
प्रवेगमानां स च तां (अ) ६६.१००
प्रवेशस्तेन देवानां (अ) १०५.१०६
प्रवेशयते पुरीं घोरा (अ) १०५.१०७
प्रथमार्थांस्ते यच्च (गी) १२०.३८
प्रशान्तमुत्तदाऽप्येत्य (अ) १००.२२
प्रशंसमानस्तं यज्ञं वामनं (गी) ४.२८
प्रशान्तरच गदा राजा (अ) १३.१४
प्रशान्तिं तदा ज्योति (अ) १२५.२२
प्रशनभारो महाशेष (अ) १०४.१०
प्रथयानता भूत्वा वाता (गी) ६७.२३
प्रष्टुं तां च तदा प्रायाद (गी) ८२.५
प्रसंख्यातुं बहुस्वायच (अ) १.१६४
प्रसन्नाऽभीष्टा वा (गी) ६०.१५
प्रसन्ने त्वय्यसंप्राप्तं (अ) १०३.७६
प्रसन्नोऽहं महाभाग (अ) १०३.७७

प्रसादनार्थं लोकस्य (अ) १०४.११६
प्रसादयामास पतिं पुत्रो (अ) ८.४२
प्रसादमुमुखो नाथो मम (अ) ८४.७८
प्रसादात्तव गोविन्द (अ) ६४.३१
प्रसादात्तव देवेश (अ) ४३.४३
प्रसाप्रान्नरसिंहस्य या (अ) ५५.११
प्रसादितो देवगणैर्गोतमो (गी) १६.६८
प्रसरणांकुचनावो (अ) १२६.१२
प्रसीद कमलाकांत प्रसीद (अ) ५२.२१
प्रसीद कृष्ण दैत्यघ्न (अ) ५२.२२
प्रसीद देवदेवेश देवानां (अ) ८५.८१
प्रसीद देवि सर्वस्य (अ) ७३.८
प्रसीद मम देवेश त्वमेव (अ) ३८.१००
प्रसीद विबुधा नाव (अ) ५२.१६
प्रसीद शम्बरज प्रसीद (अ) ५२.२३
प्रसीद सर्वदेवेश प्रसीद (अ) ५२.२०
प्रसीद सर्वधर्मात्मन् सरासर (अ) ८४.५१
प्रसीद सर्वभूतात्मन् केन (अ) ६३.२६
प्रशन्नो द्वारचर्यां तु (अ) १४.१२
प्रस्थसन्तं वदन्तं च (अ) १०५.७२

प्रह्वः प्रीतिरानन्दः (अ) १२६.६२
प्रह्वं मतुलं वा ११ दानवा (अ) ३०.४२
प्रह्लादः सर्वदेवानां रायः (अ) ६६.३३
प्रह्लादोऽभवपतिः कुम्भः (अ) १०४.७७
प्राग्मुत्तुंगशङ्खं च (अ) ८३.२४
प्राकृगोपीह भगवन (अ) ३७.४६
प्रावतो वृद्धश्च तत्वेन (अ) १३३.२३
प्रावश्वा भवति भो (अ) १०८.५७
प्राशालयच्च स्वांगानि (गी) ६.१८
प्रागजितानेककर्म (गी) ५२.४८
प्रागुक्तफलभाषो स (अ) ११०.१११
प्राग्ज्योतिषपुरस्वारय (अ) ६३.१६
प्राग्ज्योतिषाश्च मद्राश्च (अ) २५.५३
प्राकृ मयोक्तास्तु पूर्वमर्थ्यं (अ) २८.४७
प्राकृ मुखोदकमुखो (अ) ११३.२७
प्राचीनशक्तिरास्वातः (गी) ८३.३
प्राचीन बहिषः पीयः (अ) ३२.४६
प्राचीन बहिषं शृङ्गं ययं (अ) १.८७
प्राचीनात्मकीविल्लः (अ) ४२.६३
प्राचेतसस्य दसस्य कथं (अ) ३७.१

प्राणदण्डाय निश्चाय (अ) ३८.२७
प्राणद्वाराव्यधिष्ठाय (अ) १३६.४७
प्राणप्राप्तामिषितं च (अ) ११६.५०
प्राणस्त्वं सर्वभूतानां (अ) ५६.२
प्राणहानिमवाप्राप्यां (अ) ८५.५७
प्राणांस्त्वजनि यो मर्त्यः (अ) १०७.५३
प्राणातिपाताद्विरताः (अ) ११६.८
प्राणातिपातो योगीन्द्रो (अ) ११६.४८
प्राणात्मनसां वृद्धेरिन्द्रः (अ) ६४.७
प्राणापानो ममानश्च (अ) ७०.५७
प्राणाः सर्वेऽव्यापि (गी) ४०.६६
प्राणिनामिह सर्वेषां (अ) १०८.१५
प्राणी धर्मसामायुवतो (अ) १०८.८
प्राणोऽप्योऽपि श्रियः पुत्रः (गी) १८.५
प्राणोऽपानः समानश्च (अ) ३८.६०
प्राणो बृहस्पतिर्देव (अ) ३.१२
प्रतः काले गीतपीतु (गी) २२.१६
प्रतिनिधि तया संख्या- (अ) २०.३६
प्रतर्धोऽस्य कल्याण (अ) १२०.१८
प्रतर्धवैवापराङ्मु च (अ) ७२.५१

प्राणस्त्वमागता भद्रं (अ) ६६.८३
प्रादाय च तमै भगवान (अ) ६.५८
प्रादात्परमदेवमभयस्त्वेन (अ) ३१.५१
प्रादोऽद्यधिमितं क्षीरं तेन (अ) १.८५
प्रादुर्भावः पुराणेषु (अ) १०३.३
प्रादुर्भावं नृपेशस्य देवस्य (अ) १०४.१
प्रादुर्भावाः पुराणेषु (अ) १०४.१५६
प्रादुर्भावाधिनां विष्णोः (अ) १०४.२०
प्रादुर्भूतो गदानामि (अ) ३७.७६
प्रापयति परं वारं (गी) ५३.१६६
प्रापयामासुग्मलं (गी) ४०.२११
प्राप्यः परमधर्मजः (अ) ५.४६
प्राप्तपुत्रश्च नृपतिस्तीर्थ (गी) ८३.१३
प्राप्तवान्स्नतदं दिव्यं (अ) ४६.१७
प्राप्तवान्मानान्प्रादुष्ट्वा (अ) ४५.१८
प्राप्ता वयं हि तत्काल- (अ) १२३.२
प्राप्ते काले तु संवत्सव (अ) १०५.११
प्राप्नुवाद्द्विषयान्कश्चित् (अ) १३१.२७
प्राप्नुवन्ति नरा राज्यं (अ) ५५.६३
प्राप्नोति तद्वन्मानुष्यः (गी) ४२.२५

प्राप्नोति नरके घोरे (ब्र) १४६.१४६
प्राप्नोति ब्रह्माणो विद्या (ब्र) १३८.१८
प्राप्नोति ह्य मेघस्य नरो (ब्र) २३.७६
प्राप्यते भारते वर्षे न (ब्र) २४.७८
प्राप्यते यत्र तपसः कलं (ब्र) २४.७३
प्राप्य प्रभातं प्रयता (ब्र) १०१.३८
प्राप्य ब्रह्मविषमतां योऽयं (ब्र) ८.५६
प्राप्य भार्यां शिवे भवति (ब्र) ४०.१६०
प्राप्यावभृथमव्ययः (ब्र) ७.१७
प्राप्स्यसे सर्वकामांश्च (गी) २०.३३
प्राचक्षिपत् न तस्यास्ति (गी) ६०.१३
प्राचक्षिपत्तान्त्वयेषाणि (ब्र) २०.३७
प्रायादारीश्वरं विष्णुः (गी) ५६.२३
प्रारब्धेऽभिष्टुता राजा (गी) ६८.१४
प्रारम्भाश्चावसीदन्ति (ब्र) १२२.४६
प्रार्थयन्तश्च तं विप्रा (ब्र) १३२.१०२
प्रार्थयन्दीर्घमायुश्च (ब्र) ११२.८४
प्रालेयपटलच्छन्नं (ब्र) ३४.६३
प्राविशत्तन्महाराण्यं (गी) ५३.११८
प्रावृत्काल इवाभूच्च (ब्र) ७६.२३

प्रावृत्कालबहाः सन्ति (ब्र) २४.४१
प्रावृत्काले च नभसि (ब्र) ७२.४४
प्रावृण्येष्टप्रतीकां (ब्र) ४८.१३
प्रासादसातसंवाद्यं मणि- (ब्र) ४५.३८
प्राह स्वर्गसदोमध्ये (ब्र) १६.६
प्राहासो शकटं मोक्षे (ब्र) १२०.११८
प्राहेन्द्रः प्रमति (ब्र) १०१.६
प्रियगृञ्चूततरवश्चूताश्चापि (ब्र) ३४.६७
प्रियपुत्रावेकपुत्री (ब्र) ३३.३८
प्रियपुत्रैश्चातर्कश्च (ब्र) ४०.२३
प्रियपुत्र इवातर्कश्च (ब्र) ६६.३६
प्रियाण्यनेकान्यवदन (ब्र) ८६.११
प्रियार्थं तस्य नृपतेराययुः (ब्र) ४५.४२
प्रियेषु मानोद्धतमानसानां (ब्र) ३४.७४
प्रियवन्ति मानुष्याणां (ब्र) ११२.५२
प्रियवित्त्वा परावृत्त्य (ब्र) ११०.८०
प्रीतिः कदाचिद्द्विषम्यं (ब्र) ६५.२६
प्रीति मानगमत्तत्र यत्र (गी) ३४.३५
प्रीतिमानश्च तं दृष्ट्वा (ब्र) १४.१६
प्रीतिः सप्तरी कुमारेभ्य (ब्र) ८१.७

प्रीतो भवेन्महादेवः (गी) ४०.६६
प्रीतोऽभवन्महेऽपि (गी) ५८.७०
प्रीतोऽसि यदि मे नाथ (ब्र) ४८.१८
प्रीतोऽस्मि तत भक्तस्य (ब्र) १०४.४५
प्रीतोऽहं ते नृपश्चेष्ट वरं (ब्र) ४८.७
प्रीत्यां चैवान्जितानघनि (गी) ३६.६
प्रीत्या यदि प्रतप्नोऽसि (गी) ६३.१५
प्रीत्या स परया देवस्तदा (ब्र) ६६.१२०
प्रेक्षणातापकुशलाः (ब्र) ३६.३४
प्रेक्षस्व पञ्चान्मां ब्रूहि (गी) ३८.५१
प्रेतमुद्दिष्य कर्तव्यमेको (ब्र) ११३.१५६
प्रेषणं च नगर्यां तां (गी) ३८.५२
प्रेषयामास वेऽपि (गी) ३६.३७
प्रेषयामानुरमरा विवाहाय (गी) २.४४
प्रेषितं बलिना चक्रं (गी) २८.२६
प्रेषितं श्रुतं तथाऽमाभि (ब्र) १३८.७
प्रेषितश्च देवैः संसृप्तं (ब्र) ८८.२२
प्रेषणीयं स्रुवं चैव (ब्र) ७०.३०
प्रेषितं तदयं नीत्वा ते (गी) ८.१५
प्रेष्यंहेश्वरं सर्वा (गी) ४२.१७

प्रीप्यते प्रकृतिर्हनुः (ब्र) १२५.३४
प्रोवाच तां मित्रवरः सा (ब्र) १२०.११४
प्रोवाच प्रणतो गंगां (गी) १५.१७
प्रोवाचाय पितृनिवृणुस्तां (ब्र) ११०.६६
प्रोष्ठगणां च द्वादशा (ब्र) १३८.२४
प्लक्षद्वीगप्रमाणेन (ब्र) १८.२०
प्लक्षद्वीपादिके विप्राः (ब्र) १८.१५
प्लक्षो बलस्तनु वृक्षाणां (ब्र) २१.०६
प्लक्षवन्तीरजान्प्रामान (ब्र) १००.६
प्लक्षवामास तां जग्यां (ब्र) १०३.६
कणामहस्रमालादयं (ब्र) ८४.३६
कलं सत्यगुणिनमन्य- (ब्र) ५६.१२
कलं वा मूलकं हृत्वा (ब्र) १०८.८८
कलविक्रियणश्चैव (ब्र) ४२.३६
कलानि पश्य तासामां (ब्र) ७८.५
कलानि विविधायाजु (गी) १०३.२४
कलेऽप्युनां कलं दाता (गी) १०४.५८
कलैः स्नात्वा तु मां (गी) ५४.१२८
कुल्लाभो कलतास्तत्र रेजिरे (ब्र) ३४.६६
कुल्लेन्द्रीवरपथं (ब्र) ७३.१२

कैताररवसं युवनमगम्य (ब्र) १०९.३
कैतावाञ्चैव वज्राया (गी) ५६.६५
कैतासंममकायातं (गी) १४.२०
बकुलाश्च नितम्बेषु (ब्र) ३४.१२३
बदरीवनभागीनं (ब्र) २३.३१
बदरीहृदयः स च ब्रह्म (ब्र) ८३.७१
बदरीं यत्कलं प्राकृत (ब्र) ६२.८४
बदरी नाम काश्यपेन (गी) २०.१२
बद्धां मया संगरे बाह्वेन (गी) ५६.३३
बद्धोऽस्मि शरित्छमयेऽन (गी) ४७.६
बद्ध्या तत्कालागम्येन (ब्र) १०५.७१
बद्ध्या हस्मिन्मायुवन (गी) ५६.१५
बन्धु तत्र दैत्येषां भीता (गी) ३६.४०
बभूव दीर्घनाभो (ब्र) ११.६५
बभूवुर्धामिनाः सर्वे (ब्र) ५.५८
बभूव मृगयाशोचः (ब्र) ११.८६
बभूव मित्रोऽपि मयी (ब्र) १२०.१०८
बभूव मृगहावीर्यो (ब्र) ६७.२७
बभ्रमुस्तास्ततो गोव्यः (ब्र) ८१.२३

बभ्राम पृथिवीं सर्वां (ब्र) ४६.१४
 बभ्रुपिङ्गललोमैश्च (ब्र) १०५.६५
 बभ्रुः श्रेष्ठो मनुष्याणां (ब्र) १३.४३
 बलकृष्णो तदाऽकुरः (ब्र) ८४.४३
 बलज्येष्ठान्नरान्भवान् (ब्र) १०३.१७
 बलदेवस्ततो गत्वा (ब्र) ६६.८
 बलदेवोऽपि विप्रेन्द्राः (ब्र) ८६.८
 बलभद्रोऽपि चाऽऽफोह्य (ब्र) ८५.५२
 बलभद्रो महावीर्यो (ब्र) ६७.२६
 बलमागतनाशाय तदा (ब्र) ६६.६
 बलदत्तं दुराज्यं श्रिया (गी) ३८.२२
 बलवान्मे रिपुश्चाऽऽस्ते (गी) ५६.८८
 बलस्वस्य हि योगस्य (ब्र) १२१.२८
 बलहानिर्मे ते सौम्य (ब्र) ८४.८२
 बलहीनाश्च विप्रेन्द्रा (ब्र) १३१.१६
 बलात्कालामतां सहा (गी) ७६.३६
 बलात्कार्यवती मां (गी) ६६.८
 बलानि योगप्रोक्तानि (ब्र) १३१.२६
 बलिकर्मणा भूतानि (ब्र) ११४.३१
 बलि दत्त्वा च सूर्याय (ब्र) २७.५५

बलिनार्म महादैव्यो (गी) ४.२
 बलिस्तु गार्गवं ब्राह् (गी) ४.३४
 बलीवर्धो मृतश्चापि (ब्र) १०८.३६
 बले चा प्रतिमत्वं वै (ब्र) ११.३३
 बलेन निहतं श्रुत्वा (ब्र) ६२.२७
 बलेन महता युवनः (गी) ६४.८
 बलेः पुत्रगतं चासीद्वाण (ब्र) १.१८३
 बलेर्वलवतो यशो बलिना (ब्र) १०४.७४
 बलेश्च ब्रह्मणा दत्तो (ब्र) ११.०२
 बहुवः स्युः सुताः (गी) ६५.४१
 बहिरावासिते सैन्ये (ब्र) ८८.१६
 बहुधाऽऽश्ना प्रकुर्वीत (ब्र) १३५.७६
 बहुधा गीडयामानस्तु (ब्र) ३०.६२
 बहुप्रकारमस्वस्थाः (ब्र) ८६.८
 बहुमानमलक्ष्येषु लब्धे (ब्र) १३२.३६
 बहुयाचनको लोको न (ब्र) १२३.२५
 बहुलत्वाच्च नोक्ता ये (ब्र) ६२.४२
 बहुवारैः कौमिदारैर्वरैः (ब्र) ४१.५४
 बहुजः सर्वभूतात्मा (ब्र) १०४.२४
 बहुपतये महासत्वे (ब्र) १.१६६

बह्नाश्चर्यस्तत्त्वा प्रोक्तो (ब्र) ६६.१
 बह्नाश्चर्यस्तत्त्वाऽपि (ब्र) १२०.८७
 बाहुमेवं विष्ण्वामीत (ब्र) १२०.११३
 बाणतीर्थे तु ये स्नात्वा (गी) ६१.४२
 बाणैस्तान्धाह्नद्विष्णु- (गी) ६१.२४
 बाणोऽपि प्रलिपत्वाये (ब्र) ६७.१
 बाधियं जाडना तोयः (ब्र) १२७.११
 बाणवैः रथजर्जुं वत- (ब्र) ६४.५१
 बाणः कृतो पश्यन्तो (ब्र) ११४.२२
 बाणक्रीडेयमनुला (ब्र) ८१.३
 बाणधारी श्राव्याऽपि (गी) ५४.६७
 बाणत्वं चातिवीर्यं च (ब्र) ८१.८
 बाणभावं नो जहाति (गी) ४१.२१
 बाणस्य बुद्धिं विनश्यं (गी) ४०.१६५
 बाणप्रणतधामगतक्षण (ब्र) १२७.२२
 बाणस्तां पातरं दृष्ट्वा (गी) ५७.१०
 बाणानां वष्टके वष्टरक्षा (ब्र) ५५.५७
 बालामेव पिना यस्तु (गी) ६५.६
 बालास्तु नाभिजानीति (ब्र) ५३.६६
 बालिना बत पूयं वै (ब्र) १.१३०

बालोऽपि गरुडस्तोत्रे (ब्र) ३३.५६
 बालोऽहं देवदेवेण गुरुणां (गी) ५७.४८
 बालोऽहं बालबुद्धिश्च (गी) ८.५६
 बाल्यात्कामाच्च मोहाच्च (ब्र) ५.६६
 बाल्याद्वा यदि वा (ब्र) ४.२७
 बाल्ये मोहं च बिनाय (ब्र) १३२.३७
 बाहुमाभोगिनं कृत्वा (ब्र) ८२.३०
 बाहू रक्षतु वाराहः (गी) ६३.३०
 बाहोर्व्यस्तनिनः सर्वं हृतं (ब्र) ६.३५
 बाल्लिकस्य सुतश्चैव (ब्र) ११.११६
 बाह्यप्रसारी तद्वदेह (ब्र) १०५.४६
 बाह्याश्चतनयाः पञ्च (ब्र) ११.६४
 विभेद यादवश्रेष्ठः (ब्र) १००.१८
 विभेद साधुमयांशं धाय (ब्र) १००.६
 विभोमि तं मुनिवरं (ब्र) ६६.२०
 विप्राणां यावन्तो वीते (ब्र) ८३.२२
 विष्ण्वाश्चरपुत्राः कामताः (ब्र) ४४.१६
 विम्बोष्ठी नवधर्मा च (ब्र) ६५.६५
 बीजादक्षप्रारोहेण यथा (ब्र) २१.३६
 बीजानाम कृतस्नेहा (ब्र) १२३.७६

बुद्धमप्रतिबुद्धं च (ब्र) १३६.४८
 बुद्धिश्च्येन दृश्येन (ब्र) १३५.६२
 बुद्धिद्वयेन दृश्येन (ब्र) १३५.६३
 बुद्धिनिधानि चैतानि (ब्र) १३६.२७
 बुद्ध्या प्रकृतिरस्यमतं (ब्र) १३६.७
 बुध इत्यपरोन्नाम तस्य (ब्र) ७.३२
 बुधगुणे समुत्पन्ने (गी) ३८.७७
 बुधं त्व पितरं पृच्छ (गी) ३८.१००
 बुधवाक्वमिला भवत्या (गी) ३८.६६
 बुधस्तुष्टाय प्रथमनिना (गी) ३८.११०
 बुधः सोमभृतां नाम (गी) ३८.६१
 बुधस्य तु मुनिश्रेष्ठो (ब्र) ८१
 बुधात्पुत्रवत्त्वाच्च (ब्र) ११८.३५
 बुधेनान्तर माताय (ब्र) ५.१६
 बुधोऽयध्यापयामास (गी) ३८.८०
 बुधो मातर्मेव पिता तव (गी) ३८.८२
 बुधो रेमे तथा प्रीत्या (गी) ३८.७०
 बुधम मानेन बुद्धेन (ब्र) १३७.२०
 बुधमनां भवत्येव (ब्र) १३७.६
 बुधजैर्जन् बहुविधं (ब्र) ७६.३०

बुद्धिरात्मा मनुष्यस्य (ब्र) १२६.६७	ब्रह्मतेजः प्रभावेण (गी) १०५.४	ब्रह्महत्यादि पापानां (गी) ६१.७८	ब्रह्मा विष्णुः शिवश्चेति (गी) ६०.१०	ब्राह्मणानां च वैश्यानां (ब्र) ४५.४१
बृहत्सर्वमिदं मात्स्य- (ब्र) १३६.४६	ब्रह्मत्वममरेणत्वं देवत्वं (ब्र) २५.६७	ब्रह्महत्याभयादेव यत्र (गी) ३०.१७	ब्रह्मा शक्रश्च रुद्रश्च (ब्र) ७०.७४	ब्राह्मणानां च सर्वेषां (गी) ५.५४
बृहदर्थं नृत्तमस्य (ब्र) ११.४६	ब्रह्मद्विषश्च संवृत्ता (ब्र) ६.२५	ब्रह्महा वणिमिः किनु (गी) ५३.५४	ब्रह्मिष्ठश्च वनस्थाश्च (ब्र) ३२.१७	ब्राह्मणानां तर्षवाग्यत्तेन (ब्र) ११२.२८
बृहस्पतिस्तथेष्टयाह (गी) ३६.१५	ब्रह्मकुह जरात्सृष्टि (गी) ६१.१२	ब्रह्मा कालामिवववश्च (ब्र) ३८.६५	ब्रह्मेश्वर इति क्वातो (गी) १०४.१०	ब्राह्मणानां प्रसादेन (गी) १००.७८
बृहस्पतिर्हृदि प्राह (गी) ५२.५३	ब्रह्मकृतयुगस्यादौ (गी) १.२१	ब्रह्माकृतिः कतुरुपा (गी) ६०.२१	ब्रह्मोवाच ततः कृपाव्रिता (गी) २०.२८	ब्राह्मणाभ्याम्यित्वा च (गी) ७.१६
बृहस्पतिः सुरैः पूजां (गी) १०४.२४	ब्रह्मपारं मुने ऋतु (ब्र) ६६.११४	ब्रह्माक्षरभजं मिथः (ब्र) ६६.११८	ब्रह्मणं सखियविनां (ब्र) ११४.२	ब्राह्मणान्नेष्टविदुषः (ब्र) ११७.४६
बृहस्पतेराङ्गिरसः पुत्रो (ब्र) ११.५६	ब्रह्म प्रभुर्ब्रह्म स (ब्र) ६६.११७	ब्रह्मा च कवितर्षेव (ब्र) १०४.२६	ब्राह्मणत्वं सुखं प्राप्य (ब्र) ११५.२८	ब्राह्मणे दीक्षिते राजाभुवं (गी) ६८.४
बृहस्पतेर्वधः श्रुत्वा (गी) ३६.२२	ब्रह्म प्रोक्तं कथं चैव (ब्र) ३६.६	ब्रह्माणं चैव विष्णुं च (गी) ६१.३६	ब्राह्मणप्रवरो भूत्वा (ब्र) ५४.२८	ब्राह्मणेभ्यस्तु दानानि (ब्र) १०७.६
बृहस्पतेश्च शुक्रस्य (गी) ८२.३७	ब्रह्मभूतस्य सततं (ब्र) ११८.२१	ब्रह्माणं तोषयामास (गी) ५६.४७	ब्राह्मणा अत्रिया वैश्या (ब्र) ६६.१	ब्राह्मणेषु श्रुत्विमःसु (गी) ६७.२२
बृहस्पतेः स वै भार्याम् (ब्र) ७.१६	ब्रह्मर्षीनुरतः कृत्वा (ब्र) १.१२७	ब्रह्माणमश्रतः कृत्वा (ब्र) ३.६१	ब्राह्मणाः अत्रिया वैश्या (ब्र) १७.६	ब्राह्मणैः अत्रियैर्वैश्यैः (ब्र) १.६
बृहस्पतेस्तदा वाक्यं (गी) ८२.२१	ब्रह्मलोकं पुनर्विप्रा (ब्र) ११६.४२	ब्रह्माणमाह्वयस्वेह (गी) ३.२२	ब्राह्मणाः अत्रिया वैश्या (ब्र) १७.६	ब्राह्मणैः अत्रियैर्वैश्यैः (ब्र) ६२.६
ब्रवीमि देवि गच्छे वा (गी) १०२.१३	ब्रह्मबादौ पराकान्ताः (ब्र) ८२	ब्रह्माणो सुमङ्गीर्यं (ब्र) २३.४८	ब्राह्मणाः अत्रिया वैश्या (गी) ३४.६३	ब्राह्मणैः अत्रियैर्वैश्यैः (ब्र) १११.३
ब्रह्म श्वं तथा वैश्यं (ब्र) ४३.३५	ब्रह्मविद्यां सकृज्जात्वा (ब्र) ६७.४	ब्रह्माण्डागारसंभूता (गी) ८६.३	ब्राह्मणाः अत्रिया वैश्या (गी) ३४.६३	ब्राह्मणैः प्रयमाणाऽतो (गी) ५.७४
ब्रह्मचर्यपरं क्षत्रं (ब्र) १०४.१५१	ब्रह्म विष्णुमहेशर्चनमितं (गी) १.८	ब्रह्मा जनावनो वाङ्मि (ब्र) ६६.४८	ब्राह्मणाः अत्रिया वैश्या (ब्र) ३६.२६	ब्राह्मणैर्ज्ञानसंपन्नैर्वेद- (ब्र) ६५.३
ब्रह्मचारी यतिश्चैव (ब्र) ४८.४०	ब्रह्मविष्णुमहेशानां (गी) ६१.४८	ब्रह्मातस्त्वोदरभयस्तस्याहं (ब्र) ११८.१३	ब्राह्मणाः अत्रिया वैश्या (ब्र) ४४.८	ब्राह्मणैश्च महाभार्यैर्वेद- (ब्र) २.११६
ब्रह्मज्ञानं कथं मे स्यात्कं (गी) ४७.३	ब्रह्मविष्णुमहेशरूपा (ब्र) ६४.१०	ब्रह्मादयोऽपि हि यतो (गी) ५५.३८	ब्राह्मणाः अत्रिया वैश्या (ब्र) ६३.१०	ब्राह्मणोऽहं वप्यतनुः (गी) ६३.२६
ब्रह्मणा निमित्तः पूर्वं (गी) ८८.१८	ब्रह्मवृन्दसमाकीर्णं (गी) ३०.१०	ब्रह्मादिजीवर्य चराचरस्य (गी) ६.१६	ब्राह्मणाः अत्रिया वैश्या (ब्र) ११६.१४	ब्राह्मण्यपि महाप्राज्ञा (गी) ७६.४
ब्रह्मणा मे वगो वसो (गी) ६३.७	ब्रह्मवैद्य घराः मयै (गी) ६८.१६	ब्रह्मादिभिश्च ऋषिभिर्वा (गी) २५.२५	ब्राह्मणाः अत्रिया वैश्या (ब्र) ६.३४	ब्राह्मण्यं देवि दुष्प्रापं (ब्र) ११५.१२
ब्रह्मोत्तमं मनस्वीर्यं तीर्थं (ब्र) २३.३७	ब्रह्म षोडश तपः षोडश (गी) ६७.३२	ब्रह्माद्यास्तन्म जानति (ब्र) ५२.३३	ब्राह्मणाद्याः स्वकं कर्म (ब्र) २५.४	ब्राह्मं हि मार्गमाक्रम्य (ब्र) ११५.६२
ब्रह्मतीर्थं शिरोमात्रं यो (गी) ४३.२३	ब्रह्मसूत्रप्रकृतेः स्रष्टा (ब्र) ३४.४१	ब्रह्मावतं ब्रह्मयोर्निर्गल- (ब्र) २३.४०	ब्राह्मणाद्यन्तर्गता (ब्र) १२३.३६	ब्राह्मं गोदावरी नन्दा (गी) ७.३५

ब्राह्मणाऽऽचमनं कर्तुं (ब्र) ११३.६६
 ब्राह्मं मूर्तं वध्येत (ब्र) ११३.१७
 ब्राह्मो नैमित्तिकस्तेषां (ब्र) १२४.२
 ब्रवतामविर्नितानां न (ब्र) ११३.७८
 ब्रह्मि कामं मुनिश्रेष्ठ (ब्र) ५३.२
 ब्रह्मि त्वंसर्वतोकेन (ब्र) ४३.१८
 ब्र
 भक्तप्रियत्वं ते नित्यं (गो) २४.५७
 भक्तहृदं क्षीरसरः (ब्र) २३.५७
 भक्ताभोगप्रदानित्यमलं (गो) ५८.७६
 भवितच्छेदानुलिप्ताः (ब्र) ८५.८
 भवितच्छेदानुलिप्ताः (ब्र) ८५.१३
 भवित तस्य तु संविद्य (ब्र) ५६.७४
 भवित भ्रातृ सततं (ब्र) २६.३८
 भवितयुक्तो नरो योऽसौ (ब्र) २७.२०
 भक्तोऽसि मे मुनिश्रेष्ठ (ब्र) ५२.६
 भक्तोऽसि मे मुनिश्रेष्ठ (ब्र) ६६.१८६
 भक्त्या चाऽऽराध्य (ब्र) ४१.१३
 भक्त्या तु स धनं (ब्र) ६४.४१
 भक्त्या दृष्ट्वा तु तं देवं (ब्र) ५५.५

भक्त्या पूजयते योऽर्कं (ब्र) २७.५४
 भक्त्या प्रदक्षिणं कृत्वा (ब्र) ५४.१५
 भक्त्या प्रवृत्तस्य (गो) १०४.३०
 भक्त्या मुक्तिः कथं (गो) ६६.२७
 भक्त्या मुक्तिः सर्वपूज्या (गो) ६६.२८
 भक्त्या स्तोत्रैश्च तपसा (गो) ५६.५८
 भक्तितानि निविद्यानि (ब्र) ११२.१३४
 भक्त्यामक्षयेषु नात्रास्ति (ब्र) १२२.७१
 भक्त्यामिवा गणं विप्राः (ब्र) ५.५०
 भक्षयेतामुभो सर्वं (गो) ४०.१६६
 भक्षयार्थं तु उभो यातो (गो) १०.२६
 भगनेभ्यस्तत्त्वचक्षुः (ब्र) ३८.६८
 भगवतीत्या कृतं त्रापं (गो) १६.५६
 भगवच्छब्दवाक्यानि (ब्र) १२६.६८
 भगवच्छ्रोत्रमुच्यते (ब्र) २४.३६
 भगवच्छ्रोत्रमुच्यते (ब्र) १३३.६
 भगवच्छ्रोत्रमुच्यते (ब्र) ५७.७
 भगवन्किमिदं धिक् (गो) १६.४८
 भगवन्कुपयान्त्येते देवाः (ब्र) ३७.३५
 भगवन्केन दोषेण (गो) ५२.५५

भगवन्तं समस्तस्य (ब्र) १८.३२
 भगवन्देवदेवेन नेह (ब्र) ३६.२६
 भगवन्स्वतन्त्राऽहं पिता (ब्र) ३३.६
 भगवन्नाममन्त्रेऽहं (ब्र) ३३.१३
 भगवन्स्वतन्त्राऽहं (ब्र) ५.७२
 भगवन्पुत्रमिच्छामि गुरुः (ब्र) ३२.७६
 भगवन्भगनेष्वन पुण्यो (ब्र) ११५.७
 भगवन्सर्वदेवेषु (ब्र) ३७.४०
 भगवन्सर्वज्ज्ञा (ब्र) १०८.२
 भगवन्सर्वभूतानां स्वयं (ब्र) १०४.५५
 भगवन्सर्वभूतैश्च मुरासुरैश्च (ब्र) ११६.१
 भगवानपि गोविन्दो (ब्र) १०२.३
 भगवानपि मार्तण्डः (ब्र) ३०.४७
 भगवानपि शीताशुक्रौ (ब्र) ११०.१३
 भगवानस्य योऽप्यतन्त्रिः (ब्र) १०१.२६
 भगवान्मां नयेत्साह (ब्र) ३७.८६
 भगवान्मय गोविन्दो (गो) १८.४६
 भगवान्सर्वं कार्यं पुन (ब्र) ५५.२६
 भगवन्निम्बवच्छात्रं स हि (ब्र) ३६.२२
 भगवान्पुत्रं कृत्वा चाप्यो तेन (ब्र) ७६.११

भगीरथः प्रणम्येवं हृष्टः (गो) ८.६१
 भगीरथेन भूयैव आहूतो (गो) ५.५
 भगीरथोदितं चक्रं (गो) ८.७२
 भगो नाम ततो देव (ब्र) ३४.३४
 भजमानस्य पुत्रो वै (ब्र) १४.१
 भजमानस्य सज्जय्यां (ब्र) १३.३२
 भजतालो व विज्ञेया (ब्र) ३७.७२
 भजतीर्षमपि प्रोक्तं (गो) ६५.१
 भद्रार्थेष्वप्य नद्राग्यं हृतं (ब्र) ६.४४
 भद्रार्थेष्वप्य पुत्रस्तु दुर्दमो (ब्र) ६.४६
 भद्रार्थेष्वप्य पुत्रेण (ब्र) ११.७०
 भद्रार्थेष्वप्य पुत्रेण प्रहृतं (ब्र) ६.४८
 भद्रं सत्यं पुरस्कृत्य (ब्र) १२०.४८
 भद्राणां जनधामास सुतं (ब्र) ११.६
 भद्रा गुडा च भद्रा च (ब्र) ११.७
 भद्राश्च पूर्वतो मेरोः (ब्र) १६.२६
 भद्राश्चैव भगवामिष्णु- (ब्र) १६.५७
 भयग्लिनीना निश्चेष्टाः (ब्र) ११.१८०
 भयं च शीतं दैत्योभ्यो (गो) ३६.४०
 भयं त्यज्यममरा (ब्र) १०४.६७

भस्मं भानोमहाराजं वंज्य (ब्र) १०५.७४
 भस्मस्य विनश्येत् तनयेषु (ब्र) ११.५८
 भद्रा इति कथा (गो) ५१.२
 भद्रा इति कथा (गो) ६३.२
 भद्रातः कर्तं प्राह (गो) ५१.१०
 भद्रात निबोधेनं वाक्यं (गो) ६३.१०
 भद्रातः पुत्रः प्राह (गो) ६३.१३
 भद्रातः महितं गक न (गो) ५४.१०७
 भरेणावतः स देवाः (गो) ५७.२१
 भर्तुमि वेष्टितः पानः (गो) ५५.२८
 भर्तारः कथं भद्रं (गो) ५४.११
 भर्तारं स्वमप्ययानि (गो) १६.७
 भर्तारं व्यावयन्ती मा (गो) ७४.२३
 भर्तारमेवा नितरं च (ब्र) १२१.५२
 भर्तुः प्रतापतीप्रवसमहन्ती (गो) १६.४
 भर्तुर्वै तत्र पितुर्वै (ब्र) १२१.५१
 भर्तुः समोषं याहीति (ब्र) ३०.५७
 भर्तुः पिण्डमुपावर्त (ब्र) १०८.६८
 भर्तुः रूपेण नातुव्यदप्यविव- (ब्र) ४.३
 भर्तुः वाक्यं निगम्येवं (गो) ६७.२६

भक्तं वापयमशेषेण (गी) ३८.४६
भक्तं वाक्यादिति प्रीता(गी) ५४.१७
भक्तां प सगता यय (गी) १६.४३
भक्तानकानामनकाञ्च-(ब) ६६.३४
भवतां चोपसंहार- (ब) १०३.८८
भवतां पुच्छतां विप्रा (ब) १२८.३६
भवतामिच्छया सर्वं भक्त्यं (ब) ४०.२००
भवता रक्षयं कार्यं तच्च(ब) ५.६०
भवतोर्वर्शनं लब्धं (गी) ५५.३४
भवत्वैवैव योगाद्या (ब) ११०.६८
भवस्तु तत्र पश्यन्तु यज्ञं (गी) ५७.२५
भवद्भिर्दधिभ्रतं (ब) १२२.८२
भवद्भिश्च मद्यो रक्षयो (गी) ५७.५४
भवद्भिस्तपसोऽन्म-वय (गी) ७२.८
भवद्भिः समवेतैश्च (ब) ५५.२१
भवत्केन दोषेण (गी) ८८.१२
भवन्त एव तेऽप्याहुः (गी) ४०.२०४
भवन्त एव शरणं भूतं (गी) ५.६६
भवन्तो कंसभोक्तेन दृष्टी (ब) ८६.३
भवः प्राहु नृपं प्रीत्या (गी) ८३.१०

भवमङ्ग कृते चैव भवभो(ब) ५६.४७
भवामङ्ग संसर्गं सुखप्रहास-(गी) ५६.७६
भवानहं च विश्वात्मनेक-(ब) ७८.३८
भवाभवाभ्यामिति (गी) ४७.१०
भवार्थमेव देवानां (ब) ११८.३०
भविता मानुषो राधा (ब) ३२.३०
भविषी योषितां मृतिः (ब) १२२.४१
भविष्यति न मे दुःख (ब) १३४.३८
भविष्यति महाभागा(ब) ११०.१०५
भविष्यति हि पुनस्ते (ब) ८४०
भविष्यत्यकलो हर्षः (ब) १२३.३०
भविष्यत्येवमेवेति तं (गी) ५६.१२५
भविष्यन्ति च कामना-(ब) १२३.८३
भविष्यन्ति तदा तेषां (ब) १२३.८१
भविष्यन्ति न संदेहो (गी) ५८.५३
भविष्यति सरिच्छुद्धे (गी) ८२.३६
भवेच्चैव कथं शान्तिः (गी) ८६.३१
भवेतां दिव्यरूपे वां (गी) ७७.२०
भवेत्साक्षान्मुक्तिहोऽसौ (गी) ७६.१८
भवेदूर्ध्वगतिर्दीपो न (ब) २७.४०

भवेद्देवः शिवः प्रीतः (गी) ५७.४५
भवेद्युपगतामीश (गी) ४०.२२२
भवेद्युर्वनवासा चै (ब) १२२.३३
भबोद्भवै च कोशेष (ब) १०३.६८
भस्माम्बुभिश्च (ब) ११३.१०६
भस्मास्थित खरोमाणि (गी) ४०.२१६
भस्मीभूतः शणैर्नैव (गी) ४८.२२
भागद्वयं च भूमस्यं (ब) ६६.१६२
भागोरथो नमंदा च यमुना (गी) ७.३२
भागोरथो नमंदा तु (गी) १.२४
भागोरथीं समाश्रित्य (गी) ४०.८
भागोरथ्यां शिपाम्याम् (ब) ६६.३१
भागीरथ्यां सरस्वत्यां (गी) ७१.२७
भागीरथ्यां सैव देवी (गी) ६५.२२
भाति रश्मिसहस्रेण (ब) ११.१७६
भानुतीर्थं तदाख्यातं (गी) १६.४४
भानुतीर्थं भित्तो रुपातं (गी) ६८.१
भानुतीर्थं भित्तो रुपातं (गी) ६८.१
भानुतीर्थं विरोधेन स्नानं (गी) ६८.३८
भानोर्वा सत्तथी (ब) २८.३४

भारतं प्रथमं वर्षं ततः (ब) १६.१८
भारतस्यास्य वर्षस्य नव (ब) १७.६
भारं स बहूते तस्य (ब) १३५.१६
भारक म्ना धरायता (ब) १०३.६०
भारावतरणायां पृथिव्या (ब) ८०.३०
भारावतरणायां पृथिव्या (ब) ६३.२५
भारावतरणायां वर्षाणां (ब) १०१.१८
भारावतरणे मरुतं स ते (ब) ८०.४१
भारेण मुरुगा मरु (गी) १८.१३
भार्याश्विस्तथा चक्रे (गी) ३०.३१
भार्या पुनः परिवृत्तः (गी) १०.२५
भार्या भव मम स्वस्था (गी) ३८.६८
भार्यामास्तथावेति हस्ततः (गी) ४१.८५
भार्याय नृपतिः (गी) ३६.२३
भार्यामित् बन्धूनां (ब) ४६.२६
भार्यायिनं तु तं प्राह (गी) ३०.२३
भार्याश्विमायनः (गी) ५४.८६
भार्या मुरुगा सैव भूत्वा (गी) ५८.३३
भार्यं भवेतामुपयोग्यां (गी) १४.११
भारावभ्रंशितं यावयं (ब) ८४.१७

भावनीयं भित्तं शोचनं (गी) ८३.१
भावनानुगुणं वेति (गी) १०३.१६
भावशुद्धिः प्रयोज्यता (ब) २७.७
भावस्तु निविधो ज्ञेयः (गी) १०३.१८
भावास्थितं भवेत्कर्म (गी) १०३.२३
भावहा वज्रालान (ब) ३०.१०१
भावप्रः रभते तद्वद्भावे (गी) १०३.२२
भावाभावनियुक्तं (ब) ६३.६७
भावा रयानुगाश्वेषां (ब) ३०.५२
भावः नमागते तस्मिन्मनु (ब) ४.४६
भावेऽभिबुद्धा च भवे भवे (गी) ६.१५
भाविनं देवदेवस्य भूत्वा (गी) ८०.१५
भाववत्कटिकभित्तश्च (ब) ३६.६२
भास्वद्भ्रमणविश्रान्त (ब) ३०.८७
भास्वन्तस्मिन्पुत्रावेवं (गी) ८६.२३
भिक्षाटनाय यथोऽपि याति (ब) ६६.६
भिक्षाभुजश्च ये (ब) ११४.३२
भिक्षां यविमदत्त्वा च (ब) १२३.४०
भिक्षुर्वैभानसः मिदः (ब) ४४.२३
भिक्षा च देहं प्रविशति (ब) १३२.१०६

भिन्नाक्षं तं रथं राजा (ब्र) ५३.२५
भिन्नस्त्रि शूलेन ब्रह्मोपसाङ्गं (गी) ५७.८
भिन्नासनं च जय्यां च (ब्र) ११३.३१
भिल्लतीर्थं मिति क्वातं (गी) ६६.१
भीताः केचिद्विषं (गी) ३३.५
भीमभावो भीमतरुं (गी) १०३.३५
भीमसेनात्प्रयो विप्रा (ब्र) ११.११३
भीमेश्वरं नमस्कृत्य (गी) १०३.३४
भीषणं वातनादेहमापन्नी (गी) ५३.१३६
भीषणं गौडप्रसवं (गी) १०३.२६
भीमो विदमर्थं सुतः (ब्र) १३.२२
भीषणा कृतिस्तृषो (गी) १०.८
भीष्मकः कुण्डने राजा (ब्र) ६१.१
भीष्मद्रोण कृपादीनां (ब्र) ६६.३७
भीष्म द्रोणाङ्गराजा (ब्र) १०३.४७
भूतवत्त्वय विप्रेषु (गी) ३०.२७
भूतिभूतिप्रदं मुणां (ब्र) ४३.४६
भूतिभूति कलं मुणां (ब्र) ५६.१५
भूतिदीनादिना सर्वभूत- (गी) ६६.२६
भूति श्रीव्याय मुक्तिवच (गी) ६७.३३

भूक्तीमुक्तां उभे श्रेष्ठे (गी) १७.५
भुक्त्वा च विपुलान्- (ब्र) ८४.८३
भुक्त्वा तत्र वराग्नोगान- (ब्र) ५६.७
भुक्त्वा तत्र वराग्नोगान (ब्र) ६१.१६
भुक्त्वा तत्र सुखान्नोगान (ब्र) ६०.७
भुक्त्वा तु विपुलान्नोगान (ब्र) ३६.८१
भुक्त्वा दिव्यान्महामोगान् (ब्र) ८६.३
भुक्त्वा यथोप्सितान् (ब्र) ११६.३५
भुक्त्वा सागर पर्यन्तां (ब्र) ६७.६१
भुक्ते च विविधाङ्कमान (ब्र) ४१.८०
भुक्तेऽप्रदामविश्रेष्ठो (ब्र) १०३.३६
भुजंग इव निर्मोकापूर्व- (ब्र) १०६.८
भुजमानेश्वर गन्तव्यं (ब्र) १०५.८८
भुजजन्ति विविधैर्वर्णै- (ब्र) ३७.६५
भुजजन्ति षडसं विप्राः (ब्र) १८.६५
भुजजन्तवस्तु ययामूं च (ब्र) १२७.६
भुज्जानो यावकं वक्षं (ब्र) १३१.४३
भुज्जीत पुरुषः स्वातः (ब्र) ११३.६०
भुवं प्राप्स्यथ कर्मणि (गी) ६०.६
भुवनेऽप्यचितो नित्यं (ब्र) ११८.५७

भुवो नामातिमारोऽयं (ब्र) १०१.२३
भुवो लोकं ततः सर्वं (ब्र) १२४.२६
भूतपाञ्चजन भूतेश (ब्र) ६६.१३५
भूतं भव्यं भविष्यच्च (ब्र) ५०.३६
भूतं भव्यं भविष्यं च (ब्र) ५२.३२
भूतं भव्यं भविष्यच्च (ब्र) २८.५४
भूतं भव्यं भविष्यं च (ब्र) ५७.२६
भूतं महाभूतजगत्प्रधानं (ब्र) ५६.२६
भूतमे पातु ागहस्तयोर्ध्वं (ब्र) ५७.४२
भूतवद्भवितव्यं (गी) २७.२८
भूतसर्गमहंकारात्तृतीय (ब्र) १३३.२३
भूतसर्गमिमं सम्पञ्चानमी (ब्र) १.२३८
भूतहाऽपि ततः शङ्का (ब्र) १८.४८
भूतात्मा चेन्द्रियात्मा (ब्र) ८४.५०
भूतात्मा भूतकृद्भूतो (ब्र) ३८.७१
भूतानि भूतयाः सकलाः (ब्र) ११३.२
भूतावाप्तिस्ततस्तस्य (ब्र) ७०.५६
भूताभयो भूतपतिः (ब्र) ३१.४१
भूतेष्ववस्थापि वरुचम्य (गी) ३.३३
भूतेषु च स सवर्त्मा (ब्र) १२६.६६

भूत्वां चोत्पादितं देव्यां (ब्र) ३.५२
भूत्वा तस्मिन्महद्विजाच- (ब्र) १२१.६५
भूत्वा प्रसन्नो भगवन्- (गी) १६.६२
भूत्वा मन्मथोचुक्षते त्वं (गी) ६२.२४
भूत्वा भीमोऽष्टपर्षाणि (ब्र) १०८.४४
भूमयो यय विपेन्द्रा (ब्र) १६.४
भूमावाक्कोटयामाम (ब्र) ८५.६३
भूमिदा दीयमानाश्च (ब्र) १०७.३१
भूमिदानस्पृहां त्यक्त्वा (गी) १३.२१
भूमिदानेन विविधवत्फलं (ब्र) ६२.६१
भूमिपृष्ठे समुपन्ना (ब्र) ५७.६४
भूमि कंमण्डलं कृत्वा (गी) ३.३६
भूमि तयाऽनृषिं च (ब्र) ६६.१३
भूमिरप्याह विनयादागतां (ब्र) ५६.२१
भूमिरापस्तथा (ब्र) १२६.४५
भूमिर्लोः सर्वरीक्षान्ति- (गी) ३६.१६
भूमिसूयन्तिर् ययव (ब्र) २१.१७
भूमे गीरुपिनी भूत्वा (गी) ७१.२४
भूमेर्देहो जलारस्नेहो (ब्र) १२८.८

भूमेर्गौतमलक्षे तु मौरं (ब्र) २१.५
भूमौ वमन्तां स्नात्वा- (ब्र) १२०.१३०
भूम्नां यदीयते तोवं धाना (ब्र) ५७.५६
भूयः प्रवृत्तिं देवेश (ब्र) २८.२
भूयः प्रवृत्तिं भगवत्प्राद- (ब्र) १११.१
भूयश्च त्वं वरमिमं वतो (ब्र) ३८.१०५
भूयिष्ठानीव भूतानि (ब्र) १३०.३२
भूयोऽपि वयसांमाकं कथां (ब्र) ३१.१
भूयोऽभवं वैद्यकुले (ब्र) १२१.८४
भूयो भूनात्मको विष्णोः (ब्र) १०४.६६
भूलोकं च भूवलोकं (ब्र) ५१.११
भूयानां च सर्वेषां वर्ता (ब्र) १.१५८
भूयानां तु सर्वेषां यथा (ब्र) ६६.२५
भूयुतुङ्गं त्रिःषाक्ष (ब्र) २३.११
भूयुतुङ्गं नपस्तस्या (ब्र) १०.४८
भूगोश्चरुविर्गतां (ब्र) ८.४६
भूवाद्या मुनयो देव (ब्र) २५.३५
भूवाद्याः सेवित पूर्व (ब्र) ६६.११०
भूत्यादिमरणाध्याय (ब्र) ११४.१५
भूतमाभ रणैर्भोमैरावर्द्धं (ब्र) १०५.६३

भेदं न कश्चिज्जानाति (गौ) १.१६	भोजयेत्प्रणिपाताद्यैः (ब्र) ११२.४३	भ्रममाणी तु ती दुष्ट्वा (ब्र) ८४.७१	मक्षोविष्वस्यमाने तु (गौ) ६४.१२	मत्संबंधेन वी गोवा (ब्र) ८१.१०
भेदास्ते कीर्तिता ये तु (ब्र) ४६.१०	भोजयच्च विजयश्चैव (ब्र) १२.४५	भ्रमामि सुचिरं कालं (ब्र) ४६.४२	मगाश्च मागघ्रातश्चैव (ब्र) १८.७१	मस्तोत्रं दक्षिणे तीरे (गौ) ५५.५१
भेदैर्विना नैव कृतिर्न (गौ) ६.६	भोज्यमन्नं पशुपितं (ब्र) ११३.११०	भ्रमामि सुचिरं कालं (ब्र) ६६.१८३	मज्जमाना जले विप्र (ब्र) ५३.२१	मस्त्यापिताभ्युत्तम (गौ) ८७.२३
भैषजं भगवन्प्राप्तिरेका (ब्र) १२६.५७	भोज्यान्नभोज्यसं (ब्र) ११२.१३५	भ्राता शनैश्चरस्तस्य (ब्र) ४.५०	मणिनाम इतिवाम्नीः (गौ) २०.२	मस्त्यकूर्मं बराहाद्यैः (ब्र) ८८.१०
भैष्यव्रतास्तया मृदाः (ब्र) १२२.३७	भो भोः किमेतद्भवता (ब्र) ६६.१३	भ्रातुर्भयि तु पापात्मा (ब्र) १०८.५१	मणि स्वमगतं चैव (ब्र) १४.४२	मस्त्यबन्धश्च मस्त्याऽशो (ब्र) ६१.१७
भोक्तव्यं मुभगे नैव (गौ) ५४.२२	भो भो दानपते वाक्यं (ब्र) ८२.१०	भ्रातुर्वचनमाकर्ण्य (ब्र) ६७.४२	मणिमान्धर्मविष्णुष्टः (गौ) १००.३२	मस्त्यघवमासाद्य (ब्र) ५७.५
भोक्तव्यानि मर्मतानि (ब्र) १३४.३६	भो भो दुष्कृतकर्माणः (ब्र) १०६.५७	भ्रातृणां पदवीं ज्ञातुं (ब्र) १.१३५	मणिवस्त्र प्रवालानां (ब्र) ११३.११४	मस्त्यरूपश्च गोविन्दः (ब्र) १६.५८
भोक्तुकामः किलाऽऽयातः (गौ) ६३.१३	भो भो नृपा दुराचाराः (ब्र) १०६.६१	भ्रातृणां पदवीं ज्ञातुं (ब्र) १.१३५	माण्डये स्थापयिष्यन्ति (ब्र) ४८.३८	मस्त्यसूकरकुर्माश्च (ब्र) ११२.१०४
भोक्तुं न शक्तोऽस्मि (गौ) ७०.११	भो भो मेधा निशर्म्यतः (ब्र) ८०.२	भ्रातृत्वाग्मर्षणाम्येष (ब्र) १५.२२	मण्डकसागो च तथा (ब्र) १३४.६	मस्त्यैः कूर्मैश्च शार्ङ्गैश्च (ब्र) ४२.५२
भोगवत्याश्च यो भर्ता (गौ) ४१.५३	भोमीर्ष्यं नरको नाम (ब्र) ६३.८	भ्रातृवत्पुत्रवच्चापि (गौ) ५१.१७	मत्कृतेन प्रयत्नेन (गौ) ६४.४३	मस्त्योदके यथा (ब्र) १३७.२८
भोगवत्यास्तु तद्वाक्यं (गौ) ४१.६१	भो भो व्याघ्र महाबुद्धे (गौ) ६६.२४	भ्रातृहन्तुविनाशाय (गौ) ५४.३७	मत्तः कोपेन वाऽऽपूर्णस्ततो (ब्र) ६६.२०	मस्त्योदरीजले स्नान (ब्र) १२०.११७
भोगानादित्यलोकं तु (ब्र) ११६.२३	भो भोश्चण्ड महाचण्ड (ब्र) १०६.६७	भ्रात्रा निरस्तो दुष्टेन (गौ) २७.१४	मत्तः पूर्वतश्च पृथ्वी (ब्र) ६७.२६	मस्त्योदरीजले स्नानं (ब्र) १२०.१२१
भोगान्मानाविधान्विश्रा (ब्र) ११६.२८	भो वाची देवराज्यस्य (ब्र) ६४.३४	भ्रात्रा सीमित्रिणा सार्धं (गौ) ८७.४	मत्तः प्रादुर्भवत्येते (ब्र) ५३.२४	मस्त्योऽन्यतरश्च यथा (ब्र) १३६.२५
भोगाधिना भोगमभीप्सितं (गौ) ६.४	भ्रममाणस्तदा कुली (ब्र) ५१.१४	भ्रात्रोः संजल्पतोरेवं (गौ) ५३.१४७	मत्तो भयं न चान्येषां (गौ) ६४.१५	मद्युगनगरी योग्यगनानां (ब्र) ८८.२६
भोजनस्याचिन्तं विद्धि (गौ) ६३.१४	भौममेतत्पयो गोमिधत्ते (ब्र) ७६.६	भ्राग्नि लोकस्य (ब्र) ६८.२०	मत्तो भयं न चान्येषां (गौ) ६४.१५	मयुरा च पुनः प्राप्तावः (ब्र) ८६.३०
भोजमानि विचित्राणि (ब्र) ४५.४५	भौमा ह्येते स्मृताः (ब्र) १६.५६	भ्राणहा गुहहन्ता च (ब्र) २०.८	मत्तो भयं न चान्येषां (गौ) ६४.१५	मयुरा प्राप्य गोविन्दः (ब्र) ८४.१८
भोजनानि विचित्राणि (ब्र) १३४.१५	भोवन्तोऽपि महाप्राज्ञः (गौ) १३.१३	भ्रममाणी तु ती दुष्ट्वा (ब्र) ८४.७१	मत्तो भयं न चान्येषां (गौ) ६४.१५	मयरावसिन्तं लोकं (ब्र) ८८.१५
भोजने तृप्यन्ति च (गौ) ६३.१६	भ्रमताऽशौचं जगतां (ब्र) ३०.८२	भ्रममाणी तु ती दुष्ट्वा (ब्र) ८४.७१	मत्तो भयं न चान्येषां (गौ) ६४.१५	मय्यमानेऽमृते जातं (ब्र) ६४.२८
भोजयन्ते च स्वमांसं (ब्र) १०६.१३३	भ्रमन्तस्तान् छिद्यन्ते (ब्र) १०६.१२७	भ्रममाणी तु ती दुष्ट्वा (ब्र) ८४.७१	मत्तो भयं न चान्येषां (गौ) ६४.१५	मरुत्तिसिन्धुः प्रीतिमत्तो (ब्र) ४०.४८
भोजयामास तच्छ्रुत्वा (ब्र) ६.१६	भ्रममाणं भयोद्दिनं (गौ) १६.५४	भ्रममाणी तु ती दुष्ट्वा (ब्र) ८४.७१	मत्तो भयं न चान्येषां (गौ) ६४.१५	मदीयं तु मत्तं ज्ञात्वा (गौ) ७५.६

[illegible]

मन्वन्तरेषु संहाराः (ब्र)	३.५७	ममार स महादेवो (ब्र)	८१.५६	मयि जीर्णा महौषधः (गी)	७१.१७	मर्या मर्यगतामेव (गी)	७.११	महर्षे शृणु सर्वं च विधि (गी)	७.१८
मन्वन्तरेषु सर्वेषु प्रथिताः (ब्र)	३.३६	ममार्जुनत्वं श्रीमस्य (ब्र)	१०३.३३	मयि जीवति कि नाम (गी)	५३.५२	मर्मविद्विर्महारीर्गः (ब्र)	१२६.३६	महाश्वेवाधरो नित्य- (ब्र)	१३३.३६
ममक्षेत्रे मुनिश्चेष्टा (ब्र)	४०.१०	ममाऽऽश्रम समीपे वै (ब्र)	५.६१	मयि तिष्ठति नैवायं (गी)	१०.६७	मर्यादाकारकास्तेषां (ब्र)	१८.६	महाकण्ठभोगाय (ब्र)	६६.१७६
ममतद्वयं भूत्वा (ब्र)	६७.१६	ममास्तु धिक्कुबुद्धस्य (ब्र)	१३६.२६	मयि मत्ते प्रमत्ते वा (ब्र)	८८.१२	मर्यादां शेषवामास (ब्र)	२.३१	महाकालेति विख्यातः (ब्र)	४१.६६
ममत्वं पश्चाद्विद्यमान- (गी)	७६.६	ममेवं पापमापन्नं (गी)	१६.५६	भयि मर्दं जले पापि (गी)	१५.२०	मलप्रसूतं यदवोचदम्बा (गी)	२७.२२	महागजप्रभाणानि (ब्र)	१६.२५
ममत्वं मनसा नित्यम- (ब्र)	१३६.३८	ममैव पाणिग्रहणं (ब्र)	६५.१८	मयि ग्लानिं पीयूषं (गी)	१०२.६	मलप्राग्निनकवर्गश्च (ब्र)	८५.२५	महाग्रह गृहंतेषु (ब्र)	५५.४६
मम त्वया समं युद्धं (ब्र)	६७.१६	ममैव विद्धि रूपाणि (ब्र)	५३.३०	मयि लोकाः स्थिता (ब्र)	२.७६	मल्लिकाकुन्दवाणेश्च (ब्र)	४१.५३	महादेवं पशुपति (ब्र)	३७.१३
मम दोषापनुत्यर्थं (गी)	५.६	ममैव दत्तो विप्रन्द्र (ब्र)	५३.४६	मयि विश्रम्भतामस्तं (गी)	५५.१६	ममं यत्कायजं वाऽपि (ब्र)	५६.६६	महादेव प्रसादेन तपसा (ब्र)	१.१६०
मम प्रिया तु जानीते (गी)	८२.४	मया चाऽऽराधितश्चासौ (ब्र)	५६.२	मयोऽपि ब्राह्मणं मत्वा- (गी)	५४.४२	ममं यत्कायजं वाऽपि (ब्र)	५६.६६	महादेवेन यच्छिम्भं (गी)	४३.२२
मम भार्या राजपुत्री कि (गी)	४१.५५	मया जन्मसहस्राणि (ब्र)	१२२.३२	मयोऽपि ब्राह्मणं मत्वा- (गी)	५४.४२	ममयाद्रिसमुद्भूताः पुण्याः (ब्र)	२५.३७	महादेवोक्तने देशे (ब्र)	३२.६
मम वै रोमकूपणि (ब्र)	५३.२८	मया जन्मान्यनेकानि (ब्र)	४६.२३	मयोऽपि ब्राह्मणं मत्वा- (गी)	५४.४२	महतः परमश्रवतम- (ब्र)	१२६.२४	महादेवोक्तने देशे (ब्र)	३२.६
मम शान्तिमभीप्सन्ती (गी)	१६.२३	मया तीव्रं व्रतं विप्र (ब्र)	१२०.३१	मयोऽपि ब्राह्मणं मत्वा- (गी)	५४.४२	महता तपसा युक्ता (ब्र)	३.५१	महाशक्ति विमिश्रेण (ब्र)	१०६.१७
ममांशः पुष्टव्याघ्रः (ब्र)	८०.४०	मया त्वर्पहताः सर्वं (गी)	६८.२१	मयोऽपि ब्राह्मणं मत्वा- (गी)	५४.४२	महता देवयोगेन (गी)	५३.८६	महानदी वैतरणी (ब्र)	६१.१४
ममाऽश्वेन विप्रन्द्र कुरु (ब्र)	५३.६३	मया निर्विद्धं भुजानो (ब्र)	११२.१२२	मयोऽपि ब्राह्मणं मत्वा- (गी)	५४.४२	महता भूत संधानां (ब्र)	१३२.२६	महानभश्च विक्रान्तः (ब्र)	१.१८०
ममान्तः कलसयुक्तो (गी)	१०२.१०	मयाऽपि तुभ्यं (ब्र)	१०८.११८	मयोऽपि ब्राह्मणं मत्वा- (गी)	५४.४२	महता पाशवर्षेण (ब्र)	१०६.२०	महानलमिति कथात (गी)	४६.१
ममान्तिकं भवितव्यतो (गी)	२७.५	मया पुत्रेण जातेन (गी)	३४.४४	मयोऽपि ब्राह्मणं मत्वा- (गी)	५४.४२	महता दर्शनं ब्रह्म (गी)	६३.३८	महानलो यत्र देवस्ततोभ्यं (गी)	४८.२५
ममापि चाऽऽगतं भद्रं (गी)	४१.७४	मयाऽभिभूतविज्ञानाः (ब्र)	५३.३२	मयोऽपि ब्राह्मणं मत्वा- (गी)	५४.४२	महत्त्वध्यागते कुर्वति (गी)	१०२.११	महानिनि च योगेषु (ब्र)	१३३.१७
ममापि बालकस्तत्र (ब्र)	७५.५	मयाऽचिताः स्तुताः (ब्र)	४६.६	मयोऽपि ब्राह्मणं मत्वा- (गी)	५४.४२	महत्संकटमापन्नं (गी)	६७.२१	महानीलमहाकर्णो (ब्र)	८.२१२
ममाप्यन्तकरं भूतं (गी)	१०.१७	मया संसार चक्रेऽस्मिन् (ब्र)	८८.३६	मयोऽपि ब्राह्मणं मत्वा- (गी)	५४.४२	महत्वादेविकारस्य (ब्र)	१२५.१३	महानृपा वनं प्रापाम्य (गी)	१००.८८
ममाप्याधारभूताः (गी)	५६.२२	मया सरस्वती देवी (गी)	३७.३८	मयोऽपि ब्राह्मणं मत्वा- (गी)	५४.४२	महत्संगविक्रयेन मया (ब्र)	८०.३१	महानभेभिः सहितं (ब्र)	१२५.३३
				मयोऽपि ब्राह्मणं मत्वा- (गी)	५४.४२	महत्पुत्रं धर्मात्मा (ब्र)	५.१०८	महाभ्ये संशयः कश्चिन् (ब्र)	११६.४०

महापातक संपातविधातः (गी) ५३.११७
महापातकिनः केचिद- (ब्र) ११.२०
महापापफलं चेदं (गी) ५४.१२४
महापुण्यशब्दं हि (ब्र) २८.७०
महाप्रस्थानमेकाग्रो यः (ब्र) १०७.५०
महाप्रेतेति तरनं (ब्र) १०६.१३६
महावलपरीवारो (ब्र) ८७.२
महावलं महाकायं (गी) ४६.१६
महावलो महावीर्यो (ब्र) ७१.३८
महाभयावधौ साधूनां (गी) ५८.१४
महाभये चानुपते न्यायः (गी) ५८.१३
महाभागयतः प्राज्ञः (ब्र) १०१.३१
महाभिधानकातिक्रियां (ब्र) ६२.८८
महाभूतानि सर्वाणि (ब्र) १२८.७
महाभ्रगणसंकाशं (ब्र) १०४.१२८
महापूजं महावर्षं (ब्र) १२३.५५
महाराज इति कथात- (गी) १००.७१
महाराजनुतायाश्च (गी) ४१.३६
महालयं कोटितीर्थं (ब्र) २३.१२
महावराहं तं देवं सर्वं (ब्र) ११८.६०

महावातो मुहूर्तेन (ब्र) ५५.५६
महाघनि पिता दैत्यः (गी) ५६.१६
महाघनिरिति कथातः (गी) ५६.१३
महाघनिर्महादैत्यः (गी) ५६.२०
महाघनिर्महावीर्यः सनतं (गी) ५६.१४
महाघनिर्हृदि जित्वा जितुं (गी) ५६.१७
महाशीतेन मरुता (ब्र) १०६.२२
महाधीतं कीटकं च (ब्र) २३.१६
महिमा गीतवी तीरे (गी) ८३.१६
महिषं भूतवेतानानाधि- (गी) २४.१७
महिषोत्तजमीडरय (ब्र) ११.१०२
महीगंतं दैत्यदेहं (गी) ३६.३५
महीधरास्तथा संति (ब्र) १८.९८
महीं निपत्य सहसा (ब्र) ५६.३२
महीं सागरपर्यन्तां (ब्र) १०४.३३
महेन्द्रे मलये विन्ध्ये (ब्र) ६१.६
महेन्द्रे मलयः सह्यः (ब्र) १७.३
महे प्रतिहृते शक्रो भूधः (ब्र) ८०.१
महेषोऽपि विहस्याय (गी) ८.६३
महेश्वर जटाजूटाङ्गना (गी) ७.१

महेश्वर जटाजूटे बाह्यणो- (गी) ५.७६
महेश्वर जटावारि एवं (गी) ८.७७
महेश्वर जटासंस्था एवं (गी) ४.६८
महेश्वर जटास्या या (गी) ५.२
महेश्वर जटास्याया (गी) ५.६
महेश्वरः पर्वतलोक- (ब्र) ३२.१०१
महेश्वरे भवाग्यां च (गी) ५८.८
महेश्वरो यज्ञ देवो (गी) १०१.२
महेश्वगुता चैव (गी) ५८.६६
महोत्पातो भवेत्कस्य (गी) ६६.३८
महोत्सवमिवालोचय (ब्र) ८५.४०
महोत्सवोऽभ्युदयिलस्य (गी) ४४.६
महोत्सवं महाकर्म (ब्र) ४७.२२
महोत्थानं महावप्रां (ब्र) ८८.१४
महामेतत्तपो देवि त्वया (ब्र) ३३.६२
मां त्वं भूयुष महाभाग (गी) १०.७२
मां दृष्ट्वा स महारोषा (गी) ४०.१६५
मां पाहि मुनिछाद्रं स (गी) १९.६७
मां बद्ध्वा राक्षसं (गी) ६१.७
मांसमानय खाद्यायं (ब्र) ५.४६

मांस गोपिन दुर्गन्धं (ब्र) ११६.१७
मांसात् मंदसो जन्म (ब्र) ७०.४६
मांसाग्निमष्टतरं नास्ति (ब्र) १०७.६४
मांसिन नद्वैतश्च स च (गी) ६६.२१
मांशुममरैर्यत्न कुतः (ब्र) ७४.३
मा क्रुधोऽपि माये (ब्र) ३६.३८
मागधस्य वलं क्षीणं (ब्र) ८८.१०
माये मम मिते पक्षे (ब्र) २६.१६
मा चिन्तां कुतः कस्याण (गी) १०.४२
माण्डव्य इवधनो धृष्टो (ब्र) २४.११
मातंग वचनं श्रुत्वा (ब्र) १२०.३६
मातंगस्तदवः श्रुत्वा (ब्र) १२०.४७
मातंगस्तमुवाच (ब्र) १२.६६
मातंगस्य कथाशेष (ब्र) १२०.६८
मातंगो राक्षसं प्राह (ब्र) १२०.६८
मातरं येऽभिगच्छन्ति (ब्र) १०१.१४३
मातरस्य मुनिश्रेष्ठाः (ब्र) ४१.८४
मातादेयस्त्वमस्माकं (ब्र) ६४.२१
मातापितृरावाक्रुष्य (ब्र) १०८.६६
मातापितृपरश्चैव (ब्र) ११२.३५

मातामहानामध्येवं (ब्र) १११.६१
मातुः प्रसवणं मेघवं- (ब्र) ११३.१३०
मानुसः श्वशुरः श्यातः (ब्र) ११२.३६
मातुस्तद्वचनं श्रुत्वा (गी) १०५.४२
मानुनीयं मितिकथातं (गी) ४२.१
मातृभावं विहायैव (ब्र) ६१.२६
मानुभिः पितृनिदर्शय (ब्र) १०५.५०
मातृवत्स्वगृहचरैव (ब्र) १.६.११
मात्रायां नानि भूतानि (ब्र) ४३.३१
माशो युधाजितं पुत्रं (ब्र) १२.२
माशो युधानितं पुत्रं (ब्र) १४.१०
माश्याः पुत्रो नु वनाते (ब्र) १२.३
माघस्य नु माहात्म्यं (ब्र) ५६.२४
मानवेभ्यो मुनिश्रेष्ठाः (ब्र) ५.२३
मानसं वाचिकं वाऽपि (ब्र) २७.६७
मानसं वाचिकं वाऽपि (ब्र) २६.३६
मानसाच्च प्रयागाच्च (गी) १६.२
मानमाग्येव भूतानि (ब्र) १.११७
मानसी भावना भक्ति- (ब्र) २७.८
मानसेनेह धर्मण (ब्र) ११६.२८

मानसोत्तरशैलस्य देवः (ब्र) १८.८३	मामवोक्तमुरगणा विना (गी) २१.७	मार्कण्डेयं वटं कृष्णं (ब्र) ५७.११	मातृद्वयं मत्स्यमांसं स्तुति (ब्र) १११.२४	मित्रावरुणयोर्भोजतामि (ब्र) ५.८
मानसोऽपि द्विजश्रेष्ठा (ब्र) १२६.६	मामाह शंकरो देवो (ब्र) ३४.५६	मार्कण्डेयमिति क्वातं (गी) ७५.१	मास मासं गतायास्तु (ब्र) १२०.१४१	मित्रः पश्यन्ति संवत्से (गी) ६५.२०
मानो चाऽऽमा न (गी) ६६.६	मामियं भक्षयेद्देव राक्षसी (गी) ६७.२०	मार्कण्डेयस्य चरितं (ब्र) ४३.८३	मासान्ग्याम्परित्यज्य (ब्र) ६०.१०	मिथुर्दानिवराद् गुर (गी) ५७.७
मानुषस्य मनुप्राप्य (ब्र) १०८.११०	मामुक्त्व महाभाग (गी) १०.४६	मार्कण्डेयहृदं गत्वा (ब्र) ५४.२	मासि उपेष्टे च संप्राप्ते (ब्र) ६२.३	मित्राभिगस्तो गार्ग्यस्तु (ब्र) १२.४८
मानुषत्वेपि विप्रस्य (ब्र) १२१.६	मामेव सततं विप्राः (ब्र) ५३.२६	मार्कण्डेयहृदे देवेवं (ब्र) ५४.६	मासिमासि च कर्तव्यं (ब्र) १११.६५	मिथतः पाण्डुपुत्रस्य (ब्र) १०३.२६
मानुषाश्चोपजीवन्ति यस्य (ब्र) ११५.६	मायना प्रमदारूपं कृत्वा (गी) ५२.१३	मार्कण्डेयहृदे स्नानं (ब्र) ५७.६	मासे चतुर्वे संप्राप्ते (ब्र) १०८.१०३	मिथतां देवतानां च (ब्र) ६.२३
मानुषाणि त्रिलोकेषु (गी) १.६	मायया मोहितस्तत्र (ब्र) ४६.२२	मार्कण्डेयहृदो नाम (ब्र) ५३.६८	मासैर्द्वादशभिर्भवं (ब्र) १२४.१०	मीनरूपोऽपराहृष्य (ब्र) ५८.२४
मानुषीणां मनुष्यो हि (गी) ४१.६०	मायया पुपुषे तेन स (ब्र) ६७.६	मार्कण्डेयेन्द्रगुप्तिनस्य (ब्र) ६७.६	मासोपवसं मृताशो- (ब्र) १३४.१७	मुक्तपापः पुनस्तत्र (गी) १०.८८
मानुषेभ्यो मानुषास्तु (गी) ४०.८२	मायया हतविज्ञाना (ब्र) १२१.१७	मार्गं गोर्वै तया मिथः (ब्र) २६.२१	मासोपवासं विधिबद्ध- (ब्र) ६२.७१	मुक्ताः सायवः सपत्नीकं (ब्र) ६६.३५
मानुषेषु च धर्मज्ञा (ब्र) ३८.११८	मायया तु प्रमदांशधया (गी) ६४.११	मार्गहंस्य च ये मार्गं न (ब्र) ११७.१८	मासोपवासं विधिबद्ध- (ब्र) ६२.७१	मुक्तास्तथाऽऽमास्यां (ब्र) १३१.३३
मानुष्यैः कारितान्याहुरः (गी) १.१८	मायामयो तु सा संज्ञा (ब्र) ४.१०	मार्जनस्य यथाकाले (ब्र) ६७.१०	माहात्म्यं नरसिंहस्य (ब्र) ५५.८	मुक्तिं प्रापुर्महाभाग (गी) १०.२३
मानुष्यं कुरुते यत्तु तन्न (ब्र) २५.७०	मायावती दशी चायम् (ब्र) ६१.२५	मार्जारकुम्भकृच्छ्रायव (ब्र) २०.२०	माहिर्बं चामरं मार्ग- (ब्र) ११२.१०२	मुक्ता भवः पर्यदेहं तत्र (गी) ७७.२
मानुष्यां गर्गमायायां (ब्र) १२.५०	मायाविभो हितदृशा (ब्र) ८५.६०	मार्जारं चेति तत्तौर्व (गी) ५६.१०	माहेश्वरं तु तत्तौर्व (गी) ६८.३१	मुक्ता हस्तमार्गाणां (ब्र) ३६.३३
मानुष्ये स कथं बुद्धिं (ब्र) ७०.१४	मारितन्ते यतः प्रोक्तमेत (ब्र) ३०.४०	मार्जारीलूकखद्योत- (ब्र) १०५.६२	माहेश्वरीर्बेष्णवी च संव (गी) ८.७६	मुख्येनाग्निना कीर्णा- (ब्र) ४.८०
सा भवेत्स मुनिश्रेष्ठ (ब्र) ५०.२०	मारिषा नाम कन्याऽऽभूद (ब्र) ६६.१०५	मार्तण्डस्याऽऽमज्ञा (ब्र) ४.४५	माहेश्वरेण वीर्येण तव (गी) ५८.४०	मुखं वाहू प्रवाहू च मनः (ब्र) ७२.१६
मामद्वेऽवस्थितो विष्णुः (ब्र) ५८.१४	मारिषा नाम कन्यया (ब्र) १.६६	मार्तण्डो भास्करो (ब्र) २६.१६	मित्रातिनि यत्पापं (ब्र) १२०.२७	मुखं रक्षतु बाणानो मेघ- (गी) ६३.३१
मामध्यात्वाऽयं यद्वात- (गी) ६६.३०	मारीचः सुन्दपुत्रस्तु (ब्र) १.२०२	मालतीयुक्तामाली- (ब्र) ४३.१३	मित्रघ्नः कृपते तावद्- (ब्र) १०६.१०७	मुखं मृतं च देवानां (गी) ५५.१६
मामध्वरेण नितरां (ब्र) ३७.४५	मालता बिद्धकनौषमावतं (ब्र) ११.१८१	मालाकाराय कृष्णोऽपि (ब्र) ८४.८१	मित्रबद्धगवास्तवटा (ब्र) २६.२४	मुखादिद्विस्तयाग्निवच (गी) ६१.४६
मामनादृत्य ये पुत्राः (गी) ८८.७	मारोदोरिति तं वासं (ब्र) १.२३२	मालां प्रगृह्यदेव्यातु (ब्र) ३४.२७	मित्रस्त्राविमृष्टोद्दी (गी) ६४.२५	मुखेन्यस्तं महापत्रं (गी) ६.१६
मामभ्येत्य समुच्यते (गी) ६२.४	मार्कण्डेयं वटं कृष्णं (ब्र) ५१.१४	मा व्ययस्तपसो देवि (ब्र) ३३.४७	मित्रावरुणयोर्देवी (ब्र) ५.५	मुखैः पातालसदृश- (ब्र) १०५.६१

मुच्यतेवागनासाय (त्र)	६७.३६	मुने ब्रूहि परं कार्यं (त्र)	६६.१२२	मूर्धामवाक्य महतीं (त्र)	१२६.१६	मृगो भूत्वेव सुभगे (गी)	३८.२७	मृदम्बु भस्मचाप्यन्ते (त्र)	११३.१२५
मुच्यते चाश्रुमैतुःखं- (त्र)	५५.६५	मुने ब्रूहि यदर्थं मां (त्र)	५३.५४	मूर्तिमंत उपागम्य (त्र)	३४.६१	मृगोक्तं परित्यज्यवक्षिणी (गी)	३८.४३	मृदोःकोऽपि भ्रंशंतीतः (गी)	६६.३२
मुच्येताऽऽर्जस्तथा (त्र)	२८.६०	मुने वेदाश्च शास्त्राणि (त्र)	२४.१८	मूर्तिमंतममूर्तिमा विश्वं (त्र)	१३३.१४	मृगंमत्स्यंविहंग्मक (त्र)	१२३.७४	मृद्विर्भाभिः कुशमंत्रैः (गी)	६६.२३
मुदितास्तेऽभवन्सर्वे (गी)	८४.११	मुमुक्षते तेषाऽऽश्राणि (त्र)	६७.३३	मूर्तिमांस्त्वं महामूर्ति (त्र)	३८.७	मृगोविद्येत ग्रन्थेन (त्र)	१०८.१०२	मेषकंचुकनिमुक्ता (त्र)	३४.८०
मुदितास्ते ययुः शीघ्रं (गी)	८४.१०	मुमोच कुण्ठोऽपि तदा (त्र)	८०.२३	मूर्तिर्वात्सल्यपी तस्य (त्र)	२८.३५	मृग आस्ये दक्षिणेनो (गी)	२४.२५	मेषयोपसन्तोत्तमं (त्र)	५६.६४
मद्गरीहोददद्वयं (त्र)	१०६.४०	मुमोच रक्षः पीलस्तयं (त्र)	११.१८७	मूर्तिर्वाट्टादसी भानोः (त्र)	२८.३६	मृतः पिता जीवति (त्र)	११२.१४०	मेषानां पयसामीषो (त्र)	७६.५
मुद्गलस्य तु दयादो (त्र)	११.६७	मुरस्य तनयान्त्प्लुतह्लाणि (त्र)	६३.१८	मूर्तिः पठो रवेर्वा (त्र)	२८.३३	मृतं प्रतीर मृत्पृथ्वी (त्र)	१०८.६	मेषाश्चाप्यत्र वर्पन्तु (गी)	८६.४०
मुद्गलस्याश्वमंश्चैव (त्र)	२३.६२	मुषलं च चकारास्य (त्र)	१००.१४	मूर्तिस्त्वेकादशी भानोः (त्र)	२८.३८	मृतं शरीरं हि नृणां (त्र)	१०८.१३	मेदः शोणितदुग्धैः (त्र)	१०५.८२
मुद्रास्ततो निवधनीयाद- (त्र)	५८.५३	मुशलस्याप लोहस्य (त्र)	१०१.१३	मूर्धनं व्रणसंयुक्तं (त्र)	६६.४०	मृगश्च स्वर्गमाप्नोति (त्र)	३८.१३२	मेनकाया मुतायां नृ (गी)	२.३०
मुनयः कृपिता प्रंचुमुषसं (त्र)	१०१.१०	मुशलोन्मूलादीनि (गी)	५४.२४	मूलपर्वकलाहारा (त्र)	१२२.२५	मृतसंजन्तं चैव प्रयातं (गी)	६८.४०	मेनका सहजन्वा च (त्र)	३०.१००
मुनयः शतथा वयि- (त्र)	१००.२१	मुष्टिना चाहन्गमुष्टिं (त्र)	७८.४१	मूलमंत्रेण संपृथ्वी (त्र)	५४.७	मृतसंजीवनी विद्यामज्ञातां (गी)	२५.२६	मेने ततो मुनिश्चेष्टो (गी)	२६.१८
मुनयः श्रूयतामेतत् (त्र)	१६.१०	मुद्गुः द्वासनिलावस्तं (त्र)	१६.२६	मुने षोडशसाहस्रे (त्र)	१६.१५	मृतसंजीवनी तीर्थ- (गी)	२५.३२	मेने न पुत्रमास्तीत्यं स (गी)	२२.१०
मुनयो जातसंहर्षाः सर्वे (गी)	४८.३६	मुहूर्तं भूतं देवस्य (त्र)	५.३१	मुनयश्चिन्मनुष्याधिः (त्र)	१२६.७	मृतास्त एवाव यसो न (गी)	४०.१५७	मेदपृष्ठे तु विस्तीर्णं (त्र)	२४.२८
मुनयो वासश्चित्पावच (त्र)	६२.५१	मूकाद्यवधिराणां च (त्र)	११३.४०	मृगमध्ये यथा सिंहो (त्र)	८५.३१	मृते स्नातरि सत्वनिः (गी)	२८.५	मेघं गतस्य वा तप्य (त्र)	५.३६
मुनिपक्षगणाकीर्णैः (त्र)	४२.७६	मूकोत्सर्गं पुरीषे च (त्र)	१३५.४६	मृगरूपेणव्यचरद्भार्यया (गी)	३८.११	मृतेषुपिच्छं दातव्यं (त्र)	११२.१४२	मेघं च सर्वैरस्तीत्यमपश्यत् (त्र)	५१.४
मुनिपक्ष दंतुभिर्बलैव (त्र)	१८.४६	मूर्धाश्चार्धपरा लुब्धा (त्र)	१२३.५८	मृगव्याधश्च सर्वश्च (त्र)	१.१६२	मृतोऽर्ह तेन दोषेण (त्र)	१२०.८३	मेरोरुत्तरास्ते च (त्र)	१६.३५
मुनिसंमोहिनी रामा (त्र)	६५.६२	मूर्धोऽपि शोभो तव (गी)	५२.७८	मृगानां च यथा सिंह- (गी)	१०.१६	मृत्युना सह संमंथ्य (गी)	४६.११	मेरोरुपरि विप्रं द्वा (त्र)	१६.३७
मुनीनां च यथा व्यास (त्र)	६६.६२	मूर्धोऽभूद्ब्राह्मणवरो (त्र)	१२०.१००	मृगानामथ शार्ङ्गं (त्र)	२.६	मृत्युना स्थापितं लिङं (गी)	४६.२४	मेरोरुवत्तुदिशं तत्र (त्र)	१६.२१
मुनीनां वेदसन्धेन (त्र)	६२.१५	मूर्धनाभिश्च तालैश्च (त्र)	३०.६६	मृगान्मृति महाबाहुः (त्र)	५३.३६	मृत्योरपि दुराधर्षं (गी)	७७.१५	मेरोरुवत्तुदिशं ये तु (त्र)	१६.५२
मुने पृच्छाम सर्वज्ञ (त्र)	१०५.५	मूर्ध्ना परां ययौप्रात्या (त्र)	७७.३७	मृगीमृता तु सा वासा (गी)	३२.५	मृत्योर्भायां भवत्वं (गी)	४६.२३	मैनं च वैष्णवं चैव (गी)	३४.२

मैत्री चैवास्पृहा तद्-(ब) ११४.१७
मैथुनाय विवेष्टनीं (ब) ४.४३
मैत्रं वदस्वभद्रं ते (ब) १२०.५२
मोक्षकामा ययं चापि (ब) १३५.१०
मोक्षार्थं तथा मोक्षं (ब) २४.१५
मोक्षदुर्लभं विषयं (ब) १३२.६८
मोक्षदोषो महानेव (ब) १३२.७६
मोक्षः पितामहे मोक्षतः (ब) १२०.४०
मोक्षशास्त्रार्थं कुशलाः (ब) ३६.८३
मोक्षार्थं यद्वचरते (ब) ११४.५६
मोहादधर्मं यः कृत्वा (ब) १०६.४
मोहाय यदुक्तं (ब) ८६.२
मोहिताश्चाभयस्तत्र (ब) ७३.२०
मोहेनानुपदातारस्तथा (ब) १०५.४१
मोक्षप्राप्तये चोपेक्षी (ब) ६४.३६
मोक्षस्यः प्राहुं तं विष्णुं (गो) ६६.३२
मोक्षस्य प्रिया साऽपि (गो) ६६.१०
मोक्षस्य भाग्यं साधं (गो) ६६.४०
मौनेन बहुभाषां च (ब) १३०.५०
मौनं चोक्तिं सहस्राणां (ब) ८८.८

य
यं कश्यपः सुतवरं (ब) १.१२३
यं दुष्टं वा मुच्यते पापात् (ब) ५७.१५
यं व्याप्नोति बुद्ध्याः समाधिः (ब) १.३
यं पठेच्छ्रुणुयाद्वाऽपि (ब) ६६.१६३
यं परं प्राहुरपरं यः परः (ब) ७०.४३
यं पश्यति महात्मानो (ब) १३५.६१
यं यं काममभिधायन्-(ब) २६.४४
यं यं काममभिधायनं (ब) १३८.१६
यं स्मृत्य दारिद्र्यं (गो) ६०.२५
य इदं जन्मदेवानां (ब) ४.५४
य इदं शृणुयादित्यं (ब) २५.८०
य इदं शृणुयादित्यं (ब) ४६.२०
य एतत्परमं धाम एतत्(ब) ८३.२६
य एतेन द्विजश्रेष्ठः (ब) २६.३५
य एते पृथिवीपालाः (ब) १०६.६०
यः करोति नरस्तत्र (ब) २६.५४
यः कश्चिन्निरवात्तस्मात्(ब) ११६.५२
यः कामान्पि संरम्भान्(ब) १०५.३८
यः कुर्यात्तेन पृथिवी (गो) ६१.४४

यः कुर्वांसंगमे पुण्ये (गो) ६५.२७
यशविद्याघरत्वं च तवाग्यं(ब) ५५.६२
यशविद्याघरैः सिद्धैः (ब) ६२.१६
यशस्तु संस्थितं (गो) ३८.३८
यशस्य नेहं विपुलं (गो) ३८.१३
यशानामागमं तु वरतो(ब) २.१०५
यशः विद्याघराः सिद्धाः (ब) ४८.३६
यशिनोऽतन्तत्पदि (गो) ३८.१३०
यशिनोवचनं श्रुत्वा (गो) ३८.५७
यशिनोवाचमप्यस्य (गो) ३८.६४
यशिनोसंगमं नाम तीर्थं (गो) ६२.१
यशोवरस्य तद्वाप्याद् (गो) ३८.१८
यत्येह ह्यनेद्यं च (गो) १३.४
यच्च कणामृते पापं (ब) १२०.३२
यच्च कामस्य लोके (ब) १०.४६
यच्च किञ्चनः प्रीत्यै (गो) ६६.३७
यच्च तत्परमित्युक्तं (ब) १३३.१०
यच्च वाचामविषयं (ब) १२५.४४
यच्चायदकरोकर्म (ब) ६८.२
यच्चेतिहासेषु महतः (ब) १३२.१०६

यजज्ञां नैविवेद्याणां (ब) १.१२
यजनाष्टपणे दानं (ब) १३४.२७
यजन्तः क्षपयन्त्यम-(ब) १८.४१
यजति च महाश्वेतं (ब) २७.३२
यजति त्वामहरहर्नामा (ब) २८.५५
यजन्ते मां तथा वैष्णवाः (ब) ५३.१६
यजन्ते वेदविदो मां (ब) १५३.१८
यजमानं च भोक्तृं श्वं (ब) ११२.४५
यजमानस्य रूपेण (गो) ५८.४६
यजमानास्त्रभूतार्थं म-(ब) ११२.२०
यजते पितरं कं त्वं (ब) २८.५६
यजस्व ह्ययमेष्टं च (गो) ५३.८१
यजामस्तां महायज्ञं (गो) ४.१२
यजवभिर्भजपुरुषो(ब) ८३.१५
यजवादानपरो नित्यं (गो) ८.४
यजवा देवावृद्धो राजा (ब) १३.३५
यजमानश्च तर्पणायै (ब) ११७.५६
यजमानो दानशीलाश्च (ब) ३६.८८
यजिष्यां च विष्णुनां(ब) ११८.३६
यज्ञकर्मव्यवहारे रक्षासि(ब) १२३.६५

यज्ञकर्मविदो विप्रान् (ब) ४५.३०
यज्ञतीर्थं तु तत्प्रोक्तं (गो) ६१.२६
यज्ञदानतपासीह पुण्यस्य(ब) ११३.७
यज्ञदान नमस्तेऽस्तु (गो) ३६.३४
यज्ञभागं च द्रव्यं (ब) ३६.४
यज्ञं कुरु तनः शविस्ते (गो) ६१.१५
यज्ञं मे ह्यग कोऽसि (गो) ६३.५
यज्ञमेव महाभाग किमर्थं(ब) ३७.३७
यज्ञयजन्मयाधरः (ब) ६६.१३६
यज्ञार्थं नृपा दूतवा (ब) ४५.५८
य वाटान्तिके मां(गो) ६१.६
यज्ञवाहाम दान्ताय (ब) ३८.८६
यज्ञविष्णुनामो मेन (ब) १०४.३३
यज्ञविष्णुनामो मेन (ब) १००.५
यज्ञानावाजिलानाम (ब) ७१.३
यज्ञार्थं समवेतानां (ब) १०४.६
यज्ञियानि च द्रव्याणि (ब) ७०.३३
यज्ञं स्वमिच्छतेऽवित्यं (ब) ५५.८८
यज्ञं दवरं संप्रति (गो) ५३.२०२
यज्ञं यवरो यज्ञवृत्तान् (ब) १२५.४२

यज्ञेषु यज्ञपुरुषः पुरुषैः (ब्र) ८३.६	यकृतं तत्कृतं विद्यात्तामु(गी) ६५.१६	यत्पुरा विहितं कर्म (गी) ६५.२४	यत्रववापि च यत्किञ्चिद(गी) १०५.६१	यत्र नागेश्वरो देवो (गी) ४१.८६
यज्ञेष्वत्रैर्वर्णं चैव (ब्र) ११.१२	यकृतं त्वत्वं मत्प्रीत्या (गी) ७०.२६	यत्पृथिव्यां व्रीहियवं (ब्र) १०.४१	यत्र गत्वा न त्रियते (ब्र) १२६.१२	यत्र प्रसेनो मृगयां (ब्र) १४.३०
यज्ञेर्दानैस्तपोभिश्च (ब्र) ४४.२६	यकृतं राजपत्नीभिः (गी) ६८.१८	यत्पृच्छन्मं महाभागा (ब्र) १०४.२१	यत्र गाथा मुनिश्रेष्ठा (ब्र) १०.३६	यत् प्रार्थामवद्विष्णोः (गी) ४०.३
यज्ञोपकरणं सर्वं तदुक्तं (गी) ६१.२६	यत्कृतं वै तपः किञ्चिद् (ब्र) ३३.४६	यत्प्रमामणमिदं सर्वं (ब्र) १६.६	यत्र च ऋणवो वृत्ता (गी) ३६.१२६	यत्र बाहुमहलेण (ब्र) १०४.१०७
यत्तत्रैव जगत्सूतं (ब्र) १.२१	यत्कृते दशभिर्बर्षैः (ब्र) १२२.६२	यत्फलं चाग्निदानेन (ब्र) ६२.६२	यत्र चाऽऽराध्य वरुणं (गी) ३४.४२	यत्र ब्रह्मा समुत्पन्नो (ब्र) ७१.३७
यतः सर्वाः प्रवर्तन्ते (ब्र) १३२.१००	यत्कृत्वातं कृत्तिकातीर्थं (गी) १२.१	यत्फलं च गृहस्वस्य (ब्र) ५४.४८	यत्र तद्ग्रह्य परम- (ब्र) १२६.१३	यत्र यक्षेश्वरो देवो दर्शना (गी) ६२.२
यत्तत्स्वयंकेन हुताभीष्म- (ब्र) १०३.६५	यत्तच्छरीरमादत्तेयातनीयं (ब्र) १०५.७०	यत्फलं तोयदानेन (ब्र) ६२.६४	यत्र तद्ग्रहणास्थोने (गी) ४०.२१८	यत्र यत्र स्थियं याति (गी) ६.४२
यत्तात्मानो जितक्रोधाः (ब्र) ५३.३३	यत्तत्सूक्ष्ममायिजे यम (ब्र) २८.५८	यत्फलं ब्रह्मचर्येण (ब्र) ५४.४७	यत्र तप कुले जातो (ब्र) १२२.१२	यत्र यत्र द्विपो याति (ग) ४२.१६
यतिभिः स्नातकैश्चैव (ब्र) ६२.१६	यत्तद्बुद्धेः परं प्राहुः (ब्र) १३५.३२	यत्फलं वनवासेन (ब्र) २५.७७	यत्र तीर्थं च तद्वृत्तं (गी) ८५.१३	यत्र यत्र भूवं प्राप्तो (गी) ४२.१६
यतिषोः करेणाव नमो (ब्र) ५६.६३	यत्तद्वत् मणिवरं तव (ब्र) १५.३६	यत्फलं वनवासेन (ब्र) ५४.४६	यत्र तीर्थं वृत्तमिदं सत्रे (गी) ५६.३७	यत्र यत्र मयं त्वस्या (ब्र) २.६४
यतिर्ज्येष्ठस्तु तेषां वै (ब्र) १०.३	यत्तु मेघैः समुत्सृष्टं (ब्र) २२.१६	यत्फलं सर्वतीर्थेषु (ब्र) ५४.४२	यत्र ते निहता देशास्त- (गी) ६८.२६	यत्र यत्र स्थिता देव्यो (गी) ४२.२६
यतिर्ययातिः शर्याति- (ब्र) १०.२	यत्तु व्यामोहसंयुक्तं (ब्र) १२६.६१	यत्फलं सर्वतीर्थेषु (ब्र) ६२.७३	यत्र ते संनिधिनित्यं (गी) १०५.५६	यत्र युद्धममृद्धोरं हरिर्नकर (ब्र) ६६.८
यतो रजिष्ठ्रतिस्तत्र (ब्र) ६.७	यत्तु सप्ताजिते कृष्णो (ब्र) १५.१	यत्फलं सर्वदानेन (ब्र) ५४.४५	यत्र दाशरथी रामो (गी) २३.४	यत्र विष्णुः स्वयं स्थित्वा (गी) ३६.२
यत्कन्दरे भवान्राजा (गी) ३८.५४	यत्तु संतापसंयुक्तं कायेः (ब्र) १२६.६०	यत्फलं सर्वरत्नाद्योषिष्टे (ब्र) ५४.४३	यत्र देवागमो जातस्त- (गी) ६०.२१	यत्र विष्णुः स्वयं स्थित्वा (गी) ३६.२
यत्करोत्यनभिसंधि- (ब्र) १३०.५४	यत्तु औष्ण्याधिकं तस्य (ब्र) ३०.५१	यत्फलं सर्ववेदेषु (ब्र) ५४.४४	यत्र देवा भूयत्पापस्त- (गी) ४०.२१६	यत्र वै गीतमीतीरे (गी) ६२.३१
यत्किञ्चिज्जीवसंशं तु (ब्र) ४३.३६	यत्तु प्रकारमारुध्य (ब्र) ११०.६६	यत्फलं स्नानदानेन (ब्र) ६१.१६	यत्र देवाः सगन्धर्वा (गी) ७१.२६	यत्र वै दण्डकारण्ये (गी) ६१.२०
यत्किञ्चित्प्रियते यते (गी) ७८.२१	यत्तु राजञ्जुलं हृदिस्तेन (गी) १०४.१५	यत्फलं स्नानदानेन (ब्र) ६२.८६	यत्र देवाः सदा हृष्टा (ब्र) २५.७५	यत्र शात्वं च वैद्यं (ब्र) १०४.१५३
यत्किञ्चित्तेन लोकेऽस्मिन् (ब्र) ५१.६	यत्त्वमात्प्याखिलं पूज (ब्र) १०१.२२	यत्फलं स्नानदानेन (ब्र) ६२.८४	यत्र देवासुरे युद्धे समुत्पन्ने (ब्र) ६.४	यत्र श्री गीतमतीरे (ब्र) ८४.३२
यत्किञ्चिद्वाक्यं लोके (ब्र) ४१.६	यत्पदं विबुधाः सर्वे (ब्र) ५६.८१	यत्र कोटीश्वरो देवः सर्वं (गी) ७८.२	यत्र न ज्ञायते कालो (ब्र) १८.१०	यत्र सा कविना प्राप्ता (गी) २५.३६
यत्किञ्चिद्विद्यते लोके (गी) ६७.३५				

यत्र साक्षाद् भूच्छं-(गी) ५७.६१	यत्रोपकारोज्ज्वलानामेक-(गी) ७१.११	यथा नाग्यो विजानीते (गी) ५.५७	यथा यथा शंभुरमेयमाया-(गी) ६.२४	यथासुखं जुषस्वेति (गी) १०.१६
यत्र साध्यं सुरगणैर्दयं (गी) ८.६०	यत्सनेहाहुंभ्यतेऽस्मा-(गी) ४०.१७	यथा नारायणो ब्रह्मन् (ब्र) १०४.७	यथा रसातलादुर्वी त्वया (ब्र) ४६.५	यथासुखं भूषवभोगीः (गी) ११.३
यत्र सौमित्रिया स्नानं-(गी) ५१.२१५	यत्स्वयं क्रियते कर्म (ब्र) १०६.५८	यथानिर्मित्तितस्तेन (ब्र) ८४.५	यथार्थं सत्क्रियापूर्वं-(ब्र) ११७.२६	यथासुखं स्तथा ज्ञानं (ब्र) १२६.६०
यत्र चाऽऽप्तमहोषधो (गी) ४६.१८	यथात्विजस्तथा चाहं (गी) ५७.३०	यथाऽऽजीता पुरावस्त (गी) ५.७	यथाहं वाता चाहं सु-(ब्र) ११७.२६	यथास्थान विभागं तु (ब्र) ११३.६०
यथामुक्यं दंपत्यो (गी) ६८.१३	यथा कथं विद्यात्किंचित (गी) २३.८	यथान्यायं पूजायिष्या (गी) ६३.१८	यथा वाऽनिमिया स्थलं (ब्र) १३१.१२	यथा स्थिरोऽहं राज्येऽस्यां(गी) ५२.८६
यथानुष्ठीयमानं हि सर्वं(गी) ७८.२४	यथा कश्चिद्वहनं घोरं (ब्र) १३१.५०	यथाभ्यायं मुनिषेष्ठाः (ब्र) १३२.८१	यथा वारिचरः पक्षी न(ब्र) १२६.८२	यथाऽहं भवता सृष्टो (ब्र) ७७.४६
यथापतन्मते चास्मिन्-(गी) १००.६६	यथाकूर्मंश्वांगानि (ब्र) १२६.५३	यथा पुण्यविद्येन मृत्यु-(गी) ५३.७६	यथाविभवतो विप्राः (ब्र) ११३.८६	यथाऽनिष्कर्म प्राप्तता-(ब्र) १२३.८६
यत्ताम्वु विन्यस्य (ब्र) ८३.३३	यथा गतं सुराजम्भुः (गी) ३६.३६	यथा पुण्य कलोपेतो (ब्र) १३०.२२	यथाविभवतोऽद्यत (ब्र) ११३.६६	यथेयं नगरी यथा (ब्र) १०१.५५
यत्रागोहितं देहस्था (ब्र) ३८.६२	यथा गृहीत चाभ्योधी(ब्र) १०१.२४	यथापूर्वमिदं सर्वमृत्पन्नं (ब्र) १.१६	यथा विष्णो भवेद्भूवित-(ब्र) १२१.२	यथैव शोभिन् पद्मपाणि (ब्र) १४.१६
यत्रावधं राक्षसेन्द्रं (ब्र) १०४.१२५	यथा गोषु प्रभूतासुवत्सो(ब्र) ११२.७४	यथा प्रदेशमद्यापि धर्मज(ब्र) १०.२१	यथा यजन्तं पितरं (ब्र) ४२४६	यथोपतक्तुं त्वात् (ब्र) १८.४०
यथासौ तिष्ठते सोमः (ब्र) ६४.७३	यथा च तत्र सामर्थ्यं (गी) ५७.४१	यथा प्रशंसति क्षेत्रं (ब्र) ६६.८	यथा यजन्ता स्वर्गदानं(गी) ५४.१३६	यथोपतं वं मलयता (ब्र) १.२३४
यथासौ दशमे विष्णुः (ब्र) ५७.२०	यथा च नावं विप्रेन्द्रा(ब्र) १३१.३४	यथा प्रसीदेद्देवोऽसौ (ब्र) ५५.१०	यथा यज्ञतः पितरं (ब्र) ४२४६	यथोपतं ता जगदात्री (ब्र) ७३.१
यथासौ पतितो मृत्युः (गी) २४.४६	यथा च पितृभिर्दुग्धा (ब्र) २.२०	यथा भवद्भिः पुष्टोऽहं(ब्र) १३८.१५	यथा जलैः विशाचैश्च(ब्र) २.२१	यथोपत विधिना हृत्वा(ब्र) ३४ १३२
यथाऽऽस्ते पुण्डरीकाक्षः (ब्र) ९८.२	यथा च माहिवं सपिदंघि(ब्र) ८२.१६	यथाऽभिर्वाचित्तालोकान् (ब्र) ८६.२	यथाऽप्रमना हिरण्यस्य(ब्र) १२६.८८	यथोपतेन विधानेन (ब्र) ४८.५२
यथाहमार्तश्चित्तमद्य (ब्र) १२१.५८	यथा च शकुनाः सुखं (ब्र) १३१.१७	यथा मतानि सर्वाणि (ब्र) १३०.३८	यथा समस्त लीलाणां (ब्र) ६६.४३	यथोपतरिष्यते सम्पत्(ब्र) १८.७३
यथाहमुपपद्ये वपुनर्देहेन (ब्र) ३२.२३	यथा तवाहं विदितोऽस्मि(गी) ५७.१६	यथा मारकते वाऽसीत (ब्र) ७६.३१	यथा समस्तभूतेषु नभोगिः(ब्र) ८१.४३	यथोचितं कुरुसमेययापि(गी) ६३.२३८
यथास्तत्राक्षिपद्धारि त्वष्टा(गी) ६८.२४	यथाऽऽज्ज कृष्णमाहारम्यं(ब्र) १०३.५६	यथा मे तनया भूयो यज्ञ (ब्र) ३०.३७	यथा समस्तविद्यानां (ब्र) ६६.३०	यथोचितं ते यमाकिरहि(गी) ८७.२५
यथैतद्वृत्तमखिलं (गी) ८६.७	यथा त्वत्तो भयं भूयो (ब्र) ६८.१२	यथा यथानरः सम्यग (ब्र) १०६.७	यथा सर्वेश्वरो विष्णुः(ब्र) ६६.१२	यदक्षरं शाश्वतमप्रमेयं(गी) ५६.१५
यथैतद्वत्सलमागम्यं काष्णं(गी) ७८.२२	यथा दीप सहस्राणि दीप(ब्र) २८.७५	यथा यथा प्रसन्नोऽभूत-(ब्र) १०३.७६	यथा सर्वेषु देवेषु (ब्र) ३८.१२२	यदग्निहोत्रं मुमुक्षुवर्षण (ब्र) १३८.२३
यथैवा पठिता गाथा (गी) ५०.१५	यथा न देवो नृहरेरधिकः(गी) ७६.१८	यथा यथा यमस्तस्य (ब्र) १०६.५	यथासंभविद्याज्जनेन (ब्र) १११.२०	यदाग्निहोत्रोऽभ्यन्तरो(गी) ६१.३

यदत्र तर्प्यं तत्त्वं नो (अ) १३२.७८
यदत्र प्रतिमा राजञ्जयत् (अ) ४७.६
यदत्र सांप्रतं कार्यं मया (अ) ७८.३४
यदद्य त्वां प्रवक्ष्यामि (अ) १२०.६४
यदन्तर्गुणजालंतुत् (अ) १३६.१५
यदन्यत्र कृतं पुण्यं (गो) ६.४१
यदपत्यकृतं किंचित् (गो) १६.२०
यदप्यस्य महीदद्याद् (अ) १२६.४०
यदप्रमेयं परमं पदं (गो) ४०.४५
यदप्रमेयं परमं पदं (गो) ४०.५०
यदमूर्तिः सृजद्व्यवत् (अ) १३३.३८
यदर्थं तपसोऽहस्य (अ) ३२.६७
यदर्थमन्लानि धनानि (गो) ६.१७
यदर्थमागतः कार्यतन्निधनं (अ) ७५.४
यदाऽक्षरं प्रकृतियं (अ) १३६.१७
यदागृहपतिर्दत्तो यज्ञा- (अ) ३२.४०
यदा च लीयते पापं (अ) १०७.७७
यदा च ब्रह्मत्वात्मानं (अ) २८.७६
यदा च श्रोत्रियोऽभ्यसति (अ) १११.५७
यदा जायति सर्वात्मा स (अ) १२५.८

यदा तु क्षत्रियो यज्ञे (गो) ३४.३२
यदा तु गुण जालं (अ) १३६.२२
यदा तु विष्णुर्मंगवान् (अ) ३६.११
यदा तु संगता भद्रे (गो) १६.६४
यदास्वत्पुतः कामेषु (अ) १६.३८
यदास्वेष गुणनेतान् (अ) १३५.३१
यदा न धारणे शक्तास्ता (अ) ७.५
यदा न मोक्षत्यमरादि- (अ) १२१.६३
यदा न रोचते वासः (अ) ५५.४१
यदा न शक्तास्ते मोहाद- (अ) २.४२
यदा निविधयं चित्तं (अ) १२७.२४
यदाऽप्येभ्यो न विभेति (अ) १०.४३
यदाप्रबुद्धमव्यवसमव- (अ) १३५.३५
यदा प्रार्थयते किंचित् (अ) १२६.७३
यदा भवेन्महागर्घ्यं (अ) ६१.१
यदाभाषी न लेभेऽमी (गो) ८२.१५
यदा मार्गं न कुर्वते सर्व- (अ) १०.४२
यदा यदा अभिव्यक्ति- (गो) १०५.२८
यदा यदात्ववर्गस्य (अ) ७२.२
यदा यदा न यज्ञाना- (अ) १२२.४७

यदा यदा सतांहनिर्वेद (अ) १२२.४५
यदा यदा हि पाखंड (अ) १२२.४४
यदा यथोदा लो बालावेक- (अ) ७६.६
यदा याति बुधः शाल- (गो) ३८.६३
यदा विरंचेर्वचनं विज- (अ) १२१.६०
यदा सर्वांगमो यच (गो) ३६.१२
यदाऽमीनाऽऽगतञ्चातं (अ) ५१.१५
यदाऽस्वमानसो विप्रा (अ) १.११८
यदाऽहमुद्धतानाय (अ) ६३.२३
यदाह वसुधा सर्वं (अ) ७२.१६
यदी तावदयं सूर्यश्चादि (अ) २८.४५
यदि तुल्यं व्रतं शौचं (अ) १३१.१०
यदि ते विष्णुरभ्येति (गो) ६९.१५
यदि त्वं दयितामृतुं यदि (अ) ६४.४३
यदित्त्वं वारसयोगं कृत्वा (अ) ३२.६६
यदि त्वां तत्र गीतव्यां (गो) ५३.१३६
यदि दत्तं यदि द्रुतं यदि (गो) ६८.२६
यदिदं विप्रियं मेऽष्ट (गो) ७६.१२
यदि दैत्ययान् (अ) ६.१२
यदि धर्मं समायुज्य (अ) १०८.२६

यदि पुत्रसमं शिष्यं (अ) १०८.६१
यदि प्रसन्नो भगवन्मादि- (अ) ३७.६३
यदि मानुष्यतां देवि (अ) ११७.५५
यदि भूयं मुनिश्चेष्टा (अ) ६८.२८
यदि वा युद्धमवितस्ते (गो) ५४.६६
यदि विप्राः कथयते (अ) १०६.६
यदि नोऽस्ति मयि प्रीति (अ) ८१.११
यदि शक्तोऽस्ति गच्छ (अ) ७६.८
यदीक्षितं कांसनि वासवोपि (गो) ६.१८
यदुक्तमत्र श्रेयः स्थान्त- (गो) ५४.८७
यदुत्तिष्ठं सुरैर्यान्- (अ) ३४.१२६
यदुं च तुर्वंस्तुं ऋचं (गो) ७६.६
यदुत्तस्मान्महासत्त्वः (अ) ११८.३६
यदुच्चं पावतलयोगी (अ) १२६.५४
यदेतत्परमं देवं कारणं (अ) ५३.६२
यदेतदुक्तं भवतावेद- (अ) १३५.११
यदेतदुच्यते शास्त्रं (अ) १०८.३३
यदेतद्भवता प्रोक्तं कर्म (अ) २५.१०
यदेतन्निम्नमूर्ध्वगं (गो) ८१.२६
यदेते पुत्रावद्वामायया (अ) ६४.१५

यदेव योगाः पश्यन्ति (अ) १३५.२०
यदेत्यागवतिष्ठत्ये (अ) १२८.५३
यदेव गीतमो विप्रो (गो) ५.२६
यदो गृहाण मे शापा- (गो) ७६.२७
यदोर्वशाघरस्याय (अ) ११.२१३
यदोस्तु वंशं वक्ष्यामि (अ) १०.५०
यद्वत्सं यच्चनस्ते त्रयोद- (अ) १०३.४३
यद्वाल्मीकि- (गो) १६.१६
यद्वाहुलवाश्रित्य भयामः (गो) ६२.१०
यद्वाहुर्येषु प्रदरो- (अ) ११०.६७
यदमर्थं भस्तिं पातं (अ) ३७.६४
यद्भूतं तत्पमवोवतः (अ) ६६.१५६
यदप्रियतमं किंचिद्- (गो) २०.१५
यदाद्विष्टतमं किंचित्तत्र (गो) ३६.१६
यदाद्विष्टतमं त्रीके (अ) ११३.१६०
यद्यहं नरो भक्त्या (अ) २७.५६
यद्यन्मोगतं रक्षत- (गो) ६३.४६
यद्यन्यथा न शक्यं वै (अ) ८.४६
यद्यन्यथा प्रवृत्तं (अ) ७७.४७
यद्यन्यथा न भेदोऽस्ति (गो) ६०.७६

यद्यहं भगवन्भवतः (ब्र)	५६.७६	यमसाजुर्गर्गामध्ये जगाम(ब्र)	१०६.१०	यमोऽखिवेवो भवतां (ब्र)	११०.१००	यश्च विप्रत्वमुत्सृज्य (ब्र)	११५.१५	यस्तत तीर्थं विधिवत्(ब्र)	१६.६४
यद्येवं वेदवचनं कुतः (ब्र)	११६.१	यम लोके तुते घोरा-(ब्र)	१०६.१७७	यमोयमपुरे नाव (गो)	१०६.१६	यश्च सम्पन्नकोत्येवं (ब्र)	११५.३०	यस्तत्र बीजं वपति सा (ब्र)	११५.६१
यद्वाऽपि ममसः काम्यं (गो)	३६.५६	यमवाक्पावनतपाह्वया-(गो)	५५.५०	यमस्तु राक्षसादेवाः (गो)	५३.१३	यश्चान नियमैर्मुक्तः (ब्र)	३२.२०	यस्तत्र याज्ञा कुस्ते विष्णवे(ब्र)	१६.५५
यंजितः कार्यकरणीः (ब्र)	११५.४५	यमसद्यन्ते कानि (गो)	५३.११३	ययोः सकामाविवद- (गो)	१०.११४	यश्चेवं सततं शृणोति (ब्र)	१३०.३४	यस्तनोपवसेद्धीमांस (ब्र)	११०.११२
यन्मया हिमवच्छृंगे (ब्र)	३३.४६	यमस्तु तत्पितु सर्वे (ब्र)	४.२४	ययातिविशि पूर्वस्यां (ब्र)	१०.१६	यश्चेवं कीर्तयामित्यं (ब्र)	२.२७	यस्तं महामुरं रोहं (ब्र)	५.६६
यन्मे प्रपितामहेति ददो (ब्र)	११०.५६	यमस्तु तेन शपेन भूयं(ब्र)	३०.६४	ययातिनाहुषो राजा (गो)	७६.२	यश्चेमा धारयेन्नित्यं (ब्र)	१.३३	यस्तस्यां हलिनं कृष्णं (ब्र)	६०.१६
यः पठेच्छृणुवाद्वाऽपि (ब्र)	४६.५६	यमस्य पुरुषैः नलेषो (ब्र)	१००.२७	ययातिवाक्पावनच्छृणोऽपि (गो)	७६.१६	यश्चेत्छावयेन्नित्यं (ब्र)	२०.८६	यस्तु कल्पे समुत्पन्ने (ब्र)	४३.५४
यः पठेत्पाठ्येद्वाऽपि (गो)	३४.६२	यमस्य भवने विप्रा ग्रह- (ब्र)	१००.३५	ययातिवाक्पावणो (ब्र)	८६.१२	यश्चेन्नमभिनन्देतं (ब्र)	१२०.६४	यस्तु कैतवन्त्या हि (गो)	१०१.३७
यः पश्यति ततोऽपि (ब्र)	६०.२१	यमस्य विषये कुर्याद्विद्वः (ब्र)	१००.८१	यवनस्य मुनिश्रेष्ठाः स (ब्र)	१२.५२	यथा क्रतुर्गोऽपि (गो)	६.११	यस्तु चोरयते तलंगो (ब्र)	१००.६६
यः पिता सर्वदेवानां (ब्र)	२०.५२	यमस्य विषये घोराः (ब्र)	२०.६	यवनाः पारदाश्चैव (ब्र)	६.३६	यथा समस्तं यज्ञानां (ब्र)	४१.३	यस्तु तिष्ठति योगान् (ब्र)	१३७.५५
यः पुरा कृष्णरूपोऽभूत् (गो)	६३.२१	यमस्येति यवः श्रुत्वा (गो)	५५.२७	यवीनरश्च विक्रान्तः (ब्र)	११.६५	यष्टा क्रतुर्गोऽपि (गो)	६.११	यस्तु निन्द्यते पावो (गो)	१००.१४६
यः प्रत्यक्षमनुमानं च (ब्र)	१२३.४०	यमः स्वकिकरानाह (गो)	५३.१२१	यवीयसीभ्यः श्रेष्ठाऽहं (ब्र)	३२.१४	यष्टा समस्तं यज्ञानां (ब्र)	४१.३	यस्तु ग्रहणस्तिष्ठे (ब्र)	११३.१४६
यः प्रयच्छति विप्रेभ्योऽपि (ब्र)	१०६.२२	यमान्तिकमनुप्राप्ता (गो)	१०.३६	यर्वैत्रीहितिलैर्गर्ग- (ब्र)	११२.८७	यष्टा मारुतध्वानमि (ब्र)	१२०.८१	यस्तु रोह समाचारः (ब्र)	११७.३१
यमं पश्यति पापिष्ठा- (ब्र)	१०६.५५	यमुनाकर्षणादीनि श्रुतान- (ब्र)	६६.२	यः शक्राणामोजभूतस्तपो- (ब्र)	७०.४६	यः सकृत्त्रय पठति (गो)	६१.४६	यस्तु शूद्रः स्वधर्मण (ब्र)	११५.२१
यम तीर्थमिति क्वातं (गो)	५५.१	यमुना च नद्यो पुण्या तापी (गो)	१६.३६	यमसः कलभूत्यर्थं (गो)	४१.३१	यः स गंगा सेरिच्छेष्टा- (ब्र)	६.७६	यस्तुहरोत्सवमदभुतमेवं (ब्र)	३५.२६
यम तीर्थमिति क्वातं (गो)	६१.१	यमुना चातिगंभीरां (ब्र)	७३.२२	यशस्तु तेषां भविता (गो)	४०.१६२	यः स भृशुवद्याहारा (ब्र)	५.५५	यस्ते जनिष्यते पुत्रस्तस्य (ब्र)	१३.१६
यमदूर्तं जलं तत्र वहति (ब्र)	१०६.१४६	यमुना नैव तापी सा (गो)	६१.२२	यशस्वर्गं सुरैश्चर्यं (ब्र)	३०.१२३	यः सर्वगोप्य सदा (गो)	४४.६	यस्त्वय प्रविशोन्मदः (गो)	३०.५६
यमदूर्तं महापोरस्त- (ब्र)	१०६.२५	यमुना शतद्रुविपाशा (ब्र)	२५.२६	यशोदा विस्मयाकृता (ब्र)	७५.२६	यः सर्वसाक्षी सकल- (गो)	४०.१०२	यस्त्वसो मदनोद्योमान् (गो)	२.३१
यमदूर्तश्च चौरास्ते (ब्र)	१०६.१३२	यमेन प्रहितं दंडं गदाश्लेष (ब्र)	६४.५३	यशोदा शप्ये मां तु (ब्र)	७२.५५	यः सहस्राभ्यनेकानि (ब्र)	३०.८६	यस्त्वस्यां प्रविशो द्मद्रे स (गो)	३७.२५
यमदूर्तश्च ते कुडै- (ब्र)	१०६.१४५	यमेव चरं ततो यस्तु (गो)	६१.५१	यश्च ब्रह्मा स वै यदो (गो)	८०.२५	यस्तत्त्वं वेति परमं स च (गो)	६०.१२		

यस्त्वाश्रितं द्विजययत्वा (अ) ११२.७१
यस्त्विदं पठते स्तोत्रं (गो) १५.२३
यस्त्विदं शृणुयानित्यं (गो) ४२.२८
यस्त्वेता नियमचर्मा (अ) ११४.४४
यः स्मरेत्सततं भवत्या (अ) ५८.५०
यस्माच्च कारणात् (अ) २.२३
यस्मात्तव सुपुत्रेण (अ) ३३.२३
यस्मात् त्रिसोवयानं न परः (गो) ३६.४२
यस्मात्त्वं मङ्कलेकुर (अ) ३२.३४
यस्मात्त्वर्थं दुष्टात्मा हृतः (अ) ८२.४४
यस्मात्त्वं नान्यदस्ति (गो) ६०.२८
यस्मात्पापतरं कर्मत्वया (गो) ८२.२७
यस्मात्पुत्र रवोऽप्रेति (गो) ३८.७६
यस्मात्सर्वमिदं प्रपन्नं (अ) १.२
यस्मात् दत्तात्रिणा (अ) ११०.१६
यस्मादवमता दक्ष (अ) ३२.२७
यस्मादस्तममवताऽसि (गो) ६५.१६
यस्मादहं समुद्भूतो न (गो) ६१.११
यस्माद्वर्मात्परो धर्मो (अ) १३०.१५
यस्माद्यदीमजयेत (अ) १३५.७१

यस्माद्विकृपकृपं मां (अ) १०३.८३
यस्मान्न वज्रितमिदं (अ) ११.१६५
यस्मिन्काले सुरेशस्य (गो) ५.८
यस्मिन्कुषीबला राष्ट्रे (अ) ११३.१०६
यस्मिज्जगत्सकलमेत- (अ) ६४.७२
यस्मिन्दिने हरिर्वातो (अ) १०३.८
यस्मिन्देशे यत्र काले (गो) ४०.६२
यस्मिन्प्रतिष्ठितं सर्वं (अ) ८५.८८
यस्मिन्मनुष्यलोकास्ते (अ) १०७.४
यस्मिन्महादाने (अ) १०४.११२
यस्मिन्मरिचिस्तयो विप्राः (अ) ३६.६१
यस्मिन्विभूतिः सकल- (गो) ६०.३०
यस्मिन्विभूतिः केचिद्- (अ) १३२.४
यस्मै कर्म च दातव्यं (गो) ६५.२२
यस्मै दत्तारिपता ध्यात् (अ) ११२.१३६
यस्मै नमो गच्छतिमंनूतं (गो) ६०.२७
यस्मै पुत्राय संदातुं (गो) ८६.२२
यस्मै यस्मै दातुकामः (गो) ६५.४
यस्मै यस्मै स्तनं रात्री (अ) ७५.८
यस्य कस्यापिनाऽऽज्येयं (गो) १०५.८८

यस्य कस्यापि पत्राणि (गो) ६६.१०
यस्य नादेन दैत्यानां (अ) १६.२६
यस्य प्रतापस्यस्ताः (अ) ३२.४
यस्य यज्जेप्सितं कामं (गो) ५.३३
यस्य यज्ञे जगो गत्मां (अ) ११.१७०
यस्य योनिधिरिष्ट (अ) ६४.१४
यस्य राज्ये तु जर्वाणां (अ) ५६.७
यस्य शब्दाणि तासं (गो) ४१.१३
यस्य शब्देन सकलं (अ) ६५.४७
यस्य श्रवणं मात्रं सर्वं (गो) ३६.३
यस्य संस्मरणेन (गो) ८१.२
यस्य हस्तो च पादो च (गो) ७.२०
यस्य हस्तो च पादो च (अ) २३.२
यस्याखिलं महीध्र्योम (अ) ७७.४१
यस्याऽऽज्या विश्वमिदं (गो) ६०.२६
यस्याऽऽज्या सर्वमिदं (गो) ५४.६८
यस्यास्त्वयाऽनुरूपं मे (गो) ६५.४३
यस्यानुभावाद्भीष्माद्यै- (अ) १०३.४६
यस्यानेनावशेषेण जठरे (अ) ११५.२७
यस्यां तु रमते रुक्मः (गो) ११.६

यस्यां स धर्मविद्वाजा (अ) १२.२३
यस्याचंनान्द्रार्थवया- (गो) ४४.१५
यस्यावलोकनादहमां (अ) १०३.४६
यस्यामुरगणैर्मर्यैः (अ) ७१.१५
यस्यासौ नरके पक्तुं न (गो) ५३.१२८
यस्याहमिन्द्रः पुत्रस्ते (अ) ६.२१
यस्यैतत्तिष्ठति गृहे (गो) १०५.८७
या आपः सोऽग्निरित्युक्तो (गो) ८८.२४
याः काश्चित्सिद्धयश्चात्र (अ) ५५.१४
यावः क्षणी दुष्टकलऽतमयं (गो) ४३.६
या शीता वितुभिः (अ) ११२.४६
याचिनं च त्वया पूर्वं (गो) ४०.१७२
याचितारथं दातार- (गो) ५७.५२
याच न चाहं सुरभूपतित्वं (गो) ४७.१५
याजयामास यज्ञेन बीनको (अ) १०.१४
याज्ञवल्क्यश्च जनको (गो) ६७.६
याज्ञवल्क्यश्च जनको (गो) १७.२०
याज्ञवल्क्यश्च जावति- (गो) ७५.३
याज्ञवल्क्यश्च विभ्रं- (गो) १७.४
याज्ञिकं चापि तर्तार्यं (गो) ४८.२३

याचेयमारवितामर्मजननी- (गो) ६८.५
यांतनाः प्राप्य गीरास्तु (अ) १०८.८३
यातामूनी गीतमी तु (गो) २६.८
याति क्वाचिच्चापि (गो) ५८.३१
या तु तासां कुमारिणां (अ) ३२.६२
याति चोद्वंमघश्चैव (अ) ४६.४०
यात्राग्निर्जलमाविष्टस्तं (गो) २८.७
यात्रा द्वादश संवृणां यदा (अ) ६४.११
यात्रां करोति कुण्डस्य (अ) ४८.७०
यात्रां कृत्वा मुदिकास्यां (अ) ६३.१८
या दक्षिणां दिशं प्राप्ता (गो) ४.६७
यादवा यादुनाम्ना ते (अ) ११.२०७
या दुस्तया दुर्मतिमियां (अ) १०.४४
यादुषां चोप्यते वीजं (गो) ६६.२०
यादुषां पुत्रस्येह (अ) ११३.६२
यानासनाभिलाषाद्यैः (गो) १०१.३१
यानि कर्माणि चकृते (अ) ७०.६
यानि बान्धानि द्वंद्वानि (अ) १३४.७
यानि नामानि गुणानि (अ) २६.३०
यानैश्चावर्चः शुभ्रः (अ) ४२.२६

यान्ते हेमचन्द्रार्चः (अ)	१०७.२२	यावत्स भगवान्ब्रह्मा (अ)	५१.५०	यावन्ता यावन्तो भिन्नाः (गी)	६६.१५	युगसंयु तु यत्तोयं (अ)	२२.१७	युं चक्रे ध्रुवां यवो (अ)	१०५.१६
यान्तु ब्राह्मणमराः (गी)	३६.२०	यावत्समुद्राः सन्त्येव (अ)	४८.२८	यावन्महीतले शकः (अ)	८०.४३	युद्धं सुमहद्व्यासीन् (अ)	११.१५०	ये क्षान्ताः सर्वभूतेषु (अ)	१०७.६०
यान्तु ब्रह्मणमरावृच्छन्वचः (गी)	३६.२१	यावत्सागरया देवी (गी)	७.१२	या वृत्ता ब्राह्मणस्यासीन् (अ)	१२१.२१	युद्धं हित्वा कदाचिद्- (गी)	५४.३४	ये गंगायाम्प्लुता (गी)	४०.१६७
यान्तु सर्वे देवमरा रक्षा (गी)	३६.४६	यावत्सागरया देवी (गी)	१०४.२८	यासां कटाक्षगतेन (अ)	३६.३५	युद्धे जित्वा च (गी)	३८.१७	येऽग्न्यागामिनो मृदाः (अ)	१०५.१२१
यान्तु यान्तामानमिष्टेयः (अ)	१३८.३३	यावत्सागरया देवी (गी)	१०५.५७	यामामपांये हसिते वाचि (गी)	७७.१३	युद्धे स्थित्वा तु दनुजै (गी)	६२.१३	ये नृणाः पुरुषस्तेषु ये (अ)	१३५.५
यान्तु यान्तुमोहे भोगान् (अ)	६३.१७	यावदिच्छति संस्वानं (अ)	३२.४३	यास्तिष्ठन्त्यमृता (अ)	११०.५८	युधि मत्तं कथं हृग्यां (गी)	३८.१६	ये पातयति विप्रान्- (अ)	१०५.१२३
या पत्न्यो वसुदेवस्य (अ)	१२.३६	यावदित्यं स विप्रविस्तां (अ)	६६.६६	यास्यसित्वं परं स्थानं (अ)	५६.८२	युष्माकमानस्ततो विष्णु (गी)	६१.२२	ये च क्षीरं प्रयच्छति (अ)	१०७.१६
याऽभिप्रेता यसे देवस्य (गी)	५८.३४	यावद्वासमहं त्वेनं (अ)	५६.११	याहि नंगां महाबाहो (गी)	२०.३२	युयुधे च वलेनास्य- (अ)	६८.१६	ये च तद्भाविता लोक (अ)	२८.८४
यां तरति कृतप्रज्ञा (अ)	१३०.३०	यावद्भूमिमहोत्पातदोषो (अ)	७६.१८	युक्तनिद्रो जितक्रोधः (अ)	१२७.१६	युयुधे दैत्यमत्नेन (अ)	८५.६५	ये च पश्यति तं देवं (अ)	३६.७५
यां दिशं विधया याति (अ)	१२६.४	यावद्यशः स्फुरति (गी)	४०.१५६	युगधर्माश्च ये सर्वे (गी)	६.४०	युयुधे दैत्यमत्नेन (अ)	१४.३६	ये च भक्त्या प्रयच्छति (अ)	१०७.१४
यां प्रेक्ष्य विधिवद्भुक्ताः (अ)	६७.१७	यावद्यात्रां ज्येष्ठमासे (अ)	६४.५	युगापज्जलमग्निं च (अ)	११३.१०१	युवनाश्वस्य पुत्रीं तु (अ)	११.८७	ये च मांसं न खादति (अ)	१०७.६३
यामः स्वं स्वमविष्टानं (गी)	३६.११	यावद्युगानां विप्रसं सहस्रं (अ)	५३.४४	युगं द्वादशशाहस्रकथं (अ)	१३३.१२	युवनाश्वस्य श्रावेन (अ)	८.२०	ये च मासोपवासं तु (अ)	१०७.५६
यामः स्वं स्वमविष्टानं (गी)	४०.२२१	यावन्तास्मिन् देवाऽऽप्राया (अ)	१२८.२३	युगादिषडशीत्यां च (अ)	३६.५८	युवयोर्घातिता यथा (अ)	७५.६	ये च सत्यं प्रमापन्ते (अ)	१०७.६
याम्य विकर पाशादि (अ)	१२६.४४	यावन्ताः सागरा दीपस्तथा (अ)	१६.८	युगानामनुभावेन जाति (गी)	१०५.२५	युवराज्यधरो ज्येष्ठः (गी)	४१.८२	ये चान्ये तथ देवेण भेदाः (अ)	४६.८
यामास्तमपरं तीर्थं यत्र (गी)	७६.१	यावन्तो जन्तवः स्वर्गो (अ)	२०.३४	युगानामनुकृतेण वाः (गी)	१०५.१६	युवा स भूमिमादक्षो (गी)	३७.२१	ये चान्ये विग्ध्यन्निवस्तु (अ)	२.४७
याऽलंकृता सर्वकालं (गी)	६१.६२	यावन्तो मनवश्चैव (अ)	३.२	युगानुकृपा मूर्तिस्माद्दे- (गी)	१०५.२६	युवहस्तवरो बाणो (अ)	६७.४६	ये चापि स्वर्गं निवर्तन्ति (अ)	२५.८
यावत्पायस कुले सत्ता (गी)	६६.३६	यावन्तो कामिनीनेत्रया (गी)	८२.७	युगान्ते तीव्रमप्येव (अ)	११.१८८	युवमहोदण्डसंवेदि- (अ)	६३.६	ये चाऽऽर्पे संप्रयच्छति (अ)	२६.३७
यावत्संजीवसे विप्रताप- (अ)	३२.६८	यावन्तो तीर्थराजस्य (अ)	५६.१७	युगान्तेध्वन्तो यश्च (अ)	७०.४४	युवमाकं तेजसोऽर्धेन (अ)	१.१००	ये जना जगतां नाथ (अ)	१०७.८५
यावत्पापजयः पूसां न (अ)	१२१.७	यावन्तो वीथते चार्ध्ये (अ)	२६.४०	युगे युगे भवत्येते (अ)	१.११२	युवशो वरसपालीश्व (अ)	७६.२०	ये क्षातगाश्चाः परमार्थ (गी)	४०.२६
यावत्प्रभाया पृथिवी (अ)	२१.४	यावन्तो वलभाकटो (अ)	८२.६	युगेत्येवं निवस्यन्ति (अ)	१२३.३६	युष्कामतिमूढं च (अ)	११२.६७	येऽज्ञानिनो ये च पापा (गी)	५७.५६

ये तं सुसूक्ष्मं विमला (ब्र) ४६.६४
 ये तत्र कृष्णं पश्यन्ति (ब्र) ६८.५
 ये तत्राऽऽप्तमृगिनवराः (ब्र) ११८.२
 ये तन्नाम सहस्रेण (ब्र) २६.२८
 ये तिलांस्तिलघेनुं च (ब्र) १०७.१६
 ये तु तं घर्मराजानं नराः (ब्र) १०७.७२
 ये तु वृद्धि परां प्राप्ता (ब्र) १२६.१०
 ये तु मृदा दुराचारा (ब्र) ११७.५१
 ये त्वन्ये रुपातिमन्तो (ब्र) १.१४८
 ये त्वां प्रपन्नाः शरणं (गो) २४.२६
 ये त्वामायन्ति दुर्गति (ब्र) ७२.५०
 ये दरिद्रा भवन्तोह (ब्र) ३६.५७
 ये दूषयन्ति दुर्बलास्त्वां (ब्र) ४६.५०
 येन केनाप्युपायेन (गो) १००.१६
 येन क्षराक्षरे भिन्न न (ब्र) १३७.४७
 येन जातेन लोकैऽस्मिन्- (गो) ५४.१५
 येन तेनैव योगेन (ब्र) १२२.१३
 येन प्रवीर्यमवेक्ष्य पूर्वं (गो) ६०.२६
 येन त्वया तु वेदार्था (ब्र) १३८.६
 येन दग्धो जलो नित्यं (ब्र) १०६.१०६

येन बंष्ट्रायविद्युता (ब्र) ७५.१५
 येन प्रशंसति क्षेत्रं मुनितदं (ब्र) ६६.६
 येन प्राण तलं विष्णुः (गो) ६.१६
 येन येन हि भावेन येन (ब्र) १०८.३६
 येन नरा नरकध्वंसि (ब्र) १०७.८२
 येन विश्वमिदं व्याप्तमजेन (ब्र) ७१.४
 येन सृष्टि समुद्दिश्य (ब्र) ७१.१६
 येऽनाया ये च कृपणा (गो) ५७.५०
 येनानूतानि नोक्तानि (ब्र) १०५.३६
 येनाप्युत्पादिता देवाः (ब्र) ३८.६१
 येनासौ नृपतिस्तत्र (ब्र) ४३.२
 येनाहं कर्मणा सिद्धतं (ब्र) १२०.११५
 येनोपायेन मुच्यते (ब्र) ११८.६
 येनासाद्यपहृतांरो (गो) ५४.१३१
 ये पश्यन्ति तदा कृष्णं (ब्र) ६३.२
 ये पश्यन्ति विभुस्तुभन्तिः (ब्र) ६८.१६५
 ये पश्यन्ति सुरक्षेष्टं (ब्र) ४०.४७
 ये पश्यन्त्यव्ययं देवं (ब्र) ४८.६७
 येऽपि तिर्यक्त्वमायन्ता (ब्र) ११२.२१
 ये पूजयन्ति तं देवं (ब्र) ११८.८

ये कलानि प्रयच्छन्ति (ब्र) १०७.१८
 ये बालकं मातृपितृ (गो) ४०.७१
 ये ब्राला योयनोऽगमता (गो) ३७.५५
 येऽयस्त्वयं हविर्द्वयो (गो) ३४.७६
 ये महाकूलसंभूता (गो) ६३.२७
 ये मां तत्रार्चयिष्यन्ति (ब्र) ६३.६
 ये यजन्ति द्वित्र्यष्टाः (ब्र) १०७.५८
 येऽर्चयन्ति सदा भक्त्या (ब्र) ६५.७३
 येऽर्चयन्ति सर्वपापहरं (ब्र) ११६.१२
 ये लोकाः स्वर्गलोके तु (ब्र) ६५.७०
 ये वदन्ति मृगा सत्यं (ब्र) १०६.१४२
 ये वर्जयन्ति पश्यं (ब्र) ११६.२३
 ये यस्तत्पुत्रकले सेवे (ब्र) ४०.४६
 ये वं भावेन यन्ते (ब्र) १०६.७६
 येन च पितरः कामो (गो) ५३.२०६
 येनां दशरथो राजा ते (गो) ५३.१५
 येनां देवकुलान्य- (ब्र) १०७.२३
 येनां वायव्यश्च कृपाश्च (ब्र) १०७.२१
 येनां सुतिगानि च कीर्ति (ब्र) ३४.१०६
 येना मर्षाय संप्राप्ते (ब्र) ६.६

येषु पंचसु भूतेषु (ब्र) ३८.६५
 ये संश्रयन्ति चानन्तं (ब्र) ६७.६८
 ये समुद्रे नदीदुर्गे (ब्र) ३८.६३
 ये सर्वं कालं तथैव (ब्र) ६८.१०
 ये हरन्ति दुरात्मानः (ब्र) १०५.६२
 ये हि दीर्घायुषः धूराः (ब्र) १०७.८०
 येऽहं वर्धितो नित्यं (गो) ४०.१६१
 योक्तव्यं हृष्यकव्येषु (ब्र) ११२.१२१
 योऽथयश्चान्धयश्चैव (ब्र) २८.५१
 योग एव हि लोकानां (ब्र) १३५.६५
 योगकृत्यं तु भो विप्राः (प्र) १२८.३७
 योग कृत्यं तु योगानां (ब्र) १३५.४७
 योगतिथिर्मयुक्तानामगतिः (ब्र) ७०.४०
 योग दर्शनमेतावदुक्तं ते (ब्र) १३५.६६
 योगदोषान्ममच्छिद्यवंच (ब्र) १३०.३२
 योग निद्रा महामाया (ब्र) ७२.३७
 योगनिद्रा यमोदायां (ब्र) ७३.३
 योगभ्रष्टांश्च विवशेनाः (ब्र) ११०.६४
 योगभ्रष्टा भविष्यद्यं (ब्र) ११०.६३
 योगं प्राप्य हरेः पश्चात्ततो (ब्र) ५७.६

योगं रवेः समासाद्यततो (ब्र) २६.६४
 योगं वक्ष्यामि भो विप्राः (ब्र) १२७.३
 योगं विवस्वनः प्राप्यततो (ब्र) २६.५३
 योगभ्रष्टांगमाचक्ष्वा- (ब्र) ७१-३२
 योगमायास मास्थाय (ब्र) ३३.३४
 योगमायासहस्राक्षो (ब्र) ११८.२६
 योग मार्ग समासाद्यः (ब्र) १३१.५२
 योगः सत्पं तपः श्रद्धा (ब्र) ४३.४५
 योग सिद्धाजगत्कृत्स्नम- (ब्र) १.१५६
 योगात्मन्मन्त्रमयात्मनः (ब्र) ६६.१३२
 योगाधारस्ताया मोम- (ब्र) ११०.६६
 योगाधारा द्विपितस्त- (ब्र) ११२.४४
 योगिनश्चाप्य संख्याताः (ब्र) २८.१४
 योगिद्वय स्वरूपस्तु (ब्र) १८.५७
 योगीश्वराय मुद्राय (ब्र) ५६.५६
 योगहृत्पाति मयां दत्तां (गो) ७६.२४
 योगेश्वरस्यपुरतो (गो) १००.४६
 योगेश्वरवाऽहमप्येत (ब्र) १०१५४
 योगिनिर्भूत्वा सहस्रं (गो) ५८.४५
 योगजं पावहीनं (ब्र) ५७.१५

योजनानां तू परि तु दश-(गी) ६.४३	यो मद्वाक्यं नाभिनन्देत्पुत्रो(गी) ७६.२५	योषितां किमर्धं हि (गी) ५३.३३	त	रंगोपजीविनः सर्वे (अ) ४२.३५
योजनानां त्रिपञ्चानन-(गी) १४.१६	यो मातरं सरसं नैव-(गी) ४४.१९	योषितां दुर्विलसितं कः (गी) ३०.१२	रक्तचन्दनसंमिश्रागवां (अ) ५५.५१	रंगोपजीवी कंबलः (अ) २०.२१
योजनानां सहस्रं च (अ) १७.८	यो मातुस्तृप्तं यतोऽप्य (गी) ४४.१०	यं ऽसि सोऽसि जयन्नाथ (अ) ६५.६	रक्तनीलोत्पलैः कातैः (अ) ६५.१४	रजन्याः पश्चिमे दामे १२७.१४
योजनानां सहस्राणि (अ) १०५.१२	यो मां नाशयितुं शक्तः (अ) १०४.४६	योऽसौ चार्णवमयस्यो (अ) १०४.२८	रक्तमास्याम्बरधरो (अ) १०६.४६	रजः सर्वं तथा सर्वतं (अ) १३२.२१
योजनानां सहस्राणि (अ) १८.७८	योऽमृतः स परोऽयं यो (गी) ६०.६	योऽसौ पुराणे वेदान्ते (अ) ६८.२३	रक्तमास्याम्बरधरो (अ) ३८.६७	रजसा तमसा वृत्ति (अ) १२७.१६
योजनानां सहस्राणि (अ) १०६.८६	योऽयं दीप्तो महातेजा (अ) ३१.२	योऽसौ वाहुमहलेन (अ) ११.१६०	रक्तसाव महापंका (अ) ८५.६४	रजस्तमश्च सत्त्वं च (अ) १२६.५८
योजनान्तः स्थिताः (गी) ४०.१३१	यो याति कंतवसमां स (गी) १०१.२६	योऽसौ सर्वगो देवः (अ) ३२.१	रक्ताक्षः क्रोधनश्चैव (अ) ६५.३०	रजस्तस्या गुणः सर्ग (अ) ७१.२४
योजनान्तविस्तारं (अ) १०६.१०६	यो योगि भुवतशोषान्नो (अ) ११२.४७	योऽस्मान्ददाति गंगायां (गी) ५०.८	रक्तांगुलितलो पादो (अ) ५२.६	रजिः पुत्रगतानीह (अ) ६.३
यो जात एव प्रथमो (गी) ७०.२२	यो यो ददाति बहुलं (अ) १२२.१६	योऽस्याप्रजातः स तु (गी) ७४.१६	रक्तांशांकप्रज्ञाद्योत्य (अ) ३४.८५	रजिपुत्रोऽहामित्युक्त्वा (अ) ६.२०
यो दशदाश्रयं भ्रातुः (गी) २७.१३	यो योऽश्वरथनागाह्वयः (अ) १२२.३५	योऽहं सत्त्वं जगत्त्वेवं (अ) ६७.४८	रक्तोत्पलाशवरण जाती (अ) ३४.८६	रणे वा देवने वाऽपि न (गी) १०१.१७
यो देवि दिवसे षष्ठे (अ) ३३.४४	यो रामः स हृषीकेशो-(अ) ११८.६६	योऽहं सऽहमिति ज्ञात्वा (गी) ७४.१६	रक्तं च हारि कुरवा (गी) ३६.२५	रतिक्रीडासमभवत्तया (गी) ३७.२३
योद्धकामो दुराधर्षो (अ) १०४.२६	यो रुद्रः स स्वयं विश्वगुरोः (अ) ५३.६५	योऽहं मुक्तं न जानामि (अ) ५०.३८	रक्षतु त्वामशेषाणं (अ) ७५.१४	रत्नोत्पलाहः रास्तं (अ) ११२.४१
योर्धं रपि च विकर्तैः (अ) २.११८	योऽन्धोऽस्त्वपि पतुः पन्नतया (अ) १११.४६	योऽहमज्ञानसंमोहद्वज्या-(अ) १३६.२६	रक्षते भगवान्देवो (अ) ५५.३२	रत्न पर्वतमाहूय नरो (अ) ११६.८
योऽनलः पृथिवीं धत्ते (अ) ८३.१२	यो लीलया विश्वमिवं (गी) ४६.१४	योहिवास्वति पुण्यार्षी (अ) ३३.२७	रक्षनाथ स्वकंभूयं (अ) २०.२६	रत्नभूता च कथ्येवं (अ) १.६८
योऽनन्तरूपोऽखिल-(अ) ७३.१६	यो लीलया विद्वन्मिवं (गी) ६०.२४	यो हि योद्धा रणं याति (अ) २.११६	रक्षन्तीं तां महाप्राज्ञा (गी) ६१.५	रत्नैश्च विविधैर्दिव्यै-(अ) ४८.५६
योऽनादिश्च त्वनन्तश्च (गी) ६१.३८	यो विघ्नपाशं च करेण (गी) ४४.१३	यो हि वेदे च शास्त्रे च (अ) १३५.१३	रक्ष मां रक्षणी योऽहं (अ) ३८.८५	रत्नयन्मत्तस्योपाय-(अ) १३५.४
योनिप्रतिग्रहादानैः (अ) ११५.६५	यो विघ्नो न तीर्थानि (गी) ८१.१६	यो तो रमेते रजानार-(गी) ३८.१११	रक्षस्व भंभो कुर्या-(गी) ४०.१३५	रत्नस्थं पापिवं रामः (अ) १०४.१०८
योनिषु वर्तमानैव नष्ट-(अ) १३६.६६	यो विराटुष्यते वेदैः (गी) ६१.६६	यो देवबन्धेयु महोत्सवे (गी) ३८.११५	रक्षेद्दारास्तपजेद्योत्यां (अ) ११३.७४	रत्ने नामे स धनुषि (गी) ४१.१६
योऽन्यस्याः कलमयनद्वं (अ) ७६.१७	यो वेद सर्वं भुवनं (गी) ५६.२४	योक्ते वर्तमानोऽपि (गी) १८.७	रक्ष्यतां स्वया यज्ञः प्रियो (गी) ६३.६	रत्नैर्गर्गः पदातैश्च (अ) ६५.१७
यो भूतस्तत्र दृष्टान्तो (अ) ४३.७८	योषिस्तु धूपणाद्भक्तुं (अ) १२२.७५	योऽसौ तव मखं प्राप्तो (गी) ४.३२	रघवः प्रायेणा भगं न (गी) ५३.६२	रक्ष्यान्तं च तैलादि (अ) ११३.१२८

रम्यागमनविज्ञानं (अ) ११३.१२१	रसातले मधुं नदी (गो) ५७.५६	राजकन्याऽपि मां दृष्ट्वा (गो) ४१.६६	राजानमिति तच्छ्रुत्वाता (गो) ५६.७
रम्भातिलोत्तमाद्याश्च (अ) १०३.७४	रसेन तेन विख्याता तव (अ) १६.२६	राजतं भाजनं हृत्वा (अ) १०८.६१	राजानं तं द्विज प्राहः (गो) ६४.२१
रम्भातिलोत्तमाद्याश्च (अ) १०३.७८	रहस्यं सर्वं वेदानाम् (अ) १२६.३३	राजन् दशरथ श्रीमान् (गो) ५३.२१	राजानं देहि देवेश (गो) ६८.३६
रम्भोजपत्रपुष्पासीष्वा (अ) ६.२७	रहस्यमेतत्परमं न वाच्यं (गो) ८२.३२	राजन्तर्जः प्रसूतस्त्वं (अ) २.३७	राजानं राजपत्नीं च (गो) ५७.५६
रम्यकं चोत्तरं वर्षं (अ) १६.१६	राकां च भिषगा चैव (अ) ६२.३८	राजप्रतिमया त्वं मे प्रसादं (अ) ६७.४१	राजाऽपि वरुणं प्राह (गो) ३४.२८
रम्यं गीतध्वनिं श्रुत्वा (अ) ८१.१७	राकारं नामिदं शतयुक्तं (अ) ५७.३८	राजन्मवेश्यहस्ता च तर्ज्व (अ) २०.१०	राजा पुनस्तानुवाच (गो) ४१.२६
रम्यां निवेशयामास (अ) ११.७५	राक्षसं पापनिलयमेक (गो) ४८.२३	राजपुत्र्यां विद्वांसो (अ) १३.२१	राजाऽभवत्तपः श्रीमान् (गो) ७१.११
रविचन्द्रमसोर्धिवन् (अ) २१.३	राक्षसश्चापि लोकेऽस्मिन् (अ) ५३.३७	राजमार्गः सुविस्तोर्गो (अ) ५५.३६	राजाऽयं दुर्मताः कान्ते (गो) ३८.२८
रश्मिजालमिवाऽदित्यो (अ) १३४.३०	राक्षसस्तस्मृतो नाम (अ) ६७.३२	राजमार्गं ततः कृण्वः (अ) ८५.१	राज्यभारं मुने न्यस्य (गो) ४१.२०
रसं रसायनं चैव (अ) ५५.४२	राक्षसस्तस्य वचनाद् (गो) ६३.२३	राजमाधव (अ) ११२.१०१	राज्यं कोशं वलं चैव (गो) १०१.२४
रसवृत्तो स्थितो यस्मान्नि (गो) ५.१०	राक्षसस्य तुल्यकर्म (गो) ६.११	राजवर्तिषु पापेषु (गो) ६७.२३	राज्यमूर्धो वलं कोजो (अ) ८८.३८
रसातलगतं वारिपुचिन्त्यां (गो) १०२.८	राक्षसस्य मधो पुथो (अ) ५.६३	राजवृत्ति स्थिताश्चोराश्च (अ) १२३.८	राज्य लोभेन मांहेन (अ) १०६.६२
रसानिलगता ये च ये च (अ) ३८.६६	राक्षसा दैत्यदनुजाः प्रविष्टा (गो) ५५.३	राजसानुभोजनगंधाः (अ) १३२.५६	राज्यस्य स्थिरभावाय (गो) ५२.६६
रसानिलगतं ये च ये च (अ) ३८.६६	राक्षसानां तु विवृति (गो) ८.३६	राजसूयकर्मं सम्पन्नं (अ) २६.५६	राज्येन सह देवैर्मिति (गो) १००.७१
रसातलं स्वर्गं दत्तं (गो) ४५.४	राक्षसान्दानवान् हृत्वा (गो) ६.१५	राजसूयामिषितस्तु (अ) २.१६	राज्येऽभिषिक्तः कृष्णेन (अ) ८६.१०
रसातलं ददुस्तस्मै (गो) ८.२७	राक्षसाश्च महारोद्राः (अ) ३७.१४	राजसूयाश्चैवैधाम्यां (अ) ५५.१८	राक्षस्तु वचनं श्रुत्वा (अ) ४७.३३
रसातलमधो गत्वा (गो) ५५.१२	राक्षसस्यो भयं घोरं (गो) ४६.१८	राजा दशरथः श्रीमान् (गो) ५३.१०५	राक्षिः दोषायमाणे तु सूर्यो (गो) ६८.७
रसातलमनु प्राप्तः सिद्धिमेन (गो) ६.८	राक्षसैर्मध्यमागास्ते (अ) १०५.६०	राजाधिदेवस्यनुता जगिरे (अ) १४.२	राक्षो वदामस्तर्जनि (अ) ११८.४२
रसातलस्यापान् ७६ (गो) ७६.५६	राक्षं मोहं तथा स्नेहं (अ) १३१.११	राजाधिदेवो च तथा (अ) १२.२०	राक्षो बाहुं सेहं तु (अ) ११.१८६
रसातला देवो विसंतप (गो) ५५.१४	रागादीनि प्रवर्तन्ते (अ) १३४.४८	राजानः पूरयामासुर्वस्तु (अ) ४५.२६	राक्षो भार्यां निदध्याय (गो) ६८.१६
			राक्षि जागरणे विष्णुं (अ) १२०.१२
			राक्षिचैनावतो (अ) १३३.१३
			राक्षससिने या गीता (अ) १२०.७३
			राम एकोऽभवत्कृतां (अ) १०४.१४३
			रामकृष्णो ददन्नाय (अ) ८४.६२
			रामतीर्थमितिख्यातं (गो) ५३.१
			रामतीर्थं वितस्ता च (अ) २३.६८
			रामपुत्रावृधो शूरो (गो) ८४.१८
			राम कृष्णं सुमित्रं च (अ) ५६.४
			रामं क्षत्रियहन्तारं (अ) ८.५३
			रामं च लक्ष्मण चापि (गो) ५३.८७
			रामं च लक्ष्मणं चैव (गो) ५३.६३
			राम राम महाबाहो (अ) ६६.३४
			रामश्च जाम्बवांश्चैव (गो) ८४.६
			रामः सीमन्निना साधं (गो) ८४.१५
			रामः सीमन्निनाह्वितः (गो) ५३.१०३
			रामस्तव सुतः श्रामान् (गो) ५३.१३५
			रामस्तावत्तस्य पिता (गो) ५३.१२३
			रामस्तर्ता पृच्छतांस्मेव (गो) ८४.२७
			रामस्य चरितं सर्वं (गो) ८४.११७

रामे निबद्धतत्त्वार्थं (ब) १०४.१४६
रामेश्वर इति स्थातः (ब) २६.५७
रामो दशरथाज्जने (ब) ६.८७
रामो नाम महाबाहुः (ब) ११.१६६
रामोऽपि गच्छन्महान् (गौ) ५३.११६
रामो व्यासस्तथाऽऽश्रयो (ब) ३.४३
रावणस्य वधार्थाय (ब) ६७.५१
रासमेयं जगौ कुरुणो (ब) ८१.३७
राहुस्तत्र सुरानाहमित्वा (गौ) ३६.४०
रिपुं पुरजं युववृकतं (ब) १.७२
रिपूजित्याजगानाऽऽम्बु (गौ) १०१.३
रुक्मिणीं चक्रे कृष्णः (ब) ६१.२
रुक्मेषु पयस्कमश्च (ब) १३.१२
रुक्मेपुरभवद्राजा (ब) १३.१३
रुदता दृष्टमस्त्राभि (ब) ७५.२७
रुद्रकृपं संयमनी तीर्थं (ब) २३.२८
रुद्रतीर्थं तदेव स्थातत्र (गौ) ४३.२०
रुद्रलोकं सुरगणैः सेवितं (ब) ६४.६३
रुद्रस्यानुचराः सर्वे सर्वे (ब) ३७.५४
रुद्रं वैश्वभिरादित्यं (ब) ६२.३०

रुद्रोपेन्द्रमहेंद्राणां (ब) २६.२
रुद्रिन्द्राण्यो वीतरणौ कुमोश (ब) २०.३
रुद्रकस्तनयस्तस्य (ब) ६.२८
रुद्रपुत्राऽऽश्रयमस्था ये (गौ) ४०.७४
रुद्रप्रभृतयो विप्रा (ब) ३.३३
रुद्रोद राजा तद्वाचपात् (गौ) ४१.६२
रुपतीर्थं मृतो भूयः (ब) १२०.१५०
रुपं कृत्वा गीतमस्य (गौ) १६.४२
रुचं वल्लुविषाकश्च (ब) १२६.४६
रुचं तेजश्च चित्रामु (ब) १११.३७
रुचं न दानं न (ग) ५५.१५
रुचयीवनमत्तं यं गणिका (गौ) १८.३२
रुचयीवनसंपन्न- (ब) ६६.६२
रुच यौवनसंपन्ना (ब) १८.५५
रुच यौवनसंपन्नो (ब) ६४.५५
रुचतावग्वसोभाय (गौ) ३७.५७
रुचवत्या पुनस्त्वं वै (गौ) ३७.८०
रुचवान् कीर्तिमांश्चैव (ब) १०६.३२
रुचसीभाय्य संपतिपुत्र (गौ) ३७.५५
रुचान्तरेण मध्याह्ने (गौ) १०४.२२

रुचिणी तस्य पार्श्वं (ब) १०४.१२२
रुच्ये केन त्विषा (गौ) १०४.२३
रुच्ये दृष्टिं संयुक्ता (ब) १३२.१७
रुक्षणो दोषनाकांतो (ब) ३८.७२
रुमे यदुवर धेनुः (ब) १००.१३
रुवती च महामागा (ब) १००.२२
रुवती चैव तनयां (ब) ६०.१६
रुवती च रामस्य (ब) १०.३३
रुगातिभुसृपाचिन्ता- (गौ) ६४.६
रुगातो मुच्यते रोगाद् (ब) १३८.३१
रुगो विमुच्यते रोगाद् (ब) २६.४३
रुदनाश्रुमलक्षारं (ब) १३२.६६
रुमकस्य तु भार्या (ब) ११.१३७
रुहितस्य तु तद्वाक्यं (गौ) ३४.४०
रुहितमिषमननं च (ब) १११.२६
रुद्रं शकत चक्राक्षं (ब) ७८.३२
रुद्राश्वस्य द्वागर्णेषु (ब) ११.५
रुप्यकाचनकलानां (ब) १३.५३
रुवरं दुर्गं विषमं (ब) १०५.६७
रुवरः शीकरो रुघस्तानो (ब) २०.२

रुहिणेयं नरो भक्त्या (ब) ५४.२६
ल
लक्षं तु प्रसादस्य यथा (ब) १२६.३१
लक्षप्रमाणो द्वौ मध्ये दश (ब) १६.१७
लक्षितोऽसि महाराज (गौ) ४१.३३
लक्ष्मणः प्राह विनयादि (गौ) ५३.१७१
लक्ष्मणानुचरो रामः (ब) १०४.१२१
लक्ष्मीतीर्थं मिति स्थातं (गौ) ६७.१
लक्ष्मीपतिस्त्वया भक्त्या (गौ) ३७.६१
लक्ष्मीमयं तु तत्सर्वं (गौ) ६७.३८
लक्ष्मीवानस्पत्यो लक्ष्मी (गौ) ५२.७२
लक्ष्मीवाग्मत्रिमाञ्चलूरः (गौ) ५५.४६
लक्ष्मीविष्ण्वभिनमूयेंद्र (ब) १६.५४
लक्ष्म्या युक्तो यथा (गौ) ७४.२२
लक्ष्म्या च भगता सगणं (गौ) ८७.१२
लक्ष्मं मोहित्या तु (ब) ११.१८५
लज्जं जहि महाबाहो (गौ) ७०.३६
लज्जिता वावदद्देवमत्तं (गौ) ५८.२०
लतापुष्पमैवितानैश्च (गौ) ६४१.५५
लप्यते सर्वविबुधा (गौ) ६२.६

लघमात्रे वरे चापि (ब) १०४.५६
लघसंज्ञास्ततस्ते वै (ब) १०६.६
लक्ष्म्याऽङ्गलङ्ग प्रणतं (ब) ८०.३०
लक्ष्म्यञ्च वरांश्चैव (ब) ११.२११
लक्ष्म्यमिति तं शक्यमा (ब) ८.२५
लक्ष्म्याः शुभशोकाश्च (ब) २५.४६
लक्ष्म्याश्चैव घोषोऽय (ब) १.१४५
ललाटात्प्रसृतो घोरः (ब) ३७.७८
लवः कुमश्च विख्यातो (गौ) ८४.१६
लवणं चोरतिस्था तु (ब) १०८.१०८
लवणस्योदधेस्तोरे पवित्रे (ब) २६.११
लवणेऽनुगुरातपिर्दधिदुग्ध- (ब) ५१.२
लवणोदं हरेः स्थानं (ब) ५२.५३
लाशाप्रग्वलितं घोरं (ब) १०६.१३८
लाशामांसरसानां च (ब) २०.१६
लांगनास्त्रधरं देव (ब) ५७.४५
लाङ्गलिनी वंशकरा (ब) २५.३८
लाताभक्ष्ये स यात्युषे (ब) २०.१६
लिखित्या पुस्तकं रस्तु (गौ) १०५.६०
लिङ्गकोटि समायुक्तं (ब) ३६.११

तिष्ठत्यस्यैवामीमां (गी) १६.३७	लोकानां स हितार्थाय (ब्र) २८.२४	लोहिताङ्गश्च दंष्ट्री च (ब्र) ३८.६१	वज्रोद्यतकरं शक्रमनु- (ब्र) ६४.३७	वदन्ति कारणं चेवं सांख्यं (ब्र) १३१.४
तिष्ठां चक्रे प्रसेनस्य (ब्र) १४.२५	लोकान्द्रुसमन्वामिन्येन (ब्र) १४.२०	ब्र	वजरासंगमं नाम तोयं (ग) ८६.१	वदन्ति मुनयः सर्वे (गी) २०.२७
तिष्ठेत्तस्मा भूर्जपत्रं (ब्र) ५५.५२	लोकापवादस्तदपि निरस्य (गी) ८५.८	बंशमस्य मुनिश्रेष्ठाः (ब्र) ७.३५	वटं वटेश्वरं पूर्वं पुराणं (ब्र) ५७.१७	वदन्ति यत्सृष्टमिति (ब्र) ७१.५
मुष्ट्यन्त्यस्यैवामीमां (ब्र) १००.१०	लोके च संहते सर्वे (ब्र) ४६.३	बभूवुः न लक्ष्मि ज्येष्ठा (गी) ६७.१६	वटराज समीपे तु (ब्र) ६५.२८	वदन्ति सुतो सोष्णं (गी) ५३.६५
मुष्ट्याय्या अतिमायां तु (ब्र) ४९.७७	लोके प्रतिरखो वीरः (ब्र) १२.२४	बभूवामि तस्य चरितं (ब्र) ४१.२३	वटसागरयोर्मध्ये ये (ब्र) ६५.७६	वदन्नुदञ्चनमनो (ब्र) ३६.५४
तेषां सुखेन खनात्तेका (ब्र) ११३.१२४	लोके यदेतत्परमं (गी) ५४.११५	वस्ये आद्याभयामन्यां (ब्र) ११२.१४	वटसागरभोर्मध्ये य (ब्र) ६८.१७	वदस्व चरितं तेषामङ्गुलं (ब्र) ७०.१०
तेषां ज्येष्ठं सुतं रामं (ब्र) १२.४०	लोके स धन्यः स भूषिः (ब्र) ४६.६७	वस्येष्टं त्वां पूर्ववत् (गी) ६४.२२	वटस्य दशनं चैव न्युष्टिं (ब्र) ४३.८४	वदिष्याम्यनुतं ग्रहान् (ब्र) ६६.८६
तेषां प्रसेनजिह्वायां गीरी (ब्र) ५.६१	लोपामुद्राप्रसादेन (ब्र) ६.५३	वचनान्तस्य विप्रर्षेणं (ब्र) ११.११	वटवावपुषा विप्राश्चरतो (ब्र) ४.४२	वदेत्युक्ता जगद्धाया (गी) ५४.१२०
तेषां प्रसेनजिह्वायां गीरी (ब्र) ५.६१	लोपामुद्राप्रसादेन (ब्र) ११.७४	वचकष्टकसं मिथं (ब्र) १०६.८५	वटवा सा नदी जाता (गी) ४०.२०१	वनं जातानि पुष्पाणि (ब्र) १२०.१६
तेषां प्रसेनजिह्वायां गीरी (ब्र) ५.६१	लोपामुद्राप्रसादेन (ब्र) ११.७४	वचकष्टकसं मिथं (ब्र) १०६.८५	वटवा सा नदी जाता (गी) ४०.२०१	वनं चैवरयं पूर्वं दक्षिणे (ब्र) १६.३०
तेषां प्रसेनजिह्वायां गीरी (ब्र) ५.६१	लोपामुद्राप्रसादेन (ब्र) ११.७४	वचकष्टकसं मिथं (ब्र) १०६.८५	वटवा सा नदी जाता (गी) ४०.२०१	वनमालां च पुरतस्तः (ब्र) ५८.४४
तेषां प्रसेनजिह्वायां गीरी (ब्र) ५.६१	लोपामुद्राप्रसादेन (ब्र) ११.७४	वचकष्टकसं मिथं (ब्र) १०६.८५	वटवा सा नदी जाता (गी) ४०.२०१	वनमाला वृत्तोरस्कं (ब्र) ४२.१५
तेषां प्रसेनजिह्वायां गीरी (ब्र) ५.६१	लोपामुद्राप्रसादेन (ब्र) ११.७४	वचकष्टकसं मिथं (ब्र) १०६.८५	वटवा सा नदी जाता (गी) ४०.२०१	वनमाला वृत्तोरस्कं (ब्र) ५०.३३
तेषां प्रसेनजिह्वायां गीरी (ब्र) ५.६१	लोपामुद्राप्रसादेन (ब्र) ११.७४	वचकष्टकसं मिथं (ब्र) १०६.८५	वटवा सा नदी जाता (गी) ४०.२०१	वनमाला वृत्तोरस्कं (ब्र) ६७.२१
तेषां प्रसेनजिह्वायां गीरी (ब्र) ५.६१	लोपामुद्राप्रसादेन (ब्र) ११.७४	वचकष्टकसं मिथं (ब्र) १०६.८५	वटवा सा नदी जाता (गी) ४०.२०१	वनमाला वृत्तोरस्कं (ब्र) ७९.१६
तेषां प्रसेनजिह्वायां गीरी (ब्र) ५.६१	लोपामुद्राप्रसादेन (ब्र) ११.७४	वचकष्टकसं मिथं (ब्र) १०६.८५	वटवा सा नदी जाता (गी) ४०.२०१	वनमाला वृत्तोरस्कं (ब्र) ८१.१५
तेषां प्रसेनजिह्वायां गीरी (ब्र) ५.६१	लोपामुद्राप्रसादेन (ब्र) ११.७४	वचकष्टकसं मिथं (ब्र) १०६.८५	वटवा सा नदी जाता (गी) ४०.२०१	वनमाला वृत्तोरस्कं (ब्र) ५८.३६
तेषां प्रसेनजिह्वायां गीरी (ब्र) ५.६१	लोपामुद्राप्रसादेन (ब्र) ११.७४	वचकष्टकसं मिथं (ब्र) १०६.८५	वटवा सा नदी जाता (गी) ४०.२०१	वनेचरं नृपश्रेष्ठो (गी) ३८.४
तेषां प्रसेनजिह्वायां गीरी (ब्र) ५.६१	लोपामुद्राप्रसादेन (ब्र) ११.७४	वचकष्टकसं मिथं (ब्र) १०६.८५	वटवा सा नदी जाता (गी) ४०.२०१	वने चैवरये रम्ये तदा (ब्र) ८.६

वने विचर तस्य (ब्र)	६०.१	वरं च दातुं नतवानहं (ब्र)	१२१.४५	वरुणः पानकर्माणि (गौ)	३.१२	वशां श्रमाणां विधिवत्-(ब्र)	३८.३४	वस्तुकलानामशो (ब्र)	११३.११७
वनैश्चोपवनैः पुष्पैरुद्यानैश्च(ब्र)	४१.४५	वरं दत्त्वा मुनी याते पुत्रा (गौ)	८.२१	वरुणप्रहितां चान्मै(ब्र)	६०.१६	वर्तनं नास्ति देहस्य (गौ)	१४.४६	वस्तुमो नरनारीणां (ब्र)	४१.४
वन्द्यापतेश्च यत्पापं (ब्र)	१२०.२५	वरं प्राप्य तदा रक्षो (ब्र)	६७.३०	वरुणाय पशुः कल्प्यः (गौ)	३४.५८	वर्तन्ते ह्येकमन्यतेन (ब्र)	१०७.४३	वसवं चामृतं वारि (गौ)	२३.२४
वन्द्याऽपि जनयेत्पुत्रं (गौ)	७७.३	वरं ब्रूयश्च देवाये अलं (गौ)	५७.५५	वरुणाय यज्ञस्व त्वं (गौ)	३४.६१	वर्तमाने तदा राज्ये (ब्र)	५६.८	वसुधै यन्नपुरुष-(गौ)	४.४३
वन्द्यामृतप्रजा या तु (ब्र)	६२.७६	वरं राजाहि मरणं न (गौ)	३४.६७	वरुणो यादसां यद्वधमः (ब्र)	६६.३६	वर्तमाने मध्येन (ब्र)	१०४.१३६	वसुधैरनरनैश्च (ब्र)	४५.२३
वन्य स्नेहेन गायानाम(ब्र)	११४.४३	वरं वरयश्च ते दास्येह्यं(गौ)	५५.६६	वरेण ऋन्दयामास (गौ)	६६.४६	वर्तयन्शीर्णपर्वण्यं (ब्र)	१३४.१६	वसो गन्धवहश्चैव (ब्र)	६६.५२
वपासिताः स्युर्विप्रैर्न्दास्ते(गौ)	३४.७८	वरं वरयश्च ते (गौ)	४०.१०६	वरेण ऋन्दयामास सा च(ब्र)	१.२२३	वर्तयामास पुत्रोऽपि (गौ)	५८.६४	वसो वायुः सागभवशो (गौ)	१०.१४
वभ्रवतुः कश्यपस्य (गौ)	६६.२	वरं वरेण्यं वरदं कर्तारिम-(ब्र)	४३.६१	वरेण मुनिधारूँल-(गौ)	३४.८८	वर्धमानगुणैर्वतः शक्रतुल्य(ब्र)	४२.४	वसतां मोकुले तेषां (ब्र)	७५.७
वभ्रूव वारिधाराभिरिवयं (ब्र)	७६.३०	वरस्तथैव भो विप्राः (ब्र)	११.१६६	वरेणानेन भगवन-(ब्र)	१०४.५४	वर्षतां जलदानां च (ब्र)	७३.२१	वसतां विष्णुभक्तानां (गौ)	६७.२८
वयः परिणतो विप्राः (ब्र)	११४.३६	वरांश्चाप्य तपसा(गौ)	५४.३८	वरेण्य वरदान्त (ब्र)	६६.१३३	वर्षं द्वयं ततो विप्रा (ब्र)	१८.८६	वसन्तनिषदाहः सु गोतमा(गौ)	५.४४
वयं च ब्रह्मरूपिण्यः (गौ)	५०.१०	वरानवाप्य विविधा-(गौ)	८२.२५	वर्जयन्तोऽशुभं कर्म (ब्र)	११७.४७	वर्षेऽन्तस्ते महासारास्त-(ब्र)	१२४.३७	वसन्तं शश्वतं चैव निमयं (ब्र)	५३.२६
वयं च मुनिनो ब्रह्म-(गौ)	४०.१८	वरानुरूपं प्रविधाय वेद्यं (ब्र)	३४.२१	वर्जयेच्छादशं प्राज्ञो (ब्र)	११२.८०	वर्षेऽपूर्वस्ततो जन्म (ब्र)	११७.२२	वसन्ते कपितः सुवो (ब्र)	२६.१२
वयं ते कृतपुण्यस्य पितरः (ब्र)	३२.६६	वरान्वदुर्मुदा युक्ता यथा(ब्र)	३६.५०	वर्जयेद्दृढतां वार्षं हिंसा (ब्र)	१२८.४४	वयं च भोगणं प्राप्तमरतं(गौ)	१०.८	वसन्तनि शरीरेषु न (ब्र)	२८.६३
वयं तु स्वामिनो नित्यं (गौ)	२४.४०	वरान्प्राप्य सुताभ्यां स (गौ)	५८.६३	वर्ज्यं च विदसं (ब्र)	११३.५४	वयं लक्षं महाधोरं (ब्र)	१०६.८६	वसाभिलाषिस्त्वभिमतोऽसौ(गौ)	३४.७७
वयं दीक्षां प्रवेक्ष्यामः (ब्र)	२.३६	वरान्वदुर्मुदाकां सौरये (गौ)	४८.२७	वर्णनं विष्णुलोकस्य (ब्र)	४३.८६	वर्षाचला मुनिश्चेष्टास्तेषां(ब्र)	१८.५०	वसिष्ठजावालित-(गौ)	१०४.२
वयं शब्दमया ब्रह्मन्वशामो(गौ)	५७.३६	वरान्वरय पुण्यांश्च (गौ)	१०५.४७	वर्णनं विष्णुमि वो विप्रा (ब्र)	३७.३	वर्षाचलेषु रम्येषु (ब्र)	१८.८	वसिष्ठं च महर्षिजाः (ब्र)	१.४५
वयमप्युपवत्सलामः कृष्णेन (ब्र)	१५.५	वराह एव कथितो (ब्र)	१०४.३६	वर्णानां ब्राह्मणो यद्वदन्ते-(ब्र)	६६.१६	वर्षाणामयुतात्पुर्वं देवकार्यं (गौ)	२.७	वसिष्ठं ज्येष्ठमासीन-(ब्र)	१३३.६
वयमस्मान्महामाग भवतः(ब्र)	८१.२	वराहदेहसंलग्ना पितरः(ब्र)	११०.३६	वर्णाश्रमनिर्हृदं च कर्म (ब्र)	२०.३०	वर्षासु पशुवा वाता (ब्र)	१२३.२७	वसिष्ठवामदेवाद्या ये (गौ)	३७.४३
वयांसि च समर्वाऽऽदी (ब्र)	१.५०	वराहपशुवैतालमहिषा-(ब्र)	१०५.५८	वर्णाश्रमाचारवती (ब्र)	१२२.१०	वर्षेषु ये जनपदाश्चतुर्धर्य-(ब्र)	१८.९६	वसिष्ठश्च भद्रादो गोतमः(गौ)	१.२८
वरं च दत्तवान्निष्क्यो-(गौ)	४०.६७	वरिष्ठं देवगिर्यन्त्रं (ब्र)	६७.१६	वर्णाश्रमाचारहीनं (ब्र)	१८.८५	वसयाकरमेकैकं (ब्र)	१८.८०	वसिष्ठस्त्वय तान्दृष्ट्वा (ब्र)	६.४६

वसिष्ठागस्त्यपीलस्त्यलोम(गी) ३.४
वसिष्ठादिभिरत्पुंरः(गी) ३६.१४
वसिष्ठेन तदा प्रोक्तो(गी) ५३.६१
वसिष्ठो गौतमश्चापि(गी) २६.२१
वसिष्ठोऽग्निः पुलस्त्यश्च(ब्र) ३२.१८
वसिष्ठो नाम स मुनिः(ब्र) १११.६४
वसिष्ठोऽपि तथा यातु(गी) ३८.६
वसुदेवगृहे धीमान्(ब्र) ७०.११
वसुदेवश्चोपदेवोज्जाते(ब्र) १४.५६
वसुदेवमुतो तत्र(ब्र) ८२.११
वसुदेवस्य तनयो(ब्र) ८८.२४
वसुदेवस्य भार्या च(ब्र) १२.४४
वसुदेवस्य पा पत्नी देवकी(ब्र) ७२.३०
वसुदेवाश्च देवश्या जज्ञे(ब्र) १२.४२
वसुदेवोऽपि तं प्राह(ब्र) ७४.२
वसुदेवोऽपि विनश्य(ब्र) ७३.२५
वसुदेवो महाबाहुः(ब्र) १२.१५
वसुरोधः प्रतिरथः(ब्र) ११.५२
वसुना पावको यद्वद्राणां(ब्र) ६६.१५
वसेनित्यं सुमीलेषु(ब्र) ११३.१०८

वस्त्राभावं क्रिया(ब्र) ११२.७२
वस्त्रेकमेव दुःसाय(ब्र) २०.४५
वस्त्रविषयमरुदादित्यरुद्र-(ब्र) १०१.१७
वह्निः शोणितं भूरि(ब्र) १०५.६३
वह्निस्कान्तरिक्षे ? नित्यं(ब्र) ११५.४७
वह्निना चालयादत्ताः(ब्र) १०३.२४
वह्निः समभ्येत्य(ब्र) ३४.१५
वह्निस्तु वायुना(ब्र) २१.२४
वाक्सायकैस्तथा(गी) ५६.८५
वागीश्वरं ततो दृष्ट्वा(गी) ६५.२६
वागजैष्णवशां कल्यादि(गी) ६३.५३
वाग्निर्मनोभिः कृतिभिः(गी) ८.५७
वाग्निर्मनोभिः कृतिभिः(गी) ४०.१५६
वाङ्मनः कर्मभिः-(ब्र) २६.२१
वाङ्मनः कायजैर्दीर्घैरभि(ब्र) १२२.५६
वाचं प्रत्यक्षुरमरास्त्वा(गी) ३५.५
वाचं धृत्वा न तत्त्वाज(गी) ८४.१२
वाचा तु वध्यते येन(ब्र) ११६.१७
वाणीसंगमाख्यातं यत्र(गी) ६५.१
वातवेगजवैरर्चः सिन्धु(ब्र) ४५.७२

वाताश्च गो दैवतश्च-(ब्र) २५.२२
वातापिर्नमुचिर्चर्व(ब्र) १.२००
वाचं हृत्वा तु पुण्यो(ब्र) १०८.१०५
वाद्यमानेषु तृयेषु(ब्र) ८५.२६
वानप्रस्थाश्च ये चाग्ये(ब्र) ७८.१७
वानरो दश वर्षाणि(ब्र) १०८.६६
वाद्यः प्रकुलपपोषे-(ब्र) ३४.१२१
वाप्यस्तथाभवन्नरम्याः(ब्र) ३४.११०
वामदेवेन श्रुतिना(गी) ३४.७२
वामदेव्यपरा ज्ञेया गौतमैः(गी) १०३.४
वाममुष्टिप्रहारेण(ब्र) ८५.६७
वायवे च प्रतिदिशं(ब्र) ११२.६१
वायव्योऽयं वकारस्तु(ब्र) ५८.१२
वायसानां सहस्राणि यं(ब्र) १२.३१
वायुना चाऽऽस्तां दिव्यां(ब्र) ८६.१७
वायुः प्रवेगं संचक्रे(ब्र) ७०.५६
वायुप्रोक्ता मुनिश्रेष्ठः-(ब्र) ३.२४
वायुचक्षस्तपस्तेषु स्थितो(ब्र) २८.४०
वायुं यमदभीक्षानमनन्तं(ब्र) ५८.४६
वायुराहानलो ज्येष्ठाः(गी) ५६.१६

वायुर्ज्योतिरयाऽऽकाश-(ब्र) १३३.२४
वायुश्च निश्चुतिश्चापि(गी) १४.१०
वायोऽपि गुणं स्पर्शं-(ब्र) १२५.२४
वायोः स्पर्शो रसोऽद्-(ब्र) १२६.५१
वारकैः कोविदारैश्च(ब्र) ४२.६५
वारणानां तु राजानमैरावत(ब्र) २.८
वारणांस्तुरगाञ्चान्न(ब्र) १०४.११३
वारमुखाश्च दुःसन्ते(ब्र) ४१.४३
वारवामास तूर्वाणि कंसः(ब्र) ८५.५६
वाराणसीमहं गच्छन्नपश्यं(ब्र) ३२.६०
वाराणस्या अपि मुने(गी) ६१.७७
वाराहः पितृविप्राण-(ब्र) ११०.५७
वाराहं च तथाऽऽग्नेये(ब्र) ५८.४०
वाराहस्तु श्रुतिमुलः-(ब्र) १०४.३२
वाग्निनाऽप्यभिपिबतश्च(गी) २६.२३
वारिदास्तृपितानां ये(ब्र) १०५.३६
वारिधारां पुरस्कृत्य(गी) ४.३६
वाक्पो चापि वा कम्पा(गी) ५६.१६
वारे वेस्तिथौ चैव(ब्र) २६.५५
वातीकं शिवजातं च(ब्र) ११२.१०६

वार्पाकपं वाहनकं च(गी) ५६.११
वास्मीकेर्मुनिमुख्य(गी) ८४.१३
वासं चक्रे तत्र पुनः पोषैश्च(गी) ५५.७
वासं चक्रे स तत्रैव गृहे(गी) ३८.१४
वासिष्ठं चापि तत्तु(गी) ८१.२५
वासुदेव नमस्तेऽस्तु(ब्र) ६६.१७०
वासुदेवं समादाय यानं(ब्र) ६७.५८
वासुदेवस्य माहात्म्यं(ब्र) १०४.२३
वासुदेवस्य तर्वास्ता(ब्र) ६५.५६
वासुदेवाभिधानाऽमां(ब्र) ७१.२०
वासुदेवाय वन्द्याय(ब्र) ५६.६०
वासुदेवे मनो यस्य(ब्र) २०.४१
वासुदेवोऽपि निजित्य(ब्र) १४.४१
वास्यते यस्य पुत्राणां(ब्र) ६५.१२
विकर्तनो विवस्वाश्च(ब्र) २६.३१
विकारमाऽप्यपिहितोद्भवं(ग) ५६.३७
विकारैस्मरसंजाते(गी) ६८.१०
विकालश्च सुकलाश्च(ब्र) ३८.६३
विकाशिमुखाप्याम्नां(ब्र) ८४.७७
विकालिनेष्वयुगतो(ब्र) ८४.७५

विपटितोष्ठो बहुलं (अ) ८२.३३	विषभाज पुरा यस्तु (अ) ७०.३४	विमानैर्विविधैर्दिव्यै (अ) १०७.५	विलिख्य पयं मेधावी (अ) २६.२३
विपन्नास्त्वनाधिकाराः (अ) ११२.२७	विभ्राति च तथा निरर्थं (गो) १०१.३५	विमुक्तधर्मा बुद्धेन (अ) १३७.२८	विलोभय तं च देवेशः (गो) २१.१३
विपर्ययंतस्म हितं (अ) १३२.१०८	विभीषणस्तथेत्सुमत्वा (गो) १००.६५	विमुक्तं सर्वपापेभ्यः (अ) १३२.६४	विलोभय तं विवसनं (गो) ८१.६
विपाशा देविका चक्षुः (ग) २५.२७	विभीषणस्य हि सुतो (गो) १००.५६	विमुक्तं सर्वपापेभ्यो (अ) ५५.५६	विलोभय मनो याति (गो) ८२.८
विपुलः पश्चिमे पाश्वर् (अ) १६.२३	विभीषणो महाबुद्धिस्तदा (अ) ६७.४४	विमुक्तः सर्वसङ्गोभ्यो (अ) १३५.५३	विलोत पिङ्गलस्पष्ट- (अ) ३४.७२
विप्रचितिप्रघामास्ते (अ) १.१६३	विभूतयस्तु यास्तस्य (अ) ७२.१७	विमुक्ताः सर्वपापेभ्यो (अ) १३०.२५	विबलोः स्तम्भयामास (अ) ८४.४४
विप्रचितिमुखाश्चान्ये (अ) ७१.२६	विभूषणानि राजेन्द्रो (गो) ५३.३२	विमुक्तिपादपञ्चछाया (अ) १२६.५५	विवस्वानंशुभिस्तोऽर्णरादाय (अ) २२.६
विप्रचितिः शिवः (अ) १०४.७५	विमध्य वारोऽसमर्पयन्नाशो (गो) ४२.६	विमुक्तो वसुदेवोऽपि (अ) ७५.१	विवस्वानष्टभिर्मांसैः (अ) २२.८
विप्रतीर्यमिति क्वातं (गो) ६७.१	विमलं विरजं मुष्टं (अ) ५६.८०	विमोक्षिणा विमोक्षञ्च (अ) १३७.२६	विवस्वान्कश्यपाञ्जने (अ) ४.१
विप्ररूपेण रक्षांसि (अ) १२३.५६	विमलाम्बरनक्षत्रे काले (अ) ७६.२	विमोहयति मामोश (अ) ६५.५	विवस्वान्सविता चैव (अ) १.१७१
विप्रवर्षाः स्तवं ह्रीमं (अ) ३५.३०	विमलाम्बरनक्षत्रे काले (अ) ७६.२	विमोह्यो रजित (अ) ४१.३६	विवायं सर्वतो दृष्टि (अ) ३७.६१
विप्रः सिद्धमुवाचाय (अ) १२०.१०६	विमानपृष्ठे मणिहेमजुष्टे (अ) ३४.२६	विमुञ्चेयं ततो राज्यं (गो) ८३.५	विवाहं कुन मे राजन्स्त्री (गो) ४१.१०
विप्रस्तदोवाच मदस्थि (गो) ४०.४४	विमानमागतं सद्यः (अ) १०२.१०	विरजे यो मन क्षेत्रे (अ) ४०.६	विवाहं मरुतोद् राजा (गो) ४१.४६
विप्राणां पुरतः स्थित्वा (गो) ५.६८	विमानयुक्तं सुरसंयजुष्टं (गो) ८०.२०	विरजे विरजा माता (अ) ४०.१	विवाहाद्युपभोगेषु रूपं (अ) ६१.३६
विप्राणां शाश्वतो वृत्ति (अ) १२३.५४	विमानवरमाकृष्टः स्वर्गं (गो) १०.६०	विराजन्ते विमानस्था (अ) ३७.२७	विवाहा न कसौ न धर्मा (अ) १२२.११
विप्रानवाऽऽमन्य (गो) ८७.२८	विमानवर माकृष्टो तो (गो) १०.८५	विराजन्त्य कव्यप्रभव (अ) १०४.१२३	विवाहा बहुवो राजन्राज्ञा (गो) ४१.१५
विप्रान्नवान्विभः (अ) ४५.८१	विमानैर्नाकं वर्णनं (अ) २६.५६	विरूपरूपी ब्रह्मण (अ) १२०.१०१	विवाहाय महामात्यो (गो) ४१.४१
विप्रान्नानाविधैरर्त्नै (अ) ४५.८०	विमानैर्नाकं वर्णनं (अ) ४८.४४	विरूपाय सुरुपाय (गो) ६८.३४	विवाहाय करोत्संघि (गो) ४१.३७
विप्रो विधैव भवति (गो) ५६.६२	विमानैर्नाकं वर्णनं (अ) ५६.६	विलासललित प्राह (अ) ८५.११	विवाहायं ततः सव (अ) ६१.४
विप्लुषो मलिकाद्याश्च (अ) ११३-१२६	विमानैर्नाकं वर्णनं (अ) ६४.५६	विलासिवायजासेषु (अ) ८४.१५	विवाहे गुरुकन्याया (अ) ३४.६५
			विवाहे तत्र निवृत्ते (अ) ६२.१०
			विशिक्षतोऽनाय (अ) १३७.३५
			विविधाण्यनुमानानि (अ) ४५.६५
			विविधास्तवाद्यय कष्टा (अ) १०६.५२
			विविधैः पादपैः पुष्पैः (अ) ४१.६४
			विष्मय तं नृपः कुर्वाण (गो) ५३.४८
			विशान्ति येन धर्मज्ञाः (अ) १०५.११२
			विशान्ति वा वनाद्वाज्य (अ) १३१.२४
			विशान्ति सर्वतोर्षानि (अ) ५६.१६
			विशान्त्य करणी वेति (गो) १००.६०
			विशसन्धं ध्वमांसं च (गो) २३.११
			विशिष्टं सर्वभूतानां (अ) ४२.५५
			विशुद्धः स द्विजातिभ्यो (अ) ११५.५६
			विशेषतः पुनस्ताम्यः (गो) ६७.३७
			विशेषतस्तु गंगायाः (गो) १३.२२
			विशेषतस्त्वपि शिख (गो) ५८.५६
			विशेषस्तत्र चान्द्रोऽस्ति (अ) ११२.४
			विशेषाद्वा न चरणप्रदाना- (गो) ७.३१
			विशेषान्तास्तस्तेभ्यः (अ) २१.३५
			विशेषेणाप्य वरुणश्चा- (गो) ३४.८३

विशेषोऽयं महासर्पो बभूव (गी) ४१.७	विश्वस्त बभूवका (श्री) ६७.१७	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विष्णुर्देवांश्च दनुजगोहं (गी) ६१.१८	विष्णोरपि हि ये पूज्या (गी) ३४.६४
विश्वामयन्ति ये (ब्र) १०७.३६	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विष्णुनाम्ना स वेदेषु (ब्र) १२४.४०	विष्णोरमितवीर्यस्य (ब्र) १०४.१६२
विश्वाम्य देव बभूवन् (गी) ५८.१५	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विष्णुना सहिताः सर्वे (ब्र) ३७.२४	विष्णोस्तत्पत्तिमावचर्गा (ब्र) ७०.६५
विष्णुर्गर्भमुतः श्रीमान् (गी) १३.२	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विष्णुना सहिताः सर्वे (ब्र) ३७.२४	विष्णोर्देव कुलस्याद्यः (ब्र) १२०.६१
विश्वकर्मा च विष्णुश्च (ब्र) ४७.२५	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विष्णुना सहिताः सर्वे (ब्र) ३७.२४	विष्णोः श्रुताः कथाश्चित्राः (गी) ६६.१४
विश्वकर्मात्मज न मा त्वं (गी) १३.२४	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विष्णुना सहिताः सर्वे (ब्र) ३७.२४	विष्णोस्तस्यानुभावेन (ब्र) १०३.६६
विश्वकर्माभ्यनुज्ञातः (ब्र) ३०.८१	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विष्णुना सहिताः सर्वे (ब्र) ३७.२४	विष्णोस्तु दिवसे प्राप्ते (ब्र) ६०.१६
विश्वकर्मा महाभागी (ब्र) १.१५७	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विष्णुना सहिताः सर्वे (ब्र) ३७.२४	विसर्गस्य प्रज्ञानां वै (ब्र) ३.५८
विश्वकर्मा स्वयं त्वष्टा (गी) ३.६	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विष्णुना सहिताः सर्वे (ब्र) ३७.२४	विसर्ज्य तथा युयं (गी) ६१.५२
विश्वकर्मा द्विजभूतं च (ब्र) ३१.१६	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विष्णुना सहिताः सर्वे (ब्र) ३७.२४	विसृष्टा गीतमेनासौ (गी) १०२.२
विश्वकर्मा द्विजभूतं च (ब्र) ३१.१६	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विष्णुना सहिताः सर्वे (ब्र) ३७.२४	विस्तेण न शबन्ते वनतुं (ब्र) २३.८
विश्वकर्मा द्विजभूतं च (ब्र) ३१.१६	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विष्णुना सहिताः सर्वे (ब्र) ३७.२४	विस्तरणं कर्माणि (ब्र) १०४.८
विश्वकर्मा द्विजभूतं च (ब्र) ३१.१६	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विष्णुना सहिताः सर्वे (ब्र) ३७.२४	विस्तार एव कथितः (ब्र) १६.१
विश्वकर्मा द्विजभूतं च (ब्र) ३१.१६	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विष्णुना सहिताः सर्वे (ब्र) ३७.२४	विस्ताराव्ययं चैव यथाग्रजं (ब्र) १.३७
विश्वकर्मा द्विजभूतं च (ब्र) ३१.१६	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विष्णुना सहिताः सर्वे (ब्र) ३७.२४	विस्तारितासि युगला (ब्र) ८५.४१
विश्वकर्मा द्विजभूतं च (ब्र) ३१.१६	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विष्णुना सहिताः सर्वे (ब्र) ३७.२४	विस्तेरेण पृथोजन्म लोमहर्षण (ब्र) २.१६
विश्वकर्मा द्विजभूतं च (ब्र) ३१.१६	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विष्णुना सहिताः सर्वे (ब्र) ३७.२४	विस्तारोच्छ्रियिणो रम्या (ब्र) २५.२१
विश्वकर्मा द्विजभूतं च (ब्र) ३१.१६	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विष्णुना सहिताः सर्वे (ब्र) ३७.२४	विस्तीर्णं धूपितं धूपैः (ब्र) ६२.७
विश्वकर्मा द्विजभूतं च (ब्र) ३१.१६	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विष्णुना सहिताः सर्वे (ब्र) ३७.२४	विस्तीर्णं पुनिनं श्रीजो (ब्र) ३४.८१
विश्वकर्मा द्विजभूतं च (ब्र) ३१.१६	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विश्वस्तान्मातृगर्भस्थानि (गी) ५४.७१	विष्णुना सहिताः सर्वे (ब्र) ३७.२४	विस्तृते हिमवतपुण्ड्रे (ब्र) ३४.१

विस्फोटमूर्तिभ्रंशवासे जो (अ) १४.१५	वीरस्थानाम्बुपाके च (अ) १३४.११	वृत्र इत्युच्यते वेदे स (गी) १०३.३२	वृषभाश्वाभिर्नरैः (अ) ७६.२६	वेदशास्त्रपुराणवाचनेत्- (गी) ५३.१३४
विस्मयोत्फुल्लनयना सा (अ) ६६.४४	वीराश्चैव तुषाराद्य (अ) २५.४८	वृषा कथा वृषा भोग्यं (अ) १२२.६७	वृषलोपसंस्कर्ता भनूदो (अ) ११२.६४	वेदात्मनार्वविदिप्रो (अ) ५६.६
विस्मयो न भवेत्कस्य श्रुत्वा (अ) ७०.३	वीर्यं च सुमहत्स्य देवैरपि (अ) ५.७१	वृषा मे तपसो वीर्यं वृषा (अ) ५०.३७	वृषाङ्गवाहो वृषमस्तथा (अ) ३८.८१	वेदादानं करिष्यमि (अ) १२२.३२
विस्मितः स पिता प्राह (गी) ४१.१२	वीर्येणाञ्जो हरिरिव (गी) ३८.७५	वृद्धकौशिक मुह्यैव (गी) १००.८८	वृषेण विनिमुक्तेन (अ) ३८.१३४	वेदानां व्यसनं नेभ्यो (गी) ८८.३४
विस्वरेण ब्रुवन्तीं तौ ते (गी) ६२.५	वृकवेभ्यु पदेवी च देवकी (अ) १२.३८	वृद्धत्वमेव मरणं जीवता- (गी) ७६.१४	वृषोत्सर्गेण विधिघटकलं (अ) ६२.६३	वेदानां हरणाद्यां रसात्म- (अ) ५७.२
विहस्य पुनराहं दं (गी) १००.४४	वृकदेव्युपदेवी च मुनाम्नी (अ) १३.५८	वृद्धाद्विदुर्धरं क्रूरो (अ) ११२.६७	वृष्ट्या घृतमिदं सर्वं (अ) २५.२३	वेदानुवाच देवाग्निर्मेमस्य (गी) ५७.३६
विहस्य सर्वसंस्पर्शान्सत्वे (अ) १२६.२६	वृकाद्यास्तु सुता माद्री (अ) ६६.४	वृद्धायास्तद्वचः श्रुत्वा (गी) ३७.३५	वृष्णिस्त्रिभिधमेवं तु (अ) १२.३५	वेदान्तवेद्यं वदुपासितव्यं (गी) १०३.३६
विहस्याप परिज्जय (गी) ५४.४७	वृक्षच्छायास्तु रम्यास्तु (अ) १०७.२६	वृद्धा नदीति विरुधाता (गी) ३७.८३	वृष्णवन्द्यकुलं तस्य (अ) १२.५३	वेदान्तवङ्गान्मुह्यन् (अ) ३८.१०७
विहाय गीतमी गङ्गां (गी) ७.३३	वृक्षादृक्षं ययौ वाला (अ) ६६.१०२	वृद्धा मात्स्यवचः श्रुत्वा (गी) ४१.३१	वेगभ्रमणसंपानवायुसिन्धो (अ) ३०.८६	वेदाः प्रमाणं गवंशं (गी) ६०.१४
विहाय मधुरां रम्यां (अ) १२.५६	वृक्षास्तथाज्ये कलपुष्प- (अ) ३४.१०२	वृद्धा मात्स्यवचः श्रुत्वा (गी) ४१.४५	वेगवान्किन्तुमानुषः (अ) १०४.७६	वेदार्थं कियमाणानि यः (अ) २७.११
विहाय ग्लन्तं पाशं च (अ) ६७.३६	वृक्षास्तद्वचनं श्रुत्वा (गी) ४०.८३	वृद्धासंगममाकृणात् वज्र (गी) ३७.१	वेगेनाऽऽगम्य रोपेण (अ) १००.१६	वेदा वदन्वेनेदेव (गी) ५७.४३
विहाय सर्वं लोकान् मम (अ) ५६.८७	वृक्षास्तं वालमादाय (गी) ४०.८८	वृद्धिं गतिं तन्निमयाक्षराणि (गी) ६.८	वेतिविवाचविद्यां च (अ) १२६.६७	वेदाः साङ्गाः मयाऽऽज्ञाताः (अ) ६६.२४
विहितः सर्वमेवासी (अ) ५१.४३	वृजिनीवतश्च भविता (अ) ११८.३७	वृद्धिं दुष्ट्वा ममृशाणां (अ) १३२.४७	वेदवृत्तिना गच्छ (अ) १०.१३	वेदाहरणकार्येण (अ) ११४.३३
विहितस्य न कुर्वन्ति ये (गी) ६५.३५	वृत्तं वासुकिश्मिभीषै- (अ) ८४.३७	वृद्धिं सुखमपीष्टानि (गी) १००.२४	वेदनान्निगम्यन्द्वा (अ) १२८.६७	वेदिमण्डपकुण्डादि (गी) ३६.७३
व्रीह्य कान्धोऽयं वृषभ्यं (गी) १५.४	वृत्तं वासीः कदम्बैश्च (अ) ४२.६०	वृद्धिश्चादं च कर्तव्यं (अ) १११.१३	वेदमार्गप्रवीने च (अ) १२२.३६	वेदः संज्ञन मया गर्वो (गी) ६१.२८
व्रीणावेणुमुदङ्गानां (अ) १६.१२	वृत्त उड्राहकाले तु (अ) ३४.१३४	वृद्धो वै श्रवणे नाम न- (गी) ५३.३७	वेद मित्याभिज्ञापाप्तं (अ) १४.५६	वेदेन गीयते यस्तु पुरुषः (गी) ६०.८
व्रीणावेणुरवै रभ्यै- (अ) १०५.१११	वृत्तपूर्वाधंकायस्तु सिंह (अ) १२.५१	वृद्धा मात्स्यवचः श्रुत्वा (गी) ४१.३४	वेदवादीस्तथाचिवा- (अ) १३२.४५	वेदेऽपि वृत्तिनं कर्म तव (गी) १०१.३८
वीतरागाग्लतीन्निष्ठान्- (अ) १३२.७१	वृत्ते स्थितश्च गृध्रोऽपि (अ) ११५.५८	वृषधर्मः सुवीरश्च (अ) ११.२६	वेदवादे च ये दोषा गुणा (अ) १३२.१२	वेदपुराणे ऋषिभिः (गी) १०४.२६
वीरमादाय तं साम्बं (अ) ६६.२६	वृत्त्यर्थं घर्महृत्तोर्षा (अ) ११६.१६	वृषधर्माः सुवीराश्च (अ) ११.२७	वेदविस्मयमभिमिति (अ) १११.४०	वेदे शास्त्रं पुराणे च (अ) ६२.६६
वीर प्रमोक्षं सिद्धार्थं (अ) २३.४७	वृत्त्यर्थं याजयेत्सम्यग्न (अ) ११४.४	वृषभृत्तयो विप्रा (अ) ११.२५	वेदवेदाङ्गतत्वाः (गी) ३७.६३	वेदेपु सपुराणपु (अ) ३.५६

वेदेषु सपुराणेषु सांगोपांगेषु (अ) २८.५३	वैपरीत्यं नु यद्वक्तुं न (गो) ३६.७	वैश्यास्तु मानमास्तेषां (अ) १८.७२	व्यवसायो वृत्तिलोभः (अ) ८८.५१	वतवन्तो नराः (घ) ११७.५८
वेदोक्तं त्रिषु वर्णेषु स्नानं (अ) ६४.१६	वैरण्यामथ पुत्राणां (अ) १.१३३	वैश्वरूपि च वितार्यैर्वैश्व- (अ) २.१२०	व्यसर्जयं प्रणीनां तां (गो) ६१.६०	वतसमास्थाय कलेवरं (अ) १२१.८५
वेदोचितं श्रुतिसमग्र- (गो) १०५.७८	वैरस्यान्तं निर्व्येष्टा (अ) ११.७२	वैश्वो भवति घर्मात्मा (अ) ११५.५२	व्यस्रवस्थापितं तत्तु (गो) ३६.४६	व्रतानि सर्वे वेदाश्च (अ) ६६.६३
वेद्यं वेदविद्यां नित्यं (अ) ३१.१८	वैराजात्पुरुषाद्दीरं सतरुपा (अ) १.६२	वैश्वो वा क्षत्रियः केन (अ) ११५.६	व्याधितास्यो महारोहः (अ) ८२.३५	व्रतोपलेषको यश्च (अ) २०.२६
वेद्यो ये वेदविद्युषां (अ) ७०.४५	वैरानुबन्धं वतवान (अ) १००.३	वैश्वो ददद्विजातिभ्यः (अ) १०६.२०	व्याधिष्टं किकराणां तु (अ) ६७.७	व्रतोपवासवृष्ट्यो (गो) २.३
वेन बाहुं ममन्धुस्ते (गो) ७१.१०	वैवस्वतं पितृणां च यमं (अ) २.५	वैश्वो गङ्गा तु योगेशं (गो) १००.४२	व्याधश्च नित्यवत्पूजां (गो) ६६.२६	जोहि वीजे यथा मूलं (अ) २१.३८
वेनस्य मयिते पाणो (अ) १.७६	वैवस्वत महाभागो (अ) ४३.७०	वैश्वो वा गृह्योनिर्वा (गो) १००.७३	व्याधि जातेः समिद्धिश्च (अ) ५५.४८	विपतां वन्मनोभोऽट (गो) ५२.८४
वेनस्योरुविमध्यो वै ततः (गो) ७१.७	वैवस्वतश्च भो विप्राः सांप्रत (अ) ३५.३५	वैश्वेण गुरो मां (गो) २५.८	व्याधितो दुःखितो दानो (अ) ३८.१२४	
वेष्टिताः शस्त्रहस्तैश्च (अ) २२.२७	वैवस्वतस्य तनया (अ) ५.४४	वैश्वेण च वर्तन्ते (गो) २५.६	व्याधिमृत्युमहाघोरं (अ) १३२.६१	वा नोऽस्तु द्विपदे (अ) ३०.६५
वैर्कतञ्च नारिणं (अ) ११२.६१	वैवस्वतान्वये जात (गो) ८.३	वैष्णवं योगमास्थाय (अ) ४१.८२	व्याधो व्याप्यः क्रिया (अ) ६३.२७	शकटो वाटपयन्तं (अ) ७६.२४
वैकुण्ठत्वं च देवेषु (अ) ७०.७१	वैवस्वतान्वये जात इलो (गो) ३८.२	वैष्णवः सत्त्वसंपन्नो (अ) ४१.५	व्याप्यं व्याप्तं वतः सर्वं (अ) १२२.६५	शका भवतकाम्नोऽजाः (अ) ६.५०
वैकुण्ठदुर्गिनः श्रेणिस्त्वं (गो) ३७.७६	वैवस्वतान्वये जातो (गो) १७.२	वैष्णवा ये च कुर्वन्ति (अ) १०७.५७	व्यालप्राही यथा व्यातं (गो) १०.७६	शकुन्तानामिवाऽऽरुणे (अ) १२८.२५
वैशानसैर्वालिखित्यै- (अ) ६२.३२	वैवस्वतेऽतरे तस्मिन्सांप्रतं (अ) २.६३	व्यवसत्स्वरूपमध्यस्ते (अ) १२५.३५	व्यासतीर्थमिति स्थातं (गो) ८८.१	शनिमतोमर च कशः (अ) १०५.६८
वैशवीसंगमार्थैश्च (गो) ३५.२४	वैशाखस्य तृतीयायां (अ) १११.५५	व्यविततस्तस्य शब्दस्य (अ) १४.३७	व्यासतीर्थं सोमनीर्थ तीर्थं (अ) २३.१३	शनिभिर्मिश्रितार्णवश्च (अ) १०५.८४
वैतरण्यां च यद्वक्तुं (अ) १३२.३०	वैशाखी च तथा भद्रा (अ) १२.३७	व्यङ्गिनी वर्जयेत्कन्यां (अ) ११३.७३	व्यास वाक्यं च ते सर्वे (अ) १०३.६४	शव्यथाऽग्नेन कानिन (अ) १३२.६६
वैदिकी पुण्यगाथाऽस्ति या (गो) ५०.३	वैशालं शुक्ल द्वादश्यां (अ) ६६.१४	व्यशापयत्स्वयं वाक्यं (गो) २०.१३	व्यासस्य वचनं श्रुत्वा (अ) ७१.१	शक्रोदावरातीरे (गो) १८.२१
वैदिकैर्लोकिर्लोकैश्च (गो) ६८.३२	वैश्वकर्म च यो विप्रो (अ) ११५.१६	व्यतीतान्यय वर्षाणि (गो) ३४.४३	व्योकारास्ताम्रकाराश्च (अ) ४२.४१	शक्रस्य वचनं श्रुत्वा (अ) ६६.२७
वैदेही च समासाद्य रामो (गो) ८४.३	वैश्वस्य वचनं श्रुत्वा (गो) १००.५७	व्यथिता मामुवाजमुः (गो) ६०.३	व्यजति ते मुनिश्रेष्ठा (अ) ११६.२६	शक्रादयोऽपि शिवदाः (गो) ३६.४१
वैद्यतो जाठरश्चानि- (अ) ३१.३७	वैश्या इव च राजन्या (अ) १२३.२८	व्यभिचारात्सद्योर्ध्वं च (गो) ५८.५१	व्यथाः कणेऽभयंस्तस्य (अ) ७७.३६	शक्रादीन् विबुधाच्छ्रेष्ठां (अ) ५१.७.
वैनेतेयं नमस्कृत्य (अ) ५४.१६	वैश्याः कुषिबणिज्यादि (अ) १२२.३६	व्यभ्रो नमसि देवेन्द्रे (अ) ८०.२२	व्रतचर्चापरिह्राया वेदाः (अ) १२२.६६	

[illegible]

शांत्यर्थं सर्वभूतानां (ब)	३८.११३	शाल्वश्च कणिकारश्च (ब)	१.५	शिरः स्नानं च कुर्वीत (ब)	११३.७२	शिवेन रक्षितं स्वेतं वयं (गी)	२५.२८	शुक्लपञ्चस्य सप्तम्याम् (ब)	२७.२६
शापप्राप्तां जरां नाथ (गी)	७६.५०	शाल्वस्ताल्वस्तमाल्वश्च (ब)	१.७	शिरोदेशे हृत्वं तैर्ब (गी)	८.३१	शिवेशाभ्यां मुक्तपाशो (गी)	१०१.५६	शुक्लरूपधरो विष्णु (गी)	६१.५७
शापं नाशं च पुत्राणां (गी)	५५.१०३	शाल्वस्ताल्वस्तमाल्वश्च (ब)	५१.५६	शिरोमात्रं तु यः पश्येत् (गी)	५३.१६	शिवेशं स्थापिते विश्व (ब)	५३.६५	शुक्लतोहिते कृष्णानि- (ब)	१३३.५५
शापस्थान्ते महाबाहु- (ब)	६.५५	शाल्वस्तस्येश्वरो योरो (ब)	१८.२२	शिरोमात्रं मुराः सर्वे (गी)	३६.३६	शिवेशं चेना देहं (गी)	३६.१०	शुक्लवर्णं प्रवर्णन्तम् (ब)	५८.६
शापाच्छचीपतेस्तथ (गी)	१५.१५	शाल्वस्तेन समुद्रोऽसा (ब)	१८.२४	शिरोरोमप्रतिपदाय (ब)	१२६.३०	शिवमारुक्तिं प्रोवतं (ब)	२२.४	शुक्लवर्णं तथैवाऽऽऽः (ब)	११३.१२३
शापेऽपराणां तु नाहं (गी)	५०.६२	शास्त्रीमास्त्रो लोकिणो (ब)	५३.६८	शिविमुखाय विम्रेष्टाः (ब)	५७.५३	शिव्यान् पुत्रांश्च जायां (गी)	२३.७	शुचिना धारवाभ्येतं (ब)	३०.३४
शापोऽयं विनिवर्तत (ब)	५.२५	शास्त्रेषु यत्फलं प्रोवतं (ब)	६२.८२	शिवदत्तेन दंष्ट्रेण नदी (गी)	२५.१४	शिव्यास्तदाश्रमात (गी)	३७.५८	शुचिर्मतःस्माऽऽय (ब)	१२१.६६
शांभवं वेणवं चैव (गी)	१०१.४७	शास्त्रोक्तस्याप्रवक्तारो (ब)	१३२.३२	शिवध्यानं कनिरतो (गी)	५०.११७	शोर्धं गच्छन्तु हे दूता (गी)	६८.१६	शुचिः शुक्रः सहस्रवै (ब)	३.१६
शाङ्गं चक्रायुषं क्षत्रो (ब)	११८.२३	शिक्षविद्विनी हविर्धानमन्त्र (ब)	१.८६	शिवः प्रहृष्टस्तदा नवानां (गी)	५०.२१४	शोर्धं ज्वरति धनशालाः (ब)	१०५.५०	शुद्धकोपीनयासाश्च (ब)	५५.२०
शाङ्गं बानासिंसंयुतं (ब)	५७.६	शिक्षण्टो पुङ्करोक्षश्च (ब)	३८.७६	शिवं पूजयतो भक्त्या (गी)	२५.१०	शोर्धं गच्छन्तु हे दूता (गी)	१२६.८	शुद्धं धाममयाततं (ब)	१२७.२६
शाङ्गं मुर्तमहावेगं (गी)	६१.२५	शिक्षरिणां यथा मेरुः (ब)	६६.१७	शिव या मूर्तयः (ब)	३५.८४	शोर्धं गच्छन्तु हे दूता (गी)	१२३.७५	शुद्धि नेः शर्करां तु (ब)	११२.१३६
शाङ्गं यत्सोऽकविख्यातं (गी)	६१.११६	शिक्षिवातः सर्वदूर्यः (ब)	१६.३४	शिवरूपेण ययाति (गी)	५८.५७	शुद्धाणि सर्वेषां (ब)	३८.११७	शुद्धः शोर्धं तु (गी)	३०.७७
शाङ्गं लचर्मवसनं शशांकितं (ब)	५६.१५	शिक्षिलां गीमघ कुमां (गी)	३७.१४	शिवलोके मुनिश्रेष्ठा (ब)	५१.७३	शुद्धाभ्यां जगामा (गी)	५८.१६	शुद्धः शोर्धं च (गी)	३४.७७
शाङ्गं चैति विरुपातं (गी)	५८.२	शिवेष्टुरभक्त्युज उद्यतः (ब)	१३.७	शिवविष्णुसंरिग्मातु (गी)	१०१.५८	शुद्धीर्धमिति विरुपातं (गी)	२५.१	शुद्धाभ्यां च धर्मो (ब)	३८.११५
शालग्रामचक्रतीर्थं कप्ली (ब)	२३.१७	शिव्या पयाष्णी निविष्ट्या (ब)	२५.३३	शिवविष्णुसंरिग्मातु (गी)	१०१.५८	शुद्धीर्धमिति विरुपातं (गी)	२५.१	शुद्धं च शुद्धं निरुधं (गी)	५.६०
शालग्रामे महाचैश्यां (ब)	६२.८७	शिवस्तु शिवयो विश्रा (ब)	११.२५	शिवविष्णुसंरिग्मातु (गी)	१०१.५८	शुद्धीर्धमिति विरुपातं (गी)	२५.१	शुद्ध मायतं मन्त्रे (गी)	३.३
शालग्रामांस्तमालांश्च (ब)	६६.३७	शिरः काये समाविष्टं (गी)	३६.३४	शिवविष्णुसंरिग्मातु (गी)	१०१.५८	शुद्धीर्धमिति विरुपातं (गी)	२५.१	शुद्धाभ्यां च धर्मो (ब)	३८.११५
शालग्रामांश्च हिरण्यशो (ब)	८.५६	शिरः प्रकल्पयन् विष्णु (ब)	३४.३६	शिवविष्णुसंरिग्मातु (गी)	१०१.५८	शुद्धीर्धमिति विरुपातं (गी)	२५.१	शुद्धेन कर्मणा देवि (ब)	११६.५४
शालिनिश्च तथा मेधैः (ब)	१.११	शिरसा निधूतां श्रत्वा (गी)	५.१३	शिवविष्णुसंरिग्मातु (गी)	१०१.५८	शुद्धीर्धमिति विरुपातं (गी)	२५.१	शुद्धेन मनसाध्यायं (ब)	७६.२२
शालीन् खाद विनाशाय (गी)	५.५८	शिरसा नैव युज्यते (गी)	३६.३६	शिवविष्णुसंरिग्मातु (गी)	१०१.५८	शुद्धीर्धमिति विरुपातं (गी)	२५.१		

शुभैः कर्मफलैर्देवि (ब्र)	११६.३६	शुभानामाजिनानां च (ब्र)	११३.११६	शुशुब्धं मुनिशार्दूलाः (ब्र)	२६.२६	शुशुब्धं मुनिशार्दूलाः (ब्र)	३८.१६८	शोचन्त्युत्पत्ताह्वं (गौ)	५३.१६१
शुशुब्धेदेव देवस्य (ब्र)	३४.६३	शूल शक्ति गदाद्य (ब्र)	१०६.१०३	शुशुब्धं मुनिशार्दूलाः (ब्र)	३२.५५	शुशुब्धं मुनिशार्दूलाः (ब्र)	३२.१०३	शोचन्तः स्वानि कर्माणि (ब्र)	१०६.२६
शुशुब्धपरा नित्यं (गौ)	४०.१७५	शुलेध्वारोप्यमाणानां (ब्र)	१२६.४७	शुशुब्धं मुनिशार्दूलाः (ब्र)	३६.१०	शुशुब्धं मुनिशार्दूलाः (ब्र)	६७.३१	शोचमाचारतः शुद्ध- (ब्र)	१३०.५४
शुशुब्धं तत्र करोति (गौ)	८७.२२	शुगतीर्थं महातीर्थं (ब्र)	२३.५८	शुशुब्धं मुनिशार्दूलाः (ब्र)	४४.२	शुशुब्धं मुनिशार्दूलाः (ब्र)	१०.५१	शोचादिस्नानसंख्यादि (गौ)	२२.१५
शुशुब्धमागस्तां देवीं (गौ)	५४.५४	शुगानि तस्य तु गिरैः (ब्र)	३४.१११	शुशुब्धं मुनिशार्दूलाः (ब्र)	५५.१८	शोचतीर्यमिति क्पातं (गौ)	४५.१	शोणा महानदी चैव (ब्र)	२५.३०
शुशुब्धो भविष्यति (ब्र)	१२३.८२	शुगतात सचो मष्टां (ब्र)	१२१.३१	शुशुब्धं मुनिशार्दूलाः (ब्र)	५६.२३	शोपस्य प्रोक्षणं (ब्र)	११३.१३४	शोणोज्ज्वलं वंशगुल्मं (ब्र)	२३.६७
शुशुब्धां परिचर्या यो (ब्र)	११५.३४	शुशुब्धं कीर्तयिष्यामि (ब्र)	२.२४	शुशुब्धं मुनिशार्दूलाः (ब्र)	५७.८	शोपस्य मरणाद्यां (ब्र)	५.१०७	शोभनं ते मतं वस्तु (ब्र)	७६.२६
शुशुब्धो पुनश्चिन्त्यं (गौ)	५.४८	शुशुब्धं तरययो विप्राः (ब्र)	५५.१२	शुशुब्धं मुनिशार्दूलाः (ब्र)	६०.११	शोपास्य वदगुणान्वचनं (ब्र)	१६.१४	शोषं वास्ये क्षणादेव (गौ)	४३.१३
शुशुब्धकाष्ठानि वर्णानि (गौ)	१०.६३	शुशुब्धं तं महामाया (ब्र)	१०४.२२	शुशुब्धं मुनिशार्दूलाः (ब्र)	६४.१०	शोपास्य वदगुणान्वचनं (ब्र)	४५.११	शोषिणश्च प्रचक्षते (ब्र)	५२.१३
शुशुब्धकाष्ठे तथारण्ये (गौ)	८०.८	शुशुब्धं तृपशार्दूला (ब्र)	४५.१६	शुशुब्धं मुनिशार्दूलाः (ब्र)	६६.६	शोपास्य प्रददी गूलं (गौ)	११५.३६	शोष्यने दृश्यते भूयो (गौ)	५३.११५
शुशुब्धं मम गात्राणि (गौ)	६३.२५	शुशुब्धं पूर्वसंयुतां (ब्र)	४३.४	शुशुब्धं मुनिशार्दूलाः (ब्र)	७२.१	शोपास्य विजिताहारो (ब्र)	४५.२	शोचं क्षेवाऽऽमनः (ब्र)	१२८.४६
शुशुब्धः कर्माणि कर्माणि (ब्र)	११५.३३	शुशुब्धं भारत सर्वं (ब्र)	३५.१४	शुशुब्धं मुनिशार्दूलाः (ब्र)	१०५.६	शोपास्य विजिताहारो (ब्र)	५३.२०	शोचाचारगतस्तत्र कार्यं (ब्र)	११४.३३
शुशुब्धस्तु कर्मणा केन (ब्र)	११५.३	शुशुब्धं मनुष्यः कर्म (ब्र)	६६.३	शुशुब्धं मुनिशार्दूलाः (ब्र)	१११.२	शोपास्य विजिताहारो (ब्र)	११२.२५	शोचामनुष्यः शमीकस्तु (ब्र)	१२.३३
शुशुब्धानां ध्यायकामानां (ब्र)	११५.४८	शुशुब्धं मनुष्यः सर्वं (ब्र)	२४.२७	शुशुब्धं मुनिशार्दूलाः (ब्र)	१२.७	शोपास्य विजिताहारो (ब्र)	३४.१२६	शोचामनुष्यः तु तद्रूपं संज्ञा (ब्र)	४.६
शुशुब्धानं गृहीतं देवि (ब्र)	११५.२४	शुशुब्धं मनुष्यः सर्वं (ब्र)	२५.१	शुशुब्धं मुनिशार्दूलाः (ब्र)	१२१.३	शोपास्य विजिताहारो (ब्र)	२.१०८	शोचामनुष्यः तु तद्रूपं संज्ञा (ब्र)	४.६
शुशुब्धान्नायमं वेण (ब्र)	११५.२५	शुशुब्धं मनुष्यः सर्वं (ब्र)	६५.४	शुशुब्धं मुनिशार्दूलाः (ब्र)	१२१.३	शोपास्य विजिताहारो (ब्र)	१६.५३	शोचामनुष्यः तु तद्रूपं संज्ञा (ब्र)	४.६
शुशुब्धं द्विजशुभ्रवात्- (ब्र)	१२२.७६	शुशुब्धं मनुष्यः सर्वं (ब्र)	१००.१	शुशुब्धं मुनिशार्दूलाः (ब्र)	१२१.३	शोपास्य विजिताहारो (ब्र)	५३.५८	शोचामनुष्यः तु तद्रूपं संज्ञा (ब्र)	४.६
शुशुब्धोऽपि द्विजवस्त्रेभ्य (ब्र)	११५.५५	शुशुब्धं मनुष्यः सर्वं (ब्र)	१३२.३	शुशुब्धं मुनिशार्दूलाः (ब्र)	१२१.३	शोपास्य विजिताहारो (ब्र)	५३.५८	शोचामनुष्यः तु तद्रूपं संज्ञा (ब्र)	४.६
शुशुब्धोऽप्यागमसंयन्तो (ब्र)	११५.५३	शुशुब्धं मनुष्यः स्मानं (ब्र)	६२.२	शुशुब्धं मुनिशार्दूलाः (ब्र)	१२१.३	शोपास्य विजिताहारो (ब्र)	५३.५८	शोचामनुष्यः तु तद्रूपं संज्ञा (ब्र)	४.६
शुशुब्धोऽपि तद्वत् (गौ)	४१.३६	शुशुब्धं मुनिशार्दूलाः (ब्र)	११.२	शुशुब्धं मुनिशार्दूलाः (ब्र)	१२१.३	शोपास्य विजिताहारो (ब्र)	५३.५८	शोचामनुष्यः तु तद्रूपं संज्ञा (ब्र)	४.६

अद्वया विधिबत्पूज्य (ब्र) ११६.१०	अधःकालं नमस्तेऽस्तु (ब) ४८.१०	श्रुतं भगवतो वाक्यं (ब्र) १०८.१२	श्रुत्वापंचविंशतिस्तु (ब्र) ११.२१०	श्रुत्वेवं ते मुनिवराः कथा (ब्र) ३६.१
अद्वया संगमे स्नात्वा (गी) ५१.२४	अधः प्राप्नोति पंचम्यां (ब्र) १११.१६	श्रुतं मे ब्रह्मणो वाक्यं (ब्र) ३०.७६	श्रुत्वा परब्रह्मवाक्यं (गी) ६३.२६	श्रुत्वेवं देवदेवस्य (ब्र) ५६.७८
अद्वया व कौशिकी देवी (ब्र) ६९.५८	अध्या न भ्रामितः को वा (गी) ८१.१५	श्रुतमस्ति पुनश्चेदं (गी) ५६.५४	श्रुत्वा मडावयपीपूर्वं (गी) १०५.६	श्रुत्वेवं यममार्गं ते (ब्र) १०८.१
अद्वान्वितायाय गुणान् (ब्र) १३७.३४	अध्वर्मः स कथं गर्भे (ब्र) ७०.१६	श्रुतवन्तो दयावन्तः (ब्र) ११६.३४	श्रुत्वातर्नादं पुत्राणं (गी) ८६.२८	श्रुत्वेवं वचनं तस्य तदा (ब्र) ४७.४१
अमृतोऽयन्तर्धर्माश्च (ब्र) ६०.८	अधीमानं ततः कृष्णः (ब्र) ७८.२७	श्रुतवान्विभिः पूर्वं (ब्र) ५६.२५	श्रुत्वाः तस्मिन्तोऽप्रत्य- (गी) ६७.८	श्रुत्वेवं वचनं तस्य (ब्र) ४८.६०
अवर्णं पठनं वाऽपि (गी) १०५.६२	अधीमान्मा सह गोविन्दः (ब्र) ७८.२६	श्रुतिवाक्योदितं सूक्ष्मं (ब्र) १२.६६६	श्रुत्वा वाणीं श्रुतां तस्य (ब्र) ५३.५६	श्रुत्वेवं वचनं तस्या (ब्र) ४३.२१
आढ कर्माणि वर्ज्यानि (ब्र) ११२.११०	अधीवर्तश्चकोरश्च (ब्र) २५.२४	श्रुतिस्मृत्युदितं धर्मं (ब्र) ११३.१७०	श्रुत्वा वैवस्वतस्मैतद्- (ब्र) ४३.७४	श्रुत्वेवं वचनं तस्याः (ब्र) ६६.५८
आढकालेनकाले च (ब्र) ५७.५५	अधीमते विदुषे यूने (गी) ६५.८	श्रुतैः समाकृत्य हरप्रभुत्व (गी) ६.२१	श्रुत्वा शब्दं मृदुमरुतं (ब्र) ३४.११७	श्रुतैर्वयं वामुदेवस्य (ब्र) ४८.६
आढं कुर्वन्निस्त्राम्बु- (ब्र) १२२.३२	अधीमहादेवचरणमहाभक्त (गी) ६६.४६	श्रुतोऽस्माभिः सुरश्रेष्ठ (ब्र) २७.१	श्रुत्वा स देशा वचनं (ब्र) ३६.४०	श्रुतैर्वयं सा जगन्माता (ब्र) ११८.१
आढं कुर्वन्ति मनुजा- (ब्र) १११.४४	अधीमान् रामो मम (गी) १००.५८	श्रुत्वा शेषस्य माहात्म्यं (ब्र) ६६.६	श्रुत्वा स वचनं तस्य (ब्र) ५०.४३	श्रुयते सर्वनाशेषु (गी) ५३.१७५
आढं कृत्वा विधानेन (ब्र) ११२.५५	अधीमास्त्रिमूर्तिकृद्देवो (ब्र) ४३.२८	श्रुत्वा तत्सकलं कर्मो (ब्र) ८२.४	श्रुत्वा स वचनं तस्य (ब्र) ५२.७	श्रुयतां पृथिवीपाल (ब्र) १३३.११
आढमेतेषु दातव्यं (ब्र) १११.८८	अधीवत्सकीस्तुमघरं (ब्र) ४७.४४	श्रुत्वा तमाह सा कृष्णं (ब्र) ८५.७	श्रुत्वा स वचनं तेषां (ब्र) १२७.२	श्रुयतां भो मुनिश्रेष्ठा (ब्र) १२२.३
आढीयस्वयंप्राप्ति (ब्र) १११.५८	अधीवत्सलक्ष्मसंयुक्तां (ब्र) ६७.३४	श्रुत्वा तस्य मुनोजप्यं (ब्र) ६६.११६	श्रुत्वा स वचनं विप्राः (ब्र) ५३.३	श्रुयतां गोहृताय वं (ब्र) १२०.७७
आढे दाने विवाहे च यज्ञे (सु) २६.४	अधीवत्सलाञ्छनैर्मुक्ताः (ब्र) ६५.३१	श्रुत्वा तु देवो तं नादं (ब्र) ३३.३६	श्रुत्वा सुगणानां तु वाक्यं (ब्र) ६.१४	श्रुयते यमलोकाय (ब्र) १०५.३
आगतसंवाहका ये च (ब्र) १०५.११३	अधीवत्सवक्षसं देवं (ब्र) ५२.३	श्रुत्वा तु वडं पीतस्त्वय (ब्र) ११.१८६	श्रुत्वा स वचनं तेषां (ब्र) २४.२६	श्रुयते मार्गमग्निचट्म् (ब्र) ११७.५४
आचयेद्ब्राह्मणो यस्तु (ब्र) १३८.३८	अधीवत्सवक्षसं (ब्र) ८४.४१	श्रुत्वा तु वचनं तेषां (ब्र) २४.२६	श्रुत्वा तु विस्मयाविष्ट (गी) ३०.१५	श्रुयते तत्रमनो विप्रा (ब्र) १३२.६५
आचयेद्यश्च विप्रैः (ब्र) ३८.१३७	अधीवत्सलाङ्ग जगद्गाम (ब्र) ८५.४४	श्रुत्वा तु वचनं तेषां (ब्र) २४.२६	श्रुत्वा ते तु तदा सर्वे (ब्र) ४५.१४	श्रुयते विटपिनं श्रुतं (गी) १०.२०
आचरन्तस्य तु दायादो (ब्र) ५.५४	अधीवत्सोत्सुकसंयुक्तं (ब्र) ४६.१६	श्रुत्वा ते वचनं तस्य (ब्र) १२७.३१	श्रुत्वा ते वचनं तस्य (ब्र) १२७.३१	श्रुयते तोषा जिह्वा (ब्र) १८.२८
आचिनश्चापि ते सर्वे (ब्र) ४५.१४	अधीवत्सजगन्ध्वज (ब्र) २३.२६	श्रुत्वा ते वचनं तस्य (ब्र) १२७.३१	श्रुत्वाऽऽदौ योगशास्त्राणि (ब्र) १२७.४	श्रुयते मिच्छाम तद्ब्रह्मज्ञेन (ब्र) २६.१०
आचिते च महाक्याने (ब्र) ३७.६२	श्रुतं फलं यौतिकाया (ब्र) १२१.१			

श्रीतुमिच्छामहे देव कथा-(अ) ४४.१	श्वकल्कः काशिराजस्य (अ) १२.७	श्वेतं नेतुमिहाऽऽयातः (गी) २४.१२	पट्टिवर्षं सहस्राणि (अ) ११.७३	सर्वभागं मनुष्येभ्यो (अ) ११०.८४
श्रीतुमिच्छामहे त्वतो (अ) १२२.२	श्वकल्कस्तु मुनिश्चेष्टा (अ) १२.४	श्वेतमाधवमालोचय (अ) ५७.१	पट्टिवर्षं सहस्राणि (गी) ७.३०	संवेष्टयित्वा नष्टवन्ति (अ) ५०.१२
श्रीतुमिच्छामहे देव (अ) ६४.६	श्वभोजनोऽप्या प्रतिष्ठा (अ) २०.५	श्वेतमाधवमाहात्म्यं (अ) ५६.४	पट्टिवर्षं सहस्राणि (गी) ८५.७	संवेष्टितो देवगणमहेष्टः (गी) ४४.१२
श्रीतुमिच्छामहे देव (अ) ६५.१	श्वभ्यांस च सहितः (गी) ६१.३६	श्वेतस्यैतद्वचः श्रुत्वा (अ) ५६.१८	पट्टिवर्षं सहस्राणि (गी) १०५.८४	संवाद्यो नो महानथ (अ) ४३.३
श्रीतुमिच्छामहे देव (अ) ६७.४७	श्वभांसमेव नो देहित्वं (गी) २३.१६	श्वेतोऽथ हरिश्चर्येव (अ) १८.२३	पट्टं तु संप्रवक्ष्यामि (अ) ३.२६	संसर्गाणि समस्तानि (अ) ५६.६७
श्रीतुमिच्छामहे ब्रह्मन् (अ) ११४.१	श्वयोनी तु स संभूतः (अ) १०५.५६	श्वेतोनाम पुरा विप्रो (गी) २४.२	पट्टं जनभक्षको यस्तु (अ) १०७.४६	संसारकूपे पतितोऽस्मि (गी) ४७.७
श्रीतुमिच्छामहे भूयो (अ) ६६.१	श्वशुरस्य तु तद्वाच्यं (गी) ७४.२०	श्वोष्माविनि विवाहे (अ) ६१.६	पट्टेऽपि जातमाने तु (अ) ६१.१४	संसारचक्रं परिवर्तनमाने (गी) ४०.६५
श्रीतुमिच्छामहे सूत (अ) १.२०	श्वश्रुपशुरभूषिष्ठा (अ) १२२.५४	य	स	संसारतापत्रयावदध्याः (गी) ३८.११२
श्रीयं त्ववचशुभोजिह्वा (अ) १३३.२६	श्वः सः येन समेष्यामि (अ) १२०.१६	यट्कर्मनिरताश्च (अ) २६.५	सं युज्यमानस्तपसा (अ) १३.३६	संसारपतितस्य कोऽग्रतो- (अ) ८८.३०
श्रोतरम्यः सुमधुरः (अ) ४०.२१	इवा च नै जायते मूढः (अ) १०८.७६	यट्गताधिक साहसं (गी) ५०.१८	संयोगानां तथा दृष्ट्वा (अ) १३२.४८	संसारमध्ये मायायास्तथा (अ) ६४.१२
श्रोतिषाः काण्डप्लवच (अ) १२३.६	इवा ततो जायते मूकः (अ) १०८.४६	यट्गुणेन तपोलोकात् (अ) २१.१५	संरक्षितोऽयं रमिषधितश्च (गी) ४०.१६०	संसारसागरगमां (अ) १३०.२६
श्लक्ष्णा वाणीं स्वच्छ (अ) ११६.२०	श्वानमाजिगृध्रश्च (अ) १०५.१२२	यट्दक्षिणे तथा तीरे (गी) २४.४८	संरक्षो तावुभौ तज (अ) १५.१३	संसारसागरे घोरे निःसारे (अ) ५४.३६
श्लयद्दशैर्वाग्निहस्तोऽय (अ) १२६.३७	श्वानैर्व्याघ्रैर्वृकैः (अ) १०५.८५	यट्दक्षिणं राजशाट्वं (अ) १३७.१२	संरक्षरकरोऽयवत्यः (अ) ३१.३६	संसार सागरे मग्नं (अ) ५४.३
श्लायङ्कृते तपः श्रेतायां (गी) ६.३६	श्वापदप्रचुरत्वं च श्वो (अ) १२३.१४	यट्दक्षिणं विमलं वृद्धम (अ) १३७.८	संरक्षरं तथा गव्यं (अ) १११.२८	संसार सागरे मग्नं (अ) ६४.३०
श्लिष्टमूलापदमस्तु (अ) ११०.५४	श्वेत गंगा नरः स्नात्वा (अ) ५६.३	यट्दक्षिणं प्रबुद्धं (अ) १३७.१८	संरक्षरमुपासीत (अ) ६७.५	संसारार्णवरोत्थाय (अ) ५६.४६
श्लोकोऽपि चाय (अ) ११.१३६	श्वेत गंगेति गास्यति (अ) ५६.८४	यट्दक्षिणोऽयमिति (अ) १३७.१७	संरक्षरस्य पर्यन्ते (अ) ५.६४	संसारेऽस्मिञ्जगन्नाथ (अ) ६६.१८१
श्वः कथयते मया सर्वं (गी) २२.२६	श्वेततीर्थमिति क्वातं (गी) २४.१	यट्दक्षिणं सुखं (अ) ६४.६८	संवर्तः कौशिकोऽयं (अ) २४.१२	संसारेऽस्मिन्निरात्म्ये (अ) ५२.१८
श्वतुष्ट्या विद्यते सुभुः (गी) ३७.५८	श्वेतपिगलनेत्राय कृष्ण- (अ) ३८.३५	यट्दक्षिणं बुद्धिः (अ) ३०.३	संवर्तोऽयं कश्चैव संवर्तः (अ) ३८.६४	संसारेऽस्मिन्महाघोरे (अ) ११८.५
श्वपाकोऽपि च मज्जुवतः (अ) ६६.१८८	श्वेतं च लोहितं चैव (अ) १८.२६	यट्दक्षिणं काले (अ) १५.३७	संवाद्यश्च पुरां रवासीन् (गी) ६७.२	संसारेऽस्मिन्महाघोरे (अ) १२१.४
श्वः प्रतीक्षस्व पश्यान्ते- (गी) ६६.३४	श्वेतं द्विजं भक्तमनायुधं (गी) २४.२८	यट्दक्षिणं सहस्राणि (अ) ६.५२	संवाद्य तास्तदा राजा (अ) ४८.४६	संस्तुतो भगवानित्यं (अ) ६५.१

संस्तूयमानः स तदा (ब्र)	३०.३८	स एव कर्षं सर्वस्य (गी)	५८.५५	स कृतार्थो मत्स्योक्त (गी)	२६.३०	सगरस्याऽऽत्मजा बीराः (ब्र)	६.६२	सङ्गस्तु परमोऽवमो (गी)	६६.१५
संस्तूयमानो रामस्तु (ब्र)	७८.४४	स एव बृहत्या पर्वण्यो (ब्र)	११.१७५	सकृत्सर्वस्य तु धामं (गी)	३७.५१	स गातायुनरस्तेन (ब्र)	१०८.१०६	संप्रामं सुमहाधीरं (ब्र)	६७.३१
संस्थाप्य वत्पुत्र (गी)	७३.११	स एव साधनं ते स्वात्मेन (गी)	६१.१६	सकृदाश्रयति योत्तर्यः (ब्र)	६८.२१	स गाधिरभवशाजा (ब्र)	११.६१	संधाममलुलं चक्रे रक्षो (ब्र)	६७.५५
संस्थाप्य यत्र देवेशः (गी)	४०.२१०	स एव हृदि सर्वासु (ब्र)	१३३.३६	स कृत्वा बालकं तु (ब्र)	२३.३३	स गृहीत्या तदापाशान- (गी)	१०१.१३	संधामानुवह्निज्ज्वाला (ब्र)	११.१६४
संस्तूयप्रणिपत्यैव (ब्र)	८८.२५	स एवेन्द्रः स वरुणः (गी)	१०३.३१	स कृत्वा राज्यमेकाग्र्यं (ब्र)	५६.२६	संक्षयं तु रुक्म्येन (ब्र)	७८.२६	संश्रमे रिपवः पृष्ठं (गी)	५४.७६
संहनादो निकुम्भस्य (ब्र)	५.८६	स एष भगवान्कोट्य (ब्र)	३७.५२	स कृत्वा चित्तो येन (ब्र)	५८.४६	संक्षयं सुभद्रां च लभेत् (ब्र)	६४.४	स च एवं धनुष्पाणि (गी)	६४.६
संहस्वेदमात्रेण (गी)	७०.२६	स कथं गां गतो विष्णु (ब्र)	७०.१५	सकृदुच्चारिते वाक्ये (ब्र)	१२६.३२	संक्षयं सुभद्रां च लभेत् (ब्र)	७८.३१	स च कण्डुस्तया (ब्र)	६६.६१
स आस्ते तप वरदः (ब्र)	३२.५	स कथं तेजसो राशिः (ब्र)	३०.२	सकृद्वदन्तु तां (ध)	४०.२	संक्षयं सुभद्रां च लभेत् (ब्र)	७८.३१	स च गत्वा तथा चक्रे (ब्र)	१०२.२
स इमां दग्धमिच्छां (ब्र)	१.१०१	स कदाचिद्गृहं प्राप्तात्- (गी)	३०.१४	स कृष्णमाणस्तेजस्वी (ब्र)	३१.४२	संक्षयं सुभद्रां च लभेत् (ब्र)	७८.३१	स च तस्यै वरं प्रादात् (ब्र)	१.२२४
स ईश्वरो भ्यष्टिसमष्टि (ब्र)	१२६.७४	स कदाचिद्गृहं प्राप्तात्- (गी)	३०.२०	स कृष्णहस्तास्तप्राप्तं (ब्र)	१५.४०	संक्षयं सुभद्रां च लभेत् (ब्र)	७८.३१	स च गत्वा तथा चक्रे (ब्र)	१०२.२
स उत्पत्त्याऽऽहोविदं (ब्र)	६७.४०	स कंसं पातयामास (ब्र)	८५.४	सखिभार्यां गुरोर्भार्या (ब्र)	१०८.५२	संक्षयं सुभद्रां च लभेत् (ब्र)	७८.३१	स च गत्वा तथा चक्रे (ब्र)	१०२.२
स एव चामृतं लोके (गी)	५८.५४	स करोति ततो विप्रा (ब्र)	१२१.१०	साखी मन्त्रेण सा निर्यं (गी)	१०.३२	संक्षयं सुभद्रां च लभेत् (ब्र)	७८.३१	स च गत्वा तथा चक्रे (ब्र)	१०२.२
स एव च तदा विप्रा (ब्र)	१३१.२०	सकल भूवन मूर्तिमूर्ति (ब्र)	६४.७३	साखी मन्त्रेण सा निर्यं (गी)	१०.३२	संक्षयं सुभद्रां च लभेत् (ब्र)	७८.३१	स च गत्वा तथा चक्रे (ब्र)	१०२.२
स एव दाना प्रोक्ता (गी)	५७.२८	स कल्पयित्वा जलं तु (ब्र)	२.६६	स जुरक्षतभूषणः (ब्र)	८२.३०	संक्षयं सुभद्रां च लभेत् (ब्र)	७८.३१	स च गत्वा तथा चक्रे (ब्र)	१०२.२
स एव पुत्रो योजयस्तु (गी)	४०.८७	स कल्पस्तत्र सनवः (ब्र)	१२४.१२	सक्यः पश्यवकुण्डस्य (ब्र)	८५.४२	संक्षयं सुभद्रां च लभेत् (ब्र)	७८.३१	स च गत्वा तथा चक्रे (ब्र)	१०२.२
स एवं कलमग्नानि (ब्र)	१३४.४३	सकलार्थं हरिचरौ (गी)	१०१.६	सक्यः पश्यवकुण्डस्य (ब्र)	८५.४२	संक्षयं सुभद्रां च लभेत् (ब्र)	७८.३१	स च गत्वा तथा चक्रे (ब्र)	१०२.२
स एव मुक्तो ऋषिणा (ब्र)	३२.७४	सकामैर्नैव सा प्रोक्ता (ब्र)	८५.३	सक्यः पश्यवकुण्डस्य (ब्र)	८५.४२	संक्षयं सुभद्रां च लभेत् (ब्र)	७८.३१	स च गत्वा तथा चक्रे (ब्र)	१०२.२
स एव मुक्तो यदुना (ब्र)	१०.२६	स कारणं कारण (ब्र)	६६.११६	सक्यः पश्यवकुण्डस्य (ब्र)	८५.४२	संक्षयं सुभद्रां च लभेत् (ब्र)	७८.३१	स च गत्वा तथा चक्रे (ब्र)	१०२.२
स एव मूलप्रकृतिर्ब्रह्म (ब्र)	२१.४३	स कुण्डलो वणिगश्चेष्टो (गी)	१००.५२	सक्यः पश्यवकुण्डस्य (ब्र)	८५.४२	संक्षयं सुभद्रां च लभेत् (ब्र)	७८.३१	स च गत्वा तथा चक्रे (ब्र)	१०२.२
स एव सद्रूपी स्याद्भूदो (गी)	६२.२८	सकुण्डलो तु कवचं (ब्र)	५५.२६	सक्यः पश्यवकुण्डस्य (ब्र)	८५.४२	संक्षयं सुभद्रां च लभेत् (ब्र)	७८.३१	स च गत्वा तथा चक्रे (ब्र)	१०२.२

स चापि पापकुच्छको (गो) १६.५२	संजगमवुद्दिनकरं (गो) ६६.५	सतांप्रणय्य मञ्जेण (त्र) ६४.४	स तु सख्या महाविद्यां (गो) २५.२८	सम्यग्मरताः शान्ताः (त्र) ११६.५
स चापि भगवान्कण्डूः (त्र) ६६.१०६	संजातं मांसवर्जं तु (गो) २३.२७	सतां प्रभूणां नेयं स्यात् (गो) २०.१८	स तु तेषां भुजं याति (त्र) ११२.१६	सत्यमाया तु ननुत्तलं (त्र) १५.७
स चापि विजयः पुत्रां (त्र) ११.६२	संजायते येन तदस्तरोर्ध्वं (त्र) १२६.७५	सतां शरध्वं वरधं (गो) ७०.८	स तु वक्ष्यत येनेवं (गो) ५२.५४	मत्वं दानं तपश्चोद्यमहिमा (त्र) ५३.३१
स चापि विशिष्टिदिवं (ब) १२१.६७	स तच्छृत्वाऽप्य (त्र) १२०.१३४	स ताम्बाच नुदति न (त्र) १२०.१३६	स तु वीर्यं मरिचमलः (त्र) ८८.६	मत्वं पुत्र वृष्टौ भर्ता (गो) ३८.८३
स चापि व्यवितो भूत्वा (गो) २१.५	स ततः कृष्णवचनात् (त्र) १५.३८	सतिनं सकुणं दद्यात् (त्र) १११.६२	स तु धूम्रा धर्मवाचयं (गो) ६५.३०	मत्वं ब्रह्म परं लोके (त्र) १२०.५५
सचेतनं जीवगुणं (त्र) १२६.२०	सततं पृथिवीतीर्थं (त्र) २३.२६	सतिस्त्वाम् पितृव्यादी (त्र) ११०.७६	स तेन च्वां यवधे (गो) ४०.८१	मत्वं भीक वरस्तेन (त्र) ६६.८८
स चेत्स्वर्गक्षयाम्पत्यो (ब) ११७.४०	स तत्पादं मृगाकारं (त्र) १०२.६	सतु गत्वा वल्लिदेशं (गो) १०.६२	स तेन यममुपेन (त्र) ७६	मत्वं भूमि वरज्येय्य (गो) ५६.२०
स चेन्मनुष्यतां (त्र) ११७.३४	स तत्प्राप्य महाराज्यं (ब) ७.१३	स तु ज्येष्ठो भवेत् (गो) ६५.५	स तेन यममुपेन (त्र) १०.८	मत्वं मृत्यं जगन्मयं (त्र) १२०.२२
स चेन्मानुष्यतां याति (त्र) ११७.४८	स तप्त चाऽऽनयामास (त्र) १२.६	स तु त्वां याचितुं (गो) ४.३३	स तेन यममुपेन (त्र) १२०.६६	मत्वं मृत्यं पुनः मत्वं (गो) ६.४७
स चोदनाभिर्मतिमान्ना (त्र) १३५.५१	स तप्त वस्त्रे मूढो (त्र) १०६.२०१	स तु द्वावग वपाणि (त्र) ६.१३	स तोयमोयताऽऽनयोऽन (त्र) ८१.४५	मत्वं मत्वं पुनः मत्वं (त्र) ६७.३
स जगाम त्वरा कामो (गो) २.३७	स तथेति प्रतिज्ञाय (त्र) ३२.७१	स तु पुत्रमवाप्नोति (गो) ५६.१२६	मत्कृत्वाऽऽनयामेवास्मा (त्र) १३४.२६	मत्वं मत्वं मुनिश्चेष्टा (त्र) ६६.१०
स जगाम नगश्चेष्ट (गो) ५२.२८	स तथेति द्रुममेव (त्र) ६.१७	स तु प्राप्य स्वनिचयं (गो) ५६.४२	सतामात्रात्मकेनैव (त्र) १२५.३७	मत्वं मत्वं द्वेः पाथी (त्र) ८१.५
स जगामाव कालिन्दीं (त्र) ७७.२	स तदा सह गोपीभो (त्र) ८१.३६	स तु प्राह जगन्नाथं (गो) ४.५३	मत्वं वल्लि मद्वास्या (त्र) १३२.७८	मत्वं मत्वं पुण्यमतिः (त्र) ८.७
स जघानमृगान्माय (गो) १०.११	स तं देशं तदा पुत्रं (त्र) ६.५४	स तु प्रीतः जनैः कानि (गो) ३४.१६	सत्पुत्राणां पुण्यमन्मो (त्र) १०४.१८६	मत्वं मत्वं महाप्रायः (त्र) ४२.२
स जरां प्रतिजग्राह पितुः (त्र) १०.३६	स तं विकृतस्तेन ज्ञात्वा (त्र) ३३.१२	स तु मध्ये महाराजो (गो) ५३.२६	सत्पुत्रं संभवेनादीरो (त्र) १२८.८१	मत्वं मत्वं पुण्यमन्मो (त्र) १०४.१८६
स जायते वज्रसटो (त्र) १०८.१०६	स तं व्यादिश्य तनवं (त्र) ५.७३	स तु मातुं कुतं ज्ञात्वा (गो) ११.१३	सत्पुत्रं संभवेनादीरो (त्र) १२८.८१	मत्वं मत्वं पुण्यमन्मो (त्र) १०४.१८६
संवरन्ति विमानानि (त्र) ६२.४६	स तादृशं सतिनं सोरि (गो) ६१.३४	स तु योगेश्वरं देवं (गो) १००.५५	सत्पुत्रं संभवेनादीरो (त्र) १२८.८१	मत्वं मत्वं पुण्यमन्मो (त्र) १०४.१८६
स सात्वा वायुदेवं (त्र) ८८.१७	सतां च मानसं शूद्रं (गो) ५३.१०६	स तु राजा तथा चके (गो) ५३.२३	सत्पुत्रं संभवेनादीरो (त्र) १२८.८१	मत्वं मत्वं पुण्यमन्मो (त्र) १०४.१८६
संवरन्ति विमानानि (ब) ६२.५५	सतां दुष्ट्या मुनिश्चेष्टो (गो) ३७.१५	स तु राजा गता हृष्टो (त्र) ४८.४७	सत्पुत्रं संभवेनादीरो (त्र) १२८.८१	मत्वं मत्वं पुण्यमन्मो (त्र) १०४.१८६
संविन्ति तमुपाह्वय (त्र) ६३.१४	सतां पन्थानमावृत् (त्र) १०६.२४	स तु राजाऽऽतुं दुष्ट्या (त्र) ४७.५६	सत्पुत्रं संभवेनादीरो (त्र) १२८.८१	मत्वं मत्वं पुण्यमन्मो (त्र) १०४.१८६

सत्येनार्कः प्रतपति (अ)	१२०.५३	सदाचाररता विप्राः (अ)	११३.३	संध्योऽलंकृत्योऽति (गो)	५१.१८३	संख्यायां मीदुनं चापि (अ)	११३.७१	सप्तविंशत्सहस्राणि (गो)	५२.१०५
सत्ये यया त्वमित्युक्तं (अ)	६५.११	सदाचारो हि पुण्यो (अ)	११३.८	स धर्मविजयो राजा (अ)	६.५२	संख्यायां विदम्याङ्गो (अ)	१२३.३८	सप्त दिशां नानामूर्त्याः (गो)	१०५.१५
सत्यैर्वर्तः कथं वक्ष्ये (गो)	६५.६	सदा त्वमुच्यमाना नै (अ)	३६.३०	सन्तकुमारं च विष्णुं (अ)	१.७५	संख्यायां विदियापसमास (अ)	६६.६७	सप्तद्वीपवती पृथ्वी (गो)	१०५.६३
सत्यैर्वर्चनैरसत्यां वा (गो)	६५.१०	सदाऽऽयास्ते सुधर्मा (अ)	६६.२५	सन्तकुमारश्च (अ)	१०५.२७	संध्योऽवशोर्वाग्निनां (गो)	५५.५७	सप्तद्वीपसमुद्राः (अ)	१२५.३१
सत्राजितं ततोहत्वा (अ)	१५.३	सदा माङ्गल्यहेतुः (अ)	११३.८२	सन्तदवाद्यैर्मुनिभिः (अ)	८५.५२	सन्तरेपि दयादः सुनीयो (अ)	६.५५	सप्तद्वीपां ययातिस्तु (अ)	१०.१८
स त्वं गच्छ न संतापं (अ)	८०.५६	सदा सपीरुषं चेतो (अ)	१२२.२३	स निर्गतो वज्रपाणिः (गो)	५५.८६	सन्तद्वद्वत्कलैश्च नाना (अ)	५५.७३	सप्तधा व्यवजग्मां (गो)	१०३.३
स त्वं प्रसीद परमेश्वर (अ)	८५.८६	सदा हि पार्ययामास (अ)	१५.२	स निष्कासितमस्तिष्को (अ)	७८.५२	संनिधानाद्युपाऽऽकाश (अ)	२१.३७	सप्त प्रधानाः जन्मः (अ)	१८.५५
स त्वं प्राप्नो न सदेहो (अ)	८८.२७	सदिशं च नभः कायो (अ)	५३.१७	स निष्कम्पोदरात्तस्य (अ)	५२.१	संनिधानवधूर्तश्च (अ)	८५.५४	सप्तमो विजया नाम (अ)	२७.३०
सत्यान्सर्वगुणोपेतः (अ)	१३.२६	स दृष्ट्वा तं महाबल्लि (अ)	५६.१३	सन्तः कृतापराधेऽपि (गो)	१६.५८	संन्यस्य सागरान्ते तु (अ)	५.१०६	सप्त मेघातिथेः गुप्ता (अ)	१८.३
स त्वां कृष्णमिदंक्ष्यामि (अ)	८०.३५	स दृष्ट्वा भयनं तस्य (गो)	१६.३६	सन्ततिप्रापन् लोके (गो)	५५.१२१	संन्यासेन यथोक्तेन (अ)	५५.५०	सप्तमे रोहिणी प्राप्ते (अ)	७३.२
सत्सङ्गतो महापुण्यान (गो)	२२.५६	स देवदेवः परमेश्वरः (अ)	३२.१००	संतप्यचित्ता पथिवीद्वय (गो)	५०.५८	सपत्नीकः सदारज (गो)	८.७	सप्तमो भोजगजस्य (अ)	७.५१
सत्सु विद्वत्सु शूरेषु (गो)	६७.२१	स देवापिः क्षुब्धमूला (गो)	५७.३५	संतप्तोऽस्मि सुरश्रेष्ठ (अ)	५२.१२	स पश्यति यथाग्यायं (अ)	१३२.८६	सप्तम्यां च महाभागाः (अ)	२७.२३
स ददर्श च स्वप्नेऽप्य (अ)	५७.५	स देवासुरगन्धर्व (अ)	५६.८	सन्ति चान्यानि तिथानि (अ)	५०.१२	सपिण्डानां सपिण्डेषु (अ)	११३.१५६	सप्ततारां महामेघा (अ)	८०.२०
स ददर्श ततो व्यासं (अ)	१०३.३५	स देवैरचितः कृष्णो (अ)	६५.३	सन्ति ते बहुवः पुत्रा (अ)	१०.२८	सपिण्डोकरणं विप्राः (अ)	११२.२	सप्तपिण्धानमाक्रम्य (अ)	१२५.१
स ददर्श तदा तत्र (अ)	८३.१६	स देवैर्ज्यशरीराणि (अ)	१०३.६७	सन्ति मे बहवोरुद्राः (अ)	३७.३१	स पितुर्वचनं श्रुत्वा (अ)	१२१.२६	सप्तर्षीणां तथेयुषत्वा (गो)	१०२.१६
स ददर्श बह्वृज्जन्तून् (गो)	६५.३२	स दैत्यमण्डपेतिविराज (गो)	५६.३०	सन्ति यानि तु तीर्थानि (अ)	६६.११	स पुनः शस्यते लोके (गो)	१००.११	सप्तर्षीणां तुनाम्नतां (गो)	१०२.१६
सदंशकोटमशके (अ)	१३३.३१	सदैवरमसे लक्ष्मि (गो)	१७.१६	संज्ञासोऽङ्गजननं युगात्तं (अ)	१२३.३	स पूर्वजन्ममगराचतुर्वर्णं (अ)	५७.३८	सप्तर्षीणामुत्तुम्हनां (गो)	१२.३
सदस्याङ्गुष्ठान्कुशलां (अ)	५५.३३	सद्यः शीघ्रं मनुष्याणां (अ)	११३.१५५	संदर्शः सीम्बमधुरः (अ)	८६.२०	स पूर्वजन्ममगराचतुर्वर्णं (अ)	१२०.६७	सप्तविंशति याः प्रोक्ता (अ)	१.७३
स दह्यमानः कुरुण मातौ (अ)	३६.६	सद्यस्ताः स्नानशोभेण (अ)	६२.७७	संध्योऽवशोऽर्चयत्तु (अ)	३०.१५	स पूर्वदेवमागव्य (गो)	५१.३५	सत्ताश्चस्य रथः पुष्पो (गो)	१६.३८
सदाचारं ध्रुवे श्रोतुं (अ)	११३.५	स द्विजो वैश्वसामेति (अ)	११५.१७	संख्याकालेऽर्चयत्तु (अ)	१०५.२५	स पूर्वोक्तं फलं प्राप्य (अ)	६०.६	सप्तसारस्वतं चैव (अ)	२३.५१

सप्तानां महतां श्रेष्ठो (ब) १३२.७२
सप्तावरान्तर परान् (ब) २६.५०
सप्तावरान्सप्त परान् (ब) ६२.२०
सप्तावरान्सप्तपरान् (ब) ६०.६
सप्ताहं सरस्तीरेव (ब) ६३.८
सप्तैतानि तु वर्षाणि (ब) १८.३०
सप्तैव नयास्तेषां (ब) १८.६०
सप्तोत्तराष्ट्रतीतानि (ब) ६६.८७
सप्रयत्नोऽहंवीर (गी) ६४.४४
स प्रविष्योदरे तस्य (ब) ५१.१
स ग्राह का त्वं द्विज (गी) ६७.१३
स ग्राह किमिदं लोके (ब) १२०.१३२
स ग्राह जगतामीशं (गी) २५.१५
स प्रोक्षमाणो दिवमन्तरिक्षं (गी) ७३.७
सन्नह्य हान्तरान्तर्वान् (ब) ७२.६
स ज्ञाह्यं संप्रमुष्य (ब) ११५.५४
स भर्ता तव देवेषो (ब) ३३.२
सभाग्यं जगती वरस (ब) ६१.३४
सभानयन्तशुश्रूष (ब) ११.१५
सभां सुधर्मणिमहो (गी) ७०.१६

सभा सुधर्मकृष्णेन (ब) १०३.७
स भिक्षामददद्वीरः (ब) ११.१६०
स भीतः प्राञ्जलिभूत्वा (ब) २.४५
स भीतवदयं प्रायाच्छुको (गी) ५८.१७
स माणिः स्यन्दते रुक्मं (ब) १४.२४
समतिक्रान्तमर्यादमाव (ब) २.३५
समतीतां भविष्यं च (ब) ७०.७२
समदालिकुलोद्गीत (ब) ३४.८४
समदालिकुलोद्गीत (ब) ३४.१०७
समन्ताद्ब्रह्मणः पूर्वा (ब) १६.३६
समन्मयात्कवयः (ब) ३४.१२
समं सख्यं सीताभ्यां (गी) ५३.११०
स मया मदनार्त्तनं (ब) १२०.४०
समर्षाः सकाला वृध्वी (ब) ३७.८८
समः सर्वेषु भूतेषु (ब) १२८.४७
समस्तकल्याण- (ब) १२६.७२
समस्तबुद्धं परमं वलं (ब) १३२.१०७
समस्तभूमां नाव (ब) ६६.२६
समस्तमस्त्रास्त्रयुतं (ब) ६८.४०
समहस्वर आविश्य (गी) २६.४

स महापावकारी तु (ब) ११२.१२७
समा काष्ण्यं मतया (गी) ४०.१५३
समाकामन्त बहुधा (ब) ६.२४
समागतं वसितं वसुपाश (ब) ३८.१०६
समागतान्वेदविदो (ब) ४५.६६
समागम्य तदा वेग्य (ब) २.५५
समाजग्मुः सशिष्यास्तान् (ब) ४५.४७
स मातरं तु पश्यन्त (गी) ५७.११
स मातामहरोषेण (ब) २.३०
समादिशति तान्धोरां (ब) १०६.८०
समादिश्य नभो गोपान- (ब) ८४.११
समदिश्य सवर्णां तु (ब) ४.१५
समा द्वावत भो विगास्तेना (ब) ५.१०५
समानमाययावेह (ब) १३६.३१
स मानयद्विजयवो (ब) १०२.४
समानवयो गोपावलादा (ब) ८५.६६
समां च कुह सर्वज (ब) २.८६
स मामुवाऽऽश्रमज (ब) १२१.७६
स भार्यमाणः कामानामन्तं (ब) १०.३७
समाभितानामुपकृच्छ- (ब) ११८.२६

समाहृत्य ततः श्राद्धं (ब) ११२.१३७
समाहृत्येन्द्रियधामं (ब) १२०.१८
समीचामलकैर्लोघ्रैर्नरैरे (ब) ४०.१७
समीरणः सर्वं जगद्विभर्ता (ब) ३४.१४
समुत्पत्स्यति गोविन्दो (ब) ११८.३१
समुत्पन्नः पुरा कस्मादेको (ब) ६४.४०
समुत्पन्नाः सुमहता तपसा (ब) १.२०४
समुत्पन्नेन भो विशाः (ब) २.५२
समुत्सुको हि घम्स्यु (ब) ८२.४१
समुदाश्व हृदास्वैव (ब) ६२.३६
समुद्रतनवायां तु कूनदागो (ब) १.८६
समुद्रस्थान्नादोऽसंस्थान् (गी) ७६.६
समुद्रस्थोत्तरे तीरे (ब) ४०.१३
समुद्राणां यथा श्रेष्ठः (ब) ६६.३५
समुद्रादुत्तरं वाऽदृश्यं (ब) २६.२
समुद्रान्तरितः मौलांसीन- (ब) १२४.१६
समुद्रास्तप चरवारः (ब) ३४.६५
स मुनिः ग्राह राजानमेक- (गी) ८.१०
स मुनिस्तुषिरं व्याहवा (गी) ८.५१
स मुहमानो दुःखार्तं (ब) १०५.७५

स मृतः कालपयसि (गी) ८०.६
समुद्धा सा मुनिश्रेष्ठा (ब) ४१.३१
समेता मन्त्रवामासुर्वैवन्तस्म (ब) १२.५५
समेनपुष्करस्यैव (ब) १८.८६
समेन याचकाऽभुवता (गी) १५.५
समेने यामुदेधोऽद्रमवतीर्णं (ब) ६४.५
समेरुजा मुक्तिमती (ब) २५.३२
स मैथुनेन धर्मेण (ब) १.११६
संपत्स्यन्ति तथा चाग्ये (गी) ३४.३१
संपद्यते नरश्रेष्ठो धनेन (ब) २७.४३
संनयेनत्कनमृतमं (गी) ५२.७६
संगन्तैर्गोकुलैश्चैव सर्वत्र (ब) १.१०
संगदिव्यैश्च स्वस्तुभ्यं (ब) ६८.११
संवृजितो देवगणर्वयावत (गी) ७०.६
संपूजयस्वादि केनमुमया (गी) ६६.१६
संजयिस्वा विविशैश्च (गी) ७३.१५
संपूजयेत्तथा बह्वी (ब) ११३.८७
संपूज्य तं जगन्नाथ (ब) १२१.१३
संपूज्य तं सुरश्रेष्ठं चरया (ब) ५५.६०
संपूज्य तं सुरश्रेष्ठं प्राप्नुवन्त्य (ब) ५५.६२

संपूज्य विधिवद्भूक्त्या-(ब्र) ४१.७०	संपूज्य स च गर्भे च (ब्र) ११.१२६	सरथः कौरवाणां तु (ब्र) १०.६	सरिस्तुपुष्पतोपास्तु नवेयुः (ब्र) १११.६	सर्वकामसमायुक्तः श्रेष्ठः (ब्र) १०६.२१
संपूज्य विधिवद्भूक्त्या (ब्र) ११६.२	संपूज्य देवा दैतेया (गी) ६३.१४	स मानसतया शैव स्वर- (ब्र) १.२०१	सरिदारायां गीतम्यां (गी) १०.८६	सर्वकामसमृद्धेन काम (ब्र) ४१.७६
संपूज्य विधिवद्भूक्त्या (ब्र) १२०.२	संभोग्यान्ना द्विर्नृनं (गी) १७.५६	सरयुर्नैव गङ्गा च (ब्र) ६१.१३	सरीसृपा मृगाः सर्वे (ब्र) ८८.३४	सर्वकामसमृद्धेन कामयेन (ब्र) ६७.७०
संपूज्य सर्वानुपतिर्वयावत् (गी) ८७.१६	समन्वय देवैर्युद्धैश्च (गी) ४२.४	सरसंमृचुकुन्दैश्च (ब्र) २६.१५	सरोरुहमुखाः श्यामाः (ब्र) ४४.१४	सर्वकामसमृद्धात्मा (ब्र) ५५.७२
संपूज्य सुमनोभिस्तं ब्राह्मणं (ब्र) ३३.८	समाजिताः कुशा यश्च (गी) ६१.६३	सरलंश्चन्वर्त्तनीं पद्मेवदाह- (ब्र) ६५.१०	सर्गकाले जगत्कृत्स्नम्- (ब्र) २८.१३	सर्वकाम समृद्धेन कामयेन (ब्र) ५५.७३
सम्पूज्य स्वायतेनैतान- (ब्र) ११२.५४	सम्पत्क्रियेयं विप्रेन्द्र (ब्र) १३२.१	सरसो दक्षिणे भागे (य) ४८.३२	सर्गकोटि सहस्राणि (ब्र) १३४.४२	सर्वकामसमृद्धेन विमानेन (ब्र) ५४.५३
सम्पूज्याऽऽश्चर्यं कृतं (गी) ५३.१६४	सम्पक् क्षेत्रस्य माहात्म्यं (ब्र) ६६.३	सरस्तीरेऽपि हृत्वाऽऽसीद् (गी) २६.५	सर्गकोटिसहस्राणि (ब्र) १३४.५३	सर्वकालं तेन विष्णुरतो (गी) ६१.५८
संपूज्यैवं जगन्नाथ (ब्र) ६४.२४	सम्पत्कीर्त्येन यत्प्रोक्तं (ब्र) ६८.१४	सरस्वतीसंगमं च ब्रह्म- (गी) ३१.२०	सर्गप्रलय एतावान्भूकृते (ब्र) १३५.७३	सर्वकालेऽपि न देयं (ब्र) ३६.७६
संपूर्णं दशरात्रं तु न (ब्र) १२०.८२	सम्पत्तावय्य तोयेन (ब्र) ११३.६७	सरस्वतीसंगमश्च यागी- (गी) ६५.२३	सर्ववैलघ्यमित्याह- (ब्र) १३६.१३	सर्वेतावदपि ये भवत्या (य) ६८.८
संप्रसाद्य ततो गमो (ब्र) १५.२६	सम्पत्तमनमेतावद्भूषितं (ब्र) १३५.८५	सरस्वतीसुरानाह नैकां (गी) ४०.२०७	सर्वप्रलयघर्षेण न गर्ग- (ब्र) १३३.४०	सर्वेदभूतान् प्राप्य राजा (गी) १२.१६
संप्राप्तवान्मत्प्रसादादहं (गी) १०४.२०	सम्पद् निदर्शनं नामात्र (ब्र) १३५.८६	सरस्वतीमुद्रानाह नैकां (गी) ४०.२०७	सर्वस्तिविनाशानां जगतो (ब्र) १.२५	सर्वेदभूतान् प्राप्य राजा (गी) १२.१६
संप्राप्तो वै जरा नाम (ब्र) १०२.५	सप्तसमूहगन्धर्वं तस्मिन् (ब्र) १३३.३०	सरस्वत्या यच्चः श्रुत्वा (गी) ४०.२०८	सर्वस्तिविनाशानां जगतो (ब्र) ७१.६	सर्वेदभूतान् प्राप्य राजा (गी) १२.१६
संप्राप्य परमं तत्त्वं (ब्र) ४२.१३	स यज्ञा विविधैर्वर्जैः (ब्र) १२०.१४६	सरस्वत्यास्तजस्तीरे स (गी) ३१.६	सर्वेः पुण्यजनैश्चैः श्रीरङ्गः (ब्र) १.८४	सर्वेदभूतान् प्राप्य राजा (ब्र) १२.१६
संप्राप्य वैष्णवं योगं हरे (ब्र) ६७.८	स यज्ञाः सक्विषा वेदा (ब्र) १०४.१०२	सरहृत्स्मं धनुर्वेदं सप्तग्रहं- (ब्र) ८६.२१	स सर्वकामदः पूर्वा (गी) २६.१७	सर्वेदभूतान् प्राप्य राजा (ब्र) १२.१६
संप्राप्य मकलोकामानन्ते- (गी) ५४.१३७	स यश्च स्नानं मकरोत्तद्- (गी) ५३.२१७	सरहृत्स्मं विदित्वा तु (गी) ४०.२२६	सर्वकामदुष्पा दोषघ्नो (ब्र) २१.११	सर्वेदभूतान् प्राप्य राजा (गी) १२.१६
संप्राप्तोवाच देवेभ्यं (ब्र) ३३.१६	स यदा योचनमोगभूषितो (ब्र) ६१.२४	स राजा सोमवत्सोश्च (ब्र) १.१४७	सर्वकामदुष्पा दोषघ्नो सदवर्णं (ब्र) ६.१४	सर्वेदभूतान् प्राप्य राजा (गी) १२.१६
संन्यस्योग्यः शूरश्च (गी) ४१.२७	स याच्यमानो देवैश्च तथा (ब्र) ७.२६	सरांसि च मनोज्ञानि (ब्र) ३६.४८	सर्वकामप्रदं तस्यान्- (गी) ३२.११	सर्वेदभूतान् प्राप्य राजा (ब्र) १२.१६
संबभूवयंकालं ववृणुश्च (ब्र) ६.६६	स याति कृमिभक्ष्ये वै (ब्र) २०.१५	सरांसि च मनोज्ञानि (ब्र) ४०.२८	सर्वकामप्रदं पूर्वा भूतिवर्ध- (गी) ३५.३०	सर्वेदभूतान् प्राप्य राजा (ब्र) १२.१६
संभक्ष्य सर्वभूतानि युवान्ते (ब्र) ३८.८८	स याति परमं स्थानं यश्च (ब्र) ६७.६	सरांसि च मनोज्ञानि (ब्र) ६६.४०	सर्वकामप्रदा ह्येषा (ब्र) २७.२६	सर्वेदभूतान् प्राप्य राजा (ब्र) १२.१६
संभावयामास स तं ययनेनो (ब्र) ८८.४	सरसैः कुण्डलैर्दिग्धैः (ब्र) ६२.१४	सरिस्तमुद्रा भीमास्तु (ब्र) २२.१२	सर्वकामसमायुक्तः (य) १०६.२७	सर्वेदभूतान् प्राप्य राजा (ब्र) १२.१६

सर्वतः श्रुतिमल्लोक (त्र) १३३.१६	सर्वदेवमयो योऽसौ (त्र) ५५.४	सर्वपापौघघटहरणं (गी) ६२.६	सर्वमन्त्रप्रदातव्यमुनुना (त्र) १०६.११	सर्ववशापर्वमुक्तं (त्र) २६.३१
सर्वतः स्रोतसं घोरां नदीं (त्र) १३०.२६	सर्वदेवमयो ह्येष तपसां (त्र) २८.६	सर्वपाविबरलाद्यो (त्र) ११८.४३	सर्वमन्त्रगुणै विद्या- (गी) ४०.१६०	सर्ववशमर्त्यमुक्तां (त्र) ६७.२०
सर्वतीर्थेषुना ये च (त्र) १०५.११७	सर्वदेवप्रतप्यैव (त्र) २३.७२	सर्वमक्षाः स्वयं गुणा- (त्र) १२३.५२	सर्वमन्त्रवर्तमित्युक्तम् (त्र) १३५.६०	सर्वलक्षणसंगणनः (त्र) ६४.५४
सर्वतीर्थमयः कूपस्तथाऽऽस्ते (त्र) ६२.४	सर्वदेव जगत्सर्वे स सर्वात्मा (त्र) ७२.१६	सर्वभूतत्रयाद्यो (त्र) ११६.६	सर्वमापूरयन्तीदंतिष्ठन्ति (त्र) १२५.१६	सर्वलक्षणसंगणना तयोः (त्र) ३४.८७
सर्वतीर्थमया विप्राः (गी) ३४.६५	सर्वं निवेदयमासुर्वयादृतं (गी) ६७.३०	सर्वभूतपिशाचानां गिरीशं (त्र) २.३	सर्वमेकार्णवं कृत्वा नष्टे (त्र) ५३.४७	सर्वलक्षणसंगणनाः प्रतिमाद्वय (त्र) ४७.५७
सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं (त्र) १०७.६६	सर्वपापकृतां पापे (गी) १५.१४	सर्वभूतमयोऽविनश्यो (त्र) १२५.३	सर्वमेतत्पुण्यं हि (त्र) १२१.२५	सर्वलक्षणसंगणनाः युक्तं (त्र) ३१.२८
सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं (त्र) ६८.१३	सर्वपापशमकरं सर्वसिद्धि- (गी) ५७.६२	सर्वभूतात्मभूतः स (त्र) १२८.२४	सर्वमेतदहं वीर विधास्यामि (त्र) २.८८	सर्वलक्षणसंगणनं (त्र) ४३.६६
सर्वतु कलमन्त्राद्यै (त्र) ४०.२०	सर्वपापक्षमनं शृणु यत्नेन (गी) ३०.४	सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं (त्र) १२८.२२	सर्वमेतं हि तानन्तो न (त्र) १३५.८६	सर्वलोकविधातारं (त्र) ४३.१७
सर्वत्र गीतमांसीरेषितुणा (गी) ७८.२७	सर्वपापप्रशमनं सर्वशत्रु- (गी) ३०.३३	सर्वभूतैकनिबन्धनोऽक्षयं (गी) ६३.३६	सर्वमेतद्व्या मये (गी) ४०.६१	सर्वलोकविधातारं (त्र) ४३.६३
सर्वत्र धर्मः समान्यो (गी) १०५.१७	सर्वपाप विनिर्मुक्तं- (त्र) ४६.१४	सर्वं च कर्मणा वद्धं (गी) १७.११	सर्वमेव कलौ गार्ह्यं (त्र) १२२.१८	सर्वलोकहितं कुर्यान्नाहितं (त्र) ११८.५
सर्वत्रं पूजितं तीर्थं (गी) ६५.२४	सर्वपाप विनिर्मुक्तं- (त्र) ५६.५	सर्वं तत्र तु सर्वत्र (त्र) १२८.५५	सर्वं मेवाऽवच्छिन्न- (गी) ६३.२०	सर्वलोकहितार्थाय नष्टः (त्र) ३६.५३
सर्वत्र वल्लिरभयः (गी) २८.१७	सर्वपापविनिर्मुक्तं- (त्र) २७.२७	सर्वं ते प्राविनं सिद्धये- (गी) ४०.१२१	सर्वमन्त्राग्नित्यागान्मुक्ति- (गी) १७.७	सर्वलोकहितार्थाय भूयो (त्र) १०४.१५८
सर्वत्र वालुकाकीर्णं पवित्रं (त्र) ४०.१४	सर्वपापविनिर्मुक्तः (त्र) ११३.११६	सर्वं यत् प्रेषयित्वाः (गी) ६८.२५	सर्वसंपत्तिमुक्तोऽसि (गी) ५३.१८४	सर्वलोकै च मां भवताः (त्र) ५३.५१
सर्वत्र सर्वदा पुण्या (गी) १०४.३३	सर्वपापविनिर्मुक्तः (त्र) ३६.६७	सर्वं भवतु नष्टं ते यथेष्टं (त्र) ४.२२	सर्वं संपूर्णमवशमृष्टि (गी) ६१.५१	सर्वलोकेषु विख्यातां (गी) ७७.२२
सर्वत्र सर्वभूतैव सर्वपाप- (गी) ७.१०	सर्वपापविनिर्मुक्तो नरो (त्र) ४१.८५	सर्वं भविष्यतीत्युपस्था (गी) ५४.१४१	सर्वरक्षाकरं नित्यं (गी) ७६.१४	सर्वलोकैकजननीभुवनवय- (गी) ५६.३१
सर्वेनसुखसंचारं सर्वतु (त्र) ६६.१०६	सर्वपापविनिर्मुक्तो (त्र) ४०.८	सर्वं मनोगतं सर्वं वद (गी) ३८.८६	सर्वरत्नोपशृणु (त्र) २७.२५	सर्वविद्यामयायाप्य उग्रो (गी) ५३.६६
सर्वदाऽऽस्ते कदाचित्तु (गी) ७८.६	सर्वपापविनिर्मुक्तो (त्र) ४१.७६	सर्वं विप्रमन्यन्त्या (त्र) २७.३१	सर्वरोगापशमनं (गी) ६३.२	सर्वदेवपुण्यं पु (गी) ३४.३४
सर्वदा सर्वपाप कालरूपाय (गी) ४५.६	सर्वपापविनिर्मुक्तो याति (गी) ३५.३१	सर्वं वेधि महाप्राज्ञ रुचिरं (गी) ५१.११	सर्वतु कुसुमोपेनः पुष्पावन्तो (त्र) ३७.१२	सर्वव्याधौ जगन्नाथ (त्र) ६८.४८
सर्वदाऽऽस्ते कदाचित्तु (गी) ७८.६	सर्वपापहर्त्रं पुण्यं (त्र) १३.१६६	सर्वं मङ्गलं वृत्तां तत्र (गी) ६५.४८	सर्वतु कलमन्त्राद्यैवसर्वतु (त्र) ६६.३१	सर्वव्याधौ जगन्नाथः (त्र) ७०.६७
सर्वदाऽऽस्ते कदाचित्तु (गी) ७८.६	सर्वपापविनिर्मुक्तः कल्प- (त्र) ५४.५२	सर्वमंगलमार्गत्वे प्राप्ति (गी) १५.१२	सर्वलक्षणमुक्तम् (गी) १६.६	सर्वव्याधौ कलसदनं विधानं (गी) ५७.३८

सर्वेशः सर्वं गहनं प्रविष्टास्ते (ब्र) ५.४१	सर्वानिव समायातानपश्य- (ब्र) ४५.५५	सर्वे ते भविष्या विप्रा (ब्र) ६.५१	सर्वेषामेव भूतानां (ब्र) १२६.८१	सर्वेषाऽऽद्यत सायुदो दश (ब्र) १.६०
सर्वशास्त्रार्थकुशलायज्वानो (ब्र) २६.६	सर्वान्करोतिनिर्वीर्याग्निताय (ब्र) १६.१६	सर्वेऽपिद्याया तंयस्य (ब्र) ६६.१६१	सर्वेषामेव भूतानां (ब्र) १२४.१	स श्वे भगवन्कृत्वा- (ब्र) ६८.३१
सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञं (ब्र) १.३०	सर्वान्कामानवाप (गो) ३१.१६	सर्वे प्राकृतनयो भूत्वा (ब्र) ३७.२३	सर्वेषामेव वर्णानां (ब्र) ११२.१३	स वाष्यमाकण्यं महा- (ब्र) १२१.५७
सर्वसत्त्वविनाशाय (गो) ४०.१२६	सर्वान्कामान्पुनस्ते ये (गो) ६०.३३	सर्वे ब्रह्मा वदिव्यन्ति (ब्र) १२३.१२	सर्वेषामेव जापानां (ब्र) ३०.७०	सर्वान्देवागिरलोऽय (गो) १०४.४
सर्वसंपत्तिवातृणां (गो) ८६.४६	सर्वान्कामानवाप्नोति (ब्र) १११.२२	सर्वेभ्यो बलिनी श्रेष्ठी (गो) १४.८	सर्वेषु सत्त्वेषु समत्वं- (गो) ५२.७६	स विनीतः शिव प्राह (गो) ५८.४६
सर्वसिद्धिदमारुपात (गो) ८०.२३	सर्वान्कामानवाप्नोति (गो) १७.२६	सर्वेभ्यो ह्यधिका माता (गो) ८८.६	सर्वेष्वन्तः प्रविष्टोऽहं (गो) ६२.२७	सविप्रशापव्याजेन (ब्र) १०१.५
सर्वस्त्वं सर्वगो देवः (ब्र) ३८.६७	सर्वान्कामानवाप्नोति (गो) ५०.७	सर्वे यज्ञा मुनिश्रेष्ठाः (ब्र) ११.१६८	सर्वेष्वेव च गृहेषु (ब्र) ८७.१२	सवितासस्मिताधारं (ब्र) ८३.२१
सर्वस्य जगतः पालो (ब्र) ७६.२६	सर्वान्ममक्ष कश्चैव (ब्र) ३३.२५	सर्वे विप्राश्च वेदाश्च (ब्र) १३२.१०१	सर्वेदेवैर्मुनिश्रेष्ठाः (ब्र) ११.१६६	स विवेद तदा सोमः (ब्र) ११०.१४
सर्वस्याऽऽपारमृतोऽसौद्रिग (ब्र) १६.५६	सर्वान्ममक्ष प्रदं पुण्यं (गो) ८६.८	सर्वे शूरकुले जायते (ब्र) १२३.१८	सर्वेष्वेव मुनिभिर्वाऽपि (ब्र) २८.८६	स विश्रान्तः शनै राजा (गो) ५३.१३१
सर्वस्वनातभोग्यानां- (ब्र) १२०.३०	सर्वान्ममक्षोऽपि (गो) ५.११	सर्वेषां च मतेनायं वदिव्यति (गो) ५.७३	सर्वेष्वेवैरनुवृत्ततदगृह- (गो) ८८.३६	स विष्णुः सर्वमेवं वतो (ब्र) १२५.३८
सर्वा एव विमोक्षेण किमु (गो) ५२.२४	सर्वा यशोदयां सार्धं (ब्र) ७७.२६	सर्वेषां च मतेनाहं (गो) ५.७५	सर्वेषां भोगसहिते वासः (ब्र) ४०.४३	सविष्णुनिष्ठा सागरं (ब्र) ५.६६
सर्वाङ्गेभ्यो यथा श्रेष्ठ (ब्र) ६६.२८	सर्वायुधधरं दृष्ट्वा प्रणेमः (गो) ६२.२३	सर्वेषां चैव तीर्थानां (ब्र) ६७.१	सर्वेषाधिनिर्मुक्तः (ब्र) ७०.६६	सचिह्नयः पश्यति (गो) ८३.१८
सर्वाणि कर्माणि विहाय (गो) ४०.१०१	सर्वायुधोद्यानकरं तीक्ष्णदण्डेन (ब्र) १०६.४८	सर्वेषां मेलनं यत्र पर्वतो (गो) ६०.१२	स लब्धतेजा भगवान् (ब्र) ७.११	स वैराजः प्रजापति (ब्र) १.५६
सर्वातिथ्यमुपातिष्ठच्छ्रेष्ठे- (ब्र) ११५.४०	सर्वायुधोद्यतकरा (ब्र) १०६.५४	सर्वेषामेव लोकान्मादि- (ब्र) ३२.३७	सलिलं चान्तरिक्षं च (ब्र) १०४.५०	स वै राजा हरिश्चन्द्रश्चैव (ब्र) ६.२५
सर्वात्मकः शिवो व्यापी (गो) ८८.३८	सर्वायुधधर्मयः शृङ्गं (ब्र) ४२.८२	सर्वेषां सर्वदा नृणां स्नानान्- (गो) ७.२६	सलिले तप्यमानाय (ब्र) ३५.१५	स वै रोषाश्च वात्स्यायन (ब्र) ४.२२
सर्वारमस्त्वंमम (ब्र) ८४.५५	सर्वाः समृद्धयस्तस्य (गो) ५.३६	सर्वेषां सालिभूतोऽसी न (ब्र) २८.६४	सलिलेन विधोदन्तः (ब्र) ११०.३०	स वैराजः शशियकुले (ब्र) ११५.४१
सर्वारमानं महत्मानं (ब्र) १३०.२१	सर्वासां तीर्थभूता तु (गो) ६.३६	सर्वेषामपि भूतानामिहा- (गो) ५४.१२३	स लोह गन्धो व्यनशत- (ब्र) १०.१२	स वैराज्यंभुवो विप्राः (ब्र) १.६१
सर्वाया सर्वगः सर्वः (ब्र) ८३.६	सर्वाः सुखं संस्थिताश्च (ब्र) ११८.२२	सर्वेषाममृतं वेत्स्याद्भोष्ये (गो) २३.२२	स लोह गन्धो व्यनशत- (ब्र) १०.१५	स शङ्खयमानो घर्मात्मा (ब्र) १४.२६
सर्वात्मा सर्वलोकोदेवदेवः (ब्र) २६.३	सर्वास्ताः प्रियवाचिन्योः (ब्र) ३६.३२	सर्वेषामेकमन्त्रोऽयं ममेवो (ब्र) ३७.३२	स वज्रपाणिस्ततरसा (गो) ५४.३६	स शनैर्विष्यमभ्यागात- (गो) ४८.३
सर्वानन्दकरः श्रीमान्सर्व- (ब्र) ६५.५१	सर्वे तत्तस्या इमे लोका (ब्र) १२८.२८	सर्वेषामेव देवानामुपवीणां (ब्र) ४३.५१	सवनस्पति बीजाश्च सर्वे (गो) ३.११	सशब्दे न जलाभ्यासो (ब्र) १२७.८

समरीर मिवं राज्यं (गी) ५३.६०
समस्त्य इव दुःखतः (गी) ५३.६६
स शिवः सकमाहेवं न (गी) ५६.८७
स शीघ्रं बुद्धिमगम- (गी) ३८.८१
समोवास्तत्र तिष्ठन्ति (ब्र) ३.५६
स संहर्ग्यैवगणांस्तामसीं (गी) ४२.१३
स संहर्ग्यैवगणांस्तामसीं (गी) ४२.१४
स सत्प्रभूतिमिच्छन्त्वं पुत्रं (ब्र) १३.६
स समाप्यायते विप्रायेन (ब्र) ११२.२२
ससर्जमधुकाशमयैः (ब्र) ४२.६६
ससर्जं सृष्टिं तद्गुणं (ब्र) १.४४
स सर्वभूतप्रकृतिः (ब्र) १२६.७१
स सर्वरत्नभोगाह्वयश्चक्र- (ब्र) ११.१७४
स सर्वान्पापिमानसंघे (ब्र) ११८.१८
स सूर्य एक एवात्र (गी) ४०.१४३
स सूर्यलोकमास्थाय- (ब्र) २६.६३
स सोमं पुनरप्यह्म कवं (गी) ४०.६४
सस्यचोरा मविध्यन्ति (ब्र) १२३.६२
सस्य जातानि सर्वाणि (ब्र) २.६७
सस्यवत्या अपि भुवी (गी) ८५.१२

सस्याग्न्यानि हृतां च (ब्र) १०८.४७
स स्वर्गस्थानपि पितृन्- (ब्र) ११२.१२८
स स्वाम्यखिललोकानां (गी) ५८.१२
सहदेवस्य धर्मात्मा नदीन (ब्र) ६.३०
सहदेवैर्मुंदा युक्ते (ब्र) ३०.४३
सह देव्या नमश्चक्रः (ब्र) ३४.५४
सह रामेण मधुरमतीव (ब्र) ८१.१६
स हरिः पुरुषो बीरः (ब्र) १.२३७
सहवास निवासस्थान- (ब्र) १३३.४३
सहवासं न यास्यामि (ब्र) १३६.३२
सहसोपतिता भीता (ब्र) ११.१८३
सहस्रकुण्डमाख्यातं तीर्थं (गी) ८४.१
सहस्रजिह्वं भास्यन्तं (ब्र) १०४.१३
सहस्रदः पयोदशच क्रोष्टा (ब्र) ११.१५४
सहस्रपादस्त्वं देवस्त्वं (ब्र) ६६.१५८
सहस्रभागः प्रथमाद्वितीयो (ब्र) २०.३३
सहस्रं भरते कश्चित् (गी) १०.५७
सहस्रमूर्धा देवेशः (ब्र) ५५.५२
सहस्रमेकं निष्कार्णां (ब्र) ६२.१३
सहस्रमेकं वर्षाणां (गी) ७६.३२

सहस्रमेकं वर्षाणां वडं (गी) १०१.४५
सहस्रयुगपर्यन्तं (ब्र) ७१.३४
सहस्रशिरसं देवं (ब्र) ७०.२३
सहस्रशिरसा व्यक्तः (ब्र) १६.१५
सहस्रशीर्षा पुरुषः (ब्र) ४३.४१
सहस्रसंख्यायुक्तेषु (गी) ८४.३३
सहस्राक्ष विस्वाधामह (ब्र) ३८.३
सहस्राणां तयापष्टिर्ना- (गी) ८.४
सहस्राणि तयाऽशीति (गी) ३७.२७
सहस्रांशः सहस्रास्य (ब्र) ३१.१५
सहस्रांशेन ते गमैः (ब्र) ३०.३०
सहस्रायुरहं भद्रे मत्तस्त्वं (गी) ३७.३१
सहस्रास्यं महाराजं (ब्र) १०४.१२
सहस्रेण तु मित्रो वै पूषा (ब्र) २६.२५
सहस्रेषु नरः कश्चन (ब्र) १३२.३८
सहस्रोद्यतशूलाय सहस्र (ब्र) ३८.३१
स हि श्रुत्य विले याणी (ब्र) १४.३४
स हि तं पितुरादेशं (ब्र) १२१.३०
सहितो गीतमः शिष्यैः (गी) १६.४०
स हि देववर साक्षात् (ब्र) ११८.१६

सहि देवासुरे युद्धे गत्वा (ब्र) ८८.२१
स हि देवो महातेजाः (ब्र) ११८.५२
स हि वर्षायुतं तपसा (ब्र) ११.१६१
स हि सप्तसु द्रौपेय (ब्र) ११.१७२
स हि सर्वगतश्चैव (ब्र) २८.८३
स हि सर्वेषु भूतेषु (ब्र) १२८.२१
स हि स्वर्भानुदोहियः प्रभावां (ब्र) ६.६
स ज्ञेयं पर्युषं वाच्यं मा (गी) ७४.१३
सहैवाण्डकडाहेन (ब्र) १८.६६
सह्यद्रोण्यां मनोहारि (गी) ३८.१२६
सह्यन्तराश्मा भूतानां (ब्र) २८.५६
सह्यपाद विनिष्कान्ता (ब्र) २५.३६
सह्यप्रादोऽज्जवा नद्यः (ब्र) १७.१३
सह्यं भवतु तेजस्ते (ब्र) ३०.६७
सह्योपपन्नस्रष्टा (गी) ५२.२७
सह्यस्य चोत्तरे यस्तु यय (गी) २५.४३
सा कन्या तं पतिं प्राप्य (गी) ६७.१६
साऽकरोदायनश्रद्धाया- (गी) १६.६
सा कामकूपेण चरत्यथे (गी) ६७.६
सा कृष्णतेन सहसा (ब्र) ६०.११

साक्षादा गत्य तं शंभुः (गी) ६.२६
सा गत्वा गीतमी देवीं (गी) ३१.१३
सागरस्त्वं च लेभे स (ब्र) ६.६०
सागराणां तु सर्वेषां (गी) ८.४६
सागरा ब्रह्मसाधेन नष्टाः (गी) ८.४४
सागराश्च तथा शैलाः (ब्र) ४०.४२
सांख्यदर्शनमेतावत् (ब्र) १३५.८२
सांख्य दर्शनमेतावदुक्तं (ब्र) १३६.१
सांख्यज्ञाने न ये दोषाः (ब्र) १३२.१३
सांख्य धियात्तं परमं (ब्र) १३२.११
सांख्य योगस्य नो विप्र (ब्र) १३१.१
सांख्ययोगीमया प्रोक्तः (ब्र) १३६.४४
सांख्याय सांख्य मुखाय (ब्र) ३८.३६
सांख्या विप्रा महाप्राज्ञा (ब्र) १३२.५८
सांख्या विप्रा महाप्राज्ञा (ब्र) १३२.६७
सांख्याः सांख्यं प्रशंसन्ति (ब्र) १३१.२
सांख्ये च कथ्यते योगे (ब्र) २८.६१
सांख्ये शिवदानी धर्मस्य (ब्र) १३२.२
साङ्ग च काञ्चनं दिव्यं (ब्र) १०.७
सा चकार नदीतीरे (ब्र) १२०.१२६

श्रीब्रह्ममहापुराणम् :: श्लोकानुक्रमणी

१३३२

सा वाऽऽह काव्यं (अ)	४०.१६	सावाजितौ सत्यवामा (अ)	६२.१
सा च न कामजैर्मा वैः (अ)	६६.६८	साव्यतासव्यतापन्नात् (अ)	१३.३०
सा च पुत्रादिनी देवी (अ)	११.१०३	सा त्वं सासनमास्थान मम (अ)	२.६६
सा चास्मि कथयामास (अ)	६१.२७	सा दशं मन्त्राकृतं (अ)	३०.१६
सा चेत्कुनीना प्रिय (गौ)	५६.१०८	सादिनश्च तथा सर्वं (अ)	४२.१८
सा तत्परिहरन्ती च (अ)	३०.७५	सा दुष्टमाना पुनः (गौ)	७१.२८
सा तत्परिहन्ती तु (अ)	४.३२	साधु गीतम भद्रं ते (गौ)	१०५.८१
सा तथोक्ता तया माता (अ)	३२.८६	साधुवतिः कृतयुगे (अ)	१२३.८७
सा तदन्नं द्विधा कृत्वा (अ)	११०.७२	साधु तस्य त्वया मित्र (अ)	१२०.१४३
सा तं प्राह महाभागं (अ)	६६.७०	साधु साधु जगन्नाथ (अ)	८२.४०
सा तु दृष्ट्वा प्रियं तं (अ)	११.१३०	साधु साधु द्विजश्रेष्ठा (अ)	४१.२२
सा तु दृष्ट्य भर्तारं तुतोष (अ)	४.४६	साधु साधु महाभाग (अ)	७७.३४
सा तु देवी सती (अ)	३२.४२	साधु साधु महाभाग (अ)	१२०.५८
सा तु धर्मव्यवस्थानं (अ)	७१.२५	साधु साधु मुनिश्रेष्ठा (अ)	११६.५
सा तु निर्मलित्वा तेन (अ)	६६.१०१	साधितं कृष्ण देवानामथ (अ)	८०.३३
सा तु भर्तुश्चित्ता कृत्वा (अ)	६.३६	साध्यं केनाप्युपायेन (गौ)	८२.१७
सा तु वर्षायुतं तस्या तपः (अ)	१.६०	साध्यानां सातथा देवानित्ये (अ)	१.५१
सातृत्वा जगन्माता (गौ)	२.२५	साध्या इहाथ विभवे च (अ)	३.३६
सात्विकानां च जन्तूनां (अ)	१३२.३४	साध्या विभवे च मृतं (अ)	६४.५६
सात्विकानां च जन्तूनां (अ)	१३२.४१	साध्वीविक्रमकुमरापाल (अ)	२०.११

साधये तत्सर्वभावेन (गो) ५५.६
 साङ्गत्या पुरा चाङ्गीत्(गो) ५६.४
 सानुगस्य यमस्यातो (गो) २४.४२
 सान्तर्धानं तदा कार्यं (गो) ५४.२३
 सान्तर्निकादयो वा ते(ब्र) १०३.२८
 सांढीदगिरितं भावं तयो(ग) ८६.२२
 साव्यास्तभागक्षणात्(ब्र) १३१.६०
 सायवदित्दृष्ट्वा दना(ब्र) ३३.४०
 सारल्लभं मम मनो (ब्र) ८५.८५
 सार्वि केसरिणो भार्या (गो) १४४
 सार्वि तं गर्भसंस्थं च (गो) ५४.८०
 सार्वि देवी गते तस्मिन् (ब्र) ३३.३०
 सार्वि प्रदक्षिणां कृत्वा(गो) १०.७४
 सार्वि प्रिया गिरिवारा(गो) ५१७
 सार्वोचितमाधुर्या (ब्र) ६६.५०
 साराद्यश्च राजाङ्गी(गो) ८१.४
 साराह तं सिद्धवरं (ब्र) १२०.१०६
 साराह शकटो विप्र (ब्र) १२०.१३३
 सारवाच वित्तु(ब्र) ११०.६
 सारवाच यम देव (भो) ५५.३१

साकल्पयन्तोर्गणम- (म) ८३.२७
 साऽश्वीत्पुत्रमाम्नीयम- (गो) ८६.७
 साऽश्वीन्तिदमो भद्रः (म) १२०.१३६
 साऽमवतत्र गंगया (गी) ५१.२२
 सञ्जगच्छाप्रवातोऽतो (अ) १६.१८
 सा च मामप्रवीष्टेयी (गी) ६१.४३
 साम चोपप्रदानं च तथा (अ) ८७.१७
 सामर्थ्यं तव पश्यामः (गी) ६२.१४
 सामान्य सर्वलोकस्य (अ) ३४.४१
 सामर्थं तीर्थमः प्रयातं (गी) १०२.१
 सा मृतया महाराज मां (गी) ८१.११
 साम्ने च सागणीताय (अ) ५६.५३
 शीघ्रं च जम्बूद्वीपः (अ) ८३.११
 शायं प्रातश्च भोजनार्थं (अ) ११.४८
 शायं प्रातश्च होमं (अ) ११.३.२०
 शायान्ते च दद्यात् (अ) ११.१.४८
 शायं च यथा विप्रः (अ) ११.१.३६
 शरं समस्तगोष्ठस्य (अ) ८४.१६
 शरस्वतं नाम तीर्थं (गी) ६३.१
 शार्धं स नारीपदं महात्मा (अ) ३४.२०

साध्यं नारायणं श्रीस्तु (ब्र) ३२.४४
 सा लोकान्प्रहृत्यलोकादीन्गत्वा(ब्र) २.७२
 सायणस्य मनोः पुत्रा (ब्र) ३.४४
 सावर्णा मनसो विप्राः (ब्र) ३.४६
 सावित्रियं धनित्तवैव (गो) ११.१४
 सायसर्गं समष्टेष्ट्रं (ब्र) २१.६६
 सा सावि त्वाग्भय (गो) २८.११
 सावित्री वैव सायसर्गः (गो) ३२.१
 ना निमुखाः महाराज (ब्र) ७७.१०
 ना वेगमाना विजया (गो) ८६.२०
 नाशं ह्य प्रमेयं तु (ब्र) १४.३२
 ना संजा पूर्वमपावति (गो) १०४.१
 निद्रमसंगीधामः (ब्र) १३८.१३
 निद्रुष्टुं च तृप्तं चः (ब्र) ११२.१२०
 निद्रागमनयो देवः (ब्र) ६४.४३
 निद्रो मृगाया च यतिभ्य (ब्र) ३८.४६
 निवृत्तायाः संसर्ग (गो) २६.२५
 निवर्तयन्तवा पीनः (ब्र) ३६.१७
 नितापोपरि रवि (ब्र) २६.३०
 निद्विचारमगम्यं (गो) ६४.४

सिद्धतीर्थमिति क्वातं तत्र (गी) ७३.१
सिद्धविद्या घराः साध्याः (ब्र) ४८.१६
सिद्धविद्याखरैर्यत्नेभूषितं (ब्र) ६४.६४
सिद्धवन्द्यैः तदा हृष्टं (ब्र) १०५.११६
सिद्धस्तमाह तां वेधि (ब्र) १२०.१०५
सिद्धायकानां कल्केन (ब्र) ११३.११८
सिद्धार्थचणकेप्रभैव (ब्र) ४५.२६
सिद्धिं कुरु मुखं याहि मा (गी) ५७.२२
सिद्धिं प्राप्तवसिक्तस्याणी (गी) २७.२७
सिद्धेश्वरं नाम जगत् (गी) ८७.२१
सिद्धोऽपि विचवारासौ (ब्र) १२०.१२०
सिध्वन्ति चास्य संकल्पा (ब्र) १२०.५५
सिनीवालो कुङ्कुमचयुतिः (ब्र) ७.१६
सिन्धुद्वीप इति क्वातो (गी) ६६.४
सिन्धुसुस्तु प्रशास्त्रेव (ब्र) १.५८
सिंहः प्रसेनमवधोत्तिहो (ब्र) १४.३६
सीतायासह वंदेष्टासस्मो (गी) ५३.१४१
सीता चात्कनन्या च (ब्र) १६.४०
सीतायाः पदमन्- (ब्र) १०४.१२४
सीमन्तोन्नयनं चक्रे (गी) ३०.२६

सुकर्माप्यवतारे तु कृतानि (ब्र) ८२.४२
सुकुमारं तनुं गर्भं (ब्र) १२६.१०
सुकृति तत्र यः कुर्याद् (गी) ८१.२४
सुकेशाश्चावधनाः (ब्र) ४१.३८
सुकेशाः सुकपोलाश्च (ब्र) ४१.३५
सुकेश्यश्चावधना (ब्र) ३६.२२
सुखमुः ख समायुक्ता (ब्र) १०८.११२
सुखवुद्ध्या मया सर्वं (ब्र) ८८.३३
सुखभागी निगयासो (ब्र) ११७.४१
सुखं तिष्ठन्ति गावन्ति (गी) ८६.४
सुखं प्रभूतं च शुभं च (गी) ५६.८०
सुखमेधन्ति बहवो (ब्र) २.८३
सुखमेवं तु कर्तव्यं (ब्र) १३४.३७
सुखस्य च परं कालं (ब्र) १३२.१०
सुखाय योषितं कस्य (गी) ८१.१६
सुखालीनो मनः कृत्वा (गी) ४०.११८
सुखेन निर्धयो भूत्वा (गी) १०.२३
सुखोद्यस्तथाऽनवः शिवः (ब्र) १८.४
सुखोदयाय तत्सर्वं श्रेष्ठे (ब्र) ५३.४२
सुखोपास्यः सुताभ्यश्च- (ब्र) ४३.२२

सुखोचितस्तां रजनीं (गी) ८७.१७
सुगतिस्तु कथं तेषां (ब्र) ४६.४७
सुगन्धं कुसुमाकोणं (गी) ४१.५४
सुगन्धकुसुमैः (गी) ४१.६८
सुगन्धद्रव्यसंयुक्तान्या (ब्र) १०६.३१
सुगन्धमेतद्राजार्हं (ब्र) ८५.६
सुग्रीवस्य कृते येन (ब्र) १०४.१२६
सुग्रीवो हनुमांश्चैव (ग) ८४.२२
सुगन्धामरुक्पूरान्गुण्य (ब्र) १०७.३३
सुग्रीवं तन्महाघोरदारं (ब्र) १०६.२
सुघोरमशिवं रौद्रं (ब्र) ५०.६
सुतः सुगन्ता सुभगः (गी) ६५.३१
सुता तस्य कथं मेऽस्य (गी) ४१.३२
सुतापतिं हिरण्यसुतं (गी) ५६.५५
सुतां सुतपता युक्तां (ब्र) ११२०
सुतां हनुषां चापि गत्वा (ब्र) २०.१२
सुतां मे सन्ति भार्या च (गी) ३४.५३
सुतीर्थं ब्रह्मद्वन्द्वं तीर्थं (ब्र) २३.२४
सुतोऽभवन्महातेजा राजा (ब्र) ११.७८
सुतोऽस्माज्जातवन्तश्चमृत (ब्र) ५६.६

सुदर्शनं चक्रेण (गी) ६७.३२
सुदास्तस्य तनयो राजा (ब्र) ६.८१
सुदृष्ट्वापि विमृश्यां (ब्र) ५३.३५
सुदूरस्थोऽपि यो भक्त्या (ब्र) ४८.६६
सुधन्वनः सुनश्चापि (ब्र) ५.६७
सुसूतपावा मन्मथोत्तमादयः (गी) १०४.३
सुनामा बलभद्रेण लीलयेन (ब्र) ८५.७८
सुनिर्वृतिषु देशेषु (ब्र) ८०.१६
सुनिश्चितं महायाहकृतं (ब्र) ३३.५५
सुपर्वणशा नागा (ब्र) १.२१०
सुपर्णविषयाञ्जना (ब्र) १३२.७
सुपर्णसत्त्ववह्नागान्कद्रु (गी) ८६.१७
सुपर्णाः किनरा नागा- (ब्र) ४०.४०
सुपर्णासि सगामीनं (ब्र) ४७.७
सुपर्णाया ततो गर्भमादधे स (गी) ३०.६
सुपर्णा संगमं नाम काद्रवा- (गी) ३०.१
सुपर्णदिविर्वैर्यं (ब्र) ६५.५५
सुपुण्ये भूमिपारण्ये पवित्रेऽथ (ब्र) १.४
सुप्तस्य तस्य मृपतेर्वासुदेवो (ब्र) ४७.४
सुप्तो युगसहस्रं यः (ब्र) १०४.२५

सुप्रभानाऽथ रजनी (ब्र) ८४.२४
सुप्रशान्तमना नित्यं यः (ब्र) ११७.५
सुप्रसिद्धं जगत्सत्सर्वं- (गी) ७८.१७
सुवाह्वं हवाहुरथ (ब्र) १४.५८
सुभगाः प्रियवादिन्या नित्यं (ब्र) ३६.२६
सुभद्रां च मुनिर्वेष्टाः (ब्र) ६०.७४
सुभद्रायां रयी नार्या (ब्र) १२.४३
सुभद्रायश्च तत्रैव (ब्र) ४३.८५
सुभद्रागाममर्शितं मञ्जव्यं (ब्र) ६२.५६
सुमनेर्वचनं धृत्वा (गी) १०१.२७
सुमध्यमाश्वाभवेया (ब्र) ४२.२५
सुमध्यां चामृश्यां गीन (ब्र) ६६.१७
सुमध्याश्वाभवेयानाः (ब्र) ६५.६६
सुमध्याश्वाभवेयानाः (ब्र) ६६.२४
सुमाली राक्षसेन्द्राणां (ब्र) २१०६
सुमेधवापठोठोते पय- (ब्र) ५८.२५
सुमेरोः काञ्चनेशृङ्गे (ब्र) ४३.५
सुमेरोर्दक्षिणे पार्श्वे तथा (गी) ६१.२३
सुवत्स्याऽऽजवजो (गी) ८०.२
सुरगणापितृवक्षसेवितं (ब्र) ३१.४७

सुख्यस्य तु विक्रान्तः पुत्रो (ब) ११.१११	सुखाश्च भविष्यन्ति (गौ) १५.३६	सुशीघ्रमथल प्रथमं कर्म- (ब) १३१.४१	सुखत्वमेवमपि यो न (गौ) १०३.३३	सर्वमुक्त्वा मनु देवं (ब) ५.६
सुरेन्द्रास्ततस्तीरं ध्यान्तो (गौ) ५८.२३	सुखाः सुगुणार्थव (ब) ४१.३४	सुहृत्तयं शान्तिमनर्हदवतं (ब) ८३.२६	सुष्टयाकारस्ततः प्रोवतः (गौ) ६०.२०	सर्व बागवतीर्द्वौ (गौ) ६१.१४
सुरभिविन्ता चैव ताभ्या (ब) १.१६५	सुरेन्दुरीति विख्याताविष्णु- (ब) ४.२	सुहृदीक्षितभूषालम्नातक- (ब) ११३.८५	सुष्ट्याः कालेन कालेन (ब) १०३.५८	सर्व सर्वातिसंहर्षो सर्व (गौ) ६७.२८
सुरस्यं बानुकाकीर्णं (ब) ६६.१०८	सुरैरेव महाभागे सर्वमेतद् (ब) ३७.३८	सुकरः पञ्च वर्षाणि (ब) १०८.५३	सुष्टा लोकाः पुरा सर्वे (ब) ७०.३८	सर्वोद्भूता जटामागति- (गौ) ५.१२
सुरसिद्धगर्जजुष्ट- (ब) ३१.१७	सुरोदकः परिवृतः (ब) १८.३५	सुक्ष्मं परं उद्योतिरनन्तरूपं (गौ) ५२.७४	सुष्टिपत्तं नमस्तुभ्यं (ब) ५६.४३	सर्व भ्रमन्प्रामयति चंद्र (ब) २२.२
सुरसोमरुतः चः स्यात् (ब) १३२.२८	सुरोपकारैरसुरैश्च युद्धैः (गौ) ४४.१७	सुक्ष्मातिसुक्ष्मं च (ब) ७२.२२	सुष्टिः प्रजापते सम्यक्त्वया (ब) १६.४	सोऽति कोपादुपात्म्यसर्वं (ब) ८२.५
सुरसंधश्च ऋषिभिः (ब) ६५.२७	सुवर्णकमलैर्दिव्यैः (गौ) ३६.४८	सूतकान्ते गृहे श्राद्धमेको (ब) १११.६४	सुष्टिसर्गं करोत्येव (ब) १०३.६३	सोऽधिष्ठा महाभाग- (ब) ८०.२५
सुरा ऊचुः आपो (गौ) ४०.२०२	सुवर्णध्वनदवाहव (ब) २७.४७	सूतकान्तापजोवी च (ब) ११२.६५	सृष्टेः स्थितेः संहरणाय (गौ) ६.६	सोऽने कदुर्गनिरयाति- (गौ) ५३.१२७
सुराणां नेतुं नित्यं गच्छो (गौ) ८६.१८	सुवर्णरजतं वाऽपि विद्रुमं (ब) १०७.३०	सूदयंस्तरसा सर्वान्- (ब) ८१.४६	सृष्ट्वा स्वयंभूर्भगवान्- (गौ) ५६७०	सोऽपि कैशोरकवया (ब) ८१.४१
सुराणां यदभीष्टं च (गौ) ४०.१७१	सुवर्णं सर्वरत्नानां सपत्नीं (ब) ६६.३२	सुर्मकोटिप्रनोकासो (ब) ४६.१०	सेनानोनां यथा स्कन्दः (ब) ६६.२०	सोऽपि शास्त्रं श्रीमान् (ब) ३२.४१
सुरापाने च समतानां (ब) १३२.४२	सुवर्णमणिमुत्तमानां (ब) ४२.६	सुर्वचःप्रसमेज्योति- (ब) ५८.३७	सेनापतिः सुपतिस्तव (गौ) ११.१८	सोऽपि तं मुनिमाधामं (ब) ५२.४
सुरापो ब्रह्महा स्तेयी (ब) ११५.२६	सुवर्णमणिरत्नादौ वस्त्रे (ब) १२२.१७	सुर्वतीर्थं वरुस्थानं (ब) २३.३२	सेवं धामी विद्यात्रो च (ब) २.११०	सोऽपि ताम्प्रतिपूज्यैव (ब) ११५
सुरापो ब्रह्महा हर्ता (ब) २०.६	सुवर्णरेता विख्यातः (ब) ३८.५६	सुर्वप्रभं सुर्व्यनीयं तोमकं (ब) २३.५१	सेवं जनित्री मङ्गलेध्विना (गौ) ८०.१३	सोऽपि प्रविष्टो गवतो (ब) ८८.१६
सुरार्मांसोपहारैस्तु (ब) ७२.५२	सुवर्णवस्त्रगोष्ठार्थैर्द्वयै (ब) ६४.४७	सुर्वमनसि यः कृत्वा (ब) २७.२१	सेयमस्मानपास्मिह (ब) ४.२६	सोऽपि मातङ्गदापादः (ब) १२०.६२
सुरारणी गर्भमधत्त (ब) ७०.२७	सुवर्णशतनिष्काणां दानेन (ब) ६२.५६	सुर्ववंशप्रभुतानां (गौ) ३८.६०	सेव्यसे यद्वाविद्भुन्त्वं (ब) ३८.४६	सोऽपि मत्पुत्रागम्य (ब) १०८.७६
सुराश्च सकलाः स्थासौ- (ब) ७२.२८	सुवर्णशृङ्गीदानानेनयस्कलं (ब) ६२.६७	सुर्वचिन्द्रमसौ तारा (ब) २२.३	सैश्वर्यसागरोत्थं च (ब) ११२.६३	सोऽपि विप्रा मृता जन्तुः (ब) १०८.७२
सुराः समस्ताः सुरताय (ब) ७२.२५	सुवर्णश्च सुवर्णा च (गौ) ५८.२७	सूर्याप्रसूयते सर्वे तत्र चैव (ब) २६.५	सैहिकेया इति रुपातां (ब) १.१८०	सोऽपि शैवशिवो भीमा (ब) १००.१७
सुखा चारुसर्वाणि न (गौ) ५१.२१	सुवर्णा कमला साक्षात् (गौ) ५८.६१	सूयोदयेयः सुसमाहितः (ब) ३१.४८	सैहिकेया इति क्वाता- (ब) १.१६६	सोऽपि सद्यन्धो होनम्- (ब) ११२.१७
सुखा चारुसर्वाङ्गी (गौ) ३७.७६	सुवर्णाञ्जनवर्णाभ्यां तदा (ब) ७८.१८	सृजते तु गणानेक एको न (ब) १२६.८७	सैव तस्य स्या पुत्र- (गौ) १००.७२	सोऽप्यनीन्द्रियमानोवय (ब) ८६.२४
सुखाः सुभगाः कास्ताः (ब) ४२.२८	सुवत्सव्य तथाभ्यष्टाः (ब) ११.२५	सृजते तु गुणान्मत्स्वं (ब) १३०.१	सैवमव्युताडय माया तु (ब) ३६.२८	सोऽप्यलः सर्वभूतस्य (ब) १२५.३६

सोऽप्येन ध्वजवज्राब्ज- (अ) ८४.२
 सोऽश्वोत्पितरं ध्वजः (अ) ५.१०१
 सोऽश्वोदवजानासि मम (अ) ६०.१३
 सोऽभिद्रुतः प्रजाभिस्तु (अ) २.७०
 सोऽभिपिबतो महातेजा (अ) २.४६
 सोमतीर्थं च गान्धर्वं (गो) ३५.२२
 सोमतीर्थञ्च भो विशाः (अ) २३.४५
 सोमतीर्थं तुङ्गकूटं तोषं (अ) २३.१४
 सोमतीर्थं तु तत्स्थितं (गो) ४६.१६
 सोमतीर्थमिति क्वातं (गो) ३५.१
 सोमतीर्थमिति क्वातं (गो) ४६.१
 सोमदत्तं शलं भीममर्जुनं (अ) ६६.२८
 सोमदत्तस्य दादावः (अ) ११.६६
 सोमः पलाशमगमद्वं गाम्भी (अ) ३३.६
 सोममण्डलसंकाशः- (अ) १०७.२०
 सोमवंशकरः श्रीमानव (गो) ३८.१२८
 सोमवंशकरः श्रीमानादित्य (गो) ३८.७४
 सोमसमिति विख्यातं (अ) १२०.७८
 सोमसुयोपवनः (अ) ११३.१३१
 सोमस्य जन्मधुत्वैव (अ) ७.३६

सोमस्य भगवान् (अ) १.१५१
 सोमात्सङ्क्रान्तकर्षाणां (अ) १३.५२
 सोमार्थं वै तथा चाग्रे- (गो) ३५.२१
 सोमेन सह योऽत्यन्तं (गो) ७३.३
 सोमो दाताऽमृतं भगवं (गो) ३६.२६
 सोमोऽभवत्त्वामराणां (गो) ३५.१५
 सोमो राजाऽमृतमयो (गो) ३५.२
 सोऽयं त्वयैव दत्तो मे (अ) ६३.२४
 सोऽयं मम महाभगि- (अ) ३३.४५
 सोऽयं गः कालिषं नावं (अ) ८५.३४
 सोऽयं येन हुता घोरा वृत्तानां (अ) ८५.३३
 सोऽयं समाराध्य (अ) १२१.८६
 सोऽयं वाङ्मोक्षधारण्य (अ) २३.२०
 सोऽयं वा स निःशङ्क (अ) ७८.२३
 सोऽयं वयञ्च तत्र तत्र (गो) १३.५
 सोऽयं वा पुत्रिण्याः (अ) ११८.१५
 सोऽयं जपुर्वपुषा (अ) ७०.७५
 सोऽयं योऽभिद्वान्ते (अ) ४३.२६
 सोऽयं योऽभिद्वान्ते (अ) ३७.५३
 सोऽहं त्वां शरणमपा- (अ) ८८.४५

सोऽहं पतिस्त्वं च भार्या (अ) ४१.७३
 सोऽहं प्रजानिमित्तं (अ) २.८४
 सोऽहं वास्तामि योऽविन्द (अ) ८२.४८
 सोऽहं वदामि वः सर्वं (अ) १०५.१०
 सोऽहं सांप्रतमायातो (अ) ६३.७
 सोऽहमेवं यशोभूतः (अ) १३६.३०
 सोऽकुमार्यं तथा रूपे रत्नो (अ) १२३.२२
 सोऽयमणीमृद्धिमधु स (गो) ४०.१०५
 सोऽयमवस्तुनि वपुः (गो) ५६.७७
 सोमस्य मुनिगाढं तत्ता (अ) ५.८१
 सोमित्रो नूनमस्मादिनं (गो) ५३.१४५
 सोमिभ्यं मनोरम्यं गन्ध- (अ) ३४.६४
 सोमिर्गन्धश्चरं मयं (गो) ४८.१६
 सोमिर्वहस्वतेहृष्यं हिलसे (अ) २१.६
 सोमिस्त्राह्मणवेवेण (गो) ४८.१६
 सोमिर्विनिगनाह पूर्णं (गो) ४८.१७
 सोम्यं तीर्थं तदाख्यातं (गो) ४३.२१
 सोम्यं मणिप्रीतिषु (अ) १०७.२७
 सोम्यं वलया क्राता (अ) ४८.१५
 सोम्येन विधानेन (अ) ३६.७०

सोमोराः सैन्धवापन्नाः (अ) ५७.१८
 सोमो विरजयद्गङ्गां कृत्वा (अ) ८.१७
 स्कन्दः मनस्कृपारश्च मेजः (अ) १.४८
 स्तम्भान्कनकचिन्मिद्वि- (अ) ४५.३६
 स्तम्भतः शिखर्युगे (अ) ३४.३३
 स्तम्भिनः स्तम्भेऽयं नानिदं- (अ) ३४.४५
 स्तवनाः कीर्तनद्वयानां गव्यं (गो) ३६.५२
 स्तवेनामेव ये वै त्वां (गो) १५.२१
 स्तुतः स भगवानेवं (अ) ३१.२४
 स्तुतः संप्रजितो (गो) ५२.४७
 स्तुतिञ्चोपगृह्यते- (अ) २७.१८
 स्तुति चकार देवस्य (गो) ३७.७३
 स्तुतोऽहं यत्तवया पूर्वं (अ) ७३.१८
 स्तुत्वैवं मुनिगाढं तत्ताः (अ) ४७.१
 स्तुत्वैवं विदुषाः कुण्डं रागं (अ) ६२.२३
 स्तुत्वैवं स महादेवं (अ) २८.१०१
 स्तुति देवं च देवीं च (गो) ५८.४२
 स्तुति विष्णुं जगद्योनि (गो) ६५.४४
 स्तुयमानोऽस्तरोमिद्वि (अ) ५५.७५
 स्तुयमानो मुनिगर्भद्वयं (गो) १६.३५

स्तुयमानो मुनिगर्भस्तिष्ठते (अ) ६४.५६
 स्तुयमानिभूताः सततं (अ) ११६.१३
 स्तोत्रेणानेन ये भक्तास्त्वयां (गो) ६.३२
 स्तोत्रेणानेन ये भक्तास्त्वयां (गो) ४४.२२
 स्तोत्रं भगवन्मयैः श्रुतिभिः (गो) १०४.५
 स्त्रियः कालो भविष्यति (अ) १२२.२१
 स्त्रियमाकांक्षते देव्यां (गो) २२.६
 स्त्रियश्च कृष्णो जगद्ग (अ) ६५.१४
 स्त्रियस्तु श्रुतिनास्त्रिय (अ) ४८.१३
 स्त्रियस्तु श्रुतिनास्त्रिय (अ) ७६.२०
 स्त्रियो मय्यां प्राप्नोति (अ) १११.१७
 स्त्रीप्रदे वाऽपिपुत्रे (अ) १०७.५६
 स्त्रीणामप्येव मेव (अ) ११२.७
 स्त्रीणामयं परो धर्मो (गो) १०.७५
 स्त्रीणामेव स्वयं बोधितरतं (गो) ३८.३३
 स्त्रीर्हं जातं जातमेव न (गो) ३८.५८
 स्त्रीत्वादनुस्मृतं (अ) ६४.६८
 स्त्रीपुंनपुंसकैश्चैव (अ) १०५.२३
 स्त्रीवाग्वद्वहन्तारो (अ) १०६.६६
 स्त्रीभावमनुस्मृतं (गो) ३८.६६

स्त्रीभिर्नरैश्च सानन्द- (अ)	८४.७०	स्वावरं जगम किंचिद् (गो)	६१.५०	स्नात्वा तु तस्मिन्नुकृती (गो)	१०३.३८	स्नानं दानं जपो होमः (गो)	५५.४३	स्पृष्ट्वा स्वयं तस्मिन् (अ)	५६.८५
स्त्रीभिर्वर्णावरैः (अ)	१११.४	स्वावरं जगम सर्व- (अ)	१६.५	स्नात्वा तु दक्षिणे कूले (गो)	६१.४७	स्नानं वापहरं चक्रे स (अ)	१२०.६६	स्फुटं स नरकायैव जरीरे (गो)	१७.५७
स्त्रीसहस्राण्येकानि- (अ)	१०३.५१	स्वावराः क्रमयोग्याश्च (अ)	२०.३२	स्नात्वा तुष्टाव (गो)	३४.८१	स्नानं सध्या जपं होमं (अ)	६६.६५	स्मरयद्भवो जातः को (गो)	१६.२६
स्त्रीश्रेयसात्मेन ये भवन्त्या (गो)	५३.२०८	स्वावराणि च भूतानि (अ)	५३.३६	स्नात्वा तुष्टाव देवेश- (गो)	५४.६४	स्नानं मार्गेण सर्वाणि (गो)	६.३७	स्मरयं वापि धनुःकवा (गो)	१०२.२०
स्थले स्थित्वा जले (अ)	५७.६०	स्थितं मातृनदी तीरे (अ)	१२०.१२८	स्नात्वा तत्रैव चाऽऽचम्य (अ)	५४.६	स्नानं संक्षोभे काले (गो)	२२.२१	स्मरणं पठनं वाऽपि (गो)	६१.७५
स्थानतीर्थं कुरोस्तीर्थं (अ)	२३.४३	स्थिते तिष्ठेद्भजेष्टाति (अ)	११४.२५	स्नात्वा यः सागरे मर्त्यो (अ)	४०.११	स्नानाद्वभूत्तु रुमी (गो)	२२.४८	स्मरणास्पृष्टनाडाऽपि (गो)	१६.४७
स्थाणुवृक्षाण्यकम्पः (अ)	१३५.५५	स्थितेषु देवर्षिन्येषु (गो)	४२.२	स्नात्वा शुचिर्यतमना (गो)	१४.७	स्नानार्थमाहरेत्यस्तु जलं (अ)	२७.५७	स्मरणास्पृष्टनाडाऽपि (गो)	८६.६
स्थानं जगत्पते (अ)	४३.४६	स्थितो ब्राह्मण धर्मण (अ)	११५.१४	स्नात्वा सम्यग्विज्ञानेन (अ)	६४.१५	स्नानेन तीर्थं जस्य गवा (अ)	५६.२१	स्मरणादेव ते गवा (गो)	१०५.४३
स्थानगतं वमा साध (अ)	१३२.७७	स्थितोऽस्मिं त्यक्त्वोद्विग्नः (अ)	१२०.१२७	स्नात्वा सम्यग्विज्ञानेन (अ)	६४.३७	स्नापयित्वा तु तं भवन्त्या (अ)	३६.८६	स्मरणादेव तं गोघृष्टो (गो)	७.३६
स्थानात्स्थानं दशगुणमेकं (अ)	१२४.४	स्थितोऽस्मिं त्यक्त्वोद्विग्नः (अ)	१३५.५४	स्नात्वा सर्वं विधिवत्तत्र (अ)	३६.५७	स्नापयित्वा शिव (गो)	६६.१२	स्मरणात्स्थानं गार्ग (गो)	३.३०
स्थानात्स्थानान्तरं क (गो)	४०.११६	स्थीयते विज्ञाने नवापि (गो)	८३.६	स्नात्वा सर्वं सागरे दत्त्वा (अ)	२६.४५	स्नापयित्वा देवज्ञानेषु (अ)	११३.१३६	स्मरणात्स्थानं गार्ग (गो)	१०.२१
स्थानात्तरविशेषाच्च (अ)	२८.७४	स्थूलं च सूक्ष्मं (गो)	५२.८२	स्नात्वा सर्वं सागरे दत्त्वा (अ)	५६.३	स्नेहपक्वं जरादुर्ग (अ)	१३२.५२	स्मरणात्स्थानं गार्ग (गो)	१६.५७
स्थानेऽप्येतेषु यो योगी (अ)	१३१.४०	स्मारं स्मारं तत्तद् (गो)	५२.४०	स्नात्वा सर्वं सागरे दत्त्वा (अ)	५६.३	स्नेहपक्वं यथा पूर्णं मन (अ)	१३१.३२	स्मरणात्स्थानं गार्ग (गो)	७८.३७
स्थापनं चैव सर्वथा (अ)	४३.८२	स्नातकानामिदं वास्व (अ)	१२६.३६	स्नात्वा सर्वं सागरे दत्त्वा (अ)	५६.३	स्नेहं न पूर्वजातानां गवा (अ)	३०.६१	स्मारं स्मारं निश्चयन (गो)	८८.२८
स्थापयित्वा विरहारे (अ)	१४.३८	स्नातकान्नाह्मणाश्चान् (अ)	५५.३२	स्नात्वा सर्वं सागरे दत्त्वा (अ)	५६.३	स्नेहं न पूर्वजातानां गवा (अ)	३०.६१	स्मृतं गार्ग तस्यावभासमं (अ)	८१.१५
स्थापितां जवतो जिपुर्वातक (अ)	७७.१७	स्नातं पश्यन्ति ये कुष्मां (अ)	६२.८१	स्नात्वा सर्वं सागरे दत्त्वा (अ)	५६.३	स्नेहं न पूर्वजातानां गवा (अ)	३०.६१	स्मृतं गार्ग तस्यावभासमं (अ)	८१.१५
स्थाप्यः कुवलयपीठस्तेन (अ)	८५.२२	स्नातस्य तीर्थं (अ)	१२१.६१	स्नात्वा सर्वं सागरे दत्त्वा (अ)	५६.३	स्नेहं न पूर्वजातानां गवा (अ)	३०.६१	स्मृतं गार्ग तस्यावभासमं (अ)	८१.१५
स्थाप्यदेशं न पश्याम (गो)	४०.१६	स्नाताया बुद्धभाषायाः (गो)	३८.१२०	स्नात्वा सर्वं सागरे दत्त्वा (अ)	५६.३	स्नेहं न पूर्वजातानां गवा (अ)	३०.६१	स्मृतं गार्ग तस्यावभासमं (अ)	८१.१५
स्वावरं जगम किंचिद् (गो)	५०.१२	स्नात्वा च कापिलेतीर्थं (अ)	३६.६३	स्नात्वा सर्वं सागरे दत्त्वा (अ)	५६.३	स्नेहं न पूर्वजातानां गवा (अ)	३०.६१	स्मृतं गार्ग तस्यावभासमं (अ)	८१.१५
स्वावरणां च सर्वेषामिती (अ)	२५.६८	स्नात्वा तु गीतमीं सङ्गा (गो)	२२.१७	स्नात्वा सर्वं सागरे दत्त्वा (अ)	५६.३	स्नेहं न पूर्वजातानां गवा (अ)	३०.६१	स्मृतं गार्ग तस्यावभासमं (अ)	८१.१५

स्रष्टा त्वं ब्रह्ममूर्त्ति तु (गी) ४.१४	स्वदोष एव तत्पित्रा (गी) ६५.२५	स्वं स्वं विमानमाकृष्टा (गी) ५३.१७८	स्वर्गमासेदुषोः (गी) ४०.७६	स्ववेश्म प्रति तां (गी) ८२.६
स्रष्टा धर्मस्य कश्चान्यः (अ) २.३६	स्वधर्मनिरतः शान्तः (अ) ६१.२०	स्वमायया यो ह्यखिलं (गी) ५६.६८	स्वर्गं सुराणामभवदसुराणां (गी) ६०.३	स्वशरीरं हि गृध्रेभ्योर्वै (अ) १०७.५५
स्रष्टारं सर्वभूतानां (अ) ३.६२	स्वधर्मनिरतः शांती (अ) ५४.५६	स्वमाश्रमं निष्प्रपहेन- (गी) ७०.१०	स्वर्गस्यानादथाऽऽगम्य (अ) ३७.२०	स्वशरीरेण दुःखात् (गी) १०.६६
स्नावयिता तु तान् (गी) १२.७	स्वधर्मनिरतैर्वर्षस्तथा (अ) ४०.३३	स्वयं कृत्वा निवस्यन्नि (अ) १२३.७२	स्वर्गस्यापि हि ये केचित् (अ) २८.८१	स्वस्ति तेऽस्तु जगन्नाथ (अ) ३०.६०
स्वसोमशृण्वंभुजं (अ) १०४.१५	स्वधर्मवर्तनं सर्वमिदं (गी) ३७.५६	स्वयं च वरदेनोवा (अ) ११५.६०	स्वर्गस्य मोक्षस्य (गी) ५२.८०	स्वस्तीत्युक्ते पतुर्कस्तु (अ) ११०.८३
स्वयं च पुरुषं पाशान्सर्वं (गी) ६१.५३	स्वधर्मस्था विरोधेन (अ) १२२.७२	स्वयंपाता स्वयं वीरा (अ) १२३.६७	स्वर्गच्छ्यतो महेभानि (अ) ११७.७	स्वस्यस्तु ते ममिष्यामि (अ) ८२.४५
स्वकण्ठा दबमुच्चाप (अ) १४.१८	स्वधा च नम इत्युक्त्वा (अ) ११३.६३	स्वयं भ्रातात्मिका (अ) १२६.७२	स्वर्गद्विभक्तमप्राप्ता (गी) ४२.१८	स्वस्त्वान्नं वा इति कथानां (अ) ११.१४
स्वकन्याजीविनः पापं (अ) १२०.३७	स्वयं श्रुत्वा च दुष्टत्वा (गी) ५.६२	स्वयंभुवं नमाराधय (अ) ६७.४३	स्वर्गापवर्गहेतुष्व पुण्यं (अ) २५.१६	स्वस्थानास्त परिभ्रष्टो (अ) ११५.२०
स्वकर्मफलमाप्नोति (अ) ११७.३०	स्वनुलिप्तेषु मेहेषु (अ) १११.७	स्वयं मृनिमतो भूत्वा (गी) ६१.३०	स्वर्गे गतेऽऽसी पितरि (अ) १२१.४८	स्वागतेन च वा विप्रं (अ) १०७.८०
स्वकर्मोपाजितैर्वीरैः (अ) १०६.८२	स्वपक्षे कारणं शास्त्रं (अ) १२१.६	स्वयंवरः कथं वृत्त (अ) ३२.५३	स्वर्गे चतुर्धा व्यगमस्तप्तया (गी) ७.६	स्वाद्यायनिरतो विप्रे (अ) १०६.१७
स्वकुटुंबं दासदासीः (अ) ४५.८२	स्वपदाम्बुज संभृतां (गी) ७६.१०	स्वयं रुद्रस्य दयित (अ) ३२.७२	स्वर्गे मर्त्यं च पाताले (अ) ५५.१५	स्वाद्यायममृतेभ्यः (अ) १०६.१४
स्वकुतं भुज्यते भूतैः (गी) ६६.१६	स्वपूजितं तु निष्क्रान्त (अ) ४२.१६	स्वयं वटं भद्रवत् (अ) २३.१६	स्वर्गे मर्त्यं तले वाऽपि (गी) ७६.१६	स्वानवाग्नांस्तथा (गी) ४१.७७
स्वकृतापाविपत्नेन (गी) ८०.१०	स्वपूजितं तु निष्क्रान्त (अ) ४२.१६	स्वयं वटं भद्रवत् (अ) २३.१६	स्वर्गे यान्तो मम भ्राता (गी) ३७.२६	स्वानवाग्नांस्तथा (गी) ८.४२
स्वच्छन्दमामिनो हृष्टा (अ) ११६.४७	स्वपूजितं तु निष्क्रान्त (अ) ४२.१६	स्वयं वटं भद्रवत् (अ) २३.१६	स्वर्गे वासो भवेत्तस्य (गी) ४०.२२०	स्वाग्नायुधानि संगृह्य (अ) १०४.६३
स्वच्छन्दं सुकृतं चैव (अ) १३३.८	स्वपूजितं तु निष्क्रान्त (अ) ४२.१६	स्वयं वटं भद्रवत् (अ) २३.१६	स्वर्गे यजस्वमायुषं धर्मं (अ) २.२६	स्वामिनो चास्य देहस्य (गी) ६८.६
स्वतन्त्रा धर्ममुत्तुय (अ) ११०.१७	स्वपूजितं तु निष्क्रान्त (अ) ४२.१६	स्वयं वटं भद्रवत् (अ) २३.१६	स्वर्गकाराः क्षुब्धकाराः (अ) ४२.३२	स्वामिनो वैकृतं दुष्टया (गी) ६६.४२
स्वदा निरता ये च (अ) ११६.१२	स्वपूजितं तु निष्क्रान्त (अ) ४२.१६	स्वयं वटं भद्रवत् (अ) २३.१६	स्वर्गकाराश्च कर्मा (अ) ४२.३०	स्वामी त्वमेवास्य (गी) २६.२०
स्वदुःखं गृह्णाना साकटू (गी) ८६.१४	स्वपूजितं तु निष्क्रान्त (अ) ४२.१६	स्वयं वटं भद्रवत् (अ) २३.१६	स्वर्मानुवृत्तपत्नी च (अ) १.१६२	स्वार्थं भूयो मनुः पूर्वं मनुः (अ) ३.४
स्वदूति देवभोग्यानि (अ) ११२.११८	स्वपूजितं तु निष्क्रान्त (अ) ४२.१६	स्वयं वटं भद्रवत् (अ) २३.१६	स्वर्लक्ष्मणोपाधिना (गी) ६५.११	स्वाश्रमे सुमहापुण्ये नाना (अ) २४.३
स्वदेशेभ्यः परिभ्रष्टा (अ) १२३.६८	स्वपूजितं तु निष्क्रान्त (अ) ४२.१६	स्वयं वटं भद्रवत् (अ) २३.१६	स्वर्गं विस्तारकरं (अ) ११८.४०	स्वाहायां प्रियभूतायां (गी) ५८.२५

स्वाहिपुत्रोऽभवद्वाजा (ब) १३.२
स्वीकृत्यागपापादि (गी) ७६.३७
स्वेच्छया याति विवेकः (गी) ७०.५
स्वेच्छया विहरन्नाङ्गा (गी) ५३.१४०
स्वेनैव व्यवसायेन (गी) १००.१०
स्येध्वपत्येषु चोद्याया (गी) १६.१५
स्वैरस्थित्या वर्तमानोनेदं (गी) २२.१३

ह

हंसकारण्डवाकीर्ण्य (ब) ४१.६१
हंसकारण्डवाकीर्ण्यः (ब) ४२.७६
हंसकारण्डवाकीर्ण्यं (ब) ६५.१५
हंसनृपराज्याडया (ब) ३४.७८
हंसवारणगामिन्यः (ब) ४१.३७
हंसेन्दुकुन्दघवलं (ब) ८३.२३
हंसोक्तं च हारं चैव (ब) १२८.३५
हतः प्रसेनः सिंह (ब) १५.१०
हर्तं त्रिभुवनं दण्ड्या (ब) ३०.१०
हतवीर्यो हतविषो (ब) ७७.४६
हतानि शयवहुरितानि (गी) ८७.११
हता पुण्यजनैर्विप्रा राक्षसैः (ब) ५.३८

हता मया मेहापापा (गी) ६८.२३
हता मया हतश्चाभ्यैः (ब) ४६.३५
हतावशिष्टा याम्यास्ते (गी) २४.२२
हते तु नरके भूमिगृहीत्वा (ब) ६३.२२
हते पितरि दुःखार्ता (ब) १५.६
हतेषु तेषु कसेन (ब) ७२.३६
हतेषु तेषु बाणोऽपि (ब) ६७.८
हतेष्वेतेषु देवेभ्यः (ब) ८०.४५
हतो देवैर्महादेव (गी) ४०.११०
हत्वा कुवलयापीडं (ब) ८५.३०
हत्वा सर्वसगारुडो (ब) १०३.१६
हत्वाबादाय वर्याणि (ब) ८४.७४
हत्वा तु केशिनं कुण्डो (ब) ८२.३७
हत्वा तु पीण्डकं गौरिः (ब) ६८.२७
हत्वा निवेशयामास (ब) ६.४५
हत्वाऽपि मां न शक्तस्त्वं (ब) २.७६
हत्वा वलं स नागाभवपति (ब) ६१.१०
हत्वा मुरं हवप्रीवं तथा (ब) ६३.१६
हत्वा मृगान्मराहांश्च (ब) ६.२
हत्वा विजुताऽस्यविकाम (ब) ६.२६

हत्वा वा किं नु जायेत (गी) ५४.६५
हत्वा वेनं ब्रह्मचारिणं (गी) ७१.४
हत्वा तं मामस्यं नु तस्य (ब) ६१.३०
हनिनाभिषिकल्पानां (ब) १२८.३४
हनिष्यन्सुरांश्चायं (ब) ३०.४१
हनुमदुपमाता वं यथा- (गी) ५६.६
हनुमानलनोत्ती च (ब) ६७.५२
हन्त ते संप्रवक्ष्यामि (ब) १२५.४६
हन्त त्रेहं प्रवक्ष्यामि (ब) ११६.४७
हयमूर्धा च लवणो नमुषिः (गी) १.२६
हयमेघ उपकान्ते (गी) ३३.३
हयमेघफलं दधुस्तीर्य- (गी) ३३.१२
हयमेघं महायज्ञं प्रासादं (ब) ४५.२०
हयमेघश्च तत्राऽऽसीदा (गी) ५७.६०
हयमेघस्य यज्ञं स्वप्नं (ब) ४३.८०
हयमेघो यथा विप्राः (ब) ५७.४८
हयारुडाऽबला तन्वि (गी) ३८.४७
हरण्यकशिपुः पूर्वमभवद् (गी) ७६.२
हरये च मयो मायां (गी) ५४.५०
हरयश्च बहुकृपश्च श्रम्यकः (ब) १.६१

हरिणा कीदृशं नाम (ब) ७८.२५
हरिणा चक्रवर्त्सुष्टं (गी) ३६.२८
हरितो लोहितः कृष्णो (ब) ३८.५५
हरिभक्तस्मरज्ज पकलुवो (गी) ७६.३
हरिदेवाखिलं तेन सर्वं (गी) ६१.२०
हरिशंकरयोऽमुं द्रमनोवा- (ब) ६७.२२
हरिश्चन्द्र इति त्वामोद- (गी) ३४.३
हरिश्चन्द्रं शूनः श्रेष्ठं (गी) ३४.६०
हरिश्चन्द्रस्य नृपते रोहितः (गी) ३४.४१
हरिश्चन्द्रस्य पुत्रोऽभूद्रोहितो (ब) ६.२६
हरिश्चन्द्रोऽपि यक्ष्णं (गी) ३४.२२
हरिश्चन्द्रोऽपि यक्ष्णं (गी) ३४.२५
हरीशार्थां प्रसन्नभ्यां (गी) ६०.२०
हरो हरिर्वा गङ्गा (गी) ५६.५७
हरीः परत्पतां परशर (ब) १२३.५६
हर्षं क्लेशं मनुस्मृत्य राजा (ब) ११.४५
हर्षनाय ततः प्रादाः कुल (गी) ६५.४६
हर्षमत्पादयो द्वारका (ब) ६५.१०
हर्षचिन्तामि पुरतो (गी) ५२.१८
हर्षेण प्रोचयन्मही (गी) १०.८३

हर्षेण प्रोचयन्मही लुण्ठकं (गी) १०.८३
हर्षेण महता युवतो (गी) ५३.१६३
हर्षमृत्यं सर्वं च (ब) ११२.१०७
हर्षं च वनभद्रस्य (ब) ८७.७
हर्षनं सयनं चैव होतारं (ब) १०४.१४
हविर्धामां मुनि श्रेष्ठो तेन (ब) १.८८
हविभिः प्रयमः कल्पो (ब) २७.३६
हविषां भागध्याय (गी) ६६.२०
हविष्यन् इति विख्यातं (गी) ६३.६
हविष्यन् इति विख्यातं (गी) ५०.१३
हव्याश्वश्च गुरांश्चक्रे (ब) ७०.३१
हगन्तो नृपति श्रेष्ठ (गी) ३८.४५
हगन्तो च रम्यतो न (ब) ७६.२७
हस्ते गृहीत्वा कलशं (गी) ५३.४५
हस्तयश्च पादास्तः (ब) ४५.१२
हस्तयश्च मुख्यानां (ब) ४२.७
हस्तयश्च वरवन्मर्यादुत (ब) १३३.३२
हा किं भविष्यति (गी) ४०.५६
हारान्तैर्भृगुराजैश्च (ब) ४२.७०
हाहाकारस्तमाकुटं (ब) १०५.१२०

हाहाकारो महाञ्जलं (अ) ८५.३२
हा हा वनासाविति जनो (अ) ७७.२१
हिसाक्षी ध्रुमहावेगं (अ) १३२.६३
हिताय सर्वलोकस्य (अ) ३६.५१
हिताऽऽगमं सुविहितं (अ) ११२.७७
हिनस्ति ब्राह्मणान्साधून् (गी) १०.७
हिमवन्निष्ठरे रम्ये (अ) ११५.४
हिमवत्कंदरुश्रेष्ठे (गी) ३८.५३
हिमवत्पर्वत श्रेष्ठ नलमया (गी) ३८.३२
हिमवत्पर्वते श्रेष्ठे (गी) ३.१
हिमवत्सर्वभूमिर्त्तवारिणी (अ) ४२.१६
हिमवन्तं महार्णलमुत्तवा (अ) ३४.५५
हिमवानपि तद्दामयं (गी) २.२६
हिमवानुत्तराण्य (अ) २५.६६
हिमवान्हेमकूटपच (अ) १६.१६
हिमशृङ्गेषु शृङ्गेषु (अ) ३४.६८

हिरण्य कलशो रत्नाय (गी) ४०.२०५
हिरण्यकशिपुर्दोऽसौ (अ) १२.२१
हिरण्यकशिपुश्चैव (अ) १.१७६
हिरण्यकशिपोः पुत्राः (अ) ७२.३६
हिरण्यकृतपूजाय (अ) ३८.१६
हिरण्यगर्भः शकुनिर्धनदो (अ) ३८.७५
हिरण्यगर्भं श्रीधाम- (अ) ६६.१३०
हिरण्यगर्भस्य मुता उर्जा (अ) ३.१७
हिरण्यगर्भाद्विणि (अ) १३७.४५
हिरण्यगर्भो ब्रह्माग्नि- (अ) ७.१५
हिरण्यगर्भो भगवान् (अ) २८.६०
हिरण्यघान्नयतनवमार्या (अ) १२६.३८
हिरण्यनामस्त्वदेव- (अ) ६६.१५५
हिरण्यं रजतं वायो धाम्यं (गी) ३४.५२
हिरण्यरोमा पञ्च-य (अ) ३.२५
हिरण्यस्य सुतो वीरः (गी) ५६.४६

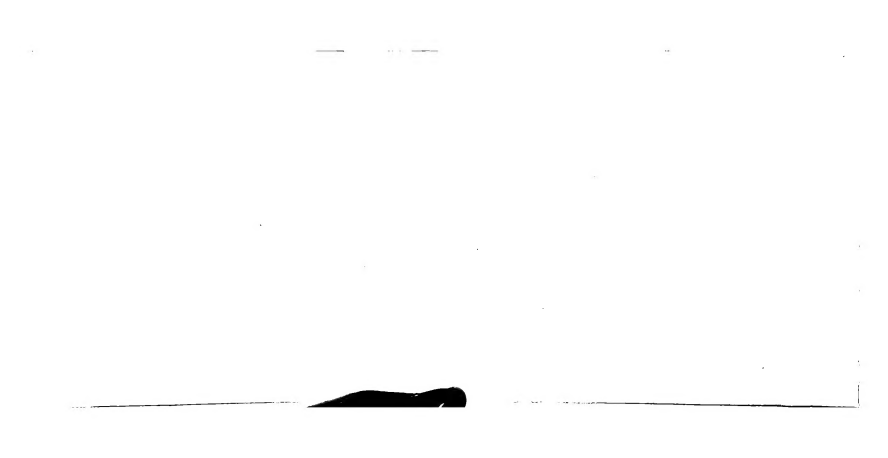
हिरण्यसुताः पञ्च (अ) १.१८६
हीनजातिरक्षिपुजो (गी) ६६.२८
हुतायशिष्टं च ददौ (अ) ११०.६४
हुताशनार्काशुतद्वि- (अ) १०४.१३४
हुताशनो मनो बुद्धिर्भूता- (अ) ६४.६
हुते वै ब्रह्मणः सत्रे (अ) ३२.२६
हुःवाग्निं विधिभक्ता (अ) ११.१०४
हुतगोहो वनं प्राप्नो (गी) ३८.२१
हुतराज्यस्तदा राजा सर्व (अ) ६.२७
हुतस्वं धूमकैः (गी) १००.८५
हुतस्वाम्यान्मृगणा (गी) २.१४
हुता गा राक्षसैः पापैः (गी) ६१.६
हुताग्निं च महीपानां (अ) १०४.१५६
हुतवधकोटरे लीनं (अ) १.२७.२०

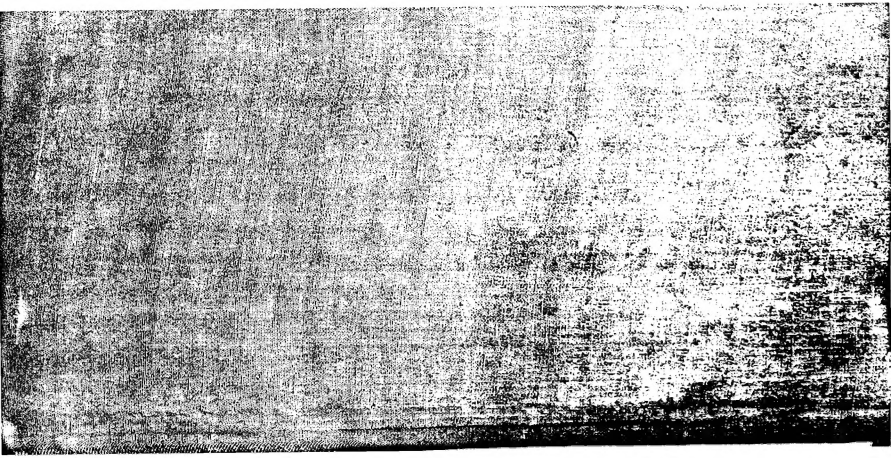
—इतिशुभम्—

हुत्वा रक्षतानि वस्त्राणि (अ) १०८.६६
हुत्वा स मेदिनीं कृत्स्नां (अ) १०४.६७
हुव्ये म तु वैश्वोऽपि (गी) १००.६८
हृदि नारायणस्तस्य (अ) २२.२५
हृष्ट पुष्ट जनार्काय (अ) ३६.१३
हृष्ट पुष्ट जनार्काय (अ) ४१.२५
हृष्टा वम्वः सुप्रोता (अ) १३८.५
हृष्टेन मनसा दत्तं न स (अ) १०६.१५
हेतिः कपोतको दृष्ट्वा (गी) ५५.१३
हेतुना केन वागोऽयं (गी) ५२.५१
हेतुभूतमनो परम प्रकृतिः (अ) ३१.२७
हेतुहेतुयतैश्चिन्त (अ) १३२.५५
हे वैश्याः किं वनायन्ते न (गी) ४३.४
हे प्रलम्ब महाबाहो (अ) ७४.२
हेमकर्मः सप्तार्कशृङ्गार (अ) ४२.२०
हेमन्ते ताम्रवर्णाः शिशिरे (अ) २६.१३

हेमभापैः कुतश्चिदा (अ) १२४.८
हे राम हे कृष्ण सदा (अ) ७८.४
हेमं विमानं म चलत्पताक- (अ) ३४.११
हेमानि विस्तीर्णं (अ) ३४.१०६
हेहयस्य हयश्चैव राजा (अ) ११.१५५
हेहयस्य तु दायाद्यं (अ) ६.४७
हेहयस्य तु दायाद्यं (अ) ११.६६
हेहया न्विजघानाऽऽग (अ) ६.४३
हेहयास्ता लज्जपावच (अ) ६.२६
होत्रं होता च होम्यं (अ) ३८.५८
ह्यणुवायाणि धाम्यानि (अ) १२२.५३
हृदस्य पुत्रो मायावी (अ) १.१८२
हृत्स्वाण्यनि प्रमाणानि (अ) १०४.१७
हृत्सोऽतिमात्रो रत्नाक्षो (अ) ३७.८०
हृत्सोदरो हृत्स्वभुजो (गी) १०.६
ह्लादश्च अनुह्लादश्च (अ) १.१८१

JOURNAL OF
DHARMA

SCIENCE AND RELIGION

Vol. 36, No. 2

June 2011